

F. v. Bleyswyck del & fecit

LUGDUNI BATAVORUM Apud SAMUELEM LUCHTMANS.
AMSTELODAMI Apud J: WETSTENIUM et G: SMITH. } 1741.

AUCTORES MYTHOGRAPHI LATINI.

CAJUS JULIUS HYGINUS,
FAB. PLANCIAD. FULGENTIUS,
LACTANTIUS PLACIDUS,
ALBRICUS PHILOSOPHUS

CUM INTEGRIS COMMENTARIIS

JACOBI MICYLLI, JOANNIS SCHEFFERI,
ET THOMAE MUNCKERI,

QUIBUS ADCEDUNT

THOMAE WOPKENSII

EMENDATIONES AC CONJECTURAE.

CURANTE

AUGUSTINO VAN STAVEREN,

Qui & suas animadversiones adjecit.

Apud {LUGD. BAT. SAMUELEM LUCHTMANS, / AMSTELAED. J. WETSTENIUM ET G. SMITH.} 1742.

NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, GRAVISSIMIS

VIRIS

URBIS LEIDAE CONSULIBUS

JOANNI VAN DEN BERG, J. C. PRAESIDI. VARIIS PRO PATRIA LEGATIONIBUS SUMMA CUM LAUDE PERFUNCTO. RHENOLANDIAE PRAETORI, ET SUPREMO EJUSDEM AGGERUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO VAN HOGENHOUCK, J. C. RHENOLANDIAE PRAEFECTURAE ADSESSORI, ET AERARII ACADEMICI PRAEFECTO.

JOANNI VAN TEYLINGEN, J. C.

JOANNI VANDER MARCK, J. C.

NEC NON

NOBILISSIMIS ET SPECTATISSIMIS VIRIS

PETRO MARCUS, J. C. EJUSDEM CIVITATIS SYNDICO.

ET

DAVIDI VAN ROYEN, J. C. AMPLISSIMIS CONSULIBUS, UT ET INLUSTRISSIMIS ACADEMIAE LUGDUNO BATAVAE CURATORIBUS AB ACTIS.

S. P. D.

AUGUSTINUS VAN STAVEREN,

Obfero Vobis, Viri Amplissimi, antiquissimorum Graecorum fabulas, a Latinis scriptoribus in unum corpus conlectas, Vestra quidem, ut vereor, adtentione, qui gravioribus districti estis negotiis, indignas. Quis enim sperare au-

ſit, Viros, qui tot annos ita vivunt, ut a nullius civium eos umquam tempore, aut commodo, aut otium abſtraxerit, aut voluptas avocaverit, aut ſomnus retardaverit, a ſe impetraturos eſſe, ut poëtarum fabulis evolvendis vacarent, praeſertim difficillimis his temporibus, quibus nullum ad ipſam animi corporiſque requiem publicae ſaluti invigilantibus ſpatium conceditur. Eſt autem his diebus in eo quam maxime elaborandum, ut non modo externorum hoſtium telis, quae in aliarum gentium capita intendi, & jam intorqueri videntur, Bataviam forte noſtram brevi petiturorum conatus a Reip. pernicie avertantur, ſed & illa, quae domi, partim quorumdam hominum mercaturis faciendis avide & inhoneſte rem quaerentium fraudibus, partim plebeiae ſellulariorum faecis, fortunas ſuas abligurientis, aliorumque opulentiam iniquo animo ſemper intuentis, & hinc procaci libertate, quam ſibi, neſcio quibus privilegiis, ad detrahendum de negotiatoribus altius eminentibus, quorum tamen opera victum parare ſolet, datam eſſe finxit, plurima miſcentis, & vix concedenda concupiſcentis amentia, perculſa, atque proſtrata jacent, excitentur. Unde nimiae temeritatis nequaquam ſum abſolvendus, Viri ampliſſimi, qui Vos in maximi momenti ponderiſque rebus occupatos interpellare, & id, quod a vobis poſtulare civem publica privatis commodis praeferentem dedecet, petere ſubſtineam. Eſt tamen, Viri Nobiliſſimi, quo me purgem, & culpa, quae fortaſſe Vobis, quam mihi, levior videtur, quodammodo liberem. Magnam enim ad has fabulas, meis aliorumque animadverſionibus inluſtratas, veſtris nominibus dedicandas, mihi addidit fiduciam propenſa illa veſtra in bonarum artium, & liberalium ſtudiorum, quibus animos veſtros a prima adoleſcentia excoluiſtis, cultores voluntas, & ipſa, qua non leviter tincti, ſed penitus inbuti eſtis, cum patriae, tum antiquiſſimarum utriuſque gentis hiſtoriarum peritia, quarum primam cognitio-

tionem e reconditis abditiſque fabularum fontibus hauriendam eſſe didiciſtis. Putavi itaque, has blando ac benigno vultu a vobis exceptum iri, qui, licet nullum temporis ſpatium ad eas vel oculo fugitivo inſpiciendas ſumere poſſitis, nec ullam horam ad animos veſtros graviſſimis de patriae ſalute curis ſollicitudinibuſque defatigatos hoc modo relaxandos reficiendoſque vacuam habeatis, literarum tamen ſtudia inter bellorum minas, variaſque calamitates civitatem adfligentes, a veſtris civibus praeſentem rerum ſtatum, & ipſam magiſtratuum, quorum aetas & reip. adminiſtratio in miſerrima haec tempora inciderunt, ſortem deplorantibus nequaquam negligi, gaviſi, vehementerque fueritis laetati.

Denique, ut proſperos, ac communem patriae, omniumque civium ſalutem reddituros exitus de prudentiſſimo veſtro conſilio, quo cuncta, quae dilapſa jam fluxerunt, praeclariſſime conſtituere conamini, deque praeſenti veſtro, nec umquam in rebus arduis perturbato animo ſibi pollicentur omnes boni, ita omnia fauſta de favore, quo hos fabularum conlectores mea cura nova luce donatos complectemini, & patrocinio, quo eos a male feriatorum injuria tutos praeſtabitis, ſperare me juſſerunt, & ad confidendum quaſi aliquod mihi ſignum ſubſtulerunt innumerabilia illa merita, quibus me onerare non deſiſtitis.

Ut autem alia, quae in me contuliſtis, beneficia tacitus praeteream, Vos eſtis, Viri Ampliſſimi, qui, quando inluſtres Gymnaſii Groningenſis Curatores de ſtudiis meis tam benigne ſentiebant, ut me ad ſcholas pro Rectore gubernandas evocarent, eamque honorifice oblatam mihi provinciam, non adeo repudiabam, ſed ſolo Leidenſis civitatis, in qua primam lucem adſpicere, liberalibus artibus ad ſapientiam concipiendam inbui & praeparari, jucundoque, quod deinceps ſcholaſtico munere Veſtra ſub tutela ac praeſidio temperavi, otio mihi frui, & cujus clavum meis etiam majoribus non ſine glo-

ria

ria tenere contigit, amore ac reverentia modeste declinabam, hoc meum consilium insigni monumento argenteo, & per virum de hac eadem civitate praeclare meritum, qui amplissimo Vestro ordini a secretis est, aeternitati dicato condecorastis. Iidem estis, qui cum nobilissimis vestris decessoribus, nondum in beneficiis dandis defatigati, anno præterito Conrectoris munus mihi tale quidquam nec speranti, nec merenti detulistis, meaeque curae magnificum illud aedificium ad liberalem generosorum adolescentulorum educationem publice exstructum demandastis: quorum beneficiorum memoriam, anima dum spirabo mea, gratissima mente colam: quibus hunc cumulum inponere mihi non denegabitis, ut domesticos meos labores ac lucubrationes, gratissimi animi testificandi caussa, inlustrissimis vestris nominibus inscriptas, & ita vestro praesidio patrocinioque munitas non modo in publicum, eruditorumque ora prodire patiamini, sed & levidense hoc munusculum sereno ac placido vultu intueamini, eaque, qua Vobis obfero, mente adcipiatis. Huic votorum meorum summae si satisfactum deprehendero, omnia me consecutum putabo. Interea inlustrissima Vestra nomina, & cum in totam Remp. tum hanc urbem promerita, quorum famam licet jamdudum variis rebus cum fortiter & excellenter, tum moderate ac sapienter gestis ab interitu vindicatam, haec ipsa etiam tempora, quae animos vestros nunc maxime sollicitos tenent, vehementerque angunt, ac premunt, ad seram posteritatem transmittent, ingenua simplicitate colere, praestrictis oculis subspicere, ac venerari, ut & a Deo T. O. M. subpliciter precari non desistam, ut Vos hujus civitatis patres bono publico multos per annos esse superstites, Vestraque Reip. saluberrima consilia fortunare semper velit.

Dabam Lugd. Bat.
Tertio decimo Kalendas Septembris
A. MDCCXLI.

L E C T U R O

S. P. D.

AUGUSTINUS VAN STAVEREN.

Tandem aliquando nova luce donati in conspectum tuum prodeunt, amice Lector, Mythographi latini, de quibus olim tam praeclare meritus est Thomas Munckerus, Gymnasii Delphensis moderator, ut ad innumerabilia ejus in hos auctores merita vix ullus umquam ab alio quopiam cumulus adcedere posse videatur. Cunctas enim ingenii vires, & inmensas profundae eruditionis copias, quas utriusque linguae scriptoribus nocturna diurnaque manu versandis conlegerat, in illos conferre non dedignatus, doctissimis adnotationibus effecit, ut scriptores isti, qui antea in tenebris jacebant, & propter horridum stylum vix cognitu videbantur digni, hodie tam a doctis, quam indoctis summa cum voluptate, & maximo cum fructu evolvantur. Non modo ipsa scriptorum verba a librariorum depravatione liberavit, quae mala manus adsuerat, proscribendo, & quae ab ipsis auctoribus profecta videbantur, pristinae dignitati restituendo, sed obscurissimis, quas continent, rebus tantum adfudit lucis, ut densam, qua occultatae ac circumfusae erant, caliginem penitus discusserit. Licet autem inter omnes, qui hos clarissimi Munckeri commentarios pervolverunt, satis superque constet, quid debeant huic praestantissimo viro antiquissimarum fabularum consarcinatores; quam tamen illos emendandi atque inlustrandi rationem susceperit, atque ingressus fuerit, paucis ignarum lectorem docere lubet. In primis consuluit istos scriptores, a quibus ea, quae literis mandarunt Mythographi, mutuati esse videbantur, unde non modo fabulis, quas commemorabant, inter se conlatis, sed & singulis, quibus usi sunt, verbis adcurate ad artificum stateram expensis, innumera loca manum medicam desiderantia felicissime sanavit, & ita sordidum istud Augiae stabulum Herculis instar, si non solus, saltem paucissimis sibi adscitis sociis, purgavit: Hujus enim gloriae in societatem sese obferre vix possunt codices manu exarati: quippe nullos, quibus Hygini fabulae descriptae sunt, reperire quavis data opera potuit. Paucissimos vero, qui Astronomicon poëticum & Fulgentii Mythologicon conti-

** tine-

tinebant, inspiciendi occasionem nactus est, e quibus acutissimo judicio & ipso rerum pondere magis, quam aberrante saepius librariorum manu fretus scriptoribus sua vindicavit, ac reddidit. Nonnullas etiam conjecturas cum eruditorum istud aetatis coryphaeis Nicolao Heinsio, & Jacobo Perizonio communicavit, quorum prudentissima responsa animadversionibus suis inseruit, ne graculi instar pennis, quae pavonibus illis, licet non invitis, deciderant, sese exornare velle videretur. Quae antea Jacobus Micyllus, & Johannes Schefferus, item Caspar Barthius, aliique eruditi diversis locis commentati erant, ad examen revocavit, a quorum sententia modeste saepius discessit, nullum enim, quem aut ipse, aut hi suspectum habebant, locum reliquit intactum. Haec quum ita sint, miraberis forsan, amice Lector, si hos scriptores indefessis Cl. Munckeri laboribus egregie inlustratos, & a frigidis male feriatorum emendationibus satis superque defensos, meis notis, ut inutili quadam veste, circumtegere, ac velare substinuerim. Dicam, quod res est. Instructissimam illam fabularum, quo titulo notas suas haud inmerito insignire voluit Munckerus, bibliothecam velut nova, forte quidem superflua, & ad ostentationem potius, quam veros usus adcommodata supellectile exornare mihi visum fuit. Quod institutum, ab hujus saeculi moribus non abhorrens, si & ego secutus fuero, neminem spero fore, qui maligne interpretetur. Quae vero nova haec instrumenta sint, quibus istam bibliothecam auxerim, aut verius oneraverim, quam brevissime potero, explicabo. Antequam ipsis Auctoribus manus admoverim, inmisi me in vastum illud historiae mythicae pelagus, cujus saevitia diu licet multumque jactatus, in optatum tamen portum pervenire non potui. Nunc enim velut tempestate quadam in Minois regnum delatus esse videbar, & Daedali labyrintho inclusus, nec ullam reperire posse Ariadnen, quae inextricabiles exitus me docere posset: nunc iterum in ea litora ejectus, ad quae habitabant Cimmerii, quibus solem esse negantibus fere adsensus fuissem: tandemque in eas regiones remeare, quae mihi repraesentabant memoriam AEgypti a Sesostri ejus nominis secundo gubernatae, qui in tota, quam inhabitabat, urbe nullas faeminas uno viro contentas, praeter hortulani uxorem, invenire potuit. Omnia enim in re mythica, obscura, mutila, corrupta, adulterata, ac spuria esse deprehendi. Neque hujus calamitatis, quae rem mythicam, in cujus, veritati historicae facem, licet nubilam, praeferentis conservatione totius Reip. literariae salus continetur, ita adflixit, ut brevi peritura esse videatur, originem ullo modo tolli posse comperi. Primo, quia ipsi poëtae ac vetustissimi Mythographi res ab heroibus gestas variis modis depinxerunt, istos auctores secuti, quos nobis temporis injuria invidit.

Quot

Quot enim periere scriptores, qui famosam illam expeditionem Argonauticam memoriae prodiderunt, de quibus non nisi nuda nomina, & lacera quaedam fragmenta ad nos pervenerunt, quos, ut de Varrone taceam, recenset Scholiastes Apollonii Rhodii I. *Argon.* 1063, 1065, 1290. *ut Hesiodus in Ceycis nuptiis, Dionysius Mitylenaeus, Demaratus, Euphorion, Euanthes, Deilochus, Herodorus, Posidippus, Pherecydes, Ephorus, Anticlides, & alii, e quibus Dionysius ille hanc materiam ex professo inlustravit, caeteri rebus, quas scripto consignatas ad posteritatem transmittere & aeternitati consecrare conati sunt, Argonautarum fata intexuerunt. Si Dionysius nobis superesset, nostris oculis ac mentibus posset exponere, quanto opere ipsi poëtae a se invicem de his Argonautis dissenserint, quippe qui anteriorum Mythologorum ac poëtarum, res a Baccho, Amazonibus, Argonautis, & Graecis ad Ilium gestas commemorantium, loca diligentissime conlegerit, unde secum discordantes facile conciliarentur, ut patet e Diodoro Siculo Lib.* III. *pag.* 185. & 200. *Nec melius sese habent res Thebanae, quarum pleraque monumenta, licet literarum ope ab interitu vindicare voluerint antiqui, hodie frustra quaeruntur. Quis bonae menti litans non deplorat fatum Lysimachi Alexandrini, qui, si non pluribus, saltem tredecim libris Historiam Thebanorum complexus est, ut notat Scholiastes Sophoclis in OEdipo Colon. vs.* 90. *nec non Arizeli, hodie etiam deperditi, cujus auctoritatem magni fecisse videtur Lysimachus, teste eodem Scholiaste. Quis non defleat interitum operum ab Androtione conscriptorum, quantum enim lucis ex iis, si superessent, mutuaretur historia Thebana! idque patet e Scholiaste Homeri ad Odyss.* Λ. *vs.* 270. *Utinam Ibycum videre nobis contingeret, melius certe atque felicius litem de laboribus ab Hercule Thebano exantlatis ortam dirimere atque componere possemus, quippe qui adcuratius de cingulo, cuidam Amazoni ab Hercule detracto, scripsisse videtur, ut conjici potest e Scholiaste Apollonii Rhodii* II. *Arg.* 780. *Utinam Aristhenem illum Socraticum praesentem intueri nobis liceret, qui certiora de Jovis & Alcmenae filio nos doceret, ut liquet ex Eratosthene cap.* 40. *Catasterism. Neque liberorum, quos idem heros e Megara suscepit, exitus nos lateret, si Stesichori Himeraei, & Panyasis carmina hodie exstarent, ut adparet e Pausania Lib.* IX. *cap.* 11. *pag.* 731. *e quibus prior Actaeonis quoque fata versibus mandavit, ut docet idem Pausanias, cap.* 2. *ejusdem libri pag.* 714. *Plura de Amphione in medium proferri possent, si Myronis Byzantii carmina heroica nostris hodie manibus tererentur. Vide Pausan. Lib.* IX. *cap.* 5. *pag.* 721. *De Orchomeniis alia, quae nos hodie fugiunt, in comperto*

to haberemus, si integra esset historia, res ab hoc populo gestas continens, quam Callippus Corinthius scripsit (v. Pausan. Lib. IX. *cap. 29. pag.* 765.) *e cujus doctissimo opere, quo pretio Hegesinoi & Chersiae Orchomenii poëmata habenda essent, disceremus. Quid de Trojae excidio dicemus, cujus memoria scriptorum defectu plane velut tumulo quodam obruta est. Hodie enim uno Homero contenti esse jubemur, cum plures ante hunc Graecorum vatum patrem ejus urbis fata vivis coloribus depinxerint: sed quosnam ex iis fuerit secutus, hisce temporibus dijudicari nequit, nimia vetustate certum de rebus judicium tollente, nec ullo istorum scriptorum amplius superstite, unde nonnulli crediderunt, fabulam esse in Homeri cerebro confictam, a qua opinione ego abhorreo. Troja mihi videtur fuisse, & quidem a Graecis diruta, nec defuisse puto sapientes viros, qui Apollinis ac Musarum sacris operati hanc victoriam a Graecis reportatam versibus mandarunt, Homeri aetate nondum deperditis. Ridebis forte, Lector Benevole, si adjecero, non memoria hominum conservatos, sed literarum ope ab interitu eos fuisse vindicatos, & ita in Homeri, qui ducentis annis a Troicis temporibus abfuit, vel ut Chronici marmoris Arundeliani auctor statuit, trecentis & duobus annis (consule J. Palmerium in Obs. Misc. Vol.* X. *Tom.* III. *pag.* 337. *& Salmas. Exerc. Plin. pag.* 608.) *manus pervenisse. Quamquam enim Philostratus & Fl. Josephus contra Apionem nec literarum heroicis temporibus usum, nec ullum antiquiorem Homero scriptorem agnoscunt, literas tamen Pelasgicas novisse Linum, Orpheum, & Pronapidem, doctissimum & elegantissimum illum Homeri praeceptorem, docet Diodorus Siculus Lib.* III. *pag.* 201. *cujus scriptoris auctoritas saltem hac in re mihi tanti est, quanti Androtionis, qui apud AElianum Lib.* VIII. *V. H.* 6. *Orpheum in literis plane rudem facit, ut, quantum detrahat Thracum laudibus, tantum Atheniensium famae adferat, nec non ipsius Fl. Josephi, qui Judaeus Graecorum antiquitatem deprimere conatus est, alioqui scriptor haud incertus, ut silentio praeteream Philostratum, qui Zoïli instar Homerum lacerare studuit. Hoc concedere libenter volo, antiquissima illa cantica, licet scripto consignata, non eodem modo, quo posterioribus temporibus, in unum corpus fuisse conlecta, & idcirco tanto facilius perdi potuisse; quod patet ex ipsis Homeri carminibus, quibus posteritas caruisset, nisi a Lycurgo ex Jonia, ubi apud Creophyli posteros servabantur, in Graeciam delata, deinceps a Pisistrato ejusque sociis vatis ingenium subspicientibus data opera fuissent disposita. Cum Pausania*

Lib.

Lib. VII. *cap.* 26. *pag.* 594. *confer*, *quos laudant interpretes ad AEliani Lib.* XIII. *V. H. cap.* 14. *Habuerit itaque*, *quibus rerum ad Ilium gestarum cognitionem debuerit Homerus*, *quos memoriae mandandos fortasse ei tradiderit Pronapides*, *ut carminis materiam discipuli ingenio praeberet. Plurimum autem profecisse dicitur Homerus per Daphnen Tiresiae vatis Thebani filiam*, *teste Diodoro Siculo Lib.* IV. *pag* 269. *item Helenam Musaeï Attici filiam*, *patris*, *qui primus Trojanum bellum cecinit* (*vid. AElian. Lib.* XIV. *V. H. cap.* 21.) *vestigia aequis passibus prementem*, *de qua Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag.* 482. *nec non Daretem Phrygium*, *de cujus Iliade idem Ptolemaeus p.* 474. *item Demodocum Corcyraeum*, *de quo Plutarchus de Musica Tom.* II. *pag.* 1132. *Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag.* 490. *Pausanias Lib.* I. *cap.* 2. *pag.* 6. & *Lib.* III. *cap.* 18. *pag.* 255. *per Phemium Ithacensem*, *de quo Plut. l. l.* & *Philostratus Heroic. c.* 2. §. 20. *ut alios omittam*, *quos dabunt Jac. Nic. Loensis Lib.* II. *Epiphyll. cap.* I. & *Cl. Kuhnius ad AElian. V. H. Lib.* XI. *cap.* 2. *Idem fatum*, *quod subiere*, *qui ante Homerum de bello Trojano cecinerunt*, *obpressit eos*, *qui post Homerum eidem materiae detexendae operam dederunt*, *quorum si nobis hodie esset copia*, *in Graecorum merita exspatiandi campus pateret nobis spatiosior. Inter quos fulgent Herodicus*, *de quo Heraclides in allegoriis Homericis pag.* 424. *Hellanicus*, *Idomeneus*, *de quibus Schol. Apoll. Rhodii* 1, 916. *Stesichorus*, *de quo Pausanias Lib.* X. *cap.* 26. *pag.* 862. *Lescheus Pyrrhaeus AEschyleni filius*, *de quo Pauf. Lib.* X. *cap.* 25. *pag.* 860, 861. *cap.* 26. *pag.* 862, 863, 864. *nec non carminum Cypriorum auctor antiquissimus*, *de quo tanta lis est*, *ut neque Herodotus Lib.* II. *cap.* 117. *Homeri quidem esse negans*, *neque Pausanias*, *a quo scripta sint*, *definire audeant. quem Scholiastes Homeri Iliad.* A. *vs.* 5. *Stasimum vocat*, *ubi pro* Stasimus *legendum est* Stasinus. *Vide Procli Chrestomathiam apud Photium p.* 982, 983. *Hujus Scholiastae*, *nec non Tzetzae illa carmina Stasino adscribentis sententiam amplexus est Jac. Nic. Loensis Lib.* II. *Epiphyll. cap.* 4. *de quibus Cypriis carminibus* & *auctore Stasino pluribus disputavit Th. Ryckius in dissert. de primis Italiae populis cap.* 10. *pag.* 446, 447, 448. *quae legitur post Lucae Holstenii notas in Stephanum Byzantinum. De aliis scriptoribus*, *quibus haec carmina tribuuntur*, *J. Perizonius ad AEliani Lib.* IX. *V. H. cap.* 15. *Prima tantae in historia Mythica confusionis origine detecta*, *ad alteram transeamus caussam*, *quae se mox ipsa aperiet*, *si quaedam de ipsis Homeri fabulis praemiserimus. Homerus omnem de*

diis, & universi hujus natura disciplinam fabularum artificiosissime fictarum involucris, & loquendi modis a vulgari sermone longe abeuntibus occultare didicit, ut credo, ab AEgyptiis symbolica doctrina superbientibus. Varias enim inter regiones, quas peragravit ac lustravit Homerus, teste Pausania Lib. 1. cap. 2. pag. 6. fuit etiam AEgyptus, in quam post Orpheum profectus esse dicitur a Diodoro Siculo Lib. 1. pag. 63. licet praeter eos nemo Graecorum hanc regionem, antequam a Ptolemaeo Philadelpho regeretur, intrare fuerit ausus propter caussas, quas idem Diodorus prodit l. l. & pag. 34. Quae statuo, firmantur Protei fabula, de quo Homerus Odyss. Δ. 455. canit

Οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

Quam fabulam ita explicat Diodorus Siculus Lib. 1. pag. 56. Τοῦτον δὲ παραδεδομένον τήν τε πνευμάτων ἔχειν ἐμπειρίαν, καὶ τὴν μορφὴν μεταβάλλειν, ὁτὲ μὲν εἰς ζώων τύπους, ὁτὲ δὲ εἰς δένδρων, ἢ πῦρ, ἤτι τῶν ἄλλων ὁμολογούμενα συμβαίνει, καὶ τοὺς ἱερεῖς λέγειν περὶ αὐτοῦ. ἐκ μὲν γὰρ τῆς μετὰ τῶν ἀστρολόγων συμβιώσεως, ἣν ἐποιεῖτο συνεχῶς, ἐμπειρίαν ἐσχηκέναι τὸν βασιλέα τῶν τοιούτων· ἐκ δὲ τοῦ νομίμου τοῦ παραδεδομένου τοῖς Ἕλλησιν. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι τοῖς κατ' Αἴγυπτον δυνάσταις περιτίθεσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν λεόντων καὶ ταύρων καὶ δρακόντων προτομὰς, σημεῖα τῆς ἀρχῆς. καὶ ποτὲ μὲν δένδρα, ποτὲ δὲ πῦρ, ἔστι δ' ὅτε καὶ θυμιαμάτων εὐωδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οὐκ ὀλίγα. καὶ διὰ τούτων ἅμα μὲν ἑαυτοὺς εἰς εὐπρέπειαν κοσμεῖν, ἅμα δὲ τοὺς ἄλλους εἰς κατάπληξιν ἄγειν καὶ δεισιδαίμονα διάθεσιν. *Et huic praeiverat Orpheus, qui de inferis, Charonte, Cerbero &c. fabulam e mortuorum sepeliendorum ritu AEgyptiis usitato callide contextam in Graeciam induxit. consule eumdem Diodorum Siculum Lib. 1. pag. 82, 83, item 86, 87. qui & p. 88. plures fabulas ab Homero ex AEgypto in Graeciam translatas profert. quibus fabulis satis per se intricatis & obscuris velut novum quoddam velum obduxerunt insequentes poëtae, alia adfingendo, quae nec Orpheo, nec Homero in mentem venerant, ut docet expressis verbis Pausanias Lib. III. cap. 25. pag. 275. ubi de Cerbero agit. Has fabulas ad historicam veritatem revocare conati sunt inter alios Palaephatus, & superius memoratus Androtion, ut erudite docet Perizonius ad AEliani Lib. VIII. cap. 6. item Heraclides Ponticus, nec non Plutarchus, Strabo, & Pausanias, sed figmentis antiquissimis uterque aliquando addictiores, ut de Pausania patet e Lib.*

e Lib. VIII. *cap.* 2. *pag.* 600, 601. *Strabone e Libro* I. *pag.* 35, & *seqq. cum Is. Casauboni notis. licet egregie ibidem de fabulis, mea quidem sententia, disserat. a quibus etiam, quanto opere ipsi Graeci in iis explicandis dissenserint, doceberis. cujus dissidii caussam hanc esse detexi, quia etiam fabularum explanatores decipiuntur saepe a variis populis, de eodem heroe diversa narrantibus, uti de Baccho, Jovis femori insuto Indi haec memorant apud Diodor. Siculum Lib.* II. *pag.* 123. ὀνομάζεσθαι δὲ τῆς ὀρεινῆς τὸν τόπον τοῦτον μηρὸν, καθ' ὃν ὁ Διόνυσος ἐξέθρεψε τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς νόσου, ἀφ' οὗ δὴ καὶ τοὺς Ἕλληνας περὶ τοῦ θεοῦ τούτου παραδεδωκέναι τοῖς μεταγενεστέροις τεθράφθαι τὸν Διόνυσον ἐν μηρῷ. *cum ipsi Graeci aliis longe modis hanc fabulam expositam dederint, ut docet idem Diod. Siculus Lib.* III. *pag.* 195, 196. *Denique, heroum nomina, ac res gestae, item ipsa temporis ratio admodum turbata atque confusa in caussa sunt, cur verum a falso secerni nequeat. Varios Hercules, varios Linos, aliosque plures ejusdem nominis, consilii, ac gloriae participes a Graecis numerari, ostendi in Hygino ac Fulgentio. Eadem de propriis urbium nominibus alibi observavi, quae repetere mihi religio est, ne in legentis peccem commoda. Unum tamen de ipsa Troja addam exemplum, quo nomine plura loca fuerunt insignita, imo in AEgypto urbs ejus nominis condita fuit, ut docet Stephanus Byzantinus, qui sibi consentientem habet Diod. Siculum Lib.* I. *pag.* 52. *Omnes has difficultates, & historiae Mythicae tenebras viderunt ipsi ex antiquis historicis, quare, qui ad veram historiam conscribendam animum adpulerunt, omissis, quae ab heroibus gesta esse fingebantur, exordium sumserunt ab Heraclidarum reditu, ut Ephorus Cumaeus, Callisthenes & Theopompus, teste Diodoro Siculo Lib.* IV. *in initio. Nec minus, quam historias ipsas, deorum imagines confusas esse, in Albrico Philosopho, deprehendi: Jovis enim simulacrum, quod ab aliis & quidem plurimis in throno sedens exprimitur, in urbe Babylone a Semiramide in Beli templo positum conspicitur stans & velut pedibus incedens; nec non Junonis, cui in dextram a plerisque datur sceptrum, fulget ibidem sinistra sceptrum gemmatum, dextra vero serpentis caput adprehensum tenens, teste Diodoro Siculo Lib.* II. *pag.* 98. *qui etiam de Rheae in aureo throno sedentis, duobus leonibus ad genua positis, juxta quos duo serpentes erant conlocati, simulacro agit. Licet dubitem, an hae tres statuae a Semiramide his diis dicatae sint, quoniam nulla ab Herodoto, hoc templum describente Lib.* I. *cap.* 181, 182, 183, & 184. *earum mentio fit. Imo qui aperte docet, nullam in hoc templo exstitisse imaginem, praeter unam in inferiori ejusdem templi sacello sedentem Jovi consecratam. Ita ut hae & aliae statuae plurimum mihi negotii exhibuerint. Difficultates tamen, quibus*

bus plena est Mythologia, quodam modo superare conatus sum diligenter observando auctorum de iisdem fabulis disputantium dissidia, & quidem eorum, quos levi digito tetigerat Cl. Munckerus, e quibus ipsa deperditorum scriptorum fragmenta in meos usus converti, unde non exiguum fructum percepisse saltim mihi videor; quia hoc facto multas lectiones & conjecturas a Munckero propositas majori auctoritate firmavi. Diodori vero Siculi res Creticas (v. Lib. v. p. 346.) describentis exemplum secutus, maxime eorum sententiae adhaesi, qui mihi prae caeteris probati esse videbantur. Reclusi etiam doctorum, qui & ante & post Munckerum floruerunt, & Hygino inlustrando operam dederunt, scrinia, in quibus ingentes thesauros repperi, quibus Munckerianam bibliothecam locupletavi. Tanaquilli Fabri in Apollodorum notulas perlustrans didiceram, promissos olim Meziriaci in Ovidianas Epistolas Heroid. commentarios editum iri, in quos anxie inquirens, audivi antea in Gallia primam lucem adspexisse, deinde in nostra Batavia recusos esse, quorum mihi copia facta deprehendi, multa Hygini loca eodem modo, quo Munckerus aut conrexerat, aut emaculanda conjecerat, jamdudum ab hoc doctissimo viro fuisse emendata, quod suo loco monere non omisi, non ut defuncti Munckeri manes laederem, quem sine dubio hi commentarii latuerint, sed ut huic viro de felici conjectandi successu gratularer. Eodem consilio Paulli Leopardi emendationum libros viginti a capite ad calcem perlegi, & nonnullas Munckeri emendationes ab hoc etiam viro occupatas comperi. Majori etiam cum cura Jacobi Nic. Loensis Epiphyllidum libros decem tanto opere a magno Broukhusio in notis ad Tibullum commendatos evolvi, quem & salutiferam Mythicae historiae opem adtulisse ipsum non fugit Munckerum. Adhaec recondita eruditione refertis Celeberrimi P. Burmanni, quo praeceptore semper gloriabor, animadversionibus in Ovidii Metamorphoses, nec non Valerii Flacci Argonautica plurimum me debere, singulae fere notarum mearum paginae indicabunt. Haec sunt subsidia, amice Lector, quae mihi intra domesticos parietes comparavi, sed quae foris mihi adlatis praesidiis munivi. Eximia amplissimorum hujus civitatis consulum benignitate aperti mihi sunt Bibliothecae publicae loculi, in quibus ingens codicum manu exaratorum adservatur thesaurus. Ex his tres, qui mihi usui esse poterant, delegi, & cum Munckeri editione contuli. Primus exstat inter Vossianos in Octava forma in Membran. N. 269. secundus num. 314. tertius num. 290. in Quart. Deinde Celeberrimus vir Tib. Hemsterhusius, cujus clarissimo lumine Academia Lugduno-Batava nunc inlustratur, humanissime, quem possidebat, codicem membranaceum utendum mihi praebuit, e quo ante aliquot annos adfecta quaedam Hygini loca

in

in integrum restituerat Cl. Wesselingius Lib. II. *Observ. cap.* 23. *nec non clarissimus Jac. Phil. Dorvillius mecum communicavit manu scriptum librum itidem membranaceum: quibus viris pro insigni hoc beneficio maximas ago gratias, & habebo inmortales. Hi codices non nisi Hygini Astronomicon poëticum continent. Munckeri in Hyginum commentariis praetexui etiam marginales notas Jacobi Micylli, quas excerpsi ex editione, quae prodiit Basileae A.* 1535. *Joannis Hervagii typis expressa, & in meos usus concessa a doctissimo, mihique conjunctissimo viro Adolpho Haganaeo JCto. Nec non Joannis Schefferi adnotationes ex editione A.* 1674. *Subtexui vero elegantissimas Thomae Wopkensii observationes, quas mihi nec opinanti Harlinga misit vir ille integerrimus ac doctissimus. Ne jam exspectes, amice Lector, me de Hygini aetate ac stylo aliquid esse acturum, de quibus Schefferus ac Munckerus erudite satis disputarunt. Illud unum addam, hunc fabularum consarcinatorem non modo non cum antiquo illo Hygino confundendum, sed nec antiqui illius Grammatici epitomatorem esse adpellandum, ut eum post alios temere vocat Berkelius ad Antoninum Liberalem cap.* 2. *In alia omnia nos ire jubet utriusque stylus adeo diversus, ut vix credam, hunc scriptorem antiqui illius grammatici opera umquam vidisse, sed pro certo habeam, antiqui illius grammatici nomen his fabulis ab alio quopiam fuisse praefixum, id quod saepius hoc scriptore antiquioribus auctoribus usu venit. Quomodo Onomacriti carmina olim Musaei nomine fulserunt, teste Pausania Lib.* I. *cap.* 22. *in fine, & plura hujus fraudis ab antiquis Criticis detecta exempla profert Phil. Jac. Maussacus in dissertatione de Arte Critica pag.* 397. *& seqq. quae legitur post Harpocrationis Lexicon. Unde vero hic fabularum consarcinator Hygini nomine fuerit exornatus, conjicere in facili est, quia ille Grammaticus non modo de Virgilio, urbibus sive Antiquitatibus Italicis, sed & de Familiis Trojanis, Diis penatibus, ac deorum proprietatibus scripserat. de quo Hygino post Servium ad* V. *AEn.* 389. *& ad* VII. *AEn.* 412. *consulendi Delrius ad Senecam in Hercule Furente vs.* 337. *& Broukhusius ad Suetonii cap.* 20. *de Inlustr. Grammaticis. Si umquam hic Auctor antiqui istius Grammatici opera inspexerit, ac scrinia compilaverit, non tamen, ut Justinus Trogi Pompei, ejus sermonem imitatus est. Concisa dictio quidem respondere videtur, ut patet e fragmento, quod servavit nobis A. Gellius Lib.* XVI. *cap.* 6. Quae bidens est hostia, oportet, habeat dentes octo, sed ex his duo caeteris altiores, per quos adpareat, ex minore aetate in majorem transcendisse. *Videri etiam posset vetustae casuum terminationis studiosus,* duo *pro* duos *utens. Servius enim dicit ad Ecl.* 5. *vs.* 68. *Virgilii eadem hac terminatione usi* Vetuste

bus plena est Mythologia, quodam modo superare conatus sum diligenter observando auctorum de iisdem fabulis disputantium dissidia, & quidem eorum, quos levi digito tetigerat Cl. Munckerus, e quibus ipsa deperditorum scriptorum fragmenta in meos usus converti, unde non exiguum fructum percepisse saltim mihi videor; quia hoc facto multas lectiones & conjecturas a Munckero propositas majori auctoritate firmavi. Diodori vero Siculi res Creticas (v. Lib. v. *p.* 346.) *describentis exemplum secutus, maxime eorum sententiae adhaesi, qui mihi prae caeteris probati esse videbantur. Reclusi etiam doctorum, qui & ante & post Munckerum floruerunt, & Hygino inlustrando operam dederunt, scrinia, in quibus ingentes thesauros repperi, quibus Munckerianam bibliothecam locupletavi. Tanaquilli Fabri in Apollodorum notulas perlustrans didiceram, promissos olim Meziriaci in Ovidianas Epistolas Heroid. commentarios editum iri, in quos anxie inquirens, audivi antea in Gallia primam lucem adspexisse, deinde in nostra Batavia recusos esse, quorum mihi copia facta deprehendi, multa Hygini loca eodem modo, quo Munckerus aut correxerat, aut emaculanda conjecerat, jamdudum ab hoc doctissimo viro fuisse emendata, quod suo loco monere non omisi, non ut defuncti Munckeri manes laederem, quem sine dubio hi commentarii latuerint, sed ut huic viro de felici conjectandi successu gratularer. Eodem consilio Paulli Leopardi emendationum libros viginti a capite ad calcem perlegi, & nonnullas Munckeri emendationes ab hoc etiam viro occupatas comperi. Majori etiam cum cura Jacobi Nic. Loensis Epiphyllidum libros decem tanto opere a magno Broukhusio in notis ad Tibullum commendatos evolvi, quem & salutiferam Mythicae historiae opem adtulisse ipsum non fugit Munckerum. Adhaec recondita eruditione refertis Celeberrimi P. Burmanni, quo praeceptore semper gloriabor, animadversionibus in Ovidii Metamorphoses, nec non Valerii Flacci Argonautica plurimum me debere, singulae fere notarum mearum paginae indicabunt. Haec sunt subsidia, amice Lector, quae mihi intra domesticos parietes comparavi, sed quae foris mihi adlatis praesidiis munivi. Eximia amplissimorum hujus civitatis consulum benignitate aperti mihi sunt Bibliothecae publicae loculi, in quibus ingens codicum manu exaratorum adservatur thesaurus. Ex his tres, qui mihi usui esse poterant, delegi, & cum Munckeri editione contuli. Primus exstat inter Vossianos in Octava forma in Membran. N.* 269. *secundus num.* 314. *tertius num.* 290. *in Quart. Deinde Celeberrimus vir Tib. Hemsterhusius, cujus clarissimo lumine Academia Lugduno-Batava nunc inlustratur, humanissime, quem possidebat, codicem membranaceum utendum mihi praebuit, e quo ante aliquot annos adfecta quaedam Hygini loca*

in

In integrum restituerat Cl. Wesselingius Lib. II. *Observ. cap.* 23. *nec non clarissimus Jac. Phil. Dorvillius mecum communicavit manu scriptum librum itidem membranaceum: quibus viris pro insigni hoc beneficio maximas ago gratias, & habebo inmortales. Hi codices non nisi Hygini Astronomicon poëticum continent. Munckeri in Hyginum commentariis praetexui etiam marginales notas Jacobi Micylli, quas excerpsi ex editione, quae prodiit Basileae A.* 1535. *Joannis Hervagii typis expressa, & in meos usus concessa a doctissimo, mihique conjunctissimo viro Adolpho Haganaeo JCto. Nec non Joannis Schefferi adnotationes ex editione A.* 1674. *Subtexui vero elegantissimas Thomae Wopkensii observationes, quas mihi nec opinanti Harlinga misit vir ille integerrimus ac doctissimus. Ne jam exspectes, amice Lector, me de Hygini aetate ac stylo aliquid esse acturum, de quibus Schefferus ac Munckerus erudite satis disputarunt. Illud unum addam, hunc fabularum consarcinatorem non modo non cum antiquo illo Hygino confundendum, sed nec antiqui illius Grammatici epitomatorem esse adpellandum, ut eum post alios temere vocat Berkelius ad Antoninum Liberalem cap.* 2. *In alia omnia nos ire jubet utriusque stylus adeo diversus, ut vix credam, hunc scriptorem antiqui illius grammatici opera umquam vidisse, sed pro certo habeam, antiqui illius grammatici nomen his fabulis ab alio quopiam fuisse praefixum, id quod saepius hoc scriptore antiquioribus auctoribus usu venit. Quomodo Onomacriti carmina olim Musaei nomine fulserunt, teste Pausania Lib.*1. *cap.* 22. *in fine, & plura hujus fraudis ab antiquis Criticis detecta exempla profert Phil. Jac. Maussacus in dissertatione de Arte Critica pag.*397. *& seqq. quae legitur post Harpocrationis Lexicon. Unde vero hic fabularum consarcinator Hygini nomine fuerit exornatus, conjicere in facili est, quia ille Grammaticus non modo de Virgilio, urbibus sive Antiquitatibus Italicis, sed & de Familiis Trojanis, Diis penatibus, ac deorum proprietatibus scripserat. de quo Hygino post Servium ad* V. *AEn.* 389. *& ad* VII. *AEn.* 412. *consulendi Delrius ad Senecam in Hercule Furente vs.* 337. *& Broukhusius ad Suetonii cap.* 20. *de Inlustr. Grammaticis. Si umquam hic Auctor antiqui istius Grammatici opera inspexerit, ac scrinia compilaverit, non tamen, ut Justinus Trogi Pompei, ejus sermonem imitatus est. Concisa dictio quidem respondere videtur, ut patet e fragmento, quod servavit nobis A. Gellius Lib.* XVI. *cap.* 6. Quae bidens est hostia, oportet, habeat dentes octo, sed ex his duo caeteris altiores, per quos adpareat, ex minore aetate in majorem transcendisse. *Videri etiam posset vetustae casuum terminationis studiosus,* duo *pro* duos *utens. Servius enim dicit ad Ecl.* 5. *vs.* 68. *Virgilii eadem hac terminatione usi* Vetuste

*** dixit,

dixit, ut ambo. NAM SAEPE SENEX SPE CARMINIS AMBO LUSERAT. Nam hodie significantius duos & ambos dicimus. *Augusti tamen aetate ita fuisse locutos liquet tam ex Hygino, quam Virgilio, quam Accusativi terminationem restituit Caesari ac Livio ex optimis codicibus Criticorum princeps J. Fr. Gronovius ad Liv.* XXXV. *cap.* 21. *quem postea etiam secutus est Celeb. Oudendorpius ad ipsum Caesarem Lib.* VII. *B. G. cap.* 33. *Attamen in caeteris toto coelo distare credo: non enim antiquus ille Grammaticus, qui Augusti aetate floruit, tam absurdis constructionibus usus, nec, qui utriusque linguae erat peritissimus, tam barbare Graecas voces & integras loquendi formulas interpretatus fuerit, aut, quas Latine vertere non poterat, in Latium invexerit. A quibus erroribus haud inmunis est noster Auctor, ut cuivis notum, unde nonnulli haud absurde putarunt, fabulas, quae hodie sub Hygini nomine circumferuntur, Graece primum conscriptas, deinde ab homine in Literis graecis plane rudi in Latinum sermonem fuisse translatas. Consule Eruditissimi Valckenarii dissertationem de Fragmento Dositheano in Obs. Miscell. Vol.* X. *Tom.* I. *pag.* 118. *Graecismis potuisse uti antiquum illum Grammaticum, haud negavero, qui, Cornelium Alexandrum Graecum Grammaticum omni studio atque animi contentione imitatus, sine dubio Graecos scriptores, e quorum fontibus suae eruditionis rivulos derivavit, quotidie tractaverit; qui graecismi saepe in ipsis Ciceronis scriptis quidem reperiuntur, sed Romana toga, tam eleganter induti, ut in ipsa Urbe nati esse videantur. Integra Graeca vocabula in antiqui illius Grammatici libris exstare potuisse objecerit mihi forte quispiam, memor eorum, quae notat Plutarchus, qui sub imperatore Trajano floruit, in Numa pag.* 64. ἐκάλουν δὲ καὶ τοὺς περιγενεστέρους Φλαμίνας ἀπὸ τῶν περικρανίων πίλων, οὓς περὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι πιλαμίνας τινὰς ὄντας, ὡς ἱστοροῦσι, τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων τότε μᾶλλον, ἢ νῦν τοῖς Λατίνοις ἀνακεκραμένων. *sed haec de vocabulis sacros ritus exprimentibus intelligenda sunt, quae mutare erat nefas. Et quidem de conjectura hactenus. De Fulgentio, Lactantio, & Albrico Philosopho Munckeri prolegomenis ne unum verbum adjicio, ne actum agere videar. In meis ad Albricum adnotationibus, quas aliquanto prolixiores esse fateor, me id egisse Lector videbit; ut, quid de statuariis & pictoribus, qui imagines deorum varie expresserunt, statuendum esset, ostenderem. Vale Lector, & meis conatibus fave.*

Dabam Lugduni in Batavis.
Kalendis Septembr.
A. 1741.

JUDICIA
DE
HYGINI SCRIPTIS.
DE
FABULIS.

Jacobus Micyllus in Epistola Nuncupatoria.

Est hic auctor, ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetus tamen, & a reliquis Hygini scriptis, quae quidem ad nos pervenere, non omnino absimilis aut abhorrens, praecipue autem utilis iis, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca, quae tum apud Ovidium, tum apud alios plerosque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperias, quae dudum magnos atque eruditos quoque viros varie ac misere torserunt.

Scioppius in Judicio de Stylo Historico, ubi de Argentea Scriptorum aetate.

Et Augustales Liberti, Phaedrus & Hyginus, etsi in hunc posteriorem, quemadmodum & in Asconium Pedianum, posterioribus saeculis nonnulla minus Latina irrepsisse palam est.

Scaliger ad Euseb. Chronic. p. m. 10.

Verum est, Deorum generationes & archaeologias in hac parte recensitas fuisse, & Hyginum mythologum singulas historias τῶν μυθολογυμένων conscripsisse. *Et paulo post.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologon ex Graeco conversum fuisse.

Idem ibidem ad num. CCXI. post adductum Scholion ad Statii lib. IV.

Sed haec omnia collegit ex Hygino. Nam & de Junone, & de regno Hyginus ita. Et sane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem sunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Astronomico ejusdem Arateo.

Barthius lib. V. Adversar. c. 2.

Est similis sibi hic scriptor, licet minime unius auctoris liber sit, sed Epitoma ex Hygino & aliis contracta.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Avieni nomine praescripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quae phrasis stylique facies in Hygini fabulis, & multa in ea notanda sunt ab usu Latinitatis hodiernae remota, quae tamen Barbariae damnare non possis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine prostantem librum ego Rhapsodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam esse arbitrer. Nam apud Fulgentium integrae periodi sunt, quae hic exstant. Nisi tamen ille Hyginum potius exscripsit.

Ejusdem libri c. 20.

In fine perveterum membranarum, quae in nostram potestatem pervenerunt, ita scriptum calamo: *Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Hesiodi.* Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit suspicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum haec excerpta constipasse?

Et lib. XXIII. cap. 11.

Non inelegans scriptor est Lactantius ille, sive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoseon libros enarravit. Stilus vero simillimus earum fabularum, quae vulgo Hygino adscribuntur; sed utique in compendium a nescio quo redactae sunt; & fortassis ab eodem hoc scriptore, qui Epitomas concinnare consueverat.

Reinesius lib. III. variar. Lect. p. 372.

Sunt in isto fasciculo (Hygino) nonnulla, quae vix infima Latinitate subsistant. *Et paulo post:* Sunt in istum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quae interpretes Poëtarum Grammatici tradiderant, constipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odysseam dedit Ausonius, fabularum Menandri Hypotheses Homerus, Gellius Grammaticus, & Metamorphoseos Ovidianae epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pseudo-Hygino ostendemus.

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum capitum ducentorum septuaginta septem constipavit, & praefixo Hygini nomine aetatem mentitus est & auctoritatem, merito requiramus multis de causis.

DE

POETICO ASTRON.

Antonius Riccobonus in Fragmentis Historicorum.

Julius Hyginus scripsit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiarissimus fuit, de mundi & sphaeratione utile sane Astronomicum. Praeterea de signis coelestibus opus, in quatuor libros distinctum.

Modius epist. 9. Novantiquarum Lect.

Nota magis nulli domus est sua, quam Hygino coelum.

Scaliger ad Manilium, p. 34.

Ita omnes veteres, praeter Hyginum, qui τοῦ ὀχετοῦ τοῦ ποταμοῦ Canopum vocatum scribit. Et idem scribit Capella ab Hygino mutuatus. *Idem p.* 372. Hyginus enim, qui ex Eratosthene & antiquioribus Astronomicon suum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Eusebium num. CCCXL.

At Hyginus in asterismo Ophiuchi eum Triopae filium facit, cujus verba huic historiae illustrandae pernecessaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini est in Astronomico, Herculem inopia armorum defessum se ingeniculasse, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum sapit. *Idem ibidem p.* 49. Hyginus quoque plebejus bonae aetatis scriptor, observantia pro custodia dixit.

Barthius lib. XXII. advers. c. 22.

Hyginus, seu ejus potius Epitoma lib. II. Astronomici, c. 43.

Palmerius in Exercitationibus ad Laërt.

Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Astronomicorum II. c. 3. haec ait: *&c. & post:* quae verba, tot errores, &c.

JU-

JUDICIA
NONNULLA DE
FULGENTIO
ET EJUS
SCRIPTIS.

Modius Novantiq. Lect. Epist. LXI.

Nunc volui haec ad te mittere, specimen eorum, quae ex tuo veteri membranaceo codice in Mythologiarum libris iis emendavi, qui hactenus pro Fulgentii Episcopi Carthaginensis, sive ejus, cujus multa pietate & eruditione scripta ecclesiastica multa in manibus habentur, non recte circumlati cusique passim sunt; cum constet ex eodem illo tuo antiquo libro, tribusque aliis venerandae aeque antiquitatis codicibus, quibus olim Lovanii a Gemblacensibus, & nuper Coloniae a Metropolitanae ecclesiae Bibliothecae praefectis, & abbate Sigebergensi usus sum; cum, inquam, ex his omnibus constet, neque divi Fulgentii ejus, cujus scripta hodieque leguntur, quique Ruspensi Ecclesiae praefuit, & multa ab Arianis passus fidei caussa, eam sedem Asiatico exilio mutare coactus fuit, neque Carthaginensis aut omnino alterius ullius episcopi has Mythologias esse, sed nescio cujus Fabii Planciadis Fulgentii Clarissimatus dignitate ornati, qui tamen iisdem fere cum Fulgentio Ruspensi Episcopo temporibus, & in eadem Africa vixerit, ut tum plenius a me differetur, cum hujus auctoris opuscula universa, ex parte nunquam hactenus cusa, ex amplissima tua bibliotheca cum publico communicabo.

Vossius Instit. Orat. Lib. IV. p. 198.

Barbare egit eapse de re Fulgentius, non quidem fulgentissimus ille Episcopus Carthaginensis, cui in antiquioribus editionibus tribuitur, ac a Florido quoque Sabino adscribitur; sed Grammaticus, qui & Fabius Planciades; cujus de Continentia Virgiliana libellum habemus, & alterum de antiquarum aliquot vocum interpretatione.

Jos. Scaliger Com. in Ed. de Ob. Maec.

Quod signifer Jovis sit Ganymedes, docet doctissimus Mythologus Fulgentius Lib. I.

Idem Auson. Lect. Lib. II. cap. 29.

Superiores autem Ausonii esse non credam propter stili diversitatem: in quibus postremis animadvertendum Saturnum dictum Pollucis prolem: quod explicatur a Fulgentio doctissimo Mythologo ita de Saturno loquente: *Pollucis*, inquit, *filius, sive a pollendo, sive a pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus* &c.

Turnebus Adversar. Lib. XVI. cap. 2.

Titivilitium hic Festus lib. 18. nullius esse significationis scribit, ut apud Graecos nullius est σκινδαψὸς & βλιτυρὶ: sed auctor non contemnendus Fulgentius *Textivilitium* videtur legisse, cum libro de vocibus antiquis ita scribat: *Textivilitium dici voluerunt fila putrida, quae de telis cadunt.*

At *Brodaeus Annot. in Q. Calabrum pag.* 238. Fulgentii Mythologia quid ineptius?

Et Barth. Comm. ad Stat. Tom. II. p. 728.

Semeles ineptissimum etymon est apud Fulgentium Lib. II. Mythol. & tamen doctissimi viri eum Mythologum *doctissimi* nomine commendant, qui totus nihil nisi mera est nugacitas.

Tom. III. p. 449.

Haec Fulgentius, quem scriptorem legendo miseratione temporum afficimur; tanta enim jam ruditas a Graeca literatura erat, ut sibi arrogantiae summae homo omnia scribere licere crederet, modo vel auctores Graecos vel voces ejusdem linguae per caputque pedesque attrahere posset in medium, & inde suum negotium curare.

I. Baptista Pius in Epist. dedicat. ad Antonium Mariam Bentivolaeum.

Expiscati commodum ex penario literatorio, cujus tu fuisti condus, Mythologicon Placiadem, fratrem, ut fertur, Cassiodori, hunc chalcitypis officinatoribus tradendum curavimus, nuncupatim tibi dicantes sine provocatione electo judici aureum librum; quid librum? thesaurum potius: quem Sidonius libro III. eruditissimum, & ob ingenii merita quaestorium vocat, tanquam quaesturâ rejectâ episcopatum Africae sumserit.

Pierius Valerianus Hieroglyph. Lib. XLVIII. p. 353. Ed. Basil.

Hinc Fulgentius ex auctoritate Theopompi in Cypriaco Carmine, & ex Hellanico ἐν τῇ τοῦ Διὸς φιλολογίᾳ, Junonem ait ab Jove vinctam catenis aureis, & incudibus ferreis degravatam; quamvis prave quidam depravatam legunt, sed longe faedius interpretantur, dum exponunt devirginatam: & quod magis rideas (animadverte hominis phrasin & impudentiam) depudicatam, imminutam, incudibus veluti stragulis & lecto geniali praepositis, ob nimii tendoris & libidinis impatientiam. Sic ille stolidus insanit, & enormia longe magis sibi confingit super angelis. Nec tamen praeterit me, alicubi legi angelos quosdam depravari & compedibus coërceri: sed ibi depravari non significat depudicari, ut stupor iste putat, sed gratiâ lumineque Dei privari. Homeri autem carmina, unde haec a Theopompo & Hellanico desumpta sunt, habentur Iliad. O. vers. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε &c.

Hadrianus Junius Animadvers. Lib. V. cap. 7.

Non satis explicata primo occursu videbatur ratio, cur Venerem concha vectam uterque poëta dicat, praesertim nullis adjuto commentariis: itaque in altiorem cogitationem incubui, ut causam dicti exquirerem rimando, quod aperuit commodum Placiades, qui auctoritate Jubae Maurusii in Physiologis scribit, concham marinam toto corpore simul καὶ ἀθρόως aperto, in coitu misceri, atque inde esse, quod Venus pingatur concha vehi.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΩΝ

ΜΥΘΟΓΡΑΦΩΝ

ΥΠ'

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΣΤΑΒΕΡΕΝΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΩΝ.

Ὅστις δαιδαλέους ἐθέλεις Μουσέων ἀνὰ κήπους
Στρωφᾶσθαι, μή μοι, καί τε λιλαιόμενος,
Τῶν ἱερῶν ἀλσέων ποτ' ἀμείβεο ἕρκεα, μύθων
Εἴ σοι ἄγνωστος ἔῃ οἶμος ἑλικτὸς ἔτι.
Τοῖς γὰρ ἐκοσμήθη καλὰ τέμπεα Πιερίδεσσιν
Πανταχόθεν· κοὔ σφιν τίμιος ὑμνοθέτης,
Ὃς μὴ τοῖς ποικίλλει ἀοιδάς. ὧδε Κόριννα
Κύκνον παιδεῦσαι Ἀόνιον λέγεται.
Τῷ νύ κεν, αἴκ' ἀνύτειν σε πορείαν θυμὸς ἀνώγῃ
Οὐκ ἀλαήν, φανερὰς δ' ἀτραπιτοὺς στιβέειν,
Τήνδε βίβλον μετὰ χερσὶν ἔχων, μάλα εἴσιθι περίφρων
Ἕρκεα Πιερίδων· οὔ σ' ἔτ' ἐρυκακέω.
Ὡς δὲ μίτῳ πίσυνος, τόν γ' οἱ πόρε δῖ' Ἀριάδνη,
Καμπύλον Αἰγείδης ἐς Λαβύρινθον ἔδυ,

Ἐκ δ' ἐτέλεσσεν ἄεθλον πολύπονόν περ ἐόντα,
   Ῥηϊδίως, ἐπεί οἱ οὐκέτ' ἄδηλος ὁδός,
Ὡς καὶ σὺ περάγοις ταύτῃ πίσυνος κυνοσουρᾷ.
   Τήν σοι νῦν ἀγανὸν Σταβερένοιο μῦθος
Πολλὰ μάλ' ἢ τὸ πάροιθε φαεινοτέρην ἀνέφηνε,
   Δεῖξιν τ' εὐοδίης, καὶ ῥύσιν ἀμπλακίης.
Πὰρ δέ σοι ἀνδρὶ μύθοι μεγάλη χάρις. οὐ γὰρ ὀΐω
   Εἴσω σε πραπίδων ἦτορ ἀπηνὲς ἔχειν,
Ὅς γ' Ἑλικωνιάδων τελετῶν ἐπιμαίεαι· αὐτῆς
   Εὔαδε γὰρ Μούσης ἦθος ἐνηὲς ἀεί.
Τῷ ῥα πρήσσοντος διὰ νῦν ὁμαλοῖο κελεύθου
   Ἐκπέσοι εὔγνωμον τοῦ στόματος τόδ' ἔπος·
Χαίρετε, Πιερίδες, δεῦσαί μοι ἴδειν ὁδηγόν·
   Χαίροις καὶ τύνη, Μεθόδου θ' ἡγεμονεῦ.

ΓΕΡΑΡΔΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΣΟΥΙΝΔΕΝΙΟΣ.

JOAN.

JOANNIS SCHEFFERI
PRAEFATIO.
LECTORI BENEVOLO
S. D.

Hygini, quem hic damus, non eodem tempore omnia in lucem ſunt prolata. Illud quod de Aſtris agit & Syderibus, videtur publicatum primitus ab Aldo, anno ſaeculi milleſimi quadringenteſimi nonageſimo & ſexto. Neque multo poſt recuſum eſt Venetiis per *Johannem Baptiſtam Seſſam*, titulo *Mundi & Sphaerae declarationis.* Quo laudatum etiam à Volaterrano reperitur. At vero alterum, quod exponit priſcas Fabulas de Diis, primum lucem vidit ſaeculi milleſimi quingenteſimi anno trigeſimo & quinto in Germania, ſtudio *Jacobi Micylli*, qui id primum eſt adeptus per *Joannem Weyer*, Friſingenſis Eccleſiae Canonicum, ex bibliotheca, ut videtur, Friſingenſi, & id publicavit opera Hergavii Baſileae, adjuncto ſimul altero opere, & à ſe, ut fatetur ipſe, non uno loco emendato. Ad quod exemplum prodierunt mox editiones aliae, una Baſileae A. 1549. alia Pariſiis A. 1578. atque rurſum alia in Galliis Lugduni A. 1608. Nec in libro Fabularum magnopere mutatum quidpiam, niſi quod ex neſcio quo Manuſcripto ſuo *Barthius* tentarit loca aliquam multa emendare in ſuis Adverſariorum libris, quae nuperi editores in Batavia textui, ut vocant, ſubjunxere. At in libro de Aſtris repurgando ſingularem creditur conlocaſſe operam *Guilielmus Morelius* anno ſaeculi ſuperioris quinquageſimo & nono, conlatis manuſcriptis pluribus, praeſertim vetuſtioribus & melioribus duobus, uno Salignacei, altero alterius neſcio cujus, qui eam ſuam operam una cum Arati Phaenomenis anno dicto Pariſiis publicavit. Secutus id exemplum eſt, qui Aſtronomica veterum, interque ea *Hygini* quoque ſcriptum, ſive *Scaliger* is fuerit, quod non pauci cenſent, ſive alius quicunque in Batavia ex Sanctandreana officina anno 1589. edi fecit. Quanquam ſi dicendum, quod res eſt, utraque

haec editio ut habet non profecto plane nulla, quae merentur laudem, ita saepe saepius recedat ab editionibus vetustioribus absque caussa ulla atque ratione. Observamus enim ex conlatione diligenti, codices, quos secutus est *Morelius*, non fuisse tam praestantes, quam putabat ipse, credereque alios volebat, sed refertos passim glossis sciolorum, quas intrusere in locum verarum genuinarumque *Hygini* lectionum, qui locutiones ejus satis adsequi non poterant. Quod ex eo patet, quoniam quae vetusta sunt, conveniunt cum illis, quae in Fabulis leguntur; quae vero inmutata, plane alia sunt, & ab eis longissime recedunt, sicuti à nobis in non paucis demonstratum est. Quum itaque Fabularum liber hactenus à nemine debita sit examinatus cura, ille vero, qui de Astris agit, per studium emendationis in non paucis depravatus, facturos nos speravimus pretium operae, si quae in utrumque habebamus observata, proferremus in lucem. Debebamus equidem, fateor, haud suscepisse hoc negotium, sine necessario manuscriptorum codicum subsidio. Verum quia illos codices in his remotissimis constituti terris sperare difficulter poteramus, nemo vertet nobis vitio, confido, si vel conjecturas nostras, secuti similes scriptores, locosve apud ipsum nostrum, proferre haud dubitaverimus, respiciendo ad continuo adflictam nostram valetudinem, quae coepta quoquo modo jubet nos absolvere: per hoc, si nil aliud, illud saltem effecturi, ut ingeniosiores, & à priscis libris & codicibus instructiores, suam ad auctorem hunc conferre operam ne longius graventur. Meretur quippe, cum propter argumentum sic a nemine expositum sermone Latino, (nam Fulgentii quidem paulo aliud est institutum) tum propter ipsam scribendi rationem, quae in nostro plane singularis. Ipse namque solus est propemodum ex antiquis, ex quo licet intelligere aperte, quis sit stylus verè humilis & plebejus. Quod cum viri quidam docti non adtenderint, plurima in eo reprehenderunt, quae sunt styli hujus propria & peculiaria. Ostendimus abunde in *Indice*, hoc praecipue à nobis confecto fine. Possemusque pluribus ostendere, si hoc esset agendum. Occurrunt enim passim exempla, quale illud, quod legitur c. 28. ubi ait: *Hic cum Dianam voluisset comprimere, quae cum non posset resistere Apollo misit*, pro *eaque non posset*, & quod c. 40. *alii dicunt*, *Theseus reduxit*, pro *Theseum reduxisse*. Item c. 46. *Neptunus expostulavit, ut Neptuno inmolaretur*, pro, *ut sibi inmolaretur*, & c. 106. *Filii corpus auro repensum adcepit, quem sepulturae tradidit*: pro, *quod sepulturae tradidit*. debebat enim referri ad *corpus*, quod ipse refert ad *filium*. &

c. 125.

c. 125. *Superiorem partem muliebrem, inferiorem piſcis habebat*, pro, *ſuperiorem partem mulieris*, hoc enim ſequenti reſpondiſſet. & c. 127. *poſtquam cognovit, qui eſſet, redierunt*, pro *rediit*, propter antecedens, *cognovit*. & c. 146. *cujus timore exagitata, coëgit eam, ut ſe praecipitaret*, pro, *timore exagitatam coëgit, ut.* Ita c. 152. *cui cum flagraret, montem ſuper eum impoſuit*, ubi plane otioſum eſt illud *ſuper eum.* Aliaque non pauca hujus generis, quae ſcientes praeterimus, ne ex praefatione libellum conficiamus, cum praeſertim à quolibet, mediocriter adtento, poſſint deprehendi. Quae omnia non tam vitioſa ſunt, quam huic ſermonis generi propria & pecularia, licet alibi rariſſime occurrant. Caeterum quod meam curam adtinet, de ea breviter ſic habe. Primum edidiſſe me, quod vocant, *textum* ad exemplar publicatum Lugduni, Anno 1608. Licet enim ſint, qui in Fabulis praeferant editionem Commelinianam, quam ſecuta eſt recentiſſime Lugduni Batavorum publicata à *Gaesbeckiis*, in Aſtronomicis Morelianam; tamen cum non pauca inmutata ſint utroque in opuſculo abſque cauſſa, quod in Notis demonſtravimus non ſemel, editiones vetuſtiores denuo producendae videbantur. Ita tamen, ut adjiceremus *Notas*, quibus quae corrupta ſingulis in capitibus occurrebant non pauca, ſanare atque explicare ſtuduimus; nec omnino infelicem curam hanc fuiſſe noſtram, etiamſi ex ingenio tantum noſtro, ſine Manuſcriptorum librorum ſubſidio ſit profecta, ſperare audemus. Poteramus addere & nomina eorum, qui eaſdem prodidere fabulas, non apud Graecos ſolum, quales ſunt *Apollodorus*, *Diodorus Siculus*, *Pauſanias*, *Antigonus*, *Scholiaſtes Arati* atque *Apollonii*, verum etiam Latinos, quales *Servius*, *Donatus*, *Commentator Germanici*, & id genus. Verum cum haec non ſint uſque adeo repertu difficilia, praeterea & Natalis Comes pleraque in Mythologias ſuas jam congeſſerit, ſumptibus non neceſſariis typographi onerare promptitudinem nefas eſſe duximus. *Indicem* tamen addere novum plane ſuſtinuimus locutionum & verborum, quae occurrunt apud noſtrum, alibi haud ita obvia, vel in vulgus nota. Quo in indice ſimul non pauca, quae ad locutiones ſpectant, explicavimus ac firmavimus, ut & ipſe vicem prolixiorum annotationum poſſit explere. Sed nec veteres & vulgatos Indices abſque cura recudi fecimus, verum ubique & explevimus plurima, & meliori ordine propoſuimus. Unum forte nobis quiſpiam objiciet, quod in Aſtronomicorum Poëticis imagines adponere neglexerimus, quae in prioribus editionibus cernuntur. Verum excuſabit facile, qui cogitare volet, eſſe eas non modo non antiquas

multum, quod ex habitu vestimentisque certissime colligitur, sed & in stellarum singularum situ indicando plerumque vitiosissimas. Etiam illud neminem debebit offendere, quod cum *Hygini* omnia, quae exstant, dare polliciti simus, ea tamen negligamus, quae illius apud *Plinium*, *Servium*, *Macrobium* occurrunt. Sunt enim non nostri, sed alterius *Hygini*, quod in Dissertatione de *Hygino* planum fecisse speramus. Idem etiam est statuendum de Gromaticis; nam & ipsa alium habent auctorem. Ut proinde ipsa quoque hic adponi minime debuerint. De *Cl. Munckeri* curis, quas adjicere typographo est visum, nihil habeo, quod memorem, quoniam à me numquam sunt conspectae. Sunt tamen non pauca, quae me jubent credere, fecisse operam minime inutilem in iis publicandis. Ad postremum quisquis es, qui haec leges, si quid à me est commissum, hominem me esse cogita, eumque si cum magnis illis conferas ingeniis, admodum minutum, quae tamen ipsa hic & illic humana esse, quotidie cum deprehendantur, quanto magis mihi parata debebit esse venia. Vale studiisque nostris fave.

THOMAE MUNCKERI
PRAEFATIO.
LECTORI BENEVOLO
S. D.

eptennium jam est, ex quo in Hygini fabulas, quas juventuti id temporis praelegebam, nescio quid notularum & animadversionum emisi, quae adjectae visuntur ad calcem editionis Schefferianae. Verum nimisquam festinatae eae curae quod nemini minus, quam mihi, placerent, coepi ad incudem revocare id, quod minus exactum hactenus videbatur. Evolvi ergo quicquid antiquitatis Mythicae exstare noveram, Scholiastas praesertim cum Latinorum, tum Graecorum

rum poëtarum, ex quibus ista Mythologiae, quae Hygini nomen praeferunt, meo quidem judicio, magnam partem aut compilatae sunt, aut conversae. Quo successu id fecerim, quantumque inde non tantum mendorum ex Hygino sustulerim, sed & lucis omni historiae fabulari foeneraverim, judicabunt illi, quibus livor oculos non fascinavit. Conscius certè mihi sum etsi jucundi quidem, attamen permagni laboris, quem in commentariis hisce conscribendis exantlavi, quos fabularum si adpellavero bibliothecam, haud valdè ambitiosè fecero. Quamobrem indices etiam sic satis copiosos, in quibus quicquid notatu in illis occurreret, congererem, conficere in animo habebam. Verum cum per valetudinem, quae per ipsum biennium nimis adversa mihi fuit, laborem suscipere tam taediosum neutiquam potuerim, alterius uti operâ coactus sum, qui exspectationi tuae ut satisfecerit multum vereor, certè meae non satisfecit. Scriptum fabularum Hygini codicem in his oris non audivi ullum esse, nisi penes Cl. Berkelium, sed mutilum eum, ut ajunt, iis omnibus capitibus, quae & in vulgatis desiderantur; adhoc infimae etiam vetustatis, utpote circa ea scriptum tempora, quibus inventa ars typographica. Si credere famae licet, emendaverat jam olim easdem fabulas ex Vett. libris, & Hamburgum, ut ibi publicarentur, miserat Joannes Pricaeus. Verum curis illis viri doctissimi quid factum sit, aut unde libros istos antiquos nactus ille fuerit, ignorare me fateor juxta cum ignarissimis omnium. Fuere etiam, qui persuadere mihi voluerint Mucium de Berettis, Nobilem Placentinum, manuscriptum Hyginiani Mythologici habere librum; immo ipsum scripsisse id ad nescio quem in Batavis typographum. Vix crediderim, cum ad me quoque Mucius ille non semel cum de notis meis in Hyginum, tum de opere suo, quod de Origine Deorum & Heroum à se inscribi ait, literas dederit, nec tamen unquam ullius scripti codicis vel minimam fecerit mentionem; immo rogatus, ut istiusmodi librum alicunde mihi erueret, rescripserit: dum ego è contra Hygini scripta reperire conabor, si in hac Italiâ nostrâ reperire ea fortuna mihi concesserit. *Sed quamvis nullo uti mihi licuit MS. abusum me tamen operam non spero, dum Servium, Lactantium Placidum, Anonymum Germanici Interpretem, aliosque id genus scriptores cum Hygino contendi, & vel illos ex Hygino, vel Hyginum ex illis, emaculare studui. Quoties, & ubi Fabulae istae excusae sint, scire haud multum refert. Sufficit si scias primitus Basileae unà cum aliis nonnullis scriptis Mythologicis anno* CIƆ IƆ XXXV. *publicatas esse à Jacobo Micyllo, qui eas nactus videtur ex bibliothecâ Frisingensi. Eam editionem sequuti sunt passim per Europam typographi,*

 etiam

etiam ipse Commelinus, quem gratis audaciae in novandis nonnullis absque necessitate accusat Cl. Schefferus. Nihil ille vir sibi juris sumsit, nisi in pauculis iisque perquam manifestis operarum erroribus corrigendis. Sed & de hoc, & de aliis non paucis longè, opinor, aliter judicaturus fuisset ὁ μακαρίτης *Schefferus, si ei plus otii nacto* δευτέρας *dare* φροντίδας *licuisset.*

In Astronomico Hygini recensendo usus sum excerptis quinque codicum MSS. quorum quatuor Ianus Vlitius, unum nescio quis vir eruditus, cum editis contulerat, quem ideo literâ A. vel Anonymi vocabulo designavimus. Ea excerpta quam non contemnenda fuerint, quantumque eorum nomine debeamus Illustri Viro Nicolao Heinsio, ex cujus instructissimâ bibliothecâ ad me pervenere, judicabis ipse, mi lector. Exemplarium autem illorum, quibuscum Astronomicum commissum erat à Vlitio, tria Petavianae fuere, Regiae bibliothecae apud Parisios quartum. Inter editiones, quas consului, praecipuae sunt, Veneta anni M CCCC LXXXII. *& quam Coloniae Agrippinae anno* M IↃ XXXV. *emisit Soter, ex optimis codicibus emendasse se illud scriptum praefatus. Nec mentitus profecto est. Longè enim à tergo relinquit, quidquid editorum ante eum idem publicavit. Eam ergo editionem tantum non* κατὰ πόδα *secutum deprehendi Morellium anno* M IↃ LIX. *Sanctandreanam autem anno* M IↃ LXXXIX. *expressam ex Morellianâ. Adhoc hic illic non pauca ita video cum à Sotere, tum à Morellio repraesentari, ut ea in Novantiquis restitutum it Modius. Quid dicemus? Neutram ex illis editionibus vidit Modius, an visas à se dissimulavit? Illud affirmabit, qui candorem hominis noverit. Interim gaudeo me deprehendisse, unde orta sit illa tam felix saepe, quam audax, tot locorum castigatio, quam in Sanctandreanâ concoquere non potest Cl. Schefferus. Nam ab Aldo, quem etiam anno* M CCCC XCVII. *idem Astronomicon suis typis descripsisse ajunt, profectam eam non fit mihi verisimile, cum numquam ejus operam in Hygino audiverim celebrari. Omnino à Morellio est: nam in officinâ Sanctandreanâ religiosè secutas esse operas textum Morellianum vel inde liquido adparet, quod recudere denuo mendas manifestas typographicas, quam inmutare quidquam, maluerunt. Exempli gratiâ facere non possum, quin unum alterum de isto genere proferam. Legitur sub finem Lib.* I. Efficit: media finem temperatum, *pro* efficit mediam finem *&c. Lib.* II. *cap.* 15. Vacuum omni adligationi futurum, *pro* omni adligatione, *Cap.* 28. Neque longè jam abesset, despiciens jam ad terram, *pro* despiciens ad terram. *Cap.* 34. Et de insulâ ejectus. Existimatur autem

tem Lemnum, *pro* ejectus existimatur Lemnum *&c. Lib.* III. *cap.* 9. In quadrato quae sella deformatur, in angulis, *pro* in quadrato, quo sella deformatur, una, in angulis *&c. Cap.* II. Inclinatus caput versus, *pro* inclinatur ad caput versus. *At in nullâ editione, nisi in Morellianâ & Sanctandreanâ cum haec sphalmata, tum & alia nonnulla his non dissimilia, deprehendes, ita ut Sanctandreanam, id quod dicebam modo, ex Morellianâ expressam, adhoc errare illos, qui vel à Scaligero eam, vel alio aliquo ex doctis, recensitam velint, existimare debeamus. Venetam illam modo laudatam intra triennium, anno videlicet* M CCCC LXXXV. *eadem in urbe repetiit idem ille, qui & priorem dederat, homo Germanus, Erhardus Ratholt: nec quidquam in eâ mutatum, ut nec in Parisiensi, quam Lud. Vives anno* M IↃ XXXVI. *procuravit, quanquam lucem jam anno* M IↃ XXXV. *vidisset Basileae Hergaviana à Micyllo recensita, & nonnullis annotatiunculis in margine adjectis exornata. Micyllum secutus deinde, pauculis tantum, & quae nullius ferme momenti essent, novatis, anno* M IC LXXVIII. *Jacobus Parantius, qui una cum Hygini fabularum libro, aliisque Mythographis, adjunctâ etiam Micylli praefatione, Lutetiae Parisiorum Astronomicon hoc edidit: id quod & Lugduni anno* M IↃC. VIII. *Joannes de Gabiano fecit, eadem illa, quae Parisiensis ille Parantius dederat, recudens. Atque hujus editionis exemplum sequi in suo Hygino maluit Cl. Schefferus, quod ei Morellius & Commelinus temerè multa novasse viderentur. De Commelino antea vidimus. Quod ad Morellium adtinet; ivisse eum per vestigia Soteris dixi modo. Nec tamen temerè, quam viro clarissimo visum est, multa à Morellio inmutata esse liquit mihi* IV. *Codicum MSS. excerpta, quae margini editionis Parantii illita erant, cum Morellianâ editione contendenti; adeo ut consilium, quo initio aliquam ex vetustioribus editionibus revocare statueram, abjecerim, cum perquam multa cum texto, quod Morellius dederat, convenire deprehenderem. Hoc textum ergo Morellianum, sive Soterianum est, heic tibi, ut caeteris multo castigatius, denuo exhibendum duximus. Nos nihil, vel parum admodum nobis permisimus: certè nihil, nisi te ante admonito, inmutavimus. Sed haec hactenus. Unum illud doleo, quod tunc demum, cum jam praelo se subduxisset Hyginus meus, pervenerint in manus meas humanissimi doctissimique viri, Evaldi Rulaei, veteres membranae, quae Poëtici Astronomici librum tertium & quartum, nec non partem majorem secundi continebant. Nam etsi manu eae valde properante scriptae sunt, ex optimo tamen codice descriptas vel inde liquet, quod cum praecipuas lectiones Morellianorum & Vlitianorum codicum plerunque*

que

que confirmant, tum & loca nonnulla vel desperata hactenus feliciter sanitati restituant, vel malè adfecta reddant meliora; tanquam cap. 15. *Lib.* II. *quod in illis primum est, caeteris injuriâ temporum, ut videtur, deperditis, pro istis,* Ejus filium patre fore laude clariorem, *membranae venustius,* patriâ fore laude *&c. Pro istis,* ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, *membranae eaedem,* ut aquilam, de quâ ante diximus, interfectam diceret. *Optimè mehercules, nisi quod pro* diceret *cum Rulaeo malim* daret. *Pro istis,* Quâ demissa, homines instituerunt *&c. eaedem membranae* quo dimisso: *quod omnino melius, & confirmatur ab uno de codicibus Vlitianis. Quod si tam diu superesse me voluerit Dei benignitas, ut denuo, auctioribusque notis instructum proferam illud Astronomicon, exhibebo tibi quidquid praeterea boni in illis inveni. Ut Nicolai Heinsii tam notum ubique sit nomen, quam ipsorum humanitatis studiorum, nec quisquam, qui quidem literas sciat, id ignoret, merita Illustris illius Viri in literas praeclarissima effecere. Verum quantopere in eo cum multifariâ illâ exactissimaque doctrinâ incomparabilis quaedam certet comitas, credere vix quisquam potest, nisi expertus. Is ergo Heinsius non solum Excerpta illa jam supra laudata benignè obtulit, verum etiam variis nos libris, quos datâ occasione laudari audies, nec non consilio, sicubi haereremus, insigniter adjuvit: id quod tanto adcidit mihi gratius, quanto indignior aliorum scurrulis petulantia est, qui sese mirificè sperant rem gessisse, ubi rabidi canis instar exsertâ linguâ aliorum deriserint conatus. Quantum autem praeter Heinsium Hygini hanc editionem ornaverit optimus doctissimusque Jacobus Perizonius noster, commentarii mei te docebunt, quibus exquisitas quasdam observationes ab eo nobis subpeditatas videbis insertas. Principem fabularum editionem diu quaesitam nactus sum tandem ex bibliotheca patrui mei Philippi Munckeri, Gymnasii, quod apud Harlemenses est, moderatoris prudentissimi; cui quantum adolescentia nostra, nimis cito paternâ curâ orbata, debeat, nec haec capit charta, nec ille ambitiosè vult cantari. Obtulit etiam nobis pro caetero studio suo ornandi bonas literas librum fratris sui Alexandri Cl. Jacobus Tollius; in quo quidquid annotatum inveni, quod luce non indignum, nec à me vel aliis erat occupatum, optimâ tibi fide repraesentatur. Quod ad Icones adtinet, quas Astronomici libri* III. *insertas vides, eae ad illas informatae sunt, quas è MS. codice Susiano olim edidit Hugo Grotius. Quod discrepare illas interdum ab Hygini descriptione objicies forsan mihi, id inficias nullus eo. Sed nec tu inficiaberis, quae vulgo cum*

eo

eo edantur, non ex antiquo aliquo codice, sed ingenio editorum depromptas. Ne dicam jam, tam variè in MSS. Hygini libris stellarum fieri enumerationem, ut nihil certi, etiamsi maximè velis, de iconibus statuere possis: id quod & Soterem, credo, movit cur ipse eas non tam ex Hyginianâ expressum iverit, quam Ptolemaicâ διαγραφῇ. *Atque baec sunt, mi lector, quae scire te volebam, antequam ad Hygini nostri lectionem adcederes. De Fulgentio, Lactantio Placido, & Albrico vide, si tanti putes, quae diximus in praefatione tomo alteri praefixâ.*

JOANNIS SCHEFFERI
ARGENTORATENSIS
DE
HYGINI
Scriptoris Fabularum aetate atque Stylo
DISSERTATIO.

De Hygino, cujus fabulas habemus, non eandem virorum eruditorum esse video sententiam. Sunt, qui putant eum ipsum, cujus inter Grammaticos antiquos mentionem facit Suetonius, inque tempora Augusti aetatem incidere ostendit. Quos inter post alios est Schoppius, ut adparet ex libello ejus, quem *Judicium de Stylo Historico* inscribit. Item Vossius, qui propterea, cum non pauca de Hygino illo in libris *de Historicis Latinis* protulisset, subjicit, illius superesse nihil, praeter librum fabularum, & poëticõn Astronomicõn libellos. Alii ne Hygini quidem arbitrantur, sed non neminis alterius, qui Hyginum in compendium contraxerit, cujusque nomen Avianus sit, quod in calce codicis an-

tiqui, qui libellum Fabularum, ſub Hygini nomine publicari ſolitum complectebatur, Barthius ſeſe ait reperiſſe. At vero Reineſius pro centone habet conſarcinato a pluribus, iisque rudibus & indoctis, qui contineat multa, quae vix infima Latinitate ſubſiſtant, & frigidos monachiſmos imperiti litteratoris ſapiant. In tanta judiciorum diverſitate quid ſequendum videatur, explicari breviter, nec inutile fortaſſis fuerit, nec prorſus injucundum. Primum autem omnium hoc mihi dari cupio, non diverſos, ſed eumdem eſſe, qui Poëticōn Aſtronomicōn, & fabularum libros ſcripſerit, auctorem. Ac vix poteſt dubitari in hac tanta ſtyli & ſermonis, qui eſt utriuſque operis, ſimilitudine. Habet certe ſcriptum utrumque tam multa, nemini paene uſurpata, & quaſi ſingularia, qualia ſunt ellipſes, pleonaſmi, Graeciſmi, compoſita pro ſimplicibus, ſimplicia pro compoſitis, locutiones, verba denique alias vix occurrentia, & id genus, annotata nobis pluribus in Indice. Ut difficile non ſit, ex tot indiciis cognoſcere auctorem. Fuitque hoc ipſum & Micylli, qui primus fabulas in lucem dedit, judicium. Nam *quod ad dictionem adtinet*, inquit in praefatione ſua, *videas illum cum caeteris Hygini ſcriptis omnino ſimilem ac parem eſſe, interdum etiam ipſas loquendi formulas, velut inde repetitas, prae ſe ferre.* Jam ſi utriuſque ſcriptor operis eſt idem, cur de fabulis deterius, aut aliter, quam libris Aſtronomicōn Poëticōn ſentire debeamus, haud profecto video. Nemo autem fuit hactenus, qui eos libros eſſe dixerit alterius, quam Hygini. Publicati primo ſunt Coloniae Ubiorum, ut exiſtimo, ante annos centum quadraginta circiter; poſt Baſileae ſemel, iterum, tertium; tum per Gallias aliquoties, neque fuit quiſquam, qui negaret, eſſe Hygini. Hoc nomine laudarunt viri docti ſaepiuſcule ſuis in operibus, quos hic omnes nihil adtinet enumerare. Vir doctiſſimus, & in hoc genere, ſi quis alius, exercitatus, Joſephus Scaliger, cum Arato, & nonnullis aliis, hoc titulo per Commelinum publicavit. Quare ſequitur, quod nequidem de libello fabularum aliqua poſſit eſſe dubitatio. Adducunt tamen rationes, quas propterea conſiderabimus pauliſper, ut adpareat, an fidem aliquam & adſenſum mereantur. Prima & praecipua eſt Barthii, quando ait, ſeſe aliud huic operi ſubſcriptum in antiquis ſchedis, quam quod hactenus prae ſe tulerunt, inveniſſe nomen. Nobis equidem in dubium vocare fidem viri erudítiſſimi, propoſitum non eſt, quanquam ſint non pauci, atque illi in auctoritate magna inter litteratos conſtituti, qui vidiſſe ipſum veteres membranas ſchedaſque rejiculas exiſtiment interdum, quas revera numquam viderit. Illud tantum ſcire vel-

vellem, cur, si membranae ipsius nomen Aviani habuerunt subscriptum, major fides adhibenda illis sit, quam codicibus aliorum. Edidit Micyllus sub Hygini nomine, sicut ipse reperit in suis. Non debet hac in parte Barthio deterior Micyllus videri. Adde, quod libelli hujus argumentum sit, quale à se scriptum ipse testis est Hyginus. Quod jam & Micyllus observavit, atque ideo sic hac de re disseruit in praefatione sua ad Ottonem Truchses: *Cum superiori anno genealogias Deorum, perinde, ut à Bocatio ante annos aliquot collectae fuerant, hortatu amici nostri Johannis Hervagii relegissem, atque idem nuper alium quendam vetustum ac manu scriptum codicem, in quo per capita EADEM RES, atque idem argumentum ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur, visendum dedisset*, &c. & post aliqua multa: *Adcedit, quod in Astronomicorum opere ipse Hyginus genealogiarum à se scriptarum meminit.* Dicit, librum fabularem comprehendere genealogias Deorum; Hyginum porro testari, composuisse olim sese genealogias. Itaque se facile induci, ut Hygini esse credat librum hunc, quemadmodum inscriptio ipsius testetur. Sed hic diceret non nemo; nihil est, quo magis tua possit sententia everti. Laudat enim ipse genealogiarum librum primum, cum fabularum liber non sit, nisi unicus. Verba Hygini exstant lib. II. ubi agit de Perseo, *de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus.* Non potest primus liber dici, nisi respectu aliorum, vel saltem unius alterius. Ita minimum duos libros Genealogiarum scripserit Hyginus; at vero fabulae uno volumine comprehenduntur. Verum non est usque adeo difficilis responsio. Primum enim, quis probabit, eum, librum omni tempore fuisse solitarium, & non habuisse alium, adsociatum sibi? Ultima profecto esse mutila, nemo non intelligit. At cum ipsis potest periisse totus liber secundus, sicut aliis adcidisse scriptoribus videmus. Deinde potuit hunc ipsum auctor divisisse in duos, qui deinde coaluerunt in unum, oscitantia librariorum. Et en conjecturae hujus rationes. Praemittitur in fronte libri ante omnes fabulas Deorum Dearumque series, ut ex se mutuo sunt nati ab ipso rerum exordio. De qua parte dubitare potest nemo, quin referri debeat ad genealogias. Subjicitur deinde aliqua per fabulas expositio, qua intelligatur, quomodo sit natus quisque, qua occasione alter venerit in alterius conjugium & consociationem, & sic procrearit liberos, qui simplicibus vocabulis enumerati sunt in serie praemissa. Hoc enim propositum est nostri, per universum libellum fabularum. At vero nominantur plurimi in dicta serie, quorum nulla mentio fit in fabu-

lis, multi memorantur in fabulis, quorum nomina in ſerie ſeu genealogia non occurrunt. Itaque non ſine ratione ſuſpicamur, mutilum ad nos non exigua ſui parte perveniſſe hoc opuſculum, deſiderarique non in fine modo, ſed & medio, & ipſo capite initioque non profecto pauca. De initio ſuſpicionem praebet, quod ſit admodum abruptum, ſicut nunc ſe habet, contraque conſuetudinem paene omnium librorum, cum praeſertim ipſe initio Aſtronomicω̃n ſit uſus dedicatione, praeterea ſeorſum quodam oculi exordio inſtruxerit. De medio quod nominantur, quorum nulla mentio eſt in ſerie praemiſſa. Veriſimile namque fit, amiſſam eſſe aliam ſeriem ſeu genealogiam, quam ſecundo praepoſuerat libello, ſicuti in primo fecit. Ut proinde nihil certi ſolidive hinc adverſus noſtrum adſertum poſſit dici. Suſpicatur nihilominus Micyllus ipſe, hunc, quem publicavit, fabularum libellum eſſe potius *Genealogiarum fragmentum, aut epitomen, à ſtudioſo aliquo ex illius libris excerptam, & abbreviatam.* Barthius quoque paſſim *compendium & breviarium* Hygini adpellat. Verum fateor, me nihil tale, qua nimirum inbecillitate judicii laboro, poſſe intelligere. Compendium videlicet ſeu breviarium exiſtimo debere eſſe operis prolixioris, plurimaque omittere, quae in iſto continentur. At nil tale video in his Hygini fabulis. Non, inquam, intelligo, quid deſiderari debeat in ipſis. Quidquid hic profertur, integrum eſt. Quaelibet fabula ſic exponitur, ut in ea nihil poſſit amplius requiri. Nec eſt copioſior earum expoſitio in Poëticis Aſtronomicis, quae nemo unquam pro compendio majoris operis, epitomave habuit. Sed nec Graeci Latinive, unde ſua noſter deſumſit, copioſius expoſuere. Capiat, qui volet, ſcriptorem veterem eorum, qui Hygino laudantur, Ovidium, exempli gratia, Ciceronem, Homerum; nil in eis amplius inveniet. Unde ergo debuit haurire, quae in corpore integro, quod ipſi credunt, comparebant? Et qui quaeſo debuit aut potuit aliter, qui libellis duobus admodum, aut certe pauciſſimis, quidquid eſt hiſtoriae fabuloſae apud veteres, Graecos pariter ac Latinos, comprehendere ſuſcepit. Agnoſcit ipſe Barthius; itaque hanc *brevitatem tali argumento unice teſtatur convenire*; quae ſunt ipſa ejus verba. Fruſtra igitur in opere, cujus virtus ſumma eſt in brevitate, copiam & amplitudinem deſideramus: fruſtra brevitatem ejus pro compendio habemus. Denique majori ratione Avianum illum, quem in ſuis reperit membranis Barthius (ſi modo reperit) nomen ſcribae ſuſpicamur aut librarii, quam abbreviatoris. Quando adcidiſſe potuit Hygino, quod Cornelio Nepoti, pro quo nomen

nomen AEmilii Probi, à quo fuerat descriptus, sic invaluit, ut & viris doctis breviarium Nepotis haberetur, qui Nepos ipse tamen erat. Atque ista quidem pleraque pertinent ad Barthium praecipue: ad Reinesium vero hactenus, quatenus confisus illis Schedis Barthianis ad judicandum animosius de Hygino, quam fortasse debuerat, est inductus. Caussae profecto rationesve, quae ab ipso proferuntur, nihilo sunt ponderosiores. Equidem agnoscitur ipsius diligentia in ostendendo eo, quod compareant in hoc opusculo argumenta veterum dramatum, eo plane modo, quo periochas in Homeri Odysseam & Iliada dedit Ausonius, & id genus alia alii composuere. Sed num inde sequitur, Hyginum non esse Hyginum, verum potius epitomen ipsius? Et quid quaeso continent argumenta ista, nisi fabulas veteres de Deorum heroumve casibus, id est, quid aliud, quam id ipsum, de quo scribere Hyginus proposuerat? Cur ergo si quae talia invenit apud Graecos, non transferret in usus suos? Illud potius ostendendum erat, esse haec consarcinata ex scriptoribus Latinis, iisque aliis & aliis, & in hunc libellum conjecta, ut constaret, Pseudo-Hyginum nos habere. At hoc nemo fecerit judicii & frontis alicujus, ita omnia sibi sunt similia per integrum opusculum, ut non ovum ovo magis. Quare nobis quidem loco argumenti esse nequit, quo credamus, vero nos destitui Hygino, quod hic breviter occurrant, quae dramatibus integris Pacuvius, Ennius, Naevius, Livius, & ex Graecis alii dedere; Quod hic canum nomina, qualia leguntur apud Ovidium, sint enumerata, & id genus. Cum praesertim ipse non dissimilet, se aliunde sua sumsisse, atque alicubi Ovidium ipse ultro compellet. Nam quod titulos capitum & inscriptiones adtinet, de iis dubium non est exiguum, an omnes sint Hygini. Quamquam & si essent, nihil inde pro Reinesio consequeretur. Potuit nimirum & Hyginus breviter complecti argumentum Dramatis sive a Graeco, sive a Latino Poëta conscripti, sicut fecerunt, qui periochas scripsere, atque in usus suos, & libelli hujus adornationem adhibere. Argumentum vero fabulae de Actaeone, quod iisdem paene verbis legitur apud Ovidium lib. III. fab. 4. quibus apud Hyginum, magis est, ut auctorem illorum argumentorum, quisquis sit, credamus desumsisse ab Hygino (si modo alter ab altero desumsit, & non casu quodam inciderint in eadem paene verba) quam Hyginum ab auctore illo. Cujus rei rationem damus istam, quod locutionem, *Ex adsidua venatione fatigata*, quae ob sermonis plenitudinem ex adjecta praepositione styli Hyginiani faciem praecipue repraesentabat, profert in *adsiduo venationis labo-*

 re

re defatigata, inmutatam, qui fortassis illam alteram habuit suspectam. Licet eo inclinem magis, ut adcidisse casu credam, quod alter usus sit vocabulis & formulis alterius. Cur enim alia argumenta non perinde inter se conveniunt? cur hoc unum magis sibi censuit sequendum Hyginus, vel quisquis ejus, ex opinione Reinesii praefert nomen, quam quodcunque aliud? Sed tamen aliqua, pergit, quae trivialem sapiunt doctrinam, in his fabulis. Primum dico, nullam nostrum hic doctrinam magnopere promittere, sed narrationem fabularum, quales potuit adcipere ab aliis. Deinde quae de Scylla refert in piscem cirin transmutata, sunt ea sane, qualia non temere alibi reperias. Sed an ideo in his doctrina trivialis? Credo trivialem magis esse eam, quae sententiam sequitur communem. Haec cum a communi recedat, aliam oportet esse. Nam ut ipsum avem credamus suo ex ingenio mutasse in piscem, caussa nulla est idonea. Habuit sine dubio ut in caeteris, ita hic, quos sequeretur. Adde, quod κηεὶς sit piscis apud Athenaeum, idemque Phavorino dicatur κιεὶς: quod is sit adonis, qui subinde solet exspatiari in littus, interque eundum redeundumque multas patiatur insidias ab avibus littoralibus: quod denique haliaeton avis sit, qui littora & maria frequentet, unde nomen etiam adcepit. Potuerunt enim ista omnia non difficulter effecisse, ut quis piscem crederet, quam alii dixerunt avem. Quam deinde sententiam ut raram minimeque trivialem amplexus esse noster potuit. Nam ut cirin piscem ab indocto homine, & inperito credamus nominatum, obstat vel hoc unicum, quod notitia illius minime sit vulgaris. Quod figmentum adtinet de Cura, hominem formante, num sit monachismus frigidus, cogitandum aliis relinquimus. Sunt in ipso Phaedro aliqua, quae nisi ejus esse constaret, audaculus aliquis simili ornare posset elogio. Certe ipsa oratio, qua ea fabula exponitur, non magis monachismum sapit, quam quaecumque per libellum integrum. Jam quod hic nonnulla proponantur de septem Sapientibus, de insulis maximis, & ejusmodi, non tam aliena forte sunt ab hoc argumento, ut Reinesio videntur. Certe de his ipsis parum aliter, ac de caeteris, ad historiam fabulosam pertinentibus, veteres tradidere. Ideo de his similibusque egit quoque ab initio Bibliothecae suae, ubi eam est complexus omnem, Diodorus. Sed & initia nonnullorum pertinent ad Deos, fabulasque, quae sunt proditae de ipsis. Cur itaque tam sit ineptus noster, quod earum fecerit in hoc libello mentionem? Venio ad adcusationem ultimam, orationem scilicet, in qua ipse aliique dicunt esse multa inepta, & Latinitati verae repugnantia. Micyl-

cyllus: *Est hic auctor non ita purus atque elegans, adeo, ut in quibusdam parum etiam* Latinus videri *queat.* Reinesius: *Sunt in isto fasciculo nonnulla, quae vix infima Latinitate subsistant.* Mihi, quod virorum eruditissimorum pace volo dictum, longe aliter videtur. Equidem negare nolo, hic occurrere, quorum exempla difficulter ex probatis aliis scriptoribus ostendas. Pleraque tamen esse, quae vel rationibus idoneis, & similitudinibus formularum optimarum, vel auctoritate ipsa, licet minime in vulgus forsan nota, nitantur, certum habeo, & in Indice clarissime ostendo. Deinde hoc observo, esse praesens opusculum a manibus sordidis hic illic inquinatum, ac ne sic quidem ad nos perlatum, ut in manuscripto ipso comparebat. Fatetur, ut de posteriore primo loco dicam, Micyllus ipse, *librum suum externis & Longobardicis notis scriptum fuisse, itaque se a principio ceu filum quoddam secutum exemplum* nescio cujus, *qui prior illum Latine describendum coeperat.* Quis vero novit, qua is, quem secutum sese ait, fide sit in hoc negotio versatus, quam bene adsecutus singula? Deinde *verba ipsa,* inquit, *sic pleraque inter se inpedita ac perturbata erant, ut alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quorundam principium cum fine praecedentium, & rursum praecedentium quorundam finis cum principio sequentis conjungendus esset. Item multa vetustate oblitterata, expuncta, atque corrosa fuere; quorum alia, aestimationem & conjecturas secuti restituimus; alia, ubi certum* aliquid, *quod sequi possemus, non erat, prorsus intacta reliquimus.* Habemus igitur ipsius Micylli confessione, non ut erat in manuscripto ejus, sed ut ipse conjecturis suis reformaverat restitueratque, Hyginum. Quae quam sint felices dextraeve, vel ex iis licet aestimare, quas in margine adposuit. Sed & jam ante Micyllum fuerunt, qui longe pejus ipsum excepere. Cujus rei testimonium habemus evidens clarissimumque non in tot lacunis modo, quae ubique comparent, sed & capitibus male consutis, aut divulsis. Quomodo exempli gratia capiti CLXVIII, in quo agitur de Danao, caput subditur de Amymone, cum dubium possit esse nullum, quin Hyginus ipse subsequens subjecerit, quod agit de filiabus Danai, & ipsarum caede. ita namque ipsa series narrationis exigebat. Ita caput, cujus lemma, *Typhon*, comprehendit nunc & Phaëtontis fabulam, de qua nil in lemmate, quod jam & Micyllus observavit. Simile quid factum capite praecedenti, ubi filii Medusae memorantur, de quibus tamen nihil est in capitis inscriptione. Item caput CLXIV, quod agit de Athenis, si lemma respicias, simul Orphei fabulam, atque Myrrhae com-

complectitur. Atque quoniam, haec ipsa ad eumdem modum sese habent in indiculo fabularum, qui a fronte operis conlocatur, ne ipsum quidem, nisi ab inperito quopiam vel oscitante factum, non Hygino, fors absque caussa credideris. Quo & illud pertinet, quod nonnulli tituli fabellis ipsis sunt inserti, quorum nulla mentio in indice. Quomodo in capite CLXXIII. inter alia sic habetur, *quae civitates auxilium miserint:* id quod esse titulum novi capitis, nemo sane est, qui non intelligat. Ut fortassis ex his titulis indiceque tam multa contra Hyginum sibi sumere Cl. Reinesius haud debuerit. Denique ipsae fabulae occurrunt alicubi male otioseque repetitae, stulteque interpolatae, ut exemplo fabulae sexagesimae octavae, atque septuagesimae primae constat, & a nobis demonstratum est in notis. Quare cum non habeamus integra, quae ad nos pervenere, injuriam Hygino facimus, si ex his contra ipsum pronuntiare sustinemus. Atque hoc jam est, quod agnovit quoque Gaspar Schoppius, quando sic de hoc opusculo in de stylo Historico: *Nonnulla in Hyginum hunc, quemadmodum in Asconium Paedianum posterioribus saeculis minus latina irrepsere.* Pergat aliquis, tu ergo ea es sententia, quasi etiamnum superstitem Hyginum habeamus, non epitomen solummodo ipsius, ab Aviano scriptam, ut putabat Barthius, non Pseudo-Hyginum, ut Reinesius volebat. Cui respondeo, si qua fides titulis librorum ac inscriptionibus habenda, me aliter non posse. Eccur enim Hygini magis esse negem, quod Hygini esse dicitur in titulo, quam Phaedri, quam Cornelii Nepotis, vel alterius scriptoris, quod dicitur ipsorum? Deinde tam hic fabularum liber similis est Astronomicῶn Poëticῶn quod jam alibi ostendi, ut nil possit magis. At hos citra controversiam Hygini dicunt esse, non Aviani, vel epitomatoris alicujus alterius. Sed est alia quaestio, si quis de Hygino illo loquatur, quem describit Suetonius, & fuisse dicit libertum Augusti. Hic sane haererem, facileque in diversum irem. Equidem in titulo sicut eum exhibent vulgati, nihil legitur, quod alio quem trahat. In utroque opusculo C. JULIUS HYGINUS dicitur perinde, sicut apud Suetonium, quin imo expresse additur, etiam in codicibus antiquis librorum saltem Poëticῶn Astronomicῶn, & testatur Vossius in de Idolol. II. c. 28. *Augusti libertus.* Quo intuitu & Gyraldus in Histor. Deor. Synt. V. p. 177. *Hyginus, qui Augusti libertus fuit, multos reliquit libros à se scriptos, quorum plerique desiderantur. Inter eos, qui habentur, est fabularum liber.* Item Turnebus libro XVI. Adver. Cap. I. *Sed quae offusa est caligo sensui, discussa est ab Hygino, Augusti liberto lib. II. de*

De Sig. coeleſt. Et Andr. Schottus lib. II. Obſerv. Hum. c. 19. *Adjicio, alios pereruditos exſtitiſſe libertos, ſcriptis etiam claros, Auguſti quidem Hyginum,* &c. Et Schoppius de Stylo Hiſtorico. *Auream argentea excipit aetas poſtremis Auguſti annis, & ſub Imperatoribus Tiberio, Caligula, Claudio, & Nerone,* &c. *Ejus aetatis ſunt Ovidius, Manilius, Cornelius Celſus, & Auguſtales liberti, fabularum alter verſu, alter ſoluta oratione ſcriptores; Phaedrus & Hyginus.* Putavit Phaedro aequalem Hyginum, & ſaeculi Auguſtaei vergentis ſcriptorem. Mihi ſecus videtur, ut qui metuam, quod de Auguſti liberto habet adjectum nomen ejus in titulo, eſſe primum ſcioli cujuſdam, qui Hyginum Auguſti libertum apud Suetonium invenerat. Quod ut clarius oſtendam, primum volo diligenter obſervari, quod, quae teſtimonia Ciceronis & Ovidii ab ipſo adducuntur, proferantur tanquam non vivorum, ſed eorum, qui jam pridem obiere. At vero libertus Auguſtalis Ovidii fuit aequalis, & *familiariſſime cum ipſo vixit*, ut Suetonius eſt teſtis. Quod ſine dubio noſter verbo unico indicaturus erat, ſi Hyginus ille fuiſſet. Deinde cum diverſa opera commemorentur à liberto Auguſtali ſcripta, nemo eſt ex omni numero veterum, qui vel fabularum, vel Poëticōn Aſtronomicōn uno tantum verbo faciat mentionem, non Gellius, non Macrobius, ac ne Servius quidem, aut Sarisberienſis, ut vix dubium poſſit eſſe, quin ignotus eis fuerit Hyginus noſter. Huc adcedit vel praecipue, quod, cum Plinius Hyginum, libertum Auguſtalem, laudet libris bene multis, ibi tamen nullam ejus faciat mentionem, ubi ſi cum noſtro fuiſſet idem, maxime debuerat. Libro enim ſeptimo, ubi agitur de iis, quae quis inveniſſet in vita, item de litteris antiquis, de quo utroque noſter, & capitibus peculiaribus, nullam Hygini facit mentionem inter ſcriptores, unde, quae ſunt ejus libri, deſumſerit, qui tamen libris praecedentibus, ubi ſitus regionum deſcribuntur, ejus ſeſe uſum monumentis teſtatur. Nempe ſcripſerat libertus Auguſtalis opus aliquod de urbibus, quod Plinio adjumento eſſe poterat. Macrobius: *Hernicum quidem hominem Pelasgum, ducem Hernicis fuiſſe, Julius Hyginus in libro ſecundo urbium non paucis verbis exponit.* Putant viri docti, per hos libros urbium intelligi opus, quod ſcripſit idem de urbibus Italiae, ac Gellio aliiſque memoratur. Mihi aliter eſt viſum vel propterea, quia quae a Plinio libro quarto, quinto, & ſequentibus, ad librum uſque ſeptimum commemorantur, nil commune habent cum Italia, in quibus tamen omnibus Hygini opera teſtatur ſeſe uſum. Vix autem poteſt aliud Hygini opus ei profuiſſe, cum caetera illius plane ſint diverſa.

 Igitur

Igitur existimo, diversos esse libros, *de urbibus*, & *de urbibus Italiae*, hunc illorum partem tantum censeo fuisse, atque adeo exemplo Graecorum multorum scripsisse de urbibus non unius tantum gentis, verum omnium, quorum poterat notitiam habere. Ad eumdem modum nominat Hyginum Plinius libro decimo, undecimo, sequentibusque usque ad vigesimum secundum, sine dubio propter ova, gallinas, apes, vites, arbores, & id genus, de quibus egerat pluribus in libris, quos de agricultura scripsisse Charisius testatur. Constat ergo, Plinium non habuisse fabulas, aut libros Astronomicῶn Poëticῶn. Qui cum non ita diu ante scripti fuerint, si auctorem habuere Hyginum, Augusti libertum, fieri vix potest, ut praeterierint Plinianam diligentiam, undique colligentem omnia, cum praesertim caetera ipsius viderit opera consulueritque. Quare mea sententia est certum, istos libros aetate Plinii necdum fuisse conscriptos, atque adeo non posse Hyginum auctorem ipsorum esse eumdem cum Hygino altero, liberto Augusti, qui de urbibus, itemque agricultura libros edidit in lucem. Huc adcedit, quod libertus Augastalis fuerit Grammaticus, eoque nomine laudatus sit Suetonio, & in numerum Grammaticorum relatus. At vero noster Mathematicus potius, quod de se ipse in praefatione libris Poëticῶn Astronomicῶn praefixa docet, ac ex toto constat illo opere, ac ne Historiae quidem longius fortasse deditus, quam fabulae ad cognoscendum astrorum titulos necessariae postulabant, & occasione illarum sciri de caetera historia fabulosa dabatur. Atque haec est mea de Hygino fabulatore sententia etiam Manuscriptis conveniens: in quibus sine additis, simpliciter HYGINUS nominatur, ut in Notis amplius ostendam. De cujus porrò aetate, si quis volet scire, ei fateor à me haud posse satisfieri. Si M. Fabius, ad quem est praefatio librorum Astronomicῶn, Quintilianus esset, quod Volaterranus quidem ac Populierius existimarunt, res expeditu foret facilis. At vero non esse ipsum, non tam temporis ostendit intervallum, quod volebat Vossius, cum Hyginus fabulator, non sit C. Julius Hyginus, libertus Augustalis, ut jam satis demonstravimus, quam quod studio commendetur non orationis eloquentiaeque, quo tamen unice Quintilianus censebatur suo tempore, verum artis Grammaticae, versuumque, ac historiarum. Ita namque incipit praefatio: *Etsi te studio Grammaticae artis inductum, non solum versuum moderatione, quam pueri perviderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, praestare video*, &c. Hic Hyginus nullam facit mentionem Eloquentiae inter laudes Fabii, quod fecisset nunquam, si de illo egisset, quem Quintilianum nuncupamus. Cum ergo alius sit Fabius, cujus

alibi,

alibi, quod ſciam nulla mentio, difficile eſt definire, qua Hyginus noſter vixerit aetate. Poſt Ovidium ſcripſiſſe manifeſtum eſt. Plinio quoque fuiſſe incognitum, conſtat ex ſuperioribus. Nec tamen multo his inferior videtur, cum recentiorem nullum hiſce in libris nominet ſcriptorem. Adde, quod utatur verbis formuliſque doctioribus, quam ut ſaeculis conveniant recentioribus. Poteſt forſan & hoc argumento eſſe, quod aetate ſua dicat ſuperfuiſſe adhuc oleam Minervae, apud Athenienſes. Verba ejus Fab. 64. *Primum in ea terra oleam ſevit, quae adhuc dicitur ſtare.* Quamquam enim mentionem ejus faciat & Pauſanias, qui floruit ſub Antonino Philoſopho, tamquam ſuo quoque tempore ſuperſtitis, vix tamen diu poſt videtur exſtitiſſe, propter invaleſcentem ibi religionem Chriſtianam, & mutationes alias, quas ſubire urbs compulſa fuit. Floruit igitur Hyginus noſter Antoninorum circiter aetate, quantum licet conjecturis adſequi, verum ita floruit, ut in cenſum magnorum ingeniorum veniſſe minime videatur. Itaque à nullo veterum ſcriptorum, quotquot nobis quidem cogniti, ejus iſthaec opera laudantur. Quo fortaſſe faciebat, quod in prima eſſent ſcripta aetate. Quod teſtatur ipſe in praefatione librorum Aſtronomicω̃n, quando eos ait ſe compoſuiſſe, *ne nihil in adoleſcentia diceretur laboraſſe.* Quibus in libris cum & Genealogiarum à ſe ſcriptarum mentionem faciat, quas putamus eſſe, quae nunc fabulae dicuntur, eas eſſe ſcriptas ipſi adhuc in minori conſtituto aetate, manifeſtum eſt. Poteſt & hoc adceſſiſſe, quod ſermone uteretur minus compto, & ad guſtum ſaeculi parato. Unde quoque Schoppius *plebejum* eum vocat. Ut in libello de Stylo Hiſtorico: *Hujus notae vox eſt quadriga, pro curru quatuor equis juncto, apud plebejum ſcriptorem Hyginum.* Item in opuſculo, cujus titulus, Infamia Famiani. *Hygini eſt, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingeniculaſſe multis jam vulneribus adceptis: id autem, ut alia Hygini multa multa, plebejum ſapit.* Et paulo poſt: *Hyginus quoque plebejus bonae aetatis ſcriptor obſervantiam pro cuſtodia dixit.* Item in Catalogo Auctorum linguae Latinae, quem inſeruit ſuis Conſultationibus. *In Mythologicis familiam ducit C. Julius Hyginus Auguſti libertus, qui ſaepius plebejam loquendi conſuetudinem amplecti videtur.* Manet interim judicio quidem noſtro fabularum auctor Hyginus, licet alius, quam libertus Auguſtalis; manet ſaeculi, ſi non optimi, non profecto peſſimi ſcriptor, adeoque non Rhapſodus, non ſordibus clauſtralibus inquinatus, ut in eo docta quoque non pauca, & ſingularia, & alibi non occurrentia legantur; denique in hoc argumento hiſtoriae fabuloſae unicus, qui Latine quidem ſcripſerit, unde deſideriis alicujus poſſit ſatisfieri.

THOMAE MUNCKERI

DISSERTATIO

DE

Auctore, stylo, & aetate Mythologiae, quae C. JULII HYGINI *Augusti Liberti nomen praefert.*

abularum hic scriptor, qui ab aliquo jam tempore non parum exercitum me habuit, C. *Julii Hygini Augusti Liberti sibi arrogat nomen: an merito, nec ne, fidenter pronunciare, post tot & tam diversa doctorum hominum de eo judicia; non est meum; certè liquido jurare haud possum. Est ubi blanditur, & nescio quid antiquitatis lectori pollicetur; est contra, ubi adeo sui, & melioris aevi diligentiae est dissimilis, ut paene ad barbarorum subsellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui paucula ista, quae ex multis inter legendum* οὐκ ἀναμφισβήτητα *in eo observavi, sine praejudicio mecum examinabit. Sed ante, quam in rem veniamus praesentem, patere ut praemittam, mi lector, non unum in veterum laudari scriptis Hyginum: id quod & Cl. Scriverii pridem animum advertit, cujus commentatiunculam de Hyginis haud contemnendam ex libro, quem nunc nobilis & eruditi viri Gulielmi Goesii bibliotheca possidet, à me descriptam tecum communicabo.* CAJUS JULIUS HYGINUS AUGUSTI LIBERTUS. *Huic duo nomina propria sunt à patrono Cajo Julio Caesare Octaviano Augusto. Tertium valde variat in MSS. utique in iis occurrit Hyginus, Higinus, Iginus, Hygenus, & Yginus, quomodo bis terve apud Servium scribitur. De Hygini scriptis vide Indicem Gellii: de hoc Cajo Julio Augusti Liberto Suetonium de claris Grammaticis. Iginus nomen aliquoties in veterum monumentis occurrit. L. Iginus Plinta, Q. Iginus Merops, & Q. Iginus Stevinus. Ex illis omnibus placet mihi Hygenus seu Higinus; undecunque tamen sit nescio.*

Hoc

Hoc scio etiam in vett. monumentis legi, & maximè in Veronensium marmoribus. Scripsit hic, ut opinor, de origine & situ urbium Italicarum, sive de urbibus Italicis; quo titulo citantur à Servio Virgiliano interprete, & Macrobio. Commentaria & ejus esse censeo ad AEneida, quorum Gellius & Servius meminerunt. Ejus & esse Mythologicon potest, & utile illud Astronomicon Poëticon de mundi & sphaerae enarratione ad M. quendam Fabium; quem esse Quintilianum, quod vult Raphaël Volaterranus, persuadere mihi nondum potui. De diis Penatibus & proprietate deorum laudat libros Macrobius. Praeterea Hyginum scripsisse de signis coelestibus opus in IV. *libros distinctum tradunt urbana commentaria. Charisius de Agriculturâ citat, & in Cinnae propemptico. Non omittenda heic insignis allucinatio viri caetera doctissimi Raphaëlis Volaterrani, qui libellos Gromaticos, sive de limitibus constituendis, adscribit huic Cajo Julio Hygino; cum alium omnino esse constet ex ipso illo Hygino, qui sic inquit:* Nuper ecce quidam evocatus Augusti, vir militaris disciplinae, professionis quoque nostrae capacissimus, quum in Pannoniâ agros veteranis ex voluntate & liberalitate imperatoris Trajani Augusti adsignaret. *Insignis, inquam, allucinatio. Ex hoc loco vir ille conjecturam facere potuit, non sub C. Julio Caesare Octaviano Augusto, verum sub Trajano vixisse, qui annis post natum Christum plus centum imperare coepit. At Julius Higinus annis jam multis ante Christum natum illustris erat, ut Chronica Eusebii testantur. Haec* SCRIVERIUS. *Operis Julii Hygini de Agriculturâ non unus Charisius, sed & Columella Lib.* I. *cap.* I. *meminit: de Arte militari Sarisberiensis, sed ex Gellio, ad cujus indicem, si plura desideres, cum Scriverio te remitto. Scripsisse praeter illa, quae à Gellio laudantur, Hyginum de Familiis Trojanis docet nos Servius ad AEn.* V. *vers.* 389. Sanè, *inquit*, sciendum hunc secundum Iginum, qui de Familiis Trojanis scripsit, unum Trojanorum fuisse, de quo Virgilius notat historiam. Iginius *scribitur apud eumdem ad AEn.* VII. *vers.* 47. Sed quia temporum ratio non procedit, illud adcipiendum est Iginii, qui ait Latinos plures fuisse. Iginus *pro* Hyginus *reperitur quoque apud Phocam in Arte. Sed* Hyginus *rectius putem. Inscriptio urnae apud Rhodium in Scribonium Largum pag.* 76. HYGINO I. TESTAMENTO FIERI JUSSIT. *Incertum ex quo opere depromptum sit, quod in Glossatorio Philoxeni inveni:* Paleta, σφενδόνη δακτυλίου, ὡς Ὑγῖνος ἐν τῷ. *Leg.* Pala. *Cicero* III. *Offic.* Gyges cum palam ejus annuli ad palmam converterat. *Gregor. Naz.*

Θέλεις τὰ Γύγεω σοι
Τῦ Λυδίυ γενέσθαι,
Καὶ δακτύλῳ τυραννεῖν,
Τὴν σφενδόνην ἑλίσσων
Κρύπτυσαν, εἰ κρύπτοιτο *&c.*

Quod putat Scriverius opus illud de ſignis coeleſtibus in IV. *libros diſtinctum aliud eſſe ab Aſtronomico, in eo vereor ne fallatur. Quis enim neſcit in Aſtronomico, quod in quatuor libros antiquiſſimae editiones tribuunt, ſigna coeleſtia tantum non utramque paginam facere? Innuit idem Hygini ſcriptum etiam Sarisberienſis; cum ſcribit Policrat. Lib.* II. *cap.* 18. Eorum, qui ſcientiam profitentur aſtrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus. *Iſidorus vero in libro de Naturâ rerum tota interdum capita ex Hygini Aſtronomico tranſſcribit. Sed de eo dicetur inferius. Caeterum rectè Scriverius cenſet, ſcriptorem illum rei agrariae alium ab eo eſſe Hygino, cujus Euſebii meminere Chronica: quos itidem, ut Volaterranus, perperam confundit Dial.* XVIII. *Giraldus. Interim pariter & Giraldus & Scriverius errant, quod hunc Mythographum exiſtimant fuiſſe libertum illum Octaviani Auguſti à Suetonio & Euſebio laudatum: in quo etiam errore cum Scioppius in Diſſertatione de Stylo Hiſtorico, tum Voſſius in libris de Hiſtoricis Latinis verſantur. Errorem voco illam quantumlibet doctorum hominum ſententiam, cum nihil minus, quam Auguſtaeum aevum ſapiat ſtylus ejus, qui fabellas iſtas conſarcinavit. Ut donem ei, quod, quaſi ſui oblitus, bis interdum idem narret, &* ἀσύστατα *non ſemel loquatur, quanquam homini polito, quem Illuſtribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquere tamen non poſſum illam tam apertè ſoloecam, ſive* ἀνακόλυθον *dicam, orationem: tanquam fab.* 174. Illa timens puerum in terram deponere, apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit. *Fab.* 164. Quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt. *Fab.* 45. Procne cognita ſorore, & Terei impium facinus, pari conſilio machinari coeperunt regi talem gratiam referre. *Aſtron.* II. 40. Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Oraculum Apollinis, remedium quaerens vaſtitatis. *Nec ſtribliginis notam effugiunt loca illa, in quibus copula & diverſos modos conjungit, ut fab.* 27. Cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe vidit. *Fab.* 165. Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & caeſia erat, & buccam inflaret. *Plura vide annotata à nobis ad fab.* 148. *Nec ſana utique, ubi* qui *pro* is *vel* & is *uſurpatur, de*

qui-

quibus egimus ad fab. 4. *&* 21. *ubi habes*, Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Iaſoni, ſe, cum ad avum Athamanta feſtinarent ire, naufragio facto ibi eſſe ejectos, quos Iaſon receptos auxilio juvit. *Nibilo meliora haec talia: Fab.* 55. Exporrectus jacere dicitur, & ſerpens ei adpoſitus eſt. *Fab.* 84. Dicitur aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent. *Fab.* 3. Dicitur veniſſe juſſitque *&c. ad quae verba pluſcula id genus congeſſi. Jam de illis quid dicemus, ex quibus haec ſunt? Fab.* 19. Ab Jove eſt excoecatus, & adpoſuit ei Harpyias. *Sc. Jupiter. Fab.* 56. Apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, ex Graecia augures convocavit. *Sc. Buſiris. aliaque complura, quae ad Fab.* 8. *conſtipavi. Certè Auguſtaei ſaeculi non eſt rectam orationem inmiſcere obliquae, ut fab.* 185. Cui reſpondit ſe in compreſſione nocturna neſcio cui eduxiſſe *&c. Nec* navigium *dicere pro navigatione, ut prolixè oſtendit vir ſummus Joh. Fredericus Gronovius Obſervat. in Eccleſ. Script. cap.* 25. *Facit id tamen Hyginus Aſtron.* II. 25. Neque navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere conſueviſſe. *Vel* crucifigere *pro agere in crucem, quod invenitur fab.* 194. *Plura proferre exempla nihil, opinor, adtinet. Iſtiusmodi crebra eſt ſtribligo apud* τοὺς ό, *qui ſoloeciſmos non erubeſcunt.* I *Reg. cap.* XIX. 19. Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ, λέγοντες, ἰδοὺ Δαβὶδ ἐν ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ. *Crederes de rudi & indoctâ plebe aliquem fuiſſe Hyginum. Idiotae, quorum ſermo ſoloecus ſaepe & barbarus, in antiquis tumulis:* Se vivus fecit ſibi. Se vivos fecerunt *&c. Inſpice indicem magni operis inſcriptionum Gruteri, & faecis hujus ingentem ibi invenies modum. Idiota erat Trimalchio, idiotae etiam ejus ſocienni, quos propterea deridiculi gratiâ barbarè loquentes in feſtivo illo convivio introduxit Petronius, quemadmodum primus rectiſſimè obſervavit incomparabilis ille Nic. Heinſius. Non debebant ergo docti homines mutare illa pag.* 36. *Edit. Blav.* Quibus prae mala ſua cornua naſcuntur. *pag.* 40. Scimus te prae literas fatuum eſſe. *Sed quod ſtudio peccat Petronius, id ignorantiae vitium eſt in vetere interprete Coſmographiae à Godofredo edit. pag.* 19. Tamen viros ſapientes prae omnem mundum AEgyptus habundat. *Cl. Schefferus in Hygino, quis ſtylus verè humilis ſit & plebejus, adparere contendit. Qui, quaeſo, magis, quam in Servio, Luctatio ſive Lactantio, Scholiaſte Germanici, & id genus aliis ſcriptoribus? Humilem novi ſtylum Terentii, Nepotis, Phaedri; verum quam longè ab Hygino abſunt illi, tam longè Hyginus ab optimo aevo. Tamen ita loquebatur plebs Antoninorum aetate, circa quam vixiſſe Hyginum hunc credit vir clariſſimus. Verum*

rum plebs rudis & literarum expers, quae ita soloecissabat, non iis de rebus, quae ad haec humanitatis pertinent studia, scribebat libros. Plebeitatem vocat, quae mihi stribligo est. Sed cur plebeitatem illam exemplis illorum, qui circa Antoninorum vixere tempora, non adserit? Fieri hoc potuisse dicet forsan aliquis, si aliorum plebeiorum, qui isto scribillabant aevo, opuscula ad nos pervenissent. Divinare hoc, non probare est. Migratur lex metrica fab. 221.

Milesiusque Thales sponsori damna minatur.
Plures esse malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per συνιζήσεις *&* συστολὰς *excusari ista possint non ignoro. Sed an is scriptor hic est, vel versificator iste, unde gnomas illas* ἐμμέτρους *adducit, qui tam artificiosè peccasse videri debeat? Tamen auctores habet poëtas vel optimos, vel non contemnendos. Nam, ut de posteriori aliquid dicam, quoniam in primis* τὸ as *in* Bias *corripi mirum videri possit; ita ultimam syllabam in* potestas *corripuit Prud. Cath.* VI. *vers.* 6. Vis ac potestas una. *Salmasius, notante Nob. Heinsio, Ausonii addiderat locum:*

Majestas uniusmodi
Sociata Sancto Spiritu.

At tu Bias, *ut monosyllabum, legi malis, quemadmodum* frui *in horridâ illâ inscriptione, quam Comi in Insubriâ repertam ajunt:*

Cum frui debueram aetate, horrida fata negarunt.

Et in ista:

Digna quidem frui perpetua de luce benigna.

Suo *in hac:*

Anchialus dulcis cum suo homine Spurio.

Ita dedit Fabricius. Sed Gruterus, cum suave homine. *Sic dissyllaba sunt in aliis tumulis* diebus, Laelia, *trisyllaba* luctuosus, factionis. *Hoc synizeseon genus non animadversum fecit, ut corruptè hodie legatur*

tur Catal. Pith. Lib. III. *Labbaei Thes. Epitaph. part.* I. 168.

Exercere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.

Lege exercuere *per quatuor syllabas, ut trisyllabum est* connubio *apud Virgil. AEn.* I. 77. *quanquam Servius ibi annotat:* Nu brevem posuit, cum naturaliter longa sit. *Verum synaeresin agnoscit in istâ voce etiam Scholiastes Statii ad illa Theb.* II. *vers.* 340. Connubiisve super moveor, viduaque juventa. *Prorsus barbara sunt Fab.* 14. Gubernator navis Argo. *Fab.* 224. Arcas Jovis & Callisto filius. *Nam quod apud Prudent. Lib.* I. *contr. Symm. vers.* 117. *legitur*, In transtris jactatae efferbuit Argo: *id libenter cum Illustri Heinsio mutem in* Argus. *Vide tamen quae annotavimus ad locum Hygini posteriorem. Sed haec talia non optimae notae facile illis redimi dicas, quae, ceu gemmulae quaedam, passim huic operi interspersa visuntur. Offendunt tamen valde me ista, & Hebraicum nescio quid, etsi forsan nihil minus, quam Hebraicè, noverit hic scriptor, olere videntur. Fab.* 126. Cui cum ulularet (*ita corrigit Barthius*) Ulysses ei os compressit. *Fab.* 152. Cui cum flagraret, montem AEtnam super eum imposuit. *Sic phrases Hebraicas Graecis verbis suo more exprimunt* οἱ ὁ. *Ps.* 146. *vers.* 5. Μακάριος ὃ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ. *Jos. cap.* 2. *vers.* 10. Οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. *Quod autem Heraldus ad Arnob. Lib.* IV. *in quo*, Quod quanam ratione istud dicatur; *& post paullo*, Quae tamen haec ipsa, quae laeva adpellamus; *hellenismum resipere hujuscemodi pleonasmos censet, me judice, error est, non judicium. Probatum it sententiam suam ex digesti Lucae cap.* 3. Ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν. *Quasi vero quidquid Graecè exararint sacri illi scriptores, hellenismus esset. Sed dabitur de his alibi disserendi locus commodior. Interim consule Gatakerum in Diatribe de Stylo novi Instrumenti, & Salmasium in Hellenisticâ; quaeque nos ad loca illa, quae Hebraissare videntur, annotavimus. Ad genuinum* ἑλληνισμὸν *majori jure referas ista Fab.* 92. Ut deducas eas in Ida monte. *Fab.* 186. Cum in venatione exirent. *multaque id genus alia. Homer.* Α. *vers.* 593. Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. *Ammonius in vitâ Aristotelis pag.* 13. Ἐπανέρχεται ἐν Μακεδονίᾳ. *Verum, ut verum animi mei sensum tibi fatear, non adeo mihi necesse videtur ad hellenismum heic confugere, cum Latini non minus crebro, quam Graeci, hac circa communes praepositiones usi fuerint licentiâ. Vide Serv. ad Virgilii illa Lib.* I. *AEn.* Rapuit-

que in fomite flammam. *Et inter recentiores Heraldum ad Arnob. Lib.* I. *qui hoc amplius inferioris illud aevi scriptoribus, quam vetustioribus, esse familiarius observat: in quo*

Et sapit, & mecum facit, & Jove judicat aequo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: Vetui hodie in hoc diversorio quenquam mortalium admitti. *Multo minus illud*, Benè mane surrexi. *Benè adverbium αὐξητικὸν est, ut* pulcrè *&* probè. *Phaedrus*, Pulcrè intelligo. *Plautus*, Appotum probè. *Confer Laurenb. Antiquar. in BENE. Loquantur sanè ita hodie Gallo-Franci. Quid tum postea? Aliud* ἰδιότης, *ut ita loquar, aliud* ἰδιωτισμός. *Atque haec ὡς ἐν παρόδῳ. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod* Amazona *pro* Amazon, Briseida *pro* Briseis, Chryseida *pro* Chryseis, Ortyga, *pro* Ortyx, aega *pro* aex *vel* αἴξ, Sphinga *pro* Sphinx *usurpat, forsan non magnam reprehensionem, cum, ut ad Flor. Lib.* IV. *cap.* II. *annotat Salmasius, etiam veterum quidam nominandi casu dixerint* Leucada, Elida, Chalcida, Tritonida. *Referenda huc & illa à me observata, tanquam* Salamina *apud Hieron. Epist. pag.* 475. *&* 592. *ed. Canis. & Justin. Lib.* XLIV. *quae Ptolemaeo est* Σαλαμίς. Lampada *pro* lampas *apud Fulgent. Lib.* I. *Mythol. Et* Gorgona *pro* Gorgon. - Perseum, *inquit*, ferunt Medusae Gorgonae interfectorem. *Ita etiam Hyginus Astron.* II. Gorgonam somno sopitam interfecit. *quanquam ortum hoc ex Graeco* Γοργόνη *videri potest, quo usa interdum sequior aetas.* Hebdomada *est apud Cic. Lib.* XVI. *epist.* 9. *pro* hebdomas. Narbona *apud Vibium Sequestrum, Eutropium & Ammianum ex Gr.* Νάρβων. Calcedona *pro* Chalcedon *apud Leon. Epist. Decret.* XLVII. Troezena *pro* Troezen *apud Lactant. Lib.* XV. *Argum. Ovid. Met. fab.* 14. Crotona *apud Justin. pro* Croton XX. 4. *Qua analogia tolerari possit* Icona *pro* Icon *in Caesario Lib.* VIII. *Mir. cap.* 76. *quamvis inter barbara numeret Vossius. Sanè* Sphinga *pro* Sphinx *reperitur etiam apud Sidonium Lib.* V. *epist.* 7. *August. C. D.* XVIII. *cap.* 13. Striga *pro* Strix *in Capit. Caroli Magni & Gloss. Phil. ubi legas*, Striga, γυνὴ φαρμακίς. Tomica *pro* tomex *& alia nonnulla in veterum scriptis observata apud Rutgers. Var. Lect. Lib.* III. *cap.* 9. Persida *pro* Persis *apud Isidor. Orig. Lib.* XIV. *cap.* 3. *&* XVI. 13. *Etiam apud Frontin. Lib.* II. *cap.* 3. *MSS.* 4. *Reg. &* 3. *Hill. habere* Persidam *observavit Clarissimus Tennulius noster à recto* Persida. *quod frustra refugerunt editores.* Thebaida *apud*

pud Marcellin. Lib. XXII. Ptolemaida *apud Vet. Interpret. Actor.* XXI. 7. *pro* Thebais *&* Ptolemais. Chlamyda *pro* Chlamys *est apud Apul. Met. Lib.* X. *pag.* 233 *ed. Pric.* Lacedaemona *apud Dictyn Cretens. Lib.* I. *pag.* 6. *&* 12. Nereida *pro* Nereis *apud eundem Lib.* VI. *pag.* 147. Aulida *pag.* 20. *Lib.* I. Syringa *pro* Syrinx *apud Serv. ad Ecl.* II. *vers.* 31. *& Lactant. Argum. Lib.* I. *fab.* 12. *Metam. ubi plura hoc genus invenies à me annotata*, Sirena *pro* Siren *apud Hieron. epist. pag.* 225. *ed. Canis.* Eleusina *pro* Eleusin *p.* 132. *& Dictyn Cretens. Lib.* VI. *p.* 145. Cratera *apud nostrum Astron.* II. 40. *&* Tritonida *ejusdem Libri cap.* 12. *Adde his, quae congessit Grotius ad Capellam pag.* 302. *Festus:* Cassilam antiqui pro Casside ponebant. *Puto legendum* Cassidam. *quo usus Virgil. AEn.* XI. 775. *Propert. Lib.* III. *El.* 9. *Agnoscit etiam Charis. Lib.* I. *adducens loca illa Virgilii & Propertii. Erravit ergo Servius, cum accusativum pro nominativo positum censebat. In fragmento Veteris Grammatici, quod publicavit Barth. Advers. Lib.* XXXVII. 13. Cassidem dicimus nos ab eo, quod est haec cassis, sed multi cassidam dicunt. Propert. Aurea . . . . quam nudavit cassida frontem. Et Virgilius: Aurea vati cassida. *Locum Propertii corruptum ita restitue*, Aurea cui postquam *&c. In plerisque Davidis Hymnorum argumentis apud Apollinarium legas* Δαβίδος ἀντὶ τοῦ Δαβίδ. Danièlus *apud Prudent.* IV. *Hymn. Cathem. vers.* 70. Caninefati *apud Vellej. Lib.* II. *cap.* 105. *Feramus ergo etiam in nostro cap.* 150. *&* 167. Titani *pro* Titanes. *Sic Scholiast. German. Capricorno:* Ad Titanorum bellum cum Jove esse profectum. *Immo & Plautus eo usus est, ut & Ennius apud Lactant. Firm. Lib.* I. *cap.* 14. *At prorsus alienum est ab usu adsiduorum & locupletum scriptorum* exulari *pro pelli in exilium cap.* 26. *licet & Fulgentius ita loquatur Prolog. Lib.* I. *Myth.* Alexandriae conciliabula exulata possederam. *Et Dictys Lib.* V. *pag.* 124. Antimachum ex omni Phrygiâ exulandum. Remediari *pro* sanari *cap.* 101. *Nec suspicione caret* aestimare *pro* existimare *quod cap.* 27. 29. 88. 106. 191. *legitur. Victoris epitomatorem cap.* 8. *scribentem* AEstimantem ex animo eum longâ oratione imperialis molestiae magnitudinem declinare, *nihil moror. Multo minus Alcuinum:* Sem, ut aestimant, Asiam, Cham Africam, Japhet Europam sortitus est. *Vel Valerianum in de Bono Disciplinae pag.* 13. *ed. Gold.* Nemo illum homicidii crimen evasisse aestimet *&c. Vel Celsum in Rhetor.* Nos primum aestimamus actorem quasi membra quaedam facere debere. *Vel Solinum cap.* 28. AEstimant enim quidam sinus istos à Gaditano freto nasci. *Vel Marcellinum Lib.* XVI. Asylum mundi totius adesse aestimabat. *Lib.* XVII. Accidit autem, ut op-

opiniones aeſtimant *&c. Vel Ambroſ. Hexaëm. Lib.* III. *cap.* 7. Beatus populis aeſtimatus. *Vel Junil. Comment. in Geneſ. pag.* 42. Neque huic ſententiae contrarium debet illud aeſtimari. *Loquitur tamen ſic & Phaedrus optimae notae ſcriptor Lib.* III. *cap.* 5. Ridiculè magis hoc dictum, quam verè, aeſtimo. *Sed dubitat Schefferus, an non ſcripſerit Hyginus* extimo *pro* exiſtimo. *quo uſum Bapt. Mantuanum video Ecl.* III. Extimo nil duros hominum curare labores. *Et Capellam Lib.* II. *pag.* 25. *ed. Grot.* Prudens Samius extimavit. *Sed membranae Leid. Biblioth.* aeſtimavit. *quod praeferam, cum frequenter admodum* aeſtimo *pro* exiſtimo *apud eum occurrat. Macrob. Lib.* I. *Sat.* 6. Admoneor non ludicrae (ut extimo) quaeſtionis. *Cap.* 7. Mellis & fructuum repertorem Saturnum extimantes. *Et poſt paulo,* ut nonnulli extimant. *Cap.* 11. Illa origo verior extimatur. *Omitto prudens complura alia loca, in quibus vetuſtiſſimae ejus ſcriptores editiones, & inter illas etiam illa, quae MS. inſtar eſt, & Venetiis prodiit anno* 1482. extimo *diſertim repraeſentant. At id an rectè mutaverint in* aeſtimo *editores poſteriores ipſi viderint. Ego ſcire non poſſum, cum nullum Macrobii codicem MS. inſpexerim. Poſſit per compendium ſcripturae corruptum videri ex* exiſtimo. *Simili certè errore depravatum eſt illud in vet. verſione Concilii Epheſini pag.* 57. *ed. Contii:* Dicentes vero, erat quando non erat, & quia de non extentibus factus eſt *&c. pro* exiſtentibus. *Hoc ſcio* aeſtimo *pro* exiſtimo *uſurpatum jam olim ab Attio in Hellenibus apud Feſtum in* Probro. Qui, niſi probrum, alia omnia indelicta aeſtimant. *Et à Salluſt.* I. *Hiſtor.* Ne aut ipſi, nefanda quae aeſtimatis, ea parum credendo de aliis, circumveniamini. *Nec non à Munatio apud Aſcon. in orat. pro Milone:* Apud quaeſtorem aeſtimare futurum *&c. Paulus Feſti compilator:* Prox bona vox, ut extimo, quaſi proba vox. *Ita MS. Leid. non* exiſtimo, *ut editum. Gloſſ. Philox.* Inextimabilis, ἀνείκαστος. *Contra* exiſtimo *pro* aeſtimo *Livium, Ciceronem, & Trogum uſos oſtendit Vir Celeberrimus I. F. Gronovius ad Liv. Lib.* XXXIV. *cap.* 2. *Addas illis licet Terentium Phorm. A.* I. *vers.* 11. Haud exiſtimans, quanto labore partum. *Ibi Donatus:* Pro aeſtimans. Salluſtius. Si, Quirites, parum exiſtimatis. *Salvianus in Praefat. ad Salonium.* Omnia enim admodum dicta tanti exiſtimantur, quantus eſt ipſe, qui dixit. *Caeterum ridiculum illud dictum apud Phaedrum,* Quale caput eſt, talis praeſtatur ſapor, *nondum vidi, qui rectè interpretaretur. Exiſtimo jocantem lanium hoc dicere:* Qualis ſpecies eſt cujuſque rei, talis & ſapor. *Quali ſit forma ſimius, vides ipſe: meliorem eſſe ejus ſaporem*

cave

cave praeſtaturum me tibi credas. Simile eſt illud, quod de ipſomet AEſopo dixit quidam è Xanthi convivis: Οἷα ἡ μορφὴ, τοιάδε καὶ ἡ ψυχή. *Sed nos ad Hyginum revertimur. Non quantivis porro illa pretii? Cap.* 125. Ad priſtinam figuram reſtituere. *Et*, hoſpitio liberè adcipere. *Cap.* 61. Quadrigam ſedere. *Cap.* 18. Extra venatum exire. *Cap.* 92. Praeſtare praeter alios. *Cap.* 107. Abjurgata ab Agamemnone *pro* abjudicata. *Sed duo illa poſtrema, licet nullo, quod ſciam, auctore dicta ſint, habent tamen neſcio quid veneris. Nec* venire ad Italiam, *quod cap.* 260. *legitur, exemplis caret. Ita inter alios etiam Servius ad AEn.* I. 574. In hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem ad Italiam venerit. *Totidem plane verbis Hyginus noſter, ut utervis ex altero ſua deſcripſiſſe non heic tantum, ſed & cap.* 164. 177. 258. *&* 259. *videatur. Quod quo minus mirere, confer cap.* 130. *&* 194. *cum Scholiaſte Germanici in Cane & Orione, & utramque inde totam tantum non ad verbum mutuatum dicas hunc ſcriptorem, ut & ex parte cap.* 197. *ex eodem in Piſcibus, niſi potius furti reum Scholiaſten iſtum, vel utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum iviſſe iſta, ſtatuere velis: de quorum quidem alterutro tanto minus tibi repugnavero, quod hominem illum meum* ἐπ' αὐτοφώρῳ *deprehendi in notis ad cap.* 183. *At enim Germanici ipſius nomine laudat eum Lactantius. Dederim hoc tibi libentiſſimè; ſed ita, ut viciſſim mihi concedas, ſcriptum aliquod Germanici exſtare potuiſſe, unde verba illa, quae adducit Lactantius, ſublegerit homo meus manibus ſuis piperatis. Quod ſi tamen Germanici eſſe eam enarrationem, quam hodie habemus, propter Lactantii auctoritatem pertinaciter defendere quis voluerit, fatendum ei erit, miſerabiliter eam eſſe deformatam, ita ut vix vola vel veſtigium eorum, quae dederat Germanicus, appareat amplius. Chriſtianum ſe eſſe & barbarum oſtendit iſtis verbis, ubi de Lunâ agit:* Jam vero quia de ejus curſu vel ordine ſub brevitate diximus, reſtat, ut quid de eâ gentiles ſenſerint edicamus. *In Eridano:* A quibuſdam vero Nilus, qui & Gion, exiſtimatur. *Quod ex Geneſ. cap.* 2. *hauſiſſe videtur. Certè barbarum eſt* ſub brevitate *pro* breviter. *Caſſianus, Gregorius, Victor, & id genus alii ſcriptores ita loquuntur, non Latini. Victoris eſt in de Perſecut. Vand. Lib.* III. Sub feſtinatione viro dimittuntur. *Marcialis epiſt. ad Burdigal.* Sub omni celeritate tanquam oriens ſol *&c. Et poſt paullo*, Pertranſibunt ſub omni celeritate. *Gregorii Dial. Lib.* I. Patri Equitio ſub celeritate nunciatum eſt. *Et poſt paullo:* Ut ipſum ad ſe ſub celeritate perducerent. *Ejuſdem eſt* ſub feſtinatione *pro* feſtinan-

ſtinanter, ſub aſperitate *pro* aſperè, *& alia talia non pauca in iisdem dialogis. Germanicum nemo dixerit parum noviſſe Graecè. At hic commentator per ſaepe* παρερμηνεύ῾, *velut in Argo:* In ſingulis temonibus quinque. ἐν ἑκάϛοις πηδαλίοις. h. e. gubernaculis. *In Arctis:* Quam Sidones aſpicientes continuo navigant. *Quaſi* εὐθὺ, *vel* εὐθύτατα *Arati idem eſſet, quod* εὐθύς. *Calpurnio ergo Baſſo, non Germanico, commentarium iſtum Delrio, Vectio Baſſo adſcribit P. Valerianus, Fulgentio Planciadae Barth. Adverſ. Lib.* XLVII. *cap.* 18. *quod & ambitio utriuſque ſcriptoris & ſtylus ſit ſimilis. De ſtylo pernego. Ambitionem fateor parem videri, quod & hic aequè ac Fulgentius tot Graecos ſcriptores Latinè loquentes introducat. Sed hoc inde arbitror ortum, quod iſta enarratio ex Graecis ſcholiis traducta ſit magna ex parte in Latinam linguam. Laudat Iſidorum in Naturalibus fab. Hydrae; quem Hiſpalenſem à primo putabam Iſidorum eſſe, cujus liber exſtat de Naturâ rerum, in quo crebro Hygini Aſtronomicon laudatur, immo compilatur, ut in notis meis ad illud ſcriptum demonſtro; verum, quod inde adducit, apud Hiſpalenſem illum nondum inveni. Caput Mythologiae* 181. *quin ex Lactantio Placido, qui Ovidii Metamorphoſcon concinnavit argumenta, depromptum ſit, negari haud poteſt. Certè ex Fulgentio hauſta ſunt, quae cap.* 164. *leguntur. Adeo ut non fruſtra Barthius Adverſar.* V. 2. *& Reineſ. Var. Lect. Lib.* III. *has fabulas ab aliquo literione non ex uno Hygino, ſed & aliis in unum faſciculum collectas, cenſuerint. Locutio porro iſta* ſimultatem conſtituere *adeo ei placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide cap.* 22. 84. *&* 185. *Sed qui veterum ita loquatur inveni hactenus neminem.* Nuptiarum conditionem *in re ſimili appellat interpres vitae Apollon. Tyrii à Marco Velſero editus:* Rex, *inquit*, ut audivit, quae audire nolebat, reſpiciens ad juvenem, ait, noſti nuptiarum conditionem? *Cujus aures non radat illud cap.* 257. Exclamat à longe? *Barbarorum haec lingua eſt. Albricus de imaginibus deorum cap.* 4. A longe vero Python ſerpens maximus. *Vetus interpres Pſalm.* 137. *vers.* 7. Alta à longe cognoſcit. *Et* 138. *vers.* 2. Intellexiſti cogitationes meas de longe. *Scio Graecos dicere* ἀπὸ μακρόθεν. *Latinè ergo dicas* à coelitus? *Atqui hoc eorum linguâ eſt* ἀπ᾽ ὐρανόθεν. *Apollinarius Metaphraſi Pſalm.* 148. Μέλψατέ μοι κῦδος ἀπ᾽ ὐρανόθεν βασιλῆος. *Ita Alcimus Avitus Lib.* II. ex tunc *pro* ex illo tempore, *quia Graeci* ἐκ τότε:

Ex tunc paulatim retro ſublapſa referri.

Et

Et Fortunatus:

Sumpsit ab ipso ex tunc Adam patre terra dolorem.

Eugesippus de distantiis locorum Terrae Sanctae: Ex tunc usque ad tempus Theodosii Imperatoris. *Augustin. Soliloq.* Ex tunc confitear tibi in aeternum. *Sed* ἐκ τότε *apud Graecos etiam Attici damnarunt, ut docet Phrynnichus, pro quo* ἀπὸ τότε *legas apud Matth. cap.* XVI. *vers.* 21. Ex hoc nunc *interpres vetus Psalm.* 112. *vers.* 2. *quod Graecè est* ἀπὸ τοῦ νῦν. *quod Luc. cap.* V. *vers.* 10. *vertitur*, ex hoc jam. De peregrè *Interpres Cosmographiae à Godofredo editae pag.* 35. *quod Graecè est* ἀπὸ ξένης. Amodo *pro* ἀπ' ἄρτι, *vel* ἀπαρτὶ, *de quo Schol. Aristoph. ad Plut. Act.* 1. *sc.* 3. *Hieron. vitâ Hilarionis:* Amodo videre desiderans, quos horrebat audire. *Cyprian. Sermone de Nativ. Christ.* Ipsi gloria & imperium modo & usque in sempiternum. *Adde quae annotavi ad Hygini modo adductum locum, & Fulgent. Lib.* III. *cap.* 6. *Mythol. nec non ad Libellum de Prisco Sermone.* Ποιητικώτερα *etiam videri possint illa* Euandrus, Periandrus, Maeandrus. *Charis. Lib.* 1. *Omnia, quae apud Graecos per* γρος, *aut per* τρος, *aut per* δρος, *aut per* κρος *efferuntur, haec omnia, amissâ Graecâ extremitate, & per ER elata, ut secundae declinationis declinantur, ut* ἀγρὸς, *ager, agri,* Ἀντίπατρος, *Antipater, tri.* Μένανδρος. *Menander, dri.* Τεῦκρος, *Teucer, cri. Quanquam Virgilius extulit Teucrus, Euandrus. Imitatur id* ψευδώνυμος *ille Cres Dictys Lib.* 1. *Thessandrus Polynicis. Censorinus in de die Natal. Cassandrus. Schol. German. Leone. Periandrus Rhodius. Immo & Varronis est de R. R. Lib.* 1. *Aristandrus. Justini Lib.* VI. *Pisandrus. Vellej. Lib.* 1. *Menandrus. Testem laudat Ovidium cap.* 184. *Et cap.* 80. *verbis istis*, ideoque dicitur alternâ morte redemptus, *alludit ad versum Virgilii AEn.* VI. Si fratrem Pollux alternâ morte redemit. *Quod quam conveniens sit utriusque aequali, judicent Critici. Ego, si* ὁμόψηφον *aliquem invenirem, libenter hoc opusculum non Augusti Liberto, sed terrigenae alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanae undique illud ex veteribus utriusque linguae scholiastis & mythologis consarcinaverit, adscribendum censerem, cum ob dictionem ipsam, quae non plebeitatem tantum, quâ unâ videri possit assumptum referre patronum Hyginus iste, sed peregrinitatem nonnunquam & barbariem sapit; tum quod clarè in Barthii membranis visatur:* Explicit feliciter Avianus de fabulis poëtarum & Hesiodi. *Haec scripseram, cum illa inveni*

apud

apud Thomam Gale virum doctissimum Dissertatione de Scriptoribus Mythologicis cap. 5. Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampsacenum habuit, quem sequeretur, ita & Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiae epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. Isaacum Vossium ait se fecisse Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse.

Ut credamus ergo bonam partem harum fabularum ex Hygino esse desumptam, negari tamen haud potest, cum non pauca illis esse alicunde assuta, tum nonnulla ab homine Graece non valde docto in Latinum sermonem versa; ut liquet ex iis, quae annotavimus ad Mythol. cap. 3. 14. *&* 31. *& Astron. cap.* 2. *Lib.* II. *Et tu jam oscitas forsan, mi lector, & me taedet quoque diutius his immorari. Sustine, oro te, adhuc paulisper: paucis te absolvam. Si librum hunc fabularum & poëticon Astronomicon ejusdem esse volumus parentis foetum, id quod praeter Volaterranum etiam Scaliger, Schefferus, aliique existimarunt, tenemus impostorem, tanquam soricem suo se prodentem indicio. Lib.* IV. *ubi de planetis agit, hi Prudentii versus ex Lib.* I. *contra Symmachum leguntur:*

Est qui conspicuis superos quaesivit in astris,
Ausus habere deum solem, cui tramite recto
Conditio imposita est vigilem tolerare laborem.

Sequuntur paulo inferius etiam isti ex eodem libro:

Denique cum Luna est, sublustri splendet amictu:
Cum succincta jacit calamos, Latonia virgo est:
Cum subnixa sedet solio, Plutonia conjux.

Quid dicemus? Alterutrum profecto, aut è margine in textum irrepsisse eos versiculos, aut Prudentii aevo inferiorem esse Hyginum fatearis necesse est.

Sed, ut verum tibi fatear, prius verius esse puto, cum nec in Veneta editione 1482. *quam principem esse censemus, nec in MSS.* 2. *Vlitianis compareant. Procul dubio nec in suis eos invenit Morellius, cum & ipse omiserit. Testatur tamen Barthius ad Stat. Tom.* II. *pag.* 1079. *codicem chartaceum sibi esse ante ducentos annos scriptum, in quo utrumque locum tueantur illi versus, quorum postremum ex Manil. Astron. Lib.* IV. *adducit Vlitius ad Nemes. pag.* 342. *verum memo-*

memoriâ lapsus, ut apparet. Etiam in Scholiis in Germanici Aratea, sed perquam appositè, iidem versus adducuntur de Lunâ: Diana autem Luna dicta est, quasi Duana, eo quod die ac nocte appareat ipsa, & Luna eo quod luceat *&c. Vide ibi reliqua, quae exscribere operae non est. Animadverti etiam* τὸν πάνυ *Gronovium plumbei plura, quam aurei saeculi, vestigia in hoc deprehendisse scripto, cum haec notaret ad Virgilii vitam:* Facelinam puto reliquisse auctorem, etsi Fascelitis dicatur à Servio in prooemio ad Bucolica, & ad AEn. II. ut & Hygino fab. 116. quorum utervis, quod ibi habet, ex altero descripsit, & juvari uterque ex altero potest. *Dubitat, ut vides, utrum Hyginus an Servius censendus sit antiquior. Quid? quod & Vossius, re, ut videtur, postea accuratius pensitata, mutavit sententiam illam suam, qua Augustaeo aevo vixisse illum prius censuerat, ita scribens in libro de Scient. Mathem. pag.* 170. Augusti etiam Libertus fuisse creditur C. Julius Hyginus, cujus habemus Astronomicum poëticum, sive historiam siderum: item de sideribus fabulas. Sed cum meminerit imperatorum, possit videri sub Antoninis vixisse; quae suspicio Barthii est Lib. II. Adversar. cap. 20. *&c. Circa Antoninorum tempora Schefferus quoque vixisse eum autumabat. Barthius sibi non constat. Ad Stat. Tom.* III. *pag.* 1493. *Pausaniâ, qui sub Antonino vixit, antiquiorem facit. Verum Hyginum istum Tertulliani aevo inferiorem fuisse liquet ex illis verbis:* Ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus servabatur, qui vocabantur Bomonicae, qui aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. *Loqui eum vides de illâ flagellatione tanquam re jam desitâ, quae tamen Tertulliani aevo adhuc in usu erat. Audi eum Lib. ad Martyr. cap.* 4. Nam quae hodie apud Lacedaemonios solennitas maxima est διαμαστίγωσις, id est, flagellatio, non latet. *At si consideres, quae habet cap.* 71. *&* 68. *non tantum parentationem ad busta Eteoclis & Polynicis etiamnum fieri solitam, sed & oleam illam à Minervâ olim Athenis satam, stetisse adhuc credendum videtur. Sed isti sequioris aevi scriptores integras periodos saepe ex aliis ita suis inferciunt narrationibus, ut non tam ipsi loquantur, quam illi, unde sua sublegerunt. Vossius certè in Comment. de vit. Sermon. Lib.* III. *cap.* 12. *in Barthii sententiam, quod epitome sit ab Aviano vel Ammiano ex Hygini opere confecta, discedit. Caeterum incomparabilis ille Nicolaus Heinsius, de Hygino quid ei videretur, à me consultus, ea respondit, quibus, quod sententiam meam mirificè adstruant, concludere non male posse videor hanc dissertatiunculam.* Apud Hyginum, *inquit*, offerri non pauca parum

 Lati-

Latina & faeces ſequioris aevi redolentia ſatis eſt manifeſtum: tum frequenter illum in narratione fabularum diſſentire à ſemetipſo, ac variare. Unde convinci poſſit interpolatus non ab una manu, Scholiaſtas poëtarum ac Mythologos praeſertim Graecos compilante. Sic in pervetuſtis Puteanae bibliothecae membranis cum Arateorum Germanici Scholiaſten inveniſſem Latinum, ab edito ſatis diverſum, jamque deſcribendum hunc mihi propoſuiſſem, deprehendi paullo poſt eſſe Graecum Arati Scholiaſten Latinitate donatum. Certè ſi ita ſcripſit, ut nunc circumfertur nobis, Hyginus ille, quicunque is tandem eſt, vix ad Theodoſii junioris tempora aſſurgit. Sed cum & Servius & reliqui poëtarum Latinorum commentatores adeo mutili ac interpolati ad nos pervenerint, ut vix umbram ſuimet ipſorum circumferant, potuit id ipſum fati Hyginus quoque ſubiiſſe. *Hactenus Heinſius: cujus nos ſententiae lubentes meritoque ſubſcribimus. Atque haec exercitii cauſſa dicta ſunto. Tu interim, lector benevole, contentus eſto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrinâ, quibus nos aeſtive nimis viaticati ſumus, copioſius inſtructus eſt. Caeterum loca illa, quae hic obiter tetigimus, accuratius à nobis in ipſis animadverſionibus ad Hyginum examinabuntur.*

THO-

THOMAE MUNCKERI
PRAEFATIO
FULGENTIO PRAEFIXA.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

THOMAS MUNCKERUS.

Ad Fulgentium accuratius, quam factum adhuc est, recensendum adhibuimus MSS. duos codices membranaceos Leidensis Bibliothecae: quorum alter, sic satis antiquus, Mythologicon & Continentiam Virgilianam una cum duobus prioribus libris Martiani Capellae de Nuptiis Philologiae complectebatur: in altero, vetustatis item non contemnendae, descriptus erat libellus de Prisco Sermone, ut & Excerpta Paulli ex Festo, Glossae in I. & II. librum Georgicorum Virgilii, nonnullaque alia ad rem grammaticam pertinentia. Per hos ergo codices si quid boni forte obtigisse Planciadae nostro judicaveris, gratias eo velim nomine agas Friderico Spanhemio & Theodoro Ryckio, Professoribus in Batavo nostro Athenaeo longè celeberrimis, quorum beneficio eorum ad tempus usuram minimè, ut reor, inutilem inpetravi. Mythologici editiones praeter Commelinianam anni CIↃ IↃ LXXXIX. à nobis consultae variae; quas inter visae praecipuae sunt cum Augustana cum Jacobi Locheri commentariis anni CIↃ IↃ XXI. tum tres Basileenses; quarum prima Hervagiana, à Micyllo anno CIↃ IↃ XXXV. annotatiunculis nonnullis hic illic instructa: secunda ex officinâ Henrici Petri anno CIↃ IↃ XXXVI. prodiit: tertia à filio ejus Sebastiano anno CIↃ IↃ LXXXVII. emissa est, & curâ Henrici Justi Fulgentii Episcopi operibus conjuncta. Parisinam, quam anno CIↃ IↃ LXXVIII. protulit Johannes Parant, & Lugdunensem, an-

no CIƆ IƆC VIII. in officina Johannis de Gabiano excuſam, ex Micyllianâ, quae varios Mythographos in unum velut faſciculum conjunxit, fideliter expreſſas deprehendi, ſi paucula, & quae in cenſum vix veniant, excipias. Antiquiſſima, immo princeps omnium, quam Baptiſtae Pii commentariis illuſtratam anno CIƆ CCCC LXXXVII. Mediolanenſes nobis dederunt. Eam diu multumque quaeſitam tandem aliquando ex Bibliothecâ nobis Daventrienſi ſuppeditavit doctiſſimus ille Conſul & Profeſſor Gisbertus Cuperus. Verum pro theſauro carbones, quod ajunt, reperi; adeo exigui viſa momenti ſunt, quae ad illum ſcriptorem congeſſerat vir ille alioquin eruditus. Interim religio nobis fuit non dare tibi textum Commelini, cum perquam fidenter ille nitori ſe priſtino reſtituiſſe Fulgentium glorietur. In libello de Priſco Sermone ſequuti ſumus Mercerum, qui illud ſcriptum cum Nonio Marcello anno CIƆ IƆC XIV. recenſuit, & notis perquam elegantibus illuſtravit. Sed quam licenter Hadrianus Junius, cujus ipſe veſtigiis inſiſtit, in eo refingendo graſſatus ſit, docebunt te noſtrae animadverſiones. Caeterum ne fucum nobis faciat in iſto libello Fulgentius, non de nihilo verearis. Nam cum ejus aetate magnâ ſui parte non à Gothis tantum, ſed ab ipſis Chriſtianis praepoſtero religionis zelo ſpoliatae eſſent bibliothecae, licere ſibi arbitratum dicas, ut auctoritatem advocet complurium ſcriptorum, qui nunquam videntur exſtitiſſe, certè aliis incomperti ſunt. Quia tamen nihil ſperni debet, in quo vel minimum antiquitatis relucet, & chartae non multum poſcebat hoc opuſculum, ut nec alterum illud de Virgilianâ Continentiâ, Mythologico utrumque ſubjungendum cenſui, ne quid eorum, quae Planciadae hujus ſuperſunt, à te deſideraretur. Virgilianae Continentiae rariores inveniuntur editiones: ego certè praeter Commelinianam non aliam vidi, quam quae Servio Danielis anno CIƆ IƆC XXXVI. praemiſſa eſt, & ab homine literato cum MSS. 2. collata, unde excerptae lectionum varietates marginem occuparunt. Quâ autem aetate Planciades noſter floruerit, affirmare pro certo non poſſum. Modius Novantiquarum Lectionum epiſt. LXI. aequalem fuiſſe, vel certè ſupparem Ruſpenſi Epiſcopo, & vixiſſe in Africâ, arbitratur. Afrum fuiſſe quam manifeſtè arguat ſtylus, multis heic demonſtrare poſſem, ſi opus foret; ſed hoc facimus alibi. Accedit huc, quod Presbyter ille Catus, cui inſcribit ſuas mythologias, Carthaginenſis fuerit, ut volunt vett. editiones: id quod & à membranis Leidenſibus confirmatur. Nec diſpliceat forte admodum, quod aequalem faciat fulgentiſſimo

mo illi Fulgentio, qui in Numidiâ episcopum gessit, cum ex praefatione Lib. I. appareat, gravem & ejus tempore orthodoxorum fuisse persecutionem, quae alterum illum vel in primis nobilitavit. Adverterunt me statim, ut primum in manus sumsi hunc scriptorem, verba illa pag. 2. *Quia nunquam est malum immortale mortalibus, tandem domini regis felicitas adventantis velut solis crepusculum mundo, tenebris dehiscentibus, pavores absterſit.* Quis ille dominus, sive domnus, ut membranae habent, rex est? Glossa interlinearis codicis Leidensis Zenonem intelligendum monet: in quo etsi errat, apparet inde tamen, circa quae scriptorem hunc tempora vixisse existimatum olim sit. Locherus rectius, meo quidem judicio, Hildericum innui censet, qui in Africâ ecclesias orthodoxas restituit, & episcopos ab ejus patre Thrasamundo in exilium actos revocavit. Sed turbat paullulum, quod paullo ante dixit, *Sopitis in favillâ silentii raucisonis jurgiorum classicis, quibus me Galagetici quassaverant impetus.* Salmasius in orâ codicis sui emendaverat *Gallogetici*. *Gallogetae* essent turba miscellanea ex Gallis & Getis conflata. Sed an ita vocari possent Vandali? Deinde, an ita loqueretur sub rege Vandalo? Illud, inquam, turbat me, & item alterum istud, quod libellum de Virgilianâ Continentiâ, ut & de Prisco Sermone ad Chalcidium scripsit. Quod si Chalcidius ille is est, qui Timaeum Platonis interpretatus est, ut videtur existimasse Gesnerus in Bibliothecâ, & affirmare non dubitat Godofredus, cum titulum libelli de Prisco Sermone ita conceptum ediderit, *Fulgentii libellus de Prisco Sermone ad Chalcidium Grammaticum, Platonis Timaei Ecphrasten;* vixerit tempore Constantini Magni, ut ex illis non vanè admodum colligas, quae Adversar. Lib. XLVIII. cap. 8. congessit Barthius. Sed ego inclinaverim magis in priorem sententiam, in quâ Modius & Locherus conspirant, nisi quod hic episcopum illum fuisse senserit. Nec longè ab eâ, quod ad aetatem attinet, discedit Glossator ille modo laudatus, siquidem Zeno annis non admodum multis praecessit Justinianum, sub quo Hildericus regnum obtinere coepit in Africâ. Nam Fulgentius ille Ruspensis *claruit*, ut ait Isidor. Illustr. cap. 27. *sub Thrasamundo rege Wandalorum, Anastasio Imperatore regnante.* Isidorum secutus est Trithemius cum de eodem Ruspensi episcopo ait: *Claruit temporibus Thrasamundi regis Vandalorum Catholicas ecclesias persequentis sub Anastasio Imperatore, anno domini quingentesimo.* Videtur Glossator respexisse id, quod in de Persecut. Vand. Lib. I. extremo narrat Victor,

ctor, intercedente Zenone, Carthagini Orthodoxis reseratam esse ecclesiam suam, & episcopum redditum. Verba ejus adscribam: *Post haec Geisericus Ecclesiam Carthaginis claudi praecepit, dissipatis atque dispersis per diversa exiliorum loca, quia episcopus non fuerat, presbyteris & ministris: quae vix reserata, Zenone principe supplicante per patritium Severum, & sic universi ab exilio redierunt.* Ridicularium ergo est, quod in praefatione scribit Baptista: *Tempore Galeni floruit Imperatoris: episcopatum iniit sub Athanasio. Anastasio* scribere voluit forte. In Catalogo scriptorum Fulgentii nullius Mythologici meminit Isidorus, quod alioquin ille, amator tantus saecularis doctrinae, non reticuisset, si ullum ab eo relictum esset. Caeterum ut aetas hujus scriptoris, ita & ipsum nomen controversum est. Lundorpius in Homologumenis de Petronio auctorem Mythologiarum appellat Furium Publium Fulgentium; Continentiae Virgilianae, Flavium Calpurnium Fluentium; Libelli de Prisco Sermone, Fabium Fulgentium Planciaden. Sed fallitur multum vir doctus. Nec diversorum scriptorum sunt foetus opuscula ista, nec auctor eorum Furii vel Flavii habuit nomen. Disertim enim vett. membranae *Fabium Planciaden Fulgentium* vocant cum Mythologiarum, tum & Continentiae Virgilianae scriptorem. Fabium fuisse dictum liquet ex ipsiusmet verbis, quibus unam de Musis se alloquentem introducit in Praefat. Lib. I. *Eia*, *inquit*, *Fabi*, *Anacreonticis* &c. Nec rectè *Placiaden* pro *Planciaden* videntur facere editi antiquitus, cum *Planciades* habeatur in libris manu exaratis; id quod Vossio in de Vitt. Sermon. Lib. I. cap. 16. videtur factum à *Plancius*. Scribit tamen Rivetus Critici Lib. IV. vidisse se istas Mythologias in bibliothecâ Gemblacensis monasterii sub nomine cujusdam *Placiadis Fulgentii*. Atque ita edidit quoque Baptista Pius. Sed fugisse videtur oculos eorum lineola super A literam ducta. Addit Rivetus Mythologias Carthaginensi episcopo adscribi à nonnullis. Intellexerunt, opinor, illi episcopum eum, ad quem libros de Divinis Officiis scribit Isidorus. Haec scripseram, cum, ecce, literae ab illustri viro Nicolao Heinsio docent me scriptoris hujus duo exemplaria pervetusta reperiri in armariis Vaticanis, quorum alterum hanc praeferat inscriptionem, *Fabius Placius de Fulgentio moralis expositio Virgilianae Continentiae.* Adhaec in Mediceis exstare perantiquum codicem, literis exaratum Longobardicis, illique adnexum Servio, cujus beneficio conservata sint nobis erudita in Maronem scholia sub nomine Junii Philargyrii. Atque ista

sunt,

ſunt, lector benevole, quae de Fulgentio noſtro dicere nunc habui: quibus ſi quis certiora me docuerit, gratias ei meminero multo gratiſſimas. Nec de auctore Argumentorum Metamorphoſeon Naſonis quicquam habeo, quod certum ac indubitatum eſſe affirmare auſim; immo nec Illuſtris Heinſius habet, cujus haec verba ſunt in litteris eâ de re ad me datis: „ Scriptor ille, inquit, cujuſcunque nomi-
„ nis, qui argumenta Metamorphoſeon Naſonianarum concinnavit,
„ viſus mihi ſemper eſt vixiſſe poſt belli Gothici tempora: quo fa-
„ ctum eſt, ut bibliothecae pleraeque libris ſpoliarentur, atque in-
„ gens penuria ſuboriretur auctorum veterum. Certè ſublata jam
„ tum videntur, ſi quae in Metamorphoſes haſce exſtiterant, ut
„ exſtitiſſe non dubito, commentaria. Secutus enim eſt mendas,
„ quae jam tunc exemplaribus hujus poëmatis inoleverant; ut Lib.
„ VII. vers. 760. ubi *Lajades* pro *Najades* ſcribendum monui, cum
„ argumenti auctor prava illic lectione ſit deceptus. Libro eodem
„ vers. 466. idem confirmat veterem in Naſone ſcripturam, *quamque*
„ *impia prodidit Arne*, & docet bello Minoio id geſtum, cujus ſi
„ quis exſtaret ſcriptor, rem expeditam haberemus; nunc omnia in
„ obſcuro ſunt. Curis ſecundis multa huc congeſſi, ac pertendi in
„ Naſone corrigendum:

—— Quamque impia prodidit Arne
Siphnon; at accepto, quod avara popoſcerat, auro,
Mutata eſt in avem.

„ Nam ſcripti vetuſtiores, *Sithon & accepto.* Siphni quoque nomen
„ in argumento reſtituendum. Haec Heinſius, ut & iſta, ſed in
„ aliâ epiſtolâ: Ipſarum Metamorphoſeôn cum inter codices numero
„ propemodum infinitos, quos oculis uſurpare mihi in pulvere vete-
„ rum bibliothecarum contigit, nullum viderim exemplar hoc S. Mar-
„ ci libro praeſtabilius, de argumentis, quae in pleriſque membra-
„ nis recentioris notae aut omittuntur, aut foedè exhibentur in-
„ terpolata, facile per te judicabis. De auctore horum cum nec Flo-
„ rentinus ille codex, nec alii à me inſpecti libri quicquam prae ſe
„ ferant, non habeo quod dicam. Nec ſatis compertum eſt, unde
„ fiat, quod ad Lactantium libellus is referatur. Oblatus mihi eſt,
„ cum agerem apud Etruſcos, in bibliothecâ magni Ducis Lauren-
„ tianâ codex chartaceus hujus ſcripti parum vetuſtus, & ſeorſim

„ ſine

„ ſine Naſoniano opere exaratus, qui *Donati breviationem fabularum Ovidii* libellum hunc nuncupabat &c. ". Codex ille Florentinus, cujus vir magnus meminit, is S. Marci fuit apud Dominicanos Florentiae, ante annos, ipſo judice, octingentos ſcriptus, in quo liber XV. deſiderabatur. In eodem cum & argumenta Metamorphoſeôn continerentur, conferre ea cum editione Raenerianâ operae pretium duxit, quod praeter illum, & alterum Neapolitanum, aetatem annorum circiter quadringentorum habentem, haud ullum alium alicujus invenerit vetuſtatis, in quo exſtarent. Ea ergo codicis illius antiquiſſimi excerpta cum proximè cum editione Venetâ anni CIↃ CCCC LXXXVI. convenire deprehenderem, cauſſa non erat, cur non protinus prae omnibus aliis ſequendam eam mihi, &, ſicubi aberratum eſſet, ex MS. emendandam proponerem. Si nihil aliud, hoc certè à me effectum ſpero, ne in poſterum Raeneriani Centones, ex Regii ſaepe commentariis malè conſuti, pro Lactantianis legantur. Non otioſè lectum à me eſt, quod praefatur Raenerius, *Vetere ſe exemplari adjutum correxiſſe innumeros locos, multaque, quae deerant, adjeciſſe.* Adjecit ſanè ille multa, ſed audace mehercules exemplo, vel de ſuo, vel ex Regii commentariis: id quod primus haud vanè odoratus, nec dicere veritus eſt Victor Giſelinus, in quem eo nomine immerito ita invehitur Barthius Adverſar. Lib. VIII. cap. 17. *Nec vero Joannis Raenerii in hoc auctore diligentia tam eſt vituperabilis, quam cenſet Victor Giſelinus in Epiſtolâ ad Georgium Fabricium, nec Regii ille notas intruſit, ſed Regius hunc potius exſcripſit, ut ex MSS. libris & ſtilo Lutacii perſimili ſibi clarum eſt. Itaque melius de Lutacio judicandum, quam ut phraſin ejus à Regii nequeas diſcernere, quae adeo res diverſae ſunt, ut nigra ſunt diſſimilia fulvis, ut plumbo argentum.* Quod ſi tam diſſimilis Regii & Lactantii eſt ſtylus, mirari ſubit, quod non animadverterit Barthius argumentum fab. 2. Lib. V. quod ipſe Adverſar. Lib. X. cap. 8. illuſtrat, ut ſi à Lactantio eſſet profectum, ad verbum è Regianis Commentariis eſſe deſcriptum. Sed Regius, inquit, hunc potius exſcripſit. Quem, oro te, exſcripſit? Lactantiumne Raenerii? Atqui Raenerius longè Regio aetate inferior fuit. Quod ſi Regium dicas Lactantium, ut in MSS. eum invenerit, exſcriptum inſeruiſſe notis ſuis, jam ratio tibi reddenda erit, primum cur nunquam eorum MSS. unde tantum ſupplementorum acceſſerit Lactantio, mentionem fecerit Regius? deinde, cur nihil ſimile vel in codicibus Germanicis Giſelinus,

nus, vel in Italicis invenerit Heinſius? Sed actum ne agam, remittam te neceſſe eſt ad animadverſiones noſtras, quibus vindicare Lactantium, & ſibi reſtituere anniſi ſumus; quod fieri à nobis, quin aliquoties reprehenderemus Raenerium, nequaquam potuiſſe, facile conjectas. Emendare jam ante ſaeculum haec argumenta ex neſcio quibus libris Walterianis aggreſſus erat Giſelinus: verum quod in illis ea quibuſdam locis mutila eſſent, adeoque magnam partem evariarent ab Hervagii, Birckmannorum, & Raenerii editionibus, ut non ab uno, ſed pluribus facta viderentur, coepit diffidere probitati librorum ſuorum, & ad libri quarti initium ſubſtitit. Nos ivimus ulterius, & ad librum uſque xv. qui in MS. deſiderabatur, Lactantii contextum, ſive τὸ κείμενον, ut Graeci magiſtri loquuntur, ex editione Venetâ, & codice illo Florentino jam aliquoties laudato, tantum non in integrum reſtitutum, bonâ tibi fide exhibemus. Liber autem quintus decimus an fide ſeu auctoritate Raenerii tueri poſſit, viderit is, cui fortuna ejus aliquod MS. obtulerit exemplar. Lactantium Placidum hunc eundem eſſe arbitratur Raenerius, cujus in Statium habeamus Commentaria; immo, ut mihi videtur, etiam argumenta Tragoediarum Senecae; quanquam Donato opuſculum hoc inſcribant Colonienſes editores, ut & chartaceus ille codex, quem in Florentinâ inſpectum bibliothecâ ab Ill. Heinſio audiſti modo. At Barthio non eſt Grammaticus, neque fabularum Ovidii argumenta concinnavit, ſed totum Metamorphoſeon opus luculento ſtylo redegit in compendium. Cauſſam nullus video; quin omnia ſuadere mihi contrarium videntur. Sed quod dictionem adeo ſtylo ejus ſimilem cenſet, qui eas fabulas, quae ſub Hygini nomine exſtant, conſarcinavit, ut utrumque ſcriptum propemodum ejuſdem parentis videatur foetus, in eo perlibenter ei adſentior.

Quod ad Albrici, ſive is Alfricus eſt, qui Anglus fuiſſe, & annis abhinc ſexcentis vel ſeptingentis floruiſſe videtur, Commentariolum de Imaginibus Deorum integrum exſtare in Voſſianâ Bibliothecâ ex Cl. Tollii notis in Palaephatum didiceram, ſperaveram fore, ut meâ operâ non amplius mutilus is ſcriptor in hominum manibus verſaretur. Verum illuſtris Voſſius eâ de re appellatus, ſe vel donaſſe Tollio, cum is Palaephatum ederet, vel certè commodaſſe Albricum iſtum, reſpondit, nec poſt illa, cum diem ſuum obiiſſet Tollius, reſciſſe quid eo libro factum ſit. At haeredes Tollii negant in ſupellectile ejus librariâ ullum à ſe Albricum inventum. Οἴχεται ἄρ' ἐκεῖνος, καὶ ἠφάνισεν ἑαυτὸν εἰς ἀτοπίαν.

Jam manum tollebam de tabulâ, cum in mentem mihi venit à Cl. Revio in Hiſtoriâ Daventriae praefationem in Fulgentii Mythologias longè aliam, atque hactenus nos habuimus, ex MS. Vet. à Jacobo Fabro depromtam, afferri. Verum ſuppoſititium omnino ſcriptum illud eſſe, nec Planciadis noſtri, tametſi abunde vel ſola dictio oſtendat, ut repraeſentarem id heic tibi, qualecunque ſit, ſatius duxi, quam praetermiſiſſe quicquam, quo ſcriptor hic vel illuſtrari vel ornari poſſit, jure merito arguerer. Audi ergo Revium Hiſtoriae modo laudatae pag. 141. Autographum, inquit, Jacobi Fabri Daventrienſis, qui praefationem hanc in fabulas Fulgentii Placiadis reperit, eſt in Bibliothecâ Daventrienſi. Sic autem habet: *Subeuntem praefationem in ſubjectum librum ipſius Fulgentii inveni Lovanii in bibliothecâ ſqualenti, proh dolor, apud Auguſtinenſes in foro piſcario, in libro ſqualido ob incuriam poſſidentium. FULGENTIUS: Multa viri veteres cum ſcribendo gloriam ſibi quaerere viderentur planâ, poſteris oratione detexerunt, multa typo, ne vulgata vileſcerent, competenti involverunt. Multa velut myſtica, etſi jucunditatis tantum gratia, acute tamen confinxerunt. Horum primis, utpote planiciem ſectatis, itemque ultimis, ut qui involucris nihil adumbraverunt enodationis minus egentibus, medii, figurarum quae tradunt cuniculis tegentes, ſine interpretationis adminiculo, ad intelligentiam non perveniunt. De his ergo tractatum, non praeſumtionis meae oſtentaria (forte: oſtentatoriâ) commentitiave adinventione, ſed authenticarum commodiore traditionum aggregatione, publicae utilitatis ſtudio ſuſcepi; fortaſſe non otioſum. Neque enim vel omnibus tot grandia, in quibus omnem Philoſophiae haurirent dulcedinem, contigere volumina, vel haec adeptis ſaepe non parum, ſaepe nequicquam tanta in rerum multiplicitate, unam rem quamlibet quaerendo, placet laborare. Nec quidem haec omnia, vel poene omnia figmentorum explicem genera, ſed quae hic facili conjunctione praeſto habentur paucula, alioqui difficiliori indagatione invenirentur, vel incaſſum nonnunquam quaererentur diſperſa. Ex hoc ergo fonticulo cyathum quem ad Aufidum, ut tantundem haurires, deferebas, aliquanto, quod mihi videtur, commodius adimplens, ſi quid quod guſtum offendat, nihil enim in humanis actionibus perfectum eſt, ſenſeris, id vel ad interiora transmiſſum ex ſe ſapiat, vel ſi adhuc quoque inſipidum perſtiterit, congrui amica medicaminis infuſione dulceſcat, vel ſi condimentis dulcorari nequiverit, ne magis amareſcat, penitus evomatur. Neque enim parum cognoſſe, ſed in parum*

cogni-

cognito perseveranter & obnixe perstare, juxta Tullium crimen voces. Quid autem sequens opus velit, à divisione fabulae reor inchoandum.

Fabularum, quarum nomen (ut ait Macrobius) indicat falsi professionem, aliae delectationis tantum, aliae etiam utilitatis causa conscriptae sunt. Eas vero, quae tantum delectant, Philosophi repudiantes, alteram fabularum speciem hoc modo subdividunt: Inventarum autem utilitatis causa fabularum, in quibusdam & materia ficta est, & per mendacia ipse relationis ordo contexitur, ut in fabulis AEsopi elegantiâ fictionis illustribus: at in aliis materiae etiam veritas subest, sed haec ipsa veritas per quaedam composita & ficta profertur. Et haec jam vocatur fabulosa narratio, non fabula. Ut mysticae Hesiodi & Orphei de Deorum progenie ortuve traditiones. Ex hac ergo secunda divisione, quam diximus, prior species, quae concepta de falso per falsum narratur, à Philosophiae libris prorsus aliena est. Sequens in aliam rursus discretionem scinditur. Nam cum veritas argumento subest & sola sit narratio fabulosa, non unus reperitur modus figmenta rerum referendi.

Aut enim contectio narrationis per turpia & indigna numinibus ac monstro similia componuntur, ut Dii adulteri, ut Saturnus pudenda Coeli patris abscindens, & ipse rursus à filio, regno potito, in vincula conjectus; quod genus totum philosophi nescire malunt; aut sacrarum rerum notio sub pio & competenti figmento honestaque relatione enunciatur. Et hoc est solum figmenti genus, quod cautio de divinis rebus Philosophantis admittit. Nos vero non minus poëticis quam & Philosophicis subservientes disciplinis, utrasque fabularum species, quas posuimus postremas, quantum se ad praesens facultas dederit, juxta patrum vestigia prosequemur. Nec te moveat, quod ab admirandi beati Augustini traditione, quam in libro de Civitate Dei promit, in aliquibus videar dissentire: ego neque illum in scribendo prae manu habui, neque Catholicae fidei traditores in hoc opusculo imitari aggressus sum. Ille quidem altiora, & fortassis veriora proponit, sed haec mediocres apud antiquos viri tradiderunt. Ut autem ad promissa veniamus, de ortu idolatriae tractatum inchoëmus, de cujus scaturigine omnia pene figmenta manaverunt.

Explicatio notarum, quibus in Commentariis Fulgentianis usi sumus.

M. Edit. Basil. anni 1535.
H. Bas. anni 1536.
I. Bas. anni 1587.
A. Augustana anni 1521.
L. Lugdunensis anni 1608.
P. Parisina anni 1578.
B. Mediolanensis anni 1487.
MS. vel Cod. Leid. membranae vett. Bibliothecae Leidensis.

FABU-

C. JULII HYGINI,

[2]AUGUSTI LIBERTI,

[3]FABULARUM LIBER.

[4] Ex Caligine, Chaos. [5] Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether. Ex Nocte & Erebo [6] Fatum, Senectus, Mors, [7] Lethum, [8] Continentia, Somnus, Somnia, [9] id est, Lysimeles, Epiphron, [10] Dumiles, [11] Porphyrion, Epaphus, Discordia, Miseria, Petulan-

1 C. Julii Hygini] Sic editi communiter. Sed illud *C. Julii* codices Manuscriptos non existimo agnoscere. Certe Astronomicῶn librorum auctor *Hyginus* simpliciter, non *C. Julius Hyginus* in ipsis reperitur, quod jam observavit & Morelius. Sed & Jacobus Micyllus *Hyginum* nude praescriptum huic opusculo, non *C. Julium Hyginum* ait. *Idem argumentum*, inquit in Praefatione, *ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur.* Inscriptum dicit fuisse Hyginum, non, C. Julium Hyginum. Ut proinde illud *C. Julii* non careat dubio, adjectumque à sciolo videatur. SCHEFFERUS:

2 Augusti Liberti] Hoc vero falsum est. Non fuit hic Hyginus libertus Augusti. non certe ejus, qui post Julium Caesarem Imperio Romano praefuit, sicut satis ostensum est a nobis in peculiari dissertatione de Hygino nostro. Itaque & hoc pro adjectamento habemus cujusdam, qui Suetonii Grammaticos se legisse, hoc pacto voluit testari. Vide quae notavi ad initium Poët. Astron. SCHEFF.

3 Fabularum liber] Etiam de hoc dubito, an recte sese habeat. Laudat ipse Hyginus libros Genealogiarum, a se scriptos, in secundo poëticῶn Astronomicῶn, ubi agit de Perseo, qui non alii fuisse videntur, quam hi fabularum, id quod & Micyllus censuit. Ita titulus non *fabularum* fuerit, sed *Genealogiarum*, neque *liber*, verum *liber primus*. Adde, quae de hac re nobis dicta sunt in memorata dissertatione. SCHEFF.

4 Ex Caligine, Chaos] Admodum abrupta mihi haec videntur. Saltem ista primum ita nata dicere debuerat, non sic statim ab initio uti genere Ellyptico. Itaque vix dubito, quin desint aliqua, quibus Caliginem esse primam rerum omnium, nec ante ipsam extitisse quidquam ostenderat. Sed & praefationem quandam suspicor praemisisse saltem ex libris Poëticῶn Astronomicῶn, in quibus occurrit. Consuetumque hoc fuisse nostro, non levi indicio demonstratur. SCHEFF.

5 Ex Chao et Caligine] Aliter γενεαλογεῖ Hesiod. Θ. 124. cui ex Chao Erebus & Nox: ex Nocte autem Æther & dies nascuntur. Aliter etiam Varro, secundum quem Nox non soror, sed filia est Erebi. Quâ de re videndus Victorius Var. Lect. lib. III. cap. 4. Festus in *Erebum*. Caliginem εἰδωλοποιεῖ heic Hyginus, ut in Aspide Ἀχλὺν Hesiodus, Heraclid. Alleg. Hom. p. 143. ed. Gesn. Πρὶν ἢ διακριθῆναι τὰ νῦν βλεπόμενα, νὺξ ἦν τὸ σύμπαν, ὃ δὴ χάος ποιητῶν ὀνομάζουσι παῖδες. MUNCK. Dies tamen physice Solis filius vocatur a Pindaro Olymp. II. vs. 59. ubi Scholiastes haec adnotat. παῖδα δὲ ἡλίου τὴν ἡμέραν. ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γεννᾷ ἀνατέλλων. Praeterea de *Erebo & Nocte* consule etiam Theonem ad Arati Phaenomena pag. 47. Ed. Morell. & Columnam ad Ennii fragmenta pag. 121.

6 Fatum] Debent ista omnia litteris majusculis a capite pingi, quia nomina sunt propria, & veluti quarundam personarum, a quibus postea editi sunt Dii. SCHEFF. Cum & hoc, & quae deinde subjunguntur, earum sint rerum vocabula, quæ inter εἴδωλα reposuerunt olim οἱ ἔξωθεν, majusculis a capite literis pingenda omnia cum Cl. Scheffero duxi. MUNCK.

7 Lethum, Continentia] Quid inter mortem, somnum, & id genus faciat Continentia,

non

tulantia, Nemesis, Euphrosyne, Amicitia, Misericordia, Styx, Parcae tres, id est, [1] Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, [2] AEgle, [3] Hesperie, [4] AErica.

[5] Ex AEthere & Die, Terra, Coelum, Mare.

Ex

non intelligo. Sed nec mors & lethum differunt; mallem, *Mors*, *Lethe*, *Incontinentia*. Ac de Lethe quidem, id est fluvio infernali, parum dubito. At vero de incontinentia haud asfero. Certe hactenus inter prima rerum principia non est mihi observata. SCHEFF. Hinc lucem verbis illis Virgilii Æn. VI. vs. 278. *Tum consanguineus Lethi Sopor*, fœnerat Turneb. Adv. lib. XXVIII. 43. Celeberrimus Schefferus mallet, *Lethe*, propter illud praecedens *Mors*. Et sane non de nihilo dubitat. Videntur tamen mihi, dum intentius cogito, Hyginiana ista, *Fatum*, *Mors*, *Lethum*, exprimere velle illa Hesiodea, Μόρος, Κὴρ, Θάνατος. Mythol. illam, quâ somnus lethi frater dicitur, eleganter allusit Demophilus in Sent. Pyth. Ἄγρυπνος ἔσο κατὰ νοῦν, συγγενὴς γὰρ τοῦ ἀληθινοῦ θανάτου ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος. Interpres, *morti affinis est*. verte, *mortis consanguineus*. MUNCK. Νυκτὸς μελαίνης σκιοειδέα δώματα physice vocatur ὕπνος etiam ab Euripide Cyclop. vs. 597. De Somno Mortis fratre Plut. consol. ad Apoll. p. 107. Cl. Scheff. ad AElian. lib. II. V. H. cap. 35. & Homerus ipsam mortem ὕπνον vocavit. ut ad Sophocl. Ajac. vs. 843.

Πομπαῖον Ἑρμῆν Χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.

docet Scholiastes vetus θαυμαστῶς καὶ γενναίως κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνον τὸν θάνατον. καὶ Ὅμηρος κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. & ὑπνοῦν τὸ κατθανεῖν dixit Euripides in Hippolyto, quem locum Aristophanem in Ran. vs. 1526. partim imitatum esse docet Scholiastes. (De isto Euripidis loco consule Menag. ad Diogenis Laërtii lib. IX. segm. 73.) & ita εὕδειν pro mori Meurs. ad Lycophron. vs. 430. sic Latinis somnus pro morte. vide Ampliss. Cuper. in add. ad Apotheos. Homer. p. 178. & Munck. ad fab. 254. Cur vero TERRA vocetur mater somniorum, docet Schol. Eurip. Hecub. vs. 68.

8 CONTINENTIA] Puto legendum, *Contentio*. Ista παρ' ἐμοίγε κρίσις est Ἔρις Hesiodi, vel Νεῖκος Empedoclis, de quo præter alios Clemens Paræn. pag. 42. Ed. Morell. MUNCK.

9 ID EST, LYSIMILES] Scribe, *Item Lysimeles*. Agitur hic enim de aliis ex Nocte Ereboque creatis. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *item Lysimeles*. Sive glossatoris hæc, sive Hygini sint, mihi docere nos velle videtur, quæ somniorum sint vocabula. Ita mox habes: *Parcæ tres, id est, Clotho, Lachesis, Atropos*. Et paulo inferius, *Furiae tres, id est, Alecto, Megaera, Tisiphone*. Cap. 24. *Peliades, id est, Alcestis, Pelopia*, &c. 178. *Quinque superfuerunt, id est, Chthonius, Udaeus*, &c. 276. *Insulae sunt novem, id est, Andros, Micos*, &c. Protenus istas voculas, *id est*, expellerem, nisi illis ad eundem modum etiam usum Fulgentium animadvertissem. velut lib. I. *Equis condigna sic posuerunt nomina, id est, Erythreus, Actaeon, Lampos, Philogeus*, lib. II. *Filias solis amore succendit, id est, Pasiphaen, Medeam*, &c. Servius eo sensu τὸ *ut* usurpat ad Ecl. VI. 52. *Sobolem ejus inhonestis amoribus subjecit, ut Circen, Medeam, Pasiphaen*. Nasoni lib. XI. Met. Fab. 10. Somnia dicuntur *Icelos, Phobetor, Morpheus, Phantasos*. Pro *Dumiles*, quod mihi valde suspectum, vide, an restitui Hygino possit, *Bumeles* vel *Epimeles*. MUNCK.

10 DUMILES] Hoc sine dubio corruptum. An scribendum, *Amelii*? SCHEFF.

11 PORPHYRION, EPAPHUS] Ovidius Morphea, Icelon, & Phantasum appellat. MICYLLUS.

1 CLOTHO] Non insulsa est horum nominum ἐτυμολογία, quam ad Eurip. Orest. vs. 130. dat Scholiastes, sed haustam, ut postea deprehendi, ex auctore libri de Mundo. Invenies eandem apud Diacon. in Hesiod. Aspidem pag. 208. Edit. Heinsianae, & anonym. in Θεογ. pag. 249. Adde Phornutum c. 13. Tzetz. in Lycophr. pag. 29. MUNCK. De his Plut. de Fato pag. 568. & de Gen. Socr. p. 591.

2 AEGLA, HESPERIE, AERICA] Hesiodus & alii, *Hesperusam* & *Aretusam* appellant. Non tamen dixerim continuo, haec vitiose scripta esse nomina, cum innumera sint hujus generis apud nostrum, quae sine dubio is reperit in iis, quos secutus est, nobis vero perierunt. SCHEFF.

3 HESPERIE, AERICA] Hae Hespertusa & Aretusa ab aliis dicuntur. MICYLL.

4 AERICA] Ut nihil certius, quam corruptum hoc esse vocabulum, ita, quemadmodum restitui debeat, incertum. Vide tamen, an fuerit *Erythia* vel *Aestia*: nisi mavis, *Vesta*, ut digammos sit adjecta, quemadmodum Servius loquitur ad Aen. I. 296. Apollodorus l. II. Ἑσπερίδες, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρέθουσα. Apollonio l. IV. vs. 1427. sunt Αἴγλη, Ἑσπέρη, Ἐρυθηΐς.

La-

Ex AEthere & Terra, Dolor, Dolus, Ira, Luctus, Mendacium, Jusjurandum, Ultio, Intemperantia, Altercatio, Oblivio, [6] Socordia, Timor, [7] Superbia, [8] Ingestum, Pugna, Oceanus, Themis, Tartarus, Pontus, & Titanes, Briareus, [9] Gyges, Steropes, [10] Atlas, Hyperion, & [11] Ptolus, Saturnus, Ops, [12] Moneta, Dione,

[1] Fu-

Lactant. ad II. Stat. Theb. vs. 285. *Aegle, Hesperie, Arethusa.* Fulgentio Virgil. Continentiâ: *Aegle, Hesperie, Medusa, Arethusa.* Sequitur Hesiodum heic Hyginus Θ. vs. 215. Alii Hesperi vel Atlantis filias faciunt Hesperidas. vide Serv. ad Aen. IV. 484. MUNCK.

5 Ex AEthere et D.] Ex aethere Deos i. e. sidera nata esse docuere Graeci & Aegyptii Theologi. vid. Olear. ad Philostrati lib. III. cap. 34. de Apoll. Tyan.

6 Socordia, Metus] Plut. in Amatorio pag. 763. ὅθεν ὐδὲ ϖροσίεν) ποιηἰκὰς Ἔρειδας, ὐ Λιτὰς, ὐ Δειμὸν, ὐδὲ Φόβον ἐθέλυσι θεὺς εἶναι παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν.

7 Superbia, Ingestum, Pugna] Quid hic est *ingestum*? An legendum, *superbia in gestu*? Non existimo, cum haec sint velut nomina propria. Et per se ponuntur caetera, sine ulla adpositione. Suspicor fuisse primum, *superbia, vis, bellum, pugna, &c.* deinde *vis* & *bellum* coaluisse in unum, ita factum *vibellum* & *imbellum*, & *inbestum*, & denique *ingestum.* Quanquam cum *vis* paulo post dicatur proles Pallantis & Styges, haeream & ab alio expectem emendationem certiorem. SCHEFF.

8 Ingestum] Egestas. MICYLL. Nobilissimus Heinsius legit, *Incestum.* Cl. Schefferus, *Vis, Bellum.* Heinsianam conjecturam praefero; quam & margini libri olim sui, quem nunc possidet vir Ampliss. Wil. Goesius, illeverat Jos. Scaliger. Ortum arbitror vitium ex corruptâ pronuntiatione, quâ seducti librarii veterum scriptorum loca non pauca corruperunt. Servius ad Georg. l. I. v. 194. *Amurca per C scribitur, & per G pronuntiatur, C. Gajus, Cn. Gneus.* Quint. l. I. 7. *Quid quae scribuntur aliter, quam enuntiantur? Nam & Gajus C litterâ notatur, quae inversa Ɔ. mulierem declarat.* Hinc est ergo, quod *Lygurgus* in vetustis Petronii & Macrobii editionibus; *Pyragmon* apud Servium, *Progne* apud nostrum Hyginum; *Curgulio* legitur apud veterem Horat. Commentatorem. Talia sunt, *Satirigon* pag. 171. *Verruga* 180. *Carruga* 181. not. Tyr. & Senecae. *Tegmessa* pro *Tecmessa.* Dict. lib. II. Lexicon Cyrill. Ἐλαίυ τρυγία, *amurga.* Adde not. ad Cap. 45. MUNCK.

9 Gyges] Scribendum, *Gyes*, Graecis enim est Γύης. Vide Apollodorum, statim ab initio. SCHEFF. *Gyges* Hesiodus Θ. 149. Palaephatus cap. 20. Schol. Apollon. ad lib. I. Argon. Aeschyli ad Prometh. vs. 351. Servius ad Aen. X. v. 565. Etymol. magni Auctor in τελεσπάτορες. Schol. Nicandri pag. 42. Sen. Herc. Oet. 177. Apollodoro autem lib. I. est Γύης. fors fuat an librarii vitio, quanquam Horatianam lectionem, lib. II. Od. 17. *Centimanus Gyas*, illo Apollodori loco defensum eat Muret. Var. lect. VI. 12. Confer omnino, quae ad lib. II. Amor. El. I. & lib. IV. Trist. El. 7. notavit nobilissimus Heinsius. MUNCK. Ad Horatii locum Bentlejus consulendus, ut monuit Celeb. P. Burm. ad Ovidii loc. *Briareus* & *Aegeon* idem est. V. Salmas. Exerc. Plin. p. 125. non vero *Gyges*, licet Phavorinus & Scholiastes Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 1165. pro iisdem eos habeant. Consule Celeb. J. Perizonium ad Aelianum lib. V. V. H. cap. 3. De *Briareo* vide Servium ad VI. Aen. vs. 287.

10 Atlas] Atqui Atlas inferius ex Japeto & Clymene dicitur natus. An *Arges* fuit? Cyclops enim ille & Steropis socius. Non dixerim. Nam Atlantem Titanorum ducem facit c. 150. ut & Lactantius ad Stat. Thebaïd. lib. II. v. 4. MUNCK. Audi Servium ad Virg. IV. Aen. 247. *Atlas Aetheris & Diei filius, cui poenae gratia coelum impositum dicitur, quod, ut quidam volunt, cum Titanibus steterit.* Ex aethere & Clymene natus dicitur a Theone ad Arati Phaenomena pag. 30. Ed. Morell. Tres Atlantes fuisse docet Servius ad VIII. Aen. 134.

11 Ptolus] Polus. MICYLL. Suspicor, scribendum *Pholus.* SCHEFF. Etsi idem videtur, non est tamen, qui mox, ut & cap. 140. *Polus* audit. Hesiodi Theogoniam si sequare, *Coeus* rescribendum dicas. Sed ille inferius ponitur inter Gigantes. At etiam apud Apollodorum lib. I. inter natos ex Coelo & Tellure bis comparet. Verum priore loco, ubi Centimanos recenset, pro Κοῖον censeo reponas Κόττον ex Hesiod. Θ. Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα. *Pholus*, qui propius ad Hygini scripturam accedit, Centauris accensetur à Mythologis. Ne alios nunc memorem, nostrum vide Astron. II. 38. Superest ergo, ut *Cottus* & heic scribatur. MUNCK.

12 Moneta] Illa est *Mnemosyne* Hesiodo & Apollodoro. Vidit id Turnebus, cum scriberet Adverf. l. XXVIII. 3. *Moneta Hygino est, quae Mnemosyne à Graecis vocatur.* Confirmant id Glossaria Steph. *Moneta*, Μνημοσύνη. *Muneta*, μνημοσύνη. Μνήμη appellatur Anthol. lib. I. sect.

[1] Furiae tres, id est, Alecto, Megaera, Tisiphone.

Ex Terra & Tartaro, [2] Gigantes, Enceladus, [3] Coemse, [4] Lentesmophius, Astraeus, Pelorus, [5] Pallas, [6] Emphitus, [7] Phorcus, [8] Jenios, Agrus,

sect. VIII. I. *Memoria* Arnob. lib. III. Alia *Dea Moneta* est, cujus meminit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. v. III. Arnobii, quem adduxi locum ex lib. III. pag. 121. Ed. Leid. *Jovis caeteri praedicant ex Memoriâ uxore vel mente.* corruptum esse censet nobiliss. Heins. legitque, *vel Mneme.* Vide quae idem huc facientia notavit ad lib. V. Met. v. 268. Isidor. lib. I. Orig. c. 14. *Inde à Poëtis Jovis & Minervae esse eas filias constitutum est.* Nimirum Minervam quidam memoriam esse dixerunt. Arnob. pag. 118. lib. III. *Unde ipsum nomen Minerva, quasi quaedam Meminerva, formatum est. Quod si ita est, nulla est ergo Mentis filia, nulla Victoriae, nulla Jovis enata de cerebro.* An & heic reponendum *Mnemes filia?* Sane Minervae puerorum memoriam forte hac de causa attribuerunt. vide August. C. D. c. 3. lib. VII. Sed verius puto *Metis filiâ*, de qua paulo inferius. MUNCK. Certe *Moneta* eadem est, quae *Mnemosyne*, nam auctor infra dicet matrem esse Musarum *Monetam*, quae a Pindaro O. Isthm. VI. vs. 110. ab Antonino Liberali cap. IX. Metam. a Phaedro lib. III. prol. Schol. Apoll. Rh. l. III. Arg. vs. 3. & Plutarcho de Liberis Educandis pag. 9. *Mnemosyne* dicitur. vide etiam Stanlei ad Aeschylum Prom. Vincto vs. 460. Junonem *Monetam* a Romanis cultam vel pueri norunt, de qua, praeter Schol. Juvenalis, Schol. Lucani l. I. v. 380. dicit Junonem a Romanis *Monetam* esse dictam, quod eos dormientes per anserem (vide Plut. in Quaest. Rom. pag. 287. Tom. 2.) de adventu Gallorum, ne Capitolium introirent, monuit; quamquam alii aliam reddant hujus rei rationem, in eo tamen consentientes, quod a *monendo* nomen habet. Sed haec non sunt hujus loci.

1 FURIAE] Secundum Aeschylum Nox est Furiarum mater, ut ad Aen III. 212. notavit Serv. Ab Aeschylo rursus abeunt Epimenides & Ister apud Sophocl. Schol. Oedip. Colon. v. 41. Tzetzes ad Lycophron. pag. 72. Καθὰ μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιπὰς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο. vide Hesiod. Θεογ. vs. 183. Erravit ergo Crispinus, sive alius est, qui Theogoniam in tabulas redegit, quando inter natos ex Coelo & Terrâ Furias, Gigantas & Melias ponit; quos omnes Terra ex guttis sanguinis genitalium Coeli produxit καθὰ τὸν Ἡσίοδον. MUNCK. Ipse Sophocles l. l. & vs. 105. σκότου κόρας, σκότου παῖδας vocat. De hisce sic Apollodorus lib. I. pag. m. 5. καὶ Κρόνος ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς (Οὐρανοῦ) εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος Ἐριννύες ἐγένοντο, Ἀληκτὼ, Τισιφόνη, Μέγαιρα. De his Furiis Lactant. ad Statii I. Theb. v. 477. Ex aethere & Terra praeterea natos dicunt Cyclopas, *Harpen*, *Steropen*, *Bronten*, ut idem Apollodorus lib. I. p. m. 3. quos etiam respicit Proclus Chrestomathia apud Photium pag. 981.

2 GIGANTES] Hi alii sunt à Titanibus. Nam Terra irata, quod in Tartarum conjecisset Titanas Jupiter, Gigantes produxit. Ita docet Scholiast. Apollon. ad lib. II. 40. Hinc ergo Γηγενεῖς Graecis, & *Terrigenae* Latinis. Gloss. Isid. *Terrigenae, Gigantes.* Servius ad Aen. VI. 580. *Titanas contra Saturnum genuit: Gigantes postea contra Jovem.* Isacius in Lycophron. à Terra productos ait Titanibus iratâ. vide pag. 16. Sed monstra illa ut συγγενῆ sunt, ita confundi saepe animadvertas. Procopius Gazaeus ad lib. II. Reg. cap. 5. τοὺς γίγαντας καὶ τιτᾶνας ὠνόμαζον· οὓς ῥαφαεὶν Ἑβραῖοί φασιν. Isidor. lib. XV. cap. I. *Hanc construxisse perhibentur Titanes, id est, gigantes.* Justin. XLIV. 4. *In quibus Titanas bellum adversus Deos gessisse proditur.* Imo Hesiodus ipse Θεογ. v. 207. Gigantas cognomento Titanas vocatos à Coelo ait. MUNCK.

3 COEMSE] Coeus. MICYLL. Haec prodigia sunt vocabulorum, neque quisquam emendabit, nisi bono codice adjutus. Posset videri *Coëne*, *Helenius*, *Ophius*, legendum. Item *Stenius*, *Agrius*, pro *jenios agros*; pro *Alemone*, *Alcyoneus*, pro *Erylus*, *Erytus*; pro *Abseus*, *Asius*. Caetera ne tento quidem. SCHEFF. Micyllus, *Coëus*. Et ita legendum esse velle videtur. Virgil. Aen. IV. v. 179. *Extremam, ut perhibent, Coeo Enceladoque sororem Progenuit.* MUNCK. *Coëum* etiam inter gigantas recenset Servius ad I. Georg. vs. 279.

4 LENTESMOPHIUS] Cl. Schefferus conjicit: *Helenius*, *Ophius*. Nisi *Ophius* idem est, qui *Ophion*, malim *Ophion*. Apud Apoll. enim lib. I. v. 503. Titanum quidam *Ophion* celebratur, cujus & Homeri Scholiastes meminit ad Iliad. Θ. 479. & Claud. R. P. III. 348. MUNCK. De hoc Ophione consule Tzetzen & Potter. ad Lycophron. 1192. qui dicunt eum ante Saturnum regnasse. An igitur ad Gigantas referri possit, videndum, quos Terra irata, propter Titanas jam a Jove in tartara dejectos, progenuisse fingitur, ut notum est ex Schol. Apoll. Rhodii II. 40. & aliis, quibus tamen paullo ante, quam Luna adparere cœpit, Hercules jam bellum fecisse memoratus

Agrus, [9] Alemone, Ephialtes, [10] Eurytus, Effra, Corydon, [11] Pheomis, Theodamas, [12] Otus, Typhon, [13] Poliboetes, Meniphiaraus, Abseus, [14] Colophomus, Iapetus.

Ex Ponto & Mari piscium genera, Oceanitides, [15] Hestyaea, [1] Me-

ratur ab Eudoxo, & Aristone Chio ἐν ταῖς κτίσεσιν, ut recte legit Rutgers. IV. Var. Lect. 18. & Dionysio Chalcidensi apud Schol. eundem ad lib. IV. vs. 264. Nihil vero certi statui potest.

5 PALLAS] Agnoscit illum inter gigantes. Claud. Gigant. 95. Etymol. auctor in Παλλάς. *Emphytum*, qui mox sequitur, non invenio apud alios. *Hippolytus* est apud Apollodorum. MUNCK. De Pallante gigante etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 355. item Apollodor. lib. I. pag. 21. Edit. Salmur. A. 1661.

6 EMPHITUS] *Ophion* fortassis. de quo Orph. apud Apollonium lib. I. MICYLL.

7 PHORCUS] Hic Ponti & Terrae est filius aliis. Forte *Phrutus* reponendum, quem inter gigantes numerat Hesiod. Schol. ad Θεογ. pag. 248. ed. Heins. MUNCK.

8 JENIOS ARGUS] Repono, donec alter melius divinet, *Clytius*, *Agrius*. hi enim apud Apollodor. inter Gigantes recensentur. Tum *Agrius* sane perquam aptum viro feroci nomen. cap. 175. *Agrius Parthaonis filius*. Nec aliam ob caussam, quam ob ferocitatem, cani datur. cap. 181. MUNCK.

9 ALEMONE] Volui antehac *Alemon*, deleto τῷ E. quod ex sequenti voce adhaesisse mihi videbatur. Sed cum inter Gigantum vocabula necdum illud nomen repererim, adsentior non invitus Cl. Scheffero reponenti, *Alcyoneus*; nisi mavis, *Alcon*. Uterque enim Gigas fuit. MUNCK.

10 ERYLUS] *Eriolas*. MICYLL. Lego, *Eurytus* ex Apollodoro, & mox *Echion* pro *Effra*. De *Corydone* dubito. Γρατίων est Apollodoro. sed & ille mihi suspectus. MUNCKERUS. *Coeus* etiam, ut supra vidimus, gigas fuisse dicitur, qui a Tzetze ad Lycophron. v. 1175. Οὐρανοῦ παῖς nuncupatur, & a Schol. Homeri Iliad. A. vs. 9. unus e Titanibus perhibetur. *Briareus*, quem Noster supra dixit esse filium Aetheris & Terrae, etiam unus e gigantibus fuisse perhibetur. ut docet Perizonius ad Aelian. lib. V. V. H. cap. 3. *Typhoeum* etiam inter Gigantes recenset Serv. ad Virg. I. Georg. vs. 279. imo plures alii Gigantum numero habentur, quia *Gigantes* a poëtis vocabantur antiqui mortales, aut qui in deos furere, & impie se gerere sunt ausi: vide ill. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 35. vel qui (ut de Typhone Noster loquitur cap. 152.) ingenti magnitudine, specieque sunt portentosa, consule Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. 761. & ad lib. II. vs. 38. denique etiam bellicosi & audaces e Gigantibus orti feruntur. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1357. A Latinis Graecos imitatis homines obscurissimi, ignobiles, & ignoti vocantur *terrae filii*, & *Gigantes*. vide Serv. ad lib. I. Georg. vs. 8. & Graevium ad Cic. lib. VII. ad Fam. Ep. 9. & sic *Erytus*, sive *Eurytus* etiam gigas dici potuit, quamvis Cl. Bentlejus ad Horat. l. II. O. 19. v. 25. pro *Eurytus* h. l. & apud Apollodorum legit *Rhoetus*. Sed de vocis hujus terminatione dissentiunt viri docti. Ab aliis enim *Rhoecus* gigas, qui cum fratribus Jovi bellum intulit, fuisse dicitur. consule, Lector, Cell. V. V. Schefferum ac Perizonium ad Aelianum l. XIII. V. H. cap. I. n. 35. nec non P. Burmannum ad Val. Flaccum lib. I. Argon. v. 140. Attamen in Bentlei sententia est Cl. Oudendorpius ad Lucanum lib. VI. v. 390. de Rhoeto rege Marrhubiorum Serv. ad X. Aen. v. 388. Confuderunt forsan librarii *Rhoetum* cum *Rhoeco* artifice isto Samio, sive primo aerario fabro, qui templum exstruxit omnium templorum tum temporis maximum, ut narrat Herodotus lib. III. cap. 60. & ex eo Eustathius ad Dionysium Perieget. vs. 533. & de quo Pausan. lib. VIII. cap. 14. aut cum *Rhoeco* quodam Cnidio, de quo videnda sunt Scholia Theocriti, Idyll. III. vs. 13. Quidquid sit; facilius *Rhoetus* quam *Rhoecus* ex *Eryto* confici potest. vide & Heins. ad Virgilii II. Georg. vs. 455. consule de *Euryto* Cel. Burm. Catal. Argon.

11 PHEOMIS] *Memphis*, *Apis* fortasse. MICYLL.

12 OTHUS] Scribe sine aspiratione, *Otus*. cap. 28. Oton & Ephialten Aloei & Iphimedes facit filios. Sequitur heic Eratosthenem, qui & ipse inter Terrigenas memoravit olim Oton & Ephialten. Quod autem ab Aloei uxore essent educati, inde fictum Aloei esse liberos. vide Schol. in Apollon. lib. I. 482. MUNCK.

13 POLIBOETES] Lego *Polybotes* ex Apollod. (lib. I. p. m. 21.) *Menephiaraus*, *Asius*, pro *Menephiarus*, *Abseus*. MUNCK.

14 COLOPHEMUS] Mallem, *Polyphemus*, vel *Colyphemus*. Alia gigantum nomina, si desideres, invenies apud Hesiod. Schol in Theog. pag. 248. Edit. Heinsianae, & Claud. in Gigantom. MUNCK.

15 HESTYAEA] Corruptum hoc vocabulum arbitror. *Petraea* ex Hesiod. Θ. v. 157. vel *Idothea* ex cap. 182. libenter rescripserim. MUNCK.

[1] Melie, Ianthe, [2] Admeto, [3] Siluo, [4] Pasithoe, [5] Polyxo, Eurynome, [6] Euagoreis; Rhodope, [7] Lyriscitia. [8] Teschinoeno, Clitemneste, [9] Piecus, Menippe, Argia. Ejusdem seminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephisus, [10] Ismarus, [11] Axenus, Achelous,

1 Meliae] Non melius se ista habent. Ex sequentibus hic *Melie* scribendum. Mox pro *Admeto*; *Admete*, item pro *Pasiphe*, *Pasithoë*, & pro *Erynome*, *Evagoreus*; *Eurynome*, *Evagore*; pro *Lyriscitia*, *Lysianissa*, pro *Clytemneste*, *Picus*; *Clitemnestra*, *Dione*, Hesiodum & Apollodorum sequendo, fortassis substituendum. Reliqua desperata sunt. SCHEFF. Meliae arborum Nymphae sunt, de quibus Tzetzes ad Hesiod. p. 48. & Call. interpretes ad Hymn. II. & 4. Scribas heic *Melie*. Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra c. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereisin accensetur. Haec enim cognatorum numinum vocabula confundit non semel in his Indiculis Noster. Auctor Etymol. in Ἀπία. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελείης τῆς ὠκεανοῦ. lego Μελίης. Μελία vocatur à Tzetze & Scholiast. Euripidis. MUNCK. Fuit nomen proprium diversarum Nympharum. Pherecydes apud Scholiast. Apoll. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1185. ait, *Meliam* esse filiam Agenoris, Neptuni filii & Damnûs filiae Beli. Pherecydes idem in Schol. Euripidis in Phoeniss. vs. 162. *Meliam* inter Niobes filias recenset. Alia dicitur Oceani filia & Ismeni soror, materque Teneri. v. Tzetz. & Potter. ad Lycophron. vs. 1211. Spanh. ad Call. H. Del. 80. sed vide & ad fab. 17.

2 Silvo] Zeuxo, ni fallor, ex Gr. Ζευξώ. MUNCK.

3 Admeto] Gr. Ἀδμήτη. An ergo *Admete* scribendum? dubito. Inferius *Xantho* habes ex Graeco Ξάνθη. MUNCK.

4 Pasiphe] *Pasithoe* est in Oceanitidum Catalogo apud Hesiodum, atque ita heic rescripserim. MUNCK.

5 Polyxo] Malis forte *Pluto* vel *Calypso* ex Hesiod. Θ. 359. Cave tamen quicquam temere mutes. Vide nostrum cap. 182. MUNCK.

6 Euagoreis] Scribo ex Hesiodo & Apollodoro *Euagore*, quanquam inter Nereidas eam, ut & *Menippen*, uterque numerat. MUNCK.

7 Lyriscitia] Cl. Schefferus, *Lysianassa*. Non improbo. invenitur enim inter Nereidas apud Hesiodum & Apollodorum. Suspicatus tamen sum aliquando *Liriopen* & *Crisien* in unam istam vocem coaluisse. MUNCK.

8 Teschinoeno] Lego *Tyche*, *Phoeno*. Et mox pro *Clitemneste*, *Clytie*, *Menestho*. ex Graec. Κλυτίη, Μενεσθώ. utraque est apud Hesiodum. MUNCK.

9 Piecus] Suspicor ab Hygini manu esse, *Perseis*, ex Hesiod. Θ. ubi Περσηΐς. MUNCK.

10 Ismarus] Ismenus. MICYLL. Probo *Ismenus*, quod Micyllus subministrat. Nam *Ismarus* mons est. At nostri sermo de fluminibus. SCHEFF. Merito probat Micylli conjecturam, *Ismenus*, Cl. Schefferus, non enim Ismarus fluvius, sed mons, urbs, & palus eo nomine. MUNCK. *Ismenus* est fluvius Thebarum Boeoticarum v. Sophocl. Antig. vs. 1135. in hunc fluvium fons & rivulus Dirce inlabitur. v. Eurip. Phoeniss. vs. 834. & Perizon. ad AElian. l. XII. V. H. c. 57. Ab hoc fluvio dictum *Ismenium* Apollinis oraculum, & Ismenii Apollinis templum. V. Schol. Apoll. Rh. 1. Arg. vs. 537. Schol. Soph. OEd. Tyr. vs. 20. & Spanh. ad Call. H. Del. vs. 77. in cujus Apollinis templum Boeotii τὴν δαφνηφορίαν inferebant, ut refert Procli Chrestomathia apud Photium Bibl. pag. 989. & de cujus sacerdotibus δαφνηφόροις etiam Pausanias in Boeoticis sive lib. IX. cap. 10. agit. in hoc templo aureum tripodem Apollini dicasse dicitur Rex Croesus ab Herodoto lib. 1. cap. 92. Unde vero hic fluvius nomen habeat, dissentiunt scriptores. Apollodorus tradit hunc fluvium ab *Ismeno* Asopi & Metopae filio esse denominatum. Plutarchus refert, hunc fluvium, antea Κάδμου πόδα dictum, postea demum ab *Ismeno* Amphionis & Niobes filio hoc nomen accepisse. vide Cl. Burm. ad Ovid. III. Metam. 169. Pausanias l. l. juxta fin. capitis, dicit, famam esse, hunc fluvium, qui ante *Ladon* vocabatur, nomen hoc accepisse ab *Ismeno* Apollinis & Meliae filio. Quid? Si nomen habet ab *Ismeno* Oceani filio, & fratre Meliae, de quo Tzetz. ad Lycophr. vs. 1211. & hoc convenit huic lectioni; nam hic igitur iste *fluvius* ab Hygino fingitur filius Ponti & maris, quamvis de hisce nihil certi statui possit, nam Pausanias fratrem Meliae alio nomine adpellat.

11 Axenus] Lego *Axius*. Axenum flumen hactenus non observavi. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Axius*. quod amplector. Facit ejus mentionem Anton. Liberalis c. 8. Eustath. p. 272. Homerus Iliad, Φ. 141. & 157. ubi Schol. Ποταμὸς Παιονίας. Sed cum heic non nisi nobilissimi fluvii recenseantur, Axius autem ignobilis sit, Pontum Euxinum denotari censet Nob. Heinsius. Rationem reddit in suis

lous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, [12] Maeandrus, Orontes.

Ex Ponto & Terra [13] Thaumas, [14] Tusciversus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce; [15] Thalia, [61] Cymodoce, [17] Nesaea, Spio, Thoe, [18] Cymothoe Actaea,

suis ad me literis, ex quibus, quae huc faciunt, excerpta tecum, lector, communicabo. Sic ergo ille: Hygini, cum non longe ab initio operis *Axenum* recenseat inter fluvios, locum vacare mendâ alias, puto, subindicavi: designari enim hoc nomine pontum Euxinum, qui Ἄξενος. & licentia Poëtica Ἄξεινος olim perhibebatur, uti testantur cum alii ex antiquis, tum Naso in Ponticis: *Frigida me cohibent Euxini littora ponti: Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.* Uti inde liqueat Hyginum hoc, ut multa alia, hausisse è Graecorum Commentariis. Hyginum dico, vel quicunque sub hoc nomine auctor Mythologiae delitescit. At quis locus, inquis, Euxino inter tot flumina? Fluvii nomen cum sese latius extendat apud Poëtas Graecos, quam Latinos, eorum auctoritati id datum ab Hygino crediderim: praesertim cum Euxini aquam marinâ dulciorem esse, ac proinde gelu facilem in modum concrescere veteres observent, compluribus septentrionis fluviis in eum sese exonerantibus. Magis mirum utique, quod Hesiodus in Θεογονίᾳ dixit ὠκεανὸν ποταμὸν, & de Aegaeo mari Apollonius. l. IV. Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρευσόμενος ποταμοῖο. MUNCK. Procul omni dubio *Euxinus* olim a Graecis fuit dictus *Axenus*. vide Cl. Wesseling. l. I. Obs. cap. 22. & Schol. Apoll. Rhod. lib. II. vs. 250. sive gr. Ἄξενος, Ἄξεινος. sed, an recte inter fluvios e Ponto ortos numeretur, dubito, qui ipse a Graecis Poëtis per excellentiam, *pontus* & *mater ponti* dicitur, ut docet Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 135. & 147. & per periphrasin ab Herodoto l. II. c. 33. θάλασσα ἡ πόντου Εὐξείνου. Neque *Axius* tam ignobilis fuit fluvius. Audi Euripid. Bacch. vs. 568. Τὸν τ᾽ ὠκυρόαν Διαβὰς ᾽ΑΞΙΟΝ Εἱλισσομένας τε Μαινάδας Ἄξεις, Λυδίαν δὲ, τὸν τᾶς εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε, τὸν ἔκλυον εὔιππον χώραν ὕδασι καλλίστοισι λιπαίνειν. imo avus dicitur fuisse Asteropaei. vide Philostratum Heroic. cap. 19. §. 8.

12 Meandrus] *Maeandrus* scribendum. Servat suo more Graecam terminationem. Μαίανδρος enim Graece dicitur. MUNCK.

13 Thoumas] Pro *Thoumas*, *Thaumas* legendum. Deinde abesse aliqua videntur. Cepheum sane ex Ponto & Terra natum scio neminem. Sed & *Tusciversus* depravatum, pro quo quid restituam, ignoro? SCHEFF. Lege *Thaumas* ex Hesiod. & Apollodoro. MUNCK.

14 Tusciversus Cepheus] Ex conjecturâ emendare ista, quae aliena partim, partim monstrosa sunt, si liceat, legerim, *Ceto*, *Nereus*, *Phorcus*. Alius est Phorcus, cujus inter Gigantes est facta mentio. Ita, ut emendavi, tantum non scribendum clamant Hesiod. Θ. 233. & seqq. Apollod. lib. I. pag. 5. Edit. Commel. Schol. Aeschyli ad Prometh. vs. 792. Tres enim illos, quos restitui Hygino, praeter Thaumantem, ex Ponto & Terra genitos tradunt. MUNCK.

15 *Thalia*] *Halia* est Apollod. p. 5. Nihil tamen mutaverim. Tzetzes ad Heliod. de Θαλείᾳ p. 39. Αὕτη δὲ ἡ εὐωχία καὶ χάρις καὶ ἡ Νηρηΐς. MUNCK.

16 Cymodoce] Ex Apollodoro suspicor divisim *Cimo*, *Doto*, scribendum. Item mox pro *Cymothoëa*, *Cymothoë*; pro *Melite*, *Melie*; pro *Iraea*, *Isaea*; pro *Amphithoë*, *Amphitrite*; pro *Dynomene*, *Dynamene*; pro *Nimertis*, *Neomerii*; pro *Clymene*, *Eutimene*; nam sequitur post, Clymene. pro *Janira*, *Deianira*; pro *Panopaea*, *Panope*; pro *Janassa*, *Lysianassa*. Quanquam, quod superius quoque monui, mira sit varietas in his nominibus, nosterque longe, alios secutus scriptores esse potuit, quam quos nunc habemus. SCHEFF. Homero est Κυμοδόκη. nec quicquam mutandum MUNCK.

17 Nesaea] Maro Georg. IV. 338. & Aen. V. 826. *Nesaee*, *Spioque*, *Thaliaque*, *Cymodoceque*. MUNCK. De *Nesaea* vide etiam Tzetzen ad Lycophron. vs. 399.

18 Cymothoea] Lego, *Cymothöe* ex Græco Κυμοθόη. Virg. Æn. I. v. 148. *Cymothöe simul & Triton.* Claud. Epith. Honor. v. 166. *Cingula Cymothöe*, &c. Propert. II. 20. *Candida Nesaee, cærula Cymothöe.* Non ignoro tamen, quomodo vulgatum defendi possit. Didici enim de Servio Latinos in Græcis, quæ in η desinunt, illud η plerunque vertere in IA. addere debuisset, vel EA. Talia sunt *Hippodamia* pro *Hippodame*, & *Penelopea* pro *Penelope*. Unde hoc autem? nempe inde, quod Græci id genus vocabula sine discrimine in η vel εια terminent, ut Περσεφόνη, Περσεφόνεια· Πηνελόπη, Πηνελόπεια· Εὐρώπη, Εὐρώπεια apud Mosch. Eid. II. Sed enim cum in cæteris nominibus id non frequentetur Hygino, quamobrem heic admitti debeat, non video. Adde notas ad cap. 28. Observo praeterea, cum quinquaginta ex Nereo & Dori-

de-

[1] Actaea, Limnoria, [2] Melite, Iaera, Amphithoe, Agave, [3] Doto, [4] Proto, Pherusa, [5] Dynamene, Dexamene, Amphinome, [6] Callianassa, Doris, [7] Panope, Galatea, [8] Nimertis, Apseudes, [9] Clymene, [10] Ianira, [11] Panopea, [12] Ianassa, [13] Maera, Orithyia, [14] Amathea, [15] Drymo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, [16] Cydippe, Ly-

de natas dicat, hoc indiculo quadraginta novem tantum recenseri. Quamobrem suspicor, quod eaedem essent proxime præcedentis vocis syllabae, *Thoen* omisisse librarium. Repono ergo, *Cymothöe*, *Thöe*. Numeratur utraque inter Nereidas ab Homero. Ἰλιαδ. Σ. In numero Nereidum designando forte sequitur Euripidem in Iphig. in Aul. 1056. cui itidem sunt πεντήκοντα κόραι Νηρῆος. Propertio lib. III. El. 6. & aliis nonnullis sunt centum. MUNCK. Hae deae Aegyptiis erant incognitae, sed a Pelasgis in Graeciam delatae, ut censet Herodotus lib. II. cap. 50.

1 ACTEA, LYMNOREA] Scrib. *Actaea*, *Limnorea* ex Graec. Ἀκταίη, Λιμνώρεια. Apud Apollodor. haec, illa apud Hesiodum est. MUNCK.

2 MELITE, JAERA, AMPHITÖE] Homero Μελίτη, Ἴαιρα, Ἀμφιθόη sunt Il. Σ. Ergo nihil mutandum. *Melites* meminit quoque Virgil. Aen. v. 825. MUNCK. Melites Naiadis meminit Apollonius Rhodius l. IV. Arg. vs. 545. & 1149. Ad quae loca Vetus Scholiastes filiam esse docet maris Aegaei, & nupsisse Herculi, unde Hyllus natus v. & Schol. Soph. Trachin. vs. 54. Haec potest referri ad Nereidas in genere. i. e. maris nymphas a Nereo i. e. mari dictas, ut docet Tzetz. ad Lycoph. v. 164.

3 DOTO] Virg. IX. 102. *Nereïa Doto.* Ubi male quidam *Clotho*. Claud. Epithal. Honor. 169. *Vellitque Coralia Doto.* Δωτὼ est Hesiodo, Homero, & Apollodoro. MUNCK.

4 PROTHO] Lege *Proto* sine aspiratione ex Graec. Πρωτὼ, Homeri, Hesiodi, Apollodori. Pariter peccatum in *Galathea* & aliis. MUNCK.

5 DYNOMENE] Lege *Dynamene* ex Homer. Hesiod. & Apollodoro. MUNCK.

6 CALLIANASSA] Nihil muta. Καλλιάνασσα est Homero Ἰλιαδ. Σ. MUNCK.

7 POENOPE] Refingas, *Panope*, ex Homero, Hesiodo, Apollodoro & Val. Flacco. MUNCK. V. Serv. ad Virg. I. Georg. v. 437. Virginem fuisse solam de Nereidibus docet ad lib. V. Aen. vs. 240.

8 NIMERTIS] Ita scribit more sui saeculi, pro *Nemertes* ex Gr. Νημερτής. Solebant η Græcum exprimere in multis per i Latinum. Vide notas ad cap. 31. MUNCK.

9 CLYMENE] Celeberrimus Graevius ad Hesiodi Theog. 245. recte, *Eulimene*. Sequitur enim inferius *Clymene*. MUNCK.

10 IANIRA] Ἰάνειρα inter Oceaninas est Hesiodo Θ. Homerus autem Iliad. Σ. cum nostro Nereisin eam annumerat. MUNCK.

11 PANOPEA] Cl. Schefferus, *Panope*. Sed Panopea eadem, quae Panope, ut Penelopea, quae Penelope. Panope autem cum jam praecesserit, quaerendum aliud. Puto cum Cl. Graevio ad Hesiodi Theog. vs. 256. scripsisse, *Pontoporia*. Nereis enim illa in Apollodori indiculo. MUNCK.

12 IANASSA] Ἰάνασσα Homero est. nihil ergo mutandum. MUNCK. Verum rectius Cl. Schefferus *Lysianassa* legit, quae inter Nereidas recensetur ab Hesiodo Theogon. vs. 258. ad quem locum Celeb. Graevius pro ea mendose in Hygino legi *Alamissa* notat, quod nomen in Hygino nusquam repperi.

13 MERA, ORITHYA] Scribe *Maera*, *Orithyia*, Μαῖρα & Ὠρείθυια Homero sunt. MUNCK. Plures hujus nominis foeminae fuere. Vide Micyll. & Burm. ad Ovid. l. VII. Met. vs. 362. *Orithyiam* esse dictionem quadrisyllabam docet Pierius etiam ad Virg. IV. Georg. vs. 463.

14 AEMATHEA] Scribe *Amathea*. Ἀμάθεια enim Homero est. MUNCK.

15 DRIMO, XANTHO, PHYLLODOCE] Virg. Georg. IV. 336. *Drymoque*, *Xanthoque*, *Ligeaque*, *Phyllodoceque*. MUNCK.

16 CYDIPPE, LYCORIAS] Virg. *Cydippe & flava Lycorias*. MUNCK.

17 CLEIO, BERÖE] Virgilius Oceanitidas facit. *Clioque Beroë soror Oceanitides ambae.* MUNCK.

18 ASIA, DEIOPEA] Vide Turneb. Adv. lib. 28. cap. 143. MUNCK.

19 EURYDICE] Doctissimus Graevius emendat, *Eunice*. ad Hesiodi Theog. 247. Et sane ea est Nereis, non Eurydice, Hesiodo & Apollodoro. MUNCK.

20 TETOA] *Ceto* fortasse, sic enim Hesiodus habet. Ex Iliados Σ. & Virgilii quinto nomina, ex Hesiodo autem numerum transtulit. *Panopaeam* vero & *Clymenen* repetit, numerum explendi gratia. Nam apud Hesiodum quinquaginta, sed tamen aliis nominibus recensentur. MICYLL. *Phorco* & *Ceto* scribendum ex Apollodoro

Lycorias, [17] Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, [18] Asia, Deiopea, Arethusa, Clymene, Crenis, [19] Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorco & [20] Ceto, Phorcides, [21] Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima [22] Dino alii ponunt.

[23] Ex Gorgone & Ceto, [24] Stheno, Euryale, Medusa.

[25] Ex Polo & Phoebe: Latona, Asterie, [26] Aphirape, Perses, Pallas.

doro & Hesiodo. Ex quo Apollodoro malim mox *Pemphredo, Ento, Chersis.* Ista vero, *pro hac ultima*, cum sequentibus habeo pro glossemate. SCHEFF. Mycillus: *Ceto fortasse. Sic enim Hesiodus habet.* Atque ita res est. Vide Θ. v. 270. Ex Phorco & Ceto cum φορκυάδας illas Γραίας, tum Gorgonas natas vult non ille tantum, sed & Apollodorus lib. II. ἐπὶ Φόρκυ γίνεται θυγατέρας, Ἐντὼ καὶ Πεμφρηδὼ καὶ Δεινώ. ἦσαν δὲ αὗται Κήτυς καὶ Φόρκυ Γοργόνων ἀδελφαὶ γραῖαι ἐκ γενετῆς. Leg. παραγίνεται cum Fabro. MUNCK.

21 Pamphede] *Memphale.* MICYLL. *Pephredo* & *Enyo* eas appellat Hesiodus. Atque ita rescriberem apud Apollodorum, nisi Ἐντὼ & Πεμφρηδὼ eas quoque Apolloniano Scholiastae ad lib. IV. 1515. appellari observassem. Zenobio sunt Ἐννυὼ, Μεμφρήδη, καὶ Δεινώ. Unde *Memphede* scripsisse Hyginum suspicor. MUNCK.

22 Dino alii ponunt] Zenobius & Apollodorus, ut jam vidimus. Quibus adde Aeschyl. Schol. ad Prometh. 792. Καὶ αἱ μὲν φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐνυὼ, ἡ Πεφυδὼ, (scrib. Πεφρηδὼ) καὶ ἡ Δεινώ. Totus hic locus, ut ei cum Hesiodi Θεογονίᾳ conveniret, posset ita constitui: *Ex Phorco & Ceto Memphede, Enyo, Graeae: & Gorgones Stheno, Euryale, Medusa.* Pro *Chersis* reposui *Graeae.* Duas enim Graeas tantum narrat Hesiodus Πεφρηδὼ & Ἐνυώ. Deinde pro *ex Gorgone* legi, *& Gorgones.* Illa vero *& Ceto* male ex praecedentibus huc translata videri possunt à librario. Denique ista *pro hac ultimâ*, &c. pro glossemate habet Schefferus. Sed nihil est mutandum. Gorgonem enim Medusae patrem etiam cap. 151. facere hunc scriptorem videas. MUNCK. *Pephredo, Ennyo, Perso* apud Heraclitum de Incredib. legi docet Cl. Burm. ad Ovid. l. IV. Met. 773. putans ex hoc Heraclito Nostrum esse emendandum, vel e Nostro Heraclitum. Sane a Tzetze ad Lycophron. vs. 838. docemur Graeas Phorci filias esse Gorgonum sorores dictas *Pephrodo & Enyo*; (ubi pro πεφρεδὼ. ex Hesiodo & Heraclito πεφρηδὼ legendum) & quia Tzetzes Hesiodum imitatus duas tantum memorat, legendum hic statuo *Ex Phorco & Ceto, Pephredo, Enyo, Graeae.* Hae non tantum unius luminis, sed & dentis usum fuere partitae, ut praeter loca a Cl. Burm. ad l. l. citata etiam docet Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1515. qui tamen tres Graeas enumerat Πεμφρηδὼ, καὶ Ἐντὼ καὶ Ἰαινὼ, lege Δεινώ. *Phorcus* Deus marinus est, ut docet Servius ad Virg. V. Aen. vs. 240, unde *Phorci domus* pro mari dicitur. Tzetz. ad Lycophr. vs. 376. itaque hic recte Hyginus post *Nereidas* ponit *Phorcidas.* Praeterea *& Gorgones* cum Cl. Munckero amplector; erant enim Graeae Gorgonum sorores, ut docet etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 846. & *Gorgones* Phorci genus vocantur a Pind. O. Pyth. XII. vs. 24.

23 Ex Gorgone et Ceto] Haec tota pagina in vet. exemplari ita vetustate obliterata & corrupta erat, ut praeter vestigia literarum, propemodum nihil deprehendi certo possit. MICYLL.

24 Sthenno] Veteres habent, *Stenyo* SCHEFF. Corruptius German. Scholiast. Perseo. *Stenio.* *Stheno* scribe ex Hesiodo, Apollodoro, Palaephato, Fulgent. lib. I. 26. Servio ad AEn. VI. 289. Schol. Pindari ad Pyth. Od. 12. qui & Σθενοῦσαν appellatam eandem ibidem tradit. Στενὼ est Zenobio Cent. I. 41. Ἀσθενὼ Schol. Aeschyl. ad Prometh. v. 792. Apud Tzetzen praeterea Chil. v. 22. Μορμολύκεια & Μορμόνας dictas istas Gorgonas invenies. Etymol. Magn. Sylb. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἔνιοι μορμολύκεια. MUNCK. De *Gorgonibus* vide etiam Servium ad Virgil. II. Aen. vs. 616. ubi tres *Stheno, Euryale & Medusa* vocantur. item a Tzetze ad Lycophron. vs. 17. *Cyclopas* μορμολύκεια fuisse Graecis pueris docet Ill. Spanh. ad Callim. H. Dian. v. 67.

25 Ex Polo] Mallem *Pholo.* Certe illum ipsum puto hic signari, qui paulo ante nominatur *Ptolus.* Quanquam Phoebae maritus, ex quo Latona & Asterie, Apollodoro Coeus sit, non Pholus. SCHEFF. *Polum* appellat, qui Coeus est Apollodoro, Hesiodo, Diodoro, Scholiastae Homerico, Etymologicographo, aliisque. Unde & Κοικηΐς audit Latona Callimacho Hymn. IV. 150. Sed Κοιηΐς rectius scribas cum viris doctis. Schol. Κοίου γὰρ καὶ φοίβης θυγάτηρ Λητώ. Vix ergo me sustineo, quin etiam Hygino reddam, *Ex Coeo & Phoebe.* Apollodorum audiamus lib. I. *Ex Coeo & Phoebe Asterie & Latona: ex Crio & Eurybeoâ Ponti filiâ nati sunt Astraeus, Pallas, Perses.* Eadem Hesiodus habet Θ. 239. nisi quod pro Εὐρυβοίας nobis Εὐρυβίην exhibet. Videtur ergo non tantum vitiosus, sed etiam man-

1 Ex Japeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.
2 Ex Hyperione & AEthra, Sol, Luna, Aurora.
3 Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.
4 Ex Astraeo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius. Ex

cus heic Hyginus, & ita supplendus ac corrigendus: *Ex Coeo & Phoebe Latona, Asterie: ex Crio & Eurybie Astraeus, Perses, Pallas.* Atqui Astraeus jam inter Gigantes fuit. Quid tum postea? Etiam *Pallas.* quod tamen vocabulum heic iterum vides poni. *Atlas* est inter Titanes & natos ex Japeto & Clymene. Corruptus Diaconus in hac fabula in Hesiodi Θεογ. pag. 266. Edit. Heins. ἡ Φοίβη τῷ Βίῳ συνελθοῦσα τὴν Λητὼ τίκτει. Lege τῷ Κοίῳ. Hypot. Pyth. Pind. Λητὼ ἡ Κοίου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, καὶ Φοίβης τοῦ Κρόνου. MUNCK. Latonam Coei filiam fuisse docet etiam aperte Athenaeus lib. x. cap. 21. pag. 455. item Schol. Apollon. Rh. II. Arg. 712. eam vocantis κοιογένειαν. quod jam notatum vidi ab Ill. Spanh ad Call. H. Del. 150. *Asteriae* plures fuerunt. Fuit enim etiam hoc nomine dicta Teucri & Eunes Cypri filiae filia. vide Tzetz. ad Lycophron vs. 450. de aliis vide Cl. Burm. ad Ovid. VI. Met. v. 108. Ceterum Hyginum hic corruptum sine Mstorum ope sanari non posse statuo.

7 APHIRAPE] Hoc vero corruptum est, sed & deesse quaedam videntur. SCHEFF.

1 EX JAPETO ET CLYMENE] Proclus in Hesiod. p. 23. ὁ δὲ Προμηθεὺς ἦν παῖς Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσώπης, ἢ Κλυμένης, ἢ Θέμιδος. Vide ibi plura. Secundum Tzetzen in Lycophr. p. 189. ex Japeto & Asiâ, quod & alii voluere. MUNCK. *Atlas* Japeti filius dicitur a Servio ad Virg. I. Aen. 745. Japeti & Clymenes Oceani filiae filius nuncupatur etiam a Schol. Aeschyli Prom. Vinct. vs. 347. De Promethei matre etiam varia traduntur. Alii Asiae, Alii Themidis seu Terrae filium faciunt. Vide Stanlei ad Aeschyl. Prom. Vinct. vs. 209. Sed Noster & Servius ad Virgil. Ecl. VI. vs. 42. recte cum plerisque Hesiodum sequuntur, qui e Japeto & Clymene progenitum adseruit. consule Potter. ad Lycophron. vs. 1283. De patre consentiunt auctores praeter Theonem Arati Scholiasten, qui e coelo & Clymene natum refert. pag. 30. Ed. Morell. (ut Potterus monet l. l.) Ἰαπετοῖο πάϊς vocatur etiam ab Apoll. Rhod. III. Arg. vs. 864. ubi pro αὐτὸς, αὐτῷ non male legendum conjicit Cl. Burm. ad Val. Flacc. VII. Arg. 368. Ad Apoll. l. l. docet etiam Schol. unum fuisse e Titanibus, ita & Eurip. Jone 455. qui tamen se Jovi junxit contra Titanas & Saturnum. v. J. Perizonius ad AElian. l. XII. V. H. cap. 25. n. ult.

2 EX HYPERIONE ET ÆTHRA] Hesiod. Θ. 371. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 480. Schol. Pind. ad Isth. Od. v. pag. 352. Apollodorus. Lib. I. *Ex Hyperione & Thia.* Atque ita forte heic scribendum. Confirmatur ea conjectura ab Etymol. magni Auctore: Θεία, inquit, σημαίνει τὴν μητέρα Σελήνης καὶ Ἡλίου. Vocabulum illud nonnulli ἀπὸ τοῦ θέας, alii ἀπὸ τοῦ θεῖν derivant, ut annotat Pindarites interpres. MUNCK. Plane cum Munckero hic *Thia* legendum existimo. Hesiodum enim Noster sequitur, ut saepius videmus. Audi & ita Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. v. 54. ἥλιος καὶ σελήνη ὑπερίονος τοῦ τιτᾶνος, καὶ θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς ἡσίοδος φησί. θεία δ' ἥλιον τίκε λαμπρόντε σελήνην, qui locus aliter hodie in textu legitur & melius, sed certum est, hos Criticos saepius extempore Poëtarum versus citasse. Sic Schol. Euripidis Phoeniss. vs. 180. etiam probaturus lunam Solis juxta Mythologos esse sororem, hunc Hesiodi versum ita ad partes vocat: θείαντ' ἠέλιόντε μέγαν λαμπράν τε σελήνην. a quo Scholiaste docemur, Euripidem, AEschylum & alios Lunam Solis filiam physice adpellasse. vide ibi plura, nec non Theon. ad Aratum pag. 50. Ed. Morell. De Solis matre nunc *Thia*, nunc *AEthra*, nunc vero *Euryphaëssa* dicta, & de hoc *Hyperione*, ejus patre latius disputavit post Festum in h. v. Cel. Burm. ad Ovid. lib. VI. Met. vs. 192.

3 EX SATURNO ET OPE, VESTA, CERES, JUNO, JUPITER.] Hinc canit Pind. O. Nem. XI. vs. 1.

Παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας.

Verum Vesta, Ceres, Juno & Minerva pro iisdem deabus fuere habitae. De Vesta & Cerere videndi Ill. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 109. & Doctiss. D'Arnaudtius de Diis Paredris cap. 22. imo Proserpina, Cybebe, Rhea (quae etiam Ops dicitur. V. Broukh. ad Tibull. l. I. El. IV. vs. 62) Tellus, Isis & Diana sive Luna, ut docuere Lactant. ad Statii IV. Thebaid. 457. Tzetzes ad Lycophron. vs. 710. Virique eruditionis fama illustrissimi, Th. Stanlei ad AEschylum Prom. Vincto vs. 210. G. Cuperus in. Harpocrate

Ex Atlante & Pleione, [5] Maja, [6] Calypso, Alcyone, Merope, Electra, Celaeno.

[7] Ex Pallante gigante & Styge, Scylla, Vis, Invidia, Potestas, [8] Victoria, Fontes, Lacus.

Ex Neptuno & [9] Amphitrione, Triton.

Ex

crate p. 110, 124, 125. & in Addendis ad Apotheos. Homer. p. 199. Steph. Le Moyne de Melanophoris pag. 260. & P. Burm. ad Ovid. l. IX. Met. vs. 687. Spanh. ad Call. Hymn. in Jov. vs. 129. nec non ipsa Juno, quae etiam pro *Terra* ponitur. V. Serv. ad Virg. II. Georg. vs. 326. & eadem quae Venus nuncupatur Spanh. ad Call. H. Pall. 21. Serv. ad X. AEn. 83. & ad VIII. AEn. 84. Minervam & Cererem eamdem esse docemur, utramque pro Pacis Dea cultam legentes: Spanh. ad Call. H. Pall. 74. & Broukh. ad Tibull. I. XI, 67. & rursus eodem honore culta Diana, eademque habita. Haec enim discordias abigere creditur. V. Bentlei ad Horat. I. O. 21. vs. 13. ἀλλ' ἐπέχω. Quidquid sit per *Opem* Terra intelligenda est, quae non tantum Jovis, Vestae, Cereris, & Junonis, sed omnium deorum dearumque, ut & hominum mater dicitur a Pindaro O. Nem. VI. vs. 1. & ibi Schol.

4 EX ASTRAEO ET AURORA] Apollod. lib. I. Ἠοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα. Etiam virgo *Astraea*, teste Arato Phaenomenis. Servius ad I. Æn. 136. *Ascraeus* (Leg. *Astraeus*) *unus de Titanibus, qui contra Deos arma sumpserunt, cum Aurorâ concubuit: unde nati sunt venti secundum Hesiodum.* MUNCK. De *Astraeo* Micyll. & Burm. ad Ovid. XIV. Met. vs. 545. inprimis Theon. ad Arati Phaenomena pag. 15. Ed. Morell. & de his ventis Lactant. ad Statii II. Theb. 4.

5 MAJA] Ab aliis Atlantis & Steropes filia dicitur. vide Serv. ad VIII. AEn. vs. 130. qui ad vs. 138. unam de Pleiadibus esse docet.

6 CALYPSO] Haec inter Pleiades non comparet apud Diodor. lib. III. nec apud Nostrum cap. 191. Sed ejus loco *Taygeten* & *Steropen* habes. Erat tamen Atlantis filia. Vide Tib. Panegyr. Messall. Nostrum cap. 125. & 243. Inter Oceaninas eam numerat Hesiodus Θ. 359. Apollodorus lib. I. aliique. MUNCK.

7 EX PALLANTE GIGANTE] In vetusto exemplari legebatur *ex Pallante gigante, Scylla, Stygia vis*, quae verba ex Hesiodo nos transposuimus. MICYLL. *Ex Pallante & Styge.* Notat ad hunc locum Micyllus: *In vetusto exemplari legebatur, ex Pallante Gigante, Scylla, Stygia vis. quae verba nos ex Hesiodo transposuimus.* Haec ille. Scripserat nimirum auctor: *Ex Pallante & Stygâ Vis, Invidia, Potestas, &c.* Talia sunt *Syringa, Sirena, Striga*, & alia, de quibus in dissertatione nostra egimus. Deinde *Scyllam* ut non ex Pallante, sed librariorum supinitate natam, expellendam hinc censeo. Auctor ipse ex Typhone & Echidnâ natam eam dicit; ne dicam jam nec ab Hesiodo, nec ab Apollodoro inter γεννήματα Pallantis agnosci. *Potestas* est Hygino, quae illis Κράτος. *Robur* eorum interpretes reddunt. minus recte, ut arbitror. MUNCK.

8 VICTORIA] Vid. Vid. Serv. ad AEn. VI. pag. 423. Edit. Genev. MUNCK. Adde Lact. ad Statii III. Achill. vs. 84.

9 AMPHITRIONE] Repono cum Micyllo, *Amphitrite*, donec me aliquis *Amphitriten* etiam *Amphitrionen* dici doceat. Tzetzes in Lycophron. pag. 144. Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης κατὰ Κόλουθον. Soror ea Tethyos fuit, vel Tethys ipsa, ut alii volunt. Acesander Neptuni & Celaenus eum facit filium apud Tzetzen. Serv. ad AEn. I. 148. *Triton similis Deus Marinus, Neptuni & Salatiae* (scrib. *Salaciæ*) *filius Deae marinae ab aquâ salsâ dictae.* De Tritone praeterea consulendus Phornutus cap. 22. Gloss. Philox. *Salmacia*, ἀμφιτρίτη. Leg. *Salacia*. Varro IV. L. L. *Salacia Neptuni ab salo.* Corrupta & illa in eodem Glossario: *Salmacidum.* ἁλμυρόν. Leg. *Salinacidum.* quod dictum ut *Dulcacidum. Dulcacidum*, ὀξύγλυκον. Leg. ὀξύγλυκυ cum Vulcanio. Sammonicus: *Dulcacidum laticemque cumini semine junges.* Γλυκύπικρον transfertur in Cyrilli lexico. Corrigenda ergo & illa: *Salmacia aqua* ἁλμυρὸν ὕδωρ. Lege, *Salinacida.* Neque enim amplius se mihi probat, quod antehac conjeceram, *Salinacea*; quamvis sciam, ut à vinum, vinaceus, à salum salacius, à rosa rosaceus, ita à salina salinaceus, vel salinacius posse deduci. Nam in talibus licentia derivationis est, ut loquitur Servius ad AEn. I. 181. Notavit idem Grammaticus ad Georg. I. 31. quam Tethyn vocent alii, à Cicerone in Timaeo appellari Salaciam. Ni fallor, haec verba respexit: *Oceanum Salaciamque coeli terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Adhaec ad vs. 724. AEn. I. *Venerem meretricum Salaciam dictam veteribus.* Gloss. Isid. *Venilia, unda quae ad littus venit. Salacia, quae ad mare redit.* Quae ex Varrone habet,

Ex Dione & Jove, Venus.
[1] Ex Jove & Junone, Mars.
Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.
[2] Ex Jovis capite, Minerva.
Ex Junone [3] sine patre, Vulcanus.
[4] Ex Jove & Eurynome, Gratiae.
Ex Jove rursus & Junone, [5] Juventus, Libertas.

Ex

bet, cujus verba laudat Augustinus C. D. VII. 22. Confer Festum in *Salacia*, qui à salo ciendo dictam eam divam autumat. MUNCK. Tzetz. ad Lycophron. vs. 886. Ἀμφιτρείτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς λοιπούς. Vid. Meziriac. ad Ovid. VII. Epist. p. 180. De Tritonis forma consule Tzetz. l. l. & vs. 892. Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1613, 1619. qui ad vs. 269. ejusd. libri refert, hoc nomine Nilum fuisse insignitum, ut & Tzetzes ad Lycophron. vs. 119. Tritonem pro deo a nonnullis populis fuisse cultum docet Ampl. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 241. & in Addendis juxta finem.

1 Ex Jove et Junone Mars] Quidam matrem ejus *Enyo* faciunt. Vide Phornutum cap. 21. Schol. Hom. Iliad. E. MUNCK.

2 Ex Jovis capite] Hinc cognominata *Coryfasia* Minerva, teste Arnobio lib. IV. Vide Phornut. cap. 20. Nisi potius à matre *Corysphe* illud cognomentum traxisse dicendum est, de quâ Cicero III. Nat. Deor. & Clemens Protrept. Quare ex Jovis capite orta fingatur, non male explicat Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 93. Alii ex *Metide* & Jove natam volebant. qua de re idem pag. 63. Edit. Bas. Apud Euseb. Praep. Eu. lib. II. pag. 38. ex Jove & Themide nascitur. Ipsum adi. Vide & praeter Hesiodum Scholiast. Hom. ad Il. A. v. 195. MUNCK. Chrysippus Philosophus, Jovem non ex se, sed deglutita prius Metide, & ex ea veluti praegnantem factum, postea e capite, i. e. per sermonem seu ex ore, Minervam peperisse contendit, & Symbolice Minervam dici e Jovis vertice procreatam, quum os etiam pars sit capitis. Ut e Galeno refert Ill. Spanhem. ad Call. H. Pall. vs. 135. Vide & Phurnutum cap. 20. qui etiam de Metide deglutita agit. Accolae paludis Tritonidis jactant, Minervam e Neptuno & palude Tritonide progenitam, sed postea a Jove adoptatam esse. Quod ex Herodoto docet Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 267. Sane Τριτογένεια appellatur a Graecis; sed quia prope hanc Africae paludem, vel Boeotiae fluvium & urbem Tritonem fertur nata, ut docent Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1311. Schol. Pind. O. Pyth. IV. vs. 36. Schol. Aristoph. Equit. vs. 1186. Lactant ad Statii II. Theb. 722. Serv. ad Virg. II. AEn. vs. 171. Sine matre vero prognata passim ab antiquis perhibetur, unde & ἀμήτωρ. Consule Ill. Spanh. ad Call. H. Pall. 134. & Cl. Wesseling. Lib. II. Obs. cap. 10. Cetera de Minerva e Jovis cerebro nata sunt notissima, quamvis inter ipsos Mythographos haud satis constiterit, Vulcanusne, an vero alius quis Jovis verticem fregerit. ut Juvenis lector videre poterit in Scholiis Pindari ad Olymp. VII. vs. 66. Antiquos vero per Minervam nil nisi ipsam sapientiam indicasse declarat Schol. Apoll. Rh. I. Arg. 763. p. 78. indeque e Jovis cerebro, sapientiae sede, generatam finxisse, ac pro artium inventrice coluisse, praeter alios recte nos docuit Servius ad Virg. Ecl. II. vs. 61. & ad II. AEn. vs. 615. & Lactant. ad Statii lib. II. Thebaid. vs. 715. de qua re pluribus ad cap. 14. agemus. Unde ἐργάνη etiam dicitur & a Thespesiensibus colitur. V. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 60. & quae dixi ad Nepot. Them. cap. 6. & ideo omnes fabri artiumque cultores a poetis Palladis i. e. sapientiae ministri vocantur. v. Graev. Lect. Hesiod. cap. XI. & Munck. ad c. 92. h. l. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 340. Palladique sacra facere dicuntur. Spanh. ad Call. H. Jov. vs. 76. nec alia de caussa Medicinae inventrix pronuntiatur; de quo honore ei a gentilibus habito Sphanh. ad H. Pallad. vs. 98. Plures etiam fuere Minervae. Vide Tzetzen ad Lycophron. vs. III. & Ampelium. cap. IX.

3 Sine Patre] Ita Hesiod. Lucianus περὶ Θυσ. Περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον. Alii ex Jove & Junone editum eum tradidere, ut Phornut. cap. 19. Homerus: Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα γείνατο. MUNCK. Haec non Homerus, sed Hesiodus Theogon. vs. 927. de Vulcano cecinit; sed pro ἐν φιλότητι legunt ex Schol. Apollonii Rhodii οὐ φιλότητι, ut Vulcanum e Junone sola natum cecinisse Hesiodum probent. Vid. Cl. Graev. Lect. Hesiod. cap. 25. hinc ἀπάτωρ dictus. Vid. Celeb. P. Wesseling Lib. II. Obs. cap. 10. pag. 180, 181. & hinc Pindarus

Ex Jove & Themide, Horae.
Ex Jove & Cerere, Proſerpina.
6 Ex Jove & Moneta, Muſae.
Ex Jove & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte, Harmonia & 7 Formido.
8 Ex Acheloo 9 & Melpomene, Sirenes, 10 Telxiepia, 11 Molpe, Piſinoe.

Ex

rus Vulcanum ἄνδυ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας eſſe natum dixit. Vide Plutarch. Tom. II. pag. 751. Sed conſule tamen Ill. Spanh. ad Callim. H. Pall. vſ. 134. Cur vero e Junone fingatur progenitus Vulcanus, docet Servius ad VIII. AEn. vſ. 454.

4. Ex Jove et Eurynome] Ita Apollodorus quoque lib. I. & Heſiod. Theog. Sed alii Veneris & Liberi eſſe filias, alii ex Jove quidem natas, ſed matrem earum *Eurydomenen* vel *Eurymeduſam* tradunt, ut Phornutus cap. XV. περὶ χαρίτων. Nec deſunt, qui Jovis & *Eunomiae* filias faciant, ut Orpheus in Hymnis. Catalectorum, quae Pithaeus edidit, lib. IV. legitur vulgo epigrammate de Charitibus: *Jupiter eſt genitor: peperit de ſemine Coeli Hemonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Corrigo, *Eunomia*; niſi mavis *Harmonia.* Lactantius ad II. Stat. Theb. vſ. 286. *Nomina Gratiarum ſunt tria, Paſithea, Aglaie, Euphroſyne, Jovis & Harmiones filiae. Coronidem* earum matrem appellat Nonnus Dionyſ. lib. VIII. Pro *Paſithea Pithonem* exhibet Proclus ad Heſiod. pag. 30. Alii *Thaliam.* MUNCK. Servius ad Virg. I. AEn. vs. 724. dicit, non immerito Veneris & Liberi filias cenſeri, quoniam per horum fere numina *Gratiae* conciliantur: Quidam Junonem earum matrem ſtatuunt, ſed incertum, an ex Jove. Vid. Cl. Burm. ad Ovid. III. Met. 269. *Thaliam* ipſam, quae a nonnullis Gratiarum mater dicitur, unam e tribus Gratiis (quamvis de earum numero & nominibus inter Mythographos parum conveniat. v. Ampl. Cuper. Apotheos. Homer. p. 27.) fuiſſe docet Schol. Ariſtoph. Nub. vſ. 771. quae tamen una ex novem Muſis totius agriculturae inventrix fuiſſe perhibetur a Schol. Apoll. Rh. l. III. Argon. vſ. I.

6 Juventus] Privigna Jovis eſt apud Ovid. IX. Met. vers. 417. Vide Natal. lib. II. 5. Volui antehac *Juventas.* Auguſtinus C. D. lib. IV. II. *Dea Juventas, quae poſt praetextam excipiat juvenilis aetatis exordia.* Et lib. VI. cap. I. *Et multi colentes Juventatem Deam minime in illâ aetate viguerunt.* Agraetius in Gloſſis: *Juventus ipſa hominis aetas. Juventas Dea* Ἥβη. Adde, quae ad Flor. lib. I. cap. 7. notavit Freinshemius. Nunc nihil neceſſe puto. Vide quae ad Antonin. Liberalem. cap. 41. ſcripſimus. Servius ad AEn. I. v. 594. *Juventus eſt multitudo Juvenum: Juventas Dea, ſicut Libertas: Juventa vero aetas. Sed haec a Poëtis confunduntur plerunque.* Praeferunt eam confuſionem etiam vett. Gloſſae, in quibus legas: Νεότης, *Adoleſcentia, Juventas, Juventus.* Γῆρας, *Senecta, Senectus, Senectas, Senium.* Et Servius ipſe ad AEn. v. 134 *Hebo Graece eſt Juventus, filia Junonis.* Feſtus: *Juventutis ſacra pro Juvenibus ſunt inſtituta.* Plinius lib. XXXV. cap. 10. *Supra aediculam Juventutis.* Quanquam *Juventatis* ibi Plinio reſtituit Gronovius. Ejus ſoror Εἰλείθυια, de quâ Pind. Nem. Od. 7. Sed cum Diana confundunt eam nonnulli. Vide Horat. Carm. Saec. & ibi Schol. Lactant. Argum. lib. IX. Met. Ovid. Euſeb. Praep. Euangel. pag. 52. Edit. Steph. MUNCK. De Εἰλείθυια egit Ill. Spanh. ad Call. H. Jov. vs. 12.

6 Ex Jove et Moneta] De duplici Muſarum geneſi conſulendus Apollon. Schol. ad v. I. lib. III. Phornut. cap. 14. Diodorus initio lib. IV. Livius Odyſſ. *Nam diva Moneta filia docuit.* h. e. Muſa. Vide Scal. ad Feſt. in *Corniſcarum.* Euſeb. Praep. lib. II. pag. 35. MUNCK. De Muſarum parentibus diſputat Lil. Greg. Gyraldus in ſyntagmate de Muſis.

7 Formido] Schol. AEſchyl. ad Ἑπτ. v. 46. Φόβος καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεως. Adde Heſiod. Aſpid. v. 188. Θ. 934. Eſt nempe *Formido* Hygino, quod Δεῖμος Heſiodo, & Schol. Homer. ad Iliad. Δ. 440. MUNCK.

8 Ex Acheloo et Melpom.] Commentarius in Odyſſeam μ. *Telxiepiam, Agloaphemen, Piſineen,* & *Lygiam* vocat, quatuorque eas facit. MICYLL.

9 Et Melpomene] Apollodorus Steropen, Parthaonis filiam facit earum matrem. v. lib. I. SCHEFF.

10 Teles, Raidne] pro his omnibus ſcribendum cenſeo *Telxiope, Molpe, Piſione.* ita namque alii appellant. SCHEFF.

11 Molphetes, Tione] Repono, *Molpe, Piſione.* Et pro *Teles, Raidne, Telxiepia;* niſi mavis *Telxiope,* quod Cl. Scheffero venit in mentem.

Ex Jove & Clymene, Mnemosyne.
Ex Jove & Maja, Mercurius.
Ex Jove & Latona, Apollo & Diana.
1 Ex [*Demogorgone*] & terra, Python, 2 draco divinus.
3 Ex Thaumante & [*Electra*] Iris, Harpyiae, Celaeno, Ocypete,
4 Podarge.
Ex Sole & 5 Persa, Circe, Pasiphae, AEeta, Perses.

Ex

tem. Controversa Sirenum origo, controversa etiam nomina. Servius ad AEn. v. vers. 864. & Lactantius in argumentis lib. v. Metam. Ovidianarum Calliopes Musae & Acheloi fuisse filias scribunt. Apollodorus autem lib. 1. pag. 8. cum nostro Acheloi & Melpomenes; at pag. 25. quosdam ex Sterope eas natas velle. Schol. Hom. ad Odyss. M. 39. Κατὰ μὲν τοὺς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς παρθένου αἱ Σειρῆνες, καθ' ἐνίους δὲ (Apollonium certè libr. iv. 895.) Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μουσῶν. Ὀνόματα αὐτῶν Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πισινόη, καὶ Λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. vii. Myth. cap. 1. Tzetzae Chil. 1. 14. & vi. 15. Isacio ad Lycophr. pag. 116. Scholiastae Apolloniano (lib. iv. vs. 892.) sunt, Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπὴ, Ἀγλαόφωνος. MUNCK. Sirenas Telluris filias vocat Euripides in Helena vs. 168. A multis Musarum filias dici refert Servius ad Virg. lib. 1. Aen. vs. 12. sed de harum parentibus consule Cl. Burm. ad Ovid. Lib. v. Met. 551. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 358. dicit secundum Homerum duas tantum esse Sirenas, & absque nomine; sed secundum alios poetas tres esse *Parthenopen*, *Ligeiam* & *Leucosiam*. Acheloi & Terpsichorae, sive Musarum filiae eadem de caussa nuncupantur, scilicet ob suavem cantum v. Tzetz. ad Lycophr. vs. 671, qua Linus Apollinis filius dicitur, ut videbimus fab. 161. qua Hymenaeus, Jalemus & Orpheus, licet hi revera Apollinis & Calliopes filii nuncupentur ab Asclepiade apud Schol. Pindari O. Pyth. iv. vs. 313. qui pluribus de hac phrasi egit. & qua Palaemonius e Vulcani genere dicitur, quod erat altero pede claudus, ab Apollonio Rhodio Lib. 1. Arg. vs. 204. licet hoc argumentum explodat Hoelzlinus istius auctoris interpres. Omnes reges vocabantur Jovis filii aut posteri, Vide Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23. id quod notum ex Hesiodo in D. G. vs. 94.

Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ———

A Vulcano Achillis arma finguntur fabricata, quippe artificiosissime facta. Philostrat. cap. xix. Heroicon. §. 4. in fine. Sic *Martis Alumnae* vocantur aves pugnacissimae Stymphalides V. Munck. ad fab. 30. & bellicosissimi Sauromatae, item Amazones. ita Martis vocantur genus, V. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 654. & Graev. Lect. Hesiod. cap. 20. e Neptuno orti, & a Neptuno amari dicuntur rei nauticae periti, viri fortes & audaces, aut peregrini, quorum parentes ignorantur. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 156. Schol. Pindari in sec. Hypothesi Isthmiorum, & Serv. ad iii. AEn. 241. τέκνα σοφίας, vocantur fideles Eu. Lucae 7, 35. Revera meretrices fuisse cum Servio, quem Cl. Burm. ad Ovidii l. l. citavit, censuit Plutarchus, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 654. p. m. 74. Item Heraclitus de Incredibilib. c. 14.

1 Ex [*Demogorgone*] ET TERRA] Pingunt hoc loco asteriscum, quasi desit aliquid. Ego abundare puto conjunctionem, quia Python ex Terra sola dicitur natus, sicut apud Ovidium videmus. SCHEFF. Quis esset Demogorgon ille, quem heic, ubi asteriscum posuerat Micyllus, Commeliniana, & quae eam secutae sunt, editiones, repraesentant, diu quaesiveram, cum tandem haec mihi suggessit Statii Scholiastes ad iv. Theb. v. 519. *Dicit Deum Demogorgona summum, cujus nomen scire non licet.* Sed quis praeter Hyginum ex summo illo Deo ortum Pythona dixit? Terrae filium dicit cap. 140. Pythonem, nec patrem nominat. Etiam Ovidio ex solâ terrâ nascitur 1. Met. Quocirca Cl. Scheffero τὸ *&* videtur delendum. Ego ἐπέχω. Heraclides Alleg. Hom. pag. 75. *Draco tellus est, utpote indigena & e terrâ natus.* MUNCK. *Incognita Serpens* vocatur ab Ovidio L. 1. Met. 439. ubi pluribus de Pythone egit Cl. Burmannus.

2 DRACO DIVINUS] H. e. Μαντικός. Hesych. Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν. Gloss. Philox. *Divinum*, θεῖον, καὶ μάντις. MUNCK.

3 EX THAUMANTE ET] *Electra* fortassis addendum, sic enim Hesiodus habet. MICYLL. Deest, *Electra*, ut ex Hesiodo & Apollodoro sci-

Ex AEeta [6] & Clytia, Medea.

Ex Sole & Clymene, Phaethon & [7] Phaetontides, [8] Merope, Helie, AEtherie, Dioxippe.

Ex Typhone & [9] Echidna, Gorgon, Cerberus, [10] Draco, qui pellem auream arietis Colchis servabat: Scylla, quae superiorem partem foeminae, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimaera, [11] Sphinx, quae fuit in Boeotia: Hydra serpens, quae novem capita habuit,

scimus. Idem & Micyllo visum. SCHEFF. Ita ex conjectura Micylli suppleverunt. Convenit hoc cum illis, quae Hesiodus habet Θ. 265. & Apollod. lib. I. Alii Ponti & Terrae fuisse filias volunt. Vide Servium ad AEn. III. 241. Jovis canes cur ab Apollonio dicantur, egregie explicat Heinsius ad Hesiod. interpretes pag. 89. MUNCK. Haec etiam ex Hesiodo adnotat Serv. ad Virgil. III. AEn. 212. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 167. late de hisce disputans dicit filias esse Thaumantis & Electrae, Oceani filiae, Iridis sorores. De *Iride* Schol. Apoll. Rh. II. 286. & Serv. ad Virg. V. AEn. vs. 606. & ad IX. AEn. vs. 2. & vs. 5, 16. Lact. ad Statii Lib. II Achill. 28 & pro Dea etiam fuisse habitam docet Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 226.

4 PODARCE] Repone *Podarge.* vide quae notamus ad cap. 14. MUNCK. Pro *Podarce* Tzetzes *Aëllo.*

5 PERSA] *Perseis* est Hesiodo. Ciceron. III. Nat. Deor. & nostro cap. 156. ad quod diximus, cur tamen nihil sit heic mutandum. Sed in Schol. recent. ad Olymp. Od. 13. *Antiope* appellatur AEetae mater. Quod habet ex Chio Eumeli. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Steph. MUNCK. De Matre AEetae videndus Cel. Burm. ad Val. Flacc. l. VII. Argon. vs. 238.

6 ET CLYTIA] scribe *Idyia.* Sic enim vocatur infra fab. 25. Neque aliud apud Hesiodum caeterosque ejus nomen. SCHEFF. Rescribas *Idyia* ex Hesiod. Θ. 960. Cicer. III. Nat. Deor. Atque ita ab Hygino ipso appellatur c. 25. ut jam Cl. Schefferus observavit, & nobiliss. Heinsius Not. in Ovid. Heroid. XVII. MUNCK. Consule etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 174, 1028.

7 PHAETONTIDES] An *Phaethontiades*, ut aliis appellantur? Non opus videtur. Sic Φορκίδες sunt Heraclito & Eratostheni, quae Hesiodo Φορκυάδες; *Thaumantis* Statio II. Achill. v. 23. quae aliis *Thaumantias*; *Heliconides* Festo, quae Graecis *Heliconiades. Atlantis Calypso* Tibullo, quae non paucis *Atlantias*, ut notavi nuper ad Anton. Liberal. pag. 336. Adjungamus his *Phasis Phasias* pariter indifferenter poëtis usurpata. Tzetzae quinque sunt *Phaëthontides*, *AEgle*, *Lampetie*, *Phaëthusa*, *Hemithea*, *Dioxippe.* Ovid. lib. II. Met. tres tantum. Noster cap. 154. septem numerat; Scholiastes Germ. Eridano octo. Verba ejus adscribam: *Sorores quoque Phaëtontis in arbores populos versae sunt, lacrymaeque earum in electrum durare* (lege *durari*) *dicuntur, Heliadesque appellatae, ipsas autem nomina habuisse: Merope, Helie, AEgle, AEgiale, Petre, Phoebe, Charie, Diosippe.* Lege, *Dioxippe*, quomodo recte exhibet Sanctandr. Editio. In Hygino hoc loco *Merope*, pro *Merore*, *AEtherie* pro *Etherie* reponendum ex cap. 154. Nam quod ibi legitur, *Phoebea*, *Etherie*, peccatum est librariorum: tu scribe *Phoebe*, *AEtherie.* Corruptum prius vocabulum etiam Heracl. περὶ Ἀπίστων cap. 36. Φοίβη, Λαμπέτη, Αἴγλη. Scribe Φοίβη, ut recte Noster habet cap. 156. Lactantius Arg. lib. II. Met. Ovid. *Sorores Phaëtontis, Phaëthusa, Lampetio, & Phoebe, quam quidam Lampetusam appellant.* Caeterum Λαμπέτη eadem est, quae Λαμπετίη, quam cum Phaëthusâ ex Neaerâ suscepisse Solem canit Homer. Odyss. M. Meminit quoque ejus Hesychius: Λαμπετίη, Ἡλίου Κόρη. Adde quae ad Fulg. lib. I. c. 15. notavi. MUNCK.

8 MERORE] Ex fab. 154. scribendum *Merope*, ubi nominantur caetera, quae hic forsan exciderunt. SCHEFF.

9 ECHIDNA] Filia haec Phorcynis erat, ut vult Pherecydes ad Apollon. lib. II. 1752. quod firmatur ab Hesiodo Θ. 295. MUNCK. De hac Typhonis uxore etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 1353.

10 DRACO, QUI PELLEM, &c.] Eum natum Typhonis ex sanie esse, quae de vulnere ejus, cum à Jove esset fulminatus, manarit, Apollonianus Scholiastes tradit ad lib. II. 1214. Nicandri Glossographus hoc amplius omnia δάκνοντα ex Typhonis sanguine orta tradit. *Dracones dicti sunt* ἀπὸ τοῦ δρακεῖν, *quod est videre. Clarissimam enim dicuntur habere oculorum aciem. Quâ ex causâ eos thesauris incubantes custodiae causâ finxerunt antiqui.* Festus. Adde Macrob. Sat. I. cap. 20. MUNCK.

11 SPHINX] Alii ex Chimaerâ & Typhone natam

buit, quam Hercules interemit: & [1] draco Hesperidum.
Ex Neptuno & Medusa, Chrysaor, & equus Pegasus.
Ex Chrysaore & Callirhoe, [2] Geryon trimembris.

F A-

tam eam tradidere, ut Diaconus in Hesiod. pag. 261. Edit. Heins. Hesiodus ipse v. 326. Θ. ex Ortho & Chimaera ortam refert. De Chimaerâ vide nostrum cap. 57. MUNCK.

1 Draco Hesperidum] De eo Ovid. consulendus lib. iv. Met. 646. Probus ad Virgil. i. Georg. 205. *Ladonem* eum nominat Apollonius lib. iv. vers. 1396. Ad quem versum non perdideris operam, si inspexeris, quae Scholiastes annotavit. Hesiod. Θεογ. 333. ex Phorco & Ceto natum hunc vult. MUNCK. Hunc Draconem sive serpentem ex arbore pendentem Lector ad oculum videre potest in nummo, quem profert Ill. Spanh. ad Call. H. Cer. p. 670. sed quid de hoc dracone Palaephatus de Incredib. senserit, indicat Cl. Burm. ad Ovid. iv. Met. 646. Adde Heraclitum de Incredibilibus cap. 20.

2 Geryon trimembris] H. e. tricorpor. Loquitur sic etiam cap. 30. Et Serv. AEn. vii. 662. *Geryones Rex fuit Hispaniae, qui ideo trimembris fingitur*, &c. Gloss. Philox. *Bimembris*, δίμελοι, δίμορφοι, δίσωμοι. *Triformis* est Senec. Agam. 841. Τρικάρηνον alii, ut Hesiod. Θεογ. 287. Alii *tergeminum* appellant. Lucret. lib. 5. *Quidve tripectora tergemini vis Geryonai.* Symm. Lib. i. Epist. i. *Eruta Geryonis de Lare tergemini.* Hesiod. Θ. 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκε Τρικάρηνον Γηρυονῆα. Justinus lib. xliv. cap. 4. *Geryonem non triplicis naturae*, &c. Alia notione *bimembris Peliacus* dicitur Chiron Sidonio Carm. 23. quod semifer scilicet esset, ut *bimembres* pro centauris apud Ovid. xv. Met. fab. 9. Et *nubigenae bimembres* apud Claudian. i. Ruf. 331. quemadmodum ex MSS. restituit Nobiliss. Heinsius. Fabulam suo more explicat Apostolius verbis Palaephati. Cent. xix. 64. Hesiod. Theog. eandem Geneal. tradit. Quid ergo sibi vult Diaconus in suis allegoriis? Ἡ Καλλιρόη δὲ ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ χρυσάορι Πηγάσῳ μιγεῖσα Γηρυόνην γεννᾷ. Chrysaor idem est qui Pegasus? Nec praetereundem, quod *Geryon* Latine dicatur, qui Graecis est Γηρυόνης. Seneca Hercule Furent. v. 487. *Nec unâ Geryon victus manu.* Quem locum opportune nobis subjecit Nobilissimus Heinsius. Sic *Bellerophon* cap. 57. & apud Fulgent. lib. iii. cap. i. qui Graecis est Βελλεροφόντης. Quanquam Βελλεροφῶν τετρασύλλαβον agnoscit etiam Eustath. ad Iliad. π. 488. Edit. Bas. & Γηρύων Schol. Hesiod. pag. 310. Imo & Eustath. in Dionys. pag. 81. Λέγεται δὲ, inquit, καὶ Γηρυών, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεύς. De Callirhöe fabulam non protritam habes apud Servium ad AEn. iv. vs. 250. Albricus quoque cum Hygino: *de quo scribitur, quod ipse Geryon habebat*, &c. Et Festus Avienus Ora maritima pag. 436. Ed. Pith. *Geryona quondam nuncupatum accepimus.* Atque haec dicta mihi sunto ad Hygini Genealogiam, sive potius Epitomen ejus. Nam, referente Thoma Gale, viro doctissimo Dissertat. de scriptoribus Mythologicis cap. v. Epitomen istam a se factam ait Grammaticus quidam in Isacii Vossii Bibliotheca Maximo & Apro Coss. nisi potius totum ille hoc mythicum opusculum eo vocabulo designavit: id quod verius puto. MUNCK. Schol. Aristophanis Acharn. vs. 1082. ὁ γὰρ γηρυόνης, οὗ ἐμνήσθη, τρικέφαλος ἦν, καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέχε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. & ad Equit. v. 1414.

Ad CAP. I.

3 Athamas AEoli filius] De Athamante, ejusque parentibus Apollodorus lib. i. pag. m. 27. Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. 143. ad II. 1166. ad III. 359, & 1239. Lutat. ad Statii iv. Theb. 571. Schol. Aristoph. Nub. 256. Praeter hunc & alius fuit Athamas Phanosyrae e Paeone natae & Minyae filius, cujus fratres fuerunt Orchomenus ac Diochthondas. Schol. Apoll. Rhod. lib. i. vs. 230. Prior hic Athamas in Thessalia regnasse dicitur a Nostro cap. iv. qui ab Apollodoro pag. 39. δυναστεύων βοιωτίας, imo Thebanorum rex dicitur a Tzetze ad Lycophron. vs. 22. & rursus ab aliis Rex Orchomeniorum. Vid. Serv. ad V. AEn. 241. quod ultimum certo certius est juxta Hellanicum apud Schol. Apoll. Rhod. i. Arg. v. 763. & ad iii. Arg. vs. 265. qui ad lib. ii. vs. 1090. Phrixi filios, quorum, avus fuit Athamas, Orchomenum, ut paterna regna haereditatis jure obtinerent, petiisse docet. Denique in Phthia a Palaephato de Incredibilib. cap. 31. si MSS. Codd. ibi habenda sit fides, imperium habuisse fertur Athamas. Quae opi-

FABULA PRIMA,

THEMISTO.

[3] ATHAMAS Aeoli filius, habuit ex [4] Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & [5] ex Themisto Hypsei filia, filios duos, [1] Sphin-

opinionis varietas inde orta est, quia variae fuere urbes *Orchomeni* a diversis heroibus hoc nomine insignibus conditae. Fuit *Orchomenus* in Arcadia, ab Orchomeno Arcadis patre condita, ut testatur Duris apud Schol. Apoll. Rhod. IV. 264. & ex eo Cl. Salmas. de L. Hellenist. pag. 305. Eadem ex hoc scriptore adfirmat Schol. Aristophan. Nub. vs. 397. qui *Orchomenum* Arcadiae fluvium vocat. Sed h. l. pro ποταμὸν, πόλιν legendum docet Rutgersius lib. IV. V. Lect. cap. 18. Praeterea fuit *Orchomenus* in Boeotia, Thebanis contermina, cui & Thebani tributum persolvere debuerunt juxta Apollodor. lib. IV. pag. 105. & Strabonem lib. IX. pag. 635. & ibi Casaubon. Haec a Minya Neptuni & Chrysogones, (sive, ut Tzetzes ad Lycophron. vs. 874. & Schol. Pindari Olymp. Od. XIV. 5. Neptuni & Callirrhoes ex Oceano natae) filio condita, unde & *Orchomenus Minyeius* dicitur, quae Chrysogone Almi filia fuisse perhibetur. Consule Schol. Apoll. Rhodii lib. III. 1093. & plura de hac Orchomeno dabit Munckerus ad Antonini Liberalis Metamorph. fab. 26. Haec autem urbs nomen habere dicitur ab Orchomeno Jovis & Hesiones e Danao natae filio. vid. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. vs. 230. in hac Boeotiae urbe regnavit Athamas, unde & Thebanis imperasse memoratur. qua ex urbe ob caussam, de qua mox agemus, pulsus *Athamantida* deinde a nomine suo dictam oraculo monitus condidit. vid. Apollodor. lib. I. pag. 41. Sed de quo loco consulendi Strabo lib. XIV. pag. 939. & Pausanias, quem ibi Casaubonus citat. Tandem ad Nostrum Hyginum descendamus, qui eum in Thessalia regnasse ideo dicit, quia confundit Orchomenum Boeotiae, cum Orchomeno Thessaliae. Nec mirum; nam AEolus Athamantis pater in Thessalia regnavit juxta Apollodorum lib. I. p. m. 27. in qua & Orchomenus urbs olim fuit sita. Consule Schol. Apollon. Rhodii lib. II. vs. 1192. Palaephati verba etiam illustrantem. οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ, πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι. Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῖο. παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἄποικοί εἰσι Θεσσαλῶν. Δωύας δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας, καὶ Θεσσαλίας. ἔστι γὰρ Ὀρχομενὸς, καὶ ὄρος, καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Πόντου. Ergo si omnes Orchomenii Thessalorum coloni fuerint, Orchomenii in Boeotia habitantes quin ex Orchomeno Thessaliae oriundi sint, nullus dubitaverit sanus Nam & aliae multae urbes in Boeotia reperiuntur, quae Thessalis originem debent, & ab urbibus in Thessalia sitis nomen adeptae sunt. Unde fit, ut haec Thessaliae, & Boeotiae loca synonyma non tantum ab Hygino, sed & aliis saepe scriptoribus confundantur. Consule Cl. Salmas. de L. Hellenist. pag. 305, 361, 362, 363.

4 NEBULA] Νεφέλη nomen est proprium, quod minus recte *Nebula* Latine efferre videntur Hyginus, & Germanici Scholiastes. Quod notatum quoque Barthio video ad Stat. pag. 1607. Tom. III. Secutus illos Lactantius ad Stat. I. Achill. v. 65. Cui illa *Nephele Nubes* est. Ut & Nostro Astron. II. 21. Est tamen non indoctus auctor, Arnobium dico, quo tueri se possint. *Mnemosynen* enim ille Musarum matrem *Memoriam* lib. II. appellat. Cui accedit Augustin. de Ordin. cap. 14. & Capella, cui Eris *Discordia* est lib. I. Nupt. Philol. Imo nec illis tantum, sed & aliis haec talia frequentantur. Hinc ergo Phryxus *Nubigena* Columell. lib. X. MUNCK. Alii alio nomine adpellant *Phrixi* & *Helles* matrem. V. Columnam ad Ennii Athamanta pag. 263.

5 EX THEMISTO FILIOS DUOS] Herodotus autem apud Scholiastem Apollonii ad lib. II. vers. 1147. ait: ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Ποῖον. νεωτάτους δὲ, Φρίξον καὶ Ἕλληνα. Apollodor. lib. I. καὶ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρόην, Σχοινέα, Πτῷον. Nisi tu mavis, Lector, corrigam ex Herodoto Apollodorum, & rescribam apud eum, Ἐρύθριον & Ποῖον. Sed retrahit nos Pausanias in Boeoticis: Εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον. Quam putem omnium certissimam esse scripturam. vel certe Πτῷον ex Nonni Dionysiac. extremo lib. IX. Ubi dicuntur Σχοινεὺς, Λεύκων, Πορφυρίων, Πτῷος. Τίτωνον eum appellat Tzetzes in Lycophronem pag. 7. Verba ejus adscribam: Ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἔρυθρον, Σχοινόα, Τίτωνον. Lege Σχοινέα pro Σχοινόα. & Ἐρύθριον, pro Ἔρυθρον. MUNCK.

[1] Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum [2] & Melicertem. Themisto, quod se Ino conjugio privasset, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & [3] occasione nacta, cum putaret se inimicae natos interfecisse, suos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis vestem perperam injecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

II. *Ino.*

INO Cadmi & Harmoniae filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluisset, iniit consilium cum totius generis matronis, [4] & conjuravit, [5] ut fruges, in sementem quas darent, torrerent, ne nascerentur: [6] ita ut, cum sterilitas & penuria frugum esset, civitas tota par-

1 SPHINCIUM] Mallem *Plinthium*, quomodo infra fab. 239. vocatur. SCHEFF. Infra cap. 239. *Plinthium* appellat. Utrum rectius sit, nondum habeo dicere. Et forte neutrum rectum, & *Schoeneus* in locum *Sphincii* substituendus. MUNCK.

2 ET MELICERTEM] Etiam filiam Euricliam, ut vult Zenobius Cent. IV. 38. qui Themistonem ignorat, ut Nephelen Herodorus. Quam mire in hac fabula varient veteres, discere potes ex Scholiaste Pindari ad Pyth. Od. IV. Ταύτην ὁ μὲν Πίνδαρος Δημοδίκην φησιν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι, Νεφέλην, Φερεκύδης δὲ Θεμιστώ. Nota praeterea, Learchum & Melicerten eundem esse quibusdam. Tzetzes in Lycoph. Εἶτα γήμας Ἰνὼ, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν παρά τισι Λέαρτον, καὶ Μελικέρτην. pro Λέαρτον malim Λέαρχον, quemadmodum aliis appellatur. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. vs. 515. Hunc Learchum a patre Athamante furibundo sagitta occisum esse docent Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 4. Apollodorus lib. I. p. 41. & lib. III. p. 171. Lactant. ad Statii I. Theb. 13, 230. & ad VII. Theb. 421. & Columm. ad Ennii Athamanta pag. 263. cur e Boeotia Athamas ejectus esse creditur.

3 OCCASIONE NACTA] *inventa*. MICYLL. Ita etiam cap. 8. 28. 120. & 140. loquitur, ut nihil opus sit *inventa* Micylli. MUNCK. Consule Passerat. ad Propert. I, 2, 5. Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 7. §. 3. & Davis. ad J. Caesar. l. 7. B. G. c. 61. Sic *pollicitus* passive. v. Davis. & Oud. ad J. Caesar. l. 2. B. Civ. c. 21. & ipsum Muncker. ad fab. 100. & 198.

Ad CAP. II.

4 ET CONJURAVIT] Scilicet cum totius generis matronis, quod hic repetendum est. Cicero in de Aruspicum Resp. *Hi quibuscum conjurasti.* Quae hoc loco notat Barthius, ad rem nihil faciunt. Fabulam habes apud Apollod. p. m. 13. lib. I. SCHEFF.

5 UT FRUGES TORRERENT] Ita etiam narrat Tzetzes ad Lycophr. pag. 7. Schol. Stat. I. Achill. 65. Apollod. lib. I. Zenobius loco cap. I. adducto. Scholiastes Homeri ad Iliad. H. v. 86. Aliter Apostolius ex Sophocle Cent. XIII. 46. MUNCK.

6 ITA UT] pro, ut ita, trajecte. Amat enim noster istiusmodi trajectiones, quod statim ab initio notandum, ne quis habeat pro vitio. SCHEFF.

7 ITA REFERRET] puto, illud *ita* male divelli à sequentibus, locumque sic scribendum ac distinguendum esse; *ut falsum responsum, ita referret, si Phrixum &c.* quo cohaereant, *ita fore finem, si immolasset.* Nam *ita referre* dicitur otiose. At vero illud *ita* optimi scriptores cum sequenti *si* conjungunt. Cicero de Offic. I. *Id ita justum est, si est voluntarium.* Trajectiones amare nostrum, modo dixi. Ita statim post: *Inus Athamanti consilium*, pro *Inus consilium Athamanti.* SCHEFF. H. e. iis verbis, quae mox subjiciuntur. Sic habes cap. 69. *Atque ita interrogavit.* 171. *Cui fata ita cecinerunt.* 125. *Quos illâ conditione ita differt.* Albricus cap. 20. *Cui sic respondet, nil in hoc ei posse praestare.* Schol. Stat. Thebaid. I. v. I. *Cui ita locuta est.* Adde notas ad cap. 69. MUNCK.

8 PHRIXUS ULTRO] Multi juvenes generosi similibus sacerdotum aliorumque fraudibus olim decipi se passi sunt. De nostro idem testatur Pherecydes apud Schol. Pindari Od. Pyth. IV. vs. 288. Sic in urbe Elide Molpis juvenis nobilis apud Tzetzen ad Lycophron vs. 159. Simile quid de Erechthei filiabus narratur. vid. Celeb. P. Burm. in Ca-

partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitem: cui Ino praecepit, ut falſum reſponſum [7] ita referret: Si Phrixum inmolaſſet Jovi, peſtilentiae fore finem. Quod cum Athamas ſe facturum abnuiſſet, [8] Phrixus ultro ac libens pollicetur, ſe unum civitatem aerumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Jovem comprecari vellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, [9] Inus Athamanti conſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem ſuam [10] Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo [11] dedidit necandos. Quos cum ad ſupplicium duceret, Liber pater [12] ei caliginem injecit, & Ino ſuam nutricem eripuit. Athamas, poſtea ab Jove inſania objecta, Learchum filium interfecit. At [13] Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe praecipitavit. Quam Liber [14] Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dici-

Catal. Argon. v. *Phalerus.* item de Coroebo Lactant ad Statii II. Theb. 221. De Anchuro Midae f. Plut. Parall. p. 306. Plura exempla omitto. Conſule de his ſacerdotum fraudibus Plut. de Fortun. Rom. pag. 314. Celebb. V. V. J. Perizon. ad Aelian. XII. V. H. 28. & P. Burm. ad Petronii Satyric. cap. 6.

9 INUS CONSILIUM PATEFECIT] Euſtath. ad Iliad. pag. 242. narrat, ancillam Ἄλον *μηνύσαι τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα*, hoc eſt, prodidiſſe. Mentio hujus fabulae, quod fugit hactenus viros doctiſſimos, fit quoque Aſtron. II. 20. ubi de Ariete ait: *Habere tempus anni, quo frumentum ſeritur. Ideo quod ortum ſeverit ante, quae maximè fugae fuit cauſa.* Sanctandr. *quod hortum ſeverit.* At legendum. *Quod id Ino toſtum ſeverit.* Duxit me ad eam conjecturam, cum ipſa fabula, tum editio Veneta anni 1485. *& id. ortum quod ſeverit.* MUNCK.

10 INUS] Infr. cap. 186. *Perfidia Theanus.* Gloſſ. Steph. *Gorgus*, Γοργόνος. Virgil. AEn. x. 199. *Fatidicae Mantus, & Tuſci filius amnis.* Ad quem verſum Servius Danielis: *Mantus vero Graece declinavit; nam ſi Latine vellet*, Mantonis *diceret, ut ait Plautus* Jonis. Chariſius lib. I. *Quae ideo quidam Graece declinare maluerunt, hujus Didus, Sapphus, Inus. Sed melius eſſet ſecundum Latinam conſuetudinem hujus Sapphonis & Didonis dicere. Nam & Paccuvius ſic declinat:* Filios ſibi procreaſſe per eandem Calypſonem autumant. Capella lib. III. pag. 72. *Ea vero, quae primam ſui poſitionem integram ſervant, ut* Io, *Ino, Graeco more declinantur, ut faciant in genitivo*, Ius, Inus, Priap. Carm. LXVII. *Penelopes primam Didus fac prima ſequatur.* Ita legit Nobiliſſ. Heinſius, non, *Didonis prima ſequatur.* MUNCK.

11 DEDIDIT NECANDOS] Donatus ad Terent. Andr. I. 2. Dare *eſt quod repetas*: dedere *eſt ad perpetuum.* Damus *amicis*: dedimus *tantum hoſtibus.* Horat III. od. 27. *Si quis infamem mihi nunc juvencum dedat iratae.* Hyginus tamen infr. cap. 8. *Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum.* Salluſt. in Cat. 45. *velut hoſtibus ſe praetoribus dedit.* MUNCK. An *dare aliquem letho* pro occidere non eſt ad perpetuum? de qua phraſi Cl. Burm. ad Phaedr. l. I. fab. 22. *Dedit & dedidit* ſaepius in MSS. confuſa vidimus ad Nepot. Themiſtocl. c. I. *totum ſe dedidit Reip.* ut h. l. legit Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. l. III. B. G. c. 22. Si varii codices hic ad manus eſſent, eadem confuſio forſan deprehenderetur.

12 EI CALIGINEM INJECIT] Caligo eſt *ἀορασία*. Moſchopulus in Heſiod. Ἔργ. A. Ἐνδυσαμένη *ἀορασίαν*, *tecta caligine.* Poëta dixerat, Ἠέρα *ἑσσαμένη.* minus expreſſe interpretes, *aëre induta.* Οἱ ὁ Gen. XIX. II. Τοὺς δὲ *ἄνδρας ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου.* Ἀποτύφλωσις dicitur Zachar. XII. 4. Gloſſ. vett. *Caligo*, *σύγχυσις ὁράσεως.* Noſter c. 24. *Caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit.* 98. *Diana virginem miſerata eſt & caliginem eis objecit.* MUNCK.

13 INO CUM MEL. NUTR.] De loco, e quo ſe praecipitavit Ino, & de pinu, ad quam poſtea Melicertae corpus repertum eſt, a maris fluctibus ejectum, conſule Plutarch. lib. v. Sympoſ. quaeſt. 3. pag. 675. & 677. & Lactant. ad Statii II. Theb. 380, 383. & ad IV. Theb. 58. item Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. 524.

14 LEUCOTHEAM] Male infr. cap. 125. & 224. *Leucothoam* eam fecerunt librarii, ut demonſtravimus ad Anton. cap. 15. Idem vitium occupavit Servium ad I. Georg. 437. *Ino & Melicerta filius, poſtquam ſunt in numina commutati, Graece Palaemon & Leucothöe ſunt appellati: Latine Portunus & Mater Matuta.* Et Lactantium quoque lib. I. cap. 21. *Ino, poſtquam ſe praecipita-*

dicimus: Melicerten autem Deum Palaemonem, [1] quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno [2] ludi gymnici fiunt, qui appellantur Ἴσθμια.

III. *Phrixus.*

PHRIXUS & Helle, [3] insania à Libero objecta, cum in sylva errarent, Ne-

pitavit, Leucothoa, Materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palaemon, atque Portunus. Ovid. VI. Fast. 545. *Leucothee Grajis, Matuta vocabere nostris.* Nec aliter Cicero I. Tuscul. & II. Nat. Deor. Consentiunt vett. Gloss. Steph. sive Philoxeni: *Mater Matuta,* Λευκοθέα. *Portunus,* Δαίμων θαλάσσιος. Nempe qui portubus pracest, ut ait Serv. ad AEn. V. 241. Quo loco recte non *Leucothoam*, sed *Leucotheam* ejus matrem appellat, ut & Cyprianus Tract. IV. Stat. IX. Theb. 402. Augustin. C. D. lib. XVIII. 14. Dictam illam divam etiam *Albuneam* docent me laudatae modo Glossae. *Albunea*, Λευκοθέα. Glossarium Cyrilli: Λευκοθέα, *Albunea*, *Mater Matuta.* Gloss. Isid. *Albuna*, *Mater Matuta.* Malim *Albunea.* Βύνη est Graecis. Vide Schol. Lycophr. pag. 23. Adde, quae habet Festus in *Mane*, & *Matrem Matutam.* Festa ejus Deae dicta Matralia, ut docet Lactant. lib. I. cap. 6. qui & Tiburtem Sibyllam Albuneam dictam autumat. Nonnulli Leucotheae nomine auroram appellant. Capella lib. II. *An Leucothea succenderet facem lumenque purpureum.* Caeterum quod Inoni heic Hyginus, id Thaliae tribuit Diodorus lib. V. Unde dicta sit Leucothea, invenies apud Hom. Schol. Odyss. E. 334. Nonn. Dionys. lib. X. MUNCK. Consule de hujus vocis scriptura Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. vs. 196. & 541. De Inone cum Nerei filiabus semper in mari vivente Schol. agit Pindari Olymp. Od. II. 51. & pro maris dea cultam docet, quem laudat Vir Graece doctus in Eruditissima ista Vanno Critica cap. 10. pag. 463. Si plura de Inone ac Melicerte scire desideras, Lector, adi Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 267. (qui quam hic *Nebulam* vocat Hyginus, AEtolam ancillam nomine Antipheram fuisse docet) Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 85. Celeb. Burm. ad Ovidii IV. Met. 524. Schol. Pindari Od. Pyth. III. vs. 173. Melicertem ab Inone *lebeti* inpositum esse nonnullis dici adfirmat. i. e. navigio, qui *lebes* ab antiquis adpellabatur. vid. Junius lib. II. Animadv. cap. 3. quamquam Apollodorus lib. III. p. 171. πεπυρωμένον λέβητα vocat. Alia de hac Leucothea, & ejus festis Plutarch. de Frat. Am. T. II. p. 492.

1 QUEM NOS PORTUNUM, &c.] Portuni nomen non Palaemoni tantum, sed & Neptuno esse tributum ad Capell. lib. I. observat Grotius. Caeterum hunc Melicertem à matre etiam *Inoum* fuisse dictum notat Horat. vetus Scholiastes, in Art. Poët. In quo tamen falli eum libens credo Illustri Heinsio. Virg. I. Georg. 437. *Inoo Melicertae.* Servius recte: *Inoo Patronymicum est à matre Ino: Melicerta proprium numinis.* De eo numine in Gloss. MSS. I. Georg. *Unam clavem tenens pingi solet.* Notandum heic, quod observat Lactant. lib. I. cap. 21. *Solent mortuis consecratis nomina immutari.* vide ibi seqq. MUNCK. Dii fingebantur alia lingua loqui, quam mortales. vid. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 403. hinc in Deorum numerum relatis alia dabantur nomina. vid. Antonin. Liberal. cap. 30. Munck. ad Hygini fab. 251. & ad Lactant. explicat Fab. XIV. 18. Lactant. ad Statii II. Theb. 383. aliosque.

2 LUDI GYMNICI] Vide infr. cap. 273. MUNCK.

Ad CAP. III.

3 INSANIA OBJECTA] Sic infr. cap. 166. *Illae à Minervâ insaniâ objectâ in mare se praecipitarunt.* 184. *Per insaniam à Libero objectam.* Astron. II. 13. *Insaniâ a Minervâ injectâ.* Hoc est, quod Ovidius dicit. I. Met. 725. *Oculis Erinnyon objectare.* MUNCK.

4 JUSSIT] Non est mihi dubium, quin scripserit: *jussisse, & Colchos.* Vitium est natum ex omissione *e* unius propter aliud, quod sequebatur. SCHEFF. Schefferus, vir celeberrimi nominis, emendat *Jussisse.* Et sane ita postularet politior Syntaxis. Est tamen, cur dubitare possis, an non & hoc caeteris, quae, ut lenissimè dicam, ἀνακόλουθα sunt apud hunc scriptorem, sit annumerandum. Cap. 55. *Exporrectus jacere dicitur. Et Serpens ei appositus est*, &c. 84. *Dicitur aquam recedere. Item poma ei super caput pendent.* 14. *Lynceus sub terrâ latentia quaeque vidisse dicitur, neque ulla caligine inhibebatur.* Imo Lactantius ad Stat. II. Theb. 281. qui hanc fabulam ex Hygino transscripsit, tantum non vetat quicquam mutari: *Phrixus & Helles* (scrib. *Helle*) *insaniâ a Libero objectâ, cum in sylvâ errarent, Nebula mater eorum venisse dicitur, & arietem au-*

Nebula mater eo dicitur venisse, & arietem inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, eumque natos suos adscendere [4] jussit, & Colchos ad regem AEetam Solis filium transire, ibique arietem Marti inmolare. [5] Ita dicitur esse factum. [6] Quo cum adscendissent, & aries eos

aureo vellere insignitum exhibuisse, in quo praedictos filios ascendere jussit. MUNCK. Haud dissimili modo Phaedr. II, 8, 26. *quem convocata jubet occidi familia, praedamque tollit.* ut legit ibi Celeb P. Burm. Verborum modos saepe variarant Auctores. Vid. Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. II. B. G. 10. V. II. VII. 13. I. B. Civ. 61.

5 ITA DICITUR ESSE FACTUM] Non sine causa videntur mihi hic asteriscum posuisse, non quod aliquid deesse, sed quod locum non omni ex parte sincerum esse putem. Quem enim sensum, quem usum hoc loco habent frigida & insulsa illa: *Ita dicitur esse factum.* Quid liberis praeceperit mater, utique in proxime superioribus abunde exponitur. Quam studiose vero illi ejus auctoritati obtemperaverint, in sequentibus declaratur. Conjunctis igitur omnibus, & unâ tantum additâ litterulâ, sensum iis restituo, ni valde fallor, commodissimum: *Ita dicitur esse factum, quod, cum ascendissent & ar. e. i. p. d. Helle de ariete decidit:* Sensus est. Ea re, hac de causa, hoc pacto dicitur esse factum, quod Helle decidit de ariete, cum in eum ascendissent ipsa & Phrixus ex praecepto matris. Dixissent forsan alii, *ut decideret*; sed alterum aeque probum est, licet minus frequentatum, & utrumque nominativi loco ponitur. Sic fere Virgil. XI. AEn. vs. 177. *Quod vitam moror invisam Pallante perempto, Dextera caussa tua est.* hoc est, per dexteram tuam fit, quod vitam moror, seu ut vitam morer. Terent. Hecyra. V. I. I. *Non hoc de nibilo est, quod Laches nunc me conventam esse expetit.* Phorm. V. 8. 9. *Non pol temere est, quod tu tam times.* Plaut. Mercat. III 5. 10. *Id illi vitium maximum est, quod nimis tardus est.* *Ita* vero tam frequenter caussam notat, ut inde *itaque* pro conjunctione caussali habeatur Liv. I. c. 22. *Satis sciebat Albanum negaturum. Ita pie bellum indici posse.* Cap. 26. *Provoco, inquit. Ita dein provocatione certatum est.* Phaed. fab. 30. *Ita pertinet furor illorum ad nos.* Jacobus Perizonius. Mihi haec verba glossam resipere, & è margine in textum irrepsisse videbantur. Innuere voluit glossator ille, ita factum esse etiam ab aliis dici. MUNCK.

6 QUO CUM ASCENDERUNT] Addunt asteriscum, quasi desit quidpiam. Nempe non intellexerunt illud *quo*: cui propterea imposuerunt accentum, quasi adverbium esset. At vero ita positum est cum Ellipsi praepositionis, pro *in quo.* Porro *ascendere in equo*, pro *ascendere in equum.* Quomodo & Petronius in fragmento: *In solio, quod Trimalchioni parabatur, descendimus.* Ubi vide, quae a nobis sunt notata. Noster simili modo & in subsequentibus, adde Indicem. SCHEFF. H. e. in quem arietem. Astron. II. 40. *mare, quo ille projectus est.* Et post paulo: *dolium esse, quo Mars ab Oto & Ephialte sit conjectus.* Non agnosco heic ellipsin; certè necesse haud arbitror ad eam confugere. Adverbia locorum pro relativis pronominibus ponere solemne est optimis scriptoribus. Virg. Ecl. I. 21. *Quo saepe solemus Pastores ovium teneros depellere foetus.* Ad quem locum Servius: *Quo, id est, ad quam; nam adverbium posuit pro nomine, ut,* Genus unde Latinum, *id est à quo.* Sic apud nostrum cap. 53. *Haec mobilis fuit, quo postea Latona ab aquilone vento delata est.* cap. 112. *Hectori donavit baltheum, unde est tractus.* Vide ibi notata à nobis. Nec aliter *inde* usurpatum Curtio VIII. 9. *Terra lini ferax, inde plerisque sunt vestes.* Plaut. Amphitr. I. 273. *Cadus erat vini; inde implevi birneam.* *Ubi* pro *in quo* apud Servium ad Georg. I. 166. *Nonnulli Liberum patrem, apud Graecos λικμητὴν dici adserunt; vallus autem apud eos λικμὸς dicitur, ubi de more positus esse dicitur.* Hunc locum eo libentius adduxi, quam ullum alium, quo eum maculis aliquot in transitu purgarem. Repono ergo *vannus* pro *vallus*, λίκνον pro λικμὸς, & pro λικμητὴρ denique λικνίτης. Consule Hesychium in Λικνίτης. & Schol. Callim. ad Hymn. Jov. 48. λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. ad cujus lucem facit illud Charisii apud Scott. Obs. I. cap. 14. *Cunae* λύκνον. Leg. λίκνον. Schol. Arat. pag. 37. Ed. Lond. Λίκνον ἢ τὸ κανίον φησί. Nisi jam dudum clamas, *ohe jam satis est*; adde & ista cap. 199. *Quo Scylla cum descendisset*, h. e. in quam aquam. cap. 219. *Foveam jussit fieri, & multos carbones eo ingeri.* Ovid. VII. Met. 781. *Tollor eo* h. e. in eum collis apicem. Gloss. Philox. *Extar, olla, ubi exta coquuntur.* Schol. Juvenal. ad Sat. VIII. 84. *Habeas licet tripodas aeneos, ubi Heroes lavabantur.* Lactantius in hac fabulâ habet: *Qui cum ex praecepto matris ascendissent.* Ut non male forte reponas: *Qui cum*, &c. MUNCK. Virg. V. AEn. vs. 489. *Quo tendant ferrum* pro *in quam* ubi vide Servium.

eos [1] in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo [2] Hellespontum pelagus est adpellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi [3] matris

1 IN PELAGUS] Tzetzes in Lycophr. pag. 7. per aërem ab eo vectos memorat. Et Augustinus C. D. XVIII. 13. *Quod vecti ariete volaverint.* MUNCK.

2 HELLESPONTUM PELAGUS EST APPELLATUM] Apollod. lib. I. Ὤλισθεν εἰς βυθὸν ἡ Ἕλλη. Κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Scholiast. German. Ariete: *Quod Pelagus ab Helles nomine Hellespontus vocatur.* Eadem habes apud Æschyl. Schol. ad Pers. v. 70. Quis non inde *Hellespontus* scribendum, esse censeret? Vel *Hellesponticum*, ut est apud Solinum cap. 36. vel *Hellespontium*, ut apud Tzetzen in Lycophronem. Sed locum illum cap. 3. *In Hellespontum mare se praecipitavit*: illum locum, inquam, dum considero, incipio dubitare, an non *Hellespontum mare*, ut *mare Euxinum* cap. 21. dixerit; idque eo magis, quod & Servium ita loqui observaverim ad Georg. III. 152. *Transit*, inquit, *per mare angustum, quod Bosphorum appellatum est, nunc Hellespontum appellatur.* Et Lactant. ad I. Stat. Achill. 28. *Unde mare Hellespontum nominatum est.* Nec dissimile illud Catulli carm. 114. *Usque ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.* vel Ampelii cap. I. *Aqua ex qua mare Oceanum.* cap. 7. *Mare, quo cingimur, universum vocatur Oceanum.* Schol. Juv. ad Sat. I. 160. *Insula Britanniae in Oceano mari.* Nimirum alterum substantivum adjectivi naturam induit: qua de re egit Vossius in de Construct. cap. 2. Et nobiliss. Heins. ad Epithal. Honor. vers. 88. ubi *littus Oceanum, Oceanum pelagus, Oceanus fluctus, Oceanae aquae*, & alia id genus dixisse veteres nos docet. Stant praeter Servium & Lactantium ab Hygino etiam Gloss. MSS. in lib. I. Georg. Virgil. *Helle in fretum decidit, quod Hellespontum dicitur.* Si diversa esse contendas *mare Oceanum* & *mare Euxinum*, dicam substantive sumptum & neutraliter prolatum τὸ *Hellespontum*, ut *Peloponnesum* cap. 84. *Cataclysmum* cap. 153. *Macaronesum* apud Isidor. Orig. XIV. 6. *Lecythum* apud eundem lib. XX. cap. 7. Ita enim ibi legendum, non *Lichitum*. *Pentateuchum* lib. VI. cap. I. *Thesaurum* in Fragmento Petron. *Baptismum* apud Cyprianum & Ruffinum. *Calathum* apud Festum in MS. Leid. in *Talassionem*. *Bosporum* apud Propertium III. 9. *Et modo Pompei Bospora capta manu.* MUNCK. Sic ὁ Αἷμος & τὸ Αἷμον dicitur. vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 428. qui ad vs. 414. τὸ ὄρος τὸ ἐρύμανθον dixit, qui ab aliis ὁ ἐρύμανθος adpellatur. ἡ ὕελος & τὸ ὕελον. vide Eund. ad vs. 378. Et sic nomina adpellativa generis masculini Jonum more neutraliter efferuntur. Audi Schol. Apoll. Rhod. l. III. Argon. vs. 137. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα. & Ill. Spanhem. ad Callim. H. Dian. vs. 135. Sic πέπλος & πέπλον. vide Eund. ad Pall. vs. 70. & ὁ ποτὸς & τὸ ποτόν. Tzetz. ad Lycophron. vs. 725. δάκτυλος, δάκτυλον &c. vide Munck. ad Antonin. Liberal. cap. 41. Metam. Quid obstat, quo minus ὁ ἄεθλος & τὸ ἄεθλον, idem significet, ut videbimus ad cap. 30. Sic χάρος, χῶρος, ὠνή, ὦνος &c. poëtis usitata. Vide Theon. ad Arati Phaenomena pag. 8.

3 MATRIS PRAECEPTIS AR.] Phrixus hunc arietem MERCURII praeceptis dicitur inmolasse ab Apoll. Rhod. l. IV. vs. 120. (qui a Jove etiam missus erat, adnuntiatum, Phrixum ut AEetas reciperet, eique filiam daret uxorem V. Schol. Apoll. Rh. III. 587.) Sed l. II. vs. 1150. canit.

> Τὸν (κριὸν) μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
> Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διΐ.

Ubi v. Scholiastes ait. τὸν κριόν, φησὶν (Apollonius), ἔθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Sed quid obstat, quo minus τὸ ἑῆς ad Mercurium paullo ante nominatum referri possit? Nonne Graeci solutae orationis auctores saepius αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ (v. Th. Wopkens l. II. Lect. Tull. c. 10.) & contra poëtae σφὲ pro αὐτὸν & αὐτοὺς posuere. vide ipsum Schol. Apoll. Rh. III. 689. Stolberg. ad Sophocl. Ajac. pag. 118. & Spanh. ad Callim. Del. vs. 233. Praeterea lis est inter Mythographos, cui Deo Phrixus hunc arietem inmolaverit. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 429. ait: Φυξίῳ Διῒ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρος. Cum Apostolio, quem hic Cl. Munkerus ad partes vocat, facit Schol. Aristophanis Nub. vs. 256. a Tzetze & Apollodoro stat ipse Apollonius Rh. utroque loco supra citato; verum ejus Scholiastes. II. vs. 655. adnotat, quod ajunt Mythographi σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διῒ καὶ (ὅτι) μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἕνα τῶν Φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διΐ. Qui Jupiter Laphystius dicitur arietem hunc submisisse, quo Phrixus & Helle vecti aufugerent, quando Athamas eos huic Jovi inmolare vellet; ut docet Pausanias l. IX. c. 34. Haec si ita sint, Phrixus sacrificans certe meminerit Jovis Laphystii ob memoratum beneficium: juxta alios vero Jovis φυξίῳ, quod salvus & incolumis Colchos adpellens instantem necem effugerit. Non adeo itaque, quod Jupiter φύξιος inprimis a

Thes-

tris praeceptis [4] arietem [5] inmolavit, [6] pellemque ejus inauratam [7] in templo Martis [8] poſuit. Quam ſervante dracone Jaſon AEſonis & Alcime-

Theſſalis propter homines e Deucalionis diluvio in Theſſalia ſervatos colebatur, ut cenſet Scholiaſtes Apollon. Rhod. II. 1151. ſed quod ſemper habebatur & dicebatur ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, ut ipſe Schol. ad l. IV. vs. 699. docuit, id quod Phrixus ſuo ipſius exemplo jam expertus erat. Praeterea Deucalion olim ex arca ſive cymba, qua novem dies noctesque per mare navigaverat, egreſſus in montem Parnaſum huic Jovi φυξίῳ ſacra feciſſe perhibetur. v. Scholia brevia Homeri Il. A. vs. 10. juxta quoſdam Athenis huic Jovi φυξίῳ ſoteria ſolvit Deucalion. vid. Salmaſ. de L. Hellen. pag. 326. Quidquid ſit, hoc titulo, ut & pluribus id genus aliis, ſemper & ubique, prout res & tempora poſtulabant, Jovem fuiſſe adoratum docemur a Tzetze ad Lycophron. vs. 288. & Schol. Ariſtoph. Ran. vs. 768. & ad Equit. v. 498. Denique de *Ariete* ejuſque *pelle inaurata* diſſentiunt viri docti. Vulgo creditur *Aries* fuiſſe animal humana voce locutum, (v. Schol. Ariſtoph. Nub. 256. Schol. Apoll. Rh. l. I. vs. 286. II. 1150. Tzetz. ad Lycophr. vs. 22.) Dionyſius Mitylenaeus ait fuiſſe hominem, Phrixi paedagogum, nomine Κριόν. v. Schol. Apoll. Rh. l. vs. 177. qui, poſtquam Inûs conſilium reſciverat, perſuaſit Phrixo, ut, ſe comite, ſalutem fuga peteret (Vide Eund. ad l. II. vs. 1147. & iterum ad l. IV. vs. 119.) Tzetzes ad Lycophr. d. l. pro certo adfirmat, hunc Κριὸν fuiſſe amicum Phrixi & Helles, qui inſidiis eorum novercae detectis, una cum iiſdem mare ingreſſus eſt navigio quodam. Palaephatus de Incredibilibus cap. 31. putat, eum fuiſſe ἐπίτροπον τῶν χρημάτων ſive pecuniarum quaeſtorem Phrixi. Nonnulli etiam juxta Schol. Apoll. Rh. I. 256. dixerunt, Phrixum conſcendiſſe navigium pro inſigni arietem in prora habens. & idem Schol. ad l. I. vs. 763. adnotat, antiquos per Phrixi hiſtoriam indicare voluiſſe ſalutem inſperatam. Plura de Ariete dedit H. Junius lib. V. Animadv. cap. 12. De *pelle arietis inaurata*, quia jam nimius fui, conſulat Lector Schol. Apoll. Rh. II. 1147. Schol. Ariſtoph. l. l. & cum Euripidis Scholiaſte, quem citat Munckerus, confer Eund. ad l. IV. Arg. vs. 177. & ab his omnibus diſſentientem Euſtathium ad Dionyſ. Perieg. vs. 689. adde Columnam ad Ennii Frag. ex Medea p. 200.

4 ARIETEM] Chryſomallum nempe, qui corrupte *Chryſovellus* dicitur à Germanici Scholiaſte. *Genitum autem*, inquit, *hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis* (Hyg. cap. 188. *Biſaltidis*) *filiâ: quam cum adamaſſet, in inſulam Chriniſſam traduxit, inque Jovem* (leg. ovem) *convertit, cum quâ in arietem mutatus concubuit; ex quâ aries Chryſovellus natus.* Niſi ſatis placet *Chryſomallus* Junii Animadv. lib. V. 12. legerim *Chryſovillus.* Villos enim pro lanitio & velleribus recte ponas Virgilio auctore Georg. III. 383. Ovid. Epiſt. Medeae: *Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo.* Gloſſ. Philoxeni, *Bibilles*, δίμαλλοι. leg. *bivilles* cum Vulcanio. Corruptum etiam, quod ſubjungit Gloſſographus: *Bicerres*, δίμαλλοι, δίκρόσσοι. Explicat Vulcanius, *qui ſectos villos habent.* quod minus capio, quid ſibi velit. Puto legendum, *Bicirres. Cirrus* enim κρόσσον notat. Confer annotat. ad cap. 188. MUNCK.

5 IMMOLAVIT] Cui autem? Τῷ Ἄρῃ, ἢ τῷ Ἑρμῆ, ait Apoſtolius Cent. XIII. 46. Tzetz. in Lycophr. 22. & Apollod. lib. I. Διὶ φυξίῳ. Lact. ad Stat. Achill. l. 65. *Phrixus ad Colchos delatus, arietem, quo vectus erat, mactavit. Et ejus vellus Marti conſecrant* (leg. *conſecravit*) *quod draco cuſtodiebat informis.* Leg. *inſomnis* Confer. Schol. Arati pag. 112. Ed. Valderii. MUNCK.

6 PELLEM INAURATAM] Euripides Med. vers. 5. πάγχρυσον δέρας appellat. vide ibi Scholia. MUNCK.

7 IN TEMPLO MARTIS] Tzetzes & Apollon. II. 406. in luco Martis. Conſule ad eum locum Scholiaſt. & ad Pyth. Pind. Od. IV. Tzetzae verba ſunt in Lycophr. pag. 36. Ἐν Ἄρεος ἄλσει τοῦτο ἀπεκρέμασεν. MUNCK. Serv. ad Virg. I. Georg. vs. 219. (e codice Cl. Burmanni) & ad II. Georg. 140. *Vellus aureum, quod dicaverat Marti Phrixus.* Lactantius ad Statii II. Theb. 28. & ad V. Theb. 473. cum Noſtro Hygino ait *in templo Martis.*

8 POSUIT] H. e. ἀνιέρωσε, ἀνέθηκε. Ovid. Heroid. Ep. I. *Ponitur ad patrios barbara praeda Deos.* Sulpitius Severus Hiſtor. Sacr. lib. I. *Gladium poſtea in templum poſuit.* Nepos Pauſan. cap. I. *Quod ex praeda tripodem aureum Delphis poſuiſſet.* Schol. Horat. lib. II. Sat. 5 *Veteribus iſta conſuetudo fuit, ut rerum primitiae Diis Laribus ponerentur.* Frequens vox eſt in vett. Inſcript. Catal. Pithoei lib. IV. *Accipe, quae pietas ponit tibi dona merenti*, Item: *Haec tibi, diva Venus, deponit munera Sulla.* Noſter Aſtron. II. 20. *Arietis interfecti pellem in templo fixiſſe.* Diodorus lib. IV. pag. 250. Ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Quod Sulpicius dicit: ita expreſſit Joſephus: Τὴν ῥομφαίαν ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Imo & ſimplex τίθημι ita uſurpabant Graeci. Euripides Phoeniſſ. vers. 569. Θήβας πυρώσας, τάσδε Πολυνείκης θεοῖς Ἀσπίδας ἔθηκε. MUNCK.

1 CHAL-

cimedes filius dicitur petiſſe. Phrixum autem AEeta libens recepit; filiamque [1] Chalciopen dedit ei uxorem. Quae poſtea liberos ex eo [2] procreavit. Sed veritus eſt AEeta, ne ſe regno ejicerent, quod ei reſponſum fuit ex prodigiis, [3] Ab advena AEoli filio mortem caveret. Itaque Phrixum interfecit. At filii ejus, Argus, Phrontis, Melas, [4] Cytiſorus, in ratem conſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent. Hos Jaſon, cum pellem peteret, naufragos [5] ex inſula Dia ſuſtulit, & ad [6] Chalciopen ma-

1 CHALCIOPEN] Ita enim fere omnes ſororem Medeae nominant. MICYLL. Scribe *Calciopen*, ut habetur infra Fab. 14. & 21. SCHEFF. *Chalciopen* repoſui ex cap. 14. & 21. Apollon. lib. II. & Tzetze. MUNCK. Recte repoſuit Cl. Munckerus *Chalciopen*. Conſule Ill. Spanh. ad Callim. H. Del. 161. Audi tamen Schol. Apoll. Rh. II. vs. 1153. Φερεκύδης ἐν ἕκτῳ ΕΥΗΝΙ'ΑΝ αὐτὴν (Chalciopen) φησὶ καλεῖσθαι. ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιοῦσσα.

2 PROCREAVIT] Sic infra cap. 25. *Medea cum ex Jaſone filios procreaſſet.* 109. *Quem ex Polymneſtore procreaverat.* 186. *A conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet.* Aſtron. II. 8. *Ovum procreavit.* Virg. AEn. X. 705. *Ciſſeis regina Parin creat.* XII. 271. *Quos fida crearat* &c. Capella lib. I. *Ut neque de ullâ commixtione progenita, neque ipſa procreare quicquam, Arithmeticâ teſte, monſtretur.* Ita habet MS. Biblioth. Leid. quo ad tempus uſus ſum, non *procreari*. Ad eundem modum de ſexu ſequiore *generare* uſurparunt. Feſtus: *Praegnans quaſi occupata in generando.* Servius AEn. VIII. 51. *Alii de eâ ſue dicunt, habuiſſe eam Trojanos, & ubi primum generaſſet, ibi certam ſpem ſedis concepiſſe.* Et ſuum γονᾶν Graeci. Judic. cap. XI. vers. I. Ἐγόνησε τὸν Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε. Imo & τεκνοποιεῖν. Gen. XI. Καὶ ἦν Σάρα στεῖρα, καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει. MUNCK. Sic παιδοποιεῖν de muliere uſus eſt Soph. Electr. vs. 591. & hinc παιδοποιὸς uxor vocatur ab Eurip. Androm. vs. 4. & τεκνοποιοὺς γυναῖκας dixit AElianus l. XIII. V. H. c. 6. De verbo *creare* de matribus parientibus adhiberi ſolito egit Cl. Burm. ad Phaedr. l. II. fab. 6.

3 AB ADVENA AEOLI FILIO MORTEM CAVERET] Acriter me primo aſpectu torſit hic locus. Perſpicuum erat, ſimul & de Phryxo capi poſſe oraculum, & tamen eo ſignificari Jaſonem, cum is fab. 245. memoretur inter illos, qui ſoceros ſuos occiderint (licet Juſtinus aliique & ipſe Hyginus aliter tradant) & AEetae fab. 22. *reſponſum fuiſſe* dicatur, *tamdiu eum regnum habiturum, quamdiu ea pellis, quam Phryxus conſecraverat, in fano Martis eſſet.* Quae & Servius tradit ad II. Georg. v. 140. Sed tamen non AEoli erat filius Jaſon, verum AEſonis, quod nomen propter Phryxum, ut ad quem nihil pertinet, ſubſtituere non licebat. Expediit tandem me Tzetz. ad Lycóphr. pag. 35. ubi ſimile reſponſum Peliae datum refert. ᾧ (Peliae) χρησμὸς ἦν ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς καὶ Ἰάσων. Et, ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν. Hinc deprehendiſſe me puto & Hygini errorem, & unde in hanc fabulam venerit *AEoli filius*. Scilicet ex Graeco haec in Latinum vertit, & cum illic ſimiliter inveniſſet Αἰολίδην, vel τινὰ τῶν ἐξ Αἰόλου, male & parum conſiderate tranſtulit advenam *AEoli filium*, cum debuiſſet advenam ex AEoli poſteris, vel progenie, ut fab. 27. *Perſi reſponſum fuit ab AEetae progenie mortem cavere*, ubi intelligitur AEetae ex filia nepos. Ita nec Phryxus, nec Jaſon AEoli erat filius, ſed uterque tamen Αἰολίδης. Ille Athamantis filius, AEoli nepos, hic vero AEſonis filius Crethei nepos, AEoli pronepos. Nec eſt, ut quis dicat, Hyginum volentem & ſcientem filium poſuiſſe pro nepote vel pronepote. Quam enim inepta & incerta haec foret ſcribendi ratio? Quis non noſtrum tantum, ſed & ipſius aequalium, niſi ex aliis auctoribus rem planius cognitam haberet, ex illis verbis non certo exiſtimaret, & Phryxum, & eum ipſum, qui oraculo deſignabatur, vere eſſe AEoli filium? Nec ullum veterum ita locutum eſſe credo, ut unum hominem dixerit filium illius, cujus erat nepos vel pronepos. Aliud longe eſt, quando aliquid legatur alicui & *filiis ejus*; qua locutione JCtus & *nepotes accipi*, & *omnes, qui ex nobis deſcendunt, contineri* vult Dig. de verb. ſign. l. 220. §. I. & 3. licet ipſe Juſtinianus Inſtit. qui teſt. tut. dari poſſunt: §. 5. aperte doceat. *Caeterum ſi filios dixerit, non continebuntur nepotes, aliter enim filii, aliter nepotes appellantur.* Negligentiam quoque ſuam, ne de ea dubitemus, Hyginus certiſſimo argumento in eo prodit, quod fab. 273. ait Cloanthum accepiſſe praemium talentum argenti, & auratam chlamydem, cum tamen ex Virg. lib. V. ex quo ſolo haec habere potuit, talentum argenti datum eſſe claſſicis militibus, qui certamen navale certaverant, cla-

matrem reportavit: cujus beneficio [7] ad sororem Medeam est commendatus.

IV. *Ino Euripidis.*

ATHAMAS in Thessalia rex [8] cum Inonem uxorem, [9] ex qua duos filios, [10] perisse putaret, duxit [11] Nymphae filiam Themistonem uxorem: [12] ex ea ge-

clarissime pateat. Alia vero dona dedit AEneas ipsis ductoribus, & Cloantho chlamydem auratam. Tum Eurytionem galeam muneri accepisse dicit, cum tamen Virgilius munus non expresserit, sed e galea sortes duxisse eos scribat, quam Hyginus male ad munus transtulit. Perizonius. Cautius ergo Schol. Stat. lib. II. Theb. 281. *Ut ab advenâ AEoli progenie mortem caveret Phryxum interfecit. At filii ejus ratem ascenderunt, ut ad avum Athamantem transirent: quos naufragos AEson excepit.* leg. *Jason.* MUNCK.

4 CYLINDRUS] *Cytorus* alii. MICYLL. Alii aliter. Sed ita habes infra quoque in fabulis praedictis, ut nil mutandum videatur. SCHEFF. *Cylindrum* quoque cap. 14. & 21. eum appellat. Vide, an reponi debeat *Cytorus* ex Apollodor. lib. I. & Strabon. lib. XII. vel certe *Cytisorus.* Nam *Cytisorus* idem est, qui *Cytorus*, Apollon. lib. II. & Melae lib. I. cap. 19. *A Cytisoro Phryxi filio positus Cytoros.* quam lectionem frustra olim sollicitabam. Majori forte jure Κυσιόσωρον Herodoti lib. VII. in Κυτίσωρον, quomodo scriptum in vitâ Apollonii, transformes. Tzetzes in Lycophr. p. 7. Chalciopes filios nominat Ἄργον, Μελίαν, Κάτιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἕλλω. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II vs. 1125. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, ΚΥΤΙΣΩΡΟΝ. Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα. Verum ultimus sive quartus hic *Presbon* dicitur fuisse filius Minyae & Clytodorae à Scholiaste ipso ad l. I. vs. 230. & Cl. Burm. in Catal. Arg. in *Erginus.* Quidquid sit pro *Cylindrius*, *Cytisorus* hic legendum est. vide ad fab. 14. male etiam Melae locum citavit Salmas. Exerc. Plin. p. 624.

5 EX INSULA DIA] Sic infr. quoque habes cap. 14. 20. 21. Apollon. II. 1033. Ἀρητιάδα νῆσον. Scholiastes Ἄρεος νῆσον vocitat ad vers 1092. MUNCK. Sine dubio scribendum est *Arctiade* hic apud Nostrum. Consule Catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in voce *Argus Phrixi.* qui Valerii Flacci editioni praefixus est.

6 CALLIOPEN] *Chalciopen.* MICYLL.

7 AD SORORЕM MEDEAM COMMENDATUS EST] H. e. sorori Medeae, apud sororem. Vide Cl. Schefferum Indice Hyginiano, & Celeberrimum Gronovium, lib. III. Observ. cap. 23. Ubi multa hoc genus locutionum exempla invenies. Usus eâ loquendi formulâ etiam Servius ad AEn. II. 477. (Scyria pubes) *a Scyro insulâ unâ de Cycladibus, in quâ fuit Lycomedes pater Deidamiae, quam Achilles, commendatus ibi à matre Thetide vitiavit, unde Pyrrhus natus est.* Noster cap. 45. *Philomelam mandat ad Lynceum Regem.* Vide Nobiliss. Heins. ad Raptum Proserpinae Claud. lib. III. 214. qui *mandare* pro *amandare*, Ciceronem quoque usum observat. Adde, quae notamus ad cap. 72. MUNCK.

Ad CAP. IV.

8 CUM INONEM UXOREM, EX QUA DUOS FILIOS PERISSE PUTARET.] Barthius legebat *ex qua duos filios peperit, p. p.* At cum illud *parere*, de mare insolens sit Nostro aliisque, melius Munkerus *suscepit* injiciendum cogitabat. Potuit tamen etiam excidisse *procreavit.* Sic amat enim Hyginus. Fab. IX. *ex qua* procreavit *liberos septem totidemque filias.* vide Fab. LXVII. & alibi. WOPKENS.

9 EX QUA DUOS FILIOS] Supple *susceperat*, vel simile quid. MUNCK.

10 PERIISSE PUTARET] libri quidam habent *peperisse*, ex quo recte Barthius, *Ex qua duos filios peperit, periisse putaret.* SCHEFF.

11 NYMPHAE FILIAM] sine dubio hic abest nomen ejus Nymphae. SCHEFF. An scribendum? *Hypsei filiam.* Ita sane Hyginus ipse vult cap. 157. 239. & Apollod. lib. I. pag. 33. aliique. MUNCK. Hypsei filia vocatur etiam a Tzetze ad Lycophron. vs. 22.

12 EX EA] An *&* *ex eâ?* Non putem, cum solemne sit huic scriptori omittere copulativam particulam. Inspice, ut hoc credas, cap. 24. 27. 29. 30. 35. 38. 61. 66. 92. 103. 127. 130. 148. 176. 178. 197. &c. Nec Scheffero id non visum,

geminos filios procreavit. Postea resciit [1] Inonem in Parnaso esse, [2] quae bacchationis caussa eo pervenisse. Misit, qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Resciit Themisto eam inventam esse, sed, quae esset, nesciebat. [3] Coepit velle filios ejus necare. Rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit & ei dixit, ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis [4] pullis [5] obposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id ubi resciit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam

sum, ut liquet ex ejus notis ad cap. 92. MUNCK.

1 Inonem in Parnasso esse] non sollicitari debuit a Barthio hic locus, & pro *Inonem* substitui *Junonem*. Putavit enim Athamas Junonem mortuam, quae vivebat tamen in Parnasso. Itaque mox scribit *inventam*. SCHEFF.

2 Quae bacchationis] *atque*. MICYLL. Micyllus putat, *atque*. Videntur verba trajecta, scribendumque, *bacchationisque causa*. SCHEFF. Cl. Schefferus trajectè: *bacchationisque*. Micyllus: *atque bacchationis*. Forte verius est, *Quam bacchationis*; ut illud *quam* posuerit pro *eamque*. Geminum prorsus & germanum est illud II. Astron. cap. I. *Quam Dianae venanti, ut eam interficeret, demonstrasse*. Item: *Ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam*. Apud Festum *in Roma: Eumque habuisse conjugem Romam, à quo, ut Italiâ sit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellavisse*. Pro *à quo* puto legendum *à qua* h. e. ex cujus nomine. Anton. Liberal. cap. 8. Ἐκ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύβαριν ἔκτισαν. Just. lib. xxx. cap. ult. *Ex nomine ducis gentes Rhaetorum condiderunt*. Scholiastes German. Fabulâ Arctorum: *Cynosuram dicit Jovis fuisse nutricem, unam ex Idaeis Nymphis, à qua in Cretae oppido Histoe Nicostratus constituit portus*, &c. At Hyginus in eadem narratione lib. II. Astron. cap. 2. *Ex cujus nomine*. Vetus interpres Cosmographiae à Godofredo editae p. 35. *Opus qualecunque nomine suo facit*. In Graeco est, Ἔργον ὁποῖόν τε ἐν ὀνόματι ἑαυτοῦ ἐργάζεται. Justinus modo laudatus lib. XXIII. cap. I. *Urbem ex nomine uxoris Laviniâ condidit*. Festus Pauli in *Indiges*: *In cujus nomine etiam templum construxit*. Et apud Servium ad Ecl. VI. 42. *Ignem de coelo subripuisse ferunt, & ideo a Jove religatum ad Caucasum, & volucribus objectum, quem postea ab Jove ipso resolutum, quod eum monuisset Themide abstinere*. Nec non Fulg. lib. I. cap. 4. *Filium genuisse, quem velut enormis substantiae successorem ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga filium deditum*. Sic *quae* habes pro *eaque* cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluissent, quae cum non potuisset viribus eorum resistere, Apollo inter eos cervum misit*. Cap. 29. *Sensit Amphitryon numen aliquod pro se fuisse, ex quâ die cum eâ non concubuit*. Cap. 91. *In quiete vidit, se facem ardentem parere, ex quâ serpentes plurimos exisse*. Nepos Themist. cap. 7. *Nam illorum urbem, ut propugnaculum, oppositum esse barbaris, apud quam jam bis classem regiam fecisse naufragium*. Leid. Ed. *Classis regia fecisset*. temere, ut puto. Sed pro *oppositum* legendum *oppositam*, & locum, ut a me factum, interpungendum censeo. Adde notas ad cap. 21. Nec contemnenda Barthii conjectura est: *Quae Bacchationis causa eo pervenisset*. Sic sane Astron. II. 24. *Septem stellas ostendit, quas esse crimen fingeret*. Imo hanc genuinam esse lectionem persuasissimum habeo. Nec aliter emendaverat in orâ codicis sui Nob. Heinsius. MUNCK.

3 Coepit velle] H. e. voluit. Inf. cap. 122. *Regnum Mycenis obtinere coepit*. pro quo dicit cap. 67. *Regnum occupavit*. Hellenismum resipit, quo praeter alios perquam crebrò utuntur Petronius & Noster Hyginus. Lucas Act. I. vers. I. Περὶ πάντων, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν: *de omnibus, quae Jesus fecit & docuit*. Vide Gatakerum Cinn. lib. I. cap. 3. qui originem ejus locutionis ex Hebraismo arcessit. Genes. I. vs. 3. Ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι. MUNCK. Adde Erhard. ad Petron. Satyric. cap. 6.

4 Pullis] Quis sit *pullus color* non malè explicat Alciatus Parergon lib. II. cap. I. MUNCK.

5 Opposuit.] Themistoni videlicet necandos, id est, objecit, quanquam vero similius *apposuit* videatur. SCHEFF. Scio, quomodo hoc verbum explicet Cl. Schefferus. Malebam tamen, *operuit*, vel *cooperuit*, περιέβαλε, quod & in margine libri sui notaverat Tollius. Sed retrahit me Horatii Scholiastes in Art. Poët. p. 626. ed. Cruq. *Eique nubes in speciem Junonis opposita est*. Caeterum filii illi, quos imprudens occidit, Πορφυρίων & Πτῷος fuisse dicuntur Nonno IX.

Dion.

niam Learchum majorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare ſe dejecit, & dea eſt facta.

V. *Athamas.*

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno [6] toto generi ejus fuit infeſta. Itaque Athamas, AEoli filius, per inſaniam in venatione filium ſuum interfecit ſagittis.

VI. *Cadmus.*

CADMUS Agenoris & [7] Argiopes filius, ira Martis, quod [8] draconem fon-

Dion. Addo, ὡς ἐν παρόδῳ *oppoſuit* reſtituendum eſſe Feſto in *Plutei* pro *appoſuit*, ex MS. Leid. Bibl. MUNCK.

Ad CAP. V.

6 TOTO GENERI] Archaiſmus eſt, de quo Giphanius indice Lucretiano, & Scioppius Suſp. Lect. I. epiſt. I. Meurſius ad Caton. R. R. Poene putidos eſſe videas in id genus archaiſmis affectandis quoſdam ſequioris aevi ſcriptores. Fulgentius Virgil. Continentiâ: *Eſto Eyryſtheus alio fortiori.* Item: *Nullo omnia vera noſſe contingit.* Titinnius Barbato: *Namque uni collegii ſumus.* Plura congeſſimus ad Fulgentium in Contin. Virgil. MUNCK. Inſpice, ſi tanti tibi videntur, Lector, quae a me ad Nepot. Eum. c. I. & a Cl. Oudendorpio ad J. Caeſar. l. V. B. G. c. 27. & ad l. VII. c. 66. congeſta ſunt.

Ad CAP VI.

7 AGRISOPES] *Argyopes.* Ita a Pherecyde dicitur. MICYLL. Infra fabula 178. & ſequenti *Agriope* vocatur. SCHEFF. Micyllus in margine ſuae editionis curavit appingi, *Argyopes. Ita a Pherecyde appellatur.* Hoc debet Natali lib. VIII. Myth. cap. 23. *Cadmum Pherecydes* lib. IV. *Hiſtor. ex Agenore & Argyope Nili fluvio natum eſſe tradidit.* Noſter cap. 178. & 179. *Agriopen* appellat. Ubi vitioſe *Argyrope* margo habet. Nempe Pherecydes Ἀργιόπη ſcripſerat, non Ἀργυόπη. Repone ergo Ἀργιόπη cum Cl. Scheffero, niſi mavis *Antiope* ex Scholiaſte Euripidis ad Phoeniſſ. vers. 5. Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνορος καὶ Ἀντιόπης τῆς Βήλου Κάδμος. Sed *Argiope* rectum eſt. Habet hoc Natalis ex Schol. Apollon. ad lib. III. 1185. Φερεκύδης δὲ ἐν δ΄ οὕτω φησίν. Ἀγήνωρ δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος. καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἐνίσχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ. τοῦ δὲ γίνεται Κάδμος. *Agriopen* tamen, ut Noſter bis, Lactantius quoque appellat ad II. Thebaid. 289. ut nec illud *Agriope* temere forſan ſit damnandum; quo nomine & Orphei uxorem Mimnermus vocat. MUNCK. Cadmus per Epaphum originem a Jove ducit. Lactant. ad Statium I. Thebaid. vs. 224. de Cadmi ſtemmate idem ad III. Theb. 286.

8 DRACONEM] De illo vide, ſi tanti putes, quae ad Anton. Liber. cap. 2. notavi. Martis & Furiae Tilphoſae eum facit filium Schol. Sophocl. ad Antig. vers. 130. MUNCK. Conſule de Dracone hoc Eurip. Schol. ad Phoeniſſ. vs. 7, 661. Tzetz. ad Lycophron. v. 1206. Paſſim vero cuſtodes, toparchae crudeles, callide obſervantes vigilanteſque vocabantur olim *Dracones.* (Graecis Δράκων ἀπὸ τοῦ δέρκειν i. e. *videre* dicitur, quia animal hoc acerrime videt, vigilatque vid. Schol. Ariſtoph. Pluto. 733. Philoſtrat. lib. III. de Apoll. Tyan. cap. 8. & Munck. ad praef. in fin.) *Draco Heſperidum* ab Agroeta paſtor agreſtis fuiſſe dicitur, quia inmitis erat. Vid. Schol Apoll. Rhod. IV. 1396. Cur Neoptolemus Draco ſit adpellatus, docet Tzetzes ad Lycophron. 185. Potter. ad v. 327. & de Draconibus aerarii cuſtodibus Meurſius ad Eund. v. 1311. Cur vero Cadmus & Harmonia in Dracones fingantur converſi, dicitur haec eſſe cauſſa, quia poſt hanc caedem ſeſe in ſpeluncam abdiderunt; nam primi homines in antris habitarunt. Vid. Perizon. Orig. Babylon. cap. 3. pag. 35. Stanlei ad Aeſchyl. Prom. Vinct. vs. 449. Burm. ad Ovid. VI. Met. 423. Imo inde antiquitus deorum habitacula fuiſſe antra commenti ſunt, & vetuſtiſſimi populi, ante exſtructa templa, antra Diis conſecrarunt, & in iis rem divinam fecerunt. Hinc ἄντρα per τοὺς ἱερωτάτους τόπους τοῦ ναοῦ explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 208. & ἀπὸ τοῦ ἀντεῖν, *ſupplicare* derivant. Vid. G. Cuper. Apotheoſ. Homeric. pag. 31. (quamquam Tzetzes ad Lycoph. v. 77. ab ἀναπιέζεσθαι originem habere confirmat) & μυχοὺς de locis ſacris ſive antris a Poë-

tis

fontis Castalii custodem occiderat, [1] suorum prole interemta, cum [2] Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua [3] in Illyriae regionibus, in dracones [4] sunt conversi.

VII. *Antiopa.*

Antiopa [5] Nyctei filia, ab [6] Epapho per dolum est stuprata. Itaque a Lyco viro suo ejecta est. Hanc viduam Jupiter compressit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, virum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem Citheronem. Cumque partus premeret, & quae-

tis dici docet Ill. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 161. Adde Lactant. ad Statii I. Theb. 720. *Persae in spelaeis coli Solem primi invenisse dicuntur.* Alii alio modo hanc fabulam explicant. ut Eustathius ad Dionys. Perieg. vs. 391. & S. Bochartus Geogr. Sacr. lib. I. cap. 19. cujus viri explicationem probat Olearius ad Philostrati Senioris lib. I. Icon. cap. 18.

1. Suorum prole] H. e. τῶν οἰκείων, vel *eorum* ἀρχαϊκῶς. de quo vide Meurs. Crit. I. 4. Dous. Plautin. Explic. pag. 72. Lactant. Arg. IV. Met. 15. *Evenissentque multa filiabus ac nepotibus infortunia.* Si quid mutari velis, non male rescripseris, *sua omni prole.* MUNCK. Non fuisse puto, cur doctissimus Munckerus tentaret *sua omni p. i.* Alterum enim μακρολογίαν prae se fert usitatissimam, pro suis, vel sua prole. Treb. Pollio in D. Claudio. c. I. *neque enim fas erat, eum tacere principem, qui tantam* generis sui prolem *habet.* WOPKENS.

2 Harmonia Veneris] Schol. Euripid. ad Phoeniss. 7. Ἔνιοι δὲ ἀντὶ Ἁρμονίας Ἠλέκτραν γῆμαι αὐτὸν φασί. Schol. Apollon. ad lib. I. 916. Harmoniam Electræ filiam facit, eamque duxisse Cadmum, & a matre ejus Thebanam portam Electridem denominatam. Sed praeter Hesiodum Θ. 975. Lactantium lib. I. 17. etiam Noster Geneal. Harmoniam Venere editam tradit. Scholiast. Horatii in Art. Poët. *Cadmus & Hermione* (Scrib. *Harmonie*) *in angues conversi sunt. Nam Harmione filia Martis & Veneris dicitur fuisse. Dicuntur autem in angues conversi propter occisum draconem, qui erat Marti consecratus.* Hephaestion tamen in leones transformatos eos narrat lib. I. Vid. Phot. pag. 473. MUNCK. Harmoniam Martis & Veneris fuisse filiam docent Pausanias lib. IX. cap. 5. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 391. Schol. Pindari O. Pyth. III. 153, 164. Lact. ad Statii I. Theb. 288, 680. & ad II. Th. 267. Plura, eaque egregia de Harmonia, habet Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. 133. Cur Musae Athenis Harmoniam genuisse fingantur ab Euripide, docet caussam Scholiastes ad Medeam vs. 834.

3 In Illyriae regionibus] Earum enim Rex fuit. Vide Apollod. lib. III. MUNCK.

4 Conversi sunt] Poëticam magis, quam pedestrem orationem sapit. cap. 79. *Theseus cum Pirithoo rapuerunt.* & cap. 127. *Quem postquam cognovit, qui esset, jussu Minervae cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Lactantius ad Stat Thebaid. III. 290. *Cadmus fugiens infortunia Thebarum, existimans se cum loco etiam fortunam mutare, cum Harmonie conjuge conversi sunt in dracones.* Capella lib. I, *Cum virtute Mercurius constiterunt.* Et lib. III. *Cum sponso Delius annuebant.* Sallust. Jug. 100. *Bocchus cum peditibus postremam Romanorum aciem invadunt.* MUNCK. Non poëticam haec magis sapiunt, quam solutam orationem. Quadrigarius apud A. Gell. l. 9. N. A. c. I. *Sagittarius cum funditore utrimque summo studio spargunt fortissime.* Consule tu Lector Cel. Burm. ad Ovid. lib. I. Met. vs. 320. & Cort. ad Sallust. B. Cat. c. 43. n. I. & videbis optimum quemque solutae orationis auctorem ita locutum esse.

Ad CAP. VII.

5 Nyctei filia] Sic & Apollodorus lib. III. pag. 144. & Propert. lib. III. eleg. 13. *Asopi* filiam facit. Apollon. lib. I. 735. Ubi Scholiastes: Δύω Ἀντιόπαι ἐγένοντο. ἡ μὲν Νυκτέως, ἡ δὲ Ἀσωποῦ, ἧς καὶ Διὸς Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἳ καὶ Θήβας ἐτείχισαν. Apollon. sequutus est Tzetzes in Lycophr. pag. 77. Ita famam non semper veri nunciam tulisse, notavit quoque in Corinthiacis Pausanias. MUNCK. Consule Cl. Burm. ad Ovid.

quaereret, ubi pareret, dolor eam in ipſo bivio coegit partum edere. [7] Quos paſtores pro ſuis educarunt, & adpellarunt [8] Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ, ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν, id eſt, quoniam in bivio eum edidit. Qui poſtquam matrem agnoverunt, [9] Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Citherone fons eſt natus, [10] qui Dircaeus eſt appellatus, beneficio Liberi, quod ejus [11] bacha fuerat.

VIII. [12] *Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius.*

NYCTEI regis in Boeotia fuit filia Antiopa. Ejus [13] formae bonitate Jupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet, propter

Ovid. VI. Met. 110. item Schol. Apoll. Rh. lib. IV. vs. 1090. Lactant. ad Statii VII. Theb. vs. 189. & IX. 420.

6 EPAPHO] *Epopeo*, ut in Corinth. Pauſ. MICYLL. Suſpicatur *Epopeus* legendum ex Pauſania Micyllus. Neque aliter Apollodoro nuncupatur. Tamen *Epaphus* eſt & in ſequenti capite. SCHEFF. *Epopeo* ex Pauſaniâ Micyllus. Nec aliter eum appellat Apollodorus lib. III. vel Schol. Apollon. ad lib. IV. 1090. Non nuperum hoc eſſe vitium patet ex Lactantio in Stat. IV. Theb. vers. 570. qui, ut alias multas, ita etiam hanc fabulam ex Hygino tranſſcripſit. *Antiopa*, inquit, *Nyctaei* (ſcrib. Nyctei) *regis filia ab Epapho per dolum ſtuprata eſt*, &c. Ἐπωπεὺς Σικυώνιος eſt Hephaeſt. lib. I. MUNCK. De hoc *Epopeo* Sicyoniorum rege, Antiopes raptore Cl. Burm. ad Ovid. II. Met. 592.

7 QUOS PASTORES PRO SUIS] Videtur deeſſe *peperitque gemellos*, aut ſimile MICYLL. Putat Micyllus deeſſe, *peperitque gemellos*: mihi non videtur. Solent quippe talia inveniri etiam apud Scriptores optimos, dum ad rem, quam ad verba magis attendunt. Noſter infra quoque fab. 149. *Ex eo conceptu nata eſt Armonia, cui Minerva & Vulcanus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum ſcelerata extitit.* De unica Armonia praeceſſit, & tamen ſequitur *eorum*, quia ſimul maritum ejus in animo habuerat. Ita fab. 194. *Navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos eum perduci ad ſe imperaſſet.* dicit *quos*, & nautas reſpicit, quos habuit in animo, non navem, de qua ſcripſit. Simili modo fab. 120. *Quorum fuit inſtitutum*, cum praecedat de finibus Tauricis. SCHEFF.

8 ZETON ἀπὸ τοῦ ζητεῖν] Haec cum ſequentibus adjecta ſunt ab intempeſtivo aliquo interprete. Alibi profecto nihil legas ſimile apud Noſtrum. SCHEFF. Interpretationes has ab intempeſtivo aliquo interprete adjectas cenſet Cl. Schefferus; Certe haec abſurda mihi videntur. Neque enim Ζῆτος Graece, ſed Ζῆθος ſcribitur, unde *Zethus* apud Horat. lib. I. epiſt. 18. vers. 42. Male *Zetus* ſcribitur apud Servium ad Eclog. II. 24. Ita ludit more ſuo Fulgentius lib. II. Mythol. *Tereſiam in modum temporis poſuerunt, quaſi* θέρους αἰών, *id eſt, aeſtiva perennitas.* Placuit tamen iſta alluſio veteribus. Vide Etymol. Magnum in Ζῆθος. MUNCK.

9 DIRCE AD TAURUM] Vide Schol. Euripidis ad Phoeniſſ. pag. 280. Edit. Steph. & Apollon. loco modo adducto. MUNCK.

10 QUI DIRCEUS] Scribe, *Dircaeus*, ut apud Horat. eſt & Virgil. ex Graec. Διρκαῖος. Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. 102. Καὶ ὁ τόπος, ἔνθα ἐσύρη, Δίρκη καλεῖται, καὶ ὁ ποταμός. & ad vs. 650. Δίρκη δὲ ποταμὸς Θήβης, ὁμώνυμος τῇ πηγῇ. MUNCK. *Fons & Fluvius Thebarum* etiam dicitur Dirce a Scholiaſte Sophocl. Antig. vs. 105. Sed conſule, Lector, Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 76. inprimis Lactant. ad Statii III. Theb. 205. & ad I. Achill. vs. 12.

11 BACCHA FUERIT] Comeliniana, *fuerat*, ſine cauſſa. SCHEFF.

Ad CAP. VIII.

12 EADEM EURIPIDIS, QUAM SCRIBIT ENNIUS] In hoc titulo pro *Euripidis Euchemeri* legendum cenſet Barthius. Verum nihil immutandum docet Rheineſius lib. III. Var. Lect. pag. 374. cum Euripidis Ἀντιόπη citetur Stobaeo atque Ciceroni. SCHEFF. Laudat eam in Εὐθυδήμονα. Heſych. MUNCK. Plura de hujus Antiopae fabula narrat Lactant. ad Statii II. Achill. vs. 66.

13 FORMAE BONITATE] H. e. praeſtantia. Phaedrus lib. IV. 8. *Tanta bonitas eſt aquae. Dignitatem* Noſter appellat cap. 106. & 78. MUNCK. Hinc *corporis, animi bona & mala* de pulchritudine &

pter ſtuprum [1] minitans, periculum Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quo illa pervenerat, [2] Epaphus Sicyonius [3] ſtabat. Is mulierem [4] advectam domo matrimonio ſuo junxit. Id Nycteus aegre ferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inpune Antiopa ferret. Hujus poſt mortem Lycus Sicyonem venit. [5] Interfecto Epapho, Antiopam vinctam [6] abduxit in [7] Citheronem: [8] parit geminos, [9] & reliquit. Quos paſtor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in cruciatum. Ea occaſione nacta fugae ſe mandavit. Devenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitivam, [10] non recepit. In eundem lo-

& deformitate corporis ac mentis occurrunt, & *bona forma* pro forma praeſtanti. Conſule Celeb. Burm. ad Phaedr. III. 8, 15. Sic ἀγαθὸς Graecis. Theocrit. Idyll. XXIII. 2.

——— ἐφάβω
Τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω.

1 MINITANS PERICULUM] Barthius volebat, *vitans*, & mox *aufugit*. Ego mallem omnibus retentis tantum comma ſcribere poſt *minitans*, ut ſenſus ſit, patrem minatum ei poenas; has deinde minas effeciſſe, ut caveret ſibi, atque ſic periculum evaderet. Vide Apollodorum lib. III. quo cum convenit haec expoſitio. SCHEFF. Barthius *vitans* conjecit. Tollius, *inſtans*. Ego antehac *imminens*. Nunc verum mihi videtur, quod divinat Cl. Schefferus, poſt τὸ *minitans*, ponendum eſſe inciſum. Scribe ergo, & diſtingue etiam poſt τὸ *vellet: Cum pater punire vellet, propter ſtuprum minitans, periculum effugit.* cap. 10. *In aquilam commutatus mortem effugit.* Apollodorus certe, quod Vir Clariſſimus vidit, id firmat, ita ſcribens: ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει. Sed illuſtri Heinſio *minitans periculum* videtur dictum, ut *minantia fata* apud Silium. Et ſic nihil medicinae flagitat hic locus, niſi ut inciſum poſt τὸ *periculum* tollatur. MUNCK.

2 EPAPHUS] *Epopeus*. MICYLL.

3 STABAT] H. e. commorabatur, diverſabatur, manebat, dum domo aberat. Hinc *ſtabulum & ſtatio* pro taberna & diverſorio apud Veteres. Et *ſtabularius* πανδοχεὺς ſive caupo apud Junilium & Cyprianum lib. III. epiſt. 13. *Stabulariae mulieres* apud Auguſt. C. D. XVIII. 18. copae. Praeivit nobis ad hanc explicationem Barthius. Ita σταθμὸς accipitur interdum Graecis. Vide Jerem. cap. X. 5. Heſych. Σταθμοί, ἐπαύλεις. Gloſſ. vett. *Stabulum*, πανδοχεῖον. Cyrill. Στάσις, καταμονή, *Statio*. Tertull. Sodom. *Hoſpitioque vocat longe ſtabulare parantes.* Confer, quae ad Suet. Neron. cap. 37. notavit Torrentius. MUNCK. Ita *Statio* recte praefert τῷ *ratio* apud Phaedrum l. I. fab. 30. Cl. Burm. & in pl. *ſtationes* pro *tabernis*, porticibus, baſilicis, in quibus & recitationes fiebant, & otioſi ad confabulandum conveniebant, ſumi docet idem ad Ovid. l. III. Triſt. El. I. vs. 79. Hinc, etiam *ſtare* de meretricibus ante lupanaria quaeſtus gratia commorantibus. Vide Wouweren. ad Petron. Satyric. cap. 6.

4 ADVECTAM DOMO, MATRIMONIO] Emenda, *advectum domom.* littera ultima eſt extrita propter ſimilem ſubſequentem. *Domom* autem antique, pro *domum*, ſicut ſaepe apud Noſtrum. SCHEFF. H. e. domum. *Domo* dixiſſe dandi caſu Catonem & Horatium notavit Voſſius, quem figurate nonnunquam poni pro accuſativo volunt. Infr. cap. XIV. *Delatum fluctibus Lilybaeo ſervavit.* niſi placet ablativum eſſe per defectum praepoſitionis ſubaudiendae iſtiuſmodi locis poſitum. Vide notata ad cap. XV. quo multa id genus congeſſimus. Cl. Schefferus emendat, *domom*, ἀρχαϊκῶς. MUNCK.

5 INTERFECTO EPAPHO] Ante haec verba ponendam curavi τελείαν στιγμὴν, poſtulante omnino id ſententia. MUNCK.

6 ADDUXIT IN CYTHERONEM] Putant locum eſſe mutilum. Ego ſic reſtituo: *Antiopam vinctam abduxit. Ea in Cytherone parit geminos, & reliquit.* Clara ſunt omnia. SCHEFF. *Adducere* pro *abducere* habes etiam cap. 64. 84. 121. 122. 173. & apud Ovid. I. Met. 677. in quibuſdam editt. Juſtin. libr. XVIII. I. Utrumque certo reſpectu tolerari poſſe exiſtimat Berneccerus. Sed ille, ut video, ſolus relinquitur. Corrige ergo cum Cl. Scheffero, *abduxit.* MUNCK. Plura exempla dabit Cl. Arntzenius ad A. Victor. de Vir. Ill. cap. 21. n. 3.

7 CITHERONEM] Putet aliquis ſcribendum eſſe *Cithaeronem* & heic & in praecedentibus; Sed *Citheron* pro *Cithaeron* effert etiam Auſonius Grypho

locum Dirce per bacchationem Liberi [11] illuc delata eſt. Ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. Sed ab educatore paſtore adoleſcentes certiores facti, eam eſſe matrem ſuam, celeriter conſecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & ſimul juſſit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. *Niobe.*

[12] Amphion & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii, juſſu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt uſque ad [13] Semelae buſtum, Lajumque Lab-

pho Ternario, quaſi in Graeco eſſet *κιθερὼν* non *κιθαιρών*: quod & Lactantius ſibi permiſit. lib. I. 22. *Qui* (mons) *cum citharae cantu perſonaret, Citheron appellatus eſt.* Servius ad AEn. IV. 469. *Comperit eum in Citherone monte eſſe.* Obſervavit Feſtus ruſticorum eſſe non pronuntiare diphthongos. MUNCK.

8 Parit geminos] Cl. Schefferus ita diſtinguit: *vinctam abduxit. In Citherone ea parit geminos.* Fateor minimam iſtam mutationem multum lucis attuliſſe. Poteſt tamen conciſa oratio videri, qua *τὸ Antiopa* ex praecedentibus ſubaudiendum relinquatur. Similiter ex praecedentibus ſubaudiendum relinquitur cap. 53. JUPITER. *A quo* (Jove) *in avem ortygiam commutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare abjecit.* cap. 19. *Ab Jove eſt excoecatus, & appoſuit ei Harpyas.* cap. 56. BUSIRIS. *Apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, ex Graeciâ augures convocavit.* cap. 72. FILIUS. *Quae cum filium procreaſſet, & ad puberem aetatem perveniſſet.* cap. 77. LEDA. *Jupiter Ledam compreſſit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam.* 105. PRIAMUS. *In quâ ſcriptum fuit; Palamedi a Priamo miſſa; tantumque ei auri pollicetur*, &c. cap. 106. AGAMEMNON. *Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit.* cap. 126. MNESTERES. *Quem cum Eumaeus ad Mneſteras perduxiſſet, & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos.* cap. 178. CADMUS. *A Cadmo lapide eſt interfectus; denteſque ejus, Minervâ monſtrante, ſparſit & aravit.* cap. 198. PATER. *Illa ſe in mare praecipitavit, ne perſequeretur.* cap. 30. IS. *Veſtigia ejus afflabat, & malorum cruciatu moriebatur.* Tale eſt & illud Scholiaſtae German. Orione: *Cum putarent Arionem obiiſſe, & de monumento prodiiſſet.* ſc. Arion. Neque non iſtud Lactant. ad II. Stat. Thebaid. vers. 4. *Quos Juno cauſâ Epaphi ex Jove nati contra Jovem excitavit arma ſuſtollere. Unde icti poenas dederunt adjuvantibus Diis, & Atlanti coeli [onus] impoſuit,* ſcil. *Jupiter.* Fulgent. lib. II. cap. 15. *Jupiter cum Semele concubuit, de qua natus eſt Liber pater, ad quam cum fulmine veniens, crepuit.* ſcil. *Semele.* Et lib. I. cap. 27. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, & ei ad currum leonem & aprum junxerunt.* Ita habet MS. Leid. & Baſil. Edit. vetus, non *qui ei.* Loqui ſic nonnunquam etiam Graecos animadverti. Parthen. Erot. cap. 15. *Δι' ἣν αἰτίαν μάλα χαλεθύμιος τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν δύστοχα βάλλειν ἐποίει.* nempe Ἄρτεμις. Haec ſtatim ſub initium heic conſtipare volui, ut, cum toties iſta orationis forma in hoc ſcripto deprehendatur, examinet lector, librariiſne ea, an auctori ipſi ſint tribuenda. Confer notas ad cap. 54. MUNCK.

9 Et reliquit] Malim, *relinquit*, propter *τὸ parit*, quod praeceſſit. MUNCK. Sed vide, quae a me ad Nepot. Dione cap. 8. & ad J. Caeſar. l. v. B. G. c. 11. p. 222. a Cl. Oudendorpio notata ſunt.

10 Non recepit] Vetus, *recipit*, quod magis probo. Porro poſt haec verba ſuſpicor deeſſe aliqua, quibus oſtendebatur, quomodo etiam contra Zeti voluntatem ibi ſubſtiterit. SCHEFF. Vetus *recipit*, inquit vir doctus, *quod magis probo.* Atqui Micylli editio, quae prima eſt, *recepit* exhibet: nec, cur valde improbem, video. MUNCK.

11 Illuc] Quia praecedit, *in eundem locum*, deletam vellem hanc voculam. MUNCK.

Ad CAP. IX.

12 Amphion et Zethus] De horum nece Apollodor. lib. III. pag. 181.

13 Semedustum] in *aedificatum* fortaſſe. MICYLL. Barthio aſſentior, qui hic legit *Semeles buſtum.* Semeles ſepulchri meminit & Pauſanias lib. IX. quod fuerit in urbe Thebanorum. SCHEFF.

Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. [1] Ipsi ibi regnum obtinere coeperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & [2] Diones filiam accepit. Ex qua procreavit [3] liberos septem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonae anteposuit, superbiusque locuta est in Apollinem & Dianam: quod illa [4] cincta viri cultu esset, & [5] Apollo vestem deorsum, atque crinitus; [6] & se numero filiorum Latonam superare. Ob id Apollo filios ejus in sylva venantes, sagittis interfecit in monte Sipylo.

SCHEFF. Turnebus, *Semelae bustum*, Advers. lib. XXVIII. 43. Quod & Barthio ac Cl. Cupero Observ. lib. III. cap. 17. venit in mentem. Atque ita emendaverat quoque olim in Libro suo Salmasius. MUNCK. Neque aliter legi potest. Auctor noster recte addit *usque ad Semelae bustum*, quia locus is sacer erat, eademque, qua loca alia fulmine tacta, custodiebatur religione. Consule Celeb. P. Burm. in Diss. de Jove Fulgerat. cap. 7.

1 IPSI IBI REGNUM] Τὸ *ibi* abest à vetustioribus. SCHEFF. Τὸ *ibi* non agnoscere vetustiores ait vir Cl. Sed vetustissima Micylli omnino agnoscit. Nec causam video, cur aliae expulerint. MUNCK.

2 DIONEI] Scribe *Diones*. Ex Fab. 83. & aliis. SCHEFF. Scribe *Diones*. Vide infr. cap. 82. & 83. Longe aliter de Niobe fabulatur Parthenius Erot. cap. 33. Diones vocabulum restituendum etiam Lactantio in Stat. Theb. lib. IV. vs. 576. *Niobe*, inquit, *filia Tantali & Peniopes*. Lege, *Diones*. MUNCK. Consule Cl. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 146. & de *Dione* ejus matre una ex Hyadibus ad vs. 174.

3 LIBEROS SEPTEM] H. e. septem filios. Veteres τὸ *liber* singulari numero pro filio posuisse probat aliquot exemplis Vossius Analog. lib. I. cap. 42. & Schottus ad Victoris Caesar. cap. 26. quibus nos praeter hoc Hygini illud quoque Solini addimus cap. 8. *Tres liberos in Italia procreavit, Tiburtum, Coram, Catillum.* Plinius lib. I. ep. 10. *Liberi tres, duo mares, quos diligentissime instituit.* Si enim singulari numero careret hoc nomen, non *tres*, sed *ternos* vel *trinos* dixissent. Vide Varron. L. L. IX. pag. 136. Quintil. decl. 11. *Liberi ac parentis non alius mihi videtur affectus*, &c. MUNCK.

4 CINCTA VIRI CULTU] H. e. Altè cincta, ut viri solent. Petit a Jove & impetrat apud Callim. Hym. III. ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν. Ovid. X. Met. *Nuda genu vestem ritu succincta Dianae.* Ad illum virilem cultum respexit Petronius: *Et praecincti certe altius eramus.* Minutius Felix: *Diana interim est altè cincta venatrix.* Imo & *bis cincta*. Auson. epigr. 38. Claud. P. R. II. vers. 33. *Crispatur gemino vestis Gortynia cinctu, Poplite fusa tenus.* *Succincta* est Ovid. III. Art. A. 143. & Amor. II. El. 2. *Incincta* Heroid. IV. 87. Alte cincti imprimis venatores, alte etiam viatores. Horat. lib. I. Sat. V. 5. *Hoc iter ignavi divisimus, altius, ac nos, Praecinctis unum est.* Corrige ex hoc loco Servium ad AEn. I. 214. *Accinctos autem industrios dicimus, ut Horatius:* Altius ac nos praecincti sumus. Lege, inquam, *Praecinctis unum est.* MUNCK. Consule Ill. Spanh. ad Call. H. Dian. vs. 11.

5 APOLLO VESTEM DEORSUM] Videtur deesse *haberet*. aut simile verbum. MICYLL. Scilicet *cinctus*, quod debet repeti ex praecedentibus. Neque haec lacuna est, quod Barthius quoque vidit. Adi indicem. SCHEFF. Supplet Micyllus, *haberet.* Sed tu repete potius cum Scheffero τὸ *cinctus* ex praecedentibus, id quod jam antea Barthius quoque monuerat. Pingit habitum Citharoedicum. Tib. III. 4. *Ima videbatur talis illudere palla.* Pariter de eodem Apolline Ovid. XI. Met. 166. *Verrit humum Tyrio saturatâ murice pallâ.* MUNCK. De Apollinis vestitu praeter Broukh. ad Tibull. III, IV, 35. videndus Ill. Spanh. ad Call. H. Apoll. vs. 32. p. 63, 64. *Crinitus* & *intonsus* dicebatur passim a Poëtis, ob comam ejus semper intonsam ac prolixam. Consule Apollon. Rhod. II. Arg. vs. 710. & confer vs. 679. videndi Lambinus ad Horat. l. I. Od. 21. vs. 2. & Broukh. ad Tibull. l. l. vs. 27. Sed haec satis nota sunt; illud unum addo, caussam hinc adparere, cur ὁ Δαφνηφόρος, ut refert Proclus in Chrestomathia apud Photium Biblioth. p. 989. fuerit ΤᾺΣ ΜῈΝ ΚΌΜΑΣ ΚΑΤΕΙΜΈΝΑΣ, χρυσοῦν δὲ στέφανον φέρων, καὶ ΛΑΜΠΡᾺΝ ἘΣΘΗ͂ΤΑ ΠΟΔΉΡΗ ἘΣΤΟΛΙΣΜΈΝΟΣ. De luctu Niobes Plutarch. de Consolat. ad Apoll. pag. 116. De fabula ita Sophocles Electra vs. 150. canit

Ἰὼ παντλάμων
Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
Ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
Αἶ αἶ δακρύεις.

Ubi

Et Diana filias in regia ſagittis interemit, praeter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta eſſe dicitur [7] in monte Sipylo. [8] Ejuſque hodie [9] lacrymae manare dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline ſagittis eſt interfectus.

X. *Chloris.*

[10] CHLORIS Niobes & Amphionis filia, quae ex ſeptem ſuperaverat. Hanc

Ubi v. Schol. ἐν τάφῳ πετρίνῳ, τουτέστιν ἀπολιθωθεῖσα. & Triclinius ad h. l. & Biſetus ad Ariſtoph. Ran. vs. 943. proferunt hoc Agathiae Scholaſtici in Nioben Epigramma:

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν,
Ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
Ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ νεκρός ἐστι καὶ τάφος.

A Jove in ſaxum mutatam credi docet Triclin. ad Soph. Antig. vs. 836. a Diana Nioben interfectam docet Lactant. ad Statii I. Theb. vs. 711. Fabulam vero explicat Palaephatus cap. 9.

6 ET SE NUMERO] Mallem, *at ſe numero*, quia hoc eſt efficacius. SCHEFF. Cl. Schefferus, *at ſe*, quod hoc ſit efficacius. Sed & pro *at* ita ſaepe in hoc ſcripto poſitum deprehendo, ut vix quicquam mutare audeam. Inſpice cap. 21. 26. 31. 67. 82. 122. 125. 154. &c. Etiam Graeci καὶ pro ȣ̃ non raro ponunt, ut obſervat Pſochen. Diatrib. de ſtyl. nov. Inſtrum. Tm. 58. Ne dicam jam τὸ & non incommode explicari heic poſſe per *etiam* vel *inſuper*. MUNCK.

7 IN MONTE SIPYLO] Propert. lib. II. 16. *Nec tantum Niobe bis ſex ad buſta ſuperba Sollicito lacrymas depluit à Sipylo.* MUNCK. Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 124. Sophocl. Antig. vs. 834. 835. 836.

Ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
Τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, ΣΙΠΥΛΩ ΠΡΟΣ ἌΚΡΩ.

Ad quae verba Veteres Critici, ut & ad ſequentia, ſunt conſulendi. Cur autem Apollo filios, Diana vero filias interfeciſſe fingantur, lectorem docebit Ampliſſ. Cuperus in Harpocrate pag. 43. quamquam Plutarch. T. II. p. 170. tam filios, quam filias, interfectos a Diana indicat. &, quid ſit *Apollinis ac Dianae telis interfici*, Cl. Burm. in Jove Fulgeratore cap. 15. p. 335. Adde Servium ad Ecl. V. vs. 66. & Philoſtrat. Heroic. cap. 10. §. 4. ibique Olear.

8 EJUSQUE HODIE] Mallem, ſi addicerent MSS. *Ejus hodieque.* Ovid. VI. Met. 310. *Liquitur, & lacrymas etiam nunc marmora manant.* MUNCK.

9 LACHRYMAM MANERE] Tollius ad Auſonium Epit. 27. emendat, *manare*, quod probo. Ipſum vide. SCHEFF. Praeferam *manare.* quod Cl. Tollio eſſe viſum ex Cl. Schefferi notis didici. Sen. Agam. 378. *& adhuc lacrymas Moeſta aeternum marmora manant.* Etiam *fluere* active comperi uſurpatum. Iſidor. Orig. XVII. 8. *Cujus virgulae inter caniculae ortum catervatim lacrymas fluunt.* Catal. Pith. lib. I. *Effluas dulcem ſaporem comparandum nectari.* Quem verſiculum fruſtra emendare nituntur. *Effluere* eſt producere heic & gignere, ut *emanare.* Incertus auctor de Orthograph. in Corpore vett. Grammat. *Emanat fons ſive terra aquam*, id eſt, gignit ac producit. Contrarium eſt *influere.* Cyprian. lib. II. ep. 2. *Quod in mentes noſtras indulgentiae coeleſtis allapſu clementer dominus influxit.* Minucius Felix Octavio: *Mare influxerit liquor.* Leo Papa de conflictu Vit. & Virt. *Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam?* Apollod. lib. III. Καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. Adde quae annotat Schol. Homeri ad Iliad. Ω. 602. Perquam elegantes ſunt hi verſiculi Callimachi Hymno Apollinis: Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος Ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται, Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης. Haud abſimile eſt, quod de columnâ ſalis, in quam Lothi uxor converſa eſt, memorat Tertullianus: *Dicitur & vivens alio jam corpore ſexus Munificos ſolito diſpungere tempore menſes.* Unde orta ſit fabula, indagat Euſtath. ad Dionyſ. pag. 18. MUNCK.

Ad CAP. X.

10 CHLORIS IN URBE SETI AMPHIONIS] Homerus tamen non hujus, ſed alterius Amphionis, qui fuit Jaſii, filiam videtur facere Odyſſ. Λ. MICYLL. Quaenam haec urbs Seti? ſine dubio ſcribendum, *Chloris, Niobes & Amphionis filia.* Ex prima Syllaba *Ni* in voce *Niobes* fecerunt *in*, ultimam litteram S adjecerunt conjunctioni, remanebat *obe*, unde doctus ſcilicet aliquis

Hanc habuit in conjugem [1] Neleus Hippocoontis filius. [2] Ex qua procreavit liberos masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem. undecimus autem [3] Periclymenus, beneficio [4] Neptuni avi in aquilae effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor [5] in Ilio erat, qui tria secula vixisse dici-

quis formavit *urbe*. SCHEFF. Barthius ad Statium, *in urbe Zethi*, *hoc est*, *Thebis*. Salmasius in margine libri olim sui, quem pro benignitate suâ utendum nobis dedit Cl. Blancardus, appinxerat, *Niobes & Amphionis*. quod omnino probandum. &, ut video, probat mecum Schefferus, idem conjiciens. Sed Schol. Homeri ad Odyss. Λ. vers 280. longe aliter γλυκαλογεῖ, matremque Chloridis Περσεφόνην appellat. ipsum adi. Nihil tamen movere debet hoc lectorem. Corrigi ita vult Hyginus ipse cap. 14. *Periclymenus Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes Amphionis filiae filius*. MUNCK. Plures fuere *Chlorides*. Vide Burm. in Catal. Argon. in voce *Mopsus*.

1 Neleus Hippocoontis] Scholiastae Homer. loco modo laudato cum aliis non paucis est Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς. MUNCK. Plures ejusdem nominis fuere. Sic *Neleum* Codri filium Mileti conditorem, cum hoc *Neleo* Nestoris patre confundi a Strabone docet Cel. Perizonius ad AElian. VIII. V. H. c. 5. Neptunus a multis in fluvium *Enipeum*, quo nomine inde a Milesiis fuit cultus, mutatus dicitur e Tyro Salmonei filia, hunc *Neleum* & Pelian suscepisse. Consule Tzetz. & Potter. ad Lycophron. vs. 722. Passerat. ad Propert. I, 13. 21. & Cl. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 117. Verum ab aliis *Cretheus* pater Nelei fuisse creditur. Vide Munck. ad fab. 157. Imo Pausanias lib. IX. cap. 36. juxta finem ait: Νηλεὺς ΚΡΗΘΕ'ΩΣ βασιλεύων Πύλου (quam condidisse dicitur ab Apollodoro lib. I. pag. m. 45. unde *Neleia Pylos* Statio Theb. IV. 125.) γυναῖκα ἔχεν ἐξ Ὀρχομενοῦ Χλῶριν (ita enim legendum) Ἀμφίονος τοῦ Ἰλασίου. & pro Ἰλασίου legendum ibi esse Ἰασίου docet Simsonius Chron. Cathol. A. M. 2661. *Cretheus* juxta Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 190. esset magnus avunculus *Nelei*, frater quippe *Salmonei*, cujus filia *Tyro* V. Tzetz. ad Lycophr. vs. 175. Sed jam supra confusionis caussam notavi. Rectius itaque *Neleus* Neptuni filius dicitur. Inspice etiam Catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in hac voce, & in *Periclymenus*; adde notam sequentem.

2 Ex qua, &c.] Idem Scholiastes ex Chloride tres tantum procreasse eum tradit, reliquos vero ex diversis matrimoniis. Calculum illi dat Apollonianus Scholiastes ad lib. I. 156. Νηλεὺς ἔχε παῖδας ἐκ μὲν Χλωρίδος Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον. Ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν Ταῦρον, Ἀστέριον, &c. Habes ibi & caeterorum nomina. MUNCK.

3 Periclymenes] Infra c. 14. est *Periclymenus*, quod videtur rectius, quia & Apollodoro ita scribitur. SCHEFF. Micyll. Editio exhibet, *Periclymenis*, scribe, *Periclymenus*, Apollon. I. 156. Περικλύμενος Νηλήϊος. Interfectum eum ad illum locum narrat Scholiastes, ut & Apollodorus lib. I. pag. 36. ac Tzetzes Chil I. 45. Nonnus Dionys. μγ. Ovid. XII. Met. fab. 6. MUNCK.

4 Neptuni avi] Atqui modo Hippocoontis esse filium Neleum dixit. In tam brevi narratione diversas miscere opiniones, vix veniam mereri videtur. Caeterum συνεμάχουν τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοί, Ποσειδῶν, Ἥρα, Ἀϊδωνεύς. Vide Schol. Hom. Iliad. Λ. 689. MUNCK. Hygini locus an corruptus sit, nescio, sed Neptunum recte Periclymeni avum vocari, qui a multis pater Nelei fuisse creditur, docet Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. in *Periclymenus*. Si audacior essem, *apis in effigiem* substituerem, τοῖς *avi* & *aquilae* ejectis; Nam Apollodorus lib. I. pag. m. 45. docet Περικλύμενος ᾧ δὴ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφὰς, καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος ὁτὲ μὲν λέων, ὁτὲ δὲ ὄφις, ὁτὲ δὲ ΜΕ'ΛΙΣΣΑ.

5 In Ilio erat] Barthius commentario ad Stat. emendat, *in exilio erat*. Convenire hoc aliquatenus videtur cum verbis Apollodori: Ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. & Scholiast. Homeri. ad Iliad. Λ. 691. Τὸν Νέστορά φησι περιλειφθῆναι τῶν Νηλέως παίδων. ἤτοι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις, &c. Si hoc tamen minus placeret forte, examinandum offert lectori, *Gerenii*. Sed me judice, durum alterum, alterum nimis a vulgatâ scripturâ remotum. Scribo: *In Pylo non erat*. Ita infr. habes cap. 254. *Anchises item in Ilio*, &c. 273. *fecit in Ilio*. Confer notata ad cap. 243. Interpres Concil. Ephesin. pag. 76. Edit. Contii: *Synodus congregata in Ephesо*. Nec aliter Plaut. Bacch. Act. II. sc. 3. Adde, quae Vossius habet construct. pag. 167. MUNCK. De Fabula consule Schol. Homeri Iliad. Λ. vs. 250. Huic vero Scholiastae & Hygino addatur Philostratus cap. III. Heroic. §. I. qui Nestorem Neleo patri, & fratribus Geryonis

dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos [6] [7] Chloris & fratrum, [8] Apollo eripuerat, Nestori concessit.

XI. [9] *Niobidae.*

[10] THERA, Tantalus, Ismenus, [11] Eupinytus, Phaedimus, Sipulus, [12] Chiade, Chloris, [13] Astycratia, [14] Siboe, [15] Sictothius, [1] Cleo-

nis boves Herculi auferentibus noluisse adesse, licet posset, & ideo Herculem, justitiae mercedem Nestori dedisse Messenen inter alia refert. Vide ibi cetera.

6 CHLORIS] Scribo *Chloridis.* Nihil mutarem, nisi haberetur infr. cap. 14. *Ampyci & Chloridis filius.* Legimus enim in vett. inscript. *Isis* pro *Isidis*, *Isi* pro *Isidi.* In Veneris Pervig. *Facta Cypris de cruore deque Amoris osculis.* Sic & *Adone* pro *Adonide* dixit Lactant. lib. I. 17. & Arnobius lib. IV. *Arsisse Proserpinam in Adonem*, nisi ista sunt a recto *Adon.* quo utitur Capella lib. II. Sidonius carm. 2. *Quicquid laudatum est Scythicis Anacharsis in oris*, ἀντὶ τοῦ Anacharsidis. Talia sunt ista apud Nostrum cap. 97. *Alcestis Peliae filiae filius.* 157. *Busiris filia.* 189. *Munera Procri dat.* Charisius lib. I. *Non est necesse consuetudinem ratione reformare, praesertim cum adsit auctoritas. Nam & Varro de vitâ suâ, non tantum hujus Serapis declinavit, sed & Isis, quod paulo est durius*, &c. Quamobrem nollem hanc declinandi rationem tantopere improbasset πολυΐστωρ ille Vossius. MUNCK.

7 CHLORIS ET FRATRUM] Utique nullos Chloridi eripuerat annos Apollo, qui filios Niobes occidit, non filias, quas Diana interemit, & has quidem *praeter Chloridem*, fab. 9. *quae sola ex septem superavit*, hac ead. fab. Delenda omnino copula, legendumque *Chloridis fratrum.* Caeterum Nestorem Gerenii fuisse, capta Pylo, docet & Pausan. Lacon. extr. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει (Γερηνίᾳ) Νέστορα οἱ μὲν τραφῆναι λέγουσιν, οἱ δὲ ἐς τοῦτο ἐλθεῖν φεύγοντα τὸ χωρίον, ἡνίκα Πύλος ἡλίσκετο ὑπὸ Ἡρακλέους. Similiter Scholiast. Homeri. Il. B. v. 33. E. v. 392. & Λ. v. 691. Unde & ab Homero saepissime vocatur Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. Jac. Perizonius. MUNCK.

8 APOLLO ERIPUERAT] Barthius vult, *corripuerat*, quod exponit, *breviores fecerat.* Sed repugnat sequens *concessit*, cui recte opponitur *eripuerat*, non *corripuerat.* Itaque nil muto. Est trajectio non inusitata nostro, ut jam monui. Ordo iste: *Annos Chloris & fratrum concessit Nestori, quos eripuerat*, nempe Chloridi & fratri. Vid. Fab. 14. Pro *Chloris* lego *Chloridis*, ut est fab. 14. Vitium peperit compendium scribendi. SCHEFF.

Ad CAP. XI.

9 *Niobidae*] Diversas auctorum opiniones de numero liberorum Niobes congessere Bernartius ad Stat. Theb. III. 198. Clarissimus Cuperus Observat. III. 17. Natalis lib. VI. 13. & jam olim Scholiastes Euripidis ad Phoeniss. vs. 162. AElian. Var. Hist. XII. cap. 36. Eustath. ad Il. Ω. pag. 1506. Ed. Bas. Cum Hygino facit Schol. Juv. ad Sat. VI. vers 174. & Lasus apud AElianum. MUNCK. Plutarchus de Superstit. Tom. II. pag. 170. nec non scholia nuper edita in Sophocl. Electr. vs. 152. sex modo filios & totidem filias enumerant. Ipse Sophocles quatuordecim habuisse testatur. Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 123. & ad VII. Theb. 250. 353.

10 LERTA] Scribo *Thera* ex Apollodor. lib. III. pag. 145. & ipsomet Hygino, qui non *Lertam*, sed *Theram* agnoscit cap. 69. Sed Stat. Schol. ad lib. III. Theb. 191. *Neeram* appellat. unde *Neaera* faciendum. Νέαιρα enim est in MSS. 2. Apollod. MUNCK. *Neaera* una Nereidum Medeae mater a Sophocle dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 242.

11 EUPINUS] Tzetzi est *Eupnitus*, quod rectius videtur. Sed & caetera non parum corrupta, nam scribendum *Astycratea*, *Damasichthon*, *Ethodaea*, *Agenor*, pro *Astygratia*, *Sictothius*, *Eudoxa*, *Archenor.* SCHEFF. Apollodoro est *Minytus.* Malim utrobique scribi, *Eupinytus* ex Tzetze, quod & Lactantius ad Stat. III. Theb. suadet, apud quem minus corrupte *Epinites* appellatur. MUNCK.

12 CHIADE] Κιόνη est Hellanico apud Euripid. Scholiasten ad Phoeniss. vers. 162. *Astyoche* Apollodoro & Tzetzae. sed heic *Chias* videtur rescribendum ex cap. 69. MUNCK.

13 ASTYGRATIA] *Astycratia* scribe ex Apollodoro. quod jam praeter Schefferum etiam doctissimo Cupero venisse in mentem video. Addo Hellanicum quoque, & ipsum Hyginum ita velle cap. 69. Nec non Lactantium ad Statium, qui *Asticratiam* vocat. MUNCK.

14 SIBÖE] *Phthiam* pro hac exhibet Apollodorus. Hyg. cap. 60. *Astynomen.* Lactantius, *Phegam.* MUNCK.

15 *Sictothius*] *Damasichthon* emendat Celeberrimus

[1] Cleodoxa, [2] Archenor, [3] Ogygia. Hi ſunt filii & filiae Niobae uxoris Amphionis.

XII. *Pelias.*

PELIÆ [4] Crethei & Tyrus filio [5] reſponſum erat, ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis [6] monocrepis, id eſt, uno pede calceatus ſuperveniſſet, tum mortem ejus adpropinquare. Is cum annua ſacra faceret Neptuno, Jaſon AEſonis filius, fratris Peliae, cupidus ſacra faciendi, dum [7] flumen Euhenum tranſiret, calceamentum reliquit: quod, ut celeriter ad ſacra veniret, neglexit. Id Pelias inſpiciens, memor ſortium praecepti,

timus Schefferus. Et ſane hic apud Ovidium, Apollodorum, & Tzetzen eſt, nullus *Sictothius*. *Xenarchus* eſt Lactantio. MUNCK.

1 EUDOXA] *Cleodoxa* eſt Apollodoro, Tzetzae & Hygino cap. 69. *Cleodoxe* Lactantio. quod idem eſt. Non dubitabo ergo & heic reponere *Cleodoxa*. MUNCK.

2 ARCHENOR] *Alphenor* eſt Ovidio. Cl. Schefferus corrigit ex Apollodoro *Agenor*. Ego nihil mutaverim. nam *Archenorem* inter Niobes filios numerat etiam Hellanicus. *Archemorus* eſt Lactantio. MUNCK.

3 OGYGIA] *Egyge* eſt Tzetze. Ὠγυῖα Hellanico, Ὠγύγα Apollodoro. Malim Ὠγύγεια, & Ὠγύγη in Tzetze, heic *Ogygia*, praeſertim cum cap. 69. *Oggygia* dicatur. Poene innumeris locis y & i confundi, & negligi aſpirationes diphthongosque notavi. Corruptus heic quoque Lactantius, qui *Ogimen* nominat. MUNCK.

Ad CAP. XII.

4 CRETEI] Scribendum *Crethei*. Graece Κρηθεὺς dicitur. Κρητεὺς autem Minois filius natu maximus fuit, & regni ſucceſſor, de quo Mercerus ad Dict. Cretenſ. lib. I. Noſter cap. 157. Crethea facit Neptuni filium. Scilicet Neleum & Pelian à Neptuno virginem compreſſam enixam Tyronem, quae poſtea nupſerat Cretheo. Vide Diodor. lib. IV. Genealogiam accurate tradit Pindari Schol. ad Pyth. Od. IV. pag. 204. Edit. Francof. Perperam Κρεθεὺς dicitur in Schol. Lycophr. p. 35. MUNCK. Hic *Cretheus* cujus fuerit filius, haud incertum eſt. Plerique enim Mythographi referunt *Crethea* fuiſſe filium AEoli, Athamantis fratrem. v. Cl. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Arg. vs. 286. & Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 143. Hic aliorum etiam Heroum fertur fuiſſe pater. An fuerit Nelei & Peliae pater ad cap. 10. examinatum eſt. Verum etiam pater *Pheretis* dicitur, a quo *Pherae* dicuntur conditae. V. Scholl. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 49. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 175, 1178. AEſonis pater, unde Jaſon, cujus itaque avus fuit. V. Meurſ. ad Lycophron. vs. 872. Schol. ad l. II. Apoll. Rh. vs. 1166. ubi Jaſon ipſe loquitur

Κρηθεὺς γάρ ῥ᾽ Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι,
Κρηθῆος δ᾽ υἱωνὸς ἐγώ.

Adde Schol. ad l. III. vs. 352. & hinc Hellanicus jam dixit, teſte eodem Scholiaſte ad vs. 335. Jaſonem ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατάγειν, quia nempe Cretheus Jaſonis avus, erat filius AEoli.

5 RESPONSUM ERAT, UT NEPTUNO SACRUM FACERET. ET SI QUIS, &c.] Ex ſequentibus apparet non extraordinaria eum juſſu oraculi feciſſe Neptuno ſacra, ſed *annua*. Unde puto conjuncte legendum, licet de eo cum quoquam nolim contendere: *Reſp. erat, ubi Neptuno ſacrum faceret, ſi quis*, &c. Hoc ſenſu: mortem ejus appropinquare, ſi quis uno pede calceatus interveniſſet, cum primum ipſe Neptuno ſacra faceret. Perizonius. Probam hanc ejus eſſe emendationem videre licet ex Lact. ad III. Theb. 516. MUNCK.

6 MONOCREPIS, ID EST UNO PEDE CALCIATUS] Mihi videntur iſtae Graecanicarum vel alias non ſic ſatis uſitatarum vocum explicationes multis in locis a gloſſâ eſſe. Vide not. ad cap. 92. Fabula haec eſt apud Apollodor. lib. I. pag. 41. Apollon. initio lib. I. Zenob. IV. 92. alioſque Scholiaſtes Pind. ad Od. IV. Pyth. p. 198. Τὸν μονοκρήπιδα. Τὸν μονοσάνδαλον. Κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βάσιν. Parthen. cap. 8. ἐν ταῖς κρηπῖσι τῶν παίδων *in calceis ſervorum*. Μονοπέδιλος eſt Iſacio. Caeterum *calciatus* & *calciamentum* deterius aevum arguunt, ut *calcius* & *calciamentum*, in notis Tyronis pag. 161. calciarii apud Juvenal. Schol. Vet. ad Sat. V. vers. 20.

Qui-

cepti, juſſit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacraverat, inauratam, Colchis ab rege AEeta hoſte petere. Qui convocatis Graeciae ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. *Juno.*

JUNO cum ad flumen Euhenum in anum ſe convertiſſet, [8] & ſtaret, ad hominum mentes tentandas, ut ſe flumen Euhenum transferrent, & id nemo vellet, Jaſon AEſonis & [9] Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autem irata Peliae, quod ſibi ſacrum intermiſerat facere, effecit, ut Jaſon unam crepidam in limo relinqueret.

XIV.

Quibus adde Feſtum Pauli *in Balatrones.* MUNCK. Pro eo dixit *altero pede nudo* Servius ad Virg. Ecl. IV. vs. 34.

7 FLUMEN EUHENUM] Apollonius *Anaurum* vocat eum fluvium. MICYLL. Ita fluvium quoque illum appellat Hygini compilator Lactantius ad V. Theb. Stat. vers. 345. ubi tamen MS. habere *Anaurum* teſtatur Tiliobroga, ut fortaſſe ita quoque apud Hyginum ſit ſcribendum. Certe Zenobio, Pherecydi, Apollodoro, Apollonio I. 9. eſt *Anaurus.* Annotat. Scholiaſtes: Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον, οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. Cujus ſententiam amplectitur Hoelzlinus, ut & Lampertus ad Valer. Flacci lib. I. vers 84. ubi *Enipeus* appellatur; non etiam Biſetus, quem manu ſuâ ad hunc Apollonii locum notaſſe deprehendo, quae tecum communicabo. *Malim,* inquit, *hoc loco* Ἄναυρος *pro nomine proprio accipi. Eſt enim in Theſſaliâ fluvius, ſic dictus, quod neque auram neque nebulam emittat. Philoſtratus, de eadem re loquens:* λέγεται γὰρ, inquit, ὡς τὸν Ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, ἐνεχέθη κρηπὶς τῷ ῥεύματι. *Hujus fluvii meminit Heſiodus ſub finem Clypei his verbis:* Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Et Lucanus lib. VI. *Quique nec humentes nebulas, nec rore madentem Aera, nec tenues ventos aſpirat Anaurus.* Haec Biſetus. Ad Heſiodi locum annotat Tzetzes; Ἄναυρος ποταμὸς Θεσσαλίας. Καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρους τοὺς χειμάρρους. Ποταμὸν quoque appellat Iſacius ad Lycophr. pag. 35. Scholiaſtes ad Callim. Hymn. Dian. vs. 101. Vibius Sequeſter: *Anaurus Theſſaliae ita denominatus, quia ex ſe neque auram neque nebulas emittat.* Ad e, quae Palmer. Exercitat. pag. 815. obſervat. Initio *Lycormas* dictus eſt ille Fluvius, ut Lactant. Argum. fab. II. lib. IX. Met. Ovid. obſervat, & Schol. Homeri ad Iliad. I. vers. 453. Caeterum *Euhenus* ſcribit pro *Eueuus,* ut *Phrabetes* Tacitus lib. II. Annal. cap. I. & Juſt. lib. XLI. qui Graecis Φραάτης. Agnoſcis AEolicum digamma ut in *peribodos* apud Feſtum. MUNCK. *Enipeum,* vel *Anaurum* hic reponendum cenſet Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 26. Conſule Celeb. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Arg. 83.

Ad CAP. XIII.

8 ET STARET] Puto hoc corruptum. Quid enim, *ſtaret & transferret?* ſine dubio fuit primum, *& oraret.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& oraret.* Quod non parum firmant illa cap. 22. *Anum ſe ſimulavit, & rogavit, ac ſe transferret.* Servius hac de re ad Ecl. IV. 34. *Pelias cum accepiſſet reſponſum ab Apolline, fore, ut ab eo regno privaretur & vitâ, qui altero pede nudo ei occurriſſet, forte vidit Jaſonem nudo pede veniſſe, qui dum Junonem transformatam in anus ſpeciem, credens mortalem, per vadum fluminis transferret, alteram ex caligis in limo amiſerat. Igitur Pelias, metuens ex reſponſis facta* (lege *fata*) *juſſit eum Colchos proficiſci,* &c. Nobil. Heinſius minori mutatione: *& inſtaret.* Corippus lib. I. *Duram rem petitis fruſtraque inſtatis amici.* MUNCK.

9 ALCIMEDES] Ita etiam cum Apollon. Ovid. Epiſt. VI. Heroid. 105. Diodoro lib. IV. *Amphinome eſt.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 142. Edit. Steph. ὧν εἷς Ἰάσων ἦν παῖς Αἴσονος ὑπάρχων, Καὶ Πολυμήδης τοῦ Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἄρνης, ἢ Σκάρφης: Polymeden matrem etiam appellat Apollodorus lib. I. Forte ergo corruptus Apollonii Scholiaſtes ad lib. vers. 45. Ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα. Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Vide ibi plura, & quae infra hac de re notamus. MUNCK. Conſule catalogum Argonautarum a Cl. Burmanno confectum in voce *Jaſon.*

XIV. *Argonautae convocati.*

[1] JASON AEſonis filius & Alcimedes Clymeni [2] filiae, & Theſſalorum dux. Orpheus [3] Oeagri & Calliopes Muſae filius, [4] Thrax, urbe Flevia, quae eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, [5] Martis cithariſta. [6] Aſterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex [7] Urbe Pel-

Ad CAP. XIV.

1 JASON AESONIS] Haec adnotat Athenaeus lib. XIII. cap. 4. pag. 572. Ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα τὸν Αἴσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργοναύτας ἑταιρείῳ Διῒ θῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἑταιρείδεια προσαγορεῦσαι.

2 FILIAE ET THESSALORUM] Dele illud &, natum ex litera finali praecedentis, & initiali ſequentis vocis. SCHEFF. Pro *Clymeni* hic *Clymenes* reponit Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 17.

3 OEAGRI ET CALLIOPES] Sequitur Apollon. lib. I. 23. & Conon. cap. 45. & Prop. lib. II. el. 23. Herodorus, ut notat ibi Scholiaſtes, Apollinis & Calliopes, alii Oeagri & Polymniae faciunt filium. Fuerunt etiam, qui matrem ejus Menippen appellarent. Vide Tzetzen. Chil. I, II. Oeagrius citharista eſt Capellae lib. I. Οἰαγρίδης Nicandri Θηρ. MUNCK. Revera pater ejus fuit *Oeagrus*. Conſule Tzetz. ad Lycophron. vs. 831. & Cl. Burm. in Catalogo Argonautarum.

4 THRAX, URBE FLEVIA] *Pymplaea* fortaſſis, ſic enim Apollonius. MICYLL. Sine dubio hoc vitioſum. Micyllus putabat *Pymplea*, & ſane hanc ejus patriam alii memorant. Sed nimis abit a lectione veteri. Mallem quidvis aliud, quod minime nunc occurrit, niſi vis *Pieria*. SCHEFF. Micyllus, *Pymplea fortaſſis*. Sic enim Apoll. Nempe lib. I. 25. natum eum dicit prope ſpeculam Pimplae. Intellexit ergo montem. Strabo lib. VII. vicum facit. Ἔχει ἡ πόλις, inquit, τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Tzetz. ad Lycophr. pag. 53. eſt πόλις καὶ κρήνη, καὶ ὄρος Μακεδονίας. Cl. Schefferus mallet *Pieria*. Id firmat Apollonius ejuſdem libri v. 34. ubi de Orpheo dicit, Δέξατο Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα. Tertullian. Apolog. *Orpheus Pieriae, Muſaeus Athenis, Melampus Argis, Trophonius Boeotiae initiationibus homines obligaverunt.* In Pieriâ collocat eum etiam Conon narrat, I. Capell. lib. 6. in *Spartio* promontorio Thraciae vixiſſe eum tradit. *Sperchium* appellat Solinus cap. XV. Maxim. Tyrius Diſſert. XXI. Ἐγένετο δὲ ἐν Θρᾴκῃ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει. Παγγαῖον τὸ Θρᾴκιον appellat AElian. Anim. III. 21. De loco Solini conſule Salmaſ. pag. 159. MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 410. ait λείβηθρα, πόλις Μακεδονίας (Suidas in v. Ὀρφεὺς, λήβηθρα hanc Thraciae urbem vocat) ὅθεν ἦν ὈΡΦΕΥ͂Σ, ὥς φησι,

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα

Sed ad vs. 275. dixerat, Orpheum ceciniſſe

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπληϊὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Quod tamen eodem redit. Pimplaea, Libethra, & Pieria ſunt loca Thraciae, in quibus ſedem Muſarum antiquiſſimam collocarunt Graeci, & Tzetzes addit, haec veteres finxiſſe, quia primus & pater poetarum fuit. Sic de loco, quo caput Orphei ſepultum eſt, haud melius inter antiquos convenit, quamvis plerique in inſulam Lesbum delatum adfirment. vide ad lib. II. Aſtron. cap. 7.

5 MARTIS CITHARISTA] Prorſus hoc ineptum. Lege, *arte* Citharista. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *arte citbariſta*. malim, *acris* vel *magnus citbariſta*, Prius praefero. Illud *in* ex voce proxima adhaeſit. Nob. Heinſio rectius videtur, *artis citbariſticae*. MUNCK. Haec verba multum negotii eruditis exhibuerunt. Cl. Schefferi emendatio vehementer mihi adridet, ita enim Apulejus III. Florid. *arte tibicen* dixit. Sed leviſſima mutatione legendum puto *mantis*, *citbariſta*, ſive *mantis & citbariſta*. Hygini fabulae maximam partem ex Graecorum & Latinorum Poetarum Scholiaſtis Munckero videntur compilatae. Si haec tam vera, quam quidem veroſimilia ſunt, non dubium eſt, quin Auctor reſpexerit verba Scholiaſtae Apollonii Rhodii II. Arg. 686. τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ ΜΑ΄ΝΤΙΝ εἶναι, & Scholiaſtae Euripidis in Alceſt. 967. πρῶτος Ὀρφεὺς μυστήρια θεῶν παραδέδωκεν, ὅθεν καὶ θρησκείας (lege θρησκεία) τὸ μυστήριον καλεῖται, ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς Ὀρφέως. καὶ ἄλλως καὶ ΠΟΙΗΤΗ͂Σ καὶ ΜΑ΄ΝΤΙΣ ἦν ὁ Ὀρφεύς. Orpheum Orgia primum inſtituiſſe docet etiam Servius ad VI. AEn. 645 Virgilii Orphea *Threicium ſacerdotem* vocantis. & Ὀρφεοτελεσταὶ olim dicti ſunt ſacrorum arcanorum myſtae. vid. Spanh. ad Ariſtophan. Ran. vs. 1061. Plura de Orpheo Theologo dabit J. Perizonius ad AEliani lib. VIII. V. H. cap. 6. Ad-

Pellene. Alii ajunt Prisci filium, [8] urbe Piresia, quae est in radicibus [9] Phyllei montis, qui est in Thessalia. [10] Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim projecta, in unum conveniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, [11] pedibus tardus. Iphiclus [12] Phylaci filius [13] matre Clymene Minyae filia, ex Thessalia, avunculus Jasonis. Admetus

Adposite ergo junxit Hyginus *mantis* & *citharista.* egregie cithara doctum fuisse Orpheum inde liquet, quod Jason cum sociis de itinere Chironem vatem consulentes, responsum retulerint, nautas nunquam Sirenum littora superaturos esse, nisi si comitem sibi adsciscerent Orpheum, ut eorum aures citharae, qua pollebat, cantu mulceret. Herodorum consule apud Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 23, 31. Hic officium tam egregie praestitit (v. Tzetz. ad Lycophron. 175.) ut neminem praeter Buten, & hunc tamen a Venere e fluctibus servatum, e sociis Sirenum dulcedine amiserint, teste Hygino. Objecerit mihi quispiam *τὸ Mantis* Graecum esse vocabulum, neque umquam civitate Latina donatum. Respondeo, in Cicerone legi, & Hyginum ipsum dixisse fab. 190. *Thestor mantis* ubi Munckerum consule, qui ad fab. 81. docuit, uti vocabulis Graecanicis solenne esse Hygino, & ad lib. II. Astr. P. cap. I. recte *Aepolorum* i. e. *caprariorum*, pro *Aetolorum* restituit. Adde Berkel. ad Anton. Liberal. cap. 8. Imo purioris Latinitatis scriptoribus Graecas admiscere voces, quarum propria significatio non bene Latina Lingua exprimi potest, familiare est. quare apud C. Nepotem in Pausania cap. III. ingeniosissimam Eruditissimi Oudendorpii conjecturam pro *cum scytala*, legentis *cum talea* in notis ad J. Caesar. lib. v. B. G. cap. 12. pag. 225. admittere vix ausim.

6 ASTERION PYREMI FILIUS] *Cometae* alii ut Apoll. & Orph. MICYLL. Apollonio, Valerio Flacco, & Apollodoro est *Cometae* filius. MUNCK. Hunc locum sine dubio corruptum censet Cl. Burm. in c. l. & legendum conjecit *Pyreti.*

7 URBE PELINE] Scribo, *Pellene.* Confundit duos *Asteriones.* Cometae filius erat ex urbe Piresia, teste Apollon. I. 37. Alter Hyperasii, quem corrupte *Priscum* appellare Hyginum existimo, ex urbe Pellene, quemadmodum nos docet idem Apollon. I. 178. MUNCK. Optime emendat Munckerus *Pellene.* De hac urbe Herodotus lib. I. cap. 145. consulendus, inter alia referens, Πελλήνη μὲν τε πρώτη πρὸς Σικυῶνος. Hinc junguntur a Pindaro O. Nem. x. 80. Σικυωνόθι δ' Ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν, Ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι Νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. Adde Periz. ad AElian. lib. VI. V. H. cap. I. sed inprimis Celeb. P. Burm. in Cat. v. *Amphion*, qui validissimis argumentis *Asterium*, quem Hyginus cum *Asterione* confundit, ex hac urbe *Pellene* oriundum esse ostendit.

8 URBE PIRESIA] Mallem *Pyraso*, ex Strabone. SCHEFF.

9 PHILLAEI MONTIS] Scribo *Phyllei.* Non enim φυλλαῖον Graece, sed φυλλήιον dicitur. Schol. Apollon. I. 37. Τὸ δὲ Φυλλήιον, ὄρος Μακεδονίας. ἡ δὲ Πειρεσία χώρα ἢ πόλις, ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλήιον. MUNCK. Consule Ill. Heins. ad Ovid. Epist. XIII. Heroid. vs. 35. & Micyll. ad XII. Met. vs. 479.

10 QUO LOCO DUO FLUMINA, &c.] Hoc sic expressit Apollonius: Ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς Ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες. Valerius lib. I. 357. *Segnior Apidani vires ubi sentit Enipeus.* MUNCK.

11 PEDIBUS TARDUS] Quia jam senior erat scilicet. Apollon. Τότ' αὖ βαρύθεσκε οἱ ἤδη Γυῖα. MUNCK.

12 PHYLACI] Corruptum hoc nomen apud Apollodor. lib. I. pag. 37. ubi φλάκου βόας legas pro Φυλάκου. Φυλάκου esse scribendum cum Palatinus codex monet tum jubent illa, quae inferius paulo insequuntur pag. 38. Θαυμάσας δὲ φύλακος. Vide Tzetz. Chil. I. 42. Schol. Theocrit. ad Eid. II. 43. Hinc *Phylaceia conjux* Laodamia Ovid. v. Trist. 14. MUNCK. Vid. Pausan. x. 29. pag. 870. ubi Iphicli pater Cephalus Deionis filius vocatur, pro *Phylacus.*

13 MATRE PERICLYMENE] *Clymene.* MICYLL. In vetusto Exemplari ait Micyllus fuisse *Clymene*, verum suspicari se, quod sit subdititium pro *Minya.* Omissa suspicione scribere debuerat, *matre vero Clymene.* Scholiastes Apollonii. lib. I. v. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν φυλάκου καὶ Κλυμένης, τῆς Μινύου. SCHEFF. Micyllus ex conjectura, non ex vetusto exemplari, *Clymene.* ἀστόχως. Schol. Apollon. ad I. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. nec aliter Hom. Odyss. Λ. 325. In errorem induxisse videtur librarium illud *Periclymene*, quod mox sequitur; quanquam nec illud est sine mendae suspicione. Nam Scholiastes Euripidis ad Alcest. vers. 17. *Clymenen* etiam illam appellat, non *Periclymenen.* MUNCK. Vide Cl. Burm. in *Jasone.*

1 PE-

metus Pheretis filius, matre [1] Periclymene, [2] Minyae filia, ex Thessalia, monte [3] Chalcodonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apollinem pecus pavisse ferunt. [4] Eurytus & Echion, Mercurii & [5] Antianirae Meneti [6] filiae filius, ex urbe Alope, quae nunc vocatur [7] Ephesus, Quidam auctores Thessalos putant. [8] AEthalides Mercurii & Eupolemiae Myrmidonis filiae filius. [9] Hic fuit Larissaeus, [10] * Urbe Gyrtone, quae est in Thessalia. [11] Hic ostendit nullo modo Centauros ferro se posse vul-

1 PERICLYMENE MINOIS FILIA] Ita quidem vetustum exemplar habet, sed arbitror subdititium pro *Minyae* esse, & a prox. repetitum. MICYLL.

2 MINOIS] Suspicatus Micyllus subdititium esse pro *Minyae*. nec de nihilo. MUNCK.

3 CALCODONIO] Scribe *Chalcodonio*, ex Apollon. I. 50. Τὸ χαλκωδόνιον ὄρος ὑπερέχον Φερῶν. MUNCK.

4 EURYTUS] Ita & infr. cap. 160. sed corrupte *Echo* pro *Echion*. *Eurytum* appellat quoque Pindarus Pyth. Od. IV. *Erytus* est Apollon. lib. I. 52. MUNCK.

5 ANTREATAE MERETI] *Laothoes* vult Micyllus. Sed scribendum, *Antianirae Meneti filiae*. Sic enim habet Apollonius lib. I. vs. 56. SCHEFF. Optime ex Apollon. I. 56. restituit Cl. Schefferus, *Antianirae Meneti*. MUNCK. Hanc lectionem probat Burm. in Catal.

6 FILIAE FILIUS] Vel scribe, *filiae filii* Ἑρμείαο enim υἷες Apollonio sunt; vel ἀπὸ κοινοῦ repete illud *filius*. Vellejus II. 8. *Porcio Marcioque Cos. deducta Colonia* &c. nisi illud *Cos.* explicandum est consulibus cum Scalig. in vett. inscript. Gruteri indice. Sed *Coss.* habent castigatiores editt. MUNCK.

7 EHESUS] Scribendum est *Ephesus*. Adi Plinium lib. V. cap. 29. SCHEFF. Schefferus ex Plin. V. 29. *Ephesus*. εὐστόχως profecto. MUNCK. Cl. Burm in *Echion*, haec verba, *quae nunc vocatur Ephesus* pro glossemate habet quia verosimilius est, hos venisse ex *Alope Thessalica*.

8 ETHALIDES] Scribendum *Aethalides*. Graece enim Αἰθαλίδης, qui dicitur fuisse κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος, ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὴν ᾅδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν. ut Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 649. plura dabit Cl. Burm. in v. *Aethalides*.

9. HIC FUIT LARISSAEUS, URBE GYRTONE] Non Ethalides, sed Coronus, cujus nomen hic excidit. Apollonius: Ἤλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος. SCHEFF. Post haec verba ponendam curavi τελείαν στιγμήν. MUNCK.

10 * URBE GYRTONE] Hunc locum asterisco notavi. Recte enim vidit Celeberrimus Schefferus excidisse hinc *Coroni* nomen, quem praeter Apollon. I. 57. etiam Apollodorus l. I. inter Argonautas numerat: Καινέως, inquit, Κόρωνος. scribe ergo: *Coronus Caenei filius, urbe Gyrtone.* Adde, quae notamus infra ad illa: *Caeneus alter Coronis filius.* MUNCK. De hoc *Corono* & *Cæneo* Burm. in Catal.

11 HIC OSTENDIT] Nempe Caeneus pater Coroni, cujus praecesserat mentio, ut vides ex supplemento meo. Totam hanc periodum, usque ad illa, *Caeneus Elati*, glossatoris esse credo, & ex Apollonio huc translatam. Vide ipsum lib. I. v. 59. Et confer, quae notamus inferius ad illa, *Hic concessa* &c. MUNCK.

12 IN CUNEUM ADACTIS] id est, *Cuneatis*, inquit Barthius. Sed quinam trunci cuneati arborum, aut quo fine tandem cuneati? Caeneus est integris truncis arborum, in eum congestis oppressus, uti docet Apollonius. Nam de Caeneo hic sermo, cujus nomen male ad sequentia rejectum est. Ovidius lib. XII. Met. Fab. 514.

Obrutus immani cumulo, sub pondere Caeneus
AEstuat arboreo &c.

Itaque hic totus locus sic legendus, post *Thessalia, Caeneus, Elati filius, Magnesius. Hic ostendit, nullo m. C. f. s. p. v. sed truncis arborum in cumulum adjectis. Hunc nonnulli &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus *in cumulum adjectis*. Mihi videtur, *truncis arborum in eum conjectis*, vel si mavis, *congestis*. Lactantius Argum. Met. Ovid. XII. *Congestis in eum arborum truncis spiritum reddere coactus est.* Hoc est, quod dicit Ovidius: *Obrutus immani cumulo sub pondere Caeneus AEstuat arboreo* &c. Apollonius. Θεινόμενος σιβαρῇσιν καταΐσδην ἐλάτῃσιν. Schol. Homer. ad Iliad. A. 264. Βάλλοντες γὰρ αὐτὸν δρυσί τε καὶ ἐλάταις ἤρεισαν εἰς γῆν. Similiter Servius ad AEn. VI. *Crebris ictibus fustium paulatim fixum in terra esse* notat Caeneum: quod quia fieri non potuisset, nisi arbores vel fustes fuissent acuti, vulgatam lectionem non sollicitandam censet Ampl. Cuperus. Sed horride dicitur *adigere in cuneum*. mallem, *in cuneum adacutis*. Haec scripseram, cum legi apud Propert. III. el. 21. *In faciem prorae pinus adacta novae.* Quae verba unice ejus sententiam confir-

vulnerare, sed truncis arborum [12] in cuneum adactis. [13] Caeneus Elati filius, Magnesius. hunc nonnulli foeminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum [14] propter connubium [15] optatum dedisse, ut in juvenilem speciem conversus, nullo ictu interfici posset. [16] quod est nunquam factum nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex muliere in virum converti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic [17] augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel ut quidam putant, [18] Titarensis. [19] Eurydamas Iri

firmant. MUNCK. *Adactis* in *adjectis* non est quod mutes. de verbo *adigere* Cl. Oudendorpius ad J. Caesar l. IV. B. G. c. 23. Ego vero nihil frustra tento.

13 CAENEUS ELATI] *Laothoes*. Sic enim Orpheus. Videntur haec corrupte legi, & ad sequentem potius *Caeneum* referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa ad verbum etiam translata reperias. Καινέα γὰρ ζωόν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων ἤλασ' ἀριστήων, οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες, Οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι. Ἀλλ' ἄῤῥηκτος, ἀκάμπτος ἐλύσετο νείοθι γαίης Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσι, & de eodem in commentario fere eadem verba sequuntur, quae hic de Neptuno & munere ejus citantur, quanquam Apollon. non ipsum Caenea, sed Caenei filium *Coronum* cum Argonautis profectum dicit. MICYLL.

14 PROPTER CONNUBIUM OPTATUM] Quid? ergo inter ipsum & Neptunum fuit connubium? At hoc nemo prodidit. Lego itaque, *concubitum*. SCHEFF. H. e. concubitum. Prudent. I. contra Symm. *Mortalis inire connubium*. h. e. cum mortali foemina concumbere. Lactantius ad Stat. I. 69. CONNUBIUM. *Concubitus matris*. Argum. lib. II. Met. fab. I. *Agnitusque est ab eo connubii indicio*. Ita γάμος pro μίξις apud Aristaenetum lib. I. epist. 21. Hinc *nubere* etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum, nisi coitus, notum, ut observasse video ad illum Aristaeneti locum etiam Mercerum. Apulejus de Asino suo lib. VII. p. 197. Edit. Elmenhorst. *Invitat ad nuptias*. Pithaei Cat. lib. IV. *Hae sunt ambigenae, quae nuptu dispare constant*. h. e. coitu dispare. *Conjugium* appellat Virgil. III. Georg. 374. *& saepe sine ullis Conjugiis gravidae*. Lactantius Argum. Ovid. Met. IV. cap. 19. *Conjugium Neptuni effugere non potuit*. Adde, quae notavi ad Anton. Liberal. cap. I. Nisi in mendo cubat Scholiastes Juvenalis ad Sat. III. vers. 17. *Cum qua Numa & concubitum & colloquium se habere simulavit*, unicâ litterâ mutatâ scribere possit, cui ista explicatio mea non arridet, *connubium*. MUNCK. Sic de Apibus Prudentius H. III. Cathem. vs. 75.

> *Haec opifex apis aëreo*
> *Rore liquat, tenuique thymo*
> *Nexilis inscia* CONNUBII.

Ut autem *nubere*, *nuptias facere*, *connubium*, *conjugium* de concubitu Latini usurparunt, sic Graeci γάμον, γαμεῖν & γαμεῖσθαι adhibuerunt. Consule Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 240. Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 1082. & Perizon. ad AElian. l. X. V. H. cap. 2.

15 OPTATUM DEDISSE] H. e. quod petierat. Τοῦτο γὰρ ᾔτησε, καὶ ἀτρωσίαν. ita Schol. Apollonii, unde haec translata sunt. Adde Phleg. Trallianum cap. 5. Servium ad AEn. VI. 448. cap. 47. *Optavit à Neptuno patre filio suo exitum*. MUNCK.

16 QUOD EST NUNQUAM FACTUM] Stulti hominis hic pannus est. SCHEFF. Glossemata, mihi crede. Singulis ferme paginis, si Palaephati more istiusmodi uti animadversionibus voluisset, ad eum modum censorem egisset. MUNCK. Fabulam Caenei latius refert Lactantius ad Statii II. Achill. vs. 67. & Schol. Homeri Iliad. A. vs. 264.

17 AUGURIO DOCTUS] *Doctus* cum sexto casu construi vel ab optimis scriptoribus, docet Cl. Cortius ad Sallust. B. Catil. c. 25. n. 2.

18 LYPARENSIS] *Titaresius*. Sic enim Apollon. MICYLL. Imo *Titarensis*, si audimus Apollonium, & ejus Scholiasten. SCHEFF. Imo *Titarensis*, Hygine. Τιταρήσιος est Apollonio. quod observatum video etiam Micyllo. Addo, idem firmari ab Hesiodo Aspidis vers. 181. Confer Tzetzen ad Lycophr. pag. 143. Edit. Steph. MUNCK. Consule Cl. Burm. Catal. in *Mopsus*.

19 EURYDAMAS] Plures fuere *Eurydamantes*. Praeter recensitos a Cl. Burmanno in Catal. exstitit postea etiam quidam Eurydamas Cyrenaeus pugil, qui excussos sibi ab adversario dentes deglutivit, ut refert AElianus l. X. V. H. c. 19. Plures etiam in historia fabulosa fuerunt *Eurytiones*. Vid. P. Leopard. lib. III. Emend. cap. 5.

F I ALII

Iri & Demonaſſae filius. [1] Alii ajunt Ctimeni filium, [2] qui juxta lacum Xynium [3] Dolopeidem urbem inhabitabat. [4] Theſeus AEgei & AEthrae Pitthei filiae filius, à Troezene: alii ajunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theſſalus. Menoetius Actoris filius, [5] Opontius. [6] Eribotes Teleontis filius. [7] Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaſſae filius. [8] Ixition ab oppido Cerintho. [9] Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filiae filius, ex urbe Naricea. [10] Alii ajunt ex Euboea. [11] Clytius, & Iphitus, Euryti & [12] Antiopes Pylonis [13] filiae

1 Alii ajunt] Inter illos eſt Apollon. lib. I. 67. MUNCK.

2 Quia juxta] Quid? an ideo filius Climenis? Apage ac ſcribe, *qui juxta*. SCHEFF. Rectè *qui* Cl. Schefferus. MUNCK.

3 Dolopeidem urbem] Apud Apoll. *Dolopeis* gentile eſt, proprium autem *Etimene*. MICYLL. Mallem, *Dolopiadem urbem*. Stephanus in Κτημένη. Καὶ Ἄβαντας τῆς Εὐβοίας, ϰαὶ Κτημένην Δολοπιάδα. Nam urbs, quam hic intelligit, eſt Ctimene. SCHEFF. Ctimenen videlicet. Κτιμένην Δολοπηΐδα appellat Apollonius. Scholiaſtes annotat: Κτιμένη πόλις Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. MUNCK.

4 Theseus] Theſea & Perithoum non fuiſſe expeditionis hujus ſocios vult Apollon. lib. I. 101. Vide ibi Scholiaſten. MUNCK. Plut. in ejus vita p. m. 13. in fin. ἕτεροι δὲ (ſcil. ab Herodoro diſſentientes ſcriptores) ϰαὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι, ϰαὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν, τὸν κάπρον: ϰαὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι τὴν, οὐκ ἄνευ Θησέως. Sed vide Cl. Burm. Catal.

5 Amponitus] *Canthus*, ut Apollon. MICYLL. Vox nihili. Scribe locum totum: *Menoetius*, *Actoris filius*, *Opontius*. Sic habent Apollonius, Stephanus, & alii. SCHEFF. Scribe, ut corrigit Schefferus: *Menoetius Actoris filius*, *Opontius*. Schol. Pindari ad Olymp. IX. Αἴγινα γὰρ μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν Αἰακὸν, ἦλθεν ἐς Θεσσαλίαν, ϰαὶ ἐγαμήθη Ἄκτορι. ἐξ οὗ ἔσχε Μενοίτιον, ὃς ἐπῴκησε τὴν Ὀποῦντα ἀναστὰς ἀπὸ Θεσσαλίας. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 14. Μενοίτιος ἀποικίζας εἰς Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐτέκνωσε. Fuit autem *Opus* urbs Locridis. Confer, quae ad Iliad. Σ. 10. idem notavit. MUNCK. Sine dubio *Opontius* ſcribendum. Sic Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 69.

Καὶ μὴν Ἄκτορος υἷα Μενοίτιον ἐξ Ὀπόεντος
Ὦρσεν.

Ubi de hac urbe agit Scholiaſtes, ut & ad lib. IV. vs. 1780. ſed ſecum ipſe diſſidens. Priori enim loco, ab *Oponte Elei* filio urbem dictam adfirmat, poſteriori vero hunc heroa Jovis & Protogeniae, filium facit. Aliam denominationis rationem reddit Schol. Homeri Iliad. B. vs. 531. Sed haec ὡς ἐν παρόδῳ. Ab Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 426. haec urbs patria Patrocli vocatur, qui filius fuit Menoetii ex Sthenele teſte Apollonii Scholiaſte, ubi Μενοιτίου δὲ ϰαὶ τῆς Στενέλης Πάτροκλος legendum. Vide Munck. ad fab. 97. Itaque non dubitavi in noſtro Auctore, Apollonium, ejuſque Scholiaſten in hac hiſtoria ſemper imitato *Opontius*, pro *Amponitus* reponere. Plura de *Menoetio* Cl. Burm. in Catal.

6 Eribotes] Non male. Sic enim & Apollonio vocatur. Quia tamen in ſequentibus vocatur *Euribates*, puto & hic ita ſcribendum. Nam hoc ei nomen tribuit Herodorus in Argonauticis, quod ex Scholiaſte Apollonii cognoſcimus. SCHEFF. Sub finem ejus capitis *Euribatem* appellat. *Eribotes* eſt etiam Apollonio. Sed Herodorus, ut notat Scholiaſtes, in Argonauticis *Euribaten* nominat, & facit eum Teleontis filium. MUNCK.

7 Ameleon] Hoc mihi valde ſuſpectum. An ſcribendum *Amilius*? SCHEFF. Quid hoc vocis ſit ignoro, niſi corruptum eſſe certum habeo. Cl. Schefferus tentat, *Amilius*. MUNCK.

8 Ixition ab oppido Cerintho] Etiam hoc ſuſpicor mendoſum eſſe. Apud Apollonium certe ab hoc oppido eſt *Canthus*, qui occurrit & in ſeq. SCHEFF. Hunc nemo, quod ſciam, inter Argonautas numeravit. Canthus erat ex hòc oppido oriundus, ut jam Cl. Schefferus & Micyllus notarunt. An ſcripſit igitur? *Canthus Ceriontis filius ab oppido Cerintho.* Sane *Ceriontis* filium dicit inferius Canthum. Sed Apollon. I. 77. *Canethi* eſt filius. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

9 Oileus Leodaci] Editor nuperrimus Fragm. Stephani ex Euſtathio emendat, *Odoedoci*. Vide ejus notas pag. 60. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

10 Alii ajunt ex Euboea] Apollon. non hunc, ſed Canthum ex Euboea veniſſe ait. Videtur ergo tranſpoſita clauſula haec eſſe a librario. MICYLL.

11 Cly-

liae filius, [14] reges Oechaliae. [15] Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum auctore muneris contendisse dicitur. Hujus filius Clytius ab AEeta interfectus est. Peleus & [16] Telamon AEaci & Endeidos Chironis filiae filii, ab AEgina insula. Qui [17] ob caedem Phoci fratris, relictis sedibus suis, diversas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius [18] Atthida vocat. Butes Teleontis & Zeuxippes [19] Eridani fluminis filiae filius, ab Athenis. Phaleros [20] Alconis filius, ab Athenis. Tiphys [21] Phorbantis & Hymanes filius, Boeo-

11 CLYTIUS] *Euritus.* vide Apollon. lib. I. Flaccus non *Clytium*, sed *Iphicum* in Colchis periisse tradit. MICYLL.

12 ANTIOPES PYLONIS] Haereo & hic, & *Pylaonis* paene arbitror scribendum. SCHEFF. *Pylaonis* mallet Cl. Schefferus. Haereo. Scio quidem Euryti uxorem *Antiopen* etiam Apolloniano Scholiastae dici: sed Hesiodo est *Antioche* filia *Aubolidae*. Ἀντιόχη κρείουσα παλαιὸν γένος Αὐβολίδαο. Ita habet Ascraei senis fragmentum, quod apud Sophocl. Schol. ad Trachin. vers. 269. invenio. Alii inter Hesiodea λείψανα ex AEschyli interprete adducunt. MUNCK. Vide Burm. in Catal.

13 FILIAE FILIUS] *Filiae filii* scriberent potius alii. Erant enim Clytius & Iphitus ambo Euryti filii. Notavi jam superius. Et invenies mox denuo: *Castor & Pollux Jovis & Ledae Thestii filiae filius.* MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II. 117. Ὁ δὲ ΚΛΥΤΙΟΣ υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἰφίτου. Vide Cl. Burm. in Catal. De alio *Clytio*, filio Sami, fratre Telemachi, agit Schol. Pind. Olymp. Od. II. vs. 84.

14 REGES OECHALIAE] Οἰχαλίης ἐπίουροι. Post haec verba inserenda illa alieno loco posita clausula, quae modo praecessit. *alii ajunt ex Euboea.* Videtur enim respexisse Apollonii, quem in hoc indiculo frequenter sequitur, Scholiasten: Οἰχαλίην δὲ οἱ νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι. MUNCK.

15 HIC CONCESSA &c.] Quis ergo? nempe Eurytus Clytii & Iphiti pater. Est haec lacinia assuta Hygino ex Apollon. lib. I. 88. ut & altera illa, *hujus filius*, &c. MUNCK.

16 TELAMON, AEACI & PAEN. CEPTIONIS FILIA] *Endeidos*, *Chironis* alii. MICYLL. Vix ista integra esse credo. Arbitror emendandum, & *Endaidos Chironis filiae.* Sic Isaacius, & placebat etiam Micyllo. SCHEFF. Scribe *Endeidos Chironis* ex Apollodor. lib. III. pag. 185. Pind. Nem. Od. V. Schol. Homeri ad Iliad. Ο. Venit idem in mentem Micyllo & Scheffero. Corrigendus ergo Tzetzes ad Lycophr. Αἰακοῦ τοῦ καὶ Ἀνδηΐδος παῖδες Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, καὶ Φῶκος ἐκ Φαρμάθου μιᾶς τῶν Ἐρινύων. scribe, Ἐνδηΐδος. & Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων. Ipsum vide vs. 175. Adde Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK. Endeidos filiam facit etiam Plutarchus Parall. T. II. pag. 312.

17 OB CAEDEM PHOCI] Vide praeter Apollonium Anton. Liber. cap. 38. Apollod. lib. III. MUNCK. Consule Schol. Pind. O. Nem. V. vs. 26. Incautus in venatu Peleus Phocum occidisse dicitur a Lactantio ad Statii II. Thebaid. vs. 113. Verum Plutarchus in Parall. T. II. p. 311. ex Dorotheo, Telamonem fratrem Phocum exosum interemisse, docet. ubi plura. *Phocum* vero fratrem eorum non germanum fuisse, quippe ex Psamathe Nereidum una natum, idem Tzetz. ad Lycophron. vs. 901. docet, & Schol. Pind. l. l. vs. 12, & 21. nec non Plutarch. l. l. & Cl. Burm. ad Ovid. VII. Met. vs. 685. & ad l. XI. Met. vs. 379. Ab hoc Phoco Phocida dictam referunt Lactantius ad Statii VII. Theb. vs. 344. & ad lib. XI. vs. 271. & Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 207. At ab Ornyti filio Phoco Phocida vocatam clare docet Schol. Euripidis in Oreste vs. 1096. p. 221. B. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1073 aliam hujus nominis originem addit, sed is confundit Achaiae regionem *Phocida* cum Joniae civitate *Phocaea*, sive *Phocea*, ut patet ex Heraclito de Politiis, quem debeo Ill. Spanhemio ad Callim. in Addend. pag. 756. quae loca, licet saepius confusa, tamen bene distinguenda sunt. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 437. & Schol. cum Cl. Dukeri nota ad Thucydid. lib. I. cap. 13. lin. 98.

18 ATTHIDA VOCAT] Ἀτθίδα νῆσον appellat lib. I. 93. MUNCK.

19 ERIDANI FLUMINIS FILIAE] Cl. Burm. in BUTES, *Apidani fluminis f.* legendum suspicatur.

20 ALCONTIS] Praeferrem, *Alconis*, ex Apollonio. SCHEFF. Scribe *Alconis.* Ἄλκων, ωνος, inflectit Schol. Apollon. ad vers. 97. lib. I. MUNCK.

21 PHORBANTIS] *Agnii* filius est Apollodoro &

Boeotius. is fuit gubernator navis Argo. Argus [1] Polybi & Argiae filius: alii ajunt Danai filium: hic fuit Argivus [2] pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator navis Argo. [3] Phliaſus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiae filius, [4] ex urbe Phliunte, quae eſt in Peloponneſo. alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenae Electryonis filiae filius, Thebanus. Hylas [5] Theodomantis & [6] Menodices Nymphae, Orionis filiae filius, ephebus, ex Oechalia: alii ajunt [7] ex

& Apollonio. MUNCK. Si *Phorbantis* retineas, pro *Hymanes*, legendum eſſe *Hyrmines* docet Cl. Burm.

1 Argus Polybi filius] Apoll. Areſtoris filium facit. MICYLL. Phrixi filius eſt Apollod. lib. 1. pag. 42. *Danai* Noſtro ſub finem hujus capitis. *Areſtoris* Apollon. 1. 112. Schol. ejus ad vers. 4. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ μὲν τὴν Ἀργὼ ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου. Ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν, διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναΐς ἐκλήθη. Adde Probum ad Ecl. v. Virg. vers. 34. Tzetzes in Lycophr. pag. 143. Ἀργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσωνος ναῦς. ἢ ὅτι κατὰ Ἀπολλώνιον αὐτὴν ἐναυπήγησεν ὁ Ἔσορος υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. Illud Ἔσορος vel Ἀλέκτορος corruptum, pro alterutro reponendum, Ἀρέστορος. Ἀρεστορίδης enim eſt Apollonio. Pherecydes autem apud Apollodor. lib. 11. quem alii Areſtoris, Inachi facit filium. Forte ergo ſcripſit pro *Danai*, *Inachi filius* Hyginus. MUNCK. Conſule Cl. Burm. ad Ovid. l. 1. Met. 624. & in Catal.

2 Pelle taurina lanugine adopertus] Barthius hic ita legit: *Pelle taurina lana linoque inopertus*, quae recedunt nimium, nec ſatis clara ſunt. Mihi τὸ *lanugine* videtur a gloſſa eſſe hominis ſtulti, qui pellem per lanuginem putabat poſſe exponi. Niſi volumus lanuginem hic explicare pilos, ſive villos. Ubi *pelle taurina*, *cum lanugine* legendum foret. Sane tali pelle uſum docet Apollonius lib. 1. vs. 324.

> Δέρμα δ᾽ ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ᾽ ὤμοις
> Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν.

SCHEFF. Etiam hoc tranſlatum ex Apollon. lib. 1. 324. Δέρμα δ᾽ ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ᾽ ὤμοις Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν. Haec verba ſi conſideres attente, legendum dicas: *pelle tauri nigra lanugine.* atque ita omnia clara ſunt & aperta. Vult pelle taurina, quae nigram lanuginem haberet, coopertum fuiſſe Argum. Matth. de Joanne Baptiſtâ cap. 3. Εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, hoc eſt, *pelle cameli pilis hirſutâ*; cujuſmodi geſtamen erat prophetarum. Nam quod annotat Theophylactus: εἰς μετάνοιαν παρεκάλει καὶ ἀπὸ σχήματος. πενθικὴν γὰρ εἶχε τὴν στολήν. id neutiquam probem. Alluſit ad hiſtoriam Euangelicam Nazianzenus στίχοις: Τὸ δ᾽ ἔθος ἡ καμήλων τρίχες, νόμῳ δικαίων. Ἡ καὶ δέρος παλαιᾶς γυμνώσεως κάλυμμα. Sed diſtinguit, ut vides, pellem à veſte è pilis camelinis ruditer textâ. Veſtis tamen Eliae, qui typum Baptiſtae geſſit, μηλωτὴ, h. e. ovilla vel caprina pellis, appellatur Βασ. Δ. cap. xi. 8. & ipſe ἀνὴρ δασὺς ejuſdem libri cap. 1. 8. Sic Zachar. cap. xiii. 4. δέρρις τριχίνη prophetarum eſt veſtis. Δέρρις autem, docente Heſychio, inter alia ſignificat παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς περιπέτασμα ἐχρῶντο. Iſtiuſmodi παχὺ ὕφασμα videtur innuere Nazianzenus ille. Sed non valde neceſſaria erat iſta diſtinctio. Setas pro ipſa pelle potuit poſuiſſe Euangeliſta. Virg. Georg. iii. 383. *Et pecudum fulvis velantur corpora ſetis.* Sidonius de Elia cap. xvi. *Thesbiten cum forte ſenem jam flammeus axis Tolleret, & ſciſſam linquens pro munere pellem* &c. *Pelliceum ependyten* appellat Hieronymus in vitâ Hilarionis; *pellem caprinam* Caſſianus in de Hab. Monach cap. viii. *meloten* Gregor. dialog. lib. ii. 6. Quamobrem aſſentior viro reverendo, & amico noſtro Petro Texelio, qui verba illa Matth. vii. 15. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, de veſtitu prophetico accipienda exiſtimat. Nec abſurdè idem Epiſt. ad Hebr. cap. xi. vs. 37. per μηλωταῖς & αἰγείοις δέρμασι non miſeriam fidelium denotari ſuſpicatur, ſed profeſſionem muneris eorum prophetici, & infidelium malignitatem. Tollit ergo inciſum ante τὸ ὑστερούμενοι, & vertendum cenſet cum vulgatâ: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis deſtituti* &c. Dum hæc ſcribo, venit in mentem, quod legi nuper in coenae illâ diſpoſitione, quae Cypriano falſo adſcribitur, Joanni datam veſtem *triclinam.* Quod nihili eſt verbum: corrige, *trichinam*, τριχίνην. *Rhenones* appellabant Latini veteres veſtes iſtiuſmodi pelliceas. Salluſtius: *Veſtes de pellibus Rhenones appellantur.* Iſidorus lib. xix. cap.

[7] ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & [8] Amymomes Danai filiae filius, Argivus. Idmon Apollinis & [9] Cyrenes Nymphae filius: quidam Abantis dicunt; Argivus. Hic augurio prudens, [10] quamvis prædicentibus avibus, mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militiae non defuit. Castor & Pollux Jovis & Ledae Thestii filiae filius Lacedaemonii: [11] alii Spartanos dicunt; uterque inberbis. His eodem quoque tempore stellae in capitibus ut viderentur, accidisse scribitur. [12] Lyn-

cap. 24. *Melotes, quae etiam pera vocatur, pellis est caprina, à collo pendens. praecincta usque ad lumbos. Fiebat autem prius, ut quidam existimant, de pelliculis melonum, unde & melotes vocatae sunt.* Misereor boni patris. Admodum familiaris mos ille tegendi corpora pellibus antiquis fuit. Hinc λεοντῆ Herculis, αἰγὶς Jovis: hinc *scutum* à σκύτος, quod ex corio, *galea* ex γαλῆ, quod ex pelle mustelae antiquitus fieret. Tegmen lupae Romulo Virgil. AEn. I. 270. Homerus Agamemnoni leonis tribuit Iliad. K. 23. Pardi Menelao ejusdem libri vers. 29. Paridi Iliad. Γ. 17. Nimirum heroum, pastorum, & venatorum erat gestamen pellis. Vide Virg. AEn. I. 327. v. 37. VII. 66. Immo mortalium primi & antiquissimi omnes solebant δερματοφορεῖν. Qua de re vide egregie disserentem virum Illustr. Ezech. Spanhem. in de Numm. pag. 345. Festus. *In pelle lanata nova nupta considere solet, vel propter morem vetustum, quia antiquitus homines pelle erant induti* &c. Idem alibi. *Pellem habere Hercules fingitur, ut homines cultus antiqui admoneantur.* Sanè ἔνδυμα ex pelle capræ Jovi ipsi dat ad Autolycum lib. I. p. 75. Theophilus MUNCK. Meziriac. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. pag. 72. legit *pelle taurina cum lanugine.*

3 PHLIASUS &c.] Aliis autem Phlias dicitur ex matre Chthonophyle. &c. MICYLL. Ab Apollonio *Phlias* appellatur. MUNCK.

4 EX PHLIUNTE] Schol. Apollon. I. 115. *Phliusam* istam urbem vocat, & dictam ita ait à Phliunte Bachi & Chthonophyles filio. Non facit Chthonophylen Phliantis, ut putavit Micyllus, sed Phliuntis matrem. Certum interim habeamus, non unam urbem fuisse in Peloponneso Φλιοῦντα. Forte illam intellexit Hyginus, de quâ Schol. Pind. ad Nem. Od. VI. Παράκειται δὲ ἡ πόλις ὁμώνυμος, ἡ πρότερον Ἀραιθυρέα καλουμένη. MUNCK.

5 THEODOMANTIS] Ita & infr. Hyginus cap. 271. & alii, quos recensui ad cap. 26. Anton. Liberalis, qui Ceycis eum fuisse filium narrat ex Nicandri ἑτεροιουμένων δ', ut hactenus editum. Perperam omnino. Scribendum β', auctore Scholiaste Apollonii ad lib. I. 1236. Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἑταιροιουμένων (leg. ἑτεροιουμένων) ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν ἁρπαγῆναι τῶν νυμφῶν. Cum Hygino facit quoque Probus ad Virg. Georg. III. 6. *Hylas*, inquit, *Theiodamantis filius Dyropum regis.* lege, *Dryopum* ex Apollon. I. 1218. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. in Catal.

6 MENODICES NYMPHAE, ORCONIS FILIAE] Puto scribendum ex Tzetz. Chiliad. I. 43. *Mecionices Nymphæ, Orionis* &c. Cæterum Thiodamantem Hellanicus Thiomeneten appellat apud Scholiast. Apollon. I. 131. Ὕλας Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Τρύοπος. οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένην αὐτὸν Θειοδάμαντος καλεῖ. pro Τρύοπος puto legendum Δρύοπος. Vide eundem Schol. ad vers. 1218. MUNCK. & Burm. Catal.

7 EX ARGIS] Sanè Ἀργεῖον παῖδα nominat eum Theocritus Eidyll. XIII. 49. MUNCK.

8 AMYMONES] Ita rescripsi pro *Amymomes* ex cap. 169. Schol. Apollon. ad vers. 133. lib. I. Ἀπόγονος τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ. MUNCK.

9 IDMON AP. & CYR.] Asteries Pherecydes habet. MICYLL. *Asteriam* appellat Pherecydes apud Apollon. Schol. ad vers. 139. lib. I. MUNCK.

10 QUAMVIS PRAEDICENTIBUS AVIBUS] Valerius Flaccus de Idâ ista memorat lib. I. vers. 360. *Hinc quoque missus adest, quamvis arcentibus Idas Alitibus.* MUNCK.

11 ALII SPARTANOS DICUNT] Infr. cap. 139. *Qui Graecè Curetes sunt, alii Corybantes dicuntur*, lege, *dicunt*. Sed ut illud tolerabile; ita hoc nimis putidum glossema videtur. Iidem enim Lacedæmonii, qui Spartani. MUNCK.

12 LYNCEUS ET IDAS APHAREI ET ARENAE BIBALI FILIAE FILII] Lege, *Oebali*. Nam is Arenes pater fuit, ut & Tyndarei, idem vitricus Apharei, & maritus Gorgophones. Pausan. Messen. non longe ab initio. Ἀφαρεὺς πόλιν ᾤκησεν Ἀρήνην ἀπὸ τῆς Οἰβάλου θυγατρὸς, αὐτοῦ δὲ γυναικὸς, τῆς αὐτῆς &c. Tzetzes ad Lycophr. v. 512. pag. 80. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Hic tamen in eo errat, quod Tyndareum non Oebali, sed Perieris filium ibidem facit. Rectius Hyginus fab. 78. *Tyndareus Oebali filius*, & Pausanias Lacon. init. Hinc Castor & Pollux Oebalidae vocantur Ovid. Fastor. VI. v. 705. ab avo haud dubie, licet Servius ad

Lynceus & Idas Apharei & Arenae [1] Oebali filiae filii, [2] Messenii ex Peloponneso. Ex his Lynceus sub terra quaeque latentia vidisse dicitur, neque ulla caligine inhibebatur. alii ajunt Lynceum [3] noctu nullum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, [4] quod aurifodinas norat. Is cum descendebat, & [5] aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus, eum sub terra solitum videre. [6] Item Idas acer, ferox. Periclymenus [7] Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes filiae filius: hic fuit Pylius. [8] Amphidamas & Cepheus [9] Alei & Cleobules

ad Virg. 4. Georg. vers. 125. *Oebalidas fratres* dici illos à patriâ Laconiâ, quae & Oebalia, censeat. Majori jure, & verius forsan id statui posset de Hyacintho Amyclae F. quem Ovid. x. Metam. in eadem fabula modo *Amycliden* v. 163. à patre, modo *Oebaliden* v. 197. à patriâ, ut equidem arbitror, appellat. Nam Pausan. Lacon. initio, ubi majores Hyacinthi recenset, nullum Oebalum inter eos nominat. Et forte idem passus est Hyginus, quod supr. ad fab. 3. de *AEoli filio* observavimus, cum hunc Hyacinthum fab. 271. *Oebali filium* dicit, ut, quod de patriâ intelligendum erat, de patre ejus acceperit, *Oebalidae* nomen, Quod tamen ut non sine magnâ dubitatione ponam, facit Servius, qui ad Virg. xi. AEn. v. 69. ait: *Sane Hyacinthus puer fuit Eurotae, vel, ut quidam volunt, Hybabili filius.* Manifeste hic quidem hallucinatur, nisi pluscula desint, doctissimus Grammaticus. Nam secundum Pausan. d. l. Eurotas pater fuit Spartes, quae Hyacinthi avia, sed tamen pro *Hybabili* ex Hygino videtur leg. *Oebali.* Atque ita habebimus locum, ubi Hyacinthus hic idem Oebali filius dicatur, nisi si statuere audeamus, ejusdem negligentiae adfinem hoc in loco esse Servium. Haec Perizonius. Quod Perieris faciat filium Tyndareum Tzetzes, in eo ὁμόψηφον habet Apollod. lib. 1. p. 34. ed. Comm. Discrepantia scriptorum inde orta, quod Gorgophone, Periere mortuo, nupserit Oebalo. MUNCK.

1 ARENA BIBALI FILIAE] De Arena matre docet nos Pherecydes apud Scholiastem Apollonii. Bibalum alibi nec dum observavi. SCHEFF. De illo Bibalo nihil hactenus comperi. Lego *Oebali* ex Pausan. lib. IV. Tzetzes in Lycophr. pag. 89. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, καὶ Ἄρηνης τῆς Αἰόλου Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. lege Λυγκεύς. MUNCK.

2 MESSENII] An ex Apollonio scribendùm *Arenii?* nihil est necesse. Messenia enim regio Peloponnesi. Schol. Hom. ad Iliad. Λ. 722. πόλις τῆς Πύλου ἐστ Ἀρήνη. MUNCK.

3 NOCTU NULLUM VIDISSE] Probo, quod putat Barthius, *noctu multum vidisse.* Nam & paulo post in fine capitis de Lynceo, *qui multum videbat.* SCHEFF. Barthius conjicit, *nocte illuni*, vel *novilunio*. vel, si forte caetera non satisfacerent, *nocte multum vidisse.* quod praefero. Invenies sub finem hujus capitis: *Lynceus Apharei filius, qui multum videbat.* MUNCK.

4 QUOD AURIFODINAS NORAT] Vide Palaeph. cap. 10. unde haec videntur hausta; quae pro glossematis ne habeam, nemo, opinor, intercedet. Tzetzes in Lycophr. pag. 95. Τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν εἶναι Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐφευρεῖν πολλὰ τῶν μετάλλων. MUNCK. Adde Schol. Aristophan. Pluto vs. 210.

5 AURUM SUBITO] Quomodo? nec enim subito effoditur. Suspicor scripsisse, *& aurum subditum*, ut intelligatur latens & sub terra occultatum. SCHEFF.

6 ITEM IDAS ACER, FEROX] Describit Idam, ut puto, ante Lynceum fratrem ejus. Sane Apollonius etiam de eo, ὑπέρβιος Ἴδας. Sed mihi nescio quomodo haec aliunde assuta videntur. Minimum illud *Item* alienum, ac delendum est. SCHEFF. Merito de glossâ haec habet suspecta Schefferus. Ut multa alia hoc capite, ita & haec ex Apollonio huic catalogo nimis impudenter adsuta *Acer* est σφοδρὸς, δριμὺς, ut exponunt Vett. Glossae. Convenit huic loco posterior explicatio. Servius ad AEn. VIII. 614. *Proprie apud nos acer est, qui apud Graecos δεινὸς dicitur, nam fortem & vehementem δεινὸς, & asperum & amarum potest significare.* MUNCK.

7 NELEI] Ita scripsi pro *Nilei.* Apollon. Περικλύμενος Νηλήϊος. Corruptius infr. *Mileus* pro *Neleus.* Passim η Graecorum per *i* Latinum expressum hoc scripto animadvertas, ut jam superius monui, & pluribus ostendam ad cap. 31. MUNCK.

8 AMPHIDAMUS] Lege, *Amphidamas* ex Apollonio. MUNCK.

9 EGEI] *Alei* habet Apoll. MICYLL. Lege, *Alei.* Apollon. I. 163. υἷε δύω Ἀλεοῦ. MUNCK.

10 AU-

les filii de Arcadia. Ancaeus Lycurgi filius: alii nepotem dicunt; Tegeates. [10] Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiae filius. [11] hic fuit Eleus. Aſterion & [12] Amphion Hyperaſii filii, alii ajunt Hippaſi, ex Pellene. [13] Euphemus Neptuni & Europes [14] Tityi filiae filius, Taenarius. [15] Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancaeus alter Neptuni filius, matre [16] Alta Catheſti filia, ab Imbraſo inſula, quae Parthenia appellata eſt, [17] nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, [18] a Mileto: [1] qui-

10 Augeas] Hic fuit ille, cujus bovilia purgavit Hercules, ut obſervat Apollonii Scholiaſtes. MUNCK.

11 Hic fuit electus] *Eleus.* matrem autem alii Hyrminen vocant. MICYLL. Micyllus, *hic fuit Eleus.* Sic enim & Apollon. SCHEFF. Micyllus, *Eleus. matrem alii Hyrminen vocant.* Nil pote melius. Vide Apollon. I. 173. & ibid. Scholia. MUNCK.

12 Amphion Ypetacli] *Hyperaſii* Apol. habet. MICYLL. Commeliniana *Ypetach.* legendum *Hyperaſii*, ex eodem Apollonio, & ejus Scholiaſte. SCHEFF. Scribe, *Hyperaſii* ex Apollon. I. 176. deinde pro *Hipaſi* ſcripſerim *Hippaſi.* Caeterum Aſterion Apollonio eſt *Aſterius.* Nihil tamen heic eſſe mutandum diſces ex Scholiis. MUNCK.

13 Euphemus N. et E. T. f. f.] Apollonius autem Polyphemum vocat. MICYLL. Micyllus: Apollonius autem *Polyphemum* vocat. videlicet lib. I. 179. Sed vide, quid ad eum locum obſervet Hoelzlinus. Pindarus cum Hygino facit Pyth. Od. IV. Εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς Ἱππάρχου, Ποσειδάωνος ἄναξ, Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ Τίκτε καφισοῦ παρ' ὄχθαις. MUNCK. V. Cl. Burm. in Catal. Arg.

14 Tityi filiae] Comment. Apollonii Aſtypaleae Phoenicis filiae. Caeterum Apollonius non vocat Imbraſiam inſulam proprio nomine, ſed epitheto, ab Imbraſo fluvio, qui poſtea Parthenius dictus eſt (ut Com. ibidem ait) eo quod juxta eum Juno, cum Virgo etiam eſſet, nutrita fuerit. Haec enim verba ſunt: ὃ δ' Ἰμβρασίης ἕδος Ἥρης, παρθενίης ἀστακός. MICYLL.

15 Hic super aquas &c.] Ex Apollon. lib. I. 182. Idem tradit apud Pindari Scholiaſten Aſclepiades pag. 194. Tzetzes I. 43. Iſacius ad Lycophr. pag. 128. Edit. Baſ. MUNCK. Eadem de Iphiclo Phylaci filio teſtantur. Conſule Cl. Burm. in Catalogo Argonautarum in voce *Iphiclus*, etiam in *Euphemus*, hoc figmentum egregie explicantem.

16 Alta Catesti] Mihi non eſt dubium, quin haec ſint corrupta. Pauſanias *Aſtypaleam* matrem ejus vocat. Noſter infra cap. 157. *Chionam, Aquilonis filiam.* SCHEFF. Aſtypalaea Phoenicis filia erat, ſi credimus Apolloniano Scholiaſtae ad lib. I. 868. Nobil. Heinſ. in ora codicis ſui, *Althea Theſtii.* MUNCK. Vid. Cl. Burm. in *Ancaeus alter.*

17 Nunc autem Samos dicitur] Vide Scholiaſt. Apollon. ad lib. I. vers. 186. Lactant. lib. I. cap. 17 Ortel. Theſaur. in *Samos.* Etiam fluvius in Samo erat Imbraſus, & Parthenius. Schol. Heſiod. in Theog. pag. 261. Ὁ δὲ ἐν Σάμῳ Παρθένιος καὶ Ἴμβρασος καλεῖται. MUNCK. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 355. de Samo ait. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἄνθεμις, καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ubi pro Ἄνθεμις. lego Ἀνθεμοῦσα. Conſule Ill. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 48. 49. 50.

18 A Mileto] Dicta ita iſta *urbs* à Mileto Apollinis filio, de quo inter alia & haec tradit Scholiaſtes Apollonii ad lib. I. 186. Τοῦτον ἀνδρωθέντα καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον, ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος. καὶ ἀπὸ τοῦ Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. In Cariâ Miletum conditam etiam praeter Ptolemaeum Apollodorus tradit lib. III. ad quem Faber: *Miletum Cariae urbem facit, quae Jonica fuit: neque tamen peccat: nam quae ſcribit, multo ante migrationem Jonicam evenerunt.* Ante puta quam Jones migrarent in Cariam, profecti Athenis. Nimirum duae fuerunt Cariae, ut opportune me monuit clariſſimus Ryckius, vir bonus & fidelis amicus. Altera earum, ſed quae heic non intelligitur, inter Joniam & Lyciam ſe extendit: altera Joniae eſt, & circa Miletum, quam Cares quondam incoluerunt. Stephanus: Μίλητος πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Strabo lib. XIV. Ταύτης δέ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον Κᾶρες ἔχειν πρότερον. Anton. Liberal. qui & ipſe in Cariâ Miletum cap. 30. collocat, ita conciliari poterit cum aliorum ſententiis, qui in Joniâ eam urbem collocant. Conon apud Photium

[1] quidam Periclymeni dicunt; Orchomenius. Meleager Oenei & Althaeae Thestii filiae filius: [2] quidam Martis putant; Calydonius. Laocoon [3] Parthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Thestii filius, matre Leucippe, Althaeae frater [4] ex eadem matre, Lacedaemonius. [5] Hic fuit Arcas [6] cursor, jaculator. [7] Iphitus Nauboli filius, Phocensis; alii Hippasi filium ex Peloponneso fuisse dicunt. [8] Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiae [9] Erechthei filiae filii. Hi [10] capita pedesque pennatos habuisse feruntur, crinesque caeruleos, qui pervio aëre usi sunt. Hi aves Harpyias, tres Thaumantis & [11] Ozomenes filias, [12] Aël-

tium cap. 2. Ὤικουν δὲ Μίλητον τῆς Ἀσίας, ἣν ὕστερον μὲν Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνῶν μετὰ Νηλέως ὁρμηθέντες ᾤκησαν. τότε δ' ἐνέμοντο Κᾶρες, ἔθνος μέγα κωμηδὸν οἰκοῦντες. Schol. Homer. ad Iliad. B. sub finem: τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, &c. ῥέων διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν πλησίον Μιλήτου. Mileti mater, ut ἐν παρόδῳ hoc addam, *Acacallis* dicitur Pausan. & Anton. Liberali. *Acallis* perperam in Scholiis editur Theocrit. ad Eid. VII. vers. 11. & *Hecale* apud Apollod. lib. III. Caeterum Erginum hunc inter Argonautas agnoscunt Pind. Schol. ad Olymp. IV. Apollon. lib. I. vers. 185. ut & Apollodorus lib. I. quem frustra corrigere intendit vir doctissimus, qui historiae poëticae scriptores edidit nuperrimè. MUNCK. Miletus urbs Joniae dicitur condita, sive coloniae in hanc urbem deductae, a Neleo Codri filio Atheniensi; non vero a Neleo, viro Pylio, Nestoris patre, ut ex Herodoto Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 823. Is. Casaub. ad Strabonis lib. 14. pag. 938. Neleo hunc honorem tribuit, adferens loca ex Herodoto, Pausania, & AEliano, non de Neleo Pylio viro, quem Strabo male ita vocat, sed de Neleo Codri filio agentibus. Vide Menag. ad Diogenis Laertii lib. I. sect. 23. Ab hoc Neleo sacrificium Neleium in Dianae honorem institutum apud Milesios nomen habet. Plutarch. de eo agit Tom. II. p. 254. ut doctis notum. De variis vero Neleis egimus ad cap. 10. Consule interea tu lector de hoc hujus urbis conditore Tzetz. ad Lycophron. vs. 1378, 1379. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. VIII. V. H. cap. 5. Ill. Spanh. ad Call. H. Dian. vs. 227. ubi de Mileto, Sarpedone aliisque Neleo antiquioribus Mileti conditoribus agit. nec non Meursium de Creta lib. I. cap. 12. Hic etiam lectorem moneo in Corn. Nepotis Milt. cap. 3. vitio typothetarum *Histiaeus Millesius*, pro *Histiaeus Milesius* expressum esse, quod σφάλμα oculos fugerat meos. De variis hujus nominis insulis Eustath. ad Dionys. Perieg. l. l. De Mileto, quae dicitur in Calabria esse sita, disputavit Celeb. P. Burm. ad Virgilii III. Georg. vs. 306.

1 Quidam Periclymene] An fuit, *Quidam vero Clymeni*? Ita sane vult Schol. Apollon. lib. I. 185. & Pindari ad Olymp. IV. uterque enim patrem ejus Κλύμενον appellat. Sed potuit Noster alios sequutus fuisse auctores. Putarem, intelligi illum Periclymenum, qui fuit Neptuni filius ex Chloride Tiresiae filiâ. De quo Schol. Pind. ad Nem. Od. IX. pag. 315. Edit. Franc. Sed tempora non congruunt. MUNCK. Consule Cl. Burm. in Catal.

2 Quidam Martis putant] In quibus est Euripides apud Plutarch. Parall. T. II. p. 312. Adde Celeb. P. Burm. Catalog.

3 Porthaonis] Cap. 129. 175. 239. *Parthaon* dicitur. *Portheus* est Anton. Liberal. cap. 2. & Homero. MUNCK. V. Eumd. in *Meleagro*.

4 Ex eadem matre] Schol. Apollon. ad lib. I. 201. Ἀλθαίας καὶ Ἴφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Περιήρους. Sustuli incisum ante ista verba. *Frater ex eadem matre* est ἀδελφὸς ὁμομήτριος. MUNCK.

5 Hic fuit Arcas] Atqui jam praecesserat, *Lacedaemonius*. Quomodo hic ergo *Arcas*? Scribo: *Hic fuit arte cursor ac jaculator*. Sicut supra, *arte citharista*. SCHEFF. Si Lacedaemonius, quomodo *Arcas*? Lego, *acris*, id est, velox, ὀξὺς, Gloss. Philox. *Acre*, ὀξὺ, δριμύ. Ὀξὺς ὁ ταχύς. ὀξύτης, ὠκύτης Graecis interdum. *Acupedius*, teste Festo, dicitur, cui praecipuum in currendo acumen pedum. Virg. Georg. III. *Calidumque animis & cursibus acrem*. Serv. ad illa Virgilii. AEn. I. 224. Acris Oronti: *Fortis, alias velocis. Quidam acrem in unamquamque rem vegetum & nimium tradunt*. Nimirum *acer* est, qui Graecis δεινὸς dicitur, ut ad lib. VIII. idem Grammaticus observat. Ita *varius acer* a vetusto commentatore *vehemens* exponitur lib. I. Sat. 10. Horat. Micyllus conjicit *artificiosus*. Clarissim. Schefferus, *arte cursor*. Fulgent. lib. III. Myth. c. 6. *Magni-*

[12] Aëllopum, Acholoen, [13] Ocypeten, fugaverunt a Phineo Agenoris filio, eodem tempore, quo Jasoni comites ad Colchos proficiscebantur. Quae inhabitabant insulas Strophadas in AEgaeo mari, quae Plotae adpellantur. [14] Hae fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennatae, [15] alasque & brachia humana, unguibus magnis, pedibusque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zetes & Calais ab Hercule telis occisi sunt: [16] quorum in tumulis superpositi lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. [17] Focus & Priasus Caenei filii ex Magnesia. [18] Eumedon Liberi patris & Ariadnes Minois filiae filius,

Magnificus jaculator. Atque ille idem est, qui *acris jaculator.* MUNCK.

6 Cursor] Credo legendum *artificiosus*; aut simile quiddam. MICYLL.

7 Iphitus Nauboli] Apollod. lib. I. 43. Ἴλετος Ναυβόλου. Sed hoc vitiosum sine dubio. Lege, Ἴφιτος. Vide Apollon. I. 207. MUNCK. Vid. P. Leopard. lib. IV. Emend. cap. 6. & Celeb. P. Burm. in Catal.

8 Zetes] *Zetus* est Fulgentio. lib. III. *Zetus* Servio ad AEn. III. 209. Sidonio Carm. 5. & Philargyrio in IV. Georg. Virg. 463. Sequuti forte Palaephatum sunt, qui & ipse hunc *Zethum* appellat cap. 23. Non probo tamen, cum paret confusionem. Alius enim *Zetes*, alius *Zethus*. MUNCK.

9 Erichthei] Scribe, *Erechtei.* Ἐρεχθέως. Ita Apollonius, Simonides, Ovidius. Scholiast. autem Apollonii ex Cecrope natam eam tradit. Aliquoties in seqq. vitiose scriptum hoc nomen deprehendes, quod ortum existimo ex vocalium I & E cognatione. Donatus ad Phorm. I. I. *Propter cognationem E & I literarum non dubitaverunt antiqui* HERE *&* HERI *dicere, &* MANE *&* MANI *&* VESPERE *&* VESPERI. Adde Fabium lib. I. cap. 4. MUNCK. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 423. etiam Erechthei filiam facit. V. Burm. in Cat. Arg. in *Calais.* Zeten & Calain Hismarii & Aquilonis filios facit Lactant. ad Statii V. Theb. 431. quem tamen vide ad XII. Theb. vs. 628. de Orithyiae raptu Schol. Apoll. Rhodii, qui eam etiam Erechthei filiam vocat, lib. I. vs. 212. & Olear. ad Philostrati lib. IV. cap. 21. in fin. de Apoll. Tyan. sunt videndi.

10 Capita pedesque pennatos] Pedes pennatos illis tantum tribuit Apollon. I. 219. Unde haec partim desumpta videntur. Pindarus dorso eorum alas affingit; humeris Lactantius Argum. Ovid. lib. VI. Met. fab. 8. MUNCK. Consule Cl. Wesselingium cap IX. Probabilium.

11 Ozomenes] Electrae Hesiod. MICYLL. *Electram* earum matrem alii faciunt. Vide not. ad Geneal. *Ozomenen* hanc nusquam hactenus inveni. Placet divinatio Doctiss. Jacobi Perizonii, *Oceanines.* Electra enim Oceani filia. Ὠκεανίναι Oceani filiae Homero & Hesiodo, ut *Nerinae* Nerei. Virgil. Eccl. VII. 37. *Nerine Galathea.* Vide ib. Servium. MUNCK.

11 Alopen] *Aëllopum* hanc appellat Apollodorus pag. 47. Edit. Commel. Atque ita heic putem scribendum. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 150. Ἅρπυιαι δαίμονες ἁρπακτικαί, ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλώ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Servius ad AEn. III. 209. *Aëllo*, *Ocypeten*, & *Celaeno* appellat. MUNCK. Harum nomina sic indicavit Tzetzes ad Lycophron. vs. 167.

13 Ocypeten] *Celeno* Apoll. MICYLL.

14 Hae fuisse dicuntur] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit; *Hae fuisse dicuntur pennatae, alisque & unguibus magnis, pedibusque gallinaceis: brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.* Ego sine MS. affirmare nihil ausim. MUNCK.

15 Alasque et brachia humana] Supple, *habuisse.* Sed haec dura ellypsis, ut vix credam, integrum esse locum. Forte & trajecta quaedam, scribendumque, *pennatae, alisque & unguibus magnis pedibusque gallinaceis. Brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.* SCHEFF.

16 Quorum in tumulis, &c.] Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 1306. Τῶν δύο τάφος ἐστὶν ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στῆλαι, ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, qui vs. 1300. & 1304 late disputavit de caussa hujus caedis, sed modum, quo occisi sunt, tacuit; docens tamen, fuisse insulam Tenum Delo adjacentem, juxta quam Hercules Aquilonis filios occidit. Consule Celeb. P. Burm. in *Calais.*

17 Focus] *Phocus.* MICYLL.

18 Eurimedon] Comeliniana, *Eumedon.* SCHEFF.

filius, a Phliunte. Palaemonius Lerni filius, [1] Calydonius. Actor Hippsi-filius ex Peloponneso. [2] Thersanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. [3] Hippalcimos Pelopis & Hippodamiae Oenomai filiae filius ex Pelopon-neso a Pisis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. [4] * Atriacha Thestii filia, Argivus. [5] Neleus Hippocoontis filius, Pylius. [6] Jolaus Iphicli filius, Argivus. [7] Deucalion Minois & Pasiphaes Solis filiae filius, ex Cre-

1 CALYDONIUS] Videtur ex Apollon. lib. 1. vs. 202. rescribendum *Olenius*. *Palaemon* hic est Apollodoro lib. 1. pag. 43. Sed *Palaemonius* cum Hyg. Apollonio. MUNCK.

2 THERSANON] Hunc non invenio alibi, dubitoque recte scriptum. Sane infra c. 161. *Philammon* Solis filius est, nec ex *Leucothoë* sed *Leuconoë*. SCHEFF. *Philammona* cap. 161. hunc dici, & matrem *Leuconoën* observat Cl. Schefferus. Sed ibi pro *Leuconoë* ex hoc loco, & Ovid. IV. Met. 208. reposuerim, *Leucothoë*. MUNCK.

3 HIPPALCIMOS] Infra c. 94. *Hippalcus* dicitur, apud Apollodorum *Hippalmus*, ex qua utraque lectione factus est *Hippalcimus*. SCHEFF. Cap. 84. & 97 *Hippalcus* dicitur. *Hippalmus* est Apollodoro & Zenobio Cent. XVIII. 7. *Hippalcimus* Scholiastae Pindari ad Olymp. 1. pag. 15. Edit. Francof. Omnium optimum censeo *Hippalcimos*, vel *Hippalcimus*. Vide not. ad cap. 97 MUNCK. Pro Apostolio in notis Munckerum male Zenobium citasse vidit Cl. Burm. in *Hippalcimus*.

4 * ATRIACHA THESTII FILIA] Et haec sunt corrupta, cum nomen viri, Patrisque absint. SCHEFF. Asterisco notavi locum. Abesse observat Cl Schefferus filii & patris nomen. Verum est desiderari ea in sequentibus. Sed τὸ *Atriacha* corruptum, pertinetque ad praecedentia. Scribe, *Coronidis filius à Tricâ*. Vide quae notamus inferius ad illa cap. XCVII. *Machaon Asclepii & Coronidis filius à Tricâ*. Cum aspiratione primitus *à Tricha* scriptum fuit. Inde *Atriacha* conflatum, & locus vitiatus. In sequentibus lacunam optime supplet doctissimus Perizonius hunc in modum: *Amphiaraus Oiclei filius matre Hypermestra* (vel *ex Hypermestra*) *Argivus*. Merentur adscribi verba ejus, quibus rationem hujus supplementi reddit: Fuisse, inquit, Amphiaraum inter Argonautas non modo ex Apollodoro lib. 1. discimus, sed & ex Statio lib. III. Ubi Amphiaraus ipse vers. 518. *Primâ cum pube virentem Semideos inter pinus me Thessala reges Duceret*, &c. Jam vero mater ejus Hypermestra *Thestii filia* fuit. Interpres Statii ad 1. Theb. vers. 42. *Laurigeri*) *hoc est Amphiarai Lyncaei & Hypermestrae filium dicit*. Nisi leg. O[illegible]ei vel *Cynthii* h. e. Apollinis ex Hyg. fab. 70. erravit Scholiastes. Lyncei enim AEgypti filii non haec, sed Hypermestra Danai filia fuit uxor. Apollod. lib. 1 pag. 24. Θεστίῳ δὲ ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλθαία, Ὑπερμνήστρα. Diodorus Siculus lib. IV. Οἰκλέως δὲ καὶ Ὑπερμνήστρας τῆς Θεστίου (lege Θεστίου) Ἰφιάνειρα καὶ Πολύβοια καὶ Ἀμφιάραος ἐγένοντο. Ex eodem loco, qui longus est, patet Amphiaraum hunc fuisse Argivum, quod & caeteri tradunt, ut mirer ab Hygino fab. 70. eum Pylium vocari, cum tamen fab. 72. filium ejus Alcmaeonem *Argivum* quoque dicat. Apollod. lib. 1. pag. 27. Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἄργους. Similiter lib. III. pag. 152. Servius ad AEn VI. *Eriphylen*) *Haec Amphiarai Auguris Argivi uxor fuit*. Horat. 3. Od. 16. *Concidit Auguris Argivi domus*. Cum igitur Argivus fuerit, matrem habuerit Thestii filiam, & ab aliis inter Argonautas numeretur, adeoque omnes hujus descriptionis reliquiae in eum conveniant, ne dubitemus eum hoc loco ab Hygino memoratum esse. MUNCK. Consule cl. Burm. in Catal.

5 NELEUS HIPPOCOONTIS] Ita rescripsi pro *Mileus* ex cap. 10. MUNCK.

6 JOLAUS] De ejus stemmate Tzetzes ad Lycophron. vs. 839. Divinis Thebani coluerunt hunc heroa honoribus, unde Boeotus ab Aristophane in Acharn. vs. 867. Νὴ τὸν Ἰόλαον jurans inducitur, ubi videnda Scholia. Soli Hygino adnumeratum Argonautis observat cl. Burm. qui pluribus de hoc heroe egit. Vide nos ad cap. 30.

7 DEUCALION] Hic à Theseo in praelio occisus est. V. Plutarch. in Theseo p. m. 8. D. An hic Colchicae expeditioni interfuerit, licet à Nostro, & Valerio Flacco, memoratus, dubitatur. consule cl. Burm. qui nec hunc *Philoctetem* inter Argonautas recensendum putat.

8 CENEUS ALTER CORONIS FILIUS] An hoc ergo est, quod dicit Apollodorus lib. 1. pag. 43. Καινέως Κόρωνος? Interpres transtulit, non *Caeneus Coronis*, sed *Caenei Coronus*. Quod sane convenit cum Homeri Catal. vers. 253. ubi Κόρωνος est Καινείδης, hoc est, Καινέως παῖς, ut & apud Apollon. lib. 1. 57. An vero scribendum? *Atracis filius*. Duplex fuisse Caeneus videtur, *Elati* alter, alter *Atracis* filius, duplex etiam fama de sexus ejus mutatione. Quam Elatidae alii, Atracidae

Creta. Philoctetes Paeantis filius, a Meliboea. [8] Caeneus alter Coroni filius, [9] Coryna. Acastus Peliae & [10] Anaxibiae Biantis filiae filius, ex Jolco, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis accessit, sponte sua comes Jasonis. Hi autem omnes [11] Minyae sunt adpellati, vel quod plurimos eorum filiae Minyae pepererunt, vel quod [12] Jasonis mater Clymenes Minyae filiae filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, ne-

cidae tribuit Liberalis cap. 17. Sententiam utramque videri possit miscere Ovidius lib. XII. Met. 189. *Elateia proles* audit. at vers. 209. *Atracides.* vel simpliciter, quod verius putem, dicendum controversum esse Caenei patris vocabulum. Sed haec acutiores, quam ego sum, excutiant accuratius alii. Scio, quid ad Ovidium scribant commentatores; sed non placet. Quod si mihi jus censendi dederis, dixerim Hyginum vel vitiose scriptum invenisse apud Graeculum aliquem Καινεὺς Κόρωνος, vel male vertisse illa, Καινέως Κόρωνος. Non esse sanè ἀναμάρτητον hunc scriptorem liquido comperisse videor. Vide annotata superius ad cap. 3. & infr. ad cap. 31. nec non Astron. II. cap. 2. MUNCK. Consule cl. Burm. ad Ovid. XII. Met. 189. & in Cat. Argon. in voce *Caeneus.*

9 CORYNA] hoc non intelligo. An legendum, *Gyrtona*? Vide Apollon. lib. I. v. 57. SCHEFF. *Coryna* est urbs Joniae Pomponio lib. I. cap. 7. Sed non videtur heic locum habere posse. *Gyrtone* conjicit Schefferus. Sane inde oriundus erat apud Apollon. I. 57. *Coronus Caenei filius.* Dedit forte: *Caeneus alter Coroni filius, Gyrtone.* quanquam sic abit à caeteris mythologis, qui scripsissent *Coronus Caenei filius, Gyrtone.* Atque ita scribere quoque Hyginus debuit, quem Graeca verba Καινέως Κόρωνος male vertisse censeo, atque inde finxisse nobis alterum *Caeneum*, quem nemo veterum novit. MUNCK.

10 ANAXABIAE DYMANTIS] Infra fab. 51. est *Anaxobies Diamantis.* Sed utroque loco scribendum *Anaxibiae Biantis.* Ita namque habet Apollodorus. SCHEFF. Recte ex Apollodoro Cl. Schefferus: *Anaxibiae Biantis.* Atque ita scribendum esse docuit me etiam Tzetzes Ch. II. 53. Tollenda eadem macula infr. cap. 51. MUNCK. De AEoli filio Acasto agit Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 476. sed *Peliae fil.* fuit, ad AEolum tamen genus referens. V. Burm. in Catal. Hic Acastus pediculari morbo periisse dicitur ab Helladio apud Photium pag. 1588. *Pelias* fuit rex Jolci. V. Schol. Eurip. Alcestid. vs. 253.

11 MINYAE SUNT APPELLATI] Vide quae commentati sumus hac de re ad Anton. Liberal. cap. 26. Schol. Pind. ad Pyth. od. IV. Μινύαι δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν φησιν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν εἰς Μινύαν τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου τὸ γένος ἀνῆγον. Confer, quae Aristodemus apud eundem tradit ad Isth. od. I. Tzetzes ad Lycophr. Μινυῶν, τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν, ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοί, ὅ, τε ἐν Βοκότῃ (leg. Βοιωτίᾳ) οὗτος ὁ Μινύειος καὶ ὁ Πολύμαλλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Lactant. ad lib. V. Thebaid. Stat. vers. 347. *Minyae. Thessali, à Minyâ rege Thessalorum, à cujus nomine omnes Argonautae Minyae appellati sunt.* MUNCK. Parum sibi constat etiam Servius ad Virg. Ecl. IV. vs. 34. dicens, *Socii vero Jasonis Minyae appellati sunt, vel ab agro hujus nominis Colchorum; vel quod multi ex quadam Minya nati, Jasoni se conjunxerunt, vel quod Minya Jasoni materna avia fuerit.* Consule, Lector, Lactant. ad Statii III. Theb. 516. & Meziriac. ad Ovidii Epistol. VI. Heroid. §. 7. pag. 56. & seqq. Quidquid sit, praestantissimi & nobilissimi fuere juvenes, unde saepe *reges*, i. e. principes juventutis fuere adpellati, hi Argonautae. consule celeb. Burm. ad Val. Flacc. V. Arg. vs. 497. Omnes semideos fuisse docet Philostratus senior, lib. II. Iconum cap. 15. Vide & Heins. ad Val. Flacc. pag. 4.

12 JASONIS MATER CLIMENI ET MINIAE FILIA ERAT] Alcimede Clymenes quae fuit, Minyae filia erat Apoll. MICYLL. At Appollonius Climenen non conjugem Miniae facit, verum filiam. Igitur existimo scripsisse nostrum, *Jasonis mater Climenis ex Minia, filiae filia erat.* SCHEFF. Scribo: *Climenes Minyae filiae filia erat.* Ita sane diserte tradit Apollon. Schol. lib. I. 230. Jason enim filius fuit Alcimedes, quae filia Clymenes Minyae filiae erat. Confirmat me in hac conjectura Cl. Schefferus, cui, ut non paucis aliis in locis, ita & heic idem venit in mentem. Non male etiam scripseris, *Clymenes Minyae filiae erat,* subaudito Graeco more τὸ *filiae.* ut cap. IX. *Amphion & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii.* Vide notas ad cap. 81. Immo hanc verissimam dixeris conjecturam; adeo ut initio hujus capitis forte etiam sit scribendum, *Alcimedes Clymenes Minyae filiae.* Nam ut varient multum veteres, nemo tamen Alcimedae Clymenum patrem dedit. Confer Nob. Heins. ad Heroid. Ovid. VI. 105. Vindicavimus eundem hellenismum non uno loco

 Lactan-

neque in patriam regressum habuerunt. Hylas enim [1] in Moesia, a nymphis [2] juxta Cion flumenque Ascanium raptus est; quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi [3] deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quoque relictus, [4] condita in Moesia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, [5] in Mariandynis in Propontide, apud Lycum regem; pro quo navem rexit Colchos Ancaeus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum [6] stramentatum exisset, ab apro percussus [7] decidit. Ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius quamvis cantibus & [8] cithara Orpheia vocabatur, victus tamen est dulcedine Sirenum,

Lactantio in Argumentis Fabb. Met. Nas. quo scriptore neminem reperias Hygino similiorem Vid. not. ad lib. VI. fab. 3. MUNCK. V. Burm. in *Jasone*, & Meziriac. ad Ovid. T. II. p. 57.

1 In Moesia] scribe *Mysia*. Ita enim habent omnes. Etiam noster paulo post. Confer Strabonem lib. XII. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *in Mysiâ*. Recte quidem, si respicias Apollon. Schol. I. 117. Propert. lib. I. el. 20. sed non admodum necessario. Confundunt enim utrumque nomen posterioris aevi tam Graeci, quam Latini scriptores, ut ad Dict. Cretens. lib. XI observavit pridem Josias Mercerus Eandem confusionem notavimus etiam nos quoque cap. 99. Videtur vicinitas soni τȣ̃ y & œ eam peperisse. Scribit enim alicubi Victorinus Afer, si y in Latium non fuisset receptum, pro *Hylas* dicendum fuisse *Hœlas*. Bene Servius ad Georg. I. 102. Mœsiam à Mysia distinguit: *Mœsia provincia est Thraciarum vicina Scythiae: Mysia vero civitas Phrygiae, haud longe à Trojâ.* Idem tamen ad Ecl. VI. *Juxta Mœsiam* raptum hunc contigisse memorat. Atqui *Ascanius Mysiae fluvius est*, ut recte Vibius Sequester. Melius Philargyrius ad Georg. III. 270. *Ascanius amnis est Mysiae, sed quia in Asia est.* Legendum putem, *sed quae in Asia est.* Innuit scilicet etiam Mysiam esse in Europa. quod & Eustathius in Dionysium docet pag. 46. & quos ibidem laudat auctores. Confer Breulium ad Orig. Isidor. lib. XIV. cap. 4. Facit huc inprimis quod idem Isidorus habet XVII. 9. *Venit saepe probabilior ex Mysiâ Asiae.* MUNCK. Duae fuere Mysiae, altera Europaea ad Istrum, altera Asiatica ad Hellespontum sita. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 322. 830. Schol. Apoll. Rhod. L. I. Arg. vs. 1115. &c. & e Galeno utramque Mysiam illustrantem Ez. Spanhem. ad Call. H. in Dian. vs. 117.

2 Juxta Cion Ascaniumque amnem] Vide commentatores ad illud Propert. lib. I. 20. *Crudelis Minyis dixerit Ascanius.* Corruptus in hac fabula Servius ad Ecl. VI. Virg. *Apud fontem Calciamnis, cum aquatum isset, à Nymphis raptus est.* Lego *Ascanii amnis.* Duae in unam voces coaluerunt, sicut factum etiam existimo ad illa Virg. AEn. VI. 67. *Animamque sepulcro condimus.* *Rite ergo*, inquit, *redditâ legitimâ sepulturâ, redit anima ad quietem sepulcri, quam Stoici herciscundi, id est, medium secuti, tamdiu durare dicunt, quamdiu durat & corpus.* Quid est, *herciscundi*? Lego, *Quam Stoici sepulcris condi, id est, medium secuti, tamdiu*, &c. De sententiâ Stoicorum consulendus Gatakerus ad Antoninum Philosoph. pag. 139. de Cio Schol. Theocriti ad Eidyll. XIII. 30. Κιανοὶ οἱ τὴν Κίον οἰκοῦντες, ἥτις νῦν καλεῖται Προῦσα, ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν βασιλέως Προυσίου. Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ' οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος. Malè *Chius* appellatur in Priscian. Periegesi: *Qua Chius egregia decurrens murmurat unda.* Fuit enim & fluvius eodem nomine. MUNCK. Consule de Cio Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 805. ubi etiam de proverbio ὕλαν καλεῖν agit. Hanc fabulam explicat Serv. ad I. AEn. 619. eodem modo, quo Onasus in primo Amazonidarum apud Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 1205. & Philostratus Heroic. cap. XIX. §. 2. Varias variorum de Hylae raptu sententias profert Rutgersius lib. III. V. L. cap. 8.

3 Deserti sunt] Varias variorum hac de re sententias corrasit Apollon. Schol. ad lib. I. 1290. MUNCK.

4 Condita civitate] Schol. Apollon. ad lib. IV. 1470. Ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. MUNCK.

5 In Mariandinis] Schol. Apollonianus: Ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. Scribendum ergo esset, *Mariandynis.* Sed solenne est huic scriptori vel librariis I cum Y permutare. MUNCK.

6 Stramentatum] Cap. 18. habes, *Extra venatum.* cap. 248. *Extra metam.* putabam antehac ubique scribi, *Extra venatum*: quod vidi postea etiam placuisse Cl. Scheffero. *Exire* ergo

num, & nataturus ad eas in mare se praecipitavit. Eum Venus delatum fluctibus [9] Lilybaeo servavit. Hi sunt, qui non pervenerunt Colchos. [10] In reversione autem perierunt. [11] Euribates Teleontis filius, & [12] Cantus Ceriontis filius interfecti sunt in Libya, a pastore Cephalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphae & Amphitemidis, [13] cujus fuste pecus depopulabantur. Mopsus autem [14] Ampyci filius ab serpentis morsu in Africa obiit. Is autem in itinere accesserat comes Argonautis, Ampyco patre occiso. Item accesserunt ex insula Dia Phrixi & Chalciopes [15] Medeae sororis filii, Argus, Melas, [16] Phrontides [17] Cylindrus, [18] ut alii ajunt vocitatos, [19] Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Her-

posuit pro *ire*, ut cap. 120. *Nequis extra urbem exiret.* Nunc praeferam *stramentatum*, ut innuat eum ivisse collectum stramenta, in quibus cubare soliti veterum heroës. Vide Schol. Hom. Iliad. Δ. 383. Theocrit. Eidyll. XIII. vers. 34. Gloss. vett. *stramentum*, χορδόστρωμα, στιβάδες. *stramenta*, χορτόστρωτοι στιβάδες Certè de venatione apud Lycum instituta nihil hactenus comperi. Sequutus heic est Hyginus Apollon. lib. II. 817. qui itidem ab apro in Mysiâ occisum eum memorat. Flaccus lib. V. pestiferâ lue extinctum refert. MUNCK. V. Burm. in Cat.

7 DECIDIT] H. e. *cecidit.* Claudianus praefat. in Ruff. *Phoebeo domitus Python cum decidit arcu.* Vetus interpres Psalm. VII. 4. *Decidam merito ab inimicis meis.* MUNCK.

8 CITHARA ORPHEIA VOCABATUR] Addunt asteriscum, quasi desit quidpiam. Sed scribendum est, *Orphei avocabatur.* Nihil certius. Et vide Apollodorum. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *Orphei avocabatur* quod probo. MUNCK.

9 LILYBAEO] Al. *ad Lilybaeum.* MICYLL. Etiam hic deesse putant aliquid. Sed *Lilybaeo* dictum est cum praepositionis Ellypsi, pro *in Lilybaeo.* Ordo; *Venus eum servavit Lilybaeo, delatum fluctibus*, supple, *in Lilybaeum.* Ita enim solet noster. Vide quae notavi supra c. 10. Nisi malis credere, olim *Lilybaeom* scriptum fuisse, *o* litterae virgula imposita. Sed mihi alterum verosimilius videtur, Nostroque convenientius. SCHEFF. H. e. *ad Lilybaeum.* Virg. AEn. V. 451. *It clamor caelo.* MUNCK.

10 IN REVERSIONE AUTEM PERIERUNT] Scribo, *autem hi perierunt. Euribates &c.* SCHEFF. Schefferus mallet *hi perierunt*, ponenda praeterea erat post haec verba τελεία σιγμή, ut fieri curavi. MUNCK.

11 EURIBOTES] De Cantho legas apud Apollonium lib. IV. v. 1485. non de Euribote. Et nescio, an omnia hic sint integra. Sane Pastor quoque, Tritonidis & Amphitemidis filius, ipsi non *Cephalion*, sed *Caphaurus.* SCHEFF.

12 CANTUS CERIUNTIS] Canethi eum filium facit Apol. eumque cum Mopso in Lybiam delatum ibique periisse dicit. MICYLL. Apollon. lib. I. 78. est *Canthus Canethi filius.* MUNCK.

13 CUJUS FUSTE PECUS DEPOPULABANTUR.] Nil hic deest, quod putarunt. Voces trajectae sunt, quae sic debent ordinari: *Et Amphitemidis, fuste, cujus pecus depopulabantur.* Illud *fuste* referendum ad praecedens *interfecti* sunt. SCHEFF. Ego antehac conjectavi, *cujus furtis pecus* &c. Flor. lib. IV. cap. 4. *Lacerare furtis haereditatem.* Cl. Schefferus trajecta censet verba, legitque; *fuste cujus pecus* &c. Sed Apollon. lib. IV. 1489. lapidis jactu interfectum Canthum tradit. Nobiliss. Heins. pro *fuste* rescripserat *forte* in libro suo. Tollius, *fuse.* MUNCK.

14 AMYCI] Scribendum est *Ampyci*, ut supra. Vid. Voss. de Idol. in Adden. lib. I. p. 241. SCHEFF. Recte *Ampyci.* Cl. Schefferus. Ita enim est in praecedentibus, & cap. 128. Μόψος Ἀμπυκίδης Hesiodo Asp. vers. 181. ubi Schol. οἷα Ἄμπυκος υἱός. Est ergo rectus casus *Ampyx*, qui & apud Pausaniam occurrit. Sed in recto Ἄμπυκος legitur etiam apud Schol. Lycophr. pag. 127. quod videtur Jonismum resipere. Schol. Apollon. ad lib. I. 132. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος, ἀπὸ τοῦ φύλαξ, ὥσπερ καὶ τὸ μάρτυρος. MUNCK.

15 MEDEAE] Ita rescripsi pro *Medae.* Vide cap. 21. MUNCK.

16 PHRONTIDES] Malim *Phrontis*, ut habetur cap. 3. & apud Apollod. lib. I. p. 32. Sed cap. 21. rursus *Phrontides* audit. Vide notas ad cap. 3. MUNCK.

17 CYLINDRUS] *Cytorus* alii. MICYLL. Micyllus suspicatur *Cytorus*, & sic vocatur Apollodoro. Verum nil mutandum; ita namque scribitur & in sequentibus. V. fab. 21. SCHEFF.

18 UT ALII AJUNT] Scribe, *At alii ajunt, vocitatos, &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *at alii.* MUNCK.

19 PHRONIUS] Hic non comparet apud Apollon.

Hercules cum eduxisset habiturus comites, dum [1] Amazonum balteum petit, reliquit terrore perculsos [2] a Dascylo qui regis Mansuaden * filia. Hi autem, cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuit, [3] sed potius Jasonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes. [4] Dux ergo Jason regnavit. Faber [5] Argus Danai filius, [6] cujus post mortem rexit navem Ancaeus [7] Neptuni filius. Proreta navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. [8] Tutarchi autem fuerunt

lon. lib. II. 958. Sed tres tantum, *Autolycus*, *Phlogius*, *Deileon*. de quibus postremus forte in locum Demoleontis substituendus. MUNCK. Consule Vossium ad Val. Flacc. v. Arg. vers. 115. & cl. Burm. in *Cylindrus*.

1 AMAZONUM BALTEUM] Malim *Amazonium* vel *Amazonis*. Desumpta haec ex Scholiaste Apollonii: Οὗτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τ τ Ἀμαζόνος ζωστῆρα κεχωρηκότος. MUNCK.

2 A DASCYLO QUI REGIS MANSUADEN *FILIA] *A Dascylo regis Mariandyni fil.* MICYLL. Non rejicio, quod habet Micyllus: *a Dascylo, regis Mariandyni filio.* Regis hujus nomen legas etiam apud Strabonem. SCHEFF. Micyllus: *a Dascylo regis Mariandyni filio.* Ego hoc amplius censeo, *a Dascylo Lyci regis Mariandyni filio.* Dascyli erat filius is Lycus, & filium itidem Dascylum habebat. Vide Apollon. lib. II. 805 & Schol. ad vers. 754. Πριόλαον Lyci filium habes apud Nicandri Schol. pag. 65. Ὁ δὲ Πριόλαος, inquit, υἱὸς Λύκου Βασιλέως Μαριανδηνῶν (leg. Μαριανδυνῶν) ὃς ἀπέθανεν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ. MUNCK. Vide & Schol. Apoll. Rh. II. 726.

3 SED POTIUS JASONEM FIERI OPORTERE] Vir doctus supplet, *oportere dixit.* Ego subaudire malim. Novimus ista scriptorum etiam politissimorum σῦν ἀνεπιτήδευτα compendia. Plinius Panegyrico. *Cum abactus hostium exerceret, omniaque dextra laevaque attrita.* H. e. attrita jacerent vel essent. Cic. ad Att. lib. x. cap. 4. *Horum ego summorum imperatorum non modo res gestas non antepono meis; sed ne fortunam quidem ipsam, quâ illi florentissima, nos, duriore conflictari videmur.* Subaudiendum extrinsecus, *usi sunt*, quasi scriptum esset, *quâ illi florentissimâ usi sunt.* Ut heic Hyginus, ita eodem prorsus modo Justinus lib. XXXI. cap. I. *Negantes eum aequo animo sub legibus vivere assuetum imperio; & immoderatâ licentiâ militari; semperque taedio quietis urbanae, novas belli causas circumspicere.* Subaudi *dicentes.* Phaedrus lib. IV. 17. *Non veto dimitti, sed cruciari fame.* sc. *jubeo.* Vide ibi Fabrum. Caeterum fuisse tamen, qui Herculem Argonautarum ducem fecerint, disces ex Apollod. lib. I. Diod. lib. IV. Anton. Lib. cap. XXVI. MUNCK. Consule cl. Graevium Epist. 665. ad Nic. Heinsium. Ad Phaedri locum plura hujus ellipseos exempla dedit Cl. Burm. nec non Oudendorp. ad J. Caesar. l. VII. B. G. c. 77. quem loquendi modum a Graecis mutuati sunt. Sophocl. Electr. vs. 437. Ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει Κρύψον νιν. ubi sub πνοαῖσιν subintelligitur vel τὸ ῥίψον, vel τὸ δός. Plura de hac ellipsi Scholiastes ibi profert. Paullus Apostolus I. Tim. IV. 3. Κωλυόντων γαμεῖν καὶ ἀπέχεσθαι βρωμάτων. qui locus cuique notus Sophocl. Trach. vs. 570. οὔτε πομπίμοις Κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς. ubi aliud verbum quam ἐρέσσων subintelligitur.

4 DUX ERGO JASON REGNAVIT] An potius *navigavit*? ut mox: *Proreta* navigavit *Lynceus* &c. WOPKENS.

5 ARGUS DANAI] Vide supr. *Argus Polybi.* MUNCK.

6 CUJUS POST MORTEM] Ante haec verba deesse quaedam docent tum illa, quae praecesserunt, tum quae habentur cap. 18. Puto scripsisse Hyginum: *Gubernator fuit Tiphys, cujus post* &c. Tzetzes ad Lycophr pag. 143. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἐκυβέρνα Ἀγκαῖος τὴν Ἀργώ. MUNCK.

7 NEPTUNI FILIUS PRORETA NAVIGAVIT] Pessime haec distinguuntur, nam post *filius* scribendum comma, cum non Ancaeus fuerit proreta, verum Lyncaeus. dixi pridem in libris de militia Navali. SCHEFF. Ita ex sententia Cl. Schefferi distinxi haec verba. Nam Lynceum, quod visu acerrimo esset praeditus, verisimile est Proretae obiisse munus. Apud Pindarum tamen Pyth. od. IV. πρωρεὺς est Euphemus. MUNCK. Recte Schefferus distinxit. Philostratus lib. II. Iconum, cap. 15. Λυγκεὺς δὲ ὁ Ἀφαρέως, ἐπιτέτακται τῇ πρώρᾳ. & cur haec provincia Lynceo demandata fuerit, latissime ibidem docet, qui paullo ante cum Nostro Hygino *Typhyn* navis gubernatorem statuit.

8 TUTARCHI] Scribendum est, *tucarchi*, vel *tycharchi*, Graecis enim τύχαρχοι, de quibus egi in eodem opere. SCHEFF. Refingendum *Toecharchi.* Τοίχαρχος, qui praeest remigibus, qui sunt in lateribus navis. Ita correxeram, sed jam occupatus a magno Turnebo, cum vidi Cl. Schef-

runt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Telamon. [9] Ad pitulum ſederunt, Hercules & Idas. Caeteri [10] ordinem ſervaverunt. [11] Celeuma dixit Orpheus, [12] Oeagri filius. Poſt, [13] relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus AEaci filius. Haec eſt navis Argo, quam Minerva in ſideralem circulum retulit, ob hoc, [14] quod ab ſe eſſet aedificata. ac primum in pelagus deducta eſt haec navis,

Schefferum eruditi operis de Mil. navali lib. IV. cap. 7. legere *Tucarchi*. Adi ipſum. Vetuſtiſſimorum ſcriptorum fuit ſane ſine adſpiratione ſcribere *Caron* pro *Charon*, & ſimilia. Imitata eſt id non raro inferior aetas. Fulgent. praefat. lib. I. *Quo ferant Caronem citius ſopiturum*. Schol. Juvenalis ad Sat. III. vers. 266. PORTHMEA. *Carinam*. lege, *Caronem* h. e. Charontem. MUNCK.

9 APUD PITULUM SEDERUNT] Barthius ſubſtituit, *ad placitum*. Fruſtra, nec eſt quidquam mutatum. quid ſit, *ad pitulum ſedere*, oſtendo prolixe in curis ſecundis librorum de Militia Navali. SCHEFF. Quid *Pitylus* ſignificet, explicat Turnebus Adverſ. lib. XXVIII. cap. 43. Petavius ad Syneſium pag. 32. Schol. AEſchyl. Ἑπτ. vers. 862. Κτύπον interpretatur. Cl. Schefferi curas ſecundas de Mil. navali, in quibus iſtam ſe lectionem explicare ait, nondum vidi. Barth. ſuſpicatur, *ad placitum*. Doctiſſ. Pittenius emendat, *tutelam*, locumque hunc Hygini ita conſtituit, ut ad Antonin. Liberal. monet Cl. Berkelius: *Ad proram ſederunt Peleus & Telamon, ad tutelam Hercules & Idas. poſt relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus AEaci filius. Caeteri ad remos ordinem ſervaverunt*. Tranſpoſitionem probo. Ab emendatione ejus parum abit conjectura Cl. Tollii, *ad puppim*. Ego aliquando conjeceram *portiſculum*, quod ſequeretur, *relicto eo*. & intelligerem, *portiſculo*. Sed nunc minus placet. Schefferus: *relicto Ida*. Sed nullus dubito, quin veriſſima ſit conjectura doctiſſ. Jacobi Perizonii, *relicto ab eis Hercule*. Schol. ad Stat. Theb. V. 453. *Quem dum Hercules quaerit, relictus ab Argonautis in Myſia eſt*. MUNCK. *Ad pitulum ſederunt* nihil ſignificat; πίτυλος enim dicebatur ille ſtrepitus, quem edebant remiges remos inpellentes. conſule ill. Spanh. ad Ariſtoph. Ran. vs. 1105. hinc ad alia transfertur ut πίτυλος δακρύων, pro ὁρμὴ, φορὰ, πλημμέλημα. V. Schol. Eurip. Hippolyt. vs. 1465. & πίτυλος σκύφου dixit in Alceſt. vs. 798. itaque latet quid, quod licet probabili conjectura adſecutus videatur Pittenius, absque codicum auctoritate in textum recipere non auſim.

10 ORDINEM SERVAVERUNT] hoc eſt, ſederunt ad remos, communi more remigantium. Ordo enim proprie remorum in navibus. eſt ex nauticis locutionibus, de qua re in praedictis curis. SCHEFF.

11. CELEUMA] Grotius ad Capell. lib. I. & Savaro ad Sidonium adducunt *celeuſma*. Sed *celeuma* bene habet. Rutilius lib. I. *Dum reſonat variis vile celeuma modis*. Apollin. Sidonius lib. II. epiſt. 10. *Amnicum celeuma*. Atque ita habent quoque antiquae editiones Martial. lib. III. 67. Nempe κέλευμα pro κέλευσμα dicunt etiam Graeci. Magno clamore id dicebatur. Unde Macarius eos, qui magno clamore inter precandum utuntur, comparat Celeuſtis. Hom. VI. Οἱ γὰρ, inquit, κραυγαῖς κεχρημένοι κελευσταῖς ἐοίκασι. Interpres imperitè: *Proretis ſimiles ſunt*. Alius *Proreta*, alius *Celeuſtes*. Huc faciunt illa in Actis S. Genovefae virginis cap. 7. *Pariterque omnes cum eo in modum celeumae concinentes magnificaverunt Deum, in coelum clamore ſublato*. Aſcon. in Divin. *Cani remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſolebat, & per aſſam vocem, id eſt, ore prolatam, & , ut in Argo navi, per citharam*. MUNCK. Conſule celeb. Burm. ad Val. Flacc. l. I. Argon. vs. 186. Ad terreſtre praelium translata vox, quanto cum clamore celeuſma dictum ſit, monſtrabit apud Euripid. in Supplic. vs. 700. Καὶ παρηγγύων Κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ Θεῖν.

12 OEAGRI FILIUS] Vide Philargyrium & Servium ad Virg. Georg. IV. 524. & quae notavi ſuperius. MUNCK. De numero Argonautarum non convenit inter Antiquos. Vide P. Leopardum lib. IX. Emend. cap. 24.

13 RELICTO EO AB HERCULE] Quis illa *eo*? Emendo, *relicto Ida ab H.* SCHEFF.

14 QUOD AB SE ESSET AEDIFICATA. AC PRIMUM] Diſtinctio eſt vitioſa, & ſic conſtituenda; *q. a. ſ. e. aedificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt haec navis in aſtris apparens &c.* SCHEFF. Non malè corrigit diſtinctionem Cl. Schefferus: *Quod ab ſe eſſet aedificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt haec navis* &c. Caeterum pro *primum* mallem *prima*. Manil. lib. I. *In coelum ſubducta mari, quod prima cucurrit*. Ovid. VIII. Met. 302. *Primaeque ratis molitor Jaſon*. Aſtron. II. 37. *Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt*,

navis, in astris adparens a gubernaculo [1] ad velum. Cujus speciem ac formam Cic. in Phaenomenis exponit his versibus:

At canis ad caudam serpens [2] *praelabitur Argo,*
[3] *Conversam prae se portans cum lumine puppim.*
Non aliae naves ut in alto ponere proras
Ante [4] *solent, rostris Neptunia prata secantes.*
[5] *Sicut cum coeptant tutos* [6] *contingere portus,*
Obvertunt navem magno cum pondere nautae,

[7] *Aver-*

runt. Schol. German. *Quaeque prima ab eâ fabricata est* &c. Eratosthenes καταστερ. cap. 35. Πρώτη τὸ πέλαγος διεῖλεν ἄβατον ὄν. Catull. Carm. 65. *Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten.* Schol. Arat. ed. Lond. Ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. Adde Phaedrum libr. IV. c. 6. Ovid. II. Amor. el. XI. vers. 1. Verius tamen est, quod apud Plin. VII. cap. 56. tradit Philostephanus, *longâ nave Jasonem primum navigasse.* Pro vulgata lectione adducere possis illud Sulpicii Hist. Sacrae lib. 1. cap. 2. *A quo primum civitas condita est.* MUNCK. Schol. Apoll. Rh. 1. Arg. vs. 4. refert, ταύτην δὲ (ἀργώ) φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ δαναὶς ἐκλήθη. De qua navi vide Munck. ad fab. 168. & Schol. Eurip. in Medea vs. 1. ideoque omnia ista loca Ovidii & Senecae, quae congessit Ciofan. ad lib. VI. Met. vs. 721. de *longa navi* sive *bellica* intelligenda sunt. Consule S. Bochartum lib. II. Geogr. S. cap. 11. pag. 739. & cl. Burm. ad Val. Flacc. II. Argon. vs. 287. Nam Deucalion & Pyrrha navicula jam usi sunt. Lactant. ad Statii lib. III. Theb. 560. Imo IO jam fugisse dicitur ἐπιβᾶσα νεὼς φορτίδος ab Anonymo de Incredibilibus cap. 15. Ed. T. Gal. Vide etiam Lector, quid referat Plutarchus in Theseo, p. m. 8. C. Et plura si quis de hac navi scire desiderat, adeat Steweg. ad Veget. lib. IV. de R. M. cap. 33. Meziriac. ad Ovidii Epistol. VI. Heroid. pag. 80. 81. Columnam ad Ennii fragm. ex Medea pag. 199. Charax narrat, Argonautas non una navi Argo, sed pluribus navibus mare fuisse ingressos, apud Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 687.

1 AB SE AEDIFICATA] Theo ad Arati Phaenomena pag. 41. Ed. Morell. Ἰησονὶς δὲ ἡ ναῦς τοῦ Ἰάσονος, κατηστερίσθη δὲ αὕτη διὰ τὴν ἈΘΗΝᾶΝ, ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. Apollodorus lib. 1. pag. m. 53. κἀκεῖνος (Ἄργος) ἈΘΗΝᾶΣ ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος, Ἀργώ. Hinc ab Apollon. Rhod. lib. 1. vs. 551. vocatur ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος. Vide Schol. ad lib. II. vs. 615. sic Minerva prima Danao navim biproram 50. remigum aedificasse dicitur. Munck. ad Hygin. fab. 168. & Apollodor. lib. II. p. 70. quae fabulae nil nisi has naves divina prudentia inventas esse indicant. Consule Eund. Schol. ad lib. 1. vs. 763. similia finxere de equo Trojano Minervae, quae & Trojae vastatrix dicitur, opere. Vid. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 815. & Cerda ad Virgil. II. AEn. 15. & hoc sensu de Diis Poetarum Graecorum fabulas cunctas jam multi ex antiquis fuerunt interpretati. Confer Plutarch. in Amatorio pag. 757. & Philostrat. Heroic. prooem. §. 3. Hercules dicitur a Ptolem. Hephaestione hanc navim fabricasse & a Jasonis filio Argo adpellasse. Sed haec reliquis scriptoribus non congruere docent Meziriacus ad Ovid. Epist. VI. Heroid. p. 75. & Celeb. P. Burm. in voce *Hercules.* Hanc post confectum iter Neptuno sacram fecisse dicitur Jason ab Apollodoro lib. 1. pag. 69.

2 AD VELUM] Eratosthenes: Οἱ δὲ οἴακές εἰσι ἕως τοῦ ἱστοῦ σὺν τοῖς πηδαλίοις. Etsi parum refert, praeferam tamen *ad malum.* Noster Astron. II. 37. *Divisa est à puppi usque ad malum.* Schol. German. *Quam notatam in coelo figuravit, sed a gubernaculis usque ad malum.* Pro *notatam* Bochartus *mutatam* reponit Hieroz. Part. II. Ego legerim, *non totam.* Forte est, ut ita habeat Sanctandreana editio, quae paucis hebdomadis possessa in piperatam manum incidit: Sed nihil mutare heic eam mihi affirmant, a quibus est inspecta. Hyginus Astron. II. 37. *Hujus non tota effigies inter astra videtur.* Scripseram haec, cum inveni cap. 12. lib. IV. *Navis Argo sine totius veli.* Nihil ergo mutandum. MUNCK.

3 PRAELABITUR] Quaedam Ciceronis editiones habent, *prolabitur.* MUNCK.

4 CONVERSAM PRAE SE] Consule summi viri Gron. Observ. lib. IV. cap. 26. MUNCK.

5 SOLENT ROSTRIS] Editiones vulgatae Ciceronis habent, *rostro*; sed nostrum magis convenit praecedenti *naves.* SCHEFF.

6 SICUT CUM &c.] Ante hunc versum inserendus est ille ex Cicerone: *sed conversa retro coeli se*

per.

[7] *Aversamque trahunt optata ad littora puppim:*
Sic conversa vetus super aethera [8] *labitur Argo.*
[9] *Inde gubernaclum* [10] *tendens a puppe volante*
Clari posteriora canis vestigia [11] *tangit.*

Haec navis habet stellas in puppe quatuor, [12] in gubernaculo dextro quinque, in sinistro quatuor, consimiles inter se omnino tredecim.

XV. [14] *Lemniadae.*

[15] IN insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cujus

per loca portat. MUNCK.

7 CONTINGERE PORTUS] Vulgo edunt, *constringere.* Sed nostri lectionem esse veriorem, & codices antiqui docent, quos & Lambinus laudat. *Tangere, contingere portus* nauticum, non *constringere.* SCHEFF. Recte *contingere* Hyginus, non *constringere,* ut apud Ciceronem diu lectum fuit. Germanicus: *Optatam cupiens contingere terram.* MUNCK.

8 ADVERSAMQUE] Recte emendat *aversamque* Grotius. Germanicus: *Aversamque ratem votis damnatus ad oram Praeligat.* Theon in Aratum pag. 143. Ὄπισθεν φέρε) ἡ Ἀργὼ περὶ πρύμναν ὁμοίως ταῖς καζομέναις ναῶν. MUNCK.

9 LABITUR ARGO] Vulgati; *vertitur Argo.* At *conversa vertitur* inepte dicitur, nisi fallor. Quare iterum hanc praefero lectionem. SCHEFF.

10 INDE GUBERNACLUM] Ante hunc versum omissi rursus duo illi, *Atque usque à prorâ ad celsum sine lumine malum, A malo ad puppim cum lumine clara videtur.* MUNCK.

11 TENDENS A PUPPE VOLANTE] *Diverso lumine fulgens.* MICYLL. Vulgo pro his, *disperso lumine fulgens*, sed nescio, quomodo hic quoque lectio nostri magis accommodata rei videatur, cum praesertim illud *disperso lumine* sit obscurum. SCHEFF. In Cicerone est: *Disperso lumine fulgens.* MUNCK.

12 TANGIT] Al. *condit.* MICYLL. Vulgo *condit.* SCHEFF. In Cicerone est *condit.* Sed Hyginianam lectionem merito cum Grotio & Scheffero praeferas. MUNCK.

13 IN GUBERNACULO DEXTRO] Habuit igitur in puppi duo gubernacula. Petronius: *Nunc per puppim, per ipsa gubernacula dilabendum est.* Consule Schefferum Milit. Nav. lib. II. cap. 5. Scalig. ad Manilium pag. 368. Bochartum Hieroz. Part. II. lib. IV. c. 2. ubi Poenorum naves duplici instructas fuisse gubernaculo ostendit. Hygin. Astron. lib. III. *Haec habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinque, ad alterum quatuor: circum carinam quinque, & sub rejectum quinque, ad malum quatuor.* Si idem est Hyginus, sequutus heic est, ut saepe solet, diversos auctores. MUNCK. Consule, quos laudat Celeb. Burm. ad Petron. Satyr. c. 102. Haec gubernacula duo pariter in puppi erant, ut recte ex h. l. Munkerus & Cel. Perizonius ad AElian. l. IX. V. H. cap. 40. animadvertunt, alterum a dextro, alterum a sinistro latere; non vero alterum in prora, alterum in puppi, ut putat Doctiss. Alberti ad Acta Apostol. XXVII. vs. 40. quod duntaxat, locum habebat in navibus biproris, vel ἀμφιπρύμναις, quarum prora & puppis singulae habebant usum utriusque. vide Perizon. l. l. Inlustrat hunc locum Euripides in Iphig. Taur. vs. 430. licet de hac navi non agens:

Συρίζοντων καὶ πρύμναν
Εὐναίων πηδαλίων.

Ad CAP. XV.

14 LEMNIADAE] An *Lemniades*? non dixerim. Vide notata a nobis ad Fulgent. prol lib. I. cap. 2. lib. III. & quae in dissertatione diximus, nec non infr. ad cap. 157. MUNCK.

15 IN INSULA LEMNO] Narrarunt praeter Hyginum hanc fabulam Schol. Apollon. ad lib. I. 209. Homeri ad Iliad. H. 467. Euripidis ad Hecub. vers. 887. Statii ad v. Theb. 29 Antigon. Histor. Mir. 130. Apollod. lib. I. Apostolius Cent. XI, 96. Valer. Flaccus lib. II. 113. Verba Statiani interpretis ad lib. V. Th. 59. exscribi merentur, *Quia*, inquit, *adulterium Veneris in honorem Vulcani damnaverant, inde nulla Veneris sedes in Lemno est. Unde iratum numen odorem faeminis hircinum immisit, ob quam causam horruisse viri dicuntur uxores.* MUNCK. Consule Philostratum cap. XIX. Heroicon. §. 14. & ibi Olear. Schol Pindari O. Pyth. IV. vs. 88. adde Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 615. 620. & seqq. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 34. & Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 40.

cujus ira viri earum [1] Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreverunt. At Lemniades ejuſdem Veneris inpulſu conjuratae, genus virorum omne, quod ibi erat, interfecerunt, [2] praeter Hypſipylen, quae patrem ſuum Thoantem clam in navem inpoſuit, quem tempeſtas in [3] inſulam Tauricam [4] detulit. Interim Argonautae praenavigantes [5] Lemno acceſſerunt. Quos ut vidit Iphinoe, [6] cuſtos portae, nunciavit Hypſipylae reginae; cui [7] Polyxo aetate conſtituta dedit conſilium [8] ut eos laribus hoſpitalibus obligaret, [9] hoſpitioque invitaret. Hypſipyle ex Jaſone procreavit filios [10] Euneum & [11] Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule objurgati diſceſſerunt. Lemniades autem

1 THRESSAS UXORES] Ancillas *αἰχμαλώτους* è Thraciâ avectas. Horat. III. 9. *Me nunc Threſſa regit Chloe.* Valerius: *Has agimus longi famulas tibi praemia belli.* MUNCK. Schol. Pind. O. Pyth. IV. vs. 449. ait, *αἱ τῶν Λημνίων γυναῖκες ἀσεβήσασαι εἰς τὴν Ἀφροδίτην, διηνεκῶς ἔχον μηνιῶσαν τὴν Θεόν. μῖσος γὰρ αὐταῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας προσετρίψατο. καὶ οὕτως ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς Θρᾷκας πολεμοῦντες, κἀκ τοῦ πολέμου τὰς ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΑΣ λαβόντες, παρεκοιμῶντο. ἐφ' ᾧ ζηλοτυπήσασαι αἱ γυναῖκες, ἐψηφίσαντο ἐκ Θρᾴκης τοὺς ἄνδρας ὑποστρέψαντας ἀνελεῖν. ὅπερ καὶ πεποιήκασιν.* De Threſſis mulieribus vid. Heinſ. & Burm. ad Ovid. XIX. Heroid. 100.

2 PRAETER HYPSIPYLEN] Vide Schol. Apoll. Rh. I. vs. 620.

3 INSULAM TAURICAM] *OEnoeam* Apol. habet. MICYLL. *OEnocam* appellat Apollon. I. 623. Addit etiam *Sicinum* poſtea appellatam. Euſtathius in Dionyſium: (vs. 306.) *Tauri populi a tauro animali vocantur, eo quod Oſiris ibi juncto bove terram araverit: apud quos eſt inſula Taurica, quae & Maeotica, magna & celebris.* De iſta inſula loquitur heic Hyginus. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 44 *Inſulam* vero hic pro *peninſula* poni diſces ex Celeb. P. Weſſelingio ſive Holſteinio in ejus notis ad Antonini Itinerar. pag. 522.

4 DETULIT] Proprie. ſic fab. 14. *Eum Venus delatum fluctibus Lilybaeo ſervavit.* fab. 16. *Nocte tempeſtate orta, ad eandem inſulam ignari delati ſunt.* fab. 63. *Ea voluntate Jovis delata eſt in inſulam Seriphum.* Virgil. V. AEn. vs. 57. - *Portus delati intramus amicos.* Cicero IV. Academ. Quaeſt. 3. *Ad quamcunque ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate delati, ad eam, tamquam ad ſaxum, adhaereſcunt.* Livius l. XXIII. c. 10. *Navem Cyrenas detulit tempeſtas.*

5 LEMNO ACCESSERUNT] Figurate, ajunt Technici, dativus pro accuſativo. Infr. cap. 108. *Tranſtulerunt Tenedo.* Sulpic. Severus lib. I. *Rubo acceſſit.* &, *AEgypto advenerat.* Vict. Illuſtr. 77. *Truncus jactus Nilo.* Imo & Graecè Muſaeus, *ἔρριψε θαλάσσῃ.* Virg. AEn. I. 293. *Accipies coelo.* XII. 256, *Projecit fluvio.* 380. *Effudit ſolo.* Ecl. II. 30. *Compellere hibiſco.* ubi Servius: *Sic dixit hibiſco, ad hibiſcum, ut, it clamor coelo, pro ad coelum.* Horat. I. 24. *Nigro compulerit gregi.* Phaedr. lib. IV. *Coelo receptus propter virtutem Hercules.* Auctor Orig. gentis Rom. *Creditum eum vivum abſumptum coelo.* Lego, *adſumptum.* Contrarium vitium occupavit Cyprianum Tract. de Eleem. cap. 6. *Feciſſet ſubcinericium panem, quo adſumpto moritura cum liberis eſſet.* Lege, *abſumpto.* Sulpicius in hac hiſtoriâ lib. I. *Quo abſumpto una cum filiis mortem exſpectaret.* Peccatum pariter a librariis Aſtron. II. cap. 16. *Vivam arreptam ad inferos eſſe.* lege *abreptam.* Silius lib. XV. *Ire ſorori*, pro ad ſororem. Terent. And. I. I. ſi Nonio fides habenda, *Commigravit huic viciniae.* Obſequens prodig. cap. 43. *Ne unquam Romae reverteretur.* niſi *Romam* ibi reponendum cum Scheffero. Pſeudo-Cyprianus in Revelatione capitis J. Baptiſtae: *Quemadmodum Hieroſolymis iverit orationis gratiâ.* Et interpres Concilii Epheſini p. 160. Ed. Cont. *In juge exilium Petrae deduci jubeat.* Sic *ubi* pro *quo* in modo laudato Tractatu Cyprianus: *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Gajus Digeſt. lib. I. Tit. II. parag. I, *Cum ibi veniremus.* Gregor. dial. lib. I. *Ubi vis ire?* Adde not. ad Lact. Argum. lib. XIV. fab. I. Sed in multis ablativum per ſubauditam praepoſitionem, quam ſaepe addi ad cap. 92. oſtendo, pro dativo perperam acceptum credo. Hyginus cap. 9. *Regiâ recepit.* 125. *Caſâ recepit.* Hieron. ad Furiam: *In ſinu Abrahae recipitur.* Fulg. I. 2. *In mari projecta ſunt.* Quod tamen apud Dictyn legitur lib. V. *Reliquias aureae urnae conditas*, vitioſum non puto, cum apud Prudentium ſimiliter dictum reperiatur Pſych. vers. 105. *Condere vaginae gladium.* Et apud Florum lib. I. c. 13. *Partim in doliis defoſſa terrae recondunt.* Auſon. epigr. 94.

Zo-

tem postquam scierunt, Hypsipylen patrem suum servasse, conatae sunt eam interficere. illa fugae se mandavit. Hanc praedones exceptam Thebas deportarunt, & [12] regi Lyco in servitium vendiderunt. Lemniades autem quaecunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis suis inposuerunt.

XVI. *Cyzicus.*

CYZICUS [13] Eusori filius rex [14] in insula Propontidis, Argonautas hospitio liberali excepit. Qui cum ab eo discessissent, totumque diem navi-

Zonae textum elegeion erat. Lactant. Argum. lib. IV. 5. *Quam ille cum terrae defodisset.* Apulei. III. Met. *Tonstrinae residentem conspexit.* Festus: *Stipes fustis terrae defixus.* Vide, quae praeterea notamus ad cap. 108. MUNCK. *Venit medio*, pro *in medium venit.* Serv. ad Virg. III. AEn. vs. 417. & ad vs. 678. *Coelo capita alta ferentis*, pro *in coelum.* ad V. AEn. 34. *Notae advertuntur arenae* pro *ad notam arenam.* Graeci profecto ita locuti fuerunt: Euripid. Iphig. in Taur. 158. Αἴδᾳ πέμψας pro *ad Plutonem mittens.* In Androm. vs. 620. δώμασιν λαβεῖν pro *in aedes recipere.* in Alcest. vs. 543. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' εἰσάξομεν, pro εἰς οὓς εἰσάξομεν. & ut supra, Αἴδᾳ πέμψας, sic in Bacchis vers. 1045. ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίαις, pro εἰς θεωρίας. Sophocl. Trachin. vs. 802. χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν. Pind. Olymp. Od. VI. vs. 97. Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς pro descendens in Alpheum medium, & O. Isthm. VI. vs. 60. Ὁ δ' ἀντείνας οὐρανῷ χεῖρας pro εἰς τὸν οὐρανόν.

6 CUSTOS PORTAE] Urbis videlicet Myrinae. Apollon. I. 634. MUNCK.

7 POLYXO AETATE CONSTITUTA] Anus Hypsipyles nutrix. Apollon. I. 664. MUNCK.

8 UT EAS LARIBUS] Sine dubio scribendum *eos*, quia sermo est de Argonautis; quod facile apparet. SCHEFF. Ita reposui pro *eas*, postulante id sententia. MUNCK.

9 HOSPITIO INVITARET] H. e. in hospitium. Gregor. Dial. I. *Requirens hunc invitavit hospitio.* Dictys lib. III. *Qui cum eo venerant, cibo invitantur.* Noster cap. 18. *Recepit hospitio.* 186. *Duxit conjugio.* MUNCK. Vide Schol. Apoll. Rh. vs. 773.

10 EUNAEUM] Scribe, *Euneum.* Εὔνηος est Homer. Iliad. H. 469. Ἔυνεως Straboni lib. I. Εὔνηος Apollod. lib. I. & Apostolio Cent. XI. 98. Sed nullus dubito, quin corrigendus sit uterque, & legendum. Ἔυνηος vel Ἔυνεως, quod idem est. Vide Etym. Magnum in Ἐυνεΐδαι. Non malè Lactantius ad VI. Theb. 342. ita dictum censet *boni ominis causâ à patre navigaturo.* MUNCK. Jasonis filium vocat Philostratus ΕΥΝΕ'ΩΝ cap. IV. Heroic. §. 2. Vide Meziriac. ad Ovidii VI. Epist. Heroid. vs. 22.

11 DEIPHILUM] *Thoantem* Statius. MICYLL. Rectius scripseris, *Deipylum.* pro quo *Nebrophonon* Apollodorus, Statius *Thoantem* habet VI. Theb. 342. *Nomen avo gentile Thoas, atque omine dictus Euneos Argoo.* MUNCK. Vide ad cap. 120.

11 REGI LYCO] *Lycurgo* alii. MICYLL. Plerique alii *Lycurgum* vocant. SCHEFF. Ita hunc Regem appellat quoque cap. 74. & 273. Apollodoro lib. III. pag. 152. est *Lycurgus.* Vide notas ad cap. 74. MUNCK.

Ad CAP. XVI.

13 EUSORI] Apoll. AEnei filium facit, Eusori autem ex filia nepotem. MICYLL. *Eusori* ex filia nepotem fuisse refert Apollon. I. 948. Parthenius Cyzicum facit υἱὸν Αἰνέω cap. 21. corrupte. Lege, Αἰνέος ex Scholiis Apollon. ubi Αἰνεὺς audit, unde Κύζικος Αἰνείδης nescio cui poëtae. Apollinis filius est Cononi cap. 45. apud Photium. Apollon. Scholiastae AEneus Apollinis & Stilbes filius. MUNCK.

14 IN INSULA PROPONTIDIS] Cyzico nempe. quae olim *Dolionis* dicta, & incolae ejus *Doliones*, Unde *Dolionum rex* dicitur Cyzicus Apollod. lib. I. pag. 44. Etiam urbs Cyzicus dicta est, teste Apollon. II. 767. Τὸ *in* videtur ex seq. syllaba natum. malim, *insulae Propontidis*, ut habet cap. 18. MUNCK. Dolionum regem fuisse Cyzicum, docet Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 936. ubi de insula hac latius agit, ut & ad vs. 940, 943, 948, 962. nec non ad vs. 1110. Hic struxerunt Argonautae aram Apollinis, quae secundum Socratem ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι dicta est *Apollinis Cyziceni.* ut Schol. ad vers. 966.

navigaſſent, nocte tempeſtate orta, ad eandem inſulam ignari delati ſunt. Quos Cyzicus [1] hoſtes Pelaſgicos arbitrans eſſe, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jaſone eſt interfectus. [2] Quod poſtero die cum prope littus adpropinquaſſet, & vidiſſet ſe regem interfeciſſe, [3] ſepulturae eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

XVII. *Amycus.*

AMYCUS Neptuni & [4] Melies filius, Bebryciae rex. In hujus regna

1 HOSTES PELASGICOS] Macrones, qui Euboeorum, qui quondam Pelaſgi dicti, erant coloni. Apollon. lib. I. verſ. 1024. Aliter haec narrat Conon. MUNCK. Vide Schol. Apoll. Rh. I. 1037. varie hanc pugnam referri docentem, qui ad vs. 1040. adnotat ex Tarrhaeo, juxta quoſdam *Cyzicum* a Dioſcuris, juxta alios ab Jaſone interfectum perhiberi. Praeterea *Cyzicus* ab Apollonio nuper uxorem duxiſſe, & ſine liberis fuiſſe; verum ab Euphorione dicitur propediem matrimonium initurus fuiſſe. v. Schol. ad vs. 1063. & ibi caetera vide.

2 QUOD POSTERO DIE CUM] Hoc *quod* ſic ellyptice ponitur ſcriptori noſtro, pro *ob quod* ſaepiſſime. Vide indicem. SCHEFF. Trajectio eſt, ἀντὶ τοῦ *Quod cum poſtero die.* Sic cap. 79. *Quod Jovis eos cum vidiſſet.* Cenſui antehac illam particulam *quod* eleganter παρέλκειν, & ad fulciendam periodum adſumptam. Atque ita viſum quoque video Scioppio Veriſ. lib. I. cap. 3. quo multa id genus congeſſit, quibus nos non pauca addere poſſemus. Horat. I. od. I. *Quod ſi me Lyricis vatibus inſeres.* Epod. X. *Opima quod ſi praeda curvo littore Porrecta mergos juverit.* Martial. lib. VIII. 30. *Quod niſi rapta foret nolenti poena.* Nepos Hannib. I. *Quod niſi domi debilitatus eſſet.* Cicer. XIV. ep. 4. *Quod utinam minus vitae cupidus fuiſſem.* Vell. I. 3. *Quod ſi quis à Theſſalo Herculis eos appellatos Theſſalos dicet.* Salluſt. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem ſimulantem videam.* Liv. XLI. 10. *Quod cum conſulis imperio dicto audientes ſeſe futuros dicerent.* Fulg. lib. I. *Quod itaque ſi velut Deus Jupiter judicaſſet.* Curt. lib. IX. 3. *Quod ſi adhuc penetrare in Indiam certum eſt.* Confer Noſtr. cap. 52. 63. 69. 103. 108. &c. Clariſſimus Schefferus obſervat in id genus locutionibus *ob* intelligendum eſſe. Certe neceſſario ſubauditur in obteſtationibus, qualis eſt illa Horatii lib. I. epiſt. 17. *Quod te per Genium, dextramque Deosque penates Obſecro.* Imo & pleriſque aliis in locis, ubi eo, quo dixi, modo quaſi πλεοναστικῶς ponitur. Conſule Sciop. Suſp. Lect. lib. I. epiſt. 17. & Servium ad AEneid. I. 141. Adde quae notamus ad cap. 34. & 108. MUNCK.

3 SEPULTURAE EUM TRADIDIT, ATQUE FILIIS REGNUM TRADIDIT] Nil mutandum. ſolet quippe noſter hoc plebejo genere uti; Sic fab. XCVI. *Juſſit canere, & clamorem fieri juſſit.* fab. LVII. *decidiſſe dicitur i. e. A. V. e. c. ejeciſſe dicitur.* fab. CXXII. *Helenae filiam abductam conjugem duxit. Pylades autem Electram duxit.* SCHEFF. Inconcinniore ejuſmodi repetitione ſimilis vocis ſaepius utitur Hyginus, ut obſervavit jam Schefferus. Confer, quae nos & alibi, & nuper ad Novatian. de Trin. cap. VIII. Levi tamen brachio incommodum illud tolli hoc loco poſſit, ſi legas *ſepulturae eum dedit.* ut Fab. LXXX. *corpusque fratris recuperatum* ſepulturae dedit. WOPKENS.

Ad CAP. XVII.

4 *Melies*] Apollon. lib. II. 4. Βιθυνὶς Μελίη Ubi vide Scholiaſten, qui dubitat, utrum ſit proprium. Βιθυνὶς accipit pro proprio Apollod. lib. I. pag. 45. Ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Servius autem cum noſtro facit ad AEn. V. vers. 373. *Amycus fuit Neptuni filius & Nymphae Melies, qui a Polluce victus eſt pyctali certamine. Bebrycia autem ipſa eſt Bithynia.* Eadem invenies apud Lactant. in III. Theb. Stat. vers. 353. Tzetzes ad Lycophr. pag. 193. Βέβρυκες οἱ νῦν Μυσοὶ, ἐνδότεροι Μυσῶν ὄντες. Caeterum ex Apollodoro unam vocem excidiſſe cenſet nobil. Heinſius ad Ovid. III. Amor. El. VI. ſcribitque, ut cum Apollonio & Hygino ei conveniat, καὶ Μελίης Βιθυνίδος. MUNCK. Hanc fabulam debet Hyginus Scholiaſtae Apollonii Rhodii l. II. vs. 1, 2. qui rem latius explicat ad vs. 70, 74, 79, 96, 98, 756. De *Bebrycibus*, vide Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 805. & Cl. Potter. ad Lycophron. vs. 516. & Apollodor. lib. II. pag. 121. Ad fabulam adludit etiam Lucianus in Dialogis Fabuloſis Dial. XIII.

5 CAESTIS] Atqui inferius habet *caeſtus.* Declinationem in tam exigua narratione mutaſſe ſcriptorem cum non ſit veriſimile, lubens adſentior Cl. Scheffero reponenti ibi *caeſtis.* quanquam

gna qui venerat, [5] caeſtis cogebat ſecum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas [6] provocaſſet ad caeſtus, Pollux cum eo contendit, & [7] eum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

[8] LYCUS rex inſulae Propontidis, Argonautas [9] recepit hoſpitio, [10] in honorem, eo quod Amycum interfecerant, [11] quod eum ſaepe inficiaretur. Ar-

quam quartae formae eſt Virgil. AEn. v. 69. ubi Servius videndus. Ita ſecundae inflexionis eſt *lacus* Catal. Pith. lib. IV. *Fundit at October vina Falerna lacis.* Legebam a primo *labris*, quod ſcirem in iiſdem Catal. dixiſſe Hilaſium: *Labra per autumnum vino ſpumantia fervent.* Nunc nihil muto. Gregor. Dialog. lib. II. cap. 6. *Super ipſam laci ripam jacebat.* Iſidorus lib. XIII. cap. 19. Orig. *In India omnibus lacis ſalubrior.* Vetus interpres Eſai. cap. I. vers. I. *Ad cavernam laci, de qua praeciſi eſtis.* Praetulit alteram inflectionem Chryſol. Serm. 66. *Qui vini lacus, ne guttam daret, incluſit.* Scriverius in libro Nob. Senatoris Wil. Goeſſi τὸ *caeſtis* mutaverat in *caeſtu.* Lector judicet, utra conjectura ſit melior. MUNCK.

6 PROVOCASSET AD CAESTUS] Quomodo hic dicit *caeſtus* in quarta declinatione, quum ſupra uſurparit *caeſtis* in ſecunda? Suſpicor ſcripſiſſe, *caeſtos*, eſſeque hoc vocabulum de eo genere, quod & ad ſecundum, & ad quartum ordinem pertineat, ut fit in aliis. SCHEFF.

7 EUM INTERFECIT] Ergo inventor invento ſuo periit. nam caeſtus Amycus ille inveniſſe dicitur. Clemens Strom. lib. I. pag. 307. Edit. Morel. Ἄμυκος ὁ Βεβρύκων βασιλεὺς ἱμάντας πυκτικοὺς πρῶτος εὗρε. MUNCK. Eodem modo, quo Virgilius v. AEn. 69. *crudum* dixit *caeſtum*, vocavit Apollonius Rhodius II. 52. ἱμάντας ὠμοὺς, ἀζαλέους. βοέους fuiſſe ἱμάντας cecinit Theocritus Idyll. XXII. vs. 3. & 80. quod illuſtrat Virgilium & Apollonium. vid. Olear. ad Philoſtrat. II. Icon. 19. & quos laudat Bulaejus ad Val. Flacc. IV. Argon. v. 250. & alios. Ab hac caede Pollux Ἀμυκοφόνος dictus eſt. Conſule Cl. Burm. ad vs. 312. Brachio Amyci percuſſo necis cauſſa fuit Pollux. Apollodor. lib. I. p. 57. Quid de ejus ſepulcro referat Ptolemaeus Hephaeſtio lib. III. Photius in Excerptis narrat p. 477. Ἀμύκου τῷ τάφῳ ῥοδοδάφνη ἔφυ, καὶ οἱ φαγόντες αὐτῆς ἐπεθύμουν πυκτικήν. καὶ Ἀνδρόδωρος φαγὼν αὐτῆς δεκατρεῖς στεφάνους ἀνείλετο, πλὴν ὑπὸ Διοσκόρου τοῦ Θηραίου ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἀγωνίᾳ ἡττήθη, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ἄμυκος λέγεται ὑφ᾽ ἑνὸς τῶν Διοσκούρων καταπαλαισθῆναι. qui lib. V. ap. Phot. p. 481. alios eſſe ait, qui cum Amyco non Pollucem, ſed Jaſonem pugnaſſe adfirment.

Ad CAP. XVIII.

8 LYCUS] De hoc Apollodor. lib. I. pag. 61. & Schol. Apoll. Rh. II. vs. 754. ΛΎΚΟΝ φησὶ τότε Μαριανδύνων βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας, καὶ Ἄμυκον ἔχθος φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ, de quo fluvio egerat ad vs. 726. & latius aget ad l. IV. vs. 132. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 787.

9 HOSPITIO RECEPIT] Dictys lib. I. *Spartae in domum Menelai hoſpitio receptus?* Vide notas ad cap. 15. MUNCK. Pro eo Terentius *ad ſe recipere* dixit. v. Cl. Burm. ad Phaedr. l. IV. fab. 21. vs. 23.

10 IN HONOREM] Facile credo Barthio, hoc eſſe intruſum ab inepto quodam. SCHEFF. Hoc eſſet, *honoris gratiâ.* Gloſſema eſſe exiſtimat Barthius: cui & Cl. Schefferus adſentitur, niſi quis exiſtimet legendum, *hoſpitii in honorem*, quod rectius eſt. Recipere enim in hoſpitium & in honorem idem ſignificant, ut obſervat Tomaſinus in de Teſſ. Hoſp. cap. 5. MUNCK.

11 QUOD PER EUM SAEPE INFICIARETUR] Barthius ait, in libris vetuſtioribus legi *inſectaretur*, unde facit, *quod per eum ſaepe infeſtaretur.* Puto, poſſe retineri lectionem librorum Barthianorum omnibus caeteris ſervatis, ſic ut τὸ *eum* explicemus per *ſe*, & *inſectaretur* paſſive dicamus poſitum. *Inſectari* paſſive uſurpatum eo minus dubito, quia *ſectari* hac ſignificatione habet Varro II. R.R. c.9. *Conſectari* Laverius apud Priſcianum. De *eo* pro *ſe* jam docuit Voſſius de Conſtruct. c. 6. SCHEFF. *Quod eum ſ. inf.* princeps editio habet, non *per eum.* Barthius notat in libris neſcio quibus vetuſtis legi, *inſectaretur.* Fecerim inde *infeſtaretur.* quod idem eſt, quod *infeſtaret.* cap. 37. *Itineri infeſtabantur*, lege, *itinera.* Non inſolens Noſtro iſtiuſmodi enallage, cap. 273. *Certati ſunt curſu.* 274.

Argonautae dum apud Lycum morantur, & extra venatum exissent, Idmon ab apro percussus interiit. In cujus dum diutius sepultura morantur, [1] Tiphys Phorbantis filius moritur. Tunc Argonautae [2] Ancaeo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

XIX. *Phineus.*

[3] PHINEUS Agenoris filius, [4] Thrax, ex [5] Cleopatra habuit [6] filios duos. Hi a patre [7] novercae [8] crimine excaecati sunt. Huic etiam Phi-

274. *Gladio belligeratus est.* *Infestare* est laedere, vexare, populari. Gloss. Steph. *Endofestabat.* ἔσενε. Volcan. ἔσινε, vel ἔσειε. Prius probo. Inde σίνις, *fur*, *latro*. Eaedem Gloss. *Infestantes.* σινοῦντες, δάκνοντες. Lego, σίνοντες. Etiam apud Graecos passivae formae quae sunt, activè sumuntur Atticè, ut notat Hom. Scholiastes ad Iliad. β. vers. 99. MUNCK. Adde Schol. Apoll. Rh. I. vs. 267. sic πεφυλαγμένος per φυλάττων explicat idem ad III. vs. 510. Sophocl. Oed. Col. vs. 235. προσορωμένα pro ὁρῶσα ut Schol. & ad vs. 420. κάπταναιροῦνται δόρυ pro κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. Eurip. Phoeniss. vs. 1306. Δορὶ παλλόμεναι. Schol. explicat per τὸ δόρυ κατ' ἀλλήλων πάλλουσαι. Sophocl. Trachin. vs. 695. Ἐσωζόμην, pro ἔσωσα, ἐφύλαξα. & in Antigon. vs. 556. ὠφελουμένη pro ὠφελοῦσα. Schol. Pindari O. Nem. VIII. vs. 50. πολεμιζόμενοι, ἀντὶ τοῦ πολεμοῦντες ἐνεργητικοῦ. Schol. Thucyd. l. I. c. 28. lin. 89. βιαζομένων pro βιαζόντων. Consule Tzetzen ad Lycophron. vs. 759. Quamquam haud negaverim, in quibusdam horum verborum significationem inesse mediam, de quibus verbis mediis egit Kusterus ad Aristophanis Nubes. vs. 127. & 1341. item in dissertatiuncula. Verum hujus litis dirimendae hic non est locus. Haec enim in juvenum gratiam duntaxat adduxi, ut scirent, unde Latini hujusmodi loquendi modos mutuati sint.

1 IPHIS] Emenda *Tiphys* ex fab. 14. SCHEF. Ita rescripsi pro *Iphis* ex cap. 14. Apollod. lib. I. *Hic Idmon vates ab apro percussus interiit. Tiphys hic etiam moritur.* Adde Apollon. II. 856. Tzetzen in Lycophr. pag. 128. MUNCK. Ante Munckerum ita jam h. l. restituerat Meziriac. ad Ovidii VI. Epist. Heroid. p. 62. Consule Tzetzen ad Lycophron. vs. 890. & Cl. Burm. in *Ancaeus alter.*

2 ANCAEO] Ita etiam Apollon. II. 896. Herodotus autem Ergino id tribuit in Scholiis. Quis sit ille Ἄζωρος, quem κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς facit Hesychius, nondum comperi. MUNCK. Hic locus etiam firmat sententiam Celeb. Drakenborchii ad Sil. Italic. l. VI. vs. 361. contra D. Heinsium *Tiphyn* in expeditione Colchica navis gubernatorem fuisse monstrantis.

Ad CAP. XIX.

3 PHINEUS AGEN.] De hujus parente lis est inter Mythographos. Consule Salmas. Exercit. Plin. pag. 402. & Apollodorum lib. I. pag. m. 57. & l. II. p. 79. Schol. Euripidis Phoeniss. vs. 225. Schol. Apollon. Rhod. II. 178. Interpr. ad Ovid. I. ex Ponto Ep. IV. v. 37.

4 THRAX] Schol. Apoll. Rhod. II. 177. καὶ γὰρ ὁ Φινεὺς (ὡς οἱ πλεῖστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσοῦ λέγεται ᾠκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θρᾴκης. Vide Schol. Sophocl. Trachin. vs. 980. & Triclin. ad vs. 978. de *Salmydesso* consulendus item Noster Apollonii Scholiastes ad l. II. vs. 347, 348, 349. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1286. Regem Arcadiae Phinea vocat Lact. ad Statii VIII. Theb. vs. 255.

5 CLEOPATRA] Ita eam quoque appellat Schol. Apollon. ad I. 211. & II. 238. Hom. Odyss. M. 76. Diodorus lib. IV. pag. 247. Schol. Sophoclis ad Antigon. vers. 1095. Servius autem ad AEn. III. 209. *Cleobulam.* quod mihi suspectum est. MUNCK.

6 FILIOS DUOS] *Orythum & Crambin* vocat Schol. Apollon. ad vers. 178. lib. II. ex Sophocle. ad versum autem 140. *Parthenium & Crambin.* Sophoclis Schol. eo, quem laudavi modo, loco *Plexippum & Pandionem*; additque a quibusdam *Gerymbam & Aspondum* eos nominari. MUNCK. Eadem haec observavit P. Leopardus lib. VII. Emendat. cap. 24. quem de hac fabula velim, Lector consulat.

7 NOVERCAE] *Idaeam* vocant Diodorus lib. IV. Sophoclis Scholiastes, nec non Apollonianus ad II. 140. Sed hic variat, & ad ejusdem libri vers. 178. *Diam* eam appellat. Schol. Homeri ad Odyss. M. 70. *Eurytiam.* Servius ad AEn. VIII 344. *Danaen.* Sunt etiam, qui *Idotheam* eam Cadmi soro-

Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, [9] ab Jove est excaecatus: [10] & adposuit ei Harpyias, quae [11] Jovis canes esse dicuntur, quae escam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautae devenissent, & eum iter ut demonstraret, rogarent, dixit, se demonstraturum, si eum poena liberarent. Tunc Zetes & Calais, [12] Aquilonis venti & Orithyiae filii, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugaverunt in insulas [13] Strophadas, & [14] Phineum poena liberarunt. Quibus monstravit, quomodo Symplegadas [15] transirent, ut columbam mitterent:

[1] quae

sororem fuisse velint', ut Sophoclis annotat Scholiastes. Usque adeo nihil certi est in fabulis. MUNCK.

8 CRIMINE] Puto, *Criminatione* scribendum. stupri enim intentati eos accusaverat, non ipsa caecos fecerat. Vitio causam praebuit compendium scribendi. SCHEFF. H. e. criminatione. Criminata est autem se de stupro a privignis fuisse appellatam. Horat. lib. II. ep. 18. *Ut penitus notum, si tentent crimina, serves.* Pub. Syrus: *Difficilem oportet aurem habere ad crimina.* Gloss. vett. *Crimen*, ἔγκλημα, διαβολή. Cyrill. Διαβολὴ, *obtrectatio, criminatio, crimen.* Adde quae Goldastus ad Dositheum notavit pag. 38. Arnob. initio lib. III. *Jam dudum quidem criminibus his omnibus responsum est.* h. e. accusationibus. Nepos Epam. cap. 7. *Criminibus adversariorum.* MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. I. Met. vers. 766. & quae notavi ad Nepotis locum.

9 AB JOVE &c.] Conveniunt cum Hyginianis, quae Apollonius tradit lib. II. 313. Serv. ad AEn. III. 209. Aliam causam affert apud Apollon. Scholiasten Hesiodus ad lib. II. vs. 181. A quo rursus abit Ister apud eundem ad lib. ejusdem vers. 207. Adde Apollod. lib. I. pag. 46. MUNCK. Lactantius ad Statii VIII. Theb. 254. Phineum liberos suos instinctu uxoris, quae eorum erat noverca, excoecasse, & ob hoc scelus Deos iratos ipsi Phineo oculos sustulisse &c. docet.

10 ET APPOSUIT EI HARPYIAS] Sequi debuisset, *& appositae ei Harpyiae.* vel, *qui apposuit* &c. Sed vide quae notavimus ad cap. 8. MUNCK. Consule, quae dixi ad Nepot. Epam. cap. 10. & Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. l. IV. B. Gall. c. 3. p. 174. Eurip. Supplic. vs. 499. Θεοῦ θέλοντος, ὧν τε μὴ θέλῃ. Heraclid. vs. 703. λῆμα μὲν οὔπω στόρνυσι χρόνος τὸ σὸν ἀλλ' ἡβᾷ scil. λῆμα casu recto. Hanc fabulam respexit Lucianus in Timone §. 325. οἱ δὲ, καθάπερ ὁ Φινεὺς, ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφὴν ὑπὸ Ἁρπυιῶν ἀφαιρούμενος.

11 JOVIS CANES] Serv. ad AEn. III. 209. *Ut autem canes Jovis dicerentur, haec ratio est, quia ipsae furiae esse dicuntur.* Tzetzes ad Lycoph. p. 34. Ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐρασίειαν καὶ Ἁρπύρειαν ὄρνεα εἶναι, ἀφαρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ στόματος τοῦ γέροντος. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. IV. Arg. vs. 520. & eadem de causa *ira Tonantis* dicuntur. Vide Eumd. Vir. incomparabilem ad vs. 428.

12 AQUILONIS VENTI] Delectatur Noster istiusmodi appositionibus. Vide notas ad cap. 140. Serv. in hac fabula ad AEn. III. 209. *Quare irati Dii, vel ut quidam volunt, Aquilo veneno propter nepotum injuriam, eum coecavit.* Puto scribendum, *Aquilo ventus.* Fulgent. Myth. lib. III. *Aquilonis venti filii.* Noster cap. 140. *Ventus aquilo.* Lemma est cap. 61. Lib. XII. Variae Histor. AElian. Περὶ βοῤῥᾶ ἀνέμου τιμῆς. MUNCK.

13 STROPHADAS] Virg. AEn. III. 210. *Strophades Grajo stant nomine dictae.* Prius *Plotae* dicebantur. Vide Apollon. II. 297. & ibi Scholia. Servius: *Quorum conversio, strophe, nomen insulis dedit.* MUNCK. De *Plotis* consule Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 461.

14 PHINEUM P. L. &c.] Videtur & hic locus corruptus esse, tale enim consilium Phinei fuit, ut columbam emitterent, quae si salva per petras transiisset, ipsi quoque sequerentur. Sin inter transvolandum periisset, retro fugerent, cederentque Deorum monitis. MICYLL.

15 TRANSIRENT, UT COLUMBAM MITTERENT] Totum hunc locum ita puto scribendum: *transirent, & columbam mitterent, quo petrae c. c. i. r. illi retro ne fugerent.* Barthius volebat: *illico transfugerent*, pro *illi retro refugerent.* At utique ea fuga non fuit, sed transnavigatio. Hoc autem vult: volatu columbae hoc monstrasse, quod Symplegades transnavigari vel transiri possint; ideoque non debere fugere retro: Quid ergo? pergere, cum recessisse cognoverint. omnia, nisi fallor, clara. SCHEFF. Columbam Argonautarum ducem fuisse per Symplegadas docet Schol. Apollonii Rhodii l. II. Ar-

[1] quae petrae cum concurrissent, in recessu earum, [2] illi retro refugerent. Argonautae beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

XX. *Stymphalides.*

ARGONAUTAE cum ad insulam [3] Diam venissent, & [4] aves ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini avium resistere

Argon. vs. 328. ὅτι δὲ ἐχρήσαντο περιστερᾷ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγῳδουμένοις φησὶν & ad vs. 564. ὅτι διὰ πελειάδας ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγῳδουμένων. Consule Apollodor. lib. I. p. 61. Magnum Broukhusium ad Propertium lib. II. Eleg. 20. vs. 39. nec non Inl. Spanhem. ad Callim. H. in Pallad. vs. 123. pag. 630. unde haec Graeci haurire potuerint, docentem. Item de columbis ἀγγελιαφόροις in genere, Kuhnium ad AElianum lib. IX. V. H. cap. 2.

1 QUAE PETRAE CUM CONCURRISSENT] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit: *transirent, & columbam mitterent, quo, petrae cum concurrissent, in recessu illi retro ne fugerent.* Meo judicio, qui stylo, quam Hyginus, paulo puriore uteretur, ita scripsisset: *quomodo Symplegadas transirent: ut columbam mitterent, eae petrae cum concurrissent, & in recessu earum illico trafugerent.* Atque ita suadet partim Homer. Schol. ad Odyss. M. 70. ubi corruptè Φηνεὺς dicitur hic Phineus. Ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ συμβολὴν τῶν πετρῶν. Κἂν μὲν μεσολαβηθῇ, μὴ πλεῖν. ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ποιοῦσι. καταχεθείσης τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργῷ δυοῖν πληγάδες πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὐτοὶ δὲ σώζονται. Corrupta & transposita heic quaedam, quae ita restituo: προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ πληγάδες πέτραι, καὶ συνελθοῦσαι τὸ πτερὸν τῆς νεὼς συμμύουσιν. Gloss. Steph. *Aplustra*, πτερὸν πλοίου. & alio loco, *Aplustra*, ἄσφαλτον, ἢ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας. Lege ἄφλαστον cum Vulcanio. Sed falsum est fuisse ἄφλαστον ἄκρον πρώρας. Schol. Apollon. ad lib. I. 1089. Ἔστιν οὖν τὸ ἄφλαστον σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν. Tzetzes in Lycophr. pag. 57. Τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια. Schol. Juvenal. ad Sat. X. 136. *Aplustra tabulatum ad decorandum navis superficiem adpositum, alii dicunt rostra, navis ornamentum puppis*, ἄφλαστα. Confer Apollod. lib. I. Ut probare se ista aliquatenus possint, dictionem tamen Hygini si attendas, malis forte: *quomodo Symplegadas transirent, & columbam mitterent. Quae petrae* &c. Atque ita, *quae* valebit idem quod *eae*, ut *quos* pro *eos* habes cap. 21. Vide ibi notas. MUNCK.

2 ILLI RETRO FUGERENT] Barthius ex schedis MSS. *illico trafugerent.* quod probandum existimo. *Fugere* est celeriter navigare. Serv. ad Georg. I. 286. *Fugam de profectione & cursu legimus, ut: simul arva fugâ, simul aequora verrunt. Unde velocem equum fugacem dicimus.* Horat. III. Od. 2. *Spernit humum fugiente pennâ.* Vide praeterea Virg. Georg. IV. 19. AEn. V. 151. & 243. Nobil. Heinsium ad Ovid. Heroid. ep. 4. *Illico trafugere* est περαίνειν τὸν πλοῦν. Gloss. Cyrilli, διαβάλλω, διαπερῶ, *tramitto, transmitto.* *Trafugio* dictum, ut *traluceo* apud Fulgent. lib. I. cap. II. MUNCK. Consule Cl. Duker. ad Florum II. VI. 46. & ad III. V. 18. Sic Graecis φεύγειν v. Obs. Miscel. Jan. Febr. & Mart. Ann. 1735. pag. 93. & hinc οὐ φυκτὰ κέλευθα per οὐκ εὔπλοα διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους explicat Scholiastes Apollonii Rhodii l. I. Arg. vs. 246.

Ad CAP. XX.

3 DIAM] Mirificus est in hac narratione de Stymphali avibus Hyginus. Insula, in qua degebant, non *Dia*, sed *Aretias* vocabatur, si credimus Apollonio & ejus Scholiastae ad vers. 384. & 1092. lib. II. Inferius cap. 30. in insula Martis ab Hercule sagittis interfectas memorat. Apollonii Scholiastes, quem alias sequi non raro solet, longe aliter; non interfectas esse, sed crotalorum sonitu ex Stymphalo lacu in eam insulam fugatas, quicum facit Etym. magni auctor in voce Στυμφαλίδες. Apollodorus autem fugatas partim, partim interfectas refert lib. II. p. 94. *Insula Martis* est *Aretias* Ἄρεος νῆσος Scholiastae Apolloniano. Verum ibi non Hercules, sed Argonautae congressi fuerunt cum his monstris. Plura de Stymphalidibus si desideres, adi Schol. Apollon. ad II. lib. vers. 1055. MUNCK. Recte Ampliss. Cuperus in marmoribus antiquis p. 262. de hisce avibus agens, respondet, raro figmenta convenire.

4 AVES EX PENNIS SUIS EOS CONFICERENT] Nil mutandum hoc loco. *Conficere quem ex pennis* plene dicitur, quod vulgo praepositione omissa, *conficere pennis.* Caeterum *Ex* praepositio hic valet *cum* & modum significat. Quomodo habe-

sistere non possent, ex Phinei monitu clypeos & hastas sumpserunt, exque more Curetum sonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrixi filii.*

ARGONAUTAE cum per [5] Cyaneas cautes, quae dicuntur [1] Sym-

habemus apud Plautum: *ex tali nomine vocari, ex summis opibus niti.* Barthiana expositio hic nihil valet. Noster infra Fab. 24. *Ex venenis miracula fecit.* adde indicem. SCHEFF. Lege *configerent* cum Nobil. Heinsio, hoc est, *vulnerarent.* Nepos Datam. cap. 9. *Confixi ceciderunt.* Curt. VII. 5. *Sagittis configerent barbari.* Noster cap. 24. *Ex venenis multa miracula fecit.* 30. *Ex felle ejus sagittas tinxit.* 88. *Vestem ex cruore pecudum inquinavit.* In tumulo militis Batavi lib. III. Cat. Pith. *Dum pendet in aëre telum. Et redit, ex alia fixi fregique sagitta.* Schol. German. *Aquila. Dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum qua Cyclopas interfecit.* Arnob. lib. I. *Sequentium se millia quinque saturavit e panibus.* Dictys lib. I. *Aliquid ex oratione profuturus.* In Testam. Porcell. *Volo mihi fieri monumentum ex litteris aureis scriptum.* Auctor. Tract. de Sinâ & Sion: *De arundine caput quassabant.* Apulej. de Herbis cap. 18. *Circumscribes eam cum annulo aureo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 12. *Ex myrto ait milites redimi solere.* Arnob. lib. I. *In incudibus Deos & ex malleis fabricare.* Ad quem locum consule Heraldum & Salmasium ad Pallium Tertulliani pag. 115. Ad eundem modum σὺν instrumentis addunt nonnunquam Graeci. Theognis vers. 41. Καὶ τὰ σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες Αἴσονται. Vel ἐν. Diaconus ad Hesiodum: Ἐκαθάριζεν ὁ Ἀπόλλων ἐν χρυσῇ λύρᾳ. Ex idiotismo sequioris aevi id esse observat magnus Heinsius in notis ad Hesiodeos interpretes pag. 119. Nonnum tamen & Antoninum Liberalem ita loqui non dubitasse notavi ad hujus caput 18. Quibus addo Lucianum Protesilao: Καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ. Bianorem Anthol. I. Sect. 33. num. 15. Ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα. Hesych. in Κνῆσις. quem vide. Gloss. Steph. *Anungia*, λίπος, ἐν ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσι. Delet, me invito, τὸ ἐν Vulcanius. Immo Atticismum resipere illam λέξιν idem ille modo laudatus Heinsius postea, & rectius, censuit not. ad Poët. Aristotel. p. 325. Imitatus est Graecos vulgatus interpres Gen. XLVIII. 22. *Quam tuli de manu Amorrhaei in gladio & arcu meo.* Exod. IV. 17. *Virgam quoque hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa.* Si membranis vett. bibliothecae Leidensis accedimus, etiam Paulus in excerptis Festi: *Caestus vocatur, & in quibus pugiles dimicant, & genus quoddam muliebris ornatus.* Sed de eo ut nonnihil, ita quin in voce *Caudicaria* ei sui saeculi vocabulum restitui debeat, nullus dubito: *Caudicariae naves, ex tabulis grossioribus factae.* Ita Cod. Leid. Adde not. ad Astron. II. 4. MUNCK. Profecto hujusmodi loquendi modos Graecis, & inprimis Atticis debent Latini. Sic Sophocl. in Trachin. vs. 1149. Πρὶν ὥς χερὶ σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός. Eurip. Hippol. vs. 1419.

Ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χερὸς
Τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμωρήσομαι.

Aristoph. Ran. vs. 1173. - ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο Αὐτοῦ, βιαίως ἐκ γυναικείας χερός. Eurip. Med. vs. 335. Τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὠθήσῃ βίᾳ. & Substantivis modum indicantibus additur haec praepositio, ut Sophocl. Oed. Tyr. vs. 1227. ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα Ἰαχέων ἐκ στομάτων. in Philoctet. vs. 941. ἐκ βίας ἄγει i. e. βιαίως. Ut in Electr. vs. 281. ἐκ δόλου κατέκτανε. Sic ἐν dativis instrumenti. Soph. Electr. vs. 1144. Κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ Λουτροῖς ἐκόσμησα. vs. 1147. Ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας. in Oed. Tyr. vs. 831. Λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω. Oed. Colon. vs. 611. - Τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα, ἐν δορὶ διασκεδῶσιν. in Antigon. vs. 1074. Πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ. Sic Hom. Odyss. O. v. 232. Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο. Herodot. L. I. cap. 86. Κρεῖσόν τε ἐν πέδῃσι δεδεμένον. L. III. c. 23. ἐν πέδῃσι χρυσέῃσι δεδέαται. Aristoph. Equit. vs. 702. Ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε. hinc metaphorice Aristot. Rhet. L. III. cap. 13. ὑπὸ τύχης ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένον. Sophocl. Trach. vs. 245. ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν. & vs. 759. ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι Πατρὸς δεδορκώς. sic Apoll. Rh. I. 814. ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόωσα. L. III. vs. 140. εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο. Eodemque modo σὺν saepe abundat Sophocl. Antig. vs. 43. Εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί. Pindar. O. Pyth. XII. vs. 37. σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γ. & O. Pyth. XI. vs. 55. σὺν Ἄρει Πέφνεν τε ματέρα. Vet. Schol. haec recte explicat per τῷ ξίφει ἀνεῖλε τὴν μητέρα. Plura dabit Cl. Hemsterhusius ad Lucianum in Dialog. 10. Mortuorum.

Ad CAP. XXI.

5 PETRAS CYANEAS] Πέτρας Κυανέας Apollon. lib. II. 317. Schol. Κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα-

[1] Symplegades, intrassent mare, quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Chalciopes filios, Argum, [2] Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Jasoni, se, cum ad avum festinarent Athamanta ire, [3] naufragio facto ibi esse [4] ejectos, quos Jason receptos auxilio juvit: qui Jasonem Colchos perduxerunt per flumen Thermodoontem. Et cum jam non longe essent a Colchis, jusserunt navem in occulto conlocari, & venerunt ad matrem [5] Chalciopen Medeae sororem, indicantque Jasonis beneficia, & cur venisset. [6] Tunc Chalciope de Medea indicat, perducitque eam cum filiis suis ad Jasonem.

μαι. Ovid. I. Trist. IX. 34. *Transeat in stabiles strenua Cyaneas.* Juvenal. Sat. XV. 19. *Concurrentia saxa Cyanes* ab insula Cyane appellat. Schol. Theocrit. ad Eidyll. XIII. 22. Τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας. Confer, quae congessit ad Ovid. Met. lib. VII. 62. Nob. Heins. MUNCK. Consule de hisce Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 144. docentem has vocari Πλαγκτὰς πέτρας a Graecis, ut & Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 786. Κυανέας στενοπόρους πέτρας Euripides Iphig. Taur. vs. 889. & vs. 1388. Εὔξεινον πόρον Συμπληγάδων dixit. De iisdem petris egerunt etiam Critici ad Sophocl. Antig. vs. 978, 979.

Παρὰ δὲ Κυανέων πετρῶν
Διδύμας ἁλὸς τ' ἀκταὶ Βοσπόριαι.

Adde Lactantium ad Statii V. Thebaid. vs. 346.

1 SYMPLEGADES] Συμπληγάδες vel πληγάδες dictae sunt παρὰ τὸ συμπλήσσεσθαι. Corruptè *Sympligiades* appellat Serv. ad AEn. III. 109. Schol. Euripidis ad Med. vers. 2. Ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ τὸν πλοῦν στενόν. εἶναι μὲν σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπόκλεισιν τῶν πετρῶν. Confer Tzetzen in Lycophr. pag. 190. MUNCK. συνδραμούσας πέτρας vocat. Schol. Apoll. Rhod. II. 600.

2 PHRONTIDEN] *Phrontides* & supr. c. 14. appellatus est. Rectius *Phrontis* appellatur cap. 3. quod Apollodorus & Apollonius comprobant. MUNCK.

3 NAUFRAGIO FACTO IBI ESSE EJECTOS.] Verbum *ejicere* proprium in hac re verbum. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. Herod. Ep VII. vs. 89. Hoc Graeci ἐκβράζειν vocant. Vide Doctiss. J. Alberti ad Glossas Nomicas pag. 263, 264, 265, 266. Lycophron. vs. 878. - Ἐκβεβρασμένους Ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον. qui hoc verbo usus est etiam de fluviis, ut vs. 1009. Ὠκεανὸς - φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ. & vs. 1240. Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν. Paullo ante etiam *intrassent mare* non ineleganter dictum. Consulendus Cl. Burm. ad Quinctilian. Declam. VI. 21. Et hoc dicendi genus non nisi a Graecis mutuati sunt Latini, ut Palaephato de Incredibilibus cap. 13. καὶ σκαφίδι ἐμβὰς εἰς θάλασσαν. Luciano II. Ver. Hist. p. m. 763. ἐς τὸν γαλακτώδη Ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας. & p. 747. μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰς πέλαγος ἐμβαίνομεν. Sic διαβήμεναι ἐς Ἤλιδα per διαπλεῦσαι recte explicat Schol. Homeri Odyss. IV. vs. 635.

4 EJECTOS, QUOS] Illud *quos* ex praecedenti vocabulo videtur natum, aut in *hos*, vel *eos* mutandum. SCHEFF. Sequi omnino debuisset, *eos*, ut emendatum it Cl. Schefferus. Verum si heic quicquam mutes, necessario omnibus locis, ubi *qui* pro *is* ponitur, eadem adhibenda esset medicina; non enim heic tantum, sed etiam cap. 19, 28, 34, 79, 80, 91, 185. & Astron. II. I. aliisque locis illa permutatio facta est. Quid quod vir Clarissimus ipse ad cap. 34. plebejum id esse annotavit? Quamobrem parum abest, quin eam loquendi rationem non a librario, sed ab ipso esse Hygino persuasum habeam. Utitur eâ etiam auctor Glossarum MSS. in Virg. I. Georg. *Et postmodum cum filia ejus Erigone mortem quaereret, quae cum reperisset corpus ejus,* pro *& ea.* Adde not. ad cap. 4. ubi satis multa id genus reperies. MUNCK.

5 CHALCIOPEN] Ita reposui pro *Chalciopem.* Vide notas ad cap. 137. MUNCK.

6 TUNC CHALCIOPE DE MEDEA INDICAT] Inepte legendum. *Calciope idem Medeae indicat.* littera ultima in *idem* ob similitudinem sequentis est extrita. inde vitium loci. SCHEFF. Cl. Schefferus, *idem Medeae indicat.* quod probarem protinus, nisi magis arrideret Heinsianum, *rem Medeae indicat.* MUNCK. Tentant viri docti

tunc

nem. Quae cum eum vidiſſet, agnovit, quem in ſomnis adamaverat, Junonis inpulſu, omniaque ei pollicetur, [7] & perducunt eum ad templum.

XXII. *AEeta.*

[8] AEETAE Solis filio [9] erat reſponſum, tam diu eum regnum habiturum, quamdiu ea pellis, quam Phrixus conſecraverat, in fano Martis eſſet. Itaque AEeta Jaſoni hanc [10] ſimultatem conſtituit, ſi vellet pellem auratam auferre, tauros [11] aeripedes, qui flammas naribus ſpirabant,

tunc C. idem, vel *t. C. rem Medeae.* Et tale quid potius mens auctoris poſtulare videtur; quamvis alterum illi prorſus contrarium non putem. Juſta ſaltem (hoc nemo neget) Latinitas. Salluſtius Catil. c. XXX. 6. *ſiquis indicaviſſet de conjuratione.* Noſter Fab. LXVII. *cui Periboea de ejus ſuppoſitione palam facit.* WOPKENS.

7 ET PERDUCUNT] Ipſa nempe, cum ſorore Calcyope. Forte tamen Noſter ſcripſit, *perducit.* SCHEFF. *Ipſa* puta & *ſoror Calciope.* niſi *perducit* praeferas, quod Cl. Scheffero viſum. Infr. cap. 127. *Quem cum cognovit qui eſſet, juſſu Minervae cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Diximus de iſta ſyllepſi jam ad cap. 6. MUNCK.

Ad CAP. XXII.

8 AEETAE SOLIS FILIO] Ex *Perſe* ſecundum Noſtrum. *Perſeidem* appellat Heſiodus. *AEtam* autem hunc regem vocavit Servius cum Philargyrio ad Georg. II. 140. & 142. Item ad illa AEn. II. 490. *Amplexaeque tenent poſtes atque oſcula figunt.* *Apollonii*, inquit, *locus*, *in quo inducitur Medea patrio * AEtae relinquens domum*, *ita facere.* Lege, *patris AEtae*, & tolle aſteriſcum. Locus ille, quem tangit, legitur lib. IV. 26. Rutil. lib. I. *Crebra relinquendis infigimus oſcula portis.* Caeterum τῷ *AEtae*, quod mirabar antehac, video etiam uſum Ovid. VII. Met. 170. ut quidem vulgatae editiones repraeſentant, *Diſſimilemque animum ſubiit pater AEta relictus.* & Solinum cap. VIII. ubi *Oeta* multae editiones perperam habent. Sed ut Solino, Servio, & Philargyrio id donetur, in Ovidio tamen non ferendum cenſet Nob. Heinſius. Delet ergo auctoribus MSS. libris τὸ *pater.* Conſule eum ad Heroid. epiſt. VI. Caeterum quod *AEta* pro *AEëta* dicerent poſterioris aevi ſcriptores, anſam praebuit librariis corrumpendi Avienum Perieges. pag. 414. ed. Pith. *Has poſt in terras pinu ſubivit Etine*, *Inſeditque locos.* Lege, *ſubiit AEtine*, vel, *ſubit AEetine* h. e. Medea. MUNCK.

9 ERAT RESPONSUM] Ab Apolline nempe. Servium vide ad Georg. II. 140. MUNCK.

10 SIMULTATEM CONSTITUIT] *Simultas* jurgium & contentio eſt Donato ad Phorm. act, II. ſc. I. Sed id minus heic quadrat. Exprimere Hyginum voluiſſe puto, quod in hac narratione dixit Apollon. Schol. ad I. III. Ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους. Utitur hac phraſi etiam Noſter cap. 50. 67. 84. 185. Scioppius ad Sanct. Minervam lib. IV. *Videtur*, inquit, *antiquitus ſignificaſſe pactum*, *ſive quod inter duos ſimul conveniſſet*, *quaſi ſimultas.* Cl. Schefferus interpretatur *legem ſive conditionem ex ſimultate profectam.* In Gloſſ. MSS. Fauſti, *dolus* exponitur, ut obſervat Barthius. Sed nec id heic quadrat. In Gloſſis Cyrilli invenio, Δασμὸς, *ſimultas.* Δασμὸν ſcimus inter alia deſignare *ſtipendium & tributum.* Innuere ergo videtur ſive Cyrillus, ſive alius gloſſographus eſt, per ſimultatem laborem aliquem ſive athlum, qualia duodecim Herculis ſtipendia ſunt, quo quis peracto ferret propoſitum praemium. Vide quae praeterea notamus ad cap. 84. MUNCK.

11 AERIPEDES] Melius foret, *AEnipedes.* Vide Heinſ. ad modo laudatae epiſtolae verſum 32. Sed *aeripes cervus* legas etiam apud Auſon. Eid. XIX. Virgil. AEn. VI. 802. Verum eum per epiſynaloephen ita dictum pro *aëripedem* volunt Servius ad eum verſum, & Diomedes lib. II. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. III. 594. ait, ὅτι χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ, τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζεῦξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι. De hiſce tauris conſulendus idem ad vs. 230. 233. 409. & Apollodor. lib. I. p. 61. & 62.

1 ADA-

bant, jungeret [1] adamanteo jugo, & araret, [2] denteſque draconis ex galea ſereret: ex quibus gens armatorum ſtatim [3] enaſceretur, & ſe mutuo interficeret. Juno autem Jaſonem ob id ſemper voluit ſervatum, quod, cum [4] ad flumen veniſſet, volens hominum mentes tentare, [5] anum ſe ſimulavit, & rogavit, ut ſe [6] transferrent; cum caeteri, qui tranſierant, deſpexiſſent, ille tranſtulit eam. Itaque cum ſciret, Jaſonem ſine Medeae conſilio imperata perficere non poſſe, petit a Venere, ut Medeae amorem injiceret. Jaſon a Medea Veneris inpulſu [7] amatus eſt. Ejus opera ab omni periculo liberatus eſt. Nam cum tauris araſſet, & armati eſſent enati, Medeae monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter ſe pugnantes, [8] alius alium interfecerunt. [9] Dracone autem venenis ſopito, pellem de fano ſuſtulit, in patriamque cum Medea eſt profectus.

XXIII.

1 Adamanteo jugo] Ita *tunicae adamantinae* apud Horat. I. od. 6. pro duriſſima & imperforabili. Adamantina ſunt chalybea, & quae ex ferro duriſſimo conficiuntur. *Adamas* enim chalybs ſive ferrum duriſſimum, ut notarunt Apollonii & Heſiodi Scholiaſtes non unus. Quibus & Theocriteus accedit ad Eid. B. 34. Heſych. Ἀδάμας, γένος σιδήρου. Unde *textus adamas* pro catenâ e ſolido ferro Senec. Herc. Fur. 808. Nam de adamantis lapidis duritie quod ſcripſit Plinius jam pridem exploſit doctiſſimus Faber. Nugatur ergo etiam Servius ad illa Virg. AEn. VI. 552. *Solidoque adamante columnae.* Schol. AEſchyl. ad Prom. vers. 9. Fulgent. Virg. Continentiâ, Tzetzes ad Heſiodum, & Iſidorus Orig. XVI. 14. Priſcianus ſub finem Periegeſ. Schol. Horat. I. od. 6. Confer Celeberrimi Graevii Lectiones Heſiodeas pag. 95. Pari modo *aheneum* vocitabant quicquid firmiſſimum eſſet. Vide Horat. lib. I. Epiſt. I. vers. 60. & lib. III. od. 3. 65. Conjunxit utrumque Tertull. de Reſurr. Carn. cap. 44. *Adamantinas mortis & aeneas ſeras inferorum.* Ovidius in hac fabula Met. VII. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Propert. lib. III. el. 9. *Colchis flagrantes adamantina ſub juga tauros egit* &c. Adde Alardi Epiphyll. Philol. cap. 3. MUNCK. Eurip. Cyclop. vs. 592. Πέτρας τὸ λῆμμα, κ᾽ ἀδάμαντος ἔχομεν. Heſiod. Theogon. vs. 229.

Εὐρυβίην τ᾽ ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

& ἀδαμάντινος de ferreis Promethei vinculis uſurpari docebit Stanlei ad AEſchyl. Prom. Vinct. vs. 6, 64. Vide Kuhn. & Perizon. ad AElian. l. VI. V. H. c. 12. n. 7. ſic cuſpis ſumma haſtae Achillis adamantina dicitur fuiſſe a Philoſtrato cap. 19. Heroic. §. 4. & ἀδαμαντίνη ἅρπη falx Saturni vocatur ab Apollodoro lib. I. pag. m. 5. Euripides ipſe originem hujus vocis docet in Alceſt. vs. 980. Καὶ τὸν ἐν χαλύβοισι δαμάζεις ἃ βίᾳ σίδαρον.

2 Draconis dentes] Tzetz. in Lycoph. pag. 26. Σπείρει τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τοῦ Κάδμου. MUNCK.

3 Enascerentur] Non rejicio. ſed quia ſequitur, *interficeret*, propterea vix dubito, quin *enaſceretur* hic ſcribendum ſit. SCHEFF. Aut *enaſceretur* heic legendum, aut mox *interficerent*, ut ſit dictum, quemadmodum illud Apuleji: *Ingens hominum frequentia convenere.* Frequens haec figura Graecis. Judic. cap. II. 4. Ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν. Cap. V. 10. Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. I. Reg. XXV. I. Συναθροίζονται πᾶς Ἰσραήλ. Matth. XXI. 8. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν. MUNCK. Apoll. Rhod. l. I. Argon. vs. 569. - Εὖτ᾽ ἂν ἵκωνται

Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος.

Schol. Vet. ὡς περιληπτικὸν ὄνομα συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἵκοντο. Pindarus O. Pyth. II. vers. 85. - Ἐκ δ᾽ ἐγένοντο στρατός. ubi videnda ſunt Scholia. Sic *multitudo perditorum hominum latronumque convenerant* in Jul. Caeſare l. III. B. Gall. c. 17. ad quem locum Cl. Oudendorpium conſule.

4 Ad flumen venisset] Puto, hic abeſſe nomen fluminis, dicebatur autem Euhenus. Vide ſupra fab. 13. SCHEFF. Lege cum Nob. Heinſio, *ad flumen Evenum veniſſet.* MUNCK.

5 Anum se simulavit] Non neceſſe eſt quidem,

XXIII. *Absyrtus.*

AEETA ut resciit Medeam cum Jasone profugisse, nave comparata, misit [10] Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam [11] persecutus esset ad Alcinoum regem, & vellet armis contendere, Alcinous se inter eos interposuit, ne bellarent: quem judicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset a conjuge Arete, quae causa esset tristitiae, dixit, se judicem sumptum a duabus diversis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quidnam esset judicaturus, [12] respondit Alcinous: Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem [13] mulier, conjugi.

dem, poterat tamen abesse τὸ *se*, & quidem eleganter. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum simulat.* Flor. I. 7. *Ut simulanti transfugam hinc fides esset.* MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. vs. 275.

6 TRANSFERRET] Mallem ex cap. 13. *transferrent*, scil. *homines.* Curt. VII. 2. *Parmenioni Polydamanta venisse nunciaverunt.* Vide Vossium in de Construct. cap. 19. Praeterea sublatâ τελείᾳ στιγμῇ, scribo: *transferrent*; *cum caeteri* &c. MUNCK.

7 AMATUS EST E. O. A. O. P. LIBERATUS EST] Ita mox seq. fab. *qui cum tristior esset*, *& interrogatus esset.* Et fab. 116. *plurimae eorum fractae sunt*, *militesque plurimi e. d. t. occisi sunt*, *membraque eorum c. v. ad saxa illisa sunt.* Vide, quae notavi supra, fab. 16. & in Astron. Poet. lib. III. c. 6. SCHEFF. Melius foret, *ejusque opera.* Sed vide not. ad cap. 4. MUNCK.

8 ALIUS ALIUM INTERFECERUNT] Livius lib. III. cap. 50. *Alius in aliam partem castrorum ad sedandos motus discurrunt.* Consule Cl. V. V. Cortium ad Sallust. B. Catil. cap. 6. n. 2. Oudendorp. ad J. Caesar. l. II. B. Gall. c. 26. Wesseling lib. II. Observat. cap. 13. Lucas in Actis Apostol. cap. II. comm. 12. ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες.

9 DRACONE VENENIS SOPITO.] De hac historia etiam non convenit inter Mythographos veteres. Consule Schol. Apoll. Rhod. l. IV. Argonaut. vs. 87. & 156.

Ad C A P. XXIII.

10 ABSYRTUM FIL.] Schol. Apoll. Rh. III. vs. 242. haec de eo refert. προγενεστέραν δέ φασι τὸν Ἄψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτῃ ἐκ Ἀστεροδείης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρός. Tzetzes ad Lycophron. vs. 174. ab eo dissentiens ait: ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς, (Αἰήτης) γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ad vs. 1025. Εἰδυῖα, γυνὴ Αἰήτου θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος. Aurigam AEetae fuisse Absyrtum adfirmat Philostratus junior Icon. XI.

11 PERSECUTUS ESSET AD ALCINOUM REGEM] Comma est delendum, quoniam *ad* per Ellipsin est, *usque ad.* Nisi malis, *persecutus esset*, *& ad Alcinoum.* Fuit enim Phaeacum Rex Alcinous, ut notum. habes ista pleraque apud Apollonium lib. IV. v. 913. & seq. SCHEFF. Incisum post τὸ *esset*, quod non de nihilo Cl. Schefferum offendebat, sustuli. MUNCK.

12 RESPONDIT PARENTI REDDITURUM] Ellipsis est accusativi reciproci, usitata etiam politissimis. Curt. VII. 5. *Operam navaturos pollicentur.* VIII. 11. *Constituit daturum.* Ter. Eunuch. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Andr. II. 3. *Pollicitus sum suscepturum.* Tibull. I. 7. *Et simulat transire domum.* Apulejus: *Quam ego pollicitus sum curaturum.* MUNCK. Vide, quae ad C. Nepotem in Miltiade cap. I. & ad J. Caesar. l. II. B. G. c. 31. a Cl. Oudendorpio notantur.

13 MULIER] Opponitur virgini. Apollodorus: Εἰ μὲν ἤδη συνεληλύθει Ἰάσονι. Notum illud Ciceronis: *Cras mulier erit.* Et *mulierem fieri* pro *virum pati* apud Ulpianum. Arnobius lib. V. *Cum in Siciliae pratulis purpureos legeret nondum mulier flores*, *& adhuc virgo Proserpina.* Unde *de virgine exire* dicitur apud Tertull. quae mulier fit. Vide Salmas. ad Pall. 169. Sic γυνὴ παρθένῳ opponitur apud Graecos, vel κόρῃ. Vid. Laert.

jugi. Hoc cum audivit Arete a conjuge, mittit nuntium ad Jasonem; & is Medeam noctu in antro [1] devirginavit. Postero autem die cum ad judicium venissent, & Medea mulier esset inventa, conjugi est tradita. Nihilominus, cum profecti essent, [2] Absyrtus timens patris praecepta, persecutus est eos in insulam Minervae. Ibi cum sacrificaret Minervae Jason, & Absyrtus intervenisset, [3] ab Jasone est interfectus. [4] Cujus corpus Medea sepulturae dedit, atque inde profecti sunt. Colchi, qui cum Absyrto venerant, timentes AEetam, illic remanserunt, oppidumque condiderunt, quod ab Absyrti nomine [5] Absorin adpellarunt. Haec autem insula posita est [6] in Histria [7] contra Polam, [8] juncta insulae Cantae.

XXIV.

in Democrit. p. 656. ed. Steph. Schol. Apollon. ad lib. IV. vers. 1. unde haec Hyginiana sumpta videntur: Ὁ δὲ (Ἀλκίνοος) ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν. εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδοσθαι τῷ ἀνδρί. Antiphanes Anthol. lib. I. Sect. XXIII. 7. Ἦν δὲ γυναῖκα Ἐλπὶς ἰδεῖν αἴφνης. ἔχομεν οὐδὲ νέκυν. Confer Theophyl. in Matth. cap. XI. Nimis argutatur Philargyr. ad Ecl. III. *Ad secundum partum virgo dicitur, postmodum mulier.* MUNCK. Sophocl. Trachin. vs. 151. ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος. ab Antonin. Liberal. cap. 2. & cap. 7. Metamorph. γυνὴ pro uxore ponitur, imo Tzetzes ad Lycophron. vs. 356. ita distinguit: Παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. Νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ ἡ γονῆς δεκτική, καὶ τίκτουσα. Apud Latinos saepius *mulier* pro uxore ponitur. Consule Cortium ad Sallust. B. Catil. cap. 25. n. 2.

1 DEVIRGINAVIT] Cap. 33. *Cum Deianiram devirginasset.* Petron. *Devirginetur Pannychis nostra.* Vetus interpres Siracid. XX. 3. *Concupiscentia spadonis devirginabit juvenculam.* Gloss. Cyrilli: Διαπαρθενεύτης, *devirginator.* Διαπαρθενεύω, *devirgino.* *Decalantico* diceret Lucillius. Haimo Homil. p. 80. *Qui devirginati erant non viderunt.* Gloss. Isidori: *Devirginat, corrumpit.* Adde, quae in Lexico Scriboniano annotavit Rhodius. Malè *divirginat* editum in Philoxeni Glossario. Ad eundem modum *devirare* dixit Auctor Ovidii Vetulae, *evirare* Schol. Horat. ad Epod. XII. MUNCK. Ubi hae nuptiae fuerint peractae, non convenit inter veteres. Consule Schol. Apoll. Rh. l. IV. Arg. vs. 1141, 1153, & 1217.

2 ABSYRTUS] Hic Justino lib. XLII. 3. est *AEgialius.* ubi tamen scribere malim, *AEgialeus.* Αἰγιαλεὺς enim appellatur a Diodoro lib. IV. pag. 148. Cicero III. nat. *Quid hujus Absyrto fratri, qui est apud Pacuvium AEgialeus?* MUNCK.

3 AB JASONE EST INTERFECTUS] Consule Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 412, 460, 466, 469. A Medea alii *Absyrtum* interfectum adfirmant. Consule Ovid. III. Trist. El. 9. vs. 25. Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. & 1318. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 488. Errat Salvagnius ad Ovidii Ibin. 438, qui dicit Apollonium in iis esse, qui *Absyrtum a Medea* interfectum statuunt.

4 CUJUS CORPUS M. S. D.] De hac re etiam dissentiunt. Confer Apoll. Rhod. IV. 181. & Schol. ad vs. 228. item Tzetz. ad Lycophron. vs. 175.

5 ABSORIN] In fabula sequente 26. scribitur *Absoridem.* Pomponio Melae lib. II. cap. 7. est *Apsoros*, quanquam ipse insulam faciat, quam discimus ex Nostro, ante illa tempora vocatam insulam Minervae, postea communi nomine cum urbe, a Colchis ibi extructa, dictam Absorim, vel Apsoron. SCHEFF. *Absyrtin* malim ex Strabonis lib. VII. p. 367. Apollod. lib. I. pag. 53. Eustath. in Dionys. pag. 69. & Apollod. lib. I. pag. 53. qui addit de Absyrti nomine oppidum illud appellatum. Id si probes, scribendum etiam cap. 26. *Absyrtidem* pro *Absoridem*, & pro *Absoritani* cap. 26. *Absyrtitani.* Vide & Etym. mag. in Ἄψυρτοι. Priscian. Periegesi: *Absyrtidas aequor ad ortus circuit.* Etiam fluvius Colchorum Absyrtus fuit. Vide Sequestr. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. IV. vs. 482.

Κεῖαται ὀρεία κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.

Vet. Schol. dicit Ἀψυρτεῦσιν. ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον. & ad vs. 508. οἱ Κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς Ἀργοῦς οὐκ ἐπανῆλθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ᾤκησαν ὅπου ὁ Ἄψυρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτέων. οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ ἐγχέλυες, περὶ τὰ κεραύνια ὄρη. Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. p. 24. A. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων οἱ μὲν ἐν ταῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους. τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν.

6 IN HISTRIA] Histri soboles Colchorum sunt. Vide Justin. lib. XXXII. cap. 3. MUNCK.

5 CON-

XXIV. *Jason Peliades.*

JASON cum Peliae patrui ſui juſſu tot pericula adiſſet, cogitare coepit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret. Hoc Medea ſe facturam pollicetur. Itaque [9] cum jam non longe ab Jolco eſſent, navem juſſit in occulto conlocari, [10] & ipſa ad Peliae filias pro ſacerdote Dianae venit: eis pollicetur, ſe patrem earum Pelian ex ſene juvenem facturam. [11] Idque Alceſtis [12] major filia negavit fieri poſſe. Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem eis objecit, & [13] ex venenis multa miracula fecit, quae veriſimilia eſſe viderentur, arietemque

7 CONTRA POLA] Scribe, *contra Polam.* Ultimam litteram vicinae ſequentes per ſimilitudinem abſumſerunt. Pola ſane dicitur & Melae l. II. c. 4. Fuit autem urbs a Colchis condita, quod & ipſe, & cum ipſo Strabo teſtantur. SCHEFF. Graecis eſt ἡ Πόλα. *Polam* ergo ſcribendum ex Strabonis lib. v. Mela lib. II. 3. *Pola, quondam a Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res tranſeunt!) nunc Romana colonia.* Lycophroni ea urbs eſt Πόλαι. Annotat Tzetzes: (ad vs. 1022.) Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ Πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει. MUNCK.

8 JUNCTA INSULAE CANTAE] Hanc neſcio an alibi reperias. puto autem ita dictam alteram partem. eſt enim in medio diviſa, & juncta tantum ponte, ut altera ejus pars venire potuerit hoc nomine, ſi recte ſeſe habet. Vide notas Iſaaci Voſſii ad Melam. SCHEFF. *Curictae* reponere Cluverium lib. I. c. 21. Ital. Antiq. didici de Cl. Cupero. Illuſtris Heinſius ſublato τῷ *inſulae*, legit, *Juncta continenti.* ponte videlicet. Cantae enim nomen nuſquam apud antiquos comparet. MUNCK.

Ad CAP. XXIV.

9 CUM JAM LONGE A COLCHIS ESSENT] Ratio, & ſequentia docent, legendum eſſe, *cum jam non longe.* SCHEFF. Lege, *cum jam non longe ab Jolco eſſent.* Verba illa c. 21. *cum jam non longè à Colchis eſſent*, anſam praebuerunt huic loco corrumpendo. Ovid. VII. Met. 58. *Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portus.* Diodorus lib. IV. pag. 253. *Noctu portum quendam non longè ab urbe ingreſſus.* MUNCK.

10 ET IPSA] Mallem, *At ipſa.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *at ipſa.* non valde neceſſe eſſe puto. Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

11 IDQUE ALCESTIS] Non ſatis cohaeret, ſcripſit ſine dubio, *id quia Alceſtis.* littera ultima in voce *quia* eſt deleta, propter ſimilem ſequentem. SCHEFF. Cl. Schefferus, ut nexus orationis ſit aptior, mallet, *id quia.* Mutanda eſt ergo diſtinctio, & ſcribendum: *Id quia Alceſtis major filia negavit poſſe fieri, Medea, quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem &c.* MUNCK.

12 MAJOR] Comparativum pro ſuperlativo poſuit, ut Dares: *Quae in Graecia formoſior videretur.* h. e. *formoſiſſima.* Capella lib. I. *Quippe Pronoe major eſt filiarum.* lege, *Pronoeae* ex MS. Leid. Grotius ex ſuo libro reſtitui volebat, *Pronoea.* perperam. *Pronoeae* inde faciendum erat. Idem Capella lib. IV. *Bromius, qui facetior eſt Deorum.* Lib. VIII. *Virgo ſiderea pulchriorque dotalium.* Chryſol. Serm. XII. *Hoc Ioannem in natis mulierum fecit eſſe majorem.* Vet. interpres Siracid. I. vers. 4. *Prior omnium.* Fulgentius lib. I. c. 26. *Tres filias locupletes dereliquit, quarum major Meduſa.* Apulej. in de Dogm. Plat. *Omnium gignentium eſſe ſeniorem.* Iſidorus lib. XVIII. *Reſina terebinthina omnium praeſtantior.* Prudent. Hym. Cathem. XII. 185. *Prior Iudicum.* ad quem locum conſule Nobil. Heinſii notas. Graecis id uſitatius eſt, quam Latinis. Apollod. lib. II. pag 62. Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν πρεσβυτέραν ἐξεῖλε Λυγκεῖ. Gen. XLIII. v. 3. Ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος. Jobi cap. I. 13. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. E. 392. Δίχα τοῦ πρεσβυτέρου Νέστορος. Confer Tzetz. ad Heſiod. p. 49. Edit. Heinſ. Voſſ. in de conſtruct. pag. 15. Nec contemnendum, quod notat Eurip. Schol. ad Phoen. 1578. Ἔσθ' ὅτε τὰ συγκριτικὰ ἐξ ἀνομοίων γίνεται, ὡς τὸ πρεσβυτέρα παίδων. οὐχ ὡς ἐκ τῶν ἄλλων παλαιῶν ὄντων. MUNCK.

13 EX VENENIS] H. e. διὰ φαρμάκων, arte magicâ. Praeter carmina venenis fuiſſe uſas iſtas ſagas quis ignorat? *Pharmacus* & *veneficus* eſt magus, & φαρμακεία, *magia* Paulo ad Galat. cap. V. 20. φαρμακοὶ *praeſtigiatores* Malach. cap. III. 5. φαρμακεύεσθαι, *incantare.* Pſ. LVIII. vers. 5. φαρμακὶς & φαρμακεύτρια *ſaga.* φάρμακα *praeſtigiae* Mich. cap. V. 12. Immo voces iſtas φαρ-

que vetulum [1] in aënum conjecit, unde agnus pulcherrimus prosiluisse visus est: eodemque modo [2] inde Peliades, id est, Alcestis, Pelopia, Medusa, [3] Isidoce, Hippothoe, Medeae inpulsu patrem suum occisum [4] in aëno coxerunt. Cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt. At Jason signo a Medea accepto, regia est potitus Acastoque Peliae filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit: ipse cum Medea Corinthum profectus est.

XXV.

φαρμακεία, φάρμακον, φάρμακος. nusquam in vet. vel novo instrumento aliter, quam magiae significatu reperias. Quamobrem miror, quid interpretes Belgas moverit, ut in epist. ad Galat. & Apocalyps. IX. 21. φαρμακείαν verterint, *venijngevinge*. Unus est locus, quo forte tueri eos velis, quemque opportune nobis subjecit venerandus amicus noster Petrus Texelius. II. Maccab. X. 13. Πτολεμαῖος Μάκρων ὑπ᾽ ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν, ἐξέλιπε τὸν βίον. Sed enim is, ut maximè eorum versioni favere videatur, defendere eam tamen neutiquam potest. MUNCK.

1 IN AENEUM] *Abenum.* MICYLL. Veteres, *abenum.* Sed alterum rectius. SCHEFF. An *aënum*? Equidem puto rectius: Ovid. in hac fabula VII. Met. 263. *Interea validum positam medicamen aëno fervet & exultat.* Noster cap. 125. *Cum coquerent in abeno.* Gloss. Philoxeni: *Aëna,* λέβης. leg. *aënum.* Χάλκειον Graecis est. I. Esdr. I. 12. Ἐν χαλκείοις καὶ λέβησι. Servius ad AEn. I. vers. 217. *Sane* aëna *absolute dixit, sicut Graecè* χάλκεια. *ut*, Costis undantis aëni, *&*; aëna undantia flammis. Idem tamen, pro dissyllabo habet, & per dissolutionem fieri trisyllabum putat ad AEn. I. 361. SUADET. *Secundum naturam*, inquit, *duae sunt syllabae, sed multi trisyllabum putant: quod etiamsi inveniatur, dissolutio dicenda est. quomodo dicimus* aena *&* ahena. Pro dissyllabo habuisse etiam Isidorum patet ex ejus Glossis. *Enulum, caldarium.* Lego, *aenulum.* Sic in Fragm. Tragur. *Mei coci etiam vitulos aeno coctos facere solent.* Rectius inferius in eodem Fragm. *Trimalchio jussit, ut aëno coctus fieret.* Apicius lib. V. cap. I. *Caponis aeno cocti jure conditis.* & VIII. *Porcellum aeno coctum sic praepares.* Sane *aenum* legas quoque in not. Tyronis p. 164. MUNCK. Apollodor. lib. I. pag. 69. eadem referens ait de Medea, κριὸν μελίσασα καὶ καθέψασα ἐποίησεν ἄρνα.

2 UNDE PELIADES] Probo Barthii emendationem, *inde Peliades.* SCHEFF. Recepi in textum Barthii conjecturam. Male ediderunt hactenus, *unde.* MUNCK.

3 ISIDOCE] *Pisidice* esse scribendum bene monet ad Palaeph. p. 244. Tollius. Πεισιδίκη enim Graecis est. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Bas. Steph. pag. eadem. MUNCK.

4 IN AENO] Scribendum est *in aeno.* Ita namque & supra, *in aenum conjecit.* De *aëno* dixi in notis ad Petronii fragmentum. SCHEFF. Ita rescripsi pro *aeneo.* Nescio tamen, an debuerim. Certe *aeneum* pro caldario occurrit quoque cum apud Gregor. Turon. tum legis Salicae Tit. IV. MUNCK.

Ad CAP. XXV.

5 IDYAE] In Graeco est diphthongus. Scribendum ergo, ut rectè edi curavit in Cicerone suo lib. III. de nat. deor. Gruterus, *Idyiae.* Stultè ex Idyia Ἰδίαν facit Diaconus Theog. p. 308. Ed. Heins. Apollod. Θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας. Pariter vitiosè scriptum apud Probum. ad IV. Georg. 463. *Orithya*, & similia alia non uno loco apud Servium. Caeterum, quam non de Medeae matre convenerint veteres, disces ex Scholiast. Apollon. ad lib. III. vers. 242. MUNCK. Patriam Medeae disces ex eodem ad lib. II. vs. 401.

6 MARCERUM ET FERETUM] *Mermerum & Pheretem* Pausan. in Corinth. vocat. MICYLL. Pro *Marcerum* infra fab. 239. habes *Macareum*; at fab. 26. *Macerum.* *Mermerus* est Pausaniae in Corinthiacis, & Apollodoro lib. I. *Pheretem* quoque nominant, non *Pheretum*, aut ut Noster solet scribere, *Feretum.* Diodorus plane alia habet vocabula, sed hanc diversitatem excutere, nobis non est animus in hisce notis, quoniam sic in immensum crescent. SCHEFF. Cap. 239. *Macareum & Pheretum filios ex Jasone.* Scribere malim, *Mermerum* & *Pheretem* vel *Feretem.* F & PH confundi notius est, quam ut admoneri debeat. Apollod. lib. I. Τούς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος Μέρμερον καὶ Φέρητα ἀπέκτεινε. Et sic eti-

am

XXV. *Medea.*

MEDEA AEetae & [5] Idyiae filia cum ex Jasone jam filios [6] Mermerum & Feretum procreasset, summaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem [7] tam fortem, ac formosum, [8] nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon [9] Menoecei filius rex Corinthius filiam suam [10] minorem Glaucen dedit uxorem. Medea cum vidit,

am Pausanias, ut advertit jam Micyllus. Ferri tamen etiam *Feretum* potest. Schol. Eurip. ad Med. vers. 117. Λέγει δὲ παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα. Scholiast. Horatii ad Ep. 111. & Art. Poet. *Medum* & *Mermerum* eos vocitat. Diodorus lib. IV. pag. 257. *Thessalum*, *Alcimenum* & *Tisandrum*. Tzetzes ad Lycophr. (vs. 175.) Μόρμορον καὶ Φέρητα. Scrib. Μέρμερον. Corruptius idem pag. 167. Μέελμινον καὶ Φέρητα. MUNCK.

7 TAM FORTEM AC FORMOSUM, NOBILEM] Trajectas esse voces censet Cl. Schefferus, & scribendum; *Tam fortem, formosum, ac nobilem.* Mihi aliquando visum fuit τὸ *nobilem* a glossa esse, & primitus fuisse scriptum, *tam fortem ac famosum.* *Famosus* est nobilis, celebris. Corruptum idem vocabulum etiam cap. 92. ubi editum, *formosissimum inter mortales futurum*, pro, *famosissimum.* Cl. tamen Schefferi conjecturam non parum juvat, quod inter formosos Jason quoque celebratus fuit olim. Schol. Pind. ad Pyth. od. v. ὅτι δὲ εὐπρεπὴς ἦν ὁ Ἰάσων, δῆλον ἐκ τοῦ, καὶ τὴν Ἥραν κατά τινας αὐτῷ ἐπιμανῆναι. Hinc ergo *candidum ducem* eum appellat Horatius Epod. 3. hoc est, pulchrum, ut exponit Scholiastes. Adde Ovid. VII. Met. vers. 27. MUNCK.

8 NOBILEM UXOREM] Antecedit, *objiciebatur ei.* At quae haec objectio? scribendum *ignobilem.* Atqui Medea filia fuit regis non ignobilis ea tempestate, vel propter vellus aureum. Itaque malo credere, trajectas voces, & scribendum, *hominem tam fortem, formosum, ac nobilem, uxorem advenam &c.* SCHEFF.

9 MENOECI] *Menoecei* scribendum. Vide notas ad cap. 76. MUNCK. Eurip. Phoeniss. vs. 698.

Χώρει σὺ, καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως
Κρέοντ' ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς.

In Hercul. Furent. vs. 8.

——— ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς.

Sophocl. in Antigone vs. 162.

Ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας
Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
Νεαραῖσι Θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
Χωρεῖ.

Ex hisce videmus, Hyginum Graecos auctores imitatum patris nomen addidisse, ad differentiam aliorum, qui etiam *Creontes* i. e. reges fuere dicti.

10 MINOREM GLAUCEM] *Creusam* sic enim & postea vocat. MICYLL. Putat Micyllus, scribendum *Creusam*, maxime cum sequatur, *Creusa munere accepto.* Et profecto Creusa est & Senecae Tragico in Medea. Ego tamen nihil muto. Nam Glaucen hanc Jasonis conjugem vocat quoque Diodorus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Ac videtur hoc ipsius nomen fuisse proprium, alterum vero impositum ei a nomine paterno. SCHEFF. Scribendum *Glaucen.* Praeter Nemes. Cyneg. Auson. Epigr. 130. Schol. Horat. ad Epod. V. Lucian. περὶ ὀρχήσ. Tzetzen in Lycophr. vs. 175. Eurip. Schol. Hypoth. Med. ita eam etiam appellat Apollodorus lib. I. Alii *Creusam* faciunt. Schol. modo laudatus ad Med. vers. 19. Περὶ δὲ τῆς Κρέοντος θυγατρὸς οὐχ ὁμοφρονοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλειτόδημος μὲν γὰρ Κρέουσαν φησὶ καλεῖσθαι, γήμασθαι δὲ Ξούθῳ, Ἀναξικράτης δὲ Γλαύκην. Facile ex ista discrepantia te expedies, si legas, quae erudite Exercitat. p. 370 scripsit Palmerius. MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1318. hanc Glaucen adpellavit, ubi etiam pro Μόρμορος in Editione Cl. Potteri jam Μέρμερος legitur. *Glaucen* vocat Athenaeus lib. XIII. cap. 1. p. 556 & pag. 560. cur vero illa etiam *Creusa* vocetur, ratio haec est, quia Creusa nomen est adpellativum, *regis filiam* notans, unde plures *Creusae* commemorantur, ut Erechthei filia, uxor Xuthi, mater Jonis & Achaei. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 2. vel juxta Schol. Aristophanis Nub. vs. 1470. Apollinis uxor. Altera terrae filia, mater Hypsei.

vidit, se erga Jasonem benemerentem tanta contumelia esse adfectam; [1] coronam [2] ex venenis fecit auream, eamque muneri jussit filios suos novercae dare. Creusa munere accepto, cum Jasone & Creonte conflagravit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos suos ex Jasone Mermerum & Feretum [3] interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. *Medea exul.*

MEDEA [4] Corintho exul, [5] Athenas ad AEgeum [6] Pandionis filium

V. Schol. Pindari Θ. Pyth. IX. vs. 29. Mentio etiam fit *Creusae* Priami filiae, Remi, & Romuli vel juxta alios Ascanii matris. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1226, & 1232. imo aliae fuerunt. Consule etiam Cl. Burm. ad Ovid. VII. Met. vs. 394. & Lactant. ad Statii v. Theb. 402. 455.

1 CORONAM] Ovid. Ib. 606. *Ut nova Phasiacâ comprensa est nupta coronâ.* Pallam fuisse Horatius vult Epod. 5. Schol. *Sunt qui Medeam, non pallam, sed coronam Glaucae dedisse volunt.* MUNCK. Apollodorus lib. I. p.m. 71. dicit fuisse πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ.

2 EXUENS FECIT AUREAM.] Probo conjecturam Barthii, scribentis, *ex venenis*, ut sensus sit, coronam aliquam auream fecit venenatam; nam *ex venenis* idem est, ac, *cum venenis*, modumque ostendit, quo coronam illam auream fecerit talem, ut efficere sequentia posset. Ita praecedenti fab. *ex venenis fecit miracula.* Vide sup. fab. 20. SCHEFF. Barthius optime, *ex venenis.* Apollodorus lib. I. τῇ γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ ἔπεμψε. Praeterea pro *fecit* malit quis *infecit.* Vide Sen. Med. Act. III. 575. Naphthâ autem ad eam rem usa est. Plutarchus de Naphtha: Τοῦτό φασιν εἶναι τὸ τῆς Μηδείας φάρμακον. ᾧ τὸν τραγῳδούμενον στέφανον καὶ τὸ πέπλον ἔχρισε. Hinc Suidas Naphtham Μηδείας ἔλαιον appellatam annotat. Videnda Sotionis περὶ ὑδάτων παραδοξολογούμενα, & Schol. Nicandri pag. 80. ed. Colon. Nemesianus Cynegetico: *Colchidos iratae sacris imbuta venenis Munera non canimus.* Schol. Horat. ad Epod. III. *Haec illi dedit tunicam veneno infectam.* Cl. Schefferus retinet τὸ *fecit*, & explicat *coronam auream venenatam fecit.* Quod firmari possit optime ex cap. 73. *Monile aureum ex gemmis fecit.* & cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Nihil ergo mutemus. nisi tamen sic fatis placet illustris Heinsii conjectura, *ex veneficiis.* ut innuat magicam fuisse coronam, quae non erat, quod videbatur. Luctatius sive Lactantius in Argumento Medeae Senecae: *Pallam quandam veneno tinctam carminibusque consecratam dedit.* MUNCK. Consulendus est omnino Celeb. P. Burmannus ad Ovidii l. a me paullo ante citatum.

3 INTERFECIT] Liberat hoc crimine Medeam apud Euripidis Scholiasten Parmeniscus. Interfectos enim ejus filios a Corinthiis ait; sed quinque talentis ab illis corruptum Euripedem in Medeam transtulisse eam caedem. Adde quae in Variis suis tradit AElianus lib. v. c. 21. MUNCK. Plerique tamen Euripidem secuti sunt. Imo Servius ad Virgilium Ecl. VIII. vs. 47. rogare ausus est. *Quis enim ignorat, Medeam ab Jasone contemptam, suos filios interemisse.* Adde Meursium ad Lycophron. vs. 1318. Secuti etiam pictores ac Statuarii. Consule Jac. Nic. Loensem lib. IV. Epiphyll. cap. 16, 17. Ab AEliano & Parmenisco stantes Auctores indicabunt Lectori Interpretes AEliani, & Olearius ad Philostrati Heroica, cap. XIX. 14. imo & alterius sceleris adfinis fuisse statuitur Medea, quippe quae, ut Hyginus hic etiam testatur, ipsi Jasoni necem intulisse dicitur a multis. v. Schol. Eurip. Med. vs. 1387. quamquam alii Jasonem vitam suam laqueo finiisse adfirment. Consule Jac. Nic. Loensem l. IV. Epiphyll. cap. 18.

Ad CAP. XXVI.

4 CORINTHO EXUL] Possis tollere incisum post τὸ *exul.* Amat enim istas verborum trajectiones Noster. Sed rectius dixeris τὸ *exul* cum ablativo eum junxisse, ut *extorris* apud Fulgentium lib. III. cap. 6. *Domo extorris.* Sallust. Jug. 14. *Exul patriâ, domo.* Nepos Attic. cap. 20. *Exul tum bis terris.* Ambrosius Hymn. I. de Opere Creat. *Vitae sit exul munere.* Horatius genitivum praetulit lib. II. od. 16. *Patriae quis exul Se quoque fugit?* MUNCK. Cum Genitivo a probatis junguntur *exsul*, *profugus*, *fugitivus*, ut docuere Cl.

lium devenit in hoſpitium, eique nupſit. Ex eo natus eſt Medus. Poſtea ſacerdos Dianae Medeam exagitare coepit, regique negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea civitate eſſet mulier [7] venefica & ſcelerata. Tunc iterum [8] exulatur. Medea autem [9] junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: [10] quae in itinere Abſoridem venit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris conjecit, quae adhuc ibi [11] permanent. Si qua autem extra tumulum exit, debitum naturae perſolvit.

XXVII.

Cl. VV. P. Burm. ad Ovid. VI. Met. vs. 189. & Duker. ad Florum l. III. cap. 1. n. 12. Hic tamen nihil mutandum. Conſule Cl. Cortium ad l. l. Salluſtii n. 11. De Hiſtoria vide Meurſ. l. III. de Reg. Athen. cap. 4.

5 Athenas &c.] Tzetzes ad Lycophron. vs. 175. ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γεννᾷ Μῆδον.

6 Pandionis fil.] Ab his Scyrii, ab illis Phemii dicitur filius AEgeus, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 494. Rectius eum idem Tzetzes ad vs. 1324. facit Pandionis filium: id quod teſtatur etiam Herodotus lib. 1. cap. 173. Λύκος ὁ Πανδίονος, ἐξελασθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ ἀδελφεοῦ Αἰγέως. Si tamen Pallantidis fides habenda ſit apud Plutarchum in Theſeo pag. m. 5. *Pandion* natura non fuit AEgeo pater, ſed adoptavit eum.

7 Venefica et scelerata. Tunc iterum exulatur] De noxiis Medeae herbis, & quare *venefica* dicatur, omnia nota. Hinc enim jam cecinit Tibullus lib. 1. El. 2. vs. 61.

Sola tenere malas Medeae *dicitur herbas.*

& lib. 1. El. 4. vs. 55.

Quidquid habet Circe, quidquid Medea *veneni;*
Quidquid & herbarum Theſſala terra gerit.

cum quo loco confer Schol. Ariſtophan. Nub. vs. 747. & videbis, cur Tibullus de *Medeae veneno*, & ſimul de Theſſalae terrae *herbis* fecerit mentionem. Sed ut ad Hyginum redeamus. Medeam non quidem ea de cauſa, de qua agit Noſter Auctor, civitate expulerunt Athenienſes, ſed inprimis, quod Theſeum AEgei filium de medio tollere conata fuit venenis, quae pater AEgeus ipſe inſcius ei bibenda dediſſet. Conſule Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 1017. & Plutarch. in Theſeo p. 5. ubi de ſcelerato hoc Medeae conſilio late agit.

8 Exulatur] H. e. in exilium ejicitur. Fulgent. praefat. lib. 1. Myth. *Alexandriae conciliabula exulata poſſederam*: & lib. III. cap. 6. *Ne noſtra opera aut propriis exularemus officiis* &c. Auctor. Paſſ. Cyprian. *Fecit eum in civitate Furabilitana exulari.* Mallem, *civitatem Furabilitanam* Anaſtaſius Exil. Martin. *In Cherſonam exulatur.* ac ibidem; *Ut ſineretur in eadem cuſtodia, quousque exularetur.* Chryſologus Sermon. 11. *Fames revocat, quem ſaturitas exularat.* Hinc *exulatitius*, φυγὰς, in Gloſſ. Philoxeni. Ejuſdem farinae eſt *exiliare.* Doſitheus lib. III. *A quo exiliatus eſt?* Auctor Hermeneumatum Goldaſto laudatus: *Extorris, exiliatus.* MUNCK.

9 Junctis draconibus] Nam, ut venefica, poteſtatem in ſerpentes habebat, unde *Anguicia* dicta. Silius lib. VIII. *AEetae prolem Anguiciam mala gramina primum Monſtraviſſe ferunt.* Coelius tamen Anguiciam a Medea diſtinguit apud Solinum cap. 8. Adi ipſum. Gloſſ. Cyrilli: Μήδεια, *Anguicia.* MUNCK. Conſule Cl. Drakenburg. ad Silii loc. vs. 500.

10 Quae in itinere] Puto legendum, *quo in itinere.* SCHEFF. Latinius foret: *Quo in itinere.* nihil tamen muto. MUNCK.

11. Permanentes, si qua autem] Diſtinctio prava. Corrige, *permanent. Si qua.* Veteres habuerunt, *ſi quae.* SCHEFF. Si ἀνακόλουθον qualitercunque evitare velis, ſcribendum: *permanent. & ſi qua autem.* Sed illud & negligentius ſic poſitum dicas. An natum eſt ex ultima vocis praecedentis ſyllaba? Ita cenſere videtur Cl. Schefferus, cum legat, *permanent. Si qua autem.* MUNCK.

XXVII. *Medus.*

PERSI Solis filio, fratri AEetae, responsum fuit, ab AEetae progenie [1] mortem cavere. ad quem Medus, dum matrem persequitur, tempestate est delatus; quem satellites comprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus AEgei & Medeae filius, ut vidit, se in inimici potestatem venisse, Hippoten Creontis filium se esse mentitus est. Rex diligentius quaerit, & in custodiam eum conjici jussit. Ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quo Medea in curru junctis draconibus cum venisset, & regi se sacerdotem Dianae ementita esset, dixit, [2] sterilitatem se expiare posse. Et cum a rege audisset, Hippoten Creontis filium in custodia haberi, arbitrans, eum patris injuriam exsequi venisse, [3] ibique inprudens filium prodidit. Nam regi persuadet, eum Hippoten

Ad CAP. XXVII.

1 MORTEM CAVERE] Ita & infr. cap. 84. *Quod sibi responsum erat mortem cavere.* Cap. 166. *Instigavit Vulcanum Minervam petere in conjugium.* Servius ad Ecl. VI. 42. *Quod eum monuisset a Thetide abstinere.* Dictys lib. II. pag. 67. *Qui eum imperatorum verbis atque exercitus peterent, remittere iras, ac repetere solitam cum suis gratiam.* Hellenismum resipit. Apollod. lib. I. Ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Magis Latinae constructioni conveniret, *caveret.* cap. 127. *Quod ei responsum erat a filio mortem ut caveret.* cap. 91. *Imperavit quicquid pareret, necaret.* MUNCK.

2 STERILITATEM EXPIARE] H. e. piatione numinum avertere. MUNCK.

3 IBIQUE IMPRUDENS] Aut hic deest aliquid, aut *ibi imprudens* scribendum. SCHEFF. Illud *que* heic prorsus otiosum. Postulat orationis nexus, quod Cl. Scheffero visum est, *ibi imprudens.* vel quod mihi in mentem venit, *ipsa imprudens*; nisi pro *arbitrans* scribere mavis, *arbitrata est*, & pro *ibique*, *itaque.* MUNCK.

4 UT MENDACIUM MORTE PUNIRETUR] Ita solet Noster per praepositionis Ellipsin, pro *ob mendacium.* quomodo supra Fab. 16. *quod* pro *ob quod.* Ita fab. 258. *Quae sol ne pollueretur, aufugit*, pro *ob quae.* SCHEFF. Subaudi *ejus. Punire peccatum, maleficium,* & similia etiam Cicero & alii frequentarunt. Quamobrem ad ellipsin heic confugere non arbitror necesse. Quemadmodum puniri peccata, ita & illis ignosci dicitur. Vellejus II. 83. *Dictitans illud probatum a Caesare, cui ille ignoverat.* Petronius: *Deos roga, ut illi facto tuo ignoscant.* Plautus Amphitr. I. I. *Ut ignoscamus peccatum suum.* MUNCK.

5 ET ILLA ALITER ESSE VIDIT] Sequi debuisset, *vidisset.* Sed vide notas ad cap. 148. MUNCK.

6 POSSEDIT EX SUO NOMINE] Mallem punctum scribere post *possedit.* SCHEFF. Vix audeo affirmare scribendum esse, *possedit. & ex suo,* cum tot locis particulam illam copulativam omitti in hoc scripto videam. Vide notas ad cap. 4. MUNCK.

7 TERRAM MEDEA COGNOMINAVIT] Lego, *terram Mediam cognominavit.* Apollod. lib. I. Τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλησε. Medus hic Μήδειος est Hesiodo, ut Justino *Medius*, lib. XLII. cap. 3. *Medius*, inquit, *aemulus virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex suo nomine Medorum constituit.* Scripserim, *Mediam urbem.* Cognominis enim regioni urbs illa fuit. Vid. notas ad cap. 276. Probus ad II. Georg. 126. *Pars Parthorum Media appellata est a Medo filio Medeae & AEgei, ut existimat Varro, qui quatuor libros de Argonautis edidit.* Tzez. Chil. VI. 72. Μηδίας χώρας Μήδων δὲ ἦτα σὺν τῷ ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ Μήδου τοῦ παιδὸς Μηδείας χέσης κλῆσιν. Calculum suum dat Diodorus lib. IV. pag. 259. Corruptè ergo Isacius in Lycophronem. Τὴν ὑπ' αὐτὸν Μήδειαν ἐκάλεσεν. Dubitandi non videtur locus. Nam quod promiscuè in MSS. *Media* & *Medea* reperiatur, id ad Colchida illam, non regionem, referam. Eustath. tamen in Dionys. p. 129. Ὡς ἐν Μηδείᾳ τάχα πλεονάζουσα. MUNCK. Idem Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1017. Ἡ τῶν Μήδων χώρα οὕτω κληθεῖσα, κατὰ τὸν Γεώγραφον, ἢ ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας, ἥτις λειπόπατρις δι' ἔρωτα γέγονεν. ἢ ἀπὸ αὐτῆς δὴ τῆς

ten non esse, sed Medum AEgei filium, a matre missum ut regem interficeret: petitque, ut interficiendus sibi traderetur, aestimans, Hippoten esse. Itaque Medus cum productus esset, [4] ut mendacium morte puniretur, [5] & illa aliter esse vidit, quam putavit, dixit, se cum eo colloqui velle, atque ensem ei tradidit, jussitque avi sui injurias exsequi. Medus re audita, Persen interfecit, regnumque avitum [6] possedit, ex suo nomine [7] terram Mediam cognominavit.

XXVIII. *Otos & Ephialtes.*

[8] OTOS & Ephialtes, [9] Aloei & Iphimedes [10] Neptuni filiae filii, mira magnitudine dicuntur fuisse. Hi [11] singuli [12] singulis mensibus novem digitis crescebant. Itaque cum essent annorum novem, [13] in coelum adscendere sunt conati, [14] qui aditum sibi faciebant. [15] montem enim [16] Ossam super

τῆς φυγάδος Μηδείας, τῆς Αἰήτȣ θυγατρὸς, ἥτινι ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὴν γῆν ταύτην φησί. Unde Media terra χώρα Μηδείας vocatur a Schol. Aristoph. Equit. vs. 603.

Ad CAP. XXVIII.

8 OTHOS] Scribe sine aspiratione, *Otos & Ephialtes Aloei & Iphimedes.* Parthenius Erot. cap. 19. Τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην. Cornarius; *Iphimeden, Halothei uxorem.* Scribe sine aspiratione *Aloei.* quanquam Ἀλωέως & Ἀλωάδαι apud Pindari quoque Scholiasten legisse memini, ad Pyth. od. IV. vs. 158. Servio ad AEn. VI. 582. mater est *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφιμέδεια. Hesychius; Ὦτος ὁ Ἐφιάλτης Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας υἱοί. Nempe ut *Cassiope Cassiopea*, *Panope Panopea*, *Euryale Euryalia*, *Penelope Penelopea*, *Persephone*, *Persephonea*, ita *Iphimede Iphimedia.* Adde quae notavimus in Genealog. ad vocem *Cymothea.* Idem scripturae vitium est in Servio, & Statiano interprete ad lib. X. Theb. v. 844. *Othus & Ephialtes Aloi filii.* MUNCK.

9 ALOI ET HIPHIMEDES] *Iphimediae.* MICYLL. Rectius est, *Aloei & Iphimediae*, uti constat ex Apollodoro. Aloei filii etiam Pausaniae dicuntur. SCHEFF.

10 NEPTUNI FILIAE] Triopis filia fuit secundum Apollodorum lib. I. pag. 22. MUNCK.

11 SINGULI SINGULIS] Veteres *singuli* non agnoscunt. & videtur rectius abesse. SCHEFF.

12 SINGULIS MENSIBUS NOVEM DIGITIS] Apollodorus: Καὶ ἐνιαυτὸν ηὔξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον. MUNCK. De horum ossibus in Thessalia repertis Philostratus Heroicon cap. I. §. 4. καὶ νὴ Δί' ἐν Θετταλίᾳ τὰ τῶν Ἀλωάδων, ὡς ἐννεόργυιοι ἀτέχνως ἐγένοντο, καὶ ὁποῖοι ᾄδονται. Vide Homer. Odyss. Λ. vs. 311.

13 IN COELUM ADSCENDERE SUNT CONATI, QUI ADITUM SIBI ITA FACIEBANT: MONTEM ENIM OSSAM SUPER PELION POSUERUNT, &c.] Non emendandum, salvâ doctorum sententiâ, arbitror *quo aditum* &c. sed solummodo distinguendum: *conati. Qui aditum* &c. Aptius quidem sic connexa oratio fuisset.. *conati. Aditum autem sibi* &c. sed de usu isto relativi duriusculo saepius jam monuimus, postquam illum pluribus illustravimus exemplis ad Cicer. N. D. III. 59. Vide etiam quae ad Fab. CXXXIV. Neutiquam porro cum clariss. Munkero delenda conjunctio *enim*? quippe quae saepissime sic vocibus demonstrativis *ita*, *ista* &c. succedere soleat. Boëtius Conf. V. 4. *In quo illud maxime considerandum est*: nam *superior comprehendendi vis* &c. D. Matth. I. 18. Τοῦ δὲ Ἰ. Χ. ἡ γέννησις ΟΥ̓ΤΩΣ ἦν. μνηστευθείσης ΓΑ'Ρ τῆς μητρὸς &c. alias plura uberiore manu. WOPKENS.

14 QUI ADITUM] Nob. Heinsius emendat, *quo aditum*. quod probo. MUNCK.

15 MONTEM ENIM] Illud *enim* videtur e litteris praecedentibus natum, certe otiosum heic est. MUNCK.

16 OSSAM SUPER PELION] Sic & Senec. Thyest. v. 812. Alii Pelion Ossae impositum dixerunt, quos inter Propertius lib. II. el. I. *Non ego Titanas canerem, non Ossan Olympo Impositum, ut coeli Pelion esset iter.* Apollodorus lib. I. *Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossae imposito, eum in modum*

ſuper Pelion poſuerunt, [1] unde etiam Pelion Oſſa mons adpellatur, aliosque montes conſtruebant: qui [2] ab Apolline nacti, ſunt interfecti. [3] Alii autem auctores dicunt, Neptuni & Iphimedes filios fuiſſe [4] atrotos. Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, [5] quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere, [6] Apollo inter eos cervam miſit: quam illi, furore incenſi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. [7] Qui ad inferos dicuntur hanc poenam pati: ad columnam, averſi alter ab altero, [8] ſerpentibus ſunt deligati. [9] Eſt ſtyx in-

modum coelum conſcendere minabantur. Adde notas Nob. Heinſ. ad I. Met. Ovid. 155. MUNCK. Tzetzes ad Lycophron. vs. 697. Κύμη καὶ Ὄσσα ὄρη Ἰταλίας μέγιστα, ὥς φησι Μητρόδωρος. καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν Ἀλωέος παίδων Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου. (Odyſſ. Λ. vs. 315.)

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Verum Oſſa hic non eſt mons Italiae, ſed Theſſaliae, ut omnes Geographi teſtantur, ut & Scholiaſtes Homeri l. l. imo Schol. Apollonii Rhodii l. I. Arg. vs. 598. adnotat: Ὄσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία. Quid de gigantum fabulis ſtatuat Apollonius Tyanenſis, docet Philoſtratus lib. v. cap. 16.

1 UNDE ETIAM PELION OSSA MONS APPELLATUR] *Pelius.* MICYLL. Iſta mihi gloſſam ſapere videntur. SCHEFF. Pro gloſſemate haec habet Cl. Schefferus. Nec ego intercedo. MUNCK.

2 AB AP. NACTI] *Avo* fortaſſe legendum. MICYLL. Micyllus: *Avo fortaſſe legendum.* Minimè: παθητικῶς uſurpat hoc participium, ut cap. I. & 8. *occaſione nacta.* MUNCK. Merito hic locus Micyllo ſuſpectus fuit, locutio enim eſt Hygino, licet ad infimam Romanorum Scriptorum aetatem detrudatur, indigna. Aliud quid eſt *occaſione nacta.* Sine dubio hic legendum *Naxo.* quae lectio, dubito, an cuidam alii ante me in mentem venerit. cui, ſi ita ſit, inventionis palmam non invideo. Ad quam lectionem adſtruendam mea tamen, non aliena proferam. Oti & Ephialtae habitaculum fuiſſe *Naxum* docuit Plutarchus περὶ φυγῆς Tom. II. pag. 602. Οἶμαί σε τῆς Νάξου γεγονέναι θεατήν. --- κείνη μὲν ἐχώρει τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Ὦτον. imo ipſe Pindarus Od. Pyth. IV. vs. 156. cum ejuſdem Scholiaſte in hac inſula Otum & Ephialtem periiſſe teſtantur: & Pindari auctoritate adductus recte apud Apollodorum pro ἐν ἁμάξῃ, ἐν τῇ Νάξῳ legit mox ipſe Munkerus. Idem ex Pauſania docet Olearius ad Philoſtrati Heroic. cap. I. §. 4. Hinc eſt, quod Salluſtius apud Serv. ad III. AEn. vs. 578. dicit Otum in Creta pugnaſſe: & ipſe Servius ad vs. 125. Bacchum, poſt devictos gigantas in Naxo triumphum egiſſe memorat. Denique Aglaoſthenes, qui Naxica conſcripſit, ut Hyginus lib. II. cap. 16. docet, Titanas in inſula Naxo a Jove bello laceſſitos refert. De loco, ubi alii gigantes periere, videndi Schol. Pind. O. Nem. I. vs. 100. Schol. Apollonii Rhodii lib. III. 234. Lact. ad Stat. VI. Theb. 357. Tzetz. & Pott. ad Lycophr. vs. 115. & Olear. ad Philoſtr. l. l. De *Naxo* pro *in Naxo* nihil agam. Loquendi enim modus Noſtro & aliis uſitatus.

3 ALII NEPTUNI] Schol. Hom. ad Il. E. 385. Γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀλωέως. Nec aliter γενεαλογεῖ Apollod. lib. I. Heſiodus apud Schol. Apollon. ad lib. I. 482. Servius ad AEn. IV. MUNCK. Servius ad Virg. I. Georg. vs. 280. (de Oto & Ephialte) *fuerunt filii Neptuni, & novem digitis ſingulis creſcebant menſibus, qua freti altitudine coelum voluerunt evertere, ſed confixi ſunt ſagittis Apollinis & Dianae.*

4 ATROTOS] A Graeco ἀτρώτους, id eſt, *invulnerabiles*, vel, qui vulnerari nequeunt. Verum ſequitur mox: *cervam dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt.* Qui ergo potuerunt eſſe invulnerabiles, qui interfecti ſunt telis? Suſpicor, *Aloidos* ſcribendum, quia hoc eorum fuit nomen. Apollodorus lib. I. δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὦτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωείδας λεγομένους. SCHEFF. H. e. invulnerabiles. Quomodo ergo alter alterum jaculis interfecerunt? reſpondeo cum Palaephato: *Ajax Telamonius etiam invulnerabilis audiit, licet ſibi ipſe ferro vitam ademerit.* Vide cum cap. XII. & Schol. Hom. ad Iiad. Ψ. 821. Tzetzen ad Lycophr. p. 81. Ed. Steph. Si parum hoc videatur tibi, dicere poſſum, ab illis tantum, qui Neptuni eos faciant filios, invulnerabiles praedicari. MUNCK.

5 QUAE CUM NON POSSET] Qui paulo elegantius

inter columnam ſedens, ad quam ſunt deligati.

XXIX. *Alcumena.*

Amphitryon cum abeſſet [10] ad expugnandum Oechaliam, [11] Alcumena, aeſtimans, Jovem conjugem ſuum eſſe, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos veniſſet, & ei referret, quae [12] in Oechalia geſſiſſet, ea credens conjugem eſſe, cum eo concubuit. qui tam li-

gantius loquitur, ſcripſiſſet, *eaque non poſſet.* Nihil tamen muto. Vide notas ad cap. 4. Etiam τὸ *cum* negligentius heic repetitum, ut cap. 34. *Hoc Hercules cum interveniſſet, & Deianira cum fidem ejus imploraſſet.* Confer annot. ad Lactant. Argum. lib. 1. fab. 12. MUNCK.

6 Apollo inter eos] Dianae hoc tribuit Homeri Scholiaſtes. Scholiaſtes Pindari & Apollodorus hoc amplius, Dianam ipſam cervae figuram aſſumpſiſſe fabulantur. Apollodorus in hac narratione ut ſatis emendatus ſit, vereor, Ἀνεῖλεν, inquit, τοὺς Ἀλωείδας ἐν ἁμάξῃ δι' ἀπάτης. An ſcribendum ἐν τῇ Νάξῳ? Ibi enim interfecti ſunt, teſte Pindaro Pyth. Od. xv. Non tamen affirmo, cum utrumque poſſit eſſe verum. Venit eadem emendatio in mentem Thomae Gale viro doctiſſ. ut poſt illa didici ex ejus notis ad Apollodorum. MUNCK.

7 Qui ad inferos dicuntur hanc poenam pati] Senarium hunc verſum eſſe notavit Barthius Adverſ. viii. 2. WOPKENS.

8 Serpentibus sunt deligati] Poſt haec verba deeſſe quaedam cenſet Cl. Schefferus. Non accedo. Accipio dandi caſu τὸ *ſerpentibus*, ut ſit, εἰς βορὰν ὀφίων, *in pabulum ſerpentum.* Infr. cap. 89. *Si Trojanorum virgines ceto eſſent religatae.* Ita cenſebam a primo. Poſtea mutavi ſententiam ex Virg. Culice; *Nam vinctus ſedet immanis ſerpentibus Otos.* Vide pag. 170. Serpentes ergo loco funium fuerunt. MUNCK. Omnes Gigantes pro pedibus ſerpentes habuiſſe finguntur. Conſule Apollodor. lib. 1. p. m. 19. Lactant. ad Statii V. Theb. vs. 568. & Olear. ad Philoſtrati Heroica cap. 1. §. 3. Fabulam explicat Servius ad iii. AEn. 578. Sic de Erichthonio Vulcani & Terrae filio videbimus ad lib. ii. Aſtron. Poet. cap. 13.

9 Est styx inter columnam] Barthius haec ita putabat emendanda: *Eſt ſtrix viſcera columnam ſedens.* Mihi altius videtur vulnus, & cujus medela vix, niſi ope probi codicis, invenietur, cum poſt *delegati* manifeſto deſint aliqua. SCHEFF. Barthius emendat: *Eſt ſtrix viſcera columnam ſedens.* Τὸ *ſtyx* non debebat mutari. Nam eſt *ſtyx* inter aves. Anton. Lib. cap. 21. Πολυφόντη μὲν ἐγένετο στὺξ φθεγγομένη νυκτός. Heſych. Στύξ, κρήνη ἐν ἅδου, ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον. Vide num placere poſſit: *Eſt ſtyx ſuper columnam ſedens.* Infr. cap. 57. *Hanc ſuper Pegaſum ſedens interfecit. Eſt ſedens* pro *ſedet* helleniſmum reſipit. Cic. de Orat. *Eſt bis ipſis verbis loquens Socrates.* Claud. Mamertus lib. 1. *Eſt quaerens ſe.* Capitol. vitâ Anton. Philoſ. cap. 20. *Erat emendans.* Ad quae verba conſule Caſaub. commentarium. Quaeres forte, quid illa avis ſuper columnam ſedens actura ſit. Convicium, inquam, auribus eorum interim, dum ita miſerabiliter vincti ſedent, infauſto clamore faciet. Haec ſcripſeram, cum legendum ſibi videri mihi indicat Nobiliſſ. Heinſ. *Eſt ſtyx inteſtina columnam* &c. MUNCK. Sic ſolent loqui Attici. Eurip. Hecub. vs. 1179. Ἡ νῦν λέγων ἐστί τις. in Phoeniſſ. vs. 66. Ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις. Sophocl. Ajac. 1337. Οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους. V. Inl. Spanh. ad Ariſtophan. Ran. vs. 36.

Ad CAP. XXIX.

10 Ad expugnandum Oechaliam] AEtoliam. MICYLL. Cum Telebois tum bellum gerebat Amphitryon. Conſule Schol. Homeri Od. Λ. 265. Schol. Apollon. Rhod. I. Arg. vs. 747. Schol. Pindari Od. Nem. x. vs. 25. Apollodor. lib. ii. pag. 99. & 101. & ad quod bellum reſpicitur apud Athenaeum lib. xi. cap. 14. p. 498. cum Noſtro facit Serv. ad viii. AEn. 103.

11 Alcmena] Hujus mater Λυσιδίκη eſt Scholiaſtae Pindari Olymp. Od. vii. vs. 49. Λυσιδίκη Plutarcho in Theſeo pag. m. 4. & Lactantio ad Statii vi. Theb. 6. qui hujus ſolum natale docet ad vii. Theb. 331. Tzetzi ad Lycophron. 932. de Amphitryone bellum Telebois faciente plura narranti, eſt *Anaxo*, ut & Apollodoro lib. ii. pag. 97. qui pag. 103. Amphitryonem e Tireſia, Jovem fuiſſe, qui cum Alcmena concubuerat, reſciviſſe refert.

12 In Oechalia] In AEtolia. MICYLL.

14 Ut

libens cum ea concubuit, [1] ut unum diem usurparet, [2] duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem admiraretur. Postea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adesse, [3] minime curavit, quod putabat, se conjugem suum vidisse. [4] Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam videret [5] negligentius securam, mirari coepit, & queri, quod se advenientem non excepisset: cui Alcumena respondit,

1 Ut unum diem usurparet] Heic latet aliquid, quod tamen cujusmodi sit sine melioris codicis ope vix invenias. An scripsit? *Ut unum diem exstirparet.* Nocturno ebrio stertente scilicet, nec surgente ad lucem apportandam. Senec. Hercul. Fur. 24. *In cujus ortus mundus impendit diem.* MUNCK.

2 Duas noctes congeminaret] Tres noctes geminasse eum scribunt Apollod. lib. II. pag. 82. Servius ad AEn. VII. Euseb. Praep. lib. II. pag. 35. Lucian. Dial. Deor. & Homeri Schol. ad Iliad. Ξ. 323. Τελέσπερος inde dictus Hercules, & Τελεσέληνος Pallad. lib. I. Anthol. Sect. 38. 9. Arnob. lib. IV. continuis novem noctibus pervigilasse eum facit. Ad quem locum consule Elmenhorst. & Schol. Hesiod. ad Θ. 56. Cum Hygino facit Ovid. lib. I. Amor. Eleg. 13. *Ipse Deum genitor, ne te tam saepe videret, Commisit noctes in sua vota duas.* Hieron. contra Vigilantium: *In Alcmenae adulterio duas noctes Jupiter copulavit.* Capella lib. II. pag. 39. *In Herculis exortu geminatae noctis obsequium.* Propert. lib. II. El 18. *Jupiter Alcmenae geminas requieverat arctos.* Veriora sunt, quae hac de re narrat Pherecydes apud Homer. Schol. ad Od. Λ. 265. MUNCK. Cum Nostro facit Ovidius II. Trist. El. I. vs. 403. De trinoctio unam fecisse noctem referunt Servius ad VIII. AEn. 103. Lact. ad Statii VI. Theb. 288. & ad IX. Theb. 421. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33. ubi & de Hercule τριεσπέρῳ agit, de quo & S. Bochartus lib. V. cap. 12. de ceto Jonae.

3 Minime curavit, quod putabat se conjugem suum vidisse. Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, &c.] Schefferus *qui* hic accipit pro quare: Munkerus legendum putat *quo cum* &c. vel tollendum *Amphitryon.* Equidem cum pace virorum insignium, nil mutaverim, in qua voce *Amphitryon* talem aliquem pleonasmum agnoverim, de quo nos post alios Lection. Tull. II. 6. Minima ceteroquin emendatione legi posset, *quum Amphitryon in* &c. WOPKENS. Non tamen ignara cum Jove rem habuisse Alcmena videtur, nam Herodorus Heracleota, Pherecydes, & Charon Lampsacenus apud Athenaeum lib. XI. cap. 7. pag. 474, 475. poculum Carchesium a Jove conditionis mercedem accepisse Alcmenam testantur.

4 Qui cum Amphytrion] Illud *Amphytrion* ex glossa est, qua quis praecedens *qui* explicabat. SCHEFF. Aut scribendum, *quod cum* aut τὸ *Amphitryon*, quod e glossa marginali in textum irrepsisse videri potest, delendum. similis incuriae librariorum exempla reperies cap. 119. & 257. Τὸ *qui* heic sumere pro *quare*, quod in Indice Cl. Schefferus volebat, nimis durum videtur. MUNCK.

5 Negligentius securam] Quid? an quae potest diligenter secura esse; scribe, *negligentius se curantem.* Respicit superius, *minime curavit.* SCHEFF. Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 452. *Negligentius se curantem.* Premo utrumque pollicem. Vide Plaut. Amphitr. Act. III. 2. 48. Apollod. lib. I. 48. Ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν γυναῖκα. Vidit eam emendationem quoque Cl. Schefferus. MUNCK.

6 Ex qua die] Barth. *Exque ea die.* Et sanè ita vel scripsit, vel certe scribere debuit Mythol. hujus pater. Cur tamen nihil mutem, intelliges ex illis, quae ad cap. 4. & 21. scripsi. MUNCK. Alio modo rem narrat Schol. Pindari O. Nem. X. vs. 25. alio iterum Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 265. quos consule.

7 Peperit Herculem] Ex Jove nempe, ex Amphitryone autem Iphiclem. Schol. Pind. ad nem. X. Ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διός. Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιάρεως. Corr. Ἀμφιτρύωνος. MUNCK. De Herculis parentibus non convenit inter Mythographos. Alii Jovis & Asteriae filium faciunt Herculem. vide Athenaeum lib. IX. cap. II. pag. 392. Alii, ut Thebani, Jovis & Junonis gnatum esse persuadere cupiunt. Vide Ptol. Hephaestionem apud Photium pag. 477. Noster vulgarem sequitur opinionem, in qua fuerunt Hesiodus in Herculis scuto vs. 55. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33. Pindarus O. Isthm. VII. 10. & Lactant. ad Statii lib. IV. Theb. vs. 147. Multi sunt, qui Amphitryonem revera Herculis fuisse patrem statuunt. Vide Herodotum lib. II. cap. 43. & 146. unde & *Alcides*, ab Amphitryonis patre Alcaeo, dictus creditur a Servio ad VI. AEn. vs. 392. vide & Eurip. Herc. Fur. vs. 3. Contra αὐτόπαις Διὸς vocatur a Sopho-

dit, jam pridem venisti, & mecum concubuisti, & mihi narrasti, quae in Oechalia gessisses. Quae cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numen aliquod fuisse pro se, [6] ex qua die cum ea non concubuit. Quae ex Jove compressa, [7] peperit Herculem.

XXX. *Herculis* [8] *athla* XII. [9] *ab Eurystheo imperata.*

[10] INFANS cum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos

phocle Trachin. vs. 1122. Denique uno partu editos Herculem & Iphiclem Pindarus; Theocritus vero Herculem una nocte Iphicle esse juniorem statuit. v. Schol. Pindari Od. Nem. 1. vs. 55. Apollodorus lib. II. p. 103. una nocte grandiorem natu fuisse Herculem docet.

Ad CAP. XXX.

8 ATHLA] H. e. ἄθλους, stipendia sive labores. Ampelius cap. 2. *Quod similia athla sint adepti.* Ἆθλον idem esse quod ἀγώνισμα interdum Graecis etiam ostendi ad Anton. Liberal. cap. XII. *AErumnas* appellat Petron. Fragment. Tragur. MUNCK. Τὸ ἆθλον proprie notare victoriae praemium docuere Schol. Thucydidis lib. I. cap. 6. lin. 22. Schol. Theocriti Idyll. VIII. vs. 11. & Graevius ad Luciani Soloecistam pag. 43, 44. aliquando tamen & pro ipso certamine ponitur. vid. Schol. Pind. Olymp. Od. I. vs. 5. ἆθλοι vulgo tamen Herculis labores aerumnosi vocari solent a Graecis. Consule Celeb. Perizon. ad AElian. lib. I. V. H. cap. 24. nec non Apoll. Rhod. I. 1318. quomodo expeditionem argonauticam periculosae plenum opus aleae ἄεθλον ναυτιλίης πολυκηδέος vocat lib. I. Arg. 15. Homerus Odyss. A. vs. 18. πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων de Ulysse. Schol. explicat κακοπαθειῶν. Herodotus lib. I. cap. 126. (ὁ Κῦρος) πάντη τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε ἐξημερῶσαι ἐν ἡμέρᾳ. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον. Sophocles in Philoct. vs. 510. in neutro genere dixit de calamitatibus, aerumnis ac miseriis.

— πολλῶν δὲ ἔλε-
ξεν δυσοίστων πόνων
Ἆθλ' ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.

(de pluribus hujusmodi substantivis egi ad fab. III.) Hinc ἀεθλεύειν χρόνον, pro μετ' ἄθλου καὶ κακότητος διάγειν. Vid. Schol. & Stanlei ad AEchyl. Prom. Vinct. vs. 45. sed ad rem. Hinc Hercules δυωδεκάεθλος Nonno dictus, ut docet Heinsius ad Ovid. XV. Met. 39. ceteros, quos plurimos confecit, labores Hercules, πάρεργα vocant Graeci, quos imitatur Hyginus. Consule Eximium Drakenburgium ad Silium Italic. lib. III. vs. 32. juxta quosdam athla duodecim sunt in coelo signa. vid. Serv. ad IV. AEn. 395, & G. Cuperum in Harpocrate pag. 56.

9 EURYSTHEO] Hic regnavit Mycenis. Patrem habuit Persei filium *Sthenelum*. Apollodor. lib. II. pag. 97, 99. matrem *Astydamiam*. vid. Schol. Thucydid. lib. I. cap. 9. Verum juxta Tzetzen *Archippen*, juxta Homeri Scholiasten *Leucippen*. Consule Celeb. P. Wesseling. cap. VII. Probabil. pag. 65, 66. Hic Euristheus Junonis instinctu Herculi duodecim labores injunxerat, ut capitis periculum adiret. Consule Eurip. Hercul. Fur. vs. 1278. Eustath ad Dionys. Perieg. vs. 828. ipsum Apollon. Rhod. lib. I. Arg. vs. 1317. Schol. Pind. Olymp. Od. III. vs. 50. Apollodor. lib. II. p. 107. & seqq. denique Lactant. ad Statii VI. Theb. 310. ubi pro *Persa* legendum *Persei*, & ad I. Achill. vs. 189. Verum alii alia de hac fabula narrant. Diotimus in Heraclea apud Athenæum lib. XIII. cap. 8. pag. 603. Eurystheum Herculis delicias fuisse, & ideo hos labores Eurystheo gratificandi caussa subiisse. E Philostrato lib. VIII. Apoll. Tyan. cap. 7. §. 9. pag. 341. discimus Herculem Eurysthæo non aliam ob caussam hos XII. labores subiisse, quam ut de genere humano bene mereretur: idque firmat Philostratus junior Icon. 12. docens praeter hos duodecim labores alia certamina illum sponte suscepisse. unde dicitur εὐεργέτης. vid. Perizon. ad AEliani lib. V. V. H. cap. 3. & Serv. adde ad VIII. AEn. 275. Hujus vero Eurysthei filii fuisse dicuntur Alexander, Iphimedon, Eurybius, Mentor, Perimedes, ab Atheniensibus Heraclidas defendentibus interfecti, juxta Apollodor. lib. II. pag. 151. sed secundum Anticlidem Perimedes, Eurybius, & Eurypilus tres ex Eurysthei filiis, ab ipso Hercule jam interfecti sunt, quia eorum pater sacrificans Herculi post exantlatos labores reverso contemptiorem portionem dedit, in alios amicos, ad coenam vocatos, melioribus distributis. Vide Athenaeum lib. IV. cap. 14. pag. 157, 158. Schol. Thucydidis l. l. Eurystheum ab Heraclidis interfectum docet, sed hoc honoris uni ex iisdem Hyllo tribuit Apollodorus l. l.

10 INFANS CUM ESSET] βρέφος ἔτι ὤν dicit Schol. Pindari O. Nem. I. vs. 50. Octo menses natum

quos [1] Juno miserat, unde [2] primigenius est dictus. [3] Leonem [4] Nemeaeum, quem [5] Luna nutrierat [6] in antro Amphriso, [7] atrotum necavit. Cujus pellem [8] pro tegumento habuit. [9] Hydram Lernaeam Typhonis filiam cum [10] capitibus novem ad fontem Lernaeum interfecit. Haec

tum fuisse docet Apollodorus lib. II. pag. 103. Hi dracones inter athla Herculis duodecim non numerandi, quia ab Eurystheo hoc non imperari Herculi potuit. Consule & Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. lib. I. vs. 34. Pherecydes apud Apollodorum l. l. & Schol. Pindari Od. Nem. I. vs. 65. ab ipso Amphitryone hos dracones in Herculis & Iphiclis, unius anni infantum, cunas inmissos esse docet, ut experiretur Amphitryon, uter Jovis esset filius. Cum Nostro facit Servius ad VIII. AEn. 288. & Euripides in Herc. Fur. 1265.

1 Juno miserat] Mallem *immiserat*, ut efficacius. SCHEFF. Mallet, quod efficacius sit, *immiserat* Cl. Schefferus. Si politior hic esset scriptor, probarem protinus. Frequens enim id verbum in tali re scriptoribus bonis. Ut alios omittam, vide Justin. lib. IX. 7. Sed Hygin. noster Astron. II. 15. *admittere* eo sensu usurpat; imo & simplex *mittere* cap. 145. Quod cum in Indice Vir Cl. ipse annotaverit, causa non erat, cur heic mutaret. Servius cum nostro ad AEn. VIII. 300. *Propter cujus necem Juno ei insaniam misit.* Expressit Graecismum Hyginus. AElian. Anim. XII. 5. Καὶ τούσγε ὑμνουμένους δράκοντας ἔπεμπεν ἡ Ἥρα αὐτῷ. MUNCK,

2 *Primigenius*] Herculis primigenii meminit vetus inscriptio apud Gruter. pag. 315. MUNCK.

3 Leonem Nemeaeum] Duos leones suffocasse dicitur Hercules (de quibus Lactant. ad Statii I. Theb. vs. 485.) primum *Theumesium*, qui ab Apollodoro lib. II. p. 105. *Cithaeroneus* dicitur: secundum *Cleonaeum* sive *Nemeaeum*, qui leo *Cleonaeus* vocatur a *Cleona* Graeciae civitate, juxta quam mons, sive sylva Nemea, sita erat, ut docet idem Lact. ad Statii I. Theb. vs. 355. & ad IV. Theb. vs. 160. hinc leonis *Cleonaei* pellem gestasse dicitur Hercules a Servio ad VIII. AEn. vs. 295. De Cleona praeterea Periz. ad AElian. lib. IV. V. H. 5. §. 15. Hic leo occiderat filium Molorchi. Quid mirum igitur, si Hercules ad leonem hunc suffocandum profectus hospitio a Molorcho excipitur? consule Serv. ad III. Georgic. vs. 19. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 161. & Apollodor. lib. II. pag. 109. Quomodo vero hunc Leonem Nemeaeum suffocaverit Hercules, docet Euripides in Hercule Fur. vs. 153. & e nummis inlustrat Eximius Drakenburgius ad Silium Italic. lib. III. vs. 33. Tzetzes ad Lycophron. vs. 33. hunc Leonem antea fuisse ἄτρωτον docet, adde Rutgersium III. V. L. cap. 16. pag. 297. Quid Anaxagoras de Luna, hujus leonis nutrice, adnotet, docet Schol. Apoll. Rhodii Lib. I. Arg. vs. 498. τὴν δὲ ΣΕΛΗΝΗΝ ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι. Herculem hujus leonis pelle indutum primus depinxit Stesichorus Himeraeus, quem alii deinde poetae secuti sunt. Consule Athenaeum lib. XII cap. I. pag. 512, 513. Tres vero leones ab Hercule fuisse occisos, *Heliconium*, *Lesbium* & *Nemeaeum* dicit Schol. Theocriti Idyll. XIII. 6. *Nemeaeus leo* uno Herculem digito privavit, unde etiam novem digitis depingitur. vid. Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 474. alii alio modo amisisse digitum Herculem referunt ibid. Cum leone Heliconio una pugnasse dicitur Nireus ab eodem Hephaestione lib. II. ead. pag. Photii. Juxta Alexandrum Myndium draco e terra genitus pag. 475. ubi plura. Ptolemaeus Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 483. Herculem non leonis Nemeaei pellem, sed cujusdam e Gigantum numero, in singulari certamine interempti, *Leonis* nomine, gestasse ait, & leonem istum Nemeaeum fratrem Draconis aurea mala custodientis fuisse adfirmat. pro *in antro Amphriso* legit *in antro Amphistomo* Berckel. ad Antonin. Liberal. pag. 233. ubi & de *atroton* agit.

4. Nemaeum] Mallet aliquis, *Nemeum*, vel *Nemeaeum*. *Moles Nemeaea* Ovid. IX. Met. 197. Sed *Nemaeus* legitur etiam apud Hieronymum contra Vigilantium, ut & Νεμαῖος apud Theocriti Scholiasten pag. 195. Edit. Commel. Stephanus tamen non agnoscit, nisi duo ἐθνικὰ, Νέμειος & Νεμεαῖος. Schol. Hesiod. ad Theog. vers. 329. Ἐν τοῖς γονιμωτάτοις τόποις κατῴκησε τῆς Νεμέης, ὅ ἐστιν ὄνομα σπηλαίου ἢ μᾶλλον τοῦ ὄρους. MUNCK.

5 Luna] Servius ad AEn. VIII. 295. *Nemea est sylva vicina Thebis, in qua Hercules interemit leonem, qui Luinae filius & invulnerabilis dictus est.* Pro *Luinae* scribendum censeo *Lunae*. Senec. Hercul. Fur. 83. *Sublimis alias Luna concipiat feras.* Schol. Stat. lib. II. *Poetae denique omnes asserunt leonem de his polis ortum, quem Hercules prostravit.* Vide ibi reliqua, & quae de hac fabu-

Haec tantam vim veneni habuit, ut adflatu homines necaret: & si quis eam dormientem transierat, vestigia ejus adflabat, & [11] malorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monstrante, interfecit, & [12] exenteravit; exque ejus felle sagittas tinxit. Itaque quidquid postea sagittis

fabula habet AElianus Anim. lib. XII. cap. 7. Etiam apud Plutarch. in libello de Fulm. p. 61. Luna leonem producit, sed alium atque hunc. MUNCK.

6 IN ANTRO AMPHRISO] Nullum in istâ regione novi antrum *Amphrisum*. Ἀμφίστομον σπήλαιον appellat Apollod. lib. I. Ut solet Graecanica vocabula saepe usurpare Noster, forte *Amphistomo* scripsit. Cui simile est ἄντρον διθύρωμον in Procli Chrestomathiâ. Scholiast. German. Leone, de hac speluncâ: *quam quidam Aphriso dicunt.* Sed & istud corruptum procul dubio. Grotius notis ad Imagines Arateas emendat, *Amphryson*, additque, *notum est tres plures locos eo nomine insignitos.* Non persuadet. MUNCK.

7 AC TROPUM] *Apud Molorchum* fortasse. MICYLL. *Atroton* Recte. Veteres habuere *ac tropum*, ex quo Grotius ad Aratea *ad Clitorium*. Sed, ut dixi, nil mutandum. Apollodorus lib. II. Εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσε πρῶτον. ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινάμενος τὸ ῥόπαλον, ἐδίωκε. SCHEFF. H. e. *invulnerabilem.* Vide Apollod. lib. II. Tzetz. Chil. VII. 101. Ταύτην κατελυμαίνετό τις λέων τῶν ἀτρώτων. Micyllus edidit *ac * tropum.* unde Grotius facit *ad Clitorium.* Frustra. utitur isto Graecanico vocabulo etiam Noster cap. 28. Isacius in Lycophr. p. 81. Edit. Steph. Λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις. MUNCK.

8 PRO TEGUMENTO HABUIT] Capella de Hercul. lib. I. *Sed ejus rictus Cleonaeos limis Juno cernebat.* Corrigo *sublimis* ex MS. Leid. hoc est, modicè tortis & obliquis, ut rectè exponit Glossa interlinearis. Omittit Boeotium Leonem heic Hyginus, cujus occisi pelle etiam pro veste usus est. Vide Apollod. lib. II. Stat. I. Thebaid. 485. MUNCK.

9 HYDRAM] Latini *excetram* vocant. Gloss. Cyrill. Ὕδρα, *excetra.* Servius ad AEn. VI. 287. *Latine excetra dicitur, quod uno capite caeso, tria excrescebant.* Ampelius cap. 2. *Ad hydram Lernaeam, quam nos excetram dicimus, interficiendam.* Corrigendus ergo Isidor. lib. XI. cap. 3. *Dicunt hydram serpentem esse cum novem capitibus, quae Latine scedra dicitur, quod uno caeso tria capita excrescebant.* Tertull. de Pat. cap. 5. *Excetra delictorum.* MUNCK.

10 CAPITIBUS NOVEM] Tot capita ei etiam tribuit Alcaeus. Octo tantum Zenobius Cent. VI. 26. Septem, nummi Graecorum, ut testatur Vir Ampliss. Spanhemius in de Num. Praest. pag. 230. Diodorus lib. IV. centum. Simonides quinquaginta apud Schol. Hesiod. in Theog. pag. 257. Edit. Heinsianae. Confer Nob. Nic. Heins. notas ad Ovid. Met. IX. vs. 71. MUNCK. ΜΥΡΙΟΚΡΑΝΟΝ πολύφονον κύνα Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε βελεσίν' ἀμφέβαλε dixit Eurip. Hercule Furente vs. 419. ἑκατογκέφαλον vs. 1188. Adde eximium Drakenborch. ad Silium Italicum l. II. vs. 158. De fonte ipso Lernaeo consule Schol. Pind. Olymp. VII. vs. 60. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 196. & inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 46. ac Munck. ad f. 169. Non possum non adpingere Herculem se adloquentem apud Sophocl. Trachin. vs. 1105.

—— ὦ χέρες, χέρες.
Ὦ νῶτα, καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
Ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵποτε
Νεμέας ἔνοικον βουκόλων ἀλάστορα,
Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
Βίᾳ κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν, &c.

Quem imitatus Ovidius IX. Met. 186. cecinit:

Vosne manus validi pressistis cornua tauri?

Fabulam de hisce monstris domitis ita explicat Servius ad Virgil. l. I. AEn. vs. 745. (*Atlas*) *Herculem* (*stellarum cursus, vel circulorum, vel siderum transitum naturasque*) *docuisse dicitur, unde & Hercules coelum ab Atlante susceptum sustinuisse narratur, propter coeli scientiam traditam. Constat enim Herculem fuisse Philosophum: & est ratio, cur omnia illa monstra vicisse dicatur.* Schol. Apoll. Rh. I. Arg. vs. 865. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνεται. & de fonte Lernaeo fabulam explicat Lactantius ad Statii lib. I. Thebaid. vs 384.

11. MALORUM CRUCIATU] Barthius vult *malo cum cruciatu.* Probo. SCHEFF. Barth. legit, *malo cum cruciatu.* MUNCK.

12 EXENTERAVIT] Juxta alios igni perdomuit. Vide Lactant. ad Statii II. Theb. vs. 377. hinc Eurip. Herc. Fur. 419. Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσε dixit. Dimidium hujus hydrae caput ex auro fuisse refert Alexander Myndius apud Photium pag. 475.

tis fixerat, mortem non effugiebat; [1] unde postea & ipse periit. Aprum in Phrygia [2] Erymanthium occidit. [3] Cervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in conspectum Eurysthei regis adduxit. [4] A-

1 UNDE POSTEA ET IPSE PERIIT] Felle nempe sive veneno hydrae hujus. Vide cap. 34. MUNCK.

2 ERIMACHUM] Alii *aprum Erimantheum* a monte Arcadiae voc. MICYLL. Legendum, *Erimantheum*, quod & Micyllus vidit. SCHEFF. Scrib. *Erimanthium*. Malè *Erymantheum* Cl. Schefferus & Micyllus. Ἐθνικὸν enim Ἐρυμάνθιος Graecis *Erymanthus* autem non Phrygiæ, sed Arcadiae erat mons. scribendum ergo praeterea esset *Arcadiâ* pro *Phrygia*. Ovid. IX. Heroid. 87. *Ut Tegeaeus aper cupressifero Erymantho*. Met. IX. 192. *Arcadiae vastator aper*. Senec. Hercul. Fur. 228. *Solitumque densis Erymanthi jugis Arcadia quaerere nemora Maenalium suem*. Sed rem exactius dum pensiculo, videtur transpositio heic mihi facta, & τὸ *Phrygiâ* ex *Cerynia* corruptum, quod ad proximè sequens athlum, ut huc *Arcadia*, quod illic visitur, pertinet. Perperam Albricus cap. 20. in regione *Calydoniae* aprum hunc collocat. MUNCK. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 414. ὅτι Ἀρκάδες περὶ μέσην τὴν Πελοπόννησον κοίλην χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἐρύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος, ὃν ἐκόμισεν ὁ Ἡρακλῆς. est & fluvius Arcadiae ejusdem nominis. Vide Schol. Apoll. Rh. l. I. vs. 127. J. Perizon. ad AElian. l. II. V. H. cap. 33. qui λευκότατος ποταμῶν vocatur a Callim. H. in Jovem vs. 19. ubi consule inl. Spanh. Pro *Phrygia* itaque repone *Arcadia*. Aper hic *pestis Erymanthia* vocatur a Silio Italico l. III. vs. 38. ubi vide Exim. Drakenborg. θὴρ ἐρυμάνθιος a Soph. Trach. 1113.

3 CERVUM] *Cervum* appellat quoque Ausonius Eidyll. XIX. *AEripedis quarto tulit aurea cornua cervi*. *Cervam* autem Claud. Praef. II. R. P. Sen. Agam. vs. 832. cum Virgilio AEn. VI. 802. qui sequutus videri potest Graecos, qui de utroque sexu ἡ ἵππος, ἡ ἔλαφος, ἡ ἄρκτος dicere solent. Schol. Eurip. Phoen. vs. 3. Ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τὰς ἵππους. Doricum id alii, alii Atticum volunt. Jonibus & Atticis vindicat Eustath. ad Hom. Iliad. A. p. 53. Edit. Basil. & pag. 1281. Τὸ δὲ πώλοισι, inquit, θηλυκῶς προσῆκται κατὰ Ἴωνας. Sed cum apud omne genus scriptores, tam qui soluto, quam qui ligato sermone usi sunt, talia deprehendantur, difficile esse non immerito censet certi aliquid statuere Gatakerus Cinn. lib. II. cap. 8. Adde Swart. Anal. lib. I. cap. 2. Spanhemium in de Numm. Praestant. pag. 164. Comment. ad Valer. Flacc. lib. VI. vers. 71. & quae nos annotavimus ad Anton. Liberal. cap. 21. Ubi ἡ ἄρκτος, pro *urso*. Disertim Aristoteles lib. IV. Hist. Anim. cap. ult. Κέρατα ἔλαφος θήλεια οὐκ ἔχει. Apollod. lib. II. in hac narratione: Τρίτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν κερύνιτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Lege. Κερῦτιν. Ὁ κερύτης, ἡ κερῦτις, ut ὁ ἀποστάτης, ἡ ἀποστάτις. Esdr. cap. VI. 12. Sed Palat. Codex κερνῆτιν habet. Unde κερυνῖτιν faciendum. Nam & Servius ad locum Virgilii modo laudatum *Cerinitim* eam cervam à loco appellatam autumat. Vide Callim. Hymn. Dianae vers. 109. Κεραυνίαν ἔλαφον appellat Heraclides Alleg. Hom. p. 329. ed. Gesn. perperam. Vide Salmas. in Solin. pag. 139. In Parthenio nemore eam collocat Ovid. IX. Met. 188. MUNCK. Adde Cel. Perizon. ad AElian. l. XIII. V. H. cap. 6. n. 4. De cerva pro *cervo* consule in primis Cel. Burm. ad Val. Flacci loc. a Munckero citatum, & Exim. Drakenborch. ad Sil. Italicum lib. III. vs. 39.

4 AVES STYMPHALIDES] Vide quae notavimus superius ad cap. 20. Servius ad AEn. VIII. 300. *Stymfalides aves, quae alumnae Martis fuisse dicuntur*. Merito alumnas Martis vocat pugnacissimas illas aves, quarum unam galeatam exhibet nummus antiquus apud Spanhemium pag. 226. Isidorus lib. XII. 7. *Stymphalidae aves à Stymphalidibus insulis appellatae, ubi plurimum abundant: adversus quas Hercules sagittis usus est*. *Stymphalides* corrigit temere Breulius, dum non attendit ad aevum scriptoris, quo nihil frequentius fuit, quam Graecis vocabulis Latinam aptare terminationem. Sic *Heroidae* pro *Heroides* habes apud Fulgentium praefat. lib. I. Myth. ubi pluscula id genus à me annotata invenies. Etym. Magni Auctor pag. 567. vers. 12. Λιοσῆ.] Λιοσῆ ἐπικέκληται νῆσος. λιοσὸν τὸ ὁμαλὸν, παρὰ τὸ λίαν ἴσον. Ἀμαρείας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφελίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἄρηα, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἄρηος. Sumsit haec Etymologicographus ex Apollon. lib. II. vers. 384. & Scholiis ad eum locum. Scribe ergo pro ἐπικέκληται, ἐπικέλσειε, pro Στυφελίδας, Στυμφαλίδας, & pro Ἄρηα, Ἀρητιάς. De Stymphalidibus plura qui volet, adeat Bernartium ad Stat. Thebaid. lib. IV. vers. 299. MUNCK. Has aves Stymphalidas alii tympanis tantum ab Hercule abactas, non vero sagittis occisas, statuunt. Strabo vero lib. VIII. pag. 569. utrum-

4 Aves Stymphalides in insula Martis, quae emissis pennis suis jaculabantur, sagittis interfecit. 5 Augiae regis 6 stercus bovile uno die purgavit, majorem partem 7 Jove adjutore, 8 flumine ammisso totum stercus

utrumque adfirmat, τὰς ὄρνις τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τοξεύμασι, καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας, καὶ αὐτὰς καλοῦσι Στυμφαλίδας. ubi consule Casaubon. & Lactant. ad Statii IV. Theb. 298. & Apollodor. lib. II. p. 117.

5 Augei] Scribe, *Augeae* vel *Augiae*. Graecis enim Αὐγείας est. Pariter peccatum cap. 50. ubi Alcestin *Pelei* filiam appellat, cum fuerit *Peliae*. Nolo tegere ignorantiam meam. Ista cum scripsissem, docuit me Nob. Heinsius τὸ *Augei* in libris MSS. & nescio apud quem veterem Grammaticum, à se repertum. Repperi postea & ego in antiquis edd. Ausonii Eidyll. XIX. *Septima in Augei stabulis impensa laboris.* MUNCK. Inspice Catal. Argonaut. Celeb. P. Burmanni, & *Augeum* dici posse negabis.

6 Stercus bovile] Illud *stercus* male hic insertum ex sequentibus videtur, nisi putes scripsisse, *stercus e bovilio.* ego magis inclino in alterum. SCHEFF. Τὸ *stercus* ex sequentibus male huc translatum existimat Cl. Schefferus, quod non improbo. Servius ad AEn. VIII. 300. *Ovilia Elidensium Regis repurgavit.* Legendum censeo, *bovilia.* Nam κόπρος βοῶν erat, quem egessit Hercules. Vide Schol. Homeri ad Catal. vers. 136. Si Varronem audiamus, etiam *bubilia*, non *bovilia*, scribendum esset. Certe *bobile* exhibet princeps Mythologiae hujus editio. Nota literarum V & B permutatio. Sed *bovile* non indignum Servio vocabulum, & reperitur quoque apud Phaedrum lib. II. cap. 9. Sic *caprile* caprarum stabulum. Gloss. Cyr. Αἰγών, ἡ μάνδρα, *caprile*. Gloss. Philoxeni: *Bovilla*, Βοοστασία. Puto scribendum, Βουστάσια, (vel βοοστάσια, ut est apud Callim. Schol. Hymn. IV. 102.) *bovilia*. Sic ἱπποστάσια dicuntur equilia apud Schol. Pind. ad Nem. Od. I. Gloss. idem, *Bustra*, Βουστάσιον. Puto *Bostar* rectius esse. Gloss. Isidori: *Bostar*, *locus ubi stant boves.* Si cui placet τὸ *stercus* retinere, ille τὸ *bovile* mutare in *bovili* debet, ut subaudiatur *à*. Festus: *Eodem modo in Fastis notatur dies, quo stercus purgatur ab aede Vestae.* nisi τὸ *bovile* ad stercus referendum, ut sit τὴν βόειον κόπρον ἀνεκάθηρε. Ita loquitur Schol. Hom. Iliad. Λ. 697. Quid si τὸ *stercus* mutemus in *servus*? Quod si placuerit, Nob. Heinsii debebis ingenio. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. l. I. Argon. vs. 172. ait τούτου (Αὐγείου) τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν. Sed Vid. Spanhem. ad Callim. Dian. 178. Mercedem purgati stabuli statuerat Augeas τὴν δεκάτην τῶν βοῶν, quam postea Herculi solvere noluit. Historiam latius explicabit Schol. Pindari Olymp. Od. X. vs. 30. & seqq. Adde Athenaeum lib. X. cap. I. p. 412. & Apollodor. lib. II. p. 115. & ideo Augeam ipsum interemisse Hercules dicitur, ut docet Servius ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 300. & Ptol. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 486. ubi plura. Elidem peste, quae invaserat, regnum tenente Augia, liberasse Herculem dicit Apollonius Tyanensis apud Philostratum lib. VIII. cap. 7. §. 9. pag. 341.

7 Jove adjutore] Corruptum hoc sine dubio. Videtur scripsisse *Jolao adjutore.* Habuit enim multorum laborum socios Telamonem & Jolaum Hercules, tanquam in domanda Hydra & aliis. Vide Schol. Nicandr. p. 45. MUNCK. Minerva Herculi in omnibus laboribus adfuit. Vid. Olear. ad Philostrat. pag. 341, 342. Si vero pro *Jove* hic *Jolao* reponas, non repugnavero. Hic enim Herculis currum rexisse, eique Laomedonta prosternenti, sive Trojam vastanti, adfuisse dicitur. Schol. Pind. Od. Nem. III. vs. 61. & Od. Isthm. I. vs. 21, 23. & Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. imo perpetuum ejus comitem ac socium fuisse Jolaum inde patet, quod, sicut Eudoxus Cnidius in primo de Terrae circuitu apud Athenaeum lib. IX. cap. 11. pag. 392. narrat, Herculi, in Libyam profecto, etiam adfuit; Jolaus enim ibi dicitur Herculi, quem Typhon interfecerat, admota naribus coturnice vitam restituisse. (& hinc Jolaus Herculis παραστάτης, dictus & iisdem aris ac sacrificiis cultus fuit. Vide Plutarch. T. II. p. 492. de Frat. Am.) Quid mirum? Hercules Jolai fuit patruus, ut Palaephatus de Incredibilibus cap. 46. ait. vid. Apollodor. lib. II. p. 107. & Plut. l. l. & nos ad cap. 14. Alii Herculis amasium fuisse adfirmant. vid. Plutarch. in Amatorio p. 761. Verum Herculi hujus Augeae stabulum purgandi rationem monstrasse Menedemum Eleensem, Buneae filium, docet Ptol. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 486.

8. Flumine ammisso] *immisso.* MICYLL. Perperam majuscula literâ à capite *Ammisso* in Micyll. & Commel. editt. scriptum visitur. Micyllus in margine notaverat, *immisso.* Servius: *Immisso Alfeo flumine.* Diodorus lib. II. Ἐπαγαγὼν τὸν Πηνειὸν καλούμενον ποταμόν. Uterque verum dicit, nam utrumque immisit. Vide Apollod. lib.

cus abluit. [1] Taurum, cum quo Pasiphaë concubuit, ex Creta insula Mycenas vivum adduxit. Diomedem regem Thraciae & equos quatuor ejus, qui carne humana vescebantur, [2] cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, [3] Podargus, [4] Lampon, Xanthus, Dinus. [5] Hippolyten Amazonam, [6] Martis & Otrirae reginae

lib. II. pag. 91. Tzetzen in Lycophron. pag. 107. Retineri tamen *ammisso* potest pro *admisso*. Supr. cap. 29. *Tam longam noctem ammiraretur*. cap. 185. *Ammiratur aurum*. Servius ad AEn. III. 50. *Quae flumine admisso munitiorem redderet civitatem* Noster Astron. II. 15. *Aquilam ei ad- misit* pro *immisit*. Caeterum ut *ammitto*, ita *ammoneo* in sermone Augustini de Cypriano. Fulg. epist. II. Origine G. R. Etiam Virgil. Ecl. VI. ut observat Pierius. Capella lib. II. *Deorum senatum jussit ammitti*. Ita habet MS. Bibliothecae Leidensis, non *admitti* ut ediderunt. Apicius lib. IV. cap. 5. *Folia malvarum ammiscebis*. Omitto prudens sexcenta alia Caeterum quod *Ammisso* majusculâ literâ in primâ Mythologiae hujus editione visatur, non parum firmat Nob. Heinsii conjecturam, *flumine Alfeo ammisso*. Imo quin scripserit ita Hyginus, nullus dubito: si scripsit tamen, nec à glossatore ista sunt, *flumine ammisso totum stercus abluit*. H. e. ἐκάθαρε τὴν κόπρον, ut loquitur Tzetz. in Lycophr. p. 107. MUNCK. Pro *Ammisso* forsan *Minyeio* legendum. Vide Pausaniam lib. V. cap. I.

1 TAURUM, CUM QUO PASIPHAE] Censet Cl. Tollius ad Palaeph. pag. 159. Herculi tribui, quod est Thesei. non ego. Servius ad AEn. VIII. 294. *Cretensem taurum non mactavit: sed cum eum incolumem ad Eurysthenem produxisset, ille eum, licet flammas vomuisse dictus sit, inlectus pulchritudine, in Atticam regionem reliquit: cum Marathonem vastaret, à Theseo postea occisus est.* Eadem narrat Diodorus lib. IV. pag. 262. Adde Anonym. in Laudibus Herculis vers. 118. Lactantium ad v. Theb. 441. Senec. Agam. vers. 833. Lucianus περὶ ὀρχήσ. Τὴν Πασιφάην καὶ τοὺς δύο ταύρους. Errat Theo in Aratum pag. 24. cum Cretensem & Marathonium diversos facit tauros. MUNCK,

2 CUM ABDERO FAMULO] De eo ita Ptol. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 483. Ἄβδηρος ὁ Ἡρακλέους ἐρώμενος, ἀδελφὸς τοῦ Πατρόκλου. Philostratus cap. III. Heroic. §. I. λέγεται δὲ καὶ ἀλῶναι αὐτοῦ (Nestoris) ὁ Ἡρακλῆς —— ἀγαπῆσαί τε αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν Ὕλαν τε καὶ Ἄβδηρον. cap. XIX. §. 2. προσφάτων δὲ ὄντων τῶν περὶ Ὕλα τε καὶ Ἀβδήρου θρήνων, ἐπειδὴ ἄμφω ἐφήβω ὄντε, ὁ μὲν ἐς πηγὴν ᾤχετο ἀφανισθεὶς, τὸν δὲ αἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἐδαίσαντο. Consule Olear. ad Philostrati lib. II. Icon. cap. 25. nec non Edward. Simson. Chron. A M. 2761. Plerique etiam Diomedis equas ab Hercule interfectas negant (in his ipse Euripides in Hercul. Fur. vs. 381.) domitas vero & abductas vivas adfirmant. Videndi Servius ad Virgil. I. AEn. 726. & ad VIII. AEn. 300. Lactant. ad Statii VI. Theb. 345, 485. & ad XII. Theb. 150. item Celeb. P. Burm. ad Ovid. IX. M. 196.

3 PODARIUS] *Podargus* vel *Podarces*. MICYLL. Sine dubio in MS. fuit *Podarcus*, pro *Podargus*. Inde postea *Podarius* est factum à minus oculato scriba. Nam *Podargus* rectum est. SCHEFF. Barthius ad Stat. Tom. III. 541. *Podargus*. quod procul dubio rectum est, ab ἀργὸς *celer*. unde & una de Harpyis dicta Ποδάργη. MUNCK.

4 LAMPON] Mallem, *Lampos*, ut cognominis fuerit uni de equis Solis. Vide notas ad cap. 183. MUNCK.

5 HIPPOLYTEN AMAZONAM] Videntur haec trajecta, nec satis emendata. Scribo ad hunc modum: *Hippolitae Amazonis*, *Martis & Otrirae filiae reginae baltheum detraxit*, *tum Amazonam Antiopam captivam Theseo donavit.* Notat Micyllus, pro Antiopa nominare alios Hippolitam. Sed de Antiopa firmant Diodorus Siculus, Pausanias, & alii. SCHEFF. Sic cap. 241. *Antiopam Amazonam*. Tertull. advers. Marcion. lib. I. cap. I. *Hamaxobio instabilior*, *Massageta inhumanior*, *Amazonia audacior.* Quo loco si *Amazona* quis malit, ei non refragabor. Huc revocat ex seqq. Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 1518. illud *tum*, legitque, *Tum Hippolyten* &c. subaudi ex praecedentibus, *interfecit*. Interfectam enim Hippolyten praeter Apollod. etiam Zenobius Cent. v. 33. & Tzetzes ad Lycophr. disertis verbis scribunt. Verba Tzetzae sunt: Καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην. Ipse Tzetzes pag. 196. ed. Steph. dimissam Hippolyten ab Hercule vult, accepto pro redemptionis pretio à sorore ejus Melanippe balteo. MUNCK. Amazonas partim ab Hercule, partim ab Achille, partim ab ipso Baccho in insula Samo occisas memorant. Vid. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 828. Serv. ad I. AEn. 494. Petit. de Amazon. cap. 43. item Plut. Tom. II. Quaest. Graec. pag. 303.

6 MARTIS ET OTRIRAE] Graecum nomen Ὀτρή-

ginae filiam: 7 cui reginae Amazonis balteum detraxit, tum 8 Antiopam captivam Theseo donavit. 9 Geryonem Chrysaoris filium trimembrem uno telo interfecit. Draconem inmanem Typhonis filium, qui 10 mala aurea Hesperidum servare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Eurystheo regi mala adtulit.

Ὀτρήρη si respicias, *Otrerae* scribas oportet, ut recte scriptum cap. 112. Vide notas ad cap. 31. Conjugem Martis facit Otreram inferius quoque cap. 112, 223, & 225. at Apollon. Scholiast. II. 1033. filiam Martis. Ex Harmonia autem Naide & Marte Amazonas editas cum Apollonio apud eundem Pherecydes tradit ad ejusdem libri vers. 992. ut & Eustath. ad Iliad. Γ. pag. 305. Justin. lib. II. 4. *Ne successibus deesset auctoritas, genitas se Marte praedicabant.* Homeri Scholiastae ad Iliad. I. vers. 189. Martis sunt & Veneris filiae. MUNCK. Amazonas Martis filias dici docent Euripides in Herc. Fur. 413. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 653. Philostratus cap. 19. Heroic. §. 19. Lactant. ad Statii V. Theb. 146. Meursius ad Lycophron. vs. 1332. pag. 101. item Petitus cap. XIX. de Amazonibus.

7 CUI REGINAE AMAZONIS BALTEUM DETRAXIT] Barthius emendat: *cui necatae Martium balteum.* Quid si scribas; *cui reginae Amazonum* vel *Amazoniae*, ut declaret, qualis ista Amazona fuerit, regina nempe Amazonum reliquarum. Βασίλισσαν Ἀμαζόνων in hac fabula etiam Zenobius appellat. MUNCK. Quod Munckerus conjicit *Amazonum*, in mentem idem venerat Vorstio ad Justin. II. 4. WOPKENS. Schol. Apoll. Rhod. II. Arg. vs. 780. πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ ζωστῆρος εἰσίν. τινὲς μὲν γὰρ Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ Δηιλύκης. Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν, Βριάρης θυγατρὸς φησίν. Plutarch. Tom. II. pag. 301. in Quaest. Gr. Ἡρακλῆς ἹΠΠΟΛΥΤΗΝ ἀποκτείνας, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅπλων αὐτῆς λαβὼν τὸν πέλεκυν, Ὀμφάλῃ δῶρον ἔδωκεν.

8 ANTIOPAM] *Hippolyten* alii. MICYLL. Faciunt cum Hygino Diodorus lib. IV. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 167. Edit. Bas. nec non Servius ad AEn. XI. 661. *Haec* (Hippolyte) *Amazonum fuit regina, cui victae Hercules balteum sustulit: hujus filia Antiopa, quam Theseus rapuit, unde Hippolytus.* Dissensionem scriptorum in historia ulterius exequitur Bernartius ad Stat. lib. XII. Theb. 543. Sane alii sororem ejus Hippolyten fuisse, eamque cessisse Theseo memorant, quos inter Justinus lib. II. c. 4. *In his duae Antiopae sorores captae sunt, Menalippe ab Hercule, Hippolyte a Theseo.* Mallem isto loco legere *Melanippe.* Ita enim Apollon. lib. II. 968. & Poëta ille nescio quis apud Pindari Scholiasten ad Nem. Od. III. pag. 274. Edit. Francof. Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην. Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης. Laudat eosdem versus Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. ubi tamen perperam ediderunt ἀνδρολέτηραν pro ἀνδρολέτειραν. Quid quod & Diodoro lib. IV. ex quo falso *Menalippe* adducit Barthius, Μελανίππη dicatur? Quibus accedit Homer. Scholiastes ad Iliad. γ. vers. 188. & Eustath. loco modo laudato, qui & ipsi Μελανίππην eam appellant. Ulterius haec exsequimur ad cap. 186. MUNCK. Consule Plutarch. in Theseo pag. m. 8. & Meursium ad Lycophron. vs. 1329. item in Theseo cap. 20.

9 GERYONEM] De hac fabula videndi Conon narrat. III. apud Photium pag. 425. Herodotus lib. IV. cap. 8. Justinus XLIII. I. Tzetzes ad Lycophron. vs. 652, 668, 697, 1232. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 558. Philostratus cap. I. Heroic. §. 4. Olearius ad Eund. lib. V. de Apoll. Tyan. cap. 4. & 5. Juno Geryoni cum Hercule pugnanti adfuisse, & e certamine dextram mammam Herculis telo sauciam retulisse dicitur ab Hephaestione apud Photium pag. 475. De Geryonis cane, Cerberi fratre, *Ortho*, sive ut alii volunt, *Orthro*, (vid. Comm. ad Silium Ital. XIII. B. Punic. vs. 845.) ab Hercule occiso Serv. ad VII. AEn. 662. Schol. Pindari Od. Isthm. I. vs. 15. Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 1399. qui Atlantis eum canem ab aliis perhiberi docet. Serv. ad VI. AEn. 289. tres in Hispania fuisse Geryones, quibus Hercules armenta abstulit, adnotavit. Noster Hyginus *uno telo* Geryonem interfecisse, memorat, sed Euripides Herc. Fur. vs. 423. de pluribus telis agit, & quidem iisdem, quibus hydram Lernaeam confecit. Unde vero sagittandi artem doctus sit Hercules, dissentiunt Mythographi. Scythicis sagittis usum Herculem fuisse, & sagittas mittendi doctorem habuisse Teutarum Scytham, docet Schol. Theocriti Idyll. XIII. vs. 56. alii vero hanc artem didicisse ab Euryto Herculem memorant. vide Apollodor. lib. II. pag. 103. & Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in *Eurytus.* De aliis paedagogis ejus idem Schol. ad idem Idyll. vs. 9. agit.

10 MALA HESPERIDUM] Vide Palaeph. cap. 19. μῆλα illa Hesperidum oves fuisse autumat, in quo ὁμόψηφον habet Agroetam lib. II. rerum Libycarum

lit. [1] Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis regi in conſpectum adduxit.

XXXI. *Parerga ejuſdem.*

[2] Antæum Terrae filium in Libya occidit. Hic cogebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat. hunc luctando necavit. Buſiridem in AEgypto, qui hoſpites inmolare ſolitus erat. Hujus legem cum

carum, cujus Scholiaſtes Apollonii meminit ad lib. IV. vers. 1396. quibus adde Diodorum lib. IV. pag. 232. Servium ad AEn. IV. 484. Alii μῆλα χρυσᾶ interpretantur τὰ ἄστρα, & Herculem pro Sole accipiunt. Vide Schol. Heſiod. pag. 249. Ed. Heinſ. Facit ambiguitas vocis μῆλον, ut interdum in Graecorum interpretatione miſere impingant homines docti. Moſchus Epitaph. Bionis: Μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων. Vertit Witfordus: *Candida poma rubor non tingit.* Non vidit ellipſin praepoſitionis, ut in Megarâ: Τὰ δ' οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο. Quem locum non minus infeliciter vertit Eobanus Heſſus: *Sed ſimul undanti demiſit lumine guttas Plus pomis viridi lectis de fronde recentes.* Atqui μῆλα ibi *malae* non *mala* ſunt. Vid. Iſidor. Orig. XVI. 1. Parthen. de Affect. Amat. cap. VI. Δάκρυα δὲ πολλὰ ἐχεῖτο τῶν παρειῶν. Homer. Iliad. B. 266. Θαλερὸν δ' οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Schol. recte, θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον, ἤγουν ἁδρὸν, πολύ. Simile huic eſt illud Geneſ. XLVI. vs. 39. Ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι. quanquam Etymologicographus in θαλερὸς, θαλερὸν δάκρυ, inquit, τὸ ἁπαλόν. Plura de malis Heſperidum ſi deſideres, conſule Spanhemium in de Num. Praeſtant. pag. 295. Meurſ. Lacon. I. 12. Pierii Valeriani Hierogl. p. 76. MUNCK. Adde Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 11. pag. 669, 670, 671. Burm. ad Ovid. IV. Met. 636. Frondes harum arborum aureas fuiſſe ait etiam Euripides Herc. Fur. vs. 396. Hanc fabulam tangunt Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 742. Eratoſthenes cap. IV. Cataſter. Haec mala a duobus draconibus fuiſſe ſervata docet Philoſtratus lib. II. Icon. cap. 17. pag. 837. Haec mala aurea per opes Phoenicum explicat Bochartus de Colon. Phoenic. lib. I. cap. 24. pag. 477. Quid Juba Mauritaniae rex de hiſce malis in commentariis Libycis ſcripſerit, docet Athenaeus lib. III. cap. 7. pag. 83. de hortorum Heſperidum ſitu Salmaſ. Exerc. Plinian. in Solin. pag. 264, 265. De Atlante fabulam alio modo refert Apollodorus lib. II. pag. 131. item Schol. Apoll. Rhod. IV. 1396.

1 Canem Cerberum] Plutarch. Quaeſt. Rom. Tom. II. pag. 285. κυνὶ δὲ πάντων μάλιστα τῶν ζώων ἐπολέμησε. καὶ γὰρ οὗτος αὐτῷ ἀεὶ πολλὰ πράγματα παρέσχε καὶ Κέρβερος. καὶ ἐπὶ πᾶσι, τοῦ Λικυμνίου παιδὸς οἰωνοῦ διὰ κύνα φονευθέντος ὑπὸ τῶν Ἱπποκοοντιδῶν, ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶν τε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα. Hinc, ut Varro notat, apud Eundem paullo ante, τῆς Ἡρακλεῖ γινομένης θυσίας —— οὐδὲ φαίνεται κύων ἐντὸς τῶν περιβόλων.

Ad CAP. XXXI.

2 Antaeum Terrae fil.] Cum Hygino faciunt Statius VI. Theb. 890. & Philoſtratus II. Icon. 21. adde Olearii notam. & Schol. Lucani lib. II. vs. 164. Contra Neptuni filius vocatur Antaeus a Schol. Apoll. Rhodii IV. Arg. vs. 1396. Tzetze ad Lycophron. vs. 663. Apollod. lib. II. pag. 129. De hac fabula praeter laudatos viros egere Schol. Pindari O. Iſthm. IV. vs. 87, 92. Celeb. P. Burm. ad Ovid. Ep. IX. Heroid. vs. 97. & S. Bochartus Geogr. Sacr. lib. I. cap. 24. pag. 476. Ab hoſpitibus necandis abhorruit Hercules. vide Plutarch. Tom. II. pag. 262. Quaeſt. Rom.

3 Cygnum . . . occidit. Quo cum Mars veniſſet] Sic loquitur Hyginus, quaſi locum caedis Cygni diſertius expreſſiſſet. Sic Fab. XXXII. *Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eo intervenit, & Lycum interfecit.* Fab. XCI. *Is . . habuit taurum in deliciis. Quo cum ſatellites . . veniſſent*, &c. Fab. CXX. *ipſa coepit ſignum Dianae avellere. Quo rex cum interveniſſet*, &c. Fab. CLXXXIX. *itaque commutat eum* &c. *Quo cum Cephalus veniſſet*, &c. Cum quibuſdam illud *quo*, in his pro ex qua cauſa accipi non opus eſt. confer Fab. LXXIX. c. & alibi. Libentius expoſuerim, quo caſu vel quem ad caſum. WOPKENS.

4 Martis filium] Ex Pelopiâ ſcilicet. Vide Apollod. lib. II. pag. 118. Schol. in Hypotheſi Trachin. Sophoclis. MUNCK. Varii fuere Cycni.

cum audiit, passus est se cum infula ad aram adduci. Busiris autem cum vellet Deos inprecari, Hercules eum clava ac ministros sacrorum interfecit, [3] Cygnum [4] Martis filium armis superatum occidit: [5] quo cum Mars venisset, & armis propter filium contendere vellet cum eo, [6] Jovis inter eos fulmen misit, atque ita eos distraxit. [7] Cetum, cui Hesione fuit adposita, Trojae occidit. [8] Laomedontem patrem [9] Hesiones, quod [10] eam non reddebat, sagittis interfecit. [11] AEthonem aquilam, quae Prometheo cor exedebat, sagittis interfecit. Lycum Neptuni

Cycni. Hunc ita describit Euripides Herc. Fur. 391.

> Κύκνον δὲ ξενοδαΐκταν
> Τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναίας
> Οἰκήτορ' ἄμικτον.

Martis filium vocant Schol. Pindari Olymp. Od. II. vs. 147. & ad Od. Olymp. X. vs. 19. & Schol. Aristophan. Ran. vs. 994. Hic vero *Cycnus* confunditur saepe cum *Cycno* Neptuni filio, quem Achilles in bello Trojano occidit. De cujus matre inter Mythographos non convenit. Consule Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 237. de quo Cycno Athenaeus lib. IX. cap. 11. pag. 393. Schol. Theocriti Idyll. XVI. 49. Consule de Cycno, quem Hercules occidit, Micyllum & Burmannum ad Ovid. XII. Met. 72. & alterum cum altero confundi videbis.

5 QUO CUM MARS VENISSET] putant illud *quo* adverbium esse, ac significare *in quem locum.* mihi secus videtur, quia nil de loco aliquo praecessit. puto magis ita poni cum ellipsi praepositionis *ex*, ut integre sit, *ex quo*, id est, ex qua re, ex qua caussa, quia scilicet interfecerat filium Martis, ideo Mars venit, ultionem & poenas sumpturus. ita Fab. 274. *Quo cum Areopagitae consedissent.* Item in Poët. Astron. II. cap. 21. *ut Jupiter ei satisfacere videretur, inter sydera constituisse* (dicitur) *Quo ejus prior pars apparet ut tauri.* SCHEFF. Recte Cl. Schefferus dictum id censet pro *ex quo.* Vide ejus notas, & quae nos observavimus ad cap. 34. In epitaphio Vitalis Mimi lib. III. Catal. Pithoei: *Quo vos tam tristi turbatus deprecor ore.* MUNCK.

6 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

7 CETUM] Habes fabulam infr. cap. 89. MUNCK.

8 LAOMEDONTEM PATREM HESIONES, QUOD EAM NON REDDEBAT, SAGITTIS INTERFECIT] Tollius conjicit *quod mercedem non reddebat.* Posset itidem *quod fidem non reddebat*: quo phrasi Valerius Maximus alique usi. Sed nil novandum. Sic rursus Fab. 89. *Quod & ipsum Laomedon fraudavit*, *neque* Hesionen reddere *voluit.* *Reddere* autem pro ex debito vel promisso dare, usitatissimum est. WOPKENS. Hesiones fabulam depinxit Philostratus Junior Icon. XII. mox Tollius recte legendum conjecit pro *eam*, *mercedem.* Consule Serv. ad VIII. AEn. 157.

9 HESIONIS] Ἀντὶ τοῦ *Hesiones.* Observo in hoc scripto frequenter τὸ ι poni, ubi in Graeco est η. quod deterioris aevi signum est. In Genealogiâ habuimus *Nimertis* pro *Nemertes.* Cap. 14. *Nilei* pro *Nelei.* Cap. 30. *Otrira* pro *Otrera*, quod etiam cap. 223. invenies. & cap. 52 *Myrmices* pro *Myrmeces.* 184. *Meropis* pro *Meropes.* Talia sunt apud Capellam lib. VI. *Hermionis* pro *Hermiones.* & lib. I. *Imarmine* pro *Imarmene*, quomodo minus vitiose exaratum vidi in membranis Bibliothecae Leidensis. Apud Sidonium Carm. 23. *Hippocrenis.* Apud Servium ad II. Georg. 389. *Erigonis*, & ad III. 274. *Leucatis.* ad II. AEn. 514. *Daphni* pro *Daphne.* Apud Schol. Germanici Arcto, *Helicis* pro *Helices.* Apud veterem Commentatorem ad Horat. Od. 33. lib. I. *Myrtalis* pro *Myrtales.* Apud Pontium Passione Cypriani *Cimiteria* pro *Coemiteria*, ejusdem sunt generis: ut & illa apud Prudentium *Joannis* & *Erimus* ex Graeco ἔρημος Psychom. vers. 371. quorum prius est etiam apud Hieronym. Epitaphio Paulae, aliosque. apud Gregor. Dialog. III. cap. 33. *Syncopin.* apud Probum ad III. Georg. 293. *Musigetes.* & in canonibus Ecclesiasticis *Paraclitus* ex Graeco παράκλητος. Vide, quae praeterea hac de re notavi ad cap. 223. & Salmas. ad Pall. pag. 307. MUNCK.

10 EAM] Fort. *Mercedem.* Tollius. MUNCK.

11 AETHONEM AQUILAM] *Aëton* fortasse legendum. MICYLL. Alterutrum horum est ex glossa. puto scripsisse *Aëton eam, quae.* SCHEFF. Micyllus, *aëton fortasse legendum.* Non improbo quidem; sed addiderim *id est*, & scripserim, *aeton*, *id est*, *aquilam.* quod à more Hyginiano non esse alienum, disces ex iis, quae ad cap. 126. dixi. *AEton* autem dictum puta pro *aëton*, ut *Phaeton* pro *Phaëton* apud Publium Varronem,

ptuni filium, quod Megaram Creontis filiam, uxorem ejus, & filios [1] Therimachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras se inmutabat. Hic cum Hercule [2] propter Deianirae conjugium cum pugnaret, in taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu [3] Hesperidibus, [4] sive Nymphis, donavit: [5] Quod Deae pomis replerunt, & [6] cornu copiae adpellarunt. [7] Neleum Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quoniam is eum [8] purgare sive lustrare [9] noluit, tunc cum Megaram Creon-

nem, observante Fabio lib. I. cap. 5. Sed dixi jam superius ad cap. 12. istas Graecanicarum vocum explicationes magnam partem glossemata mihi videri. Certe τὸ *aquilam* etiam heic glossema visum Cl. Scheffero, dum legit, *aëton eam, quae*. Caeterum aquilam eam Typhone & Echidnâ natam credere nos vult Pherecydes apud Apollonii Scholiasten ad lib. II. vers. 1252. Haec scripseram, cum καινή τις ἰδέα in mentem mihi venit, Hyginum forsan, qui ex Græcorum monumentis procul dubio harum fabularum partem non minimam collegit, deceptum fuisse Graeco epitheto αἴθων, quo ἀετὸν ornant Poëtae, ut Homer. Iliad. O. 685. putasse, inquam, proprium esse nomen, cum adjectivum esset τὸ αἴθων in Graeco scriptore, ubi hanc fabulam invenit. Si injuriosum hoc existimas, & ab Hygini doctrinâ alienum, puta Graecum eum epitheton retinuisse, ut cap. 30. *Leonem atrotum* dixit. MUNCK. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 1396. quidam non huic Thebano, sed alii Herculi adscribunt hoc facinus. Vide Philostrat. lib. II. cap. 3. de Apoll. Tyan. ubi Olear. de hac fabula agit.

1 THEREMACHUM] Sic etiam cap. 32. & 72. Cap. autem 162. *Theromachum* appellat. Sed ex Apollodoro rescribendum *Therimachus*, vel *Theriomachus* ex Scholiast. Hom. ad Odyss. Λ. 269. qui pro *Ophite Creontiadem* nobis exhibet. *Hodites* videri posset fuisse, nisi ille Diodoro lib. IV. non ex Megara, sed Dianirâ ei natus diceretur. *Oxeas* est Statiano interpreti ad lib. X. Theb. vers. 896. Sed vide notas ad cap. 162. MUNCK. Lege *Therimachum*. vide, quos laudat Schol. Pindari Od. Isthm. IV. 104.

2 PROPTER DEIANIRAE CONJUGIUM] Fabulam accurate narrat Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. MUNCK. Consule Soph. Trachin. 19. Lact. ad Statii II. Theb. 160. ad IV. Theb. 109. & Philostrat. Junior. Icon. IV. pag. 868.

3 HESPERIDIBUS] Lactantius Argum. lib. IX. Met. *Najades fluminis filiae id cornu, quod ereptum capiti erat, omnibus copiis autumnalibus repleverunt.* An ergo scribendum *Naidibus*? non dixerim, cum nimis hoc ab alterâ scriptura remotum sit. MUNCK.

4 SIVE NYMPHIS] Glossam ista resipiunt, nisi putas diversas eum conjungere opiniones voluisse. MUNCK.

5 QUOD DEAE POMIS] quomodo hic *Deae*, quae paulo ante *Nymphae*? puto litteram *d* transsumptam ex priori voce, ac propterea *quod ex* scribendum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Quod ex pomis*. Si quid putes mutandum, legerim, *Quod eae pomis*. MUNCK.

6 CORNUCOPIAE] *Cornu Fortunae* appellat Horat. Schol. ad lib. I. Od. 17. & Arnob. lib. VI. Lactant. ad Stat. Thebaid. lib. IV. 106. *Hercules autem dicens, se etiam tauros domuisse, cornu illius fregit, quod descendente* (Leg. *descendens*) *Cerberum rapturus secum tulit. Illud Nymphae omnibus bonis repleverunt, datumque est Copiae, quae est ministra Fortunae. Unde in Boëtio legitur: Copia pleno cornu.* Ex his verbis contendit Tiliobroga aetate posteriorem esse Boëtio Statianum interpretem. De quo licet non valde contenderim, puto tamen praesentem locum ad hoc evincendum non valde esse idoneum: imo corruptum heic censeo Lactantium, & in *Boëtii* locum *Horatium* substituendum. Quod autem *pleno cornu* dixit, cum in Horatio lib. I. Od 17. legatur *benigno cornu*, ἁμάρτημα dicas μνημονικὸν, qualia apud sequioris aevi scriptores non pauca invenias. Sed eo confugere nihil est necesse. Leguntur haec Carm. Saecul. vers. 59. *Apparetque beata pleno Copia cornu.* Aliter de hoc cornu fabulatur Scholiastes Sophoclis in Hypothesi Trachiniarum. Adde quae de eodem congessit eximius Theologus Fred. Spanhemius Hist. Job. cap. XV. Albricus: *Ei tandem cornu dextrum evulsit, quod & Copiae Deae divitiarum dedicavit.* Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῷον παρ' Ἀμαλθείας (leg. Ἀμαλθείας) λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Et Tzetzes in Lycophr. p. 14. Καὶ δὶς πάλιν

Creontis filiam uxorem suam, & filios [10] Therimachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Jolen filiam ejus in conjugium petiit, [11] & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Nessum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram [12] Dexameni filiam, speratam suam uxorem, petiit, occidit.

XXXII.

λιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς Ἁρμονίου θυγατρός. Ita illi cum Schol. Sophoclis, ut & Eustath. in Dionys. vs. 431. MUNCK. Hoc cornu gestamen erat Priapi. vide P. Leopard. lib. IX. Emendat. cap. 19.

7 NELEUM HIPP. FIL. CUM DEC. FIL.] Iis, quae ad fab. X. scripsi de hac fabula, adde Interpr. ad AElian. IV. V. H. 5.

8 PURGARE SIVE LUSTRARE VOLUIT] Recte Barthius pro *voluit*, *noluit*, emendat. Sed & illa, *sive lustrare*, mihi glossatoris, non Hygini videntur. Certe brevitati caeterae non conveniunt. SCHEFF. Dele hoc. Non enim Hygini, sed glossatoris est. MUNCK.

9 NOLUIT] Ita scripsi pro *voluit*, postulante id fabulâ. Vid. vet. Scholiast. Pind. & Triclin. ad Olymp. IX. Tzetz. Chil. I. 36. Apollodorus lib. II. Ἀπωσαμένου, inquit, αὐτὸν Νηλέως διὰ τὴν πρὸς Εὔρυτον φιλίαν. Notatum id jam Micyllo, Barthio, & Scheffero. AElian. Var. Histor. IV. 5. Νηλέως αὐτὸν οὐ βουλομένου καθῆραι. Imperite interpres: *Cum Neleus hospitio eum recipere noluisset.* MUNCK.

10 THEREMACHUM] Apollodoro est *Therimachus*, & Pindaro, nec aliter hic scribendum videtur. Ophites memoratur & in Fab. 162. sed aliis hic non est filius Megarae. Adde Fab. seq. SCHEFF.

11 ET ILLE EUM REPUDIAVIT] Perperam. scribendum, *illa eum*. Vide Fab. 35. ibique notas. SCHEFF. Sic mox cap. 35. *Ille eum repudiasset.* Cl. Schefferus legit, *illa eum*. Dubito, an sit necesse. Ut Herculem heic Eurytus, ita apud Antoninum Liberal. cap. 21. Nicocreon repudiat Arceophontem; & Pelias infra apud Nostr. cap. 50. & 51. procos. Schol. Euripidis ad Hippolyt. vers. 545. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν ἀτιμασθέντα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρύτου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ (οὐ γὰρ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν κόρην) πορθῆσαι τὴν Οἰχαλίαν. Etiam apud Diodorum lib. IV. ab Euryto repulsam patitur. Adde Schol. Hom. ad Odyss. Φ. vs. 23. MUNCK. Consule Servium ad VIII. AEn. 291. Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 270. 358. & Cel. Burm. in Cat. Arg. in *Eurytus*. Alium Eurytum, Actoris filium, Cteati fratrem, non aperto Marte, sed per insidias una cum fratre occidisse dicitur Hercules. Vid. Periz. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 5. item Schol. Pindari Olymp. Od. X. vs. 30. Sunt, qui referant hunc Eurytum, de quo hic Hyginus agit, cum filio ab Hercule occisos esse, quod ab Euboeensibus tributa exigerent. Vide Scythicum Tejum apud Athenaeum lib. XI. cap. 2. pag. 461. Idem tamen Hercules Pyraechmen Euboeensium regem Thebanis bellum inferentem interfecit adolescens. Plut. Parall. Tom. II. pag. 307.

12. DEXAMENI FILIAM] *Oenei* filia est Apollodoro lib. I. pag. 25. & Hygino ipsi cap. 36. Alios tamen velle ait eam ex Dionyso & Althaea natam. Puto tamen reperisse auctorem, quem heic sit secutus Hyginus. Is est Bacchylides apud Hom. Scholiast. ad Odyss. Φ. 295. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶδε τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί. Καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος. Quid sibi vult heic illud Δεξαμενῷ? Scribo, Δεξαμενοῦ. h. e. *hospitio susceptum à Dexameno.* Restituit idem vocabulum Palmerius Diodoro lib. IV. pag. 238. Ἀπρακτος ἐπανῆλθε πρὸς Δεξάμενον, cum antea legeretur προσδεξάμενον. Ergo leviter emendandus Lactantius ad Stat. V. Thebaid. 263. qui *Dexaminum* hunc appellat. Dexameni cujusdam meminit quoque Etym. auctor in Βοῦρα, vel Callimachus apud eum Hym. IV. 102. Βοῦρά τε Δεξαμενοῖο Βοόστασις οἰνεάδαο. Immo is ipse est, cujus filiae petiisse nuptias heic Hyginus, & Apollod. lib. II. pag. 192. tradunt. Adde Heins. notas ad Ovid. Ibin vers. 406. MUNCK. Consule P. Leopard. lib. III. Emendat. cap. 5. & Spanh. ad Callim. H. Del. pag. 406. Oenei filiam vocat Schol. Apollon. Rh. I. Arg. 1212. cui praeivit Sophocles ipse Trachin. vs. 409. Adde Philostrat. Junior. Icon. IV. De *Eurytione* P. Leopard. l. l. & Burm. in *Eurytion.*

XXXII. *Megara.*

HERCULES cum ad canem tricipitem esset missus ab Eurystheo rege, & Lycus Neptuni filius putasset eum periisse, Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Therimachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules [1] eo intervenit, & Lycum interfecit: postea ab Junone insania objecta, Megaram & [2] filios Therimachum & Ophiten interfecit. Postquam suae mentis compos est factus, ab Apolline petiit dari sibi responsum, quomodo scelus purgaret. Cui Apollo sortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus [3] tripodem sustulit, quem postea Jovis jussu reddidit, [4] & nolentem sor-

Ad CAP. XXXII.

1 EO INTERVENIT] Cl. Schefferus explicat *eo tempore.* Ego verius putem, *ex eo, ea de causa.* cap. praeced. *Quo cum Mars venisset.* cap. 120. *Quo Rex cum intervenisset.* Vide praeterea Notas ad cap. 34. Gloss. Philox. *Intervenit*, βοηθεῖ. Possis alioqui dicere *eo* esse dictum pro *ea* ἀρχαϊκῶς. ut & *quo* pro *ad quae.* Vide Sciopp. Gramm. p. 44. MUNCK.

2 FILIOS INTERFECIT] Non conveniunt in narratione hac Mythologi. Schol. Pind. ad Isthm. Od. IV. vs. 114. Περὶ τῶν ἐκ Μεγέρας (Leg. Μεγάρας) Ἡρακλέους παίδων Λυσίμαχός φησι τινὰς ἱστορεῖν, μὴ ὑπὸ Ἡρακλέους, ἀλλ' ὑπό τινων δολοφονηθῆναι ξένων. οἱ δὲ Λύκον τὸν βασιλέα φασὶν αὐτοὺς φονεῦσαι. Σωκράτης δὲ ὑπὸ Αὐγέου (Leg. Αὐγείου) φησὶν αὐτοὺς δολοφονηθῆναι &c. MUNCK. Ab ipso Hercule hos liberos interfectos docet Plutarchus de Superstit. Tom. II. pag. 167. item Euripides in Hercule Fur. qui tres filios & uxorem interemisse Herculem furiis agitatum refert vs. 978. & seqq. quem sequitur Philostratus lib. II. Icon. cap. 23. & praeter hos etiam amasium, Stichium AEtolum, vita privasse eodem tempore, adfirmat Ptol. Hephaestio lib. VII. apud Photium, pag. 490. In hac fabula emendandus Lactantius ad Statii IV. Theb. vs. 571. *Hic est Lycus, qui Megaram filiam suam Herculi dedit uxorem, & ob hoc a Junone in furorem versus est, & filios Hercules ex Megara susceptos Oxea, & Leontiadem occidit.* Lego *Ophiten, & Creontiadem. Creontiadem* vocat eum ipse Lactantius ad X. Theb. 885. qui *Creontiades* ab AEnea Argivo & Pherecyde lib. II. inter hos Herculis filios numeratur, ut docet Schol. Pindari O. Isthm. IV. vs. 104. Euripides telo prostravisse, Pherecydes vero in ignem jecisse adfirmat. Quo remedio postea suae mentis factus sit compos Hercules, docet Ptolemaeus Hephaestio lib. II. apud Photium pag. 474. Herculem a Sicalo docet Menecrates in Pindari scholiis, caedis contage fuisse lustratum.

3 TRIPODEM] Servius ad AEn. III. 360. *Tripodes fuerunt mensae in templo Delphici Apollinis, quibus superpositae Phoebades vaticinabantur.* Μαντικὸν τρίποδα vocat Pindari Scholiast. ad Olymp. IX. προφητικὸν Hypoth. Pyth. *Cortinam* Virgil. AEn. III. 92. Ubi in vocis originem inquirit Servius, ut & Varro L. L. VI. Gloss. Philox. *Cortina*, Δελφικὸς τρίπους Ἀπόλλωνος. quod convenit cum illis, quae Plinius habet lib. XXXIV. 3. Plura suppeditabunt de tripode Rhodiginus lib. VIII. 16. Savaro ad Sidon. lib. VIII. ep. 9. Oecum. in cap. XVI. Act. Bernartius ad Stat. I. Thebaid. 509. Lactantius notat ibi, *Tripodem esse speciem lauri, tres habentem radices, Apollini consecratam propter triplicem vim divinationis. Nam & sol*, inquit, *praeterita videlicet & praesentia cernit, & futura visurus est.* Hoc habet ex Fulgentii lib. I. cap. 16. *His Tripum quoque Apollini adjiciunt, quod sol & praeterita noverit, & praesentia cernat, & futura visurus sit.* Adde quae notamus ad illa Fulg. verba. Tripodem è lauru fuisse ostendit Paschal. Coron. lib. VIII. cap. 13. MUNCK. De tripode egit inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 90. a pag. 383. ad pag. 393.

4 ET NOLENTEM] Ante haec verba videntur excidisse aliqua, nec enim illud *nolentem* ad Herculem referri debet sed Apollinem. Forte scribendum, *At Apollinem nolentem, &c.* Consule Apollodorum lib. II. qui habet omnia, & quo modo post illud Apollinis oraculum fuerit venditus à Mercurio. SCHEFF. *Apollinem* nempe,

ſortem dare juſſit. [5] Hercules ob id à Mercurio Omphalae reginae in ſervitutem datus eſt.

XXXIII. *Centauri.*

Hercules cum in hoſpitium ad Dexamenum regem veniſſet, [6] ejuſque filiam Deianiram devirginaſſet, fidemque dediſſet, ſe eam uxorem ducturum, poſt diſceſſum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius, Centaurus, petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus eſt ſe daturum. Die conſtituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & Centaurum interfecit, [7] ſuam ſperatam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous [8] Hippodamiam Adraſti filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati ſunt rapere uxores [9] Lapithis. [10] Eos Cen-

pe, quam vocem hinc excidiſſe cenſet Cl. Schefferus. MUNCK. Alia de Hercule Apollinis tripodem tollente refert Plut. *de his, qui ſero a Numine pun.* pag. 557.

5 Hercules ob id] Pherecydes apud Hom. Scholiaſt. ad Odyſſeae Φ. 23. quod Iphitum Euryti filium occidiſſet. Adde Tzetz. Ch. 1. 36. Diodor. lib. IV. pag. 236. Cicerone auctore lib. III. Nat. Deor. alius ab Alcmenae filio hic fuit Hercules, qui cum Apolline de tripode concertavit. MUNCK. In hac fabula diſſentiunt Veteres. Cum Pherecyde faciunt Plut. in Theſeo pag. m. 3. & Apollodorus lib. II. pag. 135. Iphitum non ab Hercule occiſum eſſe, ſed in Euboeam effugiſſe e Scholiis Sophoclis Trachin. vs. 358. obſervavit Celeb. P. Burm. in *Iphitus.* Cum Hygino facit Servius ad VIII. AEn. 300. Hanc ſervitutem Herculi exprobrat AEſculapius apud Lucian. Dial. Fabul. 5. De Omphale vide Athenaeum lib. XII. cap. 3. Ephorus apud Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 1290. dicit αὐτὸν ἑκουσίως ἀπολελεῖφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύουσαν. Poſtea Herculem libertate donatum Omphalae nupſiſſe, & ex ea procreaſſe Agelaum, juxta Apollodorum, ut notat Celeb. P. Weſſeling. ad Simſonii Chronic. A. M. 2774. ſed ſecundum Lact. ad Statii VIII. Theb. vs. 507. Hyllum & Amphitryonem memorant.

Ad CAP. XXXIII.

6 Ejusque filiam] Alii Oenei filiam faciunt. Vide Apollodorum & Pauſaniam, ſed in his eſt ſumma diſcrepantia ſcriptorum. SCHEFF.

7 Suam speratam] H. e. ſperatam uxorem ſuam, ut plene loquitur cap. 31. τὴν μνηστευθεῖσαν. Non curat diſtinctiunculam Grammaticorum. Nonius cap. 3. *Virgo, antequam petitur, ſperata dicitur, dehinc promiſſa, vel pacta, vel ſponſa dici poteſt.* Arnob. lib. IV. *Habent ſperatas, habent pactas, habent interpoſitis ſtipulationibus ſponſas?* MUNCK.

8 Hippodamiam Adrasti filiam] *Hippocatiam* appellat Schol. Stat. I. Theb. 106. & Atracis facit filiam. Vide Apollod. lib II. MUNCK. Ἱπποδάμειαν τὴν βουτίδα vocat Schol. Homeri Iliad. A. 263. vide Mizeriac. ad Ovid. Ep. II. Heroid. pag. 156.

9 Lapithis] De Lapitharum pugna Serv. & Philargyr. ad Virg. II. Georg. vs. 455. ad VII. AEn. 304. Lact. ad Statii II. Theb. 563. ad VII. Theb. 205. & quos laudat Perizonius ad AElian. lib. XI. V. H. cap. 2. Unde hi Lapithae dicti ſint, docent Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vs. 41. & Spanh. diſſert. V. de praeſt. & uſu Num. pag. 383.

10 Eos centauri] Ante haec verba poſuerim τελείαν στιγμήν. Deinde legerim: *Eo centauri multos interfecerunt; at ab ipſis interierunt*, vel, *& ab ipſis &c.* ut plurimos ex utraque parte cecidiſſe innuat. Schol. Homer. ad Odyſſ. Φ. 295. Ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι προαχθέντες τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν. οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τοὺς Κενταύρους. Cl. Schefferus emendat: *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt.* per *ipſum* intelligi volens Herculem. *Sed interire ab aliquo* ſatis Latine dicitur. Lactant. ad Stat. IV. 785. *Ne à Saturno interiret.* & Argum. lib. XI. Met. fab. 9. *Quod Phocus à ſe interiiſſet.* Plinius de M. Marcello: *Periit ab Hannibale.* Lucanus: *Quis nollet ab iſto enſe mori?* Salluſt. Jug. 17. *Niſi qui ferro aut à beſtiis interiere.* In fabularum Indice huic libello praefixo habes lemmate cap. 265. *Qui à Neptuno perierunt.* Cap 266. *Qui ab Apolline perierunt.* Probare tamen poſſis, *ab ipſo*, ſi cogites illud non

Centauri multos interfecerunt, [1] ab ipſis interierunt.

XXXIV. *Neſſus.*

NESSUS Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus ab Deianira, ut ſe flumen [2] Euhenum transferret, [3] [4] quam ſublatam, in flumine ipſo violare voluit. [5] Hoc Hercules, [6] cum intervenisſet, & Deianira cum fidem ejus inploraſſet, Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum ſciret ſagittas Hydrae Lernaeae felle [7] tinctas quantam vim haberent

jam tum ſtatim, ſed poſtea accidiſſe. Vide Horatii interpretem veterem ad lib. II. Od. 12. Sed intercedit Lactantius ad Stat. Theb. V. vers. 263. qui has fabulas Hygino ſublegit. Caeterum, quam heic Hippodamiam vocat Hyginus, *Deidamia* eſt Plutarcho in Theſeo, *Iſchomache* Propert. lib. II. el. 2. Sed ab Hygino ſtat Ovid. XII. Met. vers. 210. MUNCK.

1 AB IPSIS INTERIERUNT] Deeſſe quid volunt. Et certe nullus in his ſenſus. Forte ſcriptum fuit, *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt*, ſic, ut illud *ipſo* ad Herculem referatur. Repetitio ejuſdem vocis otioſa viſa eſt librario. SCHEFF. Ita refert Ptolem. Hephaeſtio lib. V. apud Photium pag. 483. οἱ Κένταυροι φεύγοντες Ἡρακλέα διὰ Τυρσηνίας λιμῷ διεφθάρησαν θελχθέντες ὑπὸ Σειρήνων ἡδυφωνίας. & lib. VI. pag. 487. Ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων. vs. 670.

Ποία δ' ἀηδὼν στεῖρα κενταυροκτόνος.

τὰς Σειρῆνας κενταυροκτόνους εἶπεν. Omnes Centauros praeter Chironem occidiſſe Hercules memoratur ab Antiſthene Socratico apud Eratoſthenem Cataſter. cap. 40.

Ad CAP. XXXIV.

2 EUHENUM] Vide Schol. Apollon. lib. I. 1211. Serv. ad AEn. VIII. 300. Perperam Νέσσον & Εὔονον ediderunt in Lycophr. Scholiaſte. MUNCK. Conſule Sophocl. in Trachin. vs. 564. Pauſan. lib. III. cap. 18. Apollodor. lib. II. pag. 145. Philoſtrat. Junior. Icon. XVI. Lact. ad Statii IV. Theb. 833. & ad XI. Theb. 225. De *Neſſo* Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 426.

3 QUAM SUBLATAM] poſſit videri legendum, *eam*; verum eſt hoc genus inter locutiones plebeias numerandum. ſupra Fab. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere.* pro, *ea, cum non poſſet.* SCHEFF.

4 QUAM SUBLATAM IN FLUMINE IPSO VIOLARE VOLUIT. HOC HERCULES CUM INTERVENISSET . . NESSUM SAGITTIS TRANSFIXIT.] *Hoc* intelligit Munkerus, propter hoc. Equidem malim legi: *huc Hercules cum interveniſſet*, &c. ob iſta quae notavi ad Fab. 31. Ceteroquin tale quid ἀνακόλουθον eſſe puto, quo a vocibus *id*, *quod*, *hoc* &c. ita inchoatur periodus, quaſi ſecuturum verbum eſſet, cum illis conſtruendum, quod tamen non ſequitur. Et ſaepius ſic incipi orationem, ut initii illius deinceps minus accurate ratio habeatur, vidimus ad Cicer. Divin. II. 41. Quod *Carneadem Clitomachus ſcribit dicere ſolitum, nuſquam ſe . . vidiſſe F.* ubi verba iſta *nuſquam ſe* &c. plane abundare faciunt relativum *quod*. Plura ejuſmodi Hygini loca ſunt; in quibus Munckerus ad hanc Fab. aliaſque, cum Scheffero ad Fab. 16. ſtatuit ellipſin praep. *propter*, quam mihi quidem non probat. WOPKENS.

5 HOC HERCULES] Pro *ob hoc*, ſicut *quod* pro *ob quod*. vide ſup. Fab. 16. SCHEFF. H. e. propter hoc. Cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit.* Sic *quod* pro *ob quod*, de quo dictum ad cap. 16. *Id* pro *ob id* cap. 108. 103. & 144. ubi & nos iſtam ellipſin antehac in notulis noſtris odorati fuimus. Nec male *ex* vel *ab* ſubaudias. Infr. cap. 191. *Quo Midas petiit, ut* &c. 274. *Quo judices cum conſediſſent.* Catull. Carm. 14. *munere iſto Odiſſem te odio Vatiniano.* Tertullianus III. contra Marc. *Hac cauſâ vos connubio privavit honeſto.* Nep. Themiſt. 8. *Hoc crimine abſens proditionis eſt damnatus.* Quintil. declam. 318. *Hoc legato patroni veſtri neceſſe eſt utrumque veſtrum diligentius vivere.* Addit praepoſitionem Seneca lib. I. Clem. cap. 20. *Duabus à cauſis punire princeps ſolet.* Ad eundem modum ſuum τοῦ uſurpant Graeci pro *propterea.* Vide Apollon. I. 1025. II. 15. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. V. Met. 651. & in Animadv. ad Thomae Wopkenſii Adverſaria Critica in Obſ. Miſc. Vol. VIII. Tom. III. pag. 362.

6 CUM INTERVENISSET ET DEIANIRA CUM FIDEM] Etiam haec repetitio ad plebejum genus per-

berent veneni [8] sanguinem suum exceptum Deianirae dedit, & id [9] philtrum esse dixit. Si vellet, ne se conjunx sperneret, eo juberet vestem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter servavit.

XXXV. *Jole.*

HERCULES cum Jolen Euryti filiam in conjugium petiisset, [10] ille eum repudiasset, [11] Oechaliam expugnavit. Qui [12] ut a virgine rogatur, pa-

pertinet, cujus exemplum est in prius citatis ex fab. 28. huic simillimum. SCHEFF.

7 TINCTAS, QUANTAM &c.] Locus vitiosus. Scribe, *tinctas, ac quantam.* Nam, *cum sciret, quantam vim haberent tinctas,* non procedit. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *tinctas, ac quantam.* Micyllus continenter sine inciso & voculâ unâ auctius edidit: *cum sciret sagittas Hydrae Lernaeae felle tinctas quantam vim haberent veneni.* Quod esse recte dictum similia ejus locutionis exempla declarant. Plaut. Poenul. V. 2. 106. *Patrem atque matrem viverent vellem tibi.* Varro R. R. lib. II. pag. 387. *Armentarium meum crebro ut aliquid legat curo.* Ter. Ad. V. 7. *Demiphonem si domi est visam.* Idem alibi: *Scin me in quibus sim gaudiis?* &, *Observes filium quid agat.* Eadem ratione dictum illud cap. 129. *Fructumque ejus ex nomine hospitis Oenos ut vocaretur instituit.* Cyprian. Tractat. I. *Cum conspexeris & audieris deos tuos quid sint.* Confer Popm. in de usu Antiq. Locut. pag. 94. Hellenismum esse recte observat Linacer lib. VI. p. m. 496. Joan. cap. IX. 29. Τοῦτον οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Sed noli dubitare, quin genuinam Hygino restituat lectionem Inlustr. Heinsii emendatio, *tincta*, h. e. quaecunque tincta essent. MUNCK. De locutione vide, quae Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 20. p. 866. & ego ad Nepot. Thrasyb. cap. IV. congessi. De re Sophocl. Trachin. 583. & Ptol. Hephaestio lib. II. apud Photium pag. 474.

8 SANGUINEN SUUM] Diodorus lib. II. *Semen, quod ipse in terram effudisset, cum sanguine, qui ex vulnere spiculi manasset, miscere jussit.* Schol. Horat. ad Epod. 3. *suo sanguine tinctam lanam dedisse Deianirae* ait, *& ex ea jussisse confici tunicam.* Euseb. Praep. lib. II. pag. 36. Παρεκελεύσατο ἣν λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ πεσόντα γόνον, καὶ τούτῳ προσμίξασαν ἔλαιον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποσταζόμενον αἷμα, χρίσαι τὸν χιτῶνα Ἡρακλέους. MUNCK. Adde Sophocl. Trach. 567. & 581.

9 PHILTRUM] Ovid. II. Art. A. 105. *Pallentia philtra venenis.* Gloss. Cyrill. φίλτρον, *amatorium. Amoris venena* vocat appellat Horatii Scholiastes in Epod. 17. Ipse Poëta epod. 5. *Amoris poculum. Irritamen amoris* Ovid. IX. Met. vers. 133. Φιλίαν ἐπισπαστικὴν δύναμιν Tzetz. in Lycophr. p. 14. *Amatorium poculum* Paul. Recept. Sent. lib. V. Tit. 23. Absolute *amatorium* Plin. lib. XXV. 3. & Quintil. Declam. XV. MUNCK. Vide Soph. Trachin. vs. 593, 1158. Antea dixerat vs. 584. φρενὸς κηλητήριον. φίλτρον ἐρωτικὸν dixit AElianus lib. I. V. H. cap. 30. ubi Perizon. Ptol. Hephaestio lib. VII. apud Photium pag. 493. de Pane pisce ἐν τούτῳ λίθον εὑρίσκεσθαι τῷ ἀστερίτῃ, ὃν εἰς ἥλιον τεθέντα ἀνάπτεσθαι, ποιεῖν δὲ καὶ πρὸς φίλτρον. ad alia transfertur vox. Pindar. O. Pyth. III. vs. 113. καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν, ἰατῆρά τοί κέν μιν πίθον.

Ad CAP. XXXV.

10 ILLE EUM REPUDIASSET] Scribendum *illa*, non enim Eurytus eum sprevit, sed Jole. Ideo mox sequitur, *illa animo pertinacior*, nempe ante quoque fuit pertinax. Hoc vitium & supra fab. 31. notavi. SCHEFF. Rursus omissa particula &, quae forte absorpta est a syllaba praecedente. Certe cap. 31. ubi eadem, quae heic, narrantur, addita est. MUNCK.

11 OECHALIAM EXP.] Eurytus Oechaliae rex fuit, unde Εὐρύτου πόλις vocatur a Sophocle Trachin. vs. 74. ubi de variis *Oechaliis* agit Schol. ut & Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 87. & Cl. Burm. in Catal. Argonaut. in *Eurytus.* Hanc in Euboea insula sitam esse docet etiam Servius ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 291. cur vero variae Oechaliae fuerint, docet Salmas. de L. Hellen. p. 362. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 358. Ἡρακλῆς εἷλε τὴν Οἰχαλίαν καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπέκτεινεν. De hac Oechaliae expugnatione etiam Plutarch. de Oracul. Def. T. II. p. 417. & Apollodor. lib. II. p. 147.

12 UT A VIRGINE ROGATUR] Scribendum est, *ut rogaretur.* sententia est, hoc ideo fecisse, utro-

parentes ejus coram ea interficere velle coepit. Illa animo pertinacior, parentes suos ante se necari est perpessa. [1] quos omnes cum interfecisset, Jolen captivam ad Deianiram praemisit.

XXXVI. *Deianira.*

DEIANIRA [2] Oenei filia, Herculis uxor, cum vidit, Jolen virginem captivam eximiae formae esse adductam, verita est, ne se conjugio privaret. Itaque [3] memor Nessi praecepti, vestem tinctam centauri sanguine Herculi qui ferret nomine [4] Lichan famulum misit. inde paululum,

rogaretur ultro ab Jole ad ducendam ipsam in matrimonium, sineretque vivere parentes. Aliter haec memorat Apollodorus. Sed non dubito, quin haec sit sententia nostri, isque alios secutus fuerit auctores. SCHEFF. *Rogaretur* emendat Cl. Schefferus. Vide ejus notas. Nobil. Heinsius conjicit, *objurgatur*. AEque sane illa, ac pater, ut ex sequentibus patescit, spernebat Herculem. MUNCK. Jolen Hercule Oechaliam expugnante, de moenibus se praecipitem dedisse, & incolumem in terram devenisse, vento vestem sinuante, docet Plut. in Parall. T. II. p. 308.

1 QUOS OMNES] Ante haec deesse quaedam videntur, in quibus fratrum Joles facta fuerit mentio. Eurytum enim Hercules cum quinque filiis interemisse fertur. Vide Tzetz. Chil. I. 36. Serv. ad AEn. VIII. 291. MUNCK. Vide Athenaeum lib. XIII. c. 1. p. 560.

Ad CAP. XXXVI.

2 OENEI FILIA] Et *Althaeae*. Anton. Liberal. cap. 2. Perperam *AEthesia* dicitur apud Schol. Stat. II. Theb. 165. MUNCK. Vide Lactant. de hac fabula ad Statii XI. Theb. vs. 225.

3 MEMOR NESSI PRAECEPTIS] Lege, *praecepti*. nempe ejus, quod dederat ille ἱπποκένταυρος cap. 34. Supr. cap. 12. *Responsi memor*. Cap. 69. *Memor sortium suarum*. 174. *Memor Parcarum praecepti*. Astron. II. 1. *Jupiter memor peccati*. Cyprianus de Bon. Pat. *Adam praecepti immemor, & datae legis transgressor*. Video *Nessei praecepti* correxisse etiam Nob. Heinsium in orâ libri sui. MUNCK.

4 LICHAN FAMULUM] Serv. ad AEn. VIII. 300. *Vestem tinctam Nessi sanguine Lichae servo ad eam* (leg. *eum*, *perferendam dedit*. Scholiast. Apollon. ad lib. I. 1211. paedagogum Hylli Herculis filii facit. MUNCK.

5 ET ID SOL ATTIGIT] Lego & distinguo: *Inde paululum, quod in terram ceciderat, ut id sol attigit, ardere coepit*. Venit idem in mentem Cl. Scheffero. MUNCK.

6 ET QUI REVOCARET, EUM CUI VESTEM DEDERAT] Distinctio prava, non enim misit eum, cui vestem dederat, verum misit, qui eum revocaret. itaque post *eum* comma collocandum. SCHEFF.

7 ROTATUM IN MARE] E Boeotiâ in mare Euboicum. Apollod. lib. II. Ovid. IX. Met. 218. *Corripit Alcides, & terque quaterque rotatum Mittit in Euboicas tormento fortius undas*. Sen. Hercul. Fur. 105. *Et circa furens Bis ter rotatum misit*. Quintil. Declam. XVII. *Rotatos per abrupta molis jactus explicuit*. Lege, *mollis*. MUNCK. Sophocles in Trachin. vs. 792.

Μάρψας ποδός νιν ἄρθρον ᾗ λυγίζεται
Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν·
Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου
Κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.

Cur dixerit ibi de cerebro λευκὸν μυελὸν Sophocles, docebit Athenaeus lib. II. cap. 24. pag. 69.

8 PYRAM CONSTRUXISSE] Hanc ab Hercule ipso constructam, à Poeante succensam narrat Apollod. lib. II. Zenobius Cent. I. 33. Scholiast. Hypoth. Trachin. Sophoclis. Sed hoc cum Hygino Philoctetae tribuit Hom. Scholiastes ad Iliad. Z. Μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης. Quod firmant Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. Diodorus lib. IV. pag. 243. Ovid. lib. IX. Met. 234. Servius ad AEn. III. 402. VIII. 300. Lactant. lib. I. cap. 9. Cicero Tuscul. II. Dictys lib. I. *Poeantis Philocteta, qui comes Herculis post discessum ejus à Diis sagittas industriae praemium accepit*. Tzetzes ad Lycophr. p. 14. Ed. Steph.

lum, quod in terram deciderat, [5] ut id sol adtigit, ardere coepit. Quod cum Deianira vidit aliter esse, ac Nessus dixerat, intellexit: [6] & qui revocaret eum, cui vestem dederat, misit. Quam Hercules jam induerat, statimque flagrare coepit. Qui cum se in flumen conjecisset, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viscera sequebantur. Tunc Hercules Lichan, qui vestem adtulerat, [7] rotatum in mare jaculatus est; qui quo loco cecidit, petra nata est, quae Lichas adpellatur. Tunc dicitur Philoctetes Poeantis filius [8] pyram [9] in monte Oetaeo construxisse Herculi, [10] eumque accendisse mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus

Steph. Τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ ὑπουργήσαντος. Adde Brodaeum Miscell. cap. 5. lib. 1. Morsimo Trachinio triste id ministerium dat Hephaestion. Illas sagittas apud Sybaritas in Apollinis Halii templo consecrasse eum narrat Aristoteles Admirand. pag. 882. Edit. Casaub. Confer Just. lib. xx. 1. Juvenalis Schol. de hac fabulâ ad Sat. xi. vers. 63. *Qui in Oetâ monte se incendit, non tolerans ardorem vestis, quam in sanguine Nessi tinctam uxor sua caussa pellicis Deianira porrexit vestiendam.* Scripserim: *uxor sua Deianira causa pellicis porrexit induendam.* MUNCK. Sophocles ipse in Trachin. vs. 1211, 1270, 1273. ait Hyllum ab Hercule coactum fuisse pyram exstruere & accendere, & Hyllum, licet invitum, comitibus suis jussisse, ut tollerent corpus patris, & in pyram inponerent vs. 1280. quam pyram ipse Jupiter accendisse dicitur a Juliano, monente inl. Spanhemio ad Call. H. Dian. pag. 241. Cum Hygino facit Philostratus cap. 5. Heroic. §. 1. & Philostratus Junior Icon. 17. ubi plura de Philoctete. De locustis ex Herculis rogo enatis, & terram pestis instar vastantibus Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 474.

9 IN MONTE OETAEO] In cacumine montis Oetae, quae Φρυγία dicta. Schol. Callim. ad Hymn. III. Φρυγία ὄρος Τραχῖνος, ἔνθ' ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς. Arrianus apud Eustath. in Dionys. vs. 809. Φρυγία καί τις τόπος Εὐρωπαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα καυθέντα. MUNCK. Adde inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 159. & Sophocl. Philoct. vs. 725.

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἵνα ὁ χαλκάσπις ἀνὴρ θεοῖς πλάθει πᾶσι
Θείῳ πυρὶ παμφαὴς, ΟἼΤΑΣ ὑπὲρ ὄχθων.

10 EUMQUE ASCENDISSE MORTALITATEM] *Et exuisse* fortasse aut simile quid deest. MICYLL. Comeliniana habet *accendisse*, quod sensum habet nullum. Micyllus putat, deesse hic, *& exuisse*. Barthius emendat, *escendisse*, ac *exscendere*, exponit *superare*. Sed *exscendere* pro *superare* usurpari, probandum erat idonei scriptoris auctoritate. Mallem ergo: *adscendisse immortalitatem*, ut *ascendere immortalitatem* dictum sit pro, *scandere ad immortalitatem*, eo plane modo, *sicut adscendere coelos*, & id genus. SCHEFF. Micyllus in margine notavit, *& exuisse, vel simile quid forsan deest.* Editio Leidensis exhibet *accendisse.* Atque ita legendum monuerat in Erratis Commelinus. forsan non male: ut per mortalitatem innuat, quod mortale erat, & à matre traxerat. Vide Ovid. IX. Met. 252. Infr. cap. 102. *Cum humanum corpus est exustum & ad immortalitatem traditum.* Cyprian. Tract. IV. *Hercules, ut hominem exuat, Oeteis ignibus concrematur.* Lucianus Hermotimo: Καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπτατο εἰς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν (leg. διευκρινηθεὶς) ὑπὸ τοῦ πυρός. Atque ita *post corporea membra factus est Deorum curialis*, ut loquitur Capella lib. 1. Quid si in Hygino legas, *ascendisse immortalitatem?* hoc esset, ascendisse coelos ad immortalem vitam inter Deos agendam. Confer Zenob. I. 33. Apollod. lib. II. p. 120. Lactant. lib. I. cap. 18. *Hunc à rogo, quo se vivum combusserat, ascendisse in coelum putaverunt.* Nubes nempe cum tonitru sublatum eum in coelum vexit. Quibus non dissimile est, quod de Jesu nostri ἀναβάσει narrat B. Lucas Act. I. 9. Confirmat me in istâ conjecturâ Cl. Schefferus, qui & ipse idem divinarat. Cyprian. Tract. I. *Ad immortalitatem sub ipsâ morte transitur.* Ad eundem modum *humanitatem* dixit eam vitam, quae inter homines agitur, Servius ad AEn. VIII. 300. Vide heic vanitatem mythologorum: coelum ascendisse Herculem narrant; quem tamen Homerus conveniri apud inferos facit ab Ulysse, sicut

cus & sagittas donavit. Deianira autem [1] ob factum Herculis ipsa se interfecit.

XXXVII. *AEthra.*

NEPTUNUS & AEgeus, Pandionis filius, in fano Minervae cum AEthra [2] Pitthei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, AEgeo concessit. Is autem postquam à Troezene Athenas redibat, [3] ensem suum sub lapide posuit, & praecepit AEthrae, ut [4] tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem adlevare, & gladium patris

sicut caeteros, qui excesserant vita, ut Cicero observat lib. III. de Nat. Deor. Veram tamen lectionem, ut finem aliquando faciam, putem, *accendisse mortalitatem.* Ita Lactantius dixit Argum. lib. XIV. Met. *mortalitatem abluere.* MUNCK. Theocritus Idyll. XXIV. 81. de hac pyra θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἑξεῖ. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1327. dicit, Herculem inmortalem esse factum, quia Juno ubera ei rogatu Palladis praebuerat. alias caussas profert ad vs. 1350. De Herculis inmortalitate consulendi Servius ad Ecl. VIII. 30. Inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. p. 240, 241. Circa Hecatombaeonem mensem, hic me praecipitante, mortalitatem exuisse Herculem adnotat e Petiti Comm. ad L. A. Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. IX. Met. vs. 105.

1 OB FACTUM HERCULIS] Doctissimus Jacob. Perizonius legit: *ob fatum Herculis:* i. e. mortem, exitium. Sic fab. 141. *Quibus fatalis fuit Hercules.* h. e. causa exitii. Probo conjecturam. Nihil frequentius istâ locutione cum apud alios quosvis scriptores, tum praesertim poëtas. Ad eundem modum locum hunc emendaverat in libro suo Nob. Heinsius. Lactant. eâ de re in Argum. lib. IX. Met. *Deianira re auditâ ipsa se interfecit.* Suspendisse se narrat Apollod. lib. II. MUNCK. Suspendisse se Deianiram testatur etiam Schol. Hypoth. Trachin. Sophoclis. ipse vero Sophocles in eadem Tragoedia vs. 947. tradit, se ancipiti gladio interemisse:

Ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ
Πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.

De *Deianirae* liberis ex Hercule v. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 54.

Ad CAP. XXXVII.

2 PITTHEI] Ita reposui pro *Pithei* ex cap. 79. Graecis est Πιτθεύς. *Pitheus* vitiose etiam Lactantio dicitur lib. VII. Met. Argument. ubi hanc fabulam habes; ut & apud Apollod. lib. III. Etym. Αἴθρα τὸ κοινόν. καὶ Ἀττικὸν αἴθρη. σημαίνει δὲ δύο. κύριον ὄνομα Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ. Ovid. Heroid. X. 131. *Nec pater est AEgeus, nec tu Pittheidos AEthrae Filius.* MUNCK.

3 ENSEM SUUM] Et *calceos*, ut volunt Apollodorus, Lactantius, Plutarchus, Etymol. Auctor, Eustath. in Dionys. p. 129. & Callimachus apud Tzetzen in Lycophr. vs. 491. nec non Crates apud Hom. Schol. ad Iliad. Λ. 740. Lapidem, sub quo posuit, πέτραν κολουραίαν vocat Callim. MUNCK. De hoc ense consule, quos laudat Celeb. Burm. ad Ovid. lib. VII. Met. vs. 422.

4 TUNC EUM] Praecessit, *quod ex se natum esset.* Sententiam ergo magis, quam verba respexit. MUNCK. Familiaris Auctoribus modus iste loquendi, de eo, quod est in utero matris. Theocritus Idyll. XVIII. vs. 21:

Ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτει ὁμοῖον.

Consule tu, Lector, Observ. Miscell. Jul. Aug. & Sept. 1734. pag. 6. Lucianus in Timone §. 870. καὶ τὸ γεννηθησόμενον, ἄῤῥεν γὰρ ἔσται, Τίμωνα ἤδη καλῶ Herodotus lib. I. cap. 112. τέτοκα δὲ τεθνεός dixit, quia partus iste editus nunquam lucem adspexit. *eum* per synthesin dixit.

5 INDICIUM COGNITIONIS] Insignia ingenuitatis appellat cap. 187. γνωρίσματα Graeci. Parthen. Erot. cap. I. Περιελόμενος τὴν ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ, κελεύων ἠβίσαντι (leg. ἡβήσαντι) τῷ παιδὶ φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπότ' ἂν ἀφίκοιτο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον. cap. 3. συμβόλαια appellat. Pertinet huc historiola illa, quam in voce Κελτοὶ narrat Etymologicographus. ubi notandum Πρέτανον ab eo appellari, qui Βρετανὸς est Parthenio cap. 30. MUNCK.

6 EOSQUE QUI ILLIC TUM ITINERI] Videtur nonnihil deesse. MICYLL. Micyllus etiam hunc

tris tollere: ibi fore [5] indicium cognitionis filii. Itaque postea AEthra peperit Theseum. Qui cum ad puberem aetatem pervenisset, mater praecepta AEgei indicat ei, lapidemque ostendit, ut ensem tolleret, & jubet eum Athenas ad AEgeum proficisci, [6] eosque, qui illic tum [7] itinera infestabantur, omnes occidit.

XXXVIII. *Thesei labores.*

[8] CORYNETEM [9] Neptuni filium armis occidit. [10] Pityocampten, qui [11] iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterent:

hunc locum habet pro hiulco. Mihi nil deesse quidquam, sed trajecta quaedam & corrupta videntur. Itaque sic ista scribo: *Qui eos, qui illic tum itinera infestabant vi, omnes occidit.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat: *qui eos, qui illic* &c. Micyllus quaedam deesse censet. MUNCK.

7 ITINERI INFESTABANTUR] Cl. Schefferus emendat: *Itinera infestabant vi.* Mihi persuasissimum est debere legi, *itinera infestabantur.* Vide Notas ad cap. 18. Lactantius: *Multos latrones Isthmum obsidentes interfecit.* MUNCK.

Ad CAP. XXXVIII.

8 CORYNETEM] Sic a clava, quam gestabat dictum, cum verum ejus nomen esset *Periphetes.* Apollodorus in fine operis. Pausan. in Attic. SCHEFF.

9 NEPTUNI FILIUM] Apollod. lib. III. pag. 206. & Hygino ipsi cap. 158. est Vulcani filius: quibuscum facit Ovid. lib. VII. Met. 438. *Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem.* Κορυνήτης dictus est à κορύνη, quam ῥόπαλον interpretatur Hom. Schol. ad Iliad. H. 141. Verum hominis nomen erat *Periphetes.* Lactant. Argum. Met. VII. Ovid. *Periphitum latronem Vulcani filium juxta Epidaurum.* Leg. *Periphetem.* Hesych. Περιφήτης, ὁ Κορυνήτης. MUNCK. Plutarchus in Theseo pag. m. 4. B. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ Περιφήτην, ὅπλῳ χρώμενον ΚΟΡΥΝΗ, καὶ διὰ τοῦτο ΚΟΡΥΝΗΤΗΝ ἐπικαλούμενον, ἀπτόμενον αὐτοῦ καὶ κωλύοντα προάγειν, συμβαλὼν ἀπέκτεινεν. Fuit & alius *Periphetes* Mygdoniae rex ab Oethone Neptuni & Ossae filio, rege Chersonesi Thraciae, interfectus. Conon Narrat. 10. apud Photium pag. 429. De hoc *Periphete* vel *Corynete* latius egit Meursius in Theseo cap. 5. ad quem lectorem ablegamus, si in Thesei labores diligentius inquirere velit.

10 PITYOCAMPTES] Etiam hic sic dictus est, non vero nomine, sed quod inflecteret pinos arbores. Nomen enim verum *Sines* habuit. SCHEFF. Pityocamptes is *Sinis* est. Schol. Pind. Hypoth. Isthmion Pindari: Ὁ δὲ Σίνις Ποσειδῶνος παῖς, ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα οὕτω διέφθειρεν. Σίννις per duplex ν scribitur apud Aristotelem, Euripidem & Xenophontem. Ovid. VII. Met. 441. *Occidit ille Sinis, magnis male viribus usus.* MUNCK. V. Meziriac. ad Ovid. II. Epist. Heroid. pag. 139.

11 ITER GRADIENTES] Barthius emendandum putat, *iter tragredientes.* Atqui paulo post eodem modo noster. Neque *iter gradior*, deterius, *quam iter ingredior*, quod usurpant optimi scriptores. Columella sane ad eundem modum habet *viam gradior* lib. VI. c. 37. *Uterque sexus viam recte graditur*, ambulat, iter facit, sicut & *iter graditur.* SCHEFF. H. e. viatores, *viantes* dicerent Apulejus & Prudentius. Παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν appellant οἱ ό. Thren. I. 12. Opportune Cl. Schefferus ita *viam gradi* dixisse Columellam observat. Propert. lib. I. El. I. *Nec meminit notas, ut prius, ire vias.* & lib. III. El. 15. *Scironis medias sic licet ire vias.* Ita corrigit Nob. Heins. ad Ovid. Met. p. 392. Confer Sanct. lib. III. in verbis *Ambulo* & *Eo.* Heins. notas ad Ovid. I. Fast. 122. Cyprianus Tract. I. *Ambulavimus solitudines.* Apul. Met. II. *Sed cum primam plateam vadimus.* Propert. lib. I. El. 8. *Destitit ire novas Cynthia nostra vias.* & lib. II. El. 10. *memento Hoc iter ad lapides cana venire meos.* Ita legere malim, quam *itere.* Willer. Paraphr. Cant. Salom. pag. 41. *Iter arctum progredientes.* Apulejus libr. de Philos. *Qui per haec profectus securo gradu virtutis viam graderetur.* Ita legit Stewechius, non *vid.* Excerpta Festi MSS. *Profecturi viam Herculi aut Sanco sacrificabant.* Barthius corrigi vult, *ibi tragredientes.* Atqui *eâ* sic potius

rent: [1] [2] quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus missam faciebat, [3] ita ad terram [4] graviter elidebatur, & peribat; hunc interfecit. [5] Procrusten Neptuni filium: ad hunc hospes cum venisset, si longior erat, minori lecto proposito, reliquam corporis partem praecidebat: sin autem brevior statura erat, lecto longiori dato, incudibus subpositis extendebat eum, usque dum lecti longitudinem aequaret: hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam praerupto sedebat, & qui iter [6] gradiebatur, cogebat eum sibi pedes lavare, & ita in mare praecipitabat: hunc Theseus pari leto in mare dejecit, ex quo [7] Scironis pe-

tius scripsisset. Cap. 187. *Theseus cum ea iter faceret.* MUNCK. Sic *natare freta* pro *per freta* Virgil. lib. III. Georg. vs. 260. dixit. Vide Serv. ad I. AEn. vs. 71. & III. AEn. vs. 191. qui recte docuit, figuram esse Graecam. *Vagari terras, ambulare maria.* V. Broukh. ad Propert. II. 21, 22. & *ire iter* defendit etiam Cl. Oudendorp. in Hirtio de B. Africano cap. 75. sic Sophocl. Ajac. vs. 886. *μολεῖν κέλευθον. βαίνειν ὁδὸν* Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 988. & *πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα* Sophocl. Oed. Tyr. vs. 67. AElian. lib. III. V. H. cap. I. *καὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἔσχον*).

1 QUAM QUI CUM EO] An scripsit, *quam quum quis cum eo*? Ita sane postulat sententia; vel *ubi quis cum eo.* MUNCK.

2 QUAM QUI CUM EO PRENDERAT, ILLE EAM VIRIBUS MISSAM FACIEBAT, ITA . . PERIBAT] Munckerus conjectat *quam quum quis* vel *quam ubi quis cum eo p.* Atque id quidem elegantior sermonis ratio postulat. Non desunt tamen exempla, in quibus *qui* pro *si quis* adhibetur. Commodianus Instruct. L. *vincere qui poterit aut latere, magna tropaea.* Cicero de Leg. II. 8. Qui *secus faxit, Deus ipse vindex erit. & c. 9. quique non paruerit, capitale esto.* de Fin. I. 16. *sic cujus in mente consedit, hoc ipso quod adest, turbulenta non potest fieri.* ubi vix ausim cum viris doctis, *sic si cujus* &c. WOPKENS.

3 ITA AD TERRAM] Et heic more suo omittit copulam *&*. Paulo aliter & verius hacc narrat Diodorus lib. IV. pag. 262. MUNCK.

4 GRAVITER ELIDEBATUR] Mallem *illidebatur*, nam *elidi*, est frangi & comminui, non affligi. vid. inf. c. 116. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *illidebatur.* Sed sic *allidebatur* potius dicendum esset. Seneca Tranquill. cap. 3. *Qui non alliserit virtutem, nec absconderit.* Lactant. lib. IV. cap. 21. *Diripi pueros, allidi parvulos.* Ps. CI. II. *Elevans allisisti me.* Dubito tamen, an quicquam mutari debeat, cum & aliis pro *ad terram dari & affligi* poni animadvertam. Fulgent. ad Monimum pag. 21. Edit. Bas. *Praevenit elisum ut surgat: subsequitur elevatum ne cadat.* Fulgent. Planciades Contin. Virg. *Exaltatus quis in superbiam duplum eliditur.* Myth. lib. II. 17. *Subito erectiones, subito elisiones sustineant.* Vetus interpres Ecclesiastici cap. I. vers 39. *Et revelet Deus absconsa tua, & in medio synagogae elidat te.* Graeca exemplaria habent, *καταβαλεῖ σε.* & cap. VIII. vers. 13. *Ubi non est adjutorium, elidet te.* Ubi idem verbum occurrit in Graecis exemplaribus. Fulgent. Ruspens. Epist. VI. *Profecto invenies & praecedentem gratiam, quâ potest elisus surgere.* Auctor Coenae Cypriano adscriptae: *Ad terram elisit Daniel.* Chrysol. Serm. XV. *Ut levaret jacentes, elisos erigeret.* Ita & apud Tertull. de Resurr. Carn. cap. 34. *τῷ relevare*, cap. 47. *τῷ suscitare* opponitur *elidere.* Plura ad Fulgent. Pausanias Corinthiacis narrat eum victos a se curvatis ad terram diversarum pinorum ramis alligasse, ut, cum ad suam naturam rediissent arbores, discerperentur. Sed idem, quod aliis fecit, ipse à Theseo passus est. Unde *curvatas in sua fata trabes* merito dixit Propert. lib. III. 20. MUNCK.

5 PROCRUSTEN] Pausan. lib. I. *Πρὸς τούτῳ τῷ Κηφισσῷ λῃστὴν Πολυπήμονα τοὔνομα, Προκρούστην δὲ ἐπίκλησιν, Θησεὺς ἀπέκτεινε.* Sed quae de Procruste heic narrat Hyginus, Sinidi tribuuntur ab Euripidis Schol. ad Hippol. vers. 977. *Ἦν*, inquit, *ὁ Σίννις οὗτος υἱὸς Πήμονος, περὶ τὸν Ἰσθμὸν ξενοκτονῶν, ὁ καὶ Πιτυοκάμπτης.* Vide ibi caetera. MUNCK.

6 GRADIEBATUR, QUI COGEBAT] Haec foede sunt trajecta, scibendum enim, *& qui iter gradiebatur, eum cogebat sibi &c.* SCHEFF. Sustuli, quod inter has voces erat, comma. Atque ita hic locus perspicuus est, nec trajectione ullâ indiget. Ad verbum poene ex Diodoro haec esse translata notavit Barthius ad Stat. Tom. II. pag. 104. MUNCK. V. Meziriac. ad Ovidii II. Epist. Heroid. p. 141.

7 SCIRONIS PETRAE] *Infames Scirone petras* appellat Stat. I. Theb. 339. Ubi Schol. *Hic Sci-*

petrae sunt dictae. [8] Cercyonem Vulcani filium [9] armis occidit. Aprum, qui fuit [10] Cromyone, interfecit. Taurum, qui fuit [11] Marathone, quem Hercules [12] à Creta ad Eurystheum adduxerat, occidit. [13] Minotaurum oppido Gnosi occidit.

XXXIX. *Daedalus.*

DAEDALUS [14] Euphemi filius, qui [15] fabricam à Minerva dicitur accepisse, [16] Perdicem sororis suae filium propter artificii invidiam,

Sciron hospites suos vel transeuntes saxo residens cogebat sibi pedes lavare, & eos ex improviso praecipitabat. Confer Ovid. VII. Met. 448. Schol. Euripid. ad Hippol. 980. Σκιρωνίδες πέτραι sunt Diodoro & Lucian. Tom. I. pag. 200. Edit. Bened. Corruptè *petrae Scyrades* ediderunt apud Lactant. ad III. Theb. pro *Scironides.* quomodo & heic forsan restituendum, quanquam non valde est necesse. Schol. Nicandr. pag. 16. Ed. Col. Σκείρων μὲν ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου κείμενον, ὅπερ τινὲς Σκειρωνίδα πέτραν καλοῦσι. Lactant. in Argum. Ovid. Met. lib. VII. *Scironides petrae sunt nominatae ab ejus nomine.* Σκιῤῥωνίδες legitur in ἀνέμων θεσ. Aristotelis. perperam. Senec. Hippol. 1033. *Et scelere petrae nobiles Scironides.* vers. 1225. *Scironia saxa* appellat. MUNCK. V. Meziriac. ad l. l. p. 142. nec non Auderum Herculis amasium de Herculis rogo nuntiantem interfecit. Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 475. Centaurum Lamiae filium adulterum juxta quosdam a Theseo interfectum idem refert pag. 479.

8 CERCYONEM] Ovid. *Cercyonis letum vidit Cerealis Eleusin.* Vide nostrum cap. 187. Neptuni eum facit filium Gellius lib. XV. 21. MUNCK.

9 ARMIS OCCIDIT] Hoc est, ulnis, ut opinor. Ita sane historia docet, ex qua compressum ulnis brachiisque scimus periisse. Festus in *Armillas. Antiqui humeros cum brachiis armos vocabant.* SCHEFF.

10 CREMIONE] Legendum est *Crommyone*, ex Diodoro, Strabone, ac plerisque aliis scriptoribus. SCHEFF. Ita & Lactant. Argum. lib. VII. Met. Ovid. Sed perperam. *Crommyone* Vir Cl. Κρομμυῶνα scio appellari Diodoro lib. IV. & Plutarcho in Theseo. Minori tamen mutatione heic legas, *Cromyone.* Κρομυὼν est Pausaniae pag. 86. Edit. Wechel. quod convenit cum Ovidiano versu, qui est lib. VII. Met. 436. *Quodque suam securus arat Cromyona colonus.* MUNCK. Plutarch. in Gryllo. T. II. p. 987. Ἀλλὰ καὶ ΚΡΟΜΜΥΩΝΙ'ΑΝ τινὰ ΣΥ'Ν ἀκούεις, ἣ πράγματα πολλὰ, θῆλυ θηρίον οὖσα, τῷ Θησεῖ παρέσχε.

11 MARATHONE] In qua civitate nutritus dicitur Theseus. Lact. ad Statii XII. Theb. vers. 194.

12 A CRETA] Pro *ex Creta.* Sic Flor. I. 24. *Allatas à Graeciâ leges decem principes lecti, jubente populo, conscripserant.* Just. XII. 14. *Se à Macedoniâ evocatum arbitrabatur.* MUNCK. De hujus tauri caede Lactant. ad Statii V. Theb. 430.

13 MINOTAURUM OPPIDO GNOSI] Illud *oppido* pro glossemate habeo. SCHEFF. Illud *oppido* pro glossemate habet Cl. Schefferus. non accedo. Cicero V. ad Atticum epist. 18. *In oppido Antiochiae.* Vide Voss. de Construct. cap. 2. MUNCK. Consule Davis. & Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 28. & 36. & ad cap. 87.

Ad CAP. XXXIX.

14 EUPHEMI] *Eupalami* alii. MICYLL. Micyllus suspicatur *Eupalami.* Verum alii hunc ejus faciunt parentem, quod ex Tzetze novimus. SCHEFF. Correxeram cum Micyllo *Eupalami*, quod ita Apollodorum lib. III. pag. 205. Diodorum lib. IV. pag. 276. Serv. ad AEn. VI. 14. Lactant. Argum. lib. VIII. Metam. imo Hyginum ipsum cap. 244. & 274. velle observassem, cum *Euphemum* ejus patrem etiam à Tzetze appellari docuit me Cl. Schefferus. Sed locum invenire hactenus non potui. Certe Chil. I. 19. & XI. 394. Eupalamo eum natum cum aliis scribit. Quaerant alii felicius. MUNCK.

15 FABRICAM] Cicero II. de Nat. Deor. *Pictura & fabrica, ceteraeque artes.* SCHEFF.

16 PERDICEM SORORIS SUAE FILIUM] Ita & infr. cap. 274 eum juvenem appellat: nec non cap. 244. ubi ista legas: *Daedalus Eupalami filius Perdicem sororis suae filium propter artificii invidiam.* Cl. Schefferus emendat: *Perdicis sororis.* filium enim *Attalum* vel *Accalum*, sororem *Perdicem*

diam, quod is primum [1] ſerram invenerat, [2] ſummo tecto dejecit. Ob id ſcelus in exilium ab Athenis Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. *Paſiphae.*

[3] PASIPHAE Solis filia, uxor Minois, ſacra [4] deae Veneris per aliquot annos non fecerat. Ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, [5] quem ipſa amabat, alia amaret. [6] In hoc Daedalus exul cum

dicem vocari obſervat. Sane ſororem Daedali *Perdicem* appellat ſub finem lib. III. Apollodorus, filium autem *Talum*. A quo longe alius eſt, qui corrupte *Taliris* dicitur à Juven. Schol. ad Sat. XIII. vers. 97. Hellanicus vero apud Eurip. Schol. ad Oreſt. 1650. *Tantalum*, Suidas Κάλων, ut & Lactantius loco modo adducto. qui patrem illum Perdicis fuiſſe vult; Tzetzes *Attalum* vocat. Ἀνεῖλε, inquit, παῖδα Περδίκης ἀδελφῆς καλούμενον Ἄτταλον. nihil tamen mutandum. Nam Perdicem inveniſſe ſerram cum Hygino cap. 274. ſcribit etiam Fulgent. lib. III. Myth. at matrem ejus non *Perdicem*, ſed *Polycaſten* facit. De Perdice, ſerrae inventore, praeterea conſentiunt Gloſſ. MSS. ad Virg. Georg. I. 143. & Servius itidem, cujus haec ſunt verba: *Dicitur Perdix ſororis Daedali filius circinum & ſerram inveniſſe.* Et ad AEn. V. 14. *Occiſo Perdice ſororis ſuae filio.* Adde his Ovid. lib. VIII. Met. 237. Sidon. lib. IV. epiſt. 3. & quae notavit Meurſ. Athen. Att. lib. II. cap. II. MUNCK. Τάλως verum Perdicis filii nomen fuit, quem ex arce Minervae Daedalus praecipitavit, ut docet Cl. Weſſeling ad Ed. Simſonii Chron. Cathol. A. M. 2773. qui diſtinguendus ab alio Talo, de quo Apollodor. lib. I. pag. 67, 69. juxta quem idem etiam *Taurus* dicitur. Meurſius in Creta lib. ult. cap. 14. quibus addi poteſt Celeb. P. Weſſeling. ad Simſonii Chronic. p. 343.

1 SERRAM] Et *circinum*. Hyg. 274. Lactantius & Servius iis, quos modo dixi, locis. MUNCK.

2 SUMMO TECTO] *Ex arce Minervae*, ut eſt in Gloſſ. Virgilianis, &, quod idem eſt, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. Ovid. *Daedalus invidit, ſacraque ex arce Minervae Praecipitem miſit.* MUNCK.

Ad CAP. XL.

3 PASIPHE] *Paſiphae.* MICYLL. Solis filiam eſſe docet praeter alios Tzetzes ad Lycophron. vs. 174. de fabula vide Servium ad Virgil. AEn. VI. vs. 14. qui cum Plutarcho in Theſeo pag. m. 6. & 8. & Palaephato de Incredibilib. cap. 2. hunc *Taurum* hominem fuiſſe docet. Conſule Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 192. qui aliam hujus irae cauſſam fuiſſe docet.

4 DEAE VENERIS] An *Veneri*? Sed, ut heic, ita & infr. cap. 143. *Quod Junonis ſacra primus fecit.* & cap. 260. *In quo AEneas Veneris templum conſtituit.* Quemadmodum Avianus in fabulis AEſopicis: *Continuo ſupplex Telluris conſtruit aras.* Vellejus lib. II. 81. *Templumque Apollinis & circa porticus facturum promiſit.* Lactant. Argum. lib. XII. Met. fab. I. *Cum in Aulide Jovis ſacra miniſtraret.* Ita MS. Julius Obſequens cap. 106. *Aruſpices ſacra Apollinis litanda, & de lege, quae ferebatur, ſuperſedendum, pronunciarunt.* Cap. 108. *Cupreſſea ſimulacra Junonis Reginae poſita.* Quanquam iſtis locis *Apollini* reſcribendum cenſet ad eum ſcriptorem Schefferus. Cap. tamen 15. dixit Noſter, *Veneri ſacra per aliquot annos non fecerant.* 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit.* Quomodo alterum utcunque tolerari poſſit, oſtendi ad Liberal. cap. 6. Attamen inſolens illud nimium forte. corrige ergo, *Veneri.* Hom. Odyſſ. 114. Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι. MUNCK.

5 QUEM IPSA AMABAT, ALIA AMARET] Barthius haec habet pro ſpuriis & inſititiis. Puto retineri poſſe, ſi legamus ita, *ut taurum, quem ipſe mandarat ali, amaret.* Illud *ipſe* de Minoë debet accipi. Minos enim ipſum acceptum a Neptuno juſſit deduci ad armenta, ut Apollodorus docet lib. III. SCHEFF. Non de nihilo de gloſſa haec verba ſuſpexit Barthius. Qui laciniam iſtam Hygino adſuit, reſpexiſſe videri poteſt illud Virgil. Ecl. VI. *Aut aliquam in magno ſequitur grege.* Poſſes tamen retinere, ſi ita legas, *ut taurus, quem ipſa amabat, aliam amaret.* vel ſublatâ tantum diſtinctione, *ut taurum quem.* ſicut cap. 274. *Caper autem vitem quam praeroſerat*

cum veniſſet, 7 petiit ab eo auxilium. Is ei 8 vaccam ligneam fecit, & verae vaccae corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. 9 ex quo compreſſo Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. Tunc Daedalus 10 Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo eſt concluſus. Minos re cognita, Daedalum in cuſtodiam conjecit. At Paſiphae eum vinculis liberavit. Itaque Daedalus pennas ſibi & Icaro filio ſuo fecit, & adcommodavit, & inde avolarunt. Icarus altius volans, à ſole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo 11 Icarium pelagus eſt adpellatum. Daedalus pervolavit ad regem Cocalum

rat plenius fructum protulit. Ad Virgil. Servius: *Ac ſi diceret, habes aliquid ſpei, ſi quidem noveris amare, cuem diligis.* Duplici ergo nomine infandus erat amor Paſiphaes; primo quod in tauro ureretur, deinde eo quidem tauro, apud quem potior erat vacca aliqua, quam ipſa. Unde Propertius lib. III. El. 17. *Teſtis, Cretaei faſtus quae paſſa juvenci* &c. Cl. Schefferus nobiſcum heic non facit, ſed legit, *ut taurum, quem ipſe mandarat ali, amaret.* Quod convenit cum illis, quae de eo tauro Tzetzes tradit Ch. I. 18. Lactant. ad Stat. V. Theb. 441. Quamobrem ſubſcribo ejus conjecturae. MUNCK.

6 In hoc D.] Fuerunt hoc loco in veteri exemplari eroſa quaedam & alia ſuperinducta, ut dubium non ſit, quin verbis his mendum aliquod inſit. MICYLL. Explicavi antehac, *in eo tempore*, ut cap. 46. vel *ſub eodem tempore*, ut cap. 69. loquitur. & ita ἐν τούτῳ Graeci dicunt. Vide notas ad cap. 33. Anton. Liberal. Clar. Schefferus copulat haec verba cum ſequentibus, ut ſit, *petiit in hoc auxilium ab eo.* i. e. in eam rem. quod neſcio quomodo nunc magis, quam antehac, arridet. Tertull. Exhort. ad Caſt. cap. 2. *In hoc probatur noſtra in Deum mens.* Horat. Epod. ult. *Ingrata miſero vita ducenda eſt in hoc.* h. e. *propter haec*, ait Scholiaſt. Juſtin. lib. II. cap. 15. *Legatos eorum in hoc pignus Athenis retentos.* & lib. XXIV. 2. *In hoc mitteret arbitrum juris jurandi.* Ovid. X. Met. 408. *In hoc mea (pone timorem) Sedulitas erit apta tibi.* Lactant. Argum. VI. Met. fab. I. *In hoc ad eam venit.* Phaedr. lib. V. I. *In hoc, ut aliis eſſet materiae ſatis.* Juſtin. 38. cap. 3. *In quod tum miſſi Aquilius & Manlius Maltinus legati.* MUNCK.

7 Petiit ab ea auxilium] Scribendum eſt, *ab eo*, nam ad Daedalum refertur. Locus totus eſt ſanus, nec deſiderat ulteriorem medicinam, contra quam Micyllus putaverat. Ordo eſt, cum veniſſet Daedalus exul, petiit ab eo auxilium in hoc. Eſt autem *in hoc* idem, ac in hanc rem, & ad hoc negotium, ut poſſit re amata potiri. Unde nec in Commeliniana poſt *exul* punctum erat collocandum. SCHEFF. *Ab eo* repoſui pro *ab ea.* Apollod. lib. III. pag. 132. Συνεργὸν λαμβάνει τὸν Δαίδαλον. MUNCK.

8 Vaccam ligneam] Eleganter Clemens Paraen. pag. 39. Editt. Morell. Ἡδὲ βοῦς ἡ Δαιδάλου, ἡ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιημένη, ταῦρον εἷλεν ἄγριον, καὶ κατεβιάσατο ἡ τέχνη πλανήσασα ἐρῶσαν ἐπιβῆναι γυναικός. MUNCK.

9 Ex quo compresso] Scribe, *ex quo compreſſu.* Terentius in Adelphis. *Virgo ex eo compreſſu gravida facta eſt.* Et ſic Noſter ipſe, infr. fab. 60. & 63. SCHEFF. Malim *compreſſu* ex cap. 60. & 63. Schol. German. Ophiucho: *Domum cum ipſo fulminis icto percuſſit.* & illic reponam *ictu*, ut factum jam video in Sanctandreanâ Edit. Eſt tamen nonnihil cur dubites, ſi legas, quae in Lucretiano Indice ad voces *concurſo* & *culto* annotavit Giphanius. Sic *inſtructo* pro *inſtructu* archaicam eſſe ſcripturam obſervat in Catullo Scaliger. Feſtus in ENDOPLORATO. *Implorare namque eſt cum fleto rogare.* Ita Cod. Leid. non *fletu.* Etiam *juſſo* pro *juſſu* dixiſſe Siſennam obſervat Nonius pag. 130. Edit. Mercer. MUNCK.

10 Minotauro] Cognomentum hoc erat: verum ejus nomen fuit *Aſterius*, ut docet nos Apollod. ſub initium lib. III. MUNCK. Idem teſtatur Tzetzes ad Lycophron. vs. 653. καὶ ἈΣΤΕΡΙΟΣ, ὁ καὶ Μινώταυρος ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. Vide Eumd. ad vs. 1301. Quem tamen *Aſterium* cum alio *Aſterio* Cretae rege alibi a Tzetze confundi docebit Joh. Meurſius lib. III. de Creta cap. 2.

11 Icarium pelagus] Ita & Ovid. Heſychius p. 779. aliique. Ab Icaro inſulâ ſecundum quoſdam Icarium pelagus eſt dictum, Euſtathio teſte ad Periegeten p. 75. & Iſidoro Orig. lib. XIV. cap. 6. qui Icarum ibi naufragio periiſſe addit, & de exitu hominis impoſitum nomen loco. Adde Euſtath. in Iliad. p. 146. Ed. Baſ. Lactant. Argum. Ovid. Met. VIII. 3. Icaron inſu-

lum in insulam Siciliam. [1] Alii dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Daedalum Athenas in patriam suam reduxit.

XLI. *Minos.*

[2] MINOS Jovis & Europae filius cum Athenienſibus [3] belligeravit, cujus filius Androgeus [4] in pugna est occisus. Qui posteaquam Athenienses vicit, [5] vectigal Minois esse coeperunt. Institui autem, ut anno

insulam ab Icaro Daedali filio ibi à patre sepulto nomen adeptam autumat. Antea *Ichthyusa* dicta est, teste Heraclide in Politiis. MUNCK. Cum Nostro faciunt Scholia Triclinii, & nuper edita Oxoniae ad Sophocl. Ajac. vs. 712. Dicit Apollodor. lib. II. pag. 137. insulam Dolochen ab Hercule *Icariam* dictam, ob Icari corpus ibi sepulturae traditum. Palaephatus de Incredibilib. cap. 13. dicit, Icarum naufragio facto pereuntem huic mari nomen dedisse, addens, per istas alas nil nisi navem intelligi, quod & adfirmat Servius & Cerda ad Virgil. lib. VI. AEn. vs. 14. & 19. Ab hoc *Icaro* distinguendus est alter *Icarus*, saepe etiam *Icarius* dictus, de quo vide Munckerum ad fab. 130. & Broukh. ad Propert. l. II. El. 24. vs. 29. nec non J. Meursium de Regib. Athen. lib. II. cap 2.

1 ALII DICUNT THESEUS] Ad plebejas locutiones haec refert Cl. Schefferus. Si quis tamen heic *quod* inserere maluerit, me non nolente hoc fecerit. Ita Astron. II. 24. *Nonnulli dicunt, quod haec prima fuit Herculis concertatio.* & cap. 31. *De ceto dicitur, quod à Neptuno sit missus, ut Andromedam interficeret.* Loquitur tamen cum Hygino auctor Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Alii dicunt, post mortem regis Latini quaesierunt eum in terrâ & in mari, & nusquam inventum est corpus ejus; quaesierunt eum in aëre, & suspendisse laqueo inventum est.* Imo Noster ipse ad eundem modum lib. II. Astron. cap. 18. *Alii dicunt: quo tempore* &c. Cap. I. *Sed alii dicunt: cum Calistonem* &c. Nihil ergo mutandum. MUNCK.

Ad CAP. XLI.

2 MINOS JOVIS ET EUR. F.] V. Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 531. & ad VII. vs. 187. & Schol. Eurip. Hippol. vs. 683. Sic etiam Conon narrat. 25. apud Photium p. 436. Μίνως υἱὸς Διὸς καὶ Εὐρώπης, ὁ βασιλεύων ΚΡΗΤΗΣ, e qua vero hunc Androgeum sustulerit, docet Apollod. III. p. 163.

3 BELLIGERAVIT] Satis usitatum verbum. Vide Oudendorp. ad Hirtium l. VIII. B. G. c. 55.

4 IN PUGNA EST OCCISUS] Aliter cum aliis Schol Hom. ad Iliad. Σ. Ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τοῦ δεδολοφονημένου Ἀνδρόγεω τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια. Eadem habet Servius ad AEn. VI. 14. Lactant. ad I. Achil. Stat. 192. MUNCK. Idem Servius ad VI. AEn. vs. 20. addit, alios memoriae prodidisse, Androgeum non insidiis occisum, sed conbustum esse a Marathonio tauro, qui flammas vomere dicebatur. At Servius ad I. Georgic. vs. 404. ut profert Celeb. P. Burmannus *propter filii Androgei interitum, quem Athenienses & Megarienses circumventum dolo necaverunt.* ubi plura. Adde Plutarch. in Theseo Tom. I. pag. m. 6. Ἀνδρόγεω τὸ περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀποθανεῖν δόλῳ δόξαντος ὅτε Μίνως πολλὰ κακὰ πολεμῶν εἰργάζετο τοὺς ἀνθρώπους, &c.

5 VECTIGAL MINOIS ESSE COEPERUNT] Barthius hic observat, vectigal esse alicujus, idem significare, ac esse vectigalem. Et sane quin, ut *capital*, ita quoque *vectigal* dicatur recte, dubium est nullum. Illud magis venit in quaestionem, an vectigal de pluribus queat dici, ut hic, Athenienses coeperunt esse vectigal. Ego non existimo, sed lego *vectigales esse coeperunt*, omisso illo *Minois*, quod per interpretationem puto intrusum: periisse autem ultimam syllabam ob similitudinem sequentis. SCHEFF. An *vectigales*? Caesar IV. B. C. *Hos cum finibus expellere non potuissent, tamen vectigales sibi fecerunt.* Justin. I. 7. *Urbes Persarum tributariae.* II. 3. *Asiam vectigalem fecere.* Curt. X. 2. *Persarum tributarii.* Sed quod heic *vectigal fieri*, id pari ratione εἰς φόρον γίνεσθαι dicunt Graeci interpretes Judic. cap. I. 28. & 29. Thren. I. 2. Certè nihil heic video, quod valde flagitet criticum ferrum. In veteri decreto arbitrum finium regundorum pag. 202. Inscript. Grut. *Is ager vectigal nei fiet Langatium.* h. e. *vectigalis.* MUNCK.

6 SEPTENOS] Sequitur Virgil. qui AEn. VI. 21.

anno unoquoque [6] ſeptenos liberos ſuos Minotauro ad epulandum mitterent. Theſeus poſtea quam à Troezene venerat, & audiit, quanta calamitate civitas adficeretur, voluntarie ſe ad Minotaurum [7] pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, praedixit ei, ut, ſi victor reverteretur, vela candida [8] in navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, velis atris navigabant.

XLI

21. *Tum pendere juſſi Cecropidae juſſi (miſerum) ſeptena quotannis Corpora natorum.* Quidam ſeptem pueros & ſeptem puellas miſiſſe eos quotannis tradiderunt. Vide Serv. & Lactant. Statii interpretem. Aſtron. II. 5. *Cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet.* Caeterum Naſo Met. lib. VIII. vers. 171. ut & Plutarchus in Theſeo, nono quoque anno ſolutum id tributum tradunt ab Athenienſibus. MUNCK. Conſule Meurſium de Regib. Athen. lib. III. cap. 2. Licet hic auctor addat, *Minotauro ad epulandum*, dicitur tamen Minos eos non interfeciſſe, ſed pro ſervis habuiſſe, ut docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 299.

7 POLLICITUS EST IRE] Nihil hic mutandum. ſolet enim Noſter infinitivo praeſenti uti pro futuro. SCHEFF. Sic infr. cap. 92. *Se in conjugium dare promiſit.* 129. *Simulatque ſe ſacra facere.* 219. *In conjugium dare pollicetur.* Nove, inquit Barthius, utitur infinitivo. Quaſi vero non ita crebro etiam alii ſcriptores loquantur. Plaut. Ciſtell. II. 2. 7. *Promiſi dare.* Moſtell. V. 2. *Autumo me ire.* Aſin. II. 4. 36. *Ajebat reddere.* Ovid. III. Heroid. *Quin etiam fama eſt, cum craſtina fulſerit Eos, Te dare nubiferis linea vela notis.* Virg. AEn. I. 23. *Progeniem ſed enim Trojano à ſanguine duci Audierat.* Avianus fabulis AEſopicis: *Grande ratus pretium volucris de morte referre.* Similia exempla, in quibus praeſens paſſivum ponitur pro futuro, apud Noſtrum habes cap. 66. 98. 257. Sic apud Cyprian. Tract. I. *Hoc ſcias eſſe praedictum, in noviſſimis temporibus multiplicari mala.* Fulgent. lib. I. cap. ult. *Ergo mens praeſumptionem ſperans, ſibi conjungi duas feras ſuo currui ſubjungat.* MS. Leid. Biblioth. *ſibi conjugi.* Perperam. Mutanda eſt diſtinctio, ut in Edit. Henrici Petri: *Ergo mens praeſumptionem ſperans ſibi conjungi, duas feras* &c. *conjungi* eſt conjunctum iri. Ambroſius Hymnis: *Per quem & nos reſurgere Devota mente credimus.* MUNCK. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſaris lib. II. B. G. cap. 32.

8 IN NAVEM HABERET] *In navi.* MICYLL. Pro *in nave.* Ne hic quidem aliquid emendandum, quod Micyllus ſuſpicabatur. Vide indicem, & quae dixi ad Fragm. Petronianum. SCHEFF. Pro *in navi.* Helleniſmum cenſet eſſe Linacer lib. VI. pag. 498. Nimirum Graeci εἰς pro ἐν interdum uſurpant. Johan. cap. I. 18. Ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Invenies alia id genus ſexcentis locis apud alios. Creberrime ita Noſter loquitur. Vide cap. 51. 82. 105. 122. &c. Nec refugerunt alii non infimi cenſus apud Latinos. Curt. X. 2. *Regni ſolium in Aſiam habere.* Quadrigarius apud Gellium XVII. 2. *Nos in medium relinquemus.* Juſtin. XLIII. 5. *In Hiſpaniam tunc temporis bellum gerentem.* niſi *in Hiſpania* ibi legendum eſt, vel *in* pro *contra* accipiendum. quod verum puto. Idem licere ſibi quoque putarunt illi deterioris aetatis heroes. Dictys lib. II. *Militem frequentem in arma habuere.* Julius Obſeq. cap. 20. *Ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint.* Complures, qui iſtam locutionem illuſtrarint, in Curtiano Indice congeſſit Freinshemius ad illa *IN Ciliciam fore.* Adi ipſum, & Popmam in de Antiq. Locut. lib. II. cap. 7. Laurenb. Antiq. voce *IN.* Feſtus: *Labes, macula in veſtimentum dicitur.* Ita membranae Leid. cod. Item: *Latine loqui à Latio dictum eſt, quae locutio adeo eſt verſa, ut vix ulla pars ejus maneat in notitiam.* ita & heic eaedem membranae, non *in notitia.* Et *in* MUNIFICIOR. *Quamvis munificens non ſit in uſum.* Fruſtra ergo *in navi* corrigi heic vult Micyllus, neque non immerito Petron. eadem conſtructione utentem ſuggillat quidam. Certe *tam valde*, cui nigrum theta idem praefigit, Ciceronem habet auctorem lib. V. Fin. 31. *Etſi quidem hoc eſt in vitio diſſolutionem naturae tam valde perhorreſcere.* *Tam magnum*, quod itidem vapulat, eſt apud Catull. carm. 87. *Nulla in tam magno eſt corpore mica ſalis.* Curt. lib. VI. 9. *In quos tam magna contuleram.* Suet. Tib 33. *Neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit.* Schol. Juvenal. ad Sat XV. 65.

XLII. *Theſeus apud Minotaurum.*

Theseus poſteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeo [1] ut fratrem proderet, & hoſpitem ſervaret: ea enim Theſeo monſtravit Labyrinthi exitum. Quo Theſeus cum introiſſet, & Minotaurum interfeciſſet, Ariadnes monitu [2] licium revolvendo foras eſt egreſſus, eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio ſecum habiturus, avexit.

XLIII.

Non tam magna ſaxa jactant, qualia antiqui. Cicero pro Marcell. *Quae quidem ego niſi tam magna eſſe fateor, ut* &c. Sic *tam grande* apud Flor. II. 6. *Cui tam grande de Africâ nomen fata decreverant.* *Ditis*, quod velut inauditum, & à nullo alio dictum notat, agnoſcitur à Servio ad AEn. VII. 273. *Dicimus*, inquit, *hic Dis & hic Ditis.* & ad I. Georgic. 43. *Februus autem eſt Ditis.* Ad AEn. XI. 185. *Ditis pater Soranus vocatur.* Apulej. lib. VI. Metam. *Charon ille, Ditis pater.* Gloſſ. Steph. *Ditis pater*, ὁ Πλȣ́των. *Deſpiter*, ὁ Χάρων. Vulcanus corrigit, *Dieſpiter.* malim, *Diſpiter.* ſequitur enim poſt paulo, *Ditis*, Χάρωνος, *Orcus*, Χάρων. *Diſpiter* dictum ut *Marſpiter* in ambarvali ſacrificio apud Catonem cap. 141. Not. Tyronis & Sen. 97. *Ditis pater.* Nihili eſt ergo obſervatio Capri: *Dis pater, non Ditis.* Agnoſcit tamen τὸ *Dieſpiter* pro Plutone Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. 11. *Pluton Graece, Latine Dieſpiter vel Ditis pater, quem alii Orcum vocant, quaſi receptorem mortium; unde orca nuncupatur vas, quod recipit aquas. Ipſe & Graece Charon.* Gloſſ. Nom. Ὄρκινος λιβερῶς, Χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. Ὄρκȣς γὰρ ὁ Χάρων. Lactant. I. 14. *Pluton Latine eſt Dieſpiter, alii Orcum dicunt.* Sic *glis*, & *hic gliris* veteres dixiſſe obſervat Chariſius lib. I. Nimis quoque feſtinavit ille, qui phraſin illam *alabaſtris unguenti*, non aliunde, quam è B. Luc. cap. VII. depromptam eſſe pronunciat, neque ejus exemplum apud profanos ſcriptores ullibi reperiri. Servius tamen, à quo Lucae euangelium eſſe lectum credere eum haud credo, eâ utitur ad AEn. III. 279. *Venerem mutatam in navis* (Leg. *anus*) *formam gratis transvexit. quapropter donatus ab eo unguenti alabaſtro, cum ſe indies inditum ungeret, faeminas in ſui amorem trahebat.* Pro *inditum ungeret*, puto legendum, *inlitum ungeret*, vel *inde inungeret.* Prius praeferam. Capella lib. II. *Irrorati liquoris illinebat unguentum.* quanquam codex Biblioth. Leid. habet, *allinebat.* Ovid. Medic. Fac. 97. *Tempore ſit parvo mollem licet illita vultum.* Cic. II. Acad. *Quibus alabaſter plenus unguenti putere videtur.* Rogo, non idem *alabaſter plenus unguenti*, quod *alabaſter unguenti*? Horat. IV. Od. 12. *Nardi parvus onyx.* h. e. ampulla marmorea, ut recte exponit vetus interpres. Petron. in Fragmentis pridem editis: *Affer nobis alabaſtrum Coſmianum.* Theocrit. Eid. XV. 114. Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα. Vide ibi Schol. MUNCK. De *Alabaſtro* conſule Schol. Ariſtoph. Acharn. vs. 1050. inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 13. & Celeb. P. Burm. ad Petron. Satyric. cap. 60. qui, quid ſit *unguenti alabaſter*, etiam docet.

Ad CAP. XLII.

1 Ut fratrem proderet] Minotaurum intelligit, qui ex eadem matre fuit natus. SCHEFF.

2 Licium revolvendo] H. e. ἀνελίσσων τὴν ἀγαθίδα, ſive filum, quod januae affixerat, relegendo, ut loquitur Ovid. VIII. Met. 173. Nam labyrinthum fuerat ingreſſus τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδȣ τῆς ἀγαθῖδος. *Globum fili* vocat Schol. ad Stat. Theb. lib. XII. 676. Rectius *glomum* vocaſſet. Gloſſ. Philox. *Glomera & glomus*, ἀγαθίς. Plin. XXXVI. 14. *Sine glomere lini exitum invenire nequeat.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 590. & Odyſſ. Λ. 320. *Filum* eſt Catullo, *linum* Propertio lib. II. El. 11. *ſtamen* eidem lib. IV. El. 4. MUNCK.

Ad CAP. XLIII.

3 Insula dia] Gloſſ. Steph. *Dia*, νῆσος Διονύσȣ.

XLIII. *Ariadne.*

Theseus in [3] insula Dia tempestate retentus, cogitans, si Ariadnen in patriam portasset, sibi obprobrium futurum; itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in conjugium abduxit. Theseus autem cum navigaret, oblitus est vela atra mutare: itaque AEgeus pater ejus, credens Theseum à Minotauro esse consumptum, in mare se praecipitavit; [4] ex quo AEgeum pelagus est dictum. Ariadnes autem sororem Phaedram Theseus duxit in conjugium.

XLIV.

νύσου. Hom. Schol. Odyss. Λ. 324. Δία νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ ἥτις Νάξος καλεῖται. ἱερὰ δὲ αὕτη Διονύσου. Diod. lib. IV. Τὴν τότε μὲν Δίαν, νῦν Νάξον προσαγορευομένην. Primitus Στρογγύλη fuit dicta, ut idem docet lib. V. pag. 324. MUNCK. Vide Lutat. ad Statii VII. Theb. 686. & Philostratum Seniorem lib. I. cap. 15. de Iconibus. Schol. Theocriti Idyll. II. vs. 45. Θησεὺς γὰρ ἁρπάσας Ἀριάδνην τὴν Μίνωος καὶ ἀπάρας εἰς ΔΙ'ΑΝ, τὴν νῦν καλουμένην Νάξον, κατὰ Διονύσου βούλησιν λήθῃ τινὶ χρησάμενος ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραί εἰσι νῆσοι ΔΙ'ΑΙ καλούμεναι. ἥτε περὶ τῆς Κρήτης, ἐν ᾗ οὐκ εἰκὸς μόνη συμβῆναι τὰ περὶ τὴν Ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα Νάξος. καὶ ἡ περὶ Μῆλον, καὶ ἡ περὶ Ἀμοργὸν, καὶ ἡ τῆς Κέω χερρόνησος, καὶ ἡ Πελοποννήσου. Proclus in Chrestomathia apud Photium pag. 989. de Oschophoriis a Theseo institutis agens haec adnotat: ἄρξαι δὲ Θησέα φασὶ πρῶτον τοῦ ἔργου· ἐπεὶ γὰρ ἑκούσιος ὑποστὰς τὸν εἰς Κρήτην πλοῦν, ἀπήλλαξε τὴν πατρίδα τῆς κατὰ τὸν δασμὸν συμφορᾶς, χαριστήρια ἀποδιδοὺς Ἀθηνᾷ καὶ Διονύσῳ, οἳ αὐτῷ κατὰ τὴν νῆσον τὴν ΔΙ'ΑΝ ἐπεφάνησαν. Sed hi non agunt de tempestate, (qua in insulam Delum delatum esse Theseum ad Cretam navigantem docet Schol. Aristophan. Equit. vs. 725.) neque etiam Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 320. nec Schol. Apoll. Rhodii lib. III. Argon. vs. 996. imo nec Plutarchus in Theseo p. m. 8. hujus tempestatis, qua Theseus in hac insula retentus fuit, mentionem faciunt. Ceterum de *Naxo* Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. Argon. vs. 426. Δίῃ. ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος. ἐν Δίῃ, τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ. Forsan ita dicta a *Naxo* Apollinis & Acacallidis filio, de quo Alexander in libro primo Creticῶn apud Eund. Schol. ad vs. 1492. in qua sententia video etiam Meursium esse in Creta cap. 12. libri I. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525. dicit ἀλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη οὕτω, ἀπὸ ΝΑ'ΞΟΥ, Καρῶν ἡγεμόνος. ἢ παρὰ τὸ ΝΑ'ΞΑΙ, ὅ ἐστι θῦσαι, διὰ τὰς θυσίας ἐξαιρέτους τινὰς ἐκεῖ γινομένας. Ubi plura de *Naxo* videbis notata, verum secundam derivationem Eustathius descripsit ex Stephano, apud quem legendum esse, παρὰ τὸ νάξαι, ὅ φασι βύσαι τινὲς, docet Salmasius in Exercitat. Plinian. ad Solinum cap. 11. De *cotibus Naxiis* Schol. Pindari O. Isthm. VI. vs. 106. De Στρογγύλη vero, quo nomine olim etiam *Naxus* insignita fuisse dicitur, Lector legat, quae notavit Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 761. Ariadne postea a Glauco dicitur fuisse amata in insula Dia. Consule Theolytum Methymnaeum, & Euanthem, parum in hac fabula dissentientes, apud Athenaeum libro VII. cap. 12. pag. 296.

4 Ex quo AEgeum pelagus] Ita quoque Servius ad AEn. III. 74. Schol. Horat. ad lib. II. Od. 16. & Nicocrates apud Schol. Apollon. ad lib. I. 831. Οὐκ εὖ, ait Scholiastes, πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παρατπλέοντι. Ipse ergo derivat à νήσου αἰγῶν. Atque ita etiam Pind. Schol. ad Nem. Od. V. Et sane, cum non Αἰγεῖον, sed Αἰγαῖον mare hoc vocitent Graeci, libens eam praeferam etymologiam. Inter Latinos Capella lib. VI. & Solinus cap. 15. ab insulâ Antandro, quae caprae similitudinem praeferat, ita dictum censent. Capellae verba mendosa sunt: *Cujus dexterior*, inquit, *Antandros exiguitas insularum. Denique à navigantibus caprae similitudine divulgatur, ab eaque AEgeum pelagus appellatur.* Pro *exiguitas* puto legendum, *exiguissima.* Hinc nempe saxum verius, quam insula, Solino judice, meruit cognominari. Alias originationes ex aliis si desideres, suppeditabunt tibi Demetrius apud Schol. Apollon. ad lib. I. 1165. Bochartus Can. lib. I. 13. Torrentius ad Horat. II. Od. 16. Varro R. R. II. cap. I. Festus in AEGAEUM. Tzetzes in Lycophr. pag. 27. & 72.

XLIV. *Cocalus.*

Minos, quod Daedali opera multa ſibi incommoda acciderant, in Siciliam eſt eum [1] perſequutus, petiitque à rege Cocalo, ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſſet, & Daedalus reſciſſet, ab regis filiabus auxilium petiit. [2] illae Minoem occiderunt.

XLV. *Philomela.*

Tereus Martis filius Thrax, cum Procnen Pandionis filiam [3] in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem ſocerum venit rogatum, ut Philomelam alteram filiam ſibi in conjugium daret: Procnen ſuum diem

72. Ed. Steph. Euſtath. in Dionyſ. pag. 22. MUNCK. De omnibus feminis a Theſeo raptis & ejus legitima conjuge Athenaeus lib. XIII. cap. 1. pag. 557. qui addit, Cercopem narrare, Theſeum propter AEglen fidem, quam Ariadnae jure jurando obſtrinxerat, violaſſe. Quid Zenis de Theſei & Phaedrae matrimonio referat, idem docet cap. 8. pag. 601.

Ad CAP. XLIV.

1 Persequutus petiit] Conjunctio hic excidit ante *petiit.* SCHEFF.

2 Illae Minoem occiderunt] Quae heic narrat Hyginus, invenies apud Pindar. Schol. ad Od. IV. Nemeon. Diodor. lib. IV. Schol. Hom. ad Iliad. B. 145. Meminit etiam Ariſtoteles Polit. lib. II. Τὸν βίον ἐτελεύτησεν ἐκεῖ περὶ Κάμικον. Strabo πληθυντικῶς τοὺς Καμίκους appellat lib. VI. Vibius Sequeſter: *Camicos Siciliae, ex quo urbs Camiceos.* leg. *Camicos.* Adde Cononem cap. 25. apud Photium. Plutarchus ſubmerſum eum narrat in mari juxta Siciliam. MUNCK. Conſule Meurſium in Creta lib. III. cap. 3. pag. 133, 134. Modum, quo Minoi inſidiatae ſint, narrat Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. Λέγουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νενομισμένον, τὸν ΜΙ'ΝΩ παραγενόμενον εἰς Σικελίαν. quem locum & Zenobii citat Eduard. Simſonius A. M. 277. De ipſo rege *Cocalo*, & tempore, quo Siciliae regnum occupaverit, egit Juſtinus lib. IV. cap. 2. & quos ibi Bongarſius laudat.

Ad CAP. XLV.

3 In conjugium haberet] Juſtin. lib. VII. cap. 6. *In matrimonium habet.* MUNCK. De Fabula Lactant. ad Statii V. Theb. 120.

4 Ei veniam dedit] H. e. conceſſit, quod petebat. Cicer. V. Att. epiſt. 21. *Dedit veniam homini impudenter petenti.* Terent. Andr. Act. V. 3. *AEquum poſtulat, da veniam.* Donatus, *concede, indulge.* Dictys lib. II. *Quod Ajax cognatione fretus impetraturus veniam facilius videbatur.* Apulejus V. Met. *Novae nuptae precibus veniam dedit.* Lactant. Argum. lib. XIV. Met. fab. 18. *Geminum petiit auxilium: datâ ergo veniâ* &c. & lib. I. fab. 7. *Veniam acceperunt per preces generandae prolis.* Nepos Dion. cap. 2. *Dedit ergo huic veniam.* MUNCK. Statius I. Thebaid. vs. 204.

——— *Veniam donec pater ipſe ſedendi*
Tranquilla jubet eſſe manu.

Lactant. ad h. l. *id eſt, donec Juppiter protenſa manu hortaretur veniam ſedendi, id eſt beneficium, ut* VIRGIL. *orantes veniam.* Vide Cel. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virg. I. AEn. 519.

5 Quod Progne fuit familiaris] Legendum, *quod Prognes fuit familiaris.* Dicit, Laethuſam miſiſſe pellicem, id eſt Philomelam, ad Prognem, quia erat familiaris Prognes, adeoque nolebat ſuperinduci ei pellicem. SCHEFF. Scribendum *Procnae* vel *Procnes.* Gr. enim Πρόκνη dicitur. Servatur recta ſcriptura in not. Tyr. & Sen. p. 190. *Procne. Philomela.* Errorem ortum eſſe ex pravâ pronuntiatione oſtendi in notis ad Genealog. Sic *Sygambros* vocat Horat. Scholiaſt. ad lib. IV. Od. 2. qui *Sycambri* erant. *Agatus* in

diem obiſſe dicit. Pandion [4] ei veniam dedit, Philomelamque & cuſtodes cum ea miſit: quos Tereus in mare jecit, Philomelamque invitam in monte compreſſit. Poſtquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Laethuſa, quod Procnae fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Procne [6] cognita ſorore, & Terei inpium facinus, pari conſilio machinari coeperunt regi [7] talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigiis, Ity filio ejus mortem à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur [8] Dryantem fratrem ſuum filio ſuo mortem machinari, fratrem Dryantem inſontem occidit. Procne autem filium Itym, ex ſe & Tereo natum, occidit, patrique [9] in epulis adpoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, deorum miſericordia factum eſt, ut [10] Procne in hirundinem com-

in laudatis modo notis pro *Acatus.* 178. Contra C pro G non raro poſitum deprehendas. Gloſſ. Iſid. *Cloaca*, *Burca.* Lege, *Burga* Sic *inceſtum* pro *ingeſtum* perperam diu lectum apud Claud. Epith. Celerin. vers. 77. De quo conſule Nob. Heinſii notas ad eum locum. MUNCK.

6 COGNITA SORORE ET TEREI IMPIUM FACINUS] Locum ſuſpectum habent. Et ſane debuerat regulariter ſcripſiſſe, *& Terei impio facinore.* Verum dum attendit magis ad vim praecedentium verborum, quam verba ipſa, ſcripſit hoc modo. Nam *cognita ſorore* idem eſt, ac *cum ſororem cognoviſſet*, cui ſequentia recte reſpondent. Eſt & hoc inter plebeja Scriptoris noſtri numerandum. SCHEFF. Syntaxis poſtularet, *& Terei impio facinore*, ſed Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 84. emendat, *ad Terei impium facinus.* Scio *ad* pro *contra* uſurpare Virg. AEn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Et Noſtrum cap. 91. *Gladium ad eum ſtrinxit.* Mallem tamen *ob.* Sed *ad* & *ob* confundi à veteribus jam olim notavit Douſa Explic. Plautin. I. & II. Eſſet igitur *ad Terei impium facinus*, quod Graeci dicunt, δι' ἄμυναν. Schol. Horat. ad lib. IV. Od. 12. *Pro ſtupro ſororis Philomelae ad vindictam.* Livius lib. I. cap. 7. *Cum boves quaedam ad deſiderium caeterarum mugiſſent.* h. e. *ob deſiderium.* Chryſologus Serm. I. *Patris fatigatur ad vitam.* Non liberat tamen ab incommodo nexu orationem nec Barthiana illa emendatio, nec mea explicatio. MUNCK. Sine ope codicum vix quidquam recte mutatur. Conſule Cl. Arntzen. ad Plinii Secundi Panegyr. cap. 52.

7 TALEM GRATIAM] Malim *parem gratiam.* Aſtron. II. 15. *Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens.* MUNCK.

8 DRYANTEM] Ita reſcripſi pro *Driantem:* Δρύας enim Graecum eſt nomen, non Δρίας. MUNCK.

9 IN EPULIS ADPOSUIT] Virg. IV. AEn. vs. 602. *patriiſque epulandum adponere menſis.* Ubi Servius, *Quod fecit Progne, occiſo Ity filio, propter ſtuprum ſororis.*

10 PROCNE IN HIRUNDINEM] Ita fabulantur vulgo. Apollodorus autem lib. I. *Procne fit luſcinia, Philomela vero in hirundinem transformatur.* Cum Apollodoro facit Tzetzes Chil. VII. 142. & in Heſiod. p. 130. Gabrias fab. 43. & Euſtath. ad Odyſſeam p. 710. ed. Baſ. ubi digniſſimus lectu eſt. Pentadius de veris adventu: *Jam Philomela gemit modulis Ityn impia mater.* Videretur reſpexiſſe locum Horat. lib. IV. Od. 12. *Nidum ponit Ityn flebiliter gemens Infelix avis.* Sed Flaccus ibi non luſciniam, ſed hirundinem intelligi voluit. Prov. vetus eſt: *Una hirundo non facit ver.* Unde de hirundine auctor El. de Ob. Maec. *Verberat egelidos garrula vere lacus.* h. e. lacunaria, interprete Viro Illuſtri. Non accedo. Verberant ſtagna hirundines alis, ut alas madefaciant, cum pulverem colligunt ad nidos faciendos. Dicere non potes τὸ *Philomela* heic eſſe nomen κύριον, cum non ea, ſed Procne fuerit mater. Calpurnius Ecl. V. *Vere novo cum jam tinnire volucres Incipient, nidoſque reverſa lutabit hirundo.* Anthol. lib. I. Sect. 56. Num. 5. Ἤδη ἡ πλάσσει μεθ' ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν Οἰκία. Erravit ergo Pentadius, nec cepit mentem Horatii? non dixerim. AEque enim bene de luſcinia, ac de hirundine accipi poteſt Horatii ille locus. Tam enim luſcinia, quam hirundo veris titulus. Sappho: Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. Senec. Agam. vers. 670. *Non quae verno nobile carmen Ramo cantas triſtis aëdon, Ityn in varios modulata ſonos.*

commutaretur, Philomela in lusciniam: Tereum autem [1] accipitrem factum dicunt.

XLVI. [2] *Erechtheus.*

Erechtheus Pandionis filius habuit filias quatuor, quae inter se conjurarunt, si una earum mortem obiisset, caeterae se interficerent. In eo tempore [3] Eumolpus Neptuni filius Athenas venit obpugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is victus cum exercitu, cum esset ab Atheniensibus interfectus, Neptunus, ne filii sui morte Erechtheus laetaretur, expostulavit, ut ejus filia Neptuno in-

sonos. Martial. lib. x. ep. 51. *Ridet ager, vestitur humus, vestitur & arbos: Ismarium pellex Attica plorat Ityn.* Etiam *gemere* recte dicitur. Varro lib. iv. L. L. *Luscinia, quod luctuose canere existimatur, atque ex Atticâ Procne in luctu facta avis.* Anthol. lib. i. cap. 20. Num. 16. Ἔνθα ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι. Hinc mulier lugens ejusdem operis lib. iii. ἀηδὼν eleganter appellatur. De Procne in lusciniam conversâ consentit etiam Apollodoro Aristophanis Scholiast. in Aves pag. 551. Servius praeterea ad Ecl. vi. (vs. 78.) etiam Ityn in *Fassam* narrat mutatum. *Fassa* autem Graecum est φάσσα, *palumbes.* Gloss. Steph. *Palumbis*, φάσσα. *Passa.* εἶδος ὀρνέου. Lege, *Phassa.* Gloss. Cyrill. Φάσσα, *palumbus, palumbes.* Sed Lactant. Argum. lib. vi. Met. Ovid. Ityn *in phasianum* transformatum refert. Φασιανοὶ sunt Phasidis aves. Utervis certe ex altero est corrigendus. Anton. Liberal. in hac fabula & circumstantias & personas mutat. Vide eum cap. ii. MUNCK. Plerique Mythographi *Procnen* in *lusciniam*, *Philomelam* in *hirundinem* mutatam adserunt, ut Servius ad Eclog. vi. 78. ad iv. Georgic. 15. & Pier. ad vs. 509. Scholiastes Aristophanis in Avib. 212. Schol. Sophoclis in Electr. vs. 107. & id indicat Gorgiae Sophistae dictum apud Plutarch. Tom. ii. lib. viii. Symposiac. Quaest. 7. pag. 727. Χελιδόνος ἀφείσης ἐπ' αὐτὸν ἀπόπατον, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὴν, Οὐ καλὰ ταῦτα (εἶπεν) ὦ Φιλομήλα. Ejusdem sententiae est Conon narrat. xxxi. apud Photium pag. 439. & hinc luscinia δακρυόεσσα, & παιδολέτωρ vocatur ab Euripide in Helena vs. 1116. & in Rheso vs. 549. & οἰκτρὰ Terei ἄλοχος ab AEschylo. vid. Spanh. ad Callim. H. Pall. 94. ubi pluribus de lugubri ejus cantu agit, ut & ad Aristophanis Ranas vs. 695. Adde, quos laudat Celeb. P. Burm. ad Ovid. vi. Met. 669. *Luscinia* vero & *hirundo* veris sunt nuntiae. De luscinia Schol. Soph. Electr. vs. 148. quae ineunte vere partum edere dicitur a Dionys. Periegete vs. 528. De hirundine Aristoph. Equit. 417. ὥρα νέα χελιδών. ubi Schol. Sed Spanh. ad Call. H. Cer. 124. legit ὡρᾶτ', ἰδοὺ ὡραία χελιδών. Mire vero in hac fabula dissentiunt veteres. Confer Helladium apud Photium pag. 1582. cum Scholiaste Homeri Odyss. τ. vs. 523. & Scholiis Sophoclis in Electr. vs. 107. Oxoniensi editioni adjectis. Ab Homero, Helladio & Antonino Liberali, Pandarei filia Philomela vocatur. Sed vide Burm. ad vs. 677. Aves has Δαυλίδας ὄρνιθας vocant. vide Plut. l. l. & Zenobium in notis ad Suidam ad partes vocatum. Tereus rex erat Daulidis. Strabo lib. vii. pag. 494. Fabula vero inde ficta est, quia utraque mulier Athenas fugientes moerore contabuerunt, & haec utraque avis lugubrem cantum edunt. vide Pausaniam lib. i. cap. 41.

1 Accipitrem] Ovidius, Pausanias, Horat. Scholiastes, Tzetzes, Servius, AElianus, Virgilius, & alii upupam faciunt. Etiam Philocles Tragicus fabulam hujus argumenti inscripsit Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. Nihil tamen mutandum. Demetrius Ἱερακοσοφ. de quodam genere accipitrum: Κορυδοῖς δὲ εἰσιν οὗτοι, καὶ χελιδόσι πολέμιοι. Καὶ ταύτῃ γε αὐτοὺς συγγενεῖς ἄν τις εἴπῃ Τηρέως. Lege, Τηρέως. Tereum enim accipitrem factum innuit. MUNCK.

Ad CAP. XLVI.

2 Erichtheus] Ita supra, locisque aliis. Graecis tamen semper est Ἐρεχθεύς. SCHEFF. Scribe *Erechtheus*, & hoc & aliis locis, nisi forte confugere lubet ad illam omnibus notissimam vocalium I & E confusionem: quam tamen in propriis nominibus, praesertim Graecis, neutiquam admiserim. MUNCK.

3 Eu-

inmolaretur. Itaque [4] Otionia filia cum esset inmolata, caeterae fide data se ipsae interfecerunt. Ipse Erechtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. *Hippolytus.*

Phaedra Minois filia, Thesei uxor, [5] Hippolytum privignum suum adamavit. Quem cum non potuisset ad suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspendio necavit. [6] & Theseus re audita, [7] filium suum manibus excidere jussit, & optavit à Neptuno patre filio

3 Eumolpus N. f. &c.] Consule de eo Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 491. Celeb. Burm. ad Ovid. lib. xi. Met. vs. 93.

4 Otionia] Hanc infra *Colophoniam* vocat. MICYLL. Atqui eadem infra fab. 238. est *Colophonia*, quod & Micyllus observavit. Apollonius nec hanc, nec illam Erichthei facit filias, sed alias, aliis nominibus. Sed fuerunt istae ex Praxithea; potuit autem has ex aliis habuisse. Nisi pro *Otionia* existimamus *Chthonia* legendum, quae est Meursii sententia lib. ii. Reg. Att. c. 13. SCHEFF. Cap. 238. *Colophoniam* appellat. Utrobique scribendum esse *Chthoniam* docet nos Meursius Att. Lect. lib. vi. cap. 21. MUNCK. Alio modo rem narrat Plutarch. Parall. T. ii. p. 310. qui de hoc bello & pag. 313. agit.

Ad CAP. XLVII.

5 Hippolytum priv.] Phaedram Hippolyti fuisse novercam constat, sed de matre ejus non convenit inter Mythographos. Schol. Aristophan. Ran. vs. 873. Hippolytum ex Theseo, & Hippolyte, una ex Amazonibus natum esse dicit. Verum Plut. in Theseo pag. 130. ex Antiope & Theseo procreatum adfirmat, τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης: nec non Tzetzes ad Lycophronem vs. 1329. item Serv. ad Virgil. lib. xi. AEn. vs. 661. ac Schol. Euripides in Hippolyto vs. 583. ὁ τῆς Ἀμαζόνος ἹΠΠΌΛΥΤΟΣ, ἈΝΤΙΌΠΗΣ παῖς τῆς φιλούσης τοὺς ἵππους. qui sibi obloquitur in Hypothesi dramatis. V. Meurs. Theseus. cap. 21.

6 Et Theseus] Illud & est natum ex syllaba ultima vocis praecedentis, ac ideo delendum. SCHEFF. Dele τὸ &. natum est ex ultima vocis praecedentis syllaba. Monuit jam Cl. Schefferus. MUNCK.

7 Filium suum manibus excidere jussit] *Excedere*. MICYLL. Barthius: *Puto scribendum, maribus, hoc est, testibus.* Ridiculum profecto. Quid enim est, *jussit filium excidere testibus*, ut interim pro *manibus* vel *maribus* hoc substituamus. Saltem debuisset scripsisse *excidere testes*, vel *mares*. Sed & *mares* poni pro *testibus*, hactenus non observatum est. Lego absque ulla dubitatione, *filium suum moenibus excedere jussit*, h. e. jussit eum abire in exilium. SCHEFF. Micyllus, *Manibus excedere.* Cl. Schefferus *moenibus excedere.* Quod omnino probandum. Hoc enim idem est, quod dicit Scholiastes Hypothes. Hippolyti Euripidis, ἐπέταξε φεύγειν. Ovid. xv. Met. 504. *Immeritumque pater projecit ab urbe Hostilique caput prece detestatur euntis.* Berkelius suum MS. habere ait, *laribus excedere.* Sed Ovid. suadet, ut Schefferi conjecturam praeferamus. Frustra heic est Barthius. Ne de ἀνιστορησίᾳ dicam, cujus aures ferant, *maribus excidere aliquem*, pro *castrare*? MUNCK. Cum Cl. Scheffero *moenibus excedere* lego. Vide Eurip. Hippol. vs. 1045. & deinde *exitium* cum Micyllo. vide Schol. ad idem drama vs. 887. & 1349. quocum confer Plut. Parall. Tom. ii. pag. 314. Theseus *AEgeum patrem*, non *Neptunum*, uti Euripidis Scholiastes ait, invocavit, ut Hippolyto phocam inmitteret, juxta Serv. ad vi. AEn. 445. sed ad vii. AEn. 761. Neptuni patris opem a Theseo inploratam refert. E Philostrato lib. vii. de Apoll. Tyan. cap. 42. ipsum Theseum Hippolyto violentas manus intulisse diceres. Theseus ea de caussa Ostracismo Athenis ejectus abiit in Scyrum ad regem Lycomedem, a quo interfectus est. Vide Philostrat. cum ejusdem interprete, cap. xix. §. 3. Heroic. Troezenii Hippolytum ab equis, (quadrigas fuisse docet Euripides Hippol. 1212. cum ejus Scholiaste; quibus adde Nostrum fab. 250.) distractum negant,

lio suo [1] exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus adparuit: cujus mugitu equi expavefacti, Hippolytum distraxerunt, vitaque privarunt.

XLVIII. *Reges Athenienſium.*

[2] CECROPS Terrae filius, Cephalus [3] Deionis filius, [4] AEgeus Pandionis filius, [5] Pandion Erichthonii filius, Theſeus AEgei filius, [6] Erichtho-

gant, ſed inter ſidera relatum, & *Aurigam* adpellatum referunt. Vide Meurſ. in Theſeo cap. 21. & Meziriac. ad Ovid. IV. Ep. Heroid. pag. 383. De hac fabula quid referat Plutarchus, vide de Aud. Poët. T. II. pag. 27, 28.

1 EXITUM] *Exitium.* MICYLL. Probo, quod Micyllus volebat, *exitium.* SCHEFF. Probo & ego Micylli conjecturam, *exitium.* MUNCK.

Ad CAP. XLVIII.

2 CECROPS] Antiquiſſimus ille. Anton. Liberal. cap. VI. Πρόσθεν ἡ φανῆναι Κέκροπα τῆς γῆς. Adde Euſtath. Hexaëm. pag. 2. MUNCK. De *Cecrope*, & Attica *Cecropia* dicta Athenaeus lib. XIII. cap. 1. pag. 555. Schol. Apoll. Rh. 1. Arg. 95. & 214. Tzetz. ad Lycophron. III. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 391. Salmaſ. de L. Hell. pag. 322. ad p. 332. Meurſ. de Reg. Ath. lib. 1. cap. 6, 7. & in Ejuſdem Cecropia cap. 3. Burm. ad Ovid. VI. M. 70.

3 DEIONES] *Deionei.* MICYLL. Recte hic quoque Micyllus putat *Deionei* ſcribendum. Apollodorus: Κέφαλος ὁ Δηϊονέως. Et ſic alii omnes. SCHEFF. Scribe, *Deionis*, ex cap. 189. 241. & 273. Anton. Liberal. cap. 41. Κέφαλος ὁ Δηΐονος. qui à Tzetze & Apollodoro Δηϊονεὺς dicitur. Vide notas Nob. Heinſii ad Met. Ovid. pag. 187. qui jam pridem ita reſtituendum eſſe Hygin. monuit. Nec male tamen Micyllus *Deionei.* MUNCK. Vid. Meurſ. de Reg. Ath. II. 13. Interpr. ad Ovid. VII. M. 672.

4 AGOREUS PANDIONIS] Nullus eſt Agoreus Pandionis filius; Scribendum puto *AEgeus.* Is enim filius ejus, teſte Apollodoro, Strabone, & aliis. SCHEFF. Recte *AEgeus* Cl. Schefferus. Ita Hyginus ipſe vult cap. 37. & praeter Apollodorum ac Strabonem, quos Vir Cl. adducit, Euripidis Scholiaſtes ad Phoen. vers. 861. Ἐρεχθέως μὲν τοῦ Πανδίων, οὗ Αἰγεύς, οὗ Θησεύς. & in Hypotheſi Medeae: Ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας. κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Calculum quoque dat Hieron. Chron. Euſebiano. & Tzetzes in Lycoph. pag. 194. Ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ᾽ οὐ Φημίου. MUNCK.

5 PANDION ERICHTHONII] Non ſuperior Pandion, ſed alius vetuſtior. SCHEFF. Ab illo arcem Athenienſem *montem Pandionium* dictum cenſet Schol. Stat. ad Theb. II. 720. *Pandionium*, inquit, *montem dicit, à Pandionio filio Erictonii.* Corrige ex Hygino. Duo fuere Pandiones inter Athenienſium reges. Vide Catalogum apud Euſebium. MUNCK.

6 ERICHTHONIUS] Hic & Erechtheus dictus eſt Vulcani & Terrae filius. Vid. Plutarch. in X. Orat. Tom. II. pag. 843. & Schol. Homeri Iliad. B. 547.

7 DEDOPHON] *Demophon.* MICYLL. Scribendum, *Demophon*, ex Juſtino & aliis, quod & Micyllus vidit. SCHEFF. Lege, *Demophoon* ex cap. 59. Juſt. II. 6. Tzetze Chil. 1. 4. Ovid. II. Heroid. aliiſque. Vidit id vitium quoque, & correxit Micyllus. MUNCK.

Ad CAP. XLIX.

8 GLAUCO MINOIS] A Polyido huic vita reſtituitur cap. 59. & 251. ut & apud Palaeph. cap. 37. Non convenit heic inter mythologos. Scholiaſt. Pindari ad Pyth. Od. 3. (vs 96.) Λέγεται ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα. οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἕτεροι δὲ Καπανέα, οἱ δὲ Γλαῦκον &c. Video ex illis corrigere poſſe Plinium lib. XXIX. cap. 1. *Quoniam Tyndaridem revocaſſet ad vitam.* Lego, *Tyndareon* cum Pintiano. Nam *Theſiden*, quod vett. habere annotant, probare non poſſum, cum poëtarum ſit pro Hippolyto. Lucian. Dial. de Saltat. Tom. 1. pag. 933. Edit. Bened. Τὴν Τυνδάρεω ἀνάστασιν, καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ ὀργήν. Non intellexit Be-

richthonius Vulcani filius, Erechtheus Pandionis filius, [7] Demophoon Thesei filius.

XLIX. *AEsculapius.*

AESCULAPIUS Apollinis filius [8] Glauco Minois filio vitam reddidisse, sive Hippolyto, dicitur, quem Jupiter ob id [9] fulmine percussit. Apollo, quod Jovi nocere non potuit, eos, qui fulmina [10] fecerunt, id est, Cyclopes, interfecit. [11] Quod ob factum Apollo

Benedictus cum verteret, *Tyndari instaurationem.* De Hippolyto auctor etiam Servius ad AEn. VI. 398. Lactant. lib. I. cap. 10. Plures adhuc opiniones recenset Schol. Euripid. ad Alcest. vs. I. Nec de causâ servitutis Apollinis conveniunt. Sunt qui ob interfectum Pythonem; alii, qui ob amorem serviisse velint. Aliam causam alterius servitutis habes apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 400. Quod ita dissentiant heic auctores, inde ortum putem, quod plures suscitaverit AEsculapius. Ultimus eorum fuit Hippolytus, referente Eratosthene Καταστερ. cap. 6. MUNCK. Propter Hippolytum, rogatu Dianae ad auras superas revocatum, AEsculapius fulmine percussus dicitur a Lactantio ad Statii V. Theb. 433. vid. Meziriac. ad Ovidii IV. Epist. Heroid. p. 384. Fuit & alius Hippolytus Gigas Apollodoro lib. I. p. 21.

9 FULMINE PERCUSSIT] Vide Zenob. Cent. I. 18. Diodor. lib. IV. pag. 273. Sidon. Narbon. vers. 200. MUNCK. Vid. Olear. ad Philostrati Heroica cap. 10. §. I. Eurip. Alcest. vs. 126, 127. Lucian. in Dialog. Fabulosis. Dialogo V. διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, ἃ μὴ θέμις, ποιοῦντα.

10 FECERUNT] Mallem, *fecerant.* Schol. German. Sagittario: *Jaculum autem ejus, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Jovis fulmina fuerant, absconditum.* Lege, *Cyclopas* pro *cygnos*, & pro *fuerant*, *fecerant.* Prius vitium video jam correctum in Sanctandr. Edit. Idem in Aquilâ: *Sagitta autem, quam tenet in pedibus, dicitur Sagitta Apollinis fuisse, cum quâ Cyclopas interfecit, eo quod Jovis fulmina facerent, quod eo telo AEsculapius ejus filius à Jove esset interfectus.* Sed, ut heic, loquitur etiam Astron. II. *Hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo AEsculapium interfectum complures dixere.* Et cap. 15. *Quaecunque ex Argonautis conceperunt eorum nomina filiis suis imposuerunt.* Cap. 14. *Qui ob caedem fratris Phoci, relictis sedibus suis, diversas petierunt domos.* ἀντὶ τοῦ *petierant*, & *conceperant.* Caeterum Pherecydes apud Euripid. Schol. ad Alcest. vers. I. non Cyclopas, sed eorum filios interfectos memorat. MUNCK. Sic describuntur hi Cyclopes. Eurip. Alcest. eos vocat vs. 5. τέκτονας δίου πυρός. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Arg. vs. 730. ΚΥΚΛΩΠΕΣ οὗτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διῒ τὸν κεραυνὸν, καὶ Ἡσίοδος· Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεύξαντε κεραυνόν. Apollod. lib. I. pag. m. 7. Κύκλωπες τότε Διῒ μὲν διδόασι βροντὴν, καὶ ἀστραπὴν, καὶ κεραυνόν. Tres enumerat Virgil. VIII. AEn. vs. 425. & ibi Serv. & de Pyracmone Lactant. ad Statii II. Theb. vs. 599. Haec fuit etiam caussa, cur Apollo Cyclopas ipsos, non vero eorum filios, sagittis suis interficiens Jovem patrem tanto opere offenderit, ut Jupiter eum e coelo expulsum Admeto in servitutem dederit. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 68. ubi de numero Cyclopum, & Serv. ad Virg. VI. AEn. 398. & ad VII. AEn. vs. 761.

11 QUOD OB FACTUM AP. &c.] Multi sunt, qui Phoebum sponte Admeto serviisse, ipsius amore captum, tradant. cum Nostro tamen plerique faciunt. Consule Lactant. ad Statii V. Theb. 433. & ad VI. Theb. 374. Eurip. Alcest. vs. 6, 7. Servium ad VII. AEn. 761. item P. Leopard. II. Emend. 9. Cel. Broukh. ad Tibull. l. II. El. 3. vs. 11. Non possum non addere Schol. Apoll. Rhod. l. IV. Argon. vs. 611. οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν, τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἡνίκα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιαθεὶς εἰς τοὺς Ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν. ἢ ὅτε ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων. De loco, ubi Phoebus Admeti pecus paverit, consule Apollodor. lib. I. p. 51. pluribus de hac servitute agentem, & Cl. P. Burm. ad Ovid. II. Met. vs. 679. & inde Νόμιον dictum docent Call. H. Apoll. vs. 47. & Servius ad Virg. Ecl. V. vs. 35. licet alias rationes proferat Schol. Apoll. Rh. II. Arg. vs. 509. Consule inl. Spanh. H. l. ad vs. 48. Si tamen cum Servio, quem Spanh. ad vs. 47. citavit, Apollinem etiam a lege chordarum νόμιον dictum

P pu-

lo datus eſt [1] in ſervitutem Admeto regi Theſſaliae.

L. *Admetus.*

ALCESTIM [2] Peliae filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret, [3] ſimultatem his conſtituit, ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet. [4] Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus [5] ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo cum ab eo eſſet liberaliter tractatus, cum in ſervitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim [6] in conjugium avexit.

LI. *Alceſtis.*

ALCESTIM Peliae & [7] Anaxibies Biantis filiae filiam complures proci

putes, conſentientes habebis Scholiaſtem Pindari O. Nem. v. vs. 45. & Proclum in Chreſtomath. apud Photium pag. 985. ubi pro νόμιμος recte conjicitur legendum νόμιος. Schol. Apoll. Rh. lib. IV. vs. 1218. refert Medeam templum quoque Apollinis νομίου, a νόμος lex ita dicti, poſuiſſe, propter judicium Alcinoi juſtum ac legitimum. Sed ad rem. ſervitus tum temporis caedis poena fuit. Apollodorus lib. III. pag. 169. Κάδμος δὲ ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν, ἀΐδιον ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει, ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.

1 IN SERVITUTEM] Integri anni, ut Zenobius tradit. MUNCK.

Ad CAP. L.

2 PELIAE] Ita repoſui pro *Pelei* ex cap. ſeq. & 24. MUNCK. Πελίου παῖς Euripidi Alceſt. vs. 38, 83.

3 SIMULTATEM] Pro certamine accipit, ut & infra. MICYLL.

4 IS QUAM VELLET AVEHERET] Fortaſſe legendum *& iis, quo vellet, aveheretur.* MICYLL. Locus non mutilus, ſed depravatus eſt. debet enim ita ſcribi, ſicut pridem in de Re Vehiculari lib. I. cap. 9. monui, *qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Dat Pelias non modo filiam ei, ſed & facultatem ejus avehendae, hac tamen lege, ut id faciat junctis ad currum feris beſtiis. Quanquam hoc caput cenſeam formatum à ſequenti, nec Hygini eſſe, ſed alterius inepti, cum plane eadem dicantur, ac iiſdem fere verbis, quod facturus Hyginus minime videtur fuiſſe, cum praeſertim ſit amator brevitatis. SCHEFF. Micyllus: *Et iis, quo vellet, aveheretur.* Schefferus: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Putem ſcripſiſſe Hyginum: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, & iis, quum vellet, eam aveheret.* vel, *junxiſſet, iiſque eam aveheret.* Nam τὸ *vellet* ex ſequenti *aveheret* per librarii oſcitantiam videri poteſt natum. MUNCK.

5 AB APOLLINE PETIIT] Fulgent. Myth. lib. I. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.* MUNCK.

6 IN CONJUGIO AVEXIT] Ita mox cap. 52. *In praeſidio daret.* 92. *Ut deducat eas in Ida monte.* 186. *Cum in venatione exirent.* Fulgent. lib. I. cap. 27. *Ipſe illam in conjugio accepiſſet.* Petron. Fragm. Trag. *Jubemus in balneo ſequi.* Virg. AEn. I. vers. 180. *Rapuitque in fomite flammam.* Vide Servium ibi, qui adductis aliquot exemplis, antiquam hanc eſſe circa communes praepoſitiones licentiam obſervat. Adde Linacr. lib. VI. Emend. Struct. Ad eundem modum ἐν pro εἰς interdum Graeci ſcriptores cum alii non pauci, cum ſacri praeſertim. Vide Judic. cap. XI. 18. IX. 26. Eſai. VII. 19. Johan. v. 4. Pſ. I. I. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. quod vulgata transfert, & Fulgent. Myth. lib. II. cap. I. *Beatus vir, qui non abiit in conſilio improborum.* Ad quod Hymnographi dictum alluſit Gregorius Nazianzenus in Gnomis: Ἵστασο μήποτ' ὁδοῖο κακῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπων. Ita lego iſtum verſiculum, qui corruptus in Hoeſchelii & Langii Edit. exhibetur Adde quae notamus ad cap. 92. MUNCK. Non tantum ſacri ſcriptores, verum etiam Attici ita loqui amant,

πα-

proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & ſimultatem conſtituit ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet, & Alceſtim in conjugio avexiſſet. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo autem, quod ab eo in ſervitutem liberaliter eſſet acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim avexit. [8] Ea illud ab Apolline accepit, ut pro ſe alius voluntarie moreretur. Pro quo quum neque pater, neque mater mori voluiſſent, uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam poſtea [9] Hercules ab inferis revocavit.

LII. *AEgina.*

JUPITER cum AEginam [10] Aſopi filiam vellet comprimere, & Juno-

πεσὼν ἐν φόνῳ dixit Euripides in Oreſt. vs. 1421. Sophocl. Ajac. vs. 638. —— ἐν στέρνοισι πεσοῦνϑ᾽ Δῆποι. Apoll. Rhod. l. 1. Arg. vs. 1246. —— ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες Ἔλσαν. ubi v. Schol. ἐνήλλακ) ἡ ἘΝ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ΕΙΣ. ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς περιήλασαν. Lib. II. vs. 1038. —— ἐν λαιῷ πέσε ὤμῳ Δίος Ὀϊλῆος, iterum lib. I. vs. 506. —— ἔπεσον δ᾽ ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο. Pind. O. Iſthm. VIII. vs. 14. Μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν Στεφάνων. O. Nem. V. vs. 76. Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν. Sophocl. Electr. vs. 1504. —— ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις Πέπτωχ᾽ ὁ τλήμων. in Antigone vs. 1346. Τάτ᾽ ἐν χεροῖν γὰρ τάτ᾽ ἐπὶ κρατί μοι Πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. Conſule etiam Perizon. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 18. De fabula Meziriac. ad Ovidii V. Epiſt. Heroid. p. 454.

Ad CAP. LI.

7 ANAXOBIES DIAMANTIS] Vide quae notavi ſupra fab. 14. SCHEFF. Vide notas ad cap. 14. ubi *Anaxibies Biantis* ſcribendum eſſe jam monitum à nobis. Atque ita video jam olim hunc locum emendaſſe etiam doct. Tollium ad Palaeph. pag. 244. Firmat eam conjecturam Tzetzes ad Lycophr. p. 35. Edit. Baſ. & Steph. MUNCK.

8 EA ILLUD AB APOLLINE] Hic faciendum erat caput novum, cum titulo, *Admetus*, quod capiti ſeu fabulae praecedenti eſt inſcriptum. Sed ſunt hi tituli & hae diviſiones non ab Hygino omnes, verum multae adjectae ab homine imperitiſſimo. SCHEFF.

9 HERCULES AB INFERIS REVOCAVIT] Fabulam ita narrat Tzetzes ad Lycophr. Παρακαθίσας (Hercules) ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ ᾅδου ἀψαύστου τῶν θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφόδρα, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε. Sed *Erybaeam* illam, non *Alceſtin* vocat. Credamus potius Plutarcho, cum ita graviter aegrotaret Alceſtis, ut depoſita jam & deſperata eſſet, veniſſe Herculem, & medendi arte, quâ excellebat, ei valetudinem priſtinam reddidiſſe. MUNCK. Conſule de hac fabula etiam Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 379. Philoſtrat. lib. IV. cap. 45. de Apoll. Tyan. Plutarch. in Amatorio pag. 761. Apollodor. lib. I. pag. m. 51. Lucian. Dialog. X. Mortuor. & Celeb. Perizon. ad AElian. XIV. V. H. cap. 45. Admeti & Alceſtidis liberi fuerunt *Eumelus* & *Perimele*. Schol. Eurip. Alceſt. vs. 264, 405. Hanc fabulam diverſis modis explicat Palaephatus de Incredibilibus cap. 41.

Ad CAP. LII.

10 ASOPI FILIAM] Ovid. VI. Met. 113. *Aureus ut Danaen Aſopida luſerit ignis.* Vid. & Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK. Aſopi filia fuit, de qua ita Schol. Apoll. Rhod. l. 1 Arg. vs. 117. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Βραχυθυρέᾳ, ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν. Διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ΑΙΓΙΝΑΝ, ὡς Καλλίμαχος φησίν. vid. Lact. ad Statii VII. Theb. 315, 424, 731. Schol. Pind. Olymp. Od. IX. vs. 104. Αἴγινα δὲ μήτηρ Αἰακοῦ, θυγάτηρ δὲ Ἀσωποῦ τοῦ ἐν Θήβαις ποταμοῦ, qui Scholiaſtes ad vs. 107.

nonem vereretur, detulit eam [1] in insulam Delon, & gravidam fecit: unde natus est AEacus. Hoc Juno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quae eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturae solvebat. [2] [3] Quod cum amissis sociis AEacus [4] prae paucitate hominum morari non posset, formicas intuens, petiit ab Jove, ut homines [5] in praesidio sibi daret. Tunc Jupiter formicas in homines transfiguravit, qui [6] Myrmidones sunt adpellati, quod

Plura de hac AEgina refert. Schol. Homeri Iliad. A. vs. 7. ἀπὸ τῆς Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν, Αἰακός. Jupiter in aquilam versus AEginam vitiasse dicitur & inde natus *AEacus*. Consule Celeb. P. Burm. in Catalog. Argonaut. in *Peleus*, & Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566. & quia Jupiter AEaci pater erat, Herculem e Jove & Alcmena natum ejus fratrem adpellat Pindarus O. Nem. VII. vs. 127. ubi videnda etiam de *AEaco* sunt Scholia. Hic AEacus olim ἐπιλύων ὁσιώτατος fuit habitus. V. Plut. in Theseo p. 5. cetera de eo sunt notissima.

1 INSULAM DELON] *Oenonem*. MICYLL. Recte Micyllus emendat, *Oenonem*. Librarius ineptus scripserat, *Oelonem*, ita alius *Delonem*, & reliquis melior, *Delon* fecit. SCHEFF. Micyllus, *Oenonen*. Recte Oenone enim primitus dicta AEgina. Pindar. Isthm. Od. V. Ἀλλ' ἐν Οἰνώνῃ μεγαλήτορες. Schol. Τουτέστιν ἐν τῇ Αἰγίνῃ. οὕτω γὰρ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, πρὶν ἀπὸ Διὸς Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ τοῦ Βοιωτικοῦ ποταμοῦ αὐτόθι συνενεχθῆναι. Idem interpres ad Nem. Od. 4. Οἰνώνη πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Αἴγινα ἀπὸ Οἰνώνης τινός. Οἰνώνης puta τῆς Βυθίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. ut ait Schol. Lycophr. pag. 37. Immo ad Nem. Od. VIII. vs. 12. ἀπὸ τῆς νήσου καὶ τὴν ἡρωΐδα Οἰνώνην ὠνόμασεν. Eadem est insula, quae Isthm. Od. ultimâ Οἰνοπία audit. Confer Steph. in Οἰνώνη. MUNCK. Consule Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 511. Eadem etiam *Oenopia* vocatur. V. Manut. ad Cic. l. IV. ad Fam. Ep. 5. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. VII. Met. vs. 472.

2 QUOD CUM] *Ubi* fortassis, vel *quo loco*. MICYLL. Praemittunt asteriscum, sine causa. Vide Indicem in *Quod*. SCHEFF. H. e. *ob quod*. Vide ad cap. 16. & 34. Sed post τὸ *morari* excidit particula *ibi*. Ita ego commentabar, cum me docuit Nobil. Heinsius legendum, *quo cum* i. e. ubi. MUNCK.

3 QUOD CUM AMISSIS SOCIIS, AEACUS PRAE PAUCITATE HOMINUM MORARI NON POSSET, &c.] *Quod* passim ita, ut hic, constructionem turbat apud Hyginum, ut multoties ab ejus intt. observatum diximus ad Fab. 34. Nec inusitata ellipsis est adverbii *illic*, quam haecce verba, ante τὸ *morari*, referunt. Justinus VII. 1. 8. *Edessam . . occupavit, revocatusque . . regni* (illic) *sedem statuit.* ubi plura. Elegans tamen Heinsii emendatio est *Quo cum amissis* &c. id est ubi. Boëtius Conf. III. 10. *nunc demonstrandum reor, quonam . . constituta sit.* Sic ille saepius. vide lib. IV. 1. lib. V. 1. & Carm. III. Prudentius Apoph. 118.

Semper adest quocunque loci.

Hegesippus I. 24. *Quo loci Antipater praeclarum militiae documentum dedit.* Lampridius Heliog. c. 31. eo *idem quo mulieres accurabantur, & eadem hora*, ubi nescio, an cum viro summo ingerendum sit *loco*. *Alio* pro alio in loco, dixit quoque Boëtius Conf. III. 10. extremo. An vero sic *quo* pro ubi dicere amet Hyginus, dubito. WOPKENS.

4 PRAE PAUCITATE HOMINUM MORARI NON POSSET] Ita & Barthius. Veteres *mori*. Mihi altius videtur vulnus, & deesse nonnulla ante vocem *mori*. Certe quomodo paucitas faciat, ut quis nequeat morari, nondum bene video. SCHEFF. Ita Micylli editio princeps. Cl. Schefferus mallet *armari* vel *arare*. Mihi haec Hygini videtur esse sententia: Cum in istâ insulâ per solitudinem, quod agri jacerent deserti, & milite esset orbatus, morari, hoc est, habitare sive vivere non posset, nec regnum obtinere &c. Horat. II. Od. 3. *Sub dio morari.* Justin. XII. cap. 5. *Qui in radice Caucasi morabantur.* Tertull. de Anim. cap. 33. *Qui integre morati commendaverint judici vitam.* Lactant. lib. I. cap. 10. *Fuisse autem Messenium, sed Epidauri moratum.* Phaedr. IV. 23. *Moror inter aras.* Pseudocypr. de Singul. Cleric. *Ne clerici cum foeminis commorentur.* Noster cap. 190. *Ubi & Theonoe morabatur.* Geminum prorsus & germanum est illud cap. 153. *Hi propter solitudinem cum vivere non possent, petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret.* Tzetzes de AEaco Chil. VII. 133. Ὃς αὐξηθεὶς κατήγαγεν ἂν ἐν τῇ νήσῳ μόνος. Isacius ejus frater in Lycophr. pag. 37. Διὰ

quod graece formicae myrmices dicuntur. Insula autem AEginae nomen possedit.

LIII. *Asterie.*

[7] Jovis cum Asterien [8] Titanis filiam amaret, illa eum contempsit, à quo [9] in avem Ortygiam commutata est, quam nos coturnicem dicimus, [10] eamque in mare abjecit, & ex ea insula est enata, quae

Διὰ τὸ διατελέσειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα. MUNCK.

5 In praesidio sibi daret] Nil hic facit asteriscus Micylli, nam oratio est integra. Vide Indicem in vocabulo *in*. SCHEFF.

6 Myrmidones] Ovid. VII. Met. 655. *Myrmidonasque voco, nec origine nomina fraudo.* Idem, quod Ovidius, fabulatur Hom. Schol. ad Iliad. A. 180. Fabulam de formicis non male explicat Diogenes apud Pind. Scholiast. ad Nem. Od. 3. Variat in circumstantiis Servius ad AEn. IV. 402. Idem ad AEn. II. 7. *Myrmidones*, inquit, *sunt Achillis socii, à rege Myrmidone dicti, Jovis & Eurymedontis filio.* Haec corrupta sunt. Lego: *A rege Myrmidone Jovis & Eurymedusae filio.* Clemens Paraenes. pag. 25. Ἐπεὶ τὸν Δία μεμαθήκασιν, ὁμοιωθέντα μύρμηκι τῇ Κλήτορος θυγατρὶ Εὐρυμεδούσῃ μιγῆναι, καὶ Μυρμιδόνα γεννῆσαι. Eadem habes apud Arnob. lib. IV. ubi *Clitor* est, qui Clementi Κλήτωρ, quâ de mutatione dictum jam superius ad cap. 31. Isidorus Etym. lib. IX. 2. *Eratosthenes autem dicit dictos Myrmidones à Myrmidone duce Jovis & Eurymedusae filio.* Meminit ejus Myrmidonis etiam Eustath. ad Iliad. A. pag. 85. Edit. Bas. MUNCK. Consule Cl. Burm. ad Ovidii l. l. Lactant. ad Statii VII. Theb. 310. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 511. Schol. Pind. O. Nem. VII. vs. 95. de Myrmidonibus latius egit, & Cl. Graevius in Add. ad Lect. Hesiod. pag. 139. Myrmidonum civitatem Thessaliam dictam fuisse docet. His imperarunt Achilles & Patroclus. v. Serv. ad XI. AEn. 403. Vide & Philostrat. cap. 10. Heroic. §. 5. & quos ibi laudat Olear.

Ad CAP. LIII.

7 Jovis cum Asterien] Pro *Juppiter* ut in sequentibus. MICYLL. Quidam ipsam Latonam in coturnicem versam tradiderunt. Vide Servium ad AEn. III. 72. Schol. Hypoth. Pind. Pyth. Λητὼ ἡ Κοίου τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ Φοίβης τοῦ Κρόνου, ᾗ ὁ Ζεὺς ἐμίγη, ὄρτυγι εἰκασθείς. MUNCK. Consule de *Asterie* Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. VI. Met. vs. 108.

8 Titanis fil.] Hinc Nicander dixit apud Schol. Apoll. Rhod. l. I. Arg. vs. 419. οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης τιτηνίδος ὁρμηθέντες.

9 In avem Ortygiam] *Ortygem.* MICYLL. Mallem, *ortygem*, nam est ὄρτυξ Graece. SCHEFF. *Ortygiam* & Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 796. Micyllus emendat *Ortygem.* Lege, *Ortygam.* Ita *Striga*, *Gorgona*, *Sirena*, *Syringa* in recto casu veteres dixerunt: de quibus egimus in dissertatione nostrâ. MUNCK.

10 Eamque in mare abjecit] *Ea se.* MICYLL. Haec non cohaerent cum superioribus, nec vel distinguuntur, vel scribuntur, ut oportet. Post *dicimus*, mea sententia ponendum punctum, deinde nova periodo sic scribendum: *Eam quum in mare abjecisset, ex ea insula est enata.* SCHEFF. Legit & distinguit Cl. Schefferus: *dicimus. Eam cum in mare abjecisset, ex eâ insula est enata.* Micyllus: *Ea se in mare abjecit.* Mihi videtur tolerari posse vulgata lectio, non tam, quod Latina sit, quam quod Hyginiana. Supr. cap. 19. *Ab Jove est excaecatus; & apposuit ei Harpyas.* Si vitium est in Hyginianâ istâ dictione, sane vetus esse ostendit Hygini exscriptor Lactant. ad lib. IV. Stat. Theb. 796. *Jupiter cum Asterien Titani filiam amaret, & illa eum contemneret, in avem Ortygiam conversa est, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare dejecit. Unde insula Ortygia dicta est. Postea ibi Latona enixa est Apollinem & Dianam, quibus natis insula Delos est nominata.* Sed audiamus Barthium, producto hoc Lactantii loco: Scribe, inquit, ex MS. commentario: *ea postquam se ipsam in mare dejecit, inde insula Ortygia est dicta.* Servius ad AEn. III. 73. *Cum vellet maria transfretare, quod coturnicum est, afflata à Jove, & in lapidem conversa, diu sub fluctibus latuit.* Et haec, & quae deinde addit, transtulit in suum commentarium Schol. Stat. ad II. Achill. vers. 9. Unde discas in Servio pro *terram naturalem* legendum esse *terram natalem.* Confer notata ad cap. 8. A Tzetze in Lycophr. p. 71. *semet ipsa dicitur convertisse in coturnicem & in mare desiliisse.* MUNCK. Cum Tzetze facit Apollodorus lib. I. pag.

quae [1] Ortygia est adpellata. [2] Haec mobilis fuit: quo postea Latona ab Aquilone vento delata est, jussu Jovis, tunc cum eam Python persequeretur. [3] ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quae insula postea Delos est adpellata.

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi [4] fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quam patrem. Hoc praeter Prometheum cum sciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur, se eum praemoniturum, si se vinculis liberasset. Itaque fide data, [5] monet Jovem, ne cum Thetide concumberet, ne, si fortior nasce-

pag. m. 11. Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὌΡΤΥΓΙ, ἙΑΥΤῊΝ εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Micylli itaque emendatio mihi mire adridet.

1 ORTYGIA EST APPELLATA] Servius ad AEn. III. 72. *Post partum * vero Latonae, quod Dianam & Apollinem peperit, Ortygia dicta est, quae ante Delos nominabatur, & postea Delos, cum eam Apollo revinxisset Gyaro & Mycone altissimis montibus.* Tollendus asteriscus, nihil enim deest: sed pro *quod* scribendum *quo*. Turbant tamen illa, *quae ante Delos nominabatur.* Delos enim appellata est, cum stabili terrâ revincta esset, ut & statim sequitur, & Hyginus noster infr. cap. 140. tradit. Hypoth. Pyth. Pind. Ἐν Δήλῳ τῇ πρότερον Ὀρτυγίᾳ καλουμένῃ. Forte scripsit, *quae ante Asteria nominabatur.* Tria enim istius insulae fuerunt nomina, *Asteria*, *Ortygia*, *Delos*. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 308. Δῆλος μία τῶν κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἡ πρὶν Δῆλος, ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα. Πάλιν δὲ Ὀρτυγία ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Λητοῦς. Ἀστερίη est apud Hesychium. Sed de Ortygiae cognomento consulendus Nicander apud eundem Scholiast. ad lib. I. vers. 419. Pind. Nem. Od. I. *Ortygiam* Deli sororem appellat vers. 4. ubi mirifice se torquet vetus interpres. Confer Isidor. Orig. lib. XIV. cap. 6. Calim. Hym. IV. 37. Sed quid multa? Veram, opinor, scripturam nos docuit Barthius ad Stat. Tom. II. 1272. *Quae antea Cynthos nominabatur.* Vide Steph. in Δῆλος. MUNCK. Consule Lactant. ad Statii lib. V. Theb. vs. 532. & Inl. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 37, 38. *Asteria* etiam Miletus olim dicta fuit juxta Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 186. item Rhodus. Vide H. Junium lib. III. Animadv. cap. 15. *Ortygiam* pro Delo dixit idem Apoll. Rhod. vs. 537. ut ibid. Schol. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 525. De alia *Ortygia* videndus est Virgil. III. AEn. vs. 694. cum nota Servii.

2 HAEC MOBILIS FUIT] Consule Inl. Spanh. ad Call. H. Del. vs. 273. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525.

3 IBIQUE OLEAM TENENS] Vide cap. 140. MUNCK.

Ad CAP. LIV.

4 FATUM FUIT] Vide Lactantium ad Statii I. Achill. vs. 1. & ad vs. 92.

5 MONET JOVEM] A Themide monitum Jovem narrat Lactant. lib. I. cap. 11. & Serv. Ecl. VI. 42. Sed ut heic, ita & Astron. II. 15. Proteo id tribuit Ovid. XI. Met. 7. Confer Tzetzen in Lycoph. p. 38. MUNCK. Consule Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 219.

6 PELEO AEACI FIL.] Praeter Celeb. P. Burm. in Catal. Argonaut. videnda sunt Scholia Pindari O. Pyth. III. vs. 160. & vs. 168. ubi haec addunt τῷ μὲν Πηλεῖ γαμοῦντι τὴν Θέτιν, ὁ Ποσειδῶν διὰ τὴν σωφροσύνην ἐδωρήσατο ἵππους. Ἥφαιστος δὲ μάχαιραν. adde Schol. ad O. Nem. III. vs. 97. Thetis autem Peleo nubere noluit, & ideo, quum Peleus eam fugientem persequebatur, se in varias formas mutavit. Vide Schol. Pindari O. Nem. III. vs. 60. & ad O. Nem. IV. vs. 101. Schol. Apoll. Rhod. lib. I. Argon. vs. 582. ΣΗΠΙΑΣ, ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς ΣΗΠΙΑΝ μεταβληθεῖσαν διωκομένην ὑπὸ Πηλέως. quum vero invita Peleo succubuit, filios sex masculos igne combussit; septimo, Achille Pelei interventu ser-

nasceretur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium [6] Peleo AEaci filio, & mittitur Hercules, ut aquilam interficiat, quae ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus [7] post triginta annos de monte Caucaso est solutus.

LV. [8] *Tityus.*

LATONA quod cum Jove concubuerat, Juno [9] Tityo Terrae [10] filio inmani magnitudine jusserat, ut Latonae vim adferret: [11] qui cum conatus esset, [12] à Jove fulmine est interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. [13] & serpens ei adpositus est,

servato. V. Ptol. Hephaestion. lib. VI. apud Photium pag. 487. Meurs. ad Lycophron. vs. 178. Alia ac diversa nobis refert Philostratus Heroic. cap. 19. § 1. quem velim Lector inspiciat. qui Pelei & Thetidis nuptias pro mero Poëtarum figmento habet lib. VI. cap. 40. de Apoll. Tyan. Imo sunt, qui Thetin hanc non Nerei, sed Chironis fuisse filiam dicant. Vide Schol Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 558.

7 P. TRIGINTA AN. DE M. C. E. S.] Vide tu, Lector, Schol. AEschyli Prom. Vinct. vs. 94.

Ad CAP. LV.

8 TITYUS] Ita reposui pro *Tytius* ex Gr. Τιτυός. Vid. de ejus origine Hom. Schol. ad Odyss. H. 324. quo loco corrupte ejus mater Ἐλώρα pro Ἐλάρα appellatur. Confer Apollon. interpretem ad lib. I. vers. 761. qui recte observat monstroso corpore homines terrae facere filios poëtas. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. l. I. vs. 182. de hoc Tityo haec scribit: Τιτυοῖο, τοῦ Ἐλάρης παιδός. οὗτος δὲ ἐν ᾅδῃ τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην καθεχεῖν τὴν Λητώ. ὡς καὶ Ὅμηρος, ΤΙΤΥΟ'Ν ΓΑΙ'ΗΣ ΥΙ'Ο'Ν. ὁ δὲ Εὐφορίων Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἠράσθαι καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι. Fabulam refert etiam Lutatius ad Statii XI. Theb. vers. 12.

9 TITYO JUSSERAT] Vide Voss. de Construct. cap. 36. qui hanc locutionem adductis exemplis illustrat: sed quod ibidem *jubeo te, ut hoc facias*, Latio exturbat, in eo non accedo ipsi. Hygin. cap. 196. *Pan jussit eos, ut in feras bestias se converterent.* Vide ibi notas Nostras. MUNCK.

10 FILIO IMMANI MAGNITUDINE JUSSERAT] Graecismus est, vide Vossium, & Sanctium, qui hoc genus probant ex optimis scriptoribus, SCHEFF. Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 576. Λέγει οὖν ὅτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐννέα ἐκεῖτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς ἡμίσεος σταδίου. Adde Virg. AEn. V. 596. Ovid. IV. Met. 457. MUNCK.

11 QUI CUM CONATUS ESSET] Malim, *Quod cum.* MUNCK. Usitatior est ejusmodi ellipsis pronominis *id*, quam ut Munckeri conjecturae, *quod cum c. e.* subscribere ausim. WOPKENS.

12 A JOVE FULMINE] Pindarus Pyth. Od. IV. à Dianâ sagittis confixum canit. Schol. ὅτι δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος ἐτελεύτησε τοξευθεὶς, Φερεκύδης φησίν. Schol. Hom. ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. MUNCK.

13 ET SERPENS APPOSITUS EST] Mallem *appositus esse.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *appositus esse.* Et sane ita postularet limatior syntaxis. Sed vide not. ad cap. 3. ubi parem habes anomaliam. Caeterum pro serpente *vulturem* nominant Virg. AEn. VI. Apollod. lib. I. Ovid. in Ib. vers. 182. Schol. Juven. ad Sat. XIII. 51. aliique. Alii duo vultures ei apposuerunt, ut Lucillius Anthol. II. Τὸν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν. Et Propert. lib. II. el. 16. *Atque inter Tityi volucres mea poena vagetur.* Idque Homero auctore Odyss. Λ. 577. Quem secutus & Seneca est Thyest. vers. 10. *Visceribus atras pascit effossis aves.* nec non Ovid. X. Met. 43. *Nec volucres carpsere jecur.* Cum Hygino faciunt Scholia recentiora Pindari ad Olymp. A. Τιτυοῦ δὲ ὡς κατὰ θεῶν μανέντος ὄφεις τὰ σπλάγχνα ὑπὸ γῆς κείμενα κατεσθίουσιν ἀνακαινιζόμενα ἀεὶ κατὰ τὸ Προμηθέως ἧπαρ. MUNCK. Plerique duos, unum nonnulli ei adposuerunt vulturem. Tibull. l. I. El. 3. vs. 75.

Porrectusque novem Tityus per jugera terrae
Adsiduas atro viscere pascit aves,

Ad

eſt, [1] qui jecur ejus exeſſet, quod cum Luna recreſcit.

LVI. *Buſiris.*

In AEgypto apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, & AEgyptus annis novem ſiccitate exaruiſſet, ex Graecia [2] augures convocavit. [3] Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtravit, inmolato hoſpite, venturos imbres, promiſſiſque fidem ipſe inmolatus exhibuit.

LVII.

Ad quos verſus elegantiſſ. Broukhuſius videndus, item Ciofan. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 456. Lutatius ad l. l. vs. 14. haec adnotat *ſecundum Homerum qui dicit, viſcera Tityonis gemino vulture exedi, non uno, ut Virgil. dicit.* Lucian. Dialogo XVII. Mort. l. 5. ὁ δὲ Τύραννος, ὦ Ἑρμῆ, παρὰ τὸν Τιθυὸν ἀποταθεὶς, ὙΠΟ` ΤΩ͂Ν ΓΥΠΩ͂Ν κειρέσθω καὶ αὐτὸς τὸ ἧπαρ. Non poſſum non addere Apollodorum lib. I. pag. m. 13. de Apolline, κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ ΤΙΤΥΟ'Ν. ὃς ἦν Διὸς υἱὸς, καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς ἘΛΑ'ΡΗΣ, ἣν Ζεὺς ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. οὗτος ἐρχομένην εἰς Πύθωνα Λητὼ θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεὶς, ἐπισπᾶται· ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ ΚΑΤΑΤΟΞΕΥΟΥ'ΣΙΝ ΑΥ'ΤΟ'Ν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον. ΓΥ'ΠΕΣ γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν ᾅδου ἐσθίουσιν.

1 Qui jecur ejus exesset] Schol. Stat. ad Theb. lib. I. 710. *Ab Apolline victus eſt, & deductus ad Tartara, cujus jecur à vulture tunditur* (Leg. tondetur) *in aeternitatem ſupplicii pullulantibus fibris.* Hoc ideo fingitur, quia jecur eſt libidinis ſedes. Vid. Horat. lib. I. Od. 25. vers. 15. Serv. ad AEn. VI. 596. Vett. Schol. in Perſ. Sat. I. vers. 26. & Horatii ad adductum locum. Heraclidem Alleg. Hom. p. 25. Achill. Tat. lib. VI. pag. 401. MUNCK.

Ad CAP. LVI.

2 Augures convocavit] Puta, ſterilitas iſta, hoc eſt, fecit, ut convocarentur. Quanquam magis credam, ſcripſiſſe Noſtrum, *Convocati.* SCHEFF. *Buſiris* puta, quem ſuo more ex praecedenti narratione lectori ſubaudiendum relinquit. Vid. not. ad cap. 8. Cl. Schefferus cenſet ſcripſiſſe Hyginum *convocati.* MUNCK.

3 Thasius] *Thraſius.* MICYLL. Recte corrigit Micyllus, *Thraſius.* Sic enim habet Apollodorus lib. II. ubi rem enarrat. SCHEFF. *Thraſius*, quod volebat Micyllus, merito probat Schefferus. Vide Apollod. lib. II. pag. 104. Edit. Comm. Ovid. I. Art. A. vers. 651. Probus ad II. Georg. Virg. ἀπάνθρωπον illud ſacrum Pygmalionem ſuaſiſſe Buſiridi tradit. Caeterum pro *fratris* legebat *Vatis* Nob. Heinſius. MUNCK. Philargyr. ad III. Georgic. vs. 5. hunc vatem Pygmalionem Cyprium vocat & per octo annos AEgyptum ſterilitate laboraſſe refert. De hac fabula conſule Serv. ad VIII. AEn. 300. Broukh. ad Tibull. l. I. El. 8. vs. 25. Hunc *Buſirim* Neptuni & Anippes e Nilo natae filium vocat Plutarch. Parall. T. II. pag. 315. qui plura de Buſiride ex Agathone Samio refert. item Plut. in Theſeo T. I. p. 5. & de Herodoti malig. T. II. p. 857. Schol. Apoll. Rhodii lib. IV. vs. 1396. Lact. ad Statii XII. Theb. vs. 155.

Ad CAP. LVII.

4 Sthenoboea] Ita ſcriptum hoc vocabulum etiam apud Juvenal. Sat. X. 327. Schol. Horat. ad lib. III. Od. 7. & Statianum interpretem ad Theb. lib. IV. vers. 586. Sic *Caſſiopeia* cum aliis, tum Hygin. Aſtron. II. 10. quae Graecis Κασσιέπεια. *Beronice* Juſtino lib. XXVI. 2. Schol. Juvenal. ad Sat. VI. vers. 157. quae illis Βερενίκη. Invenio tamen etiam Κασσιόπεια. apud Lucian. Περὶ Ὀρχήσ. pag 933. Edit. Bened. & Βερονίκη apud Theocrit. Eidyll. XVI. 107. quanquam Scaliger ad Manil. τὸ *Caſſiopeia* damnat. Servio *Sthenoboea* eſt ad AEn. V. 118. ut Heſychio Σθενέβοια in Κρελίννουσιν, & Apollod. lib. II. p. 70. Luciano in Deâ Syriâ. *Antiam* cum Homero appellant Fulgentius lib. III. & Zenob. Cent. II. 87. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Ed. Steph.

Ἀν-

LVII. [4] *Sthenoboea.*

Bellerophon, cum ad [5] Proetum regem exul in hoſpitium veniſſet, adamatus eſt ab uxore ejus Sthenoboea: qui cum concumbere cum ea noluiſſet, illa viro ſuo mentita eſt, ſe ab eo compellatam. At Proetus, re audita, conſcripſit tabellas de ea re, & [6] mittit eum ad [7] Jobaten regem, patrem Sthenoboeae: quibus lectis, talem virum interficere noluit, ſed ad Chimaeram eum interficiendum miſit, quae [8] tripartito ore flammam ſpirare dicebatur. [9] Idem [10] prima leo, poſtrema draco,

Ἄντεια, ἡ καὶ Στενέβοια. ſcrib. Σθενέβοια. quomodo & apud Euſtath. legitur ad Iliad. I. p. 488. Edit. Baſ. Libidinoſarum mulierum, quae ſceleſte criminatae ſunt eos, à quibus ſpretae erant, octo congeſſit exempla Muretus Var. Lect. lib. I. cap. 12. quibus ego non pauca poſſem addere, ſi opus eſſet. MUNCK.

5 Proetum regem] De eo vide Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 670. & ad III. Thebaid. vs. 453.

6 Mittit e. ad Job.] Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. addit cauſſam Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατὰ τὶ παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, ΤῸ ΜῊ ΤΟῪΣ ΣΥΜΦΑΓΌΝΤΑΣ ’ΑΛΛΉΛΟΙΣ ΠΟΤῈ ΠΑΡ’ ’ΑΛΛΉΛΩΝ ΘΝΉΣΚΕΙΝ, εἰ μήπου τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. Διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε. Ob eandem fere cauſſam Theſeus Hippolytum interficere noluiſſe videtur, nempe quod erat Hippolytus ἀνὴρ ἐμφύλιος. Ixion dicitur furiis fuiſſe agitatus, quod Socerum ſuum dolis, quos ipſe ei ſtruxerat, interemit, ejuſque caedem nec Dii nec homines expiare voluiſſe perhibentur, ut refert Schol. Apoll. Rhod. lib. III. Arg. vs. 62. qui, & Schol. Pindari O. Pyth. II. vs. 55. addunt, Ixionem fuiſſe primum, qui ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. i. e. virum adfinitatis vinculo junctum. ſic ἐμφύλιον αἷμα de hac caede dixit Pind. O. Pyth. II. vs. 57. quomodo & ἐμφύλιον αἷμα pro ὁ πατρῷος φόνος dixit Sophocl. OEd. Col. vs. 403. ubi v. Schol. ſed, ut ad rem redeamus. Noſter lib. 2. Poët. Aſtronom. cap. 18. dicit duntaxat Proetum ipſum ſubplicium ſumere noluiſſe, quod eum dilexerat.

7 Diobaten] *Joabaten.* MICYLL. Perperam, ſcribe *Jobatam*, quomodo eum vocat infra c. 243. & in Aſtron. II. c. 10. Apollodoro lib. II. eſt Ἰοβάτης, quem ſecutus Micyllus putabat *Jobaten* ſcribendum. Sed altero modo illud η Graecum ſaepe vertunt Latini, ut, μηχανὴ, *machina.* φηγὸς, *fagus.* De qua re in de Permutatione litterarum. SCHEFF. Adhaeſit D ex praecedenti voculâ. Lege, *ad Jobatem* ex Servio, vel *Jobaten*, ex Apollodoro & Zenobio. Infr. cap. 143. *Sthenoboea Jobatis filia.* Ad formam tertiae inflexionis declinavit, ut *Alcidis*, *Thyeſtis*, *Oreſtis*, & alia id genus complura apud veteres gignendi caſu; niſi *Jobati* ibi ſcribere mavis. Nam *Jobates* ille etiam Ἰόβατος dictus eſt Graecis. Vide Pindari Schol. recent. ad Olymp. Od. XIII. Corruptiſſime *Adjuvarces* dicitur Schol. Statii ad lib. IV. Theb. vers. 589. *Proetus ad Adjuvarcem ſocerum ſuum miſit.* Tolle alterum *ad* & ſcribe, *ad Jobatem.* MS. habuit, *Adjuvatem.* Tiliobroga Fulgentium & Hyginum ſcribere *ad Chimaeram* annotat. Non vidit vitium. *Jovates* ſcriptum fuerat, ut apud Servium ad AEn. v. 118. pro *Jobates.* MUNCK. *Jobaten* ſcribendum eſſe docet Plutarchus, mox ad partes vocandus.

8 Tripartito ore] Quia triplex caput ei dederunt nonnulli. Vide Schol. Horat. lib. I. Od. 27. MUNCK. Adde Palaephatum de Incredibilibus cap. 29. ἦν δὲ χίμαιρα, ὥς φασιν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτο γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφαλάς. ἀδύνατον δὲ λέοντα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι.

9 Idem prima leo] Quid, *idem*? an Chimaera? Inepte. ſcribendum meo judicio, *flammam ſpirare dicebatur identidem.* SCHEFF. Scribo, *item.* Occurrit idem vitium in Gloſſis Steph. *Idem*, ὁ αὐτός. *Idem*, ὁμοίως. ſcribe, *Item.* Infr. cap. 82. *Item poma ei ſuper caput pendent: quae cum vult ſumere, rami vento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet.* Cl. Schefferus legit & diſtinguit: *flammas ſpirare dicebatur identidem.* Sed forſan veravit Illuſtr. Heinſius, cum reſcribendum cenſuit, *id eſt.* MUNCK.

10 Prima leo] Expreſſus hic verſiculus ex illo Heſiodi Theog. 323. vel Hom. Iliad. Z. 181. Πρό-

co, media ipsa chimaera. Hanc super Pegasum sedens, interfecit: & decidisse dicitur in [1] campos Aleios, unde etiam [2] coxas ejecisse dicitur. At rex virtutes ejus laudans, [3] alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenoboea re audita, ipsa se interfecit.

LVIII.

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. H. e. *capra*. Sed Hygino assutus à glossatore aliquo videtur. Certe adducit eum tanquam notissimum Hieron. Epist. Select. lib. II. 13. Edit. Canis. *Ut ex contrariis diversisque naturis unum monstrum novamque bestiam diceres esse compactam*, *juxta illud Poëticum: Prima leo, postrema draco, media ipsa chimaera.* Nimirum Lucretii est lib. v. pag. 675. Ed. Lambin. In Catal. Pith. lib. IV. dicitur *ore leo*, *tergoque caper*, *postremaque serpens.* Corruptus in hac fabula Servius ad AEn. VI. 288. *Chimaera Titonis & Cheldride filia, ore leo, postremis partibus draco, media capra secundum fabulas fuit.* Scribe, *Typhonis & Echidnae filiâ* ex Hygini Geneal. Apollodoro, aliisque. Idem ad AEn. v. vers. 128. In medio habuisse caprae caput, atque inde efflasse ignem scribit. Hinc ergo Ovid. IX. Met. 648. *Quoque Chimaera jugo mediis in partibus ignem, Pectus & ora leae, caudam serpentis habebat.* Schol. Horat. ad lib. I. Od. 21. in Crago monte Lyciae collocat hoc monstrum. Quem refellere potes ex illo Ovidii loco. Habet tamen ille suos auctores. Vide Eustath. ad Dionys. pag. 112. Ed. Steph. MUNCK.

1 CAMPOS ALIENOS] Lege *c. Aleios*. MICYLL. *Aleios* recte conjecit Micyllus pro *alienos*: quem secuti sunt, qui deinde has fabulas vulgarunt. Cic. III. Tusc. *Qui miser in campis moerens errabat Aleïs.* Ἀλήϊον πεδίον dicti illi campi ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, quod ibi erraverit Bellèrophon, ut vult Homeri Schol. ad Iliad. Z. 155. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Καὶ δὴ παρὰ τὸ Ἀλήϊον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου, καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως. Pro τυφλοῦ an legendum χωλοῦ? Non est necesse. Schol. recent. in Olymp. Pind. XIII. Φασὶ γὰρ ὡς βουληθεὶς πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι σὺν τῷ Πηγάσῳ ἐξοιστρωθέντος τοῦ ἵππου παρὰ τοῦ Διὸς, πίπτει καὶ χωλοῦται. καθὼς δέ τινας καὶ τυφλοῦται καὶ ἐκπλανᾶται καθὼς τὸ Ἀλήϊον χῶλος. Ovid. in Ib. vers. 257. *Quique ab equo praeceps in Aleïa decidit arva.* *Aleïus cespes* est Avieno Perieg. Adde quae observavit Ampliss. Spanhemius in de Numm. praestant. pag. 230. & Incomp. Heinsius ad Ovid. Ib. vers. 257. Hesych. & Etymol. in Ἀλήϊον. MUNCK. Consule tu Schol. Homeri Iliad. VI. vs. 155. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 867. & Schol. Pind. O. Isthm. VII. vs. 66. e quibus haec historia supplenda est. Fabula vero haec orta est ex historia, quam egregie inlustrat Plutarchus in *De Virtut. Mulier.* Tom. II. pag. 247, 248. qui omnino consulendus, nam caussam docebit, etiam inter alia egregia, cur equi Pegasi alati fabula ad velificationem referenda sit, ut optime monuit ex Palaephato & Lutatio ad Stat. Cel. Burm. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 784. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. p. m. 4. Praeterea Juvenes sciant, oportet, Poëtas navibus etiam dedisse alas pro velis. Sic Homerus Odyss. Λ. vs. 124. —— τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. Eurip. Helen. vs. 146.

> Ὅπη νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν.

Sic ἐπτερωμένον de navi Paridis, sive Alexandri, velis armata intelligit Tzetzes ad Lycophron. vs. 85. Sic *velorum pandimus alas* dixit Virgil. III. AEn. vs. 520. ubi vide Serv. qui ad lib. VI. vs. 19. per *remigium alarum* vela navis intelligit. De Neptuno canit Virg. I. AEn. vs. 160.

> —— *Caeloque invectus aperto*
> *Flectit equos, curruque* VOLANS *dat lora secundo.*

Ubi Servius. *Non per coelum vectus, sed coelo jam sereno vectus per maria.* quomodo etiam fere Bellerophontes Pegaso alato vectus dici potest *volasse*. Hoc autem verbum *volare* & de equitantibus & de navigantibus adhiberi solet. Livius lib. I. cap. 57. *Omnes citatis equis* ADVOLANT *Romam.* Sic de ipsorum equorum citissimo cursu Homerus Iliad. Ψ. vs. 449.

> Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
> Ἵππους, τοὶ δὲ ΠΕΤΟΝΤΟ κονίοντες πεδίοιο.

& vs. 506. —— Τὼ δὲ σπεύδοντε ΠΕΤΕΣΘΗΝ. Odyss. O. vs. 192. —— Τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. Pro navigare Virgil. l. III. AEn. vers. 124.

> *Linquimus Ortygiae portus, pelagoque volamus.*

De ipsa navi usus Euripides in Medea vs. 1.

> Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ ΔΙΑΠΤΑΣΘΑΙ σκάφος
> Κόλχων ἐς αἶαν, κυανέας Συμπληγάδας.

Πετομένη κώπη, i. e. volans remus, in Helena vs. 673. & sic fere omnia vocabula e re equestri de-

LVIII. *Smyrna.*

4 SMYRNA 5 Cinyrae Assyriorum regis & 6 Cenchreidis filia, cujus ma-

desumta ad rem nauticam transtulerunt poëtae. ut μάστιγι ἐλαύνειν ἵππους proprie Homer. Iliad. Θ. vs. 45. Iliad. Ψ. vs. 500, 536. Iliad. Ω. vs. 691. unde neutraliter pro equis vehi. V. inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 141. ad naves jam transtulit ipse Homerus Odyss. N. vs. 169. Apollon. Rhod. l. I. Arg. vs. 4. adde inl. Spanh. ad Aristoph. Nub. vs. 25. ἰθύνειν contra, quod proprie de navium gubernatore, unde ἰθυντὴς, gubernator. v. Schol. Apollon. Rhod. lib. IV. vs. 1260. & inl. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 83. pro *currum regere* dixit Apollon. Rhod. lib. I. vs. 753. nec non Euripides in Phoenissis vs. 184. Plura hujusmodi exempla dabunt Freinshem. & Dukerus ad Florum lib. II. cap. 2. §. 35. e quibus patet, per *Pegasum alatum* facile *navem velocem* intelligi, & sic omnes fabulas bene explicari posse, si modo Poëtarum allegorias habeamus perspectas. sic currus Pelopi a Neptuno datus, & alae, fuere navis, & vela. vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 156. pag. 21. B. Sic de Perseo Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 544. *Volatu dicitur venisse ad interficiendum Gorgona, quod ideo fingitur, quia navigio venit* &c. Pluribus aliis allegoriis describunt naves Mythologi. Sic Hercules aeneo lebete, aut juxta alios phiala vectus, ad Erythiam Hispaniae insulam mare transgressus fuisse fertur. Vid. Athenaeus lib. XI. cap. 5. pag. 469, 470. Apollodor. l. II. p. 125. H. Junius lib. II. Animadv. cap. 3.

2 COXAS EJECISSE] Valde dubito, haec sana esse; Sensus facile patet, at *ejicere coxas*, pro *luxare* vel *frangere* num dicatur, ostendant nobis filii medicorum, quos nunc non est otium consulere. Mallem ego hoc loco legere, *Coxas elisisse*. SCHEFF. Lego, *elisisse*. quod video etiam Scheffero, viro Cl. placere. *Elidere* est frangere. Nemes. Ecl. III. *Vix haec ediderat, decerpunt vitibus uvas, Et portant calathis, celerique illidere planta Concava saxa super properant.* Legerim & ibi *elidere*. Vellejus lib. II. cap. 4. *Ut quaedam elisarum faucium in cervice reperirentur notae.* Cyprian. Tract. I. *Ne conversi elidant vos. Elidere* dixit, quod Matth. cap. VII. vers. 6. Graecus codex ῥήσσειν, Vulgata transtulit *dirumpere*. Si non haec, certè vera lectio est illustris Heinsii *fregisse* Not. ad Ovid. Ib. vers. 257. Sed idem ille Heinsius postquam haec scripseram, à me forte salutatus, *ejicere* pro *luxare* alicubi à se lectum cum mihi narraret, consului veteres medicos, si reperire possem. & reperi, ecce, apud Scribonium Largum Compos. 206. *Ad luxatum omne, & ejectum, & repositum, articulamentum benefacit.* Maneat ergo sarta tecta Hygino lectio vetus. *Extorquere* eo sensu invenias usurpatum in Fragm. Dalmat. Petron. & Sulpic. Sev. lib. I. Histor. Sacr. *decutere* apud Jul. Obseq. *excutere* in lege Salicâ. MUNCK.

3 ALTERAM FILIAM] Quaenam est illa altera filia? *Anticliam* appellat Pind. Schol. ad Olymp. XIII. Unde facile persuadeor scripsisse Hyginum *Anticliam filiam*, vel *alteram filiam Anticliam*. Nempe, ut alteram vocem omitteret librarius, similitudo literarum fecit. Supr. cap. 45. *ut Philomelam alteram filiam sibi in conjugium daret.* Quam Anticliam Pind. Schol. eam Hom. ad Iliad. Z. v. 153. *Casandram*, Apollodor. lib. II. pag. 71. *Philonoën* facit, ut & Tzetzes in Lycophr. Scholiast. Stat. ad lib. IV. Theb. vers. 589. *Virtutem ejus laudans alteram filiam Alchimenem ei dedit uxorem.* Legerim, *Anticliam*. MUNCK.

Ad CAP. LVIII.

4 SMYRNA] Haec Latinis *Myrrha* dicitur MICYLL. Myrrha est Ovidio, Servio, & aliis. In scriptura tamen nihil mutandum. Vide indicem Giphani in Lucretium, voce *Smyrna*, & adde, quae notamus infra cap. 275. SCHEFF. Ita & cap. 271. & 275. Sed cap. 251. *Zmyrna* dicitur. Cap. 164. *Myrrha*, ut & apud Serv. ad AEn. V. 26. Nempe Σμύρνα & Μύῤῥα dicunt etiam Graeci: quorum posterius Latini usu suum fecerunt. Glossarium editum à Barthio Advers. Lib. XXVIII. 9. *Smirna vel mirrha Latinis dicitur.* Adde Servium ad Ecl. X. 18. Anton. Liberal. cap. 34. Athen. lib. XV. Μύῤῥα γὰρ ἡ Ζμύρνα παρ' Αἰωλεῦσι. Tzetzes in Lycophr. Μύῤῥα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγυος (Leg. ἔγκυος) γενομένη, αἰδουμένη τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. Ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλε, (Leg. μετέβαλον) τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον, μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν αἰωλικῶς. Sed σμύρνα, quamvis AEolicum sit, usurpat tamen Matth. cap. 2. vers. 11. Aliter haec paulo narrat Theocrit. Schol. ad Eid. I. vers. 107. Κινύρου τοῦ Ἀπόλ-

mater Cenchreis ſuperbius locuta, quod filiae ſuae formam Veneri anteposuerat. Venus matris poenas exſequens, Smyrnae infandum amorem objecit, adeo ut patrem ſuum amaret: quae ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix [1] intervenit, & patre neſciente, per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idque ne palam fieret, pudore ſtimulata, in ſylvis ſe abdidit. [2] Cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciem arboris eam commutavit, [3] unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, qui [4] matris poenas à Venere eſt inſequutus.

LIX.

Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μοῖρα, ἥτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρὸς, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας &c. Sub finem fabulae lege ibi, ἐφ' οἷς ἀχθομένη, ἢ αἰσχυνομένη, ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. MUNCK. Vide Perizonium ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 31.

5 CINYRAE ASSYRIORUM REGIS] Alii Cypriorum regem faciunt. Aſſyriorum tamen rex eſt etiam Apollodoro lib. III. SCHEFF. Apud Apollodor. Panyaſis *Thoantem* appellat. *Theiantem* Anton. Liberal. cap. 34. rectius. Atque ita ſcribendum Apollodor. Vide Euſtath. ad Iliad. Α. p. 759. Ed. Baſ. De genealogiâ & regno hujus *Cinyrae* dixi ad Antonin. nonnulla, quibus non diſſimilia eſſe, quae lib. II. Cypri ſuae habet Meurſius, poſtmodum comperi. Ne quis tamen à me ejus ſcrinia compilata exiſtimet, moneo heic lectorem, eodem protuliſſe anno opuſculum illud Celeberrim. Graevium, quo meus prodiit Antoninus, tametſi novitatis gratiam aucupaturus Typographus annum CIↃ IↃC LXXVI. ei praefixerit. MUNCK. Conſulendus Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. x. Met. vs. 298. Munckerum Meurſii ſcrinia non compilaſſe pro certo habeo; ſed Apollodori locum jam dudum ante eum ex Oppiano ita emendaverat P. Leopardus lib. XX. Emendat. cap. 22.

6 CENCHREIDIS] Ita & Lactant. Argum. lib. x. Met. fab. 9. *Myrrha Cinyrae & Cenchreidis filia.* Gloſſa Codicis Neapolitani *Cenchreidem* dictam vult Cinyrae uxorem, quod pater ejus fuerit *Cenchrus.* MUNCK. Conſule Meziriac. ad Ovidii IV. Ep. Heroid. pag. 357, 358, 359, 360. & ſeqq.

1 INTERVENIT, ET PATRE NESCIENTE] non cohaerent iſta. Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum, *nutrix intervenit. Ita patre neſciente.* Illud *ita* facile depravari potuit, propter litterarum proxime praecedentium ſimilitudinem. SCHEFF. Cl. Schefferus ſcripſiſſe noſtrum ſuſpicatur, *intervenit. Ita patre neſciente* &c. Quomodo tamen, quod in textu eſt, defendi poſſit, oſtendi ad cap. 8. MUNCK.

2 CUI VENUS MISERTA EST] Scio, genus hoc reperiri, & egit de eo Voſſius in libro de Conſtructione cap. 39. Sed cum alibi noſter aliter, paene ſuſpicor, & hic ſcribendum eſſe, *cujus Venus.* SCHEFF. Vid. Mariang. de Fano Benedicti Auctar. Epiſt. 4. Servium ad AEn. I. v. 601. Edit. Fabric. Voſſium Conſtruct. cap. 39. Diomedes lib. I. *Moderor, miſereor tibi.* Cyprian. Tract. I. *Nolite miſereri ſenioribus atque juvenibus.* Corippus lib. I. *Supplicibus miſerere tuis.* Qui & *miſerari* cum dandi caſu jungit cum aliis locis, tum lib. II. *Sponte ſua dominus ſervis miſeratus egenis.* Auguſtin. Meditat. *Miſerere nobis, miſerere mihi peccatori,* & alia talia non pauca. Berkelius ſuum MS. exhibere *cujus* ait. Sed ego illud alterum Hygino puto eſſe non indignum. Vetus interpres Pſalm. 59. vers. I. *Iratus es, & miſertus es nobis.* Math. XVII. 15. *Miſerere filio meo.* Siracidae XII. 3. *Miſertus eſt poenitentibus.* & 13. *Quis miſerebitur incantatori* &c. XXXVI. 14. *Miſerere plebi tuae.* Et ſic identidem ille. MUNCK.

3 UNDE MYRRHA FLUIT] Ovid. x. Met. vs. 500. *Eſt honor & lachrymis, ſtillataque cortice myrrha Nomen herile tenet. Lacrymas* vocat illum humorem, quem ſudat arbor, Graecorum more. Tzetzes ad Heſiod. pag. 20. Edit. Heinſ. Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκωνος δάκρυ. Hinc *lacrymoſum ſtipitem* ei adſcribit Avienus Perieget. p. 421. Ed. Pith. *Prorumpit lacrymoſo ſtipite myrrha, Myrrha furor quondam Memyreus.* Lege, *Cinyreius.* MUNCK. Gummi, electra, & omnia aromata ex arboribus defluentia, Graecis dicuntur δάκρυα. Vide D'Arnaudtium lib. I. Lect. Heſychian. cap. 17. Herodot. l. II. cap. 96. τὰ δὲ δὴ πλοῖα —— ἐστι ἐκ τῆς ἀκάνθης πεποιημένα. τὸ δὲ ΔΑΚΡΥΟΝ, κόμμι ἐστί. Hanc fabulam paullo aliter confictam videre eſt in Plutarchi Parallelis T. II. p. 310, 311.

4 MATRIS POENAS A VENERE EST INSEQUUTUS] Quia editus, cum jam mater a Venere mutata eſſet in arborem. Vide Ovid. & Indicem. SCHEFF. Transferam huc, quae de hoc loco ad Anton. Liberal. cap. 34. notavi. Explicat Cl. Schefferus: *Secutus eſt, poſt eſt natus, quam* pu-

LIX. *Phyllis.*

DEMOPHOON Thesei filius in Thraciam ad [5] Phyllidem in hospitium dicitur venisse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non venisset, illa eo die dicitur novies ad littus cucurrisse, [6] quod ex eo [7] Enneados Graece adpellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis

puniretur mater. At in Indice voce EXEQUI producit ex hoc capite, *exequi poenas matris.* Prorsus ut ego ista interpretanda arbitratus sum in meis ad Hyginum notulis. Nec sententiam adhuc muto. Nam *insequi poenas* videtur dixisse, ut *persequi injurias* cap. 116. nisi si *exequi* rescribere malis. Sed nihil opus est. Sic Astron. II. cap. 4 *Nisi Icarii mortem persequuti, & eum forent ulti.* Dares Phrygius: *Decreverunt injurias Trojanorum persequi.* quod *defendere injurias* initio libelli sui dixit. Lactant. Argum. XI. Met. 9. *Ne ultra persequeretur admissum.* Ita repone ex MS. Sallust. Catil. 9. *Acceptâ injuriâ, ignoscere, quam persequi, malebant.* & Jug. 14. *Tuasne injurias persequar.* Noster cap. 140. *Matris poenas est executus.* Ad quem locum notavi: *Poenae matris sunt, quas Python matri debebat.* Paria in Indice Cl. Schefferus voce POENA. Sed cum *exequi* pro *ulcisci* ponatur, (vid. Gronov. ad Liv. lib. I. cap. 59.) rectius forte *poenas matris* dixeris illa mala, quibus mater à Pythone erat exagitata. Poena enim pro quovis malo nonnunquam ponitur. Lucan. lib. VIII. 195. *Mors ultima poena est.* Notanda haec locutio, *matris poenae à Venere.* Sic cap. 88. *Cupiens à fratre suo Thyeste injurias exequi.* Utramque phrasin indici Hyginiano vellem inseri. Sed quomodo, dices, ultus est poenas matris Adonis? Quod vivus sui amore, mortuus dolore, Deam torsit. Ovid. de Adonide lib. X. Met. 524. *Jam placet & Veneri, matrisque ulciscitur ignes.* Ita pridem commentabar. Nihil habeo, quod addam praeterea, nisi, dum intentius cogito, videri mihi illos ablativos à *Venere*, & à *Matre* etiam referri posse ad verba *insequi* & *exsequi.* Certe paulo superius in illis verbis: *matris poenas exequens.* & cap. 73. *Ut post suam mortem poenas à matre exequeretur.* *exequi* pro *exigere* posuit. Justin. XLII. cap. 1. *Diu cupitam captivitatis ultionem exequuti sunt.* Atque ita *poenae matris* erunt, quas Venus & Python matri debebant. Caeterum *insequi* pro *exequi* usurpavit etiam Justinus lib. XXXVIII. cap. 6. *Non delicta regum illos, sed vires & majestatem insequi.* Confer notata ad cap. 119. MUNCK. De Adonide Ptol. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 486.

Ad CAP. LIX.

5 PHYLLIDEM] Sithonis filiam. Vide Servium ad Ecl. V. vers. 10. ubi hanc fabulam habes. Tzetzes ad Lycophr. pag. 80. Edit. Bas. Steph. autem p. 87. Acamanti tribuit, quod alii Demophoonti. MUNCK.

6 QUOD EX EA] Non ex ea, ita enim Phyllidis dici debuit; sed quia novies cucurrit ad litus, Scribendum igitur, *ex eo.* SCHEFF. Ita reposui ex conjecturâ Cl. Schefferi, pro *ex eâ.* MUNCK.

7 ENNEADOS] Assentior eruditissimo Meursio, qui legendum censet, *Enneadoi.* Graece namque est ἐννέα ὁδοί. Vide ipsum in de Reg. Atheniensium lib. III. c. 7. SCHEFF. Ἐννέα ὁδοὶ Meursius. Quod cur cum Cl. Scheffero non probem, caussam non habeo. Adde Nobil. Heinsii notas ad lib. III. Amor. vers. 37. Etymol. Magn. in Ἀμφίπολις. Coluthus Helenae raptu δρόμον ἐννεάκυκλον appellat; ad quem locum plura Brodaeus suppeditabit, quae hanc emendationem adstruant. Adstruit etiam, ut opportune me monuit Christophorus Sandius, Henricus Valesius. Ut Sandium ipsum audias, excerpam ex ejus literis, quae huc faciunt. Eodem modo, inquit, locum hunc restituit Henricus Valesius not. MSS. in Harpocrat. v. Ἀμφίπολις. Certe Harpocration d. l. de Amphipoli scribit, quod πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. De ea Thucydides lib. IV. scribit, Agnonem οἰκιστὴν, qui eo Athenienses deduxit, urbem, prius ἐννέα ὁδοὺς dictam, vocasse Amphipolin. At idem Harpocration v. Ἐννέα ὁδοί. Αἰσχίνης ἐν τῇ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. τόπος ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Vide Diodorum Siculum lib. II. p. 117. & quae ibi jam laudatus Valesius annotavit. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii Epist. II. Heroid. pag. 197.

phoontis [1] ſpiritum emiſit. Cui parentes cum ſepulchrum conſtituiſſent, arbores ibi ſunt natae, quae certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia areſcunt & [2] diffluunt. Cujus ex nomine folia graece [3] Phylla ſunt adpellata.

LX. *Siſyphus & Salmoneus.*

[4] Sisyphus & Salmoneus AEoli filii inter ſe inimici fuere. Siſyphus petiit ab Apolline, quomodo poſſet interficere inimicum, [5] id eſt, fratrem. Cui reſponſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiae procreaſſet [6] liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt

1 Spiritum emisit] Ἐξέπνευσε, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Euangeliſta. Idem eſt *dimittere vitam* & *deponere animam* apud Nepot. in Annib. cap. 1. & 12. *Spiritum deponere* in veteri inſcript. apud Gruterum. *Dimittere animam* apud Martial. 1. epigram. 79. MUNCK.

2 Diffluunt] Mallem, *Defluunt. Defluere* eſt ſenſim decidere. Contrarium eſt *affluere.* Tertull. de Anim. cap. 51. *Vel affluit capillago, vel defluit.* Ita & *defluere capillus* dicitur apud Plinium. Sammonicus: *Defluit expulſus morbo latitante capillus.* Καταῤῥεῖν eadem notione uſurpant Graeci. Jer. cap. VIII. 13. Καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν. & ἀποῤῥεῖν Pſalm. 1. τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται. Vulg. interpres, *Folium ejus non defluet.* Et Eſai. cap. 1. vs. 30. *Cum fueritis velut quercus defluentibus foliis.* Loquitur ita quoque Theophylact. in Matth. cap. XV. Iſidorus Orig. XVII. 6. *Flores nominati, quod cito defluant de arboribus, quaſi fluores.* v. 35. *Unde & tunc folia arborum defluunt.* Non ignoro tamen nobiliſſ. Heinſium apud Prudent. obſervaſſe *diſpuere* pro *deſpuere*, & *diſtruere* pro *deſtruere.* Quibus, ſi velis, poſſis vulgatam lectionem in Hygino defendere. Feſtus: *Amicinum utris pediculum, ex quo vinum diffunditur.* Lege, *defunditur* cum Leid. Cod. Item, *diruncinnt*, *depurgant*, idem Cod. *deruncinnt.* MUNCK.

3 Phylla sunt appellata] Servius: *Unde etiam Phylla dicta ſunt à Phyllide, quae antea Petala dicebantur.* Converſam Phyllidem in amygdalum fabulantur. Unde Phyllida bis dixit amygdalum Palladius Lib XIV. MUNCK.

Ad CAP. LX.

4 Sisyphus] Frater Athamantis vocatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 107. quem Athamanta AEoli filium fuiſſe vidimus cap. 1. vide Eumdem ad vs. 229. item Schol. Apollon. Rhod. l. III. Arg. vers. 1093, 1239. Hic Siſyphus dicitur fuiſſe rex Corinthi, verſutiſſimus vir, ac nequiſſimus. Conſule Schol. Sophocl. Ajac. vs. 190. Schol. Ariſtophan. Acharn. vs. 390. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 980. & hinc domus Siſyphi apud Graecos valde deſpecta fuit. v. Broukh. ad Propert. lib. II. El. 17. vs. 12. Horum patrem AEolum non fuiſſe Ventorum regem, ſed quemdam apud Elidem dicit Servius ad VI. AEn. vs. 585. Ex AEolo Hellenis filio, in Theſſalia rege, & Enarete, Deimachi filia, Siſyphum eſſe natum docet Apollodorus lib. I. p. 27, 41.

5 Id est fratrem] Hoc non Hygini eſt, ſed gloſſatoris. SCHEFF. A gloſſa haec eſſe cenſet Cl. Schefferus. MUNCK.

6 Liberos, fore ultores] Mallem, *liberos, eos fore ultores.* Illud *eos* ſimilitudo literarum praecedentium abſumpſit, quod apud Noſtrum ſaepe accidit. SCHEFF.

7 Ut rescit *] Deeſt heic, ut recte obſervat Cl. Schefferus, quid in Tyronem perpetrarit. MUNCK.

8 Qui nunc d. s.] Videtur deeſſe aliquid. MICYLL. Satis liquet, deeſſe quidpiam de crudelitate ejus in Tyronem. SCHEFF.

9 Propter impietatem] Servius ad AEn. VI. 614. quod Deorum conſilia publicarit. Homer. Schol. Iliad. A. 180. & Z. 153. quod Aſopo, filiae ejus eſſe raptorem Jovem, indicaverit. Atque ita etiam Apollod. lib. I. pag. 33. & Schol. Horat. ad Od. 14. lib. II. Quod crudeli latrocinio homines praegravans ingenti ſaxo necaret; Schol. Statii ad lib. II. Theb. 380. Quod Plutonem deceperit; Schol. Pind. ad Olymp. Od. I. pag. 104. Edit. Francof. Si impietas & ea dicenda eſt, etiam vinxit Plutonem, apud Euſtath. in Il. Z. pag. 487. Ut multum varient in hac fabula veteres, conſtat tamen inter omnes illum iſtum longum laborem ſuum malarum artium retuliſſe mercedem. Nota eſt vetus illa paroemia, Σισύφου μηχαναί. Syneſius Epiſtol. 121. Σὲ Κύκλωπα μὲν οὐχὶ τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι δίκη

ſunt filii nati : quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necavit. At Siſyphus [7] ut reſciit *, [8] qui nunc dicitur ſaxum, [9] propter inpietatem, [10] adverſus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad ſummum verticem perduxerit, rurſum deorſum [11] poſt ſe revolvatur.

LXI. *Salmoneus.*

SALMONEUS [12] AEoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, [13] ſedens [14] quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine eſt ictus.

LXII.

δίκη μετῆλθε. MUNCK. Scholiaſtae Homerici ſententiam firmat Tzetzes ad Lycophron. vs. 175. p. 24.

10 ADVERSUS MONTEM A. I. c. v.] Virgil. III. Georg. vs. 39. - *non exſuperabile ſaxum.* ubi Serv. *Quod contra mentem Siſyphus volvit. & NON EXSUPERABILE dixit, non quod ſuperari non poteſt, ſed quod exſuperare non valet ſummum montis cacumen.* Vid. Ciceron. I. Tuſcul. qu. 5.

11 POST SE] pro, *poſt eum.* Vide indicem. SCHEFF. H. e. *poſt eum.* Corippus lib. I. *Somnus ſe veniente fugit*, pro *eâ.* Fulgent. lib. III. 10. *Ne ſe converſus aſpiceret*, pro *eam.* Noſter Aſtron. II. 15. *Sibi lapide & ferro digitum vincire juſſit.* Capitol. Pertin. cap. 3. *Et ſeditiones quidem contra ſe compeſcunt.* Vide ibi Salmaſ. Ita contra *eum* pro *ſe* poſuiſſe eundem in vita Maximi & Balbini cap. 12. obſervat Caſaubonus. Adde Heinſii Apol. adverſus Croium pag. 108. Eraſmum in verbis Cypriano peculiaribus. Caeterum Siſyphi hoc ſaxum tantum fuiſſe ait Schol. Hom. ad Il. A. 180. quantum fuerat illud, in quod ſe, ne ab Aſopo deprehenderetur, transformaverat Jupiter. MUNCK.

Ad CAP. LXI.

12 AEOLI FILIUS] Apollodor. de AEolo lib. I. pag. 21. Edit. Comm. Καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δηιμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κεληθέα, Σίσυφον &c. Lege, Κρηθέα. Schol. Pind. ad Pyth. Od. 4. pag. 204. Edit. Francof. Λέγεται δὲ μήτηρ Κρηθεῖ καὶ Σαλμωνεῖ Ἐνάρεα &c. ſcripſerim, Ἐναρέτη ex Apollodoro. MUNCK. De hoc *Salmoneo* conſule Apollodor. lib. I. p. 43. & Salmaſ. de L. Hell. pag. 307. & Joh. Ludov. de la Cerda ad Virgil. lib. VI. AEn. vs. 585. ad hanc fabulam adluſit Lucianus in Timone §. 25.

13 SEDENS] *& aſcendens* videtur legendum eſſe. MICYLL. Bene, ac ſicut apud Livium eſt *inſidere templum*, apud Tacitum *inſidere aram.* Liquetque prorſus ex hoc loco, etiam *ſedere* activorum habere naturam. Vide Sanctium p. m. 187. Poſſet autem hic videri, ſcribendum, *ſedensque quadrigam.* Sed occurrunt alia ſimilia his apud Noſtrum. SCHEFF. Deeſt ante haec verba *&*, quod huc revocandum videtur ex ſequentibus. Nam τὸ *cives* interpretamentum τοῦ *populum* eſſe ſuſpicor, quanquam notavi jam ſuperius ad cap. 4. illam copulam ſaepe à Noſtro omitti. Vet. Epigram. quod Senecae tribuitur : *In populum ſic tu verba maligna jacis.* Micyllus corrigi volebat, *& aſcendens quadrigam.* Sed nihil eſt mutandum. Epitaphio Apollinaris Sidonii : *Summi pontificis ſedens cathedram.* Ad quem verſiculum conſule Savaronem, ſi hujus locutionis exempla deſideres : quibus nos haec addimus. Fulgent. lib. III. *Qualem equum ſedet, niſi Pegaſum?* Lactant. ad Stat. Theb. IX. *Tydei equus, quem Hippomedon ſedebat.* Gregor. Dial. lib. 7. *Quia Conſtantius presbyter equum, quem ſedere conſueverat, vendidiſſet.* Et lib. III. cap. 2. *Equum, quem pro magnâ manſuetudine conjux ejus ſedere conſueverat.* Apul. X. Mileſ. *Quibus protinus dignitatis jure conſueta loca reſidentibus.* Spart. Adrian. cap. 22. *Sederi equos in civitatibus non ſivit.* Vide ibi Caſaub. MUNCK. Imitatio Graecorum Sophocl. Ajac. vs. 249.

Ἢ θοὸν εἰρεσίας
ζυγὸν ἑζόμενον
Ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.

ubi Triclin. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ζυγὸν ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ᾽ οὕτω λέγε ἑζόμενον ζυγόν. καθῆσθαι γὰρ καθέδραν φαμέν. quomodo καθῆσθαι ἕδραν dixit Eurip. Heraclid. vs. 55. in Helen. vs. 1114. Μουσεῖα, καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω.

14 QUADRIGAM] Numerat hoc inter plebeias locutiones Schoppius in Infamia Famiani. Vide quae a nobis dicta ſunt in de Re Vehiculari lib. II. c. 11. SCHEFF.

LXII. *Ixion.*

1 Ixion Leontei filius conatus est, Junonem comprimere. Juno 2 Jovis jussu nubem subposuit. Quam Ixion 3 Junonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt 4 Centauri. At Mercurius, Jovis jussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, 5 quae ibi adhuc dicitur verti.

LXIII.

Ad CAP. LXII.

1 Ixion Leontei filius] Phlegyae alii. Micyll. Valde dubito de integritate hujus lectionis. Nam alii plerique filium faciunt *Antionis*. SCHEFF. Non immerito de integritate hujus lectionis dubitat Cl. Schefferus. Schol. Pind. ad Pyth. Od. 11. ubi varias Ixionis genealogias refert, Leontei nullius meminit. Τὸν δὲ Ἰξίονα, inquit, *οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος. Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος. ἔνιοι δὲ Ἄρεος. οἱ δὲ Φλεγύα.* Quicunque illi sunt, Phlegyae filium cum illis facit etiam Hom. Schol. ad Iliad. Α. 268. Serv. ad AEn. VI. 618. Lactant. ad Stat. lib. IV. 539. MUNCK. Schol. Apollon. Rhod. lib. III. vs. 62. docet ab Euripide Phlegyae, a Pherecyde AEtonis perhiberi filium. sed locum ipsum adferam. *τὸν Ἰξίονα παρείληφεν. ὅτι δοκεῖ ἐπικεχειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὰς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης. Φλεγύου γὲ δέσποτ᾽ Ἰξίων. Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δῖαν τὴν* ἩΪΟΝΕΏΣ. (Diodorus Siculus eum adpellat *Hesioneum*, alii *Deioneum*. v. Cl. Wesseling ad Ed. Simsonii Chron. A. M. 2620.) *θυγατέρα, πολλὰ ὑπέχετο δώσειν δῶρα.* (more Antiquis usitato. Consule Celeb. Perizon. ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 1. & Potter. ad Lycophron. vs. 549.) *ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠϊονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ. ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἠϊονεὺς ἀπόλλυται. λύσσα δὲ τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἁγνίσαι, οὔτε θεῶν, οὔτε ἀνθρώπων. πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἁγνίζει, καὶ ἁγνισθεὶς ἠράσθη τῆς Ἥρας. ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, παρακοιμίζει αὐτῷ. καὶ ὕστερον ποιήσας* ΤΕΤΡΆΚΝΗΜΟΝ ΤΡΟΧῸΝ, *καὶ δεσμεύσας αὐτὸν τιμωρεῖται.* Pind. O. Pyth. 2. vs. 73. vocat *τετράκναμον δεσμόν.* ubi v. Scholia.

2 Jovis jussu] Assentior Barthio, qui legendum ex antiquis schedis putat: *Juno Jovis jussu simulacrum nubem supposuit, quam Ixion Junonem esse ratus, coiit.* Nisi malis caeteris servatis, *q. Ixion Junonem esse credidit.* SCHEFF.

3 Junonis simulacrum esse] In schedis MS. haberi ait Barthius Adverf. lib. VI. 22. *Juno Jovis jussu simulacrum nubem suppofuit, quam Ixion, Junonem esse ratus, coiit.* At lib. VIII. 6. ex conjectura emendat, *Quam Ixion ignarus esse simulacrum coiit.* Ego cogitaveram aliquando, *Quam Junonem, non simulacrum esse credidit*; ut lectori subaudiendum relinquat, *atque ita coiit.* Schol. Hom. *Μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ᾽ οὗ τὸ Κενταύρων γένος.* Plenius rem narrat idem Schol. ad Od. Φ. 304. Fulgent. Lib. II. cap. 17. *Illa nubem ornavit in speciem suam, cum quâ Ixion coiens, centauros genuit.* Ut autem tantum flagitium ausus fuerit, ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem Jupiter: Εὖγε, inquit, *ὁ καθάρσιος ἐπ᾽ ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος.* Furori adsignat Pind. Schol. ad Pyth. Od. 11. MUNCK.

4 Centauri] Serv. ad AEn. VIII. 293. *Pindarus ipsum, cum equas pasceret, incestasse eas, inde Centauros natos dicit.* Adde Etym. magnum in voce Κένταυρος. MUNCK. Centauros Ixionis & Nubis filios esse docet Serv. ad VI. AEn. 286. & ad VIII, 293. praeter Chironem Centaurum Saturni filium, ut Tzetzes ad Lycophron. vs. 1200. Quamquam Suidas in primo Thessalicorum Chironem Ixionis filium adpellat. Consule Schol. Apoll. Rhod. Lib. II. vs. 1235. ubi varias de Chironis ortu videbis opiniones. Schol. Pindari ad O. Pyth. II. vs. 82. uti & Schol. Homeri, a Munkero citatus, refert, Ixionem ex Nephele habuisse filium Centaurum, qui equas Thessalas ad radices montis Pelei, (ad Ossam & Pelion Centauros suas habuisse sedes, docet etiam Cl. Burm. ad Val. Flacc. l. IV. Arg. vs. 280. de Pelio Centaurorum sede etiam Philostrat. lib. II. cap. 3. de Iconibus) incestavit, & unde Centauri, duplici forma insignes, superiore parte patrem, inferiore corporis parte matrem referentes nati sunt. Quomodo vero de Centauris

LXIII. *Danae.*

DANAE Acrisii & [6] Aganippes filia. Huic fuit fatum, [7] ut, quod peperisset, Acrisium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo praeclusit. Jovis autem [8] in imbrem aureum conversus, cum Danae concubuit, ex quo compressu natus est Perseus. Quam pater ob stuprum, inclusam [9] in arca cum Perseo in mare dejecit. Ea voluntate Jovis delata est in insulam Seriphum, quam [10] piscator Dictys cum

ri fabula intelligenda sit, docebunt Palaephatus de Incredibilibus cap. I. & Servius ad Virgil. III. Georg. vs. 115. Centauri statuam profert Callistratus stat. 12.

5 QUAE IBI] Lege *quâ* cum Nob. Heinsio. MUNCK. χαλκείοις δεσμοῖς ad rotam religatum esse Ixionem dicit Apollonius Rhod. l. l. per tortos *Ixionis angues* haecne vincula intellexerit Virgilius lib. III. Georg. vs. 38. an vero pro *angues*, *orbes* restituendum sit, Lector dijudicet ex iis, quae in Observ. Miscell. Nov. & Dec. 1733. pag. 309. & seqq. disputavit Vir doctissimus. Addat. Tibullum l. I. Eleg. 3. vs. 73.

Illic Junonem tentare Ixionis ausi
Versantur CELERI *noxia membra* ROTA.

Ubi plurimos Auctores de Ixionis poena gravissima agentes ad partes vocat Broukh. qui consulendi sunt, & Schol. Eurip. Phoeniss. 1192. Schol. Soph. Philoct. 677. Ixionis rotam in siderum numerum relatam nonnulli docent, vid. Theon. ad Aratum p. 45. ad quod respicit forsan Philostratus lib. VI. cap. 40. de Apoll. Tyan. de Ixione loquens, Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τροχῷ εἰκασμένος δι' οὐρανοῦ κάμπτεται. vide & lib. VII. cap. 12. Hanc poenam tamen aliquando cessasse in inferno, ut animum reficeret Ixion, etiam finxerunt poëtae. v. Cerdam ad Virg. lib. IV. Georg. vs. 484.

Ad CAP. LXIII.

6 AGANIPPES] *Eurydicen* eam appellat Apollod. lib. II. pag. 68. Schol. Apollon. ad lib. IV. vs. 1090. & Tzetzes in Lycophr. pag. 135. MUNCK. Genus Danaes paternum recenset Schol. Euripidis Hecub. vs. 887. Fabulam refert etiam Servius ad VII. Aen. vs. 372. & Lactant. ad Statii VI. Theb. 286.

7 UT QUOD PEPERISSET ACRISIUM TOLLERET] Ἀντὶ τοῦ *interfecturum esse*. Sic Fulgent. lib. III. *Promittens ei, ut eum participem regni efficeret.* Adde Not. ad cap. 139. Lactant. ad Stat. lib. I. 255. *Acrisius pater Danaes, qui oraculum accepit causam mortis sibi futuram, quia ex filia nasceretur.* Lege *qui* pro *quia*. MUNCK.

8 IN IMBREM AUREUM CONVERSUS] Abbas Columbanus: *Non Jovis auri fluxit in imbre: Sed quod adulter obtulit aurum, Aureus ille Fingitur imber.* Fulgent. lib. I. *Danae imbre aurato corrupta est non pluviâ, sed pecuniâ.* Lepide Donatus ad Terent. Eun. III. 5. *Quod in gremium Danaae Jupiter ut splendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adolescentibus, illam partem auctore Jove inauratam fuisse?* Lact. lib. I. cap. *Danaen violaturus aureos nummos in sinus ejus effudit.* Non. Dionys. Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων Χρύσεος ἐς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης. Anthol. lib. VII. 198. Ἀρκεῖ σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ. Hinc χρυσόπατρος Perseus non inficete dicitur Tzetz. in Lycophr. p. 135. Pindarus ἰδίως λέγει τὸν Δία ὗσαι χρυσὸν ἡνίκα τῇ Ἀλκμήνῃ ἐμίγη. Schol. Pind. ad Isthm. Od. VII. Adde Isidor. Etym. VIII. cap. XI. Augustin. C. D. XVIII. 13. MUNCK. Vide Athenaeum lib. XIII. cap. 2. p. 566. Alii Proetum cum Danae concubuisse ferunt. vide Apollodor. lib. II. p. 89.

9 IN ARCA] Λάρνακα appellant Graeci. *Scrinium* non male vertit Schottus Cent. I. 41. Zenob. ubi hanc fabulam narrat. Gloss. Cyrill. Λάρναξ, *arca*, *riscus*. *Riscus* autem est *scrinium* in Glossis Latinis. MUNCK. Adde Triclin. ad Sophocl. Antigon. vs. 956.

10 PISCATOR DICTYS] Conveniens quidem piscatori id nomen, sed praeter Apollod. lib. II. pag. 72. Tzetz. ad Lycophr. vs. 838. & Zenob. Cent. I. 41. etiam Hom. Scholiastes ad Iliad. ξ. 319. Dictyn Polydectae regis fuisse fratrem refert. Σωίζει, inquit, τὸν παῖδα ἀνατραφῆναι παρὰ Πολυδεύκῃ (Leg. Πολυδέκτῃ) ἢ ὥς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδεύκους. Lege & heic Πολυδέκτου.

cum inveniſſet, [1] effracta, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perſeum educavit in templo Minervae. Quod cum Acriſius reſciſſet, eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt. [2] Quod cum veniſſet, Polydectes pro eis deprecatus eſt. Perſeus Acriſio avo ſuo fidem dedit, ſe eum numquam interfecturum. Qui cum tempeſtate retineretur, [3] Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, quem ventus diſtulit in caput Acriſii, [4] & eum interfecit. Ita, quod voluntate ſua noluit, deorum [5] factum eſt. Sepulto autem eo, Argos profectus eſt, [6] regnaque avita poſſedit.

LXIV.

κτυ. Πολυδεύκης enim Pollux eſt. *Polydectae* nomen reſtituendum quoque Servio ad AEn. VI. 286. ubi corrupte *Polydiotes* appellatur. Suſpicabar aliquando gignendi caſu *Dictyos* ſcripſiſſe Hyginum. Eſſet ergo *piſcator Dictyos*, ἁλιεύς τις Δίκτυος. Ut illud non valde vero diſſimile tunc viſum fuit, ita nunc nullus dubito, quin piſcator ille natus ſit ex verbis Pherecydis apud Apollon. Schol. ad lib. IV. vers. 1090. Καὶ ἐξέλκει αὐτοὺς Δίκτυς ὁ Περσθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. Nihil ergo mutandum. Quanquam Germanici Scholiaſtes in Perſeo, qui ita, ut Hyginus, inventam à piſcatore Danaen, & oblatam regi Polydectae, ſcribit, Dictyos nomen non addit, ut nec Lactant. ad Stat. Th. lib. II. vers. 220. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. vs. 615. Paullo aliter refert haec Schol. Apoll. Rhod. l. IV. vs. 1515. Περσέως ἐν Σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς διάγοντος παρὰ ΔΙΚΤΥΙ καὶ ἡβήσαντος, ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ ὁ ΔΙΚΤΥΟΣ ὁμομήτριος ἀδελφὸς βασιλεὺς Σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠράσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι. & Strabo libro X. p. 747. αὐτὴν (Δανάην) Πολυδέκτης ὁ βασιλεὺς ἈΚΟΥΣΑΝ ἀγάγεσθαι προείλετο πρὸς γάμον, συμπραττόντων αὐτῷ ἐκείνων (Σεριφίων) vide & Tzetz. ad Lycophron. l. l. De Dictye & Polydecte fratribus latius diſputavit idem vir eximius ad Ovid. lib. V. M. vs. 242. Ceterum *Dictyes* plures fuere. fuit Neptuni & Agamedes filius, Noſtro fab. 157. vocatur & Dictys Iſidis alumnus, quae caepas captans in Nilum incidit, & periit. Plut. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 353.

1 EFFRACTA] Cl. Tollius, *effractâ ed.* MUNCK.

2 QUOD CUM VENISSET] *Quo cum v.* Sic enim, & ſupra poſitum erat. MICYLL. Micyllus, *quo cum veniſſet*. Sed nil eſt mutandum. Vid. ſup. c. 16. SCHEFF. Tametſi ſecus videtur Cl. Scheffero, puto tamen rectius eſſe, quod Micyllus volebat, *quo cum* &c. Sic cap. 64. *Eo cum veniſſent*. & cap. 91. *Quo cum ſatellites miſſi veniſſent*. MUNCK.

3 POLYDECTES MORITUR] Hoc verius ſane, quam quod in lapidem ex conſpectu Gorgonei capitis eum converſum Apollodorus, Pherecydes, Zenobius, & Ovid. lib. V. Met. 249. fabulantur. quos tamen ſequitur Noſter cap. 64. MUNCK.

4 ET EUM INTERFECIT] Barthius putabat, ſcribendum, *avum interfecit*. Sec hoc longius videtur recedere, praeterea nulla emphaſis hic neceſſaria, ut *avum* ſcribere debuerit. Mallem, *in caput Acriſii, ita eum interfecit*. Sane illud *ita* majori elegantia & emphaſi hic legitur. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ita eum*. Barth. ex MS. *avum*. quod firmatur quodammodo illis cap. 273. *Percuſſit Acriſium avum ſuum*. Conſtabit etiam ſententia, ſi tantum τὸ & expellas. Lactant. ad Stat. Theb. I. vers. 255. objecto Gorgonis capite à Perſeo, in ſaxum converſum ſcribit. percuſſum pedem Acriſii diſco Tzetz. in Lycophr. p. 136. MUNCK. Cum Tzetze facit Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. vs. 1091. ὁ δὲ δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν ΠΟΔΑ τοῦ Ἀκρισίου τιτρώσκει αὐτόν. κάμνων δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσῃ. καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαρισαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως. καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. Vide ibi cetera. nec non Apollodor. lib. II. pag. 95. (ὁ Περσεὺς) τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλών. &c.

5 FACTUM EST] Barth. ex MS. *factum vidit* Nihil opus erat. Cap. 273. *Quod ſuâ voluntate noluit, in deorum factus eſt numero*. ſcrib. *id Deorum factum eſt numine*. MUNCK.

6 REGNA AVITA] H. e. avi ſui. Flor. I. 7. *Regnum avitum rapere maluit*. Juſtin. lib. XXIII. 3. *Heleno filio Siciliae velut avitum, Alexandro autem Italiae regnum deſtinat*. Corippus lib. II. *Regnum nobis conceſſit avitum*. Juſtin. II. 10. *Materno*

LXIV. *Andromeda.*

CASSIOPE filiae suae [7] Andromedae formam Nereidibus anteposuit. Ob id Neptunus [8] expostulavit, ut Andromeda [9] Cephei filia ceto objiceretur. Quae cum esset objecta, Perseus [10] Mercurii talaribus volans eo dicitur venisse, & eam [11] liberasse à periculo. [12] Quam cum abducere [13] vellet, Cepheus pater cum Agenore, [14] cujus sponsa fuit, Perseum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis ostendit, omnesque ab humana specie sunt in-

terno se tamen jure & avito vincere. Auctor Orig. G. R. *Qui avitas persequeretur injurias.* Gloss. Steph. *Avitus*, παππῷος. Ovid. IX. Met. 709. *Vota pater solvit, nomenque imponit avitum.* MUNCK.

Ad CAP. LXIV.

7 ANDROMEDAE] Ita reposui pro *Andromadae*, quod perperam, ut mox *Andromada*, heic excusum fuerat. Pariter vitiose apud Hieron. Epitaph. Paulae, Edit. Canis. *Praeligatae ad saxum Andromades spectatricem.* Contrarium mendum foedavit Corippum lib. IV. Edit. Ruizianae. *Mille secant in frusta trabes, tonat aethere pulsans Malleus.* Leg. *aethera.* Eodem libro dicit: *Agnoscunt dominum, pulsantque balatibus auras.* MUNCK.

8 EXPOSTULAVIT] Supr. cap. 46. *Expostulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.* Schol. German. Cassiopeiâ: *Expostulatamque Andromeden & ceto propositam.* Cypr. Sermon. de Eleemos. *Hac nocte expostulatur anima tua à te.* Secundum Ovid. IV. Met. 670. & Apollod. lib. II. pag. 75. ex responso Jovis Ammonis ceto objecta est. MUNCK.

9 CEPHEI FILIA] De Cepheo hoc videndi Tzetzes ad Lycophron. 834. & notae ad II. Astronom. Poet. 9. De pluribus Cepheis Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 910. & Celeb. P. Burm. Catal. Argon. in hac voce. De tota hac fabula Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23. Ed. Morell.

10 MERCURII TALARIBUS] Tzetz. ad Lycophr. πτερωτὰ ὑποδήματα Νυμφῶν appellat. Vett. Gloss. *Talaria* πέδιλα. Vide quae notamus ad Fulgent. lib. I. cap. 19. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. vs. 1515. καὶ ἀπελθὼν (Περσεὺς) πρὸς τὰς Νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα. locum, unde avolavit Perseus, indicat Lactant. ad Statii III. Theb. 461. 633.

11 LIBERASSE A PERICULO] Tzetzes ad Lycophron. vs. 836. haec ait: Χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκριφῆναι τοῦ κήτους, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας, Ἰόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμοῦσιν αὐτὴν παρά τινας πέτρας. (unde Prop. I, 3, 4. *Libera jam duris cautibus Andromede*) Περσεὺς δὲ τοῦ τότε καρατομήσας τὴν Γοργόνα, περὶ τοὺς δε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν οἰκτείρας δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τοῦ κήτους, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ λοσχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ῥυσάμενος ἔγημεν. E qua Perseus quatuor filios procreasse dicitur *Alcaeum*, *Sthenelum*, *Mestorem*, & *Electryonem.*

12 QUAM CUM ADDUCERE VELLET CEPHEUS PATER] Al. *abducere.* MICYLL. Recte vidit Micyllus *abducere* pro *adducere* legendum. Sed non vidit distinctionem pravam. Nec enim Cepheus abducere eam voluit, sed Perseus. Ideo post *vellet*, comma est scribendum, non *Cepheus.* SCHEFF. *Abducere* esse reponendum jam monuit Micyllus. Infr. cap. 89. *Ut secum eam in patriam abduceret.* Vid. Not. ad cap. 8. MUNCK.

13 VELLET, CEPHEUS PATER] Ita distinxi, sententiâ id postulante. Monuit Cl. Schefferus. Nec mihi non visum fuit antehac, tametsi id genus ἐπανορθώσεις, quod editioni ipse praefuturus non essem, annotare plerunque neglexi. MUNCK.

14 CUJUS SPONSA FUIT] Ovid. V. Met. vers. 8. & Apollod. lib. II. p. 76. Phinea ejus fuisse sponsum volunt. Conon cap. 40. duos habuisse eam procos Phinea & Phoenicem narrat. MUNCK. Cum Ovidio & Apollodoro facit etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 838. τοῦ δὲ Κηφέως

[1] informati in ſaxum. Perſeus cum Andromeda in patriam redit. [2] Polydectes, ſive Proetus, ut [3] vidit Perſeum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque per dolum interficere voluit. Qua re cognita Perſeus, caput Gorgonis ei oſtendit, [4] & is ab humana ſpecie eſt [5] inmutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

[6] CEYX Heſperi [7] ſive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periiſ-

φέως ἀδελφὸν, ΦΙΝΕ'Α, προμνηστευσάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα. Schol. Apoll. Rhod. lib. II. vs. 178. docet, a quibuſdam credi, Phineum πηρωθῆναι, ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ ubi de duobus Phineis agitur. Conſule de hac fabula & de ceto, quod navigii genus fuiſſe creditur, Salmaſ. Exercit. Plinian. pag. 402.

1 INFORMATI IN SAXUM] Silius lib. XVII. *Effigiem informat Latiam.* SCHEFF. *Informare* eſt *formare.* Plin. Jun. lib. VII. epiſt. 9. *Et nunc informet Martem caſtamque Minervam, Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum.* Cic. Orat. *At ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit.* Arnobius lib. I. pag. 22. *Quis ipſum finxerit hominem, quis informarit.* Forte ſcripſit *transformati.* MUNCK.

2 POLYDECTES SIVE PROETUS] Haec a gloſſa ſunt. Scribe, *Polydectes ut vidit.* SCHEFF. De Polydecte & Proeto Ovid. lib. V. Met. fab. 2. & 4. ne eundem putes eſſe, ut videntur haec verba velle. Acriſius & Proetus Abantis filii & fratres fuere. Quamobrem accedo Cl. Scheffero, illa *ſive Proetus* à gloſſâ eſſe cenſenti. MUNCK. Adde Schol. Eurip. Oreſte. vs. 966. ad Hecub. vs. 880. ad Phoeniſſ. vs. 1116.

3 * VIDIT] Videtur deeſſe *ubi* vel *poſtquam*, vel ſimile. MICYLL. Ne dubites ſcribere, *ut vidit.* Supr. cap. 25. *Quos ut vidit Iphinoe.* Micyllus in margine: *videtur deeſſe ubi*, vel *poſtquam.* MUNCK. Vide Lector, num neceſſe ſit, ut haec vocula intrudatur, ex notis Celeb. P. Burmanni ad Phaedr. lib. I. fab. 6. ubi poetas optimos eam ſolere omittere doceberis.

4 ET IS AB HUMANA] Comeliniana, *& eis*, ſine cauſa. SCHEFF.

5 IMMUTATUS IN LAPIDEM] V. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 525. & Schol. Pindar. O. Nem. X. vs. 7. Hinc Oreſtes apud Euripid. vs. 1522. Μὴ πέτρος γένῃ δέδοικας, ὥστε ΓΟΡΓΟ'Ν' εἰσιδών. De hac fabula conſule etiam Servium ad Virgil. VI. AEn. vs. 289. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. IV. Met. vs. 773. Quid de Perſeo dicant AEgyptii, docebit Herodotus lib. II. cap. 91.

Ad CAP. LXV.

6 CEYX] Hanc fabulam paulo aliter narrat Hegeſander in proverbiis è Suidâ collectis à Schotto Cent. II. 9. Ariſtophanis Scholiaſt. pag. 552. Hom. Schol. ad Il. I. 558. Sed vitioſe ibi Κύηξ appellatur. Quod vitium tam conſpectum miror tam pertinaciter in omnibus ejus, quas quidem viderim, haeſiſſe editionibus, ut & apud Theocrit. Schol. ad Eid. VII. 57. & Tzetz. in Lycophr. p. 69. Edit. Steph. MUNCK. De ave hujus nominis Philoſtratus lib. II. Iconum 17. p. 838, 839.

7 SIVE LUCIFERI] Heſperus enim idem eſt, qui Lucifer. Catull. c. 63. *Nocte latent fures, quos idem ſaepe revertens, Heſpere, mutato comprendis nomine eoſdem.* Horat. II. Od. 9. *Nec tibi Veſpero Surgente decedunt amores, Nec rapidum fugiente ſolem.* Servius ad Georg. I. 250. VESPER. *ſtella, quae & Venus & Lucifer dicitur.* Idem ad AEn. VIII. 590. *Venus in coelo unam habet ſtellam, quae oriens Luciferum, occidens Veſperum facit.* Adde Noſtr. Aſtron. II. 42. Senec. Hippol. vers. 750. Lactant. in Stat. VI. Theb. vers. 239. Schol. Hom. Iliad. Ψ. 226. Varronem. III. R. R. p. 150. Feſtum in *Jubar.* Hinc *Nocturnum* pro Lucifero ponere auſus eſt Plautus Amph. I. I. Vide ibi Taubmanni Commentarium. *Noctiferum* appellat Catull. carm. 63. ut & Calpurn. Ecl. V. vers. ult. MUNCK. Hoc ſidus, (quod in coelo pulcherrimum dicitur, vide Schol. Apollon. Rhod. lib. II. Argon. vs. 42. & inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 303. & unde forſan a multis Atlantis filius vocatur, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 879.) deſcribitur ita a Plinio lib. II. cap. 8. *Infra ſolem ambit ingens ſidus, adpellatum Veneris, alterno meatu vagum, ipſiſque cognominibus aemulum, Solis & Lunae. Praeveniens quippe, & ante matutinum exoriens,* LUCIFERI *nomen accipit, ut ſol alter, diem maturans: contra ab occaſu refulgens nuncupatur* VESPER, *ut prorogans lucem, vicemque Lunae reddens.* (quae verba ab Ampliſſ. Cupero in Harpocrate pag. 125. aliiſque citata hic adſcribere libuit utpote maxime Hyginum inluſtrantia) Adde inl. Spanh.

ad

periiſſet, Alcyone AEoli & [8] AEgiales filia, uxor ejus, propter amorem ipſa ſe in mare praecipitavit: qui deorum miſericordia ambo in aves ſunt mutati, quae Alcyones dicuntur. Hae aves nidum, ova, pullos [9] in mari [10] ſeptem diebus faciunt hyberno tempore. [11] Mare his diebus tranquillum eſt, quos dies nautae [12] Alcyonia adpellant.

LXVI.

ad Call. H. Cerer. vs. 7. & Servium ad I. Georgic. 288. & ad VIII. AEn. 590. *Heſperum* jam & *Luciferum* idem ſidus eſſe, primus docuit Pythagoras. Vide Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. cap. 14. Ex hiſce itaque, juvenes intelligent, cur Tibullus lib. I. El. 10. vs. 62. cecinerit *Dum rota* LUCIFERI *provocet orta diem*, & cur *Lucifer* a Latinis pro ipſo die ponatur, ut docet inl. Heinſ. ad Ovid. lib. III. Faſt. vs. 772. praeterea cur ἑσπερ☉ adjective τὸ δυτικὸν ſive occidentale notet apud Graecos, ut docent Schol. Sophocles in Ajac. vs. 816. & inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 174. imo cur non tantum ἑσπέρι☉ ἥλι☉ ſol occidens, juxta Schol. Apollon. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1191. vocetur; verum etiam cur ἕσπερ☉ θεὸς ſit periphraſis Plutonis juxta Schol. Sophocl. Oed. Tyr. 187. quare etiam οἱ ἑσπέριοι Λοκροὶ καὶ Ὀζολαι, ἔχουσί τε ἐπὶ τῇ ΔΗΜΟΣΙΆ ΣΦΡΑΓΙΔΙ τὸν ἝΣΠΕΡΟΝ ἈΣΤΕΡΑ ἐγκεχαραγμένον. ut docent Strabo lib. IX. p. 638. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 426. idemque cur Hiſpania, Heſperia dicta. v. Serv. ad I. AEn. vs. 530. De Lucifero conſule etiam Lactant. ad Statii II. Theb. 139.

8 AEGIALES] Ita reſcripſi pro *AEgyales*. I & Y, Æ & E, confunduntur in hoc ſcripto miſerabiliter. Theocrit. hanc Κανάκην appellat. MUNCK. Ab Apollodoro lib. I. p. 27. mater ejus fuiſſe dicitur Enarete Deimachi filia, qui Ceycem & Alcyonem ob nimiam ſuperbiam extinctos addit.

9 IN MARI] In ſcopulis puta. Prop. lib. III. 5. *Ab miſer Alcyonum ſcopulis affigar acutis.* MUNCK. Schol. Sophocl. Trachin. vs. 106. γεγράφει καὶ ἉΛΙΟΝ ὌΡΝΙΝ, ἤγουν τὴν ἈΛΚΥΟΝΑ, ἡ τίκτει ἐν ταῖς ὙΦΑΛΟΙΣ ΠΕΤΡΑΙΣ, εἶδος τῶν ὠῶν ἀφανιζομένων δακρύει. Ad maris ſcopulos maritum lugere haec avis dicitur ab Euripide Iphig. Taur. vs. 1090, 1091, 1092, 1093.

10 SEPTEM DIEBUS] Ita & Lactant. ad lib. IX. Theb. Stat. vers. 361. Gloſſ. MSS. ad lib. I. Georg. Ovid. XI. Met. 745. De numero dierum non convenit inter veteres. Conſule Hegeſandrum loco modo adducto, Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 1085. Schol. Ariſtoph. p. 552. Edit. Caldor. Schol. Hom. ad Iliad. I. 558. Sarisberiens. Pol. lib. II. cap. 2. Plin. lib. X. cap. 32. Heſych. in Ἀλκυονίδης. Etym. in Ἀλκυών. MUNCK. Adde Tzetz. ad Lycophron. vs. 750. Obſ. Miſcell. Maji & Junii 1734. p. 445, 446. & Interpr. ad Ovidii l. l.

11 MARE HIS DIEBUS TRANQUILLUM EST] Eſt elegans hac de re Apollonidae epigr. Anthol. lib. I. Sect. 55. num. 10. ex quo facere non poſſum, quin in tranſcurſu turpiſſimam eluam maculam. Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύζας Ἀριστομένην. Quando terram ſe jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & ſententia erit venuſtiſſima. Obſtetricatur mare halcyonibus, quoniam, quo tempore illae pariunt, tranquillum eſt. Ad eundem modum ejuſdem lib. 58. Sect. num. I. Delon μαῖαν Latonae idem appellat Apollonides, ut τιθήνην Callim. Hymn. IV. 10. Et ſane μαῖα non γαῖα curae ὠδῖνες, utpote, κυήματα & τοκετοί, ut recte exponit Heſychius, qui corruptus tamen in hac voce: Ὠδῖνες, πόνη, ἀλγηδόνες. Leg. πόνοι. Male ergo interpres Callim. Hym. IV. 120. Ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, *dolores effuderunt leaenae.* MUNCK.

12 ALCYONIA] Vid. Apoſtol. Cent. II. 51. Suidam apud Schottum Cent. II. 9. Ariſtophanis Schol. Ἀλκυονίτιδας, Lycophron. ac Theocrit. Scholiaſtae, & Lucianus Ἀλκυονίδας appellant. Varro L. L. V. p. 99. de Halcedine: *Haec hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies Halcyonios appellant.* Sarisberienſis loco modo laudato: *Dicunturque dies Halcyonitae, quibus vix tenuis aura ſentitur.* Dicas corrigendum eſſe *Halcyonides*. Plin. *Foetificant brumâ, qui dies Halcyonides vocantur.* Sed vera ſcriptura eſt *Halcyonidae*, ut *Heroidae* pro *Heroides*, *Stymphalidae* pro *Stymphalides*. De quibus egi ad Praefat. lib. I. Fulgent. Mythol. Reſpexit hanc fabulam Vet. Gloſſ. auctor, qui Philoxenus habetur. *Tranquilla.* Ἀλκυών. ἀρχαίως Γαλήνη. Confer Ariſt. lib. V. Anim. Hiſt. Plin. lib. X. 32. Ælian. Hiſt. Anim. lib. I. cap. 37. MUNCK.

LXVI. *Lajus.*

LAIO [1] Labdaci filio ab Apolline [2] erat responsum de filii sui manu [3] mortem ut caveret. Itaque [4] Jocasta [5] Menoecei filia uxor ejus, cum [6] peperisset, jussit exponi. Hunc [7] Periboea Polybi regis uxor, cum [8] vestem ad mare lavaret, expositum sustulit, [9] Polybo sciente. [10] Quod orbi erant liberis, pro suo educaverunt; eumque, quod [11] pedes transjectos haberet, Oedipum nominaverunt.

LXVII.

Ad CAP. LXVI.

1 LABDACI] Sic reposui pro eo, quod hactenus editum est, *Labdacis*. Cap. 76. *Labdacus Polydori*. 85. *Laius Labdaci filius*. Certe Λάβδακον, non Λαβδάκην appellant Graeci. Eurip. Phoen. 808. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις. Schol. τοῖς Θηβαίοις. Πρόγονος τῶν Θηβαίων Λάβδακος. Facit hic *Labdacus*, ut *Landaces* mihi veniat in mentem, de quâ quid faciant, nescire videntur interpretes Priap. 78. *Nunc misella Landace Vix posse jurat ambulare prae fossis*. Scaliger volebat *Labdace*. Legendum omnino *Landicae*. Gloss. à Stephano vulgatum eo capite, quo suis nominibus nominantur membra corporis humani: *Landica*, ἐχαρράδιν. Corrupte procul dubio. Nisi duo vocabula in unum coaluerunt, scribendum, ἐχάριον, vel ἐχαρίδιον, quod ὑποκοριστικὸν est ab ἐχάρα. ἐχάραι autem φύσεις γυναικῶν, ut notavit Hesychius, cujus verba adscribam: Ἐχάραι, πυραὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαὶ, καὶ αἱ φύσεις γυναικῶν, ἐξῶσραι τετράγωνα. Distinguendum post τὸ ἐδάφους. deinde ex τετράγωνα faciendum τετράγωνοι. Vult enim, ut mihi quidem videtur ἐχάρας etiam dici *Maeniana quadrata*. Gloss. Steph. *Maenianum*, ἐξώστρα. Cyrill. Ἐξώστης, *Maenianum*. Similia illa fuerint basi quadratae altaris, quae ἐχάρα appellatur. Schol. Euripid. Phoeniss. 291. Ἐχάρα δὲ, ἡ ἐν τετραγώνῳ περὶ γῆν βάσις βωμοῦ, τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως. Suppositius ille Soranus epistolâ ad Cleopatram: *Cujus fons vel labra Graece* πτερυγώματα *vel pinnacula dicuntur. Infra vero, quod à superiore parte descendit in medio dicta est landica*. Erit ergo *prae fossis landicae* idem, quod *prae fossis inguinis*, quas habes epigr. 48. Sed *prae fossis non posse ambulare* duriter nimis dicitur. Lege ergo cum Nob. Heinsio, *prae ficis*. de quibus Carm. 41. & 50. Cur autem ἐχάρα ponatur pro natura muliebri, inde ortum videtur, quod ἐχάρας medici vocare soleant κοῖλα ἕλκη ἐν τῷ σώματι, ut est apud Etym. magni auctorem. MUNCK. De Labdaco Eurip. Phoeniss. 8. & de Laji stemmate Schol. ad vs. 298. & Spanh. ad Call. H. Pall. v. 126.

2 ERAT RESPONSUM] Responsum illud habes subjectum argumento Phoeniss. Euripidis & apud Zenob. Cent. II. 68. MUNCK. De hoc responso Sophocl. Oed. Tyr. 800. Oed. Col. 961. Apollodor. lib. III. p. 183. Schol. Pind. Olymp. Od. II, 65. Schol. Aristoph. Ran. 1216. Schol. Eurip. Phoeniss. 1050, 1591.

3 MORTEM UT CAVERET] Membranae Barthii habent, *praecaveret*. SCHEFF.

4 JOCASTA] *Epicasta* est Hom. Odyss. Λ. 270. Sed *Jocastam* vocant Tragici, ut annotavit ibi Scholiastes, apud quem hanc fabulam, ut & sequentem habes. Lactant. ad Stat. III. Theb. 286. *Sineneam* appellat nescio quo auctore: *Jovis*, inquit, *filius Eleus*; *Elei Belus*; *Beli & Libyae Agenor*, *Danaus & AEgistus*; *Agenoris Cadmus*; *Cadmi Polydorus*; *Polydori Labdacius* (Leg. *Labdacus*) *Labdacii Laius*; *Laii Oedipus*; *Oedipi & Sineneae Antigone*, *Etheocles*, *Polynices*. De illa Jocastâ aenigma habet Diomed. lib. II. *Avia filiorum est*, *quae mater mariti*. MUNCK. De uxore Laji non convenit inter Mythographos. vid. Schol. Eurip. Phoen. 13.

5 MENYCI] Al. *Menoetii*. MICYLL. Ita & cap. sequent. Sed *Menoecei* scribendum. Graecis Μενοικεύς dicitur. Mirifice variat scriptura in hoc libello. cap. 72. est *Menoetius*. 242. *Menicus*. 243. *Menoecus*. Male *Menoetius* ubique scribi jubet Micyllus. Juvenal. Sat. XIV. 240. *Dilexit Thebas*, *si Graecia vera*, *Menoeceus*. Stat. XII. Theb. 696. *Flentemque Menoecea cernit*. Lact. Firm. III. 12. *Voluntariae se morti obtulerunt*, *sicut Thebis Menoeceus*. MUNCK.

6 PEPERISSET, JUSSIT EXPONI] *Natum* aut simile quid videtur deesse. MICYLL. Addunt membranae Barthii, ut ait ipse, *puerum*. Verum nescio, quid illis membranis tribuendum sit, potest sane ex superioribus intelligi, ubi habetur

LXVII. *Oedipus.*

Postquam Oedipus Laji & Jocastes filius ad puberem aetatem pervenit, fortissimus praeter caeteros erat: eique per invidiam aequales objiciebant, eum [12] subditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, [3] & ille inpudens: quod Oedipus sensit non falso sibi objici. Itaque Delphos est profectus [14] sciscitatum de * in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu. Idem cum Delphos iret, [1] ob-

tur, *de filii sui* manibus, & sic illud *cum peperisset* expleri per vocem *filium*, ex superioribus repetitam. SCHEFF. Micyllus *natum*, Barth. *puerum*, addi jubent. quod etsi probavi antehac, nunc tamen Cl. Scheffero accedo, qui illud subaudiendum censet. Expositus est autem in monte Cithaerone. Vid. Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 1096. MUNCK. Lege, *quod peperisset, jussit exponi.* In Cithaerone expositum esse docet etiam Eurip. Phoeniss. 810. quem ἄβατον ὄρος, vocat Soph. Oed. Tyr. 729.

7 Periboea] *Merope* dicitur à Schol. Eurip. ad Phoeniss. vers. 1050. & Pisandro apud eundem sub finem fabulae. quibuscum facit Seneca Oedipo vers. 272. MUNCK. Cum Hygino facit Apollodor. lib. III. pag. 181. sed consule Schol. Sophocl. Oed. Tyr. 785. Plures etiam Polybi fuere. De Argi patre, Celeb. P. Burm. in *Argus.* De Glauci patre Mercurii filio & Euboeae marito Athenaeus lib. VII. cap. 12. p. 296.

8 Vestem ad mare lavaret] Membranae dictae habent, *cum per aestum.* Suspicor, auctori earum incredibile visum, reginam lavare vestes. At habes similia infra fab. 125. Neque hic me movent illae membranae. SCHEFF.

9 Polybo sciente] Post haec verba τελείων σπερμῶν ponendam curavi. Caeterum Polybum illum non regem, sed pastorem nominat Diodor. lib. IV. Scilicet pastores fuisse antiquissimos regum. MUNCK. Pastores Corinthiorum regis Polybi, inventum infantem ad regis uxorem Periboeam contulisse tradit Apollodorus lib. III. pag. m. 181. Reges pastorum munere quidem saepe functos olim fuisse, regumque filios docet Spanh. ad Callim. H. Cerer. 87. unde etiam ποιμένας pro regibus, ducibus, sumunt Graeci. vid. Hom. Odyss. O. 151. & alibi. Tzetz. ad Lycophron. 529. ποιμένας λόχων dixit Eurip. Phoeniss. 1147. ubi Schol. & ποιμένας ὄχων pro aurigis in Supplic. 674. Adde Reverend. Alberti ad Eu. Matthaei cap. 11. §. 6. Hic locus tamen mihi suspectus est.

10 Quod orbi] Videtur scripsisse, *qui quod orbi.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *qui quod orbi.* Ego ellipsin tantum esse putem copulae, de quâ ad cap. 4. nobis dictum. MUNCK.

11 Pedes transjectos] Ferro scilicet, hoc est, perforatos. Nam recens nati pedes ferro perforaverat pater, ut est notum. Quanquam Oedipus non a pedum foramine, sed οἰδεῖν, id est intumescendo ita dictus fuerit, quia pedes habuit tumidos ex vulnere, cum repertus esset. SCHEFF. H. e. *perforatos.* Gloss. Cyrill. Διαπεπαρμένος, *trajectus, transfossus, transfixus.* Vide Zenob. Cent. II. 68. Lactant. in Argum. Oedipi Senecae: *In monte Citherone exposuit, plantis ignito ferro perforatis.* Vide Poëtam ipsum vers. 812. Curt. IV. 6. *Per talos spirantis lora trajecta sunt.* MUNCK. Sophocl. Oed. Tyr. 718. καί νιν (Oedipum) ἄρθρα κεῖνος (Lajus) ἐνζεύξας ποδοῖν ἔρριψεν. hinc διατόρους ποδοῖν ἀκμὰς ἔχοντα vocat idem 1044. *Transfixis cruribus* Lact. ad Statii I. Theb. 61. οἰδῶν τὼ πόδε Aristoph. Ran. 1223.

Ad CAP. LXVII.

12 Subditum esse] Gloss. Steph. *Subditus*, ὑποβολιμαῖος. *Subditivus*, ὑποβολιμαῖος, ὑπολογιμαῖος. Ter. Heaut. V. II. vers. 11. *Subditum se suspicatur.* MUNCK. V. Duk. ad Flor. III. 16. πλαστὸν πατρί vocat Sophocles Oed. Tyr. 790.

13 Et ille impudens] Mallem, *at ille*, cum majori oppositionis emphasi, quae hic elegans & necessaria. SCHEFF. Vereor quicquam mutare. Vid. Not. ad cap. 8. Cl. tamen Schefferus mavult, *at ille.* MUNCK.

14 Sciscitatum de in prodigiis] Deesse aliquid videtur. MICYLL. Locum habent pro mutilo Barthius & Micyllus. Ego primum puto, verba: *in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu*, perperam hic esse inserta, ortaque ex praecedenti fabula, quum praesertim Barthius abesse testetur in suis membranis. Dein-

[1] obviam ei Oedipus venit, quem ſatellites cum viam regi dari juberent, neglexit. [2] Rex equos inmiſit, & rota pedem ejus obpreſſit. Oedipus iratus, inſcius patrem ſuum de curru detraxit, & occidit. Lajo occiſo, Creon [3] Menoecei filius regnum occupavit. Interim [4] Sphinx Typhonis in Boeotiam eſt miſſa; quae agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti ſimultatem conſtituit, ſi carmen, quod poſuiſſet, aliquis interpretatus eſſet, ſe inde abire: ſi autem datum carmen non ſolviſſet, eum ſe conſumpturam dixit, neque aliter de finibus exceſſuram. Rex re audita, per Graeciam edixit, qui [5] Sphingae carmen ſolviſſet, regnum ſe & [6] Jocaſtam ſororem ei in conjugium [7] daturum. Promiſſi cum

Deinde locum totum ſic conſtituo: *Eſt profectus ſciſcitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Lajus venit, quem ſatellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* Omnia ſunt clara, nec quid deeſt in hiſtoria. Τὸ *Oedipus* natum ex gloſſa videtur, qua quis illud *ei* expoſuerat. Ita cum & Oedipus, & Lajus nominaretur, librarius vocem *Lajus*, ut ſupervacuam, omiſit. SCHEFF. Cl. Scheffertus verba iſta, *in prodigiis oſtendebatur, mortem ei adeſſe de nati manu*, tanquam ex praecedenti capite male huc tranſlata, inducit, idque eo libentius, quod à membranis ſuis abeſſe ea teſtetur Barthius. Conſtituit ergo locum totum hunc in modum: *eſt profectus ſciſcitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Lajus venit, quem ſatellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* At Lajus non obviam venit Oedipo Delphos tendenti, ſed jam inde redeunti. Vide Zenob. Cent. II. 68. Apollod. III. pag. 147. Schol. AEſchyl. Hypoth. τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. Barthii membranarum, cum & ipſe dominus parvi eas faciat, non aegre feret, ſi nec ego magnam habuero rationem. Exiſtimo ergo locum hunc non uno laborare vitio, hoc eſt, cum corrupta quaedam eſſe, tum quaedam omiſſa. Si venia detur, ita legam: *Profectus eſt ſciſcitatum de origine ſuâ. Lajus, cui in prodigiis oſtendebatur, mortem ei adeſſe de nati manu, itidem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit.* Atque ita hiſtoria exigit. Senec. Oedip. 276. *Frondifera ſanctae nemora Caſtaliae petens* &c. Apollodor. lib. III. Ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς περὶ ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. *Sciſcitari* eſt quod Graeci interpretes dicunt ἐρωτᾷν διὰ τοῦ θεοῦ. 1. Reg. XXI. 10. ἐρωτᾷ διὰ τοῦ κυρίου. ἐρωτᾷν ἐν τῷ θεῷ. Jud. XX. 18. ἐκζητεῖν πρὸς θεόν. Jeſ. VIII. 19. MUNCK. Conſule Cerd. ad Virg. II. AEn. 114. Euripidis Scholiaſtes in hac re utitur verbo πυνθάνεσθαι. quod proprium eſt oracula ſciſcitantibus. V. Schol. Apollon. Rhod. IV. 532.

1 OBVIAM EI OEDIPUS] Vid. Lact. ad Statii II. Theb. 64. & ad VII. Theb. 44. Schol. Pindari Olymp. Od. II. 65. Schol. Eurip. Phoeniſſ. 38, 39, 53, 813, 1050. & Piſandrum apud Eund. ad vs. 1748. Soph. Oed. Tyr. 743. Oed. Colon. 260, 512, 960.

2 REX EQUOS] Naubolus Laji fuit auriga. Lact. ad Statii VII. Theb. vs. 355. & Phorbas ejus armiger. ad vs. 358.

2 MENYCI] Al. *Menoetii.* MICYLL.

3 SPHINX IN BOEOTIAM EST MISSA] Lycus in Thebaicis à Dionyſo immiſſam eam refert, ut notavit Heſiod. Schol. in Theog. p. 261. Ed. Heinſ. De illa ita Schol. in Phoeniſſ. vs. 45. Τὴν δὲ Σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον παρθένου, στῆθος δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος. Σωκράτης δὲ ἐγχωρείαν αὐτήν φησι χρησμολόγον δύσγνωστα μαντευομένην. Τινὲς δέ φασι, ὅτι μία τῶν σὺν αὐταῖς Κάδμου θυγατράσι μανεισῶν, μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον σφίγγα. Simiae eſſe genus docet illuſtr. Spanhem. de numm. p. 211. & Vives ad Auguſtin. C. D. lib. XVI. c. 8. Idem jam veterum quidam ſuſpicati ſunt. Schol. Stat. I. Theb. 66. *Alii dicunt, quod Sphinx ſimia violoſa ſit.* leg. *villoſa ſit.* Confer Plin. lib. VIII. cap. 54. Schol. Heſiod. Ἡ δὲ Σφίγξ πραγματικῶς μὲν γυνὴ ἦν ληστρὶς, καὶ εἶχε πολλοὺς σὺν αὐτῇ τοὺς συναρπάζοντας. MUNCK. De Sphinge, ejuſque oraculo multi multa. ne actum agam, conſule Apollodor. lib. III. pag. 183. Athenaeum lib. VI. cap. 15. lib. X. cap. 22. Plut. in Gryllo pag. 988. Cebetis tabulam lin. 45. Schol. Sophocl. Oed. Tyr. 399. Schol. Ariſtoph. Ran. 1320. Tzetz. & Interpr. ad Lycophron. vs. 7, & 1465. Schol. Eurip. Phoeniſſ. 813, 1026, 1748. Graev. Lect. Heſiod. cap. 24. Thebanorum ſigna ſphingis vultu ornata fuiſſe docet Lact. ad Statii VII. Theb. 252.

4 SPHINGAE CARMEN] Al. *Sphingis.* MICYLL. AEnigma hoc cujuſmodi fuerit praeter alios docebunt te Eurip. Scholiaſt. Zenobius, Auſon. Eid.

cum plures regni cupidine venissent, & à Sphinge essent consumpti, Oedipus Laji filius venit, & [8] carmen est interpretatus. Illa se praecipitavit. Oedipus regnum paternum, & Jocastam matrem inscius accepit uxorem, ex qua procreavit [9] Eteoclem, & Polynicem, Antigonam, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugum & penuria incidit ob Oedipodis scelera. interrogatusque Tiresias, quid ita Thebae vexarentur, respondit: Si quis [10] ex Draconteo genere superesset, & pro patria interiisset, pestilentia liberaturum. Tum [11] Menoeceus Jocastae pater se de muris praecipitavit. Dum haec Thebis geruntur, [12] Corintho Polybus decedit. Quo audito, Oedipus moleste ferre coepit, aestimans, patrem

Eid. xv. Tzetzes ad Lycophr. p. 3. & Apollodorus. Visitur Phaedri libellis in Meursii editione subjectum. *Carmen* dicit, quemadmodum ξυνετῶν μέλος Euripides Phoeniss. 1511. Schol. Τὸ αἴνιγμα λέγει, ἐπεὶ μετὰ μέλους προέφερεν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. quam inde & ἀοιδὸν appellat idem poëta. Oedip. 98. *Carmen poposci : sonuit horrendum.* Fabula inde orta, quod αἴνιγμα λόχον dicant Thebani. MUNCK.

6 Jocastem] *Jocasten* vel *Jocastam* scribendum. Vide Not. ad cap. 137. MUNCK.

7 Daturum promisit : cum plures] Barthius existimat, *pro* μισθοῦ legendum. Sed non solet Noster alibi Graeca cum Latinis confundere in sermone. Habet Graeca, sed cum peculiari significatione, ut supra *enneaodi*, cum indicandus fuit certus locus. Quare ita judico legendum: *Conjugium daturum. Promissi cum plures regni cupidine venissent.* Clara omnia, & elegantia. SCHEFF. Elegans, & vera, opinor, Cl. Schefferi est correctio: *daturum. Promissi cum plures* &c. MUNCK.

8 Carmen est interpretatus] Hinc Οἰδιπόδα σοφίαν dixit Pindarus Pyth. Od. iv. vs. 467. pro aenigmate; ut in vett. Epigr. *aenigmata Sphingis* pro *obscuriloquio*, quemadmodum aenigma interpretatur Isidorus in Glossis. MUNCK.

9 Eteoclem et Polynicem A. et I.] De hisce nuptiis consule Eurip. Phoeniss. 1600. Serv. ad iv. AEn. 470. Nep. Epam. 4. Sed de liberis non convenit inter Mythographos. Duos filios tantum numerat Servius, quatuor tamen liberos Sophocles & Tzetzes ad Lycophron. 437. *Antigonen* natu majorem (v. Eurip. Phoen. 58.) & *Ismenen.* & duos filios, *Polynicem*, ut Soph. Oed. Col. 365. 1288. natu majorem, sed ut Eurip. Phoeniss. 71. natu minorem, item *Eteoclem.* Pherecydes tertiam filiam *Jocasten* addit, v. Schol. Eurip. Phoen. 54. Hi vero liberi Oedipo procreati dicuntur non ex *Jocaste*, sed ex *Euryganea*, Periphantis, aut Hyperphantis filia, Jocastes sorore. Consule Pausan. ix. 5. Pherecydem in Scholiis Eurip. Phoeniss. 54. & Simsonii Chronicon. A. M. 785. quam *Eurygaueam* Oedipus duxerat post Jocastes obitum, ut Pisander in Scholiis Eurip. 1748. Alii dicunt, Oedipum duas uxores simul habuisse *Epicasten* matrem, & *Euryganeam* sive *Euryganen.* Vide eumd. Schol. ad vs. 13. De Jocastes morte etiam parum constat, quae ab Eurip. Phoeniss. 1571. se gladio interfecisse; a Sophocle in Antig. 53. & Oed. Tyr. 1244, 1272. suspendio vitam finiisse dicitur. De morte Oedipi videndi Sophocl. Oed. Colon. 1656. Schol. Hom. Odyss. Λ. 270. a quo abit Hygin. fab. 242. De Oedipi sepulcro Schol. ad idem Sophoclis drama vs. 90.

10 Ex draconteo genere] H. e. genere τῶν Σπαρτῶν: illorum videlicet, qui ex satis dentibus draconis illius, à Cadmo interfecti, erant nati. Vid. Eurip. Phoen. vers. 944. MUNCK. De Spartis Schol. Soph. Antig. 128. Schol. Pind. O. Isthm. vii. 13. Schol. Apoll. Rhod. iii. 1178, 1185. Schol. Eurip. Phoen. 674, 825, 1069.

11 Menycus Jocastae pater] Al. *Menoetius.* MICYLL. Hoc non concoquo. *Menoeceus* ille, qui se de muro praecipitavit, Creontis erat filius, teste Apollodoro lib. iii. p. 155. Etymol. in Ἀλκμήνης, & Euripide Phoeniss. Creon autem frater Jocastae. An ergo haec sunt ab inepto glossatore? Non dixerim, cum idem narret cap. 142. Tribuit ergo avo, quod alii nepoti. Stemma vide apud Eurip. Schol. ad Phoeniss. vers. 949. MUNCK. Cum Apollodoro facit Lactant. ad Statii lib. vii. Theb. v. 250. item Philostratus lib. i. Icon. cap. 4. p. 768. duos *Menoeceos* fuisse docet Eurip. eod. dram. vs. 776.

12 Corintho decedit] Sic apud Justin. xx. 3.

trem suum obisse, cui Periboea de ejus subpositione palam fecit. [1] id Itemales senex, qui eum exposuerat, [2] ex pedum cicatricibus & talorum agnovit Laji filium esse. Oedipus re audita, postquam vidit, se tot scelera nefaria fecisse, ex veste matris fibulas detraxit, & [3] se luminibus privavit, regnumque filiis suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. *Polynices.*

POLYNICES Oedipodis filius, [4] anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adrasto rege adjuvante, cum septem ductoribus Thebas obpugnatum venit. Ibi [5] Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum adscenderet, fulmine est percussus. Amphiaraus terra est devoratus. [6] Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. [7] His

Corintho nunciata victoria est, Vid. Notas ad cap. 247. MUNCK. V. Schol. Soph. Oed. Tyr. 934.

1 ID ITEMALES] Mallem, *Idem Itemalus.* SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit, *idem Itemalus.* Non foret deterius *item*, de quo vide Not. ad cap. 57. Quid si explices illud *Id* per *ob id*? Consule Not. ad cap. 8. & 122. Caeterum à Pisandro apud Eurip. Schol. sub finem Phoeniss. senex hic dicitur γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος. Suidas, qui in hac narratione multum ab Hygino abit, Μέλοιβον appellat agricolam, a quo sublatus & eductus hic Oedipus. Confer Senec. Oedip. Act. IV. MUNCK.

2 EX PEDUM TUMORE] Virg. AEn. II. *Per talos trajectus lora tumentes.* MUNCK. Sophocl. confer Oed. Tyr. 1134

3 SE LUMIN PRIVAVIT] De Oedipi coecitate consulendi Lact. ad Statii IV. Theb, 612. Sophocl. Antig. 51. Oed. Tyr. 1277. Schol. Eurip. Phoeniss. 61. Plura de Oedipode Lact. ad Statii XII. Theb. 508.

Ad CAP. LXVIII.

4 ANNO PERACTO] Consule in hac historia dissentientes Pherecydem & Hellanicum in Schol. Eurip. Phoeniss. 71.

5 CAPANEUS] Serv. ad AEn. I. 48. *Ardeae in templo Castoris & Pollucis in laeva intrantibus Capaneus pictus est, fulmine per utraque tempora trajectus.* Unde fabula illa originem traxerit, docebit te Vegetius lib. IV. 21. MUNCK. V. Soph. Oed. Col. 1313. & in Antig. 136. Eurip. Phoeniss. 185. 1193. in Supplic. 496. Tzetz. ad Lycophron. 435. 1179. Philostrat. II. Icon. 31. Lact. ad Statii IV. Theb. 640. Propert. II. XXV. 40.

6 ETEOCLES ET POLYN.] Vid. Soph. Antig. 14, 55, 148. & Schol. Eurip. in Phoeniss. vs. 13. qui, quid AEgyptius & Mestor de hac historia tradant, docet. & ipse Eurip. vs. 1432. in Suppl. 401. Schol. Pind. Olymp. Od. II. 73.

7 HIS CUM THEBIS PARENTARETUR] Barth. ad Stat. Tom. III. p. 1493. locum hunc ita constituit: *His cum Thebis parentatur, etsi ventus vehemens exstet.* Ego existimem Hyginum loqui de solenni istâ parentatione ut jam desitâ. Nam quod cap. 71. hac de re legitur, id non Hygino, sed glossatori alicui, qui illud αὐτολεξεὶ ex antiquiore scriptore transtulit, debemus. Repugnare tamen dicas suspicioni meae τὸ *seducitur.*, & quod cap. 164. suâ adhuc aetate itetisse dicat oleam illam, quam Athenis sevisse olim Minerva perhibetur. At cap. 261. desiisse jam innuit flagellationem ad aram Dianae, quam Tertulliani etiamnum aevo fuisse in usu ostendimus in dissertatione nostrâ, ubi plura huc pertinentia invenies. MUNCK.

8 CAETERI CUM THEBAS OPPUGNARENT, ET THEBANI REGIBUS SUIS DIFFIDERENT, &c.] Nonne *rebus suis*? ut Sallustius Jug. c. LXXV. I. *Ea fuga Jugurtha impensius modo* rebus suis diffidens, *cum perfugis* &c. WOPKENS.

9 TIRESIAS EURII FILIUS] *Eurimi* ita infra quoque. MICYLL. Micyllus vult, *Eurimi*, sic ut

[7] His cum Thebis parentaretur, etſi ventus vehemens eſſet, tamen fumus ſe nunquam in unam partem convertit, ſed alius alio ſeducitur. [8] Caeteri cum Thebas obpugnarent, & Thebani regibus ſuis diffiderent, [9] Tireſias Eueris filius augur praemonuit, ſi ex Dracontea progenie aliquis interiiſſet, oppidum ea clade liberari. [10] Menoeceus cum vidit, ſe unum civium ſalutem poſſe redimere, [11] muro ſe praecipitavit; Thebani victoria ſunt potiti.

LXIX. *Adraſtus.*

Adrasto, [12] Talai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & [13] Deipylam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius, expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtum devenit. [14] & Tydeus ſimul Oenei & [15] Periboeae captivae filius, à patre, quod fratrem Menalippum

ut infra cap. 75. vocatur. Ego Apollodorum ſequendum, & *Eueri* legendum cenſeo. SCHEFF. *Euri* habet Micylli editio, qui in margine adſcripſit, *Eurimi.* ſed *Eueris* legendum vel *Eueri*, ut ἀρχαϊκῶς ſcriptum apud Lactant. Arg. lib. III. Met. Apollod. lib. III. Μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς Νύμφης. Hinc μάντις Εὐρείδης dicitur Theocrito Eid. XXIV. 70. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Pall. 81.

10 Menycus] *Menoetius.* MICYLL.

11 Muro se praecipitavit] Ante portas ſe mactavit, ut vult Apollod. lib. III. pag. 155. Aliam voluntariae hujus mortis cauſam adducit Noſter cap. 67. & 242. Secutus eſt ergo diverſos auctores. Confer Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. vers. 1018. MUNCK. Adde, quos laudat Simſonius in Chronico A. M. 2785.

Ad CAP. LXIX.

12 Talai] Stemma ita habet, ut refertur ab Eurip. Schol. ad Phoen. vers. 423. Αἰόλου Κρηταῦς, οὗ Ἀμυθάων, οὗ Βίας, οὗ Ταλαὸς, οὗ Ἄδραστος. Pro Κρηταῦς ſcribe Κρηθεύς. Vide Not. ad cap. 12. MUNCK. V. Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 18. & ad Nem. O. IX. 30.

13 Deiphilam] Ita exaratum hoc vocabulum etiam apud Stat. Schol. ad II. lib. Theb. vers. 159. Serv. AEn. I. v. 101. alioſque. Quod imputandum poſteriori aevo, quo ut aſpirabant non aſpiranda, ita contra adſpirationem illis detrahebant, quae cum maximè eam requirebant. Originem ſi reſpicias *Deipyla* ſcribas oportet. Corrupte Διϊπύλη excuderunt in Hom. Scholiis ad Iliad. Δ. 376. Ὀνομαστικῶς dictam eam ab aliis Ἀργείαν tradit Theocrit. Interpres ad Eidyll. XVII. vs. 53. Contrarium vitium eſt apud Iſidor. Orig. lib. XX. cap. 11. *Spingae ſunt, in quibus ſunt ſpingatae effigies, quos nos griphos appellamus.* Corrig. *Sphingae* & *Sphingatae.* MUNCK. Idem vitium Lactantii ad Statii III. Achill. 73. Sic Διϊπύλη Scholiaſtae Euripidis in Phoeniſſ. 136.

14 Et Tydeus] Forte melius, *eo Tydeus.* Hiſtoriam vide apud Homeri Schol. ad Il. Ζ. 120. Apollod. lib. I. pag. 30. Schol. Stat. ad Theb. lib. I. 402. *Quia occiderat avunculum ſuum Thoantem, matris fratrem, vel ut quidam volunt, Aphurea. Manifeſtius tamen eſt, quod Menalippum fratrem ſuum, dum venaretur, occidit.* Idem tamen ad vers. 280. *Toxeum* eum fratrem appellat. MUNCK. Conſule tu Lector Pauſaniam lib. IX. cap. 18. Schol. Pindari O. Nem. X. 12. Tzetz. ad Lycophron. 1066. Lact. ad Statii IV. Theb. 639. Schol. Homeri Iliad. Ε. 126. Apollodor. lib. III. p. m. 193. aliter hanc rem narrantes. Adde ad Ovidii Ibin. 517. Salvagn. & Celeb. Burm. Alia etiam de Tydeo profert Servius ad XI. AEn. 239.

15 Periboeae] Ita quoque eam appellant Diodorus lib. IV. pag. 240. Apollodorus lib. I. pag. 28. Schol. Stat. ad Theb. lib. I. v. 41. *Euryboeam* vocat. MUNCK. Altheae filium facit Serv. ad VI. AEn. 479. ut & Lact. ad Statii I. Theb. 669. qui ad vs. 469. de genere Tydei paterno egerat.

pum in venatione occiderat, fere sub eodem tempore venit. Quod cum satellites Adrasto nunciassent, duos juvenes incognita veste venisse [1] (unus enim aprinea pelle opertus, alter leonina.) Tunc Adrastus [2] memor sortium suarum, jubet eos ad se perduci: [3] atque ita interrogavit, quid ita hoc cultu in regna sua venissent. Cui Polynices indicat, se à Thebis venisse, & idcirco [4] se pellem leoninam operuisse, quod [5] Hercules à Thebis genus duceret, & insignia gentis suae [6] secum portare. Tydeus autem dicit, se Oenei filium esse, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprina se opertum, [7] significans aprum Calydonium. Tunc rex responsi memor, Argiam majorem

1 Unus enim aprinea pelle opertus, alter leonina] Haec in parenthesi dicuntur, & per ellipsin *&* *erat.* SCHEFF. Analogia postulare videtur *aprinâ.* ut à *caper caprinus*, *fiber*, *fibrinus*, ita ab *aper aprinus.* Gloss. Isid. *Castorinum*, *vebrinum.* Lego, *fibrinum.* Schol. Juven. ad Sat. XII. 34. *Castorem bebrum dicit.* Restituo & ibi *fibrum.* Lucill. *Viscus aprinum.* Gloss. Cyrill. Συάγελον, *aprinum.* Capella lib. II. *Nunc cristae cum aprinis dentibus videbantur.* Varro IV. L. L. *Porcus aprinus.* Apicius lib. VIII. cap. I. *Condimentum aprinum; perna aprina.* Confer Charis. lib. I. Est tamen, cur non nihil addubites, si examines ista in notis Tyronis & Senecae p. 159. *Jantinum*, *Jantineum. Apruna*, *Aprugineus.* (Leg. *aprugneus*) p. 175. quibus addere possumus, *coccinus* & *coccineus.* Schol. Juven. ad Sat. III. 283. *Quod Graeci coccinum sive cocceum dicunt*, *Latini veteres birrum vocarunt.* Lego *coccineum.* quod invenies apud Vet. interpret. Jos. cap. 2. Quanquam triplici terminatione à *carbasus* formarunt *carbaseum*, *carbasinum*, & *carbasineum*: quorum postremum Varronis est apud Non. cap. XIV. Ita non tantum *russus*, sed & *russeus* dixerunt. Petron. *Tunicâ vestitum russeâ.* Damnat tamen τὸ *russeus* Charisius lib. I. Non curat ergo Grammaticos Palladius lib. IV. Tit. 13. *Colores hi praecipui*, *badius*, *aureus*, *albineus*, *russeus* &c. Nec Apul. lib. II. Met. *Russea fasciola succinctula.* In Judicio Coci & Pistoris, *Cervinam Actaeon tollit*, *Meleager aprunam.* MUNCK.

2 Memor sortium suarum] Extant illae apud Eurip. Schol. ad Phoeniss. v. 415. ubi hanc fabulam habes, ut & apud Zenob. I. 30. Apollod. lib. III. p. 150. MUNCK.

3 Atque ita interrogavit] Illud *ita* mihi suspectum est. Arbitror scripsisse, *atque irate*, vel *ira*, pro *cum ira &c.* SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *atque irâ* sive *iratè interrogavit.* Nihil muto. Vide Not. ad cap. 2. Infr. cap. 89. *Apollo iratus ita respondit: Si Trojanorum &c.* MUNCK.

4 Se pellem leoninam operuisse] *Pelle leonina.* MICYLL. Nil mutandum. Vide Indicem. SCHEFF. Malim, tametsi probet illud Cl. Schefferus, *pelle leoninâ*, cum praecesserit modo, *pelle leoninâ opertus.* Si retinere tamen velis, non male illud Graecorum κατὰ subaudieris. Hieron. Epit. Paulae: *Quis inopum moriens non illius vestimenta obvolutus est?* Ita edidit Canisius, sed perperam, opinor, cum alii dederint, *vestimento.* De pelliceo amictu audi differentem Ampliss. Spanhem. in de Numm. Praest. p. 345. MUNCK.

5 Hercules a Thebis g. d.] Vide Solinum cap. VII. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 4. & alios. & hinc dicitur Thebanorum Deus proprius fuisse a Schol. Aristophanis Equit. vs. 479.

6 Secum portaret] Scribendum est, *portare*, ut respondeat praecedenti *operuisse.* Litera *t* ex sequenti vocabulo adhaesit. SCHEFF. Assentior Scheffero reponenti, *portare.* MUNCK.

7 Significans] Ad antecedens *Tydeus* referri debet. SCHEFF.

8 Cum aliis ducibus] Εὐστόχως idem, *cum aliis sex ducibus.* quod & Cl. Tollio venerat in mentem. MUNCK.

9 Quoniam Thebae septem portis] An profectus est, quia claudebantur portis septem? quid, si tribus? non erat profecturus? emenda praecedentia; *cum aliis sex ducibus.* Illud *sex* scriptum fuit litteris, quas cum ineptus scriba non intelligeret, ut supervacuas putavit omittendas. Vid. Apollod. lib. III. qui ostendit, quemlibet ducem suam tenuisse portam. SCHEFF.

10 Thebas muro cinxit] In hac historia etiam dissentiunt Mythographi. Thebas muris esse cinctas ab Amphione & Zetho ex Homero docet Schol. Apoll. Rhod. lib. I. vs. 735. & 737. Zethum addit ipse Hyginus fab. 9. Id opus uni Amphioni adscribunt Solinus cap. 7. & Sta-

jorem dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander. Deipylam minorem dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Trojam pugnavit. At Polynices rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adraſtus non tantum exercitum dedit, ſed etiam ipſe [8] cum aliis ducibus profectus eſt, [9] quoniam Thebae ſeptem portis claudebantur. Amphion enim, qui [10] Thebas muro cinxit, [11] ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. [12] Hae autem fuerunt, [13] Thera, [14] Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, [15] Ogygia, Chloris.

LXX.

Statius VIII. Theb. vs. 233. & Euripides in Phoeniſſ. vs. 115. & 830. ſed ejus Schol. pag. m. 282. ait ὁ μὲν Κάδμος ἔκτισε τὰς Θήβας, Ἀμφίων δὲ καὶ Ζῆθος ἐτείχισαν. Sed Zethi nomen hic omiſit, non adeo, quia Amphionis lyram inprimis ſecuti fuiſſe finguntur ſponte lapides. Conſule Philoſtrat. lib. I. Icon. cap. 10. & de Amphione rei Muſicae perito, Zetho vero ruſtico Apollodor. lib. III. pag. m. 179. Serv. ad Ecl. II. vs. 24. & Lactantius ad Statii I. Achill. vs. 13. Pauſanias licet lib. IX. cap. 5. Homerum nullam Amphioniae Lyrae feciſſe mentionem obſervet. Aut, quod ſic amant loqui veteres, uti *Zethi ſepulcrum* pro Zethi & Amphionis ſepulcro dixiſſe Euripidem docet Scholiaſtes ad Phoeniſſ. vs. 147. & haud abſimili ratione Troja a Neptuno & Phoebo exſtructa, nunc *Neptunia*, nunc *Phoebeia* vocatur. Vide Obſ. Miſcell. Vol. IX. Tom. III. pag. 458. Sed quia auctor non tam de muro, quam de portis Thebarum, ſeptem Amphionis filiarum nomine inſignibus agit. Ceterum Schol. Homeri Odyſſ. Λ. vs. 325. Locrum Jovis ac Maerae filium una cum Zetho & Amphione Thebas condidiſſe, qui ad vs. 262. adnotat μετὰ γὰρ τούτοις Κάδμος ſc. urbem condidit, & Schol. Euripidis in Phoeniſſ. vs. 1126. τοὺς γὰρ περὶ Ἀμφίονα φασὶν ἅμα Κάδμῳ τειχίσαι τὴν πόλιν, quae conturbant Thebarum hiſtoriam.

11 SEPTEM FILIARUM NOMINE] Neque de hiſce convenit inter Mythographos. Sunt, qui ſtatuant, has portas exſtructas eſſe jam a Calydno primo ante Ogygum rege. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1209. Imo, qui ab Amphione ac Zetho conſtitutas adfirmant, haud ejuſdem ſunt ſententiae. Philoſtrat. lib. I. Icon. 10. ait, τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι. ita & Schol. Eurip. Phoeniſſ. vs. 116. ἐγένετο δὲ τὸ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι οἱ τῆς λόρας τόνοι.

12 HAE AUTEM FUERUNT] Pauſanias vero aliter de portis Thebanis, quem vide in Boeotic. MICYLL. Longè alia portarum nomina dedit Pauſan. pag. 555. Edit. Wechel. & Apollod. lib. III. pag. 154. Stat. VIII. Theb. vers. 353. & ſeqq. MUNCK.

13 THERA] Perperam *Lerta* dicitur cap. XI. Vide Apollodor. MUNCK.

14 CLEODOXE] Κλεοδόξα eſt Apollodoro & Tzetzae. Vide quae notavi ad cap. XI. MUNCK.

15 OGGYGIA] Scribe *Ogygia*. Schol. Stat. ad VII. Theb. 33. *Una enim porta ex ſeptem Ogygia nuncupatur*. Etymol. Mag. Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. MUNCK. *Ogygiam* Amphionis filiabus adnumerat etiam Apollodorus lib. III. pag. m. 181. quem Noſter ſequitur cap. 9. ſed plerique ſtatuunt, hanc portam Ogygiam a primo Thebarum rege Ogygo habuiſſe nomen. Vide Tzetzen ad Lycophron. vs. 1206. Schol. & Corinnam apud Eumd. ad Apoll. Rhod. III. Arg. 1177. Spanh. ad Callim. H. Jov. 14. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. M. 713. Aliis nominibus has portas fuiſſe inſignitas alii referunt, ut recte Munckerus monet. Sic una ex iis *Electris* dicta. Sed nominis origo in incerto eſt. Pauſanias lib. IX. cap. 8. ab Electra Cadmi ſorore dictam docet. Hellanicus & Idomeneus, qui τὰ Τρωικὰ ſcripſere, ab Electra, Harmoniae, Cadmi uxoris, matre vocatam referunt. v. Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vs. 916, quibuſcum facit Ephorus apud Schol. Euripid. Phoeniſſ. vs. 7. Alii ab Electra Amphionis filia: alii ab Electryone Alcmenae patre. v. Schol. eumd. ad vs. 1136. Lact. ad Statii VIII. Theb. 353. quinque e ſeptem portis numerat, *Homoloidas*, *Proticias* (lege *Proetidas*, ex ipſo Statio, Euripide cum Schol. ad Phoeniſſ. vs. 1116. Pauſan. l. l. & Apollodoro lib. III. pag. m. 191.) *Helectras* (lege *Electras*) *Hypſiſtas*, *Dircaeam*. ad VII. Theb. 252. omnes portas Thebarum *Homoloidas* dictas putat, ſed Statii locus de una porta intelligendus, qui Graecos imitatus *portas* de una dixit. Vide Celeb. Duker. ad Flori lib. I. cap. I. §. II.

LXX. *Reges septem Thebas profecti.*

Adrastus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Jocasta, [1] Menoecei filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Periboea captiva, Calydonius. Amphiaraus [2] Oeclei, vel, ut alii auctores dicunt, Apollinis ex [3] Hypermestra Thestii filia, Pylius. [4] Capaneus Hipponoi filius ex Astynome [5] Talai filia, sorore Adrasti, Argivus. Hippomedon [6] Nesimachi filius ex [7] Mythidice Talai filia, sorore Adrasti, Argivus. Parthenopaeus, [8] Meleagri filius, ex Atalanta Jasii filia, ex monte [9] Parthenio, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, praeter Adrastum Talai filium: is

Ad CAP. LXX.

1 Menoetii] Sic plerique Graeci. At in superioribus *Menycum* semper vocat, minus convenienter. SCHEFF.

2 Oeclei] Stemma ita recenset Pind. Schol. ad Nem. Od. IX. Μελάμποδος Ἀντιφάτης, οὗ Οἰκλῆς, οὗ Ἀμφιάραος. ut & Eustath. ad Iliad. p. 239. Edit. Bas. An legendum *Oiclis?* Apollod. lib. III. Ἀμφιάραος Οἰκλέους. Male interpres, *Oicleis filius*. Οἰκλέης. *Oicles*, ut *Themistocles* Θεμιστοκλέης.. Possis tamen rescribere ἀρχαϊκῶς *Oicli*, ut *Chrysi* infr. cap. 106. & *Themistocli*, aliaque id genus observata à Victorio in Cicerone. Consule Popm. in de Antiq. Locut. lib. I. cap. 9. Gronov. Observ. in Eccles. Script. lib. I. cap. II. Indicem magni operis inscriptionum Gruteri, ubi *Isidi*, *Nepoti*, *Jovi*, *Tonanti*, & similia gignendi casu usurpata habes, ut *Chremi* apud Terent. Andr. II. 2. 31. Servius ad AEn. I. 34. *Detrahitur autem S tertiae declinationis genitivo.* Immo tolerabile etiam *Oiclei*, ut *plebei* in vett. inscript. & Vell. lib. II. 44. *Herculei* in Catull. Carm. 36. quod ab *Herculeus* AEolicâ terminatione tractum procul dubio. *Oiclei* ergo genitivus erit ob *Oicleus*. Quod si vel per somnium venisset in mentem veteri Horatiano Comment. non scripsisset ad Od. 15. lib. I. *Achillei & Ulyxei veteres dixerunt ad similitudinem fortassis diei & faciei.* Melius alter, qui se Acronem facit: *Veterum declinationes ista habent, Achillei, Ulyssei, ab Achilleus, Ulysseus.* Certe à recto Οἰκλεῦς declinasse Οἰκλέα videri potest Apollod. ipse lib. III. pag. 160. Πρὸς Οἰκλέα παραγίνε). Sed rectius ab Οἰκλῆς dicas esse. Imo Ovid. si audias lib. III. μαζικιοτεχνίας vs. 13. nihil mutes: *Sic scelere Oeclides Talaoniae Eriphyles Vivus, & in vivis ad Styga venit equis.* & lib. VIII. Met. v. 316. *Et adhuc à conjuge tutus Oeclides.* Lactant. ad III. Theb. Stat. 620. *Oeclides. Amphiaraum dicit Oeclei filium.* Perperam ergo apud eundem ad lib. I. 42. *Lyncaei & Hipermnestrae filius* dicitur. Quanquam synaeresis illa ligatae magis, quam solutae orationi conveniat. Sed *Phaeton* pro *Phaëton* dixit apud Quintil. Varro, & Ovid. Metam. si vulgatis edd. credas. *AEta* pro *AEeta*. Ab Eustath. ad Hom. Catal. vers. 73. Ἰοκλῆς hic Oecleus dicitur. Adde quae notamus ad cap. 128. MUNCK.

3 Hypermestra] Ita & cap. 73. sed cap. 250. matrem ejus *Clytemnestram* appellat. Ὑπερμνήστρα est Diodoro lib. IV. & Thespii filia, quem in Thestium mutat Palmerius. & recte quidem. Vide Apollod. lib. I. pag. 24. & quae dicta sunt ad cap. 14. MUNCK.

4 Capaneus] Schol. Stat. àd Theb. lib. I. vers. 45. *Capaneus, ut alii putant, Hippote Astimoniae filius.* Lege, *Hipponoi & Astynomiae.* MUNCK.

5 Talai] Schol. Hom. ad Od. Λ, 325. Ἴφιος θυγατέρα facit. MUNCK.

6 Nesimachi] *Aristomachus* hic est Apollodoro lib. III. Nihil tamen mutandum. Schol. Stat. ad lib. I. Theb. vers. 44. *Hippomedon Nesimachi & Nausicae filius.* An & in Hygino pro *Mythidice* reponendum sit *Nausicâ* vel *Nausicae*, examinandum relinquo lectori. MUNCK. Hippomedon Talai filius vocatur a Soph. Oed. Col. 1312. Adrasti filius a Lact. ad Statii VIII. Theb. 743. de solo ejus natali Eurip. Phoeniss. 126. quid vero de Sophoclis loco censeat Palmerius, vide in ejus Exercitat. ad Pausaniae Phocica pag. 435.

7 Mr-

is enim [10] equi beneficio ereptus eſt. qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut injurias paternas vindicarent, eo quod inſepulti jacuerant Creontis juſſu, qui Thebas occuparat, fratris Jocaſtes.

LXXI. *Septem [11] Epigoni, id eſt, filii.*

AEGIALEUS Adraſti filius ex [12] Demoanaſſa, Argivus. Hic ſolus periit ex ſeptem, qui exierant: [13] quia pater exſuperaverat, pro patre [14] vicariam vitam dedit. caeteri ſex victores redierunt. [15] Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius ex Euanippe Elati filia, Argivus. Alcmaeon, Am-

7 MITHIDICE, TALAI FILIA] Nomen *Mithidice* haud dubie corruptum eſt, quid pro eo ſcribi debeat, nec dum video. SCHEFF.

8 MELEAGRI FILIUS] Vid. Not. ad cap. 99. Sunt, qui *Talai* fuiſſe filium tradiderint. Vid. Schol. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 1316. Cum Hygino facit Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 45. MUNCK.

9 PARTHENO] *Parthenio* ſcribendum ex cap. 99 quod viſum quoque Cl. Scheffero eſt. MUNCK.

10 EQUI BENEFICIO] Quem longe velociſſimum habuit ex ſeminio Arionis, ut ſcribit Philargyrius ad lib. III. Georg. 122. Stat. IV. Theb. vers. 43. & Hom. Iliad. Ψ. 346. Propert. lib. II. El. 25. Apollod. lib. III. Arionem ipſum ei dant. Conſule ad Homeri locum Schol. & ad Heſiod. Aſp. pag. 197. Edit. Heinſ. Tzetzen ad Lycophr. p. 123. MUNCK. De Adraſto plura dabit Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 23. & ad O. Iſthm. VII. 15. quo fato alii perierint, docet Lact. ad Statii III. Theb. 539. adde Pauſan. IX. 9.

Ad CAP. LXXI.

11 EPIGONI] Ἐπιγινόμενοι Eratoſtheni Καταστερ. cap. 25. Οἱ υἱοὶ Heſychio in Καδμεῖοι. Vid. Homeri Schol. ad Iliad. Δ. vers. 405. Uſurpant id vocabulum, ut Latinum, etiam Cicero & Mela. Pariter Juſt. XII. 4. *Haec ſuboles nomen habuit Epigoni.* MUNCK. De variis Thebarum fatis Pauſan. IX. 5. Procl. Chreſtomath. apud Photium pag. 987. Lact. ad Statii VII. 221. ſed quocum confer Meurſ. in Theſeo cap. 24. Simſon. Chron. A. M. 2785. Pauſan. lib. I. cap. 9. pag. 21. Celeb. J. Perizon. ad AElian. III. V. H. 6. Spanh. ad Callim. H. in Del. 88.

12 DEMOANASSA] Malim, *Demonaſſa.* quod vocabulum occurrit cap. 14. 97. & 102. MUNCK.

13 QUIA PATER SUPERAVERAT] Membranae Barthianae, *quia pater ſex ſuperaverat.* Sed dixi jam, non ſatis magnam fidem me tribuere membranis illis. Scribo, *quia pater ex ſeptem ſuperaverat.* Sic enim auctor ipſe amat loqui. ut ſupra c. 10. *Amphionis filia, quae ex ſeptem ſuperaverat.* illud *ſeptem* non integra voce, verum litteris numeralibus fuit ſcriptum, quas ſcriba indoctus ut otioſas omiſit, quod & alio loco factum annotavimus. SCHEFF. Barth. ex membranis ſuis: *quia pater ſex ſuperaverat.* Haud dubito, quin verior futura ſit lectio, ſi ſcripſeris: *quia pater ex ſeptem ſuperaverat.* Nam praeter Adraſtum ἐν τῇ πρώτῃ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἓξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο, ut praeter alios tradit etiam Pind. Schol. Hyg. cap. 10. *Quae ex ſeptem ſuperaverat.* MUNCK.

14 VICARIAM VITAM DEDIT] Vicarium eſt, quod quis vicem alterius facit. Sic cap. 51. *Uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit.* Cap. 243. *Vicaria morte obiit* Apulej. II. Metam. *Vicariam pro me lanienam ſuſceptavit.* MUNCK.

15 THERSANDER] Hic in Myſia poſtea a Telepho occiſus dicitur. Vid. Pauſan. IX. 5. Schol. Pind. Olymp. Od. II. 76. Neminem tamen ex Epigonis praeter Sthenelum, & Diomedem Trojanae expeditioni interfuiſſe docet Schol. Homeri Iliad. Δ. 405. apud Virg. II. AEn. 261. variant codices. Excerpt. Voſſ. ſcribunt *Theſſandrus,* alii *Tiſandrus.*

1 THE-

Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. [1] Thesimenes Parthenopaei filius ex Clymene nympha, [2] Nysius. *

[3] Polynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre, Adrasto Talai filio adjutore, repetit, cum septem ductoribus, & Thebas obpugnarunt. Ibi Adrastus beneficio equi profugit. Capaneus contra Jovis voluntatem Thebas se capturum dixit: & cum murum adscenderet, fulmine ab Jove est percussus. Amphiaraus cum quadriga terra est devoratus. Eteocles & Polynices inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiae communes cum fiunt, Thebis fumus separatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

Creon Menoecei filius edixit, ne quis [4] Polynicen, aut qui una venerunt, sepulturae [5] traderet, quod patriam obpugnatum venerint. Antigona soror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus

1 Thesimenes] *Promachum* hunc appellat Apollod. Recte vidit Cl. Schefferus duos heic desiderari, *Diomeden* Tydei, & *Sthenelum* Capanei filium. Apollodorus, omisso Polydoro, Hippomedontis filio, pro eo duos alios, Amphilochum alterum Amphiarai, & Eurypylum Mecistei filium Epigonis accenset, atque adeo octo numerat. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 323. Edit. Bas. Stratolaum appellat Parthenopaei filium, & Epigonos novem agnoscit. MUNCK.

2 Nysius] Videtur deesse nonnihil. MICYLL. Recte suspicatur Micyllus, hic deesse nonnulla, quinque enim tantum numerantur ex Epigonis & desiderantur duo, Sthenelus, Capanei filius, & Diomedes, filius Tydei. SCHEFF.

3 Polynices Oedipodis] Est haec inepta hominis stolidi repetitio eorum, quae iisdem verbis dicta sunt in praecedenti fab. 63. Tale quid & alibi notamus factum. SCHEFF. Et hoc esse ex illis, quibus hic scriptor stolide à glossatore aliquo interpolatus est non uno loco, libenter credo Cl. Scheffero. Spuriam hanc esse laciniam satis arguit cap. 68. MUNCK. Fuere & alii dicti Epigoni, cum his non confundendi. Vid. P. Leopard. xi. Emendat. 9.

Ad CAP. LXXII.

4 Polynicen] Vid. Schol. Eurip. Phoeniss. 1578, 1625, 1646, 1735. Philostrat ii. Icon. 30.

5 Traderent] Lego, *Traderet.* Praecessit enim, *ne quis.* De figurâ illâ, quâ nomen multitudinis licet singularis formae sit, cum plurali interdum verbo convenit, non puto heic cogitandum. MUNCK.

6 Qua Eteocles sepultus est] Aut illud *sepultus est*, irrepsit ex glossa, aut scribendum, *qua Eteocles repositus est.* Nam ut *sepultum pyra* scripsisse Hyginum credam, haud persuadeor. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *repositus est.* Non puto esse necesse. Nam etiam combustio est sepultura. Vide Cl. Cuperi Observat. lib. 1. cap. 7. & Borremansii Var. Lect. cap. 9. Florus lib. iii. cap 21. *Tantum non eodem igne sepelitur.* Noster infr. cap. 171. *Ne ab igni obrueretur.* MUNCK. Vide ad Nepot. in Eum. cap. ult.

7 Ad pastores demandavit] Notat Barth. Advers. lib. viii. 6. *demandare* huic scriptori esse ablegare. Cap. 199. *Orestem AEgisthus necandum demandavit.* Cap. 117. *Demandavit in Phocide Strophio.* Ita & *mandare* usurpat cap. 184. *Merope filium, quem ex Cresphonte habebat, abscons̄e ad hospitem in AEtoliam mandavit.* Eadem significatione τὸ *dare* venit Fulgentio cap. 7. lib. iii. *Unde & ad Lycomedis regiam datur.* Adde quae notavimus ad cap. 3. MUNCK.

8 Et ad puberem] Barthius ad Stat. Tom. ii. 923. *Isque ad* &c. nihil mutem. Vide Not. ad cap. 8. & 77. MUNCK.

9 Hae.

pus sublatum, in eadem pyra, [6] qua Eteocles sepultus est, inposuerunt: quae cum à custodibus deprehensae essent, Argia profugit, Antigona ad regem est perducta. Ille eam Haemoni filio, cujus sponsa fuerat, dedit interficiendam. Haemon amore captus, patris imperium neglexit, & Antigonam [7] ad pastores demandavit; ementitusque est, se eam interfecisse. Quae cum filium procreasset, [8] & ad puberem aetatem venisset, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex, quod ex Draconteo genere omnes in corpore insigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Haemone deprecaretur, ut ei ignosceret, non inpetravit. [9] Haemon se & Antigonam conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam suam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati sunt [10] Theremachus & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus*, *Eriphyla*, *&* *Alcmaeon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermestrae, Thestii filiae, filius augur, [11] qui sciret, si ad Thebas obpugnatum isset, se inde non rediturum, ita-

9 HAEMON SE ET ANTIG. CONJ.] Alia de his referunt Tragici, Eurip. Phoeniss. 1631. & Soph. Antig. 772, 785, 888, 895, 903, 929, 1191, 1235, 1237, 1245, 1258. quocum confer Propert. II. VII. 83. ibique Broukh. Pisandrum apud Schol. Eurip. Phoeniss. 1748. Munck. ad fab. 243. Haemonis mater *Eurydice*, ab Hesiodo *Henioche* dicta, filii & prioris mariti fatum deplorans sese quoque interfecit. v. Schol. Soph. Antig. 1194, 1310.

10 THEREMACHUS ET OPHITES] Ita nominat quoque eos cap. 31. & 32. Sed vide quae observavi ad locum priorem. MUNCK.

Ad CAP. LXXIII.

11 QUI SCIRET SI AD] *Cum sc.* MICYLL. Scribo, *quia sciret*, ut respondeat sequenti *itaque.* SCHEFF. Micyllus conjicit, *cum sciret.* Cl. Schefferus, *quia sciret.* Sed nihil mutandum. *Qui* heic valet idem, quod *quia* vel *eo quod.* Nepos: *Atticus, qui civitatem servatam cuperet, pecuniam numeravit de suo.* Eodem sensu *ut qui* usurparunt. Quod etsi notissimum est, non advertit tamen Criticos in loco Vellejano lib. II. cap. 38. *Ut quae facilius, quam partibus, simul universa conspici possint.* Quis non aliquid conjecturatum huc, velut in symbolam, contulit? Atqui locus satis apertus est, nec ullâ indiget emendatione. Hoc enim dicit: *Quoniam ea in unum locum contracta facilius, quam per partes & varie diducta, capi animoque infigi possunt.* Curt. lib. V. cap. 3. *Ut quibus etiam cum loco dimicandum esset.* Justin. lib. II. cap. 11. *Caedunt, sternuntque omnia, ut qui sciant se pugnare, non spe victoriae, sed in mortis ultionem.* Plin. lib. V. ep. 8. *Ut qui sermunculis etiam fabellisque ducantur.* Sed abire in alia omnia Nobilissimum Heinsium video in castigationibus suis; cujus nos judicio libenter cedimus. Idem tamen haud aegre dat nobis cap. 17. non fuisse sollicitandum istum locum, *petensque consulatum paene omnium civium suffragiis factus est.* hoc est, consul factus est. Ellipsis haec tam elegans, quam non protrita. Victor Caesar. cap. 37. *Post quem Probum in Illyrico factum accepere.* h. e. imperatorem factum. Caelius ad Ciceronem epist. 4. *Inde Hirrum cuncti jam non faciendum flagitare.* h. e. non faciendum aedilem. Frustra heic sunt viri eruditi. Optimus verborum suorum interpres ipse Caelius, cujus sunt illa epist. 3. *Nam me, si fio, forsitan cum locupletiore referam.* Epist. 6. *Optimus quisque eum non fecit.* MUNCK. Vid. Ciceron. VI. ad Fam. Ep. 6. Schol. Eurip. Phoeniss. 176. Sophocl. Oed. Col. 1308. Philostrat. lib. II. Apoll. Tyan. 37. & lib. I. Icon. 27. Lact. ad Statii I. Theb. 42. De ipso nomine *Amphiarao* Pt. Hephaestion. apud Photium pag. 477.

itaque celavit ſe conſcia Eriphyle conjuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem, ut eum inveſtigaret, [1] monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuae Eriphylae: quae doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmaeoni filio ſuo praecepit, ut poſt ſuam mortem poenas [2] à matre exſequeretur. qui poſtquam apud Thebas [3] terra eſt devoratus, Alcmaeon memor patris praecepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit; quem poſtea furiae exagitarunt.

LXXIV. *Hypſipyle.*

SEPTEM ductores, qui Thebas obpugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſervitute puerum [4] Archemorum ſive

1 MONILE AUREUM EX GEMMIS] Si aureum, quomodo ex gemmis erat factum? Scilicet *ex gemmis facere*, nihil aliud eſſe, quam cum gemmis, ſive gemmatum, facere, gemmis diſtinguere. Geminum germanum eſt illud cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Ter. Eun. v. 4. *Quo pacto ex jure heſterno panem atrum vorent.* Donatus: *Ex pro cum poſitum eſt.* Varro R. R. III. *Pullis opponitur naſturtium ex aquâ in vas.* Nihil hac locutione frequentius apud Sammonicum, Plinium, Celſum, Scribonium Largum, & Macrum etiam; ut cap. 12. *Omnia deinde ſimul bene trita ex melle jugabis.* Quin aureum fuerit illud monile, dubitandum non eſt. Poëta neſcio quis apud Clementem Strom. II. pag. 388. Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα. Quantorum malorum poſt Eriphylae mortem extiterit cauſa, legere eſt apud Parthenium cap. 26. Erot. Non ab Adraſto, ſed Vulcano confectum hoc monile narrat Lactant. II. Th. Stat. vers. 272. ubi plenam hujus infauſti cimelii hiſtoriam habes. MUNCK. Conſule Hom. Odyſſ. Λ. 325. cum Scholiis, & in iis Aſclepiadem. & Criticos ad Soph. Electr. 840. Lact. ad Statii III. Theb. 274. ad XII. Th. 123. qui Eriphylen poſtea a filio interemptam docet. quid ſit *monile*, docet Serv. ad I. AEn. 654.

2 A MATRE EXEQUERETUR] H. e. *exigeret.* Vide notata ad cap. 58. MUNCK.

3 TERRA EST DEVORATUS] Schol. Pind. ad Olymp. Od. VI. (vs. 23) Ἀμφιάρειος γὰρ κατεπόθη σὺν ταῖς ἵπποις ἐν Ὠρωπῷ πόλει τῆς Βοιωτίας. Hinc ludi in illâ urbe inſtituti, quos Ἀμφιάρεια adpellarunt, ut idem annotat ad Od. VIII. Locum, ubi terrae hiatu fuit abſorptus cum curru Ἅρμα vocatum tradit Pauſanias Boeot. Urbem facit Hom. Schol. ad Catalog. vers. 6. ut & Lactant. ad Stat. Theb. VIII. vers. 206. appellatque *Amphiarma* cum Homero, ut ait. quod falſum eſt. Ἅρμα enim à poëtâ vocatur loco modo laudato. Corrige ergo *Harma.* quo nomine & ab Heſychio & Etymologo quoque ſignatur in voce Ἅρμα. Caſum hunc infelicem eleganter deſcribit Stat. ſub finem lib. VII. Theb. MUNCK. Vid. Eurip. Supplic. 500. Schol. Pind. Olymp. Od. VI. 18. & ad O. Nem. IX. 57. & O. Nem. X. 14. Candidos Amphiarai equos fuiſſe docet Schol. Eurip. Phoeniſſ. 176. & duos equos candidos ei dat Philoſtratus I. Icon. 27. una cum auriga a terra devoratum docet Apollodorus lib. III. p. m. 193. de loco, qui poſtea ἅρμα dictus eſt, Plut. in Parallel. Tom. II. pag. 307. ubi plura ex Triſimacho. De *Alcmaeone* Nepos Epam. cap. VI. Philoſtrat. lib. IV. de Apoll. Tyan. 38. & cap. XIX. Heroic. §. 16. Serv. ad VI. AEn. 445. Lact. ad Statii II. Theb. 305. Columna ad Ennii fragm. ex Alcmaeone pag. 281. 282.

Ad CAP. LXXIV.

4 ARCHEMORUM SIVE OPHITEN] Lege *Opheltem* ex Tzetze in Lycophron. Apollod. lib. I. pag. 40. & III. 152. Schol. Pind. Hypotheſi Nem. Lactantio in Stat. Theb. IV. 717. Apollodor. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τοῦτο τὸν μέλλοντα προμαντεύεσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. Notat Faber: Ἀσχέμορον *legi debet propter Etymologiam.* Audacter ſatis. *Archemorus* enim ab omni antiquitate appellatur. Schol. Pind. Hypothes. Nemeon. Ἀμφιάραος δὲ τούτοις μαντευόμενος Ἀρχέμορον αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὅτι αὐτοῖς ἀρχὴ μόρου ἐγένετο ὁ τοῦ παιδὸς θάνατος. Haec ex-

ſive [5] Ophelten, Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare. Ergo ductores ſeptem, qui Thebas ibant, aquam quaerentes, devenerunt ad Hypſipylen: eamque rogaverunt, ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, [6] apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit: quae dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & caeteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludoſque puero funebres inſtituerunt, qui [7] quinto quoque anno fiunt, in quibus victores [8] apiaciam coronam accipiunt.

LXXV.

ergo eſt Etymologia. MUNCK. Adde Schol. Pindari O. Nem. VIII. in fin. Lact. ad Statii V. Theb. 713. Column. ad Ennii Nemeam pag. 290.

5 OPHITEN LYCI REGIS FILIUM] Alii omnes hunc *Opheltem Lycurgi filium* appellant. Vide Apollodorum lib. I. ubi habes hiſtoriam. Pauſaniam in Arcadicis, & alios. SCHEFF. *Lycurgi* filius eſt ſcriptoribus, quos modo adduxi. Suſpicatur Cl. Schefferus vitium eſſe ortum ex ſcripturae compendio, quod vero valde eſt ſimile. Hyginum, ni fallor, intellexit quoque Schmidius Prolegom. in Nemeonicas: *Alii Lyri & Eurydices (puto eſſe perperam lectum Lyri pro Lycurgi) fuiſſe filium volunt.* Sed & ipſe perperam *Lyri* pro *Lyci* legit. Deprehendes idem vitium cap. 273. & 15. In honorem Pronactis ludos ab illis inſtitutos quidam voluere. Vide AElian. Var. Hiſt. lib. IV. cap. 5. MUNCK. Vide ibi Perizon. ad §. 5. Lact. ad Statii IV. Theb. 74. qui ad lib. V. Theb. vs. 630. eum Lycurgi & Eurydices filium vocat. vid. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 123. Cl. Burm. in Catal. Argon. in *Ancaeus prior.*

6 APIUM ALTISSIMUM ERAT AD FONTEM IN QUO] Nil hic deeſt, quod putabat Micyllus, ſed iſta verba velut in parentheſi ponuntur. SCHEFF. Scribere debuiſſet, *quod apium altiſſimum erat ad fontem, in eo* &c. Fontem illum *Langiam* appellat Statianus interpres. MUNCK.

7 QUINTO QUOQUE ANNO] Hoc falſum eſt. Schol. Pind. Hypoth. Nem. Καὶ ἔστι τριετὴς, τελούμενος μηνὶ πανέμῳ. Scribendum ergo eſſet, *tertio quoque anno.* Intra quam periodum recurrebant etiam Iſthmia, de quibus tamen Plinius lib. IV. cap. 5. *Iſthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquennalibus inclyto ludis.* MUNCK.

Schol. Pind. O. Nem. VI. vs. 69. Τελετηείδι δὲ, διὰ τὸ διὰ τελετηείδος τὸν Ἰσθμικὸν ἀγῶνα τελεῖσθαι. De his funebribus ludis Lactant. ad Statii IV. Theb. 740. & ad X. Theb. 493. & Helladius apud Photium pag. 1590.

8 APIACIAM CORONAM] Vide Epigram. Archiae lib. I. Anthol. Heſych. Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι ἐχρήσαντο αὐτῷ. Hypoth. Nem. Pind. Ὁ δὲ στέφανος ἐκ χλωρῶν πλέκεται σελίνων. διαφέρει δὲ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν, καθόσον ἐκεῖνος ἔχει τὰ σέλινα *. Scrib. ξηρὰ σέλινα. Adde Suid. Paroem. à Scotto coll. Cent. XII. 65. Schol. Pind. διὰ τὸ καταχθόνιον εἶναι τὸ φυτόν. Νέμειον ἄνθος appellat Sibylla lib. V. MUNCK. Schol. Pindari O. Olymp. III. vs. 27. ubi ſacrorum ludorum praemia deſcribens ait, Νεμέων, σέλινον χλωρόν. & ad O. Iſthm. II. vs. 23. τοῖς οὖν τὰ Ἴσθμια ἀγωνιζομένοις σέλινον ξηρὸν ὁ στέφανος. ὑγρὸν δὲ, τοῖς τὰ Νέμεα. De Iſthmiis ita etiam Schol. Apollon. Rhod. lib. III. vs. 1239. τῷ ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες ΠΙ'ΤΥΙ ἐστέφοντο πάλαι. ὕστερον δὲ ΞΗΡΩ͂ ΣΕΛΙ'ΝΩ. Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. vs. 46. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἤδη ἀποδέδεικται Ἰσθμοῖ ὁ ἀπὸ ΣΕΛΙ'ΝΩΝ στέφανος, ὡς ἐν ΝΕΜΕ'ΟΙΣ. ἀμφότεροι γὰρ ἐντάφιοι. ἱερὸν δὲ τὸ ΣΕ'ΛΙΝΟΝ τῶν καταχθονίων. Conſule de hac corona etiam Schol. ad O. Nem. VI. vs. 71. Utriuſque certaminis corona erat itaque *apium*, ſive ex *apio* contexta: ita tamen ut corona Nemeorum certaminum victoribus tributa ex *apio viridi*, Iſthmiorum ex *apio arido* eſſet facta. De Nemeorum corona latiſſime diſputarunt Servius ad Ecl. VI. 68. Lactant. ad Statii lib. VI. Theb. vs. 2. & ad vs. 6. item H. Junius lib. IV. Animadv. cap. 21.

LXXV. *Tiresias.*

[1] In Monte Cyllenio Tiresias [2], Eueris filius, pastor, [3] dracones venerantes dicitur baculo percussisse, [4] alias calcasse: ob id in mulieris figuram est conversus: postea monitus à sortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, [5] redit in pristinam speciem. Eodem tempore

Ad CAP. LXXV.

1 In monte Cyllenio] Hom. I. Schol. ad Odyss. K. 499. & Tzetzes in Lycophron. in *Cithaerone* contigisse id scribunt. Lactant. ad Stat. Theb. lib. II. vers. 96. cum Hygino, unde cum non paucis etiam hanc fabulam transscripsit: *In monte Cyllenio Tiresias dracones coeuntes calcasse dicitur.* Etiam Apollod. lib. III. Κυλλήνην appellat. MUNCK.

2 Eurimi] Etiam heic *Eueris* vel *Eueri* reponendum, ut cap. 68. quod & Meursius ad Phlegontis cap. 4. vidit, ubi corrupte *Eumaris* dicitur filius, ut *Pericli* adhuc vitiosius apud Lactant. *Eurymi* filius fuit Telemus, de quo cap. 128. *Eueri* ἀρχαϊκῶς, ut *Achilli*, & sexcenta alia, per apocopen, ut censet Donatus. MUNCK. Mater Tiresiae dicitur fuisse *Chariclo* Thebana. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. vs. 322. Phorbantis filia a Cretensibus dicebatur. vid. Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 471.

3 Dracones venerantes] Pro coëuntes videtur posuisse, a Venere deducto verbo. MICYLL. Recte Micyllus: *Venerantes pro coëuntes videtur posuisse à Venere deducto verbo.* Anton. Liber. cap. 17. Τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκτεινε. Barthius: *Venerantes hujus scriptoris phrasi est Venerem exercentes, cujus ego verbi exemplum nusquam tamen vidisse memini.* Scioppius sic plebem Romanam locutam censet in Famiani Infamiâ, sed unico hoc Hygini exemplo nixus, quem Augustaci aevi scriptoribus parum critice accenset. Opportune me monuit illustris Heinsius huc pertinere illa ex Gloss. Vett. Ἀφροδισιαστὴς *venerosus.* & *venerosus* Ἀφροδισιαστής. Sed illis, opinor, magis adhuc ista Petron. Fragm. Trag. p. 49. Ed. Blau. *Sed ego non mehercules corporaliter autem, aut propter res venerarias curavi.* Pro *autem*, quod omiserunt Patavini, legerim, *eam.* Cyprianus de Aleatoribus: *Sciens quoniam foris maleficus & venerarius.* Quo loco *venerarium* esse putat Pamelius, qui veneratur idola. At mihi certum legendum, *venenarius* h. e. φαρμακοὺς. Occurrit ea vox apud Sueton. Neron. cap. 33. Apul. Apolog. & Schol. Juv. ad Sat. III. vers. 33. Respexit locum Apocalyps. cap. XXII. vers. 15. Sixtus II. Serm. de Divit. *Quo magis augetur, & cum suis amatoribus venerata fuerit.* Quem locum debemus Reinesio. MUNCK. *Corpora serpentum coeuntia baculi ictu violasse* dicitur Tiresias ab Ovid. l. l. vs. 324. & Lactantius ad Statii l. l. coeuntes dracones vocat. Recte itaque *venerantes* per *coeuntes* explicatur. consule Reines. & Heins. ad Petron. Satyric. cap. 61. p. 309.

4 Alias calcasse] Vocula elapsa est per oscitantiam librarii. Scribe, *percussisse alias, alias calcasse.* SCHEFF. Cl. Schefferus legendum arbitratur: *percussisse alias, alias calcasse.* Potuit sane faeminino genere τὸ *draco* (quanquam posteriores maluerunt *dracaena*, ut *leaena*) usurpasse, ut olim, *hic & haec leo, latro, fullo, nepos, gallus, lupus* veteres frequentabant, observante Servio ad Georg. III. 245. AEn. V. 610. VIII. 64. XII. 519. Quibus addi possunt, quae Festus notavit in *Masculino genere* & *Recto fronte.* Sed Ovid. III. Met. 324. Phlegon cap. 4. Fulgent. lib. II. Mythol. Schol. Hom. ad Odyss. K. 499. duos tantum fuisse angues tradunt, quos percusserit Tiresias. Quamobrem suspicor illa, *alias calcasse* à glossâ esse ejus, qui voluerit diversas conjungere sententias, ut factum cap. 14. & 139. nisi mox inferret, *cum calcasset.* Quod tamen Tiliobrogam in Obs. ad Lactant. comment. non movit, quo minus, ut glossema, delere ista verba & ipse quoque juberet. Potuit sane percussisse eos prius, quos postea calcaverit. Non recuso ergo, quin cancellentur, vel certe illa, *percussisse alias.* Nam in Lactantio solius calcationis fit mentio. MUNCK.

5 Redit in pristinam speciem] Mallem, *rediit in pristinam.* SCHEFF. Lactantius: *deinde monitus sortibus in eundem locum * rediit in figuram pristinam.* Suppleo lacunam ex Hygino: *in eundem locum reversus dracones cum calcasset, rediit* &c. In Hygino rescribo ex Lactantio *rediit.* quod & Schefferus maluerat Tzetzes: Ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ ἐγένετο

re inter Jovem & Junonem fuit jocoſa altercatio, quis magis de re venerea voluptatem caperet, maſculus, an foemina: de qua re Tireſiam judicem ſumpſerunt, qui [6] utrumque erat expertus. Is [7] cum ſecundum Jovem judicaſſet, Juno irata, [8] manu averſa eum excaecavit. At Jovis ob id fecit, ut [9] ſeptem aetates viveret, [10] vateſque praeter caeteros mortales eſſet.

LXXVI.

ἐγένετο πάλιν ἀνήρ. Eadem invenies apud Didymum ψευδώνυμον. MUNCK.

6 Utrumque erat expertus] Lactantius: *Qui expertus fuerat utrumque ſexum.* Et in Argum. lib. III. Met. *Qui utramque naturam maris ac foeminae fuerat expertus.* Inſerendum ergo Hygino τὸ *ſexum.* Hom. Schol. μετέχε ἑκατέρων, ἀνδρὸς puta καὶ γυνῆς. vel legendum, *utramque*, & referendum ad voluptatem rei Venereae. Ovidius: *Venus huic erat utraque nota.* Κοινωνεῖν Ἀφροδίτης ἑκατέρας id dicit AElian. Anim. I. 25. MUNCK. Tireſiam ancipiti ſexu fuiſſe finxerunt Ethnici, quia ſtellas erraticas utriuſque ſexus eſſe dixerat, ut e Luciano docent Meurſius ad Lycophron. Alexandr. vs. 683. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. l. l. vs. 322. Septies formam mutaſſe Tireſian dicit Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 471.

7 Cum secundum Jovem judicasset] Lactantius: *cum Jovi judicaſſet.* Lege *adjudicaſſet* cum Nob. Heinſio. Sententia eſt, cum victoriam litis Jovi decreviſſet, cum ſecundum illum litem dediſſet. Sic cap. 164. *Secundum eam judicatum eſt.* Fulg. lib. II. *Dixit tres uncias habere virum amoris, & novem foeminam.* Phlegon: *Decem in partes voluptate iſta diviſâ, unam viro, novem mulieri obtingere.* Lactant. *Novem partibus libidinis dixit foeminam potiorem, & unâ virum.* Quae conveniunt cum verſibus, qui ab Apollodoro referuntur: Οἵην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Sed quomodo eos cum proxime praecedenti narratione conciliabis, *novem partes mares, decem mulieres ſentire*? Scribendum ergo λείπεται ἀνὴρ, aut ſtatuendum aliquid deeſſe, quo alios aliter ſentire indicaverit. Sed verius puto illos verſiculos à Gloſſatoris alicujus manu eſſe, qui apud Hom. Schol. ita leguntur: Οἵην μὲν μοῖραν δεκαμοίρων τέρπεται ἀνὴρ, Τὰς δέκα δὲ ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Corrige δέκα μοιρῶν. Docti viri inter λείψανα Heſiodi ex Lycophr. Schol. hos verſus citant. Ego illos pag. 100. Edit. Baſ. hunc in modum adduci inveni: Καὶ ὁ τοῦ Μελαμπόδου (Leg. Μελαμποδίας). ποιητὴς ὡς ἀπὸ Τειρεσίου φησίν. Ἴην μὲν &c. In caeteris συμφωνεῖ Didymo illi perſonato, non Apollodoro. Dicat etiam ſententiam ſuam Juvenalis Schol. *Una*, ait ad Sat. VI. 753. *uncia libidinis eſt in maſculis, undecim in foeminis.* Iſidor. lib. XI. cap. I. *Libidinoſiores viris foeminae ſunt tam in mulieribus, quam in animalibus. Unde nimius amor apud antiquos foemineus vocatur.* MUNCK.

8 Manu aversa eum excaecavit] Statianus Schol. Lactantius: *Illa irata manus ejus praecidit, & excaecavit.* Quis praeter hunc Grammaticum manus ei praeciſas dixit? Videtur deceptus fuiſſe Graecâ voce, πηρὸς, quae & caecum & mutilatum ſignificat. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 82. & 108. & Celeb. P. Burm. l. l. Magnus Bochartus Callimachum ſecutus Tireſiam occaecatum dicit, quod Minervam ſe lavantem viderat, & ex Chami hiſtoria fabulam fictam putat. vid. lib. I. cap. I. Phaleg. pag. 4.

9 Septem aetates] Lactant. *Jupiter fecit, ut ſeptem aetates viveret, vateſque praeter caeteros mortales veraciſſimus haberetur.* De ſeptem aetatibus conſentit Phlegon cap. 4. Notat ibi Meurſius Agatharchidem quinque tantum, Lucianum ſex ei tribuiſſe. Addo ego ex Tzetze in Lycophr. p. 112. à quibuſdam dictum eum novem vixiſſe aetates. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 125. & 128. & de Tireſiae morte ad vs. 77. & Athenaeum lib. II. cap. 4. p. 41. item Plutarch. Sympoſ. lib. IX. quaeſt. 5. T. II. p. 740.

10 Vatesque p. c. m.] Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 121, 123, 129. hinc Sophocl. Oed. Tyr. vs. 292.

Ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
Μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τίς ἂν
Σκοπῶν τάδ' ὦναξ ἐκμάθοι σαφέστατα.

Cetera de Tireſia diſces ex Cl. Burmanno l. l. de Tireſiae Oraculo, Plutarch. de Oracul. def. T. II. p. 434.

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

[1] CADMUS Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Lajus Labdaci, Pentheus Echionis, [2] Creon Menoecei, Oedipus Laji, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zethus Jovis, Labdacus Polydori.

LXXVII.

Ad CAP. LXXVI.

1 CADMUS] Non est recensio haec secundum justam seriem, quod constat ex Pausaniae Boeoticis. Sed similiter enumeravit supra cap. 48. etiam Reges Atheniensium. SCHEFF.

2 CREON MENOETII] *Menoecei* esse legendum dictum jam superius. Habuit hic Creon etiam filium *Menoeceum* avo cognominem. Vide Pausan. p. 577. & quae notavi ad cap. 67. MUNCK.

Ad CAP. LXXVII.

3 THESTII] Apollon. Scholiastes ad lib. I. vers. 146. *Thespium* appellat. perperam, ut puto. MUNCK. Cl. Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *Iphiclus* in citato Scholiaste pro Θέσπιος legit Θέστιος. *Thestii* filia vocatur etiam ab Euripidis Scholiaste in Oreste vs. 458. & Euripide in Helena vs. 132. quae vs. 135. & vs. 201. 692. laqueo vitam finiisse fertur. Apud Servium ad Virgil. lib. VIII. AEn. vs. 130. legimus a quibusdam *Ledam* fuisse habitam *Thyestae* filiam.

4 IN CYGNUM] Illâ in anserem commutatâ. Virg. Ciri: *Ciris Amyclaeo formosior ansere Ledae.* Vide Not. ad Astron. II. 8. MUNCK. Fabulam vide etiam apud Lactant. ad Statii IV. Thebaid. 236. ad x. Theb. 497. Eriphus Ledam anseris ova peperisse tradit apud Athenaeum lib. II. cap. 16. pag. 58.

5 ET EX EO PEPERIT] *Quae ex eo.* MICYLL. Barthius volebat, *& ex ea*, quod non probo. Sequitur nimirum, *ex Tyndareo autem*, per quandam oppositionem, quae perit omnis, si legatur *ex ea.* Nam haec est sententia; Ex Jove peperit Pollucem, ex Tyndareo autem Castorem. Itaque non dubito, quin scribi debeat, *ea ex eo.* SCHEFF. Barthius corrigit, *& ex ea peperit*, notatque etiam parere de viris dici. Id licet verissimum sit, heic tamen locum habere non posse liquet ex membro sequenti. Melius Cl. Schefferus, *ea ex eo.* vel Micyllus, *quae ex eo.* Ego tamen non audeo quicquam mutare. Supr. cap. 72. *Quae cum filium procreasset, & ad puberem aetatem pervenisset.* Ut ibi *is*, sive *filius*, ita heic *ea*, vel *Leda* subaudiendum puto. Nec absimile illud cap. 191. *Quem hospitio excepit, atque ducem dedit.* pro *ei dedit.* Lactant. ad I. Theb. Stat. *Huic filia Psamate fuit, cum quâ Apollo concubuit, de quo compressa edidit* &c. subaudi extrinsecus, *ea.* Vet. Interpres Luc. cap. 15. *Et adhaesit uni civium regionis illius. & misit illum* &c. Intellige, *& is* &c. Sulpicius Severus lib. Histor. Sacr. *Si quis servum proprium servamve percusserit, exque eo ictu obierit.* sc. *is.* Vide & Not. ad cap. 8. Ad fabulae accuratiorem intellectum consulendus Tzetzes in Lycophr. p. 21. Edit. Basil. Vinetus ad Auson. Epigr. 55. Hyg. Astron. II. 8. Eratosthenes Καταστερ. cap. 25. Schol. Arat. p. 38. Ed. Lond. ubi corrupte Νεμέαση pro Νεμέσει ediderunt. Schol. Callim. ad Hymn. Dian. vers. 232. Ῥαμνοῦς δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησεν, ἥτις ἔτεκεν ὠόν. ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμανε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Διοσκούρους καὶ Ἑλένην. Schol. German. Cycno. *Cycnum dicunt inter astra constitutum, eo quod Jupiter in cygnum transfiguratus evolaverit in ramum Atticae regionis, ibique compresserit Nemesin, quae & Leda dicitur (ut refert Crates Comoediarum scriptor) quae enixa est ovum, unde nata est Helena.* Pro *ramum* lege *Rhamnunta.* Quod video jam observasse Adr. Junium Animad. lib. I. cap. 15. ubi optime auctorum discordiam conciliat de Ledâ fabulosâ & Nemesi Helenae matribus. Schol. Pind. ad Nem. Od. x. pag. 326. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ. ὁ δὲ Πίνδαρος ἑτέροις τῶν ἱστορικῶν ἐξακολουθήσας, τὸν μὲν Πολυδεύκην ἐκ Διὸς, τὸν δὲ Κάστορα ἐκ Τυνδάρεω εἶναι φη-

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam, [3] Thestii filiam, [4] in cygnum conversus, ad flumen Eurotam compressit, [5] & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Castorem & Clytaemnestram.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS, [6] Oebali filius, ex Leda Thestii filia procreavit Clytaemnestram & Helenam. Clytaemnestram Agamemnoni Atrei filio dedit

φησιν. ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διὸς, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιάρεως (Leg. Ἀμφιτρύωνος.) λέγεται γὰρ τοῦτο, ὅτι Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη ἐκ Διός εἰσι καὶ Λήδης. Κάστωρ δὲ ἐκ Τυνδάρεω. ὁ μέντοι Ἡσίοδος, οὔτε Λήδας, οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην. ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Διός. Locus defectus est. Deest nomen filiae Oceani. Schol. Horat. in Art. Poët. *Gemino ovo dicit respiciens ad cygnum. Duo enim ova peperisse dicitur Leda, alterum ex Jove, sub specie cygni, ex quo nati sunt Pollux & Helena; alterum ex Tyndaro, ex quo Castor & Clytemnestra.* MUNCK. Variant in hac fabula mirum in modum Mythographi. Castor & Pollux, uterque nunc Τυνδαρίδαι, nunc Διόσκουροι vocantur. Vid. Schol. Apoll. Rhod. II. 808. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 687. Eurip. Helena vs. 291, 1696. Castorem & Pollucem Jovis ac Ledae filios vocat. Schol. tamen Apollonii Rhodii lib. I. vs. 146. quos hic noster sequitur, e Jove Pollucem, e Tyndareo a multis dici progenitum Castorem docet. Eadem confusio de Helenae parentibus. Euripides sibi obloqui videtur in Oreste vs. 1635. Jovis filiam vocans, quamquam in Helena vs. 17. 265. 477. 501. Tyndareum revera, sed Jovem modo fabulis confictum Helenae fuisse patrem statuit, & Herodotus lib. II. cap. 112. Helenam Tyndarei filiam fuisse adfirmat. imo Servius ad Virgilii VIII. AEn. vs. 130. ait, a nonnullis tradi Clytaemnestram, Helenam, ac Timandram Tyndarei ac Ledae fuisse filias, qui ad II. AEn. 601. Jovis filiam fuisse Helenam aeque ac Jovis filium Herculem, licet hanc *Tyndaridem*, illum *Amphitryonidem* dictum, docet. Schol. Euripidis in Oreste vs. 1390. Ledam juxta quosdam in Nemesin mutatam cum Cycno, in quem conversus erat Jupiter, concubuisse commemorat. hinc Cypriorum carminum auctor Helenam Jovis & Nemesios filiam vocat apud Athenaeum lib. VIII. cap. 3. pag. 334. Inde etiam nonnulli Nemesin Helenae matrem, Ledam vero nutricem statuerunt. Consule Celeb. J. Perizonii lib. IV. V. H. AElian. cap. 5. qui illam de *ovo* fabulam inlustrat. item inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 232. Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 180. Jovis ideo filiam fuisse credit, quia fuit inmortalis Helena, cum fratre Polluce. Schol. Euripidis in Oreste vs. 249. & in primis ad vs. 458. tam Castorem quam Pollucem: tam Clytaemnestram quam Helenam cum Timandra Tyndarei & Ledae liberos facit. Ipse Euripides in Iphigenia in Aulide vs. 55. pro *Timandra* facit praeter *Helenam* & *Clytaemnestram*, etiam *Phoeben* Tyndarei & Ledae filiam. Denique Lactantius suam de Helena Jovis filia inmortali sententiam debet partim Euripidi in Oreste vs. 1635. ubi Apollo de Helena Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρὸς Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ΑΦΘΙΤΟΝ χρεὼν, Κάστορί τε καὶ Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς Σαύθακος ἔσται ναυτίλοις σωτήριος. De figmento hujus ovi, quod a patre Tyndareo Τυνδάρειον vocatur, haec adnotat Plutarchus lib. II. quaest. 3. Sympos. T. II. p. 637. ὅθεν οὐδὲ ἱστόρηται γηγενὲς ᾠὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ ποιηταὶ οὐρανοπετὲς ἀναφῦναι. Helenam Veneris filiam facit Ptolemaeus Hephaestio lib. IV. qui postea Solis & Ledae filiam *Leonten* ab aliis vero *Echo* proprio nomine, quod aliorum voces egregie imitaretur, adpellatam, *Helenam* vero, quod eam Leda ἐν ἕλει peperisset, nomen adeptam memorari docet. Vid. Photius pag. 479.

Ad CAP. LXXVIII.

6 OEBALI] Filius hic Perieris erat. Vide genealogiam apud Eustath. in Il. p. 221. MUNCK. Consule omnino Apollodor. lib. I. p. m. 43. & Cl. Burm. in Catal. Argonaut. in v. *Idas.* fuit & alius *Oebalus*, de quo Serv. ad VII. AEn. 734.

1 HE-

dit in conjugium. [1] Helenam, propter formae dignitatem, complures [2] ex civitatibus in conjugium proci petebant. [3] Tyndareus cum repudiaret filiam ſuam Clytaemneſtram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque, ne quid ex ea re diſcordiae naſceretur, monitus ab Ulyxe, [4] jurejurando ſe obligavit, [5] & arbitrio Helenae poſuit, ut, cui vellet nubere, coronam inponeret. [6] Menelao inpoſuit, [7] ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque [8] moriens Menelao tradidit.

LXXIX. *Helena.*

THESEUS, AEgei & AEthrae Pitthei filiae filius, cum Pirithoo Ixionis

1 HELENAM PROPTER FORMAE DIGNITATEM, COMPLURES EX CIVITATIBUS IN CONJUGIUM PROCI PETEBANT] Praeſtare videtur *compluribus ex civitatibus.* WOPKENS.

2 EX CIVITATIBUS] Barthius MS. ſuum habuiſſe ait, *ex vicinis regibus*, ita tamen, ut de voce *regibus* pronunciare nihil poſſit, quia codex ibi ſitu fuerit corruptus. Ego ſuſpicor vel ex *vicinis civitatibus*, vel *ex vicinitatibus* ſcribendum. SCHEFF. Barth. ex MS. *ex vicinis regibus.* Cl. Schefferus conjicit, *ex vicinis civitatibus*, vel *vicinitatibus.* Si tam prope ad vulgatam ſcripturam accederet, non deterius foret, *optimatibus.* Hom. Schol. ad Iliad. B. 339. Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος. MUNCK. De praeſtanti Helenae forma Eurip. Hecub. 269. Pind. Olymp. Od. III. 2. & Heream apud Plut. in Theſeo pag. 15. conſulito.

3 TYNDAREUS CUM REPUDIARET FILIAM] Putant hic deeſſe quidpiam. Ego locum ita cenſeo legendum vel reſtituendum: *Tyndareus, cum* (*repudiarat filiam ſuam Clytemneſtram*) *& ab Agamemnone peteretur, timeretque.* Omnia ſunt clara. *Filiam ſuam*, uſurpavit pro *filiam ejus*, ſicut ſolet aliis locis, fuit namque Clytemneſtra Tyndarei filia, ut liquet ex antecedentibus. Adde Apollodorum lib. III. SCHEFF. Difficillimus locus, quem ſatis clarum fore cenſet Cl. Schefferus, ſi ita conſtituas: *Tyndareus cum* (*repudiarat filiam ſuam Clytemneſtram*) *& ab Agamemnone peteretur, timeretque* &c. Ego ἐπέχω. Tantum moneo τὸ & poſt *Clytemneſtram* non comparere in Micylli editione. Apertius haec narrantur ab Apollod. lib. III. & Scholiaſte Hom. loco jam dicto. MUNCK.

4 JUREJURANDO] De hoc Meziriac. ad Ovid. Ep. I. Heroid. p. 28. & Interpr. ad Thucyd. lib. I. cap. 9.

5 ET ARBITRIO] Fort. *& in arbitrio.* MUNCK.

6 MENELAO IMPOSUIT] *Quae Men.* MICYLL. Scribo, *ea Menelao impoſuit, cui Tyndareus.* Micyllus volebat, *quae Menelao.* Sed hoc longius abit. Barthius pro *ut cui Tyndareus*, quod habetur in editis, putabat, *cui &.* Mihi illud *ut* ex ſuperioribus, *ut cui vellet*, natum videtur, & delendum. SCHEFF. Ante haec verba pro inciſo poſui τελείαν στιγμήν. Conjicit praeterea Micyllus legendum eſſe, *Quae Menelao.* Schefferus, *ea Menelao.* Geminum & germanum huic eſt, quod de Segobrigiorum regis filiâ narrat Juſtin. XLIII. 3. MUNCK. Ptolomaeus Hephaeſtio lib. IV. apud Photium pag. 479. ait Μενελάου ἠράσθη Ἑλένη, καὶ οὕτως ἔγημεν αὐτήν.

7 UT CUI TYNDAREUS] Τὸ *ut* delet Cl. Schefferus. Poteſt ſane videri ex ultima ſyllaba vocis *poſuit* natum. Tollius conjicit, *cui &.* MUNCK.

8 MORIENS MENELAO] Deleatur τὸ *Menelao*, praeſertim cum abſit à membranis Barthii. Reſtat ergo, ut legatur: *Menelao impoſuit, cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens tradidit.* MUNCK.

Ad CAP. LXXIX.

9 DE FANO DIANAE] Quae *Orthia* dicta fuit. Plut. in Theſeo p. 14. De hiſtoria hac Meziriac. ad Ovid. V. Epiſt. Heroid. p. 433.

10 ATHENAS IN PAGUM ATTICAE REGIONIS] Aut illud *Athenas* delendum, aut legendum *Aphidnas.* Vide Senec. Hippolyt. vers. 24. Schol. Hom. ad Iliad. Γ. v. 144. Lucian. Charidemo. p. 1027 Tom. I. Edit. Bened. Tzetzes in Lycophr. (vs. 143.) Πρῶτος Θησεὺς ἑπταετῆ ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ γημηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν Ἀφίδναις πολίχνιον (ita lego pro περὶ λυχνίῳ) τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν θετὴν παῖδα Κλυταιμνήστρα ποιεῖ). Ἄφιδναν appellat Euſtath. ad Iliad. p. 215. Edit. Baſ.

nis filio Helenam Tyndarei & Ledae filiam virginem, de [9] fano Dianae ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt [10] Athenas in pagum Atticae regionis. [11] Quod Jovis eos cum vidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum obferrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone Pirithoo Proſerpinam in conjugium. Qui cum [12] per inſulam Taenariam ad inferos deſcendiſſent, & de qua re veniſſent, indicarent Plutoni, à Furiis [13] ſtrati, diuque lacerati ſunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum veniſſet, illi fidem ejus inplorarunt. Qui à Plutone inpetravit, [14] eoſque incolumes eduxit. [15] Ob Helenam [16] Caſtor & Pollux fratres [17] belligerarunt, & AEthram

Baſ. Quanquam Stephanus *Aphidnam* differre ab *Aphidnis* docet. Eſt ergo haec προτέρα Ἑλένης ἁρπαγὴ, de quâ Lucian. Dial. de Salt. MUNCK. *Aphidnas* legendum docent Pauſanias lib. I. cap. 17. p. 40. Plut. in Theſeo pag. 15. quomodo e MSS. recte legitur apud Tzetz. ad Lycophr. 503. Vid. Lact. ad Statii I. Theb. 475. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 354. Meurſ. in Theſeo cap. 26.

11 QUOD JOVIS] Pro *quare Juppiter*. MICYLL.

12 PER INSULAM TAENARIAM] Atqui *Taenarus* eſt promontorium Laconiae, non inſula. Puto ſcribendum *ſpeluncam Taenariam*. Senec. Hippolyt. v. 1211. *Taenarei ſpecus*. Deſcribit ſpecum illum graphicè idem Hercul. Fur. v. 662. & ſeqq. Lactantius ad lib. I. Stat. v. 96. *Malea eſt promontorium Laconiae, in cujus radicibus locum quendam profundum Taenarum vocant, in quo dicitur eſſe aditus inferorum.* Confer Tzetzen in Lycophr. p. 20. MUNCK. De Taenaro Laconiae promontorio Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 102. qui *urbem*, *portum* & *promontorium* vocat. Plura de Taenaro dabit ad vs. 179. & ad lib. III. 1240. & Schol. Ariſtoph. Acharn. 509. Schol. Pind. O. Pyth. IV. 78. Tzetz. ad Lycophron. 1106.

13 STRATI DIUQUE LACERATI SUNT] *Proſtrati*. MICYLL. Illud *diuque* languet, neque ſenſum habet idoneum hoc loco. Libri veteres habuere, *diuſque*; unde ſuſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *uſque lacerati ſunt*. Illud *di* in *diuſque* ad haeſit voci *uſque*, ex praecedentis vocis ſyllaba ultima. Porro *uſque* eſt *continuo*, quod ex Terentio aliiſque pridem annotatum eſt. SCHEFF. Ita Micyllus edidit, qui pro *ſtrati* mallet *proſtrati*. Non erat cauſa. In tumulo Achillis Euſebii: *Qui ſtravi toties armis victricibus hoſtes.* Et in alio Vet. Epigram. lib. II. Catal. Pith. *Audet quae proprium ſternere calce virum.* Virgil. AEn. XII. 97. *Da ſternere corpus.* Chryſol. Sermon. p. 103. *Sternit ſuperbiam.* Auſon. Epigram. 3. *Caede, fuga, flammis ſtratos periiſſe Suevos*, MUNCK. v. Lact. ad Statii VIII. Theb. 53.

14 EOSQUE INCOLUMES EDUXIT] Ex inferis ſcilicet. Mallem, *reduxit*. Sed Theſeum tantum reduxit, ut tradit cap. 251. Apollod. lib. II. p. 107. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 268. & Diodorus lib. IV. Sed, ut idem memorat, μυθογράφων quidam neutrum inde reverſum tradiderunt. Quos ſecutus eſt Virgil. AEn. VI. 617. *Sedet aeternumque ſedebit Infelix Theſeus: Phlegyaſque miſerrimus omnes Admonet.* *Phlegyas* nominandi caſu accipio cum Lactant. ad Stat. I. Theb. v. 703. *Phlegyas*, inquit, *filius Martis, qui apud Delphos templum Apollinis incendit: cujus Virgil. meminit:* Phlegyas &c. Reſpexit procul dubio Virgilii locum Iſidorus in Gloſſis: *Phlegya, Martis filia*. Lego, *filius*. MUNCK. Conſule Pauſan. lib. I. cap. 17. p. 40. Philoſtrat. IV. Apoll. Tyan. 46. Schol. Apoll. Rhod. I. 101. Meziriac. ad Ovid. II. Epiſt. Heroid. pag. 147. & Meurſ. in Theſeo cap. 27. ſed Plut. in Theſeo p. 15. & ex eo Simſon. Chronic. A. M. 2799. fabulam de Proſerpinae raptu explicat.

15 AD HELENAM] Ante haec verba ponendam arbitror τελείαν στιγμὴν, & legendum, *ob Helenam*. Concedes mihi id, ſi inſpexeris noſtrum Aſtron. II. 22. & Lucian. Tom. I. p. 931. MUNCK.

16 CASTOR ET POLLUX] Haec nova eſt fabula, nil commune habens cum ſuperiori. A qua cum nec hic, nec in fabularum indice ſuo ſeparetur titulo, liquet, Hyginum omnes enumeraſſe abſque titulis, eoſque poſtea demum inſcriptos eſſe ſingulis ab aliquo, non ſatis attento ad ſingulas. Nam hoc accidit & in aliis locis. SCHEFF.

17 BELLIGERARUNT] Neſcio, annon appoſuerit Noſter, bellum illud fuiſſe contra Athenienſes ob raptum Helenae, idque hodie deſideretur. Vid. Apollod. III. item Pauſaniam in Corinth. II. & Plutarch. in Theſeo. SCHEFF.

AEthram Thefei matrem [1] & * Phifadiem Pirithoi fororem ceperunt, & in fervitutem forori dederunt.

LXXX. *Caftor.*

Idas & Lynceus, Apharei filii, ex Meffenis habuerunt fponfas Phoeben [2] & Lairam Leucippi filias. Hae autem formofiffimae virgines cum effent, & effet Phoebe facerdos Minervae, [3] Laira Dianae, Caftor & Pollux amore incenfi eas rapuerunt. Illi, amiffis fponfis, arma tulerunt, fi poffent eas recuperare. [4] Caftor Lynceum in praelio interfecit. Idas, amiffo fratre, omifit bellum & fponfam, coepitque fratrem fepelire. Cum offa ejus conlocaret [5] in pila, intervenit Caftor, & prohibere coepit monumentum fieri, quod diceret, fe eum quafi foeminam

1 Et Phisadiem] *Thifadien*, ut infra vocat. MICYLL. Infra fab. 92. eft *Thifadie*. SCHEFF. *Phifadien* effet fcribendum. Sed cap. 92. *Thifadien* appellat. Forte neutrum recte habet. *Clymena* eft Homero & Dicty lib. I. *Ipfamque & domo ejus multas opes aufert, AEthram etiam & Clymenam Menelai affines, quae ob neceffitudinem cum Helena agebant.* De AEthra confentit Schol. Apollon. lib. I. & Tzetzes in Lycophr. Ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ τριῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπόλων, ὧν μία ἦν Αἴθρα ἡ μήτηρ Θησέως. Confer Schol. in Eurip. Hecub. vers. 125. Incomparabilis ille Nic. Heinfius, fuper hoc à me dubio confultus, quid cenfeat, tecum communicabo: *Clymenes*, ait in fuis ad me literis, *& AEthrae in comitatu Helenes ad Trojam profectarum meminit Homerus quoque & Nafo. Sed nec hanc Thefei matrem, nec illam Perithoi fororem opinor fuiffe, etfi cognomines & huic & illi, cum tempora non fatis congruant. Thefidae enim Demophoon & Acamas, quorum avia AEthra, bello Trojano interfuere, non Thefeus ipfe, multo minus AEgeus Thefei pater.* Notanda egregia obfervatio propter unicum poëtam Iliad. Γ. vers. 144. quem dormitare aliquando jam olim notarunt Critici. Sed liberat eum à culpâ cum Heinfio Euftath. cujus verba exfcribere operae pretium duxi. Sic ille ergo ad locum modo laudatum: Κατὰ δὲ ἑτέρους ἄλλη ἐστὶν αὕτη Αἴθρα, δούλη τῷ ὄντι. & poft paulo. ἡ γὰρ Αἴθρα αὕτη, καὶ ὁ Πιτθεὺς οὗτος, ὁμώνυμοι τοῖς διηγηθεῖσιν Ἑλληνικοῖς. Bene habet. Verum ad illa Eufebii in Chronico quid refpondebit Euftathius? *Si inter Argonautas fuerunt Caftor & Pollux, quomodo poteft illorum foror Helena credi, quae poft multos annos rapitur virgo à Thefeo?* Refpondet Servius ad AEn. II. 601. *Si immortalis Helena non fuiffet, tot fine dubio faeculis durare non poffet.* MUNCK. De *AEthra* confule, praeter Schol. Apollon. Rhodii lib. I. vs. 101. & Tzetzen ad Lycophron. vs. 503. etiam Plutarchum in Thefeo p. 16. de hoc Homeri loco agentem.

Ad CAP. LXXX.

2 Et Lairam] *Ilairam*. MICYLL. Micyllus emendat *Ilairam*. Et fic habet Apollodorus lib. III. Paufaniae in Meffenicis eft *Hilaira*. SCHEFF. Micyllus emendat *Ilairam*. Et fic fane alii eam appellant. Vide Pafferat. ad Propert. lib. I. El. 2. & Tzetzen Chil. I. 48. Meurfius Mifcellan. Lacon. lib. II. 15. primam fyllabam afpirat, in quo ὁμόψηφον habet Hom. Schol. ad Iliad. Γ. 243. Ἐλάειρα eft Pindari Scholiaftae ad Nem. Od. X. vitiofe, opinor, pro Ἰλάειρα. Sed hoc jam notavit Nob. Heinfius ad Ovid. V. Faft. v. 708. MUNCK.

3 Laira] *Ilaira*. MICYLL.

4 Castor Lynceum interfecit] Ita & Theocritus Diofcuris. Sed apud Ovid. V. Faft. 711. Lynceus Caftorem, Pollux Lyncea interficit. Confer Apollodor. lib. III. Tzetzen in Lycophr. p. 96. MUNCK. Confule Celeb. P. Burmann. in Catalog. Argonaut. in voce *Idas*.

5 In pila] H. e. in monumento. *Columellam* appellat Varro: *Lucilli columellâ hac fitus Metrophanes.* Serv. ad AEn. VIII. *Mortuis nobilibus columnae fuperponuntur ad oftendendum eorum columen.* Cic. II. Leg. *Si quis buftum, aut monumentum, aut columnam violarit.* Στήλη eft Graecis. Anthol. lib. III. Sect. VI. num. 56. Τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' Ἀναξιμένης. Lactant. lib. I. cap. 15. *Qui columnam in foro, id eft, titulum ejus evertit.*

Hom.

nam superasse. Idas indignans, gladio, quo cinctus erat, [6] Castori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum aedificabat pilam, super Castorem inpulisse, & sic interfectum: [7] quod cum adnunciassent Polluci, adcurrit, & Idam uno praelio superavit, corpusque fratris recuperatum sepulturae dedit. [8] Cum autem ipse stellam ab Jove accepisset, & fratri non esset data, ideo quod diceret Jovis, Castorem semine Tyndarei & Clytaemnestram natos: ipsum autem & Helenam Jovis esse filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permisit, ideoque dicitur [9] alterna morte redemptus. Unde etiam Romani servant institutum, cum desultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, [10] equo in equum transilit, quod ille sua & fratris vice fungatur.

LXXXI.

Hom. Iliad. Π. 457. & 675. Τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Sed hac de re jam fuse egere Kirchmannus Fun. Rom. l. III. cap. 16. & Gutherius in de Jure Manium lib. II. cap. 23. Sed praeteriit eos *cippum* ipsum etiam *titulum* vocari. Eusthenius tumulo Ciceronis. *Hunc Lamia ille pio suppofuit titulo.* Vet. Inscript. apud Gruterum: *Hunc tibi nunc titulum statuo carissima conjux.* Sic *titulum lapideum* habes Gen. cap. 35. v. 14. Στήλην λιθίνην appellant οἱ ό. Sulpicius Sever. Hist. Sacr. lib. I. *Titulum sibi domus domini futurum.* h. e. *stelen*, *pilam.* Habet ex Genes. cap. 28. vers. 22. Quamobrem propemodum adsentior Boeclero reponenti apud Nepotem in Epam. *Ut in titulo suo, conscriberent.* Sed *titulum* non cum illo pro inscriptione, sed ipso cippo accipio, cum AElianus & Plutarchus in istâ historiâ habeant, ἐπιγράψαι τῇ στήλῃ. Accedunt Glossae Vett. quae etiam *titulum* interpretantur στήλην. Στήλη, *cippus*, *titulus*. MUNCK. Non semper *titulus* ipsam notat inscriptionem, sed in genere memoriam bonorum factorum tumulis mortuorum superponi solitam, (vide Lactant. ad Statii III. Theb. 156.) sicut Juvenalis Sat. I. vs. 129.

—— *Inter quas ausus habere*
Nescio quis TITULOS *AEgyptius atque Arabarches.*

Scholiastes MS. (quem debemus Miscell. Observationibus Oct. Nov. & Dec. 1734. p. 266.) adnotat. TITULOS, *statuas ob memoriam.*

6 CASTORI INGUINA TRAJECIT] Alios sequutus ergo auctores Schol. Hom. Od. Λ. 300. Ἀναιρεθέντος Κάστορος ὑπὸ Μελεάγρου ἢ Πολυδεύκους. MUNCK. Consule Schol. Pindari Od. Nem. X. vs. 110. Tzetzen ad Lycophron. vs. 560. & Nostrum lib. II. A. P. cap. 22. & variorum sententias de Castore occiso discito.

7 QUOD CUM ANNUNCIASSET POLLUCI] Quis? nemo enim hic nominatur. Legendum sine dubio *annunciassent*, ut intelligantur *homines*. SCHEFF. Leg. *annunciassent*, & subaudiendum *homines*. Catull. Carm. 2. *Ut solatiolis sui doloris Credunt.* Vid. & Voss. Construct. cap. 19. MUNCK.

8 CUM AUTEM . . FRATRI NON ESSET DATA, IDEO QUOD DICERET . . IPSUM . . ET HELENAM JOVIS ESSE FILIOS. TUNC &c.] Interpunge . . *filios*; *tunc* &c. WOPKENS.

9 ALTERNA MORTE REDEMPTUS] Respexit versum Virgilianum AEn. VI. 121. *Si fratrem Pollux alternâ morte redemit.* Quintil. Declam. IX. *Inter fratres quoque illa maxime admirabilis, tamen alterna mors est.* Lucian. Tom. I. p. 185. Edit. Bened. Ἐξ ἡμισείας ἄρα μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτῶν. Lactant. lib. I. cap. 10. *Hos tamen Homerus ambos simpliciter (non ut poëtae solent) mortuos esse testatur.* Vid. Il. Γ. 243. Ubi sepulti fuerint, docet ex veteribus Meursius Lacon. II. 15. MUNCK. De horum morte etiam Eurip. Helen. vs. 139, 141. hinc Pindarus O. Pyth. XI. vs. 95. de his geminis dixit Τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, κεῖνται ἔνδον Ὀλύμπου. ubi Schol. τὸ Ὁμηρικὸν παραφράζει. Ἄλλοτε μὲν τε ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν. Lucian. dialogo II. Mortuor. init. Ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι ἐπειδὰν τάχιστα ἀνέλθῃς, σὸν γάρ ἐστιν οἶμαι τὸ ἀναβιῶναι αὔριον. Vide Schol. Homeri Odyss. Λ. vs. 300. Lactant. ad Statii VIII. Theb. 50. & ad I Achill. vs. 180.

10 EQUO IN EQUUM] Putant locum mutilum; sed est ellipsis praepositionis *ex*. Nisi

 pu-

LXXXI. *Proci Helenae.*

[1] ANTILOCHUS, Ascalaphus, [2] Ajax Oileus, [3] Antimachus, [4] Ancaeus, [5] Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, [6] Clytius, Cyanaeus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypoetes, [7] Elephenor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Protesilaus, Poda-

putamus scribendum, *pileum in capite, de equo in equum.* Et potuit illud *de* excidisse ob similitudinem antecedentis syllabae, sicut pridem diximus in de Re Vehiculari lib. I. c. 2. SCHEFF. Quod conjecit Cl. Schefferus, *de equo in equum* firmari potest Isidori verbis Orig. lib. XVIII. 39. *Desultores nominati, quod olim, prout quisque ad finem cursus venerat, desiliebat & currebat, sive quod de equo in equum transiliebat.* Sed, ut ipse postea vidit, est ellipsis praepositionis, qualis cap. 68. *Muro se praecipitavit.* pro quo dicit cap. 67. *se de muris praecipitavit.* Laudat hunc Hygini locum Scaliger ad Manil. p. 391. ubi de desultore agit. Gloss. Steph. *Desultor*, μεταβάτης. *Desultor*, ζεύξιππος. MUNCK.

Ad CAP. LXXXI.

1 ANTIOCHUS] *Antilochus.* MICYLL. *Antilochus* scribendum ex Apollodoro & aliis. SCHEFF. *Antilochus* Micyllus. Recte. Apollodor. lib. III. p. 175. ubi procorum nomina recenset, Ἀντίλοχος Νέστορος. MUNCK.

2 AJAX OÏLEUS] Mallem, *Ajax Oilei*, ut est apud Apollodorum, ad differentiam Ajacis Telamonii, de quo statim in sequenti versu. SCHEFF. Cur non *Oilei*? Hom. Iliad. Γ. Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Quem Graecismum non abhorrere ab Hygini stylo ostendi ad cap. 14. Virg. AEn. I. *Unius ob noxam & furias Ajacis Oïlei.* Ad quem versum Servius: *Est figura Graeca, ut si dicamus*, AEneas Anchisae, *& subaudiamus* filius. *Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius*, Deiphobe Glauci, *id est, filia.* Hectoris Andromache, *id est uxor.* Imo de Latinis si quaeris, Servi, circa servos eâ etiam utimur. Varro: *Lucilli Metrophanes.* Circa urbes. Curt. III. 8. *Damascus Syriae.* Victor Caesar. cap. 39. *AEgypti Alexandria.* Lactant. Argum. lib. VI. Metam fab 3. *Sipylo Lydiae orta.* Et cur non facerent? Graecos circa fratres quoque frequentare eam video. B. Lucas cap. VI. 16. Ἰούδας Ἰακώβου. sc. ἀδελφός. Circa matres. Coluthus Helenae raptu: Ἁρμονίης Ἀφροδίτα, *Harmoniae mater Venus.* Circa montes. AElian. ποικ. ἱσ. lib. I. cap. 15. Ἔρυξ τῆς Σικελίας. ut Flor. lib. III. cap. 5. *Libanus Syriae.* Circa maria. Anton. Liberal. cap. 3. Ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν Ἀδρίαν. Circa reges. AElian. multifariae historiae lib. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Sed ut heic Noster, etiam Cretensis Dictys lib. I. *Oileus Ajax quadraginta.* Qui tamen ejusdem libri pag. 14. varians stylum, *Ex Athenis*, inquit, *Mnestheus, & Ajax Oïlei ex Locride.* Dares: *Ajacem Oïleum quadratum.* Immo Servius ipse ita loqui sibi permittit ad AEn. II. 414. *Acerrimus Ajax Oïleus*, inquit, *sine dubio, quia Telamonius judicio superatus jam se peremerat.* Nihil ergo mutandum. Nec hi minorum gentium ita locuti tantum scriptores, sed & Cicero ipse II. de Orat. cap. 67. *Multos possum tuos Ajaces Oïlêos nominare.* Quem locum mihi subjecit J. Perizonius, juvenis eruditissimus. Ita *Orphêus* ab *Orpheus* Ovid. X. Met. v. 3. *Persêus* à *Perseus* formavit Propertius lib. III. el. 21. ut idem me docuit. Addo his *Thesêus* à *Theseus* ex Statii Epithal. Stellae. MUNCK. Sic ὁ Διὸς Γανυμήδης pro ὁ Διὸς ξυνευνέτης Γανυμήδης. Eur. Cyclope vs. 581. Consule de Ellipsi hac in primis G. Cuperi Harpocratem pag. 126, 127, 128. Sic Diogen. Laert. in vita Pythag. cap. 16. εἰ πολέως συνομωμόσης γενηθείη. sc. πολίτης. Adde, quos laudavi ad Nepotem in Miltiade cap. I. & Celeb. Vir in Vanno Critica cap. VII. pag. 198. Philostrat. lib. VII. cap. 22. de Apoll. Tyan. Πολυδάμνη ξυνεγένετο τῇ τοῦ Θῶνος. scil. *uxori.* sed nihil muta. Hic *Ajax Oileus* pro *Oilides* fere ut *purpura Meliboea* pro *purpura Meliboeensis.* Vide Serv. ad Virgil. V. AEn. vs. 251. Meursium ad Lycophron. vs. 496. Spanhem. ad Callim. H. Del. vs. 173. Broukh. ad Propert. l. I. El. XI. vs. 30. & notum illud Horatii lib. IV. O. 12. vs. 18. *Qui nunc Sulpiciis adcubat horreis.* Adde, quos laudat Doctiss. J. Alberti in Miscell. Criticis in Hesychium pag. 310, 311. Praeterea *Ajax Oileus* quasi *Oileius* pro *Oilei* accipi potest more Graecorum poëtarum, qui ἑκτόρεος υἱός pro *filius Hectoris*, & Λητῴα κόρη pro *filia Latonae* posuerunt. Consule Scholia nuper Editioni Oxoniensi adjecta Sophoclis in Electra vs. 572. Sic Ἀγαμεμνόνειος κέλωρ pro *Agamemnonis filio.* Eurip. An-

Podalirius, Eurypylus, [8] Idomeneus, [9] Leonteus, [10] Thalpius, Polyxenus, [11] Prothous, Mnestheus, Machaon, Thoas, Ulysses, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. [12] Alia veteres.

LXXXII. *Tantalus.*

TANTALUS [13] Jovis [14] & Plutonis filius, procreavit ex [1] Dio-

Androm. vs. 1033. sed simpliciter *Oileus* pro substantivo capias, ut dixi. more etiam Graecorum. Inprimis autem Graeci filiis nomen patris dare solent, primitivum pro patronymico. atque eo sensu capit Celeb. P. Burm. ad Gratii Cyneget. vs. 103. quem Lector velim consulat.

3 ANTIMACHUS, AECAEUS] Hi non memorantur aliis, & vereor, ne pro *Antimachus* legendum sit *Amphilochus*. *AEcaeus* videtur pro *Ancaeus* positum, quanquam inter procos Ancaeus aliis non sit nominatus. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Amphilochus*. Sed quia hic longius abit à vulgatâ scripturâ, malim *Amphimachus*. Is certe numeratur inter Graeciae Principes, de quibus Helenae erant proci, ab Homero Catalog. vers. 127. Nec me movet, quod ab aliis non accenseatur illis, qui sciam quantopere in his fabulis dissenserint veteres, quorum pars nimis quam exigua ad nos pervenit. MUNCK.

4 AECAEUS] Cl. Schefferus *Ancaeus*. quod probo. MUNCK.

5 BLANIRUS] Sine dubio & hoc corruptum nomen est. SCHEFF. Ex hoc fecerim *Jalmenum* Apollodoro memoratum. MUNCK.

6 CLYTIUS CYANAEUS] Nihilo melius de his sentiendum. Sed quid substituendum sit, haud liquet. Nisi pro *Cyaneus* velis *Cyenus*. SCHEFF. Puto scriptum fuisse, *Clonius*, *Guneus*. Erant hi, ut ex Homero scimus, inter Graeciae optimates. MUNCK. De *Guneo* P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 10. de Guneo viro justissimo Tzetz. ad Lycophron. v. 128. *Clytiorum* obscura admodum historia. de variis *Clytiis* P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 18. & Celeb. P. Burm. in Catal. h. v. sed sine codd. MSS. nihil hic muto.

7 ELEPHEMOR] Scrib. *Elephenor*, ut appellatur cap. 97. ex Graeco Ἐλεφήνωρ. MUNCK.

8 IDOMENEUS] Cl. Schefferus, *Jalmenus*. Sed nihil mutandum. cap. 270. *Idomeneus, qui Helenam amavit.* MUNCK.

9 TELEONTES] *Leonteus*. MICYLL. Pro his substituit Micyllus, *Leonteus Thalpius* ex Apollodoro, ut opinor. pro *Protus*, *Proteus*. Sed pro *Proteus* scripseris *Prothous* & pro *Idomeneus* ex eodem Apollodoro *Jalmenus* videtur legendum. Caetera non excogito. SCHEFF. Micyllus *Leonteus*. quod probo. Agnoscit eum Apollodorus. MUNCK.

10 TALLIUS] *Thalpius*. MICYLL. Scribe, *Thalpius*. Θάλπιος est Apollodoro. MUNCK.

11 PROTUS] *Prothous*. MICYLL. Accedo Micyllo reponenti, *Prothous*. MUNCK.

12 ALIA VETERES] Barthius in suo ait legi, *alia noteres*, quod mihi similiter corruptum proci nomen videtur. SCHEFF. Leg. ajo, vel invitis MS. *Helenae Mnesteres*, hoc est, proci. cap. 126. *Quem cum Eumaeus ad Mnesteres perduxisset.* Solenne est huic scriptori uti vocabulis Graecanicis, qualia sunt cap. 30. *atrotus*. 31. *aethon*. 32. *monocrepis*. 71. *Epigoni*. 91. *Athlum*. 126. *Sybotes*. 188. *Chrysomallus*. 190. *Mantis*. 199. *Zelus*. &c. MUNCK. Vide Berkel. ad Antoninum Liberal. pag. 269.

Ad CAP. LXXXII.

13 JOVIS] Apostolius Cent. XVIII. 7. & Euripid. Schol. ad Orest. vers. 5. *Tmoli* filium faciunt. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. l. VI. Met. vs. 172. Sophocles in Antigone vs. 845. vocat Nioben Tantali filiam θεογόνη, nempe quia *Tantalus*, ut recte ad h. l. censent Critici, Jovis erat filius. De parentibus Tantali videndus inprimis Meziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. p. 328, 329. Illis, qui Tantalum Tmoli Lydiae regis filium fuisse scribunt, favet etiam Lucianus in Dialog. 16. ubi Menippus dicit corpus Tantali in Lydia esse sepultum. & Tantali filium Pelopem vocat Lydium Philostratus lib. III. cap. 31. *Pelops* vero Tantali & Euryanasses filius vocatur a Plutarcho Parall. T. II. p. 313.

14 ET PLYTONES FIL.] Πλούτης habet comment. in Odyss. Λ. MICYLL. Nihil hic mutandum. nam & infra c. 155. sic scribitur. Et certe *Plutones* ac *Plytones* nil differunt, cum hae litterae inter se permutentur. SCHEFF. Puto scribendum *Plutonis*, ut scriptum est cap. 155. Πλουτώ enim appellant Apostol. Cent. XVIII. 7. Schol. Pind. ad Olymp. I. & Eurip. ad Orest. vers. 5. Anton. Liber. cap. 36. Tzetz. Chil. V.

[1] Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere sua consilia solitus erat; & [2] ad epulum deorum admittere: quae Tantalus [3] ad homines renunciavit. Ob id dicitur [4] ad inferos [5] in aquam [6] media fine corporis stare, [7] semperque sitire: [8] & cum haustum aquae vult sumere, aquam recedere. [9] Item poma ei super caput pendent: quae cum vult sumere, rami

10. Hesiod. Θεογ. vers. 355. ubi Schol. Πλουτώ τε βοῶπις) ἡ Ταντάλου μήτηρ, διὰ τὸ πλουτίζειν &c. Usus heic Latinâ inflexione Hyginus, de qua egimus ad cap. 2. Et talia sunt *Themistionis*, *Inonis*, cap. 4. Lactant. ad Stat. II. Theb. v. 436. *Tantalus Jovis & Plotidis Nymphae filius.* Leg. *Plutonis.* Verba Scholiastae Hom. ad Odyss. Λ. 581. qui modo laudatis accedit, adscribam, ut eadem operâ turpissimas quasdam inde maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθόμενος αὐτοῖς, ἀπλήστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμίληξιν (Leg. ὁμήλιξιν). ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἐκδεδεμένων τῶν χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκηδέσατο, ἀνατρέψας. Lege, τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐξεδήσατο, ἀνατρέψαι. Etiam pro συνεσθόμενος rescripserim, συνεσθιόμενος, ἔσθειν enim poëticum, ut notat Moschop. ad Hesiod. Ἐργ. a. p. 63. ed. Heins. quanquam ἔσθοντες legitur quoque Eccles. cap. v. vers. 11. MUNCK. Ante Munckerum sic jam rescripsit Meziriac. ad Ovidium Tom. II. pag. 329.

1 Dione] *Taygeta* alii. MICYLL.

2 Ad epulum deor. adm.] Virgil. I. Aen. vs. 83. AEolum ad Junonem his verbis utentem inducit. *Tu das epulis adcumbere divûm* Servius haec adnotat, *Hoc est, tu me Deum facis: duplici enim ratione divinos honores meremur, dearum conjugio, & convivio deorum: Unde & in Bucolicis legimus*, NEC DEUS HUNC MENSA, DEA NEC DIGNATA CUBILI EST. Adde de Hercule Theocrit. Idyll. XVII. 23. Hinc Jupiter apud Lucianum in Dialogis Fabulosis Dial. 5. Herculi & AEsculapio de honoratiori loco contendentibus dicit, Παύσασθε ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους, ὯΣΠΕΡ ἌΝΘΡΩΠΟΙ. Ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τοῦ ΣΥΜΠΟΣΊΟΥ ΤΩ͂Ν ΘΕΩ͂Ν, De Hercule Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vs. 1319. Συνέστιον δὲ συνδιαιτητήν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον. ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν. Eurip. Oreste vs. 8. de Tantalo θεοῖς ἄνθρωπος ὢν ΚΟΙΝΗ͂Σ ΤΡΑΠΈΖΗΣ ἀξίωμα ἔχων ἴσον. Adde Doctiss. d'Arnaudtium de Diis Paredris cap. 3. a quo Virgilii locum occupatum jam vidi.

3 Ad homines renuntiavit] Vid. Schol. Euripidis ad initium Orestae, & Didymum ad Odyss. T. v. 518. MUNCK. De causa hujus subplicii dissentiunt veteres. consule, quos laudat Cl. Burm. ad Ovidii VI. M. vs. 172. cum nostro Lactant. ad Statium I. Thebaid. vs. 246. ad VII. Theb. 51. & Philostrat. lib. III. cap. 25. de Apoll. Tyan. Plura dabit Davisius ad Ciceron IV. Tusc. cap. 16.

4 Ad inferos] Serv. ad AEn. I. 28. Apud *semper in loco significat*: ad & *in loco & ad locum. Cicero*: Decem fiscos ad senatorem quendam relictos. *Item*: Ad Marcum Leccam habitare velle te dixisti. MUNCK.

5 In aquam media fine corporis stare] *Aqua* MICYLL. Ne hic quidem opus est mutatione. *In aquam est*, pro *in aqua.* sicut c. 194. *in quietem ei venit Apollo.* At *media fine* per ellipsin, pro *media fine tenus.* Quanquam Schoppius in notis ad Sanctium p. m. 300. malit *medii fine corporis.* Ego nihil muto. SCHEFF. Servius ad AEn. VI. 603. *In Eridano inferorum.* de quo idem consulendus ad ejusdem Libr. vers. 659. Tollendus ex Hygini isto loco inutilis asteriscus. Vide quae notavi ad cap. 41. & de poenâ Tantali ad Anton. Liberal. cap. 36. Quibus adde Schol. recent. ad Pind. Olymp. A. vs. 97. Fulgentius in hac fabulâ lib. II. cap. 18. eadem utitur constructione: *Tantalum dicunt in lacum infernum depositum.* Ita habet MS. Leid. non *lacu inferno*, ut edidit Commel. De Eridano inferorum quod ait Servius, in memoriam mihi revocat verba Scaligeri ad Manilium p. 58. Ἠριδανὸν *autem &* Ῥοδανὸν *confundebant vetustissimi illi, ut Italiam & Galliam. Hanc* κατάχρησιν *invenies apud Apollonium Rhodium. Quin etiam* Ῥοδανὸν *apud inferos collocat Homerus.* Eadem ad Harpocrationem p. 393. notavit Maussacus. Respexerunt versum 576. Iliad. Σ. Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα. Ad quem vide annotata Eustathii & Didymi. MUNCK.

6 Media fine corporis] Hoc esset, usque ad medium corpus. At Schol. Pindari, μέχει τοῦ πώγωνος. Vellejus II. lib. c. 118. *In mediis finibus Germaniae exercitui praeesse.* Quem locum nobis subjecit Nob. Heinsius. Noster Astron. III. 112. IV. 2. *Genuum fine*, & *fine totius*

rami vento moti recedunt. Item [10] ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet, quod ſemper timet, ne ſuper ſe ruat.

LXXXIII. *Pelops.*

Pelops Tantali & [11] Diones Atlantis filiae filius, cum eſſet [12] in epulis deorum [13] à Tantalo caeſus, [14] brachium ejus Ceres conſumpſit; qui [15] à deo-

tius veli. MUNCK. Nob. Heinſius ad Ovidii lib. x. Met. vſ. 536. legit *medii ſine corporis*, recte.

7 Semperque sitire] Unde proverbium, quod refert Pind. Scholiaſtes, Ταντάλου δίψα. Non inſcitè Fulgentius lib. II. cap. 18. *Ita ſe illi unda fallax praebet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat.* De pomis idem: *Poma quoque fugitivis cinereſcentia tactibus facie tenus apparent.* Initar ergo habuerunt pomi Sodomorum, de quo Solinus cap. 48. MUNCK. Vid. Cic. I. Tuſc. qu. 5. Tibull. lib. I. El. 3. vſ. 77.

> *Tantalus eſt illic, & circum ſtagna, ſed acrem*
> *Jam jam poturi deſerit unda ſitim.*

Ubi v. Broukh. Schol. Euripidis in Oreſte vs. 4. inter veteres non convenire docet, ubi poenas dederit Tantalus. Vide eund. ad vſ. 1.

8 Et cum] Mallem, *at cum.* SCHEFF.

9 Item pendent] *Item pendere* ſequi debuiſſet. Vide notas ad cap. 3. Sed à gloſſa haec eſſe, ut & ſequentia, ſuſpicor. MUNCK.

10 Saxum] Montem alii faciunt, & Σίπυλον appellant. Vide Liberal. cap. 36. & quae ad illud notavi. Ἡ Σίπυλος eſt Pindaro. Τὸ Σίπυλον ejus Scholiaſtae. Ὁ Σίπυλος Antonino, Luciano, & Pauſaniae. Sed urbs jam eâ voce denotatur, jam mons. Ταντάλου λίθον eleganter impendentis belli metum appellat Pindar. Iſthm. H. vſ. 21. Adde Suid. Prov. à Schotto collect. Cent. XIII. 9. MUNCK. Scholiaſtes Sophoclis in Antigon. vſ. 136. τὴν Σίπυλον dixit, τῷ Ταντάλῳ ἡ Σίπυλος ἐπικατεστράφη. & Eurip. Iphig. in Aulide vſ. 952. Ἡ Σίπυλος ἔσται πόλις ὅρισμα βαρβάρων, Ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος. Saxum fuiſſe ſuper Tantali caput pendens docent Plutarchus de Superſtit. T. II. pag. 170. Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 982.

Ad CAP. LXXXIII.

11 Diones] Apoſtol. Cent. XVIII. 7. matrem Pelopis *Euprytonem* vocat. A quo multum abit Euripid. Schol. ad Oreſt. vſ. 11. Ἐξ Εὐρυθεμίστης τοῦ Ξάνθου, ἢ Κλυτίας τοῦ Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάνταλος ἐγέννησε τὸν Πέλοπα. Et inde forte *nothum* dixit Lactant. Argum. VI. Metam. fab. 6. Tzetz. autem in Lycophr. *Euryanaſſam* Pactoli filiam ejus matrem facit p. 15. Edit. Steph. Atque ita quoque Euripidis interpres ad laudatae modo fabulae vſ. 5. unde ſua hauſit magna ex parte Apoſtolius. MUNCK. Vide ad fab. 82.

12 In epulis Deorum] pro, *in epulas*, *ad epulas.* Ita liquet ex fabula, quam cum aliis & Pindarus proponit. SCHEFF.

13 A Tantalo caesus] Serv. ad Georg. III. v. 7. *Tantalus pater Pelopis, volens Deorum tentare divinitatem, invitatis iis, filium ſuum epulandum appoſuit.* MUNCK. Eadem leges apud Lactantium ad Statium I. Thebaid. vſ. 230. qui lib. IV. Thebaid. vſ. 591. *truncatum* Pelopem vocat.

14 Brachium ejus absumpsit] Lucianus περὶ Ὀρχησ. Καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία, καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὦμος αὐτοῦ. Ὠμοπλάτην appellat Tzetzes in Lycophr. (vſ. 152.) Ὠμοπλάτη autem *armus* & *ſcapula* exponitur in Gloſſ. Vett. Celſus Lib. III. cap. 2. ὠμοπλάτας interpretatur *ima oſſa ſcapularum.* Latè ergo accipe τὸ *brachium*, ut etiam humerum complectatur. Coſtae eburneae meminit Plinius lib. XXVIII. cap. 40. MUNCK. Schol. Pindari, qui ad Olymp. Od. I. vſ. 38. fabulam refert totam, haec adnotat ad vſ. 40. ὅτι τῆς Δήμητρος τὴν ὨΜΟΠΛΑΤΗΝ αὐτοῦ φαγούσης κατ' ἄγνοιαν, ἘΛΕΦΑΝΤΙΝΟΣ ὯΜΟΣ ἐτέθη αὐτῷ ὑπ' αὐτῆς. Adde Serv. ad VI. AEn. vſ. 603.

15 A Deor. num. vit. rec.] Hinc apud Eurip. Helen. vſ. 395. Menelaus ad Pelopem dicit

> Εἴθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον εἰς θεοὺς
> Πριωθεὶς ἐποίεις, ἐν θεοῖς λιπεῖν βίον.

Has epulas a Tantalo diis fuiſſe adpoſitas nequaquam credit Iphigenia apud Euripid. Iph. Taur. vſ. 386.

> ——— Ἐγὼ μὲν οὖν
> Τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα
> Ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ.

Sua-

deorum numine vitam recepit; cui cum caetera membra, ut fuerant, coissent, [1] humero non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

LXXXIV. *Oenomaus.*

OENOMAUS, Martis [2] & Asteropes filiae filius, habuit in conjugio

Suavius eandem fere sententiam exprimit Tibullus lib. I. El. 4. vs. 58.

> —— *Carmina ni sint,*
> *Ex humero Pelopis non nituisset ebur.*

Figmentum itaque hoc poeticum explicare conatus est Tzetzes ad Lycophron. Alexandr. vs. 152. nec non Servius ad Virgil. III. Georg. vs. 7. Pelopis posteri humerum eburneum hereditatis jure accepisse dicuntur. Vide Olear. ad Philostrati senioris lib. I. cap. 29. Iconum.

1 HUMERO NON PERPETUO] Sed rupto & hiante, propter brachii absentiam. Simili modo *trabes perpetuas* dixit Caesar VI. Bell. Gall. SCHEFF. Volui antehac, *non reperto*. Nunc Cl. Schefferus fecit, ut nihil mutem. Explicat ille, *corrupto & hiante propter brachii absentiam.* Mallem, *non continenter sequente*, *non continuo.* Aberat enim humerus quoque. Schol. recent. in Pind. Olymp. A. Ἐμβαλόντες ἐν αὐτῷ εἰς λέβητα, καὶ ὁλόκληρον αὐτὸς συμπήξαντες, ἐπεὶ ὁ ὦμος ἀπῆν, ἐλεφάντινον ἀντέθηκαν. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ Πέλοπος καταγόμενοι τοιοῦτον εἶχον τὸν ὦμον. Vide Giphan. Indic. Lucret. in PERPETUUS. Ita & *continens* & *continuum* usurpant. Curt. V. cap. I. *Nec omnia continua sunt.* Vell. II. 109. *Continentes sylvae.* Ovid. VIII. 988. *Continuam diduxit humum.* Isidor. Orig. XIV. 8. *Continens terra perpetua.* Curt. V. 3. *Perpetuum dorsum in Persidem excurrit.* Hinc *perpetuitas* apud Quintil. Declam. I. *Si vestigia parietis perpetuitate dirigeret.* MUNCK.

Ad CAP. LXXXIV.

2 ET ASTEROPES] Deest nomen patris Asteropes. Scribo, *Asteropes Atlantis filiae filius.* Astron. II. 21. ubi de Atlantis filiabus agit: *Martem autem ex Asterope OEnomaum procreasse.* Aliter illi, de quibus Serv. ad AEn. VIII. 130. *Alii ita tradunt, Steropes & Atlantis filios OEnomaum & Majam fuisse, OEnomai Ippodamiam filiam, unde Atreus natus.* Sed cum Hyg. facit Hom. Schol. Iliad. Σ. 486. Στερόπην συγγενέσθαι Ἄρη, ὧν Οἰνόμαος. Tzetzes in Lycophr. p. 29. Edit. Steph. Πληϊόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία Στερόπη. Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, ἢ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια. Sterope autem eadem, quae Asterope, ut demonstro ad cap. 183. & 192. In alia omnia abit Apollodorus Lib. III. Steropen Atlantis ab OEnomao ipso dictam scribens. Quod traditum fuisse à quibusdam nec Nostrum fugit Astron. II. 21. Adeo difficulter se cum fabulis conciliat certitudo. Caeterum matrem OEnomai Pind. Schol. ad Olymp. XIII. cum Isacio Harpinam facit. Apollon. Interpres ad Lib. I. vs. 752. dubitat. Ὁ γὰρ, inquit Οἰνόμαος Ἄρεως ἂν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἢ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ. Vide sis apud eum sequentia, in quibus hanc fabulam exequitur. Harpinam nominat quoque Diodorus Lib. IV. Eurythoam autem Danai filiam OEnomai conjugem facit Tzetzes p. 31. MUNCK. *Harpinnam* OEnomai matrem adpellat Pausanias Lib. V. cap. 21. Οἰκίσαι δὲ Οἰνόμαον τὴν πόλιν (Ἀρπίννην) καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν ἈΡΠΙΝΝΗΣ, quo nomine altera ex OEnomai equabus adpellata fuit, ut Apollonii Scholiastes l. l. dicit. αἱ δὲ Οἰνομάου ἵπποι, ΨΙΛΑ, καὶ ἈΡΠΙΝΝΑ ut etiam in Tzetze ad Lycophron vs. 166. pro ψύλλα καὶ Ἄρπυια legendum. Si ut urbem, ita equam hanc a matre sua adpellaverit OEnomaus, in eodem hoc Scholiaste pro ἈΡΠΙΝΗΣ, ἈΡΠΙΝΝΗΣ legendum est. Consule de *Harpinna* OEnomai matre P. Leopardum lib. VIII. Emend. cap. 16. Verum Meziriacus ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. pag. 343. legit hic *OEnomaus Martis & Steropes Atlantis filiae filius.* Martis filius vocatur a Lactantio ad Statii II. Thebaid. vs. 166. Atalantae pater vocatur ad VII. Theb. vs. 416.

3 HIPPODAMIAM] *Hippodamen* nominat Virgil. III. Georg. 7. Sed bene Servius: *Graeca, quae in η exeunt, plerumque ipsum η in IA solvunt, ut Hippodame, Hippodamia.* Ionum est illa terminatio. Eustath. ad Dionys. p. 26. Ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, Ἐρήμη Ἐρήμεια, Κολώνη Κολώνεια. οὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. ὁ δὲ σχηματισμὸς Ἰώνων. Adde notata superius in Geneal. ad vocem *Cymothoea.* MUNCK.

gio Euareten Acrisii filiam, ex qua procreavit [3] Hippodamiam virginem eximiae formae, quam nulli ideo dabat in conjugium, [4] quod sibi responsum fuit, à genero [5] mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, [6] simultatem constituit, se ei daturum, [7] qui secum [8] quadrigis certasset, [9] victorque exisset, (quod is [10] equos Aquilone velociores habuit) victus autem interficeretur. [11] Multis inter-

4 QUOD SIBI RESPONSUM FUIT] Hanc causam adducit etiam Apollon. Schol. At consarcinator Scholiorum recent. ad Pind. Olymp. A. Ἐρῶν, inquit, αὐτῆς διὰ κάλλους ὑπερβολήν. Quod firmat Lucianus in Charidemo. MUNCK.

5 MORTEM CAVERE] pro *caveret*, vel, ut *caveret*. Ita supra fab. 27. *responsum fuit, ab AEetae progenie mortem cavere.* SCHEFF. Hellenismum resipere dixi ad cap. 27. MUNCK.

6 SIMULTATEM CONSTITUIT] H. e. legem, sive conditionem proposuit. *Nuptiarum conditionem* in re simili appellat Hist. Apollonii Tyrii interpres. Servius in hac fabulâ: *Procos*, inquit, *filiae multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victor necaret.* Sidon. carm. 14. *Non hic OEnomai cruenta circo Audit pacta Pelops. Edictum* dicitur Fulgentio Lib. I. cap. 27. Adde quae notavi ad cap. 22. Festus Pauli in hac voce corruptus est, vel defectus potius: *Simultas, id est, odium, dicta ex contrario, quia minimè sint simul.* Lege cum Leid. Cod. *quia minimè sunt odientes se simul.* Supplendus idem in SILERE. *Silere*, inquit, *tacere significat ficto verbo ab s litera, quae nota silentii est.* Scribe ex Leid. Cod. *Quae initium & nota silentii est.* MUNCK.

7 QUI SECUM QUADRIGIS CERTASSET, VICTORQUE EXISSET, &c.] *Exire* notabili usu pro existere, evadere, saepius dixit Noster, nisi fraus ipsi facta a librariis fuerit. Fab. C. *Tum dicitur draco inter eos* exisse. Fab. CXXXIII. *subito ex arena aries dicitur* exiisse. Fab. CCLXXIV. *qui in Chaldaea de mari* exisse *dicitur.* & alibi. WOPKENS.

8 QUADRIGIS CERT.] Hinc & Pelopis victoriam ita depingit Menelaus apud Euripid. Helen. vs. 393.

> Ω τὰς ΤΕΘΡΙΠΠΩΝ Οἰνομάου Πίσαν κάτα
> Πέλοψ ἉΜΙΛΛΑΣ ἐξαμιλληθεὶς ποτε.

Hic OEnomaus omnium regum φιλιππότατος vocatur a Plut. Quaest. Graec. Tom. 2. pag. 303. De hac fabula videndus Olearius ad Philostrati majoris. lib. I. Iconum cap. 17. & cap. 30.

9 VICTORQUE EXISSET] hoc est, *evasisset.* Neque muto aliquid, cum utriusque locutionis eadem sit ratio. SCHEFF. Magis ex usu bonorum auctorum esset, *extitisset*, *abiisset*, vel *discessisset.* Sed *exire* pro *evadere*, quanquam diverso significatu, usurpatum video etiam Vellejo lib. II. cap. 82. & Stat. IV. Theb. 601. *Existis casus.* MUNCK.

10 EQUOS AQUILONE VELOCIORES] Ψύλλας & Ἁρπυιῶν appellat Lycophron. p. 35. Usitatissima poëtis hyperbolica illa comparatio. Leonteus Anthol. lib. I. sect. 33. num. 25. Πῶλος ὁ πρὶν πνοιῆς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις. Virg. AEn. XII. vs. 84. *Qui candore nives, anteirent cursibus auras.* Qui versus expressus ex illo Homerico Iliad. K. 437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ejusdem libri XII. vs. 334. idem ille vatum Latiaris authenta: *Ante notos Zephyrumque volant.* Confer, quae in de Num. Praest. pag. 236. scripsit vir Amplissimus Spanhemius. Nec aliâ de causâ, quam ut velocitatem denotaret, Zephyro prognatos Achillis equos finxit Homerus Iliad. T. vel *Aquilo* & Ἀιε@ς inter equorum nomina apud veteres memorantur, vel ventorum nominibus cursores suos vocitavit AElius Verus, ut in ejus vitâ cap. 5. narrat Spartianus. MUNCK. Sic contra Boreae procellae equis similes dicuntur; v. Spanh. ad Call. H. Del. 65. & Zephyrus ipse dicitur ἱπποδύειν ἐν ἕρμασι pro σφοδρῶς καταπνέειν ἐξ ὕψους. Vide Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 220. unde Virgil. II. AEn. 416.

> *Adversi rupto ceu quondam turbine venti*
> *Confligunt, Zephyrusque Notusque & laetus EOIS*
> *Eurus EQUIS.*

Ubi frustra *aquis* reponi docebit Celeb. P. Burmannus. Hos vero equos Pelopi dederat Neptunus. Schol. Homeri Iliad. A. 38. Eosdem describunt Philostratus Senior lib. I. Icon. cap. 17. & Junior Philostr. Icon. IX. per navim remis velisque armatam explicant Palaephatus cap. 30. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 156.

11 MULTIS INTERFECTIS] Tredecim inter-

fectos

terfectis, noviſſime Pelops Tantali filius cum veniſſet, & capita humana [1] ſuper valvas fixa vidiſſet, eorum, qui Hippodamiam in uxorem petierant, [2] poenitere eum coepit, regis crudelitatem timens. Itaque [3] Myrtilo aurigae ejus perſuaſit, regnumque ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret: fide data, Myrtilus currum junxit, & [4] clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, [5] cogi-

fectos memorat Pindarus, quorum nomina invenies in Scholiis ad Olymp. A. (v. 127.) Schol. Apollon. ad lib. I. 752. Ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα, ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Corruptus ergo in hac fabulâ Iſacius in Lycophron. qui pro ιγ exhibet ιβ. Perperam quoque γαυρεγκλόνον Ὀινόμαον excuderunt pro γαμβρεγκλόνον. MUNCK. Tzetzes in hac fabula non eſt corruptus, Pelopem enim, qui evaſit, procis occiſis non adnumeravit, ut cenſet Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vſ. 368. Sed de hiſce procis non convenit inter Mythographos. confer Philoſtratum ſeniorem lib. I. Icon. cap. 17. cum Scholiaſte Pindari, & Pauſaniâ lib. VI. cap. 21. qui, ſi mea emendatio, quam in Obſ. Miſcell. vol. X. Tom. I. pag. 99. propoſui, vera eſt, octodecim enumerat. ubi & *Crotalo* forſan ſubſtitues *Crocalum* e Pindari ſcholiis.

1 SUP. HALBAS] *Sup. valvas.* MICYLL. Ita repoſui pro *halbas*. Monuit id pridem Barthius, & ante eum Micyllus. Nec mihi non venerat in mentem, cum apud hiſtoriae Apollonii Tyrii interpretem, quem Symphoſium eſſe cenſet Goldaſtus, legerem, *Quaeſtiones vero proponebat, dicens, ſi quis quaeſtionis meae nodum vel ſolutionem invenerit, filiam meam in matrimonium accipiet, alioqui decollabitur. Plurimi undique Reges & Principes patriae propter incredibilem & inauditam puellae ſpeciem, contemptâ morte, properabant. Et ſi quis forte prudentiâ literarum quaeſtionis ſolutionem inveniſſet, quaſi nihil dixiſſet, decollabatur, & caput ejus ad faſtigia portae ſuſpendebatur, ut advenientes imaginem viderent mortis & conturbarentur, ne ad talem conditionem venirent.* Pind. Schol. ad Iſthm. od. IV. Ἰδίως τὸν Ἀνταῖόν φησι τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν. Τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾶκα Διομήδην ποιεῖν. Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῆς Μαρσίππης (Leg. Μαρπήσσης) μνηστήρων. οἱ δὲ Ὀινόμαον, ὡς Σοφοκλῆς. De Thracio Rege Diomede Ovid. IX. Heroid. 86. *Non tibi Threiciis affixa penatibus ora, Non hominum pingues caede tacentur equae.* MUNCK. Scholiaſtes Lucani II. 164. *Antaeus terrae filius, qui devictorum capita poſtibus adfigebat.* De Lyco Martis filio ab Hercule occiſo refert haec Schol. Pindari Olymp. Od. X. vſ. 19. ἀποκαρατόμει τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι. De hoc OEnomai more Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vſ. 368.

2 POENITERE EUM COEPIT] Barthius τὸ *eum* delet, me invito. Sic enim & Cicero VIII. Attic. ep. 5. *Solet eum, cum aliquid furioſe fecit, poenitere.* SCHEFF. Cur τὸ *eum* excludi velit Barthius, cauſam non video. Voſſio certè iſtam conjecturam neutiquam probaverit, ut cui Latinum vix videatur *poenitere* pro *poenitudine duci.* Apulejus tamen Metam. lib. V. *Cum coeperis ſero poenitere.* Vetus Interpres Siracidae cap. XLVIII. 16. *Non poenituit populus.* Reperitur etiam bis apud Juſtin. lib. XI. 3. & XXXVII. 10. MUNCK.

3 MYRTILO] Filius hic erat Mercurii ex Phaethuſâ unâ de filiabus Danai, vel Myrtone Amazone, ut alii volunt. Vid. Schol. Apollon. I. 752. Quoſdam Jovis & Clymenes fuiſſe filium tradere annotat Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 1002. Adde not. ad cap. 224. MUNCK. OEnomai auriga Hippodamus vocatur a Lact. ad Statii VI. Theb. 336. qui Oenomai filius vocatur ab Eodem ad vſ. 436. Pelopis auriga fuerat Cellas. Vide Theon. ad Aratum pag. 21. *Cillus* vero idem nominatur a Schol. Homeri Iliad. A. 38. qui poſt mortem Pelopi cum Oenomao certanti adfuiſſe memoratur. Myrtilum Mercurii etiam filium vocat Lact. ad Statii IV. Theb. 306.

4 CLAVOS IN ROTAS NON CONJECIT] Quos *clavos* hic Hyginus, ἐμβόλους appellat Hom. Schol. ad Iliad. B. 104. ἥλους Tzetzes. πασσαλίσκους Euſtath. ad Iliad. p. 139. Edit. Baſ. περόνας Parthenius Affect. Amat. cap. 6. ubi ſimile habes exemplum. Quidam clavos illos ex cerâ fuiſſe factos tradidere. Vide Schol. Apollon. & Lycophr. locis modo adductis. Sidon. Carm. 2. *Natae quem fraude cadentem Cerea deſtituit, reſolutis axibus, obex.* MUNCK. Lactantius ad Statii IV. Theb. 244. de Oenomai fabula diſputans haec adnotat, *ingenio, ut diximus, Myrtili, qui corruptus rotam cera conjunxerat.* & ad VI. Theb. v. 283.

5 Co-

5 cogitavit ſibi obprobrium futurum, & Myrtilo fidem praeſtare noluit; eumque in mare praecipitavit: à quo 6 Myrtoum pelagus eſt adpellatum. Hippodamiam in patriam 7 adduxit ſuam, 8 quod Peloponneſum adpellatur. ibi ex Hippodamia procreavit 9 Hippalcum, 10 Atreum, Thyeſten.

LXXXV.

5 Cogitavit sibi opprobrium futurum] Aliam necis cauſam affert Sophoclis Scholiaſt. ad Elect. vers. 505. Καθ' ὁδὸν, inquit, καταλαβὼν αὐτὸν πειρῶντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Schol. Homeri; quod falſo ab Hippodamiâ de petito concubitu accuſatus fuiſſet. Schol. Horat. ad lib. 1. od. 1. *Quem, quod peteret ex pacto uxoris ipſius Hippodamiae primum oſculum, in pelagus praecipitavit.* MUNCK. Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 993. ἀνεῖλε δὲ τὸν Μυρτίλον, προσδοκήσας καὶ αὐτὸς ὁμοίως ὑπ' αὐτοῦ προδοθήσεσθαι, ἵνα μὴ ἐξείποι, ὅτι αὐτὸς ἐνίκησε, καὶ οὐ Πέλοψ. οἱ δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην ὡς φίλον συλλαβόμενος τὸν Μυρτίλον, ἐξεδίφρευσε ζηλοτυπήσας εἰς Ἱπποδάμειαν. Tzetzes ad Lycophron. vſ. 156. p. m. 21. revera Myrtilum Hippodamiae petiiſſe concubitum & ideo in mare fuiſſe dejectum docet.

6 Myrtoum pelagus] Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 982. κατὰ τὸ πέλαγος ῥίψας τὸν Μυρτίλον· δηλονότι, πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν θαλασσίων σάλων τοῦ Γεραιστοῦ. ad vſ. 990. ἀπωθήσαντα αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον τῆς θαλάσσης, ἔνθα Γεραιστός ἐστιν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας (de quo Schol. Apollonii Rhodii lib. III. vſ. 12. 13. & Schol. Ariſtophanis in Equit. vſ. 558.) ὅθεν τὸ πέλαγος ἐκεῖνο τῆς Εὐβοίας τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. Vide Eund. ad vſ. 993, item Tzetzem ad Lycophron. vſ. 156. p. 21. Edit. Ox. Aliam vero nominis originem praefert Pauſanias lib. VIII. cap. 14. Quanto hoc Pelopi ejuſque liberis conſtiterit, docebit Lactantius ad Statii IV Theb. 306.

7 Adduxit] Et heic *abduxit* legendum. Propert. 1. El. 2. *Avecta externis Hippodamia rotis.* Quintil. Declam. XIV. *Homo ab omnibus gaudiis in contubernium doloris adductus.* Ita quidem & Colonienſ. anni 1521. Sed legendum utique *abductus*, ut Pariſ. habet Colinaei. MUNCK.

8 Quod Peloponnesum appellatur] Vix haec eſſe credo Hygini noſtri, & puto delenda. SCHEFF. Merito de gloſſâ haec ſuſpicit Cl. Schefferus. De variis nominibus Peloponneſi conſulendus Hom. Schol. ad Il. A. vſ. 30. Si retinere tamen quis malit, adducere poſſit Iſidorum lib. XIV. 6. *Haec primum à temperie coeli Macaroneſum ſive* Μακάρων νῆσος *appellata eſt.* Quo loco ſimiliter neutro genere dictum *Macaroneſum* vides. Sic *Pentateuchum*, apud eundem lib. VI. cap. 1. *Theſaurum* apud Fulgentium. *Baptiſmum* apud Cyprian. aliaque apud alios habes, de quibus egi ad cap. 3. Addenda illis haec veteris interpretis Coſmogr. Anonymi à Godofr. ed. p. 37. *Poſt hanc eſt Helleſpontum.* 39. *Inde Oceanum eſſe dicitur.* MUNCK. A Pindaro Olymp. I. vſ. 38. Πέλοπος ἀποικία, ſive ut in MSſ. teſte Vet. Scholiaſte ἐποικία adpellatur. *Apiam* prius dictam eſſe ab Homero adnotat etiam Schol. Thucydidis lib. 1. cap. 9. n. 62. Ab Api hoc nomen eſſe adeptam docet Apollodorus libro ſecundo paullo poſt initium p. m. 72. Tzetzes quoque ad Lycophron. vſ. 178. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vſ. 414. Ab eodem heroe Peloponneſios Ἀπιδανεῖς dictos confirmat Schol. Apoll. Rhod. lib. IV. vſ. 263. Adde Munck. ad Hygin. fab. 145. ubi de ipſo heroe agit. Idem Apoll. Rhod. Schol. ad lib. 1. Argon. vſ. 14. ab Homero Ἀχαϊκὸν Ἄργος nuncupatum eſſe obſervat. & ad vſ. 1024. *Pelasgiam* olim vocatam fuiſſe refert. De hac inſula conſule Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vſ. 403. Strabo lib. VII. pag. 494.

9 Hippalcum, Atreum] Pro hoc poſteriore ſcribendum *Letreum*, ex Pauſaniae Eliacis II. pro priore *Hippalmum*, de quo ſupra f. 14. videtur. Sed *Atreus* Pelopis filius nominatur etiam Apollodoro lib. II. SCHEFF. Vel *Hippalcmum* ex Schol. Pind. vel *Hippalmum* ex Apollodoro & Apoſtolio videri poſſet legendum. Sed optimum eſt *Hippalcimum.* Vide Notas ad cap. 14. & 97. MUNCK.

10 Atreum] *Letreum* ex Pauſaniâ ſcribi jubet Cl. Schefferus. non accedo. Vide cap. 85. & 86. Cum noſtro inter Pelopis filios etiam Atreum numerant Apollodorus, Apoſtolius, Servius, Scholiaſtae Pindari & Euripidis, aliique. MUNCK. Ipſe Euripides Helen. vſ. 398. *Atreum* hujus Pelopis filium fuiſſe docet, nec non Sophocles in Ajace vſ. 1309. Adde Schol. Thucyd. lib. 1. cap. 9. l. 70. Schol. Euripidis in Oreſte vſ. 990. Lactant. ad Statii IV. Theb. 306. & Meziriac. ad Ovidii Epiſt. VIII. Heroid. pag. 253.

LXXXV. *Chrysippus.*

Laius Labdaci filius Chrysippum [1] Pelopis filium nothum propter [2] formae dignitatem Nemeae ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus & Thyestes matris Hippodamiae inpulsu [3] interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopidae.*

Thyestes Pelopis & Hippodamiae filius, quod cum [4] AEropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno est ejectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, inprudens filium suum occidit.

LXXXVII.

Ad CAP. LXXXV.

1 Pelopis filium natum] Barthius ex Ms. suo legit *nothum*, quod non displicet. SCHEFF. Merito lectionem MS. Barthiani *Nothum* probat Cl. Schefferus. Natus enim Chrysippus, ut quidam voluerunt, non ex uxore ejus Hippodamiâ, sed Astyoche nymphâ, ut refert Pind. Schol. ad Olymp. A. (vs. 144.) Apostolius disertim Cent. XVIII. 7. Καὶ ἐκ τινὸς Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος. Idem totidem verbis apud Schol. Euripid. ad Orest. vers. 5. â quo eadem ferme, quae heic ab Hygino, referuntur, invenies, ut & apud Tzetzen Chil. I. 18. Festus: *Nothum Graeci natum ex uxore non legitima dicunt, qui apud nos spurio patre natus est.* Leid. Cod. *natus dicitur.* Idem vitium visum mihi aliquando insedisse lib. II. Astron. cap. 25. *Heu, heu genus hominum * natum.* Tollebam asteriscum, & legebam, *nothum* h. e. degener & adulterinum. Germanicus: *Patrum soboles oblita priorum, Degeneres quae habuit, semperque habitura minores.* Solinus de elephantis cap. 38. *Duo eorum sunt genera: nobiliores indicat magnitudo, minores nothos vocant.* Non dissimiliter *adultera* dixit Prudentius pro corruptis. Sed vera lectio est, *aeneum genus hominum natum.* Vide quae ibi annotavimus. MUNCK. Chrysippum ex Pelope & Nympha Danaide natum docet Plutarchus Parall. T. II. p. 313.

2 Formae dignitatem] H. e. singularem eminentiam. Quod vulgo docent Grammatici, *dignitatem* virorum esse, *venustatem* mulierum id non curat Hyginus noster. Cap. 78. formae dignitatem etiam Helenae tribuit, ut & Briseidi cap. 106. MUNCK. Cic. II. de Invent. I. de Crotoniatis Heracleotem Zeuxin in palaestram ducentibus, *atque ei pueros ostenderunt multos, magna praeditos DIGNITATE,* deinde *Horum, inquiunt, sorores sunt apud nos virgines, quare, qua sint illae DIGNITATE, potes ex his suspicari.*

3 Interfecerunt] Pisander apud Eurip. Scholiast. (vs. 1748.) in Phoenissis, ipsum prae pudore intulisse sibi manus autumat. Confer Schol. Hom. ad Iliad. B. vs. 105. MUNCK. Scholiast. Thucydidis. lib. I. cap. 9. lib. 68. ab ipso Pelope patre interfectum Chrysippum docet. Soli Atreo hoc factum tribuit Schol. Euripidis in Oreste vs. 813. ipsi Hippodamiae hanc caedem adscribit Dositheus apud Plutarch. Parall. T. II. p. 313. ideo a Pelope domo ac regno ejectam Hippodamiam addens.

Ad CAP. LXXXVI.

4 AEropa] Quia Graecis est Ἀερόπη, malim scribere *Aëropa*, ut scribitur apud Serv. ad AEn. X. 262. Sed *AEropa* pro *Aëropa* uti videbis etiam Dictyn lib. I. Adhoc *AErope* repraesentant etiam quaedam editiones Gellii lib. VII. cap. 3. Observavimus jam de isto genere superius *AEtos*, *Phaeton*, *AEta*, pro *Aëtos*, *Phaëton*, *AEëta.* Hinc *Erope* exararat librarius Argum. Lact. lib. XII. Met. fab. I. Etiam infr. cap. 97. *Prothoenor* invenies pro *Prothoënor.* Adde Not. ad Fulgent. lib. I. cap. 15. MUNCK. De poena, quam ab Aerope adultera sumsit Atreus, consule

Cr-

LXXXVII. *AEgisthus.*

THYESTI Pelopis & Hippodamiae filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorem. [5] Quod cum audisset, [6] puer est natus, quem Pelopia exposuit: quem inventum pastores caprae subdiderunt ad nutriendum. AEgisthus est adpellatus, ideo quod [7] Graece capra aega adpellatur.

LXXXVIII. *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiae filius, cupiens à Thyeste fratre suo injurias exsequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum eum reduxit, filiosque ejus infantes [8] Tantalum & Plisthenem occidit, & [9] epulis Thyesti adposuit. qui cum vesceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum adferri. Ob id scelus etiam sol [10] currum avertit. Thyestes

Criticos ad Sophocl. Ajace vs. 1314. Hanc feminam male *Europam* vocat Lactant. ad Statii IV. Theb. 306. Vide Interpr. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 42. De hoc *AEgistho* & ejus matre Salvagn. ad Ovidii Ibin vs. 361.

Ad CAP. LXXXVII.

5 QUOD CUM AUDISSET] Defectus ille locus Micyllo & Scheffero videtur. Barthius τὸ *audisset* exponit, *accepisset*, *ratum habuisset*. Sic sane Cicer. pro Marcello: *Sed tum id audirem, si tibi soli viveres.* Plinius Epist. 2. lib. II. *Non sum auditurus: non eram Romae* &c. Chrysol. Sermon. 79. *Petrus foeminam non facile audit.* Sed cur non potius *ei rei obtemperasset, & obediisset?* ut I. A. 6. *Ne ego istam sapientiam non audiam.* Est omnino sic explicandus iste locus, quem neutiquam defectum esse credo: vel corrigendum, *cum accidisset*, vel, *cum ausus fuisset.* Serv. ad AEn. XI. 262. *Cum Thyestes post cognitum facinus requireret ultionem, ei Apollo respondit, posse alio scelere illius facinoris vindicem nancisci, scilicet si cum Pelopeiâ filiâ suâ concumberet. Quo facto, natus est AEgisthus, fatalis in geminam Atrei sobolem.* Sed satius erit, ut nihil mutemus. Schol. in I. Theb. Stat. vers. 684. *Cum responsum accepisset Thyestes, aliter malorum remedium inveniri non posse, nisi cum Pelopeia filiâ concubuisset, paruissetque responsis, natus est ex eâ AEgysthus.* Est ergo *audire* heic *obtemperare.* Salvian. III. de Provid. *Si jussiones suas servi ex parte audiant, ex parte contemnant.* MUNCK.

6 PUER E. N.] Videtur abesse aliquid. MICYLL.

7 GRAECE CAPRA AEGA] αἶξ αἰγός. MICYLL.

Ad CAP. LXXXVIII.

8 TANTALUM & PLISTHENEM] Ita & cap. 244. & 246. eos nominat. Sed filios Thyestae ab Atreo occisos Aglaum, Orchomenum, & Calaum appellat Schol. Eurip. ad Orest. v. 813. Atque ita etiam Tzetzes Chil. I. 18. nisi quod pro *Calao* tertium nominat *Callaeum*. *Plisthenes* Atrei fuit filius, ut Hyginus ipse tradit cap. 86. & Schol. Eurip. ad Orest. v. 5. Schol. Horat. in Art. Poet. *Atreus autem filium fratris de eadem suâ uxore natum interfectum epulandum patri apposuit.* Etiam Noster cum Servio cap. 258. unius tantum meminit. MUNCK. Sophocles Ajace vs. 1311. de pluribus loquitur,

Ἀτρέα δ' ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον,
Προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων.

Lactantius ad Statii IV. Theb. 306. ab origine hanc fabulam repetit.

9 EPULIS APPOSUIT] Cap. 45. 83. & 244. *In epulis.* MUNCK.

10 CURRUM AVERTIT] Infr. cap. 258. *Quae sol, ne pollueretur, aufugit.* Schol. Eurip. Δι' ἃ ὁ ἥλιος, μὴ στέρξας τὸ παρανομον, μίαν ἡμέραν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἕω διφρεύει. Vide notas ad cap. 258. MUNCK. Consule Columnam ad Ennii Thyest. pag. 273.

ſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Avernus dicitur eſſe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeſtis depoſita. Ibi caſu nocte cum [1] Minervae ſacrificaret, intervenit: qui timens, ne ſacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, veſtem [2] ex cruore pecudis inquinavit: quae dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, [3] capite obducto [4] Thyeſtes e luco proſilivit, [5] & ea compreſſione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum, ſub [6] acropodio Minervae abſcondit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in patriam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, aeſtimans Thyeſtem ibi morari, Pelopiam adſpexit: & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret, eam Theſproti eſſe filiam. Theſprotus, ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiam, quae jam conceptum ex patre Thyeſte habebat AEgiſthum. Quae cum ad Atreum veniſſet, parit AEgiſthum: quem expoſuit. At paſtores caprae ſubpoſuerunt: quem Atreus juſſit

1 MINERVAE] forſan Colocaſiae. Athenaeus lib. III. cap. I. ἔςι δ' ἐν Σικυῶνι ΚΟΛΟΚΑΣΙ'ΑΣ Ἀθηνᾶς ἱερόν.

2 EX CRUORE PECUDIS] Quomodo, *pecudis*, & quo fine pecus illud apud ſaltantem? Lego, *pedis*. Ceciderat, offenderat pedem, atque ita vulneraverat. SCHEFF. Cl. Schefferus *pedis* mallet. Nihil mutaverim. Pecudis enim nomine hoſtiam mactatam deſignare videtur. Sic apud Virg. Aen. v. 332. Niſus *pronus in ipſo Concidit immundoque fimo ſacroque cruore.* MUNCK.

3 CAPITE OBDUCTO THYESTES] Diſtinctio haec vitioſa eſt. Scribe continuo, *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeſtes e luco proſilit.* Hoc vult, caput velaſſe ſibi ipſi, dum exuit tunicam ſupra caput, plane ſicut fit in noſtris interulis lineis, quas exuimus ſupra caput. SCHEFF. Cujus? Pelopiae, ut cenſet Cl. Schefferus. Diſtinguit ergo: *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeſtes.* Mihi veriſimilius videtur, Thyeſten obvolviſſe caput, ne agnoſceretur: unde illa inferius ait, *ſe in compreſſione nocturnâ neſcio cui eduxiſſe.* MUNCK.

4 THYESTES E LUCO PROSILIVIT, ET EA COMPRESSIONE GLADIUM DE VAGINA EI EXTRAXIT PELOPIA.] Legerim. *Et in compreſſione* &c. WOPKENS.

5 ET EA COMPR.] Videtur & hic non nihil ſententiae deeſſe. MICYLL. τὸ *&* delendum eſt, quod creavit ſyllaba poſtrema vocis praecedentis. Deeſt autem nihil, praeter praepoſitionem *in*, ut fit & aliis locis. Mox plenè: *ſe in compreſſione nocturna eduxiſſe.* SCHEFF. Defecta haec eſſe Micyllo videntur. Vide ergo, an legi poſſit non inſulſè, *& eam compreſſit. eâ compreſſione* &c. Videri certe poſſit ſimilitudine ſyllabarum deceptus librarius partem omiſiſſe. Cl. Schefferus tantum τὸ *&* expellit. Subaudiri itaque, ut liquet, vult iſta, *& eam compreſſit.* Similem reticentiam animadvertas cap. 62. MUNCK.

6 ACROPODIO] Barthius exponit *baſin.* Quid podium in templis ſit, Vitruvius docet, receſſus videlicet muri ſub columnis. An acropodion receſſus ſummus? SCHEFF.

7 AD SORTES TOLLENDAS] Cic. Div. cap. 41. *De ſortibus Praeneſtinis, quae hodie fortunae monitu tolluntur.* Ampel. cap. de miraculis mundi. *Unde eſt ad inferos deſcenſus ad tollendas ſortes.* Quae loca ſuggeſſit nobis Doctiſſ. Jacob. Perizonius. In eadem re ἀναιρεῖν & ἀναιρεῖσθαι uſitatum Graecis. Explicat uberius hanc phraſin Scaliger ad Tibull. lib. I. p. 110. Confer Etymol. magn. in Ἀνεῖλον. MUNCK. *Sortes* ſunt reſponſa divina Phoebi. Vide Servium ad Virgil. lib. III. AEn. vſ. 376. ad IV. AEn. vſ. 346, 377. Perizonium ad AElian. lib. III. V. H. cap. 45. Hujus adpellationis ratio eſt κληρομαντεία, de qua conſule Schol. Euripid. Hippol. vſ. 1057. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vſ. 338. & Broukh. ad Tibull. lib. I. El. 3. vſ. II. κλῆροι, *ſor-*

jussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quaerendum Thyestem; qui Delphos petierunt sciscitatum. Casu Thyestes eo venerat [7] ad sortes tollendas de ultione fratris. Comprehensus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in custodiam conjici jussit, AEgisthumque vocat, aestimans suum filium esse, & mittit eum ad Thyestem interficiendum. Thyestes cum vidisset AEgisthum, & gladium, quem AEgisthus gerebat, & cognovisset, quem in compressione perdiderat, interrogat AEgisthum, unde illum haberet. Ille respondit, matrem sibi Pelopiam dedisse: quam jubet [8] arcessiri. [9] cui respondit, se in compressione nocturna, [10] nescio cui, eduxisse, & ex ea compressione nocturna, AEgisthum concepisse. [11] Tunc Pelopia gladium adripuit, simulans se agnoscere, & in pectus sibi detrusit. quem [12] Aegisthus e pectore matris cruentum tenens, ad Atreum adtulit. Ille aestimans Thyestem interfectum, laetabatur: quem AEgisthus in littore sacrificantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum avitum redit.

LXXXIX.

sortes, vocabantur inde etiam tabellae vaticiniorum, ut explicat inl. Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 123. p. 616. locum Euripidis laudatum.

8 ACCERSIRI] Agnosco inveteratum errorem, quo *accerso* pro *arcesso* dicunt. MUNCK. In textum recepi *arcessiri*. Consule Cl. Oudendorp. ad J. Caesar lib. 1. B. Gall. cap. 31. & quae notavi ad Nepot. Attic. cap. 21. n. 4.

9 CUI RESPONDIT] Nempe Pelopia. Multo apertior esset narratio, si legeretur, *quae ei respondit*. MUNCK.

10 NESCIO CUI] Haec in respectu ad orationem directam, quam habuit, ponuntur. Alias communiter dicendum erat *nescientem cui*, propter antecedens *se*. SCHEFF. Debuisset scribere, *nesciam cui*. & forte ita scripsit, nisi rectam orationem obliquae miscuit, ut facere videtur cap. 186. Quo in genere non parum peccavit Justinus, velut lib. XXII. 5. *Quibus omnibus, non sibi tantum in alios, sed & aliis in se sentient patere bella.* pro, *sensuros esse*. lib. XXXVIII. 4. *Caeterum quia non id agitur, an liceat quiescere.* pro *non id agatur*. & post paulo: *Gallorum autem nomen, quod semper Romanos terruit*, pro *terruerit*. Item: *Ac ne veteribus immoremur exemplis*, pro *immoraretur*. Cap. 5. *Raptam autem sibi victoriam ejus ab illis, quorum nibil est nisi bello quaesitum.* pro, *nibil sit*, vel *esset*. cap. 7. *Tantumque se avida expectat Asia, ut etiam vocibus vocet: adeo illis odium Romanorum incussit rapacitas proconsulum, sectio publicanorum, calumniae litium.* Debebat scripsisse, *exspectare Asiam*, &, *incussisse rapacitatem proconsulum, sectionem publicanorum, calumnias litium.* lib. IX. 2. *Qui nuncient Atheae, dum Byzantium obsidet, vovisse se statuam Herculi, ad quam in ostio Istri ponendam se venire, pacatum accessum ad religionem Dei petens* &c. pro, *petentem*. Utrum ipsi Justino ista stribligo sit tribuenda, an vero ejus librariis, Critici judicent. Nos ad Hyginum revertimur. Ut heic ille, ita Claudianus Mamertus in de Stat. Animae lib. 1. cap. 6. *Sed subjicis a nescio quibus.* & cap. 7. *Adjiciens testimonium sui, nescio cujus, auctoris.* Habet heic locum illa Minucii invectiva Octavio: *Dum Venerem promiscue spargitis, dum passim liberos seritis, dum etiam domi natos alienae misericordiae exponitis, necesse est in vestros recurrere, in filios inerrare.* MUNCK. Phaedrus III, 9, 5. *E populo sic, NESCIO QUIS, ut fieri solet.* In proverbium abiit, V. Passerat. ad Propert. lib. 1. El XI. vs. 7. Petron. Satyric. cap. 6. *Ab declamatione, NESCIO ex temporali CUJUS.*

11 TUNC PELOPIA GLADIUM] sine dubio hic desunt pluscula de confessione Thyestis, cum sine ea non intelligantur caetera, desitque caussa, cur se interfecerit Pelopia. SCHEFF.

12 AEGISTHUS] Puto, hic abesse conjunctionem, vel pronomen. Etiam distinctio mala, nam

LXXXIX. *Laomedon.*

[1] NEPTUNUS & Apollo dicuntur Trojam muro cinxisse. His rex Laomedon vovit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, inmolaturum. Id votum avaritia fefellit. [2] Alii dicunt, parum eum promisisse. Ob eam rem Neptunus cetum misit, qui Trojam vexaret. Ob quam caussam rex ad Apollinem misit consultum. Apollo iratus ita respondit: si Trojanorum virgines [3] ceto religatae fuissent, finem pestilentiae futuram. Cum complures consumptae essent & [4] Hesionae sors exisset, & petris religata esset, [5] Hercules & Telamon, cum Colchos Argonautae irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt, Hesio-

nam & hic, & supra, post *exposuit*, scribendum punctum. SCHEFF.

Ad CAP. LXXXIX.

1 NEPTUNUS ET APOLLO] Vide Philostrat. cap. XI. Heroic. §. 3. & ibi Olear. & Philostr. Junior. Icon. 10. Hinc Neptunus τειχοποιὸς dicitur. Vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 617. De Apolline urbium conditore Serv. ad Virgil. IV. AEn. vs. 58. & Spanh. ad Callim. H. Apoll. vs. 55, 56, 57. De fabula Meziriac. ad Ovidii v. Epist. Heroid. p. 449, 450.

2 ALII DICUNT PARUM EUM PROMISISSE] Ms. Barthianus habet *aurum*. Quaerat aliquis, quale, quantum? Sic enim indefinite promittere non potuit. neque ex superioribus colligitur. Non enim, *quantum eo anno natum esset*, huc potest trahi, cum ibi non nascatur aurum. Manet itaque corruptus locus. Imo videri possunt ista verba ne Hygini quidem esse, verum alterius, quippe quae sint posita non suo loco, cum post vocem *immolaturum* collocari debuerint. SCHEFF. Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 232. *aurum*. Quod convenit cum verbis Ovidii Met. XI. 203. *Mortalem induitur formam, Phrygioque tyranno AEdificat muros, pacto pro moenibus auro.* Lactant. *Pactum aurum Laomedon negavit.* Ego antequam in illos Barthii commentarios incidissem, conjectaveram, *pecuniam certam promisisse*, ex Servio ad AEn. II. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Trojae fabricati sint muros. Sed constat Laomedontem diis certam vovisse pecuniam ad sacra facienda.* Illust. Heinsio scriptum fuisse videtur, *non parum auri promisisse*. Conjungit diversas opiniones, ut cum cap. 14. & 28. tum aliis locis factum. Caeterum haec verba post τὸ *immolatum* esse collocanda recte vidit Cl. Schefferus. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. XI. Met. vs. 204. Totam hanc fabulam referunt Tzetzes ad Lycophron. vs. 34. & Servius ad VIII. AEn. 157. Herodotus adsentitur Anonymo de Incredibilibus, quem Celeb. P. Burm. citavit, nempe Laomedontem pecuniam ex templo Neptuni & Apollinis subfuratum absumpsisse ad muri exstructionem. consule Tzetzen ad Lycophron. vs. 522.

3 CETO RELIGATAE] id est, *pro ceto*, & in pabulum ipsius. Nam alias ad petram religari solebant, ut mox indicatur. SCHEFF.

4 HESIONAE FORS EXISSET] Legendum est, *sors exisset*, sorte namque sumebantur electae. Cicero ad Att. *cum de consularibus mea prima sors exisset*. SCHEFF. Quod antehac conjectavi, *Hesionae sors exisset*, id ideo nunc magis placet, quod & Cl. Scheffero placere videam. Hor. II. 3. *Omnes eodem cogimur, omnium Versatur urna serius, ocyus Sors exitura.* Diodorus lib. IV. p. 246. *Universis igitur sortis judicio subjectis, regiae filiae Hesiones nomen exivit.* Possis etiam non male legere, *Hesionem sors expetisset*. Vide Serv. ad AEn. III. 3. Apollod. lib. II. pag. 98. Sed priorem conjecturam praefero. MUNCK. Male Vossius ad Val. Flacc. II, 480. legit *Hesionem sors exemisset*.

5 HERCULES ET TELAMON.] Perpetuus fere Herculis socius fuit Telamon. Consule Schol. Apoll. Rh. l. I. Arg. vs. 1289. Schol. Pind. O. Nem. III. vs. 61. & ad O. Isthm. VI. vs. 38. item Tzetz. ad Lycophron. vs. 469. De *Ceto* hoc ab Hercule occiso Schol. Pind. O. Nem. I. vs. 95.

5 EQUOS] Immortales illos, quos Troi pro Ganymede dederat Jupiter. Hom. Iliad. Υ. 145. Apollod. lib. II. pag. 99. Tzetzes ad Lycophr. p. 92. ed. Steph. MUNCK. Tzetzen adde ad Lycophron. 523.

6 QUOD ET IPSUM FRAUDAVIT] Mortales equos loco immortalium dedisse Herculi apud Homeri Scholiasten tradit Hellanicus. *Fraudare* est heic ἀποστερεῖν. Caesar B. C. *Fraudavit stipendium*

Hesionenque patri, pactis legibus, reddunt, ut cum inde rediissent, secum in patriam eam abducerent, & [6] equos, qui super aquas & aristas ambulabant. [7] Quod & ipsum Laomedon fraudavit, neque Hesionen reddere voluit. Itaque Hercules [8] ad eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & [9] Podarci filio ejus infanti regnum dedit, qui postea Priamus est adpellatus, ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. Hesionem reciperatam Telamoni concessit in conjugium, ex qua natus est Teucer.

XC. [10] *Priami filii & filiae, numero 54.*

HECTOR, Deiphobus, [11] Cebriones, Polydorus, Helenus, Alexander,

dium militum. Justin. XLIII. 1. *Propter fraudatas Laviniae nuptias.* Vetus interpres Siracidae cap. 4. vers. 1. *Eleemosynam pauperis ne fraudes.* Gr. habet, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς. Sic *defraudare* pro diminuere apud Auson. epist. 3. & 21. Deponentaliter, si sanus est locus, Chrysologus Sermon. L. *Sicut furem lucerna prodit, ita sol eos, qui fraudantur, accusat.* MUNCK. Adde Davis. & Oudendorp. ad J. Caesar. lib. III. B. Civ. cap. 59. De historia vide Philostrat. Heroic. cap. XI. §. 1.

7 AD EOS NAVIBUS] Illud, *eos*, vitiosum est, natum ex litteris, numerum navium exhibentibus. SCHEFF. Quid si scribas? *Ob eos*, hoc est, equos illos & Hesionen. vel *ad eum* i. e. contra Laomedontem. Sed nihil forte mutandum. *Ad* pro *Ob* usurpasse interdum veteres ostendi ad cap. 45. Cl. Schefferus arbitratur illud *eos* natum ex literis numerum navium exhibentibus. VI. eas alii, alii XIIX. fuisse volunt. Ita fluctuabamur, cum veram, opinor, scripturam eruit Nob. Heinsius, *ad hoc.* MUNCK. Socius ejus expeditionis fuit Deimachus Eleonis filius. Naves, quas comparavit, videntur fuisse sex. Plut. Quaest. Graec. T. 2. p. 301, 304. sed de earum numero parum constat inter veteres. V. Simsonii Chronicon A. M. 2777. Fabulam hanc etiam alio modo narrat Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 21. & ad II. Achill. vs. 196.

9 PADACI] Legendum est *Podarci* ex Apollodori lib. III. SCHEFF. Atqui Graece Ποδάρκης appellatur. Scribe ergo *Podarci.* Vide Apollod. lib. II. pag. III. Tzetzes ad Lycophr. pag. 62. Τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ἀνήσασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. Eadem habes apud Eustath. ad Iliad. A. pag. 21. ed. Bas. Paulo aliter Servius ad AEn. I. 623. *Tunc Hercules Priamum quoque redemptum à vicinis hostibus in paterno regno locavit. Unde & Priamus dictus est ἀπὸ τοῦ πρίασθαι, emo.* Corrupta multipliciter sunt, quae deinde subjungit, *Caeterum quae de liberata dicunt Hesiona* &c. Legendum ibi in seqq. *Quod Tecmessam concubinam; vel ejus & fratris filium Eurysacen ad avum* &c. MUNCK. Adde Tzetzen ad Lycophron. vs. 335, 337.

Ad CAP. XC.

10 PRIAMI FILII ET FILIAE] Dares: *Ilium petit cum Hecuba uxore & liberis, Hectore, Alexandro, Deiphobo, Heleno, Troilo, Andromacha, Cassandra, Polyxena. Nam erant & alii filii ex concubinis nati.* Praeter hos ex Hecuba natos vult Apollodorus lib. III. p. 182. Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Creusam, & Laodicen. Tzetzes Chil. VII. 135. ex Hecuba suscepisse eum scribit τέκνα ἐννέα καὶ δέκα. MUNCK. De Hecubes liberis consule Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 139. qui ex Homero docet modo novemdecim filios fuisse; Theocritus de Viginti canit filiis. Melanippum & Idaeum Priami filios vocat Ptolem. Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 483. *Hector* fuit natu maximus filius, ut docent Herodotus lib. II. cap. 120. Apollodorus lib. III. p. m. 225. *Polydorus* natu minimus, ut ipse Euripid. Hecub. vs. 13, 1132. Consule & Ciofan. ad Ovid. lib. XIII. Met. vs. 529. ubi de Priami liberorum omnium numero plura disces. Euripides vocat Priamum quinquaginta liberorum patrem in Troad. 135. Tzetzes ad Lycophron. vs. 12, 32. dum stirpem AEneae refert, Priami liberos memorare coactus, ait Πρίαμος (γεννᾷ) Ἕκτορα, Κασάνδραν, Κρέουσαν, καὶ λοιπούς. *Polyxenam* Priami ex Hecuba filiam addit ipse etiam Euripides Hecub. vs. 40. & 75. 220. ita ut pro *Polymena* facile cum Sceffero legi possit, *Polyxena*, de hac & ejus sorore *Laodice* Tzetz. ad Lycophron. vs. 314.

11 GERYONES] Aliis est, Cebryones. Vide Apol-

der, [1] Hippoſidus, [2] Antinous, Agathon, [3] Diaſtor, [4] Lyſide, Polymena, Aſcanius, [5] Chirodamas, [6] Euagoras, [7] Drypon, [8] Aſtynomus, [9] Polymetus, Laodice, [10] Ethionome, Phegea, Henicea, [11] Demnoſia, Caſſandra, Philomela, [12] Polites, Troilus, [13] Palaemon, [14] Briſſonius, [15] Gorgythion, Protodamas, [16] Atreus, Dolon, Chroereſus, Chryſolaus, Demoſthea, [17] Doricops, Hippaſus, [18] Hyperiſcus, Lyſianaſſa, Iliona, Nereis, Euander, [19] Proneus, [20] Aromachus,

Apollodorum lib. III. ubi de hac re. SCHEFF. *Cebriones* habet margo libri Salmaſiani, quod rectum eſt. Κεβϱιόνης eſt Apollodoro. MUNCK. Recte legit Munck. Ab hoc *Cebrione Cebrenia* urbs & regia Troadis dicta eſt. Micyll. ad Ovid. XI. M. 769. de qua urbe videndus Meziriacus ad Ovid. Epiſt. V. Heroid. pag. 404.

1 Hipposidus] Et hic alibi vocatur *Hippothous.* SCHEFF. Coaluerunt heic, ſi quid judico, duo vocabula. Lego, *Hippothous*, *Iſus.* qui ambo inter Priami filios numerantur ab Apollodoro. Commendat eam conjecturam noſtram lemma ipſum 54. promittens. Atqui in Hygini hoc indiculo non niſi 53. comparent. Duos ergo heic in unum coaluiſſe non de nihilo ſuſpicamur. MUNCK.

2 Antinous] Forte rectius *Antiphonus.* SCHEFF. Schefferus: Forte rectius eſt, *Antiphonus.* Immo rectius eſt. Vide Hom. Iliad. Ω. 250. niſi mavis *Antiphus* ex Apollodoro. MUNCK.

3 Diastor] Videtur & hic rectius eſſe *Meſtor*, ex Apollodoro. SCHEFF. Idem Schefferus: Videtur & heic rectius eſſe *Meſtor.* Firmat ejus conjecturam Hom. ejuſdem libri vers. 257. Dictys lib. II. pag. 66. MUNCK. A Scholiaſte Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 747. *Meſtor* recenſetur inter Perſei, & Andromedae filios, ut & ab Apollodoro lib. II. p. m. 97.

4 Lyside, Polymena] Non dubito, quin ſcribi debeat, *Lycaſte*, *Polyxena.* De Polyxena notum eſt. SCHEFF. Schefferus: *Lycaſte*, *Polyxena.* MUNCK.

5 Chirodamas] Hic *Cherſidamas* eſt Apollodoro lib. III. pag. 183. MUNCK.

6 Euagoras] Hic inter Nelei & Chloridis filios etiam recenſetur ab Apollodoro lib. I. p. 45.

7 Dryopon] Apollodoro *Dryops* eſſe videtur. SCHEFF. Videri hunc Apollodoro *Dryopa* eſſe annotavit Schefferus. Agnoſcit illum *Dryopa* etiam Dictys lib. IV. pag. 103. MUNCK. Hic *Dryops* itaque diverſus eſt a *Dryope*, qui Dryopibus nomen dedit, de cujus tamen genere etiam parum conſtat, ab Antonino enim Liberali cap. XXXII. Metam. Sperchii & Polydorae; a Schol. Apollon. Rhodii lib. I. vſ. 1213. Penei fluvii & Polydorae, a Tzetze ad Lycophron. vſ. 480. Apollinis ac Diae filius nuncupatur.

8 Astynomus] Hic *Aſtygonus* Apollodoro. SCHEFF. Cl. Schefferus: *Hic Aſtygonus Apollodoro.* Sed *Aſtymenes* eſt Dicty lib. IV. MUNCK.

9 Polymetus] Hic *Polymedon* eſt Apollodoro. quod rectius puto. MUNCK.

10 Ethionome] An, *Deinone?* SCHEFF. *Deione* mallet Clariſſimus Schefferus. MUNCK.

11 Demnosia] Forte, *Demonaſſa.* MUNCK.

12 Polipes] Credo, rectum eſſe *Polites*, ex Pauſaniae Baeoticis, & Apollodoro. SCHEFF. Margo libri Salmaſiani habet *Polites.* quod & Cl. Schefferus conjecit ex Pauſaniâ & Apollodoro. Quibus addi poſſunt Homerus Iliad. Ω. 250. & Dictys lib. II. pag. 66. MUNCK. Adde Tzetzen ad Lycophron. vſ. 243.

13 Palaemon] *Philaemon* eſt Apollodoro. SCHEFF. Liber Salmaſii, *Pammon.* Et ſane Pammona, non Palaemona, Priamidis accenſent Dictys & Homerus locis modo laudatis. *Philaemon* eſt Apollodoro, ut jam notavit Cl. Schefferus. MUNCK.

14 Brissonius] Ne hoc quidem integrum videtur. Sed eſt difficile in defectu Hiſtoriae, bonique Codicis iſta omnia vocabula reſtituere. SCHEFF.

15 Gorgition] Scribe *Gorgythion.* ex Hom. Iliad. Θ. 303. & Apollodoro. MUNCK.

16 Atreus] An *Areius* ex Dictyos lib. IV? Ἄϱϱητος eſt Apollodoro, quem in Ἀϱήϊον transformat Mercerus ad Dictyn. MUNCK.

17 Doriceps] Eidem hic eſt *Doriclus.* SCHEFF. *Doryclum* hunc eſſe Apollodoro obſervat Cl. Schefferus. Addo ita eum à Dicty quoque lib. III. pag. 70. & Hom. Iliad. Λ. 489. appellari, ut nullus dubitem, quin ex illis corrigendus ſit Hyginus. MUNCK. De hoc Doryclo Virgilium V. AEn. 620. loqui cenſet Cerda.

18 Hyperiscus] Credo hunc vocari *Hypirichum* Apollodoro. SCHEFF. Credit hunc *Hypirichum*

machus, [21] Hilagus, Axion, [22] Biantes, Hippotrochus, [23] Deiopites, Medusa, Hero, Creusa.

XCI. [24] *Alexander Paris.*

PRIAMUS [25] Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubae Cissei, [26] sive Dymantis filia, [27] uxor ejus praegnans in quiete vidit, se facem ardentem parere, [28] ex qua [29] serpentes plurimos exisse. Id visum [30] omnibus conjectoribus cum narratum esset, imperant,

piricbum Apollodoro vocari Cl. Schefferus. MUNCK.

19 PRONEUS] Forte, *Ilioneus.* Vide Dictyn lib. IV. pag. 104. MUNCK.

20 AROMACHUS] *Archemachus* est Apollodoro & Dicty. MUNCK.

21 HILAGUS] Pro hoc *Glaucus* videtur reponendus ex Dicty & Apollodoro. MUNCK.

22 BIANTES] Apollodoro est *Bias*, sicut mox *Deioptes*, qui nostro *Dioptites.* Apollodorus memorat plures alios. SCHEFF. Apollodoro esse *Bias* recte videtur Scheffero. Etiam Dicty lib. IV. pag. 103. est *Bias.* MUNCK.

23 DIOPHITES] *Deioptes* quidem est Apollodoro, ut notat Cl. Schefferus; malim tamen heic ex Hom. Iliad. λ. 420. & Dictyos lib. III. p. 79. rescribere, *Deiopites.* MUNCK.

Ad CAP. XCI.

24 ALEXANDER PARIS] Schol. Hom. ad Iliad. M. 93. Ἐκλήθη Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τῶν μόρον παρῆλθεν. Ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε. Confer eundem ad Iliad. Γ. 325. Tzetzen ad Lycophr. p. 28. ed. Steph. Etym. Auctorem in Πάρις. Diomed. Gram. lib. I. qui ridicule vult praenomine dictum *Alexandrum*, nomine *Dardanium*, cognomine *Paridem.* *Alexander appellatus est in Graecia, qui Paris fuerat apud pastores.* Varro lib. VI. L. L. MUNCK. Certe dictus Paris βουκόλος fuit (quippe a pastoribus educatus.) Vide Euripid. Iphigen. Aul. vs. 180. & vs. 573. Ἔμολες ὦ Πάρις, ἦτε σύγε βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, Βάρβαρα συρίζων φρυγίων Αὐλῶν, Ὀλύμπου καλάμοις Μιμήματα πλέκων. & adde vs. 1292. De eo dicit Helena apud Eurip. in Troad. vs. 941. Ὁ τῆς δ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις Ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν. De nomine *Paris*, & *Alexander* consule Meziriac. ad Ovidii Epist. 5. Heroid. p. 410, 411. & Columnam ad Ennii Fragm. ex Alexandra pag. 232. *Quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant.*

25 LAOMEDONTIS FILIUS] De matre dissentiunt veteres, quorum opiniones recenset Homer. Scholiast. ad Iliad. Γ. 250. MUNCK.

26 SIVE DYMANTIS FILIAE] Ita reposui pro *filia.* *Nam Hecuba secundum Euripidem filia Cissei fuit, quem Ennius, Pacuvius & Virgilius sequuntur. Secundum Homerum filia Dymantis*, ut notavit Servius ad AEn. VII. 320. Adde Nostr. cap. CXI. Corruptus ergo Tzetzes Proleg. in Lycophronem: Πρίαμος ὁ Λαυκίππης καὶ Λαομέδοντος ἐξ Ἑκάβης τῆς Κύμαντος.. leg. Δύμαντος. Cisseus autem ille rex Thracum fuit, ut inter alios auctor Servius ad AEn. V. 535. MUNCK. Consule Meziriacum ad Ovidii Epistol. 5. Heroid. pag. 401, 402, 403. qui ab Apollodoro Hecubam fluvii Sangarii & Metopae filiam dici inter alia refert. Servium compilavit Lactantius ad Statii I. Achill. vs. 22.

27 UXOR EJUS PRAEGNANS IN QUIETE VIDIT, SE FACEM ARDENTEM PARERE, EX QUA SERPENTES PLURIMOS EXISSE] Ex fide historica conjeceris *ex qua repente plurima exarsisse.* Apollod. III. p. 182. ἔδοξεν Ἑκάβη καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. Sic alii. WOPKENS.

28 EX QUA SERPENTES PLURIMOS EXISSE] Quinam hi *serpentes*? utrum angues? At hoc nemo alius, quod sciam. An *serpentes* est pro repentes, provenientes, ut ad *faces* referatur, dictumque sit, sicut serpere ignes & incendia dicuntur? ita corrigendum foret *plurimas*, pro *plurimos*, essetque hoc historiae convenientius. SCHEFF. An *exque eâ*? Dubito. Similiter locutus est cap. 29. *Ex qua die non amplius cum ea concubuit*, pro *exque ea die.* Vide notas nostras ad cap. 4. MUNCK.

29 SERPENTES PLURIMOS] Cl. Schefferus *serpentes plurimas* mallet, ut ad *faces* referatur. Mihi N. L. Certe de serpentibus illis nihil hactenus apud alios comperi. Suspicor tamen per serpentes illos designari flammas serpentium figuras simulantium, quod ferale omen fuit Menoeceo apud Stat. X. Theb. 596. Heinsius conjectabat, *ex qua repente plurimas exisse.* sc. alias faces. Quod non displicet. MUNCK.

30 OMNIBUS CONJECTORIBUS] Inter illos *AEsa-*

perant, quicquid pareret, necaret, ne id patriae exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem [1] ſatellites miſericordia expoſuerunt. Eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem aetatem perveniſſet, habuit taurum in deliciis: quo cum ſatellites miſſi à Priamo, ut taurum aliquis adduceret, veniſſent, qui in athlo funebri, [2] quod ei fiebat, [3] poneretur, coeperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſivit, quo eum ducerent: illi indicant, ſe eum ad Priamum [4] adducere, qui viciſſet ludis funebribus Alexandri. Ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, [5] & omnia vicit, fratres quoque ſuos [6] ſuperavit. Indignans Deiphobus, gladium [7] ad eum

AEſacum fuiſſe ait ad Lycophronem Tzetzes, quem ex Ariſba Meropis filia ſuſceperat Priamus. Vide eum pag. 47. & 59. ed. Steph. Unde lux non parva affulget Servio ad AEn. II. 32. MUNCK.

1 SATELLITES MISERICORDIA] Dictys ſub finem lib. III. refert *Hecubam more foemineae miſerationis clam alendum paſtoribus in Idam tradidiſſe.* MUNCK. Ipſe Priamus in monte Ida infantulum morti deſtinatum exponi juſſiſſe dicitur ab Euripide Iphigen. in Aulide vſ. 1285. Adde Meziriac. ad Ovidii Epiſt. v. Heroid. p. 408, 409.

2 QUOD EI FIEBAT] Paridi videlicet, vel Alexandro. quippe quem expoſitum credebant periiſſe. SCHEFF.

3 PONERETUR] Tanquam praemium Athli, & certaminis, victori tribuendum. Phaedrus noſter lib. I. c. 15. *bibere juſſit ipſum poſito praemio.* SCHEFF.

4 ADDUCERE, QUI VICISSET] Barthius ſcribit, *adducere ei, qui,* quod probo. SCHEFF. Barth. Adverſ. lib. VIII. cap. 6. & Cl. Tollius in ora cod. ſui: *Adducere ei, qui.* quod non diſplicet. MUNCK.

5 ET OMNIA VICIT] Puto ſcriptum fuiſſe, & *omnis vicit*, librarium non intelligentem illud *omnis,* feciſſe *omnia.* Sane de certantibus ſermonem eſſe, monſtrat ſequens *quoque*, ubi dicitur, *fratres quoque ſuos.* SCHEFF. Clariſſ. Schefferus, *Omnes.* Nec hoc improbo. Poſſis tamen ſubaudire *certamina*, & excuſare per helleniſmum. Schol. Pind. pag. 81. Ed. Francof. Δίαυλον ἐνίκησε, pro διαύλῳ. Et pag. 191. Πυκτικὴν αὐτὸν καὶ παγκράτιον νενικηκέναι. 336. νικᾷν ἴσθμια. Hypoth. Pyth. γυμνικὸν ἀγῶνα νικήσαντες. AElian. Var. Hiſtor. IV. 15. Ἐνίκησεν ἡμέρᾳ μιᾷ πάλην καὶ παγκράτιον. Antigonus Hiſtor. Mir. 133. νικᾷ ϛάδιον. Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 376. Ὃς καταβαλὼν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχούσης Ἀθηνᾶς νικᾷ τὰ πάντα, *vincit omnia*, ut heic Hyginus loquitur. Iliad. Λ. 708. γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Sententia ergo eſſet, omnium certaminum victor extitit. Juſt. XLI. I. *Longinqua bella viciſſe.* MUNCK. Sic δαμωᾷν ἀγῶνα dixit Pindarus O. Pyth. VIII. vſ. 116. Conſule Iſaac. Caſaubon. Lect. Theocrit. cap. 16. & Munck. ad Hygini noſtri fab. 273. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. X. cap. 19. Verum eo l. πυγμῇ ἐνίκησεν cum Codd. Mſſ. retineri facile poſſe cenſet Doctiſſ. Alberti ad Acta Apoſtol. cap. 10. com. 15. Loquitur tamen ſic iterum AElianus lib. VI. cap. I. Τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος. praepoſitionem κατὰ ſubaudiri putat Duportus ad Theophraſti Ch. Eth. cap. II. Cel. Perizonius lectionem hanc praetulit, quia AElianus quartum caſum in hac locutione ſemper adhibet.

6 SUPERAVIT. INDIGNANS] Mallem, *ſuperavit. Id indignans.* SCHEFF.

7 AD EUM STR.] Al. *adverſus.* MICYLL. Nihil cenſeo hic emendandum. *ad eum* eſt, *adverſus*, ſive *contra eum.* Et ſic quandoque uſurpatur. Servius ad Virgilii lib. IV. AEn. iſta verba: *Claſſemque ad Pergama miſit: ad Pergama, in Pergama, id eſt, contra Pergama.* SCHEFF. H. e. contra eum. Virgilius AEn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Servius: *ad tela, contra tela.* Cyprianus lib. II. ep. 2. *Pugnant ad beſtias non crimine, ſed furore.* Propert. lib. II. el. 19. *Si libitum tibi erit, Lernaeas pugnet ad Hydras.* Caeterum non tam mollis fuit, quam vulgo audit, Paris ille. Servius ad AEn. V. 370. *Paris ſecundum Troica Neronis fortiſſimus fuit, adeo ut in Trojae agonali certamine ſuperaret omnes, ipſum etiam Hectorem: qui cum iratus in eum ſtringeret gladium, dixit ſe eſſe germanum; quod allatis crepundiis probavit, qui habitu ruſtici adhuc latebat.* MUNCK.

8 HER-

eum strinxit: at ille in aram Jovis [8] Hercei insiluit. Quod cum Cassandra vaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

XCII. *Paridis judicium.*

Jovis, cum [9] Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocasse, excepta Eride, [10] id est, discordia. quae cum postea supervenisset, nec admitteretur ad epulum, [11] ab janua misit in medium malum: [12] dicit, quae esset formosissima, adtolleret. Juno, Venus, Minerva formam sibi [13] vindicare coeperunt: inter quas magna discordia orta.

8 Hercaei Jovis] Scribe potius sine diphthongo *Hercei.* Ἕρκειος Ζεὺς Herodoto est. Meminerunt ejus Ovidius. Ib. 284. Senec. Agam. 448. Servius ad AEn. II. 506. *Jovem aedificialem* Dictys appellat lib. v. Adde Festum in *Herceus Jupiter.* ubi codex Biblioth. Leid. habet *Hercius.* quod idem est. MUNCK. Adde Miscell. Observ. Oct. Nov. & Dec. 1734. p. 181. Recte addit Cl. Vir, *Hercium*, & *Herceum* dici. Nam, praeterquam quod Graecorum ει nunc in *i* nunc in *e* a Latinis mutatur, tam Ἕρκιος, quam Ἕρκειος a Graecis vocatur. Sic Philostrat. II. Icon. 23. & Sophocl. Antig. vs. 493.

Τοῦ παντὸς ἡμῶν ΖΗΝΟΣ ἙΡΚΙΟΥ κυρεῖ.

Ubi phrasin istam inlustrat Scholiastes. & Euripid. Iphig. in Tauris vs. 17. De *Jove Herceo* vide, quos laudat Cl. Oudendorp. ad Lucanum lib. IX. vs. 979.

Ad CAP. XCII.

9 Thetis Peleo nuberet] Quo modo ac loco hae nuptiae celebratae sint, docet Euripides Iphigen. in Aulide vs. 1036. De donis, quae sponsis dederunt dii, Ptolem. Hephaestio lib. VI. apud Photium pag. 487.

10 Id est discordia] Haec sunt ex glossa, & delenda. SCHEFF. Deleri ut glossemata haec jubet Cl. Schefferus. Etsi non ignoro *Discordiam* Latino vocabulo eam divam dici Capellae lib. I. Arnob. lib. III. Fulgent. lib. III. cap. 7. Claudian. lib. I. in Ruf. vers. 30. & reperiri apud Justin. lib. XII. cap. 15. *Malum discordiae.* Petron. Carm. de bello civ. *Scisso discordia crine.* & sub finem ejusdem carminis: *Factum est in terris quicquid discordia jussit.* Quem tamen versum spurium existimat Nob. Heinsius, & carmini mutilato tibicinem ab homine semilitterato additum. Licet haec, inquam, ita habeant, amplector tamen Schefferi sententiam. Servius, sive ejus epitomator, Scholiastes Germanici, & alii, qui fabulas poëticas narrant, perraro suorum verborum agere solent interpretes. Ille ad AEn. III. 3. *Cetos, id est, belluas marinas immisit.* Hic fabula Centauri: *Ipsam in arborem Philyram, id est, tiliam conversam esse.* Adde quae praeterea notamus ad cap. 126. Fecisse illam Eridem Jovis filiam nonnullos, disces ex Schol. Aeschyl. εἰς τοὺς ἑπτὰ. vers. 434. De μήλῳ hoc longe aliter μυθολογεῖ Hephaest. lib. VI. MUNCK. Martis soror vocatur ab Homero Iliad. Δ. 441. Malum Eridis aureum fuit. Vid. Serv. ad I. AEn. 31. ubi plura.

11 Ab janua misit in medium malum: dicit quae esset fortissima, attolleret] Necesse non est cum nonnullis legas *dicitque.* Simile ἀσυνδετον in his Sulp. Severi H. S. I. 25. *Huic angelus . . adstitit: dominus*, inquit, *tecum.* Justin. XXXIV. 4. *senatum adiit: obsidem*, inquit, *se vivo fratre venisse.* utrobique, ut & alibi, immerito vexata haec ratio fuit, uberiore proinde quondam exemplorum segete comprobanda. WOPKENS.

12 Dicit, quae] Posset credere quis, scribendum, *dicitque quae.* Sed & alibi conjunctionem sic omittit. ut statim post: *eum regnaturum, divitem praeter caeteros futurum.* SCHEFF. Scriverius & Tollius ad oram librorum suorum *dicitque, quae.* Mallem, *dixitque* &c. Heinsius: *adjecitque, quae.* MUNCK. Pt. Hephaestio saepius, ut & in hac fabula, a ceteris Mythographis dissentit lib. VI. apud Photium pag. 490. quem Lector velim consulat.

13 Vendicare] Scribe *vindicare.* Just. lib. III. 2.

orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas [1] in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubeat judicare. Cui Juno, si secundum se judicasset, pollicita est in [2] omnibus terris eum regnaturum, [3] divitem praeter caeteros praestaturum. Minerva, si inde victrix discederet, [4] formosissimum inter mortales futurum, & [5] omni artificio scium. [6] Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in conjugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus antepofuit, Veneremque pulcherrimam esse judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infestae. Alexander Veneris inpulsu Helenam a Lacedaemone ab hospite Menelao [7] Trojam abduxit, eamque in conjugio

III. 2. *Cum regnum sibi vindicare potuisset.* Infinita sunt loca veterum, in quibus hoc verbum corruptum est. MUNCK.

1 IN IDA MONTE]. Pro *in Idam montem.* Gargarum Idae cacumen dicit Lucianus in θεῶν κρίσει. Usus eadem syntaxi Noster etiam cap. 139. *Jovem in Cretensi insula detulit.* 166. *In concilio deorum adduxisset.* 190. *In adjutorio advocavit.* 254. *Sacra in monte duci.* Servius ad AEn. v. 118. *Filiam suam ei in matrimonio dedit.* Dictys lib. I. *In voluntate traduxit.* lib. III. *In flumine praecipitavit.* lib. v. *Convivium in bonore Deûm publice coeptum.* Gregor. Dial. I. *In eodem loco venisset.* Sulpicius Severus Histor. Sacr. lib. I. *In matrimonio à patre postulans.* Et, *In matrimonio accepta.* Schol. German. Cane: *In monte Hymetto se contulit.* Ovid. III. Fast. 664. *In sacri vertice montis abit.* Vetus interpres Jobi cap. XIII. 16. *Non enim veniet in conspectu ejus omnis hypocrita.* Phaedrus lib. v. cap. 2. *Quinam ille cinaedus in conspectu meo audet venire?* Vide ad illa, quae Cl. Schefferus notavit, & quos ibi laudat; unde disces nec politiores scriptores ab illa abhorrere syntaxi. Adde, si plura desideres, quae ad Claud. Mamerti lib. I. Barthius, & nos superius ad cap. 51. congessimus. Inanis ergo metus Donati ad Terent. Eun. III. 4. *Coimus, consensimus ac pepigimus, ne sit soloecismus in Piraeo pro in Piraeum.* Caeterum locum, in quo illud judicium habitum est, καλλικολώνην nominatum tradit apud Hom. Schol. ad Iliad. Υ. vers. 3. Demetrius Scepsius; Stephanus autem *Alexandriam.* Ἔστι καὶ, inquit, τόπος ἐν Ἴδῃ τῇ Τρωϊκῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασιν Πάριν διακρῖναι τὰς θεάς. MUNCK. Confer Eurip. Helen. 24. in Iphig. in Aul. 1300. in Troad. 976.

2 OMNIBUS TERRIS REGNATURUM] Nimirum *regnis praeesse dicitur Juno*, ut loquitur in hac fabula Fulgentius lib. II. cap. 3. Verba Junonis apud Lucianum sunt: ἢν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλήν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Apud Coluthum Helenae raptu: Ἤν με διακρίνων προφερέστερον ἔρνος ὀπάσσῃς, Πάσης ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω. MUNCK. Confer Eurip. Troad. vs. 927.

3 DIVITEM] *Divitiis* fortasse. MICYLL. Micyllus in margine. *Divitiis.* Sed quid est *praestare praeter caeteros?* Libenter legerem, si MSS. libri, quos fortuna mihi hactenus invidit, juvarent, *regnaturum, & divitiis praeterea caeteros praestaturum.* MUNCK. Munkerus libenter legeret *& divitiis praeterea caeteros praestiturum.* Sed illud *praeter caeteros* equidem non moverem: quamvis enim usitatiore Latinitate dictum fuisse *caeteros* vel *caeteris praestiturum*, saepissime tamen fit, ut verba, accusativum vel dativum regentia, casum hunc ita deferant; quod ex phrasibus *excellere praeter caeteros, objicere ad bestias, imponere super caput, precari a domino, orare ad dominum* aliisque probari posset. Probe autem illud *& divitiis*, pro *divitem.* Conjici tamen etiam liceat, *divitemque* vel *tum divitem praeter caeteros extiturum.* WOPKENS. Vide, quae dixi cap. VII. Otiorum meorum in Obs. Misc. Vol. x. Tom. I.

4 FORMOSISSIMUM] Praeferam Barthii conjecturam, *famosissimum.* quamquam aptius foret, si tam prope ad vulgatam scripturam accederet, *fortissimum* vel *bellicosissimum.* Ita enim apud Coluthum Pallas: Πείθεο, καὶ πτολέμους τε καὶ ἠνορέην σε διδάξω. MUNCK. Vide notata cap. VII. meorum Otiorum. fabulam explicat Athenaeus lib. XII. cap. I. pag. 510.

5 OMNI ARTIFICIO SCIUM] *Omnium artificiosissimum.* MICYLL. Pro, *in omni artificio*, cum ellipsi praepositionis. *Scius* est *sciens.* Vide Indicem. SCHEFF. Non est necessaria Micylli correctio;

jugio habuit cum ancillis duabus [8] AEthra & Thisadie, quas Castor & Pollux captivas ei adsignarant, aliquando reginas.

XCIII. *Cassandra.*

Cassandra Priami & Hecubae filia in Apollinis fano ludendo lassa obdormisse dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, [9] corporis copiam non fecit. [10] ob quam rem Apollo fecit, ut [11] cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIV.

rectio, *omnium artificiosissimum.* Ut *peritus juris & jure, consultus juris & jure*; ita *scius artificii, & artificio* cur non aeque bene dicatur? Noster supra cap. 14. *Idmon augurio prudens.* Hieronymus vita Hilarionis: *Loquendi arte gnarus.* Charis. lib. I. *Scius artis.* Lactant. lib. III. cap. 24. *Prudentes & scios mendacia defendenda suscipere.* Vetus interpres Siracidae cap. XXI. 18. *Verbum sapiens quodcunque audierit scius, laudabit.* Gr. Cod. ἐπιστήμων. Quibus adde, quae in sua Stradae defensione congessit Cl. Borrichius pag. 303. Vindicat idem vocabulum Swertius Anal. lib. II. c. 12. Isidori glossario, ubi legas: *Anconiscus, incastrare.* Scribit ergo, *Ancon, scius incastrare.* Sed legendum omnino cum Vulcanio: *Anconiscus, incastratura* Rationem emendationis, quam ille non dedit, ego tibi reddam ex Deuteron. cap. XXVI. vers. 17. ubi vulgatus interpres: *In lateribus tabulae duae incastraturae fient, quibus tabula alteri tabulae connectatur. Incastraturas* adpellat, quas οἱ ὁ dixerunt ἀγκωνίσκους. Non feliciores caeterae ejus conjecturae, quibus ibidem opem ferre intendit illis Glossis. *Anilia, amentia, fatuitas.* Legendum ait Gothicè accentu in ultimam syllabam robusto impacto, *anilità.* Imo, me judice, legendum *anilitas.* Qua voce utitur Catullus epithalamio Mallii; vel cum Heinsio *anilis naenia, fatuitas. Balastrum, Balneum.* Scribendum ait Germanicè, *Badastrum* vel *Badstratum.* Judicabam aliquando primam syllabam *ba*, ut ex sequenti voce natam, delendam esse, & scribendum, *labrum, balneum.* Nob. Heinsius conjectaverat, *Alabastrum balneum* vel *balani*, h. e. unguenti. Sed illuc, unde digressi eramus, redeamus. Eadem, quâ heic *scius*, τὸ *scitus* notione usurpat Ovidius lib. V. Fast. 54. *Scita Thalia lyrae* & IX. Met. 108. *Nessus adit membrisque valens scitusque vadorum.* Gloss. Cyrilli, Ἐιδήμων, *gnarus, scitus, sciens.*

Omnes artifices sub Palladis erant patrocinio. Unde lib. III. Fastor. vers. 815. Naso: *Pallada nunc pueri teneraeque ornate puellae; Qui bene placarit Pallada, doctus erit.* Consule & Vivem ad Augustin. C. D. lib. VII. cap. 3. MUNCK.

6 Venus autem] Quam dilectus posthac Veneri fuerit Paris, docet Ptol. Hephaestio lib. VII. apud Photium pag. 490.

7 Trojam abduxit] Negant alii Helenam in Troja fuisse. Consule Herodotum lib. II. a cap. 112. ad cap. 119. Philostrat. Heroic. cap. II. §. 20. & lib. IV. de Apoll. Tyan. cap. 16. Serv. ad II. AEn. vs. 592, 601. Alii alia de hac fabula referunt. Videndi Serv. ad X. AEn. 91. ad XI. AEn. 264. Lact. ad Statii I. Achill. 21. ad II, 196. Ptol. Hephaestion lib. IV. apud Photium pag. 479. lib. V. pag. 483.

8 AEthra et Thisadie] Supra *Phisadien* vocavit. MICYLL. Vide quae dicta superius ad cap. 79. MUNCK.

Ad CAP. XCIII.

9 Corporis copiam non fecit] Promisisse fabulantur, si vaticinandi artem concubitus pretium acciperet: quod autem dictis non manserit, ad hunc ei modum munus suum Apollinem reddidisse inutile. Vide Serv. ad AEn. II. 247. Tzetzen ad Lycophr. p. 64. MUNCK.

10 Ob quam rem Apollo fecit, ut cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.] I. e. fides illi non haberetur. Sallust. Declam. in Cic. extremo: *levissume transfuga! neque in hac, neque in illa parte fidem habes.* Interdum & *fidem habere* est fide dignum esse, quomodo in loco Sallustii etiam hoc accipi posset. Vide Dict. Cret. III. 3. & alibi. WOPKENS.

11 Cum vera &c.] Propert. III. II. *Experta est*

XCIV. *Anchisa.*

VENUS Anchisam [1] Assaraci filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex quo procreavit AEneam: eique praecepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchises inter sodales [2] per vinum est elocucutus: ob id [3] à Jove fulmine est ictus. [4] Quidam dicunt, eum sua morte obisse.

XCV. *Ulyxes.*

AGAMEMNON & Menelaus Atrei filii, cum ad Trojam obpugnandam conjuratos duces ducerent, in insulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium venerunt: cui erat responsum, si ad Trojam isset, post vicesimum annum, solum, sociis perditis, egentem domum rediturum.

est veros irrita lingua Deos. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii v. Epist. Heroid. pag. 431.

Ad CAP. XCIV.

1 ASSARACI FILIUM] Atqui secundum alios Capyos est filius, nepos Assaraci. Vide Serv. ad AEn. IX. 643. Philargyrium ad Georg. III. 35. MUNCK. Vid. Serv. ad I. AEn. 276, 288. Tzetz. ad Lycophron. 1232. Columna ad Ennii fragm. ex I. Annal. pag. 12. & Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 142. de hisce Anchisae & Veneris nuptiis Schol. Theocriti Idyll. I. vs. 105.

2 PER VINUM] H. e. per ebrietatem. Arnob. lib. V. *Per vinum deinde confitetur.* Catull. c. 51. *Reddens mutua per jocum atque vinum.* MUNCK.

3 A JOVE FULMINE EST ICTUS] Afflatum modo, & privatum oculo scribit Servius ad I. AEn. vs. 621. SCHEFF.

4 QUIDAM EUM] Utrumque verum, & sua morte obiisse, & fulmine esse tactum. Serv. AEn. II. 648. *Cum inter aequales exultaret Anchises, gloriatus dicitur de concubitu Veneris, quod cum Jovi questa esset, emeruit, ut in Anchisen fulmina mitterentur: sed Venus cum fulmine posse vidisset interimi, miserata juvenem, in aliam partem detorsit. Anchises tamen afflatus, igne coelesti, semper debilis vixit.* Illi afflati igne coelesti *tacti* dicebantur. Virg. Ecl. I. vers. 17. *De coelo tactas memini praedicere quercus.* Vide ibi Servium. Festus Pauli: *Fanatica dicitur arbor fulmine tacta* Ita habet Leid. Cod. non *icta*, ut editum hactenus. Confer Serv. ad AEn. I. 621. MUNCK. Vid. Tzetz. ad Lycophron. 1263. De morte & sepulcro Anchisae Mizeriac. ad Ovid. Epist. VII. Heroid. pag. 144, 221, 222.

Ad CAP. XCV.

5 PILEUM SUMSIT] Pingere eum etiam solebant pileatum. Serv. ad AEn. II. 44. *Huic (Ulyxi) primus Nicomachus pictor pileo caput texisse fertur.* Talis etiam in familiis Romanis Fulvii Ursini exhibetur in vetusto gentis Mamiliae numismate, ut Nob. Heinsius me monuit. Cur autem pileatus pingatur, anquirit Meursius Lacon. I. 17. Barthius Advers. lib. VIII. cap. 6. Solerius de pileo Sect. X. Dalechampius ad Plin. lib. XXXV. cap. 10. unde sua hausit Servius. Quâ forma is fuerit, docte, ut solet, docet ὁ πολυΐστωρ Vossius Vit. Sermon. pag. 125. MUNCK. De Ulyssis pileo G. Cuperus Apotheos. Homeric. pag. 29, 30. De responso, quod Ulysses retulerat, Meziriac. ad Ovid. Epist. I. Heroid. pag. 29, 30.

6 EQUUM CUM BOVE JUNXIT AD ARATRUM] Et *salem sevit*, auctore Servio ad AEn. II. 81. *Quum ille*, inquit, *junctis dissimilis naturae animalibus, salem sereret, filium ei Palamedes opposuit.* Bochartus part. I. Hieroz. lib. II. cap. 13. vel lapsus est memoriâ, vel *cum asino* invenit in suo libro, cum ita scriberet: *Inde est, quod Ulysses, ut crederetur insanus, equum cum asino junxit ad aratrum. Ita narrant Hyg. fab. 95. Nicephorus Baby-*

fum. Itaque cum fciret ad fe oratores venturos, infaniam fimulans, [5] pileum fumpfit, & [6] equum cum bove junxit ad aratrum. [7] Quem Palamedes ut vidit, fenfit fimulare, atque Telemachum filium ejus, cunis fublatum, [8] aratro ei fubjecit, & ait: Simulatione depofita, inter conjuratos veni. Tunc Ulyxes fidem dedit fe venturum. ex eo Palamedi infeftus fuit.

XCVI. *Achilles.*

THETIS [9] Nereis, cum fciret, Achillem filium fuum, quem ex Peleo habebat, fi ad Trojam expugnandam iffet, periturum, commendavit eum [10] in infulam Scyron ad Lycomedem regem. quem ille inter virgines filias habitu foemineo fervabat, nomine mutato. nam virgines [11] Pyrrham nominarunt, quoniam [12] flavis capillis fuit, & Graece rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum refciffent, ibi eum occul-

Babylaces Hift. 4. *Tzetzes in Lycophronem, & Mythologi fere quotquot funt.* De Tzetze quod ait, ex parte verum eft: ita enim ille pag. 115. Ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία. Cum Hygino Plinius lib. XXXV. cap. 11. *Ulixes fimulata infania, bovem cum equo jungens* &c. MUNCK.

7 QUEM PALAMEDES] Ad hanc hiftoriam adlufit Aelianus lib. XIII. V. H. cap. 12.

8 ARATRO EI SUBJECIT] Mallem, *aratro ejus fubjecit.* SCHEFF. Schefferus *aratro ejus* mallet. Doctiffimus Perizonius propius & verius putat, *araturo ei.* Tzetzes ad Lycophron. pag. 69. Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Sed vulgatum aeque rectum cenfeam. Servius: *Quo vifo Ulyxes aratra fufpendit.* Tzetzes pag. 130. Τέθεικε παρὰ τοῦ ἀρότρου. MUNCK. Vid. Philoftrat. cap. x. Heroic. §. 2.

Ad CAP. XCVI.

9 NEREIS] Alii tamen illam Thetim Chironis filiam faciunt. Vide Apollon. Schol. ad lib. I. 558. Dictys lib. I. *Achilles Pelei & Thetidis, quae ex Chirone dicebatur nata.* Tzetzes Chiliad. VII. 98. Ἥπερ ἦν θυγάτηρ Χείρωνος φιλοσόφου. Staphylus apud Scholiaften Apollonii ad lib. IV. 816 ubi originem fabulae de Pelei & Thetidis conjugio aperit, ex Philomela natum Achillem memorat. MUNCK. Nerei filiam Achillis matrem fuiffe docet Euripides Iphig. Aul. 626, 701, 948. (quae cur a Catullo *Neptunine* dicatur, docet J. Perizonius Animadv. Hiftor. cap. IX. pag. 400.) Statius inde Peleum vocat *generum profundi Nereos.* Vide Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in *Peleus.* ex Philomela alii Achillem effe natum credunt. Vid. Edw. Simfonii Chron. A. M. 2755.

10 IN INSULAM SCYRO] Scribe *Scyron*, a Scyros Graece σκῦρος. SCHEFF. *Scyron* Schefferus. Atque ita adducit quoque fummus Gronovius lib. III. Obf. cap. 23. non male. *Commendare* eft παρακατίθεσθαι. Schol. Hom ad Iliad. B. 418. Ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ. & ad vers. 144. Γ. παρακάθεντο εἰς ἄφυδναν τῇ Αἴθρῃ. Nec deterius foret, *in infula Scyro.* Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 785. *Commendatus dicitur in Ida monte.* Servius ad AEn. II. 477. *Commendatus ibi à matre Thetide.* Nofter cap. 117. *Quem demandaverat in Strophide Phocio.* Adde not. ad cap. 3. MUNCK. *Scyron* recte legitur. Vid. Eurip. Troad. vf. 90. Plut. Tom. II. p. 34. in Thefeo Tom. I. pag. 16. Philoftrat. Junior Icon. I. pag. 863. Tzetz. ad Lycophr. 185. Lact. ad Stat. I. Achill. 5. Paufan. lib. I. cap. XVII. p. 41. cap. 22. p. 52.

11 PYRRHAM NOMINARUNT] De variis partim muliebribus, partim virorum nominibus, quibus Achilles fuit infignis, & vivus, & poft obitum, confule Plutarch. in Pyrrho paullo poft init. Ptol. Hephaeftion. apud Photium pag. 474, & pag. 490. Serv. ad I. AEn. 34. Meziriac. ad Ovid. Epift. III. Heroid. pag. 232. Fabulam, de qua hic agitur, explicat Celeb. P. Burman. ad Ovid. XIII. M. 162. imo falfam effe totam hanc fabulam ftatuit Philoftratus cap. XIX. Heroic. §. 3.

12 FLAVIS CAPILLIS] De hifce Lact. ad Statii II.

occultari, ad regem Lycomedem [1] oratores miserunt, qui rogarent, ut eum adjutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit, ut in regia quaererent. qui cum intelligere non possent, [2] quis esset eorum, Ulysses in regio vestibulo [3] munera foeminea posuit, in quibus clypeum & hastam, & subito [4] tubicinem jussit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri jussit. Achilles hostem arbitrans adesse, vestem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & hastam adripuit. Ex hoc est cognitus, suasque operas Argivis promisit, & milites Myrmidones.

XCVII. *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*

AGAMEMNON [5] Atrei & AEropes filius, [6] Mycenis navibus centum.

tii II. Achill. vs. 42. Olear. ad Philostrat. lib. VII. de Apoll. Tyan. cap. 36. Heroic. cap. XIX. §. 14. lib. II. Icon. cap. 8.

1 ORATORES] Hi fuerunt Ulysses, Phoenix, & Nestor. Schol. Hom. ad Iliad. T. 332. MUNCK.

2 QUIS ESSET EORUM] Imo, *earum*, nam quaerebant inter virgines. SCHEFF. *Earum*. Schefferus, quod inter virgines eum quaererent. MUNCK.

3 MUNERA FOEMINEA] Calathiscos puta sive quasillos cum instrumentis textoriis. Schol. Hom. Ὅπλα καὶ ταλάρους ἔρριψαν σὺν τοῖς ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τοῦ παρθενῶνος. Tzetzes ad Lycophron. p. 54. Ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovid. Epist. I. Heroid. pag. 56, 57.

4 TUBICINAM] Legendum est, *tubicinem*. SCHEFF. Scribendum, *tubicinem*. Virorum enim, non foeminarum est inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat AElianus Var. Hist. lib. I. cap. 26. & Athenaeus lib. X. p. 415. Agyrten eum tubicinem appellat Stat. II. Achill. vers. 201. *Cum grande tuba (sic jussus) Agyrtes Insonuit.* MUNCK. Vide Philostrati Junioris Icon. I. p. 864. & ibi Olear.

Ad CAP. XCVII.

5 ATREI ET AEROPES] Ita & Euripides Orest. vers. 16. Servius ad AEn. I. 402. ATRIDAS. *Atrei filios, Agamemnonem & Menelaum. Sed hoc usurpatum est. Nam Plisthenis fuerunt.* Apollod. lib. III. *Ex his quidem Plisthenes AEropen uxorem duxit: ex qua filios Agamemnonem & Menelaum sustulit.* Plisthenis filios appellat quoque Dictys lib. I. Dictos Atridas censet Mercerus ad tegendam obscuritatem paterni nominis. Altera caussa sit, quod ab Atreo fuerint educati. Schol. Eurip. ad Orest. vers. 5. Ἀτρεὺς Κλεόλαν τὴν Διάντος ἀγαγόμενος, ἔσχε Πλεισθένην τὸ σῶμα ἀσθενῆ. Ὃς Ἐριφύλην γήμας, ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξιβίαν. Νέου δὲ τελευτῶντος ὁ Πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Idem tradit Hom. Schol. ad Iliad. B. 249. MUNCK. Cum Dicty Cretensi facit Lactantius ad Statii I. Achill. vs. 36. De AErope Atrei uxore Schol. Eurip. Orest. 813. cujus AEropes & Atrei filios fuisse Agamemnonem & Menelaum testantur Euripides in Helena. 397. Sophocles cum Scholiis Oxoniensibus in Ajace 1312. Tzetzes ac Potterus ad Lycophron. vs. 150. & Schol. Eurip. Orest. 982. & 1010. Plisthenis filium Agamemnonem fecit Hesiodus. Vide Schol. Homeri Iliad. A. vs. 7. pluribus exsequitur Meziriacus ad Ovidii Ep. VIII. Heroid. p. 250, 251. qui de *Phoenicis* matre egit ad Ep. III. Heroid. p. 253.

6 MYCENIS] H. e. Μυκηναῖος. Hellenismum resipit. Marcus cap. XV. 43. Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας. Hesiod. Ἐργ. I. Μοῦσαι Πιερίηθεν: h. e. Πιερικαί. Vide ibi Heinsium. Talia sunt, *Ex Ephyra Periander, ex Lacedaemone Chilon* apud Sidon. c. 2. apud Cyprianum, *Aurelius ab Utica; Junius à Neapoli, Cyprianus à Carthagine.* apud Hilarium pag. 408. *Alipius ab Achaia, Alexander de Thessalia,* & complura alia. Anthol. lib. I. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, *viri Arcades.* MUNCK. De hac phrasi dixi ad Nepotem in Alcibiad. cap. 10. Adde Davis. ad Caesar. lib. I. de B. Civil. cap. 24. & Burm. ad Virgil. Eclog. I. vs. 8. Magni Agamemnonis patria & regnum fuit (v. Schol. Hom. Il. A. 30. Serv. ad I. AEn. 288.) De historia confer Euripid. Iphig. Aul. 265. quo-

tum. Menelaus frater ejus, Mycenis navibus LX. Phoenix Amyntoris filius Argivus, navibus L. [7] Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro navibus LX. Automedon auriga Achillis, Scyro navibus X. Patroclus Menoetii & [8] Philomelae filius, Phthia navibus X. Ajax Telamonis ex [9] Eryboea filius, Salamine navibus XII. Teucer frater ex Hesiona Laomedontis filia, navibus XII. Ulysses Laertae & Anticliae filius Ithaca navibus XII. Diomedes Tydei & [10] Deipylae Adrasti filiae filius, Argis navibus XXX. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus XXV. [11] Ajax [12] Oilei & [13] Rhenes nymphae filius, [14] Locrus, navibus XX. Nestor Nelei [15] & Chloridis filiae filius, Pylius, navibus XC. [16] Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus XV. Antilochus Nestoris filius, Pylius, navibus XX. Eurypylus Euaemonis & Opis filius, [17] Ormenio navibus XL. [1] Ma-

quomodo vero ad imperium Mycenarum pervenerit Agamemnon, docebit Thucydides lib. I. cap. 9.

7 ACHILLES 60.] Homerus & Dictys ei tantum 50. tribuunt. MUNCK.

8 PILOMELLAE] Hoc corruptum est vocabulum. An legendum *Philomela*? Scholiasti Pindari & aliis est *Sthenela*. SCHEFF. Σθενέλη est ejus mater apud Apollodorum lib. III. & Schol. Pindari ad Olymp. IX. *Periapidem* alii vocarunt, ut auctor est Apollodorus. Scribendum heic esse *Philomelae* didici ex Hom. Schol. ad Iliad. P. vers. 134. MUNCK. V. Cl. Burm. in Cat. Arg. v. *Menoetius*.

9 EX ERIBOEA] Scribendum est, *ex Periboea*. Sic enim appellat Pausanias in Atticis. SCHEFF. An scribendum, *Periboea*? Graecis est Περίβοια. Vid. Apollod. lib. III. pag. 187. & Pausan. Atticis. Sed Philostephanus apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 14 cum Hygino Ἐρίβοιαν eam appellat. Tzetzes in Lycophronem p. 15 Edit. Steph. Τελαμῶνος καὶ Περινείας Αἴας. Scripserim, Περιβοίας. quanquam ipse pag. 73. edit. Bas. scribit Ἐριβοίας ἦν παῖς τῆς Πορθάονος θυγατρός. Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Philostephanus Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου dicit. MUNCK. A Plutarcho in Theseo pag. 13. Ajacis mater *Periboea* vocatur: quomodo forsan in Athenaeo pag. 557. legendum: quem locum citant Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. p. 246, 247. & Celeb. P. Burm. Catal. Arg. in voce *Telamon* pluribus de Ajacis matre agentes. Consule omnino P. Leopardum lib. III. Emendat. cap. 10. Quo casu mater Ajacem Salamine pepererit, docet Plutarch. Parall. Tom. II. p. 313.

10 DEIPHILAE] Scrib. *Deipylae*. Notavi jam ad cap. 69. MUNCK.

11 AJAX OILEI 20.] Hom. Catal. vers. 21. & Dictys lib. I. ei 40. adsignant. MUNCK.

12 OILEI ET RHENES NYMPHA] Ita habes apud Homerum Iliad. B. SCHEFF.

13 RHENES N.] Hanc matrem Medontis Homerus facit. MICYLL. Sc. Iliad. B. 730. ubi iste Medon spurius Oilei & Rhenes filius vocatur.

14 LOCRUS] Schol. Hom. Iliad. N. 66. Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀπόεντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως MUNCK. Consule Munck. ad cap. 116. Serv. ad I. AEn. 41. Pausan. lib. III. cap. 19. Conon. Narrat. XVIII. apud Photium pag. 432. & Philostrat. cap. VIII. Heroic. §. 1.

15 ET CHLORIDIS FILIAE] Scribe, *Chloridis Amphionis filiae filius*. Vid. cap. 10. & 14. MUNCK. Eurip. Iphig. Aul. 273. Ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος ΓΕΡΗΝΙΟΥ κατειδόμαν πρύμνας. Cur *Gerenius* dictus sit, docet Meziriacus ad Ovid. Epist. I. Heroid. pag. 74. Quot annorum fuerit, cum ad bellum Trojanum abierit, docet Lact. ad Statii IV. Theb. 126.

16 THRASYMEDES FRATER EX EURIDICE] Cujus frater? Nestoris opinor. At Dictys eum facit filium ipsius, fratrem Antilochi. Et habet consentientem sibi Pausaniam. An trajecta sunt nomina, & hoc post Antilochi ponendum? SCHEFF. Cujus frater? an Nestoris? non sane, sed Antilochi filii Nestoris. Transposita ergo heic sunt nomina, & Thrasymedes post Antilochum collocandus, ut recte suspicatur Cl. Schefferus. Dictys lib. I. *Nestor cum Antilocho & Thrasymede, quos ex Anaxibiâ susceperat, supervenit.* MUNCK. Thrasymedem patri Nestori in bello Trojano adfuisse negat Philostratus cap. III. Heroic. §. 2.

17 ORCHOMENO] Ita habet etiam Dares. Sed legendum, *Ormenio*. Vide Hom. Catal. vers. 241, Dictys lib. I. *Eurypylus Ormenius quadraginta*.

[1] Machaon Asclepii & Coronidis filius, [2] Attica, navibus xx. Podalirius frater ejus navibus ix. [3] Tlepolemus Herculis & Astyoches filius, Mycenis navibus ix. Idomeneus [4] Deucalionis filius, à Creta navibus xl. [5] Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus xl. Eumelus Admeti & Alcestis Peliae filiae filius, à [6] Perrhaebia navibus viii. Philocteta Poeantis & Demonassae filius, Meliboea navibus vii. [7] Peneleus Hippalci & Asteropes filius, Boeotia navibus xii. [8] Leitus [9] Lacreti & Cleo-

ginta. Sic correxit Mercerus, cum antea legeretur, *Orchomenius.* MUNCK. De hoc *Eurypylo* Micyll. & Burm. ad Ovid. xiii. M. 357. De urbe *Ormenio* Spanh. ad Callim. H. Cerer. 76.

1 Machaon AEsculapii et Coronidis] Atqui cap. 14. 161. & 202. Coronidem cum Homero & aliis Asclepii matrem facit. Non nimis audacter forte fecero, si corrigam Hyginum & scribam, *Asclepii & Epiones.* Aristides apud Pind. Schol. Pyth. od. iii. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Ἀρσινόης. αὕτη δὲ παρθένος οὖσα ὠνομάζετο Κορωνίς. Λευκίππου δὲ θυγάτηρ ἦν. Ἀσκληπιοῦ δὲ καὶ Ἠπιόνης Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. Consentit in Corinthiacis Pausanias. Corrupte Ἠσιόνη dicitur Hom. Schol. ad Iliad. Δ. 193. Adscribam ejus verba, quibus defendi posset Hyginus, si ipse idoneos haberet auctores: Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος. Κατὰ δέ τινας Ἠσιόνης τῆς Μέροπος. Καθὼς δὲ Ἡσίοδον Ξανθυόνης. Secundum Hermippum Lampetie fuit AEsculapii conjux. MUNCK. Dotio in campo *Coronidem* genuisse *AEsculapium* ex hymno Homerico docet etiam Spanh. ad Callim. H. Cer. 25.

2 Attica] Scribe, *à Tricâ*, ut exhibet etiam margo libri Salmasiani. Dares, si Diis placet, Phrygius in Ducum Graecorum indiculo: *Podalirius & Machaon AEsculapii filii ex Trica navibus* 32. Dictys lib. i. *Podalirius & Machaon Tricenses, AEsculapio geniti, adsciti ad id bellum ob solertiam Medicinae artis.* Idem Dictys in Catalogo Ducum: *Triginta Podalirius & Machaon.* Quod convenit cum Hom. Catal. vers. 240. ubi Τρίκκην appellat urbem, quae Τρίκη est Stephano, unde *Trica* Dicty & Dareti. *Tricce* Senecae Troad. 821. *Tricca* Plin. iv. 8. Unde *Triccaei.* Avienus Ophiucho: *Triccaei sidus stat nominis, & cui pingui Thure Epidaureae fumant altaria sedis.* MUNCK. Sic Δηιμάχοιο Τρικκαίοιο meminit Apollonius Rhod. lib. ii. Argon. vs. 957.

3 Tlepolemus Mycenis] Ex Rhodo fuisse ait in Troicis Manasses. Ἐκ Κρήτης ἦν Ἰδομενεύς, Τελπόλεμος ἐκ Ῥόδου. scribe Τληπόλεμος. Idem vult Hom. Catal. vers. 161. MUNCK. Consule tu Lector Schol. Pindari Olymp. vii. vs. 36, 57. Tzetz. ad Lycophron. vs. 911. & J. Meursium inprimis de Rhodo lib. i. cap. 5. a quibus caussam, cur Tlepolemum ex Rhodo Graecis auxilio profectum esse statuendum sit, doceberis.

4 Deucalionis] Hic Minois fuit filius, ut & Molus, qui proxime sequitur. Vide Dict. lib. i. pag. 2. MUNCK. Cum nostro tamen faciunt Apollodorus, & Servius ad Virgil. iii. AEn. vs. 121. *Idomeneus, de semine Deucalionis natus, Cretensium rex.* Consule, Lector, J. Meursium de Creta lib. iii. cap. 3.

5 Meriones Moli] De eo Dictys Cretensis lib. i. cap. i. Plutarch. de Oracul. defectu T. ii. pag. 417. nec non Homerus Iliad. B. vs. 653. Item Meurs. l. l. & cap. 4.

6 Perrhebia] Scrib. *Perrhaebiâ*, ut recte exaratum est cap. 173. Graec. Περραιβία. Cretensis Dictys: *Duas & viginti Guneus Perrhaebis.* Idem habes in Catal. Hom. vers. 255. Hyginus manifesto heic laborat defectu. Neque enim à Perrhaebiâ, sed Pheris veniebat Eumelus, teste Homer. Catal. vers. 208. Scribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alcestis Peliae filiae filius Pheris navibus* ii. *Guneus à Perrhaebis* 22. MUNCK. Hinc Eumelus φερητιάδας vocatur ab Euripide Iphigen. in Aulide vs. 217. De variis Eumelis vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. vii. Met. vs. 390. De *Guneo* haec refert Euripides l. l. vs. 277. Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ ΓΟΥΝΕΥ'Σ ἄρχε. De *Guneo* etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 128.

7 Peneleus, Hippalci] Mallem *Hippalcimi*, ut est apud Diodorum IV. SCHEFF. *Hippalcus* dicitur quoque cap. 84. *Hippalcimos* cap. 14. *Hippalmus* Apollodoro & Apostolio. *Hippalcmus* Pind. Scholiastae, ut ostendi ad caput 14. Sed *Hippalcimus* cum & à Diodoro appelletur, ut ad hunc locum observavit Cl. Schefferus, optimum id omnium censeo. MUNCK. Miror, Cl. Munckero non venisse in mentem Plutarchi locum Quaest.

Cleobules filius, ex Boeotia navibus XII. [10] Chronius frater ejus, ex Boeotia navibus IX. [11] Arcesilaus Lyci & Theobulae filius, ex Boeotia navibus X. [12] Prothoenor frater, [13] ex Thespiâ navibus VIII. [14] Ialmenus Lyci & [15] Pernidis filius, Argis navibus XXX. Ascalaphus frater ejus, [16] Argis navibus XXX. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis navibus XXX. Epistrophus [17] frater ejus itidem navibus X. Elephenor, [18] Chalcodontis & Imenaretes filius, Argis navibus XXX. [19] Menoeae filius,

Quaest. Graec. Tom. II. pag 299. apud quem invenimus Πηνέλεων τ̃ Ἱππάλκμϗ.

8 PITHUS] *Leitus*. MICYLL. Lego, *Litus Alectrionis*, ex Homero, item mox *Clonius*. Sic enim praeter Homerum habet quoque Dictys Cretensis. Adde Diodor. IV. SCHEFF. *Leitus* scribendum ex Homero, Diodoro, Apollodoro, & Dicty. MUNCK. Consule de *Peneleo*, & *Leito* Cel. Burm. etiam in Catal. Argonaut. in his v. v. Λήϊτος γηγενὴς vocatur ab Euripide Iphigenia in Aulide vs. 259. Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς Ἀρχε ναῖς ςρατȣ̃, ΦΩΚΙ'ΔΟΣ δ' ἀπὸ χθονός, & quinquaginta Boeotorum navibus praefuisse ab eodem dicitur.

9 LACRETI] Cl. Schefferus ex Hom. *Alectryonis*. Et sane ita patrem Leiti appellat Homer. Iliad. P. 602. ut & Diodorus lib. IV. Mallem tamen ex Apollod. lib. I. *Alectoris*, quod minus à vulgata scriptura discedat. MUNCK.

10 CHRONIUS] *Clonius*. MICYLL. Scribe *Clonius*, ex Hom. Catal. vers. 2. & Diod. lib. IV. apud quem hic non germanus Leiti, sed patruelis est frater, natus Helegenore Alectryonis αὐταδέλφῳ. Corrupte quoque infra cap. 113. *Chlonius* audit. MUNCK.

11 ARCESILAUS LYCI ET THEOBULAE] Imo *Archilici*, ut habet Diodorus lib. IV. vel *Arcilyci*, ut est apud Homerum Iliad. Z. SCHEFF.

12 PROTHOENOR] Mallem ex Gr. Προθοήνωρ, *Prothoënor*. Videri tamen potest synaeresi fuisse usus; de qua dictum ad cap. 86. *Prothenor* est Dicty & Dareti. Sed hic non Lyci, sed *Archilyci* filius erat, si credimus Diodoro lib. IV. pag. 270. quod bene observavit Schefferus. MUNCK.

13 EX HASTIPIAE] *Thespia*. MICYLL. Micyllus putat *Thespia*, sed est altius vulnus. SCHEFF. Rectè ex *Thespiâ* Micyllus. Atque ita scribendum ex Hom. Cat. vers 5. MUNCK.

14 IALMENUS LYCI ET PERNIDIS FILIUS] Non dubito, quin & haec prave scripta sint vocabula. Pausaniae est filius Martis & Astyoches in Boeoticis, & sic habet ipse Homerus. Sed & mox pro *Argis* scribendum *Orchomeno* videtur, ex eodem utroque scriptore. Quomodo & Dares *Ascalaphus & Jalmenus ex Orchomeno*. SCHEFF. Homero Catal. vers. 20. est Martis & Astyoches. Apollodoro lib. I. vitiose hic *Almenus* dicitur. *Ialmenum* rectè appellat lib. III. & Eustath. ad Dionys. p. 92. Atque ita etiam Noster cap. 159. ubi Ialmenum & Ascalaphum Martis fuisse filios tradit. MUNCK.

15 PERNIDIS] Martis & Astyocles Homerus. MICYLL.

16 ARGIS] Rectè vidit Cl. Schefferus hoc esse vitiosum. Nam praeter illos, quos ipse laudat, auctores, etiam Dictys eos Orchomenios facit. *Ascalaphus*, inquit, & *Ialmenus Orchomenii, naves triginta*. MUNCK.

17 FRATER EJUS ITIDEM] Quid est, *itidem*? Scribo, *indidem*. SCHEFF. *Indidem* Cl. Schefferus. Mihi peccatum in numeris videtur. Scripserim: *Argis navibus xx. Epistrophus frater ejus itidem navibus xx.* Vide Homerum. MUNCK.

18 CALCHODONTIS] Lege, *Chalcodontis*. Hom. Catal. Χαλκώδοντος. Uxorem ejus non *Imenareten*, sed *Melanippen* vocat ad Lycophronem Tzetzes pag. 162. MUNCK. Plutarchus in Theseo p. m. 16. E. τȣ̀ς μὲν παῖδας εἰς Εὔβοιαν ὑπεξέπεμψε πρὸς ἘΛΕΦΗ'ΝΟΡΑ ΤΟ`Ν ΧΑΛΚΩ'ΔΟΝΤΟΣ. De quibus Thesei liberis p. 17. A. & Pausan. lib. I. cap. 17. p. 40.

19 MENOEAE FILIUS] Videtur deesse aliquid. intelligit autem Mnesthea. MICYLL. Deest, *Mnestheus Petei & Menoeae filius*, si *Menoeae* vocabulum se rectè habet. Consule Pausaniam in Corinthiacis. SCHEFF. Scripserim *Mnestheus Petei filius* ex Hom. Catal. 59. Πετεῶο Μενεσθεύς. Apollod. lib. III. Πετεῶ Μενεσθεύς. AElian. Var. Hist. IV. 5. Μενεσθεὺς ὁ Πετεῶο. In margine libri Salmas. adscriptum erat *Mnestheus Peteonis*. perperam. An mater ejus *Menoea* fuerit, dicere non habeo. Potuit omisisse matrem, ut de aliis, qui sequuntur, factum. MUNCK. Adde Plut. in Theseo p. m. 15. B. qui docet, Menestheum fuisse filium Petei, ex Orneo Erechthei filio nati; sed de matre ejus tacet.

lius, Athenis navibus L. Agapenor [1] Ancaei & Iotis filius, Arcadia navibus LX. Amphimachus Cteati filius, [2] Elea navibus X. [3] Eurychus Pallantis & Diomedae filius, Argis navibus XV. [4] Amarunceus Onesimachi filius, Mycenis navibus XIX. [5] Polyxenus, Agasthenis & Pelorides filius, AEtolia navibus XL. [6] Meges [7] Phylei & Eustyoches filius à Dulichio navibus LX. [8] Thoas Andraemonis & [9] Gorgidis filius [10] Tyto navibus XV. Podarces frater ejus [11] itidem navibus X. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia navibus XL. [12] Cycnus襟Ociti & Au-

1 ANCAEI ET IOTIS] Micyllus putat *Polyxenes*, nescio quo auctore. SCHEFF. Ancaeum patrem fuisse Agapenoris, Homerus quoque & Apollodorus attestantur. De matre nihil legi. MUNCK. De his navibus, earumque nautis Arcadibus videndus Philostratus cap. II. §. 15. Heroicon.

2 ELEA] Id est, *Elide*, quae & Ἠλεία dicta; nisi mavis Elida scribere, ut apud Dictyn lib. I. & sexcenta alia apud alios, de quibus in dissertatione egimus. MUNCK.

3 EURICHUS] Hic alibi non legitur. An scribendum Euryalus? Sed is non fuit filius Pallantis. forte quaedam desunt. SCHEFF. An scribendum *Euryalus*? sed ille Mecistei est filius Apollod. lib. III. & Hom. Catal. MUNCK. Quem *Euryalum* sine dubio respicit Euripides Iphigen. in Aulide vs. 244. Ἀργείων δὲ ταῖς δ' ἀσήρετμοι Νᾶες ἕστασαν πέλας, Ὧν Ὁ ΜΗΚΙΣΤΕΩΣ στρατηλάτας Παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ. Verum de hoc *Euryalo* consulendus celeb. P. Burmannus in Catal. Argonaut. in voce ea.

4 AMARUNCEUS] Ne hunc quidem alibi invenio. SCHEFF. Non hic recensetur inter duces, sed filius ejus Diores, à Dicty lib. I. & Hom. Catal. 129. Amarunceus autem, ut Eustathius vult, non Onesimachi, sed Alectoris ex Diogeniâ erat filius. MUNCK.

5 POLYSENES ASTIONIS] *Polyxenus Agasthenis*. MICYLL. Scribendum est *Polyxenus Agasthenis* ex Pausaniae Eliacis. Atque sic putavit & Micyllus. SCHEFF. Merito probat Cl. Schefferus Micylli conjecturam, quae & mihi venerat in mentem, *Polyxenus Agasthenis*. Ita enim Hom. Catal. 130. Sed naves ei tantum 10. adsignat. MUNCK.

6 MEGES NAVIBUS 60.] Hom. Catal. 137. quadraginta ei tribuit. An ergo transpositae numerorum notae, & pro LX. scribendum XL? MUNCK.

7 PHYLEI FILIUS] Rectè. Illum intellexit Hesychius. Φυλείδης, Φυλέως παῖς ὁ Μέγης. MUNCK. Euripides in Iphigen. in Aulide vs. 284. Λευκήρετμον δ' ἄρη Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης Ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα.

8 THOAS] Defectus est locus, ut viderunt jam Micyllus & Schefferus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andraemonis & Gorgidis filius ex AEtoliâ navibus 40 Protesilaus Iphicli filius Itone navibus 20.* Sed illud *Gorgidis* suspectum mihi. puto scriptum fuisse *Gorgis* pro *Gorges*. Γόργυ enim Oenei filia ejus mater fuit. Vide Tzetz. ad Lycophr. pag. 160. MUNCK.

9 GORGIDIS FIL. TYTO * NA. XV.] Videntur hic & omissa quaedam esse, quae ad naves Thoantis pertinent, & quod hic *Tyto* ponitur, *Ithone* legi debere, & ad *Protesilaum*, cujus nomen hic deest, referendum esse. Ita enim ex Podarce, qui sequitur, colligi potest, quem Homerus Protesilai fratrem, non Thoantis facit. MICYLL.

10 TYTO] Vox est nihili. deest primum, quot navibus pugnarit Thoas, deinde nomen Protesilai, qui Podarci fuit frater, Item nomen *Iphicli*, qui fuit utriusque pater, ut haec omnia habentur apud Homerum & Dictyn. SCHEFF.

11 ITIDEM NAVIBUS 10.] Imo 20. Nam Protesilao occiso 40 naves secutas esse Podarcem canit Homerus. Stirpem ejus notavit Eustath. ad Iliad. B. pag. 256. Τοῦ [Μάγνητος] Ἀλέκτωρ, οὗ Αἵμων. οὗ Ὑπέροχος. οὗ ἔγγονος Τενθρηδὼν ὁ τοῦ Προθόου πατήρ. MUNCK.

12 CYCNUS] Hic a nemine nominatur, quod sciam. SCHEFF.

13 NIREUS XVI.] Homerus ei tantum 3. adsignat Catal. vers. 178. MUNCK.

14 CHAROPI ET NYMPHAE] *Aglares* ut Homerus. MICYLL. Deest nomen Aglaeae. Sic enim Homerus vocat. SCHEFF. Aglaies nempe, ut appellant eam Homer. & Diod. lib. V. pag. 325. MUNCK.

15 ARGIS] *Syma* Homerus. quam insulam esse Caricam annotat Eustathius pag. 240. Olim Metapontis & AEgle dicta fuit, ut idem tradit. An ergo pro *Argis* scribendum *AEgle*? MUNCK. De Syma insula Herodot. lib. I. cap. 174.

16 AR-

Aurophites filius, Argis navibus XII. [13] Nireus [14] Charopi & Nymphae filius, [15] Argis navibus XVI. [16] Antiphus [17] Mnesyli & Chalciopes filius Thessalus, navibus XX. [18] Polypoetes Pirithoi & Hippodamiae filius, Argis navibus XX. [19] Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Thestoris filius, Mycenis, augur. [20] Phocus Danai filius architectus. Eurybates & Talthybius [21] internuncii. Diaphorus judex. Neoptolemus Achillis & Deidamiae filius ab insula Scyro: hic idem [22] Pyrrhus est

16 ANTIPHUS MN. ET CH. F. TH.] Vid. II. Iliad. Nam hic haud scio, an nomina transposita sint, & legendum *Antiphus Thessali & Chal. fil. Nisyro na.* 50. MICYLL.

17 MNESYLI] Hoc corruptum videtur. Dictys facit eum nepotem Herculis. Micyllus putat scribendum *Thessali.* SCHEFF. *Thessali*, quod volebat Micyllus, probo. Convenit id cum Hom. Catal. vers. 186. Erat autem hic Thessalus Herculis filius, ut ibidem docet Poëta. Recte ergo Dictys Antiphum nepotem Herculis facit. Ad summam: totus hic locus legendus, ut conjecit Micyllus: *Antiphus Thessali & Chalciopes filius Nisyro navibus* 30. Confer Schol. Hom. ad Iliad. Ξ. 255. & Pind. ad Nem. IV. pag. 210. ed. Francof. Tzetzen in Lycophr. p. 147. MUNCK.

18 POLYBOETES] Scribe, *Polypoetes*, ex Homero, ipsoque Nostro sup. c. 82. SCHEFF. Recte *Polypoetes* Cl. Schefferus. ita enim Dares, & Homerus Catal. 247. Diodorus lib. IV. & Noster ipse cap. 102. MUNCK.

19 LEOPHITES CHRONI] *Leonteus Coroni.* MICYLL. Puto & hic ex Homero scribendum *Opites*, qui memoratur Iliade Λ. SCHEFF. Micyllus ἐυςόχως, *Leonteus Coroni.* ita enim nominant Dictys, Apollodorus, & Hom. Catal. 252. MUNCK.

20 PHOCUS DANAI] Liber Salmas. *Epeus.* Atque ita Virgil. AEn. II. 265. Noster cap. 108. Aristoteles in Admirandis, Justinus lib. XX. cap. 2. Lucianus Hippiâ, aliique. Festus: *Epeus nomen cujusdam fabri, qui equum Dureum fecit.* *Panopei* eum facit filium Servius. *Epios* est Dicty lib. II. pag. 67. vers. 131. quod idem est. Nam Ἐπειὸς est Hom. Iliad. Ψ. 665. ubi item, ut apud Servium, etiam Panopei audit filius. An ergo pro *Danai* rescribendum *Panopei*? Ita putem, & firmat Pausanias. Videtur ille esse, cujus meminit Ovid. VIII. Metam. 312. Audiamus Lycophronis interpretem pag. 15. Φώκυ καὶ Ἀςερίας Κρίος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ ὁ Ἐπειὸς, ὁ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας. Confer quae idem habet pag. 150. ed. Steph. MUNCK. Epeum vocant Pausanias lib. I. cap. XXIII. p. 55. Philostratus cap. II. Heroic. §. 20. & cap. X. §. 12. Cerda ad Virg. II. AEn. 261. & ad X. AEn. 179. Hygini locus certe corruptus est. Phocus enim, quo rege Phocis non tantum ad Tithoream & Parnasum sita, sed & circumjacentia loca nomen acceperunt, AEaci fuit filius, pater Epopei, patris Epei. Vide Pausan. lib. II. cap. 29. Epeus παρνάσιος Φωκεὺς vocatur ab Euripide in Troade vs. 10. nempe a Phocide avi regno, unde oriundus. Epeus Panopeiades vocatur a Simonide, apud Athenaeum lib. X. cap. 22. pag. 456. Deceptum Hyginum, vel hujus fabulae consarcinatorem, iterum fuisse credo, haud bene percepto Graeci cujusdam scriptoris loco.

21 INTERNUNCII] Homer. Iliad. A. 320. Κήρυκας adpellant Graeci. Duos fuisse in Graecorum exercitu Eurybatas, Agamemnonis alterum, alterum Ulyssis notavit Homeri Scholiastes ad Iliad. B. 183. & N. 658. MUNCK.

22 PYRRHUS EST VOCATUS] Vide Hephaestion. apud Photium pag. 474. Hom. Schol. Iliad. T. 332. & caput praecedens. Gloss. Vett. *Birrus, rufus*, Πυῤῥός. Isidor. Orig. I. cap. 26. *Pro Pyrrho Birrhum dicimus.* Imo & *Burrum* dicebant. Gloss. *Burrum*, πυῤῥὸν, ξανθόν. Corruptum ergo illud, *Batis*, ξανθός. Leg. *burrus.* Servius ad AEn. II. 469. *Pyrrhus à colore comae dictus, qui latine byrrus dicitur. Ita & Sallustius Crispus.* Adde Festum in voce *Balaenae* & *Burrum.* Hom. Iliad. A. 197. Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα. Schol. Καλῆς, πυῤῥᾶς. καὶ διὰ τούτου δὲ, φασιν, αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι. Puto legendum, ξανθόκομοι. Qui ἀκρίβειαν affectant, πυῤῥὸν esse *rutilam*, ξανθὸν *russum* dicunt. MUNCK. De nomine *Burrhus* vide, quos laudat celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virg. Aen. II. 469. De cognomine *Pyrrhus* vide, quae notat Plut. in Pyrrho p. 383. Sunt, qui ab hoc Pyrrho *pyrrhicham* esse dictam credant. Vide Procli Chrestomath. apud Photium pag. 988. & Schol. Pindari Od. Pyth. II. 128. qui varias opiniones profert, de quibus hic agendi non est locus. Si tamen plura de *Pyrrhichae* origine scire desiderat Lector, adeat Theonem ad Aratum pag. 8. Aristoxenum apud Athenaeum lib. XIV. cap. 7. pag. 630, 631. Meziriaci-

est vocitatus [1] à patre Pyrrha. [2] Summa [3] naves CCXLV.

XCVIII. *Iphigenia.*

AGAMEMNON cum Menelao fratre [4] Asiae delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, [5] in Aulide tempestas eos ira Dianae retinebat, quod Agamemnon [6] in venando cervam ejus violavit, [7] superbiusque in Dia-

ziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. pag. 301. Spanh. ad Callim. H. Jov. 52. Salmas. Exercit. Plinian. cap. XI. p. 119, 120. Meurs. lib. IV. in Creta cap. 13.

1 A PATRE PYRRHA] Quomodo à patre, cum pater Neoptolemi fuerit Achilles? scilicet Achilles filium hunc genuit ex Deidamia, cum adhuc apud Lycomedem esset inter virgines regias, habitu muliebri. Quo tempore muliebri quoque vocabulo appellatus est *Pyrrha*, quod haberet crines flavos. Vid. Nost. cap. praecedenti. Et hic est Pyrrha pater, quem intelligit hoc loco. SCHEFF. Hoc ergo responsum sibi habeat Tiberius apud Sueton. 71. quaerens, *Quod Achilli nomen inter virgines fuisset*? Sed magnam de eo controversiam fuisse videre est ex Hephaest. lib. I. Sidon. *Inde Scyriadum datus parenti Falsae nomina pertulisse Pyrrhae.* MUNCK.

2 SUMMA NAVES 245.] Neque hic locus absque vitio esse videtur, cum caeteri omnes de mille navibus mentionem faciant. MICYLL.

3 NAVES 245.] Hi numeri corrupti sunt. Liber Salmasii in margine, 1286. Scio Homer. Iliad. B. numerare CIↃCLXXXVI. Sed cum praecedentes numeri variè corrupti sint, quis certi aliquid statuat? Euripides Orest. vers. 352. Χιλιόναυν στρατὸν, exercitum Graecorum appellat. Schol. Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων χίλιαι πρὸς ταῖς ρνε. Item Alcest. vers. 106. Χιλιόναυν Ἄρην. Ubi rursus Scholiastes: Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. Εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χίλιαι ρϑ. Tzetzes in Lycophr. p. 43. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπϛ. Dares: *Adduxere naves* MCCII. Rotundo numero cum Euripide utuntur Corippus lib. IV. *Tanta nec Inachides secuerunt robora plebes Armatas classes ratibus cum mille pararent.* Propertius II. el. 20. *Et Danaum Euboico littore mille rates.* Virg. AEn. II. 197. *Non anni domuere decem, non mille carinae.* Senec. Troad. 709. *Hic puer, hic est terror, Ulysse, Mille carinis.* Adde eundem Agam. 40. 171. 430. Troad. 274. Epigrammatarius ille, quem Petronium Antigenidem quidam faciunt, Catal. Pith. lib. II. *Nam Graji peterent Trojam cum mille carinis.* Orosius lib. I. cap. 17. *Raptus Helenae, conjuratio Graecorum, & concursus mille navium.* Unde non inepte στόλον eum χιλιόστολον dixit in Troicis Manasses. Caeterum ut navium, ita & militum incertus est numerus. Qua de re videndus Scholiast. Hom. ad Iliad. B. 122. Pertinet huc illud Varronis II. R. R. cap. II. *Si, inquam, numerus non est ad amussim, ut cum dicimus mille naves iisse ad Trojam.* MUNCK. Ursinus ad Virgilii II. AEn. 198. Hyginum mutilatum censet. Lucianus in Dial. Mortuor. Dial. VII. mille naves fuisse docet, ut & Eurip. in Rheso vs. 262. Vide, quos laudat Celeb. Dukerus ad Thucydid. lib. I. cap. 10. lin. 12.

Ad CAP. XCVIII.

4 ASIAE DELECTIS] Fortasse legendum *aliisque del.* MICYLL. Micyllus suspicatur, *aliisque delectis.* Mallem, *& aliis*, quia paulo propius a veteri scriptura. SCHEFF. Micyllus, *aliisque.* Schefferus, *& aliis.* Quam mox *cervam* Hyginus, *capream* vocat Dictys lib. I. MUNCK.

5 IN AULIDE] Huc convenerunt, & conjurarunt heroes Trojam expugnaturi. Vide Philostrat. cap. II. Heroic. §. 14. Serv. ad IV. AEn. 426. Lact. ad Statii III. Achill. vs. 51. & inde nomen accepit juxta Schol. Homeri Iliad. B. 303. cui consentit Lact. ad Statii VII. Theb. 332. De ejus situ Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 1779, & Eurip. Iphig. Aul. 120, 165. Hoc primum fuisse bellum, quod Graeci extra Graeciam gesserunt, docet Pausanias lib. I. cap. 29. p. 72.

5 IN VENANDO CERVAM E. V.] Ita rem narrat Ptolemaeus Hephaestio lib. V. apud Photium pag. 483. ἐν Αὐλίδι γὰρ παραγενόμενος Ἀγαμέμνων ΑἹΓΑ ἈΓΡΊΑΝ ἹΕΡᾺΝ ἈΡΤΈΜΙΔΟΣ κατατοξεύοι; ἀπλοίας δὲ γενομένης τοῖς Ἕλλησι, χρᾷ Κάλχας, λυθῆναι τὸ δεινὸν, εἰ θύσειε τὴν θυγατέρα, Ἰφιγένειαν Ἀγαμέμνων Ποσειδῶνι. τοῦ δὲ μὴ ἀναχομένου,

Dianam est locutus. Is cum aruspices convocasset, & [8] Calchas se respondisset aliter expiari non posse, nisi [9] Iphigeniam filiam Agamemnonis inmolasset: re audita Agamemnon recusare coepit. tunc Ulysses eum consiliis ad rem pulchram transtulit. [10] Idem Ulysses cum Diomede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytaemnestram matrem ejus venissent, ementitur Ulysses eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxisset, & parens eam inmolare vellet, Diana [11] virginem miserata est, & caliginem eis objecit, [12] cervamque pro

ον, ὀργισθέντες οἱ Ἕλληνες, ἀφείλοντο αὐτοῦ τὸ κράτος καὶ κατέστησαν βασιλέα Παλαμήδην.

6 Superbius in Dianam locutus est] Id cujusmodi fuerit, discere potes ex Schol. Eurip. ad Orest. vers. 659. Gloriatus est, cum sacram illam cervam fixisset, ne Dianam quidem tam certa vulnera ulli ferae dedisse. MUNCK. De his superbis Agamemnonis verbis vide Eurip. Iphig. in Tauris vs. 15. in Aulide vs. 90, 357. Sophocl. Electr. 570. Tzetz. ad Lycophron. 183.

7 Et Calchas se respondisset, aliter expiari non posse] Barthius vult *expiare*. At non hoc in quaestione erat, utrum Calchas aliter non posset. Quid enim, si potuisset alius? Idcirco censeo legendum, *& Calchas ei respondisset*. Pronomini *ei* a fine praecedentis vocabuli adhaesit littera s, ita factum *sei*, quod sciolus mutavit in *se*. Calchas sane fuit aruspex, non sacrificulus, ut per Calchantem expiatio fieri ne quidem debuerit. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ei respondisset*. Recte quidem, si quid esset mutandum. Videri tamen potest illud *se* heic pro *eum* positum, ut cap. 60. *Rursum deorsum post se revolvitur saxum*. Vide quae ibi annoto. Hephaestion apud Photium pag. 483. Λυθῆναι τὸ δεινὸν εἰ θύσειε τὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν Ἀγαμέμνων Ποσειδῶνι. MUNCK.

8 Iphigeniam] Eadem est, quae Iphianassa. Vide Triclin. ad vers. 157. Electrae Sophoclis, & Schol. Euripidis ad Orest. vers. 659. Veterum nonnulli eam Iphigeniam non Agamemnonis filiam, sed ex Theseo & Helenâ natam voluerunt. Vid. Tzetz. ad Lycophr. p. 40. & Anton. Liberal. cap. 27. *Iphis* est Etymologicographo in Ἶφις. Etiam sororem ejus Electram dictam prius Laodicen auctor Xanthus est apud AElian. Var. Hist. IV. cap. 26. Sed Hom. Schol. Electram aliam à Laodice facit, cum quatuor Agamemnoni filias tribuat ad Il. A. 7. Laodicen, Chrysosthemin, Iphigeniam & Electram. MUNCK. Consule etiam Meziriac. ad Ovid. Epist. III. Her. p. 267. & V. Heroid. pag. 434.

9 Filiam Agamemnonis] Illud *Agamemnonis* existimo à glossatore aliquo esse. Si retineri velis, *immolassent* esset legendum, pro *immolasset*. vel in praeced. cum Barthio corrigendum *expiare*. Quod tamen placere non potuit viro docto, quod non sacrificulus, sed vates esset Chalcas. At nec saga est sacerdos; & tamen expiationem facit. Vide Martial. lib. VII. 54. Dictys lib. I. mulierem quandam Deo plenam hanc Dianae iram fatam narrat, *nec leniri priusquam auctor tanti sceleris filiam natu maximam vicariam victimam immolavisset*. MUNCK.

10 Idem Ulysses] Mallem, *ideo Ulysses*. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ideo Ulysses*. Dictys lib. I. nullo consilii participe profectum eum Mycenas narrat. MUNCK.

11 Virginem miserata] Bochartus Hieroz. 2. pag. 541. adducit ex Hygino: *Virginis miserata est*. Si ita in vetere libro invenit, notanda est illa locutio. Hieron. Epitaph. Paulae: *Miserabatur omnium*. Prudent. Psym. vers. 580. *Miserari inopum*. Vetus interpres Eccles. Sirach. cap. V. 6. *Multitudinis peccatorum meorum miserabitur*. Justin. XLIII. 4. *Miserata formae ejus*. Quod vereor, ut merito tentent docti homines. Contra Minucius Felix Octavio: *Miserentur miseri, si fas est, sacerdotum honores*. Sed ibi *miserantur* forte scribendum. Idem tamen pag. 32. *Miserantes eorum crudelius saeviebamus*. Servius ad AEn. VIII. 68. *Hercules miseratus Daphnidis*. MUNCK.

12 Cervam] Ita Tragici. Liberalis autem cap. 27. μόσχον appellat. Tzetzes in Lycophronem. vs. 183. Ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸ ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον εἰς ταῦρον, καθ' ἑτέρους εἰς γραῦν, καθ' ἄλλους εἰς ἔλαφον. Ferme eadem habet Etymolog. magnum in Ταυροπόλον. Propert. lib. III. 21. *Nec solvit Danaas subdita cerva rates*. MUNCK. Δάμαλιν subpositam esse videtur innuere Plutarchus in Parall. T. II. p. 309. Iphigenia de se ait apud Eurip. Iphig. Taur. vs. 28. & 783.

pro ea ſubpoſuit: Iphigeniamque [1] per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi ſui ſacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

[2] AUGE Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore [3] Atalante, Iaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum. Herculis autem

Λέγ᾽, οὕνεχ᾽ ἔλαφον ἀντιδοῦσά μοι θεὰ
Ἄρτεμις, ἔσωσέ μ᾽, ἣν ἔθυσ᾽ ἐμὸς πατὴρ,
Δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
Εἰς τήνδε δ᾽ ᾤκισ᾽ αἶαν.

Adde Euripid. in Iphigen. in Aulide vſ. 1585, & ſeqq. & Serv. ad II. AEn. 116. Variorum ſententias de Iphigeniae inmolatione recenſet Columna ad Ennii Iphigeniam pag. 213. Lucretius, Virgilius, ac Propertius, (quamvis loco per Munckerum citato ſui oblitus de ſubpoſita cerva cecinerit,) crediderunt Iphigeniam revera occubuiſſe in ſacrificio, non autem a Diana ſervatam eſſe ſubpoſita cerva. Conſule celeb. J. Broukhuſ. ad Propert. lib. III. El. 5. vs. 54. Sophocles etiam Iphigeniam revera mactatam tradit in Electra vſ. 574. Conſule de hac fabula, cui originem ſuam Abrahami ſacrificio debere videtur, Bochartum lib. II. Hieroz. cap. 46. pag. m. 1540, 541. & qui ideo eos ſequitur, qui cervam ſubpoſitam adfirmant. In eadem ſententia jam fuiſſe videtur Tzetzes ad Lycophron. vſ. 183. nec ego ab ea abhorreo. Sic fabula de Idomenei voto eadem fere eſt, atque hiſtoria, quae de Jephthae voto nobis refertur in S. S. Conſule Serv. ad Virg. III. AEn. vſ. 121. & ad XI. AEn. 264. Verum an Graecis Abrahami ſacrificium innoteſcere potuerit, non inquiro. Sed de hac re diſſentientes conſule Lipſienſes in Actis Erudit. M. Octobr. A. 1729. pag. 427. a Celeb. Viro P. Weſſelingio ad Edw. Simſonii Chronicon A. M. 2144.

1 PER NUBES IN TERRAM TAURICAM] Ad hiſtoricam magis fidem facit, quod ſcribit Dictys lib. I. *Regi Scytharum, qui eo tempore aderat, commendatam.* vel quod Tzetzes tradit: Ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα φεύγει περὶ Σκυθίαν, καὶ νηοπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται. Adde Euſtath. ad Dionyſ. p. 44. Ad non diſſimilem modum Helena immolanda evaſit necem. Qua de re videndus Meurſius in Laconicis. Tzetzes ad Lycophron. pag. 40. ed. Steph. Καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν αἰτὸς οὕτως ἔσωσε. &c. MUNCK.

Ad CAP. XCIX.

2 AUGE ALEI FILIA] Ita & Apollod. lib. II. Sed Jornandes Get. cap. 9. Priami eam facit ſororem. Falſo. Vide not. ad cap. 101. Tzetzes in Lycophr. p. 43. Τήλεφος παῖς μὲν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλέου θυγατρὸς τοῦ Τεγεάτου καὶ Νεαίρας &c. Vero ſimilius eſt, quod Geticarum rerum ſcriptores tradunt, Sagilli Getarum regis fuiſſe filiam, & Herculi nuptam. Vid. Sheringham. de Orig. Anglor. p. 138. MUNCK. Conſule inl. Spanhem. ad Callim. H. Del. vs. 70. & Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 42.

3 ATALANTE, IASII FILIA] Hinc *Iaſis* à Propert. appellatur lib. I. eleg. I. De matre Parthenopaei Schol. Eurip. ad Phoeniſſ. vers. 152. Αὕτη ἐστὶν Ἰάσου μὲν παῖς, Μειλανίωνος δὲ γυνή. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομένους γυνὴ, βοιωτική. Sane patrem Parthenopaei Milanionem facit etiam Servius AEn. VI. 480. *Hic Atalantae*, inquit, *& Martis ſive Milanionis filius Rex Arcadiae fuit.* Apollodor. lib. I. Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεος, Παρθενοπαῖον. Atalantam illam, cujus amore captus fuit Meleager, Noſter, nec ſine auctore, Schoenei facit filiam, ut demonſtramus ad cap. 173. Sed quo auctore cum heic, tum cap. 270. ex Meleagro natum tradat Parthenopaeum, ignoro. Amplexus eſt tamen Hygini ſententiam Lutatius ille, ſive Lactantius eſt, ad Stat. Theb. I. vers 45. Confer not. ad cap. 185. & 270. Miratus ſum non ſemel, quae idem interpres annotavit ad Theb. lib. VI. vers. 563. *Atalantae confundit hiſtoriam. Hanc Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconei* (leg. *Schoenei*) *fuiſſe. Illam autem, qui* (leg. *quae*) *cum procis curſu contendit, OEnomai filiam, uxorem Pelopis.* Confundit Atalantam & Hippodamiam. MUNCK. Conſule Eund. Lact. ad Statii VII. Theb. 267. ſed & J. Perizon. & quem laudat, Abr. Gronov. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. I. init.

4 Hos] Barthius ad Stat. Tom. II. 989. *ambos* ex membranis Gruteri. Sed vulgatum aeque

tem filium cerva nutriebat. [4] Hos paſtores inventos ſuſtulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina inpoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat; Atalantes autem Parthenopaeum, [5] quoniam virgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens, profugit [6] in Moeſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc [7] pro filia habuit.

C.

que rectum eſt. MUNCK.

5 QUONIAM VIRGINE SIMULANTE] Haec corrupta videntur, puto ſcribendum, *quoniam virginem ſimulans ſe.* SCHEFF. In membranis Gruteri, ut credere nos vult Barthius ad Stat. Tom. II. 989. viſebatur: *Quoniam virgine ſimulanter mater ignara* &c. Unde ipſe exſculpſit: *Quoniam virginem ſimulantem mater ignota.* hoc eſt, ipſo interprete, *ore pulcherrimo, & virgini, quam puero ſimiliorem.* Probo phraſin, & quam ejus dat explicationem. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum ſimulat.* Iſidor. Orig. XVI. 4. *Aëris ſimulans qualitatem.* Statii Scholiaſtes ad III. Theb. 283. *Eâ pulchritudine praeditus fuiſſe dicitur, ut foeminam mentiretur.* Martial. III. 43. *Mentiris juvenem.* Willebrandus Itinerar. *Diverſas cortinas illic mentiuntur.* Apul. XI. Mileſ. *Inceſſu foeminam mentiebatur.* Claud. epigr. 44. *Mentitur gemma volatum.* Non diſſimile eſt illud *ſimulare figuram plauſtri* Aſtron. II. 2. Adſcribam ejus locum, ut in tranſcurſu corrigam. *Initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis conſtituerunt, quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtellis duae, quae pariles & maximè in uno loco viderentur, pro bobus haberentur, reliquae vero quinque figuram plauſtri ſimularent.* Illud *quod* non ſuo loco poſitum eſt. Scribe meo periculo: *Conſtituerunt non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, quod ex ſeptem* &c. Nec ſatis ſanum videri poſſit, quod ejuſdem lib. cap. I. legitur: *Jupiter ſimulatus effigiem Dianae.* An corrigendum? *Simulans effigiem Dianae.* putarem equidem, niſi *aſſimulare* pro *ſimulare* hunc ſcriptorem uſurpaſſe obſervaſſem. tanquam cap. 8. *Iubet Venerem aquilae ſimulatam ſe ſequi.* Cap. 28. *Dianam cato ſimulatam.* *Simulatus* ergo *effigiem Dianae* dicitur Jupiter, ut *formam adſimulata Camerti.* Virg. AEn. XII. 224. Juturna. Adde quae de verbis *ſimulare* & *diſſimulare* ad Stat. obſervavit ſummus Gronovius lib. I. cap. 6. Caeterum τὸ *ignara* non debebat mutari. *Ignarus* eſt ignotus praeter alios etiam Hygino ipſi cap. 273. Tacitus XII. Ann. 45. *Nihil tam ignarum barbaris.* Dictys lib. II. *Avidus ignara cognoſcendi.* Vide ibi Mercerum. Cl. Schefferus conjicit, *quoniam virginem ſimulans ſe.* Forſan non malè; quanquam qui ex iſtiuſmodi virginibus nati erant παρθένιοι proprie vel παρθενίαι vocitabantur. Commendant tamen ejus conjecturam Sophoclis verba OEdip. Colon. vers. 1316. Ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται Ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ. Idem vult Lactantius ad Stat. IV. Theb. 309. *Atalante Iaſi filia fugiens concubitus, in venando Dianae comes facta eſt: ſed à Meleagro hoc adinſinuante compreſſa puerum edidit, cujus conceptum, quia diu ſub virginitate celaverat, Parthenopaeum vocavit.* Subſcribo ergo conjecturae viri Clariſſimi. MUNCK.

6 IN MOESIAM] Atqui *Myſorum* fuit Dynaſtes Teuthras, teſte Apollod. lib. III. Senec. Troad. 216. Diod. lib. IV. Tzetze ad Lycophr. pag. 43. Pauſan. lib. X. Hom. Schol. ad Od. Λ. 520. Pind. ad Iſthm. Od. V. Unde *Dux Myſus* audit apud Ovid. lib. II. epiſt. de Ponto 2. vers. 26. *Myſus juvenis* apud Propert. lib. II. el. I. Jornandes tamen cap. 9. cum Hygino: *Hujus* (*Telephi*) *regnum Moeſiam appellavere majores.* Et Servius Ecl. VI. 72. *A Gryno Eurypili filio, qui regnavit in Moeſiâ.* Scilicet *Myſiae* & *Moeſiae* vocabulum confudiſſe poſterioris aetatis ſcriptores, ut notatum jam ſuperius ad cap. 14. Confer cap. 100. 106. 121. *Myſiam* tamen rectè infimae aetatis ſcriptor Dares appellat. Et Schol. Horat. ad Epod. ult. *Telephus Rex Myſorum.* Capella lib. VI. *Supra Troadem in mediterraneo Teutrania eſt, quae regio Myſorum fuit.* MUNCK. Schol. adde Pindari Olymp. Od. IX. vs. 112. ὁ γὰρ Τεύθρας ἐβασίλευσε τῆς ΜΥΣΙΑΣ. De Telephi vero in Myſiam adventu vide Pauſan. lib. I. cap. 4. p. 12. ubi etiam agit de Graecis locorum ignorantiâ in Myſiam adpellentibus, cui hiſtoriae obloquitur Philoſtratus cap. II. Heroic. §. 14.

7 PRO FILIA HABUIT] In conjugium adſumptum à Teuthrante ſcribit Apollodor. lib. II. pag. 115. & Tzetzes in Lycophr. pag. 43. ed. Steph. MUNCK.

C. *Teuthras.*

TEUTHRANTEM regem in Moesia Idas Apharei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius, ex responso quaerens matrem, cum comite Parthenopaeo venisset, huic Teuthras regnum & [1] filiam Augen in conjugium [2] daturum promisit, si se [3] ab hoste [4] tutasset. Telephus conditionem regis non praetermisit: cum Parthenopaeo Idam uno praelio superavit: cui rex [5] pollicitam fidem praestitit, regnumque & Augen [6] matrem inscientem in conjugium dedit. Quae quum mortalem neminem vellet suum corpus violare, Telephum interficere voluit, inscia filium suum. Itaque cum in thalamum venissent, Auge ensem sumpsit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco inmani magnitudine inter eos exisse: quo viso, Auge ensem projecit, & Telepho inceptum patefecit. [7] Telephus re audita, [8] inscius matrem interficere voluit: illa Herculem

Ad CAP. C.

1 FILIAM AUGEN] *Argiopen* nominat Diodor. lib. IV. pag. 239. MUNCK.

2 DATURUM PROMISIT] Curt. lib. VIII. *Constituit daturum.* Terent. Eun. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Justin. lib. XXXI. cap. 4. *Auxilia missurum pollicetur.* MUNCK.

3 AB HOSTE] Contra hostem. Ovid. IX Met. 385. *A pecoris morsu frondes defendite nostras.* MUNCK.

4 TUTASSET] *Tutatus esset.* MICYLL. *An tutatus esset?* ut voluit Micyllus. cap. 219. *Si se ab hoste tutatus esset.* Sed ut alia non pauca, ita & hoc inter insolentia Hygini reponam. Fulgentius *Tutulo. Dici ait pallium, quo sacerdotes caput tutabant.* Pomponius patruo: *Non erat quod corpus famulâ tutaret togâ.* Ἀρχαΐζοντα id genus non pauca enumerat Popma in de usu antiquae locut. cap. XI. quibus *furo* addere licet. Fulgent. II. 6. Mythol. *Cacus enim Herculis boves furasse dicitur.* Ita Commelinus edidit; Henricus autem Petri, *furatus esse.* Sed prius magis duco Fulgentianum, & agnoscit codex Leidensis. Gloss. Graecol. Κλέπτω, *furo, involo.* Gennadius Catalog. *Partem à quibusdam furatam perdidit.* Ita *frustro* usurpat Hieronymus Epist. lib. III. de muliere septies icta. *Jam igitur & tertium ictum frustraverat sacramentum trinitatis. Medito* Isidor. Chron. Goth. *Fertur fugam meditasse.* Eginhartus vitâ Caroli: *Licet eum promisso frustrasset auxilio.* Isidor. de Praelatis, *Frustrare jura. Horto & exhorto* apud Leonem & AElnothum. *Praelio* apud Festum Pauli: *Arma proprie dicuntur ab armis, id est, humeris dependentia, ut scutum, gladius, sica, & ea, quibus prope praeliatur.* Sed ibi malim *praeliamur.* quemadmodum in membranis bibliothecae Leid. repperi. Usus ille importunus desitarum vocum arguit deterius seculum. MUNCK.

5 POLLICITAM FIDEM] Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Propter pollicitam Hesionam.* Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. I. 9. *Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuisset.* Noster infra cap. 219. *Ab rege pollicita petit.* Ovid. II. Amor. El. XV. *Incipe pollicitis addere facta tuis.* Praeterita deponentium, ut loquuntur, passivè saepenumero usurpantur. Phaedr. lib. III. cap. 14. *pactam fidem* vocat. Certum interim *pollicer* antiquos dixisse. Varro apud Non. *Ne dares, ne polliceres, quod datum est.* MUNCK.

6 MATREM INSCIENTEM] Heic mallem, *matrem inscius eam*, ut subaudiatur *esse.* Cap. 86. *Quem Atreus imprudens filium suum occidit.* Nisi verius forte putas, *inscienti ei in* &c. MUNCK.

7 TELEPHUS RE AUDITA INSCIUS MATREM] Nescio, utrum non scripserit noster, *Telephus re audita eam inscius matrem*, quoniam sic supra, *Telephum interficere voluit inscia filium suum.* Et fab. 86. *quem Atreus imprudens filium suum occidit.* SCHEFF.

8 INSCIUS MATREM INTERFICERE VOLUIT] Nihil heic mutem cap. 112. *Voluitque inscia sorori*

culem violatorem suum inploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam suam reduxit.

CI. *Telephus.*

[9] Telephus Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna [10] Chironis hasta percussus dicitur. Ex quo vulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi posse, [11] nisi eandem hastam, qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytaemnestrae Orestem infantem de cunabulis rapuit: minitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur. Achivis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Trojam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit, se [12] artem medicam [13] non nosse. Tunc Ulysses ait: Non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris hastam

tori Iphigeniae oculos eruere. 184. *Inscia ut filium suum interficeret.* Astron. II. 4. *Inscius vidit matrem in ursae speciem conversam.* Et cap. 17. *Se in mare inscii projecerunt.* Phaedr. lib. IV. cap. 8. *Quum decidisset vulpis in puteum inscia.* Ovid. Trist. *Inscius Actaeon vidit sine veste Dianam.* MUNCK.

Ad CAP. CI.

9 Telephus H. e. A. f. ab Achille] Consule Philostrat. cap. II. Heroic. §. 17.

10 Chironis hasta] Apollodorus lib. III. donatum eâ hastâ Pelea refert patrem Achillis. Καὶ δίδωσι, inquit, Πηλεῖ Χείρων δόρυ μέλινον: Unde *Pelias hasta* & Πήλειον δόρυ dicitur poëtis. Ovid. Rem. Am. *Vulneris auxilium Pelias hasta tulit.* AElian. Anim. I. cap. 5. Τῇ πηλείδι βολῇ τοῦ εἴδους. Leg. Πηλειάδι. *Scyria hasta* fuit, quam accepit à legatis Graecorum in Scyro, de qua Vet. Epigram. Catal. Pith. lib. II. *Occurrens Danais forti dum pugnat Achilli, Syria pugnanti percutit hasta femur.* Leg. *Scyria hasta.* Vide Schol. Hom. ad Iliad. Π. 140. Ovid. I. Art. A. 684. *Scyrias Haemonio juncta puella viro.* MUNCK. De Achillis hasta consulendi Philostrat. cap. XIX. Heroic. §. 2. & 4. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii XII. Met. vs. 79. Vulneratus est ad ripas Caici Mysiae fluvii. Schol. Pindari Od. Isthm. V. vs. 53. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 206.

11 Nisi eandem hastam] Oraculi responsum fuit: Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. Vide Apostol. Cent. XIII. 36. Eustath. ad Iliad. Hom. pag. 35. Isacium ad Lycophr. p. 44. Victor. variarum lect. lib. V. cap. 12. Epigram. modo laudato: *Pro cujus cura consultus dixit Apollo, Hostica quod salubrem cuspis haberet opem.* Nisi in modulo syllabae peccavit versificator, scribendum *celebrem* vel *celerem.* Seductus forte hoc Buchananus mediam in *saluber* & ipse corripuit Psalm. 99. MUNCK. Adde Schol. Aristoph. Nub. vs. 919.

12 Artem medicam non posse] In Comeliniana ediderunt *nosse*, quod non placet. Vide Indicem. SCHEFF. Cap. 136. *Artem medicam primus invenisse dicitur.* Sed Cap. 274. *Ars medicina.* ut apud Dictyn lib. I. *Ob solertiam artis medicinae.* Ita Mercerus correxit, cum antea legeretur, *artis medicae.* quod vulgatius est. Auctor originis gentis Romanae: *Circa peritiam artis medicae praecipuus fuisse traditur.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14. vs. 11.

13 Non nosse] Ita edidit & Micyllus. *Non posse artem medicam*, quod Clar. Schefferus praefert, probare non possum. Solin. cap. 65. *Salta sic potest.* Cap. 16. *Prima mari potuit navibus.* Pseudo-Musa Praefat. *Haec tantum potest effectu.* Sic *valere* & *pollere aliqua re*, non *aliquam rem*, dicitur Latine. Noster infr. cap. 194. *Potens arte citharae.* *Possum hanc artem*, quod pag. 557. Observat. Linguae Latinae pueris inculcat Goclenius, unde hauserit nescio. MUNCK.

ſtam nominat: quam cum raſiſſent, [1] remediatus eſt. A quo cum peterent, ut ſecum ad Trojam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is [2] Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium, quod eum ſanarunt, [3] eos deduxit: locos autem & itinera demonſtravit; inde in Moeſiam eſt profectus.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Poeantis & Demonaſſae filius, cum [4] in inſula Lemno

1 REMEDIATUS EST] Nimium haec abrupta ſunt. Quis remediatus eſt? Achilles an Telephus? Telephus, opinor, cum ſequentia conſidero. Deponens, ut Technici loquuntur, *remedior* agnoſcit Priſcianus lib. VIII. *Medeor*, inquit, *mederis*, *remedior*, *remediaris*, *teſte Capro.* Hier. lib. I. epiſt. 38. edit. Canis. *Quod ſaepe medici remediantur.* Apulej. Junior. cap. 2. *Potui ſi datur cum vino*, *mirè remediatur.* Feſtus in *Paeana*: *Quod remedians morbis finem faceret gravitatis.* Activo *remedio* uſus eſt Antonius Muſa Praef. de Herba Vetonica: *Ut etiam ſeptem & quadraginta morbos remediet.* Sextus Platon. in de Medic. Animal. Part. I. cap. 5. *Sanguis caprae potus remediat.* Sed illi ambo, ſi quid judico, ſubpoſititii ſunt ſcriptores; vel certe ex Graecis ſcripta eorum tranſlata, ut ſuſpicatur Nob. Heinſius. Scribonium Largum, qui ſaepenumero eâ formâ iſtud verbi uſurpat, Tiberiani aevi eſſe ſcriptorem non facile probaveris. Interim conſule Lexicon Scribonianum, in quo cum Hygino loquutum & Tertullianum aliquando oſtendit Doctiſſ. Rhodius. Confer & Voſſium in de Vitiis Sermon. & Borrichii in eum obſervationes, pag. 221. Addo ejus obſervatis locum ex libro de Reſurr. Carnis cap. 20. *Secundum comparationem vitiorum animalium à domino remediatorum.* Et ad Scapulam cap. 4. *Aut à Daemoniis*, *aut valetudinibus remediati ſunt.* Sed quomodo ſanatus eſt? pulvere raſo ex haſtâ Achilleâ. Sammonicus, cap. 46. *Utque Lariſſaea curatus Telephus haſtâ.* Lege, *ut Lariſſaeâ* cum Nob. Heinſ. ad Claud. epiſt. ad Hadrianum. Epigramm. modo laudato: *Mox precibus flexi Pelidae robore ſacro Injecto membris pulvere plaga fuit.* Confer Plin. lib. XXV. cap. 5. & lib. XXXIV. cap. 15. MUNCK. De Fabula etiam Dictys Cretenſis lib. II. cap. 10. & Meziriac. ad Ovidii Ep. III. Heroid. p. 234. Hinc in proverbium abiit *Achillis haſta*, *Achilleo more*, *Achilleum vulnus*, ut dicamus, quando auxilium ab eo petimus, qui ipſe ante nobis nocuit. Philoſtrat. lib. VI. de Apoll. Tyan. cap. 43. pag. 278. & Columna ad Ennii Fragm. ex Telepho pag. 270.

2 LAODICEN] Schol. Homer. ad Odyſſ. Λ. 520. & Dictys lib. I. ubi hanc hiſtoriam invenies, *Aſtyochen* appellant ejus uxorem, Priamique faciunt filiam. At Servius ad Ecl. VI. 72. *Eurypylus namque filius Telephi*, *Herculis & Auges filii*, *ex Aſtioche Laomedontis filiâ fuit.* MUNCK. Variae fuere Aſtyochae. fuit enim Aſtyoche Actoris filia, Tlepolemi mater. Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vſ. 42. Aſtyoche Simoentis filia Erichthonii mater. Vid. Columna ad Ennii Fragm. ex I. Annal. pag. 12. Plures etiam fuere *Laodicae.* ut Agamemnonis filia a Tragicis Electra dicta. Interpr. ad AEliani IV. Var. Hiſt. 26. *Hieram* contra Telephi uxorem vocat Philoſtratus cap. II. Heroic. §. 18.

3 EOS DEDUXIT] Haec corrupta cenſeo, certe ſequens *autem* nihil habet, cui reſpondeat, quod tamen neceſſe eſt. Suſpicor ſcribendum, *eo non deduxit*, *locos autem.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *eo non deduxit.* Deduxiſſe tamen volunt Dictys aliique, inter quos & Euſtathius loco modo adducto; *Τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν.* Tzetzes in Lycophr. p. 44. *Δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸ ἐπὶ Τροίαν πλεῖν.* Vide & Victor. lib. V. Var. Lect. cap. 12. *Τὸ autem* heic eſſe *ἐξηγηματικὸν*, non adverſativum, exiſtimo. Continuat enim ſaepe orationem, nec tam ſignificat *ſed*, quam *&*. Sic cap. 139. *Hi autem lares appellantur.* Cap. 154. *Heliades nominantur*, *ſunt autem* &c. Pro *enim* uſurpat Phaedrus lib. IX. cap. 21. MUNCK. Adde Thomam Wopkens lib. I. Lect. Tullian. cap. 2.

Ad CAP. CII.

4 IN INSULA LEMNO] Contigiſſe hoc narrat Dictys lib. II. cap. 14. in ſacrificio Palamedis, quod Apollini Sminthio faciebat ille. Aliter quo,

mno esset, coluber ejus pedem percussit, quem serpentem Juno miserat, irata ei ob id, quia solus praeter caeteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est [5] exustum, & ad inmortalitatem traditum. [6] Ob id beneficium Hercules suas sagittas divinas ei donavit. Sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non possent, jussu Agamemnonis regis, [7] in Lemno expositus est cum sagittis divinis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus, Dolophionis filius, nutrivit. Quibus postea responsum est, [8] sine Herculis sagittis Trojam capi non posse. [1] Tunc

quoque haec narrat Servius ad AEn. III. 402. Cum Hygino in hac narratione convenit Scholiastae Homeri ad Catal. vers. 228. Sed Hygino secum non benè convenire videtur. Si in Lemno ictus fuit à serpente, sequi debebat relictum illum ibi esse, non expositum. Sed remissum postea dicas, & dein ibi expositum. Tzetzes tamen ad Lycophr. p. 147. cum Dicty in urbe Chryse contigisse id narrat. Corrupta ergo illa ejusdem pag. 148. *Τὸν δηχθένα ἐν Χρύσμῃ κὴ Λήμνῳ.* Leg. *Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ.* MUNCK. Locus forsan corruptus est, aut hujus fabulae auctor parum feliciter Graecos scriptores expressit. Graeci Trojam navigantes, & littora, ut olim solebant, legentes, saepe e navibus exierunt, insulas, quas praetervehebantur, videndi caussa. inter alias etiam adpulerunt Lemnum; ibi in promontorio Chryse sociis videndi avidis Minervae a Jasone exstructam aram monstrans Philoctetes vulneratur altero pede ab hydra venenata, ex quo atroci vulnere teterrimi odoris inpatientes ingrati socii eum deducunt in desertum insulae Lemni locum, ipsi vero institutum perficiunt iter. Vide Schol. Sophoclis in Philoctete vs. 2, 193. (qui ad vs. 266. Philoctetem Herculi aram positurum prope littus, hoc vulnus accepisse refert.) Consule Philostrati Heroica cap. v. §. 2. & Olear. ad Philostrati Junioris Iconem XVII. vide etiam Meurs. ad Lycophron. vs. 911.

5 EXUTUM] Ita etiam Micyllus edidit. Sed in erratis correxit Commelinus *exustum*, quomodo excudendum curavi. Restituenda eadem vox Quintil. decl. XVIII. *Super vulnera unici, super exutos artus metuendus, assistis.* Leg. *exustos.* Infr. Decl. XIX. *Laceratis exustisque illis sanctioribus charioribusque visceribus* &c. Caeterum ipse apud Senecam sic loquitur Hercules: *Quicquid in nobis tui Mortale fuerat, injectus ignis tulit.* Ovid. IX. Met. 263. *Interea quicquid fuerat populabile flammae, Mulciber abstulerat.* Non minus eleganter Cyprianus de Idolis: *Hercules ut hominem exuat, OEtaeis ignibus concrematur.* Plinius lib. XXXV. cap. XI. *Herculem ab OEtâ monte Doridos exuta mortalitate consensu Deorum in coelum euntem.* in MS. haberi *exusta*, notavit Dalechampius. Lactant. Argum. Herculis OEtaei Senecae: *Consumpto, quod in eo mortale fuerat, in coelum translatus est.* Sed forte rectius cum Nob. Heinsio legas: *Cum humanum corpus est exutus, & ad immortalitatem traditur.* MUNCK.

6 OB ID BENEFICIUM] Quia Herculis rogum in OEta succendit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 231. Vide quae jam dicta sunt ad cap. 36. MUNCK.

7 IN LEMNO EXPOSITUS EST] Relictum in Lemno narrat Hom. Scholiastes, quod Vulcani sacerdotes à serpentibus percussos sanare scirent praeter caeteros. Alii à Machaone sanatum volunt, ut videre est apud Tzetzen in Lycophr. p. 147. MUNCK. Non tamen ab omnibus Graecis relictus est Philoctetes. Quidam e Graecis, Meliboeae, quibus praeerat, incolis, ibi manserunt: gleba Lemnia deinde curatus fuit ab AEsculapii filiis i. e. Medicis. Philostrat. Heroic. cap. v. §. 1, 2. Ptol. Hephaestio lib. VI. a Pelio, sive ut in margine, Pylio Vulcani filio sanatum refert. Vide Photium pag. 490. sed idem Hephaestio lib. v. apud Eumdem pag. 486. Philoctetem hoc vulnere perisse tradit. Quod videtur firmare Pausanias lib. I. cap. 22. pag. 52. dicens, Athenis imaginem esse Diomedis Philoctetae arcum e Lemno tollentis. ubi potest legi *Διομήδης --- ὁ μὲν τὸ ἐν Λήμνῳ Φιλοκτήτου τόξον --- ἀφαιρούμενος.*

8 SINE HERCULIS SAGITTIS] Vide praeter Scholiast. Hom. Servium ad AEn. III. 402. & Schol. Pind. ad Pyth. Od. I. ubi &, quomodo sanatus sit, narrat. Tzetzes in Lycophr. *Ἔστι δὲ ἡ Λάτρεινα πόλις Ἤλιδος, ἔγκειται δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι. Καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα. ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθείη τὸ Ἴλιον.* Confer

[1] Tunc Agamemnon Ulyſſem & Diomedem exploratores ad eum miſit. [2] Cui perſuaſerunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio eſſet, eumque ſecum ſuſtulerunt.

CIII. *Proteſilaus.*

ACHIVIS fuit reſponſum, qui primus litora Trojanorum adtigiſſet, periturum. Cum Achivi claſſes adplicuiſſent, caeteris cunctantibus, Iolaus [3] Iphicli & [4] Diomedeae filius primus e navi proſilivit, qui ab Hectore confeſtim eſt interfectus: quem cuncti [5] adpellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petit à diis, ut ſibi cum eo [6] tres

fer quae idem tradit p. 147. ed. Steph. MUNCK. Vide Sophocl. Philoct. 67, 1423. Juſtin. lib. XX. cap. I. Adde Philoſtrati Heroica cap. V. §. 1, 3.

1 TUNC - - EXPLORATORES AD EUM MISIT. CUI PERSUASERUNT, UT IN GRATIAM REDIRET, &c.] Inſignis vir Nic. Heinſius legebat *qui perſuaſerunt* &c. Sed alterum nequaquam attentandum videtur: ut enim pronomen hoc relativum ſaepiſſime ita duriuſcule refertur ad praecedentia, (Confer ad Fab. XXVIII. alibique obſervata noſtra) ſic *perſuadere*, permovendi, incitandi notione, non cum accuſativo ſolummodo, ſed multoties etiam cum dativo conſtruitur. Frontinus Strat. III. 3, 5. *Apollonio* . . perſuaſit, *ut plauſtrum* . . *in ipſo portu poneret.* Sic ille alibi. Juſtinus XIII. 8. *hisque* perſuaſit, *ut* . . *ſupervenirent.* Vellejus II. 85. *citiusque* . . *quam illis ut ea precarentur* perſuaſum *eſt.* Sic noſter Fab. LXXXIV. & Aſtronom. II. 17. WOPKENS.

2 CUI PERSUASERUNT] *Qui* legit Nob. Heinſius. MUNCK. Diomedes & Neptolemus ad eum dicuntur eſſe miſſi a Philoſtrato Heroic. cap. V. §. 3. a Pauſania tantum Diomedes. Vide Meziriac. ad Ovid. Epiſt. I. Heroid. pag. 60.

Ad CAP. CIII.

3 IPHICLI] Herculis frater à pleriſque quidem Ἰφικλῆς, ſed ab Apollodoro Ἰφικλῆς modo, modo Ἴφικλος appellatur; & forte etiam ab aliis, ut Πάτροκλος & Πατροκλῆς, Νέοκλος & Νεοκλῆς, utraque terminatione agnoſcit Euſtathius. Certe Ἴφικλος dicitur quoque Diodoro lib. IV. & Euripidis Scholiaſtae, nec non Tzetzae ad Heſiod. Aſp. 227. Τοῦ Ἀλκαίου Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλος. Ἰφίκλου δὲ Ἰόλαος. Male *Iphitus* ediderunt apud Serv. VIII. 103. Videri poſſunt Latini ab Ἴφικλος formaſſe *Iphiclus*, niſi malis ex AEolico Ἰφικλεύς primo *Iphicleus*, deinde *Iphiclus* dictum. quemadmodum *Tyndareus* & *Tyndarus*, *Herculeus*, & in Gloſſis ac Notis Tyronis *Herculus* invenitur. Sic *Androclus* eſt Gellio lib. V. cap. 14. qui Ἀνδροκλῆς AElian. VII. Animal. cap. 48. Adde quae notavimus ad Anton. cap. 34. & ſupr. ad cap. 70. Sed neque Herculis hic Iolaus fratris filius, neque Iphiclus frater, quamvis cognomines & huic & illi. Audi Genealogiam ex Euſtath. ad Iliad. pag. 245. Εἷς τῶν Αἰολιδῶν Φύλακος κτίσας πόλιν, Φυλάκην ὠνόμασεν. οὗ Ἴφικλος, οὗ Φύλακος, οὗ Ποίας καὶ Ἴφικλος. Ὧν Ποίαντος καὶ Μεθώνης, Φιλοκτήτης. Ἰφίκλου δὲ καὶ Ἀστυόχης, Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης. MUNCK. Plut. de Hercule agens in Quaeſt. Rom. Tom. II. pag. 285. eum Iphiclem vocat: καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦ Λικυμνίου παιδὸς Οἰωνοῦ διὰ κύνα φονευθέντος, ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν, ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶντε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε καὶ τὸν ἀδελφὸν ΙΦΙΚΛΕΆ. Recte Euſtathius Iphiclum Phylaci filium facit Proteſilai patrem. Ab avo enim Phylaco, Phylacides Proteſilaus vocatur a Propertio lib. I. El. XIX. vs. 7. & ab Ovidio, non vero ab oppido Phylace. Conſule Heinſ. ad Ovidii XIII. Epiſt. Heroid. vſ. 35. Saepe ſolent optimi Poëtae filios & nepotes eodem nomine patronymico adpellare. Conſule celeb. Virum in Vanno Critica cap. 9. pag. 382. Haec latius exſequitur Celeb. P. Burm. in Catalogo Argonaut. in voce *Iphiclus alter.*

4 IPHICLI ET DIOMEDEAE] An *Diomedeae* nomen recte ſcriptum ſit, ignoro. Apud Apollodorum Iphicli uxor, ex qua natus eſt Jolaus, Automeduſa nominatur. SCHEFF. *Automeduſam* eſſe Apollodoro annotat Cl. Schefferus. Sed ille Iolaus, cujus ea mater erat, Herculis fuit ἀδελφιδοῦς, atque adeo alius ab hoc Hyginiano. *Aſtyoche* eſt Euſtathio, ut jam vidimus; unde heic poſſis *Aſtyocheae* facere, ſi quid velis mutare. MUNCK.

5 Ar-

[6] tres horas conloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio [7] reductus, tres horas cum eo conloquuta eſt. [8] Quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIV. *Laodamia.*

LAODAMIA Acaſti filia, amiſſo conjuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque [9] fecit ſimulacrum [10] aereum ſimile Proteſilai conjugis, & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere coepit. Quod cum famulus matutino tempore [11] poma ei adtuliſſet ad ſacrificium, per rimam adſpexit, viditque eam [12] ab amplexu

5 APPELLARUNT PROTESILAUM] Auſon. epigr. XX. & Epitaph. Her. XII. & Lact. Arg. Ovid. Met. XII. 3. nomen hoc ab incunabulis à patre ei impoſitum innuunt. Dictys lib. II. ab AEnea, alii ab aliis occiſum ferunt. Vide Schol. ad Catal. Hom. 208. MUNCK. De hoc *Proteſilao* vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 245, 528, 530, 533. Alium praeterea Ovidii locum adfert Columna ad Ennii Fragm. ex Andromacha pag. 241. nomen hoc ei ab incunabulis eſſe impoſitum innuentem. adoleſcens periit Proteſilaus. Vide Philoſtrat. cap. 2. Heroic. §. 2. Hujus Proteſilai uxor a Pauſania adpellatur *Polydora.* Conſule Celeb. P. Burm. in voce *Idas.* in Catal. Argonaut. ab Hectore occiſum cum Noſtro teſtatur Lucianus Dialogo X. Mortuor.

6 TRES HORAS] Vide Nobiliſſ. Heinſ. notas in Epiſt. XIII. Heroid. vers. 35. & Add. pag. 444. Cum Hygino facit Minutius Felix. MUNCK. De hac fabula Philoſtrat. Prooem. Heroicon §. 12. & ibi Olear. & cap. II. §. 4.

7 REDUCTUS, TRES] Deeſt & heic copulativa particula. Vide ſupra cap. 4. MUNCK.

8 QUOD ITERUM CUM] *Quare i.* fortaſſis, ut ſupra quoque. MICYLL. Micyllus, *quare.* Nihil mutandum. Cap. 79. *Quod Jovis eas cum vidiſſet. Quod* valet *ob quod.* Notatum id jam ad cap. 16. MUNCK.

Ad CAP. CIV.

9 FECIT SIMULACRUM] De more hoc amantium apud veteres conſule Barth. Adv. lib. IV. cap. 22. Simile huic exemplum habes apud Apul. Mileſ. VIII. MUNCK.

10 SIMULACRUM AEREUM] Hoc vix efficere Laodamia potuerit tacite, ac ut neſciretur. Quare ſcribo, *ſimulacrum cereum,* cum praeſertim ſequatur *juſſit ſignum comburi*, quod in aereum non poteſt convenire, SCHEFF. Cl. Schefferus *cereum* mallet, quod mox dicatur illud ſimulacrum combuſtum. Sed non diſſimile eſt, quod de aureo illo Aaronis vitulo à Moſe narratur Deut. cap. IX. Trimalchio in Fragment. Trag. p. 42. ed. Blau. *Omnes ſtatuas aeneas, & aureas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit.* Sed τὸ *cereum* adſtruit epiſtola Laodamiae Naſoniana, ut docuit me Nob. Heinſius. Vide vers. 152. & 154. Admonet me locus Petronii, ut heic moneam, eum κατὰ πόδα deſcriptum tranſtuliſſe in Origines ſuas Iſidor. lib. XVI. cap. 19. *Nam dum hanc civitatem* (Corinthum) *Hannibal cepiſſet, omnes ſtatuas aeneas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit. Ita ex hac commixtione fabri ſuſtulerunt & fecerunt paropſides. Sic Corinthia nata ſunt, ex omnibus in unum, nec hoc nec illud.* Agnoſcis rurſus verba Petronii. MUNCK.

11 POMA] An *prunas?* Prunis enim nihil ſacrificio convenientius. Hor. III. Od. 8. *Quid velint flores & acerra thuris Plena, miraris, poſituſque carbo in Ceſpite vivo.* Fulgent. lib. I. Myth. cap. I. *In Domini adulationem aut coronas flectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueverat.* Ferri tamen aliquo modo τὸ *poma* videtur. Nam & variorum generum fructus Diis ſuis, quos inter defunctos quoque venerabatur ſtulta eorum credulitas, offerebant pagani. Conſule Saubert. de Sacrif. cap. 24. Notanda heic privata illa ἀποθέωσις, qua conjuges à conjugibus privata religione colebantur; de qua jam egit Kirchmannus in de Fun. Rom. lib. IV. cap. 13. MUNCK. Haec vocabant ἔγκαρπα τέλη. Vide Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 142.

12 AB AMPLEXU TENENTEM] Id eſt, amplexantem, ut recte expoſuit Cl. Schefferus. Hinc illa

plexu Protesilai simulacrum tenentem, atque osculantem: aestimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciavit. Qui cum venisset, & in thalamos inrupisset, vidit effigiem Protesilai: quae ne diutius torqueretur, jussit signum & sacra, pyra facta, comburi: quo se Laodamia, dolorem non sustinens, inmisit, atque usta est.

CV. *Palamedes.*

ULYSSES, quod [1] Palamedis Nauplii filii [2] dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito consilio, ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei, in quiete vidisse, ut castra uno die moverentur. Id Agamemnon verum existimans, castra uno die imperat moveri. Ulysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captivo [3] ad Priamum dat perferendam, militemque

illa apud Nason. epist. vers. 154. *Amplexus accipit illa* (cera) *meos.* Mallem tamen exturbare τὸ *ab*, & legere, *amplexum.* Astron. II. 8. *Quem Nemesis non aspernata amplexum tenens.* MUNCK. Consule Servium ad VI. AEn. 447. Hanc fabulam respicere Philostratum seniorem lib. II. Iconum cap. 9. putat cl. Olearius.

Ad CAP. CV.

1 PALAMEDIS NAUPLII FILII] Vide Lactant. ad Statii VI. Theb. 287. Euripid. Iphigen. in Aul. vs. 198, Παλαμήδεα θ' ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσειδᾶνος. *Nauplius* enim Neptuni filius ferebatur. Sed consule Celeb. P. Burm. Catal. Argonaut. in *Nauplius.* septimo gradu a Belo originem trahere dicitur a Lactantio ad Statii I. Achill. vs. 94.

2 DOLO ERAT DECEPTUS] Illum dolum habes cap. 95. & apud Serv. AEn. II. 81. Aliam causam affert Euripid. Scholiast. ad Orest. vers. 432. ubi hanc fabulam luculenter exsequitur. Adde Dictyn lib. II. Schol. Stat. I. Achill. 93. MUNCK.

3 AD PRIAMUM] Cl. Schefferus mallet, *ad Palamedem.* Erat revera illa epistola ita scripta, ut à Priamo ad Palamedem data videretur. Sed simulavit Ulysses ad Priamum esse scriptam, & propterea Phrygi captivo dedit perferendam. MUNCK.

4 PALAMEDI A PRIAMO MISSA] Etiam hic nil mutandum. Ita enim & infra fab. 108. *in equo scripserunt, Danai Minervae dono dant.* Similiter fab. 126. *quos illa conditione ita differt, cum telam detexuero, nubam.* Caeterum si haec epistola sic fuit scripta, tanquam Palamedi a Priamo, quomodo stare potest, quod supra legitur, *ad Priamum dat perferendam*? scribendum erit *ad Palamedem*, nisi forte malumus *a Priamo ad Palamedem.* SCHEFF.

5 TANTUMQUE EI AURI POLLICETUR] An scribendum, *tantum qui ei*? Sed potest τῷ *polliceri* passiva significatione usus esse, sicut solet in aliis similibus. Vide indicem. SCHEFF. Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse, *tantum qui ei*, vel *polliceri* passive accipi. Quid si ex praecedentibus subaudias Priamus? Sic cap. seq. *Cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamque ei reddidit.* sc. Agamemnon. Quanquam fateor haec talia non tam esse latina, quam huic scriptori familiaria. Linguae genius potius postularet, *Briseidam qui ei.* Eadem tamen ratio est in illis Lactantii I. Achill. vers, 93. *Quia* (legendum *qua*) *invidiâ Ulyssis auctis inimicitiis fictam epistolam ad Palamedem Priami nomine, per quam agebat gratias proditionis, & commemorabat certum pondus auri esse transmissum, dedit captivo, & eum in itinere jussit occidi.* Vide notas ad cap. 8. ubi pluribus hanc loquendi rationem illustravi. MUNCK.

6 OCCISUS EST] Lapidatum eum tradunt alii. MUNCK. Vide Meziriaci notas ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 32, 33. & Simsonii Chronicon A. M. 2814. ubi varias veterum de Palamedis

que suum priorem mittit, qui eum non longe à castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam, quam Ulysses scripserat, super cadaver Phrygis positam, ad Agamemnonem adtulit: in qua scriptum fuit, [4] *Palamedi à Priamo missa:* [5] tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem esset productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum esse credidit. Quo facto Palamedes, dolo Ulyssis deceptus, ab exercitu universo innocens [6] occisus est.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON [7] Briseidam, [8] Brisae sacerdotis filiam, [9] ex Moesia captivam, [10] propter formae dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille

medis morte opiniones recensent. Inter eos qui Palamedem lapidatum tradiderunt, est etiam Tzetzes ad Lycophron vs. 385. qui vs. 1097. in Lepetymno monte urbis Methymnae sepultum docet, nec non Philostrat. cap. 10. Heroic. §. 7. qui agit etiam §. 11. de ejus sepultura. item Olear. ad lib. IV. cap. 13. de Apoll. Tyan. Meziriacus d. l. Agamemnonem una cum Ulysse in Palamedis necem conspirasse observat. Consule & Olear. ad Philostrati Heroica cap. X. §. 6. Dictyn Cretensem cap. 15. lib. II. De hac tota historia ab Homero omissa dubitatur. Vide Strabon. lib. VIII. p. 566. Sed confer, quid Casaubonus ibi ex Philostrato adferat.

Ad Cap. CVI.

7 BRISEIDAM] Terminationibus Latinis crebro uti Hyginum ostendimus in dissertatione nostra. In Catal. Pith. lib. IV. *Prodidit atque urbem bis Briseida suam.* Dares ille, si Diis placet, Phrygius: *Briseidam formosam, altâ staturâ* &c. Verum fuisse nomen ejus *Hippodamia* narrat Dictys lib. II. ut & alii. MUNCK. Consule Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 227, & seq.

8 BRISAE SACERDOTIS] Regem facit Dictys. Utrumque verum esse potest, cum antiquitus multi, qui reges, etiam sacerdotes essent. MUNCK. Apud plerosque Orientis populos, eosque, qui ista horum instituta secuti sunt, fuerunt reges ipsi, vel regibus dignitate proximi, sacerdotes. Sic apud AEgyptios *Sethon* rex erat ac Vulcani sacerdos, ut refert Herodotus lib. II. cap. 141. Adde J. Perizon. ad AElian. lib. XIV. V. H. cap. 34. *Cinyras* fuit rex Cypriorum, & sacerdos Cypriae Veneris, ut docet Schol. Pindari Od. Pyth. II. vs. 27. Lycurgus Rex, & Sacerdos Jovis Nemei. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 373. & Lutat. ad Statii IV. Thebaid. vs. 820. Proteus Rex & Sacerdos. Lact. ad Statii I. Achill. vs. 136. Reges autem olim e sacerdotibus aut e bellicosis apud AEgyptios eligebantur. Plut. Tom. II. p. 354. de Iside & Osir. ceterum apud plerosque Graecos ac Romanos olim reges publica & sacra regebant, & dignitas sacerdotii aequare regiam solebat. Consule latius Plut. Tom. II. pag. 279, 291. Adde Bernecc. ad Justinum lib. XXXVI. cap. 2. Hinc apud Athenienses 'ΟΣΧΟΦΟ'ΡΟΙ erant ditissimi ac genere inlustrissimi, ut e Suida discimus in hac voce. Adde Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 34. hinc apud Romanos Salii e patriciis eligebantur, ut pluribus docet Gutberlethus de Saliis cap. 9. Plura id genus alia adduci possent, sed ἐπέχω. Quid itaque obstat, quo minus hic *Brises* simul Rex, & Apollinis fuerit sacerdos?

9 EX MOESIA] Ex oppido Lyrnesso, quod Λυρνησὸν appellat Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 366. edit. Leid. & Camerarii. Sed Λυρνησὸς rectè editum à Bedrotio. MUNCK.

10 PROPTER FORMAE DIGNITATEM, QUAM] Incisum est tollendum post τὸ *dignitatem*, vel transponenda verba: *Quam Achilles ceperat*, propter

Achille abduxit, eo tempore, quo [1] Chryſeida [2] Chryſi ſacerdoti Apollinis [3] Zminthi reddidit. [4] quam ob iram Achilles in praelium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, aeſtimantes Achillem eſſe, Sarpedonemque [5] Jovis & Europae filium occidit. Poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, [6] armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, [7] Briſeidamque ei reddidit. Tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vul-

propter formae dignitatem ab Achille abduxit. Dignitatem formae muliebri tribuit etiam cap. 78. Qua de re vide Heinſ. ad Vellej. lib. II. cap. 28. MUNCK.

1 CHRYSEIDA] Scribendum putem, non quod vitioſum ſit *Chryſeida*, ſed quod Latinas terminationes amet noſter, *Chryſeidam.* Cap. 121. *Chryſeidam abduxit.* MUNCK.

2 CHRYSI] Fratrem Briſis fuiſſe hunc, & in urbe Chryſe habitaſſe quidam tradidere. Dictys lib. II. *Interfecto dein Eetione, qui his locis imperitabat, magnis opibus naves replet, abducens Aſtynomen Chryſi filiam, quae eo tempore regi denupta erat.* Euſtath. ad Iliad. Γ. 58. edit. Baſ. Χρύσῃ μὲν θυγάτηρ Ἀστυνόμη, τῷ Βρίσῃ δὲ Ἱπποδάμεια. Confer Tzetz. in Lycophr. p. 57. ed. Steph. MUNCK.

3 ZMINTI] *Smynthei.* MICYLL. Homero eſt Σμινθεὺς, id quod Latine eſſet *Smintheus. Sminthius* eſt Dicty lib. II. Vid. Infra, f. 120. SCHEFF. Reſcribe *Zminthii* vel *Zminthi.* Z pro S ſaepe poni oſtendemus infr. ad cap. 251. ubi *Zmyrna* pro *Smyrna* habes. Ampelius cap. 8. *Quartus (Sol) qui Rhodi natus eſt, cujus etiam Zeminthus eſt filius.* Forte *Zmintheus* reſcribendum. Schol. Hom. ad Iliad. A. 39. Σμινθεῦ, ὦ Σμίνθιε. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος Σμινθεύς. *Sminthium* appellat quoque Servius ad AEn. III. 113. ubi diſputat de origine hujus cognominis. Clemens Alexandrinus pag. 25. edit. Morell. *Polemo autem refert eos, qui habitant circa Troadem, colere mures, qui ſunt in iſtis regionibus, quos ipſi appellant* Σμίνθους, *quoniam arrodebant arcus ſuorum hoſtium; & Sminthium Apollinem ab illis muribus appellarunt.* Etymolog. magni auctor Cretenſes appellare mures σμίνθους ſcribit in Σμινθεύς. quod & apud Tzetzen legas in Lycophr. pag. 193. AElian. Anim. lib. XII. 5. Τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν Σμίνθιον. Macrob. I. Sat. 17. Smintheus appellatur, ὅτι ζέων θεῖ, *quia fervens currit.* Scopticè *Sminthiorum perniciem murium*, eum vocitat Arnob. lib. III. MUNCK. Poteſt etiam ſcribi *Zminthei.* De quo Apolline *Zmintheo* conſulendus Ampliſſimus Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 212, 213, & quae Spanhemius ad eum ſcripſit pag. 217. inſpicienda. Hujus Apollinis Zminthei templum eſt & in Tenedo, ut docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 536. De oppido Zminthio Meurſ. in Creta pag. 219. Hoc unum addo, Vulcanum, (hic autem idem qui Sol ſive Apollo habetur) apud AEgyptios muribus praefuiſſe, eumque AEgyptios muribus, hoſtium arma qui corroderent, inmiſſis, e praeſenti periculo dici ſervaſſe. Vide Herodot. lib. II. cap. 141.

4 QUAM OB IRAM ACHILLES IN PRAELIUM NON PRODIBAT.] Hoc vitioſum eſt. Legendum vel, *quam ob rem*, vel, *quare ob iram*, ut *ob iram* ſit, *quia erat iratus.* SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit, *quare ob iram* vel *quam ob rem.* Quid ſi legas, *quam ob injuriam*? Notum enim, quam multa, compendio ſcripturae ſeducti, corruperint Vett. auctorum loca librarii. Dictys lib. II. *Achilles memor injuriae ſupra dictae abſtinendum publico conſilio decreverat.* MUNCK. Cave illud *quam ob iram*, pro ob quod iratus, tentes. Livius II. 22. *Volſci comparaverant auxilia, quae mitterent Latini... Hac ira conſules in Volſcum agrum legiones duxere.* Aurel. Victor. V. Ill. c. XXIV. 5. *Patronus a civibus appellatus... Qua ſuperbia elatus eſt, cum* &c. Sulp. Severus H. S. I. 8. *Eſau autem fratri necem moliebatur.* Quo metu *Jacob* &c. Plura aliàs. Et locum hunc Hygini jam dudum intelligo vindicatum a Perizonio Anim. Hiſtor. c. II. p. 64. WOPKENS.

5 JOVIS ET EUROPAE] Ita quidam voluerunt. Homerus autem ex Jove & Laodamiâ Bellerophontis filiâ, Dictys lib. II. ex Xantho & Laodamia natum tradit. MUNCK. Sarpedonem Europae filium facit Herodotus lib. I. cap. 173, item Lactant. ad Statii lib. IV. Theb. 531. Adde Meurſium in Creta l. III. c. 2. Servius ad Virgil. lib. I. AEn. vs. 104, Homerum imitatus, dicit, *Eſt autem SARPEDON Jovis filius*

Vulcano arma ei impetravit, quae Nereides per mare adtulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, [8] adstrictumque ad currum traxit [9] circa muros Trojanorum, quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis jussu, duce [10] Mercurio in castra Danaorum venit, & filii corpus [11] auro repensum accepit, quem sepulturae tradidit.

CVII. *Armorum judicium.*

HECTORE sepulto, cum Achilles circa moenia Trojanorum vagaretur, ac [12] diceret, se solum Trojam expugnasse; Apollo iratus, Alexandrum

lius & Laodamiae, ut alio loco, QUIN OCCIDIT UNA SARPEDON MEA PROGENIES, occisus a Patroclo Menoecii filio, armis Achillis induto. Hujus interitum Juppiter prosecutus dicitur imbre sanguineo. Plures fuere *Sarpedones.* ut e Rittershusio ad Oppiani Halieutica docet de la Cerda. Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 216. loquitur de *Sarpedone* Thraciae rege, Neptuni filio, fratre Poltyos, de quo Apollodor. lib. II. p. 123. Duos Sarpedones agnoscit Eustathius ad Homerum. Consule Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. pag. 50. 51. pluribus de hoc heroe agentem: qui, quinam Sarpedon Lycius Pindaro Od. Pyth. III. vs. 198. Athenaeo lib. I. cap. II. pag. 13. & Philostrato p. 352. vocetur, lectorem docebit.

6 ARMAQUE EJUS SUNT DETRACTA] Haec nec integra, nec bene distincta sunt. Sic autem debent scribi: *armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles cum Agamemnone rediit in gratiam.* SCHEFF. Clariss. Schefferus legit, & distinguit: *armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles* &c. MUNCK. Satis illud recte se habet *ejus*, neque *ei* substitui opus est. Sulp. Severus H. S. II. 18. *omnia* templi *ornamenta detraxit.* ubi *detrahere* ita passim absolute accipi pro abripere, tollere, cumulatius ostendemus. WOPKENS. Consule Lact. ad Statii I. Achill. vs. 175. Sed contraria de armis Achillis Philostrat. cap. XIX. Heroic. §. 4. referens, in suis armis Patroclum occisum esse adfirmat. Vide & §. 7. & ibi Olear.

7 BRISEIDAMQUE EI] Barthius, *qui Briseidam ei.* Mallem, *Briseidam qui ei.* Nam solet noster non raro sic transponere, ac simile quid observavimus supra fab. 105. SCHEFF.

8 ADSTRICTUM AD CURRUM] Balteo nempe, quem ei Ajax donaverat. Vide infr. cap. 112. MUNCK. Vide Mizeriac. ad Ovidii Epistol. I. Heroid. IX. de Achille ita Propert. lib. II. El. 7. vs. 25.

At postquam sera captiva est reddita poena,
Fortem illum AEMONIIS HECTORA traxit EQUIS.

Consule Tzetzen, & Meursium de *balteo* ad Lycophron. vs. 464.

9 CIRCA MUROS] Mallet forte aliquis, *circum.* Virg. AEn. II. 275. *Vulneraque illa gerens, quae circum plurima muros Accepit patrios.* Pentadius, sive Maximianus est, in tumulo Hectoris lib. III. Catal. Pith. *Hunc ferus AEacides circum sua moenia traxit, Quae juvenis manibus texerat ante suis.* Sed *circa* eodem sensu usurpat etiam Curtius lib. IV. cap. 6. *Religatumque ad currum traxere circa urbem equi* &c. Servius ad Ecl. IX. 6. *Quo circa muros patriae tractus est.* MUNCK.

10 MERCURIO DUCE] Vetus interpres Hor. ad lib. I. Od. X. *Priamus Mercurio duce per castra Graecorum venit ad Achillem, à quo redemit corpus filii.* MUNCK.

11 AURO REPENSUM] Pentadius, sive alius ille est epigrammatarius, in Catal. Pith. *Sed raptum pater infelix auroque repensum Condidit, Et moerens hac tumulavit humo.* Hor. lib. III. Od. III. *Auro repensus scilicet acrior Miles redibit.* Plinius lib. XXXIII. cap. 3. *Auro repensum caput ejus excisum.* Vellej. II. cap. 6. *Quod capitis non dicam Gracchi, sed civis Romani, pretium se daturum, idque auro repensurum proposuit.* Auson. Perioch. 24. Iliad. *Ut auro rependat filium exanimum. Expendere* eo sensu cum Plauto utitur Victor Illustr. cap. 65. *Caput Gracchi ad Opimium relatum, auro expensum fertur.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 53. Λυκόφρων δὲ καὶ ἄλλοι τινές (φασι) ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. Contra quam sententiam ipse tamen disputat p. 54. MUNCK. Auro *pensatum* dicit Florus III. 15, 6. Locus, quo Hector sepultus est, designatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 1194.

Ad CAP. CVII.

12 DICERET SE SOLUM] Haec est vox illa magna,

xandrum Parin se simulans, [1] talum, quem [2] mortalem habuisse dicitur, [3] sagitta percussit, & occidit. Achille occiso, ac sepulturae tradito, Ajax Telamonius, quod [4] frater patruelis ejus fuit, postulavit à Danais, ut arma sibi Achillis darent: [5] quae ira Minervae abjurgata sunt ab Agamemnone [6] & Menelao & Ulyssi data. Ajax [7] furia accepta, per insaniam pecora sua & se ipsum vulneratum occidit eo gladio,

magna, cujus Horatius meminit lib. IV. Od. VI. MUNCK.

1 TALUM] Fulg. III. Myth. cap. 7. Hephaestion apud Photium pag. 487. Servius ad AEn. VI. 57. *Achilles tinctus à matre in Styge palude toto corpore invulnerabilis fuit, exceptâ parte, qua tentus est.* Iisdem verbis haec narrat vet. Stat. Commentator ad Achill. lib. I. vers. 134. nisi quod pro *Styge* exhibet *Stygon*, quod procul dubio mutandum in *Stygos* vel *Stygid* potius. Elegans est hac de re vetus Epigramma: *Cauta quidem genetrix noceant ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium. Sed quia fas nulli est humanam vincere sortem, In membris tincti dant sibi fata locum.* Manum habuisse vulnerabilem autumat Dictys lib. III. Sed cum Hygino vetus Horatii Comment. ad Epod. 13. Quintus Calaber lib. III. aliique faciunt. MUNCK. Adde Lutat. ad Statii II. Achill. vs. 72. & ad III. Achill. vs. 84. Meziriac. ad Ovidii III. Epist. Heroid. pag. 224. & quos laudat Olear. ad Philostrati Heroica cap. XIX. §. 14, quo pars ista inmortalis abierit, docturos.

2 MORTALEM] H. e. vulnerabilem. Lactantius Arg. fab. 7. lib. XII. Met. *Arcum Alexandri in Achillem convertit, ut sagittam in eum dirigere posset, talumque, quod fuit in corpore ejus mortale, percussit, & interemit.* Raenerius edidit: *Qui fuit in corpore ejus mortalis.* Sed perperam, ut ostendo ad illum scriptorem. Dedit hoc Apollo Neptuni precibus, ut mortem filii Cycni ab Achille ulcisceretur. MUNCK.

3 SAGITTA PERC. ET OCC.] Hinc Sophocl. Philoct. vs. 333. ubi Neptolemus Philocteti haec de Achille narrat.

> Τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὕπο
> Τοξευτὸς ὡς λέγουσιν ἐκ Φοίβου δαμείς.

A Paride & Apolline occisum ait Pausanias lib. I. cap. 14. Alii a Paride in templo Apollinis Thymbraei interfectum dicunt. Consule Micyll. & Ciofan. ad Ovid. lib. XII. Met. vs. 609. item Munck. ad fab. 110. ubi ab Alexandro sive Paride, & Deiphobo dicitur interfectus. a Plutarcho item Symposiac. lib. IX. quaest. 13. pag. 742. a Paride interfectus memoratur. A Penthesilea Achillem interfectum docet Ptol. Hephaestio lib. VI. apud Photium pag. 487. Quidquid sit, absurde istrus refert, Parin ab Achille & Patroclo fuisse praelio victum. Vide Plutarch. in Theseo p. m. 16. C. quod falsum esse, hic vidimus, & satis liquebit ex iis, quae ad caput 112. dicemus. Plura de Achillis nece docebitur Lector ab Oleario ad Philostrati cap. XIX. §. 4. Heroicon & §. 11. De ejus sepulcro ad §. 12. & lib. IV. de Apollon. Tyan. cap. II.

4 FRATER PATRUELIS] Ita etiam locuti Sueton. cap. 29. Caes. Justinus VII. 6. Lactant. lib. XIII. Met. Arg. fab. I. Spartianus Caracalla cap. 3. Vellej. lib. I. cap. I. Sulpicius Severus, & alii. Gloss. Steph. *Frater patruelis*, ἀνεψιός. Gloss. Nomicae: Φράτερ πατρουέλις, ἐξάδελφος ἀπὸ πατρός. Leg. πατρ. MUNCK. Hanc fabulam deridet etiam Lucianus Dialogo XIII. Mortuor.

5 QUAE IRA MINERVAE ABJURGATA SUNT] *Abjudicata* MICYLL. Micyllus putat, *abjudicata sunt*. Retinet Barthius & exponit, *jurgio seu litigio abjudicata sunt*. Et sane *jurgare* proprio est *jure agere*. Sic *abjurgata* erunt, quae judiciaria actione cui adempta sunt. Sed sic scribendum fuerit, *quae ei ira Minervae abjurgata sunt*, ut *ei abjurgata* sit pro *jurgata ab eo*. SCHEFF. Supplet Cl. Schefferus, *quae ei ira* &c. Et sane id postulat orationis nexus. Micyllus frustra volebat *abjudicata* pro *abjurgata*. *Abjurgare* est jurgio seu litigio, abjudicare, ut bene interpretatur Barthius. *Iurgium* enim est judicium, unde *abjurgare* idem, quod abjudicare. Sulpitius Severus lib. II. *Ithacius in jurgiis solitus* h. e. judiciis. Gloss. Vett. *Jurgium*, δίκη, ἀψιμαχία, ἀμφισβήτησις, προπηλακισμὸς, ἀντιλογία. Festus: *Jurgatio juris actio*. Caeterum jurgium illud inter Ulyssem & Ajacem super Palladio fuisse narrat Dictys lib. V. pag. 137. Sed ab Hygino stant Homerus Odyss. Λ. 544. Ovid. XII. Metam. Schol. Hypothes. Ajacis Flagell. Sophoclis, aliique. MUNCK. De Achillis armis Ajacem & Ulyssem cer-

gladio, quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Trojanus.*

ACHIVI cum [8] per decem annos Trojam capere non possent, Epeus monitu Minervae equum mirae magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt conlecti, Menelaus, Ulysses, Diomedes, [9] Thessander, Sthe-

certasse, docent nos pictores apud AElian. lib. IX. V. H. cap. 11. propter quae arma Hectori adjudicata Ajacem furore conreptum gladio sibi vitam eripuisse docet Euripides in Helena vs. 95. item Tzetzes ad Lycophron. 454. Quam vero corporis partem vulneraverit Ajax, non convenit inter scriptores. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovid. XIII. Met. 392. & Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 248. Anticlides vero Ajacem a Paride interfectum tradit. Vid. Munck. ad fab. 112. Teucrum hujus caedis accusavit Telamon, sed caussam dixit Teucer e navi in gurgite Pyraeei posita, & a Telamone hoc crimine absolutus est. Pausan. lib. I. cap. 28. in fine. Nimius essem, si omnia, quae in comperto habeo, de hisce armis referrem, consule itaque Lector. Sophocl. in Philoctete 370. Celeb. P. Burm. ad Ovid. XIII. M. 383. Philostrat. cap. XI. Heroic. §. 3. Ptol. Hephaestion. lib. V. apud Photium pag. 483. Columnam ad Ennii fragm. pag. 220. De Ajacis sepulcro ac templo Plut. in Demosthene pag. 859. P. Leopard. lib. IX. Emendat. cap. 15, 16. Serv. ad II. AEn. 506. Meziriac. ad Ovidii Epistol. III. Heroid. pag. 251. Olear. ad Philostrati cap. I. Heroic. §. 2. ad cap. II. §. 9. Pausan. lib. I. cap. 35. pag. 86. ubi & de armis agit.

6 ET MENELAO] Qui a Plutarcho lib. I. Sympos. Quaest. 2. T. II. p. 616. dicitur ἄτοπος καὶ παροιμιώδης, εἴγε σύμβολος ἐγένετο μὴ παρακεκλημένος.

7 FURIA ACCEPTA] H. e. dolore & insania correptus, ut loquitur Schol. Vet. Hor. ad II. Sat. III. Furia est furor. Martialis lib. II. epigr. 43. *At me, quae passa est furias* &c. Apulej. Junior. cap. 4. *Mentes in furiam mittit.* Fulgent. I. Myth. cap. I. *Domini furiam evitantes.* & cap. 6. *Furiam concipere.* Sic Virgil. AEn. IV. 474. *Concepit furias.* Vide ibi Servium. Forte & heic *concepta* scribendum. Hesiod. Θεογ. 472. Τίσαιτο δ' Ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο. h. e. furorem. MUNCK. Munkerus conjicit *furia concepta.* Sed sic nimis saepe mutandum alterum verbum foret. Dares Phryg. de Exc. Troj. c. XXXVI. *Ille dolore accepto, . . Penthesileam obtruncat.* Quinctil. Declam. XV. 6. *odium, inquit*, accepi. Vetus Int. Act. XXVIII. 15. *quos cum vidisset, . . accepit fiduciam.* Cyprianus ad Donat. p. 3. *timor . . teneatur, ne accepta securitas indiligentiam pariat.* Sic *pectore accipere*, Lucanus lib. I. *accipere foetum, accipere in uterum*, Lactantius Epit. c. XLIV. WOPKENS.

Ad CAP. CVIII.

8 PER DECEM AN.] E Propertio III, 7, 40. *Et Danaûm decimo vere rediisse rates* Trojam nono expeditionis anno flagrasse probat Marshamus in Chronico Sec. XII. p. 328. sed Broukh. pro *decimo* in Propertio legit *undecimo.* Euripides in Helena vs. 110. inducit Teucrum Helenae memorantem, Trojam septimo expeditionis anno fuisse expugnatam, sed Graecos decem annos transegisse, antequam domum reversi sunt. Herodicus docet, Graecos in Troja expugnanda non totum decennium consumpsisse, sed interim superiora inferioraque Asiae loca circumvehentes, rei militari, ac praeliis operam dedisse, & manubiis castra inplevisse, decimo vero fatali Trojanis anno instante, cunctos adventasse Trojam excisuros. Vid. Heraclid. Pontic. Allegor. Homeric. pag. 424, 425. Thucydides lib. I. cap. 11. refert, Trojanos Graecis toto decennio facile restitisse, quia plerique e Graecorum militibus penuria victûs continuo praedatum exeuntes, agrosque Chersonesi exercentes huc illuc dispersi procul a castris aberant.

9 THESSANDER] Meminit hujus inter duces Graecorum etiam Dictys Cretensis, sed est ipsi *Thessandrus*, filius *Polynicis.* SCHEFF. *Thersander* audit cap. 69. Dictys in Catal. Graecorum ducum *Thessandrum* appellat quoque. *Thessandrus*, inquit, *Polynicis. Tisandrum* Virgil. AEn. II. 261. sed Servius *Thessandrum*, ut edi curavit Nob. Heinsius: quod firmat auctor Orig. Gentis Romanae. Videtur non heri sane, vel nudius tertius illo loco vitium cepisse Virgilium, cujus ex eo loco verba ita adducit in Cruquii editione

Sthenelus, [1] Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, [2] *Danai Minervae dono dant:* castraque [3] transtulerunt [4] Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Minervae duci imperavit, [5] feriatique magno opere ut essent, edixit. [6] Id vates Cassandra cum vociferaretur, inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atque vino lassi obdormissent, Achivi ex equo, aperto à [7] Sinone, exierunt, & portarum custodes occiderunt, sociosque, signo

editione Vetus Horatii interpres ad lib. IV. od. IX. *Tisandrus Stenelusve duces.* Melius Badius & Henricus Petri in suis: *Tersandrus Sthenelusque duces.* Θέρσανδρος enim Graecis est. Vide Apollod. lib. III. pag. 158. MUNCK.

1 ACAMAS] Virgil. AEn. II. 260. est *Athamas.* quem Demophoontis filium facit Servius. Sed perperam, ut ostendit Nob. Heinsius ad epistol. Sabini pag. 525. Tzetzes in Lycophronem pag. 79. edit. Steph. Ὁ Ἀκάμας ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως. quod & pag. 87. repetit. Fuit ergo frater Demophoontis, non filius *Acamas.* Ita enim, non *Athamas*, ejus recensio exhibet. quod procul dubio probandum. Acamas enim inter Graecorum duces fuit. Cretensis Dictys lib. I. *Postremi omnium Demophoon atque Acamas fuere.* Vitiosa ergo, quae idem scribit, vel librarius lib. V. pag. 135. *AEtram & Clymenam Demophoon atque Athamas habuere.* Auctoribus illis, quos ad Sabinum Vir illustris laudat, addendus & Diodorus lib. IV. pag. 264. & Hesych. in Ἀκάμαντον. Est idem ille Acamas, qui ad Helenam repetendam mittitur cum Diomede apud Isacium in Lycophr. & Parthenium cap. 16. Erot. MUNCK. De Acamante Thesei filio Demophoontis fratre Pausan. lib. I. cap. 5. p. 13. Schol. Eurip. Hecub. vs. 115. Adde ejus paraphrasten pag. 17. Meziriac. ad Ovidii Epist. II. Heroid. p. 121. Plures fuere Acamantes. De Acamante Eussori filio Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 948. Alios recenset Celeb. P. Wesseling lib. II. Obs. cap. 26. Mnestheum, Teucrum, & plures Thesei filios in hoc equo fuisse docet Pausanias lib. I. cap. 23. p. 55.

2 DANAI MINERVAE] Titulus hic erat ferro incisus. Accius in Deiphobo, ut refert Servius ad AEn. II. 17. inscriptum eum ita fuisse prodit: *Minervae donum armipotentes Danai abeuntes dicant.* Schol. Hom. ad Iliad. β. 278. Ulyssem excogitasse lignei hujus equi fabricam, atque ideo a Poëta πτολίπορθον appellatum memorat. Alii Prylin Mercurii filium Graecis monstrasse eam volunt. Vide Scholiast. Lycophron. pag. 45. ed. Steph. MUNCK. De equo Pausan. lib. I. cap. 23. pag. 55. Serv. ac Cerda ad Virg. II. AEn. 15. Manut. ad Cic. X. ad Fam. Ep. 13.

3 TRANSTULERUNT TENEDO] Micyllus putat *Tenedum.* Ego nihil censeo mutandum *Tenedo* est per Ellypsin praepositionis, pro *in Tenedo*, in Tenedo autem, pro in Tenedum, ut solet noster. SCHEFF. *Tenedum* mallet Micyllus. Non opus est. Justinus lib. XXV. 4. *Cum copias Chersoneso transposuisset.* Quod nolim à viro docto sollicitari. Lact. Argum. lib. XIII. Met. Ovid. fab. 2. *Thraciae cum esset appulsa.* Nec hoc mutari à Raenerio merebatur. Vide Not. ad cap. 15. Caeterum an verum sit, quod docent (liceat mihi usurpare verbum Servii) artigraphi, dativum pro ablativo poni, de eo in multis, quae adducunt, exemplis, haud immerito addubites. Dissuadent id tot exempla, in quibus τὸ *in*, quod heic subaudiri posse recte censet Cl. Schefferus, in motu ad locum cum ablativo ponitur, de quibus egimus ad cap. 92. Suadere contra videntur cum illa, quae ad cap. 15. diximus, tum illud Julii Obsequentis cap. 43. *Ne unquam Romae reverteretur.* ut & hoc in Fragm. Trag. pag. 33. edit. Coner. *Forte Dominus Capuae exierat.* & Isidor. Orig. lib. VI. 5. *Romae primus librorum copiam advexit AEmilius Paulus.* Sed & ista, modo mendâ vacent, si ellipsin suppleas, aliter explicare possis. Nimirum *reverti Romae*, *exire Capuae* esset *in* vel *ad urbem Romae reverti*, *in* vel *ad urbem Capuae exire.* Atque ita capio, quod ex vetere aliquo scriptore hausisse is omnino videtur, illud Charisii lib. II. *Domi venit*, hoc est, inquam, *in aedes domi.* Quod ejusdem illius modo laudati Fragmenti pag. 42. sequitur corruptum est, sed leviculâ mutatione restituas, si legas, *è gastris.* Amphoras enim modo appellaverat. Γάστρα & γάστρη, vas ventrosum, à γαστὴρ sic dictum. *Gastrum* vas aeneum cum angusto fundo exponi in Glossis Arabico-latinis invenit Vossius, ut testatur ipse in de Vitiis Sermon. lib. III. cap. 13. Verum non ad aenea tantum, sed & fictilia extendendum esse hoc vocabulum, vel ipse Petronius

signo dato, receperunt, & Troja sunt potiti.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionae filiae suae dederunt eum educandum, quae [8] Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educavit. Deiphilum autem, quem ex Polymnestore procreaverat, pro suo fratre educavit, ut, si [9] alteri eorum

nius pridem editus nos docet. Addam & hoc, ὡς ἐν παρόδῳ, excidisse videri viro magno, quae Festus habet, *in Cingulo*, & istos Horatii versiculos lib. I. epist. 13. *Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum, Ut vinosa glomos furtivae Pyrrhia lanae.* cum ejusdem operis lib. I, cap. 10. *glomi* & *glomos* inter barbara numeraret. Tenedo, ut è diverticulo in viam redeamus, nomen dedisse Tenem *Gysis* filium scribit Servius ad AEn. II. 21. Corrige *Cycni* ex Homeri Schol. ad Iliad. A. 38. & Eustath. in Dionys. p. 78. quibus dicas etiam perperam *Homitheam* appellari Tenis sororem à Servio, cum nomen ei *Leucothea* fuerit. Sed *Hemithea* vocatur à Conone, atque ita in Servio scribendum. Erat autem hic Cycnus Neptuni filius, ut idem tradit. Leucophrys ante appellata ea insula: male enim Λευκόφρη in Leidensi & Basileensi istorum Scholiorum editionibus exhibetur, pro Λευκόφρυς, quomodo rectè Bedrotiana. Historiam prolixè narrat Tzetzes in Lycophron. pag. 46. edit. Bas. Adde Ciceronem III. de natura Deorum. Cononem cap. 28. apud Photium, Heraclid. περὶ πολ. & quae notavi ad cap. 276. MUNCK. Adde Potter. ad Lycophron. 346. Cuper. in Monumentis Antiquis pag. 203, 215, 216. & quos laudat Celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad II. AEn. 21. De heroe *Tene*, propter quem Achillis nomen in Tenedo non auditur, etiam Plut. Quaest. Graec. Tom. II. p. 297.

4 TENEDO] *Tenedum.* MICYLL.

5 FERIATI] Hor. lib. IV. Od. VI. *Male feriatos Troas, & laetam Priami choreis Falleret aulam.* MUNCK. Philostratus lib. V. de Ap. Tyan. cap. 26. Trojanos ebrios fuisse indicat. Cic. pro L. Murena cap. 37. *Intus, intus, inquam, est equus Trojanus, a quo numquam, me Consule, dormientes obprimemini.* Pro fabula Trojanam expeditionem videtur habere Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. pag. 287. sed de hac lite hic agendi non est locus.

6 ID VATES CASSANDRA] Illud *id* puto factum ex postrema syllaba verbi praecedentis, & delendum. SCHEFF. Τὸ *id* velut natum ex ultimâ praecedentis vocis syllabâ, deleri jubet Cl. Schefferus. Videri tamen potest τὸ *id* pro *ob id* positum, ut cap. 122. *Id Aletes, AEgisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenis occupare coepit.* 174. *Id Althaea mater, ut audivit filium suum tantum facinus esse ausum* &c. Terent. A. I. I. vers. 130. *Et id nunc operam do.* Eun. V. 6. 4. *Nunc id prodeo.* Multa id genus congessit Popma in de Antiq. Locut. lib. II. cap. 2. Adde quae notavi ad cap. 16. & 34. MUNCK.

7 SINONE] Sinon hic nepos Autolyci fuit, filius AEsimi. Autolycus enim ex Amphithea genuit AEsimon & Anticliam. Vide Tzetzen ad Lycophr. pag. 58. Αἴσιμος δὲ ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς γεννᾷ &c. Sinon ipse apud Tryphiod. in Trojae Halos. Αἴσιμον καλέουσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα. Mirifice corruptus in istâ genealogiâ Servius ad AEn. II. 79. *Autolycus quidam fuit fur, qui se varias formabat in species. Hic babuit liberos, Sisyphum, unde natus est Sinon, & Autolycum, unde Ulysses.* Scrib. *AEsimum* & *Anticliam.* Alioqui non consobrini, ut mox ipse subjungit, sed patrueles forent Ulysses & Sinon. MUNCK. De hoc Sinone haec adnotat Palaephatus de Incredibilibus cap. 17, αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ ΣΙ'ΝΩΝ Ἴλιον, φράζει τοῖς Ἰλιεῦσιν, εἰσαναγκαγεῖν τὸν ἽΠΠΟΝ, πεισθεὶς καὶ τὸ μὴ εἰσελθεῖν τοὺς Ἕλληνας, οὐ ὑπακούσαντες, καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν ἽΠΠΟΝ.

Ad CAP. CIX.

8 POLYMNESTORI] Ita & à Servio AEn. III. 49. Schol. Horat. ad II. Sat. 3. Lactantio Argum. lib. XIII. Met. Ovid. aliisque nonnullis hoc vocabulum scribitur. Sed Graecam originem si respicias, *Polymestor*, & mox *Deipylus*, praeferas. quanquam Πολυμνήστωρ Graecè quoque exaratum video apud Charisium lib. I. MUNCK. Consule Nob. N. Heins. & P. Burm. ad Ovidii lib. XIII. Met. vs. 430.

UT SI ALTERI EORUM QUID FORET] Polydoro

eorum quid foret, parentibus praeſtaret. Sed cum Achivi, Troja capta, prolem Priami exſtirpare vellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachae filium [1] de muro dejecerunt: & ad Polymneſtorem legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, ſi Polydorum Priami filium interfeciſſet. Polymneſtor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium ſuum inprudens occidit, [2] arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatum eſt profectus: cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſervitute teneri. Cum inde rediret, [3] & vidit aliter eſſe, ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore [4] Iliona inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent? cui ſoror, quid veri eſſet, patefecit, [5] & ejus conſilio Polymneſtorem luminibus privavit, atque interfecit.

CX.

doro ſimulato puta, non enim illud *alteri* ad utrumque indiſcriminatim referendum, ſed ad hunc ſolum. Pro *foret*, mallem *fieret*, ut ſit ſententia: ſuum filium vocaſſe Polydorum, ut ſi quid fieri vel accidere Polydoro deberet, id accideret filio ſuo, fictoque Polydoro, Polydorum verum autem, fratrem ſuum praeſtare, id eſt, ſiſtere ac reddere parentibus poſſet. SCHEFF. Mallem *altero*. Servius ad AEn. II. 77. QUODCUNQUE *vetuſtâ voce mortem ſignificari Lucilius docet in* XII. *Hunc ſi quid pueris nobis me & fratre fuiſſet. hoc eſt, ſi mors me vel fratrem oppreſſiſſet.* Ennius apud Feſtum in ME. *Si quid fuerit humanitus ut teneatis.* Vel legendum, ut Schefferus malebat, *fieret.* AElius Stilo apud Feſtum in *Ordinarium. Quid mihi fieret, ſi non ego ſtipendia in ordine omnia ordinaria meruiſſem.* Parcit heic Hyginus verbis male ominatis, ut Vellejus lib. II. cap. 32. *Si quid huic accideret.* Salluſt v. Hiſtoriarum. *Si Pompejo humani quid eveniſſet.* In Teſtamento Cuſpidii: *Si quid de eo accidiſſet.* Item: *Si quid humanum Lampridio contigerit.* Ita παθεῖν τι pro *exſtinctum eſſe*, apud Schol. Apollon. I. vers. 1063. MUNCK. Imo ipſus Homerus Iliad. K. vs. 538.

Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, ΜΗ' ΤΙ ΠΑ'ΘΩΣΙΝ
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

1 De muro dejecerunt] *Fatis enim praedictum fuerat, puerum, ſi ſupervixiſſet, ultorem patriae & parentum futurum.* Servius ad AEn. II. 457 MUNCK. Sic ipſa Andromache apud Euripidem vs. 10.

Ἡ τὶς πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
Θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει
Ῥιφθέντα πύργων ΑΣΤΥΑ'ΝΑΚΤ' ἀπ' ὀρθίων
Ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον.

In Troad. vs. 1120.

Λεύσσετε Τρῶων
Τόνδ' ΑΣΤΥΑ'ΝΑΚΤ' ἄλοχοι μέλεαι
Νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν Δαναοὶ
κτείνοντες ἔχουσιν.

Confer. vs. 1134. Ulyſſes eum de muro dejeciſſe dicitur. Vid. Serv. ad III. AEn. 489. Alii contra docent, Aſtyanacta regnum Trojanum poſtea tenuiſſe. Conſule vero Ciofan. & Burm. ad Ovid. lib. XIII. Met. vs. 415.

2 Arbitrans se P.] Revera Polydorum a Polymneſtore occiſum docent Servius ad III. AEn. vs. 49. & Plutarchus in Parallelis Tom. II. pag. 311. e quo praeterea Polymneſtorem ab Hecuba luminibus fuiſſe privatum diſces.

3 Et vidit] Suſpicatur eruditiſſimus Perizonius ſcripſiſſe Hyginum, *ut vidit.* Etſi non de nihilo, non neceſſario tamen. Conjungit enim non ſemel Noſter diverſos modos. Vide notas ad cap. 148. Sed recte idem ille amicus noſter in ſequentibus poſt τὸ *fuit* excidiſſe *ratus* cenſet. MUNCK.

4 Iliona] Sic repoſui pro *Ilionea* ex Servio, Horatio, aliiſque. MUNCK.

5 Et ejus consilio] Mallem praemiſſo puncto, *ex ejus conſilio.* SCHEFF.

Ad

CX. [6] *Polyxena.*

DANAI victores cum ab Ilio classem conscenderent, & vellent in patriam suam quisque reverti, & praedam quisque sibi duceret, ex sepulcro vox Achillis dicitur praedae partem expostulasse. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quae virgo fuit formosissima, propter quam Achilles, cum eam peteret, & [7] ad conloquium venisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, [8] ad sepulcrum ejus eam inmolaverunt.

CXI. *Hecuba.*

ULYSSES Hecubam [9] Cissei filiam, vel, ut alii auctores dicunt, [10] Dymantis, Priami uxorem, Hectoris matrem, in servitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare [11] se praecipitavit, & canis dicitur facta esse, unde & [12] Cyneum est adpellatum.

CXII.

Ad CAP. CX.

6 POLYXENA] Et hanc & alias de Polyxenâ fabulas congessit Servius ad AEn. III. 322. MUNCK. Consule etiam Pausan. lib. I. cap. 22. p. 52. Philostratum lib. IV. cap. 16. de Apoll. Tyan. & cap. XIX. Heroicon §. II. & ibi Olear. Lactant. ad Statii I. Achill. 134. Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. pag. 299. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 323.

7 AD COLLOQUIUM VENISSET] Servius. *Quam cum Trojani fraude promisissent, Paris post Tymbraei Apollinis simulacrum latuit, & venientem Achillem ad foedus missâ vulneravit sagittâ.* Describit eam caedem non impolite Dictys lib. IV. pag. 106. Tzetzes ad Lycophr. vs. 269. MUNCK.

8 AD SEPULCRUM EJUS EAM] Illud *eam* abundat. Verum ita solet Noster, ut fab. 117. *Clytemnestra cum audisset adduci, tunc Clytemnestra*, & fab. 164. *Quod Mercurius Jovis jussu id ne faceret prohibuit.* & fab. 170. *Qui, cum Danaus periisset &c. Lynceus conspexit.* Est hoc inter plebejas loquendi rationes referendum. Adde Fab. 119. SCHEFF.

Ad CAP. CXI.

9 H. CISSEI FILIAM V. U. A. A. D. DYM.] Vid. Meziriac. ad Ovidii V. Epist. Heroid. pag. 402, 403.

10 DIMANTIS] Supra, *Dymantis* Fab. 91. quod rectius, ut ex Homero constat. SCHEFF.

11 SE PRAECIPITAVIT] Serv. ad AEn. III. 6. *Cum captiva duceretur, flendo in canem conversa est, cum se praecipitare vellet in maria.* Confer Schol. Eurip. ad Hecub. 1259. Tzetzen Chil. III. 74. Schol. Juv. ad Sat. X. 271. Plaut. Menaech. V. I. Ob rabiem nempe, qua in Graecos invehebatur, canis dicta est. Vet. Epigr. II. Catal. Pith. *A cane non mirum est subito periisse Pelasgum, Nam rabies Hecubae durat in Argolicos.* Hinc *Empusa*, h. e. spectrum quoddam caninum est Theocrito in Arâ, ut pridem ab aliis observatum. Vide Eustath. in Dionys. p. 96. ed. Steph. MUNCK.

12 CYNEUM] *Cynossema.* MICYLL. Micyllus putat, scribendum *Cynos sema.* Et sic Strabo habet lib. XIII. Sed ibi loquitur non de mari, verum monumento, Hecubae erecto. Itaque nihil temere puto mutandum, cum *Cyneum* sit κύνεον notum Graecis vocabulum, & mare monumento vicinum ita potuerit nuncupari, ut factum & in aliis. SCHEFF. Micyllus *Cynossema.* Ut hoc mihi non persuadet, ita scio sepulcrum Hecubae dictum fuisse κυνὸς σῆμα. Vide Strabon. lib. XIII. Auson. Epitaph. Hecub. Tzetz. ad Lycophron. p. 59. Capellam lib. VI. Dictys lib. V. pag. 137. *Sepulcrum ejus apud Abydum statuitur; appellaturque Cynossema, ob linguae protervíam impudentemque petulantiam.* Ob quam & lapidatam vult Lycophron. Caeterum τὸ *mare* ex praecedentibus huc mallem revocare, & collocare post τὸ *Cyneum.* Hyginus infra cap. 243.

CXII. *Provocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.*

Menelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum AEnea, [1] AEneam servavit Venus. Idem [2] cum Glauco, [3] in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: [4] Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore [5] donificantes discessere: Ajax Hectori donavit balteum, [6] unde est tractus; Hector Ajaci gladium, unde se interfecit. Patroclus cum Sarpedone, [7] Sarpedon occiditur. [8] Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, [9] qui postea

In mare se praecipitavit, unde Cyneum mare dictum est, quoniam in canem fuerat conversa. MUNCK. Adde Potter. ad Lycophron. vs. 331.

Ad CAP. CXII.

1 AEneam servavit Venus.] In hoc certamine Veneris dextram sauciasse dicitur Diomedes. Consule Plutarch. Sympofiac. lib. ix. Quaest. 4. T. ii. p. 739.

2 Cum Glauco] Hippolochi filio. Hom. Iliad. Z. 206. MUNCK. Idem Glaucus, de quo Herodotus lib. i. cap. 147. Βασιλέας δὲ ἐστήσαντο (Jones) οἱ μὲν αὐτῶν ΛΥΚΙ'ΟΥΣ, ἀπὸ ΓΛΑΥ'ΚΟΥ ΤΟΥ῀ 'ΙΠΠΟΛΟ'ΧΟΥ γεγονότας. Quo pacto Diomedes interierit, Philostrat. cap. iv. Heroic. §. i. docet. De eo & Pandaro idem §. 2.

3 In hospitio cognito discesserunt] Nil mutandum. Plene loquitur, cum vulgo praepositionem omittant. Est autem *in hospitio cognito*, idem, ac *ex hospitio cognito*, cum cognovissent, aut cognitum ab ipsis esset hospitium. Ita Petronius: *In hoc dictorum aestu motus incedo.* SCHEFF. Cum Diomedes cognovisset Glaucum esse veterem patris sui Tydei hospitem. Verba ejus sunt apud Homerum: Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός. Ausonius Perioch. Il. *Paterna inter se hospitia recordati.* Sed Nob. Heinsius monuit me legendum esse, *hi hospitio cognito discesserunt*, & referendum ad tesseram hospitalem. Posse tamen vulgatum defendi censet illo Petronii: *Dum in hoc dictorum aestu totus incedo.* Et Hor. i. Sat. ix. *Ibam forte via sacra, sicut meus est mos, Nescio quid meditans nugarum totus in illis.* In Petronio antiqua lectio fuit, *motus incedo*, quam defensum it contra Duzam Sciopp. Verif. cap. 4. Frag. Trag. exhibet, *in mortis*. quod proxime ad τὸ *motus* accedit. Illis, quae Scioppius adducit, addi potest locus Corippi lib. iii. pag. 49. *Commotus in ira.* Et quod Petronius ipse paulo inferius habet, *in cursu fatigatus.* Conferendus Sanctius Minerv. lib. iv. p. 366. ubi ablativum, quem absolutum vocant, saepe à praepositione *in* disertim expressa regi ostendit. MUNCK.

4 Pandarus.] Hic Lycaonis filius antea Menelaum jactu teli vulnerasse, & sic singulare certamen, quod Paridi cum Menelao erat, diremisse dicitur. Vide Serv ad Virgil. v. AEn. vs. 596. De eo egit Philostratus cap. xiv. Heroic. & in Epistola quinquagesima Apollonii Tyanensis.

5 Donificantes] H. e. dona invicem dantes. Dictum ut *Votifico*. Gloss. Isid. *Votificantibus, dona libantibus.* Vide Hom. Iliad. H. 303. Daretem pag. 174. edit. Blau. MUNCK. Quid Ajaci Agamemnon dederit pro praemio post hanc monomachiam, docet Athenaeus lib. i. cap. 8.

6 Unde est tractus] Pro, *à quo tractus est.* Servius ad Ecl. ix. 6. *Hector dedit Ajaci gladium, quo se Ajax postea interemit. Ajax vero Balteum, quo circa muros patriae tractus est.* Idem ad Georg. i. 163. *Genus vehiculi omni parte dentatum, unde feruntur* (leg: *teruntur*) *frumenta.* Exscripsit Isidorus lib. xx. Orig. cap. 14. *Tribula genus vehiculi, unde teruntur frumenta.* Deut. xxv 4. *Os bovis terentis in area.* Ad AEn. i. 644 *Coelum est, unde operantur argentarii.* Georg. iv. 39. *Genus est herbae, unde tinguntur vestes.* Ecl. i. vers. 2. *Culmo, stipula: unde rustici cantare consueverunt.* Horat lib. ii. od. 12. *Unde periculum Fulgens contremuit domus.* Schol. *Unde. à quibus. Ter. E praedonibus, unde emerat, se audisse dicebat.* Noster cap 58. *In speciem arboris eam commutavit, unde Myrrha fluit.* Cap. 126. *Accipiet harundinem, unde victum ejiciat.* Ribuar. Tit. 5. *Digitus, unde sagittatur.* Ovid. vi. Met. 719. *Sed tamen abfueram, sed & haec*

ftea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuam animam in corpora tranſiſſe. Achilles cum [10] Aſteropaeo, Aſteropaeus occiditur. Idem cum Hectore, [11] Hector occiditur: idem cum AEnea, AEneas fugatur: idem cum Agenore, [12] Agenorem ſervavit Apollo: idem cum Pentheſilea Amazone [13] Martis & Otrerae filia, Pentheſilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, [14] Memnon occiditur: [15] Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, [16] Eurypylus occiditur.

CXIII.

haec erat, unde redibam, Criminis exemplum. De Hectoris morte omnes conſentiunt. Ajacem autem Anticlides à Paride occiſum vult, ut refert Tzetzes ad Lycophron. p. 82. MUNCK.

7 SARPEDON] Hic eſt nobilis iſte Sarpedon, de quo haec refert Schol. Ariſtophanis in Nub. vs. 622. *Μέμνων καὶ Σαρπηδὼν υἱοὶ ὄντες Διὸς ἀποθανόντες ἐν Τροίᾳ, οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμήθησαν, τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος, ὡς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος.* Conſule & Philoſtrati Heroicon cap. XIV. & nos ad fab. 106.

8 MENELAUS CUM EUPH.] De egregiis Menelai facinoribus conſule Athenaeum lib. IV. cap. 27. pag. 178. De eodem cum Paride Plutarch. Tom. II. pag. 742, 743.

9 QUI POSTEA PYTHAGORAS EST FACTUS] Horat. vide lib. I. od. 28. & Scholiaſten ad eandem, Gelliumque lib. IX. cap. II. MUNCK. Obſervatu digna de Pythagora, qui primo AEthalides, deinde Euphorbus, poſtea filius Mercurii & Samiae meretricis, ac denique Pythagoras factus eſt, diſces ex Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 645. ubi & de ejus animae in alia corpora tranſitu juxta Pythagoreos agit. Item Schol. Sophoclis in Electra. vs. 60. Adde Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. Sect. V. & H. Junium libro III. Animadv. cap. XI. pag. 185. & ſeqq. Denique Columnam ad Ennii Fragm. ex I. Annal. pag. 7. in qua ſententia ante Pythagoram fuere primi AEgyptii. Diogen. Laert. in Prooem. Sect. II. Praeterea quod addit Hyginus *meminit ſuam animam in c. t.* inluſtratum dedit Celeb. P. Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *AEthalides.*

10 ASTEROPAEO] Ita ſcripſi pro *Aſteropeo* ex Gr. *Ἀστεροπαῖος.* Vide Hom. Iliad. Φ. 140. MUNCK.

11 HECTOR OCCID.] Vide Hephaeſtion. lib. VI. apud Photium pag. 487. Lactant. ad Statii I. Achill. vs. 89. Serv. & Burm. ad Virg. I. AEn. 483. & Philoſtrat. cap. XII. Heroicon. & Plutarch. T. II. p. 742.

12 AGENOR. SERV. AP] Agenorem a Neoptolemo occiſum refert Leſcheus. Vide Pauſan. lib. X. cap. 27.

13 MARTIS ET OTRERAE FILIA] Apud Juſtinum eſt Orithya lib. II. c. 9. Sed hoc nomine ſcribitur & apud Apollodorum lib. II. SCHEFF. Ergo ſoror Hippolytae erat. Vide notas ad cap. 30 Servius ad illa Virgil. AEn. I. 491. *Pentheſilea furens. Martis & Otreres filia fuit* &c. MUNCK.

14 MEMNON OCC.] Conſule praeter alios Schol. Pindari O. Nem. VI. vs. 84. & Ciofan. ad Ovidii XIII. M. 597. de Memnonis parentibus Tzetz. ad Lycophron. vs. 18. Euſt ad Dionyſ. Perieg. vs. 248. Calliſtrat. Statua IX, (a quo Tithoni & Aurorae filius vocatur) Item Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. p. 290, 291. vs. 62. Lactant. ad Statii III. Theb. 483. Philoſtrat. cap. XVII. Heroicon. & Olear. ad Eundem de vita Apollonii Tyanenſis cap. I. libri I. lib. III. cap. 21. & lib. VIII. cap. 7. Sect. IV. pag. 333. P. Leopardum lib. VIII. Emendat. cap. 3. Vide de ipſo Memnone Philoſtrat. cap. III. Heroic. §. 4. & lib. VI. cap. 4. de Apoll. Tyan. Vide & ibi Olear. & lib. I. cap. 7. de Iconibus lib. II. c. 8.

15 PHILOCTETES] Paris a Philoctete Herculis telis transfixus. Vide Meurſ. ad Lycophron, vs. 913. Conon narrat. 23 apud Photium p. 435. Meziriac. ad Ovidii Epiſtol. V. Heroid. pag. 456, ubi Variorum de Paridis nece ſententias profert. Hanc victoriam Philocteti praedixerat ipſe Hercules apud Sophocl. Philoctet. vs. 1420.

Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος
Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
Τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου.

16 EURYPYLUS] Occiſum à Pyrrho etiam Scho-

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHILLEM Apollo [1] Alexandri figura. Hector Protesilaum, idem [2] Antilochum: Agenor Helenorem, [3] idem Clonium: Deiphobus Ascalaphum, idem [4] Autonoum: Ajax [5] Hippodamum, [6] idem Chlonium: Agamemnon [7] Hippodamantem, [8] idem Glaucum: Ajax Locrus [9] Carcanum, [10] idem Gavium: Diomedes Dolonem, idem [11] Rhesum: Eurypylus [12] Nireum, idem Machaonem: Sarpedon [13] Tlepolemum, idem [14] Antippum: Achilles Troilum: [15] Menelaus Deiphobum: Achil-

Scholiastes Juvenalis narrat ad Sat. VI. 654. Sed quod Telephi eum facit filium, de eo dubitabam, cum vidi idem tradi a Servio ad Eclog. VI. 72. & Schol. Hom. Odyss. Λ. 520. MUNCK. Consule Philostrat. Junior. Icon. X. pag. 881. Jac. Nic. Loensem lib. VII. Epiphyll. cap. 24. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii XIII. Met. vs. 357. & Mezeriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. p. 300.

Ad CAP. CXIII.

1 ALEXANDRI FIGURA] Vide supra cap. 107. & Virg. AEn. VI. 57. MUNCK.

2 ANTILOCHUM] Atqui Antilochus est interfectus à Memnone; ut scripsit cap. 112. Quod confirmat Pindarus Pyth. od. VI. Hom. Odyss. Δ. 187. Dictys lib. IV. Ab Hygino stat Ovidius I. Heroid. vers. 15. *Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore victum, Antilochus nostri causa doloris erat.* Vide ad illum locum Incomp. Heinsium. Si tam clarus esset, quam quos alii jam divinarunt, posset etiam *Anchialus* ex Hom. Iliad. E. 609. in locum Antilochi substitui; sed ut in multis aliis, ita & in hac narratione diversos videtur secutus auctores Hyginus. Voss. lib. II. Art. Gram. p. 252. victum quidem ab Hectore Antilochum, etsi non occisum, ex Homero ostendit. MUNCK. Consule, Lector, praeter Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. l. Mezeriacum ad hanc eandem Ovidii Epistolam pag. 35, 36, 37, 38. Philostratus cap. III. Heroic. §. 4. a quo Memnone occisus sit Antilochus, docet, item lib. II. Icon. capite 8.

3 IDEM CHLONIUM] Mallem *Clonium*, quia Homero est κλόνιος. Vid. Iliad. O. ubi haec historia habetur. SCHEFF. Recte *Clonium* Cl. Schefferus. Ita enim Hom. Iliad. O. 340. Notavimus idem vitium supra cap. 97. MUNCK.

4 ANTONOUM] De Antonoo nihil comperi. De Ascalapho habes Iliad. N. Autonoos duos novit Homerus; quorum alter Trojanus erat, occisus à Patroclo Iliad. Π. 694. alter Graecus occisus ab Hectore Iliad. Λ. 301. Atque hunc eum ipsum esse arbitror, quem heic occisum à Deiphobo tradit Hyginus. Certe sine ullo scrupulo *Autonoum* in *Antonoi* locum substituerim. MUNCK.

5 HIPPODAMUM] *Hippothoum* Cl. Schefferi probo. Habetur Iliad. P. 313. MUNCK.

6 IDEM CHLONIUM] Quomodo, cum jam ante interfectus ab Agenore dicatur? forte scripserat *Cleopolemum*. Is enim ab Ajace interfectus dicitur. Ac ne quidem antecedens *Hippodamum* rectum videtur, cum is dicatur interfectus ab Ulysse Il. Λ. quare mallem scribere *Hippothoum*. SCHEFF. An & heic *Clonium* reponendum? Certe inter Priamidas est etiam Clonius apud Apollodorum. Sed cum de ejus caede nihil legisse meminerim, non valde placet. *Caletor*, quem apud Hom. Iliad. O. 419. interficit Ajax, nimium abit à vulgatâ scripturâ. *Cleopolemum* conjicit Clariss. Schefferus. *Chthonium* Nob. Heinsius. MUNCK.

7 HIPPODAMANTEM] At hic caesus ab Achille dicitur Il. Γ. An scribendum est *Hippolochum*? Hic enim occisus est ab Agamemnone, ut liquet ex Iliad. Λ. Num potius *Iphidamantem*, de quo idem eodem loco? SCHEFF. Nisi heic alios, quam Homerum, sequutus est auctores, probo *Iphidamantem* Schefferi. Vide Hom. Iliad. Λ. 221. MUNCK. Hic fuit Antenoris filius, testibus Homero, & Pausania lib. V. cap. 19. sine dubio paternum addentibus nomen, ut distinguas eum ab Iphidamante Busiridis filio, ab Hercule occiso, ut docet Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 1396.

8 IDEM GLAUCUM] Ita Dictys, lib. IV. p. m. 130. SCHEFF.

9 CARCANUM] Hoc mihi suspectum est vocabulum. Scribo *Gargasum* f. 115. SCHEFF. *Gargasum*

chilles Astynomum, idem [16] Pylachantum: Neoptolemus Priamum.

CXIV. *Achivi qui quot occiderunt.*

ACHILLES numero 72. [17] Antilochus numero 2. Protesilaus numero 4. [18] Peneleus numero 2. [19] Eurypylus numero 1. Ajax Oilei numero 24. Thoas numero 2. [20] Leitus numero 20. Thrasymedes numero 2. Agamemnon numero 16. Diomedes numero 18. Menelaus 8. Philocteta numero 3. Meriones numero 7. Ulysses numero 12. Idomeneus numero 13. Leonteus numero 5. Ajax Telamonius numero 28.

gasum ex cap. 115. Schefferus. MUNCK.

10 IDEM GAVIUM] Neque hoc placet. Mallem *Agauum*, de quo Dictys IV. p. 104. SCHEFF. *Agavum* ex Dicty idem. MUNCK.

11 RHESUM] Eionei hic erat filius. Vide Dictyn lib. II. pag. 67. Hom. Iliad. K. Quanquam aliter Apollodorus. Adde Servium ad AEn. I. 473. & de Priami caede eundem ad AEn II. 506. MUNCK. *Dolon* a Diomede & Ulysse occisus est. Vide Homerum Iliad. K vs. 455, & 478. Eurip. Rheso vs. 591. & non post, sed ante, quam Rhesum occiderant, licet Servius ad Virgil. lib. XII. AEn. vs. 347. Dolonem post Rhesum interfectum doceat. De *Rheso*, qui ab Euripide in Rheso vs. 279, 393, 692, & 920. *Strymonis* fluvii, & unius e Musis & quidem juxta Tzetzen ad Lycophron. vs. 831. *Terpsichores* filius, vel ut alii dicunt *Calliopes*, aut *Euterpes*. V. Schol. Hom. Iliad. K. 435. & Apollodor. lib. I. pag. m. 10. Secundum Cononem narrat. 4. apud Photium pag. 425. e *Strymone* Thracum rege, commune cum fluvio *Strymone*, olim *Eioneo* dicto, nomen habente natus fertur, consule Philostrat. cap. II. Heroicon. §. 8. & ibi Olear. item Meziriac. ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 78, 79, 80, 81. de *Dolonis* patre etiam agentem. De Priamo occiso a Neoptolemo consulendi Scholiastes Euripidis Hecub. in paraphrasi pag. 9: Schol. Sophocl. Philoct. vs. 1436: Eurip. Troad. vs. 17, 481. Columna ad Ennii Fragm. ex Andromache pag. 238. a quibus docemur Priamum ad Jovis Hercei aram a Neoptolemo esse occisum, praeterquam a Scholiaste Euripidis nomen Dei, cui ara dicata erat, tacente, item a Cicerone lib. I. Tusculan. Quaestion. cap. 35, qui tamen profert fragmentum Ennii mox laudatum, ubi haec Jovis ara vocatur. Imo paucissimi sunt, qui ab his auctoribus dissentiunt, quos vide in notis Meziriaci ad Ovidii Epistol. VIII. Heroid. pag. 301.

12 NIREUM] Apud Dictyn lib. IV. interficit *Peneleum* & *Nirea*. MUNCK.

13 TLEPOLEMUM] Hic Herculis erat filius, de quo Homerus in Catalogo, & Diodorus lib. IV MUNCK. Hic ille Tlepolemus est, qui Licymnium, Electryonis filium, &, ut Plut. Quaest. Rom. T. II. pag. 285, OEoni propter canem ab Hippocoontidis occisi patrem inprudens interfecisse, & ideo Argis in insulam Rhodum confugisse, & Rhodios in tres partes divisisse perhibetur. Plura de eo Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 36. & 49: P. Leopard. lib. IV. Emendat. cap. 9. & Meurs. lib. I. de Rhodo cap. 5.

14 ANTIPPUM] Scripserim *Antiphum*, cujus mentio facta inter duces cap. 97. MUNCK.

15 MENELAUS DEIPHOBUM.] Vid. Meziriac. ad Ovidii IV. Epist. Heroid. pag. 427.

16 PYLACHANTUM] Sine dubio & hoc corruptum est vocabulum. SCHEFF. De hoc altum silentium apud Homer. Iliad. Υ. ubi bene multos ab Achille occisos recenset. MUNCK.

Ad CAP. CXIV.

17 ANTILOCHUS NUM. 2.] *Phalcem* & *Mermerum* occidit Iliad. Ξ. 513. MUNCK.

18 PENELEUS] *Choroebum* apud Virg. AEn. II. 424. *Ilionea* apud Homerum Iliad. Ξ. 496. occidit MUNCK.

19 EURYPYLUS] Apud Homerum duos interficit. *Apisanorem* Iliad. Λ. *Hypsenorem* Iliad. E. MUNCK.

20 LINUS] Hunc alibi non lego. Suspicor *Leitus* scribendum. SCHEFF. Hic non numeratur inter Graecorum duces, sed *Leitus*, quem libenter credo Cl. Scheffero in locum Lini esse substituendum. MUNCK. Hic Leitus solus ex iis, qui Boeotiis ad bellum Trojanum profectis praefuere, domum reversus est, ut docet Pausanias lib. IX. cap. 4.

1 FIT

28. Patroclus numero 53. Polypoetes numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. [1] fit numerus 362.

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

Hector numero 31. Alexander numero 3. Sarpedon numero 2. Panthous numero 4. Gargasus numero 2. Glaucus numero 4. Polydamas numero 3. AEneas numero 28. Deiphobus numero 4. [2] Clitus numero 3. [3] Acamas numero 1. Agenor num. 2. [4] fit numerus 88.

CXVI. [5] *Nauplius.*

Ilio capto, & divisa praeda, Danai cum domum redirent, ira deorum, quod fana spoliaverant, & quod Cassandram [6] Ajax Locrus à signo Palladio abripuerat, tempestate & flatibus adversis [7] ad saxa Capharea naufragium fecerunt: in qua tempestate Ajax Locrus [8] fulmine

1 Fit numerus 362.] Scribe, 329. Error natus ex inversione numerorum. SCHEFF. Cl. Schefferus 329. Sed numeros omnes praecedentes sanos esse quis praestare ausit? MUNCK.

Ad CAP. CXV.

2 Clytus] Κλέιτος est Iliad. O. ubi interficitur à Teucro. Scribe ergo, *Clitus.* MUNCK.

3 Athamas] Lege, *Acamas*, qui aliquoties memoratur Homero. Dux erat Thracum. Vid. Iliad. E. 462. M. vers. 100. est Antenoris filius. Consentit Dictys 11. pag. 58. Dares in copiarum Priami indiculo: *De Thracia Pyrus & Acamas.* MUNCK.

4 Fit numerus 88.] Imo, 87. Sed errorem esse puto in numeris praecedentibus. SCHEFF. Imo uno minor erit. Sed error, ut recte censet Cl. Schefferus, procul dubio est in numeris superioribus. MUNCK.

Ad CAP. CXVI.

5 Nauplius] Hujus argumenti fabula fuit Sophoclis, quam Ναύπλιος Πυρκαεύς inscripsit, cujus Hesychius meminit. MUNCK.

6 Ajax Locrus] Cap. 97. *Ajax Oilei & Rhenes Nymphae filius, Locrus.* De Palladio digna lectu habet Tzetzes in Lycophron vers. 366. MUNCK. Minerva hinc rogat Neptunum apud Euripid. Troad. vs. 70. Οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς, cui Neptunus respondet, Οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ. Quam irata Minerva ob id facinus Locrensibus, & quibus sacrificiis oraculi responso mille per annos a Locrensibus placanda fuerit, docebit latius Tzetzes ad Lycophron. vs. 1141. De Palladio Serv. ad 11. AEn. 166. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 1137. Plutarch. Tom. 11. pag. 302. 309. Tzetzes ad Lycophron. 658. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 39. Pausan. 1. 22. pag. 52. cap. 28. pag. 69.

7 Ad saxa Capharea] Virg. AEn. xi. 260. *Euboicae cautes ultorque Caphareus.* Consule ad eum locum Servii commentarium, & ad AEn. 1. vers. 45. Adde Etymol. in Καφηρεύς. Corruptè apud Tzetzen in Lycophronem Καφηρεὺς ἀκρωτήριον Εὐοίας dicitur. Scribe Εὐβοίας. Ovid. 1. Trist. *Quicunque Argolica de classe Capharea fugit, Semper ab Euboicis vela retorquet aquis.* Propert. lib. iii. El. 5. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes.* Adde Sen. Agam. vers. 458. MUNCK. Adde Lactant. ad Statii ix. Theb. 304.

8 Fulmine est a Minerva ictus] Minerva etiam dicitur fulminum jactus possidere. Consule Ampliss. Gisb. Cuperum in Harpocrate pag. 100, & 101. & Celeb. P. Burmann. de Jove Fulgeratore cap. 15. Servius ad 1. AEn. 41. ex Anneo Placido addit, Minervam solius Ajacis

mine est à Minerva ictus, quem fluctus ad saxa inliserunt, unde [9] Ajacis petrae sunt dictae. Caeteri noctu cum fidem deorum inplorarent, Nauplius audivit, sensitque tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque, tamquam auxilium eis adferret, [10] facem ardentem eo loco extulit, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis caussa id factum, [11] naves eo duxerunt. Quo facto, plurimae eorum confractae sunt, militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa inlisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Ulyssem ventus detulit ad [12] Maronem, Menelaum in AEgyptum. Agamemnon cum Cassandra in patriam pervenit.

CXVII. *Clytaemnestra.*

CLYTAEMNESTRA Tyndarëi filia, Agamemnonis uxor, cum audisset [13] ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci:

Ajacis poena ob vitiatam Cassandram non fuisse contentam; sed postea per oraculum de ejus regno quotannis unam nobilem puellam jussisse Ilium sibi ad sacrificium mitti, & quidem de ea tribu, de qua Ajax fuerat. Verum alii alio modo Ajacis culpam, naufragium, & interitum describunt, consule Edw. Simsonii Chronic. Cathol. A. M. 2822. & ibi Cl. Wesselingii notas.

9 AJACIS PETRAE] Πέτραι Γυραίδες dicebantur. Vide Schol. ad Iliad. N. 66. Γυραῖαι sunt Isacio in Lycophr. p. 69. MUNCK. Homerus Odyss. Δ. vs. 500. γυρῇς πέτραις, & vs. 507. γυραίην πέτρην vocat. Ubi de his vide Schol. Philostratus cap. VIII. Heroic. §. 3. dicit de Ajace Locrensi, περὶ Γυραῖς ἀπολλύμενον. & has petras describit lib. II. cap. 13. Iconum, ubi plura de hac fabula sunt videnda, & Plutarch. de Herodoti malignit. T. II. p. 856.

10 FACEM ARDENTEM EO LOCO EXTULIT, QUO SAXA ACUTA ET LOCUS PERICULOSISSIMUS ERAT.] Non prorsus damnem: multo tamen elegantius legeremus *cursus periculosissimus*. WOPKENS. Eurip. Helena vs. 1140. Πολλοὺς δὲ πυρσεύσας φλογερὸν σέλας, ἀμφὶ ῥυτὰν Εὔβοιαν, εἷλ' Ἀχαιῶν Μονόκωπος ἀνὴρ πέτραις Καφηρείαις ἐμβαλὼν, Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς Δόλιον ἀστέρα λάμψας. Philostrat. cap. X. §. 11. Heroicon. & ibi Olear.

11 NAVES EO DUXERUNT] Mavult *direxerunt*. Nob. Heinsius. MUNCK. Nobil. Heinsius malebat *direxerunt*. Nec refragatus fuerim, quamvis stare posse videatur alterum. Mamertinus Paneg. c. XII. *cum jam deduci liburnas oporteret* &c. *Ita in aquas sponte subeuntes impetum navigia fecerunt, levi modo commota nixu* ducentium. WOPKENS. De tota hac historia ab Homero omissa dubitatur. Vide Strabon. lib. VIII. pag. 566.

12 AD MARATHONEM] *Ismarum* alii. MICYLL. Notat Micyllus, alios *Ismarum* dicere. Sane quid hic Marathon faciat, non video. Lego, *ad Maronem*. Vide Odyss. I. & infra. 125. SCHEFF. Omnino cum Cl. Scheffero corrigendum *Maronem*. Vid. cap. 125. ubi idem vitium eodem modo corrigitur à Micyllo, qui tamen heic tantum notat ad Ismarum aliis dici pervenisse. Sane Ismarum habebat ille Maro. Vide Hom. Odyss. I. 198. Sileni filium facit Nonnus Dionys. lib. XIV. p. 255. MUNCK.

Ad CAP. CXVII.

13 AB OEACE] Scribendum ex Apollodori lib. III. *Orace*. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *Orace* ex Apollod. lib. III. Sed Apollodorus ille corruptus eo loco, & pro Ὄραξ restituendum ibi Οἴαξ. Dictys lib. VI. *Oeax Nauplii filius Palamedis frater.* Docuit hoc me ad Dictyos lib. I. Mercerus. Confirmat ejus emendatio-

ci: [1] quod ementitus est, ut fratris injurias exsequeretur: tunc Clytaemnestra cum AEgistho filio Thyestis cepit consilium, ut Agamemnonem & Cassandram interficeret: [2] quem sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra, Agamemnonis filia, Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit [3] Astyochea Agamemnonis soror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

In AEgypto Proteus senex marinus [4] divinus dicitur fuisse, qui in omnes se figuras convertere solitus erat. Quem Menelaus, [5] Idotheae filiae ejus monitu, catena adligavit, ut sibi diceret, quando [6] domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum esse, quod Troja esset devicta; ideoque id fieri debere, quod [7] Hecatombe Graece dici-

dationem Schol. Eurip. ad Orest. vers. 432. Ναυπλίου γὰρ καὶ Κλυμένης τῆς Ἀτρέως ἐγένοντο Οἴαξ καὶ Παλαμήδης. MUNCK.

1 Quod ementitus est ut fratris injurias exsequeretur] Includenda haec parenthesi. MUNCK. De AEgistho & Clytaemnestra Athenaeus lib. I. cap. II. p. 14.

2 Sacrificantem] Vulgatior est opinio, quam refert Triclinius ad Sophocl. Elect. 195. occisum eum à Clytaemnestra, cum induere vellet tunicam, nec capitis, nec manuum habentem exitum. Vide Senec. Agam. actu V. & quae Vossius habet lib. I. Orator. p. 118. MUNCK. Cum Hygino facit Sophocles in Electra vs. 272. Homerus Odyss. Δ. vs. 535. inter epulas occisum testatur, quem sequitur Servius ad XI. AEn. 269. Cum Triclinio, quem ad partes vocat Munckerus, faciunt Euripides in Oreste vs. 25. & ibi Schol. item ad vs. 367, 498, 519. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1375. & quos laudat Meursius ad vs. 1199. & de peplo hoc egit Olearius ad Philostrati lib. II. Icon. cap. 10. Sed Tragicorum hoc esse figmentum docet Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 356. AEgisthum Clytaemnestrae Agamemnonem interficienti adfuisse docet etiam Sophocles in ead. Electr. 95, 124, 207, 590. & ibi Schol. Quare Lact. ad Statii I. Theb. vs. 694. AEgisthum Agamemnonis parricidam vocat, ubi male *AEgyptus* vocatur. Cassandrae quoque vitam eripuisse Clytaemnestram docet Athenaeus lib. XIII. cap. I. pag. 556.

3 Astyochea] Scholiastes Euripidis ad Orest. vers. 764. & 1235. *Anaxibiam* appellat. At ad vers. 33. Κυνδραγόραν. In quo denuo à se ipso dissentit. Nam ad vers. 1235. Κυδραγόραν, & cum Strophii patre Criso nuptam dicit. MUNCK.

Ad CAP. CXVIII.

4 Divinus] H. e. futurorum praescius, μάντις. Geneal. *Python draco divinus.* Ita satis Latine ille alioqui satis barbarus Dares; *Calchas Thestore natus divinus.* Vet. epigr. lib. IV. Catal. Pith. *Nunc si nos audis, atque es divinus Apollo.* Gloss. Philox. *Divinus*, μάντις. MUNCK. Vid. Serv. ad V. AEn. 47. Interpr. ad Petronii Satyric. cap. 7. De *Proteo* Servius & Cerda ad IV. Georgic. 38, 396. 406. Lact. ad Statii I. Achill. 136. Philostrat. lib. I. de Apoll. Tyan. cap. 4. lib. III. cap. 24. lib. II. Icon. cap. 17. Athenaeus lib. VI. cap. 17. Ciofan. ad Ovidii II. Met. 9. J. Perizon. in AEgypt. Orig. cap. 15.

5 Idotheae] Homero est Εἰδοθέη Odyss. Δ. ubi eadem legas. SCHEFF. Eurynomen eam aliis dictam refert Zenodotus apud Eustath. ad Hom. Odyss. Δ. pag. 174. edit. Bas. MUNCK.

6 Domum repetitionem] *Domus repetitio* una vox est κατὰ τὴν κελτικὴν Barthii. Immo *domum repetitio* dicendum divisis vocibus, ut *domum reditio* apud Caesar. B. G. lib. I. Verbalia in IO, ut loquuntur technici, antique casum verbi regunt, unde derivantur. Adde quae praeterea notabimus infra ad cap. 125. MUNCK.

7 Hecatombe] Ita scripsi pro *Hecatomben*, quomodo perperam editi omnes praeferunt. MUNCK. Pt. Hephaestio lib. IV. apud Photium pag. 479. refert, ὡς κατ' ὀργὴν Ἀφροδίτης τὸν

dicitur; cum [8] centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit. Tunc demum post octavum annum, quam ab Ilio decesserat, cum Helena [9] in patriam redit.

CXIX. *Orestes.*

[10] ORESTES Agamemnonis & Clytaemnestræ filius, postquam in puberem aetatem venit, studebat patris sui [11] mortem exsequi. Itaque consilium capit cum Pylade, & Mycenas venit ad matrem Clytaemnestram, dicitque, se [12] AEolium hospitem esse, nunciatque, Orestem esse mortuum, quem AEgisthus populo necandum demandaverat. Nec multo post Pylades Strophii filius ad Clytaemnestram venit, [13] urnamque secum adfert, [14] dicitque ossa Orestis condita esse: quos AEgisthus laetabundus hospitio recepit. [15] qui occasione capta, [16] Orestes

τὴν πρὸς Μενέλαον τὴν ἁρπαγὴν λέγουσιν Ἑλένης γενέσθαι: ἐπεὶ ὑποσχόμενος, Ἀφροδίτῃ ἑκατόμβην ὑπὲρ τοῦ γάμου οὐκ ἀπέδωκε. De Proteo & Menelao Herodotus lib. II. cap. 118. 119. quocum confer Plutarchum de Herodoti malignitate Tom. II. pag. 857. De Helenae morte consule Pt. Hephaestionem l. l. & Pausaniam parum dissentientes lib. III. cap. 19. Post mortem Achilli nupsisse Helenam uterque docent cum Philostrato cap. XIX. Heroic. §. 16, 17.

8 CENTUM ARMENTA] Ergo armentum est quilibet bos, ut jumentum. Lactant. Argum. lib. I. Met. *Quia erat speciosior caeteris armentis.* i. e. bubus. Aliam ἐτυμολογίαν excogitat Hom. Schol. ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων, ὅ ἐστιν ἐξ ἑκατὸν ζώων. Quam argutiorem puto, quam veriorem. Vide potius Hesychium, & Etymol. in Ἑκατόμβη. Hecatombem expressit Ovid. II. Trist. el. I. *Sed tamen ut fuso taurorum sanguine centum, Sic capitur minimo thuris honore Deus.* Senec. Hippol. 499. *Fruge nec sparsi sacra Centena nivei colla submittunt boves.* MUNCK.

9 IN PATRIAM REDIT] Puto scripsisse, *rediit.* SCHEFF.

Ad CAP. CXIX.

10 ORESTES A. E. C. FILIUS] Servius ad XI. AEn. 268. *Alii hunc Orestem filium Menelai & Helenae tradunt: quidam inventam Iphigeniam abortivam uxorem ei volunt fuisse.* Iphigeniam alii, ut Stesichorus Himeraeus, Euphorion Chalcidensis & Alexander Pleuronius tradunt Thesei & Helenae fuisse filiam, Clytaemnestram vero Iphigeniae fuisse nutricem. Vide Pausaniam lib. II. cap. 22. & notas ad Fab. 98. Quando Orestes natus sit, docet Pt. Hephaestio lib. III. apud Photium pag. 477.

11 MORTEM EXSEQUI] Ἀντὶ τοῦ vindicare, ulcisci. Locutio est Hygino frequens. Cap. 116. *Persequi injurias.* 117. *Exsequi injurias*, & similia, quae congessi ad cap. 58. Ea phrasi praeter Livium, & alios saepe usos ostendit summus Gronovius ad illius lib. I. cap. 59. MUNCK.

12 AEOLIUM HOSPITEM ESSE] Apud Sophoclem Electr. vers. 44. jubetur simulare Phocensem paedagogus. MUNCK.

13 URNAM] Tzetzes ad Lycophron. pag. 67. Ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κεραμοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν. Confer Cic. lib. II. Leg. Propert. lib. III. el. 10. *Neve aliquid de te flendum referatur in urna. Sic redeunt illis qui cecidere locis.* MUNCK.

14 DICITQUE OSSA ORESTIS] Scribendum videtur, *dicitque ea ossa Orestis.* Idem vitium est alibi notatum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *dicitque ea ossa.* MUNCK. Levi quidem illa, sed minus tamen necessaria, ut videtur, mutatione legebat Schefferus *dicitque ea ossa. O. c.* Simili ellipsi Tacitus Ann. I. 11. . . *cum proferri libellum recitarique jussit, opes publicae* (in illo) *continebantur.* ubi plura damus exempla. WOPKENS.

15 QUI OCCASIONE CAPTA &c.] I. e. usi. Frontinus Strat. I. 2. initio: *Scipio Africanus*, capta *occasione*, *mittendae . . legationis* &c. *Captare occasionem* est observare, exspectare. Vide Fab. seq. WOPKENS.

16 ORESTES CUM PYLADE] Haec glossam resipiunt,

restes cum Pylade, noctu [1] Clytaemnestram matrem & AEgisthum interficiunt. Quem Tyndareus cum accusaret, Oresti à Mycenensibus [2] fuga data est propter patrem, quem postea furiae matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furiae cum exagitarent, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset aerumnarum: responsum est, ut in [3] terram Tauricam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles, iret, indeque de templo Dianae signum [4] Argos adferret: tunc finem fore malorum.

sipiunt, & videntur delenda. Idem vitium jam alibi non semel notavimus. Vide quae superius dicta ad cap. 29. MUNCK.

1 CLYTEMN. M. ET AEGISTHUM INTERFICIUNT.] Interfecit praeter eos Helenam AEgisthi & Clytaemnestrae filiam Orestes. Ptolem. Hephaestio lib. IV. apud Photium pag. 479. Euripides in Oreste vs. 1300, & 1689. Helenae Menelai uxori violentas injicere voluisse manus furiis jam agitatum Orestem, sed ab Apolline repressum docet. Orestes AEgisthum, Pylades vero Nauplii filios AEgistho subcurrentes occidisse dicuntur a Pausania lib. I. cap. 22. pag. 52.

2 FUGA DATA EST] Servius ad AEn. X. 497. *Sola Hypermestra servato Lynceo fugam dedit.* Schol. Hor. ad lib. III. Od. 2. *Ab omnibus factum est, praeterquam ab Hypermestra, quae Linum* (leg. *Lynceum*) *fuga data servavit.* Salust. Catilin. cap. 51. *Non animam eripi, sed exilium permitti jubent.* MUNCK. Orestem, matre interempta, Athenas ad cognatum Pandionem Atheniensium regem confugisse, refert Schol. Aristoph. Equit. 95. & Acharn. 960. Demophonte rege Atheniensibus imperante Athenas venisse Orestem tradit Phanodemus apud Athenaeum lib. X. cap. 10. pag. 437. in Areopago esse absolutum, & in paternum regnum restitutum docent Philostratus cap. VI. Heroicon. & Schol. Euripidis sive Hellanicus apud eumdem in Oreste vs. 1050. pag. 264. B. Adde Pausan. lib. I. cap. 28. & lib. II. cap. 31. qui de judicibus parum differt ab Hellanico. Quot annos vixerit, & regnaverit post caedem Orestes, inquirit Meziriacus ad Ovid. Tom. II. p. 364, 365. De furiis, quibus post caedem agitatus fuit Orestes, agit Lact. ad Statii XII. Theb. 509. Alii vero Clytaemnestram non manu filii Orestis interemptam, sed a judicibus ultimo adfectam esse subplicio tradunt. Vid. Serv. ad XI. AEn. 268.

Ad CAP. CXX.

3 IN TERRAM TAURINAM] Emenda, *in terram Tauricam.* Ideo mox *Tauricos fines* memorat. SCHEFF. Recte *Tauricam* Cl. Schefferus. Supra cap. 98. *In terram Tauricam detulit.* Cap. 261. *Translata ad Tauricam civitatem.* MUNCK.

4 ARGOS ADFERRET] V. Eurip. Iphig. in Tauris 86. & seqq. 977, 1014, 1441, 1450. & Meziriac. ad Ovid. Epist. VIII. Heroid. p. 278, 279. & seqq.

5 STROPHII FILIO] Vide cap. 117. Perperam *Strophicus* dicitur Servio ad AEn. III. 131. MUNCK. Vide Schol. Pindari O. Pyth. XI. vs. 53. Eurip. Iphig. Taur. 917.

6 QUORUM FUIT INSTITUTUM] Taurorum nempe. Ita enim gentem eam appellant Lact. lib. I. cap. 21. Sallust. apud Juvenal. Scholiast. ad Sat. XV. vers. 116. Clemens Admonit. ad gentes pag. 27. ed. Morell. Minutius Felix pag. 34. ed. Leid. aliique. MUNCK.

7 TEMPLO DIANAE] Valde sanguine gaudebat illa Scythica Diva. Vide Cassiod. Var. V. 42. Ovid. IV. Trist. El. 4. III. P. El. 2. MUNCK. De diris hisce humanis victimis, non tantum Scythicae huic Dianae, sed inprimis Saturno aliisque diis apud has & alias gentes olim inmolari solitis, consulendi Plutarch. de Superstit. Tom. II. p. 171. & de Pyth. Orac. pag. 402. Columna ad Ennii Annales pag. 28, 29, 30. Meursius lib. IV. de Creta cap. 2. Palmerius in Apologia pro Lucano, ultimae editioni adjecta pag. 934. 935. Perizonius ad AEliani VI. V. H. cap. 11. Critici ad Silium Italicum IV. 767. item Celeb. P. Burm. ad Ovidii Ibin. vs. 469. Pausan. lib. VIII. cap. 2. Tzetzes ad Lycophron. vs. 229. & vs. 1141. Lactant. ad Statii X. Theb. 787. Adde, quod de Amastri refert Celeb. P. Wesseling. II. Obs. 24. De Scythica hac Diana eadem notant Euripides Iphig. in

lorum. Sorte audita, cum Pylade [5] Strophii filio sodale suo navem conscendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. [6] Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes venisset, [7] templo Dianae inmolaretur. Ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarentur, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi, ad [8] regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more [9] junctos in templum Dianae, ut inmolarentur, duci jussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos. Eosque ex signis atque argumentis, qui essent, quid venissent, postquam rescit, [10] abjectis ministeriis, ipsa coepit signum Dianae avellere. Quo rex cum intervenisset & rogitaret, cur id faceret: illa ementita est, dicitque [11] eos sce-

in Tauris a vs. 35. ad vs. 40. & Lucianus Dialog. fabulos. VII. & adhaec adludit Philostratus lib. VIII. de Apoll. Tyan. cap. 7. §. 10. Quidam etiam dixerunt, Helenam & Menelaum ab Iphigenia huic Dianae Orestem quaerentes esse inmolatos. Vid. Ptolem. Hephaestion. lib. IV. apud Photium pag. 479. Alii, ut Hesiodus & Herodotus narrant, Iphigeniam Dianae beneficio esse factam Virginem Hecaten, & Tauros, Scythicam gentem huic Virgini Hecatae i. e. Iphigeniae inmolare solere naufragos. Vid. Pausan. lib. I. cap. 43. init.

8 REGEM THOANTEM] Hic fuit Bacchi filius. Vid. Lact. ad Statii IV. Th. 769. ad V. Th. 659. ab Antonino Liberali videtur vocari Borysthenis filius. v. Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. II. Arg. 257. Hypsipyle in Lemno ex Jasone peperit filium Thoantem ab avo denominatum. Lact. ad Statii IV. Th. 771. & ad V. Th. 29. (ubi pro *Euneus* male *OEneus* legitur) & Burm. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. vs. 56, 339, 507. qui cum fratre Euneo, ac Soloonte Thesei fuit socius, ut Menecrates ait apud Plut. in Theseo pag. m. 12. Fuit & Thoas Ornyti filius, Sisyphi nepos, de quo plura dabunt Schol. Eurip. in Oreste vs. 1096. pag. 221. Plut. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 298. Pausan. lib. II. cap. 4. Fuit & Thoas Andraemonis filius, de quo Pausan. lib. V. cap. 3. & Hygin. fab. 97. videndi.

9 JUNCTOS] Mallem, *vinctos*. Quod firmat luculentus locus Tzetzae ad Lycophron. p. 200. Παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Multa veterum loca idem vitium occupavit, quorum non exiguam partem alicubi à Nob. Heinsio correctam legisse memini. An inter illa etiam illud Pompejani de amne concreto lib. IV. Catal. Pith. *Postquam tristis hyems frigore junxit aquas*, manum ejus medicam expertum sit, quoniam locus mihi excidit, nescio: hoc certum habeo, *vinxit aquas* in illo versiculo esse legendum. Ita *flumina necti*, & *undae alligari* dicuntur apud Petronium; nec non ὕδωρ πεδᾶσθαι à Graecis. Anthol. lib. I. Sect. XXIII. epigr. I. Ἕβρου Θρηϊκίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ. MUNCK. *Vinctos* hic legendum docet Euripides Iphig. Taur. 456. ubi Iphigenia de Pylade & Oreste dicit Ἀλλ' οἵδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις Συνερεισθέντες χωροῦσι νέον Πρόσφαγμα θεᾶς.

10 ABJECTIS MINISTERIIS] Nihil hic mutandum. *Abjectis*, est abactis, jussis templo excedere, qui ministrare ipsi in sacrificiis faciendis debebant. Cicero Epist. ad Plancum 12. *Hunc quemadmodum fregerim, quantaque contentione Titium intercessorem abjecerim, ex aliorum te litteris malo cognoscere.* SCHEFF. H. e. abactis ministris, ut bene Schefferus interpretatur. Ministeria pro ministris, ut servitia pro servis, conjugia pro conjugibus, dominatio pro dominis, & id genus sexcenta alia, eleganter dicuntur. Cyprianus Sermon. de Lapsis. *Non in sacerdotibus religio devota, non in ministeriis fides integra.* Quintil. decl. 2. *Non torsit ministeria coeci.* Et, *Ministeria luminum sumus.* Decl. 18. *Hoc ministeria narrant.* Apulej. Miles. X. *Ministeria publica annulum* &c. Sic *officia* pro officialibus dixit Corrippus lib. III. pag. 45. *Omnis sacrorum vis affuit officiorum.* Et pag. 48. *Officia stratos jussu monituque jubentis Erexere viros.* Tertull. de Anim. cap. 37. *Nos officia divina angelos credimus.* Cap. 40. *Cum officia pulsantur.* *Magisterium* pro magistro Ambrosius: *Factus est caeteris magisterium perseverantiae, qui electus erat ad infirmitatis exemplum.* MUNCK.

11 EOS SCELERATOS] Mallem, *eo scelerate signum contaminasse, quod impii & scelerati.* Quanquam illud *sceleratos* a sequentibus ortum trahere videatur. SCHEFF. Cl. Scheffero rectius videtur: *Eo scelerate signum contaminasse, quod impii & scelerati* &c. Ego δεικτικῶς ista verba de Oreste & Pylade acceperim, quos simulanter scele-

ſceleratos ſignum contaminaſſe: quod inpii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare [1] ferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte & Pylade in navem adſcendit, ventoque ſecundo ad inſulam [2] Zminthum ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

CXXI. [3] *Chryſes.*

AGAMEMNON cum ad Trojam [4] iret, & Achilles [5] in Moeſiam venit, & [6] Chryſeidam Apollinis ſacerdotis [7] filiam adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum veniſſet, ut ſibi filiam redderet, non inpetravit. Ob

ſceleratos facit Iphigenia, ne fraudem ſtrui rex ſentiret. Sed ea, quae ſtatim ſubduntur, *quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti*, videntur mihi gloſſam redolere; vel, ſi retinere velis, ita collocanda: *Illa ementita eſt eos ſceleratos ſignum contaminaſſe, dicitque, quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum* &c. MUNCK. Nihil hîc interpolati animadverto. *Ementita eſt, dicitque*, diciturque per enallagen temporis uſitatiſſimam, (vide ad Fab. XCII.) perque ſolennem itidem pleonaſmum; de quo Daviſius ad haec Min. Felic. Oct. c. XXXIV. *Loquitur Plato: partes orbis nunc inundare* dicit, *nunc* &c. *Eos ſceleratos* dicit Hyginus, quod hoc nomine amicos ſimulate appellaret Iphigenia. Denique quae addit, *quod impii .. adducti*, rationem, qua ab his hominibus contaminatum eſſet Dianae ſignum, diſertius declarant. WOPKENS. Vid. Eurip. l. l. vs. 1168. & ſeqq.

1 FERRE OPORTERE] Melius, *ferre ſe oportere*. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ferre ſe oportere*. Ego antehac conjeci, unica literâ mutatâ, *ferri oportere*. Quid ſi illud *ſe* ſubaudiendum eſſe dicas? Non eſſe id inſolens, nemo ignorat, niſi qui veteres non legit. Tibull. I. el. 7. *Et ſimulat tranſire domum*. Ter. Eun. I. ſc. 2. *Venturum ad me conſtituit*. Curt. lib. VIII. 11. *Conſtituit daturum*. Et ſexcenta id genus alia. MUNCK.

2 ZMINTEN] *Smynthen*. MICYLL. Lege, *Zminthum* vel *Smintbum*. Vide notas ad cap. 106. MUNCK. Stephanus Byzantinus de Urbib. tamen Σμίνθη πόλις Τρῳάς. varie locus exprimitur. Σμίνθον vocat Schol. Homeri Iliad. A. vs. 39. Σμίνθιον Tzetzes ad Lycophron. vs. 1313. niſi forſan ibi legendum pro τὸ Σμίνθιον, τὸ Σμίνθον. Haec interea de Iphigenia & Diana Taurica narrat Pauſan. lib. I. cap. 33. Μαραθῶνος δὲ ἀπέχει τῇ μὲν Βραυρὼν, ἔνθα Ἰφιγένειαν τὴν Ἀγαμέμνονος ἐκ Ταύρων φεύγουσαν, τὸ ἄγαλμα ἀγομένην τῆς Ἀρτέμιδος, ἀποβῆναι λέγουσιν, καταλιποῦσαν δὲ τὸ ἄγαλμα ταύτῃ, καὶ εἰς Ἀθήνας, καὶ ὕστερον εἰς Ἄργος ἀφικέσθαι.

Ad CAP. CXXI.

3 CHRYSES] Hoc caput non fuiſſe ita ab Hygino diviſum à praecedentibus, ſicut nunc eſt, recte videtur cenſere Cl. Schefferus. MUNCK.

4 IRET, ET ACHILLES] Illud & delendum eſt, ut formatum ex ſyllaba ultima verbi praecedentis. SCHEFF. Illud &, ut natum ex ultima vocis praecedentis ſyllaba, dele cum eodem Scheffero. MUNCK.

5 IN MOESIAM] Imo *in Myſiam*, quod facile colligitur ex Strabone. SCHEFF.

6 CHRYSEIDAM] Aſtynome ejus erat nomen κύριον. Vide notas ad cap. 106. MUNCK.

7 FILIAM ADDUXIT] Scribendum eſt, *abduxit*. Vitium frequens apud Noſtrum, ut jam aliquoties notavi. SCHEFF. Schefferus, *abduxit*. Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

8 PARTIM FAME] Videtur deeſſe *partim peſte*. MICYLL. Deeſt, *partim peſte*, quod & Barthius vidit. Res eſt nota ex Homeri Iliad. A. SCHEFF. Suppleo *partim peſtilentiâ*. Cap. 2. *Civitas*

Ob id Apollo exercitum ejus [8] partim fame * prope totum consumpsit. Itaque Agamemnon Chryseida gravidam sacerdoti remisit. Quae cum diceret se ab eo intactam esse, [9] suo tempore peperit Chrysen juniorem, & dixit, se ab Apolline concepisse. Postea Chryses [10] Thoanti eos cum reddere vellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, [11] qui Chrysi filio suo quid veri esset, patefecit, eos fratres esse, & Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses, re cognita, cum Oreste fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum signo Dianae incolumes pervenerunt.

CXXII. *Aletes.*

AD Electram Agamemnonis & Clytaemnestrae filiam, sororem Orestis,

vitas tota partim fame, partim morbo interiret. Videre praeter Micyllum Barthius quoque & Clar. Schefferus eum hiatum. Et quis non videat, qui unquam Homeri poësin inspexerit? Iliad. A. 61. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς. Quod autem Apollinem pestilentiae auctorem facit Poëta, ex AEgyptiorum id disciplina habet, qui λοιμικὰς νόσους ἡλίῳ ἀνατιθέασι, teste Clemente Alexandrino lib. v. Strom. Confer Hom. Schol. Iliad. A. 50. Heraclid. in Homeri Allegoriis p. 12. Eustath. p. 24. MUNCK. Munkerus plenius legebat *partim fame partim pestilentia p. t. c.* Renititur autem, & merito quidem, doct. Arntzenius ad Aur. Victor. Vir. Inlust. c. XXI. 3. quem consulas. WOPKENS. Subplementum hoc inprobat cl. Arntzenius ad S. A. Victorem de Vir. Inlustr. cap. 21. n. 3. Sed necessarium esse recte vidit cl. Munckerus; audiamus enim, Schol. Homeri Iliad. A. vs. 366. ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης Χρυσηΐδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα, ἣν Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι ΛΟΙΜΟ'Ν, ὅ ἐστι λοιμικὴν νόσον. Historia ipsa itaque postulat, ut Munckeri emendationem amplectamur.

9 SUO TEMPORE] H. e. mensibus actis, ut loquitur Phaedrus; ἐν καιρῷ ἱκνουμένῳ ut Graeci. MUNCK.

10 THOANTI EOS CUM REDDERE VELLET] Quos? Oresten ac Pyladen, quos Iphigenia raptos detulerat ad Chrysen, ut liquet ex superioribus. Caeterum cum de his nil antecesserit hoc in capite, manifestum est, non fuisse ita ab Hygino divisum a praecedentibus, sic ut nunc est, verum hanc divisionem cum inscriptione tituloque factam ab alio quocunque. SCHEFF.

11 QUI CHRYSI FILIO SUO] Quis est ille *qui*? an Chryses senior? At hujus filius Chryses junior non erat. Ac ne putare quidem hoc poterat, cum supra noster dixerit, Chryseidam matrem ejus finxisse Apollinem Chrysis junioris patrem. Superest, ut Chryseis ipsa intelligatur. At ita legendum fuerit non *qui*, sed *quae*, quod tamen cum habeat nihil in praecedentibus, quo referri possit commode, locus iste parum integer videtur. SCHEFF. Quaerit Cl. Schefferus, quis sit ille *qui*? Quid si dixero eum, esse Chrysen seniorem? ut hoc velit Hyginus: Qui Chryses senior filio suo, ἀντὶ τοῦ *ejus*, hoc est, filio Agamemnonis Chrysi, quid verum esset, patefecit. *Suus* pro *ejus* usurpatum huic scriptori etiam cap. 78. & 109. Ut *se* pro *eum* cap. 60. nec tamen non Latinè. Vide Mariangelum in Auctario pag. 68. ed. Amstel. Gruteri Inscript. pag. 112. 355. 557. 798. Addam & hoc secundum quosdam Iphigeniam etiam & Chrysen esse germanos. Tzetz. in Lycophr. Ἕτεροι δὲ οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τοῦ Χρυσηΐδος Ἀστονόμης (leg. Ἀστυνόμης) καὶ Ἀγαμέμνονος γένος) παῖδες Χρύσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. Eadem legas apud Etymol. magni auctorem in Χρυσόπολις. Perperam Χρυσούπολις legitur apud Tzetzen. MUNCK.

Ad

restis, nuncius falsus venit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianae esse inmolatos. [1] Id Aletes AEgisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenis obtinere coepit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatum est profecta. Quo cum venisset, eodem die Iphigenia cum Oreste venit eo. Idem nuncius, qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem esse. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara sustulit, voluitque inscia sorori Iphigeniae oculos eruere, nisi Orestes intervenisset. Cognitione itaque facta, Mycenas venerunt, & Aleten AEgisthi filium Orestes interfecit, [2] & Erigonam ex Clytaemnestra & AEgistho natam voluit interficere: sed Diana eam rapuit, & [3] in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem, Neoptolemo interfecto, [4] Hermionem Menelai [5] & Helenae filiam abductam conjugem duxit. [6] Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytaemnestrae filiam duxit.

CXXIII.

Ad CAP. CXXII.

1 Id Aletes] H. e. *ob id.* Vid. Not. ad cap. 108. Mox *superesse* reposui ex Micylli editione, pro *superesset*, quod Commeliniana & Leidensis exhibent. MUNCK.

2 Et Erigonam] Aut illud *&* delendum, aut pro eo *at* scribendum. SCHEFF. Ante haec verba posuerim τελείαν στιγμὴν, & scripserim, *Etiam Erigonam.* Dictys lib. VI. *Brevique denupta adultero Erigonem ex eo edit.* Scribe, ut heic habes, *Erigonam*, vel *Erigonen.* Adde Etymol. auctorem in Αἰώρα. Hephaestion lib. IV. *Helenam* vocatam tradit. MUNCK.

3 In terram Atticam] Pro *in terra Attica.* Dictum ea de Syntaxi jam superius ad cap. 41. MUNCK.

4 Hermionem] Hanc solam ex Menelao & Helena natam Homerus subindicat. Sed alii etiam filios Nicostratum, AEthiolam, Maraphium, & Diaethum ex illis ortos memorant, ut Eustath. in Hom. Iliad. pag. 303. annotavit. MUNCK. Pausanias lib. II. cap. 18. dicit Nicostratum Menelai filium esse ἐκ δούλης e serva. Si autem Helena fuisset Nicostrati mater, ista injuria Helenae non fuisset a filio facta, qua a Nicostrato adfectam tradunt Rhodii apud Eund. lib. III. cap. 19.

5 Helenae filiam adductam] Legendum sine dubio est *abductam.* Simile quid habes in superioribus, non uno tantum loco. SCHEFF. *Abductam* heic, & cap. seq. 2. *abduxit* lege cum Cl. Scheffero. Adde notas ad cap. 8. Quidam Erigonam duxisse volunt, ut annotavit Tzetzes ad Lycophron. p. 200. ed. Steph. MUNCK. Cum Nostro facit Pausanias lib. I. cap. 33. in fine, ubi plura de *Hermyone.*

6 Pylades aut. Electr.] Auctore Apolline dedit Orestes Pyladi sororem Electram uxorem. Eurip. Orest. vs. 1660.

Ad CAP. CXXIII.

7 Deidamiae] Deidamia Pirithoi uxor dicitur fuisse a Plutarcho in Theseo p. 14. sed vide ad fab. 33. De Deidamia Lycomedis filia Neoptolemi matre Philostrat. cap. XIX. Heroic. §. 3. Alii Achillis & Iphigeniae filium faciunt. Vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 183.

8 Eetiones filia] Ita & Homerus, Dictys, & Serv. ad AEn. II. 456. MUNCK. *Andromaches* patrem fuisse Eetiona omnes confirmant, qui de Andromache scripsere. Consule Schol. Homeri Iliad. A. vs. 366. & Meziriac. ad Ovidii Epist. VIII. Heroid. pag. 316. Sed de Eetionis patre altum silentium. Plures fuisse Eetionas constat. Jovis & Electrae filius non fuit, de quo Tzetzes ad Lycophron. vs. 218. is enim ob contumeliam, qua adfecit Cereris statuam., fulmine percussus est, ut docet Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 916. cum Eetion pater Andromachae interfectus dicatur ab Achille cum septem filiis juxta Homerum Iliad. VI. vs. 416.

9 Amphialum] Quos heic auctores habeat Hyginus ignoro. Molossum cum aliis Servius eum appellat ad AEn. III. 297. & 319. ut & Isidorus Orig. lib. XIV. 4. Unde Molossia dicta pars

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS, Achillis & [7] Deidamiae filius, ex Andromacha [8] Eetionis filia, captiva, procreavit [9] Amphialum. Sed postquam audivit, Hermionem sponsam suam Oresti esse datam in conjugium, Lacedaemonem venit, & à Menelao sponsam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionemque [10] ab Oreste abduxit, & Neoptolemo dedit. [11] Orestes injuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit; [12] cujus ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, [13] quae est in Epiri regionibus.

CXXIV. [14] *Reges Argivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, [15] Peranthus Argi filius,

pars Epiri. Schol. Eurip. Hypoth. Andromachae: Παῖδα ἔτεκεν ἐκ αὐτῆς Μολοττόν. Idem ad vers. 34. Ἰδίως δὲ ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τριῶν (leg. τρεῖς) λεγόντων, Πύῤῥον, Μολοσσὸν, Αἰακίδην. Schol. Pind. ad Nem. od. VII. Ὕστερον γὰρ ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ Ἀνδρομάχης τοὔνομα ἔλαβεν ἡ Μολοσσία. Invenies ibidem varias causas, ob quam cum Delphos sacrificatum iverit, tum & occisus illic & sepultus sit. MUNCK. Pausan. lib. I. cap. II. pag. 26. 27. hic forsan pro *Amphialum* legendum docet *Pielum*. Quum de Pyrrho Achillis filio agens ait καὶ οἱ (Pyrrho) παῖς ἐκ μὲν Ἑρμιόνης ἐγένετο οὐδείς. ἐξ Ἀνδρομάχης δὲ Μολοσσὸς, καὶ Πίελος, καὶ νεώτατος ὁ Πέργαμος. Plura p. 27. quomodo pro *Pialis* apud Justinum lib. XVII. cap. 3. procul omni dubio legendum. Praeter *AEacidem*, de quo Euripidis Scholiastes agit, fuit *AEacides* filius Arybbae, alterius Pyrrhi pater, ut paullo ante idem Pausan. Αἰακίδου γὰρ τοῦ Ἀρύββου Πύῤῥος ἦν. Adde Plutarch. in Pyrrho paullo post init. Tom. I. p. 383. De cujus morte Paus. p. 27.

10 AB ORESTE ADDUXIT] Etiam hic *abduxit* est scribendum. SCHEFF.

11 ORESTES I. A. NEOPTOLEMUM D. S. O.] Ptolemaeus Hephaestio lib. III. in excerptis Photii pag. 477. Achillem duos ex Deidamia filios genuisse Neoptolemum & Oneirum, & ex iis Oneirum ab Oreste occisum hoc modo refert Ἀχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας δύο ἐγενέσθην παῖδες Νεοπτόλεμος καὶ Ὄνειρος. Καὶ ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Φωκίδι ὁ Ὄνειρος περὶ σκηνοπηγίας αὐτῷ μαχεσάμενος. Si haec vera sint, alterum prudens, alterum inprudens interfecit Orestes, & Achillis domui magnam cladem intulit. De Neoptolemi nece Pausanias lib. I. cap. XI. p. 26. cap. 14. init. cum Kuhnii nota. pag. 33. Serv. ad III. AEn. vs. 297, 330. Scholiastes Euripidis in Oreste vs. 1657. apud quem Pherecydis verba rectissime emendantur a Meziriaco ad Ovidii Epistol. VIII. Heroid. pag. 308. ita legente καὶ ὁρῶν &c. αὐτὸν δὲ κτείνει Μαχαιρεύς. Quod jam viderat P. Leopardus lib. XX. Emendat. cap. 9. Adde Interpr. ad Justinum lib. XVII. cap. 3.

12 CUJUS OSSA] Neoptolemi puta, non Hermionis. SCHEFF. Neoptolemi sive Pyrrhi. Vide Ovid. Ib. vers. 303. MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovid. Epist. VIII. Heroid. p. 310, 312.

13 QUAE EST IN EP. REG.] De Ambracia consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 492. Item Antoninum Liberalem cap. 4. Metam. Adde Strabon. lib. VII. Geograph. p. 500, 501. ac Serv. ad Virg. III. AEn. vs. 274.

Ad CAP. CXXIV.

14 REGES ACHIVORUM] *Argivorum* Heinsius. Quod probandum omnino. Tatianus Orat. Contr. Graecos p. 172. Γεγόνασιν Ἀργείων βασιλεῖς οἵδε, Ἴναχος, Φορωνεὺς, Ἄπις, Κρίασις, Τριόπας, Ἀργεῖος, Φόρβας &c. Corrig. Κρίασος & Ἄργος. Vide Not. ad cap. 145. MUNCK.

15 PERANTHUS] Hujus loco Phorbas, filius Argi, & pater Triopae memoratur Pausaniae in Corinth. II. SCHEFF. *Pirantus* cap. 145. audit. Graecis est Πείρανθος. Scribendum ergo utrobique *Peranthus* vel *Piranthus*. Nam Graecam diph.

filius, [1] Triopas Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamemnon Atrei, AEgiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamemnonis, Clytus [2] Temeni filius, Aletes AEgiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

CXXV. *Odyſſea.*

Ulyxes cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad [3] Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnavit, praedamque ſociis diſtribuit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton [4] ex foliis flore procreatum edebant, [5] idque civibus tantam ſuavitatem praeſtabat, ut qui guſtabant, oblivionem caperent [6] domum reditionis. Ad eos ſocii duo miſſi ab Ulyſſe, cum guſtarent herbas ab eis

diphthongum ει in E vel I vertunt Latini. MUNCK.

1 Triops] Non dubito, quin *Triopas* ſit ſcribendum, quia cunctis ſic vocatur. SCHEFF. Quod Cl. Schefferus conjecerat, *Triopas*, id Noſter ipſe firmat cap. 145. MUNCK.

2 Temenei] Lege *Temeni.* Vide notas ad cap. 219. MUNCK.

Ad CAP. CXXV.

3 Ciconas] Haec Thraciae gens eſt, a Cicone Apollinis filio dicta. Philargyr. ad Virg. IV. Georg. vs. 520. Sed de hac hiſtoria vide Philoſtrati Heroic. cap. X. §. 12.

4 Ex foliis flore procreatum] Barthius Mſ. ſuum ita exhibere locum hunc teſtatur: *ex foliis florem procreatum edebant, idque cibi genus tantum.* Puto, iſtam lectionem non plane contemnendam. SCHEFF. Vexatiſſimus hic locus. Barthius ex membranis, laudante Scheffero, emendat, *ex foliis florem procreatum.* Ubi ita emendaverit Barthius, hauddum comperi. Adverſariorum lib. VIII. cap. 6. membranas ſuas habere ait, *ex foliis rore procreatum.* Ego malim, *ex trifolii flore procreatum.* Gloſſ. Steph. *Trifolium*, Λωτὸς, τρίφυλλον. Dioſcorides lib. IV. cap. 3. Λωτὸς ἥμερος, οἱ δὲ τρίφυλλον. Scio alios, inter quos & Plinius eſt lib. XVII. 17. arborem fuiſſe velle. Sed cum Hygino herbam facit etiam Apoſtolius Cent. XII. 40. ad proverbium, Λωτοῦ ἔφαγες. Ἔστι δὲ πόα, inquit, τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν. Diſpiciant, qui me ingenio & eruditione magis pollent. Moſchopulus pag. 48. ed. Steph. Λωτὸν κοινῶς κουφόξυλον, οὗ τὸ ἄνθος ἐρσῆεν καθ' Ὅμηρον, καὶ εἰς τροφὴν χρήσιμον τοῖς ζώοις. Tangit locum Homeri Iliad. ξ. quem & Plinius reſpexit lib. XXII. 21. Verſus eſt 348. Λωτόν θ' ἑρσήεντα &c. Schol. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἐλείου, διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη. MUNCK. De *Loto* conſule Salmaſii Exercitat. Plin. in Solinum pag. 729. & ſeqq.

5 Idque civibus] Barthius ex MS. *Idque cibi genus.* quod probo. MUNCK.

6 Domi reditionis] Haec juncta, unoque ſcripta vocabulo ait ſimiliter ibi reperiri. Quod tametſi probet, poſſitque videri per alia hujus generis firmari, qualia ſunt *vivicomburium*, *domicoenium*, tamen quia non ut *combuſtio vivi*, *coenatio domi*, ſic & *reditio domi*, verum *domum* dicitur, aſſentior ſummo Gronovio, qui hic *domum reditionis* putat ſcribendum. Vide eum ad Scr. Eccleſ. c. 14. p. 153. SCHEFF. Correxeram, *Domum reditionis*, quod legiſſe memineram cap. 118. *Quando domum repetitionem haberet.* Et apud Dictyn Cretenſem lib. II. *Domuitionem cupiebant.* lib. I. *Domuitionem confirmans.* Cum video id jam olim feciſſe in Obſervationibus τοῦ μακαρίτου Gronovium. Gloſſ. Steph. *Domitionem*, ἐπάνοδον. Scrib. cum Vulcanio, *Domnitionem.* Apulejus Hermagora, laudante Fulgentio: *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Et in Metam. *Coragio itaque perfecto, omnis domuitionem parant.* Priorem locum adducit in POLLINCTOR, poſteriorem in CHORAGIUM. qui legitur ſub finem lib. IV. ſed paulo aliter. Utitur & lib. I. & XI. eadem voce. Alia exempla ex aliis tibi ſuppeditabunt Voſſius in de Conſtruct. cap. 8. & Schottus Nod. Cicer. lib. IV. cap. 10. Verbalia illa in IO conſtruuntur ut verba, unde deri-

eis datas, ad naves obliti sunt reverti; quos vinctos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic responsum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret, ne ab Ulysse excaecaretur. 7 Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui postquam pecus in speluncam redegerat, molem saxeam ingentem ad januam obponebat. 8 Qui Ulyssem cum sociis inclusit, sociosque ejus consumere coepit. Ulysses cum videret ejus inmanitati atque feritati resistere se non posse, vino, quod 9 à Marone acceperat, eum inebriavit, seque Utim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore suo 10 caeteros Cyclopas convocavit, eisque spelunca praeclusa dixit, Utis me excaecat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulysses socios suos ad pecora adligavit, & 11 ipse se ad arietem: & ita exierunt ad AEolum 12 Hellenis

derivantur. Plautus Mostell. II. 2. *Quid illi reditio etiam huc fuit?* MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. lib. V. B. G. cap. 48.

7 HIC M. F. UNUM OCULUM H. ET CARN. H. E.] Vid. Inl. Spanh. ad Call. H. Dian. vers. 52, 53.

8 QUI ULYSSEM] Mallem, substituto commate pro praecedenti puncto, legere *qua*, ut ad molem referatur. SCHEFF. Cl. Schefferus ante haec incisum mallet poni, & legi *qua*, ut ad *molem* referatur. MUNCK.

9 QUOD A MARATHONE] *Marone.* MICYLL. Legendum est, *quod a Marone*, quod Micyllus quoque vidit. Idem vitium superius fuit Fab. 116. SCHEFF. Micyllus, *Marone.* Nil pote melius. Ita enim eum appellat Hom. Odyss. I. 197. Vide Eustath. pag. 347. ed. Bas. Tibullus Panegyrico: *Cessit & AEtnaeae Neptunius incola rupis Victa Maronaeo foedatus lumina Baccho.* Confer Plinium lib. XIV. 4. *Merum Ismarium* vocat Propert. lib. II. 24. MUNCK. Consule Olear. ad Philostrati Heroicon. prooem. pag. 661. sive §. I. & Celeb. Broukh. ad Tibull. lib. IV. El. I. vs. 57. Fabulam narrat Tzetzes ad Lycophron. vs. 659. & 618. explicat vero Servius ad Virgil. III. AEn. vs, 636. De poculo quod Polyphemo Ulysses dedit, v. Athenaeus lib. XI. cap. I. p. 461. & cap. 9. pag. 481.

10 CAETEROS CYCLOPAS] Triplex a Grammaticis genus Cyclopum dicitur exstitisse. Vide Casaubon. ad Strabonis lib. VIII. pag. 572. quod confundit inl. Spanhemius ad Callim. H. Dian. vs. 68. Philostratus enim, Homerum secutus loquitur de his Cyclopibus, qui cum Polyphemo erant, quos describunt Plutarchus in Gryllo. pag. 986. Schol. ad Homeri Odyss. I. vs. 106. ac Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 730. & Philostrat. II. Icon. 18. De quorum sede disputat Bochartus lib. I. Canaan cap. 30. pag. 561. item Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 56. nec non Broukh. ad Tibull. lib. IV. Eleg. I. vs. 56. Sed quos numquam fuisse censet Philostratus idem cap. II. Heroic. §. 20. & cap. XI. §. 2. & lib. VI. cap. II. pag. 248. de Apoll. Tyan. Strabo loquitur de Cyclopibus, a quibus Mycenae fuere conditae, de quibus vidimus ad fab. 97. quos Scholiastes Euripidis tamen confundit cum tertio genere Cyclopum ad Orestem vs. 966. nempe, qui Jovis fulmina facere dicuntur, de quibus ad fab. 49. egimus. Conditores vero Mycenarum ab eodem Euripidis Scholiaste oriundi dicuntur, a Cyclopibus Thraciae gente, Cyclope rege ita dicta, qui bello sedibus sui relictis inhabitarunt Curetida. Polyphemum ab Ulysse excaecatum describunt Schol. Aristoph. Plut. vs. 290. & Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. ex Hom. Odyss. I. 515.

11 IPSE SE AD ARIETEM] Hanc fabulam tangit Schol. Aristophanis in Vespis vs 179.

12 HELLENIS FILIUM] Ita tradit etiam Astron. II. 18. in quo ὁμόψηφον habet Plin. lib VII. 56. Sed AEolum illum ventorum regem Hippotae alii, alii Neptuni, quidam Jovis faciunt filium. Servium vide ad AEn. I. vers. 56. Schol. Hom. ad Odyss. K. vers. 2. Αἴολοι δὲ δύο. οὗτος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος. ἕτερος δὲ Ἕλλην (leg. Ἕλληνος) ὃς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. Tres ad eundem locum facit Eustath. quem consule. Longe aliter, quam vulgus, hanc historiam narrat Parthenius Erot. c. 2. MUNCK. AEoli Hellenis filii stemma recenset Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 192. ut ex Apollodoro Meziriac. ad Ovidii

lenis filium, cui [1] ab Jove ventorum poteſtas fuit tradita. Is Ulyſſem hoſpitio [2] libere accepit, folleſque ventorum ei plenos muneri dedit: ſocii vero aurum argentumque credentes, cum accepiſſent, & ſecum partiri vellent, folles clam ſolverunt, ventique evolaverunt. Rurſum ad AEolum eſt delatus, à quo ejectus eſt, quod videbatur Ulyſſes numen deorum infeſtum habere. Ad Laeſtrygonas, quorum rex fuit [3] Antiphates * devoravit, naveſque ejus undecim confregit, [4] excepta nave, qua ſociis ejus conſumptis, evaſit in inſulam [5] AEnariam ad Circen Solis filiam, quae potione data homines [6] in feras beſtias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus ſociis miſit, quos illa ab humana ſpecie inmutavit. Eurylochus timens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyſſi nunciavit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in

vidii Epiſtol. I. Heroid. p. 16. De fabula Philoſtratus lib. VII. cap. 14. de Apoll. Tyan. pag. 294.

1 Ab Jove ventorum potestas] Vide Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 765. & Homerum a Scholiaſte laudatum Odyſſ. K. vs. 21. Quem imitatur Virgilius I. AEn. vs. 70. Fabulam explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 738. Hunc AEolum propter vinolentiam & corporis craſſitiem Ἀσκὸν vocari ab indigenis Antiphanes ait apud Athenaeum lib. XII. cap. 13. pag. 552.

2 Libere accepit] Ἀντὶ τοῦ *liberaliter*. Rarum illud, nec uſquam legiſſe memini, niſi apud Servium ad illud Virg. Georg. I. 124. *Omnia liberius nullo poſcente ferebat. Alii*, inquit, *liberius pro liberalius accipiunt.* Ita *libertas* pro *liberalitas* & *abundantia* uſurpare idem videtur ad ejuſdem libri vers. 9. *Intellexit id pabuli libertate fieri.* Uſitatius foret *liberaliter hoſpitio excipere*, ut habes hoc ipſo capite inferius; vel *liberali hoſpitio.* Cap. 130. *In hoſpitium liberale venit.* In Servii loco poſteriori pro *libertate* puto legendum, *ubertate*. Caſſiod. Var. lib. VIII. epiſt. 10. *Ut quod ab illo Martio viro didicerat verbis, in camporum libertate monſtraret.* MS. Cod. cujus excerpta penes me ſunt, *in camporum ubertate.* MUNCK.

3 Antiphates * devoravit] Videtur aliquid deeſſe. MICYLL. Mſ. Barthii, ut ait ipſe, *divortiavit.* Sed hoc mihi quidem aegre perſuadet. Praeterea locus hac mutatione nondum redditur integritati ſuae. Abeſt enim, quomodo Antiphates devoravit ſocios ipſius, ad quod ſine dubio id *devoravit* ſpectat, legerem; *Ad Leſtrigonas, quorum rex fuit Antiphates, divertit * devoravit.* ut deeſſe id, quod dixi, appareat. SCHEFF. Quo loco aſteriſcus eſt poſitus, deſideratur, *deinde venit, qui ſocios ejus devoravit*, vel ſimile quid. MUNCK. De Antiphate & Laeſtrygonibus conſulendi Tzetzes ad Lycophron. vs. 956. & Broukh. ad Tibull. lib. IV. El. I. vs. 59. Hos numquam fuiſſe cenſet Philoſtratus cap. 2. Heroicon. §. 20. Sed vide Bochart. de Colon. Phoenic. lib. I. cap. 30. Hanc fabulam tangit Athenaeus lib. XIII. cap. ult. pag. 610.

4 Excepta nave] An, *excepta una nave*? potuit facile ultima ſyllaba vocis *una* periiſſe ob ſimilitudinem litterarum ſequentium. SCHEFF. Mallem, *nave una.* Nam deeſſe aliquid bene vidit Micyllus. Auſon. Perioch. x. *Ibi amiſſis una minus navibus, Circeum littus acceſſit.* MUNCK.

5 AEnariam] Meminit ejus inſulae Obſeq. cap. 114. Vellejus II. c. 10. Cicero ad Atticum X. 13. Sueton. Tiber. cap. 56. ut antiquae editiones repraeſentant. *Inarime* eſt Homero, auctore Solino cap. 9. Feſtus: *AEnariam appellavere locum, ubi AEneas à Troja veniens claſſem appulit.* Ita quidem & Plinius vult lib. III. cap. 6. Sed falli utrumque, & *Enariam* ab enaribus, hoc eſt, ſimilis dictam contendit ad Solinum pag. 97. Salmaſius. In quo ei praeivit ad AEn. IX. 715. Servius. Conferendus omnino Voſſius Etymol. in voce SIMIA. Lactantius ad Theb. IV. 550. *Haec igitur Circe in inſulâ Maeoniâ delatos ad ſe in feras mutabat.* Leg. *Maeoniae.* Livius enim lib. 94. Inarimen in Maeoniae partibus fuiſſe dicit apud Servium. Tzetzes in Lycophron. pag. 131. Ἦλθον εἰς Αἰωλὼ νῆσον τῆς Κίρκης. Leg. Αἰαίην. Adde notas ad cap. 127. MUNCK. Salmaſii ſententiam explodit If. Voſſius ad P. Melam lib. II. cap. 7. lin.

in itinere Mercurius ei remedium dedit, monſtravitque, quomodo Circen deciperet. Qui poſtquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii [7] monitu conjecit, enſemque ſtrinxit, minatus, niſi ſocios ſibi reſtitueret, ſe eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non ſine [8] Divina voluntate deorum id eſſe factum: itaque fide data, ſe nihil tale commiſſuram, ſocios ejus ad priſtinam formam reſtituit, ipſa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit, [9] Nauſiphoum & Telegonum. Inde proficiſcitur ad lacum Avernum, ad inferos deſcendit, ibique invenit [10] Elpenorem ſocium ſuum, quem [11] ad Circen reliquerat, interrogavitque eum, quomodo eo perveniſſet. cui Elpenor reſpondit, ſe ebrium per ſcalam cecidiſſe, & cervices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturae tra-

lin. 166. & ab aerifodinis hanc inſulam dictam cenſet.

6 In feras bestias] Curt. v. 4. *Quaſi feras beſtias ipſos poſſe deprehendi.* Nepos in Datam. cap. 3. *Ut ſi feram beſtiam captam duceret.* Auſonius: *In ferarum ora converſi ſunt.* MUNCK. Livius lib. 26. cap. 13. *Feras beſtias caeco impetu ac rabie concitatas.* cap. 27. *velut feras beſtias per agros vagari.* Ulyſſis ſocios a Circe in ſues mutatos Schol Theocriti Idyll. IX. vs. 35. in leones & lupos refert Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10.

7 Monitu conjecit] Legendum eſt, *monitu eo conjecit*, caetera ſunt integra. *Eo*, eſt, in poculum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *monitu eo conjecit.* h. e. in poculum. Quod amplector. Caeterum moly illud Homeri verbaſcum eſſe autumat Apulejus de Herbis cap. 7. E ſanguine natum in Circes inſulà interfecti gigantis narrat Hephaeſtion apud Photium p. 482. Tzetzes ad Lycophron. pag. 111. *Μῶλυ δέ ἐστιν κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον.* Adde quae idem habet pag. 131. & Plin. lib. XXV. cap. 4. MUNCK.

8 Divina voluntate deorum] Illud *Deorum* gloſſatoris eſt, non Hygini. SCHEFF. Illud *Deorum* Gloſſatoris eſſe cenſet Schefferus. Mihi magis ſuſpectum *divinâ*. Cap. 63. *Quod ſua voluntate noluit, id deorum factum.* cap. 273. *Deorum factum eſt numine.* Κατὰ δαίμονα, κατὰ θείαν βούλησιν dicerent Graeci. Lactant. ad Theb. IV. (vs. 552.) *Tunc Circe ſenſit ſine voluntate Deorum non eſſe factum, fideque datâ ſocios ei reſtituit.* MUNCK. Non injuria Munckerus illud *divina* gloſſae loco habebat. Simili autem in menda cubare hic locus Firmici videtur, de Errore Prof. Relig. p. 6. *Ad ſuſtentationem generis humani haec omnia divina ſummi Dei liberalitate donata ſunt.* Niſi talia ſibi invicem patrocinio eſſe velis. WOPKENS.

9 Nausiphoum] *Nauſithoum.* Haec in veteri exemplari in margine annotata erant *Deioneus genuit Cephalum, Cephalus Archium, Archius Laërtem, Laertes Ulyſſem, Ulyſſes ex Circe Telegonum, ex Penelope Telemachum. Telegonus ex Penelope Ulyſſis conjuge, Italum, qui Italiam ex ſuo nomine appellavit, e Telemacho Latinus, qui Latinam Linguam ex ſuo nomine cognominavit.* Homerus pro Archio Laertis patre Arceſium habet. Ovid. tamen non Cephali, ſed Jovis filium Arceſium facit. MICYLL. Micyllus *Nauſithoum*, quod Homerus ipſe firmat. SCHEFF. Micyllus *Nauſithoum.* Id ab Homero ipſo firmari ait Cl. Schefferus. Locum Homeri fruſtra quaeſivi. Sed apud Heſiodum Θεογ. 1016. *Nauſinoum* & *Nauſithoum* Ulyſſi ex Calypſone editos invenio; ex Circe autem vers. 1013. *Agrium* & *Latinum.* Tzetzes Chil. v. 16 ex Circe ſuſtuliſſe Ulyſſem hoſce tres ait *Auſonem*, *Telegonum* & *Caſiphonem.* Iſacius ad Lycophron. Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως Τηλέγονος καὶ Κασιφόνη. Unius *Telegoni* tantum meminit ad Statium Lactantius. MUNCK. Unius tantum *Telegoni* ex Ulyſſe & Circe nati etiam meminit Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 303. qui totam hanc fabulam refert. De liberis Ulyſſis & Circes conſule etiam Meziriac. ad Ovidii Epiſtol. I. Heroid. p. 105.

10 Elphenorem] *Elpenorem* ſcribendum, cum Graecis ſit Ἐλπήνωρ. Fabulam habes Odyſſ. K. MUNCK. Ita etiam Athenaeus lib. I. cap. 8. pag. 10. qui de ejus obitu agit.

11 Ad Circen] Pro *apud*, ut ſaepe noſter cum optimis. Fallit ergo & fallitur Donatus in libello de octo partibus: *Neque apud amicum vado recte dicitur, neque ad amicum ſum.* MUNCK.

traderet, & sibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre [1] Anticlia est locutus de fine errationis suae. Deinde ad superos reversus, Elpenorem sepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas [2] Melpomenes musae & Acheloi filias venit, quae partem superiorem muliebrem habebant, [3] inferiorem autem gallinaceam. [4] Harum fatum fuit tamdiu vivere, quamdiu earum cantum mortalis audiens nemo praetervectus esset. Ulysses monitus à Circe Solis filia, sociis [5] cera aures obturavit, [6] seque ad arborem malum constringi jussit, & sic praetervectus est. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit, quae superiorem corporis partem muliebrem, [7] inferiorem ab inguine piscis, & sex canes ex se natos habebat: eaque sex socios Ulyssis, nave abreptos, consumpsit. In insulam Siciliam ad Solis pecus sacrum venerat, quod socii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne adtingeret, ab Tiresia, [8] & à Circe Ulysses: itaque multos socios ob eam causam ibi amisit. [9] Ad

1 Anticlia] Homero est Ἀντίκλεια, Odyss. Λ. SCHEFF.

2 Melpomenes] Ita & infra cap. 141. & in Geneal. tradit. Lactantius autem Argum. lib. I. Met. Ovid. & Servius ad v. AEn. vers. 864. earum matrem Calliopen faciunt. Alii Terpsichoren. Vid. not. ad Geneal. MUNCK.

3 Inferiorem gallinaceam] Pedes gallinaceos habuisse tradit Fulgentius lib. I. Myth. Consule Spanhem. in de Nummis pag. 224. MUNCK. Et Broukh. ad Tibull. l. IV. El. I. vs. 69.

4 Harum fuit fatum] Lactant. Argum. lib. V. Met. fab. 9. *Harum ita fuit fatum* &c. MUNCK.

5 Cera aures] Plutarch. de Aud. Poet. T. II. p. 15. hinc ait πότερον οὖν τῶν νέων, ὥσπερ τῶν Ἰθακησίων ΚΗΡΩ͂ τινι τὰ ὦτα ἈΤΕΓΚΤΩ καταπλάσσοντες.

6 Seque ad arborem malum] Τὸ *malum* glossatoris esse videtur. Solebant enim simpliciter vocare *arborem*, ut ostendi in libris meis de Militia Navali. SCHEFF. Τὸ *malum* à glossâ esse censet Cl. Schefferus. Non puto. Virg. AEN. V. 504. *Adversique infigitur arbore mali.* Hieron. lib. II. epist. 13. edit. Canis. *In summâ mali arbore sedeat, & inde regendae & circum flectendae navis dictata praedicet.* Accedit huc, quod noster id genus appositionibus delectetur, ut ostendimus ad cap. 140. Servius ad AEn. V. 487. *Malus, arbor & navis, generis est masculini.* Lege, *Malus, arbor navis, & generis est masculini.* MUNCK.

7 Inferiorem ab inguine piscis] Inf. fab. 151. ait *canis.* Verum nil mutandum. Sequitur noster alios & alios Scriptores. Vide Virg. AEn. III. SCHEFF.

8 Et a Circe monitus Ulysses] Illud *monitus* ex superiori huc intrusum, abundat. SCHEFF.

9 Ad Charybdinque] Barthius haec ita dicit Ms. suum habere. *ad Carybdin perlatus, quae ter die absorbebat, terque eructabat.* Probo. Nisi malimus haec in parenthesi posita credere, ac sic oportere scribi (*ter die absorbebat, ter quae eructabat.*) SCHEFF. *Ad Charybdin perlatus, quae ter die absorbebat*, ex MS. emendat Barthius, laudante Cl. Scheffero. Sed illud *obsorbebat* puto posse retineri, ut *obsorbere* dictum sit, quemadmodum *obducere* pro exhaurire apud Plaut. & Petron. Nob. Heinsius legit: *Ad Charybdin denique perlatus, quae* &c. Conveniunt haec Hyginiana cum illis, quae in Charybdis descriptione apud Hom. habes Odyss. M. Virg. AEn. III. 420. Ovid. VII. Met. 62. Eustath. pag. 481. παλίρροιαν illam in Siculo freto quotidie bis tantum fieri ostendit. MUNCK. Consule de Charybdi Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 825. & inprimis Hyginum inlustrantes Tzetz. ad Lycophron. vs. 743. & Broukh. ad Propert. lib. II. El. 20. vs. 54. Verbum *obsorbere* recte hic tueri Munckerum docet Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14. vs. 9.

10 Ter die obsorbebat] Videntur hic corrupta quaedam, quaedam etiam transposita esse, noluimus tamen quicquam a Vetusto exemplari recedere. MICYLL.

11 Eo monitu] Emendo, *eam monitu.* Littera *m* ob similitudinem sequentis est expuncta, ut

[9] Ad Charybdinque perlatus [10] ter die obſorbebat, terque eructabat: [11] eo monitu Tireſiae praetervectus eſt. ſed ira Solis, [12] quod pecus ejus erat violatum, cum in inſulam ejus veniſſet, & monitu Tireſiae [13] vetuerat violari, cum Ulyſſes condormiret, ſocii involarunt pecus: [14] itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus. Ob id Jovis navem ejus fulmine incendit. Ex his locis errans, naufragio facto, ſociis amiſſis, enatavit [15] in inſulam AEaeam. Calypſo [16] Atlantis filia nympha, quae ſpecie Ulyſſis capta, [17] anno toto eum retinuit, neque à ſe dimittere voluit, donec Mercurius Jovis juſſu denunciavit Nymphae, ut eum dimitteret. [18] Et ibi facta rate Calypſo omnibus rebus ornatum eum dimiſit; [19] eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. Ibi cum fluctibus jactaretur, [20] Leucothee, quam nos matrem Matutam dicimus, quae in mari exigit aevum, [21] baltheum ei dedit, quo ſibi pectus ſuum vinciret, ne peſſum abiret; quod cum feciſſet, enatavit. Inde in

[1] in-

ut in multis factum ſimilibus. SCHEFF. Recte, *eam monitu* Cl. Schefferus. MUNCK.

12 QUOD PECUS EJUS ERAT VIOLATUM] Theo in Aratum: pag. 17. Ed. Pariſ. Ὀργίσθη δὲ ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βόες τοῦ ὁρᾶν τὸν ἥλιον αἴτιοί εἰσι, τροφῆς πορισικοὶ ὄντες &c. MUNCK. De hac fabula etiam Tzetz. ad Lycophron. vs. 740. Euripid. in Troad. vs. 435.

> ΟΥ̓ δὴ στενὸν ΔΙ'ΑΥΛΟΝ ᾤκισαι πέτρας,
> ΔΕΙΝΗ' ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ. ὠμόβρος τ' ὀρειβάτης
> Κύκλωψ, λίγυστις θ' ἡ ΣΥΩ͂Ν ΜΟΡΦΩ'ΤΡΙΑ
> ΚΙ'ΡΚΗ, θαλάσσης δ' ἁλμυρᾶς ναυάγια,
> Λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἩΛΙ'ΟΥ Θ' ἉΓΝΑΙ' βόες,
> ΑἿ ΣΑ'ΡΚΑ ΦΩΝΗ'ΕΣΣΑΝ ἥσουσιν ποτὲ
> Πικρὰν ὈΔΥΣΣΕΙ͂ γῆρυν.

13 VETUERIT] Scribo, *vetuerat*. SCHEFF. *Vetuerat* Schefferus. Mallet tamen quis *vetuiſſet* propter praecedens *veniſſet*. Sed vide notas ad cap. 148. & 165. MUNCK.

14 ITAQUE CUM] *Idque cum* Nob. Heinſius. MUNCK.

15 IN INSULAM AEAEAM] Homerus hanc inſulam *Ogygiam* vocat, & erant quoque in vetuſto exemplari quaedam eraſa, & pro iis *AEaeam* ab indocto aliquo ſuper inductum. MICYLL. Atqui ea inſula non Calypſus, verum Circes domicilium, ut conſtat ex Homeri Odyſſ. M. Scribendum ſine dubio *Ogygiam*. Cum praeſertim teſtetur Micyllus, in vetuſto Exemplari ſuo hic eraſa quaedam fuiſſe, & pro iis *Aeaeam* ab indocto aliquo ſubſtitutum. SCHEFF. Atqui illa in Ogygia habitabat teſte Homero Odyſſ. A. 85. Plin. III. 10. Auſon. Perioch. Od. IV. & V. Tzetze ad Lycophr. pag. 232. aliiſque. Cum Hygino heic tamen facit Mela lib. II. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto AEaee, quam habitaſſe Calypſo dicitur.* Caeterum, ſi heic cum Cl. Scheffero *Ogygiam* reponi velis, non difficulter, ut in praecedentibus pro *AEnariam* reponam *AEaeam*, mihi dabis. MUNCK. Conſule ad Melae locum interpretes, &, qui ante Munckerum Hyginum e Mela conatur defendere Mezeriacum ad Ovidii Epiſtol. VI. Heroid. pag. 65. 66. *Ogygiam* & *AEaeam* diſtinguit in hiſtoria Ulyſſis Philoſtratus cap. X. Heroic. §. 12.

16 ATLANTIS FILIA NYMPHA] Deeſſe poſt haec verba *habitabant*, vel ſimile quid, arbitror. MUNCK. Munckerus *habitabat* vel ſimile quid excidiſſe *putabat* poſt *nympha*. Poſſet tamen etiam pro injectitio haberi illud *quae*, quo dempto oratio aptiſſime conſtat. WOPKENS. Solis filia vocatur a Tzetze ad Lycophron. vs. 174. Ad hanc fabulam adludit Philoſtratus lib. VII. cap. 10. de Apoll. Tyan.

17 ANNO TOTO] Septem Annos Ulyſſem apud Calypſo commoratum fuiſſe dicit Tzetzes ad Lycophron. vs. 744.

18 ET IBI FACTA] Illud *&* delendum puto, ut natum ex litteris praecedentibus. SCHEFF. Tò *&* non male inducit Cl. Schefferus. MUNCK.

19 EAMQUE RATIM &c.] Conſule Philoſtrat. cap. II. §. 20. Heroic.

20 LEUCOTHOE] *Leucothee*, vel *Leucothea* ſcribendum eſſe oſtendimus ad cap. 2. Λευκοθέη eſt Hom. Odyſſ. E. 334. MUNCK.

21 BALTHEUM] Sine aſpiratione ſcribunt hoc nomen

¹ insulam Phaeacum venit, nudusque ² ex arborum foliis se obruit; qua ³ Nausicaa Alcinoi regis filia, vestem ad flumen ⁴ lavandam tulit. ille erepsit è foliis, & ab ea petit, ut sibi opem ferret. Illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suum eum adduxit. Alcinous hospitio liberaliter acceptum donisque decoratum, in patriam Ithacam dimisit. Ira Mercurii iterum naufragium fecit. ⁵ Post vicesimum annum, sociis amissis, solus in patriam redit. Et cum ⁶ ab hominibus ignoraretur, domumque suam adtigisset, procos, qui Penelopen in conjugium petebant, obsidentes vidit regiam, seque hospitem simulavit: ⁷ at Euryclia nutrix ipsius, dum pedes ei lavat, ex

nomen alii. *Calanticam* appellat Auson. Odyss. Perioch. v. Κρήδεμνον Homerus vers. 346. Scholiastes κεφαλόδεσμον interpretatur. Immo & καλύπτρην ad Iliad. ξ. vers. 184. Gloss. Steph. *Cacautica*, εἶδος ζώνης. Lege cum Vulcanio *Calantica*, quae explicatio valde huic loco est conveniens. Ζώνη enim ζωστὴρ, hoc est, *balteus*. Sed Ciceroni apud Nonium est tegmen capitis: *Tunc cum vincirentur pedes fasciis, cum calanticam capiti accommodares.* Quanquam ibi *Calauticam* habet Merceri editio, ut & ultima Arnobii lib. II. Servius in IX. AEn. *Pilea virorum sunt, mitrae foeminarum, quas Calanticas dicunt.* Distinguit à mitris Ulpianus Pandect. lib. 38. *Ornamentorum haec, vittae, mitrae & semimitrae, calantica, acusve* &c. Ἄμπυκα appellat Lycophr. p. 121. Ubi interpres: Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον. Lege, κεφαλοδέσμιον. Et pag. 132. Δέδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς. MUNCK. *Balteus* quaevis cinctura est, id quod patet e Servio ad Virg. v. AEn. vs. 313. *Balteus non tantum dicitur, quo cingimur, sed etiam a quo arma dependent.* Ergo inprimis notat id, quo cingimus sive caput, seu humeros, sive pectus, seu etiam pedes. Consule Bart. & Vlit. ad Nemesiani Cyneget. vs. 92. e quibus posterior docet *Balteum* praecipue dici, quod tunicam in medio homine cingit. Recte itaque *Balteum* noster vocavit id, quo Ulysses pectus sibi vinciret. *Balteum* hoc adpellavit Lycophron. vs. 758. ἄμπυκα, quam vocem proprie notare diadema, reticulum, fasciam, qua mulierum coma redimitur, recte docent Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 118. & ad O. Isthm. II. vs. 2. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 125. p. 731. & Cl. Graevius in Lect. Hesiod. cap. 25. pag. 131. Verum etiam aliud quid notat interdum. Si consulamus Scholiastem Aristophanis in Acharn. vs. 671. is docebit, etiam notare τὸ πτελέχον, & ab ipso Aristophane pro ambitu sive operculo poculi sumi videbimus. Si Scholiastem Euripidis in Hecuba vs. 464. inspiciamus, discemus ΑΜΠΥΚΑ quidem proprie esse, ornamentum quoddam auro gemmisque distinctum, quod mulieres circum capita gestant, verum etiam metaphorice ΑΜΠΥΚΑΣ dici διαχρύσους χαλινοὺς *inauratos fraenos*. Rota, ad quam Ixion ligatus dicitur, ἄμπυξ vocatur a Sophocle in Philoctete vs. 679. ubi Vet. Schol. κατ' ἄμπυκα explicat per κατὰ τροχόν. Itaque ἄμπυξ Lycophronis, & *Balteus* Hygini parum differunt. κρήδεμνον Ulyssis vero apud Homerum non notat κεφαλόδεσμον tantum, verum etiam velamentum, quod tegebat totum pectus, quo κρηδέμνῳ Ulysses usus est ἀντὶ ταινίας in insula Samothrace ad exemplum eorum, qui, Sacris Deorum Cabirorum initiati, circa ventrem taenias purpureas habebant, & ita e maximis tempestatibus servabantur, quibus sacris initiatus etiam fuit Ulysses. consule Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argonaut. vs. 917. de κρηδέμνῳ hoc latissime egit Doctiss. Guthberlethus de Mysteriis Deorum Cabirorum cap. 9. Sic Homerus κρήδεμνα vocat Moenia totam urbem cingentia Iliad. Π. vs. 100. ubi Schol. De hac fabula vide Philostratum etiam lib. VII. cap. 22. de Apollon. Tyan.

1 INSULAM PHAEACUM] Corcyram puta. Vide Serv. ad AEn. III. 291. MUNCK.

2 EX ARBORUM FOLIIS SE OBRUIT] Manuscr. Barthianum ipso teste habet, *operuit*, quod non contemno, cum alterum fere damnum aut exitium illius notet, qui obruitur. Nil tamen censeo mutandum. Vide c. 195. SCHEFF. Barthius ex MS. profert Advers. VIII. 6. *operuit.* Homerus quidem Odyss. E. vers. 491. Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. Vulgatum tamen praefero, quia è foliis erepsisse mox sequitur. Ad hoc *obruere* familiare huic scriptori est verbum. Cap. 147. *Clam in igne obruebat.* 171. *Titionem in media regia obruit.* 195. *Corium in terram obruerunt:* Apitius lib. I. *Si hordeo obruas, illaesas invenies.* Vellejus II. 19. *Nudus ac limo obrutus.* MUNCK.

Alia

ex cicatrice Ulyssem esse cognovit. Postea procos, [7]Minerva adjutrice, [8] cum Telemacho filio & duobus servis interfecit sagittis.

CXXVI. *Ulyssis cognitio.*

ULYSSES ab Alcinoo rege Nausicaae patre cum esset muneribus dimissus, naufragio facto, nudus Ithacam pervenit, ad quamdam casam suam, ubi erat nomine Eumaeus sybotes, [9] hoc est, subulcus pecoris. quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumaeus eum non recognoscebat, quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutave-

Alia de Ulysse Plut. de Aud. Poet. pag. 27.

3 NAUSICA] Scribendum *Nausicaa* ex Homero, cui est Nausicaa. Idem vitium est in sequenti capite, ubi pro *Nausicae*, *Nausicaae* legendum. SCHEFF. Ita recte ediderunt Micyllus & Commelinus. Perperam *Nausica* Lugdunensis. MUNCK. De rege ipso Phaeacum *Alcinoo* videndi Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 492. Conon Narrat. 3. apud Photium Biblioth. p. 425. & Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 25.

4 LAVANDUM TULIT] Lego *lavandam.* Allusit ad hanc fabulam Ovid. Priap. c. 69. *Hujus & Alcinoi mirata est filia membrum Frondenti ramo vix potuisse tegi.* Ἐγεγόνητο nempe, non προσέῤῥαπτο. Hybreas in controversia de illo, qui tribada deprehenderat, & occiderat, ut est apud Senecam Contr. II. lib. I. Ἐγὼ δ' οὐκ ἐζήτησα πρότερον τ' ἄνδρα, γεγόνηται ἢ προσέῤῥαπται. Ita lego illum locum. Notus est hellenismus. Ut *Vir* apud Latinos, ita & ἀνὴρ apud Graecos pro virilitate ponitur. Vide Lucian. p. 147. tom. II. ed. Bened. Quod sequitur in eadem controversia, εἶδε φιλάῤῥενα μοιχὸν ἔλαβον, verterim, *ecce virorum amantem adulterum cepi.* Ita tribada appellat, quod mulier nata vir esse desideraret, & virile negotium ageret. Dignum Thebano aenigmate monstrum, de quo Martial. I. 91. Hierocles in Facetiis: εἶδε ὡς τρώγει καὶ περιπατεῖ. *Vide ut comedat & ambulet.* Gloss. Philox. *Vide*, εἶδε, βλέπε. leg. εἶδε. MUNCK. Vide Pausan. lib. I. cap. 22 p. 52.

5 POST VICESIMUM ANNUM] De Ulyssis erroribus disputans ampliss. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 53, 54, 55. recte observat Ulyssem post decennale Trojae bellum totidem annos errasse, & ita a patria sua viginti annis abfuisse, quod & hoc ipso loco probatur.

6 AB HOMINIBUS IGNORARETUR] Malim *omnibus.* Nisi forte putas homines opponere eum cani, à quo agnitus fertur cap. 126. Cicero lib. I. ep. 10. *Illo si veneris, tanquam Ulysses, cognosces tuorum neminem.* Lepide sermonem convertit ab Ulysse ad ipsius Valerii humilitatem ac solitudinem, ut recte animadvertit Manutius. MUNCK.

7 ET EURYCLEA] Scribendum censeo, *At Euryclea.* SCHEFF.

8 CUM TELEMACHO] Qui postea a Sirenibus interfectus dicitur ab Hephaestione lib. VII. apud Photium pag. 490.

Ad CAP. CXXVI.

9 HOC EST, SUBULCUS PECORIS, QUEM CANIS] Barthius haec verba sic existimat legenda. *Subulcus, quem canis pecoris.* Mihi necessarium non videtur, ut mutetur quidquam, praeter distinctionem, quae post *Subulcus*, non *pecoris* collocanda. Solet quippe noster istiusmodi trajectionibus non ita infrequenter uti, quod jam alibi notatum est. SCHEFF. A glossa haec esse suspicor. Neque enim Hygini est interpretari semper Graecanica vocabula. Vide cap 26. 30. 188. 190. 199. Facit id tamen cap. 12. *Monocrepis, id est, uno pede calceatus.* 71. *Epigoni, id est, filii.* 92. *Eride, id est, discordia.* 188. *In haliaetum, id est, aquilam marinam.* 200. *In Daedalionem, id est, accipitrem.* Barthius heic legit, *Quem canis pecoris.* Cl. Schefferus mutat tantum distinctionem, *subulcus. pecoris quem canis.* Scio satis Latinè ita posse dici canem pastoritium. Jobi cap. XXX. vers. I. *Quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei.* Dubito tamen nonnihil, an tam levi medicinâ satis sanatus sit locus. Nam canis ille, qui Ulyssem agnoscebat, non Eumaei erat canis, nec custos pecoris, sed quem Ulysses, antequam ad bellum Trojanum proficisceretur, enutriverat. Nomine *Argum* fuisse memorat Homerus Odyss. P. 291. Vide ibi Schol. & Etymol. in Ἄργος. Tῷ *sybotes* nec Manilius uti est veritus lib. V. *Et fidum*

taverat. Eumaeus eum rogavit, [1] unde esset. & ille ait, se naufragio huc pervenisse. quem cum pastor interrogaret, an Ulyssem vidisset: dixit se comitem ejus esse, & signa & argumenta coepit dicere. quem mox Eumaeus casa recepit, cibo potuque animavit. Quo cum venissent famuli, missi solito more pecora petitum, & ille interrogasset Eumaeum, qui essent: ait, Post Ulyssis profectionem, [2] cum jam tempus intercederet, proci Penelopen in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam [3] detexuero, nubam. [4] Quam interdiu detexebat, & sic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Ulyssis discumbunt, & pecora ejus consumunt. Tunc Mi-

dum Laertiadae genuere syboten. MUNCK. Ὕφορβον Εὔμαιον vocat Theocritus Idyll. XVI. vs. 54. quem consulas oportet. De hoc Eumaeo plura narrabit Plutarchus in Quaest. Graec. Tom. II. pag. 294. ut & de Ulysse. & lib. VII. Sympos. Quaest. 4. p. 704.

1 UNDE ESSET, ET ILLE AIT] Illud *&* natum ex praecedentis vocis syllaba ultima videtur. plane uti factum praecedenti capite. SCHEFF. Τὸ *&* delet, me non nolente, Schefferus. MUNCK.

2 CUM JAM TEMPUS INTERCEDERET] Barthius Ms. suum post vocem *tempus* interserere ait vocem *ingens*. SCHEFF. Barthius Adv. X. 20. ex membranis, *tempus ingens intercederet.* Quod sane vulgato longè est melius. MUNCK. Quod Ms. Barthii *ingens* exhibet post *tempus*, repudiandum quidem non est, quamvis nec cum Munckero adsciscì illud opus sit. De hac enim ellipsi adeatur cum multis aliis Burmannus ad Phaed. IV. 18. WOPKENS. De numero & lusu procorum Penelopen ambientium consule Athenaeum lib. I. cap. 14. pag. 16, 17.

3 DETEXUERO] H. e. texendo absolvero. Titinnius Fullonibus: *Quae inter decem annos nequisti unam togam detexere.* Gloss. Cyrill. Ἐκτέμνω ἱστὸν, *detexo.* Philox. *Detexo*, Καθαίρω ἱστόν. Bene Servius in Ecl. II. 72. *Detexere, perficere, finire, multum texere. Nam DE modo non minuentis est, sed augentis.* Μελαφοεικῶς Nemesianus Ecl. III. 15. *Jamque ego Baccheos ortus, & semina vitis Ordine detexam.* Et Virgil. Ciri: *Coeptum detexere munus.* Sulpicia in Satyrâ. *Fabellam permitte mihi detexere paucis.* Quo in versu *pacis* legendum censet Illustris Heinsius, cum tota Satyra in pacem Domitiani invehatur. In eodem doctissimae poëtriae carmine, ut in transitu hoc dicam, vereor ne frustra exagitent illum versum Douza in Schediasmate suo, & Scioppius in Verisimilibus, quem distinctione aliqua ita clariorem reddo: *Teque, quibus, princeps & facundissima, calles, Aggredior.* Aggredior te, inquit, ô princeps & facundissima Musarum, iis numeris, quibus tu calles & perita es prae caeteris; heroicis puta. Facundissimam esse Calliopen nomen ipsum indicio est. Principem etiam facit Naso V. Met. 662. *Finierat doctos è nobis maxima cantus.* Et merito *princeps* audit, cum ejus inventum dicatur ποίησις. Vide Tzetz. ad Hesiod. pag. 7. ed. Heins. Hesiodus ipse Theog. Καλλιόπηθ᾽. ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων. Vide ibi σχολ. παλ. *Callere carminibus* satis Latinè dicitur. Justinus lib. XXIV. 4. *Augurandi studio callere.* Solin. cap. 13. *Callere arte sagittaria.* Petron. *His ego callens artibus.* Capella lib. III. *Foeminam tali multorum curatione callentem.* Virgilius lib. IV. contra Eutych. *Quem callens astris quaesivit cura magorum.* Valer. Max. VIII. 12. *Qui quotidiano ejus usu callent.* MUNCK.

4 QUAM INTERDIU DETEXEBAT] Barthius sic legit ex Ms. *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.* Probo. Nam *detexere* non est solvere, quod textum est, sed texturam finire. Ideo supra dicebat, *cum detexuero.* Non ergo *detexebat*, quia sic nubendum ipsi fuisset, verum *retexebat*, id est, quod detexuerat ante, & post solverat, texebat de novo. SCHEFF. Barthius ex conjectura non ex MS. ut vir Cl. putabat, *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.* Quod probo vehementer. *Retexere* est resolvere. *Resolvere stamen* dicunt Propertius, Silius & Seneca, ut observavit Illustris Heinsius ad Ovid. Met. p. 43. Propertius lib. II. el. 7. *Conjugium falsâ poterat simulare Minervâ, Nocturno solvens texta diurna dolo.* Ovid. III. Am. El. 9. *Tardaque nocturno tela retexta dolo.* Eleganter Apulej. *Omnem calumniae textum retexo.* MUNCK.

5 EFFIGIEM SUAM EI RESTITUIT. SUBITO SYBOTES] Illud *Subito*, existimo cum praecedenti *restituit* connectendum, minus enim convenienter dicitur Sybotes subito vidisse, quia prius

Minerva [5] effigiem ſuam ei reſtituit. Subito ſybotes ut vidit Ulyſſem eſſe, tenens amplectenſque lachrymari coepit prae gaudio, & admirari quid eſſet illud, quod eum inmutaverat. Cui Ulyſſes ait, Craſtino die perduc me in regiam ad Penelopen. Quem cum duceret, Minerva [6] ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumaeus ad [7] mneſteras perduxiſſet, [8] & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc [9] Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imo inter ſe luctentur, & victor accipiet [10] ventriculum fartum & harundinem, [11] unde victum ejiciat: qui cum luctati eſſent, & Ulyſſes [12] Irum adploſiſſet, atque

prius videre non poterat, quam Ulyſſis ſpecies eſſet immutata. SCHEFF.

6 Ei iterum faciem mendici] Barthius, *faciem in mendici*, quod eſt optimum. SCHEFF. Barthius, *Ei iterum faciem in mendici.* Quod amplectitur Cl. Schefferus. Ego mallem tamen, *Eum iterum in faciem mendici.* Virg. AEn. XII. 623. *In faciem converſa Methyſci.* Noſter cap. 189. *Commutat eum in hoſpitis figuram.* MUNCK. Emendant *M. ei iterum faciem in mendici tr.* vel *M. eum iterum in faciem mendici tr.* Sed loci integritas omne remedium reſpuit. Solenni enim *ὑπαλλαγῇ transformari, mutari* &c. dicuntur, in quae alia transformentur, mutentur, vel quae alterius vice dentur vel adſciſcantur. Sic *album mutare colorem*, pro adſciſcere pro alio, Fab. CXXXVI. *qui ter in die colorem* mutaret, . . *primùm* album, *ſecundo* rubrum, *deinde* nigrum. Paulinus v. Mart. v. 155.

Permutat *niveum deſcendens unda colorem.*

Alcimus Avitus II. 63.

Et nunc ſaepe hominum, nunc ille in ſaeva ferarum
Vertitur ora, ſubinde novos mutantia *vultus.*

Ovidius Metam. I. ineunte:

In nova fert animos mutatas dicere formas
Corpora. Di coeptis (nam vos mutaſtis *& illas)*
Adſpirate meis.

Ubi non erat, cur Francius vellet, *nam vos mutaſtis in illa*, vel *namque has mutaſtis in illas.* Ruffinus Hiſt. Euſeb. l. I. . . *in hanc vitam* . . *deciderunt, ac terrae* . . *habitaculum pro paradiſi deliciis commutarunt*: id eſt, ac pro terrae habitaculo p. delicias comm. Dictys Cret. VI. 9. mutata *Phrygia veſte*: i. e. Locrenſi veſte in Phrygiam. Tacitus Hiſt. II. 80. *Statuiſſe Vitellium, ut Germanicas legiones in Syriam ad militiam opulentam quietamque transferret: contra Syriacis legionibus Germanica hiberna* . . *mutarentur*: i. e. Sua hiberna Germanicis hibernis mutarentur. Sed jam Lambinus ac Bentlejus ad Horat. aliique alibi hanc formam obſervarunt. WOPKENS.

7 Mnestras] Μνηςῆρας. MICYLL.

8 Et cum ancillis discumberent] Exiſtimo ſcribendum *& cum ancillis illi diſcumberent.* Vocula haec excidit ob ſimilitudinem litterarum, quae ſunt in voce *ancillis*. SCHEFF. Cl. Schefferus, *cum ancillis illi diſcumberent.* Eſt tamen, cur dubitare poſſis, ſi conſideres illa, quae ad cap. 8. annotavi. MUNCK.

9 Melanthius] *Antinous.* MICYLL.

10 Ventriculum farsum] Scribo *ventriculum fartum.* Sermo eſt de ventriculo caprino farto, & toſto ad ignem, in cibum, uti conſtat ex Homero. SCHEFF. An *fartum*? Auſon. Perioch. Odyſſ. 18. *Caprini ventris omentum.* Ἤνυστρον eſt τοῖς ὁ Deuter. XVIII. 3. Homer. vers. 44. γαςέρα αἰγὸς appellat. Gloſſae Iſidor. *Scrutulus, ventriculus fartus.* In notis Tyronis p. 167. inter cibaria invenio numerari *Suericulum.* Fort. *ventriculum.* niſi *vericulum* mavis à veru. Sed verius videtur *utriculum.* Sanè *utriculum porcelli* habes apud Apit. lib. VIII. cap. 7. Poſſis tamen excuſare *farſum* per archaiſmum. *Farſum* vetuſtiſſimos dixiſſe oſtendit *farſura*, quo Tertullianum uſum obſervat Scaliger ad Varron. pag. 242. Petron. Fragm. Trag. pag. 54. *Niſi epidipnis eſſet allata, turdis iligine*, (leg. *ſiligine* cum Nob. Heinſio) *uvis paſſis, nucibuſque farſis.* Ita antiquus codex habuit, non *fartis*, ut ediderunt. Apitius lib. IV. cap. 2. *Mittes longanones* (leg. *longabones*) *porcinos ex jure Tarentino farſos, conciſos* &c. lib. V. cap. 3. *Piſa farſilia.* VIII. 7. *Porcellus farſilis.* Adde, quae obſervavit Borrichius in ſuis cogitationibus ad Voſſii Librum de Vitiis Sermon. MUNCK.

11 Unde] I. e. quâ. Vide not. ad cap. 112. MUNCK.

12 Irum applosisset] *In terram.* MICYLL.

atque eum ejeciſſet, Eumaeus in mendici perſona Ulyſſem ad Euryclia nutricem perduxit, dicitque eum ſocium Ulyſſis fuiſſe, [1] cui cum vellet, Ulyſſes ei os compreſſit, atque Penelopen [2] & eam praemonuit, ut arcum & ſagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendiſſet, eam uxorem duceret. [3] Quae cum fecit, inter ſe certarent. & nemo [4] poſt intenderet, [5] Eumaeus ait deridendi gratia, [6] demus * non pateretur Melanthius, qui erat * Eumaeus arcum ſeni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio ſervo. [7] Is clam procis deprehenſus eſt, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim ſecuit, [8] atque [9] domum ſuam cum conjuge potitus eſt. Ancillas autem ſuas juſſit corpora eorum ad mare deferre, in quas

CYLL. Ita rectè Leidenſis & Schefferi editio, ut conjectaverat quoque Barthius, niſi quod *terrae* addi volebat. *Iterum* malè Commelinus & Micyllus ediderunt: quorum ille tamen in erratis, ita ut heic legitur, legendum eſſe benè monuit. Plena oratio eſt, *Irum terrae applosiſſet.* Apulejus VI. Met. *Protinus terrae applodo.* Et IX. *Terrae graviter applodit.* Sueton. Aug. 96. *Afflixit & ad terram dedit.* Domit. cap. 23. *In terram arietavit.* Hom. de Iro Od. Σ. 97. Κὰδ δ' ἔπεσεν κονίησι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας, Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. Malui antehac *afflixiſſet.* Sed *affligo* & *applodo* idem. Gloſſ. Cyrill. Προσρήσσω, *inlido*, *applodo*, *adlido*, *adfligo*. *Plodo* archaicum eſt pro *plaudo.* Diomedes lib. I. *Plaudo frequens eſt apud veteres plodo, eâ conſuetudine, qua au ſyllaba cum o commercium habet, ut cum dicimus clauſtra & cloſtra, cauda & coda, & ſimilia.* Sanè coda, copo, plodo invenias etiam in Fragm. Petron. Trag. cui & *lotam* pro *lautam* puto reſtituendum pag. 36. *Etiam videte, quam porcus ille ſilvaticus lotam comederit glandem.* Ita lego, pro *totam glandem.* Intelligit autem *Thebaicas & caryotas*, de quibus loquutus erat in praecedentibus. MUNCK.

1 CUI CUM VELLET] Barthius exiſtimat legendum, *cui cum ulularet.* Ego nil invenio in hiſtoria, quod illud *ularet* poſſet ſtabilire. Quare cum Micyllo deeſſe aliqua hic cenſeo. SCHEFF. Merito locus hic ἠστέρισαι. Deſunt enim heic illa, quae habes capite praecedenti. Poſtularet hiſtoria & contextus fabulae ex Hom. Odyſſ. vers. 477. & ſeqq. *At Euriclia, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyſſem eſſe cognovit. Quae cum exclamare eum eſſe Ulyſſem vellet, Ulyſſes ei os compreſſit.* Vel cum Auſonio Periocho XIX. *Quae cum multa alia quaerere vellet* &c. MUNCK.

2 ATQUE PENELOPEN ET EAM] Quam? nutricem Euryclíam? Atqui ſequitur de una tantum *daret.* Neque aliter habetur in hiſtoria. Quare lego, *atque Penelopen etiam praemonuit.* SCHEFF. *Etiam* Cl. Schefferus. Accedo ejus conjecturae, cum mox ſequatur, *quae cum fecit.* MUNCK.

3 QUAE CUM FECIT INTER SE CERTARENT] Haec omnia ſe habent peſſime. Scribendus totus locus ita videtur: *quae cum fecit, & inter ſe certarent, & nemo poſſet intendere, Eumaeus ait* &c. SCHEFF. Conjectavi antehac, *Quae fecit. Cum inter ſe* &c. Cl. Schefferus in indice ſubaudiri per ellipſin *ut* putat. At in notis ad hunc locum emendat: *Quae cum fecit, & inter ſe certarent.* Quod praefero, cum ſciam diverſos modos etiam alibi à noſtro copulari. Vide not. ad cap. 148. Sed Nobil. Heinſius emendat: *Qui cum confeſtim inter ſe certarent.* MUNCK.

4 POST INTENDERET] *Poſſet intendere.* MICYLL. In Micylli editione, *poſt intendere.* Inde fecerim, *poſſet intendere.* Quod & Micyllo viſum fuit. Confer Priap. c. 69. MUNCK.

5 EUMAEUS AIT DERIDENDI GRATIA] Inciſum ponam poſt τὸ ait. Simulat Eumaeus ſe favere procis. MUNCK.

6 DEMUS * NON PATERETUR] Locus palam defectus eſt. Forte ſcripſit, *Demus etiam huic mendico experiundi poteſtatem. Cum non pateretur Melanthius, qui erat fautor protervíae procorum, Eumaeus arcum* &c. Vide Hom. Odyſſ. XX. & XXI. apud quem non Eumaeus, ſed Telemachus Ulyſſi tradit arcum. MUNCK.

7 IS CLAM PROCIS DEPREHENSUS EST] Haec verba parentheſi debent includi. Eſt autem *clam procis*, ipſis neſcentibus. SCHEFF.

8 ATQUE] *Itaque* Cl. Schefferus, hoc eſt, *& ita.* Non malè. MUNCK.

9 DOMUM SUAM POTITUS EST] *Domo ſua.* MICYLL. Emendo *itaque domum ſuam*, hoc eſt, *& ita.* Micyllus putat *Domo ſua* legendum, ſine causa, cum & hic caſus verbo *potiri* adjunctus legatur

quas rogatu Penelopes poſt caedem procorum Ulyſſes animadvertit.

CXXVII. *Telegonus.*

TELEGONUS Ulyſſis & Circes filius, miſſus à matre, ut genitorem quaereret, tempeſtate in Ithacam eſt delatus: ibique fame coactus, agros depopulari coepit. Cum quo Ulyſſes & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulyſſes [10] à Telegono filio eſt interfectus: quod ei reſponſum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem poſtquam cognovit, qui eſſet, juſſu Minervae, [11] cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in inſulam [12] AEaeam ad Circen Ulyſſem mortuum depor-

legatur optimis ſcriptoribus. SCHEFF. Plaut. Amphitr. I. I. *Ut ſalvi potiremur domum.* Ne corrigere velis cum Micyllo, *domo ſua.* Servius ad AEn. III. 278. *Legimus & per accuſativum, ſed uti non poſſumus.* Terentius: *Patriam potitur commodam.* Lege, *patria commoda.* quomodo rectè adducit Diomedes lib. I. Locus eſt Adelph. v. ſc. 4. vers. 17. Creberrimè eâ ſyntaxi uſum Juſtinum oſtendit in Indice Freinshemius. Confer Sanctii Minerv. lib. III. MUNCK.

Ad CAP. CXXVII.

10 A TELEGONO] Hor. lib. III. Od. XXIX. *Telegoni juga parricidae.* Ad quem locum, ut & ad Epod. I. conſule veterem Commentatorem. Parthenius Erot. cap. 3. alios ſecutus eſt auctores: Καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον, ὑπὸ τοῦδε ἀπειργάσθαι, πρός τε αὐτὸς αὐτοῦ γυναικὸς τρωθεὶς ἀκάνθῃ θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν. MUNCK. Cum Parthenio facit Philoſtratus lib. VI. cap. 32. de Apoll. Tyan. adde ibi Olearii notas. ſed Parthenius, Philoſtratus, & Scholiorum brevium auctor Homeri locum Odyſſ. Λ. vs. 133. intellexerunt alio modo, quam interpretatur Hephaeſtion. lib. IV. apud Photium pag. 482. ἐν Τυῤῥηνίᾳ φασὶν εἶναι Ἁλὸς πύργον καλούμενον. Ὀνομασθῆναι δὲ ἀπὸ ΑΛΟΣ Τυῤῥηνῆς φαρμακίδος, ἣ Κίρκης θεράπαινα γενομένη, ἀπέδρα τῆς δεσποίνης. Πρὸς ταύτην δέ φησι παραγενόμενον τὸν Ὀδυσσέα εἰς ἵππον μετέβαλε τοῖς φαρμάκοις, καὶ ἔτρεφε παρ' αὐτῇ ἕως γηράσας ἐτελεύτησεν. &c. Cum Noſtro Tzetzes ad Lycophron. 805. & vs. 818. p. m. 91. & Proclus in Chreſtomathia apud Photium pag. 981. μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοοῦντος, ὡς πατὴρ εἴη, κτείνεται. Conſule Serv. ad II. AEn. 43. Salvagnium ad Ovidii Ibin. vs. 569. & Ciofanum a Cl. Burmanno ibi citatum ad lib. I. Triſt. El. I. vers. 114. Item Meziriac. ad Ovidii Epiſt. I. Heroid. p. 100. & ſeqq. Alia de Telegono patrem quaerente refert Plutarchus in Parall. T. II. pag. 316. Fuit & alius ante hunc Telegonus AEgyptiorum rex. Apollodor. lib. II. pag. 77.

11 CUM TELEMACHO ET PENELOPE REDIERUNT] Diximus de iſtâ ſyllepſi ad cap. 6. Curt. IV. 5. *Pharnabazus cum Apollonide & Athenagora vincti traduntur.* Nepos Phocion. cap. 2. *Demoſthenes cum caeteris plebiſcito in exilium erant pulſi.* MUNCK.

12 IN INSULAM AEACAM] *AEaeam.* MICYLL. Imo, in *inſulam AEaeam.* Sic enim Homerus ipſe nominat. SCHEFF. Lege *AEaeam,* ut habet margo editionis Micylli. Cretenſis Dictys lib. VI. *Telegonum, quem Circe editum ex Ulyſſe apud AEaeam inſulam educaverat.* Confer Servium ad AEn. VII. 10. VIII. 385. Perperam etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Baſ. Εἰς τὴν Αἰαυλὴν νῆσον Κίρκης. Leg. Αἰαίην. Hom. Odyſſ. Κ. vers. 135. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε Κίρκη. Ibi Scholiaſtes: Ἀυτὴν ἔνιοί φασι τὸ νῦν Κιρκαῖον ὄρος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Convenit hoc cum illis, quae Strabo tradit lib. V. pag. 255. edit. Xylandri. Idem Scholiaſtes ad Odyſſ. I. 32. *AEaeam* dici Circen ait ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχίδος. Αἰαία γὰρ, inquit, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. An ſcribendum Αἶα? Ita putes. Strabo lib. I. pag. 42. Ἥτε Αἶα δείκνυται περὶ Φᾶσιν πόλις. Nec aliter Scholiaſtes Pindari Pyth. Od. IV. pag. 105. edit. Francof. aut Apollonius & ejus Scholiaſtes Argon. II. 419. Quibus & Tzetzes accedit ad Lycophr. pag. 161. Αἶα πόλις Κολχίδος. Facit tamen cum Homerico illo interprete Etym. magni auctor in Αἰαίη. Αἰαίη, inquit, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ Αἰαίην δολόεσσαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. Ad quem locum Sylburgius: Ἀπολλωνίας ſi' au-

ctor

deportarunt, ibique sepulturae tradiderunt. Ejusdem Minervae monitu [1] Telegonus Penelopen, Telemachus Circen duxerunt uxores. [2] Circe & Telemacho natus est Latinus, qui ex suo nomine [3] Latinae linguae nomen inposuit. Ex Penelope & Telegono natus est Italus, qui [4] Italiam ex suo nomine denominavit.

CXXVIII.

ctor scripsit, fortasse significare voluit AEaeam alio nomine Apolloniam fuisse dictam, aut legendum, Ἀπολλώνιος. Posterius verum est. Verba enim Apollonii sunt, Αἰαίην δολόεσσαν. At ab *AEaea* non potest formari adjectivum *AEaeus*, sed ab *AEa*, Αἶα. Hyginus cap. 125. *AEnariam* vocat Circes insulam. AEnariam ponit inter illas insulas Mela, quae Italico littori objacent. An igitur AEnaria Circaea illa terra est, cujus lib. VII. meminit Virgilius? Non memini hoc legisse. Puto apud Hyginum etiam illo loco *AEaeam* rescribendum. MUNCK. Αἰαίη, sive Αἰαία, & Αἶα Graecis dicitur, a Latinis *AEa*, & *AEaea*. Apollon. Rhod. lib. III. Argon. vs. 1073. Ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας. ubi Vet. Schol. νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. αὐτὴ δέ ἐστι Κόλχων μητρόπολις. lib. IV. vs. 661. Ἶξον δ' ΑἸΑΙ'ΗΣ λιμένα κλυτόν. ubi Vet. Schol. ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Τυῤῥηνίαν, καὶ Ἰταλίαν. ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν. De habitaculo Circes Vide Eund. ad lib. III. vs. 311. Sed vs. 277. *AEam* vocat Apollonius, atque ita Valerium Flaccum ac Strabonem adpellasse docet J. Fr. Gronovius ad Livium lib. XXVII. cap. 47. Circe ipsa *AEaea* vocatur, nempe ab urbe Colchorum *AEa* a Virgilio III. AEn. vs. 368. Sed dissentiunt ibi interpretes, ut testatur Servius, qui ipse aestuat. De hoc epitheto, & Servii loco, pro *asperantium* (quamquam in aliis Edd. legitur *aspernantium*) *desperantium* legentem consule Meziriacum ad Ovidii Epistol. VI. Heroid. pag. 64, 65. Servii sententiam explosit Pintianus ad P. Melam lib. II. cap. VII. §. 109. additque *AEaeae* ibi nomen insulae, non cognomen esse Circes. & ita *AEaeam* vocat Philostratus cap. X. Heroic. §. 12.

1 TELEGON. PENELOP.] Vid. Meziriac. ad Ovidii I. Epist. Heroid. pag. 105.

2 CIRCE ET TELEMACHO] Scribe, *Circe ex Telemacho.* SCHEFF. Ita & Galatas apud Festum in *Roma*. Constant. Geopon. lib. XI. cap. 3. Cl. Schefferus corrigit, *Circe ex Telemacho.* Non video rationem. Servius ad AEn. XII. 164. diversus ab Hygino abit. *Latinus*, inquit, *secundum Hesiodum in* ἀσπιδοποιΐᾳ *Ulyssis & Circes filius fuit, quam multi etiam Maricam dicunt.* Scribe Θεογονίᾳ in Servio. Nam locus ille, ubi hoc tradit Hesiodus, legitur Θεογ. vers. 1013. Eandem genealogiam refert ad AEn. I. 277. In quo ὁμόψηφον habet Stephanum in Πραίνεστος, & Eustath. in Dionysium. Ad AEn. III. 171. scribit: *Appellata Ausonia ab Ausonio Ulyssis & Calypsus filio: & primo pars, postea omnis Italia nominata.* Lege, *Ausone.* Festus: *Ausoniam appellavit Auson Ulyssis & Calypsus filius* &c. Adde Schol. Apollon. IV. 553. Eustath. in Dionys. vs. 78. Ulyssi ex Circe natum scribit, additque Ethnicographum Atlantis eum & Calypsus facere filium. Callias Agathoclis prodidit, Latinum illum fuisse unum è manu Trojanorum fugientium, Ilio capto. Tzetzes ad Lycophron. Herculis filium ex Fauni uxore p. 183. & 186. MUNCK. *Latini* genealogiam refert Servius ad X. AEn. 76. qui ad VII. AEn. vs. 47. plures fuisse *Latinos* ex Hygino docet

3 LATINAE LINGUAE] Cur tandem linguae magis, quam genti, quae ea lingua utitur? Sane lingua nomen habet a gente, non vice versa. Puto nostrum scripsisse, *Latinae terrae*, post sciolum adjecisse glossam *linguae*, qua innuebat, & ipsam inde accepisse nomen suum. Denique retentum esse nomen *linguae* ab imperitis monachis, qui eam magis scilicet, quam terram cognitam habebant. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus, *terrae.* Videri tamen potest linguam pro gente posuisse. Zachar. cap. VIII. 23. Δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν. Lactant. III. 25. *Populumque ex omni linguâ, & conditione, & sexu, & aetate conflari.* Servius ad AEn. VIII. 322. *Quidam ferunt à Latino dictum Latium, alii ipsum Latinum à Latio.* Sed istum Latinum Fauni filium rectius faciunt alii. Vide Augustin. C. D. XVIII. 16. MUNCK. Schefferus emendat *Latinae terrae:* minore tamen mutatione legeris *Latinae genti.* WOPKENS.

4 ITALIAM] Varro II. R. R. cap. 5. à bubus habere eam nomen existimasse quosdam scribit. *Graecia enim, inquit, antiqua, ut scribit Timaeus, tauros vocabat* Ἰταλὸς. Unde Festus: *Italia dicta, quod magnos Italos, hoc est, boves habebat.* Et Tzetzes, qui se tam multae lectionis esse gloriatur, Chiliad. I. 36. Τυῤῥηνοὶ γὰρ Ἰταλὸν καλοῦσί πως τὸν ταῦρον. Quibus adde, quae Isacius habet ad

CXXVIII. *Augures.*

[5] AMYCUS Elati filius, [6] Mopſus Ampyci filius, Amphiaraus [7] Oeclei vel Apollinis filius, Tireſias [8] Eueris filius, [9] Manto Tireſiae filia, [10] Polyidus Coerani filius, [11] Helenus Priami filius, Caſſandra Priami filia, Calchas Theſtoris filius, [12] Theoclymenus [13] Theſtoris

ad Lycophron. pag. 183. Servius ad AEn. I. 26. *Italus rex Siculorum profectus à Sicilia venit ad ea loca, quae ſunt juxta Tiberim, & ex ſuo nomine appellavit Italiam.* Adde Jun. Animad. lib. I. cap. 22. In alia omnia abit doctiſſimus Bochartus in Canaan lib. I. cap. 33. MUNCK. Ab Hercule Italiae nomen inditum eſſe a bove *Italo* Tyrrhenis dicto dicit Apollodor. lib. II. pag. 125. Thucydides, jam a Servio ad VIII. AEn. vs. 328. citatus, ait lib. VI. cap. 2. ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ βασιλέως τινὸς Ἀρκάδων τοὔνομα ἔχοντος οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. qui locus etiam non fugit Junium. Regem Siciliae vocat Italum, unde Italiae nomen. Serv. ad I. AEn. 533. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 78. nihil determinat.

Ad CAP. CXXVIII.

5 AMYCUS ELATI] Legendum eſt *Ampycus*? Ita namque mox vocatur, & conſtat ex Pauſania. SCHEFF. *Ampycus* Cl. Schefferus ex Pauſania. Sed ille non Elati, ſed Titaeronis erat filius, ut vult Tzetzes ad Lycophron. pag. 127. ed. B. ſ. Steph. pag. 143. MUNCK.

6 MOPSUS AMPYCI] Vide ſupra cap. 14. Clemens Strom. lib. I. Μόψος Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς. Sed ille alius fuit ab hoc Ampycide. Bene alterum ab altero diſtinguit Tzetzes in Lycophron. pag. 143. Lactantio ad Stat. Theb. III. 521. eſt *Apollinis & Himantis filius.* Scribe *Mantus* vel *Mantonis.* cujus & Conon cap. 6. meminit apud Photium. Tireſiae facit filium Euſtath. in Dionyſ. p. 60. Cicero I. de Div. *Amphilochus & Mopſus Argivorum reges fuerunt, ſed iidem augures.* MUNCK. Idem Tzetzes ad Lycophron. vs. 980. repetit. οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὅν λέγει, ὁ ΜΟΨΟΣ ἐστὶν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου, οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενίου θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεος ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. οὗτος οὖν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει &c. Itaque Merulam alioſque ſequi non poſſumus in Ovidio I. Ex Ponto IV. vs. 37. legentes: nec *Himantide natus.* cum vel Tzetze ex uno ſatis manifeſtum eſt, *Mopſum* non *Himantis*, ſed *Mantus* fuiſſe filium. De utroque *Mopſo* videndus cl. Burm. in Catal. Argon. Athenaeus lib. II. cap. 13. eum etiam Mantûs filium vocat pag. 208.

7 OECLEI VEL AP.] Mallem, *Joclei.* Nam Pauſaniae eſt Ἰοκλῆς in Heliacis. SCHEFF. Cl. Schefferus *Ioclei*, quod Pauſaniae ſit Ἰοκλῆς. Sane & apud Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 326. invenio, Ἀμφιάραος ὁ Ἰοκλέους. Perperam. Scribe Ὀϊκλέους. Nihil in Hygino eſſe mutandum oſtendi ad cap. 70. Solinus cap. 8. *Catillus Amphiarai OEclei avi juſſu* &c. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. in Catalog. Argonaut. in voce *Amphiaraus.* & a Pindaro O. Pyth. VIII. vs. 55. Amphiaraus Οἰκλέος παῖς vocatur, a Scholiaſte Pindari Olymp. Od. VI. vs. 18. Οἰκλέους υἱὸς dicitur, ad O. Nem. IX. vs. 37. vero adpellatur iterum Οἰκλέος παῖς. Sive Οἰκλέος, ſive Ὀικλέους dicatur filius, recte vulgatam lectionem Munckerus tuetur. Somniorum fuiſſe conjectorem docet Pauſanias lib. I. c. 34. p. 84.

8 EURYMI] Apollodoro lib. III. eſt filius *Eueris.* SCHEFF. *Eueris* vel *Eueri* ſcribendum eſſe monui ad cap. 68. & 75. MUNCK.

9 MANTO] Vide Scholiaſt. Eurip. ad Phoeniſſ. vers 846. MUNCK. Et Serv. ad X. AEn. 198. Item Apollodor. lib. III. p. 197. Polyidi filia, Aſtycrateae ſoror vocatur a Pauſania lib. I. cap. 43. pag. 104.

10 POLYDUS COERANI] Sic habet etiam Pauſanias in Atticis. SCHEFF.

11 HELENUS] Schol. Eurip. Hecub. vers. 87. Ἑλένου καὶ Κασάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, οὕτως ὀξυηκόους εἰργάσαντο, ὡς μόνους τὰς τῶν θεῶν ἀκούειν βουλὰς, καὶ μάντεις ἄκρους εἶναι. MUNCK. De Heleno augure Philoſtrat. cap. XVI. Heroicon. Serv. ad I. AEn. 480. Ptol. Hephaeſtio. lib. VI. apud Photium pag. 487. Pauſan. lib. I. cap. II. pag. 26.

12 THEOCLIMENUS THESTORIS FILIUS] *Theoclymenus* eſt ſcribendum ex Homero, Clemente, & Auſonio Perioch. Odyſſ. XV. MUNCK.

13 THESTORIS FILIUS] *Polyphidae* ut apud Hom. Odyſſ. O. MICYLL. At Homerus eum fecit filium Polyphidae Od. O. neque mihi dubium, quin illud *Theſtoris filius* hic male ſit intruſum ex ſuperioribus. SCHEFF. Πολυφείδης eſt pater Theo-

storis filius, [1] Telemus Protei filius, Telemus [2] Eurymi filius, Sibylla Samia, alii [3] Cymaeam dixerunt.

CXXIX. *OEneus.*

LIBER cum ad OEneum Parthaonis filium in hospitium venisset, Althaeam Thestii filiam, uxorem OEnei, adamavit. Quod OEneus ut sensit, voluntate sua ex urbe excessit, simulatque se sacra facere. At Liber cum Althaea concubuit, ex qua nata est Deianira. OEneo autem ob hospitium liberale muneri vitem dedit, monstravitque quomodo

Theoclymeni Homero Odyss. O. 249. & Schol. ad Odyss. O. 223. An ergo *Polyphydis* pro *Thestoris* scribendum? Non convenire heic Hygino cum Homero pridem & Micyllus animadverterat. MUNCK.

1 TELEMUS PROTEI FILIUS] *Theonoë Protei filia* legendum puto *ex Helena Euripidis.* MICYLL. Atqui statim post, *Telemus Eurymi filius*, quod convenit cum Homero. An haec emendatio est praecedentis, num quis ex filiis Protei vates, cujus nomen corruptum est? Micyllus putat, *Theonoe Protei filia* legendum. Mihi verosimilius, si legatur *Telegonus*. Hic enim inter filios Protei memoratur Apollodoro lib. II. SCHEFF. Micyllus ex Euripidis Helena: *Theonoe Protei filia.* Agnoscit sane illam Conon cap. 8. Cl. Schefferus mallet *Telegonus*, qui inter Protei filios recensetur ab Apollod. lib. II. Tzetze in Chiliad. I. 36. & Isacio in Lycophron. pag. 26. Nisi longiusculè à vulgata scriptura abiret, reponerem, *Tenerus Phoebi filius.* Hic enim vates audit apud Pind. Schol. ad Pyth. Od. XI. & Lycophronianum interpretem. MUNCK. Consule de hoc *Tenero* praeter Tzetzen, etiam Potterum ad Lycophron. vs. 1211.

2 EURYMI FILIUS] Hinc *Eurymides* est Ovid. XIII. Met. 771. & Ib. vers 720. Cyclopum vates fuit, cujus & Theocritus meminit Eid. VI. 23. Schol. Οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος, ὁ παρ' Ὁμήρῳ Εὐρυμίδης, ἢ Εὐρύμαχος, καλέμενος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. Tolle illa, ἢ Εὐρύμαχος. Locus est Homer. Odyss. I. 509. Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. MUNCK. De Telemo Eurymi filio consulendus P. Leopardus lib. XIX. Emendat. cap. 3.

3 CYMEAM] Id est, *Cumaeam*, ut vulgo, rectiusque scribitur. SCHEFF. *Cymaeam*, per diphthongum scribendum. Capella lib. II. *Sibylla vel Erythraea, quaeque Cumaea est, vel Phrygia.* Etiam ibi *Cymaea* MS. Cod. Leid. Bibl. quod archaicum est. Vide Popmam in de Antiq. Locut. lib. I. cap. I. Plures augures si desideres, recensitos invenies à Clemente lib. I. Strom. pag. 335. edit. Morell. MUNCK. De variis Sibyllis consule J. Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 35. Σίβυλλαι τέσσαρες, ἡ Ἐρυθραία, ἡ Σαμία, ἡ Αἰγυπτία, ἡ Σαρδιανή. Οἱ δέ φασι, καὶ ἕτεραι ἕξ, ὡς εἶναι τὰς πάσας δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν ΚΥΜΑΙ'ΑΝ, καὶ τὴν Ἰουδαίαν. De *Erythraea Sibylla* Schol. Aristophan. Equit. vs. 61. quae Erythraea Sibylla a quibusdam dicitur fata Romana scripsisse. V. Serv ad VI. AEn. vs. 36, 72. Sed *Cumaea*, & *Erythraea* eadem est Sibylla, ut patet e Servio eodem ad vs. 321. Adde ill. Heins. ad Ovid. XIV Met. 144 quamquam alii alius sint sententiae, in quibus Tzetzes ad Lycophron. vs. 1278. qui a Cumaea *Sibylla* Romanorum fata conscripta adfirmat. Servius ad III. AEn. vs. 445, & ad VI. AEn vs 12. docet *Sibyllam* nomen esse adpellativum dictum quasi σιῦ βυλὴν *Dei voluntatem*, sed dudum a Salmasio refutatus. Unde hoc nomen originem suam habeat, incertum est. Varias opiniones tamen, lector, disces a Perizonio l. l. Gronovius ad A. Gell lib. I. N. A. cap 19. derivat a voce Orientali *Saboula*, *portatrice.* De prima Sibylla vide Plutarch. de Pythiae Orac. Tom. II. pag. 398, 399. post quam fatidicae mulieres hoc nomine fuere insignitae, vide de Erophile Erythraea Eund. pag. 401. & consule Celeb. P. Wesseling ad Edw. Simsonii Disquisition. de Sibyllin. Vaticin. pag. 1707. Ubi & in sequentibus plura de Sibyllis discet Lector.

Ad CAP. CXXIX.

4 OENON UT APPELLARETUR] Scribendum, OEnos, qui Graecis οἶνος, non vero οἶνον. SCHEFF. Rectè *OEnos* Cl. Schefferus, hoc est, οἶνος. Consimile vitium nos observavimus ad cap. 118. Illud praecedens *fructum* in errorem induxit librarium, qui hellenismum non videbat.

Fru-

modo sereret: fructumque ejus ex nomine hospitis 4 OEnos ut vocaretur, instituit.

CXXX. *Icarius & Erigone.*

CUM Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suavitatem atque jucunditatem ostenderet, ad 5 Icarium & Erigonam 1 in

Fructum instituit ut OEnos appellaretur, dictum est ἀντὶ τῦ, *instituit, ut fructus OEnos appellaretur.* Vide not. ad cap. 34. Servius ad Georg. II. 98. *Vinis de Graeco traxit. num* οἶνος *dicunt.* Et ad Georg. I. 9. *Circa hunc Staphylus OEnei pastor cum animadverteret ex capris unam esse pinguissimam, intellexit id pabuli libertate fieri; secutus itaque eandem, cum vidisset uvis vesci, admiratus & novitatem & dulcedinem, decerptum fructum pertulit regi, qui cum liquorem expressisset, à suo nomine vocavit OEnon, ab inventore Staphylen.* Glossae MSS. Bibliothecae Leidensis: *Ovista filius Ynen* (leg. *Staphylus OEnei*) *regis pastor cum videret caprum saepius à grege discedere & pleniorem reverti, secutus, uvam depascentem invenit, quam decerpsit, & gustavit. Cujus dulcedine inductus eam expressit, & cum humorem ejus bibisset, quem* (leg. *eum*) *& suavem sensit, ac per hoc Acheloo fluvio, in cujus ripa uva fuerat inventa, aquam miscuit vino, atque ita cum potum optimum fecisset, speciem uvae & potum optimum obtulit regi. Qui* (leg. *quem*) *cum ille probasset, uvam inventoris nomine vocari jussit, vinum Graeco verbo Ynon* (leg. *OEnon*) *à suo nomine appellavit.* Hinc ergo non *vinum* tantum, sed & *vinus* dixerunt Latini. Petron. Fragm. Trag. *Vinus mihi in cerebrum abit.* Interp. Anonym. Cosmogr. Godofred. p. 17. *Vinum habundantem.* MUNCK. De ipso OEneo Olear. ad Philostrat. Heroic. prooem. §. 2. Athenaeus lib. I. cap. 20. vero de vino reperto ex Theopompo haec adfert. Θεόπομπος δέ φησι παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον. καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους μαθόντας παρ' ΟΙΝΟΠΙΏΝΟΣ τοῦ ΔΙΟΝΎΣΟΥ, ὃς καὶ συνῴκισε τὴν νῆσον, (vide Apollodor. lib. I. pag. m. 15.) τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. Qui locus firmat Scholiasten Apollonii Rhodii lib. III. Arg. vs. 996. ex quorumdam sententia *OEnopiona* ex Baccho & Ariadne natum esse docentem, quamquam alii ex Theseo & Ariadne progenitum statuant, in quibus est Jon, qui de Chio patria sua canit Τήνποτε ΘΗΣΕΙΔΗΣ ἔκτισεν ΟΙΝΟΠΙΏΝ. Vid. Plut. in Theseo pag. m. 9. & Meurs. in in Theseo cap. 14. Ut ad rem revertar, idem cap. 21. pag. 27. Παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται Δαίμων, ὥς φησι Χάρης ὁ Μιτυληναῖος, ὃς καλεῖται ΣΟΡΟΑΔΕΙΟΣ. ἑρμηνεύεται δὲ Ἑλλάδι φωνῇ ΟΙΝΟΠΟΙΌΣ. Unde vero Vinum οἶνος Graece dicatur, non constat inter antiquos, plerique tamen cum nostro ab Oeneo dictum statuunt. Consule Athenaeum lib. II. cap. I. Apollodor. lib. I. p. 31. Οἰνεὺς δὲ βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Plato apud Plutarchum lib. VII. Sympos. Quaest. 10. p. 715. οἶνον οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖν τοὺς πίνοντας dictum adfirmat. Sed inter Mythologicam & Philosophicam derivationem multum interest.

Ad CAP. CXXX.

Fabulae, quae a fab. 129. ad Marsyam usque, hoc est ad cap. 165. sequuntur, capitibus suis & numero inscriptae non erant in veteri exemplo, quae nos tamen ad indicem restituimus. MICYLL.

5 ICARIUM] Infra cap. 224, 243, 254. *Icarus* appellatur. Atque ita quoque scribitur apud Servium ad I. Georg. 68. Festum in *Oscillum.* Tibullum Paneg. Propertium lib. II. el. 24. Ovid. Ib. vers. 611. X. Met. 450. Scholiast. Germanici Fabulâ Canis, & Gloss. MSS. in Georg. Virg. I. Sed noster ut heic, ita & lib. II. Astron. cap. 4. *Icarium* cum Apollodoro lib. III. Luciano Dial. Junonis & Jovis Tom. I. p. 156. ed. Bened. & Dial. de Saltat. pag. 931. Plutarch. Parall. 9. Tzetze ad Hesiod. p. 130. edit. Heinsianae. Schol. Hom. ad Iliad. X. 29. Odyss. E. 272. & Ampelio cap 2. vocitat. Moneo insuper edit. Venet. anni 1482. & 3. MSS. Astron. Hyg. lib. II. 4. & 40. disertim repraesentare *Icarum* & *Icarus*, quae temerè à Criticis postea mutata existimes, praesertim cum & Morellius *Icarum* semper in suis legi testetur. Immo confudisse scriptores posterioris aetatis patrum Penelopes & Erigones nomina non frustra existimat Perizonius noster. MUNCK.

[1] in hoſpitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit; juſſitque, ut in reliquas terras propagarent. Icarius, plauſtro onerato, cum Erigone filia [2] & cane Maera in terram Atticam ad paſtores devenit, & [3] genus ſuavitatis oſtendit. Paſtores cum inmoderatius biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitrantes Icarium ſibi [4] malum medicamentum dediſſe, [5] fuſtibus eum interfecerunt. Icarium autem occiſum canis ululans Maera, Erigonae monſtravit, [6] ubi pater inſepultus jaceret. Quo cum veniſſet, ſuper corpus parentis in arbore ſuſpendio ſe necavit, ob quod factum Liber pater iratus, Athenienſium

Icarium adpellat Schol. Ariſtoph. Equit. vs. 697. Διόνυσος ἸΚΑΡΊΩ φιλοξενίας ἔδωκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο, τὴν ὕβριν φεύγοντα τοῦ Πενθέως. Vide H. Grotium ad Germanici Phaenomena pag. 5. Ab hoc *Icario*, ſive *Icaro* inſula *Icaros* dicta mihi videtur, in qua vinum *Pramnium* naſcitur, & vitis hoc vinum ferens ab OEnoenſibus hujus inſulae incolis vocatur Διονυσιάς, vide Semum apud Athenaeum lib. I. cap. 24. p. 30. quam alii ab Icaro Daedali filio dictam autumant. Vide Munck. ad fab. 40.

1 In hospitium liberale] Pauſan. lib. I. cap. 2. p. 7. συνεπελάβετο δὲ οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ἀναμνῆσαι τὴν ἐπὶ ἸΚΑΡΊΟΥ ποτὲ ἐπιδημίαν τοῦ θεοῦ.

2 Et cane Mera] Junius lib. I. Animadv. c. 5. mallet *Neaeram* ex Germanico Caeſare. Sed ubi habeat hoc Germanicus, non oſtendit, & vereor, ne Germanicum vocaverit, qui eſt enarrator ejus. Quanquam & apud ipſum in edit. Sanctand. *Maera* legatur. Et profecto nil mutandum. Heſychius: Μαῖρα, κύων, τὸ ἄστρον. SCHEFF. *Maera* ſcribendum ex Apollod. lib. III. pag. 197. Aſtron. Hyg. loco modo laudato edit. Venet. & Heſychio, cujus verba opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Fuit & Orionis canis Μαῖρα. Tzetzes ad Lycophron. p. 61. Μαῖρα νῦν ὁ κύων ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης. Revera eadem eſt canis. Vide noſtrum Aſtron. II. 35. *Neaera* appellatur à Schol. Germanici ed. Hervag. quod benè in *Maera* transformavit Sanctandreana. Meminit hujus canis praeterea AElian. lib. VII. Anim. cap. 28. Schol. ad Iliad. Homeri X. 29. & Lucianus Θεῶν ἐκκλησία, ſed more ſuo σκωπτικῶς. An eadem ſit Maera, cujus Naſo facit mentionem lib. VII. Metam. vers. 363. dicere non habeo. MUNCK.

3 Genus suavitatis] Infr. cap. 274. *Significantes ſuavitatem inveniſſe*, h. e. ſuavem potum vini. Sed Nob. Heinſio legendum videtur, *genus ſuave vitis*. MUNCK. Heinſius conjicit *&* *genus ſuave vitis o*. Sed recte jam contulit Munck. fab. CCLXXIV. meritoque etiam loci ſinceritatem agnovit Cl. Dukerus ad Ampel. c. II. p. 13. WOPKENS. A Plutarcho in Parallelis SATURNUS Icarium docuiſſe dicitur vini uſum & vitis cultum. Quem loc. debeo magno Bocharto lib. I. cap. I. in Phaleg. pag. 3. Athenienſes vini uſum docuiſſe dicit Juſtinus lib. II. cap. 6.

4 Malum medicamentum] Ita & German. Scholiaſt. in hac fabula. Noſter cap. 132. *Quod diceret illud malum medicamentum eſſe. Venenum* ſimpliciter in hac fabula appellat Servius ad lib. II. Georg. 389. Venenum nempe quidlibet, quod efficit aliquid contra naturam. Vide Quintil. Declam. 246. MUNCK. Fabulam dedit Lactantius ad Statii IV. Theb. vs. 255, 292.

5 Fustibus e. i.] Lapidibus obrutum, dicit Eratoſthenes apud Plut. Parall. Tom. II. pag. 307. ubi addit, Erigones filios moerore confectos ſibi etiam laqueo vitam eripuiſſe, & poſtea a Saturno in ſidera relatos. Vide pag. 308.

6 Monstravit ubi pater] Mallem, *monſtravit, & ubi pater*. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus, *& ubi* &c. Non arbitror eſſe opus. *Ululare aliquem*, ut *flere aliquem*, & Aſtron. II. 4. *Lacrymari obitum domini*. Petronius Frag. Trag. *Maligne illum uxor ploravit*. Apulej. III. Met. *Fortunas meas ejulabam*. Horat. II. Od. IX. *Ploravit Antilochum*. Elegantiſſima eſſet oratio, & haud paulo eruditior, ſi illud *pater* deleretur. Sed Scholiaſtes Germanici, qui haec partim tranſſcripſit, cum Hygino: *Icarum autem occiſum canis, qui cum eo fuerat, Maera nomine, ululans, Erigonae ejus filiae monſtravit, ubi pater inſepultus jaceret*. Et cur non *ululare aliquem* recte, cum *ululatus* recte dicatur cum ululatu invocatus? Stat. III. Theb. 158. *Ululata Lucina*. MUNCK.

7 Si-

sium filias [7] simili poena adflixit. De ea re ab Apolline responsum petierunt: quibus responsum est, quod Icarii & Erigones mortem neglexissent. Quo responso, de pastoribus subplicium sumpserunt, & Erigonae [8] diem festum oscillationis pestilentiae caussa instituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonae primum [9] delibarent: qui deorum voluntate in astrorum numerum sunt relati. Erigone signum Virginis, quam nos Justitiam adpellamus; Icarius arcturus in sideribus est dictus; canis autem Maera, canicula.

CXXXI.

7 SIMILI POENA AFFLIXIT] Servius: *Sed post aliquantum tempus Atheniensibus morbus inmissus est talis, ut eorum filiae furore quodam compellerentur ad laqueum.* MUNCK.

8 DIEM FESTUM OSCILLATIONIS] Referendum hoc ad καλυτήρια. Vide Servium ad illa Virgilii Georg. II. 389. *Oscilla ex altâ suspendunt mollia pinu.* Scholiastes German. *Quod factum est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras constituerunt, ideo quia illam pendentem conspexerunt, quod est apud Graecos, ex quo factum est, ut soli oscilo jactarentur homines.* Corrupta heic quaedam & omissa. Primum pro *aras* repone *aeoras* vel αἰώρας. Vide Hesych. & Etym. magnum in αἰώρα. Deinde post illa verba *apud Graecos*, interpone αἰωρεῖσθαι cum Leopardo Emendat. lib. VI. cap. 14. Turneb. Advers. lib. XX. 24. Nec illa sana *soli oscilo*, ex quibus binis vocabulis fecerim unum, *oscillo*. *Oscillum* autem est αἰώρα & κίνησις. Aliter *oscilla* dicuntur larvae & προσωπεῖα, de quibus Scaliger ad Auson. pag. 160. Quo & illud ex Cyrilli Glossario pertinet, Προσωπεῖα, *oscilla*. Et quod Varro ait apud Servium ad AEn. XII. 603. *Suspendiosis, quibus justa fieri fas non sit, suspensis oscillis veluti per imitationem mortis parentari.* Nisi & hoc potius ad αἰώρας & κινήσεις referendum est. Consule Mercurial. in de Art. Gymnast. lib. III. cap. 8. & ante omnes Salmasium notis ad Tertull. Pall. pag. 130. Nostrum Astron. II. 4. Festum in *Oscillum*. *Laqueos pensiles* interpretantur Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Et postmodum cum filia ejus Erigone mortem quaereret, quae cum reperisset corpus ejus, laqueo finivit vitam. Unde Athenienses filias suas laqueis infigebant. Post cujus interitum cum multi Athenienses tali morte interirent, oraculum consuluerunt, quibus responsum, Erigones mortem expediendam, (leg. expiandam) eandem placandam. Tunc instituerunt ludos, & dies festos agere, & arboribus laqueos pensiles inligare, in quibus se huc illuc * ferentur, quos laqueos oscilla vocaverunt.* Pro oribus ad humanam speciem arte simulatis accepit oscilla Lactantius in XI. Theb. 644. *Pinus autem, in quâ pependit, (*Erigone*) regionem illam umbra sua vastabat. Ut placaretur exstincta, ora in humanam speciem ipsi formata in eadem arbore suspendebant, & pastorum congressibus cantibusque diem illum celebrem faciebant. quod Virgilius aliud agendo perstrinxit: Tibique Oscilla ex altâ suspendunt mollia pinu.* Confer Macrob. Saturn. I. cap. 7. & II. Etym. magni auctor originem ejus festi deducit ab Erigonâ AEgysthi & Clytaemnestrae filia in Αἰώρα. Festus autem in *Oscillum* & Glossographus MS. in I. Georg. Virgil. à morte Latini regis. De Festi loco videndus Vives ad Augustini C. D. lib. XVIII. cap. 18. MUNCK.

9 DELIBERARENT] *Delibarent.* MICYLL. Ita reposui pro *deliberarent.* quod in principe & Commelini editione conspicitur. Atque ita scribendum esse cum in margine Micyllus, tum & in erratis Commelinus monuerat. Schol. German. *Ex oraculo responsum est cessaturam pestilentiam, si per annos singulos de frugibus & vindemia Icaro & Erigonae delibaretur.* Primum de frugibus delibare est ἀπάρχεσθαι. Hesych. Ἀπάρχου, ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἀπαρχὴν *initia* transtulit vetus interpres Siracid. cap. 7. vers. 35. *Libare, si proprietatem sermonis respicias, fundere significat, tractumque de Libero quodam, qui in Graeciâ usum repperit vitis,* ut notat Isidorus. At non ego credulus illi. Libare est ex Graeco λείβειν. Melius Servius ad Georg. I. 7. *Quamvis Sabini Cererem panem appellent, Liberum Lebasium; dictum autem, quia Graece λοιβὴ res divina dicitur.* Festus: *Janual libi genus, quod Jano tantummodo libatur.* Leid. Cod. *delibatur.* AElianus: Ὁ γοῦν Πύθιος ἔχρησεν, εἰ βούλονται τυχεῖν σωτηρίας, Ἰκαρίῳ θύειν, καὶ Ἠριγόνῃ τῇ τούτου παιδὶ, καὶ τῷ κυνί &c. MUNCK. Consule Cl. Arntzen. ad Plinii Sec. Panegyr. cap. 38.

CXXXI. *Nisus.*

LIBER cum [1] in Indiam exercitum duceret, [2] Nyso nutricio suo, dum ipse inde rediret, regni Thebani potestatem tradidit: sed posteaquam inde reversus est Liber, Nysus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, passusque est, eum regnum obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Itaque post annum tertium cum eo redit in gratiam, simulatque, in regno se sacra facere velle, quae Trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, militesque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nysum cepit, regnumque suum recuperavit.

CXXXII. *Lycurgus.*

[3] LYCURGUS Dryantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret Deum esse, vinumque bibisset, & ebrius matrem suam violare voluisset, tunc vites excidere est conatus, quod diceret, illud malum

Ad CAP. CXXXI.

1 IN INDIAM EXERCIT. DUC.] Indos a Baccho debellatos docet Schol. Apollonii Rhod. II, 906. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. Ciofan. ad Ovid. IV. Met. 20. & Hygin. Astronom. II, 20. Qui Indi a Baccho devicti, ejus Orgia etiam celebrare coeperunt. Vide Lactant. ad Statii VII. Theb. 687. qui ad lib. VI. Theb. vs. 60. ex India cinnamum in Graeciam advectum esse a Baccho tanquam belli praedam docet. Sed lis est inter antiquos, quinam iste Bacchus fuerit, Indi enim Bacchum Thebanum fuisse negant. Consule Philostrati lib. II. cap. 9. de Apoll. Tyan. de pluribus Dionysis egit Petitus de Amazonibus cap. 42.

2 NISO] Melius per y scripseris, ut factum cap. 167. ubi iterum de isto Bacchi nutricio agit. MUNCK.

Ad CAP. CXXXII.

3 LYCURGUS DRIANTIS] Apud Apollodorum scribitur *Dryantis* lib. III. ubi habes & caetera. Ipse Noster ita, inf. fab. 242. ubi quaedam aliter. SCHEFF. Δρύας Graece Lycurgi pater dicitur. Ergo *Dryantis* scribendum, quemadmodum recte exaratum est cap. 242. ut jam notavit Schefferus. Nimium nimirum multa sunt cum in hoc scripto, tum apud Servium, Scholiasten Germanici, aliosque id genus scriptores, in quibus ista vocalium Y & I facta est confusio, sicut monui jam superius quoque. MUNCK. De hac fabula Apollodor. lib. III. p. 175. Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 486. Critici ad Sophocl. Antigon. vs. 967. Phurnutus de N. D. cap. 30. Lactant. ad Statii VII. Theb. vs. 180. Meziriac. ad Ovidii Epist. II. Heroid. vs. 19. Interpr. ad Ovidii IV. Met. 22. & ad Ibin. 347. fabulam explicat ex Plutarcho Servius ad III. AEn. 14. Hujus Lycurgi imago depicta est Athenis. v. Pausan. lib. I. cap. 20. pag. 46.

4 RHODOPE, QUI MONS EST THRACIAE] Si quid de hoc monte satis noto scire velis, adi P. Leopard. XX. Emendat. cap. 22. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 298. Celeb. J. Perizon. ad AElian. lib. V. cap. 11. Olear. ad Philostrati Heroica cap. II. §. 8. Eximium P. Burm. ad Ovid. VI. Met. 87. & Meziriac. ad Ovidii Epist. II. Heroid. vs. 20.

5 CUJUS IMP. HABUIT.] Hinc *Lycurgi regna* periphrasis Thraciae est. V. Cl. Burm. ad Ovidii Epistol. II. Heroid. vs. 111.

Ad CAP. CXXXIII.

6 EXISSE] Sic cap. 9. *Ex qua serpentes plurimos exiisse.* *Exilire* eo sensu usurpat Lactant. ad III. Theb. 476. vers. 257. *At ille ictu scorpii interiit, quem terra in ultionem Dianae exilire compulerat.* MUNCK.

7 AE-

malum medicamentum esse, quod mentes inmutaret: Qui insania ab Libero objecta, uxorem suam & filium interfecit, ipsumque Lycurgum Liber pantheris objecit in [4] Rhodope, qui mons est Thraciae, [5] cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro vitibus excidisse.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quaereret, nec invenisset, subito ex herena aries dicitur [6] exiisse: quo duce Liber cum aquam invenisset, petit ab Jove, ut eum in astrorum numerum referret; qui adhuc hodie [7] aequinoctialis aries dicitur. In eo autem loco, ubi aquam invenerat, templum constituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI [8] qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam facerent, Liber pater inpubis in navem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum

7 AEQUINOCTIALIS ARIES] Alii illum esse autumant, qui Phrixum & Hellen vexerit. Ampelium vide Lib. Mem. cap. 2. Lactant. ad III. Theb. 476. Nostrum Astron. II. 20. Schol. German. Ariete; quem non parum errare censet doctiss. Antonius Borremansius Var. Lect. cap. 19. Cum Scholiaste tamen illo facit Ampelius: *Aries eis aquam demonstravit, & ob id à Libero Jovis Ammon est appellatus, eique fanum magnificum fecit ad eum locum, ubi aquam invenit.* Sed nec Festus satis Hammonem ab ariete distinguit: *Hamo*, inquit, *cognominatus, quia in arena putatur inventus, quae Graecè hoc nomine* ἄμμος *appellatur. Cui cornua adfiguntur arietis, à genere pecoris, inter quod inventus.* Pro *Hamo* Leidensis Bibliothecae codex rectius habet *Hammo.* Adde quae Servius habet ad AEn. IV. vers. 196. MUNCK. Euripides in Alcest. vs. 114. dicit ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἕδρας, sed an hic locus firmet sententiam eorum, qui *Hammon* ab ἄμμος *arena* derivant, non definio, licet templum hoc in arenoso campo positum monstret. Vide & Dionys. Perieg. 212. Unde arenosus Jupiter vocatur a Scholiaste Lucani III. 292. & Nostr. lib. II. Astron. Poet. cap. 20. *Quo tempore Liber Africam obpugnaverit, devenisse cum exercitu in eum l. qui propter multitudinem pulveris Ammodes est appellatus. Ammonem* alii observant ab Afris Jovem vocari. Vide Freinshem. ad Curt. II, 7, 5. & Obs. Miscell. Jan. Febr. 1734. pag. 98. Item Doctiss. Alberti Miscell. Critica in Hesychium pag. 318. idque firmat Herodotus II, 55. τὴν δὲ ἐς τοὺς Λίβυας οἰχομένην πελειάδα λέγουσι ἌΜΜΩΝΟΣ χρηστήριον κελεῦσαι τοὺς Λίβυας ποιέειν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ΔΙΟ'Σ. & cap. 42. Ἀμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. & Plutarch. in Iside pag. m. 354. ἔτι δὲ τῶν πολλῶν νομιζόντων ἴδιον παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι τὸν Ἀμοῦν, ὃ παράγοντες ἡμεῖς Ἄμμωνα λέγομεν. De hujus vocis Etymologia egere S. Bochart. lib. I. cap. I. in Phaleg. pag. 6. & Voss. lib. I. Idol. G. cap. 27. Vide etiam quae de Jove Ammone apud Graecos disputant Celeb. J. Perizonius AEgypt. Orig. Invest. cap. 5. pag. 76, 77. & Cuperus lib. II. Obs. cap. 17. item Spanh. Dissert. 5. de Praest. & usu Numism. pag. 350. & seqq. Docti *Ammonem*, & omnia nomina Punica cum adspiratione scribi volunt. Vide Cl. Oudendorp. ad Lucan. lib. I. vs. 305. qui ad lib. IX. vs. 512, 518. de hujus *Hammonis* templi situ, ejusque cultu egit. Hoc templum dicitur altera earum columbarum, quae in Jovis Dodonaei templo responsa dederant, tenere. Vide Lactant. ad Statii III. Theb. 106.

Ad CAP. CXXXIV.

8 QUI POSTEA TUSCI SUNT DICTI] Servius ad II. AEn. 781. *Tuscus dictus Lydius a fratre Tyrrheni, Tusci enim a Lydis* (Plut. Tom. II. p. 277.) orig-

Naxum deferrent. Qui cum eum sustulissent, atque vellent ob formam constuprare, Acoetes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis passus est. Liber, ut vidit in proposito eos permanere, remos in thyrsos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantherae prosiluerunt: [1] qui, ut viderunt, timentes in mare se praecipitaverunt, [2] quos & in mari in aliud monstrum transfiguravit. nam quisquis se praecipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus est, [3] unde delphini Tyrrheni sunt adpellati, [4] & mare Tyrrhenum est dictum. Numero autem fuerunt duodecim, his nominibus; [5] Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, [6] Melas, Alcime-

originem ducunt: nam Lydus & Tyrrhenus duo fratres, cum eos provincia una non ferret, in sortem miserunt, ut, divisis copiis, proficisceretur unus ad novas sedes quaerendas: profectus Tyrrhenus est, qui ex suo nomine Tuscos Tyrrhenos vocavit. Thusci autem a frequentia sacrificii dicti sunt, hoc est, ἀπὸ τῦ θύειν. *Constat namque illic a Tage aruspicinam repertam, ut Lucanus meminit.* SED CONDITOR ARTIS FINXERIT ISTA TAGES. *Et alibi*: HAEC PROPTER PLACUIT, TUSCOS DE MORE VETUSTO ACCIRI VATES. Locus Lucani est lib. II. vs. 781. Tuscam disciplinam esse divinandi artem docet Graevius ad Cic. VI. Fam. Ep. VI. Qui autem hoc divinandi genere per thus utebantur, ab Homero dici θυοσκόους, & inde *Tuscorum* nomen non inepte derivari docet Menag. ad Diog. Laert. Vit. Pythag. cap. 20. A Tyrrheno Telephi filio *Tyrrhenos* Italos dictos docet etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 1239, sed ipse sibi obloquitur ad vs. 1351, docens a *Tyrrheno* Atyos filio *Tyrrhenos* dictos. Consule etiam Herodot. lib. I. cap. 94. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 347. qui addit *Tyrrhenos* a Romanis *Tuscos* (non *Thuscos*) dici, & Casaubon. ad Strabon. lib. V. pag. 335. A Romanis itaque *Tusci*, (ut iisdem verbis Strabo docet,) sunt dicti. Sunt, qui negant *Tusciam* in idoneis scriptoribus reperiri, & ideo semper *Tyrrheniam* esse dicendam; sed quum *Tusci*, & *Etrusci* sine discrimine vocentur, quid ni *Tuscia* dicatur, praesertim, si ab idoneis Scriptoribus ita dicta reperiatur. Consule Celeb. Duker. ad Florum lib. I. cap. V. §. 5. *Piraticam facere*, bona est locutio pro piraticam exercere, sic *lenocinium, barbatoriam, topiariam, navicularium facere* & similia dicunt Latini. Consule Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 14.

1 QUI UT VIDERUNT] Malim, *quae ut viderunt.* Sic fab. 201. *Qui cum solito more involasset.* lege *quae*, nempe pecora. Nob. Heinsius mallet *Tusqui* pro *Tusci*, quemadmodum saepe id vocabulum exaratum in membranis. MUNCK. Cum nonnullis vix ausim *Tusqui ut viderunt*, vel *Quae ut viderunt* &c. Usitatissima enim ellipsi sic reticetur *illud*, ut monui jam ad Fab. LV. Et relativum *qui* sic passim, apud nostrum praesertim, cum duritie quadam atque obscuritate periodos connectit, ut dixi etiam ad F. XXVIII. Inspice, sis, loca ista Fab. CII. Quibus *postea responsum est.* &c. Fab. CIV. Quae *ne diutius torqueretur*, &c. Fab. CCLXXIV. Quae *cum artem didicisset.* &c. Immerito autem sollicitata haec ratio est. Fab. CXXV. Qui *Ulyssem cum sociis inclusit*, &c. Fab. CLXIX. Quae *dum quaerit* &c. & rursus ibidem: quae *cum eduxisset*, &c. Fab. CLXXXI. Qui *ne eloqui posset*, &c. Fab. CLXXXV. Qui *in ipso certamine* &c. WOPKENS.

2 QUOD ET IN MARI] *Quos*. MICYLL. Num scribendum, *quos*, an *quod* est *propter quod*, quasi diceret, quia putarunt, se hac ratione periculum evasuros, ne hoc quidem concessit, sed alio punivit modo. SCHEFF. Scribendum, *quos &*. Quod & Micyllo notatum. MUNCK.

3 UNDE DELPHINI TYRRHENI] Nob. Heinsius ita capiebat: *Ex hac nautarum transfiguratione ducunt originem delphini, qui adhuc in mari Tyrrheno sunt frequentes.* Puto tamen *Tyrrhenum piscem* κατ' ἐξοχὴν dictum delphina. Seneca Agamem. vers. 451. *Tyrrhenus omni piscis exsultat freto.* h. e. delphin. De mari Tyrrheno vide quae ad AEn. I. vers. 71. Servius, & Boeclerus ad Paterc. lib. I. cap. I. congessere. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. Met. 686.

4 ET MARE TYRRHENUM] Melius *ut mare* cum Heinsio legas. MUNCK.

5 ETHALIDES] *Ethalion.* MICYLL. Apud Ovidium est *Ethalion*, quod jam monuit Micyllus, apud eundem pro *Melas*, occurrit *Melanthus*, pro *Alchimedon*, *Alcimedon.* SCHEFF. Hic *AEthalion* est Ovid. III. Met. 647. MUNCK.

6 MELAS] *Melanthus* sic Ovid. lib. I. MICYLL.

cimedon, [7] Epopeus, Dictys, Simon, Acoetes. hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber servavit, [8] & Proreus.

CXXXV. *Laocoon.*

Laocoon [9] Acoetis filius, Anchisae frater, Apollinis sacerdos; contra voluntatem Apollinis [10] cum uxorem duxisset, atque liberos procreasset, [11] sorte ductus ut sacrum faceret Neptuno ad littus: Apollo occasione data, [12] à Tenedo per fluctus maris dracones misit duos, qui filios ejus [13] Antiphantem & Thymbraeum necarent. quibus

CYLL. Ovid. III. vers. 117. est *Melanthus*. MUNCK.

7 Epopeus] Aliam de eo refert fabulam Athenaeus lib. VII. cap. 7. p. 283.

8 Et Proreus] Hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovid. contra Simonis nulla mentio fit. MICYLL. Micyllus hoc loco: *hic in veteri exemplari omissus erat.* Itaque miror, quare intruserit. Sed nimirum putavit Micyllus, hoc esse nomen proprium. Neque solent aliter edere apud Ovidium, nisi littera majuscula. Verum *proreus* nomen est officii nautici, Graece πρωρεὺς, pro quo Plautus aliique maluerunt *proreta.* Nulla ergo causa est, ut hunc allinamus, nisi ea unica, ut habeamus nautas duodecim, quot vult auctor in navi fuisse. Sane Prorei vocabulum nusquam alibi proprium reperio. SCHEFF. Ita Micyllus edendum curavit. Sed audi quid ad eum locum annotet: *Hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mentio fit.* Atqui *Proreus*, Plauto *Proreta*, Graecis πρωρεὺς dictus, apud Ovidium est Melanthus, cum audiat *prorae tutela*, Pro nomine ergo proprio, quod est officii, accepit Micyllus? Ita videtur Scheffero. Ego ut antehac dubitavi, ita adhuc vereor id affirmare. Fieri potuit, ut ex nomine officii proprium finxerit Ovidius. Certe praeter alios etiam Nob. Heins. qui MSS. cum editis contulit, majusculâ à capite literâ id vocabulum describendum curavit. Accedit huc, quod illud *Proreus* magis Graecum sit, quam ut pro appellativo usurpare voluisse videatur Naso: ne dicam jam, duodecim velle Hyginum in navi ea fuisse nautas. At Proreus hic si omittatur, undecim tantum comparebunt. Propter ea tamen, quae sequuntur, *Hic gubernator* &c. ante Acœten eum posuerim. MUNCK. De *Acœte* Interpr. ad Ovidii III. Met. 582.

Ad CAP. CXXXV.

9 Acoetis filius, Anchisae frater] Alii Capin Anchisae patrem faciunt. MICYLL. Non scio, an haec satis sint integra. Anchisae patrem non *Acœtem* nominat Apollodorus, sed *Capyn*, quod & alii faciunt, ut Diodorus. SCHEFF. Atqui Anchisae pater erat *Capys*, ut post Micyllum recte ex Apollodoro & aliis notavit Cl. Schefferus. An ergo *Capyos* reponendum pro *Acœtis*? Ennius apud Philargyrium ad Georg. III. vers. 35. *Assaraco natus Capys optimus, isque pium ex se Anchisen generat.* Supra cap. 94. Anchisen Assaraci filium facit; in quo itidem abit ab aliis. Deinde Laocoon non Acœtis, sed Antenoris erat filius, si Tzetzen audimus ad Lycophr. p. 95. MUNCK. Ex Erichthonio, Assaracum, ex Assaraco Capyn, ex Capye Anchisen, ex Anchise AEneam esse natum docet Servius ad VIII. AEn. 130. & Tzetzes ad Lycophron. vs. 1232. Anchisen etiam Capyos filium, & Assaraci nepotem esse ad cap. 94. docui: uterque vero Anchisis stemma referentes nullam Laocoontis faciunt mentionem.

10 Cum uxorem duxisset] Aliter, & ob compressam in templo Apollinis uxorem hoc factum dicit Servius ad Virgilii II. AEn. v. 201. ubi habes caetera hujus fabulae, quemadmodum & apud Petronium in Satyr. SCHEFF.

11 Sorte ductus] Virgil. AEn. II. 201. *Laocoon ductus Neptuni sorte sacerdos.* Ad quem versum consule Servii commentarium. MUNCK.

12 A Tenedo] Ita & Virgilius & Petronius. Sed Bacchylides apud Servium, loco modo laudato, *A Caledonis insulis* venisse dicit. Lego *Calydnis*. Καλύδναι enim vocantur à Scholiaste Lycophroniano. MUNCK.

13 Antiphantem et Thymbraeum] Thessandrus apud Servium ad AEn II. 211. Ethronem & Melanthum eos nominat. Quos autem angues

bus Laocoon cum auxilium ferre vellet, [1] ipsum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in equum Trojanum miserit.

CXXXVI. *Polyidus.*

[2] GLAUCUS Minois & Pasiphaae filius, dum [3] ludit pila, cecidit in dolium melle plenum; quem cum parentes quaererent, Apollinem sciscitati sunt de puero. Quibus [4] Apollo respondit: Monstrum vobis natum

angues *Curissin* & *Periboeam* appellat Lysimachus, Πόρκης & Χαρίβοια dicuntur à Tzetze, ut utervis ex altero videatur emendandus. MUNCK.

1 IPSUM QUOQUE NEXUM] An legendum *quoque innexum*, num potius, *quoque nexu necaverunt?* Consule Plinium lib. 36. c. 5. SCHEFF. Hoc esset, voluminibus & spiris suis implicitum, tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojae Halosi. Sed Cl. Schefferus mallet *innexum* vel *nexu.* MUNCK.

Ad CAP. CXXXVI.

2 GLAUCUS MINOIS] De tribus Glaucis consule Palaephatum cap. 26. & duobus sequentibus. MUNCK. Hic Glaucus etiam *Glaucon* dicitur Tzetz. ad Lycophron. vs. 798. De eo consule Salvagnii notas ad Ovidii Ibin vs. 559. & Meursium in Creta lib. III. cap. 3. de hoc Glauco haec etiam narrat Servius ad VII. AEn. vs. 796. *Glaucus Minois filius venit ad Italiam, & cum sibi imperium posceret, nec acciperet ideo quod nihil praestabat, sicut ejus pater praestiterat: Zonam eis transmittendo, cum antehac discincti essent, ostendit scutum militare, a quo & ipse Labicus dictus est, & ab eo populi,* ἀπὸ τῆς λαβῆς, *quam Latine ansam vocamus.*

3 LUDIT PILA] Apollod. τ͂ μῦν διώκων. al. μυῖαν legitur. MUNCK.

4 APOLLO RESPONDIT] Responsum ita refert Tzetzes ad Lycophr. Ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς ποῦ αὐτὸν εὑρήσει, εἶτα δὲ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιός ἐστιν ἡ τρίχρωμος Μίνωος βοῦς ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς. MUNCK.

5 PER QUATERNAS HORAS] A glossatore haec esset existimat Tollius. MUNCK.

6 RUBEUM] Gloss. Steph. Κιῤῥὸς, *rubeus. Robeus,* ἐρυθρός. leg. *rubeus.* Capella lib. I. *Minio rubeoque igne rutilantes.* Palladius Mart. Tit. 14. *Murini maximè coloris, aut rubei.* Auctor. Ovid. Vetulae. *Sic tamen, ut rubeus vincatur ab albo.* Comparet ea vox etiam in notis Tyronis. Adde Erythraeum Indice Virgiliano, & Alciat. Parerg. II. I. Fulgentius lib. I. cap. II. *Erythraeus Graecè rubeus dicitur.* Isidor. Orig. XVII. 9. *Rubia dicta, quod radix ejus sit rubea.* Egesippus de distantiis locorum Terrae Sanctae: *In Hebron habetur quidam ager, cujus gleba rubea est.* Et sic saepe ille. Vossio tamen ea vox se probare non potuit III. Vit. Serm. cap. 43. Nec valde Rodolpho Agricolae epistolâ ad Alex. Hegium. MUNCK.

7 DEINDE NIGRUM] Forte scribendum, *denique nigrum.* SCHEFF. *Denique* scribendum esse censet Cl. Schefferus. MUNCK.

8 QUI CUM NON INVENIRENTUR] Puto lectionem veram, *qui cum non invenirent tum Polyidus.* Sententia, non invenisse, non excogitare potuisse ejus solutionem, vel, quomodo solverent. SCHEFF. *Inveniret* scribendum esse monui antehac, & subaudiendum monstrum. *Invenire* enim, *demonstrare* & *solvere monstrum* idem est, τὴν θέαν nempe vituli illius εἰκάσαι, ut loquitur Apollodorus in hac fabulâ lib. III. Εὑρεῖν αἴνιγμα non dissimiliter dixit Palaephatus cap. 7. Cl. Schefferus hoc amplius censet legendum, *non invenirent, tum* &c. Sulpic. Sever. Hist. Sacr. lib. I. *Quod cum à prudentibus AEgyptiorum non posset absolvi.* Plane, ut *solvere monstrum* heic Hyginus. MUNCK.

9 BIZANTI] Quid hoc est? Suspicor, in libro veteri fuisse *birenti* pro *virenti.* Quod cum non intelligeret librarius, fecit *bicenti*, post alius, qui de Bizantio quid audiverat, *Bizanti.* SCHEFF. Cl. Schefferus totum locum hunc satis obscurum sic constituit, *virenti demonstravit eum arbori moris similem esse.* Si satis constaret, quod vero tamen non dissimile esse arbitror, Coeranum illum, cujus mentionem facit Apostolius Cent. VI. 95. hujus Polyidi fuisse patrem, rescriberem *Byzantius.* Dices Argivum eum facere Palaephatum cap. 27. & Tzetzen ad Lycophron.

natum est, quod si quis solverit, puerum vobis restituet. Minos, sorte audita, coepit monstrum à suis quaerere: cui dixerunt, natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret [5] per quaternas horas, primum album, secundo [6] rubeum, [7] deinde nigrum. Minos autem ad monstrum solvendum augures convocavit. [8] qui cum non invenirentur, Polyidus Coerani filius [9] Bizanti [10] monstrum demonstravit, eum [11] arbori moro similem esse: [12] nam primum [13] album est, deinde rubrum, cum [14] permaturuit, nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. Quod Polyidus dum augu-

phron. pag. 129. ed. Steph. Corinthium Pind. Olymp. Od. XIII. & Clementem scribere lib. I. Strom. pag. 334. Πολύϊδος ἐν Ἄργει καὶ ἐν Μεγάροις. Respondere possum, origine Byzantium fuisse, & Byzantio habitatum concessisse Argos vel Corinthum. MUNCK. *Polyidus* fuit revera filius Coerani. Munck. ad fab. 251. Pausan. lib. I. cap. 43. qui *Coeranus* juxta eundem fuit filius Abantis Argivi e Melampode nati, cujus genus hoc modo recenset Schol. Apollonii Rhodii lib. I. vs. 143. Ἄβας δὲ Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάονος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου. & Derichidas apud Eund. vs. 118. Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δωρίππης γίνεται Μελάμπους. Ubi plura de Melampode videbis notata. Qui Melampus etiam Ἀμυθέωνος filius vocatur ab Herodoto lib. II. cap. 49. ubi etiam plura de eodem videnda. Servium ad III. Georgic. vs. 550. addas licet, & Pausan. lib. I. cap. 44. p. 107. Haec accuratius adnoto, ne quis Abantem nostri *Polyidi* avum confundat cum Abante Lyncei & Hypermnestrae filio, rege Argivorum. De quo Hyginus fab. 273. Schol. Euripidis in Hecuba. vs. 887. p. m. 78. & ad Orest. vs. 966. item Schol. Pindari O. Pyth. VIII. vs. 77. Sed qui duo stemmata ibi confudit, nempe *Biantis*, & *Abantis*, ut lectorem docebit Celeb. P. Burmannus in Catalog. Argon. in voce LYNCEUS. Quid si itaque legamus *Coerani filius Abantis nepos*? *Bizanti* retineri tamen potest. Quid Bizanti Coerano evenerit, docet Plutarchus Tom. II. pag. 985. quem Parium fuisse addit.

10 MONSTRUM DEMONSTRAVIT, EUM ARBORI] Quid, *eum*? An *monstrum*? At hoc generis est alterius, quod liquet vel ex praecedentibus. Referendum igitur *ad vitulum*, de quo praecessit, & *monstrum* hoc loco delendum, quod ex glossa irrepsit, qua quis illud *quem* volebat explicare, non tam vocabulum, quam rem attendens. Quod hic Barthius de vocabulo *demonstrare* habet, quasi *monstrum expiare* significet, plane alienum censeo. SCHEFF. Palam est respici ad vitulum. Quamobrem illud *monstrum*, quod modo praecessit, delendum censet Cl. Schefferus. Dubito nihilominus. Videtur mihi rem magis, quam proximè praecedentem vocem spectasse auctor, quemadmodum non uno fecisse loco hunc scriptorem ipse observat. MUNCK.

11 ARBORI MORO SIMILEM] Veteres, *mori*. Scribo, *moris similem*. Nam album, rubrum, nigrum, de quo sequitur, non potest referri ad arborem, sed morum. Porro *virens arbor moris*, est plena & referta, nec inepte *virens* dicitur, quia initio in colorem eum mora inclinant, ut a viridi non longe distent. SCHEFF. Veteres *arbori mori*, inquit Cl. Schefferus. Atqui princeps editio exhibet, *arbori moro*. quod non temerè mutaverim. Sic *arbor malus*, *arbor laurus*, *arbores populi* habes apud nostrum. Vid. Not. ad cap. 140. Si quid mutandum esset, libenter rescriberem *rubi moro*. Nam morus est rubus. Isidor. XVII. 7. *Morus à Graecis vocata, quam Latini rubum appellant, eo quod fructus vel virgulta rubent.* Scholiast. Horat. lib. I. Od. 23. *Rubus species est mori. Sic in Italia nominantur à rusticis.* Isacius. εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ. Quam conjecturam firmant sequentia, *nam primum album est.* MUNCK.

12 NAM PRIMUM] Si praecedentia verba à vitio libera sunt, scribendum, *nam morum primum*. Propter praecedens *moro* τὸ *morum* repetere supervacaneum duxit indoctus librarius. MUNCK.

13 ALBUM EST] Sic rem magis, quam praecedentia respiciens, loquitur, nam morum unum habet in animo; quale quid & alibi solet. Vid. sup. c. 45. SCHEFF.

14 PERMATURAVIT] Scribo, *permaturuit*, Ovid. IV. 165. *Nam color in pomo est, cum permaturuit ater.* Celsus II. 24. *Quae in arbore bene permaturuerunt.* Lactant. Firm. lib. II. cap. II. *Eosque, cum maturassent, natura cogente, ruptos animalia tenera profudisse.* Legerim & istic, *maturuissent*. MUNCK.

augurabur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem, atque apes fugantem. [1] augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, corpore invento, nunc spiritum restitue. [2] Quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos jubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit. quod Polyidus aestimans eum velle consumere, gladio repente percussit, & occidit. altera serpens [3] parem quaerens, vidit eam interfectam, & progressa herbam adtulit, atque ejus tactu serpenti spiritum restituit. idemque Polyidus fecit. Qui cum intus vociferarentur, quidam praeteriens Minoi nunciavit, qui monumentum jussit aperiri, & filium incolumem recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit.

CXXXVII. *Merope.*

[4] POLYPHONTES Messeniae rex [5] Cresphontem Aristomachi filium

1 AUGURIO ACCEPTO] Ante haec verba ponendam curavi τελείαν στιγμήν. Male enim hactenus conjuncta sunt cum praecedentibus. MUNCK.

2 QUOD] Pro *quare*, ut supra quoque. MICYLL.

3 PAREM QUAERENS] Par est conjux. Ovid. Fast. 32. *Potat & accumbit cum pare quisque sua.* Et lib. IV. 98. *Et docuit jungi cum pare quemque sua.* Art. A. II. 483. *Cerva parem sequitur.* Gloss. Steph. *Compar*, σύζυγος. Catull. Carm. 69. *Nec tantum niveo gavisa est ulla columbo Compar.* Et ita etiam Naso Art. Am. III. 359. Amor. III. el. 5. Caeterum quae heic Polyido, Astron. II. 14. AEsculapio tribuuntur. Merentur cum hac fabula conferri, quae ex Xantho refert Plin. lib. XXV. cap. 2. MUNCK.

Ad CAP. CXXXVII.

4 POLYPHONTES] Credo eundem esse, qui a Paus. *Deiphontes* dicitur. Vide latius infra in *Penthee*. MICYLL. Micyllus suspicatur *Deiphontes* ex Pausania. Sed nihil est mutandum. Sic enim ista habes & apud Apollodorum lib. II. SCHEFF.

5 CRESPHONTEM] Hic male parta male dilabi damno suo sensit, quomodo enim imperium sit adeptus Cresphontes praeter Pausaniam lib. IV. cap. 3. & alios docet etiam Schol. Sophoclis, in Ajace vs. 1302.

6 MEROPEM] Corrupte scriptum hoc, ut cap. 184. *Ad Meropem venit.* Μερόπη est Graecis. Vide Apollod. sub finem lib. II. Saepe admissum id peccatum in his fabulis, ut cap. 126. *Penelopem.* 164. 251. *Eurydicem.* 179. 251. *Semelem.* 186. *Melanippem.* 67. 242. *Iocastem.* Dices apud Vellejum scriptum lib. I. *Mitylenem.* Just. XII. 15. *Roxanem.* Et XIII. 7. *Cyrenem.* Petron. *Helenem.* Sidon. c. VI. *Calliopem*, & sexcenta alia apud alios. Sed & illae scriptiones mihi vitiosae sunt. Servium & caeteros Latinorum poëtarum Scholiastas, apud quos non minus frequenter, quam apud Hyginum, occurrunt, nihil moror. Sed unde illa scribendi ratio orta? Inde, opinor, quod barbaro saeculo, quo ab indoctis hominibus descripti plerique libri, in recto casu dixerint, *Meropis* vel *Meropes*. Certè *Syncopis* pro *Syncope* invenitur apud interpretem Bingyzlae, *Helles*, *Melotes*, aliaque apud Lactant. Cassianum, & Isidorum, pro *Helle* & *Melote*. Lactantium puta Statii interpretem. *Daphnis* pro *Daphne* est apud Servium ad AEn. III. 91. MUNCK. Sic duo Codd. Voss. *Erigoni* pro *Erigonae* exhibent lib. II. Astron. Poet. cap. 4.

Ad CAP. CXXXVIII.

7 IN THRACIA] In Thessalia contigisse hoc narrat Philargyrius ad Georg. III. 93. apud quem hanc fabulam invenies, ut & apud Apollon. Schol. in Argon. lib. I. vers. 554. & ad lib. II. vers. 1235. Germ. Schol. in Centauro. MUNCK. Ab hac *Philyra* dicti sunt *Philyres*, de quibus Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 395. & Dionys. Perieg. vs. 766. Philyram Chironis matrem

lium cum interfeciſſet, ejus imperium & [6] Meropen uxorem poſſedit.

CXXXVIII. *Philyra, quae in tiliam verſa eſt.*

[1] SATURNUS Jovem cum quaereret per terras, [7] in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum converſus, concubuit, quae ex eo peperit Chironem centaurum. qui [8] artem medicam primus inveniſſe dicitur. Philyra poſtquam inviſitatam ſpeciem ſe peperiſſe vidit, petit ab Jove, ut ſe [9] in aliquam ſpeciem commutaret: quae [10] in arborem Philyram, hoc eſt, tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM [11] Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno, ut ſibi eum

matrem fuiſſe praeter Apollonii Scholia teſtantur etiam Tzetzes ad Lycophron. vs. 1200. Schol. Pindari O. Pyth. IV. 180. & O. Pyth. VI. 21. & Munck. ad lib. III. Aſtron. Poet. cap. 37. aliique. Haec etiam Nauplio nupſiſſe a nonnullis dicitur. Apollodor. lib. II. pag. 83. Verum Lactantius ad Statii II. Achill. vs. 77. matrem ejus vocat *Penelopen.* Unde haec hauſerit Lactantius, an vero a librario profectus ſit error, neſcio. De *Thracia* pro *Theſſalia* V. Burm. ad V. Flacc. IV, 280. pro *inuſitatam* lege e Graecis *inviſitatam.*

8 ARTEM MEDICAM INVENISSE] Vide infra cap. 274. MUNCK.

9 IN ALIQUAM SPECIEM] Certum habeo ſcripſiſſe Hyginum, *in aliam ſpeciem.* Aſtron. II. 28. *In aliam figuram ſe convertiſſe.* Lycophronis interpres de Myrrha: Ηὔξατο τοῖς Θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι. MUNCK.

10 IN ARBOREM PHILYRAM] Philargyrius: *Quidam Philyram in florem converſam eſſe dicunt, vel in arborem, unde liber philyrinus, quo coronae illigantur.* Gloſſ. Philox. *Tilia*, Φίλυρα κρόνος. Forte ſcripſit, Φίλυρα κρόνου. ut ad fabulam alludatur. Schol. Horat. ad lib. I. od. 38. philyram corticem arboris tiliae interpretatur: quo ſenſu Plinius lib. XVI. 14. *philyras tenuiſſimas* dixit. Capella lib. II. *Alia ex papyro quae cedro perlita fuerant, videbantur: alii carbaſinis voluminibus complicati* (MS. Leidenſis, *impliciti*) *libri; ex ovillis quoque multi tergoribus; rari vero in philyrae cortice ſubnotati.* Pro illis, *quae cedro perlita fuerant*, membranae Biblioth. Leidenſis exhibent, *quae cedria perlita fuerat.* Longè optimè. *Cedria* eſt reſina ex cedro, ut interpretatur gloſſa interlinearis. Iſidorus lib. XVII. Orig. cap. 7. *Hujus ligni reſina cedria dicitur, quae in conſervandis libris adeo eſt utilis, ut perliti ex eâ nec tineas patiantur, nec tempore conſeneſcant.* Celſus lib. V. XVIII. 35. *Cedriae cyathus unus.* Servius ad AEn. VI. 180. *Cedria dicta eſt quaſi* καιομένης δρυὸς ὑγρὸν, id eſt, *arboris humor ardentis.* Volebam idem vocabulum reſtituere Frag. Trag. pag. 35. edit. Blau. *Omnia domi naſcuntur, lana, credrae, piper.* Volebam, inquam, *cedria.* Sed Nob. Heinſius docuit me, legendum eſſe, *Lanae, cerae* &c. MUNCK.

Ad CAP. CXXXIX.

11 OPIS] Ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *Ops.* Gloſſ. Bened. *Opis*, Ῥέα. Feſtus: *Opis dicta eſt conjux Saturni.* Fulg. lib. I. *Opis ejus uxor, eo quod opem eſurientibus ferret, dicta eſt.* Lactantius lib. I. 13. *Idem ſororem ſuam Rheam, quam Latinè Opem dicimus, cum haberet uxorem.* Ita *trabis* pro *trabs* apud Jul. Obſ. cap. 601. *bovis* pro *bos* in Fragm. Tragur. *nucis* pro *nux*, *ſuis* pro *ſus* apud antiquos, de quibus Scaliger ad Feſtum. Gloſſae Latino-Graec. *Scrobis*, Βόθρος. Graeco-Lat. Ἀπόκελσμα, ῥίνισμα, *Scobis.* Gracchus apud Servium ad II. Georg. 288. *Abunde foſſa ſcrobis eſt.* Servius ipſe ad ejuſdem libri vers. 372. apud antiquiores *frondis* nominativum eſſe obſervat. *Gruis*, *ſuis* in Not. Tyr. p. 179. Ennius apud Lactantium lib. I. 14. *Pluton Latinè eſt Dieſpiter, alii Orcum dicunt.* Sed antiquum MS. *diis pater* praefert, ut notat Iſaeus. Unde

eum concederet, quoniam Saturnus [1] Orcum ſub Tartara dejecerat, & [2] Neptunum ſub undas: [3] quod ſciret, [4] ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno privaret. Qui cum Opem rogaret, [5] ut eſſet, quod illa peperiſſet, illa [6] lapidem involutum oſtendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum ſenſiſſet, coepit Jovem quaerere per terras. Juno autem

de ſuſpicio mihi incidit, ſcripſiſſe Ennium *Ditis pater.* Quod quo eſt ἀρχαϊκώτερον, eo ei videtur convenientius. Petron. *Has inter ſedes Ditis pater extulit ora.* Adde notas ad cap. 40. MUNCK.

1 Orcum] I. e. Plutonem. Vide Cl. Graevium in Lect. Heſiodeis cap. 17.

2 Neptunum sub undas] Poſtea Jupiter, Neptunus & Pluto in urbe Claria mundum ſortiti eſſe dicuntur a Lutatio ad Statii VIII. Theb. 199, 312.

3 Quod sciret, si quis ex eo natus esset, se interficeret] An ſcribendum? *Quod ſciret, ut, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe interficeret.* Non videtur id abhorrere ab Hygini ſtylo. Aſtron. II. 10. *Alii plures dixerunt, ut gloriata ſit, ſe forma Nereidas praeſtare.* Cap. 42. *De quo plures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus incenderit terras.* Supra cap. 63. *Huic fuit fatum, ut, quod peperiſſet, Acriſium tolleret.* Vide ibi Not. Si nihil mutandum putes, adducere poſſis illa cap. 166. *Optionem à Jove accepit, ſi quid ab iis petiiſſet, impetraret.* Sed & ea mihi ὕπουλα viderentur, & eadem medicina curanda, niſi ita quoque Lactantius loqueretur Argum. lib. XI. fab. 3. *Optandi Deus ei veniam dedit, ſi quid vellet, à ſe peteret.* MUNCK.

4 Si quis ex eo natus esset] Scribo, *ſi quis ex ea.* Ope ſcilicet. SCHEFF. Cl. Schefferus, *ex eâ.* Non neceſſe exiſtimo, cum *ex eo* pro *ex ſe* poſuiſſe potuerit. Cap. 80. *Deprecatus eſt, ut liceret ei.* ἀντὶ τοῦ *ſibi.* Scilicet Coelum ac Tellurem ceciniſſe illum à filio ſuo deturbatum iri imperio. Apollod. vide lib. I. & Heſiod. Θ. 464. Servius, neſcio quo auctore, vaticinatam ei hoc Themidem ſcribit ad AEn. III. 104. Scholiaſtes ad Stat. IV. Theb. 785. Proteum. Adde quae eadem de re Lactantius prodit lib. I. cap. 14. ſed longè ab his diverſa. MUNCK. Adde Lact. ad Statii II. Achill. 190.

5 Ut esset, quod illa peperisset] Nihil deeſt, quod Micyllus putabat. Illud *ut eſſet* Barthius exponit, *ut viveret*, ego arbitror ſignificare, cujus eſſet generis ac ſexus, hocque puto Saturnum quaeſiviſſe. SCHEFF. Ego antehac explicavi, *ut ederet.* Memineram enim legiſſe cap. 55. *Jecur exeſſet* 149. *Cor exeſſet.* In Gloſſ. Philox. *Eſſe*, ἐσθίειν, εἶναι. Apud Macrobium Sat. II. cap. ult. *Se bibere & eſſe, ut viveret.* Unde *comeſſe* apud Phaedrum I. 20. apud Varronem *comeſt* pro comedit. Adhoc arbitrabar illa, quae ſcripſi ad Antonini cap. 4. de ſexu nimirum, quod occultaretur, ſatis perſuaſum fuiſſe videri Saturnum. Atque ita quoque accepiſſe video hunc locum Nob. Heinſ. ad Ovid. III. Art. am. vers. 757. cum ex hoc loco laudaret *eſſet* pro *ederet.* Poſtea in mentem venit, latius, quam Schefferus volebat, illud *ut eſſet* poſſe accipi, pro *cujuſmodi* nempe, vel *quale eſſet.* Ter. Andr. *Sic hic eſt Crito.* Phorm. *Sic eſt ingenium.* Quod Barthius *eſſe* heic interpretatur *vivere*, plane ἄτοπον eſt. Verum interim, quod *eſſe* vivere, & *non eſſe* ſignificare interiiſſe obſervat. Innumera ſunt apud utriuſque linguae ſcriptores exempla. Ovid. IX. Met. *Vellem nullâ forem.* II. 579. *Qui nullus erat.* In Catal. Pith. lib. III. *Oppia jam non eſt, erepta eſt Oppia Firmo.* Matth. Euang. II. 28. Οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Ariſtot. Eth. I. cap. 2. Μὴ ποιεῖν εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας. Eurip. Hecub. 683. Ἀπωλόμην, οὐκέτ' εἰμὶ δή. Schol. Apollon. ad lib. II. Argon. vers. 140. Ἀπεόντος ἄνακτος ἤγουν τεθνηκότος, ὥσπερ καὶ τοῦ παρεόντος ζῶντος. Anton. lib. cap. 2. Αὐτὸν ἔσεσθαι, *eum victurum eſſe.* Adducere haec placuit, quoniam, quod Barthius producit, cum à fontibus diſſideat, minus convenit. Forſan etiam non male hic reponi *ubi eſſet*, dixi ad Antoninum. Immo ita omnino legendum eſſe ſuadet Lactantius, qui identidem Hyginum exſcribit ad Theb. Stat. IV. 785. Hem tibi hominis verba: *Itaque cum Opem rogaſſet, ubi eſſet, quod pepererat, illa lapidem ei involutum veſte monſtravit, quem Saturnus voravit.* MUNCK.

6 Lapidem involutum] Lactantium ſi reſpicias, dicas hinc excidiſſe quaedam. De lapide illo Apoſtol. Cent. X. 71. Βαίτυλος δέ ἐστιν ἐσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ Διός. Pithoeus in Excerptis Vett. Gloſſ. *Acbis eſt lapis, per quem Saturnus Jovem devoravit.* Sed βαίτυλος etiam eſt Etymologicographo & Heſychio. quos vide in ea voce. Apud Heſiod. Schol. pag. 280. Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιός φησι τὴν Ῥέαν ἐκ Προικοννήσου δέξασθαι τὸν λίθον. Lactantius Firm. lib. I. cap. 20. *Quid, qui colunt lapidem informem atque rudem, cui nomen eſt Terminus? Hic eſt, quem pro Jove Saturnus dicitur devoraſſe.*

Aliter

autem Jovem [7] in Cretensi insula detulit. [8] Adamantaea pueri nutrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neque coelo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, inpuberes convocavit, eisque clypeola aenea & hastas dedit, & jussit eos circum arborem euntes [9] crepare, qui Graece Curetes sunt adpellati. [10] aliis

Aliter fabulatur Hesiodus Θεογ. vers. 98 in cujus Schol. leg. Περκονήσε. MUNCK. Consule Serv. ad VIII. AEn. 322. unde Jupiter Δίσκος vocatur. Tzetz. ad Lycophron vs. 400.

7 In Cretensi insula] Vide notas ad cap. 92. MUNCK. Arrianus apud Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 498. dicit Creta quemdam, unde insulae nomen, Jovem occultasse in monte Dyctaeo. Pt. Hephaestio apud Photium pag. 475. hunc vocat Olympum Cretis filium, Jovemque hunc nutritorem & praeceptorem, a quo divinum cultum didicerat, postea fulmine percussisse, gigantum insidias suspicatum, addit. In monte vero Dictaeo Jovem natum esse tradunt. Vide Agathoclem Babylonium apud Athenaeum lib. IX. cap. 4. pag. 375. Quamquam de loco, quo natus & educatus est Jupiter, dissentiant. V. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 105. Schol. Pind. Od. Olymp. V. 42. Schol. Aristoph. Nub. 1470. Burm. ad Ovid. II. M. 405. Servius ad III. AEn. 104. docet Sallustium dixisse ideo in Creta Jovem educatum fingi, quia constat, Cretenses primos invenisse religionem.

8 Adamantaea &c.] Hanc ego Adamantaeam nusquam alias reperio. Mallem *Adrasteam* legere ex Apollonii lib. III. Argon. SCHEFF. Scribendum censeo *Adrastea* quod & Cl. Scheffero venit in mentem. Apollod. lib. I. Καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφειν Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστείᾳ καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. De Amalthea Schol. Callim. ad Hymn. I. Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὸν Δία τρέψασα. leg. ἡ τὸν Δία &c. Si quis *Amalthea* heic legi malit, advocare poterit Lactant. lib. I. cap. 22. *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait, Melissea quendam Cretensium regem primum Diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias Amaltheam & Melissam, quae Jovem puerum caprino lacte & melle nutrierunt.* Statianus interpres loco modo laudato: *Amalthea nutrix, ne vagitus pueri audiretur, Corybantes posuit.* Confer German. Schol. Erichthonio, Anton. lib. cap. 19. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 318. & quae notavimus infra ad cap. 182. Haec scripseram, cum ita ad me Nob. Heinsius in literis: Pro *Adamantaea* utique corrigendum *Amalthea*, ut ex Nasone liquet copiose hanc fabulam persecuto in Fastis lib. IV. ubi Cybeles sacra enarrat, & Jovis natalem. MUNCK. *Amalthaea* etiam jam Wowerius voluerat, qui itidem in seqq. corrigit, ad Min. Felic. c. XXI. *his autem Lares appellantur.* WOPKENS.

9 Crepare] Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεως Tom. I. pag. 914. edit. Bened. MUNCK. V. Spanh. ad Callim. H. Jov. 53. Jovem sese in draconem vertisse, & ita totum annum a Corybantibus servatum esse docet Theo ad Arati Phaen. p. 10.

10 Alii Corybantes dicuntur] Sine dubio legendum, *aliis Corybantes.* SCHEFF. Scripserim, *aliis*, nisi mavis *dicunt* pro *dicuntur.* Serv. ad AEn. III. 104. *Sed nonnulli eosdem Curetes & Corybantes dicunt.* Etiam *Dactyli Idaei* iidem, qui Corybantes & Curetes, secundum nonnullos. Consule Pausaniam in Eliacis, Schol. Arat. pag. 112. Apollonii ad lib. I. Argon. 1129. Strabon. lib. X. Diomedem lib. III. & ante omnes Arnobium lib. III. extremo. Sed quia non omnes eosdem faciunt, possit videri Hyginus velle alios esse Corybantes. Certe eorum tanquam diversorum facit mentionem Ovid. IV. Fast. 209. *Pars clypeos sudibus, galeas pars tundit inanes. Hoc Curetes habent, hoc Corybantes opus.* Servius ad IV. Georg. 153. *Quem Ops Saturni uxor Curetibus, Corybantibus & Idaeis Dactylis custodiendum dedit in monte Cretae.* Seneca Hercule Oet. vers. 1877. *Nunc Curetes, nunc Corybantes Arma Idaea quassate manu.* Lucian. περὶ Ὀρχήσ. pag. 913. Ἐν Φρυγίᾳ μὲν τοὺς Κορύβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κούρητας ὀρχεῖσθαι κελεῦσαι. Tzetzes in Lycophron. pag. 19. Οἱ μὲν Κούρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες, οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος. Idem legas apud Apollod. lib. I. Quamobrem miror, quid Servius ad AEn. III. vers. III. sibi velit, *Jasonis* eos faciens filios. quam genealogiam legisse alibi haud memini. Putabam *Apollinis* corrigendum. Sed monuit me Nob. Heins. etiam apud Diod. lib. V. Jasionis & Cybeles constitui filium Corybantem. Scribe ergo apud Serv. *Jasionis.* Sed ut quamplures eos diversos faciant, non puto tamen eos heic sequi Hyginum. Veteres Glossae Curetes & Corybantes etiam confundunt. *Indigetes*, ἡμίθεοι, Κούρητες. Cyrill. Lex. Κούρητες, οἱ περὶ τὸν Παιᾶνα, *Indigetes, Corybantes.* Eos Cabiros aliter dictos fuisse docuit me Clemens Admon. ad Gen-

liis Corybantes dicuntur; [1] hi autem Lares adpellantur.

CXL. *Python.*

[2] PYTHON Terrae filius, [3] draco ingens. Hic ante Apollinem [4] ex oraculo in monte Parnaſſo reſponſa dare ſolitus erat. huic ex Latonae partu interitus erat fato futurus. Eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno reſciit, facit, ut Lato-

Gentes pag. 12. MUNCK. *Corybantes* Apollinis ac Thaliae erant filii juxta Apollodor. lib. I. p. m. 10. tres erant *Cyrbas*, *Pyrrhus*, & *Idaeus*, ut ex Nonno docet Grotius ad Imagines pag. 40. De Corybantibus Serv. ad III. AEn. 113. & ad VII. AEn. 796. Theo ad Aratum pag. 8. Eurip. Bacch. 120. Spanh. ad Callim. H. Jov. 52. Licet in Samo tam Corybantum, quam Cabirorum myſteria eſſent, v. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 524, tamen eoſdem fuiſſe negat Gutberlethus de Diis Cabiris cap. 2. Quod vero Plut. Tom. II. pag. 420. de Oracul. defectu, notat, prope Britanniam eſſe inſulam, in qua Saturnus a Briareo detinetur dormiens, hanc quoque fabulam ſpectare credo.

1 HI AUTEM LARES APPELLANTUR] Illud *autem* heic eſt ἐξηγηματικὸν, ut cap. 101. Statianus interpres: *Ne vagitus pueri audiretur, Corybantes poſuit. quia Curetes Latine lares familiares appellantur.* Diomedes de Curetibus initio lib. III. *Hos quidam tres putant, qui lares eſſe creduntur, Damnameneus, Acmon, Celmon.* Ita quidem edidit in corpore Vett. Grammat. Putſchius. Corrigit Nobil. Heinſ. ad Ovid. Metam. pag. 86. *Celmis.* Eſt mihi vetus editio, quam Soter edidit Coloniae anno 1533. in qua legitur *Celmus.* quod annotandum duxi propter Ovidianum illud *Celme.* Firmat Nob. viri emendationem poëta ille Apolloniano Scholiaſtae laudatus ad lib. I. vers. 1129. Alius Σκέλμις eſt, qui & Σκέλμος dicitur à Nonno p. 371. Vetus ſane vitium ſit oportet, quod Ovidio oblatum eſt, cum & Lactantius in Argum. *Caſus relaturam Celmi* &c. Cicero libr. de univerſitate: *Quos Graeci δαίμονας appellant, noſtri opinor, lares.* Adde Tzetz. ad Heſiod. p. 41. ed. Heinſ. Barthius ex ſuo MS. *Latine lares appellantur*, Hygino reſtituit. Sed vidi qui Barthii MSS. parum fidei haberent. Ad ſummam, lares iidem, qui genii; & genii, qui indigetes. Vide notas ad Fulg. lib. III. cap. 5. MUNCK. Cenſorinus de Die Natali cap. 3. *Eundem eſſe Genium & Larem, multi Veteres memoriae prodiderunt: in queis etiam Granius Flaccus in Libro, quem ad Caeſarem de Indigitamentis ſcriptum reliquit.* Larum loco aliquando majores etiam Deos fuiſſe habitos, docet Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 235. Cetera de Laribus nota ſunt.

Ad CAP. CXL.

2 PYTHON TERRAE FILIUS] Vide Not. ad Geneal. Scholiaſtes in Hom. Catal. vers. 26. Πυθὼν πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ Παρνασσία νάπη ἐκαλεῖτο, ὡς ἀπὸ παρακειμένου ὄρους ἔπειθα Πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. καὶ Πυθὼν μὲν. ἐπεὶ κατεσάπη (leg. κατεσάπη) αὐτόθ' ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων. Adde quae idem habet ad Iliad. I. 405. Hypoth. Pyth. Pind. Scholiaſt. ad Od. I. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Νάπη, εἶτα Πετρήεσσα, εἶτα Κρίσσα, εἶτα Πυθώ. Plura ſuppeditabunt Etym. magni auctor in Πυθώ. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 207. & Heinſius Ariſtarchi ſui cap. I. ubi veriorem Etymologiam eruit. MUNCK. Varias opiniones de vocis etymologia profert etiam Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. vs. 1405, item Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 444. Urbem Pythona etiam a Pindaro Παρνάσιον μυχὸν vocari docet Schol. ad O. Pyth. 10. vs. 13.

3 DRACO INGENS] Δελφύνην eum draconem appellat Apollon. Argon. II. 708. ut & Heliodorus apud Iſacium. Apollodorus lib. I. pag. 17. Δελφύνην δράκαιναν ſemiferam fuiſſe puellam autumat. Etym. auctor in Ἑκηβόλος, Δελφῖνα vocat, ut & Tzetzes. Unde Δελφίνιος θεὸς Apollo Lycophroni p. 43. Schol. Callim. Hym. IV. 90. Τριποδήϊος ὁ δελφίνης. Exiſtimo ſcribendum δελφύνης, & referendum ad ὄφιν, qui verſu proximo ſequitur. Non enim Δελφωύη tantum, ſed & Δελφύνης dictum illud monſtrum. Vide Euſtath. in Dionyſ. p. 64. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 91. & 101. Plutarch. de facie in Ore Lunae pag. 945. de Typhone ſcribit Δελφοὺς καταχὼν, καὶ συνταράξας τὸ χρηστήριον ὕβρει καὶ βίᾳ Τυφών.

4 EX ORACULO RESPONSA DARE] AElian. Ποικ. Ἱσ. lib. III. cap. I. Ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς, τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον. Alii, ut Juvenalis Scholiaſt. ad Sat.

Latona ibi pareret, quo Sol non adcederet. Python ubi ſenſit, Latonam ex Jove gravidam eſſe, perſequi coepit, ut eam interficeret. At Latonam Jovis juſſu [5] ventus Aquilo ſublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus eſt; ſed ne reſcinderet [6] Junonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inveniſſet, Parnaſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam [7] in ſuperiorem partem retulit, quae poſtea inſula Delus eſt adpellata. [8] Ibi Latona [9] oleam tenens, parit Apollinem & Dia-

Sat. I. vers. 82. Themidem ante Apollinem oracula tenuiſſe tradiderunt. Sed Themis eadem, quae Tellus, ut didicimus ex AEſchyli Scholiaſte Prometh. vers. 209. & aliis. Pauſan. tamen in Phocicis diverſas facit, & primo Tellurem, deinde Themidem, tandem Phoebum reſponſa dediſſe Delphis refert. Aliter paulo, Scholiaſtes Pindari Hypoth. Pyth. Εἶτα ἔρχεται ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ᾧ πρώτη νὺξ ἐχρησμῴδησεν, εἶτα Θέμις. Πυθῶν δὲ τότε κυριεύσαντος προφητικοῦ τρίποδος, ἐν ᾧ πρῶτος Διόνυσος ἐθεμίστευσε. MUNCK. Diodorus apud Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 9. quomodo Oraculum Delphis ſit inventum, narrat. Ὄντος γὰρ Χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καθ' ὃν ἦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τοῦτον γινομένων αἰγῶν &c. Sed inprimis δι' ἃς αἰτίας νομισθῆναι ΤΗΣ ΓΗΣ εἶναι τὸ χρηστήριον. Schol. Euripidis in Oreſte vs. 164. ὡς φασί τινες-ὁ τρίπους πρότερον ἦν τῆς γῆς, εἶτα τῆς Θέμιδος. ἡ δὲ Θέμις θεὰ παρ' Ἕλλησιν, ἔφορος δικαιοσύνης. εἶτα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγένετο παρὰ Θέμιδος λαβόντος. imo vi eripuiſſe Themidi divina Apollinem oracula (nempe poſtquam infans Pythonem oraculi cuſtodem interfecerat, ut & mox videbimus. vide & Apollodor. lib. I. pag. m. 13.) ipſe docet Euripides in Iphigenia in Tauris. vs. 1259. ad vs. 1288. Addens, quas machinas adhibuerit Tellus, ad Apollinis reſponſa inrita reddenda, quippe irata maxime, quod filia ſua Themis e ſede hac ſua ab eo eſſet ejecta. Schol. Pindari O. Pyth. XI. vs. 15. Θέμιδος ἦν τὸ χρηστήριον, ὅθεν καὶ τὸ θεμιστεύειν. Conſule de Themidis oraculo Plutarch. quid referat. de Oracul. def. T. II. p. 421. & 433. qui Themidem ſemper fuiſſe creditam συμπροφητεύειν docet in de Herod. Malign. pag. 860. Alii dicunt Oraculum Delphicum primum fuiſſe Saturni. Tzetzes ad Lycophron vs. 202. καὶ φασὶν, ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν. Plut. de Oraculor. defectu T. II. pag. 414. τίνος γὰρ ἦν ἀγαθὸν, ἘΝ ΤΕΓΥΡΑΙΣ, ὡς πρότερον ἦν μαντεῖον, ἢ περὶ τὸ ΠΤΩ͂ΟΝ, ὅπου μέρος ἡμέρας ἐντυχεῖν, ἔστιν ἀνθρώπῳ νέμοντι. καὶ γὰρ τοῦτο δήπου ἐνταῦθα πρεσβύτατον ὂν χρόνῳ τε καὶ δόξῃ κλεινότατον, ὑπὸ θηρίου χαλεποῦ ΔΡΑΚΑΊΝΗΣ πολὺν χρόνον ἔρημον γενέσθαι καὶ ἀπροσπέλαστον ἱστοροῦσιν.

5 Ventus aquilo] Nepos cap. 2. Milt. *Vento boreâ.* Valde arriſiſſe patet huic ſcriptori id genus appoſitiones. Cap. 126. *Seque ad arborem malum adſtringi juſſit.* 136. *Eum arbori moro ſimilem eſſe.* 152. *In arbores populos converſae ſunt.* 103. *In arborem laurum commutavit.* Dictys lib. V. *Avis aquila cum ſtridore magno immittit ſe.* Macrob. I. Sat. 12. *Sacrificant ſub arbore caprifico.* Schol. Juvenal. Sat. XV. 3. *Ventum Africanum* dixit, quem abſolutè *Africum* dicunt alii. Adde his, quae notavit ad rei venaticae ſcriptores Vlitius pag. 375. Freinshem. ad Juſtinum lib. XXXVI. 3. MUNCK.

6 Junonis factum] Barthius ex Mſ. ſuo legit, *Junonis fatum.* Neſcio, quale manuſcriptum habuerit, mihi certe non parum ſuſpectum eſt. Nam cur hic *fatum* praeferat? cum anteceſſerit, *facit, ut Latona.* SCHEFF. Ovid. III. Met. 336. *Neque enim licet irrita cuiquam Facta Dei feciſſe Deo.* MUNCK.

7 In superiorem partem retulit] Emergere è fluctibus fecit, unde Δῆλος appellata. Vide Serv. AEn. III. 75. Ovid. VI. Met. 333. MUNCK. Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 124. ἡ Λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. De *Delo* Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 525. Lactant. ad Statii II. Achill. vs. 191. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 53.

8 Ibi] In inſula Delo, unde Delius; & quidem in monte Cyntho, unde Cynthius. Schol. Hor. ad lib. I. od. 21. MUNCK. In monte Cyntho Dianam natam teſtatur etiam Servius ad Virgil. I. AEn. 502. de quo monte Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 701. Hyginum maxime inluſtrant, quae adducit inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 255. Plures vero ſibi Apollinis ac Dianae natales vindicant populi, ut praeter laudatum Spanhemium egregie nuper docuit Eximius Vir in deſcriptione Inſulae Deli ex inſcriptionibus inluſtratae cap. 5. Cur autem Diana ante Apollinem fingatur edita, praeter Servium a Spanhemio l. l. citatum, docet etiam Lactantius ad Statii II. Achill. 9. pluribus hanc fabulam totam referens.

9 Oleam tenens] Cur hoc fecerit, dicat Schol.

& Dianam, quibus Vulcanus ſagittas [1] dedit donum. Poſt diem quartum quam eſſent nati, Apollo matris poenas exſecutus eſt. nam Parnaſum venit, & Pythonem ſagittis interfecit; [2] inde Pythius eſt dictus: oſſaque ejus in [3] cortinam conjecit, & in templo ſuo poſuit, ludoſque funebres ei fecit, [4] qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. *Sirenes.*

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Muſae filiae, Proſerpinae raptu aberrantes, ad Apollinis terram venerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proſerpinae auxilium non tulerant, volaticae ſunt factae. His

Schol. Apollon. ad lib. I. vs. 1131. Ἔθος ἐστι ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Varro apud Vibium Sequeſtrum: *Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis.* Diomedes lib. III. *Ajunt in Idam montem inſulae Cretae fugiendo delatam, manus ſuas impoſuiſſe memorato monti, & ſic infantem ipſum edidiſſe, & ex manuum impreſſione emerſiſſe Curetas, ſive Corybantes, quos à montis nomine & à qualitate facti Idaeos Dactylos appellarunt.* Catullus in Dian. carm. 35. *Magna progenies Jovis, Quam mater prope Deliam Depoſivit olivam.* Hoc eſt, μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, ut loquitur Callimachus. A Theognide in Gnomis palmam tenuiſſe dicitur. Neuter falſum dicit. Palmam enim & olivam tenuit. Hom. Schol. ad Iliad. A. 9. Ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα δρεψαμένη (leg. δραξαμένη) δύω φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος διδύμους ἀπεκύησε. Tzetzes in Lycophron p. 71. Δάφνης καὶ φοίνικος ἀψαμένη. Ovid. VI. Met. 235. *Illic incumbens cum Palladis arbore palmae, Edidit invitâ geminos Latona noverca.* Fuerunt etiam, qui duas amplexam illam laurus dicerent. Servius ad AEn. III. 92. *Aut quia traditur Latonam duas laurus amplexam Dianam & Apollinem enixam.* Sed cum Ovidio & Homeri Schol. facit AElianus Var. Hiſt. lib. v. cap. 4. In verſibus Varronis ex Vibio adductis ſcribendum *OEaxida*, ut ſyllaba prima producatur. Sumſit eos Varro ex Apollon. I. vers. 1130. ubi legitur, Δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησε. Vide Schol. MUNCK. Adde Spanh. ad Callimachi H. Del. vs. 262. locus iſte Euripidis, quem ibi adducit inluſtris vir, non eſt ex Jone vs. 1104. ſed ex Iphigenia in Tauris. vs. 1104. Dicunt etiam Apollinem ex Oſiride & Iſide eſſe natum, Rhea adhuc Deos in utero geſtante. Plutarch. cauſſam docet in Iſide & Oſir. Tom. II. p. 273.

1 DEDIT. DONUM POST DIEM] Diſtinctio prava, non enim poſt diem quartum interfecit Pythonem, ſed accepit ſagittas. Itaque hoc loco comma, & poſt *nati*, punctum collocandum. SCHEFF. Diſtinctionem pravam eſſe cenſet Cl. Schefferus, & poſt haec verba inciſum, poſt τὸ *nati* ponit τελείαν ὑποστιγμήν. Non accedo. Sententia, quam ponit vulgata diſtinctio, non eſt inepta. Nam ſi Diana, ut fabulantur, potuit matri praeſtare officium obſtetricis, ſimul eſſet nata, potuit Apollo die à partu quarto interficere Pythonem. Vide Schol. Hor. ad lib. III. od. 22. Lactantium ad Stat. Achill. lib. II. vers. 9. Macrob. I. Sat. 17. *Apollinem in primâ infantiâ belluam confeciſſe.* Lucian. Dial. Marin. Tom. I. pag. 205. ed. Bened. Τὸν δράκοντα δὲ, ὃς νῦν ἐξοιστρεῖ αὐτὴν ἐκφοβῶν, τὰ νεογνὰ, ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μέτεισι καὶ τιμωρήσει. Nec mirum hoc magis, quam quod de Mercurio narrant, eum tertio die à nativitate in cunis fabricaſſe lyram. Vide Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Apoll. vs. 101.

2 INDE] Malim *unde*. Lactant. Argum. lib. I. Met. fab. 8. *Unde etiam Apollo Pythius eſt appellatus, ludique Pythii.* Ovidius: *Inſtituit ſacros celebri certamine ludos, Pythia perdomitae ſerpentis nomine dictos.* MUNCK.

3 CORTINAM] Hinc *Cortinipotens* Apollo dictus Lucillio. Quid autem Cortina, & unde dicta ſit, anquirit Servius ad illa Virgil. AEn. III. 92. *Mugire ex adytis cortina recluſis.* Adde quae notavi ad cap. 32. MUNCK.

4 QUI LUDI PYTHIA D.] Ludos funebres ipſum Apollinem Pythoni interfecto feciſſe cum Noſtro docet Ptolem. Hephaeſtio lib. VII. apud Photium pag. 490. Lact. ad Statii VI. Theb. 8. ab Achaeis hoſce Ludos inſtitutos Apollini, Pythone interfecto docet, & ad VII. Theb. 96. Helladius apud Photium pag. 1590. Omnium certaminum Graecorum ultima eſſe Pythia, μετὰ τὸ τὴν Κίῤῥαν πεσεῖν, i. e. poſt Cirrhae fatum inſtituta, docet. *Cirrha* urbs Phocidis olim *Criſſa* dicta,

His responsum erat, tam diu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens nemo esset praetervectus: quibus [5] fatalis fuit Ulysses. Astutia enim sua cum praeternavigasset scopulos, in quibus morabantur, praecipitarunt se in mare: à quibus locus [6] Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

Prometheus Iapeti filius, [7] primus homines [8] ex luto finxit. Postea Vulcanus Jovis jussu ex luto mulieris effigiem fecit: [9] cui Minerva animam dedit, caeterique dii alius aliud donum dederunt; ob idque

dicta, a Crisso Phoci filio, & Panopei fratre condita, ut docet Schol. Eurip. Orest. vs. 33. pag. 120. a. quem Crissum hujus urbis regem fuisse, docet Schol. Homeri Iliad. B. 520. unde *Crissam* semper scribendum esse, non *Crisam* patet, & frustra dubitat de vocis scriptura Munckerus ad Antonini Liberalis Met. cap. 8. *Cirrha* dicta a Cirrha Nympha, ut esse qui dicant refert Pausanias lib. x. cap. 37. Haec urbs Apollini invisa, cujus jussu AEneianes, qui hanc urbem aliquando tenuere, OEnoclum Cirrhae regem lapidibus obruentes, discesserunt. Vid. Plut. ex emendatione Xylandri Tom. II. Quaest. Graec. pag. 293, 294. Cirrhae vero incolae deinde Graecis & Apollini injuriam facere non destiterunt, donec Amphictyones, sociis adscitis, Cirrhaeos invadentes urbe potiti sunt, & alterum certamen Pythicum, in quo & tibicines certarunt, instituerunt, ut refert Schol. Pindari in Hypoth. Pyth. quam historiam innuit Helladius.

Ad CAP. CXLI.

5 Fatalis] Fatifer & exitialis. Flor. III. 15. *Fatale Capitolium Gracchis.* IV. 7. *Fatalis arena Pompejo.* Seneca Agam. 677. *Danaumque fatale munus* &c. Quo sensu *mortale* usurpat Cyprianus Tract. de Bon. Patient. & Gregorius Dial. lib. I. MUNCK.

6 Sirenides] Suspicor, *Sirenitis* scribendum. Nam & apud Strabonem lib. VI. Σειρηνῖτες legitur. SCHEFF. Ex hoc loco corrigit Ausonium Vossius ad Melam pag. 169. & pro *Siredones* in eo restituit *Sirenides.* Sed omnia ista verba: *His responsum erat* &c. usque ad fabulae finem sub Servii nomine laudat. Lactantius Argum. lib. v. Met. fab. 9. Plin. lib. III. Aristoteles libro θαυμασ. ἀκουσμ. & Isacius in Lycophr. pag. 116. *Sirenusas* appellant. Cl. Scheffero legendum videtur *Sirenitis* ex Strab. lib. VI. Sed *Sirenitis* ibi regionis, non insularum est nomen. Νῆσοι autem *Sirenusae* sunt Aristoteli, Tzetzae Τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. Σειρῆνες. Eustath. ad Dionys. p. 49. MUNCK. Recte pro *Proserpinae raptu aberrantes ad Ap. terram* legit Valckenaer *raptum lamentantes ad Ap. petram.* Quia in fabula Graeca Hygini, quam edidimus, legitur διὰ τὴν ἁρπαγὴν Περσεφόνης θρηνοῦσαι κατέφυγαν πρὸς πέτραν Ἀπόλλωνος. Alius vir doctus legebat *ad Apollinis aram.*

Ad CAP. CXLII.

7 Primus homines] Mihi admodum suspectum est illud *homines.* Credo, nostrum scripsisse *hominem,* & intellexisse virum, eique opposuisse mulierem, de qua sequitur. *Hominem* speciatim usurpari pro viro, notum est, fitque ipse noster, c. 142. SCHEFF. Mallet Cl. Schefferus *hominem,* ut *hominem* opponat mulieri. Sed illa oppositio nihilominus constabit, si *homines* retineas. Hominem mulieri cum alii opponunt non raro, tum & Jurisconsulti. Paulus Recept. Sent. lib. v. Tit. 24. *Quod si eo homo vel mulier perierit, supremo supplicio afficiuntur.* Et sacri scriptores. Deuteron. XXII. vers. 22. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς &c. Matth. cap. XIX. vers. 10. Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός. Adde Pfoch. Diatrib. tmem. 619. Drus. ad Sulpic. Sever. lib. I. Meurs. Crit. Part. II. 6. Barth. Advers. Lib. XLII. 10. Dausq. ad Basil. Orat. pag. 151. MUNCK.

8 Ex luto] Quod eleganter quidam non aqua, sed lacrymis macerasse eum dixit. Vide Stobaeum Sermon. I. p. 21. MUNCK.

9 Cui Minerva animam dedit] Lucianus de

idque Pandoram nominarunt. Ea data in conjugium [1] Epimetheo fratri: inde nata est Pyrrha, quae mortalis dicitur prima esse creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius [2] ex Archia sorore sua procreavit Phoroneum, qui [3] primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusque vitam exegerunt una lingua loquentes, sub Jovis imperio. Sed postquam Mercurius [4] sermones hominum interpretatus est, unde [5] Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim

de Prometh. pag. 16. Tom. I. edit. Bened. Ἀρχιτέκτων αὐτὸς ἦν, συνειργάζετο δέ τοι ἡ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν, καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα τὰ πλάσματα. Lactant. Argum. lib. I. Met. Ovid. fab. 2. *Hominem ex humo imbri mollita finxit, cui Minerva spiritum immisit.* Aliter Fulgentius lib. II. cap. 9. MUNCK.

1 EPIMETHEO FRATRI] Cujus fratri? Num Promethei? sic quidem vulgo eum faciunt. Sed hic series orationis postulare videtur, ut intelligamus ipsius, Pandorae videlicet. Qui proin non erit alius, quam homo, frater ejus dictus, quod & ipse formatus esset ex luto, sicut Pandora. Quod si verum, firmabitur, quod dixi, *hominem*, non *homines* in superioribus legendum. SCHEFF. Frater is erat Promethei, ut cum aliis tradidit ipse etiam Noster in Genealogiâ. Sed heic seriem orationis postulare observat Cl. Schefferus, ut ipsius Pandorae intelligamus fratrem, quod tamen cum omnibus Mythologis pugnat. Ovid. Met. lib. I. fab. 7. Pyrrha est Epimethei filia, soror patruelis Deucalionis. Eustath. in Iliad. pag. 18. Pandora Deucalionis & Pyrrhae filia. Melius cum Hygino convenit Scholiorum brevium auctori ad Hom. Iliad. A. vers. 10. & Proclo ad Hesiod. pag. 30. ed. Heins. cujus tamen verba miror pag. 46. Πανδώρας καὶ Ἐπιμηθέως γίνεται Δευκαλίων καὶ Πύῤῥα. Atqui Deuçalion erat Promethei filius ex Asiâ. MUNCK.

Ad CAP. CXLIII.

2 EX ARCHIA] *Melissam* eam appellat Apollodorus initio lib. II. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 933. *Meliam.* ut & AEschyli ad Prometh. vers. 921. & Homeri Iliad. A. 30. Quod rectius videtur. Certe inter Oceaninas etiam Noster supra recensuit Meliam. In alia omnia abit Hieron. Chron. Euseb. *Phoroneus, Inachi filius & Niobes, leges primum judiciaque conscripsit. Quidam hujus filiam arbitrantur.* MUNCK.

3 PRIMUS DICITUR REGNASSE] Lact. ad IV. Theb. Stat. vers. 589. *Hic est, qui primus Junoni sacrificasse dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali est, Jupiter primo mortalem dicitur compressisse.* Lege *è mortalibus* & *primam* pro *primo* ex Hygin. cap. 145. Idem Schol. ad lib. I. vers. 541. *Iasus & Phoroneus antiqui reges Argivorum fuere, qui primi Junoni sacrificaverunt.* MUNCK. Hic antiquissimus Graeciae rex, Moysi tamen aequalis (v. Cl. Wesseling ad Simsonii Chronic. A. M. 1915.) primus hominum in Graecia, sive ut alii, mortalium omnium pater fuit dictus. Salmas. de L. Hellenist. a pag. 308. ad 312. Perizon. in Or. Babyl. cap. I. Pausan. II, 15. patrem mortalium dictum docet, quia τοὺς ἀνθρώπους συνήγαγε πρῶτος ἐς κοινὸν, σποράδας τέως, καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἑκάστοτε οἰκοῦντας, καὶ τὸ χωρίον, ἐς ὃ πρῶτον ἠθροίσθησαν, ἌΣΤΥ ὠνομάσθη ΦΟΡΩΝΙΚΟ´Ν. Quae urbs fuit Argos. v. Schol. Eurip. Orest. 1248. & Eust. ad Dionys. Perieg. 419.

4 SERMONES HOMINUM INTERPRETATUS EST] Quid opus fuit hac interpretatione, cum esset lingua omnium una eademque? Credo *interpretari* hoc in loco significare aliquid aliis reddere ac explicare verbis, Mercuriumque dici sermones interpretatum esse, quod caepisset aliis linguis instituere sermones, & sic autor extitisset linguarum variarum. Dicitur profecto Mercurius sermonis Deus, & interpretatio linguarum ei tribuitur. SCHEFF. H. e. interprete Scheffero, coepit aliis linguis instituere sermones, & sic auctor extitit variarum linguarum. Schol. Horat. ad lib. III. od. 10. *Notum est Mercurium haberi inventorem sermonis, palaestrae, lyrae, & furtorum. Verborum excogitator & nominum* audit apud Arnobium lib. III. Sed veriora sunt, quae de eo refert Diodorus lib. V. pag. 342. Quem consule. MUNCK.

5 UN-

enim graece Hermes vocatur) [6] idem nationes diſtribuit; tum diſcordia inter mortales eſſe coepit: quod Jovi placitum non eſt. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, [7] quod Junonis ſacra primus fecit.

CXLIV. *Prometheus.*

HOMINES antea ab inmortalibus ignem petebant, neque in perpetuum ſervare ſciebant: [8] quod poſtea Prometheus in [9] ferula detulit in terras, hominibuſque monſtravit, quomodo cinere obrutum ſervarent. [10] Ob hanc rem Mercurius Jovis juſſu deligavit eum [11] in mon-

5 UNDE HERMENEUTES DICITUR ESSE INTERPRES (MERCURIUS ENIM GRAECE HERMES VOCATUR)] Legendum puto, *dicitur & interpres.* Ut ſit ſententia, interpres dicitur hermeneutes ab Hermes, qui eſt Mercurius. Caeterum praedicta omnia parentheſi includenda, quia inter alia inſeruntur. SCHEFF. Facile credo Cl. Scheffero haec omnia includenda eſſe parentheſi; nec refragor reponenti *& interpres.* quanquam non valde id neceſſarium. Videtur enim velle interpretis vocabulum apud Graecos à Mercurio ducere originem. Scholiaſtes Horatianus: *Qui pacem ambiunt, oratione utuntur, cujus ipſe Deus eſt: hinc caduceatores dicti, qui pacem petunt; quemadmodum feciales, qui bella denuntiant. Graece autem* Ἑρμῆς *dicitur* ἀπὸ τῆς Ἑρμηνείας. Adde Auguſt. C. D. lib. VII. 14. Fulgent. lib. I. Myth. cap. 22. Euſeb. Praep. Euang. p. 29. edit. Rob. Stephani. MUNCK. Adde etiam Servium ad IV. AEn. vs. 242. *Mercurium* vero, quaſi *Medicurrium* quidam dictum volunt. ad VIII. AEn. 138.

6 IDEM NATIONES] Arbitror ſcribendum, *item nationes diſtribuit.* Cohaerent quippe: poſtquam Mercurius ſermones hominum interpretatus eſt, item nationes diſtribuit, tum diſcordia inter mortales eſſe coepit. Dantur duae cauſſae diſcordiae, varietas ſermonis, & diviſio hominum in certas nationes. SCHEFF. Arbitratur *item* ſcribendum Cl. Schefferus. Videor idem vitium detexiſſe cap. 57. Heic tamen iſta correctione nihil opus videtur. Ovid. VIII. Met. 134. *An inania venti Verba ferunt; idemque tuas, ingrate, carinas?* MUNCK.

7 QUOD JUNONIS SACRA PRIMUS FECIT] Scribi debet, *quod Junoni ſacra.* SCHEFF. Correxeram *Junoni ſacra*, quod librarium τὸ *s* geminaſſe exiſtimarem. Quid tamen dubitare me aliquantulum faciat, dixi ad cap. 40. ubi ſimiliter ſcripſit, *Sacra Deae Veneris per aliquot annos non fecerat.* Sed quo magis examino, eo magis id mihi videtur nimium inſolens. Lactant. ad Stat. Theb. lib. I. vers. 252. *Phoroneus rex Argivorum, qui primus dicitur Junoni templa dicaſſe, & ſacrificiorum inſtituiſſe ſolennia.* Clemens Paraeneſ. pag. 28. *Seu Phoroneus ille fuerit, ſeu Merops, ſeu aliquis alius, qui iis poſuerunt templa & altaria, etiam ſacrificia eis primi obtuliſſe dicti ſunt.* Adde Arnob. lib. XI. pag. 191. edit. Leid. MUNCK.

Ad CAP. CXLIV.

8 QUOD POSTEA] H. e. ob quod. Cap. 136. *Quod Polyidus aeſtimans* &c. Vide notas ad cap. 16. MUNCK.

9 FERULA] Vide Serv. ad Eclog. VI. vers. 42. Ferula eſt νάρθηξ, de quo Proclus ad Heſiod. Ἔργ. Α. pag. 24. edit. Heinſ. Ἔστι πυρὸς οὕτως φυλακτικὸς ὁ νάρθηξ, ἠπίαν ἔχων μαλακότητα καὶ τρέφειν τὸ πῦρ καὶ μὴ ἀποσβεννῦναι δυναμένην. MUNCK. Praeter Servium hic a Munckero laudatum fabulam conati ſunt explicare Heraclides Ponticus in Allegor. Homer. pag. 446. Agroetas Theophraſtus & Herodorus apud Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 1252. & per *Prometheum* nil niſi prudentem hominem indicaſſe Veteres docet etiam Schol. Pindari O. Pyth. V. vs. 35. & inde fingitur ante homines natos fuiſſe Jovis Conſiliarius. Vide Perizon. ad AElian. XII. V. H. 25. ex Lingua Orientis hujus fabulae originem eruere vult Magnus Bochartus in Phaleg. lib. I. cap. 2.

10 OB HANC REM] Aliam praeterea cauſam affert Schol. AEſchyli Prometh. 1021. & noſter Aſtron. II. 15. MUNCK. Adde Schol. AEſchyli Prom. V. vs. 11. & Durim, apud Schol. Apollonii Rhodii lib. II. vs. 1253. qui dicit vinctum fuiſſe Prometheum διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ Διῒ καὶ Ἀθηνᾷ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίας Προμηθεῖ γενέσθαι. καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ αἰετοῦ τοξείας χάριν.

11 IN MONTE CAUCASO] Conſule tu Lector. Schol. & Stanlei ad AEſchylum Prometh. V. vs.

 1. Item

monte Caucaso ad saxum clavis ferreis, & [1] aquilam adposuit, quae cor ejus exesset. quantum die ederat, tantum nocte [2] crescebat. hanc aquilam post [3] triginta annos Hercules interfecit, eumque liberavit.

CXLV. *Niobe sive Io.*

[4] Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba: hanc Jupiter [5] mortalem

1. Item de Caucaso Olear. ad Philostrati lib. II. de vita Apoll. Tyan. cap. 3.

1 AQUILAM ADPOS.] Alii vulturem fuisse dicunt. Vide Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 3. de Apoll. Tyan.

2 TANTUM NOCTE CRESCEBAT] Suspicor scribendum, *tantum nocte recrescebat.* Sic enim alibi quoque solet. Adde c. 55. SCHEFF. Cl. Scheff. *recrescebat.* Sane in re simili ita loquitur cap. 55. *Qui jecur ejus exesset, quod cum lunâ recrescit.* Astron. II. 15. *Quae assiduè noctu renascentia jecora exesset.* Audacius Paulinus *recretas vires* dixit pro *renatis.* Gloss. Steph. *Recrementum*, σινίασμα, ἀπότριμμα. leg. *retrimentum.* MUNCK.

3 TRIGINTA ANNOS] Ex AEschyli sententia reponendum esset XXXIV. Vide Astron. II. 15. Alii dicunt ab ipso Jove resolutum, *quod eum monuisset à Thetide abstinere, quod de ejus semine nasceretur, qui eum regno pelleret, sicut ipse Saturnum patrem, cui post sacramentum, quod eum nunquam se soluturum juraverat, annulum de ipsis vinculis clauso de monte Caucaso lapide dedit, ad poenae praeteritae indicium*, ut ait Servius loco modo laudato. Pro *clauso* mallem *clausum.* Hyg. Astron. *Annulos lapide & ferro conclusos.* Vel *incluso.* Isidor. Orig. XIX. 32. *Prometheus fertur circulum ferreum incluso lapide digito circumdedisse.* Plin. Prooem. lib. 36. *Fragmentum saxi inclusum ferro ac digito circumdatum, hoc fuisse annulum, & hoc gemmam.* MUNCK.

Ad CAP. CXLV.

4 EX PHORONEO ET CINNA] Phoroneo sic enim ex Pauſ. colligitur legendum esse, qui Argum Φορωνέως θυγατριδοῦν vocat. MICYLL. Nomen *Cinnae* mihi admodum suspectum est. Apollodorus lib. II. ab initio, ubi reliqua convenienter nostro commemorat, *Laodicem* appellat. SCHEFF. *Laodice* est Apollod. lib. II. *Telodice* Tzetzae in Lycophron. pag. 38. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 933. qui tamen multipliciter in Scholiis ad eum locum corruptus videtur, hunc in modum γενεαλογεῖ. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Πηγεὺς ἐγένετο. Φορωνέως δὲ καὶ Πειθοῦς ἐγένετο Αἰγιαλεὺς Ἀπία. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη. Pro Ἀπία videtur scribendum, καὶ Ἄπις. Nisi mavis ἄπαις ex Tzetze. Sed non male. Est enim Apis Phoronei filius etiam Schol. Hom. A. 30. Unde Ἀπία Peloponnesus Eustath. in Dionys. p. 59. Deinde *AEgialeus* Apollodoro & Tzetzae non filius, sed frater est Phoronei. Nec Πηγεὺς caret suspicione. *Phegous* est Augustino C. D. lib. 18. cap. 3. Puto utrobique scribendum *Phegeus.* MUNCK. Adde Schol. Eurip. Orest. vs. 1248. Ἰνάχου ἐκ Μελίας ἐγένετο Φορωνεὺς καὶ Φηγεύς. Τούτων ὁ Φορωνεὺς ἄρξας τὸ νῦν Ἄργος Φορωνικὸν, ἄστυ ἐκάλεσε. ἴσχει δέ παῖδας ἐκ Πειθοῦς Αἰγιαλέα, Ἄπιν, Εὐρώπαν, Νιόβην. Φηγεὺς πόλιν κτίζει Φηγάς. Sic emendatio ultima Munckeri firmatur ex eodem Scholiaste. Hunc Apin interemisse fertur AEtolus, ut Apollodor. pag. 29. Fuit & Apis Telchinos filius, de quo Pausan. lib. II. cap. 5. p. 123.

5 MORTALEM PRIMAM COMPRESSIT] Euseb. Praepar. lib. II. pag. 35. ed. Steph. Ζεὺς γὰρ πρώτῃ μὲν ἐμίγη γυναικὶ θνητῇ Νιόβῃ τῇ Φορωνέως. ἐσχάτῃ δὲ Ἀλκμήνῃ τῇ τοῦ Ἡρακλέους μητρί. Schol. Stat. Theb. IV. 589. *Phoroneus. Hic est qui primus Junoni sacrificasse dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus* (leg. *è mortalibus*) *regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali est, Jupiter primo mortalem dicitur compressisse.* Hieronym. Chron. Euseb. *Niobae primae omnium mulierum mixtus est Jupiter, ut Graeci perhibent, de quâ nascitur Apis, quem Serapin cognominant.* MUNCK.

6 EX EA] Et Apide, ut vult Schol. Hom. ad Iliad. A. 115. MUNCK.

7 ARGOS OPP.] De pluribus & his Argis consule P. Leopard. lib. V. Emend. cap. 16. & Serv. ad II. AEn. 95. & ad VII. AEn. vs. 286. necnon Salmas. de L. Hellenist. pag. 287, 301, 302. De Argis Cypri agit Ptol. Hephaestion lib. VII. apud Photium pag. 491. Argus, a quo Argos Inachium dictum est, vocatur etiam filius Apidis & Niobae Phoronei filiae a Schol. Homeri, Iliad. A. vs. 123.

8 CRINUS] Non dubito, quin ex Apollodoro scribendum sit *Criasus*, item mox pro *Basus*, *Jasus.* SCHEFF. Κρίασος est Apollodoro & Euripidis.

talem primam compressit: [6] ex ea natus est Argus, qui suo nomine [7] Argos oppidum cognominavit. Ex Argo & Euadne [8] Crinus, [9] Piranthus; & [10] Basus nati [11]. ex Pirantho Callirhoe, [12] Argus, [13] Arestorides, [14] Triopas. [15] hic * [16] ex hoc Eurisabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, [17] ex Pelasgo Laris, [18] ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compressit, & in vaccae figuram convertit, ne Juno eam cognosceret. Id

pidis Scholiastae cum loco modo adducto, tum ad Phoen. vers. 1124. quanquam ibi de matre variat. Ἄργος inquit, ὁ Διὸς γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα. τοῦ δὲ γίνεται Κρίασος &c. *Criasus* ergo pro *Crino* restituendus Hygino; quod & Cl. Scheffero visum. Nec aliter eum appellat Augustin. C. D. lib. XVIII. cap. 8. MUNCK.

9 PIRANTUS] Πείρανθος est Apollodoro. *Piranthus* ergo scribe potius. Euripid. Scholiast. cum Pausaniâ Πείρασον appellat. MUNCK.

10 BASUS] *Iasus* existimo scribendum. Ἔκβασον vocat Euripid. Scholiast. à quo hisce tribus duo alii adjunguntur, *Epidaurus* nempe & *Tiryns*. Notavit AEgius ad Apollod. in antiquis codicibus inveniri Ἔκασος, pro Ἴασος, ut videatur & ille Ἔκβασον hunc nominasse. MUNCK.

11 EX PIRANTHO CALLIRHOE] *Phorbante*. MICYLL. Suspicor scribendum, ex Pirantho & Callirrhoë. Sic enim & Scaliger scribendum censuit ex Phoronide ad Num. Euseb. CCCLXVII. SCHEFF. Cl. Schefferus cum Scaligero rescribendum suspicatur, *ex Pirantho & Callirhoe*. MUNCK. Plures fuere. Praeter Acheloi filiam (v. Pausan. VIII, 24.) Scamandri fuit filia, uxor Trois, mater Ili, Assaraci & Ganymedis. Conon Narrat. XII. apud Photium pag. 429. fuit & Lyci e Marte geniti Africae regis filia, quae a Diomede, quem deperibat, & propter quem patrem prodiderat, spreta ac relicta laqueo sibi necem conscivit. Plut. Parall. T. II. p. 311. Oceani filia, e qua & Nilo nata Chione. Serv. ad IV. AEn. 250. Fuit & nomen meretricis apud Persium juxta quosdam. Vid. Jac. Nic. Loensis lib. VI. Epiphyll. cap. 15. ubi & de fonte *Callirrhoe*.

12 ARGUS &c.] Pausan. sic. Ἄργου δὲ Πείρασος γίνεται καὶ Φόρβας. Φόρβαντος δὲ Τριόπας. Τριόπα δὲ Ἴασος καὶ Ἀγήνωρ. Ἰὼ μὲν οὖν Ἰάσου θυγάτηρ. Vide in Argolic. MICYLL.

13 ARISTORIDES] Videtur hoc vocabulum olere glossam ejus, qui meminisset Argum apud Ovid. I. Met. 624. Aristoridem dici, ut Ἀρέστορος υἱὸν ab Asclepiade apud Apollodorum, qui hunc Agenoris facit filium. Ab Asclepiade Stat. Eurip. Scholiastes ad Phoen. 1124. MUNCK.

14 TRIOPAS] Τριόπας Euripidis interpreti est Phorbantis & Euboeae filius, cui calculum dat Pausanias. MUNCK.

15 HIC *] Illud *hic* delendum puto, ut ex seq. *hoc* natum. MUNCK.

16 EX HOC EURISABE] Desunt aliqua, puto autem legendum, ex hoc & *Eurisabe*, si modo nomen *Eurisabes* se recte habet, ac intelligendum Jasum, qui male nostro *Basus* dicitur. Certe Jasum patrem Agenoris Apollodorus etiam, aliique faciunt. Series majorum Jus integra secundum nostrum sic se habet: Phoroneus, Nioba, Argus, Piranthus, Jasus, Triopas, Inachus, Jo. SCHEFF. Bene *&* interponit legitque, *ex hoc & Eurisabe* Schefferus. Sed quem per illum *hunc* intelligemus? *Iasum*, ut putat Schefferus, suadente id Apollodoro p. 59. quod Iasum Agenoris patrem faciat. Sed Pausaniam, & Homeri ac Euripidis Scholiastas si respicias, *Triopam* dicas intelligendum. Pausanias Corinthiacis: *Argo Pirasus est natus & Phorbas: Phorbanti Triopas: Triopae Iasus & Agenor.* Homeri interpres ad Iliad. Γ. 75. Ἴασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες. quibus tertium Agenorem adjungit Euripideus ad Orestem: Τριόπα δὲ ἐκ Σωΐδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν Πελασγὸς καὶ Ἴασος. νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. Censebam à primo ex his verbis corrigendum Hyginum, & reponendum, *ex hoc & Soide*. Sed turbare videtur, quod mox subnectit, *ex Triope & Oreaside*. Ubi pro *Triope* scripserim fidenter *Triopâ*, cujus mentionem etiam Astron. II. 14. facit. Dicamus duas habuisse uxores Triopam. ex priore natos Anthum, Pelasgum, & Agenorem; ex posteriore Xanthum & Inachum. Sed *Anthus* mihi suspectus. Hieron. Chron. Euseb. *Xanthus Triopa Lesbum condidit.* Leg. *Triopae*. Vide Diodor. lib. V. p. 347. MUNCK.

17 EX PELASGO LARIS] Hic *Laris* nusquam mihi inventus. An scribendum *Lycaon*? Infra cap. 176. *Ad Lycaonem Pelasgi filium.* 225. *Lycaon Pelasgi filius.* Firmant conjecturam meam illa Hesiodi, ab Eustathio & Strabone laudata, Υἱεῖς ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, Ὅν ποτε τίκτε Πελασγός. Et Tzetzes in Lycophron. pag. 83. ed. Steph. Πέλαγος (leg. Πελασγὸς) ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης. ᾧ καὶ Λυκάων παῖς ἦν ἐκ Μελιβοίης εἴτουν (leg. ἤγουν) Κυλλήνης. Adde Scholiast. German. Arctophylacis fabulâ. MUNCK.

18 EX INACHO ET ARGIA IO] Schol. Euripidis

Id Juno cum rescivit, [1] Argum, cui undique oculi refulgebant, custodem ei misit. [2] hunc Mercurius Jovis jussu interfecit. At Juno [3] formidinem ei misit, [4] cujus timore exagitata, coegit eam, ut se in mare praecipitaret: quod [5] mare Ionium est adpellatum. Inde in Scythiam transnavit, [6] unde Bosporus fines sunt dictae. inde in AEgyptum, ubi parit [7] Epaphum. Jovis cum sciret suapte propter opera tot eam aerumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deamque

pidis: Ἰάσου δὲ καὶ Λευκάνης Ἰὼ ἐγένετο. Cui, quod ad patrem attinet, accedit Pausanias. Cum Hygino tamen Castor apud Apollodorum & complures Tragici faciunt. Quam non inter se in cascis hisce historiis tradendis consentiant veteres, videre potes ex subjecta tabella.

Stemma IUS.

Secund. Pausan.	Secund. Hygin.	Secund. Apollod.
Inachus.	Inachus.	Inachus.
Phoroneus.	Phoroneus.	Phoroneus.
Niobe.	Niobe.	Niobe.
Argus.	Argus.	Argus.
Phorbas.	Piranthus.	Iasus.
Triopas.	Triopas.	Agenor.
Iasus.	Inachus.	Argus Panoptes.
IO.	IO.	Iasus.
		IO.

MUNCK. De Jûs parentibus consule Salmas. de L. Hell. p. 323. Spanh. ad Call. H. Dian. 524. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. I. Met. vs. 588. Arestoris filiam facit Charax in historia Graecorum apud Anonymum de Incredibil. cap. 15. Ed. Th. Gale, qui etiam docet, cur hic Argus πανόπτης sit dictus. Inachi filiam fuisse docet nos etiam Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 119. nec non Pausan. lib. I. c. 25. Lucianus Dialogo I. Fabulos. Item Philostratus lib. I. cap. 19. de Apoll. Tyan. Alia de *IO* videnda apud Plutarch. de Herodoti malign. Tom. II. pag. 856. & Burm. ad Ovidii l. l.

1 ARGUM, CUI U. O. R.] Hunc Argum Arestoris filium facit Servius ad VII. AEn. vs. 790. Schol. Sophoclis in Electr. vs. 5. Argum vocat τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην. De ejus parentibus Apollodor. lib II. pag. 75, 77. uterque fabulam latius referunt. Adde de hoc Argo disputantem Meziriac. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. pag. 70.

2 H. MERC. J. I. I.] Unde Mercurius Ἀργειφόντης dictus Apollodor. lib. II. p. m. 77.

3 FORMIDINEM EI MISIT] Pro, *immisit*. Vide notas ad cap. 30. Ovid. I. Metam. 725. *Horriferamque oculis animoque objectat Erinnyn Pellicis Argolicae*. Apollodorus in hac fabula: Τῇ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει. Schol. Horat. ad Artem: *OEstro agitata & in vaccam mutata in AEgyptum pervenit.* Atque ita Virgilius quoque III. Georg. 152. *Hoc quondam monstro horribiles exercuit iras Inachiae Juno pestem meditata juvencae.* Servius: *Nota est fabula Io Inachi filiam à Jove Junonis adventu conversam esse in vaccam, cui Juno immisit oestrum: quo toto orbe fatigata, tandem aliquando venit ad AEgyptum, & illic in Isin conversa est. Transit autem per mare angustum, quod bosphorum appellatum est, nunc autem Hellespontum dicitur.* OEstrum μύωπα βοῶν ἐλατῆρα appellat Coluthus. *Quem Romani asylum dicunt, Graeci OEstrum.* Lactant. ad Stat. Theb. lib. I. vers. 32. Sed μύωπα ab oestro distinguit Scholiastes Theocriti ad Eid. VI. 28. frustra ut puto. Vide Schol. Hom. ad Odyss. X. vers. 300. Sed ille secum dissentit, & ad vers. 299. omnino diversos esse vult οἶστρον & μύωπα. Gloss. Stephani. *Asilus, furor*, οἰστρομανία. *Furiosus*, οἰστροπλήξ. Sophocles: Τῆς οἰστροπλῆγος Ἰνάχου κόρης. Schol. Τῆς οἴστρῳ ἢ μανίᾳ πληγείσης. Confer Tzetzen ad Lycophron. p. 72. OEstrum quoque furiam interpretatur Philargyrius. Nimirum formidinem incutere furiarum est. Formidinem autem idolum fecerunt pagani. In Genealogiâ habes superius, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido*. Schol. AEschyli ad Prometh. vers. 563. φάσμα interfecti Argi, quem canem facit fuisse, ei objectum scribit. MUNCK. De oestro multi multa. Videatur Athenaeus lib. VII. cap. 14. Schol. Apoll. Rhodii lib. I. vs. 1265. D'Arnaudtius cap. 32. Obs. AEschyli in Prom. Vinct. vs. 675. Metaphorice hac voce usi veteres de furore, vehementique impetu. Vide Sophocl. Trachin. vs. 665. in Antig. 1014. Potter. ad Lycophron. vs. 405. & Nobiliss. Juvenem M. Röverum ad Musaeum vs. 134. De rebus inanimatis Eurip. Herc. Fur. 862. κεραυνοῦ τ' οἴστρους ὠδῖνας πνέων. Aristophanes Thesmoph. vs. 331. μυχὸν οἰστροδίνητον dixit.

4 CUJUS TIMORE EXAGITATAM COEGIT EAM] Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 46. legit, *Exagitatam coëgit ut se.* Cl. Schefferus nihil mutat, sed illis haec accenset, quae, ut ait, non tam vitiosa, quam plebejo sermonis generi propria sunt. Ego unica literula addita scribendum putem *exagitatam coëgit eam ut se* &c. Amat noster istas

que AEgyptiorum [8] esse fecit, [9] quae Isis nuncupatur.

CXLVI. *Proserpina.*

PLUTON petit ab Jove Proserpinam filiam ejus & [10] Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed jubet eum rapere eam, [11] flores legentem [12] in monte

istas trajectiones vocum. MUNCK.

5 MARE JONIUM] V. Apollodor. lib. II. p. 77. Schol. Eurip. Hippol. 727, 735. p. 559. Tzetz. ad Lycophron. vs. 630. Schol. Pindari O. Pyth. III. vs. 120. Schol. Apoll. Rhod. IV, 308. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 389. qui varias de hujus maris nomine sententias produnt.

6 UNDE BOSPHORUS FINES SUNT DICTAE] Num post *Bosphorus* deest quidpiam, an scribendum *Bosphori*? SCHEFF. Cl. Schefferus, *Bosphori fines sunt dictae*. Nob. Heinsius conjectat, *unde Bosphorus ejus fines sunt dictae*. ut velit Scythiam Bosporo terminari. Ita sane Tanais *Asiam & Europam finis interfluere* dicitur apud Curt. lib. VII. cap. 7. Vide tamen, an placere & hoc possit, quod postea mihi in mentem venit, *unde Bosporus Maeotis fauces sunt dictae*. Nam Bosporum heic Cimmerium sive Maeoticum intelligere debemus, de quo Eustath. ad Dionys. p. 24. *Maeotis* autem pro *Maeotidis* potuisse scribere Hyginum, disces ex iis, quae dixi ad cap. 10. Schol. Horat. ad od. 13. lib. II. *Bosporus Ponti sunt fauces, ubi propter angustias assidua naufragia fiunt*. Capella lib. VI. p. 221. *Dehinc Ponti ora, fauces Bosphori*. Uterque Bosporus fauces audiunt, ille Maeotidis, hic Ponti. Στόμα Πόντε AEschylo Pers. vers. 880. Adde Moschopul. περὶ χεδῶν pag. 84. Quod ait mare Ionium appellatum, de eo vide Tzetzen ad Lycophron. p. 504. De Bospori vocabulo multis disputat Schol. Apollon. ad lib. II. 168. Possis etiam: *Unde Bospori fauces* &c. σόμα βοσπόρε apud Dionys. MUNCK. *Bosporum Thracicum* intelligit Apollodorus lib. II. p. 77. Alii *Bosporum Cimmerium*. V. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 254. qui pluribus de *Bosporo* egit. Adde Eust. ad Dionys. Perieg. a vs. 140. ad vs. 144. Schol. Sophocl. Ajac. 893. pro eo saepius male *Bosphorum* scribi, monuerunt jam Celeb. P. Burm. ad Ovid. I. M. 179. & Duk. ad Florum lib. III. cap. V. §. 25.

7 EPAPHUM] Ex Telegono. Euseb. Chron. Ovid. I. Met. 748. *Hinc Epaphus magni genitus de semine tandem Creditur esse Jovis*. Idem hic est, qui Osiris, Apis, & Serapis sive Sarapis. Vid. Herod. Thalia, & Lactant. lib. I. cap. 21. MUNK. De Epapho Strabo lib. X. p. 682. Schol. Eurip. Phoeniss. 683. Schol. Pindari O. Pyth. IV, 25. O. Nem. X, 9. Lact. ad Statii VII. Theb. 186. Celeb. P. Burm. ad Ovidii locum.

8 ESSE FECIT] Sedigitus apud Gellium lib. XV. 24. *Nono loco esse facile facio Luscium*. Ovid. VI. Met. 75. *Stare Deum pelagi longoque ferire tridente Aspera saxa facit*. MUNCK.

9 QUAE ISIS NUNCUPATUR] V. Eust. ad Dionys. Perieg. v. 918. Diogen. Laert. prooem. §. 10. Plutarch. de Iside & Osiride inprimis pag. 364. Tom. II. Lact. ad Statii I. Theb. vs. 265. G. Cuper. in Harpocrate pag. 109. Broukh. ad Tibull. I, III, 23. Duo Isidis templa in Corintho sunt, quorum alterum vocatur Isidis *Pelagiae*, i. e. maritimae, alterum *AEgyptiae*. Vid. Pausan. lib. II. c. 4. p. 121.

Ad CAP. CXLVI.

10 CERERIS IN CONJUGIUM DARET] Post τὸ *Cereris* excidisse *sibi* arbitror. MUNCK. *Sibi* facile hinc abesse patior. Sic Fab. CLIII. *petierunt ab Jove, ut aut homines* (ipsis) *daret, aut eos calamitate afficeret*. Fab. CXCI. *atque ducem dedit, qui eum .. deduceret*. ubi ellipsin hanc recte contra Schefferum tuetur Munckerus. Conferantur, si necesse sit, quae olim dedimus ad haec Cicer. N. D. II. 48. *At quibus bestiis erat is cibus, .. aut vires* (his) *natura dedit aut celeritatem*. WOPKENS.

11 FLORES LEGENTEM] Legisse narcissos ajunt, cum raperetur. Vide Scholiast. Sophocl. ad OEdip. Colon. vers. 674. MUNCK. Ovid. V. M. 392.

- - - Quo dum Proserpina luco
Ludit, & aut violas, aut lilia candida carpit.

12 IN MONTE AETNA] An in AEtna legebat flores, cum in raptoris manus incideret, Proserpina? & hoc est, quod ad Nem. A. tradit Pindari Scholiastes? Περσεφόνη περὶ τὰς τ' Αἴτνης ἀλατρεύουσα λειμῶνας, ἡρπάσθη παρὰ τῦ Πλάτωνος.

monte AEtna, qui eſt in Sicilia. in quo Proſerpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, [1] Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. Quod poſtea Ceres ab Jove inpetravit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII.

τωνος. Sed ibi urbem AEtnam intelligere videri poſſit, de quâ Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 934. An potius ſcribendum *in nemore Ennae*? Arnobius lib. V. *Conſimiliter in alterâ fabula Hennae nemus & flores quid ſunt*? Confer Jul. Firm. in de E. P. R. Ovid. IV. Faſt. 421. Diodorum lib. V. Cic. IV. Verr. Sed mutare quicquam nos vetat luculentus locus Ariſtotelis libro περὶ θαυμ. ἀκουσμ. cap. 116. p. 101. edit. Sylburg. quem videre operae erit pretium. Lactant. ad Stat. V. Theb. vers. 357. *Ut Proſerpinam circa cacumen AEtnae flores legentem raperet.* In Argum. lib. V. Met. Ovid. fab. 6. *Uti Proſerpinam circa AEtnam flores legentem cum Minerva atque Diana raperet.* Ad locum ergo, quo rapta eſt, reſpexit Seneca Herc. Fur. vers. 660. cum de Proſerpina diceret? *Quam tota irrita Quaeſivit AEtnâ mater.* Columella lib. X. *AEquoris AEtnaei vernantia lilia carpſit, Raptaque Lethaei conjux modo facta tyranni.* MUNCK. De Proſerpinae raptu Apollodor. lib. I. p. m. 15. & Schol. Ariſtophan. Equit. vs. 782. Inter antiquos parum conſtat de loco, quo Proſerpina fuerit rapta. Alius in Attica, ſeu concava quadam Atticae voragine, ubi in vivis eſſe deſiit OEdipus. Alius in Argolide. Alius in Cyllene Arcadiae monte. Graeci vero Aſiatici in Charonio Lydiae, prope Nyſam, antro Proſerpinam eſſe raptam ſtatuerunt. V. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 9. Poſtea fuerunt, qui apud Hennam rapuiſſe Ditem Proſerpinam operoſe adſtruxerunt. V. Celeb. P. Burm. ad Ovid. V. M. 385. De qua Henna inprimis egit Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 15. Hinc quidam poetarum finxerunt, Siciliam Proſerpinae ſponſae dotem a Jove fuiſſe datam. V. P. Leopard. lib. X. Emend. cap. ult. Pauſan. lib. I. cap. 38. pag. 92. Ῥεῖ δὲ Κηφισὸς πρὸς Ἐλευσῖνι βιαιότερον παρεχόμενος τοῦ προτέρου ῥεῦμα. καὶ παρ' αὐτῷ καλοῦσιν Ἐρινεόν, λέγοντες τὸν Πλούτωνα, ὅτε ἥρπασε τὴν Κόρην, καταβῆναι ταύτῃ. Proſerpinae fabulam allegorice multi explicarunt, ut Auguſtinus de C. D. lib. VII. cap. 10. & Lact. ad Statii Theb. lib. VIII. vs. 63. Theon. ad Arati Phaenomena pag. 19. & quos laudat Graevius Lect. Heſiod. cap. XI. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 20, 138. J. Perizonius ad AElian. lib. IV. V. H. cap. 5.

1 PLUTON .. EAM RAPUIT. QUOD POSTEA CERES AB JOVE IMPETRAVIT, UT DIMIDIA PARTE ANNI APUD SE .. ESSET] Si *quo* pro quam ob cauſam ſatis probum, vel his Latinis uſitatum ſit, ut volunt Schefferus ac Munckerus, libens legerim, *Quo poſtea* &c. Suavius tamen adhuc ſonaret, *Quo facto Ceres* &c. WOPKENS. Apollodor. lib. I. pag. m. 17. Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.

Ad CAP. CXLVII.

2 CUM CERES] Hanc fabulam tantum non iiſdem verbis narrat Servius ad Georg. I. vers. 19. ut utrumvis ex altero deſcripſiſſe eam palam ſit. Lactantius, qui & ipſe ad II. Stat. Theb. 382. αὐτολεξεὶ Hyginum expreſſit, quin furti reus ſit, non eſt dubitandum. MUNCK.

3 ELEUSINUM REGEM] *Eleuſium.* MICYLL. Putat Micyllus, *Eleuſium* legendum. Ego nihil muto. Ita namque dicitur & aliis, niſi *Eleuſinam* malis. Vide Apollod. SCHEFF. Vulgo tradunt Triptolemi patrem Celeum regem Eleuſiniorum, & ad eum divertiſſe Cererem. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει. Φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, ut teſtatur Apollodorus lib. I. Pauſanias Atticis: Ἐλευσῖνα δὲ ἥρωα, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν ὀνομάζουσι. An ergo ſcribendum *Eleuſinum*? Non puto. *Eleuſinum* nominant quoque Servius, Lactantius, & Noſter rurſus cap. 275. Ὠνομάσθη δὲ, ait Harpocration, ἡ πόλις Ἐλευσὶς ἀπὸ Ἐλευσῖνος τοῦ Ἑρμοῦ. quae totidem verbis exhibet Etym. magni auctor in voce Ἐλευσίς. Sive illud Ἐλευσῖνος referas ad rectum in ῖς, ſive in ος, parum referre exiſtimo. Novimus veteres dixiſſe Ἰόβαλος & Ἰοβάτης, *Aceſtes* & *Aceſtus*, *Zetes* & *Zetus*, & id genus alia valde ἀδιαφόρως. Lactant. ad XII. Theb. 628. *Ceres à Dite filiam raptam dum quaerit, hoſpitio regis Eleuſi fertur fuiſſe ſuſcepta.* Leg. *Eleuſini.* Non tamen valde ei repugnem, qui terminatione latina uſum Hyginum ſtatuere velit, ut *Titani* pro *Titanes* cap. 150. & 167. Sane adjective *Eleuſina lampas*, *Eleuſina Ceres* habemus apud Arnobium & Capellam. In loco illo Apollodori modo laudato

CXLVII. *Triptolemus.*

[2] Cum, Ceres Proserpinam filiam suam quaereret, devenit ad [3] Eleusinum regem, cujus uxor [4] Cothonea puerum Triptolemum pepererat, [5] seque nutricem lactantem simulavit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum vellet alumnum suum inmortalem reddere, [6] interdiu

dato τὸ Δήμητραν à mala videtur esse manu. Non ignoro quidem Tzetzen dixisse ad Hesiodum pag. 18. edit. Heins. Ἔφασαν Δήμητραν εἰς Ἀθήνας ἐλθεῖν. Moschopulum ad eundem pag. 5. Δήμητραν τὸν σῖτον καὶ τοὺς καρπούς. Schol. Theocrit. ad Eid. XVII. Τὴν Δήμητραν λέγει καὶ τὴν Περσεφόνην. Sed cultiori utitur dictione Apollodorus, quam ut barbarè cum posterioris aevi Scholiastis loqui potuisse censendus sit. Certe in Etym. magni auctore, qui & ipse Δήμητραν, & Δήμητρα in recto frequentat, atro id carbone notavit Sylburgius. Invenitur tamen Δήμητραν etiam apud Euseb. Praep. Euang. p. 34. & 52. ed. Steph. apud Hesych. in ΑΓΡΑΙ Δημήτρας. Caeterum Panyasis illius, quem heic sequitur Hyginus, corruptum vocabulum non semel apud German. Scholiasten; tanquam in Dracone, *Ut Pannasis Heracleas refert.* Legendum esse *Panyasis Heraclea*, ostendi ad Antoninum Lib. cap. 20. atque ita quoque exhibet edit. Sanctandreana. Praeter Panyasin Heracleam scripsit etiam Herodotus, ut docet nos Heinsius ad Hesiod. pag. 84. Immo & Crispinus, si Fulgentio fides in voce *Antistare.* Panyasis restituendus quoque Tzetzae Proleg. in Lycophron. Γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πάνυσις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος. Leg. Πανύασις. Caeterum Pisander ille surrogandus mihi videtur in Thessandri locum, qui Servii comment. occupavit ad AEn. II. 211. Scripsisse & eum Heracleam didicimus ex Suidâ & Athenaeo. Caeterum Scholiastes Nicandri ab uxore Hippothoontis hospitio exceptam Cererem memorat, longe alios secutus auctores. MUNCK. In Apollodoro Δήμητραν ne rejicias. legitur in antiquo Phytali epitaphio apud Pausan. lib. I. cap. 37. pag. 89. ipse Pausanias hac flexione usus est, ut lib. VIII. cap. 42. lib. IX. cap. 25. quod Sylburgius ad Phytali epitaphium jam monuit. Plutarch. de Herodoti Malign. Tom. II. p. 857. τὰς περὶ Δήμητραν τελετὰς dixit.

4 Cothonea] Metanira a Paus. dicitur. Triptolemi autem pater *Celeus.* MICYLL. De hoc vocabulo dubito. apud Lactantium Hyona uxor Eleusini vocatur. SCHEFF. Ita & Lactantius. Servius, *Cyntinea.* *Metaniram* dici à Pausania notat Micyllus. Atque ita quoque eam appellat Apollodorus lib. I. Loescherus Pausaniae interpres in suo codice invenisse Μεγάνειρα videtur. Atque ita legitur etiam apud Diomed. lib. III. p. 113. ed. Soter. Vitiosam eam esse scripturam disces ex Nobiliss. Heinsii notis ad Ovid. IV. Fast. 537. Sed Tzetzes ad Hesiod. Ἔργ. pag. 7. docuit me quosdam Triptolemi matrem facere *Polymniam.* Propius ergo à vulgata scriptura discesserimus, si Hygino restituamus *Polymnia* vel *Polymnea.* MSS. certè Lactantii repraesentant *Hionia.* *Neaera* est in marmore Arundeliano. Νῆρις Schol. Hephaest. pag. 81. Nicandri Scholiastes illam Metaniram non Eleusini, sed Hippothoontis facit uxorem pag. 72. edit. Col. Cum Polymnia inventrix feratur φυτεργίας, optimè omnium heic *Polymnia* scribi existimem. MUNCK. *Neaera* juxta Sophoclem Medeae mater fuit. Vid. Schol. Apollon. Rhod. III, 242. De *Metanira* Interpr. ad Ovid. V. M. 448. de Triptolemi parentibus consule Panyasin & Pherecydem apud Apollodor. lib. I. pag. 17. Argivos, Athenienses: Musaeum, Orpheum, & Choerilum apud Pausan. lib. I. cap. 14. p. 34. Pausaniae locus, ubi Μεγάνειρα Triptolemi mater adpellatur, est lib. I. cap. 39. p. 94.

5 Seque nutricem lactantem simulavit] Illud *nutricem* censeo à glossa esse, cum praesertim sequatur, *nutricem filio suo recepit.* Non ergo ante, quam reciperetur, nutrix fuit, sed tantummodo lactans, id est, quae haberet lac in uberibus, ut nutrire posset, licet non nutriret. Talis enim proprie est *lactans*, ut ex Gellio apparet. SCHEFF. Tò *nutricem* deletum vellet Cl. Schefferus. Ego nil temerè putem mutandum. Servius habet: *Seque nutricem pueri amore ducta simulavit.* Lactantius: *Seque nutricem simulabat.* *Lactantem nutricem* existimo dixisse Hyginum, quia & *assa nutrix* est, quae lac non praestat infantibus, sed solum diligentiam adhibet, ut loquitur Schol. Juvenal. ad Sat. XIV. 208. MUNCK.

6 Interdiu lacte divino] Servius; *cum lacte divino.* Mallem *eum lacte* &c. Immo ita legi debet etiam apud Hyginum, qui τὸ *eum* malè omisit. MUNCK. Non facile mihi persuaserit Munckerus in posterioribus his excidisse *eum.* Fab. CLXIV. *Myrrha cum patrem suum amaret, inebria-*

terdiu lacte divino alebat, noctu [1] clam in igne obruebat. Itaque praeterquam solebant mortales, crescebat. Et sic fieri [2] cum mirarentur parentes, eam observaverunt. Cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater [3] expavit. Illa irata Eleusinum exanimavit; at [4] Triptolemo alumno suo aeternum beneficium tribuit. [5] nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, [6] quibus vehens orbem terra-

inebriavit (eum) & *sic cum eo concubuit*. Fab. CCLXXIV. *Et validius* (eam) *medici accusare coeperunt*. Sed affatim jam talia cumulavimus ad Cicer. N. D. II. 48. WOPKENS.

1 CLAM IN IGNE] Deest *noctu*, ut illud *interdiu* praecedens habeat, quo referatur. Et ipsa exigit historia. Vide Apollodorum. SCHEFF. Deest *noctu*. Supplendum ergo, *noctu clam in igne*. Servius habet: *Noctu clam igne eum obruebat*. Apollod. lib. I. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατεῖθει τὸ βρέφος. Idem fecisse Thetidem Achilli suo idem refert, ut & Lycophron apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 36. & Tzetz. ad Lycophron. pag. 39. Geminum germanum est, quod in vita Eliae memorat Epiphanius: Καὶ ὅτε, inquit, ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἴδεν Σωβαχ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀπτασίαν, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν &c. MUNCK. De Achille consule Schol. Aristoph. Nub. 1064.

2 CUM MIRARENTUR PARENTES, EAM &c.] Ita distinguo. Male incisum erat positum ante τὸ *parentes*. Servius: *Id sic fieri cum pater admiraretur*. Unde vides Hygino in praecedentibus esse restituendum, *id sic fieri*. Lactantius habet: *Cum hoc pater miraretur*. MUNCK.

3 EXPAVIT] Servius & Lactantius, *exclamavit*. quod puto rectius. Tzetzes in Lycophron. Ἰδόντος δὲ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. MUNCK.

4 TRIPTOLEMO ALUMNO] Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus. Schol. Nicandri Celeum conjectum in ignem à Cerere narrat pag. 32. Ἡ Δημήτηρ Κελεὸν λαβοῦσα ἀνέτρεφεν ὡς υἱόν. Βουλομένη δὲ ἀπαθανατίσαι, συνεχῶς εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν &c. MUNCK.

5 NAM FRUGES PROPAGATI] Barthius ex Ms. suo, *fruges propaganti*. Sed ne sic quidem locus integer videtur. Mallem: *nam fruges propagare currum* &c. Formula *fruges propagare* non est inconveniens Nostro, pro, *ut propagaret fruges*, *ad propagationem frugum*. Sic fab. 88. *ad flumen exit sanguinem abluere*. fab. 27. *responsum fuit ab AEetae progenie mortem cavere*. Nisi malis illud *propagare* ad sequens *tradidit* referre, ac scribere, *fruges propagare ac currum*. Sane *tradere propagare*, pro *tradere propagationem* non ineptum foret, & Graecis locutionibus conveniret. SCHEFF. Servius habet: *Nam ad fruges portandas currum draconibus junxit, deditque* &c. Censeo ex Hygino in Servio rescribas *propagandas*, praesertim cum & Lactantius exhibeat: *Fruges ei propagandas*, & *currum draconibus junctum tradidit*. Schol. German. Fab. Canis: *Jussit, ut in reliquas terras propagaret*. Hyginum forte non male restituas, si *propagatum* legas pro *propagati*, quanquam non valde displicet, quod Cl. Schefferus conjecit, *propagare*, non tantum, quia legi cap. 27. *Responsum accepit mortem cavere*. 88. *Exit sanguinem abluere*. 145. *Deam esse fecit*. Sed quod & optimi scriptores ita loquantur. Ovid. in hac fabulâ V. Met. 660. *Rursusque per aëra misit Mopsopium juvenem sacros agitare jugales*. Horat. I. od. 23. *Frangere persequor*. AEn. V. 248. *Magnum dat ferre talentum*. Propert. lib. I. el. XVI. *Mittit me quaerere*. Caelius I. Histor. *Mittit visere*. MUNCK. Itaque recte Cl. Oudendorpius ad J. Caesar. B. Civ. cap. 34. MSS. Codicum lectionem defendit *in Thessaliam ire sc. misit*.

6 QUIBUS VEHENS] Lactantius & Servius: *Quibus ille vectus*. Sed Hyginianum elegantius est. Sueton. Neron. 34. *Terra marique praetervehentes*. Apul. I. Mil. *Equo indigena peralbo vehens*. Nepos Timoth. cap. 2 *Circumvehens Peloponnesum*. Unde *vector* qui vehitur. Nec dissimile *gestans* de eo, qui gestatur apud Sueton. Domit. cap. XI. Adde quae ad Justin. lib. XI. cap. 7. congessit Freinshemius, & Anal. lib. III. cap. 9. Vossius. MUNCK.

7 OBSEVIT] Servius, *observit*. Lege ex Hygino & Lactantio *obsevit*. Idem vitium occurrit apud Nostrum cap. 277. MUNCK. Vide Lactant. ad Statii XII. Theb. vs. 626. Hic Triptolemus inventor frumenti, & aratri etiam dicitur a nonnullis. Vide Jac. Nic. Loensem lib. I. Epiphyll. cap. XI. nempe in Graecia, a Cerere edoctus. Vide Celeb. Broukh. ad Tibull. I, VIII, 39. Osirim primum AEgyptiis aratrum monstrasse, uterque addit, unde Dionysius Perieg. vs. 233. de AEgyptiis canit

Οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου.

Et plura apud eosdem de aratri inventoribus reperies. Adde inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 22;

terrarum frugibus [7] obſevit. Poſtquam domum rediit, [8] Celeus eum pro benefacto interfici juſſit: [9] ſed re cognita, juſſu Cereris Triptolemo regnum dedit: [10] quod ex patris nomine [11] Eleuſinum nominavit. [12] fierique ſacrum inſtituit, quae Theſmophoria graece dicuntur.

CXLVIII.

vs. 22. ac Munck. ad fab. 274. Quomodo a multis Graecorum *Bacchus*, Graecis idem, qui AEgyptiis *Oſiris*, arare & ſerere primus inveniſſe creditur. Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 299. & de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 365. Calliſtratus apud Plutarchum lib. IV. Sympoſiacôn pag. m. 670. dicit quoſdam eſſe, qui narrent, primam aratri uſum docuiſſe AEgyptios ſuem terram roſtro findentem. & inde ὕννιν (de qua voce Suidas & J. Pollux lib. I. cap. 13. initio) dici vomerem. Aprum dentibus vites praerodentem mortales putationem demonſtraſſe docebunt cum Hygino alii, quos laudat Cl. Munck. ad fab. 274. De Cerere omnis agriculturae inventrice Serv. ad I. Georgic. 147. De Saturno, cui multi agrorum, & vitium cultus tribuunt S. Bochart. in Phaleg. lib. I. cap. I. pag. 3. qui ex Noae hiſtoria Saturni fabulam confictam ſtatuit. Vide ad cap. 129. & 130. ex Saturno & Venere omnia naſci multi ſtatuunt. Plut. in Iſ. & Oſiride T. II. p. 378.

8 Peleus] *Celeus* vel *Cephеus* ut Boccatius; niſi quis malit *Lyncium* intelligere, de quo Ovidius. MICYLL. Non dubito, quin legendum ſit, *Celeus*, is enim proxime ante Triptolemum regnavit. Et fuerunt, qui eum patrem Triptolemi facerent, ut ex Apollodoro conſtat. SCHEFF. Servio eſt *Cephalus*, Lactantio *Cepheus*. Ubique emendandum eſſe *Celeus* vel tyrunculus non rudiſſimus videat. Apollodorus lib. I. Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο. Virg. I. Georg. 165. *Virgea praeterea Celei viliſque ſupellex.* Ad quem verſum Servius: *Id eſt, vaſa viminea, qualia Ceres Celeo quondam monſtravit.* Cubant ergo in vitio & illa ad vers. 19. *Quod munus ei Ceres dedit propter humanitatem patris Icari.* Lege *Celei.* Vel *Rhari* potius cum doctiſſimo Perizonio noſtro ex Pauſaniâ in Atticis pag. 10. Confer Ovid. lib. IV. Faſt. 508. & ſeqq. Voſſii notas ad Juſt. lib. 11. 6. Etym. magn. in Ῥαρία. Reſtituendum idem vocabulum Lactantio in Stat. lib. VII. Theb. vers. 407. *Eleuſis civitas Atticae regionis eſt, in qua regnavit Teleus, qui Cererem, dum filiam quaereret, liberaliſſimè ſuſcepit hoſpitio.* Legendum *Celeus* eſſe quis dubitet? MUNCK. Adde etiam Serv. ad I. Georg. vs. 163. & *Celeus* legendum eſſe docet etiam Pauſan. lib. I. c. 39. p. 94. & II, 14.

9 Sed re cognita, jussu] Ita & Lactantius habet. Corrigatur ergo Servius, in quo corrupte legitur: *Sed per cognita juſſa Cereris Triptolemo regnum tradidit.* MUNCK.

10 Quod ex patris nomine] Servius auctior heic eſt? *Qui accepto regno oppidum conſtituit, quod ex patris nomine Eleuſinum nominavit*: Et Lactantius: *Ibique oppidum conſtituit, quod ex patris ſui nomine appellavit Eleuſinum.* Et ſane apud Noſtrum quoque cap. 277. *Eleuſinum* oppidi non regni vocabulum. Sed ubique videtur ſcribendum *Eleuſinam.* Gloſſ. MSS. ad illa Georg. I. Virg. *Puer monſtrator aratri: Alii Triptolemum Celei filium dicunt, alii Oſirim putant; ob quam* (leg. *ob quam rem*) *ab AEgyptiis inter Deos ſit relatus; Triptolemus Celei regis, Eleuſinae filius fuit, qui uſum ſerendi primus mortalibus tradidit. Bene autem de nomine tacuit, & generaliter ait puer. Nam non unus in toto orbe monſtravit, ſed diverſi in diverſis locis.* Et paulo poſt: *Eleuſina civitas Graeciae haud longe ab Athenis, in qua cum regnaſſet Celeus, & Cererem quaerentem filiam ſuſcepiſſet hoſpitio, pro remuneratione oſtendit ei omne genus agriculturae.* Hieron. Chron. Euſeb. *Eleuſinae regnavit Celeus.* Tullius ipſe I. Nat. Deor. *Omitto Eleuſinam ſanctam illam & auguſtam, ubi initiantur gentes* &c. Πόλιν Ἐλευσῖνα appellat Schol. Homer. Iliad. Σ. 491. *Eleuſinum* tamen οὐδετέρως invenitur apud AEthicum. MUNCK.

11 Eleusinum] *Eleuſim.* MICYLL. Micyllus putat, *Eleuſim*, rationem non video. Pater dictus eſt, *Eleuſinus*, ut liquet ex ſuperioribus. Regnum ergo dicetur, vel *Eleuſinum*, vel *Eleuſinium*, quomodo Eleuſinae urbis cives ſunt *Eleuſinii*, & templum *Eleuſinium.* SCHEFF.

12 Fierique sacrum instituit] Legerim cum Servio: *Cererique ſacra primus inſtituit.* Quod & Lactantius ſuadet, qui in ſuos commentarios prorſus eadem tranſtulit: *Cererique ſacra primus inſtituit, quae Theſmophoria Graecè appellantur.* Etiam agon Cereris celebratus fuit Eleuſine, de quo Pind. Schol. ad Iſthm. od. I. Ὅτι ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρός ἐστιν ἀγὼν, καὶ στέφανος ἦν κελεβαί. MUNCK. Conſule inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 22. De Cereris agone in Eleuſine etiam Schol. Pindari Olymp. od. IX. vs. 150. καὶ ἡ Ἐλευ-

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum reſciit, [1] Venerem cum Marte clam concumbere, & ſe virtuti ejus obſiſtere non poſſe, catenam ex adamante fecit, & circum lectum poſuit, ut Martem aſtutia deciperet. Ille [2] cum ad conſtitutum veniſſet, concidit cum Venere in plagas, adeo ut ſe exſolvere non poſſet. Id Sol cum Vulcano [3] nunciaſſet, ille eos nudos cubantes vidit, [4] deos omnes convocavit. * viderunt. Ex eo Martem id ne faceret, pudor terruit. Ex eo conceptu nata eſt Harmonia, cui Minerva & Vulcanus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem [5] progenies eorum ſcelerata exſtitit. Soli autem Venus ob indicium [6] ad progeniem ejus ſemper fuit inimica.

CXLIX.

Ἐλευσὶς δὲ ἡ πρὸς τῇ θαλάσσῃ κειμένη, ταῖς ἀγλαΐαις αὐτῆς καὶ νίκαις μαρτυρεῖ. ἄγεται δὲ αὐτόθι ἈΓΩ͂Ν ΚΌΡΗΣ ΚΑῚ ΔΗΜΉΤΕΡΟΣ, ὃς καλεῖται ἘΛΕΥΣΊΝΙΑ. οὗ ἔπαθλον, κριθαί. Scholiaſtem adde Ariſtophanis in Nub. vs. 302. Pindari Scholia illuſtrantem ἔνθα (i. e. ἐν Ἐλευσῖνι) τὰ ΔΉΜΗΤΡΟΣ καὶ ΚΌΡΗΣ ἐπιτελεῖται μυστήρια.

Ad CAP. CXLVIII.

1 VENEREM CUM MARTE] Hinc Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 743.

> Ἑξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος ΚΥΘΈΡΕΙΑ
> ἌΡΕΟΣ ὀχμάζουσα ΘΟΟ͂Ν ΣΆΚΟΣ.

Haec adnotat, Ὀχμάζουσα; κατέχουσα, βαστάζουσα, καί τοι μὴ οὖσα πολεμικὴ, ἀλλ' ὡς ἘΡΑΣΤῊ χαριζομένη τῷ ἌΡΕΙ. Cur haec fabula inventa ſit, docent Athenaeus lib. XII. cap. I. pag. 55. & Plutarchus de aud. Poetis T. II. pag. 19.

2 CUM AD CONSTITUTUM VENISSET] Ad conſtitutum puta locum vel tempus. Varro R. R. lib. II. cap. 5. *Qui tam ſero ad conſtitutum veniſſet.* Petron. *Et nos metu criminis non veniremus ad conſtitutum.* Juvenal. III. 12. *Hic ubi nocturnae Numa conſtituebat amicae.* MUNCK.

3 NUNCIASSET, ILLE EOS] Puto abeſſe conjunctionem hic neceſſariam, & oportere ſcribi, *nunciaſſet, & ille eos.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& ille eos.* Sed hic pro *vidit*, mallet aliquis *vidiſſet.* Neque enim ſatis bene tempora perfecta diverſorum modorum (de futuris obſervarunt id jam alii) videntur poſſe copulari. Facit id tamen noſter cap. 165. *Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & caeſia erat & buccas inflaret.* Cap. 27. *Cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe vidit.* Aſtron. II. 24. *Quod prima fuerit Herculis haec certatio, & quod eum inermis interfecit.* Lib. I. cap. 8. *Cum ſol pervenit & efficiat.* Quintil. Declam. XIV. *Si, quantum affirmas, miſerearis ac diligis.* Ita & Colonienſis ed. anni 1521. Sed legerim, *miſeraris ac diligis*, ut Colinaeus edidit. Idem tamen Declam. XVIII. *Date, Judices, patrem, qui filium mori velit & credit.* Sic editi omnes. Fulgent. Mythol. II. 9. *Quod mundus & celeri quadam volucritate verſetur, & cadaverum naſcentium occidentiumque perennitate depaſcitur.* Capella lib. I. *Et licet hic curſor Apollonei plerumque axis celeritate vincatur, ac remorata ſtatione conſiſtens captat demum feſtinata praevertere.* Florus lib. II. 15. *Quod adverſus Numidas ſemel paraſſet claſſem, & exercitum, frequens autem Maſiniſſae fines territabat.* Adde notas ad cap. 125. & 126. Notandum interim tamen, quod ad cap. 4. nobis dictum, copulativam patriculam & tam ſaepe in hoc ſcripto omitti, ut non tam librarii vitio, quam ſtudio ab auctore ipſo factum id videri poſſit. MUNCK. In inſula Lemno detectum Veneris adulterium perhibetur. Vide Lact. ad Statii V. Theb. 59, 356.

4 DEOS OMNES CONVOCAVIT * VIDERUNT] Barthius ex ſuo codice ſic legit: *Omnes convocavit, Dii riſerunt.* Dixi alias, me codicem Barthianum habere ſuſpectum. Ita ne hic quidem placere poteſt ea repetitio, *Deos, Dii.* Mallem ſcribere, *omnes convocavit, ii riſerunt.* SCHEFF. Barthius ex MS. *Deos omnes convocat. Dii riſerunt.* Cl. Schefferus mavult. *Deos omnes convocavit: ii riſerunt.* Utraque correctio convenit cum circumſtantiis fabulae. Hom. Odyſſ. Θ. ubi adulterium hoc perquam feſtivè depingit: Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι, Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο. MUNCK. Tolle aſteriſcum. Amat Hyginus ita loqui.

5 PRO-

CXLIX. *Epaphus.*

Jupiter Epaphum, quem ex Io procreaverat, AEgypto oppida communire, ibique regnare jussit. Is oppidum primum [7] Memphim, & alia plura constituit: & [8] ex Cassiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra est adpellata.

CL. [9] *Titanomachia.*

Postquam Juno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni potestatem esse, [10] curat in venatu ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Jovem ut regno pellant, & Saturnò restituant. Hi cum conarentur

5 Progenies eorum] Armoniae, & cui nupta fuit. Vide supra fab. 7. SCHEFF. Armoniae & cui nupta fuit, inquit Schefferus. Adi ejus notas ad cap. 7. Sed pro *Armonia* rectius scripseris *Harmonia* ex Geneal. ubi rectè habet, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Ἁρμονία est Hesiodo Θ. 975. Nupsit autem Cadmo. Vid. cap. 6. & 155. MUNCK.

6 Ad progeniem ejus semper infesta fuit] Fulgent. lib. II. *Illa dolens quinque filias Solis amore succendit, id est, Pasiphaen, Medeam, Phaedram, Circen, Dircen.* Et Servius de Pasiphae ad Ecl. VI. 52. *Ob iram scilicet Veneris, quae irata Soli, quod se, ut quidam, Anchisae, ut alii, Marti conjunctam prodidisset, sobolem ejus inhonestis amoribus subjecit, ut Circen, Medeam, Pasiphaen.* Vide praeterea Ovid. Epist. IV. Heroid. vers. 53. Senecam Hippol. vers. 124. MUNCK. De hac fabula Lactant. ad Statii VII. Theb. vs. 63. & ad I. Achill. 192. Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. vs. 189. & Meziriac ad Ovidii IV. Heroid. §. 7. Quomodo vero haec fabula explicetur, docemur a Lact. ad Statii V. Theb. 66. e Palaephati Fragmentis pag. 65, 66. Editionis Th. Gale. & ab Ampliss. Cupero in Apotheosi Homerica pag. 67. alio etiam modo explicat Phurnutus de N. D. cap. 19.

a Nostro Hygino stant Apollodorus, Eusebius, & Lutatius ad Statium. ut docet Celeb. P. Burm. ad Ovidium lib. I. Met. vs. 748. Nomen urbis alii ὅρμον ἀγαθῶν, alii τάφον Ὀσίριδος interpretantur. vid. Plut. in If. & Osir. T. II. p. 357.

8 Ex Cassiopeia] Apollodorus *Memphin* hanc appellat, alii aliter. Sed potest Noster suos habuisse auctores. SCHEFF. Nihil heic mutandum. Illustrant hanc fabulam illa Lactantiana ad Theb. IV. 737. *Jupiter Epaphum, qui hoc petiverat, in AEgyptum oppida communire, ibique regnare jussit. Oppidum Memphin & alia plura constituit, & ex Cassiopâ uxore suscepit filiam Libyen, quae postea in Africa regnum possedit, cujus nomine terra Libyes* (leg. *Libye*) *est appellata.* MUNCK. *Libyen* Epaphi filiam, matrem Lelegis fuisse docet Pausanias lib. I. cap. 44. *Libyam* a *Libye* Epaphi illius filia dictam docet Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 25. ut & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 175. qui & tres alias hujus adpellationis reddit rationes, e quibus duas etiam profert Servius ad I. AEn. vs. 26. Idem Eustath. ad vs. 912. *Libyen* etiam Jûs filiam facit, verum Tzetzes ad Lycophron. vs. 894. *Libyam* a *Libye* Epaphi & Memphis filia nomen adeptam tradit. Salmas. de regione nigrorum hominum dictam adfirmat in Ling. Hellen. pag. 359, 360.

Ad CAP. CXLIX.

7 Memphim] De hujus urbis conditore parum constat inter Veteres. Josephus lib. VIII. Antiquit. Judaicar. cap. VI. §. 2. *Minaeum* hanc urbem condidisse docet, sive ex eo inl. Spanhemius ad Callim. H. Cerer. vs. 2. quem *Minaeum* vocat *Minem* Herodotus lib. II. cap. 99. Diodorus vero Siculus ab *Uchoreo* conditam tradit.

Ad CAP. CL.

9 Titanomachia] Vide Fabulam apud Lactant. ad Statii II. Theb. IV. Ptol. Hephaestion. lib. VI. pag. 487. Athenaeum lib. III. cap. 5. Titanas ob Bacchum membratim discerptum fulmine percussos refert Plutarch. Orat. I. de esu carn. pag. 996.

10 Curat in venatu, ut Epaphus necetur]

 Di-

rentur in coelum adſcendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana praecipites in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, coeli fornicem ſuper humeros inpoſuit, qui adhuc dicitur coelum ſuſtinere.

CLI. *Ex Typhone & Echidna nati.*

Ex Typhone gigante & Echidna [1] Gorgon, [2] canis Cerberus triceps, draco, qui mala Heſperidum trans oceanum ſervabat: Hydra, quam ad fontem Lernaeum Hercules interfecit: Draco, qui pellem arietis [3] Colchis ſervabat: Scylla, quae ſuperiorem partem mulieris, [4] inferiorem canis, & canes ſex ex ſe natos habebat: Sphinx, quae in Boeo-

Diſtinctio eſt prava. Non enim in venatu, ſive tempore venationis hoc curavit Juno, ſed ante curavit, ut necaretur in venatu. Itaque poſt *curat*, comma collocandum. Et ſic ſolet alias vocabula trajicere. SCHEFF.

Ad CAP. CLI.

1 Gorgon] Num ſcribendum *Gorgones*, an intelligenda Meduſa? Meduſa profecto una tantum eſt Gorgonum. Cur autem unam memoret ſororem, caeteris neglectis? Imo patrem Gorgonum intelligit, ut liquet ex ſequentibus. Adde Genealogiam fabulis praemiſſam, ubi eadem habentur. SCHEFF. Hic in Genealogiâ ex Ceto Stheno, Euryalen, & Meduſam generaſſe dicitur. MUNCK.

2 Canis Cerberus triceps] De quo Heſiodus, ſicut de dracone Apollonius. Quanquam iſta & ſequentia omnia noſter ex Heſiodo videatur hauſiſſe. SCHEFF. Heſiod. Θ. 312. & Tzetzes Chil. I. 36. quinquaginta, Horat. lib. II. od. 13. centum ei capita tribuit ſequutus Pindarum. Vide Schol. Heſiod. ad Θεογ. pag. 277. ed. Heinſ. & Horatianum p. 114. ed. Cruq. qui centicipitem dici cenſet Cerberum *propter multitudinem anguium, qui è capite ejus eminebant*. MUNCK. Sophocles Trachin. vs. 1114. vocat Ἅδου τρίκρανον σκύλακα. Schol. τὸν κέρβερον, ὃν Ἡσίοδος πεντηκοντακέφαλόν φησιν εἶναι, οὗτος δὲ τρίκρανον. Eurip. Hercul. Fur. vs. 24. τρισώματον κύνα. vs. 611. θῆρα τὸν τρικάρηνον. & vs. 1277. κύνα τρίκρανον vocat. denique Cicero lib. I. Tuſculan. Diſputat. cap. 5. & hunc τρικέφαλον κέρβερον, quem Hercules ab Inferis reduxiſſe dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. II, 354. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 791. per τριμερῆ φιλοσοφίαν explicat Heraclides in Allegor. Homeric. pag. 453. quamquam diverſis modis explicant Servius ad VI. AEn. vs. 395. Palaephatus de Incredibilibus cap. 40. & Anonymus de Incredibilib. cap. 6. in Edit. Th. Gale. Ex hiſtoria natam hanc fabulam cenſet Cl. Perizonius ad AElianum l. IV. V. H. cap. 5. Adde Plut. in Theſeo pag. 15. A. De Cerberi fabuloſis parentibus V. Heinſ. & P. Burm. ad Ovidium lib. VII. vs. 408. & Micyll. ad X. Met. vs. 22. de Echidna Apollodor. lib. II. p. 75.

3 Colchos] Subaudiri vult *ad* ſive *apud* Cl. Schefferus. Ego ex Geneal. *Colchis* legere malim. *Draco*, inquit, *qui pellem auream Colchis ſervabat.* Durum illud alterum, &, ut puto, ſine exemplo inauditumque. MUNCK.

4 Inferiorem canis] Idem tradidit in Geneal. Cap. autem 125. *Inferiorem partem piſcis habuiſſe dicitur.* Quod convenit cum denariis gentis Pompejae. Vide Spanhem. in de Numm. p. 233. MUNCK. De canibus, quibus Scylla eſt ſubcincta (unde & latrare dicitur V. Cl. Burm. ad Val. Flacc. lib. I. vs. 590.) & qui ex ea dicuntur nati, conſule Celeb. Broukh. ad Tibull. lib. III. El. V. vs. 89, & qui fabulam de his canibus explicant, Servium ad III. AEn. vs. 420. Palaephatum de Incredibilib. cap. 21.

5 Quae priorem partem] H. e. ſecundum priorem partem. Heraclitus περὶ ἀπίστων cap. 15. Ταύτην Ὅμηρος εἰκονογραφῶν φησι, Πρόσθε λέων, ὄπιθε δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Lege ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Vide ſupra cap. 57. MUNCK.

6 Ex Medusa Gorgonis filia] Habes ecce Gorgonem, ſupra memoratum, filium Typhonis & Echidnae. Sed hic alibi vix reperitur, certe alii alios Meduſae faciunt parentes. Debebat autem ab his verbis fieri initium novi capitis, aut

Boeotia fuit: Chimaera in Lycia, [5] quae priorem partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimaera. [6] Ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, [7] Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaore & Callirrhoe, Geryon trimembris.

CLII. [8] *Typhon.*

[9] TARTARUS ex Terra procreavit Typhonem inmani magnitudine, specieque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. Hic Jovem provocavit, [10] si vellet secum de regno certare. Jovis fulmine ardenti pectus ejus percussit. [11] cui cum flagraret, montem [12] AEtnam, qui est in Sicilia, super eum inposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

1 PHAE-

aut in titulo Medusae mentio addi. Quorum cum nunc neutrum factum, liquet, quid de capitum divisione titulisque judicari debeat, de quo & alibi jam monui. Adde infra c. 172. Fabula ipsa etiam ab Apollodoro prodita legitur lib. II. SCHEFF.

7 CHRYSAOR ET EQUUS PEGASUS] V. cl. Burm. ad Ovid. lib. IV. Met. vs. 784.

Ad CAP. CLII.

8 TYPHON] Anton. Liberalis cap. 25. *Τυφὼν ἐγένετο γῆς υἱὸς ἐξαίσιος δαίμων πρὸς ἰσχύν. κατὰ δὲ ὄψιν παρηλλαγμένος. ἐπεφύκεσαν γὰρ κεφαλαὶ πλεῖσται καὶ χεῖρες, καὶ πτέρυγες.* Puto excidisse voculam *οἱ*. Lego, *ἐπεφύκεσαν γὰρ οἱ.* Lucianus Asino: *Καὶ ἄφνω πτερὰ ἐκφύεται αὐτῇ.* Schol. Eurip. ad Phoen. 1161. *Τυφὼς τεράστιος δαίμων, καὶ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀνέμου.* Schol. AEschyl. ad Prom. vers. 331. *Μετὰ ταῦτα ἡ γῆ εὐνῇ μιγεῖσα τῷ ταρτάρῳ τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἁπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλάς.* De ortu Typhonis quae ad Iliad. β. p. 261. ed. Bas. refert Eustath. etsi nimium mira sunt, quia tamen prolixiora sunt, exscribere operae pretium non duxi. Adeat ipsum, qui volet, & Tzetz. in Lycophr. p. 38. ed. Steph. MUNCK.

9 TARTARUS EX TARTARA] *Terra.* MICYLI. Etymol. *Τυφωεύς. Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. Στησίχορος δὲ Ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν.* MUNCK. AEgyptii dicunt Saturni filium esse Typhonem & *ἀναρρήξαντα πληγῇ διὰ τῆς πλευρᾶς ἐξάλλεσθαι.* Plut. in Is. & Osir. Tom. II. p. 355, qui tota hac dissertatione de eo disputat.

10 SI VELLET SECUM DE REGNO CERTARE] Lactant. ad Stat. II. Theb. 595. *Ut, si vellet, secum de regno certaret.* MUNCK.

11 CUI CUM FLAGRARET] Si vera est haec scriptura, illa *super eum* redundant, estque dictum, ut illa Deuter. IV. 7. *Οἷον ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς.* & IX. 28. *Ὅθεν ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκεῖθεν.* Psal. XIX. 3. *ὧν οὐχὶ ἀκούονται φωναὶ αὐτῶν.* *Quorum non audiuntur voces eorum*, transtulit vulgatus interpres. Sed rectius puto *τὸ cui* in *qui* mutaveris. Ita enim Lactantius ad Statii illum versum modo laudatum, ubi hanc fabulam ex Hygino transcriptam inveni. MUNCK.

12 AETNAM SUPER EUM IMPOSUIT] Nihil hic mutandum, solet enim noster ita loqui, quod jam alibi notavi. SCHEFF. Lactantius, *AEtnam ei superimposuit.* Statius: *Superimposito moles geminata Colosso.* Secundum Virgilium AEn. IX. 716. *Inarime Jovis imperiis imposta Tiphoeo.* AEtna autem Encelado lib. III. 578. Sic idem pater ille Deorum Ophioni imposuit montem ab eo dictum Ophionium, ut nos docet Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 479. De versu Virgiliano consule Brodaeum ad Q. Calabri lib. XII. Claver. ad Claud. R. P. III. 184. Voss. Etymol. in SIMIA. Male legitur in Lycophronis interprete p. 179. *ἐν Ἀεϑίμοις ὄρεσι.* Scrib. *Ἀρίμοις.* Fuerunt etiam, qui AEtnam Briareo impositam dicerent. Vide Schol. Callim. IV. 14. MUNCK. Variae variorum de hac fabula sunt sententiae, quas Lectori dabunt Schol. Pindari Od. Olymp. IV, II. Serv. ad III. AEn. 578. Ryckius in Orat. de Gigantibus, quae legitur post Holstenii notas in Stephanum Byzantinum pag. 475. Cum nostro facit Apollodorus lib. I. p. m. 23. Sunt, qui Cumanum agrum *Phlegram* dictam volunt, ob Gigantas ibi fulmine percussos. Strabon. pag. 376. De ipso Typhone consule Schol. Apoll. Rhod. II, 1214, 1215. Herodot. II. 144, 156. III, 5. Tzetz. ad Lyco-

[1] PHAETHON. Solis & Clymenes filius, cum [2] clam patris currum conſcendiſſet, & altius à terra eſſet elatus, prae timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Jupiter cum fulmine percuſſiſſet, omnia ardere coeperunt. Jovis, ut omne genus mortalium [3] cum cauſſa interficeret, ſimulavit, ſe id velle exſtinguere: amnes undique inrigavit, omneque genus mortalium interiit, praeter Pyrrham & Deucalionem. At ſorores Phaethontis, quod equos injuſſu patris junxerant, [4] in arbores populos commutatae ſunt.

CLIII.

Lycophron. 178, 212, 1825, 1194. Philoſtrat. II. Icon. 17. lib. V. de Apoll. Tyan. cap. 13, 14, 16. cum ejus Interprete. Plut. in Iſide Tom. II. p. 351, 361. Athenaeum pag. 680. Obſ. Miſc. Nov. & Dec. 1732. pag. 350. Interpr. ad Ovid. V. M. 321. Bochart. in Can. p. 593. De fluvio Typhone, ab hoc gigante nomen adepto Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 919.

1 PHAETON &c.] Hoc caput in indice non numeratur. MICYLL. Iterum hic eſt peccatum, quod in capite ſuperiori. Duae namque fabulae diverſiſſimae ſub uno titulo compraehenſae ſunt. Etiam in indice hoc caput non numerari, Micyllus obſervavit. Quoniam hinc conſtat, eum quoque indicem ſero, & ab homine non ſatis circumſpecto factum. SCHEFF. Etiam heic peccatum ab illo eſſe, qui additis lemmatis in capita diſpeſcuit hanc mythologiam, recte obſervat Cl. Schefferus. Longè enim haec alia à praecedenti fabula. MUNCK.

2 CLAM PATRIS CURRUM] Apollo expugnatus Phaethontis filii, & uxoris Clymenes precibus, permiſit ei, ut ſolis currum regeret. Ut docet Lucianus in Dialogis Fabuloſis Dialog. XII. Adde Serv. ad X. AEn. 189.

3 CUM CAUSA] Id eſt Phaetonte, qui cauſa fuit incendii. Verum neſcio, an non vitium hic lateat. Deliberent alii. SCHEFF. H. e. *Cum Phaëtonte*, inquit Schefferus. Vide ſi verius ſit, *ſub praetextu vel obtentu aliquo.* Cauſa enim ſaepe quaelibet πρόφασις dicitur. MUNCK. Aliam diluvii, quo Jupiter terrarum orbem obruit, cauſſam docebunt Servius ad Ecl. VI, 41. Tzetzes mox citandus, Lact. ad Statii I. Theb. 222. ad III. Th. 560. De tempore, quo hoc diluvium contigit, diſſentiunt Veteres. Plerique ſtatuunt, ſub rege Nyctimo Lycaonis & Artoniae filio terram aquis eſſe deletam. Vid. Schol. Eurip. Oreſt. 1648. p. 264. Tzetzes ad Lycophron. vs. 72. & Apollodorus, quem citat Edw. Simſonius in Chronico A. M. 2492. Primum vero diluvium ſub Ogyge Thebanorum rege primo factum adfirmat. Lact. ad Statii I. Theb. 173. Sed vide Salmaſ. de L. Hell. pag. 334. Deucalionis diluvium fuiſſe ſub Amphictyone tertio a Cecrope Athenarum rege dicit Juſtin. II, 6. Sed vide Edw. Simſonium l. l. Confudiſſe diluvia iſta Graecos, & non niſi unum exſtitiſſe ſtatuit Salmaſ. de L. Hellen. pag. 309, 310, 311, 325, 333. Plures homines ex hoc diluvio fuiſſe ſervatos, docent Ephorus apud Athenaeum lib. III. cap. 24. p. 105. & Apollodorus lib. I. pag. 25, 27. & ex eo Salmaſ. de L. Hellen. pag. 297. ad pag. 348. De Megaro Jovis & Nymphae Sithnidis filio, qui in Geraniae verticem effugit, vide Pauſan. lib. I. cap. 40. p. 96.

4 IN ARBORES POPULOS] Virgil. Ecl. VI. 62. in alnos converſas fuiſſe canit. AEn. autem X. 190. in populos, ut noſter heic vult, Schol. Germ. Eridano. Hom. ad Odyſſ. p. 248. & Diod. lib. V. Nam in αἰγείρους eas converſas tradunt. Αἴγειρος autem propriè *populum nigram* denotat. Corrupte ἄχερωι dicuntur apud Homeri Scholiaſten. Confer. Not. ad Geneal. Iſidorus Orig. lib. XVI. 9. *Electrum autem vocari fabuloſa argumentatio dedit. Namque Phaëtonte fulminis ictu interempto, ſorores ejus luctu mutatas in arbores populos, lacrymis electrum omnibus annis fundere juxta Eridanum amnem: & electrum appellatum, quoniam ſol vocitatus ſit alectron, plurimi poëtae tradiderunt. Conſtat autem non eſſe ſuccum populi, ſed pineae arboris.* Scrib. *elector.* Reſpexit Plin. lib. XXXVII. 2. Perperam & cap. 23. ejuſdem libri Iſidor. *Sol enim à poëtis electron vocatur.* Plura infra ad cap. 154. MUNCK.

Ad CAP. CLIII.

5 VEL IRRIGATIONEM] Gloſſa hoc videtur, & ſequitur, cum *factum eſt*, quod ad *irrigationem* non poteſt referri. SCHEFF. Gloſſam eſſe autumat Cl. Schefferus, quod ſequatur, *factum eſt.* Ego hoc amplius τὸ *factum* mutaverim in *factus*, ut ad *Cataclyſmus* referatur: niſi *Cataclyſmum* neutro genere ſcripſit, ut *theſaurum*, *Pelopo-*

CLIII. *Deucalion & Pyrrha.*

CATACLYSMUS, quod nos diluvium [5] vel inrigationem dicimus, cum factum est, omne genus humanum interiit, praeter [6] Deucalionem & Pyrrham, qui [7] in montem AEtnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum vivere non possent, [8] petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate adficeret. Tum [9] Jovis jussit, eos lapides post se jactare. quos Deucalion jactavit, viros esse jussit: quos Pyrrha, mulieres. Ob eam rem

loponesum, & alia id genus inveni apud nonnullos deterioris aetatis scriptores. Certe *Cataclysmum* neutro genere videtur poni in notis Tyronis pag. 194. ut *baptismum* apud Cyprianum in Sententiis Concilii Carthag. *Cum non sit baptismum nisi in ecclesia unum.* Adde notas ad cap. 84. & 3. MUNCK. Generis masculini vocem *cataclysmus*, quasi oblivifcitur Hyginus, dum neutrum *factum est* propius praecedenti nomini *diluvium* accommodat. Non fert quidem hanc rationem Munckerus, dum corrigit *Cataclysmum* vel *factus*; ut nec Heinsius in his Fab. CXCII. *Ceterae sorores postea luctu consumtae*, *sidera* facta *sunt*: ubi vult *factae.* Magna tamen ejusmodi exemplorum seges est. Justinus XXVII. 2. *nec* quicquam *illi .. praeter paucos naufragii comites*, residuos *fortuna fecit.* lib. XLIV. 3. *Gallograeciae autem* portio *Amphilochii* dicuntur. Cicero de leg. I. 7. *ut jam universus* mundus *una civitas .. sit* existimanda: Aliàs plura. WOPKENS.

6 DEUCALIONEM] Hic Promethei & Pandorae filius fuisse traditur ab Hesiodo & Apollonio lib. III. 1085. ad quem versum consule Scholia, & Lucianum in Deâ Syriâ; unde disces, Deucalioni quae tribuuntur, ea maximam partem convenire Noacho. Triclinius in Pind. Olymp. IX. matrem Deucalionis Clymenen facit. Ἰαπετοῦ, inquit, παῖδες Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. Προμηθέως καὶ Κλυμένης Δευκαλίων, ὁ καὶ Ὀποῦς καλούμενος. Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, Πύῤῥα. MUNCK. Promethei & Hesionae sive Axiotheae vocatur filius a Tzetze ad Lycophron. vs. 1283. Hic Deucalion in Thessalia regnasse dicitur ab Hellanico apud Schol. Apoll. Rhodii III. 1084. & 1085. & a Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 141. & idem fuisse creditur, qui Thubal, cui a patribus Graecis in divisione terrarum etiam Thessalia adsignata fuit. Consule Cl. Salmas. de Ling. Hellen. pag. 338, 339. & 340. Dicunt Phaethontem primum post diluvium Thesprotorum ac Molossorum fuisse regem, inque Epirum cum Pelasgo venisse. Alii Deucalionem & Pyrrham, exstructo prope Dodonam templo, apud Molossos sedem posuisse memorant. Plutarch. in Pyrrho pag. 383. Athenis habitasse, & ibi Olympii Jovis templum exstruxisse ajunt Athenienses, ejusque sepulcrum ostentant. Pausan. lib. I. cap. 18. p. 43. Haec fabula, ut recte docti animadvertunt, ex Moysis historia conficta est. Adde Schol. Homeri Iliad. A. 10. & Bochart. lib. I. de Columba Noachi cap. 6. pag. 31.

7 IN MONTEM AETNAM] Servius ad Ecl. VI. 41. in monte Atho servatos eos prodit. Ovid. I. Met. 317. in monte Parnasso, quem Λαρνασσὸν vocatum primitus tradit Andron apud Apollon. Schol. ad lib. II. vers. 713. & Etym. in Παρνασσὸς, quod ibi adhaeserit ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος, cujus Lucianus quoque meminit in de Saltatione p. 930. Tom. I. edit. Bened. Nihil tamen heic mutandum. Audi Scholiasten Germanici Aquario: *Nigidius Hydrochoon sive aquarium existimat esse Deucalionem Thessalum, qui maximo Cataclysmo sit relictus cum uxore Pyrrha in monte AEtna, qui est altissimus in Siciliâ.* MUNCK. In monte Parnaso servatos esse plerique statuunt. Consule Pausaniam lib. X. cap. 6. & confer cum eo Lucianum in Timone lin. 51. Schol. Eurip. Orest. 1096. parum dissentientes. Adde Lact. ad Statii I. Theb. 118. Verum consule Salmas. de L. Hell. pag. 300. & 326, 327.

8 PETIERUNT AB JOVE] Immo à Themide quaesierunt rationem genus humanum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lactantius, aliique. Cum Hygino tamen faciunt Apollod. lib. I. Tzetzes Chil. VIII. 134. Schol. German. Aquario. Eustath. ad Hom. Iliad. A. pag. 18. ed. Bas. Non ergo causa erat, cur erroris à Barthio & Elmenhorstio argueretur Hyginus. Majori jure notent Horat. commentatorem ad lib. I. od. 2. ubi Apollinem ab illis consultum tradit. MUNCK.

9 JOVIS JUSSIT] Oraculo Themidis id edocti ab aliis esse dicuntur. V. Lact. ad Statii III. Theb. 560. Serv. ad Ecl. VI, 41. Ciofan. ad Ovid. I. M. 379.

tem Laos dictus: [1] Laos enim graece lapis dicitur.

CLIV. *Phaethon Hesiodi.* [2]

PHAETHON [3] Clymeni Solis filii & Meropes nymphae filius; quam Oceanitidem accepimus, cum [4] indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. nam cum esset propius terram vectus, vicino igni omnia [5] conflagrarunt: & fulmine ictus [6] in flumen Padum cecidit. Hic amnis à Graecis Eridanus dicitur, [7] quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem

1 LAOS ENIM] Comeliniana habet *Laos*, absque caussa. *Las* enim rectum est, a Graeco λᾶς, quod est contractum à λᾶας, de quo Hesychius: λᾶας. λίθος. Nisi malis *Laas*. Apollodorus lib. I. ubi agit hac de re: λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῦ λᾶας ὁ λίθος. SCHEFF. Scribo, λᾶας. Apollod. lib. I. Ὅθεν καὶ λαοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῦ λᾶας λίθος. Schol. German. *Ob quam rem* λαὸς *Graecè populus dicitur, quia* λᾶας *antiquitus lapis dicitur.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. A. 10. Etym. magnum in Λαοί. Allusit huc Ovidius I. Met. *Inde genus durum sumus experiensque laborum, Et documenta damus, qua simus origine nati.* Putes respexisse Virgil. I. Georg. 63. *Unde homines nati durum genus.* Ubi Servius: *Nam & Graecè populi* λαοὶ *dicuntur à lapidibus.* λαοὶ *enim lapides dicuntur.* Lege, λᾶες. Lapides autem istos nova hominum semina sumserunt ex petra Agdo, narrante Arnobio lib. V. Caeterum Etymologiae hujus alias causas affert Schol. Pindari ad Olymp. Θ. & Eustath. ad Homericum, quem laudavi modo locum. MUNCK. Vid. Schol. Pindari Olymp. Od. IX, 66.

Ad CAP. CLIV.

2 PHAETHON HESIODI] In opere forte aliquo deperdito istam fabulam tradidit Hesiodus. In Θεογονίᾳ, quae hodie exstat, Phaëthontem Cephali & Aurorae facit filium. MUNCK. Praeter Hesiodum alii quoque Cephali & Aurorae filium faciunt. V. Pausan. lib. I. cap. 3. De hoc Lemmate egi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. II. p. 304.

3 CLYMENI SOLIS FILII] Aliter supra fab. 152. Sed non eosdem ubique sequitur auctores, & unam rem quandoque tradit diversimode. SCHEFF. Cap. 152. *Ex Clymene & Sole* dicitur natus. Atque ita & Ovidius I. Met. Servius ad Ecl. VI. aliique. Quos heic secutus sit auctores, nondum comperi. MUNCK. V. Pausan. lib. I. cap. 3. p. 10. & Lact. ad Statii I. Theb. 221. qui etiam in Padum decidisse Phaethontem, & ad XII. Th. 413. Phaethontis sorores in arbores populos esse conversas docet; uti Schol. Apoll. Rh. IV, 603.

4 INDICIO PATRIS] *Matris* secundum Nasonem Met. I. Heinsius. MUNCK.

5 CONFLAGRARUNT: ET FULMINE ICTUS] Existimo scripturam veram esse, *conflagrarunt. Ab fulmine ictus.* SCHEFF. *At fulmine* mallet Cl. Schefferus. Vide notas ad cap. 8. MUNCK.

6 IN PADUM] Aristoteles in Admirandis *in lacum vicinum illi flumini* cecidisse refert. MUNCK.

7 QUEM PHERECYDES PRIMUS VOCAVIT] Sententia est, Eridani vocabulum ante Pherecydem nemini fuisse notum, ipsumque primum excogitasse. Nam revera nullus est Eridanus. Vide Strabonem lib. V. SCHEFF. Sententia est κατὰ Schefferum, Pherecydem primum excogitasse vocabulum Eridani. Ego sententiâ non multum diversâ volui antehac, *Quem Pherecydes Padum vocavit.* h. e. quo nomine Pherecydes Padum vocavit: nisi mavis, *quem Pherecydes Padum putavit.* Vel, *quem Pherecydes primus Badum vocavit.* Schol. Germanici Eridano. *Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus esse putatur.* Servius AEneid. VI. 659. *Qui in Italia, id est, in Venetia Padus vocatur.* Certum est à quodam poëta vocabulum Eridani esse fictum. Vide Herod. Thaliâ pag. 109. edit. Hervag. Eustath. ad Dionys. p. 10. Cato ille suppositititius in Originum libris: *Padus ante à duce Coloniarum Eridanus, sed à profunditate Botigon ab Hetruscis, & Botigon à Liguribus, & à circa arbore picea Gallice Padus appellatur.* Βόχερνος est Theoni ad Aratum pag. 144. ed. Valder. quod mutat in Βόδινκος Editor Londinensis. Servius ab Eridano Solis filio appellatum vult ad AEn. VI. 659. Capella lib. V. *Italia etiam Pado flumine memoranda, quem Graecia dixit Eridanum.* Certe Eridani vocabulum est antiquius. Diodorus lib. V. *In ostia Padi delapsus est, qui quondam Eridani nomen habebat.* Si Βατραχομυομαχία Homerum, ut Martial. Apophoret. 183. & in voce Ἀκέστης Thomas Magister censent, habet auctorem, notum erat jam ante Pherecyden Eridani vocabulum. Legitur enim in eâ vers. 20. παρ' ὄχθαις Ἠριδανοῖο. Confer Plin. lib. III. cap. 16. MUNCK. In Eridanum Celticae fluvium decidisse Phaethontem docet Schol.

autem Phaethontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versae. Harum lachrymae, ut Hesiodus indicat, in [8] electrum sunt duratae: Heliades tamen nominantur. Sunt autem, Merope, Helie, AEgle, Lampetie, Phoebe, AEtherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriae, qui fuit Phaethonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit.

CLV. *Jovis filii.*

[9] LIBER ex Proserpina, quem Titanes [10] carpserunt: Hercules ex Alcu-

Schol. Apoll. Rhod. IV, 596. qui hunc fluvium distinguit ab Eridano Attico, de quo Pausan. lib. I. cap. 19. pag. 45. Ποταμοὶ δὲ Ἀθηναίοις ῥέουσιν Εἰλισσός τε, καὶ Ἠριδανὸς τῷ Κελτικῷ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄνομα ἔχων, ἐκδιδοὺς ἐς τὸν Εἰλισσόν. & Celticum Eridanum esse, in quem decidit *Phaethon*, docet idem Pausan. lib. I. cap. 3. pag. 10. De nomine *Eridano* item *Pado* Olear. ad Philostrati lib. I. Icon. cap. II. & ante eum Cerda ad Virg. I. Georgic. 482. *Proluit insano contorquens vortice sylvas Fluviorum rex Eridanus.* Qui lib. IV. G. 372. canit *Eridanus, quo non alius per pinguia culta In MARE PURPUREUM violentior influit amnis.* Qui imitatur Eurip. Hippol. 737. ἨΡΙΔΑΝΟΥ̃ θ' ὕδωρ, Ἔνθα ΠΟΡΦΥΡΟ'Ν σταλάσσουσιν Εἰς ΟἹΔΜΑ ΠΑΤΡΟ'Σ τριτάλαιναι Κόραι Φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων Τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς. Ubi etiam Celtico de Eridano hoc pluribus agit Scholiastes. Πατὴρ vero Eridanus vocatur, non, ut Scholiastes ait, quia populi arbores Eridani hujus aqua aluntur, sed eodem modo, quo Virgilius eum vocat *Regem fluviorum.* Sic praeter alios Nilus per excellentiam vocatur *pater.* Vid. Broukh. ad Tibull. I, VIII, 23. qui peculiarem ejus nominis, & honoris Nilo habiti reddit rationem. Livius lib. II. cap. 10. *Tiberine pater*, ubi *Tiberinus* pro ipso fluvio Tiberi ponitur. Vide ibi Sigon. Ceterum, Phaethontis fabulam explicat Anonymus de Incredibil. cap. 13.

8 ELECTRUM] Philargyrius ad Georg. III. 522. *Quod à nobis succinum appellatur, electrum vocant Graeci.* Servius ad AEn. VIII. 402. *Secundum Plinium in Naturali Historiâ sunt tria electri genera; unum ex arboribus, quod succinum dicitur* &c. Priscianus Periegesi: *Hic electra legunt alnis stillantia Celtae, Succina quae memorant, mellis vinive colore.* Videndi de electro Plin. lib. XXXVII. cap. 2. Isidorus lib. XVI. cap. 23. & 9. Cassiodorus Var. II. 2. Solinus cap. 33. Diodorus lib. V. Alciatus Parerg. lib. VII. cap. 4. Brodaeus in Q. Calabri lib. V. Hoelzlinus ad Apollon. IV. 604. Fabricius Commentario in poëtas Christianos, in vocibus *Electrum* & *Succinum*. Etym. magni auctor in Ἤλεκτρον. Eustath. in Dionys. vers. 293. Βερονίκην vocari à vulgo notat Eustath. Odyss. pag. 150. ed. Bas. MUNCK. De Electro v. Schol. Eurip. Hippol. 740. & Olear. ad Philostrati lib. I. Icon. cap. II.

Ad CAP. CLV.

9 LIBER EX PROSERPINA] Recte, confirmatque Tzetzes. SCHEFF. Schol. Pind. ad Isthm. od. VII. Ὁ ἐκ Περσεφόνης γεγονὼς Ζαγρεὺς Διόνυσος. Adde Etym. magnum in Ζαγρεύς. Tzetzen in Lycophron. vs. 355. Athenagoras in Legat. pro Christ. p. 20. *Postea etiam Proserpinam filiam suam sub draconis specie violavit, & Dionysum ex eâ genuit.* Ampelius cap. 9. *Liberi quinque. Primus ex Jove & Proserpinâ. Hic agricola & inventor vini, cujus soror Ceres. Secundus Liber ex Merone & Flora, cujus nomine fluvius est Granicus. Tertius de Cabito, qui regnavit in Asiâ. Quartus ex Saturno & Semela, dicunt. Quintus Nisi & Hesionae filius.* Non uno loco corruptus iste Ampelii locus. Pro *Merone* vide, an restitui debeat *Melone.* quo nomine dictus olim Nilus, ut testatur Festus. Nilo enim natus secundus Dionysus à Cicerone dicitur lib. III. de Nat. Deor. Pro *Cabito* reponam *Caprio* ex eodem: pro *Hesionae*, *Thyonae.* Euseb. Praepar. p. 34. ed. Steph. Τὸν ὑπό τινων Σαβάσιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον. Idem est qui Osiris. Vide Tzetzen in Lycophron. vs. 212. aliosque. MUNCK. V. Schol. Aristoph. Ran. 326. Spanh. ad Call. H. Cer. 71. Meziriac. ad Ovid. Epist. IV. Heroid. Tom. I. p. 377. hinc Ceres, quae a nonnullis Bacchi mater vocatur, Proserpina, & Bacchus sunt θεοὶ πάρεδροι. De quibus Arnaldus de Dis Paredris cap. 23. qui Bacchus inprimis ab Atticis colitur, alter ex Semele Cadmi filia Thebis. Vid. Arrian. apud Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. Hujus templum in Eleusini erat. V. Schol. Aristoph. Ran. 346. Alter Thebis colitur, quia Thebis natus. V. Schol. Eurip. Phoeniss. 652. a quo Baccho vinum dicitur inventum juxta Eurip. Bacch. 278

10 CARPSERUNT] H. e. διέσπασαν, discerpserunt,

Alcumena, Liber ex Semele [1] Cadmi & Harmoniae, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae Acriſii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa [2] Nyctei filia: Minos, Sarpedon, & Rhadamantus [3] ex Europa Agenoris filia. [4] Helena ex Pyrrhâ Epimeti filia, [5] Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, [6] Dardanus ex Electra Atlantis filia, [7] La-

runt, diſtraxerunt. Simplex pro compoſito ſuo more uſurpat. Chryſol. Serm. XI. *Rabido dente carpuntur.* Cap. 167. *Liber Jovis & Proſerpinae filius à Titanis eſt diſtractus.* Arnob. lib. V. *Ut occupatus puerilibus ludis diſtractus ab Titanibus Liber ſit, ut ab iiſdem membratim ſectus, atque in ollulas conjectus, ut coqueretur.* Idem lib. I. *Membratim ab Titanis diſcerptum fanorum conſecratione mactatis.* Confer Euſeb. Praep. lib. II. pag. 41. ed. Steph. Aſtron. II. 7. *Quae corpus ejus decerperent interfecti.* Ubi malim *diſcerperent.* quanquam videri poſſit *decerpere* poſuiſſe pro *carpere*, ut *detruncare* pro *truncare.* Vitalis tumulo Ciceronis: *Qui caeſus graviter, qui detruncatus acerbè, Hoc Lamiae debet, quod jacet in tumulo.* Et Cyprianus Serm. de ſtellâ & magis: *Avulſi à matrum uberibus detruncantur.* Benè ergo gloſſae Steph. *Detruncat*, ἀκρωτηριάζει. Sed *diſcerperent* edidit, ut video, illo Hygini loco pridem Soter. Caeterum *carpere* de Cicerone ad eundem modum uſurpat in ejus tumulo Vomanus: *Sed fortuna nocens miſerando funere raptum Carpſit, & hoc voluit membra jacere loco.* Et Severus ex emendatione ſummi Gronovii: *Tanquam ſola foret carpti Ciceronis imago.* Videndus praeterea de hac fabulâ Clemens Paraen. pag. 11. ubi διέσπασαν habes, quod *diſcerpere* rectius, quam *decerpere* Latinè dicas. Gloſſ. Philox. *Diſcerptus*, διασπαραχθείς. MUNCK. Sic *carpere crines* pro diſcerpere Paſſ. ad Prop. II, IV, 23.

1 Cadmi et Hermoniae] Scribendum, *Harmoniae*, omnium conſenſu. SCHEFF. Omnino *Harmoniae* cum Scheffero reponendum. Vide Geneal. cap. 6. & 148. MUNCK.

2 Nictei] *Nyctei* ſcribe. eſt enim Νυκτεὺς Graecis. Sed jam ſupra monui e pro ae, i pro y, tenues pro adſpiratis, frequenter poni apud hunc ſcriptorem, tanquam ſtatim *Rhadamantus* pro *Rhadamanthus.* MUNCK. Ab aliis Mercurii filius dicitur. V. Lact. ad Statii I. Theb. 10.

3 Ex Europa Agenoris filia] Certè hos tres Europae filios ex Jove facit quoque Homer. Scholiaſtes ad Iliad. M. 397. Servius autem ad AEn. I. 104. Sarpedonis matrem *Laodamiam.* Nimirum duo fuerunt Sarpedones, quorum alter Jovi ex Laodamiâ, alter ex Europâ natus. MUNCK. Vidimus ad cap. 52. AEacum ex AEgina eſſe natum: adde Pind. O. Iſthm. VIII. 45. & Tzetz. ad Lycophr. 176.

4 Helena ex Pyrrhe Pimeti filia] Pimetum illum alibi non reperio. Suſpicor ſcribendum, *Pyrrhe Epimethei filia.* Vide ſupra c. 142. quanquam nemo alius hanc Helenae faciat matrem, quod ſciam. SCHEFF. Scribe, *Pyrrha Epimethei filia.* Schol. Pind. ad Olymp. Θ. Πύῤῥα ἡ Δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ Ἐπιμηθέως. Adde notas ad cap. 142. An quiſquam alius hanc Helenae matrem faciat, fateor me cum Cl. Scheffero neſcire. MUNCK.

5 Ethalion ex Protogenie] Valde dubito de hac ſcriptura. Pauſaniae in Eliacis prior. eſt *Aëthlius*, Jovis & Protogeniae, Deucalionis filiae, filius. Neque aliter reperias apud Apollodorum lib. I. Et poteſt apud noſtrum prima littera excidiſſe propter ſimilitudinem ultimae in praecedenti vocabulo. Sequitur tamen *Etolus*, qui ſine dubio eſt *Aëthlius.* SCHEFF. Scribe, *Protogeniâ.* De Ethalionis vocabulo merito dubitat Cl. Schefferus. Longè certè aliter Schol. Pindari ad Olymp. od. Θ. Πύῤῥας καὶ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια, ἧς καὶ Διὸς Ὀποῦς. Eadem legas apud Apollon. interpretem ad vers. 1780. lib. IV. MUNCK. De Protogenia Calydonis & AEoliae filia agit Apollodor. lib. I. p. 31.

6 Dardanus] V. Serv. ad I. AEn. 32. II, 325. III, 167. VII, 207. VIII, 130. 134. IX, 10. Tzetz. ad Lycophr. 29, 72, 219. Schol. Apoll. Rh. I, 916, 917. Conon Narrat. XXI. apud Photium pag. 434. Hic primus Jovi ſacra fecit. V. Lact. ad Statii IV. Theb. 590.

7 Lacedaemon ex Taygete] V. Pauſan. lib. III. cap. I, & 20. De Taygete Schol. Pind. Olymp. Od. III, 54. Serv. ad IV. Georg. 232. A matre Taygete Laconiae montem Taygetum adpellavit Lacedaemon. V. Schol. Eurip. Oreſt. 626. De monte Spanh. ad Callim. H. Dian. 188.

8 Himantis filia] Suſpectum mihi hoc vocabulum, nec obſervavi alibi, quod ſciam. SCHEFF. Saturni filiam facit Schol. Pindari ad Olymp. Γ. Πλουτὼ γὰρ, inquit, θυγάτηρ Κρόνου, ἧς Τάνταλος ὁ πατὴρ Πέλοπος. Schol. Heſiod. ad Θεογ. vers. 355. *Oceani.* MUNCK. V. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. p. 329, 330.

9 AEgippan] *AEgipana.* MICYLL. Scribendum *AEgipan ex capra Boeotiae. Arcas ex Caliſto*

[7] Lacedaemon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone [8] Himantis filia, AEacus ex AEgina Asopi filia, [9] AEgipan [10] ex capra Boetis * [11] Arcada, ex Callisto Lycaonis filia. [12] Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex [13] Dia Eionei filia.

CLVI. *Solis filii.*

CIRCE [14] ex Perseide Oceani filia, [15] Pasiphae ex Clymene

listo. De Arcade res nota ex Pausania & Apollodoro, ipsoque nostro fab. 176. De *Boeotiae* dubito, & forte *Boeoti*, aut aliud quidpiam legendum. Nam videtur ejus latere nomen, cujus capra fuit. SCHEFF. Scribe *AEgipan* cum Scheffero. Vide Poët. Astron. II. 13. & 28. Schol. German. Capricorno. Lexic. Cyrilli, *Αἰγίπαν*, *Semicaper*. Meminit ejus quoque Apollod. lib. I. cap. 18. Capella in recto *AEgipanus* videtur agnoscere, cum scribit lib. VI. pag. 215. *Satyris AEgipanisque bacchantibus.* Adde not. ad Astron. II. cap. 13. MUNCK.

10 EX CAPRA BOETIS] Poët. Astron. II. 13. dicitur natus ex AEgâ Panos uxore. An ergo legendum, *ex caprâ Panos*? Etym. magni auctor AEgam Panos filiam facit, & eam primam Jovi nuptam dicit. Vide eum in *αἰγίοχος*. Cl. Schefferus conjicit, *Boeotiae* vel *Boeoti*. Sed sic mallem, *Boeotiâ*. MUNCK. De AEgipane Plut. in Gryllo pag. 991. & If. Voss. ad Melam. I, VIII, 63.

11 ARCADA] Scribere debuisset, *Arcas*, & *Callisto* pro *Calisto*. Cretei filiam facit Callistonem Euripidis Scholiastes ad Orest. vers. 1649. Κρητέως δὲ ἐκ Σίλδης ἔχε Καλλιστώ. Ταύτην φησὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα πεποιηκέναι. Videri potest recto casu dixisse *Arcada*, ut *Perdica* Fulgentius lib. III. cap. 2. *Atlanta* & *Heroida* Prolog. lib. I. *Tripoda* pro tripus cap. 6. Adde notas ad caput 2 lib. III. Schol. Stat. ad lib. VII. Theb. 267. *Unam Arcadam, cujus Parthenopaeus erat filius.* Plura dixi in Dissertatione de Hygino, & ad Fulgent. Prol. lib. I. MUNCK. *Callisto* pro *Calisto* scribendum quoque in Servio ad I. Georg. 67. & in Lact. ad Statii III. Theb. 685. De Arcadis parentibus parum constat. Charon Lampsacenus Apollinis & Callistûs filium. V. Tzetz. ad Lycophr. vs. 480. Eust. ad Dionys. Perieg. 414. Jovis & Themistûs filium facit. Duris lib. XV. Macedonicon, apud Schol. Apoll. Rh. IV, 264. & Schol. Aristoph Nub. 397 Orchomeni filium vocat. Cum Hygino facit Schol. Callim. H. in Jovem 41. Lycaonis filium adpellat Schol. Apoll. Rh. I, 162. Callisto Lycaonis filiam esse docet etiam Pausan. I, 25. VIII, 3, 4. Fuit & alia Callisto juxta quosdam Ulyssis soror. De qua Mnaseas Patrensis apud Athenaeum lib. IV. cap. 15. pag. 158.

12 ETOLUS] Aëtlius. sic Paus. in Eliac. MICYLL. Micyllus ex Pausania, *Aëtlius*. Scribe cum aspiratione *Aëthlius* ex Gr. Ἀέθλιος Apollodori lib. I. pag. 20. Fuit ille Aëthlius pater Endymionis. Vide Schol. Apollon. ad lib. IV. 57. Corruptè *Aëthnum* appellat Conon cap. 14. apud Photium. MUNCK. Ita Hyginum emendaverat Meziriac. ad Ovid. Epist. III. Heroid. p. 280.

13 DIA OENEI FILIA] Etiam haec mihi sunt suspecta. Nam aliter de his Homerus in Iliade. SCHEFF. Ostendi ad Anton. Liberalis cap. 2. legendum esse *Diâ Dionei filiâ*. Quam conjecturam firmat etiam Homeri Scholiastes ad Iliad. A. 268. Addo, jam nec malè posse rescribi, *Eionei*. Tzetzes Chil. IX. 273. Ἔχε πρὸς γάμον σύνευνον Δῖαν Δηϊονέως. Ἄλλοις Ἠιονέως δὲ πάρεξ γραφῆς τῆ ἄλλης. Atque ita eum appellat quoque Apollon. Schol. ad lib. III. 62. Perperam Ἡσιονεὺς dicitur Diodoro lib. IV. pag. 272. Sed idem ille modo ad partes vocatus Tzetzes ad Hesiod. Asp. vers. 178. Diam Βοώτου facit filiam: quod tamen hactenus dictis fraudi esse nec debet, nec potest. Confer Eustath. ad Iliad. pag. 75. ed. Bas. Corrigendus in transitu etiam Horatii Scholiastes in Art. p. 626. ed. Cruq. *Ixion cum filiam Eponei accepisset uxorem* &c. Scrib. *Deionei* vel *Eionei*. MUNCK. Vide Bibliotheque Raisonnée Tom. XX. part. I. p. 168.

Ad CAP. CLVI.

14 EX PERSIDE] Scribendum est, *Perseide*, sic enim omnes vocant. SCHEFF. Scribendum *Perseide* ex Hesiod. Θεογ. 356. & Apollod. lib. III. pag. 131. *Persen* appellat Tzetzes Chil. IV. 137. Isacius ad Lycophron. pag. 35. & Schol. Hom. ad Odyss. K. 139. MUNCK. Ab aliis AEetae & Hecates filia vocatur, soror Medeae natu major. V. Schol. Apoll. Rh. III, 242. AEetae erat soror. V. Eust. ad Dionys. Perieg. 692. Noster, ut alibi, sequitur Hesiodum. V. Schol. Apoll. Rh. III, 200. qui ad II, 402. duas hujus nominis fuisse feminas docet. Cur Solis filia vocetur, quod figmentum deridet Lact. ad Statii IV. Th. 552. docet Serv. ad VII. AEn. 19.

15 PASIPHAE EX CLYMENE] Pasiphaë non fuit

ne [1] Oceani filia, Phaethon, Lampetie, AEgle, Phoebe.

CLVII. *Neptuni filii.*

[2] Booetus & Hellen ex Antiopa AEoli filia, [3] Agenor & Bellero-

ex Clymene, sed ex Perseide, quod ex Pausania est notum. Quare scribo, *Circe ex Perseide, Oceani filia, ac Pasiphaë. Ex Clymene* &c. SCHEFF. Cum Pasiphae non ex Clymene, sed Perseide fuerit nata, ut praeter Pausaniam etiam Apollodor. lib. III. & Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 325. testantur, assentior Cl. Scheffero rescribenti, *Circe ex Perseide Oceani filia, ac Pasiphae. Ex Clymene* &c. Consentit & Ovid. Met. I. Sunt tamen, qui Phaëthontem non ex Clymene, sed Rhode Asopi filiâ ortum tradiderint. Schol. Hom. ad Odyss. P. vers. 208. Ἥλιος Ῥόδῃ μιγεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἴσχει, Φαέθοντα καὶ Λαμπετίην, καὶ Φαέθουσαν. MUNCK.

1 Oceani filia] Nonnulli apud Hom. Schol. ad Odyss. Λ. 325. hanc Minyae Neptuni filii filiam faciunt. Quae heic desunt, suppleri possunt ex Tzetz. Chil. IV. 137. Scholiaste Pindari ad Olymp. Z. & Geneal. nostri. MUNCK.

Ad CAP. CLVII.

2 Booetus et Hellen] Alii *Boeotum* & *AEolum* vocant, matrem autem *Melanippam.* MICYLL. Grotius in notis ad Imagines Arateas suspicatur: *Boeotus ex Melanippe AEoli filia.* SCHEFF. Scribe *Boeotus.* Corruptius infr. cap. 186. 252. *Boetus.* Grotius, ut notavit Cl. Schefferus, ad imagines Arateas, suspicatur scribendum, *Boeotus ex Melanippe AEoli filia.* Vide si magis forte placeat, ut reponatur ex cap. 186. & 252. *Boeotus & AEolus ex Melanippe AEoli filia.* Κατὰ Διόδωρον lib. IV. eos ex Arne suscepit Neptunus, quae AEoli erat filia. Tres AEoli fuere inter AEolidas. Vide eorum genealogiam à Rhodomanno accuratè descriptam ad Diodor. pag. 361. MUNCK. Cum Diodoro Boeotum Arnes filium facit Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 426. a qua Arne Aeoli filia, urbs Arne in Boeotia & Thessalia (de qua Schol. Thucydid. lib. I. cap. 12.) nomen adepta est. V. Pausan. lib. IX. cap. 40. qui cap. I. hujus libri Boeotum Itoni ex Amphictyone nati, & Menalippes filium facit. Quae Eust. de origine nominis Boeotiae profert, confirmant Schol. Eurip. Phoeniss. 641. Serv. ad III. AEn. 88. & Lact. ad Statii VII. Theb. 694.

3 Agenor] Hic ab Euripidis Scholiaste ad Phoen. vers. 5. & Tzetze Chil. VII. 136. dicitur Neptuno natus ex Libye Epaphi filia. MUNCK. *Bellerophon* Glauci filius vocatur a Pausania lib. II. cap. 4. Lact. ad Statii IV. Theb. vs. 590. Apollodoro pag. m. 41. Homero Iliad. Z. vs. 155. Verum ibi Schol. Ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπικλήσει δὲ Γλαύκου. Quidquid sit; Neptuni filius vocatur, quia fuit rei nauticae peritus, ut patet e Palaephato de Incred. cap. 29. De *Agenore* Servius ad I. AEn. 338. *Agenor autem Neptuni filius, rex Libyae & Phoenicis.* Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 899. φασὶ γὰρ, ὅτι Λιβύης υἱὸς Ἀγήνωρ. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 298. Ἶσις Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Ἀγήνωρ. Consule celeb. P. Burm. ad Servii locum, & Apollodor. lib. II. p. 77.

4 Eurynome] Ab Apollod. lib. I. pag. 33. *Eurymede* dicitur Bellerophontis mater. MUNCK. De variis *Eurymonis* Celeb. P. Burm. ad Ovid. IV. Met. 210.

5 Rias] *Antas* ut est apud Paus. in Boeot. MICYLL. Probo Micylli emendationem, *Antas* legentis ex Pausaniae Boeoticis, ubi hic Alcyones Atlantis & Neptuni filius memoratur. Nisi *Hyrieus* malis cum Nobil. Heinsio. Vide Not. ad Ovid. V. Fast. p. 281. SCHEFF. Nob. Heinsius ad V. Fast. Ovid. vers. 499. restituit *Hyrieus.* Micyllus ex Pausania *Antas.* Heinsianam conjecturam praefero. Restituendum idem vocabulum Schol. Germanici fabulâ Pleiadum: *Cum Neptuno*, inquit, *Alcyone, ex qua Hercus.* Scrib. *Hyrieus.* Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 488. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης. Idem legas ad Catal. vers. 3. *Hyrea* noster appellat Astron. II. 21. MUNCK.

6 Herilei filia] Corruptum τὸ *Herile*: pro quo *Herilei* exhibent Micyllus & Commelinus. Quod quomodo restituerem, haesi aliquandiu. Arethusa est inter Hesperidas Atlantis filias ex Hesperide, ut quidam voluerunt, Hesperi filia. Palaephatus simpliciter Hesperi filias facit, ut & Servius ad AEn. IV. 484. Unde suspicabar scripsisse Hyginum, *Hesperi filia.* Nisi mavis, *Nerei filia.* Est enim Arethusa etiam Nereidum una. Sed prius praeferam. MUNCK. Plures fuere Abantes. V. Serv. ad I. AEn. 125. De Abante Melampodis filio Schol. Apoll. Rh. I, 143. Unde

Ierophon ex [4] Eurynome Nysi filia, Leuconoe ex Themisto Hypsei filia, [5] Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa [6] Herilei filia, [7] Ephoceus ex Alcyone Atlantis filia: [8] Belus, [9] Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne [10] ex Lena Leucippi filia, [11] Megareus ex OEnope Epopei filia, Cygnus [12] Calyce Hecatonis filia, [13] Pericli-

ae in Euboea *Abantes* dictos docet ad vs. 78. V. celeb. P. Burm. Cat. Arg. in *Areio.* & *Cantho.* Sed Eust. ad Dionys. Perieg. 520. eos ab hoc nostro Abante nomen adeptos tradit. Sic plures *Actores* fuere. V. Burm. Cat. in *Actor.*

7 Ephoceus] Hyperenorem appellat Apollod. lib. III. pag. 168. Dicit enim ex Alcyone & Neptuno natos Ὑρέα καὶ Ὑπερήνορα. Etiam illic Ὑριέα scribere malim ex Anton. cap. 25. MUNCK.

8 Belus] Hic à Pindari Schol. ad Pyth. Δ. Theon. in Aratum pag. 26. & Eurip. ad Phoen. vers. 5. Homeri ad Iliad. A. 42. nec non Tzetze Chil. VII. 136. ex Libye Epaphi filiâ natus dicitur. Quibus accedit Nonnus Dionys. lib. III. MUNCK. Pausan. IV. 23. Ἄμμων ἐν Λιβύῃ, καὶ ὁ ἐν Βαβυλῶνι Βῆλος, ὁ μὲν ἀπὸ ἀνδρὸς ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΒΗΛΟΥ ΤΟΥ ΛΙΒΥΗΣ ὄνομα ἔχει. Sic Apollodorus lib. II. pag. m. 77. *Libyam* Beli matrem vocat. Verum plures etiam fuerunt Beli, quia Orientis populi progenitorem, sive conditorem in Deos relatum vocabant *Belum*. Sic de Belo Jovis filio v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1005. qui & ipse Jupiter *Belus* dicitur. V. Herodot. lib. I. cap. 181. & III. 158. uti apud Graecos plures *Joves* reperias. V. Tzetz. ad Lycophr. 1194. quia antiquissimi reges Deorum sibi nomina vindicabant. V. Serv. ad VII. AEn. 180. De pluribus *Belis* egere Celeb. J. Perizonius Orig. Babylon. cap. 5. & P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. A. M. 1885. Item Salmas. Exerc. Plin. p. 867, 872.

9 Actor] Schol. Hom. ad Iliad. A. 49. Neptuni ex Molione est filius. MUNCK.

10 Ex Lena] *Calchinia* habet Paus. in Corinth. sed ex ea non *Euadnem* sed *Peratum* natum dicit. MICYLL. Micyllus suspicatur, *Calchinia*, quia & haec Pausaniae memoratur. Sed nomen nimis abit a scriptura veteri. Sunt plane in his aperte vitiosa. Verum in defectu veteris historiae difficulter possunt emendari. SCHEFF. Emendo, *Pitanâ*. Schol. Pind. ad Olymp. VI. Εὐάδναι δὲ δισσαί. μία μὲν Ποσειδῶνος καὶ Πιτάνης. Ἑτέρα δὲ Ἴφιδος &c. MUNCK. Tertia *Euadne* est filia Strymonis & Neaerae uxor Argi, mater Jasi, Piranthi, Epidauri, & Criasi. vide Apollodor. lib. II. pag. m. 75. Ed. Salmur.

11 Megareus] Alius fuit Megareus, Jovis filius, cujus Etym. meminit in Γεράνεια. MUNCK. Onchesti filius *Megareus* vocatur a Plutarcho Quaest. Graec. Tom. II. p. 295. Neptuni vero filius dicitur a Pausania lib. I. cap. 39. Vid. Interpr. ad Ovid. X. Met. 605. Apollodorus lib. III. p. 253. Hippomenis filium facit. Μεγαρέα τὸν Ἱππομένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινε (Minos). Ex Onchesto *Megarensibus*, quibus Minos bellum faciebat, auxilio venisse, & inde *Megarei* hoc praelio caesi monumentum apud *Megarenses* exstare confirmat etiam Pausanias lib. I. cap. 42. p. 100. *Megareus* vero Jovis filius, quem hic Munckerus ex Etym. in Γεράνεια profert, vocatur *Megarus* a Pausania lib. I. cap. 40. Μέγαρον τε παῖδα ὄντα Διὸς καὶ ταύτης δὴ τῆς νύμφης, (nempe μιᾶς τῶν Σιθνίδων νυμφῶν) ἐκφυγεῖν τὴν ἐπὶ Δευκαλίωνός ποτε ἐπομβρίαν, ἐκφυγεῖν δὲ πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Γερανίας, οὐκ ἔχοντός πω τοῦ ὄρους τὸ ὄνομα τοῦτο.

12 Ex Calyce] An legendum? *Cycnus ex Harpalyce* vel *Harpale*. Scholiastes Pindari ad illa Olymp. B. Κύκνον θανάτῳ πόρεν. παραδέδωκε, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σκαμανδροδίκης. οἱ δὲ Ἁρπάλης. *Scamandrodice* est etiam Isacio in Lycophron. pag. 47. Sed duo fuerunt Cycni, ut de matribus eorum controverti nihil mirum sit. Haec scripseram, cum Nob. Heinsium in notis ad Ovid. Heroid. p. 171. vidi corrigere, *ex Calyce Hecataeonis filia*. Adi ipsum, & mecum propemodum persuadebere ex Hygino corrigendum esse Scholiasten Pindaricum. MUNCK. V. Cl. Burm. in Catal. Arg. in voce *Clymenus*.

13 Ericlimenus et Antheus ex Astiphila] Scribe, *& Ancaeus ex Astypalaea*, quomodo habet Pausanias in Achaicis. Euriclimenis nomen quoque suspectum est. Nam *Eurypilum* Neptuni & Astypalaeae filium nominat Apollodorus. SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit, *Eurypylus & Ancaeus*. Ancaeum Neptuni fuisse filium praeter nostrum & Pausaniam etiam Scholiastes Apollon. ad lib. I. vers. 185. docet. De Eurypylo auctores Apollodorus & Tzetzes Chil. I. 36. Sed potuit noster auctores alios sequutus fuisse. Ego antehac conjectaveram, *Periclymenus & Antaeus*. Antaeus sanè Neptuni est filius Apollod. lib. II. *Ancaeus* in hoc indiculo mox sequitur; nisi ibi *Antaeus* reponendum. quod verum puto. MUNCK.

1 Asty-

riclimenus & Ancaeus ex [1] Aſtypalaea Phoenicis filia, [2] Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, [3] Euphemus & [4] Lycus & [5] Nyctеus ex Celaeno Ergei filia: Peleus, Arprites, Ancaeus, [6] Moepus ex Chiona Aquilonis filia. [7] Amymone item. * Cyclops Euphemus, [8] Metus ex Melite Buſiris filia.

CLVIII. *Vulcani filii.*

[9] PHILAMMON, Cecrops, Erichthonius, [10] Corynetes, [11] Cercyon, [12] Philoctus * [13] Pinther.

CLIX.

1 ASTYPHILE] *Aſtypalaeam* eam nominant Pauſanias & Apollodorus, ut jam notavit Cl. Schefferus. Addo illis Scholiaſten Apollonii & Homeri ad od. x. vers. 19. Tzetzen in Lycophron. p. 78. ubi tamen perperam Ἀςυπαλειία editur. MUNCK. Conſule Cl. Burm. Cat. Arg. in *Ancaeus alter.*

2 NELEUS ET PELIAS] Firmant id Apollod. lib. I. & Pind. Schol. ad Olymp. Θ. Alii Cretheo eos natos volunt. Schol. Theocrit. ad Eid. 2. Ἐξ ἧς (Τυρȣ̃ς) καὶ Κελθέως Νηλεύς. leg. Κρηθέως. MUNCK.

3 EUPHEMUS] Hic cap. 14. & à Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 179. dicitur natus ex Europâ Tityi filia. Aliter Heſiodus ἐν μεγάλαις ἠοίαις apud Pind. Schol. ad Pyth. od. IV. pag. 193. edit. Francof. Ἠοίη Ὑρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη, Ἣ τέκεν Εὔφημον, γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσȣ Ἀφροδίτης Θεῷ ἀνέρι εἰδομένῃ. MUNCK.

4 LYCUS] Lycum Neptuni filium ex Celaeno facit etiam Apollod. lib. III. pag. 168. Sed illa Celaeno non Ergei, ſed Atlantis erat filia. Eratoſth. Καταϛ. cap. 23. Κελαινῶ, ἐξ ἧς Λύκος. Corrige Λύκος. MUNCK. Hinc Promethei filium facit Tzetzes ad Lycophr. 132, 218. Adde cl. Burm. Cat. Arg. in *Erginus.* Hujus Lyci patris nomen omittunt Eurip. Herc. Fur. 27. & Schol. Apoll. Rh. IV. 1090.

5 NYCTAEUS] An *Nycteus*? Affirmares, niſi ille Nycteus non filius, ſed nepos eſſet Neptuni. Nam Hyrieus Neptuni filius ex Nympha Cloniâ ſuſtulit Lycum & Nyctea, teſte Apollodoro. Tamen reſcribo *Nycteus.* Non enim Νυκταῖος, ſed Νυκτεὺς viri eſt nomen Graecis. MUNCK. Reſcripſi *Nycteus.* Graecis Νυκτεύς. v. Schol. Apoll. Rh. IV. 1090. Pauſan. II. 6. IX. 5. Apollodorus III. p. 177. eum Chthonii filium facit.

6 MOEPUS] Puto ſcripſiſſe Hyginum *Eumolpus.* Hic enim ex Chionâ natus & Neptuno proditur ab Apollodoro lib. III. p. 200. unde *Chionides* poëtis. Ovid. III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis.* MUNCK. *Eumolpus* legendum. V. Pauſan. I. 38. p. 92. & Celeb. Burm. ad Ovid. XI. M. 93.

7 AMOEMONE] An ſcribendum. *Amymone?* Sed haec aliis Danai eſt filia. Vide inf. Fab. 169. SCHEFF. Caput 169. ſi reſpicias, defectum heic eſſe dicas, & ſcribendum. *Nauplius ex Amymone Danai filiâ.* MUNCK.

8 METUS EX MELITE] Heinſius in margine libri ſui: Forte, *Amycus ex Melie.* MUNCK.

Ad CAP. CLVIII.

9 PHILAMNON] Mallem *Philammon.* Hoc enim nomen legitur apud veteres, non alterum. SCHEFF. *Philammon*, qui in mentem venit Cl. Scheffero, inter Solis filios recenſetur, cap. 161. An legendum *Philacmon?* Sic apud Virgil. AEn. VIII. 425. eſt quidam *Pyracmon.* Aptiſſimum nomen utrique ab incude. Non tamen huc facere videtur. Reſcribendum putem *Palaemon* ex Apollod. lib. I. pag. 43. MUNCK.

10 CORYNETES] Vide quae notavimus ad cap. 38. ubi Neptuni eum facit filium. MUNCK.

11 CERCION] Scribe *Cercyon* potius. Vide notas ad cap. 38. & Pauſaniam in Atticis. MUNCK.

12 PHILOCTUS, PINTHER] Etiam haec corrupta videntur, ſuſpicorque. *Philoetus*, *Spinther* legenda. SCHEFF. Schefferus *Philoetus.* Ego putem *Philoncus* ſcribendum, ex ὄγκος. MUNCK.

13 PINTHER] Conjectaveram *Spinther* ex Gr. σπινθήρ: quod cum & Cl. Scheffero veniſſe in mentem videam, hactenus retineo. MUNCK.

Ad CAP. CLIX.

14 EX ASTEROPE] Harpinam Aſopi filiam facit OEnomai matrem Pind. Schol. ad Olymp. od. XIII. & Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 752. Οἰνόμαος Ἄρεος ὢν παῖς καὶ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωπȣ̃, ἤτοι Εὐρυθόης τῆς Δαναȣ̃. An ergo legendum *Eurythoe* pro *Aſterope*? Nihil minus. Vide notas ad cap.

CLIX. *Martis filii.*

OEnomaus [14] ex Sterope, [15] Harmonia ex Venere, [16] Leodice ex Ce * [17] Lycus, [18] Diomedes, Thrax, [19] Ascalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. *Mercurii filii.*

[20] Priapus, [21] Echo, [22] Antian, Eurytus, Cephalus ex [1] Creu-

cap. 84. Tzetzes ad Lycophron. vs. 149. Στερόπης, ἢ Ὑπερόχου, ἢ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. Lege, τῆς Ὑπερόχου. MUNCK.

15 Harmonia] Haec diis fuit a poculis juxta quosdam. Athenaeus lib. x. c. 7. p. 425. Sidonii referunt de tibicina regis Harmonia, quae cum Cadmo regis coquo aufugisse dicitur. Idem lib. xiv. cap. 22. pag. 658. Quomodo vero de Harmoniae parentibus philosophati fuerint veteres, docet Plut. in Iside p. 370. Tom. ii.

16 Leodice] In vetustioribus est *Leodoce*, quorum neutrum credo integrum, quia nomen est mulieris, non viri. Nisi filiarum quoque nomina hic recensentur, non solorum filiorum, contra quam se habet titulus, qui tamen ex hoc ipso scriptus liquet non ab Hygino, verum alio. Certe & in praecedentibus capitibus non filii soli memorantur. Observo, memorari hic & filias Martis, cum in titulo nominentur soli filii, quod similiter, ut alia eos arguit non ab Hygino ipso scriptos. SCHEFF. Locus hic corruptus sine dubio. Princeps editio *Leodo ex Ce**. Quod quomodo emendem, nondum video. Commelinus, & eum secuti, ediderunt *Leodice*. Unde facile fieri posset, *Laodice*. Sed quod *Leodice* nomen sit muliebre, recte se habere non credit Cl. Schefferus, titulo capitis non nisi filios promittente. Atqui denominatio fit à potiore sexu non Latinè tantum, sed & usitatè satis. Serv. ad AEn. viii. 130. *Tradunt OEnomaum, & Majam Martis & Asteropes filios.* Fulgent. i. 2. *Cui etiam quatuor filios subjiciunt, primum Jovem, secundum Junonem* &c. Vide ibi not. Etiam in jure filii appellatione filia continetur. Vide Brisson. de jure Connub. p. 113. Sic *soceri* pro socero & socru apud Ovid. *Patres* pro patre & matre in Vet. Inscript. *Fratres* pro fratre & sorore apud Lactant. ad Stat. iii. Theb. 560. *Deucalion & Pyrrha fratres idemque* (leg. iidemque) *conjuges. Avi* pro avo & avia Epistol. Salviani p. 296. *Quae avos suos ex parentum primum reatu coepit agnoscere. Reges* pro rege & regina apud Capellam pag. 15. edit. Grotii. *Regum conjugum uterque consentit.* Et pag. 19. *His igitur uterque regum indumentis decenter ornati.* Ita habent membranae codicis Leidensis. Perperam vulgo omittuntur illa *uterque regum.* Senec. Hercul. Fur. vers. 1136. *Ite, iratos visite reges.* Plaut. Bacchid. Act. ii. 3. *Vulcanus, Sol, Luna, Dies, Dei quatuor.* Manilius apud Varron. L. L. vi. *Latona parit casto complexu Jovis Deli Deos geminos*, id est, Apollinem & Dianam. Nec Graecis ignotum hoc loquendi genus. Basilius orat. 2. in Adam. Ἐν τούτοις μὲν οὖν οἱ τοῦ γένους πατέρες. h. e. Adam & Eva. MUNCK. Adde J. Fr. Gronovium ad Livium lib. i. cap. 39. & Servium ad i. AEn. vs. 79. *Propter Canacem & Macareum in se invicem turpissimos fratres: illi enim alterius AEoli filii fuisse dicuntur.* pro *Canacem* legendum *Canacen.* seu potius inspice Munck. ad fab. cxxxvii. & per *fratres*, frater & soror, & per *filios* filius & filia intelligendi. Vide ad fab. 238.

17 Lycus] Ex Celaeno Atlantis filia. Schol. Germ. Hyg. Astron. ii. 21. Perperam Λεῦκος legitur in Eratosthenis Καταστερ. cap. 23. MUNCK.

18 Diomedes] Hunc sustulit ex Cyrene. Vide Apollod. lib. ii. MUNCK.

19 Ascalaphus, Ialmenus] Lyci & Pernidis facit filios cap. 97. Homerus autem Catal. vers. 20. Martis & Astyoches. MUNCK. De alio praeter hunc Ascalapho consule Interpr. ad Ovid. v. Met. 539. qui Acherontis & Gorgyrae filius vocatur ab Apollodoro lib. i. pag. m. 17.

Ad CAP. CLX.

20 Priapus] Hic aliis dicitur Bacchi & Veneris filius. Vide Schol. Apollon. ad lib. i. vers. 932. Diodorum lib. iv. Ex Venere & Adonide natum tradit Tzetzes in Lycophron. pag. 134. ed. Steph. MUNCK.

21 Echo] Scribe *Echion* ex cap. 14. MUNCK.

22 Antian] Puto *Antias* scribendum. Sic cor-

[1] Creusa Erechthei filia, Eurestus, [2] Aptale, [3] Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollinis filii.*

[4] Delphus, Asclepius [5] ex Coronide Phlegyae filia, [6] Euripides ex Cleobula. [7] Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Euboea Macarei filia, Philammon ex [8] Leuconoe Luciferi filia, [9] Lycoreus ex nym-

corruptè pariter infra cap. 165. *Marsyan* pro *Marsyas*. MUNCK. Cum cl. Burm. in Catal. in Voce *Echion* lege *Echion ex Antianira, & Eurytus.*

1 Creusa Erichthei] Apollod. lib. iii. *Ex Herse Cecropis.* MUNCK.

2 Aptale] Hoc cum plerisque caeteris vix alibi reperias. SCHEFF. Haud scio, an scripserit *Prylis*. Is enim filius fuit Mercurii ex Issa, ut tradit Lycophronianus interpres, quem corruptum censeo pag. 104. ed. Steph. Ἔνθα ἐκ Διὸς Ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, ἐ Λιβύη, ἧς Βῆλος &c. Cum loquatur ibi de Ione, deleam τὸ Ἐπαφῆς. Et in Hygino pro *Palamedis* forte rescribendum *Epaphi*. Certe Epaphi filiam etiam pag. 106. idem Commentator facit. Et pag. 146. Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφεως θυγατρός. Hieronym. Chron. Euseb. *Busiris Neptuni & Libyae Epaphi filiae filius.* MUNCK. Adde Pausan. lib. i. cap. 44. Λιβύης τῆς Ἐπάφου. Schol. Pindari O. Pyth. iv. vs. 25. Ἐπάφου τοῦ Διὸς καὶ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου ὁμώνυμος Λιβύη. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 175. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἡ ἀπὸ γυναικὸς ὁμωνύμου Λιβύης, δηλαδὴ τῆς Ἐπάφου. & hujus mater etiam IO vocatur ab eodem ad vs. 912. Andron Halicarnasseus apud Tzetzen ad Lycophron. vs. 1283. *Libyen* Oceani & Pompholyges esse filiam dicit. Apollodorus lib. ii. pag. m. 77. Epaphum quidem *Libyae* patrem, sed Memphin Nili filiam matrem fuisse dicit. Nemo *Palamedis* mentionem facit.

3 Libys] Libri vetustiores habent *Libye*. SCHEFF.

Ad CAP. CLXI.

4 Delphus] Hunc Tzetzes, vel alium ei cognominem Neptuni & Melanthus facit filium. MUNCK. De Delphi parentibus parum constat inter Mythologos. Tzetzes ad Lycophron. vs. 208. dicit juxta quosdam *Delphos* esse dictos a *Delpho* Neptuni & Melanthûs e Deucalione natae filio. Schol. Eurip. in Oreste vs. 1096. docet, Hyaspum post diluvium duxisse Melanthiam Deucalionis filiam, & ex ea procreasse Melanida, e qua Melanide natus esset Delphus. Pausanias lib. x. cap. 6. refert Apollinis & Celaenûs, Hyami filiae, filium dici *Delphum*, verum ejus matrem ab aliis Thyiam, ab aliis Celaenen Cephissi filiam perhiberi. Alii iterum Delphum Melaenes ex Melantho & Cephisso natae ac Neptuni filium faciunt. Consule cl. Burm. ad Ovidium lib. vi. Met. vs. 120.

5 Ex Coronide Phlegyae] Ita & inferius habes cap. 202. Scholiastae Pindari Leucippus ejus pater est. Nam ex Phlegyâ praeter Apollodorum lib. iii. etiam alii natum eum tradunt. Lactant. Argum. lib. ii. Met. fab. 7. *Coronidem Phlegyae filiam, aut (ut alii volunt) Leucippi.* Phoronis est Euseb. lib. ii. pag. 36. ed. Steph. MUNCK. Apollon. Rhod. lib. iv. vs. 616. de Apolline agens ejusque filio

Χωόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
Δῖα ΚΟΡΩΝΙΣ ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς ἀμύροιο.

Adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. ii. Met. vs. 569. Scholiastes Pindari, quem hic citat Munckerus videndus est ad O. Pyth. iii. vs. 14. qui docet, etiam a multis dici Arsinoes & Apollinis filium, quocum facit Pausanias lib. iv. cap. 3. adnotans scriptores tradere, Ἀρσινόης Ἀσκληπιὸν τῆς Λευκίππου, καὶ οὐ Κορωνίδος παῖδα εἶναι. Item Schol. Homeri Iliad. Δ. vs. 193. ubi plura de AEsculapii parentibus videbis notata.

6 Euripides ex Cleobula] De his quoque amplius cogitandum. Inter filios Apollinis Euripidem nullum hactenus reperire potui. Neque magis integra Ilii & Vreae nomina videntur. SCHEFF.

7 Ilius ex Urea] Haec corrupta esse persuasissimum habeo. Apollodorus lib. iii. cap. 10. de Alcyone à Neptuno compressa: Ἡ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπόλλων Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν καλλίστην. Forte κάλλιστον. vel pone incisum post τὸ τεκοῦσαν, ut ad Αἴθουσαν referatur. Eleuther certe Apollinis & AEthusae filius, non filia, ut docent Pausanias in Boeoticis, Stephanus in Ἐλευθεραί. Schol. Hesiod. in Theog. pag. 235. edit. Heins. Meminerunt praeterea AEthusae Julius Firmicus. Clemens Protreptico, & Arnobius lib. iv. Tametsi longiusculè abeunt à vulgata scriptura, suspicatus tamen aliquando sum pro *Ilio Eleutherem*, pro *Urea AEthusam* restituendos Hygino. Nobil. Heinsius emendave-

rat

nympha, Linus ex Urania musa, [10] Aristaeus ex Cyrene Penei filia.

CLXII. *Herculis filii.*

[11] HYLLUS ex Deianira, Tlepolemus [12] ex Astyoche, [13] Leucites, Telephus ex Auge Alei filia, [14] Leucippus, [15] Therimachus, [16] [17] Creontiades, [18] Archelous, [19] Ophites, [12] Deu-

rat in margine libri sui, *Phyllus ex Hyria.* MUNCK.

8 LEUCONOE] Ovid. Chionem vocat, & Daedalionis filiam Luciferi neptem. MICYLL. Repono, etsi timidè, *Leucothoë* ex cap. 14. & Ovid. IV. Met. 196. quanquam ibi patrem ejus non Luciferum, sed Orchamum facit. Noster infr. cap. 200. ex Chione Philammonem natum refert. MUNCK. Consule cl. Burm. ad Ovidii l. l. & ad XI. Met. vs. 93.

9 LYCURGUS EX NYMPHA] Forte scripsit, *Lycoreus ex Lycorea nympha.* Nomen certe nymphae illius abest; Lycoreae vero mentionem facit statim ab initio. Verum alii non *Lycoream*, sed *Coryciam* appellant ejus matrem. filius quoque non *Lycoreus*, sed *Lycorus* aliis. Consule Pausaniam. SCHEFF. *Corycia* nempe. Ita Scholiastes Apollon. ad lib. II. vers. 713. Κέκληται δὲ ἀπὸ Νύμφης Κωρυκίας. ἧς καὶ Ἀπόλλωνος Λυκωρεύς. Malim Κωρυκείας cum Etymol. in Λυκωρεία. Adde notas Cl. Schefferi. MUNCK.

10 ARISTEUS] Sic corruptè scribitur etiam cap. 180. 181. Astron. II. 4. & apud Lactant. Thebaid. IV. 565. Emenda *Aristaeus* ex Graeco Ἀρισταῖος. Vide Schol. Apollon. II. 502. Serv. ad I. Georg. 14. Just. XIII. 4. Quod E pro AE interdum conspici observat in nummis Vir Inlustr. Ez. Spanhemius, id ad libros non transtulerim; certè non ad Graeca nomina, licet hac in re nimium sibi indulserint posterioris aetatis scriptores. Caeterum Cyrene secundum Diodorum lib. IV. & Eustath. in Dionys. p. 32. non Peneo, sed Hypseo Penei filio erat nata. Etym. auctor Agreum ex Cyrene & Apolline natum tradit. MUNCK.

Ad CAP. CLXII.

11 HILLUS] *Hyllus* scripserim per Y. Ὕλλος enim Graecis est. Vide Phlegontem, Apollodorum, & alios. Ovid. IX. Heroid. 44. *Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adest.* Quod Natalis Comes Myth. lib. VII. cap. I. *Hyllum* è Melita AEgei fluminis filiâ, *Hylum* autem è Deianira tradit natum, in eo fallitur & fallit. Uterque enim Hyllus est dictus. Vide Schol. Apollon. ad lib. IV. 1149. Etym. in Ὑλλῶν. MUNCK.

12 EX ASTYOCHE] Ita & Homer. Catal. vers. 165. Apollod. lib. II. Eustath. ad Iliad. P. 229. Scholiastes Hypothesi Trachin. Sophoclis. Sed Pindarus Tlepolemum ex Astydamiâ Amyntoris filiâ natum vult Olymp. VII. Alia est Astyoche Actoris filia, unde Marti nati Ascalaphus & Ialmenus in Catal. Hom. vers. 20. MUNCK.

13 LEUCITES TELEPHUS] Duo sunt distincti sicut mox *Leucippus Theromachus*, & propterea à se invicem dividendi commate. Ac de Telepho quidem certum est. Leucitem alibi non invenio. Pro *Theromacho* puto *Therimachus* ex Apollodoro legendum. SCHEFF. Hunc nec Schefferus, nec ego alibi invenimus. An scripsit, *Lysippus?* Ita dictus fuit, quem ex Praxitheâ suscepit. MUNCK.

14 LEUCIPPUS] Scio illum numerari inter Thespiadas. Malim tamen heic *Ctesippus*, quo nomine duo de ejus filiis fuere appellati, quorum alterum ex Deianirâ, alterum ex Astydamiâ suscepit Ormenii Regis filia. Diodor. lib. V. MUNCK.

15 THEROMACHUS] Hunc *Theromachum* appellat cap. 31. 32. & 7. Sed *Therimachus*, vel *Theriomachus* esse scribendum, demonstravi ad cap. 31. MUNCK.

16 LEONTIADES, ARCHELAUS, OPHITES] Pro *Leontiades*, scribendum *Creontiades*, pro *Archelaus*, *Agelaus*, pro *Ophites*, *Onites*. SCHEFF.

17 LEONTIADES] *Creontiades.* MICYLL. Micyllus in margine *Creontiades.* Quod amplector. Firmant id Apollod. lib. II. Schol. Hom. ad Odyss. Λ. 269. Schol. Pindari ad Isthm. Od. IV. ut & Tzetzes. MUNCK.

18 ARCHELOUS] Cl. Schefferus, *Agelaus.* Certe is refertur ab Apollod. lib. II. Herculi ex Omphale natus. Caeterum *Archelous*, non *Archeolus* praeferunt Micylli & Commel. editiones. Unde minima mutatione fieri posset *Archelaus*, si is alicubi inter Herculis filios compareret. Apud Euseb. Praep. lib. II. pag. 35. ex servâ, cum Omphalae serviret, natus ei *Cleolaus* proditur. MUNCK.

19 OPHITES] Etiam cap. 31. 32. & 72. hujus

memi-

[1] [2] Deucalion, [3] Euhenus, [4] Lydus, & [5] duodecim Theſpiades; quos ex [6] Theſpii regis filiabus procreavit.

CLXIII. *Amazones.*

OCYALE, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, [7] Otrere; [8] Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pentheſilea.

CLXIV. *Athenae.*

[9] INTER Neptunum & Minervam cum eſſet certatio, qui primus oppi-

meminit. *Onites* corrigit Cl. Schefferus. Quo auctore, niſi Natal. Comit. Myth. VI. cap. I. cum diu me fugiſſet, inveni tandem *Oniten* & Iſacio dici in Lycophron. pag. 2. Τὺς τέσσαρας παῖδας αὐτῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν, Ὀνίτην, Θηρίμαχον, Δημοκόοντα, καὶ Κρεοντιάδην. Lactant. in IV. Theb. Stat. vers. 570. *Hic eſt ille Lycus, qui Megaram filiam ſuam Herculi dedit uxorem, & ob hoc à Junone in furorem verſus eſt, & filios Herculis ex Megara ſuſceptos Oxea & Leontiadem occidit.* Lege, *Megara* & *Creontiadem.* Sed quis eſt ille *Oxeus*? an *Onites*? MUNCK.

1 DEUCALION, EUHENUS] Etiam haec corrupta. Legendum, *Deicoon*, *Eueres*, ex Apollodoro. SCHEFF.

2 DEUCALION] *Deicoon.* Cl. Schefferus. Numerat quidem eum inter natos ex Megarâ Apollodorus lib. II. Sed nimium abire videtur à vulgatâ ſcripturâ. Amplector tamen, cum nihil, quod propius accedat, inveniam, & cum Apollodoro in Chiliadibus Tzetzes, Dionyſius, & AEneas Argivus faciant apud Pind. Schol. ad Iſthm. Od. IV. Niſi mavis *Democoon* ex Iſacio in Lycophron. pag. II. MUNCK.

3 EUHENUS] *Eueres* ſcribendum cenſet Cl. Schefferus ex Apollod. lib. II. Nondum acceſſerim. Nam & cap. 242. Euhenum Herculis filium facit. MUNCK.

4 LIDUS] Scrib. *Lydus.* Unde *Lydia* dicta, quae ante Moeonia erat. MUNCK. Vide Serv. ad II. AEn. vs. 781. Herodotus vero *Lydiam* a *Lydo* Atyos filio dictam docet. Vide Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 837. Nihilominus *Lydus*, non *Lidus* ſcribendum.

5 DUODECIM THESPIADES] Atqui quinquaginta & unus fuerunt. τῆς πρώτης δίδυμα τεκύσης. Vide Schol. Heſiod. p. 235. MUNCK.

6 THESPII REGIS] Ita eum regem appellat quoque Tzetzes Chil. I. 38. Θέσπις eſt Diodoro lib. IV. pag. 234. cap. 12. Θέσπιος Apollodoro lib. III. Sed audi AEgium: *Nos autem* θεστίυ *per* τ *ſcribi fecimus per* π *in ſecundâ, quod alioqui contra hiſtoriae fidem legebatur, etſi omnes, quos vidimus, codices,* θεστίυ *habebant.* Ergo non debebas mutaſſe. Plures enim illud θεστίυ, quam θεσπίυ, habet auctores. Nimium nimirum facilis eſt confuſio iſtorum vocabulorum. Sic Ledae patrem, quem *Theſtium* vocant Apollod. lib. III. pag. 173. & Hyg. cap. 14. *Theſpium* appellat Scholiaſtes Apollonii ad lib. I. 143. Sed corruptè, ut opinor. Quintus Smyrnaeus Anthol. lib. IV. Sect. 8. Τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον, Μυνονυχὶ πεντήκοντα συνελέξατο κύρας. Sed apud Tzetzen, qui in caeteris heic ferme cum Anthologiâ facit, Chil. I. 36. idem Quintus ille tertium decimum laborem, ut reliquos, uno verſu abſolvit: Θεσπίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος. Feciſſe illas quinquaginta omnes gravidas, ſed ſingulas ſingulis noctibus, & inde filios ſuſtuliſſe refert Apollodorus, qui eorum longum texit catalogum lib. II. Pauſanias autem in Boeoticis, Clemens Protrept. Nazianzen. Orat. I. in Jul. & Arnobius lib. IV. una extantlaſſe eum nocte laborem illum volunt. Adde Diodor. lib. IV. Schol. Heſiod. Θεογ. 56. Athen. lib. XIV. Antigonus Mirab. cap. 120. inter LXXII. liberos unicam tantum habuiſſe filiam Herculem refert. Ergo rotundo uſus numero eſt in *Cingulo* Feſtus, LXX. ſolummodo reliquiſſe liberos Herculem referens. MUNCK.

Ad CAP. CLXIII.

7 OTHREPTE] *Otrere.* MICYLL. Micyllus vult, *Otrere.* Ego *Otrira.* v. c. 30. & 223. SCHEFF. Micyllus *Otrere.* Clar. Schefferus *Otrira*, quemadmodum exaratur cap. 30. 223. Gr. eſt Ὀτρήρη; unde *Otrere* vel *Otre-*

oppidum in terra Attica conderet, Jovem judicem sumpserunt. Minerva, quod primum in ea terra oleam sevit, [10] quae adhuc dicitur stare, secundum eam judicatum est. At Neptunus iratus, in eam terram mare coepit [11] inrigare velle. quod Mercurius Jovis jussu id ne faceret, prohibuit. Itaque Minerva ex suo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

[12] ORPHEUS Eurydicen [13] nympham amavit, quam sono citharae mulcens uxorem duxit. Hanc [14] Aristaeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est: [15] postque maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conversus adspiceret.

Otrera esset formandum, quorum posterius habes cap. 112. Sed solenne esse nostro, ῃ Graecorum vertere in ĩ Latinum notavi jam superius ad cap. 31. *Orithrya* est Justino lib. II. Sed valde εὐστόχως *Otriria* inde exsculpsit Salmasius. Nempe Ὀτρήρη & Ὀτρήρεια idem, ut Πλωελόπη & Πλωελόπεια. Ex Ὀτρήρεια ergo *Otreria* vel *Otriria*: quarum posterior pronunciatio arguit tamen deterius saeculum. Adde not. ad cap. 223. Nob. Heinsio duo in unum coaluisse vocabula videbantur, & corrigebat *Otrira*, *Clyte*. Quod amplector ambabus ulnis. Servius ad AEn. III. p. 310. ed. Gen. *Alii à Caulo Clitae Amazonis filio conditum tradunt*. MUNCK.

8 ANTIOCHE] Sine dubio *Antiope* legendum, quae saepe memoratur. In caeterorum plerumque vocabulis non habeo, quod definiam. SCHEFF. *Antiope*, quod conjicit Cl. Schefferus, probo. Vide cap. 30. Alia earum vocabula invenies apud Diodorum lib. IV. p. 224. ubi inter alia habes. Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ἀναία. Confer & Eustath. in Dionys. pag. 109. MUNCK.

Ad CAP. CXLIV.

9 INTER N. ET M.] Neque haec duo in indice signantur. MICYLL. Narrant hanc fabulam etiam Servius ad I. Georg. 13. & Lactantius ad Theb. Stat. VII. 184. MUNCK. Et ad XII. Theb. 630. Pausan. lib. I. cap. 26. p. 63. Celeb. P. Burm. differt. de Jove Fulger. cap. VIII. & ad Ovid. VI. M. 70. Quod certamen secundo mensis Boedromionis die accidit. V. Plut. Frat. Am. Tom. II. p. 489. & lib. IX. Sympos. p. 741.

10 QUAE ADHUC DICITUR STARE] Hoc grande nimis sonat. Mallem, *exstare*. Ovid. I. Heroid. v. 67. *Utilius starent etiam nunc moenia Phoebi*. MUNCK. De hac olea Pausan. lib. I. cap. 27. pag. 64. unde *stare* recte hanc oleam dici posse videbis.

11 IRRIGARE VELLE] H. e. inundare. unde *irrigatio* pro cataclysmo cap. 153. MUNCK.

12 ORPHEUS EURYDICEM] Fabula, quae nil commune habet cum praecedenti, ac idcirco seorsum novoque titulo memorari debebat. Vid. sup. c. 151. & 152. SCHEFF. Scrib. *Eurydicen*. ex Gr. Εὐρυδίκη. Vid. not. ad cap. 137. Fuit illa Dryadum una, ut innuit Virgil. Georg. III. 460. Caeterum hanc fabulam aliam esse à praecedenti, & propterea ab ea separandam, rectè censet Cl. Schefferus. Ego addo iisdem planè verbis illam legi apud Fulgent. Mythol. III. lib. cap. 10. adeo ut ab inepto quodam interpolatore Hygino ex Fulgentio assuta videatur. Certè in Hyg. fabularum indiculo nulla ejus fit mentio. MUNCK. Hanc fabulam ita narrat Schol. Eurip. Alcest. vs. 357. Ὀρφέως γυνὴ Εὐρυδίκη, ἧς ἀποθανούσης ἀπὸ ὄφεως, κατελθὼν, καὶ τῇ μουσικῇ θέλξας τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν κόρην, αὐτὴν ἀνήγαγεν ἐξ ᾅδου. Hinc Apollonius Tyanensis apud Philostrat. lib. VIII. cap. 7. pag. 349. εἴ τινες Ὀρφέως εἰσὶν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελῳδίαι. qui de veritate videtur dubitare, & falsam hanc esse Graecorum fabulam statuit Pausanias lib. IX. cap. 30. & eam deridet Lucianus Dial. X. Mortuor. Ceterum ab antiquo poëta Orphei uxor haec *Agriope* vocatur apud Athenaeum lib. XIII. cap. 7. pag. 597.

13 NYMPHAM] Dryada puta. Servius IV. Georg. 460. MUNCK.

14 ARISTEUS] *Aristaeus* scribendum, ut ostendi ad cap. 161. MUNCK. Fabulam totam narrat Lact. ad Statii VIII. Theb. 59.

15 POSTQUE] Fulgentii editiones heic exhibent *post quam*. Corrigendus ex illis Hyginus. Sequitur enim in eodem capite apud Fulgentium, *Post hanc artem exquirendam & elevandam vox canora descendit*. MUNCK.

ceret. quam converſus adſpiciens, iterum perdidit. [1] Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriavit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam coepit evaginato perſequi gladio, illa in arborem myrrham eſt converſa: [2] quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens * * * *

CLXV. *Marſyas.*

[3] MINERVA tibias dicitur prima ex oſſe cervino feciſſe; & ad epulum deorum cantatum veniſſe. Juno & Venus cum eam inriderent, quod & caeſia erat, & [4] buccas inflaret, foeda viſa, & in cantu

1 MYRRHA] Et haec nova fabula, & a praecedenti ſeparanda. SCHEFF. Ita quoque eam nominat Servius ad Ecl. x. 18. & AEn. v. 72. Noſter *Smyrnam* cap. 58. ubi plenius hanc fabulam narrat, ut & cap. 275. capite autem 251. *Zmyrnam.* Vide notas ad cap. 58. MUNCK.

2 QUAM PATER GLADIO FERIENS &c.] Soloeca oratio eſt, quâ etiam in hac fabula Fulgentius lib. III. cap. 8. unde huc videtur translata, utitur. Adſcribam ejus verba. *Minerva patrem ſuum amaſſe dicitur, cum quo ebriato concubuit. Cumque eam pater utero plenam reſciſſet, crimine cognito, eam evaginato coepit perſequi gladio. Illa in arborem Myrrham converſa eſt. quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus eſt.* Vide ibi notas noſtras. Non puto illud ἀνακόλουθον ferendum in Petron. Fragm. Trag. p. 48. edit. Blau. *Dum haec apophoreta jubemur ſumere, reſpiciens ad menſam* &c. Legebam, *ut reſpicimus.* Sed Nob. Heinſius *reſpicientibus* emendat. Caeterum cum nec haec fabula in indice heic ſignata appareat, perſuaſiſſimum habeo eam quoque à nimis liberali manu huic ſcriptori obtruſam. MUNCK. De hac Soloeca oratione Cl. Perizonius ad AEliani lib. II. V. H. cap. XI.

Ad CAP. CLXV.

3 MINERVA] Quomodo Minerva tibias invenerit, non inſulſè narrat Pindari Scholiaſtes ad Pyth. Od. XII. Hinc ergo tibicines Minervam colunt. Feſtus: *Minuſcula quinquatrus appellabantur, Idus Juniae, quod is dies feſtus erat tibicinum, qui Minervam colebant.* Scholiaſt. Horat. ad lib. I. Od. I. Euterpen inveniſſe tibiam autumat. Sed conſulendus de tibiarum & αὐλητικῆς inventoribus Caſaubonus ad Athen. lib. XIV. cap. 2. MUNCK. Adde Tzetzen ad Lycophron. vs. 838. ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν, ἐξ ὧνπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλλίμβρον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Schol. Hom. Iliad. Σ. vs. 491. αὐλοὺς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ. Hinc Minerva dicta fuit Σάλπιγξ. Ut Cuperus Harpocrate pag. 142. cenſet, ſed pace viri ſummi ab inventa tuba Minerva hoc nomine inſignita fuit. Conſule Cl. Potter. ad Lycophron. vs. 915. Juba a Thebanis tibiam inventam tradit apud Athenaeum lib. IV. cap. 25. p. 182. A Phrygibus inventam docent, quos laudat Broukh. ad Tibull. lib. I. cap. Eleg. VIII. vs. 48. Sed de primis tibiarum inventoribus conſulendi Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 791. Plutarch. de Muſica pag. 1133. & 1135. Lactant. ad Statii II. Theb. 666. Salmaſ. Ex. Plin. pag. 584. 585. & Spanhemius ad Callimachi H. in Dian. vs. 245.

4 BUCCAS INFLARET] Graviter, ut ſolet, Arnobius lib. II. *Idcirco animas miſit, ut inflandis bucculas diſtenderent tibiis, cantionibus ut praeirent obſcaenis?* Ariſtaenetus lib. I. ep. 14. Τί οὖν μάτην ὦ νέοι διαῤῥήγνυσθε τὰς γνάθους ἐμφυσῶντες τῇ σύριγγι. Confer Fulgent. lib. III. cap. 9. MUNCK. Conſule P. Leopard. lib. II. Emendat. cap. 13.

5 UNDE TIBIAS IBI ABJECIT] Hanc conſtructionem verbi *abjicere* illuſtrat J. F. Gron. ad iſta Taciti Ann. I. 22. *ubi cadaver abjiceres.* Sic *in flumine abjici, projici,* dici obſervat Columbus ad Lactant. M. Perſ. c. XXI. ac Munckerus ad Fulgent. Myth. II. 4. *ſe fluvio Euphrate abjicere* elliptice dixit Aur. Victor. Epit. c. XXIV. niſi ibi forſan exciderit praepoſitio. WOPKENS.

6 OEAGRI] Sed Apulejo in Floridis, Nonno Dionyſ. lib. X. Plutarcho in Libro de Muſic. & Tzetzae Chil. I. Hiſt. XV. ſi credimus, Hyagnis ejus pater fuit. Forte *Hyagni* ſcribendum ἀρχαϊκῶς pro *Hyagnis.* Videtur *Marſum* ejus patrem facere Euſtath. in Dionyſ. p. 104. Ἐδίδασκε τὸν Μάρσον τοῦ αὐλητοῦ πατέρα. Quae verba peſſimè vertit Bertrandus: *Qui Marſam Auletis patrem tubarum ludum docuerat.* MUNCK. De *Marſyae* patre Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. Met. vs. 400.

7 UNUS

cantu inrisa, in Idam sylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua se adspexit, & vidit se merito inrisam, [5] unde tibias ibi abjecit, & inprecata est, ut quisquis eas substulisset, gravi adficeretur subplicio. Quas Marsyas [6] OEagri filius pastor [7] unus ex * turis invenit: quibus adsidue [8] commeletando, [9] sonum suaviorem indies faciebat, adeo ut [10] Apollinem ad citharae cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Musas judices sumpserunt. Et cum jam Marsyas inde victor discederet, Apollo [11] citharam versabat, idemque sonus erat: quod Marsya tibiis facere non potuit. Itaque Apollo victum Marsyan [12] ad arborem religatum [13] Scythae tradidit, [1] qui

7 UNUS EX * TURIS] *Ex satyris* fortasse legendum. MICYLL. Non est dubium, quin *unus ex Saturis* legi oporteat, quod jam Barthius & Micyllus annotarunt. SCHEFF. Barthius conjicit *Curiosis* vel *Satyris*. Posterius, quod etiam Micyllo visum, probo. Vide Tzetzae locum modo laudatum, & Philippum Anthol. lib. I. Sect. XI. num. 5. qui eum Νυμφογόνον Σάτυρον salutat. Ovid. VI. Fast. 703. *Inventam Satyrus primum miratur; at usum Nescit, & inflatam sentit babere sonum.* Salmasius ad Solinum heic legit, *ex Tityris*. Procul dubio ex sua correctione, ut saepe solet ὁ πάνυ. De Tityris AElianus Ποικ. ἱσ. lib. III. cap. 40. *Comites Bacchi fuerunt Satyri, quos nonnulli Tityros appellant.* Schol. Theocriti ad Eid. Z. vers. 72. Ὁ δὲ Τίτυρος ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς σατύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Puto legendum, Τιτύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Servius ad AEn. IV. 58. *Marsyas minister ejus* (Bacchi) *per civitates in foro positus libertatis indicium est.* MUNCK. De Tityris Strabo lib. X. pag. 420. Sed sine dubio *Satyris* legendum: haec vox saepe in MSS. perperam scripta est. Sic apud Ovid. lib. IV. Met. vs. 25. pro *Satyri* in aliis *Thyrsi*, in aliis *Tyrsi* exaratum erat. De voce *Satyri* consule Titium ac Bart. ad Nemesiani Ecl. 3. vs. 25. Perizon. ad AElian. III. V. H. cap. 40. Cl. Burm. ad Ovidii l. l. Statua Athenis est τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Σειληνὸν Μαρσύαν παιούσης. Vide Pausan. lib. I. cap 24. p. 56. Hinc certe tibiis Phrygiis utebantur in sacris Bacchi, ac comessationibus, vide Euripidis Bacchas vs. 127. & 159. item Perizon. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. I. prope finem. De *Marsya* Chius in Troïcis apud Athenaeum lib. IV. c. ult. p. 184. ait σύριγγα μὲν, φησιν, εὗρε Μαρσύας καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων. Vide plura apud Spanh. & Strabon. l. l.

8 COMMELETANDO] *Meditari* dictum esse quasi *melitari*, observat Servius ad illum Virgilii versum Ecl. I. *Sylvestrem tenui musam meditaris avenâ.* Μελετᾶν autem tibicinum est, dum artem discunt, docente ad Solinum Salmasio. Etiam *meditari* de iis, qui fidibus discunt, usurpant Latini. Sueton. Neron. 20. *Paulatim meditari & ipse exercerique coepit.* Diomedes lib. I. *Medito & meditor item differunt. Nam, ut putat Plinius, meditare est secum cogitare: meditari voce dicere.* Confer Sciopp. Suspect. Lect. lib. IV. cap. 2. & Reinesium in Scholiis ad Petron. Frag. Trag. p. 294. MUNCK.

9 SONUM SUAVIOREM] Probo. Veteres *somnum*, quod huc non spectat. *Facere suaviorem sonum* est suavius sonare, suavius canere, ob frequens exercitium videlicet. SCHEFF.

10 APOLL. AD CITHARAE CANT.] Consule Plutarch. lib. VII. Sympos. Quaest. 8. pag. 713. quocum confer Salmas. Exercit. Plinian. in Solin. pag. 585.

11 CITHARAM VERSABAT] H. e. ad aliud modulationis genus accommodabat, quod non potuit Marsyas, cujus tibiae ad unum Phrygium fuerunt accommodatae v. Salmas. ad Solin. p. 119. SCHEFF. H. e. ad aliud modulationis genus citharam accommodabat, ut interpretatur Salmasius ad Solin. pag. 119. Apollod. lib. I. Τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων. Gloss. MSS. in Fulgentium: *Marsyas quidam pastor erat, qui Apollinem Deum in certamen provocavit. Qui cum cum eo diu concertaret, eumque superare nequiret, versa citharâ cantare coepit. Quod cum Marsyas versis tibiis agere non valeret, eum ad arborem religavit, ipsum cauda porcina damnavit.* Diodorus lib. III. pag. 192. citharae sono congruam vocem applicuisse narrat, atque ita palmam meritum. MUNCK.

12 AD ARBOREM] Pinum Longus in Pastoralibus, & Apollod. lib. I. fuisse volunt; alii φηγὸν faciunt. MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii l. l.

13 SCYTHAE TRADIDIT] Hoc a nostro esse

ex

[1] qui eum membratim ſeparavit. Reliquum corpus [2] diſcipulo Olympo ſepulturae tradidit, è cujus ſanguine [3] flumen Marſyas eſt adpellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

VULCANUS Jovi caeteriſque diis [4] ſoleas aureas ex adamante cum feciſſet, Juno cum ſediſſet, ſubito in aere pendere coepit. Quod cum ad Vulcanum miſſum eſſet, ut matrem, quam ligàverat, ſolveret, iratus

ex male intellecto vocabulo ἀποσκυθίσαι, non improbabiliter conjicere videtur Salmaſius ad Solin p. 926. cum omnes alii doceant, ipſum eum excoriaſſe. Verum omnes alios hoc docere, male ſtatuit Salmaſius, cum ſaltem Philoſtratus Junior faciat etiam cum noſtro. Nihil igitur mutandum. Nam Scytharum olim proprium & ſingulare habitum hoc artificium excoriandi. Vide τὸ πάνυ Gronovium ad II. Senec. de Ira. c. 5. SCHEFF. Defendit heic Hyginum Rubenius apud ſummum virum J. Fred. Gronovium ad Solin. p. 926. De Scythis miniſtris publicis apud Athenienſes conſule Meurs. Ceram. cap. 16. Etymol. Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ Σπευσίνους. In Τοξόται, Σπευσινίους appellat ἀπὸ Σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτούς. Puto ſcribendum eſſe Πευσινίους & Πευσίνου, vel Πευσῖνος ex Schol. Ariſtoph. in Acharn. act. I. ſc. 2. Nec ſanum τὸ Τολόται. MUNCK.

1 QUI CUM EUM MEMBRATIM SEPARAVIT] Valde mihi hoc ſuſpectum eſt. Quid enim, *ſeparare aliquem*? puto igitur deeſſe aliquid de cute, ac fortaſſe ſcribendum, *qui cutem ei membratim ſeparavit*. SCHEFF. *Membratim ſeparare* heic poſuiſſe videtur pro διχοτομεῖν κατὰ μέλος, quod Exod. 29. vel μελεϊστὶ δαίειν, quod legitur apud Apollon. lib. II. vers. 628. *Membratim laniare* id dicit cap. 184. & German. Schol. in Lyrâ, *Membratim diſcerpere*. Apulejus lib. VI. Met. *Membratim diſſipare*. IX. *Membratim compilare*. Arnob. lib. I. *Membratim lancinare*. Lib. V. *Membratim ſecare*. Julius Firm. in de E. P. R. *Artuatim lacerare*, *particulatim conſcindere*. Gloſſ. Philox. *Membratim*, κατὰ μέλος. Cyrill. Μεληδὸν, *membratim*, *minutatim*. Gloſſ. Iſid. *Artuatim*, *membratim*. Utitur & Plinius eâ voce Natal. Hiſtor. XI. cap. 37. quae deducta eſt à verbo *membro*. Cenſorinus cap. XI. *Infans membratur*. Caeterum διαιρεῖσθαι pro dilaniare etiam Graecis uſurpatum video Apollod. lib. I. pag. 33. Ἃ διῃροῦντο ἀπολιπόντες ἔφυγον. Verum non dilaniatum Marſyan, ſed cutem ei detractam narrant Ovidius, Apollodorus, Hephaeſtion, Palaephatus, Lucianus, Euſtathius, alii. Hinc Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcribendum, *membratim cutem ei ſeparavit. Cutem à carne ſeparare id dicit* Apitius lib. VIII. cap. I. Iſtam cutem Celaenis in victoriae ſuae monimentum ſuſpendiſſe memorat AElian. Var. Hiſtor. lib. XIII. cap. 21. Stat. IV. Theb. 186. & Lucan. III. 206. In Apollinis aede Sicyone collocat eam Ampelius cap. 8. ſi verba ejus emendes: *Marti autem corium quoque, rem. Argonautarum.* Legendum putem *Marſyae corium.* Sed Celaenis fuiſſe ſuſpenſum illud corium veriſimilius, cum Marſyas amnis juxta Celaenarum oppidum fuerit, ut liquet ex Plin. lib. XXXI. cap. 2. Confer Schol. Stat. lib. II. Theb. 667. MUNCK. Adde eundem Lactant. ad Statii IV. Theb. 186. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 321. Celeb. Perizon. ad AEliani lib. XIII. V. H. cap. 21. Salvagnium ad Ovidii Ibin vs. 551. item Celeb. Burm. ad Petron. cap. 36. & conſidera tecum, quid Perizonius ac Burmannus de Herodoti loco Marſyae pellem ἀσκὸν vocantis adnotent. Vide praeterea, lector, num locus Ariſtophanis in Nub. 441. Herodotum inluſtret, ubi ἀσκὸν δέρειν, ſive δαίρειν dicitur, & a Scholiaſte per τὸ σῶμα ἐκδέρειν explicatur. Apollodorus dicit lib. I. p. 13. ἐκτεμὼν τὸ δέρμα. Notandum praeterea, quod de Marſya refert Ptolemaeus Hephaeſtio lib. III. apud Photium pag. 477. Μαρσύας ὁ αὐλητὴς, ὃς ἐξεδάρη, ἐν ἑορτῇ Ἀπόλλωνος ἐτέχθη, ἐν ᾗ πάντων τῶν θυομένων ζώων τὰ δέρματα αὐτῷ ἐκδερόμενα ἀνατίθεται. Quo caſu tandem Marſyae tibiae Apollini apud Sicyònios dicatae ſint, docet Pauſan. lib. II. c. 7. p. 128.

2 DISCIPULO OLYMPO] Vide Euſtath. ad Iliad. A. pag. 21. Meminit ejus quoque Ovidius cum VI. Met. 393. tum III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis, In Phryga nec Satyrum talis Olympus erat.* Adde noſtr. cap. 273. Plutarchus in libro de Muſica non μαθητὴν modo, ſed & παιδικὰ Marſyae appellat. MUNCK. Ad Ovidium Cl. Burmannus videndus & Philoſtratus ſenior lib. I. cap. 20. & 21.

de

tus, quod de coelo praecipitatus erat, negat, ſe matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxiſſet, pietati negare non potuit. Tum optionem à Jove [5] accepit, ſi quid ab iis petiiſſet, inpetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervae erat infeſtus, inſtigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re inpetrata, in thalamum cum veniſſet, Minerva, monitu Jovis, [6] virginitatem ſuam armis defendit, interque luctandum ex ſemine ejus, quod in terram decidit, natus eſt puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, [1] quod

de Iconibus. nec non Philoſtrat. Junior. Icon. 2. Rediit tamen poſtea cum tibicinibus, quos ob hoc Marſyae & Sileni facinus oderat, in Gratiam Apollo, poſtquam ſacadas primus tibia cantavit in ludis Pythiis. ut Pauſanias docet lib. II. cap. 22. pag. 162. ſed confer, quae dixi ad fab. 140. in f.

3 FLUMEN MARSYAN] Scribe *flumen Marſyas.* Conſule Plinium. v. 29. SCHEFF. Scrib. *Marſyas.* Solin. cap. 53. *Qui proximat, fluvius Marſyas dicitur.* Curt. III. I. *Marſyas amnis fabuloſis Graecorum carminibus inclutus.* Plin. lib. v. cap. 29. *Marſyas ibi redditur ortus, ac paulo poſt conditus, ubi Marſyas certavit tibiarum cantu cum Apolline.* Palaephat. cap. 48. Εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ. Μαρσύας ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τὸ ῥεῦμα ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου. Eadem habes apud Plutarch. lib. de Flum. pag. 36. qui & Satyros ortos ex ejus ſanguine addit ex Alexandro Cornelio. Apud Lactant. Argum. Fab. VI. lib. Met. Ovid. & poetam ipſum fluvius is natus dicitur ex lacrymis Satyrorum, & Nympharum. MUNCK. Vide & Philoſtrat. Junior. pag. 866. de hujus fluvii ſitu S. Bochart. Phaleg. lib. I. cap. 3. pag. 14.

Ad CAP. CLXVI.

4 SOLEAS AUREAS EX ADAMANTE] Non intelligo, quomodo ſoleae aureae fiant ex adamante. Deinde, quid faciunt ſoleae ad ſeſſionem? ſubdit, *Juno cum ſediſſet.* Debuit itaque ſedere, ut ligaretur. At huc ſoleae nil conferunt. An ſcripſit noſter, *ſolia aurea, & ſoleas ex adamante?* Solia ſunt Cathedrae Deorum. Virgilius lib. VI. AEn. de Dardano.

Aurea nunc ſolio ſtellantis regia coeli
Accipit, & numerum divorum altaribus auget.

Firmat conjecturam noſtram Pauſanias, quando ſic in Atticis: *Vulcanum ajunt donum matri auream ſellam miſiſſe cum occultis quibuſdam vinculis. Deam cum aſſediſſet, ſtatim vinculis implicatam.* SCHEFF. Cl. Schefferus non intelligere ſe ait, quomodo ſoleae aureae ex adamante fiant, & corrigit, *Solia aurea & ſoleas ex adamante.* Sanè ſoleae nihil faciunt ad ſeſſionem. Ego puto ſufficere ad correctionem, ſi legas, *ſolia aurea*, vel *ſellas aureas.* Sanè χρύσειον ἑδέθλιον Junoni dat Callim. Hymn. IV. 228. Τὸ *ex* heic idem eſt quod *cum*, ut ipſe obſervat ad cap. 25. Gemina germana his ſunt illa cap. 73. *Monile aureum ex gemmis fecit.* Et cap. 25. *Coronam ex venenis fecit auream.* Feſtus: *Solia appellantur ſedilia, in quibus non plures ſingulis poſſunt ſedere.* Duriuſcula commenta mea ſi tibi videbuntur, mi lector, nec aſſenſum tuum impetrare poſſunt, impetrabunt certè, quae à ſe ad hunc locum obſervata mecum communicavit doctiſſimus Jacobus Perizonius: Corrigendum cenſeo, *ſolia aurea nexa adamante.* Infra fab. 223. *Lapidibus variis & candidis vinctis auro.* Virg. I. AEn. 452. *Nexae aere trabes.* Niſi forte quis praeferat, *ſolia ex auro & ex adamante.* fab. 223. *Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro.* Virg. VI. AEn. 552. *Solidoque adamante columnae.* Haec ille. Caeterum de fabulâ hac videndus Servius ad Eclog. IV. vers. 62. MUNCK.

5 ACCEPIT, SI QUID AB IIS PETISSET, IMPETRARET] An legendum? *accepit, ut, ſi quid* &c. Vide quae notavi ad cap. 139. Fulgentius in hac fabulâ lib. II. cap. 14. *Promiſſum accepit, ut, quicquid vellet, praeſumeret.* Cauſam hujus promiſſi longe aliam affert Etym. auctor in Ἐρεχθεύς. MUNCK. Munckerus tentat, *accepit ut ſiquid* &c. Sed vel ſic parum congruum hic videtur illud *impetraret*, niſi *promiſſionem, ſponſionem* aut tale quid pro *optionem* ſubſtitui velis. Fortean igitur pro ſpurio hoc *impetraret* delendum. Tali certe forma fab. cxcv. *optionem ei dederunt, ſiquid peteret.* WOPKENS.

6 VIRGINITATEM ARMIS DEFENDIT] Ita quidem vulgo tradunt. Antigonus autem Hiſt. Mir. cap. 12. Φησὶν Ἡφαίστῳ δοθείσης Ἀθηνᾶς συγκατακλιθεῖσαν αὐτὴν ἀφανισθῆναι. MUNCK. Propter hanc fabulam Minervae ſtatuam in Vulcani

[1] quod ἔρις Graece certatio dicitur, χθὼν autem terra dicitur. Quem Minerva cum clam nutriret, dedit in ciſtula ſervandum [2] Aglauro, Pandroſo & Herſae Cecropis filiabus. Hae cum ciſtulam aperuiſſent, [3] cornix indicavit. illae, à Minerva inſania objecta, ipſae ſe in mare praecipitaverunt.

CLXVII. *Liber.*

LIBER Jovis & Proſerpinae filius à Titanis eſt diſtractus, cujus cor contritum [4] Jovis Semelae dedit [5] in potionem. Ex eo praegnans cum eſſet facta, Juno [6] in Beroen nutricem Semeles ſe commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut ſic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, [7] ut ſcias, quae voluptas eſt, cum deo concum-

templo Athenis poſitam eſſe cenſet Pauſan. lib. I. cap. 14. p. 35. & hinc ad imam Minervae haſtam anguis Erichthonius poſitus conſpicitur. cap. 24. pag. 58.

1 QUOD ἔρις] Ita & Fulgent. Myth. lib. II. 14. Scholiaſtes autem Homeri ἀπὸ ἔριδος καὶ χθονὸς, ad Catal. vers. 54. quod & apud Tzetzen invenies in Lycophron. pag. 24. ed. Steph. Vide apud eos lepidam fabulam. Nam exſcribere eam cui bono? Adde noſtrum Aſtron. II. 13. Servium ad III. Georg. 113. Schol. German. Erichthonio. Auguſtin. C. D. XVIII. cap. 2. Lactant. lib. I. cap. 17. Caeterum Tzetzes hunc Erichthonium ex Minervâ Cranai filiâ ſuſceptum memorat à Vulcano. Sed alibi aliter. Vide notas ad Fulgent. II 14. MUNCK. Ad hanc fabuadluſit Philoſtratus lib. VII. cap. 24. de Apoll. Tyan. qui eum draconem & Minervae filium vocat. Erichthonius inde Minervae πάρεδρος V. Doctiſſ. Abreſch. in Obſ. Miſc. Oct. Nov. Dec. 1734. pag. 241. de eodem Pauſan. lib. I. cap. 2. pag. 7. 8.

2 AGLAURO, PANDROSO] Scribendum eſt *Aglauro* ex Pauſania: Apollodoro eſt *Agraulos*: Sed cum Pauſania facit & Antigonus in ſua Miraculoſarum Narrationum congerie. SCHEFF. Fulg. lib. II. *Duabus ſororibus Aglauro & Pandorae commendavit.* An legendum *Pandroſo*? Ita cenſeres, niſi mox ſubderet, *Pandora enim univerſale munus dicitur.* Sanè *Pandroſon*, non *Pandoram* eam appellant praeter Hyginum Ovid. II. Met. 561. Schol. Homer. Iliad. A. 334. Antigonus Mirabilium cap. 12. Apollod. lib. III. Schol. German. Erichthonio. Sed quam *Aglaurum* Pauſanias, Ovidius, Luctatius, ſive Lactantius in Argumentis Met. Ovid. Schol. German. & Fulgentius appellant, *Agraulos* dicitur Apollodoro, Antigono, Polluci, Philochoro, Heſychio, & Etymologicographo. MUNCK.

3 CORNIX] Coronis Coronei filia, quae in cornicem converſa eſt. Vid. Ovid. II. Met. fab. 8. MUNCK. Nihil certi in hiſtoria fabuloſa ſtatui poteſt. Hyginus refert tres ſorores aperuiſſe ciſtulam. Ovidius II. M. 558. dicit duas ſorores Pandroſon atque Herſen praecepto Minervae paruiſſe, ſed ciſtulam ab Aglauro apertam fuiſſe: denique Pauſanias lib. I. cap. 18. & cap. 27. unam Pandroſam ſibi commiſſa ſine fraude fuiſſe tuitam, ſed duas ejus ſorores Aglauron & Herſen ciſtulae vincula ſolviſſe docet. Hyginum inluſtrant, quae ſcripſit Meurſius lib. I. de Reg. Athen. cap. II. Cornix vero mulieris nomen apud Graecos fuit, ut patet e Plutarcho de Oraculor. defectu, Tom. II. p. 412.

Ad CAP. CLXVII.

4 JOVIS SEMELAE DEDIT] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 670. *Jovi Semele dedit.* perperam. Cor diſtracti illius Liberi non poſſidebatur à Semele, ſed à Pallade Jovi fuit allatum, ut narrat Hom. Schol. Iliad. A. 200. Deinde, ex potione, quam Jupiter bibit, quomodo praegnans fieri Semele potuit? MUNCK.

5 IN POTIONEM] Hoc eſt, in philtrum, ut idem ibidem explicat. quod probo. Sic *potionare* pro philtrum dare Suetonius uſurpat Calig. cap. 50. MUNCK.

6 IN BEROEN] Lactant. ad Stat. I. Thebaid. vs. 12. Junonem in *aniculam decoratam* verſam Semeles limen ingreſſam eſſe dicit. ubi plura.

7 UT SCIAS, QUAE VOLUPTAS EST] Scribe, *quae voluptas ſit*, ut habetur infra fab. 179. ubi eadem referuntur. SCHEFF. Politius eſt, quod legitur cap. 179. *Ut ſcias, inquit, quae voluptas ſit.* MUNCK.

8 EX CUJUS UTERO] Vide Eurip. Bacch. vs. 288. & ſeqq. Lactant. ad Statium I. Thebaidos vs. 12. *Jupiter vero aperto ejus velociſſime utero* *Libe-*

cumbere. Illa autem instigata petit ab Jove, & fulmine est icta. [8] ex cujus utero Liberum exsuit, [9] & Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est adpellatus, [10] & Bimater est dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DANAUS Beli filius [11] ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater AEgyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum solus [12] obtineret, filiis uxores à fratre poposcit. Danaus, re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. Tunc primum dicitur Minerva [13] navem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At AEgyptus ut rescìit

Liberum patrem APERTO FEMORI abdidisse dicitur, ut expletis novem mensibus legitime nasceretur. Et ex hac fabula mons μηρὸς dictus fuisse fingitur. Vide Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 9. de vita Apoll. Tyan.

9 ET NYSO] Nutricium eum Bacchi fuisse scribit etiam cap. 131. & 179. quibus locis tamen malè *Nisus* ediderunt. Caeterum Servius ad Ecl. VI. 15. ex nutricio Nyso *Nysam* Bacchi nutricem facit, quam nec Noster ignorat cap. 182. Vide & Freinshem. ad Curt. lib. VIII. 10. Justin. lib. XII. cap. 7. MUNCK. Ino Liberi patris fertur fuisse nutrix a Lactantio ad Statium I. Theb. 13. & ab Hygino fab. 2. ubi de Libero patre *& Ino nutricem suam eripuit.* Plures fuisse Bacchi nutrices docet Plutarch. lib. III. Symposiac. Quaest. IX. p. 657. T. II.

10 ET BIMATER EST DICTUS] Hoc vero falsum est, & scholion forte inepti glossatoris, nisi ante haec verba nonnulla de Baccho femori insuto exciderunt, ut Illustris Heinsius suspicatur. Vid. Diodor. lib. III. pag. 198. ubi omnia haec accuratius referuntur, ut & initio lib. IV. Adde notas nostras ad Fulgent. lib. II. cap. 15. Etymol. in Διόνυσος & Διώνυσος, ut & in Διθύραμβος. Isidor. Orig. lib. VIII. cap. 2. MUNCK. *Dithyrambum* Bacchum triplici de caussa dictum docet Proclus apud Photium pag. 985. Plura de Baccho Dithyrambo & *Nysa* (de qua etiam Herodot. lib. II. cap. 146. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. & Schol. Homeri Il. Z. 133. Schol. Aristophan. Ran. vers. 218. Schol. Apollod. Rhod. II. 1215. item Antiqu. Schol. ac Triclin. ad Sophocl. Antigon. 1144.) notata videbis in notis Celeb. P. Burmanni ad Ovid. III. Met. 314. & Lactant. ad Statii VII. Theb. 166. & ad IX. Theb. 423. Aliam vero nominis *Dionysi* esse originem censet Phurnutus de N. D. cap. 30. De Baccho consulas Schol. Euripidis & apud eundem Mnasean, ad Phoeniss. vs. 653. & ipsum Eurip. in Bacch. a vs. 286. ad vs. 297. & Munck. ad fab. 179. Plures fuisse Dionysos vidimus ad fab. 131. De *Baccho Nysio* Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 2. de Apoll. Tyan.

Ad CAP. CLXVIII.

11 EX PLURIBUS CONJUGIBUS] Phlegon Trallianus Mirab. cap. 31. ex unâ Europâ Nili filiâ suscepisse eas Danaum prodit. Atque ita etiam Hippostatus apud Tzetzen Chil. VII. 136. qui tamen *Europam* eam, non *Euryopam* appellat. Similius vero est, quod heic Hyginus, & Apollodorus lib. II. pag. 63. & ex eo Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. tradunt. MUNCK. De fabula hac consule Lactant. ad Statii V. Theb. 118. & quos laudat Celeb. J. Broukh. ad Tibull. lib. I. El. III. vs. 79. & Schol. Eurip. in Hecub. vs. 886. & ad Orestem vs. 872. Danai filias, quum filios AEgypti fugerent, prius adpulisse Lindum urbem in insula Rhodo, & ibi Minervae templum posuisse narrat Herodotus lib. II. cap. 182. Schol. vero Homeri Iliad. A. vs. 42. Danaum ipsum cum filiabus ad hanc insulam adpellentem Minervae statuam dicasse docet. Hae Cereris sacra ex AEgypto in Graeciam transportasse dicuntur ab Herodoto apud Plutarch. de Herodoti Malign. T. II. p. 857. Quomodo vero Danaus cum Gelanore Sthenelae filio contendens, Argorum imperio potitus sit, docet Pausan. lib. II. cap. 19. pag. 152, 153.

12 OBTINERET, FILIIS] Videtur deesse copula *&* à praecedenti syllaba absorpta, & scribendum *& filiis.* Vide notas ad cap. 4. MUNCK. Non male Munckerus mavult, *& filiis uxores a. f. p.* Rectè tamen etiam Doct. Wasseus ad Sallust. p. 367. ex Schol. Germanici p. 131. legebat *easque filiis suis uxores a. f. p.* WOPKENS.

13 NAVEM BIPRORAM] Sic infra cap. 277. *Navem*

reſciit Danaum profugiſſe, mittit filios ad perſequendum fratrem, & eis praecepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad ſe non reverterentur. Qui poſtquam Argos venerunt, obpugnare patruum coeperunt. Danaus, ut vidit, ſe eis obſiſtere non poſſe, [1] pollicetur eis filias ſuas uxores, ut pugna abſiſterent. Inpetratas ſorores patrueles acceperunt uxores, quae patris juſſu viros ſuos interfecerunt. Sola [2] Hypermneſtra Lynceum ſervavit. Ob id caeterae dicuntur apud inferos [3] in dolium pertuſum aquam ingerere. Hypermneſtrae & Lynceo fanum factum eſt.

CLXIX. *Amymone.*

[4] AMYMONE Danai filia, dum ſtudioſe in ſylva venatur, Satyrum jaculo percuſſit: eam Satyrus voluit violare. Illa Neptuni fidem inploravit. quo Neptunus cum veniſſet, Satyrum abegit, & ipſe cum ea

vem biproram Danao aedificavit. Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 4. de Argo: Ταύτην δέ φασι ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναῒς ἐκλήθη. Stat. Schol. in hac fabulâ ad lib. II. 222. *Primum dicitur navem feciſſe, à cujus nomine Argo dicta eſt navis.* Leg. *dicta eſt Danais.* Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. Danai navim πεντηκόντορον appellat. Athenaeus lib. v. pag. 204. de navi à Philopatore aedificatâ: Δίπρωρος ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος. Cujuſmodi iſta ſtructura fuerit, non percipio. MUNCK.

1 POLLICETUR EI FILIAS UXORES] Collocaſſe eas ad metam circi canit Pindarus Pyth. od. IX. ut curſu inter ſe juvenes de optione concertarent. MUNCK.

2 HYPERMESTRA] Ita & Servio appellatur in hac fabula ad AEn. X. 497. Ὑπερμνήστρα autem Apollodoro eſt & Schol. Euripid. pag. 200. edit. Steph. ſed corruptiſſime ibi Λυγσεὺς audit, qui Heſiod. Aſpid. 327. Λυγσεὺς, aliis Λυγκεὺς eſt. Sed in Heſiodo & ejus Scholiaſtis an non rectius Λυγκῆος ſcribatur quam Λυγγῆος, viderit Clariſſ. Graevius. Λυγγέως quoque ſcriptum inveni apud Euſtath. in Dionyſ. p. 104. *Hypermneſtram* & *Linum* eos appellat non minus vitioſè Horat. Schol. ad lib. III. od. 2. quanquam τὸ *Linum* etiam in Scholiaſte Germanici invenias, ut animadverſum pridem Nob. Heinſio ad Heroid. vers. 123. Caeterum praeter Hypermneſtram etiam Bebrycen peperciſſe ſponſo ſuo tradit modo laudato loco Euſtathius. MUNCK. Quidni & *Hypermneſtra*? Sane pro Λυγσεὺς ubique Λυγκεὺς ſcribendum. De utroque conſule Schol. Pindari O. Nem. X. vs. 10. & Ciofan. ad Ovidii Ep. XIV. Heroid. vs. I. Λυγκέα eum vocat etiam Herodot. lib. II. cap. 91. *Hypermneſtram* eam etiam adpellat Lactant. ad Statii I. Thebaid. vs. 324. & ad VI. Theb. vs. 290. ubi non tantum *AEgyſti* male pro *AEgypti*, ſed & *Lino* peſſime pro *Lynceo* legitur in Editione Pariſienſi, qua utor. Argis hinc in eodem tumulo ſepulti ſunt Lynceus & Hypermneſtra Pauſan. lib. II. cap. 21. pag. 158. qui cap. 20. pag. 156. dicit τόδε χωρίον τὸ ὄπισθεν καὶ ἐς τόδε κριτήριον ὀνομάζουσιν, Ὑπερμνήστραν ἐνταῦθα ὑπὸ Δαναοῦ κριθῆναι λέγοντες.

3 IN DOLIUM PERTUSUM] Hinc proverbium ortum, εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. de quo conſule Apoſtol. Cent. VII. 84. MUNCK. Pro quo de his Danai filiabus Lucian. Dialogo VI. Mortuor. αἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται παρθένοι ἐς τὸν ΤΕΤΡΥΠΗΜΈΝΟΝ ΠΊΘΟΝ 'ΕΠΑΝΤΛΟΥ͂ΣΑΙ.

Ad CAP. CLXIX.

4 AMIMONE] Repetita eſt haec fabula, nam in indice ſemel tantum ponitur. MICYLL. A Gloſſatore repetitio hujus fabulae eſt. Nam in indice, ut recte obſervat Micyllus, ſemel tantum ponitur. Exſcripſit & heic Hyginum Lactantius ad Stat. II. Theb. vs. 433. MUNCK. Et ad VI. vs. 287.

5 ID IN QUO LOCO] Nihil muto, eſt enim trajectio, pro, *in quo loco id factum eſt.* Quanquam ignorem, an haec tota Hygini ſit narratio, cum eadem ſequatur ſtatim verbis magis ei convenientibus. Niſi malis credere, illud *Id* per

ea concubuit. ex quo conceptu naſcitur Nauplius. [5] Id in quo loco factum eſt, Neptunus dicitur [6] fuſcina percuſſiſſe terram, & inde aquam profluxiſſe, qui Lernaeus fons dictus eſt, & Amymonium flumen.

[7] AMYMONE Danai filia miſſa eſt à patre aquam petitum ad ſacrum faciendum: [8] quae dum quaerit, laſſitudine obdormiit: quam Satyrus violare voluit. Illa Neptuni fidem inploravit. quod cum Neptunus fuſcinam in Satyrum miſiſſet, illa ſe in petram fixit. [9] Satyrum Neptunus fugavit. [10] qui cum quaereret in ſolitudine à puella, illa ſe aquatum miſſam eſſe dixit à patre: quam Neptunus compreſſit. Pro qúo beneficium ei tribuit, juſſitque ejus fuſcinam de petra educere. [11] quae cum eduxiſſet, tres [12] ſilani ſunt ſecuti, qui ex Amymones nomine Amymonius fons adpellatus eſt. ex qua compreſſione natus eſt Nauplius. Hic autem [13] fons Lernaeus eſt poſtea adpellatus.

CLXX.

per ellipſin ſignificare *ob id.* Vide Indicem in *Id.* SCHEFF.

6 FUSCINA PERCUSSIT TERRAM] Schol. Eurip. ad Phoen. v. 195. *Τρίαινα τόπος Ἄργους, ἔνθα τὴν τρίαιναν ὀρθὴν ἔστησεν ὁ Ποσειδῶν συγγινόμενος τῇ Ἀμυμώνῃ, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν, ὃ καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔχει ἐξ Ἀμυμώνης.* Vide & ſeqq. MUNCK.

7 AMYMONE D. F.] De matre ejus lis eſt inter antiquos. Ab Apollodoro lib. II. pag. m. 81. ex Europa & Danao nata eſſe dicitur, a Tzetze ex matre Elephantide progenita. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 48.

8 QUAE DUM QUAERIT] Lege *quam dum* &c. MUNCK.

9 SATYRUM] Alium vero Satyrum, qui Arcadas vexabat, & eorum pecora abigebat, interfecit Argus panoptes. Apollodor. lib. II. pag. m. 75. De hoc Satyro idem Apollod. p. 79. Plures fuere Satyri, de quibus Schol. Theocriti Idyll. IV. vs. 62. Perizon. ad AElian. III. V. H. 40. P. Burm. ad Ovidii IV. Met. 25.

10 QUI CUM QUAERERET IN SOLITUDINE] Abeſt aliquid, quod liquet ex puellae reſponſione. SCHEFF.

11 QUAE DUM EDUXISSET, ET TRES SYLANI] Illud *&* adjectum eſt ex ſyllaba poſtrema vocis praecedentis. Adde ſimilia Fab. 125. & 126. Sylani ſunt velut tubi, unde profluit aqua. Nempe ſicut fuſcina tres habebat cuſpides, ita iis evulſis, tres ſecuti ſunt ſylani, e quibus aqua profluebat, haec eſt fabulae ſententia. SCHEFF. Dele *τὸ &* cum Scheffero & Heinſio. Praeterea *quam* pro *quae* reſcribe. MUNCK.

12 SILANI] Aquae fiſtulae. Varro IV. L. L. *Fiſtula aquae, fuſus aquae. Fiſtulas aquarias* vocat Capitolinus in Macrino & Balbino. *Canales* interpretatur Barthius Adv. lib. X. cap. 20. *tubos*, unde aqua profluit, Schefferus. Celſus lib. II. cap. 19. *Confert etiam aliquid ad ſomnum ſilanus juxta cadens. Tullios* etiam dictos ex Feſto in ea voce didici. Reſtituendum id vocabulum Vett. Gloſſ. *Silvanus*, *κρουνός*. Putabat Graecam vocem eſſe vitioſam Stephanus, & propterea nullo accentu notavit. Sed vitioſa eſt Latina. Scrib. *Silanus*, *κρουνός*. Eſt autem *κρουνός*, *σωλὴν*, *aquae ductus*, *fiſtula*. Gloſſae eaedem: *Fiſtula. σωλὴν*, *σύριγξ* &c. *Tubus*, *σωλήν*. *Silanus*, *κρήνη*. Multus eſt, ut poſtea vidi, in ſilani vocabulo Gyraldus Part. II. Dialog. 18. Invenitur quoque in Not. Tyr. p. 171. MUNCK. Adde Interpr. ad Petron. Satyric. cap. 36. Imo Danai filiae Argis ſumma induſtria puteos inveniſſe dicuntur. Vid. Strabon. lib. VIII. pag. 570. & Delrium ad Senecam in Thyeſte vs. 119.

13 FONS LERNAEUS] Apollod. lib. II. *Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernaeos fontes indicavit.* Schol. Apollon. ad lib. III, 1240. *Λέρνη κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὰ Ποσειδῶνος.* Heſiodeus in Θεογ. 257. ed. Heinſ. *Λέρνη λίμνη ἐν Ἄργει.* Servius ad AEn. VI. 287. *Lerna Argivorum palus.* Adde Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 171. Propert. lib. II. 20. *Teſtis Amymone, latices cum ferret in arvis, Compreſſa & Lerne pulſa tridente palus.* MUNCK. Vide Strabon. l. l. & Eurip. Phoeniſſ. vs. 617. *μολὼν ἐς Ἄργος, ἀνακάλει Λέρνης ὕδωρ.* Vide ad fab. 30. De *Lerna* ad fab. 30. Eſt etiam in Corintho *πηγὴ καλουμένη Λέρνα* Pauſan. lib. II. cap. 4. p. 121.

CLXX. *Filiae Danai quae quos occiderunt.*

[1] Idea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena AEgyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Evideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podasimum, Palaeno Aristonon, Itea [2] Antiochum, Erate Eudaemonem, Hypermnestra Lynceum servavit: qui, cum Danaus perisset, primusque Abas ei nunciasset, [3] Lynceus circum-

Ad CAP. CLXX.

Hoc caput statim capiti 169. *erat subjiciendum, uti factum in similibus* 172. *&* 173. *capitibus.* SCHEFF. Quo loco, & modo hi AEgypti filii occisi ac sepulti sint, docet Pausan. lib. II. cap. 24. p. 165.

1 Idea Antimachum] De his nominibus non habeo, quod dicam. Recensentur apud Apollodorum lib. II. verum nomina inter se vix tria conveniunt. ut plane alios secutus noster videatur auctores, in quorum defectu manent, si quae sunt, depravata. SCHEFF. Multum ab his nominibus variant, quae Apollodorus recenset lib. II. p. 64. Conferant, quibus tantum ab re sua otii. MUNCK.

2 Antiochum] Antiochus etiam Herculis & Medae Phylantis fuit sive *Mideae* filius, vid. Pausan. lib. I. cap. 5. p. 13. lib. II. cap. 4. p. 120. Apollod. lib. II. cap. 155, Hygini locum corruptum puto: nec Apollodoro ejus Antiochi ulla fit mentio.

3 Lynceus circumspiciens] Abundat illud *Lynceus*. Vel leg. *Quod cum Danaus* &c. MUNCK. Cave cum viro doctissimo illud *Lynceus*, quamvis abundet, exstirpandum putes. Simili enim pleonasmo Cicero Divin. II. 46. *qui* (nempe Alexander) *cum Ptolemaeus moreretur*, Alexander *adfidens* &c. pro Archia c. X. quod, *cum ipsis haec ampla sunt, tum iis certe .. hoc maximum .. incitamentum est.* Academ. I. 5. *Similiter vos cum perturbare, ut illi remp. sic vos philosophiam .. velitis*, &c. ubi plura exempla collegimus; cum tamen hanc formam his agnosci non opus sit, modo distinguas. *Similiter vos, cum .. velitis, Empedoclem .. profertis.* WOPKENS.

4 Clypeum quem Danaus] Puto rectius hic quaedam includi in parenthesi, hoc modo, *conspexit clypeum, quem* (*Danaus consecraverat Junoni, quem in juventa gesserat*) *refixit, & donavit.* Nisi malis *quem* collocare ante refixit. SCHEFF.

5 Quem in juventa gesserat] Videtur hic transpositio facta. Mallem, *Quem Danaus in juventa gesserat, & consecraverat Junoni*: Infr. cap. 273. *Detraxit clypeum, quod Danaus in juventâ gesserat, & Junoni sacraverat, & Abanti filio muneri dedit.* MUNCK. Alia de clypeo & Abante narrat Serv. ad III. AEn. 286, 287.

6 Aspis et Argo] Infr. cap. 273. ἀσπὶς ἐναργῶς. Nob. Heins. in notis ad Ovid. Met. pag. 403. emendat ἀσπίδος ἐν Ἄργει. Ego conjectaveram, ἀσπίς ἐν Ἄργει. quemadmodum post illa vidi etiam marginem libri Salmasiani praeferre. Non dissimile est illud Astron. II. 4. *Et id* (sacrificium) *Aletidas appellant.* quanquam & ibi *Aletidos* minimâ mutatione rescribere possis. MUNCK. Conrupta haec credo ex ἀσπὶς ἐξ Ἄργους quomodo & in antiquis inscriptionibus iste agon vocari solet, ut docet Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 35. p. 570, 571. quamquam etiam Ἀσπὶς ἐν Ἄργει dicebatur. De ipsa cuspide consule Olear. ad Philostrati lib. IV. cap. 28. de Apoll. Tyan.

cumſpiciens in templo, quid ei muneri daret, caſu conſpexit [4] clypeum, quem Danaus conſecraverat Junoni, [5] quem in juventa geſſerat: refixit, & donavit Abanti, ludoſque conſecravit, qui quinto quoque anno aguntur. qui adpellantur [6] Aſpis en Argo. [7] è quibus ludis curſoribus [8] corona non datur, ſed clypeus. At Danaides poſt patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus [9] qui nati, ſunt adpellati.

CLXXI. *Althaea.*

CUM Althaea Theſtii filia una nocte concubuerunt OEneus & Mars: ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubito in regia [10] adparuerunt Parcae, Clotho, Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt: Clotho dixit, eum generoſum futurum, Lacheſis fortem: Atropos titionem ardentem adſpexit in foco, & ait: Tam diu hic [11] vivit, quamdiu hic [12] titio conſumptus non fuerit. Hoc Althaea mater cum audiſſet, exſiluit de lecto, atque titionem extinxit, & eum [13] in regia media obruit fatalem, ne [14] ab igni obrueretur.

CLXXII.

7 E QUIBUS LUDIS] Τὸ *e* deleam, vel *in* ejus loco reponam. Sed prius rectius puto. Cap. 273. *Quibus ludis qui vicit, accipit pro coronâ clypeum.* MUNCK.

8 CORONA NON DATUR] Schol. Pindari ad illa Olymp. VII. ὅτ' ἐν Ἄργει χαλκὸς, etiam coronam illis datam teſtatur. Τὸ ἔπαθλον, inquit, ἀσπὶς χαλκῆ. ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσινῆς. Proverbium vetus eſt apud Zenobium Cent. VI. 52. Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνει. & alterum II. 3. Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος. Quod totidem verbis in ſuam συλλογὴν tranſtulit Apoſtolius Cent. III. 70. Sed ab illis paroemiographis proverbia iſta non eſſe intellecta rectè advertit Nob. Heinſius. Lactantius ad II. Theb. 250. *Eubippus Rex Argivorum mirae felicitatis fuit, cujus clypeum, qui apud Argos nobiliter rem geſſiſſet, accipiebat, ut illo per urbem incedens honeſtaretur. Unde proverbium apud illos, cum alicujus ignaviam irriderent, ut Callimachus ait,* * ὡς ἐν ΑCπIOλTοNιλΘN. Procul dubio corrigendum, ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών. MUNCK.

9 QUI NATI, SUNT APPELLATI] Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati.* Vid. Servium ad Virg. II. AEn. vers. 5. SCHEFF. Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati.* Vide Serv. ad AEn. II. 5. Schefferus. Premo utrumque pollicem. Adde quae idem Servius notavit ad lib. X. 497. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. A. 43. & 123. MUNCK.

V. Pauſan. lib. II. c. 16. p. 145. Spanh. ad Call. H. in Pall. vs. 142.

Ad CAP. CLXXI.

10 APPARUERUNT PARCAE] Hae juxta Lucinam naſcentibus infantibus adeſſe dicuntur ſemper. Videndi inl. Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 104. & D'Arnaudtius cap. 22. de Diis Paredris. Hisque infantibus ſimul & nere, & canere fata perhibentur. Broukh. ad Tibull. l. I. El. VII. vs. I. & Munck. ad fab. 174.

11 TAMDIU HIC VIVIT] Legendum eſt, *vivet*, quia ſequitur *fuerit*. SCHEFF. *Vivet* Cl. Schefferus. quod probo. Meminerunt inter alios hujus fabulae Apollodorus lib. I. pag. 25. Anton. lib. cap. 2. Zenob. Cent. V. 33. Alii non δᾶδα, ſed φυλλάδα ἐλαίας fuiſſe volunt. Vide Iſacium in Lycophron. pag. 86. ed. Steph. MUNCK.

12 TITIO] Iſidorus Orig. XVII. 6. *Torris lignum aduſtum: quem vulgus titionem appellat, extractum ex foco ſemiuſtum & exſtinctum.* Hoc hauſit ex Lactant. lib. IV. cap. 14. *Titionem enim vulgus appellat extractum foco torrem ſemiuſtum.* Apulejus Mileſ. VII. *Procurrit ad focum, ardentemque titionem gerens* &c. MUNCK.

13 IN REGIA MEDIA] Ovid. VIII. 458. *Ille diu fuerat penetralibus abditus imis.* MUNCK.

14 AB IGNE OBRUERETUR] Quid eſt *obrui ab igne?*

CLXXII. *OEneus.*

[1] OENEUS Parthaonis filius, AEtoliae rex, cum omnibus diis [2] annua ſacra feciſſet, & [3] Dianam praeteriiſſet, ea irata, [4] aprum inmani magnitudine, qui agrum Calydonium vaſtaret, miſit. Tunc Meleager OEnei filius ſe pollicetur cum delectis Graeciae ducibus ad eum expugnandum iturum.

igne? Lego, *ab igne abſumeretur.* Vitium ex eo, quia ſcriptum fuit *abſueretur*, cum *s* minuſculo, & virgula in *e*, quod librarius non intellexit. SCHEFF. Mallet Schefferus, *abſumeretur*. Sed *obruo* eſt ſepelio. Fulgent. *Niſi vanae laudis pompam obrueris.* Sepelire autem rectè ignis dicitur. Vid. cap. 72. Nob. Heinſius tamen *obureretur* mallet. Quid ſi *amburereretur* ? Hor. lib. I. Sat. ult. *Capſis quem fama eſt eſſe, librisque Ambuſtum propriis.* MUNCK. Vid. Meziriac. ad Ovidii III. Epiſt. Heroid. p. 276, 277.

Ad CAP. CLXXII.

1 OENEUS PORTHAONIS] Emenda, *Parthaonis*. Ita namque Apollodoro, Pauſaniae, atque aliis, ipſique noſtro infra c. 239. SCHEFF. *Parthaonis* forte legendum ex Ovidio, Statio, Apollodoro & Graecis nonnullis Scholiaſtis. Atque ita quoque noſter ipſe exhibet cap. 129. 175. 239. MS. tamen Pal. Apollodori Πορθάων exhibet. Nec deterius forſan, cum Πορθεὺς ſit Homero & Antonino. MUNCK. Conſule Berckel. ad Antonin. Liberal. pag. 223. & inl. Heinſ. ad Ovidium VIII. Met. 541. De alio OEneo Pandionis filio notho Pauſan. lib. I. cap. 5. pag. 13.

2 ANNUA SACRA] Lactant. Arg. lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quia in ſacrificio cogendorum fructuum conſulto praeterierat Dianam.* MUNCK.

3 DIANAM PRAETERIISSET] Lucianus Tragoedo: Ἠγανάκτησεν ἡ κληθεῖσα ἐφ᾽ ἑςίασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως. MUNCK. Adde Serv. ad VII. AEn. vs. 306. & Lactant. ad Statii II. Theb. 481. qui ad vs. 540. hunc aprum in Oleno AEtholiae regione interemptum eſſe docet.

4 APRUM] Hic natus dicitur ex ſue Cromyoniâ, de qua cap. 38. Vide Lactant. Argum. VII. Met. fab. 23. MUNCK. Vide Lactant. ad Statii II. Thebaid. 453. de hujus apri colore Athenaeum lib. IX. cap. 14. p. 402.

Ad CAP. CLXXIII.

5 VERUSIUS MERCURII, PARTHECION] Hos duos nuſquam alibi reperio, unde ſuſpicor vocabula eorum eſſe corrupta. SCHEFF. Suſpicor ſcripſiſſe Hyginum, *Eurytus*, *Echion*. Hi enim erant Mercurii filii. Vide cap. 14. & 160. MUNCK. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovid. X. M. 686. & in Catal. Argonautarum.

6 AESCULAPIUS] *Amphiaraus.* MICYLL.

7 JASON AESONIS THEBIS] Apollod. lib. I. pag. 26. Ἰάσων Αἴσωνος ἐξ Ἰωλκοῦ. An ergo *Iolco* ſcribendum? MUNCK.

8 IOLAUS IPHICLI] Vide notas ad cap. 103. MUNCK.

9 TELAMON] De eo Lutat. ad Statii IX. Theb. 65.

10 LAERTA ARCIPPA] *Arceſii.* MICYLL. Etiam haec corrupta videntur Scribo, *Laërtes Arceſii*, quomodo legitur apud Apollodorum. SCHEFF. Conjicit Micyllus *Arceſii.* quod & Scheffero in mentem venit ex Apollod. Locum Apollodori habes lib. I. pag. 43. Λαέρτης Ἀρκεισίου. Addo & Homeri calculo eam conjecturam firmari Odyſſ. Π. 118. Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε. Quem verſum non intellectum peſſimè vertit Giphanius, *Solum Laërtem Arciſii filium genuit.* Hinc *Arceſiades* à patre dictus Ulyſſes. Ridiculus eſt Diomedes Gram. lib. I. *Ut eſt Ulyſſi agnomen Polytlas. Nam praenomen eſt, ut ait Ibycus, Ulyſſes, nomen Acriſiades, cognomen Odyſſeus.* Lege, *Arceſiades*, vel *Arciſiades.* MUNCK.

11 DEUCALION MINOIS] Plures Deucaliones fuere, in quibus & hic Minois non ultimum locum obtinet. De quo Clydemus apud Plutarch. in Theſeo pag. m. 8. Pherecydes apud Schol. Apoll. Rhod. III. Argon. vs. 1086. Diodor. Siculus apud Meziriac. ad Ovidii Epiſt. IV. Heroid. p. 321, 325. & Meurſ. in Creta lib. III. cap. 3.

12 THESEUS AEGEI] Ab Ovidio VIII. M. 303. a Pauſania lib. VIII, cap. 45. & Noſtro huic

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

CASTOR & Pollux Jovis filii, [5] Verusius Mercurii, Parthecion Mercurii, Thebis, [6] AEsculapius Apollinis, [7] Jason AEsonis, Thebis, Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, [8] Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus AEaci, [9] Telamon AEaci, Admetus Pheretis, [10] Laërta Arcesii, [11] Deucalion Minois, [12] Theseus AEgei, [13] Plexippus, Ideus, Lynceus, Thestii filii, fratres Althaeae: [14] Hippothous Cercyonis, [15] Caeneus Elati, [16] Mopsus Amyci, Meleager OEnei, [17] Hippasus Euryti, [18] Ancaeus Lycurgi, [19] Phoenix Amyn-

huic venationi interfuisse dicitur. Verum si Theseus antiquior fuit expeditione Argonautica, ut ostendit Celeb. P. Burmannus in Catal. Argonautar. h. v. & expeditione Argonautica hic venatus Apri Calydonii fuit posterior, ut idem vir Celeb. observat in voce *Acastus* & ex Ovidio patet, Jasonem jam primae ratis molitorem vocante, quî potuit huic venationi adesse Theseus? Ipse Plutarchus in ejus vita pag. m. 13. in fine de hac re dubitare videtur narrans, ἕτεροι δὲ καὶ μετὰ Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι, καὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν τὸν κάπρον, καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι, οὐκ ἄνευ Θησέως.

13 PLEXIPPUS, IDEUS, LYNCEUS] Alii duos tantum fratres Althaeae faciunt Plexippum & Toxeum, quem hic corrupte puto *Lynceum* dici. MICYLL. Videntur & haec vitiosa, scribendumque *Idas*, *Lynceus*, ex Apollodoro. Caeterum hi non sunt filii Thestii, sed Apharei. Quare & in ordine peccatum fortassis, & omissi *Iphiclus*, *Eubippus*, & *Eurypylus*, qui praeter Plexippum Althaeae fratres Apollodoro memorantur. Denique locus totus sic restituendus: *Theseus AEgei*, *Idas*, *Lynceus Apharei*, *Plexippus*, *Iphiclus*, *Eubippus*, *Euripilus Thestii filii*, *fratres Althaeae*. SCHEFF. Cl. Schefferus non tantum mutilum locum, sed & in ordine peccatum suspicatur, restituitque ita: *Theseus AEgei*, *Idas*, *Lynceus Apharei*, *Plexippus*, *Iphiclus*, *Eubippus*, *Eurypylus Thestii filii*, *fratres Althaeae*. Recenset quidem hos quatuor Thestii filios Apollod. lib. I. pag. 34. Sed eadem, quae heic, habes etiam capite sequentl nomina. Ovidius duos tantum nominat, VIII. Met. 440. *Plexippum* & *Toxea*, quem in locum Lyncei substitui vellet Micyllus. Etiam Lactantius ad Stat. Thebaid. II. 481. & Noster quoque cap. 244. duos solummodo, *Plexippum* & *Agenora* memorant. Nimirum tres vulgo videntur fuisse numerati. Lactantius Argum. lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quas* (exsuvias) *Plexippus*, *Toxeus*, *& Agenor Thestii filii ereptas eum interitu rependerunt*. An scripsit igitur Hyginus, *Plexippus*, *Toxeus* & *Agenor*? Sed duo postrema vocabula cum plus justo à vulgatâ abeant scripturâ, possit videri alios sequutus auctores heic noster. Homeri Scholiastae dicuntur ad Iliad. I. 653. Ἴφικλος, Πολυφάντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος. MUNCK.

14 HIPPOTAS GERYONIS] Ne hoc quidem rectum. Scribendum enim, *Hippothous Cercyonis*. SCHEFF. Scribendum esse *Hippothous Cercyonis* notat Cl. Schefferus. Non addit, quo auctore nixa sit sua emendatio. De *Hippothoo* ego antehac advocavi Ovid. Met. VIII. 307. quem Cercyonis facere filium in Arcadicis Pausaniam jam observo. MUNCK.

15 CAENEUS ELATI] Nullus Elati filius est *Caeneus*, sed *Cyllenes*. SCHEFF. Cl. Schefferus *Cyllenes Elati*. Frustra heic eum esse ostendi ad Anton. Liberal. cap. 17. Vide nostrum cap. 14. & 242. Agnoscit illum Elatidem inter apri Calydonii oppugnatores etiam Ovid. VIII. Met. 306. *Et velox Idas & jam non foemina Caeneus*. MUNCK.

16 MOPSUS AMYCI] Corrige, *Mopsus Ampyci*. SCHEFF. Immo *Ampyci*. Unde *Ampycides* Ovidio. Ita enim ille in praelii illius descriptione VIII. Met. vs. 316. *Ampycidesque sagax & adhuc à conjuge tutus OEclides*. Noster supra cap. 14. *Mopsus Ampyci & Chloridis filius*. MUNCK.

17 HIPPASSUS] Scribendum, *Hippasus*. Quanquam de eo toto dubitem. SCHEFF. *Hippasus* scribe ex Ovidio. *Hippasus & primis etiamnum Nestor in armis*. MUNCK.

18 ANCAEUS] De eo Philostrat. Junior Icon. XV. qui & *Peleum*, huic expeditioni interfuisse, & cum Meleagro aprum interfecisse gladio, quem ipsi Vulcanus fabricaverat, docet. Vide Cl. Burm. in Cat. in *Peleus*. De Ancaeo plura dederunt Schol. Apollonii Rhodii I. 188. & Pausan. L. VIII. c. 45. p. 693.

19 PHOENIX AMYNTORIS] Etiam de his in-

Amyntoris, [1] Dryas Iapeti, [2] Enaesimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, [3] Atalante Schoenei. [4] Quae civitates auxilium miserunt OEneo, [5] Tenerdos, Iolcos, Sparta, [6] Teurone, [7] Messe, [8] Perrhaebia, Phthia, [9] Magnesta, Salamin, Calydon, Thessalia, OEchalia, Ithaca, [10] Tegea, Creta, Dolopea, Athenae, Magnesia & Arcadia.

CLXXIV. *Meleager.*

ALTHAEA Thestii filia ex OEneo peperit Meleagrum. Ibi in regia

certus sum. Phoenix alias est filius Agenoris apud omnes veteres. SCHEFF. Etiam de his dubitat Cl. Schefferus. Securos nos esse jubet Ovid. VIII. Met. 307. *Hippothousque Dryasque & cretus Amyntore Phoenix.* Confer nostrum cap. 257. Ovid. Epist. Heroid. III. 27. MUNCK.

1 DRYAS IAPETI] Apollodoro Martis filius vocatur. SCHEFF. Martis filius est Apollod. lib. I. Δρύας Ἄρεος. Etiam à nostro cap. 159. inter Martis filios numeratur Dryas. MUNCK. Plures fuere Dryantes. Vide Cl. Burm. ad Ovidii XII. Met. 290. De Dryante propter Parthenopaeum interfectum a Diana sagittis occiso agit Lactantius ad Statii VII. Theb. vs. 255. sed cujus hic sit filius, tacet. Sed idem erit, de quo Statius lib. IX. Theb. 830. agit, nempe Orionis filius, sed quem scorpionis ictu inmissu Dianae periisse refert Lactantius. De Dryante Neptuni filio ad 843.

2 EUATIMUS, ALCON] Legendum fortassis *Enaesimus Hippocoontis, Leucippus Amyclae, Atalante Schoenei.* MICYLL. Micyllus ita putat hic legendum, *Enaesimus Hippocoontis, Leucippus Amyclae, Atalante Schoenei.* De Atalanta non est dubium. In caeteris haereo, libenterque alios audio. SCHEFF. Lege, *Enaesimus* ex Ovid. libri jam saepius laudati vers. 362. Hippocoontis hic erat filius, ut etiam *Alcon*, teste Apollodoro lib. III. p. 173. qui ibidem inter ejus filios numerat *Alcinoum* & *Doryclea.* Ad summam; totus hic locus videtur mihi ita constituendus: *Enaesimus, Alcon, Dorycleus, Alcinous Hippocoontis.* Alii excogitent alia. MUNCK. Plures heroes Meleagro aprum Calydonium capturo succurrerunt, de quibus hic nulla mentio; ut Echepolis Alcathoi Megarensium regis natu major filius, qui in hoc certamine periit. Vid. Pausan. lib. I. cap. 42. p. 102. de cujus sepulcro cap. 43. p. 103. agit.

3 ATLANTES PONDAEI] Et fabula & verba postulant *Atalante Schoenei.* Quod & Micyllus videtur voluisse, in cujus editionis margine visitur, *Atalante Schoenei.* Diodorus lib. IV. *Inter venationis socios Atalanta Schoenei filia simul erat.* Adsentiuntur Apollod. lib. I. pag. 27. & Zenobius Cent. V. 33. Lactant. Argum. VIII. Met. fab. 4. Quibus adde, quae ad Stat. IV. Theb. vers. 248. congessit Bernartius. Corruptus in hoc vocabulo etiam Servius Danielis ad AEn. III. 113. *Scyros*, inquit, *civitas est, exinde fuit Atlantes Cyrinei filia.* Lege, *Atalante Schoenei.* Rectè heic reponi *Atalante Schoenei*, docet ipse Hyginus cap. 244. & 270. Alii tamen hanc expeditionem tribuunt Atalantae Iasii filiae; quos inter & Callimachus est Hymno in Dianam vers. 216. Κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο. quem secutus est Schol. Hom. ad Iliad. I. 544. MUNCK. Consule interpretes ad AElianum lib. XIII. V. H. cap. I. n. I. in Servii loco pro *Scyros*, *Schoenûs* legit Edw. Simsonius in Chronico A. M. 2745. sed male. Adde ibi Cl. Wesselingii notas.

4 QUAE CIVITATES] Est hoc lemma capitis, nec hic suo modo positum, & in Indice praetermissum, unde liquet, quam sit male habitus hic scriptor a librariis. Vide supra 151. SCHEFF. Lemma hoc esse alterius capitis crede Cl. Scheffero. MUNCK.

5 TENERDOS] *Thebae, Argos.* MICYLL. Scribendum sine dubio est *Tenedos.* SCHEFF. Schefferus, *Tenedos.* Micyllus, *Thebae, Argos.* Quod non omnino contemnendum. MUNCK.

6 TEURONE] *Pleuron.* MICYLL. Suspicor, pro ea emendandum *Teutrania*, licet nil definiam, cum inde nemo venisse legatur in superioribus. Desunt hic quoque Thebae, & nonnullae aliae civitates, ut sit dubium nullum, quin aliquae exciderint. SCHEFF. Micyllus, *Pleuron.* Minori mutatione aequè benè scripseris, *Pleurone.* Cl. Schefferus conjicit, *Teutrania.* Quod nimium abit à veteri scriptura. An scribendum *Teuthrone*? Τεύθρωνη enim est urbs, cujus Pausanias meminit; non dixerim. Rectum est *Pleurone.* Schol. Hom. ad Iliad. I. 525. Καλυδώνιοι καὶ Πλευρώνιοι συνῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Corruptè *Pleuros* à Lactant. I. Theb. 401. dicitur. Servius

gia dicitur titio ardens adparuisse. huc Parcae venerunt, & Meleagro [11] fata cecinerunt, eum tamdiu victurum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althaea [12] in arca clausum diligenter servavit. [13] Interim ira Dianae, quia OEneus sacra annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, misit. quem Meleager cum delectis juvenibus Graeciae interfecit, [14] pellemque ejus ob virtutem Atalantae virgini donavit, [15] quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althaeae fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem inplorasset, ille intervenit, & amorem cognationi antepo-

vius AEn. XI. 239. *Unde Diomedes habuit socios de tribus ejus civitatibus, quas habet AEtolia, Pleuron, Olenon, Calidona.* scrib. *Pleurona.* MUNCK. Pleuron AEtoliae fuit urbs. V. Schol. Soph. Trach. vs. 7. Apollodor. lib. I. cap. 7. §. 6. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii VII. Met. 383. *Pleuron* Peloponnesi urbs dicitur a Tzetze ad Lycophron. vs. 143. Recte hic legitur *Pleurone* pro *Teurone.*

7 MESSE] Puto *Messene* scribendum. SCHEFF. Restitui antehac *Messene.* Quod cum & Scheffero venisse in mentem videam, nondum displicet. MUNCK.

8 PERRHAEBIA] Ita recte Micyllus. Male Commelinus & alii ediderunt *Parrhaebia.* MUNCK.

9 MAGNESTA] Etiam hoc corruptum. Sed non occurrit, quod reponi debeat. Nam Magnesia est in sequentibus. Nisi bis putamus positam per oscitantiam librarii. SCHEFF. Hoc vocabulum non tantum heic, sed & in fine capitis repraesentat Micylli editio. Posteriori loco non malè *Magnesia* restituit Commelinus. Quod & Vet. Comment. Horat. faciendum, apud quem ad lib. III. od. 7. corruptè *Magnessa* dicitur, vel *Magnes*, ut quaedam editiones habent. Docuit me quidem duplicem esse Magnesiam Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 584. ut & Plinius lib. I. cap. 29. non tamen fit verisimile bis nominasse eam nostrum. Meminit etiam urbis Magnesiae noster Astron. II. 37. *Larissa*, quod antehac conjectaveram, non placet amplius, cum & Thessalia heic exhibeatur. Cogitent eruditiores. MUNCK.

10 TEGAEA] Scribe sine diphthongo cum Vellejo lib. I. cap. I. Apollodoro, & Strabone. Servius *Tegaeum* appellat ad AEn. V. 299. *Tegaeum*, inquit, *oppidum est à Tegaeo Arcadiae filio.* Gloss. MSS. ad Georg. I. *Tegeeus à Tegeo oppido Arcadiae. Item Tegea Arcadiae civitas, ut apud Pacuvium in Atalanta* &c. Τεγέη est Stephano. MUNCK. Τεγέη est Herodoto lib. I. cap. 67. & seq. qui urbis hujus incolas Τεγεήτας vocat. Τεγέα dicitur a Pindaro Olymp. Od. X. vs. 80. & O. Nem. X. vs. 87. & a Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 162. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας. Item Strabone lib. VIII. pag. 519.

Ad CAP. CLXXIV.

11 FATA CECINERUNT] Astron. II. 15. *Parcae cecinisse feruntur fata.* MUNCK.

12 IN ARCA CLAUSUM] Nihil muto. Possit tamen videri, scribendum, *in area.* quia supra c. 171. legitur, *in regia media*, cui magis convenit *area* quam *arca.* SCHEFF. In arcâ clausum fuisse titionem istum fatalem etiam Apollodorus lib. I. pag. 25. & Zenobius Cent. V. 33. testantur. Supra tamen alios auctores sequutus in regiâ mediâ obrutum eum ab Althaeâ dixit. MUNCK. De Meleagri morte Apollodor. lib. I. cap. 8. §. 3. & quos ibi laudat Th. Gale.

13 INTERIM IRA DIANAE] Non repudio. Quia tamen sequitur, *sacra ei non fecerat*, quod non tam ad iram, quam Dianam ipsam refertur, malo legere, *irâ Diana.* SCHEFF. Cl. Schefferus mallet, *irâ Diana.* Nisi *ira Dianae* heic idem valet, quod *irata Diana*, rescripserim *irata Diana*, Cap. 184. *Ob id irata Diana fecit* &c. MUNCK.

14 PELLEM EJUS] *Et capiti*, ut tradit Tzetzes in Lycophron. p. 86. Mox pro *eripere voluerunt*, malim, *ei eripere* &c. MUNCK. De Atalanta consule Philostrat. Junior. Icon. XV. Hastam vero, qua aprum percussit, dedicasse dicitur Meleager in templo Πειθῶς, *Suadae* apud Sicyonios. Pausan. lib. II. cap. 7. pag. 128.

15 QUAM (pellem) .. FRATRES ERIPERE VOLUERUNT] Munckerus τὸ *ei* ingerebat ante *eripere.* At *eripere* sic passim, sine dativo, pro abripere, tollere, rapere ponitur. Justinus XXVII. 2. *quia ., in alienis eripiendis vitam sectaretur.* lib. XXVIII. I. *AEtolis partem Acarnaniae .. eripere volentibus.* &c. Aur. Victor Caes. c. XXXIX. *Cari morte cognita, imperium avens eripere* &c. Dares Phrygius c. XXXVIII. *qui .. Helenam & praedam eripuerit.* Cicero de Leg. II. 17. *omnibus*

tepoſuit; avunculoſque ſuos occidit. [1] Id Althaea mater audivit filium ſuum tantum facinus eſſe auſum: memor Parcarum praecepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita dum fratrum poenas vult exſequi, filium interfecit. At ſorores ejus, [2] praeter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum voluntate, in aves ſunt transfiguratae, quae Meleagrides vocantur. At conjunx ejus [3] Alcyone moerens in luctu deceſſit.

CLXXV. *Agrius.*

AGRIUS Parthaonis filius, ut vidit OEneum fratrem [4] orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipſe regnum poſſedit. Inte-

bus ereptis *noſtris rebus ac perditis*; ubi tamen libens conjecerim *everſis*. Nepos Alcib. c. x. *familiaris ſui ſubalare telum* eripuit. quod immerito vexabat in Adverſ. Schefferus. Ex Ambroſ. Off. I. 30. ex aliunde exemplis pluribus depromendis ſuperſedebo. WOPKENS.

1 ID ALTHAEA] Τὸ *id* expungendum, utpote natum ex litteris ultimis vocabuli antecedentis, quod nimis frequenter accidit apud noſtrum. Niſi malis: *Id Althaea mater ut audivit*, & τὸ *id* exponere *ob id*, quod noſtro frequens eſt. SCHEFF. Vel τὸ *id* expellendum cenſet Cl. Schefferus, vel legendum, *id Althaea mater ut audivit*. Poſterius praefero, niſi malis, *ut Althaea*. Lactantius: *Althaea mater Meleagri, ut fratrum caedem accepit*. Sed non valde ſapit Hygini ſtylum. Infr. cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit*. Lactantius Argum. fab. 26. lib. VII. Metam. Ovid. *Quod ut illa comperit à marito ſe eſſe deceptam* &c. Juſtin. lib. II. cap. 15. *Themiſtocles ut vidit ſpei urbis invideri*. Confer not. ad cap. 108. MUNCK.

2 PRAETER GORGEN ET DEIANIRAM] Nicander vocat *Gorgonem*. Vide Anton. Liberalis Metam. ubi iſtaec omnia habentur. SCHEFF. Anton. Lib. cap. 2. *Duae autem de filiabus Althaeae Gorge & Deianira feruntur formam non mutaſſe beneficio Bacchi, cui eam gratiam Diana fecerit*. Quod & Ovidius firmat VIII. Metam. 543. MUNCK. Hoc omittit Lactant. ad Statii IV. Theb. vs. 103. ubi pro *Plexippus* in editione, qua utor, male *Pleuxippus* legitur. Sed qui ad VIII. Theb. vs. 483. hanc transfigurationem ad civitatem Pleurona factam eſſe docet.

3 ALCYONE MOERENS IN LUCTU DECESSIT] Althaea autem mater, filio exſtincto, ſibi manus attulit, ut refert Homeri Schol. ad Iliad. I. 588. Stat. II. Theb. 481. & Diodorus lib. IV. nec non Ovid. VIII. Met. 532. & Heroid. IX. vers. 157. Sed hic ferrum per viſcera exegiſſe, illi laqueo gulam ſibi fregiſſe volunt. Caeterum quam Alcyonem heic Hyginus, Cleopatram vocat Antoninus cap. 2. Nimirum τὴν Κλεοπάτραν φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλουν, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν δίκην Ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφῃρεῖτο αὐτὴν Ἀπόλλων, ut Scholiaſtes Homeri annotavit, qui turpi mendo inquinatus eſt loco modo laudato. Μελέαγρος, inquit, καθ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνιῶν, οὐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Leg. καθ' ἀράς. Hom. Iliad. I. 562. Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος. MUNCK. Adde Berkel. ad Antonin. Liberal. pag. 255. & Celeb. P. Burm. in Catal. Arg. in V. *Idas*. Plures *Alcyonas* fuiſſe ex Hygino ipſo conſtat. praeter eas dicitur fuiſſe *Alcyone* Agemonis Corinthii filia. Vide Athenaeum lib. XV. cap. 16. pag. 696.

Ad CAP. CLXXV.

4 ORBUM LIBERIS FACTUM, EGENTEM REGNO] Illud *orbum* male hic intruſum eſt ex gloſſa, qua quis formulam, *egentem liberis* expoſuerat. Scribendum enim: *Ut vidit OEneum fratrem liberis factum egentem, regno expulit*. Ad eundem modum poſt: *Agrium egentem e regno expulit*. SCHEFF. Τὸ *orbum* expellit Cl. Schefferus, legitque, *ut vidit OEneum liberis factum egentem regno expulit*. Ego nihil mutem. Duo enim notare mala mihi videtur Hyginus, orbitatem ſive ἀτεκνίαν, & egeſtatem. MUNCK.

5 DEIPHYLES] Scribe ſine aſpiratione, *Deipyles*. MUNCK. Schol. Theocriti Idyll. XVII. vs. 53. Ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ Διομήδους μητέρα ΔΗΪΠΥΛΗΝ, καθὸ ἐξ Ἄργους ἦν, Ἀδράστου θυγατηρ. ἣν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ Ἀργείαν καλουμένην. Si alia de hoc Diomede ſcire velis, adi Schol. Thucydidis lib. I. cap. 12. lin. 53. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 483. & Schol. Pindari O. Nem. X. vs. 12.

6 STHE-

Interim Diomedes Tydei filius & [5] Deipyles, Ilio devicto, ut audivit, avum suum regno pulsum, pervenit in AEtoliam cum [6] Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum [7] Lycopeo Agrii filio. Quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque [8] OEneo avo suo regnum restituit. postque Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem [9] Pelasgi filium [10] Jovis in hospitium venisse dicitur, & filiam ejus [11] Callisto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terrae nomen indidit. Sed [12] Lycaonis filii Jovem

6 STHENELO] Qui fuit amicus Diomedis, de quo cap. 257. & Eustath. ad Iliad. p. 278. Alius fuit Sthenelus, cujus filius Cometes AEgialiam Diomedis uxorem vitiaverat, ut narrant Servius ad AEn. XI. 269. Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. & 201. ed. Steph. & Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Sed corruptè *AEgialaeam* Priscianus in Periegesi, & *AEgialam* appellat Servius, quae *AEgialia* erat, ut scimus ex Antonino, Dionysio Periegete & Homeri interprete. Eustathius ad Iliad. p. 429. adulterum fuisse Sthenelum Cometae filium refert. Lapsum putabam memoria minus fida, aut corruptum incuriâ μεζαχεαφίων: sed video idem illum denuo tradere ad Dionys. p. 69. ed. Steph. Quod tamen pugnat cum narratione aliorum. Servius ad AEn. VIII. vers. 9. *Cum Cillabaro, ut Lucilius, cum Cometa, ut plerique tradunt.* MUNCK.

7 OPOPA] *Epopea.* MICYLL. Micyllus vult *Epopea.* Ego dubito. Magis conveniret Lycopeus, memoratus Apollodoro. SCHEFF. *Lycopeo* benè conjicit Schefferus. Λυκωπεὺς enim inter filios Agrii numeratur apud Apollodorum lib. I. pag. 30. Narrant praeter Hyginum historiam hanc Antoninus Liberalis cap. 37. Apollodorus lib. I. Tzetzes ad Lycophron. pag. 91. & Homeri Scholiast. ad Iliad. Ξ. 120. quanquam ibi non patri Diomedi, sed filio Tydeo id facinus tribuit. Caeterum inter Agrii filios etiam deformitate sua nobilem illum Thersiten numerat Hom. Schol. ad Iliad. B. 212. quicum & Hesychius facit in Ἄγελον. MUNCK.

8 OENEO AVO] Ita & Antoninus. Apollodorus autem genero ejus Andraemoni regnum tradidisse tradit. MUNCK. Regnum avo OEneo restitutum etiam non liquet e Pausania lib. II. cap. 25. quem consule. Cum nostro tamen facit Schol. Aristophan. Acharn. vs. 417. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστρέψαντιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφῃρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ ἀδελφεὶ ταπεινὸς ὤχετο· ὃ ἐπανελθὼν Διομήδης Ἄγελον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε.

Ad CAP. CLXXVI.

9 PELASGI FILIUM] Ita & German. Schol. Arctophyl. Vide infr. cap. 225 & supr. notas ad cap. 145. Mercurii filium facit Schol. Theocrit. ad Eid. I. 124. MUNCK. Pelasgi filium facit eum etiam Schol. Eurip. in Oreste vs. 1649. De ejus matre Apollodor. lib. III. p. 201.

10 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

11 CALYSTO] *Callisto* scribendum ex Gr. Καλλιστώ. MUNCK. In Dianae speciem versus Jupiter Callisto compressisse dicitur a Lactantio ad Statii IV. Theb. 294. item ad III. Theb. vs. 685.

12 LYCAONIS FILII] Ipsum Lycaonem filium suum Nyctimum interfectum Jovi apposuisse ex aliis tradit Clemens Protrept. pag. 23. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 18. edit. Steph. Alii Arcadem fuisse voluerunt. Vide Nostr. cap. 4. Astron. II. Eratosthenem in Καταστερ. cap. 8. Schol. ad Stat. VII. Thebaid. 414. *Lycaon pater Helice* (leg. *Helices*) *ursae fuisse dicitur, qui dolore stupratae à Jove filiae Deos humanarum carnium cibis violavit.* Ex hoc facto παιδοφονεὺς dicitur Nonno Dionys. lib. XVIII. Alii tamen ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων fuisse volunt, quem mactaverint Lycaonis filii. Vide Schol. Lycophron. p. 84. MUNCK. Ipsi Lycaoni adscribit Lutat. ad Statii XI. Theb. vs. 118. qui totam fabulam refert. Hinc Ovid. I. Met. 165. & in Ibide vs. 433. *Lycaoniam mensam* vocat. Item Pausan. lib. VIII. cap. 2. nec non Servius ad Ecl. VI. vs. 41. *Alii dicunt Jovem Lycaoni, quod ei filium suum apposuisset epulandum, ipsum quidem fulmine peremisse: fecisse vero diluvium, quo homines peri-*

vem tentare voluerunt, [1] deus ne esset: carnem humanam [2] cum caetera carne commiscuerunt, [3] idque in epulo ei adposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam evertit, Lycaonis filios fulmine necavit. Eo loco postea Arcas oppidum communivit, quod [4] Trapezos nominatur. Patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

CLXXVII. *Callisto.*

CALLISTO Lycaonis filia [5] ursa dicitur facta esse, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. [6] Postea Jovis in stellarum numero retulit, quae Septentrio adpellatur. quod signum loco non movetur, neque occidit. Tethys enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. [7] Hic ergo septentrio major, de qua [8] in Creticis versibus:

[9] *Tuque*

rent. Ast cum Nostro facinus etiam filiis Lycaonis adscribitur a Plutarcho Quaest. Graec. tom. II. pag. 300. μόνοι τῶν Λυκάονος παίδων Ἐλευθὴρ καὶ Λεβεάδος οὐ μετέσχον τοῦ περὶ τὸν Δία μιάσματος. Adde Suidam in *Lycaon.*

1 DEUS NE ESSET: CARNEM] Mallem, *Deus ne esset, & carnem.* SCHEFF. *Et carnem* Schefferus. Vide tamen not. ad cap. 4. MUNCK.

2 CUM CAETERA CARNE] Volui aliquando, *cum suilla carne.* Arnob. lib. IV. *Invitatum ad jus mensae pro suillis visceribus prolem nescium Lycaoniam pransitasse.* Sed nihil opus est, cum & II. Astron. cap. 4. scribat; *Cum alia carne concisum pro epulis apposuisse.* & Tzetzes in Lycophron. p. 84. Τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι. MUNCK.

3 IDQUE IN EPULO] Non repudio quidem. mallem tamen, *idque cibi epulo.* Cap. 88. *Epulis Thyesti apposuit.* MUNCK. Non erat, quod Munckerus mallet *idque cibi epulo ei a.* Fab. CCVI. in epulis *filiam apposuit patri.* Fab. CCXXXVIII. *quod ei filium suum* in epulis *apposuit. Epulum* autem pro convivio dixit itidem Fab. CLXV. WOPKENS.

4 TRAPEZOS] Forte *Trapezoos* aut *Trapezus* legendum. Stephano profecto τραπεζοῦς est. SCHEFF. Ita scribitur quoque apud German. Schol. Arctophylace. Mallem tamen *Trapezus*, ut est apud Melam lib. I. cap. 19. & Nostrum cap. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadia Trapezunta.* ex gr. Τραπεζοῦς. Non tamen valde videtur necesse, Sic Ovid. II. Met. 224. *Agriodos* format ex Gr. Ἀγριόδους. *Tripos* Lactant. ad I. Theb. Stat. vers. 509. ut & Servius ad AEn. III. 92. ex Τρίπους, vel Attico Τρίπος. *Propos* pro *propus* apud Nostrum Astron. III. 21. *Melampos* apud Charis. lib. I. Malè Τραπεζοῦς & Τραπεζοῦσα dicitur apud Lycophronis interpretem p. 84. ed. Steph. MUNCK. De urbe hac Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 772. & Celeb. Burm. de Jove Fulgeratore cap. VII.

Ad CAP. CLXXVII.

5 URSA FACTA] in Leaenam se mutasse Callistonem canit Euripides in Helena vs. 384. Verum de hoc Euripidis loco consule Potter. ad Lycophron. vs. 88. Vide Pausan. lib. I. cap. 25. p. 59.

6 POSTEA JOVIS] *Juppiter.* MICYLL. Forte, *post eam Jovis*, vel *postea eam Jovis.* MUNCK. De fabula hac etiam Serv. ad I. Georgic. vs. 138.

7 HIC ERGO] Malim, *haec ergo*, ut ad Callistonem referatur. Sequitur enim, *de quâ.* Lactant. ad III. Theb. 685. *Illa* ἄρκτος μείζων *Latinè septentrio major appellatur. Eadem est, quae Helice.* MUNCK. Adde Lactant. ad VII. Theb. vs. 8, & 167. ad VIII. Th. 370.

8 IN CRETICIS VERSIBUS] Manuscr. Barthianum, sicut quidem ipse ait, praefert *Cretaeis*, unde ipse putat emendandum, *Arataeis.* Ego nil definio. SCHEFF. Barth. MS. habere ait *Cretaeis.* quod idem est. Ovid. VII. Met. 435. *Cretaei sanguine tauri.* Verisimilis quidem, nescio tamen, an vera ejus correctio, *Arataeis.* Certe necessaria non videtur. Forte innuit versus, in quibus res Creticae narrabantur. Sic *carmina Cypria* laudantur à Pausaniâ lib. X. Homer.

[9] *Tuque Lycaoniae mutatae ſemine nymphae,*
Quam gelido raptam [10] *de vertice Nonacrinae*
Oceano prohibet ſemper ſe tingere Tethys,
Auſa ſuae quia ſit quondam [11] *ſubcumbere alumnae.*

Haec igitur urſa à Graecis ἑλίκη adpellatur. Haec habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine poſteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes [12] numero viginti.

CLXXVIII. *Europa.*

Europa [13] Argiopes & Agenoris filia, Sidonia. Hanc Jupiter [1] in

mer. Schol. Iliad. A. vers. 5. & Agathoſtenes (leg. *Aglaoſthenes*) *Aſiatica carmina* ſcripſiſſe dicitur apud German. Scholiaſten. Apud eundem in Coronâ legas: *Qui Creticam conſcripſit refert.* Lege *Cretica*, ut Sanctandreanam poſtea vidi rectè praeferre editionem. Hygin. II. Aſtron. *Ut ait, qui Cretica conſcripſit.* Eucrates Ῥοδιακὰ fecit apud Heſych. in Ἔλατρον. MUNCK.

9 Tuque Lycaoniae mutatae semine] Legendum arbitror, *mutata*, ut ad antecedens *tu* referatur. Verſus quoque totus ſic videtur reſtituendus.

Tuque Lycaonio mutata e ſemine nympha.

SCHEFF. Hunc verſum ita conſtituit Cl. Schefferus. *Tuque Lycaonio mutata è ſemine nympha.* Quid ſi apoſtrophe non ad Helicen, ſed ad Antophylacem inſtitui dicatur? Id ſi mihi des, nihil eſſe mutandum, ſed tantum *è* poſt *mutatae* inſerendum, facile etiam dabis. Fuerunt enim, qui Calliſtonem in urſam mutatam enixam Arcada voluerint. Vide Schol. German. Theo in Aratum p. 7. Ὀργισθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριῶσαι αὐτὴν, καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. Idem ſcribunt cum Noſter Aſtron. II. cap. I. tum Eratoſthenes in Cataſteriſmis, cujus verba in ſuum commentarium tranſtulit Theo. Haec ſcripſeram, cum *mutate è ſemine* legendum ſibi videri Nob. Heinſius mihi indicavit. Refert ergo & ipſe verba illa ad Arcada. MUNCK.

10 De vertice Nonacrinae] Putem ſcribendum *Nonacrino*, hoc eſt, de vertice montis Nonacris. Aſtron. II. *Quae res geſta in Nonacri monte Arcadiae.* Lactant. Argum. Ovid. lib. I. fab. 12. II. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem Arcadiae.* Et lib. IV. fab. II. *Dum igitur circa montem Nonacrinum moratur.* Sed vide ibi, quae annotata à nobis. Meminit ejus montis & Plinius lib. II. cap. 103. Loenſis Miſcell. lib. III. 10. retinet *Nonacrinae*, & ſubaudit *petrae* vel *rupis.* Mihi nimis id durum videtur. MUNCK.

11 Succumbere alumnae] Id eſt, *Junonis pellicem agere*, quae Tethyos erat alumna. Hinc illa apud Ovid. II. Met. 528. *At vos ſi laeſae tangit contemtus alumnae.* Hygin. II. Aſtron. I. *Quod Tethys Junonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit, ut pellex.* Lexic. Cyrilli: Παλλακὴ, *Concubina, ſuccuba.* Gloſſ. Arabico-Lat. *Succuba, pellex.* Ovid. VI. Heroid. 153. *Quod gemit Hypſipyle lecti quoque ſuccuba noſtri.* Sed *ſubnuba* ibi reſtituit è melioribus codicibus Nob. Heinſius. Feſtus: *Pellices nunc quidem appellantur alienis ſuccumbentes, non ſolum foeminae, ſed etiam mares. Succubonem* dixit Titinnius. Apulejus V. Met. *Meae formae ſuccubam.* & X. *Velut aemulam tori ſuccubamque primo ſuſpicari.* MUNCK.

12 Numero viginti] Aſtron. III. cap. I. numerat XXI. German. Schol. cum Theone in Aratum XXIV. MUNCK.

Ad CAP. CLXXVIII.

13 Agriopes] *Argyropes.* MICYLL. Sic in ſequenti fabula. In fabula vero ſexta, *Agriſope* vocatur. Micyllus ubique ſcribit, *Argyrope.* Mallem ego *Argiope.* Dicitur haec Nympha Pauſaniae in Meſſeniacis. SCHEFF. Apollod. lib.

[1] in taurum converſus, [2] à Sidone Cretam tranſportavit: & ex ea procreavit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Hujus pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororem reducerent, aut ipſi in ſuum conſpectum non redirent. [3] Phoenix in Africam eſt profectus, ibique remanſit: inde Afri Poeni ſunt adpellati. [4] Cilix ſuo nomine Ciliciae nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi [5] reſponſum accepit, ut à paſtoribus bovem emeret, qui Lunae ſignum in latere haberet, eumque ante ſe ageret. ubi decubuiſſet, ibi fatum eſſe, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus, ſorte audita, cum imperata perfeciſſet, & aquam quaereret, ad fontem Caſtalium venit, quem [6] Draco Martis filius cuſtodiebat: qui cum ſocios Cadmi interfeciſſet, à Cadmo [7] lapide eſt interfectus: [8] denteſque ejus, Minerva monſtrante, ſparſit & aravit, unde [9] Sparti ſunt enati. Qui inter ſe pugnarunt, ex quibus quinque ſuperfuerunt, id eſt; Chthonius, Udaeus, Hype-

lib. III. pag. 128. Telephaſſam ejus matrem facit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 1. Phoenicem ejus patrem, ex ſententiâ Heſiodi & Bacchylidae, ut teſtatur ipſe ad Iliad. M. 397. Vid. not. ad cap. 6. MUNCK. Europam Tityi filiam Euphemi matrem facit Pind. O. Pyth. IV. 81. De Europae parentibus conſulendus Celeb. P. Burm. ad Ovid. lib. II. M. 859. Oceani & Parthenopes filiam Europam facit Andron Halicarnaſſeus apud Tzetzen ad Lycophron. vs. 1283.

1 In taurum conversus] Fulgent. lib. Myth. I. *Sicut Europam in tauro rapuiſſe fertur, id eſt, in navem tauri picturam habentem, & Iſidem in vaccâ, ſimiliter in navem hujuſce picturae.* Lege *in nave* & *habente* ex membranis Bibliothecae Leidenſis, quas cum editis contulimus. Adde Feſtum in *Europam.* MUNCK. Variae de hoc Tauro ſunt opiniones. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1214. & Palaephatus de Incredibilib. cap. 16. Europam a Tauro, viro Gnoſſio, perperam Cretae rege, ab Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 88. item aliis dicto, ſed ſub Aſterio per id tempus Cretenſium rege, exercitum ducente, raptam fuiſſe ſtatuunt. Vide Meurſium de Creta lib. IV. cap. 14. id quod clare docet Tzetzes ad vs. 1299. (quem Lycophronis locum ad partes vocavit idem Meurſius lib. I. cap. 2.) Ταῦρος, ὁ Κνώσσιος στρατηγὸς παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαρεπτίας, πόλεως Φοινίκης, μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης. Alii cum Fulgentio in navi Tauri picturam habente Europam avectam pro certo habent. conſule Meurſium ad Lycophronis l. l. & H. Junium lib. V. Animadv. cap. 12. p. 295. Fabulam debemus Euripidi in Phrixo. Vid. Eratoſthen. cap. 14.

2 A Sidone] Vide Lactant. ad Statium I. Thebaid. vs. 181. Sed totam hanc rem pro fabula habet Conon narrat. XXXVII. apud Photium pag. 446.

3 Phoenix] Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 905. ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος. Vide & ad vs. 899. Adde Servium ad III. AEn. 88. ubi & de *Cilice* ac *Cilicia*, de quibus idem Euſt. ad Dionyſ. Per. 874. & Salmaſ. Exercit. Plin. pag. 402.

4 Cilix suo nomine Ciliciae nomen indidit] Doct. Arntzen. Victor. Vir. Illuſt. c. II. II. mavult *a* vel *ex ſuo nomine.* Fallitur omnino, cum nihil hac ellipſi ſit uſitatius. Supra fab. CXLV. *Argus, qui ſuo* nomine *Argos oppidum cognominavit.* Aur. Victor loco dicto: *Plebem in* XXX. *curias diſtribuit, eaſque raptarum* nominibus *appellavit.* & Epit. c. XXXIX. *matre pariter atque oppido nomine Dioclea; quorum* vocabulis .. *Diocles appellatur.* Ovidius Triſt. I. 10. 38. *& arces praetereat dictas* nomine, *Bacche, tuo.* Juſtinus XLIII. I. *Itaque Italia regis* nomine *Saturnia appellata eſt.* Confer quae Celeb. Perizon. ad Valer. Max. VI. 4: 4. & Animad. Hiſt. cap. II. WOPKENS.

5 Responsum accepit] Reſponſum illud invenies apud Euripidis Scholiaſten ad Phoeniſſ. vers. 641. ita ut fuiſſe narrat Hyginus. Scholiaſtes autem AEſchyli ad τῶν Ἑπτὰ vers. 492. deum reſpondiſſe narrat, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ τῷ εὑρεθέντι ἀκολουθεῖν. MUNCK.

6 Draco Martis filius] Vide Apollod. lib. III.

Hyperenor, [10] Pelorus, & Echion. Ex bove autem, quem secutus fuerat, [11] Boeotia est adpellata.

CLXXIX. *Semele.*

CADMUS Agenoris & Argiopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit [12] filias quatuor, Semelen, Ino, Agaven, Autonoen, & Polydorum filium. [13] Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum rescìit, specie inmutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & persuasit, ut peteret ab Jove, ut eodem modo ad se, quomodo ad Junonem, veniret: Ut intelligas, inquit, quae sit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petiit ab Jove, ut ita veniret ad se. Qua re inpetrata, [14] Jovis cum fulmine & tonitribus venit, & [15] Semelen conflagravit. Ex utero Liber est natus, quem Mer-

III. pag. 136. Schol. Euripidis ad Phoeniss. vers. 5. & quae ad Anton. Liberal. cap. 3. à nobis notata sunt. MUNCK. Schol. Soph. Antig. vs. 128. Ἐγεγόνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως καὶ Τιλφώσης Ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν.

7 LAPIDE] Ita & Hellanicus. Pherecrates apud Euripidis Schol. ad vers. 666. Phoen. gladio interfectum ait, Ovid. III. Met. 90. hastâ. MUNCK.

8 DENTESQUE EJUS] Hyginum arbitror scripsisse, *dentes qui ejus.* SCHEFF. Schefferus, *dentes qui ejus.* Non improbo quidem. Vide tamen quae ad cap. 8. dixi. MUNCK.

9 SPARTAE] Ita & Schottus Cononis cap. 37. transtulit. perperam. Legendum, *Sparti.* Σπαρτοὶ enim Graecis dicuntur. Vide Schol. Pind. ad Pyth. Od. V. p. 222. edit. Francof. Etymol. in Φοινικόν. Σπαρτοὶ ἄνθρωποι sunt Theodoreto. Σπαρτὸς λεὼς Lycophroni Thebani. Hieronymus Chronico Eusebiano: *Propter repentinos quosdam de terrâ contractus ex omni parte confluentes Spartos vocatos.* Lactant. lib. III. cap. 4. *Tanquam Sparti illi poëtarum, sic se invicem jugulant.* Adde Censorin. cap. 4. Gell. lib. XVII. cap. 3. MUNCK. De Spartis consule Schol. Pindari O. Isthm. VII. vs. 13. Lactant. ad Statii VII. Theb. 667. & Pausan. lib. IX. cap. 5. Hanc fabulam ex lingua Phoenicia inlustrare conatur S. Bochartus in Can. lib. I. cap. 19. pag. 447. Minervam Cadmo adfuisse docet Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 1069.

10 PELORUS] Schol. Eurip. ad Phoen. vers. 675. est Πέλωρ. Sed ad vers. 946. Πέλωρος ex AEschylo. Pro Ὑπερλώωρ apud Pausaniam Ὑστερλώωρ videtur invenisse in suo codice Loescherus. Vertit enim *Hysterenor.* Corruptè. Nam *Hyperenor* est etiam Hellanico ad Apollon. III. 1185. Restituendum idem nomen Lactantio ad Theb. III. 285. ubi corruptè *Hyperion* dicitur, & *Tydeus*, qui fuit *Udaeus.* Iisdem nominibus, quibus heic àb Hygino recensentur, appellantur etiam ad Isthm. Od. I. à Pindari Scholiaste. MUNCK. De Echione, unde & Thebani Echionii dicti, Servius ad XII. AEn. 514. & de hoc aliisque his Spartis Celeb. P. Burm. ad Ovid. III. Met. 126. Item Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 1185. denique Obs. Misc. Vol. IX. Tom. III. pag. 457. 458.

11 BOEOTIA] Ovid. III. Met. V. 13. *Moenia fac condas, Boeotiaque illa vocato.* Alii à *Boeoto* Neptuni filio appellatam Boeotiam prodiderunt. Vide Schol. Hom. ad Catal. vers. I. MUNCK. Vide ad cap. 157.

Ad CAP. CLXXIX.

12 FILIAS QUATUOR] Has sorores Thebanas vocat Lactantius ad Statium I. Thebaid. vs. II.

13 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

14 JOVIS] *Juppiter.* MICYLL.

15 SEMELEM CONFLAGRAVIT] Scribendum esset, *Semelen.* Vid. not. ad cap. 137. Sed heic legere malim *Semele. Conflagravit* est κατεκαύθη. Παθητικῶς enim hoc verbum usurpat cap. 154. & 243. Certum interim activam antiquitus habuisse significationem. Cicero lib. IV. ad Her. 13. *Quomodo urbs acerbissimo concidit incendio conflagrata?*

Mercurius ab igne ereptum, Nyso dedit educandum, [1] & Graece Dionysus est adpellatus.

CLXXX. *Actaeon.*

ACTAEON [2] Aristaei & Autonoes filius, pastor, Dianam lavantem speculatus est, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus [3] consumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

[4] DIANA cum in valle opacissima, cui nomen est [5] Gargaphia, aestivo tempore fatigata ex adsidua venatione, se ad fontem, cui nomen

ta? Avienus Phaenomenis Arataeis: *Nec cum flagratas emittunt marmora chelas.* Capella sub initium lib. VI. *Dispendia lini perflagrata.* Schol. Horat. ad Epod. V. *Vestem pellici suae datam una cum ipsa & totâ domo conflagrari fecit.* Apulejus de mundo: *Cum Orientis regiones Phaëthontis ruina, ut quidam putant, conflagratae perierunt.* Gloss. Steph. *Flagro, flagratus sum*, καίομαι. Propert. I. el. 13. *Flagrans amor Herculis Heben.* De fabula hac ita Scholiastes Hom. ad Iliad. O. 323. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνοὺς ἵησιν. Σεμελης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. Totum hoc scholion, ut & quae praecesserunt proximè, κατὰ πόδα descripta sunt ex Apollod. lib. III. pag. 138. Sed malè omissum ἐξαμβλωθέν. Scribe ergo, ἑξαμηνιαῖον, τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ &c. Habet praeterea pro παραγίγνεται Apollodorus παραγίνεται. Quod etsi parum refert, monendum tamen est. Quod autem femori Jovis insutum Bacchum fingunt, eo ex semine Jovis natum eum innuere voluerunt. Femur enim pudendam partem viri & mulieris notare observavit Heinsius Aristarchi cap. I. ut & Fessel. Advers. Sacr. lib. II. cap. 24. Sibylla apud Lactant. lib. I. cap. 8. Ου δύνατ' ἀνδρὸς Ἐκ μηρῶν μήτρας τε θεὸς τετυπωμένος εἶναι. MUNCK. De fabula hac consule Schol. Aristoph. Nub. vs. 604. nec non Schol. Pindari O. Pyth. III. vs. 177. (A nonnullis βουγενὴς vocatur Bacchus. Vide Plut. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 299. & de Iside & Osir. Tom. II. pag. 364.) Totam rem narrat Lactantius ad Statium lib. I. Thebaid. vs. 12. ubi inter alia haec leguntur *qui cum venisset cum fulmine Semele, sustinere non potuit, & obiit.* Adde Eumd. ad II. Theb. vs. 71. nec non ad IV. Thebaid. vs. 673. & Philostrat. seniorem lib. I. de Iconibus cap. 14. Ab AEgyptiis Isidis filius Bacchus vocatur. Plut. de Iside & Osir. Tom. II. p. 365.

1 ET GRAECE DIONYSUS] Supr. cap. 167. *Unde Dionysus est appellatus, & bimater est dictus.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXX.

2 ARISTEI] *Aristaei* scribendum esse dixi ad cap. 161. Fabulam notissimam luculenter narrat Ovid. III. Met. vers. 131. & seqq. MUNCK. Fuit & alius Actaeon Melissi filius de nocte a Bacchiadis in domo paterna discerptus, qui Bacchiadae ob id scelus ex urbe Corintho postea ejecti sunt. De quo latius Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 1212. nec non Plutarch. T. II. p. 772, 773.

3 CONSUMERETUR] Actaeonem canes sui, ut equi dominum Diomedem, absumserunt. Vid. Fulg. III. Myth. Palaeph. cap. 3. Nimirum viscera nostra sunt opes, ut vita victus. Ovid. Heroid. I. *Viscera nostra tuae diripiuntur opes.* MUNCK. Actaeonis mater Autonoe, propter varias domesticas & in primis filii calamitates Thebis relictis, commigrasse dicitur in Eveniam Megarensium vicum, & ibi supremum diem obiisse. Vid. Pausan. lib. I. cap. ult. p. 107.

Ad CAP. CLXXXI.

4 DIANA CUM] Omne hoc principium usque ad

men eſt Parthenius, perlueret, Actaeon Cadmi nepos, Ariſtaei & Autonoes filius, eumdem locum petens ad refrigerandum ſe & canes, quos exercuerat, feras perſequens, in conſpectum deae incidit: [6] qui ne loqui poſſet, [7] in cervum ab ea eſt converſus. Ita pro cervo laceratus eſt à ſuis canibus. quorum nomina, maſculi, Melampus, Ichnobates, * [8] Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribaſus, Nebrophonos, Laelaps, Theron, Pterelas, Hylaeus, Nape, Ladon, Poemenis, [9] Therodanapis, * [10] Aura, Lacon, [11] Harpyia, [12] Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lyciſca, Melaneus, Lachne, Leucon. [13] Item tres qui eum Gnoſius * conſumpſerunt foeminae, [14] Melanchaetes, Agre, [15] Therodamas, Oreſitrophos. Item alii auctores tradunt haec nomina: Acamas, Syrus, AEon, Stilbon, Agrius,

ad canum nomina iiſdem poene verbis legitur in Argum. Lactant. III. Met. Ovid. MUNCK. Sic quod ſeſe lavantem Venerem Adonis vidiſſet, ab Apolline in aprum ſeſe vertente, dentibus laceratus letho datus eſt, ut Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 471.

5 GARGAPHIA] Inter nobiles Boeotiae fontes praeter Plinium & alios etiam Capella lib. VI. memorat Gargaphien valli cognominem. Adde Etym. in voce Ἀργαφίης. Corruptus eſt ergo Vibius Sequeſter, *Garga Euboeae, ubi Actaeon laceratus eſt à canibus.* Lege *Gargaphie Boeotiae.* MUNCK. De valle Gargaphia Burm. ad Ovid. III. M. 156.

6 QUI NE LOQUI POSSET] Lactant. ut ad Ovidium adduci à commentatoribus video, *qui ne eam rem eloqui poſſet.* Tu vide notas noſtras ad Lactantium, & lege heic, *Quae ne eloqui.* MUNCK.

7 IN CERVAM] Lactantius & Fulgent. lib. III. *in cervum.* Quod praefero, cum ſequatur *pro cervo.* quanquam Lactantius *pro fera.* MUNCK. *In cervum* etiam Lactant. ad Statii III. Theb. 203. ſimpliciter εἰς ἔλαφον Apollodor. lib. III. p. 173. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. 108, 113, 114. e fabula hac dictum hoc manavit in ingratos κακοὺς ποιῶν εὖ θρέψαις κύνας, ut docet Schol. Theocriti Idyll. V. vs. 38. Ceterum haec erat poena, quam in inpios mortales exercere Dianae proprium eſſe fingitur. Sic Plut. in Quaeſt. Rom. Tom. II. pag. m. 264. γυναῖκα γὰρ, αὐτόθι (in templo Dianae) τὴν θεὸν σεβομένην βιαζόμενός τις ὑπὸ τῶν κυνῶν διεσπάσθη.

8 ECHNOBAS] Hic formatus ex praecedente videtur, ac propterea delendus. SCHEFF. *Ichnobas* reponerem, niſi praeceſſiſſet *Ichnobates.* Forte ſcripſit, *Chionabas.* Cl. Schefferus hunc, ut natum ex proximè praecedenti, deleri jubet. MUNCK.

9 THERODANAPIS] Etiam hic ex ſuperioribus duobus, quorum nomina Theron & Nape, conſarcinatus eſt. SCHEFF. Etiam hunc, ut ex *Theron* & *Nape* conflatum, idem inducit. Ego conjeci antehac *Theriomachus.* MUNCK.

10 AURA] Non male. Sed alii non numerant in his canibus, verum *Agre.* SCHEFF.

11 HARPYA] Scrib. *Harpyia.* Malè etiam inferius *Arpyia.* MUNCK.

12 ELION] *AEllo.* MICYLL. Micyllus putat. *AEllo*, nec diſplicet. SCHEFF. Micyllus ex Ovid. III. Met. 219. *AEllo.* Quod niſi ſatis placet, poſſis etiam ſcribere, *Echion.* MUNCK.

13 ITEM TRES, QUI EUM GNOSIUS CONSUMSERUNT] Barthius in ſuo Mſſ. ait, ſeſe reperiſſe, *qui eum cum ſuis conſumſerunt*; unde fecit, *qui eum cum oſſibus conſumſerunt.* Saepe dixi, Mſſ. Barthii admodum ſuſpectum mihi eſſe. Nam *Gnoſius* nomen canis videtur, alieno loco poſitum. Et eſt *Gnoſſius Ichnobates*, inter canes Acteonis apud Ovidium quoque. Ut ſimpliciter legendum ſit, *qui eum conſumſerunt.* SCHEFF. Pro *eum Gnoſius* Barthius legit, *cum oſſibus*, quod in MS. inveniret *cum ſuis.* Sed illud *item tres* viſum mihi ſemper etiam ὕπουλον. An ſcripſit? *Hi mares, qui eum cum oſſibus* &c. Dices in praecedentibus multa eſſe foeminina nomina. non nego. Sed ſi conſideres, quod ſequitur, *Foeminae* &c. facile vides id, quod volo, flagitare oppoſitionem. Confuſionem nominum diverſi ſexus imputa librario. MUNCK.

14 MELANOCHAETES] Scrib. *Melanchaetes*, & mox *Theridamas* ex Ovidio. MUNCK.

15 THERODAMAS, ORESISTROPHUS] Legendum ex Ovidio, *Theridamas*, & *Oreſitrophus* videtur. SCHEFF.

grius, Charops, AEthon, [1] Corax, [2] Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, [3] Haemon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, [4] Omelympus, Ocydromus, [5] Borax, Ocythous, [6] Pachitos, Obrimus. Foeminae, Argo, Arethusa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, [7] Cyllo, Harpyia, [8] Lyncaeste, Leaene, Lacaena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, [9] Sagnos * Theriphone, [10] Volatos, Chediaetros.

CLXXXII.

1 CORAN] Forte *Corus* legendum, ut mox *boreas*, item *Zephyrus*. SCHEFF. Conjicit *Corus* Cl. Schefferus. Malim *Corax*. Sic à celeritate *Coraces* dicti olim & *Phoenices* Cleosthenis equi, ut refert Pausan. lib. VI. MUNCK.

2 BOREAS] An *Bores*? Apollod. lib. III. Σπαρτός τ' ὤν, Ἄργος τε Βόρης τ' αἰψηρὸς κέλευθος. Non putem. Sed scripserim potius Βορῆς apud Apollod. pro Βόρης, ex Βορέης. Aptum id nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. Noster supra cap. 84. *Equos aquilone velociores habuit*. MUNCK.

3 HEMON] Scribe cum diphthongo *Haemon*, & paulo inferius *Lacaena*. MUNCK.

4 OMELYMPUS] Rescripserim *Melampus*. Quid tum postea? Etiam Harpyia fuit; quae tamen heic iterum ponitur. MUNCK.

5 BORAX] Mallem, *boras*. Hoc enim nomine unus legitur apud Apollodorum. SCHEFF. *Boras* suspicatur scriptum fuisse Schefferus, quod apud Apollodorum sit Βόρης. Mihi verisimilius videtur *Borus* h. e. Βόρος, *vorax*, *edax*. nisi à Βόρος formatum est Βόραξ, ut à λάβρος λάβραξ lupus piscis. Moschopulus, Βόραξ λαίμαργος, pag. 84. περὶ σχεδῶν. MUNCK.

6 PACHITOS] An scripsit *Pachylus* ex παχυλὸς *crassus*? Equidem sic censeo, & mox pro *Aretusa* scribo *Arethusa*. MUNCK.

7 CYLLO] Puto Hyginum scripsisse *Aëllo* nisi ex Gr. κυλλὸς finxit hoc vocabulum. MUNCK.

8 LYNCAESTE] An *Lycaste*? MUNCK.

9 SAGNOS] Litteram initialem male huc tractam ex praecedenti vocabulo existimo, ac scribo, *Agnos*. De reliquis non habeo, quod dicam. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *Agnos*. Dubito. Mallem *Agrios*, vel *Lachnos*. MUNCK.

10 VOLATOS, CHEDIAETROS] Etiam haec corrupta monstrosè; sed quomodo restituenda sint, non habeo dicere. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXII.

11 IDOTHEA] De hac dubito. Alibi profecto Prothei filia vocatur. SCHEFF.

12 ADRASTA] Mallem *Adrastea*, quanquam non ignorem ab Ἀδράστη formari Ἀδράστεια. Apollod. lib. I. Ταῖς Μελισσέως παισὶ Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Callim. Hymn. Jovis vers. 47. Σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια. Nec *Althaea* mihi satis placet. Vide an totus locus ita constitui non malè possit: *Ida*, *Amalthea*, *Adrastea*. His enim appellantur nominibus Jovis nutrices ab aliis. Lactant. lib. I. *Capella est Amaltheae nymphae, quae uberibus suis infantem aluit*. Germanici Scholiastes fabulâ Erichthonii *Themidiam Althaeam* Jovis nutricem faciens, quid sibi velit nescias. Verba ejus adscribam: *Datur Jovis infans nutriendus Themidiae Althaeae, quae fuit domina caprae* &c. Sed credo legendum, *Themidi & Amaltheae*. Musaeus, quem auctorem laudat Hygin. Astron. II. 13. *Athemidem* & *Amaltheam* eas vocat. Corrige *Themidem*, ut margo habet Micylli. Habet ea Hyginus ex Eratosthenis καταστερ. cap. 13. Schol. Homeri ad Iliad. O. 318. Τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν αἴξ &c. Vult Amaltheae nomen caprae fuisse, cum alii diversa faciant. Sed cum eo faciunt Nonnus Dionys. lib. LVI. & noster Astron. II. 13. Theo in Aratum pag. 23. qui & hoc addit, mulierem fuisse Arcadicam, quam post mortem stellis inseruerit Jupiter. MUNCK. *Ida*, *Amalthea*, & *Adrastea* dictae fuere Jovis nutrices. *Amaltheam* inter Jovis nutrices fuisse docent etiam Servius ad I. Georgic. vs. 205. Theo ad Aratum pag. 20, 21. Lactant. ad Statii III. Theb. 27. qui Amaltheam capram Arcadicam fuisse dicit, & ad lib. IV. vs. 785. ad lib. VI. Theb. 422. de ea agit. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 431. ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν. οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης τὸν Αἰγίοχον Δία. Serv. ad VIII. AEn. vs. 354. *AEgida: id est, pellem Amaltheae caprae, a qua nutritus est, in sinistra Jupiter tenet. Sane Graeci poetae turbines & procellas καταιγίδας adpellant*. & hinc αἰγίοχον dictum vult Phurnutus de N. D. cap. 9. Διὰ μὲν τὰς αἰγίδας ὡς δὴ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν τοῦ ὁρμᾶν τὸ ὄνομα Αἰγίοχος ἐκλήθη. Ve-

rum

CLXXXII. *Oceani filiae.*

OCEANI filiae, [11] Idothea, Althaea, [12] Adrasta. alii dicunt [13] Melissei filias esse, Jovis nutrices, quae nymphae [14] Dodonides dicuntur. alii Naiades vocant: quarum nomina, Cisseis, Nysa, Erato, [15] Eriphia, [16] Bromie; [17] Polyhymno: hae [18] in monte Nysa [19] munere alumni potitae sunt, qui [20] Medeam rogaverat, & deposita senectute [21] in juvenes mutatae sunt, consecrataeque postea inter

rum simpliciter ab hac capra Amalthea Jovis nutrice, id quod & innuit modo laudatus Eustathius, dictus est Αἰγίοχος, παρὰ τὴν ἐξ αἰγὸς ὀχὴν, ὅ ἐστι τροφήν. Consule inl. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 49. *Adrasteae*, Curetum sorori etiam Jovis recens nati cura tradita est. Schol. Apoll. Rhod. lib. III. vs. 133. ἈΔΡΗΣΤΕΙΑ: αὕτη τροφὸς Διός. Καλλίμαχος. σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια. ἀδελφὴ κουρήτων. Quem ad Callimachi locum jam adduxit Spanhemius, (quem consule, etiam de *Ida* ad vs. 33. ejusdem hymni) quod nomen cap. 139. pro *Adamantaea* cum Munckero substituendum. Fuit & altera Adrastea Jovis & Necessitatis filia, de qua Plutarch. de his qui sero a Num. pun. pag. 564.

13 MELISSI FILIAS] Mallem, *Melissae*. SCHEFF. Schefferus: *Melissae*. Imo *Melissei*. Hygin. II. Astron. *Parmeniscus autem ait Melissea quendam fuisse Cretae regem, ad cujus filias Jovem nutriendum esse delatum.* Confer Lactant. Firm. lib. I. cap. 22. MUNCK. Adde Meursium de Creta lib. III. cap. I.

14 DODONIDES] Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 486. Φερεκύδης δὲ τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησιν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. Schol. German. Tauro: *In signo autem Tauri frons & facies Hyades appellantur, quas Phereades Athenaeus nutrices Liberi dicit, quae Dodonides nymphae sunt.* Pro *Phereades Athenaeus* legendum *Pherecydes Athenaeus*, ut rectè exaratum in Pleiadibus. MUNCK.

15 ERIPHIA] Ἐρίφη dicitur Bacchi nutrix apud Etymol. auctorem in Ἔρεφα. quod idem est. Ἐρίφη, Ἐρίφεια. unde *Eriphia*. MUNCK.

16 BROMIE] Servio ad Ecl. VI. 15. est *Brome*. *Bacchus*, inquit, *à bacchatione, id est, insaniâ dictus, unde & comites ejus Bacchae. Alii à Bacche nymphâ, quae cum Brome sorore suâ eum nutriverat in monte Nysâ Anysa nutrice.* Lege *à Nysa nutrice dicto.* Νύσσα est auctori de Mundo pag. 11. Plinius lib. V. 18. *Scythopolin, antea Nysam à Libero patre sepultâ nutrice ibi, Scythis deductis.* Ergo *Nysa* urbi & monti commune nomen. Nemes. Ecl. 3. *Nos etiam viridi Nysae nutrimus in antro.* Euseb. Praepar. lib. I. pag. 34. ed. Steph. Εἰς τὸ ἐν τῇ Νύσῃ ἄντρον, κείμενον μεταξὺ Φοινίκης τε καὶ Νείλου. Adde quae ad cap. 139. notavi. Nec tamen non defendi *Bromie* potest. Nempe à Βρόμη Βρόμεια & Βρομείη, unde *Bromie*. Sed in Micylli editione visitur *Bromiae*: unde fecerim *Bromia*. Βρόμιος est Bacchus. Vide Etym. auctorem. MUNCK.

17 POLYHYMNO] Cap. 192. *Polyxo* est. quod praefero. Vide illic annotata à nobis. MUNCK.

18 IN MONTE NYSA &c.] Videntur huic loco quaedam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex vetulis in juvenes mutaret, cujus rei etiam Ovid. meminit lib. VII. Met. MICYLL. Hic deesse aliqua cum Micyllo suspicor. Nec enim in ipso monte factum autumo, quod sequitur, saltem ut adderetur, magnopere huc non pertinebat. SCHEFF.

19 MUNERE ALUMNI] Bacchi videlicet. Vide infr. cap. 192. Recte Micyllus suspicatur desiderari heic quaedam, ex quibus intelligatur Bacchum ab his nutritum esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex vetulis in juvenes transformaret. Servius de Vergiliis ad I. Georg. 219. *Has alii volunt Jovis, alii Liberi nutrices, alii vero ipsas fuisse adserunt Hesperidas.* Tangit hanc Bacchi nutricum transformationem Ovid. VII. Met. v. 297. MUNCK. In Nysa Asiae has Bacchi nutrices habitasse docet Apollodorus lib. III. p. 173.

20 MEDEAM ROGAVERAT] Legendum esse *Tethyn* ostendit Nob. Heinsius ad Met. Ovid. p. 171. Seductus ergo pravâ Ovidii lectione non Hyginus tantum, sed & in Argumentis Lactantius. MUNCK.

21 IN JUVENES] Phaedr. lib. II. cap. 2. *Animosque ejusdem pulcra juvenis ceperat.* Frustra significatione, non structura esse commune censet Vossius Anal. lib. I. cap. 15. Apulejus VII. Met. p. 197. edit. Elmenh. *Visâ quadam honestâ juvene.* Capella lib. III. *Foeminini & communis, ut canis & juvenis.* MUNCK.

 I HYA-

ter ſidera, [1] Hyades adpellantur. alii tradunt vocitatas; [2] Arſinoe, [3] Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

[4] Eos, per hunc coelum verti ſolet: [5] AEthiops, quaſi flammeus eſt, concoquit fruges. Hi funales ſunt mares: [6] foeminae Jugariae, Bronte, quae nos tonitrua adpellamus, [7] Sterope, quae [8] fulgitrua. Huic

1 Hyades] Ovid. v. Faſt. 167. *Ora micant tauri ſeptem radiantia flammis, Navita quas Hyadas Grajus ab imbre vocat. Pars Bacchum nutriſſe putant: pars credidit eſſe Tethyos has neptes Oceanique ſenis.* Gloſſ. Cyrilli, Ὑάδες, *pluviae.* Philox. *Suculae*, Ὑάδες, δοκίδες. fort. Δοδωνίδες. Etymol. auctor in Ὕης. Ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγει, καὶ τὰς Διονύσου τροφὰς ὕδας. leg. Ὑάδας. Confer Gell. lib. xiii. cap. 9. MUNCK.

2 Arsine] Cum Grotio ex Arateis, *Arſinoë* legendum. SCHEFF. Rectè cum Grotio *Arſinoë* reponit Schefferus. MUNCK. Vide Grotium ad Arati Phaenomena pag. 5.

3 Ambrosie] Malunt *Ambroſiam* vocare. Sed & hoc bonum. Heſychius. Ἀμβροσίη, θεία, καὶ ἀθάνατος, καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. Sic iſta diſtinguenda ſunt. ut paulo ante, Ἀμβροσία θεία, &c. SCHEFF. Cap. 192. *Ambroſia* dicitur. Sed Ἀμβροσίη eſt etiam Nonno Dionyſ. xxxi. vers. 3. Diodoro lib. v. p. 325. Bacchi nutrices dicuntur *Philia*, *Coronis*, *Cleis*. Pro *Cleis* putes reponendum ex Hygino, *Ciſſeis*. Sed nihil affirmo. MUNCK. De Bacchi nutricibus, quae hic corruptis verbis leguntur, conſule Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 486. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii iii. Met. 314. Bacchi nutrices cur Νύμφαι vocentur, docet Athenaeus lib. xi. cap. 3. p. 465.

Ad CAP. CLXXXIII.

4 Eos] *Eous*. MICYLL. Micyllus legit *Eous*, quod per Ovidium probatur. Idem mox pro *AEthiops*, legit *AEthon*. Sed hos diverſos ipſe noſter poſtea facit. SCHEFF. *Eous* Micyllus. & ſic eum Ovidius nominat ii. Metam. 153. MUNCK.

5 AEthiops] *AEthon*. MICYLL. Pro hoc & praecedenti apud Euripidis Schol. ad Phoen. 2. nominantur Χρόνος & Αἴθω. quorum poſteriorem videntur appellaſſe quoque *Phaëthontem*. Soph. Scholiaſtes ad Electr. vers. 825. Λέγεται δὲ Φαέθων ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. Sed *AEthiopem* unum ex Solis equis eſſe dictum legas etiam apud Athenaeum lib. xi. pag. 465. MUNCK.

6 Feminae, Locarie] Scribendum eſt *jugariae.* quod pridem monui poſt Salmaſium lib. i. c. ultimo mei operis de re Vehiculari. Vitium ex eo natum, quia veteri ratione formatum erat *jocariae*, quod non intelligebant. SCHEFF. Veravit divinus Salmaſius ad Solinum reſcribendo *Jugariae*, hoc eſt, Jugales. Jugales autem ἵπποι ὑπόζυγοι. Capella lib. i. *Qui Phoebi antevolans ſaepe jugalibus. Jugarius* dictum, ut *funarius* in Vett. Gloſſis. MUNCK.

7 Sterope] Ἀστραπὴ eſt Scholiaſtae Euripidis. Sed στεροπὴ, καὶ ἀστραπὴ, καὶ ἀστεροπὴ ταυτό ἐστιν, ut ait Diaconus ad Heſiod. Aſp. p. 214. edit. Heinſ. MUNCK.

8 Fulgitrua] *Fulgitrua* ſcribendum monui in praedicto de Re Vehiculari loco. Et ſic habet Commeliniana. Nempe ſicut *tonitru*, ſic & *fulgitru* dixere veteres, quod vel ex hoc loco annotandum. Niſi fors quis malit *fulgetra*, quae vox binis locis apud Plinium occurrit. Ego tamen in priorem lectionem plus inclino. SCHEFF. Cl. Schefferus ex hoc loco *fulgitru* dixiſſe veteres, ut *tonitru* notari jubet. Ego *fulgetra* praetulerim. Servius ad AEn. viii. 425. *Brontes à tonitru dictus eſt*, ἀπὸ τῆς βροντῆς. *Steropes à fulgetra*, ἀπὸ στεροπῆς. Nempe *Fulgetrum* & *Fulgetra* dixere. Idem Grammaticus ad vers. 431. *Fulgores terrificos, quas fulgetras dicunt.* Inter barbara τὸ *fulgitrua* ex hoc loco adducit Voſſius de Vit. Sermon. lib. iii. cap. 12. MUNCK.

9 Eumelus Corinthius] De eo Pauſan. lib. ii. cap. i. & G. J. Voſſius lib. iv. de Hiſtor. Graec. cap. i.

10 Homerus tradit] Quis Homerus Hygine? Ὁ παλαιὸς duos tantum aurorae equos nominat Odyſſ. Ψ. 246. *Lampum* & *Phaëthontem.* de quibus Tzetzes ad Lycophron. pag. 4. De Solis equis nihil apud eum repperi. Nec aliae iſtae ſunt bigae Aurorae, quarum meminit Pedo El. de obitu Maecen. Forte ſcripſerat auctor *Herodorus*. Fulgentius eos lib. i. Myth. facit *Erythraeum*, *Actaeonem*, *Lampon*, & *Philogeum.* Adſcribam verba Fulgentii; idque eo libentius, quod

Huic rei autor eſt [9] Eumelus Corinthius. Item quos [10] Homerus tradit, [11] Abrax, Aſlo * [12] Therbeeo. Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, [13] AEthon & Phlegon. [14] Horarum vero nomina haec ſunt, [15] Jovis Saturni filii & Themidis filiae, [16] Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, [17] Odice, Euporie, Irene, Orteſie, [18] Thallo. Alii auctores tradunt decem his nominibus Auge, Anatole, Muſia, Gymnaſia, Nimphes, Meſembria, Sponde, Elete, Acte, [19] & Hecypris, Dyſis.

CLXXXIV.

quod videor inde deprehendere poſſe aetatem Scholiaſtae Germanici. Sic ergo ille Planciades, & totidem poene verbis Scholiaſtes: *Unde & ipſius* (Schol. *ipſis*) *equis condigna ſic nomina poſuerunt, id eſt, Erythreus* (Schol. *Erythraeus*) *Lampos* (Schol. malè, *Lampros*) *Actaeon, Philogeus* (Schol. *Philogaeus*). *Erythreus Graecè rubeus* (Schol. *ruber*) *dicitur, quod à matutino lumine Sol* (omittit poſtremam vocem Scholiaſtes) *rubicundus exurgat: Actaeon ſplendens* (Schol. *lucidus*) *dicitur, quod tertiae horae momentis vehemens inſiſtens lucidior fulgeat* (Schol. *quod tertiâ horâ inſtante* &c.) *Lampos vero ardens, dum ad umbilicum diei centratum conſcenderit circulum.* (Schol. *Lampos vero lucens vel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conſcenderit circulum:*) *Philogeus Graecè terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occaſibus* (Schol. *occaſui*) *pronus incumbat.* Nec haec tantum verba, ſed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione ex Fulgentii Mythologiâ deſumpta ſunt. Conferat, cui tantum ab re ſua otii eſt. MUNCK. *Lampus* & *Xanthus* nomina plurium ſunt equorum. Sic Hectoris equi dicti ab Homero Iliad. Θ. vs. 185. De Diomedis equis vidimus cap. 30. iis nominibus & Achillis equos inſignit Philoſtratus cap. XIX. Heroicon. §. 10. ſed eum memoriae lapſu alterum Achilleos equorum *Lampum* pro *Balium* adpellaſſe recte ibi Olearius oſtendit. ita de iis Ptolemaeus Hephaeſtio lib. v. apud Photium pag. 483. Ξάνθος καὶ Βαλίος οἱ Ἀχιλλέως ἵπποι πρότερον γίγαντες ἦσαν. καὶ μόνοι γιγάντων συνεμάχησαν τοῖς θεοῖς κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Alia de iisdem lib. VI. pag. 487. ſunt videnda. AEgyptii vero dicunt non curribus ſed navigiis Solem & Lunam vehi. Plutarch. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 364. & Clemens Alexandrinus apud inl. Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 169.

11 ABRAX] Hoc cum ſequentibus corruptum. Neque mihi notus locus eſt Homeri, unde deſumſerit. SCHEFF. Haec vocabula procul dubio in mendo cubant. Quomodo corrigam non video, niſi pro *Abrax* ſuſpicor ſcribendum *Labrax*. MUNCK.

12 THERBEEO] Veteres, *Therebeo*. SCHEFF. *Hyperion* inter Solis equos recenſetur a Lact. ad Statii VIII. Theb. 47.

13 AETHON] Dictus eo nomine & Pallantis equus apud Virgil. AEn. XI. 89. & Aurorae, ut notat Servius. Duos equos Solis nominat Martialis *AEthonem* & *Xanthum* lib. VIII. ep. 21. MUNCK. Quem Martialis locum Lactantius de Solis equis agens jam ad partes vocavit ad Statii III. Thebaid. 413. De AEthone Inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 67. Equa Agamemnonis Αἴθη vocatur ab Homero Iliad. Ψ. vs. 525. & Plutarcho in Amatorio pag. 767.

14 HORARUM NOMINA] Orpheus, Phornutus, Diodorus lib. v. & Heſiodus tres tantum nominant, *Eunomiam*, *Irenen* & *Dicen*. Vide Schol. Pind. ad Olymp. XIII. MUNCK.

15 JOVIS SATURNI FILII] Neſcio, an haec ſint Hygini, non reſpondet ſane ſequens *filiae*, praecedenti *Horarum*. Niſi quis exiſtimet, in parentheſi haec fuiſſe ſcripta. SCHEFF.

16 TITANAIDE] Et vitioſum hoc nomen & trajectum mihi videtur. Legerim lubens: *Jovis Saturni filii & Themidis Titanidis filiae.* Nam Themis erat μία τῶν τιτανίδων, ut eſt apud Clementem lib. I. Strom. p. 309. Nec ignotum Latinis hoc vocabulum. Ennius apud Varronem II. L. L. *Ut tibi Titanis Trivia dederit ſtirpem liberum.* Lactant. ad Stat. lib. I. Theb. *Sic autem Titan Titanis dicitur, ut Phoebus & Phoebe.* Suſpicor tamen ſcripſiſſe Hyginum *Titanida* terminatione Latinâ, ut *Chalcida*, *Aulida*, *Heroida* & ſexcenta alia. Ad hoc videtur mihi heic tantum novem voluiſſe enumerare, cum mox tanquam diverſam opinionem ſubjungat: *Alii auctores tradunt decem* &c. MUNCK.

17 ODICE] Lego, *Dice*, ut alicubi apud Heſiodum habetur. SCHEFF. Ex Heſiodo & Orpheo aliiſque *Dice* reſcribendum. MUNCK.

18 THALLO] *Thalloten* hanc vocat Pauſanias in Boeoticis. Nihil tamen muto. Clemens Protreptico p. 16. Αὐξὼ τε καὶ Θαλλώ. *Thallò* pro *Thallote* dictum ſit, ut Ὑψὼ pro Ὑψιπύλη, Εἰδὼ pro Εἰδοθέα. Vide Etym. in Τιτώ. MUNCK.

19 ET HECYPRIS, DYSIS] Ultima vox ſupervacua

CLXXXIV. *Pentheus & Agave.*

PENTHEUS, Echionis & [1] Agaves filius, Liberum negavit deum esse, nec mysteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero objectam, membratim laniavit. Agave ut suae mentis compos facta est, & vidit se Liberi inpulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriae fines devenit, ad [2] Licotersen regem, quam Licoterses excepit. Cum qua Polyphontes, occiso [3] Cresphonte, regnum occupavit. Filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, [4] absconse ad hospitem in AEtoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quaerebat, aurumque pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem

vacua videtur, quia numerus Horarum denarius, de quo praecessit, jam est absolutus, conjunctioque inserta stat ante *Hecypris*. Solet autem in his poni ante ultimum vocabulum. De *Hecypris* vocabulo non habeo, quod dicam, nisi quod corruptum videatur. SCHEFF. Posterius vocabulum supervacuum, ut rectè censet Cl. Schefferus. Praecesserunt enim jam decem, tum conjunctio est posita ante *Hecypris.* quod & ipsum vocabulum non caret suspicione vitii. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXIV.

1 AGAVES] Lactant. ad Statii IV. Theb. 566, 570. Serv. ad IV. AEn. vs. 469. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 4. Ἀκταίωνα μὲν γὰρ αἱ οἰκεῖαι κύνες διεσπάσαντο. Πενθέα τε τὸν υἱὸν Ἀγαυῆς. Lege Ἀγαυὴ scil. διεσπάσατο. Consule Schol. Pindari O. Pyth. III. vs. 173. Servium, qui paullo aliter sed latius rem narrat, ad IV. AEn. 469. Item Euripidem in Bacchis, inprimis vs. 1090. & seqq. Lactantium ad Statium lib. I. Thebaid. vs. 11, 69. qui vs. 230. adnotat, Pentheum se praetulisse Libero pulchritudine. In monte Cithaerone discerptus fertur Pentheus. Vide Eumd. ad II. Theb. vs. 80. Pausan. lib. II. c. 2. pag. 116. & lib. IX. cap. 5. & Philostratum seniorem lib. I. de Iconibus cap. 18. Ad hanc fabulam adludit hoc modo Plutarchus de superstit. pag. 167. ὁ δὲ Ἀθάμας μείζονι (ἀτυχίᾳ ἐχρῆτο) καὶ ἡ Ἀγαυὴ βλέποντες (τέκνα) ὡς λέοντας καὶ ἐλάφους. Plura de hac fabula nuper dedit Vir doctus in Obs. Misc. Sept. O. N. D. 1738. pag. 454. ad 464. Ex hac fabula profluxit dictio, qua utitur Petronius in Satyrico cap. 47. *Gallum enim gallinaceum*, *PENTHIACUM*, *& ejusmodi naenias rustici faciunt* i. e. Gallum gallinaceum in frusta discerptum, dissecatum. Consule Heinsium ad h. l. & in Epistola CCCXIX. ad Th. Munckerum data. Varias variorum de Penthei interitu sententias docent Interpretes ad Strabonis lib. IX. pag. 627.

2 LICOTERSEN] Hunc postea ex insidiis occidit, ut infra cap. CCXL. MICYLL.

3 CRESPHONTE] De Cresphonte, ac Merope, & aliis consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniae, non Illyrici regem facit. & supra quoque Messeniae regem Polyphontem Hyginus vocat. MICYLL.

4 ABSCONSE] Improbaret hoc adverbium Servius, qui ad Georg. I. 135. *Sanè*, inquit, *absconditum dicitur, non absconsum, quia conditum facit, non consum.* Lego, *quia condo conditum* &c. Sed Servium refellit aliorum auctoritas. Fulg. lib. I. 21. *Quod omne negotium semper sit absconsum.* Hilarius in Psalm. 54. *Absconsus ab eo fuisset.* Gennad. Catal. *Absconso nomine suo.* Firmicus Astron. II. cap. 2. *Vides quam aptè, quam absconsè* &c. Cyprianus, sive alius est auctor, in Revel. capitis Joan. Baptist. *In absconso uxor Herodis deposuerat.* Vetus interpres Eccles. cap. I. vers. 39. *Et revelet absconsa tua*, τὰ κρυπτά σου. Et IV. 21. *Denudabit absconsa tua.* Plura vide ad Fulgent. MUNCK.

5 MEROPIS] *Meropes* scribendum, & mox *Meropen.* Vide not. ad cap. 31. & 137. Meropes hujus

rem aetatem venit, capit consilium, ut exsequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens, se Cresphontis interfecisse filium & [5] Meropes, Telephontem. Interim rex eum jussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per lassitudinem obdormisset, senex, qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropen venit, [6] negans, eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens, eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, [7] in Chalcidicum cum securi venit, inscia ut filium suum interficeret: quem senex cognovit, & matrem ab scelere retraxit. Merope [8] postquam * venit occasionem sibi datam esse, [9] ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex laetus cum rem divinam faceret, hospes falso simulavit, se hostiam percussisse, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est.

CLXXXV.

hujus mentionem facit Aristoteles Ethicor. lib. III. cap. I. MUNCK.

6 Negans eum] Filium, quem ex Cresphonte habebat, eum negabat senex ille in AEtolia esse apud hospitem, a quo recens tum reversus erat domum ad Meropen. SCHEFF.

7 In Chalcidicum] Festus Pauli: *Chalcidonicum genus aedificii ab urbe Chalcidâ dictum.* Scribo, ut heic habetur, *Chalcidicum.* Atque ita quoque repraesentat Scaligeri editio ex officinâ Patissonianâ. Sed perperam ibi legitur. *Chalcidicâ* pro *Chalcida. Chalcida* dictum pro *Chalcis*, ut *Elida* pro *Elis*, & sexcenta alia. Arnob. lib. III. *In Chalcidicis illis magnis & palatiis coeli.* Et lib. IV. *In Chalcidicis aureis coenitare.* Lapis Ancyranus: *Cumam continens, & Chalcidicum templum Apollinis.* Turneb. Advers. lib. XVIII. 34. Videor, inquit, observasse Chalcidicum pro coenaculo poni. Quod enim Homerus scripsit, Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα, convertit Ausonius Odyss. Perioch. XXIII. *Chalcidicum gressu nutrix superabat anili.* Idem & mihi venerat in mentem ex ejusdem Perioch. Odyss. I. *Quem Penelope degressa Chalcidico, argumento tam miserabilis offensa materiae, ut alia concinat hortatur.* Exprimere voluit illud Homeri vers. 328. Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια &c. Florentius Christianus ad Aristophanis Lysistratam Chalcidicum ab aere dictum putat, ut sit Homeri χαλκοβατὲς δῶ. In quo rationem eum fugisse liquet ex iis, quae diximus modo. Caeterum quid ὑπερῷον sit explicat Homer. Schol. ad Catal. vers. 21. Gloss. Steph. *Coenaculum*, δειπνητήριον, ὑπερῷον, δίαιτα. Act. cap. XX. vers. 8. Ἐν τῷ ὑπερῴῳ. Vulg. Interp. *In coenaculo.* Hoc ergo Chalcidicum est. Sed quid est *Virginal*? Isidorus in Glossis: *Virginal, membra virginis, in quo habitat.* Corrigit Vulcanius, *Camera, in quâ* &c. Sed sufficiebat *membrum virginis, in quo* &c. Membra enim conclavia sunt. Apulej. sub initium lib. VII. Met. *Membra, in queis omne patrimonium condi solebat, curiosè perspexerat.* Horat. Schol. ad od. 15. lib. II. *Inde & in Juvenal. de membro hiemali: Et algentem rapiat coenatio solem.* Columella lib. I. cap. 6. *Modus autem membrorumque numerus aptetur universo consepto, & dividatur in tres partes, urbanam, rusticam, & fructuariam.* Virginal ergo παρθενὼν Isidoro est, cum aliis idem sit, quod κόρδυμα. De quo ad Phaedri lib. IV. cap. 14. Rigaltius & Rittershusius. Nec aliter acciperem verba ista, *membra virginis*, modo abessent altera illa, *in quo habitat.* quae ab aliena manu videri possint profecta. Dixerat supra Isidorus: *Cardulum, membrum foeminae.* Lege, *Cadurcum.* Auson. Epigr. 120. *Uxoris coepit lingere membra suae.* Sextus Platonicus in de Medicinis Anim. p. 30. Ed. Humelb. *Membrum vulpis.* MUNCK.

8 Postquam * venit] *Vidit.* MICYLL. Micyllus *vidit*, quod Barthius ex Ms. suo probat. Cogitandum tamen, an non scripserit, *postquam invenit* h. e. intellexit. vide sup. c. 136. SCHEFF. Micyllus *vidit.* quod & ipse videram. Firmat eandem conjecturam ex MS. suo Barthius. Cl. Schefferus tamen cogitare jubet lectorem, si forte scripserit Hyginus, *postquam invenit*, h. e. intellexit. Non accedo. MUNCK.

9 Ab inimico se ulciscendi] Frontinus lib. III. cap. 16. *Hannibal simili consilio se ab inimicis*

CLXXXV. *Atalanta.*

[1] SCHOENEUS Atalantam filiam virginem formosissimam dicitur habuisse, [2] quae virtute sua cursu viros superabat. ea petiit à patre, ut se virginem servaret. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, [3] pater ejus simultatem constituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, cursu cum ea contenderet, termino constituto, [4] ut ille inermis fugeret, haec cum telo insequeretur: [5] quem intra finem termini consecuta fuisset, interficeret, [6] cujus caput in stadio figeret. Plerosque cum superasset, & occidisset, novissime ab [7] Hippomene Megarei & Meropes filio victa est. Hic enim à Venere [8] mala

cis ultus est. Isidorus Orig. XVI. 20. *A ferro sanguis humanus se ulciscitur.* Cyprianus Tractat. I. ex Proverb. cap. XIX. *Ulciscar me de inimico meo.* Vet. Com. Horat. ad Epod. V. *Cum se de pellice suâ Creontis filia ulta est.* Josu. cap. X. vers. 13. *Donec ulcisceretur se gens de inimicis suis.* Vellej. lib. I. cap. I. *A Pyrrho Achillis filio virtute se vindicavit.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXXV.

1 SCHOENEUS ATALANTAM] Duas fuisse Atalantas, alteram Schoenei, alteram Iasi sive Iasii, notavi ex Euripidis Scholiaste ad cap. 99. Quibus scholiis addo, quae prodit Apollonianus interpres ad lib. 3. vers. 769. Ἰάσονος θυγάτηρ, ἣν ἔγημε Μειλανίων, ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοινέως, ἣν ἔγημεν Ἱππομέδων. Iasii filia erat, quae cum priscis heroibus expeditionem in aprum Calydonium suscepit, & Milanioni nupsit, ut voluit Propertius lib. I. el. I. & alii, quos superius laudavi ad cap. 99. & 173. Sed istam expeditionem Apollodorus lib. I. Zenobius Cent. V. 33. Diodorus lib. IV. Hyginus noster cap. 244. & 270. Schoenei filiae tribuunt. Quae cursu cum procis certabat, erat Schoeneo edita, & Hippomeni, à quo superata erat, nupsit, ut heic, & apud Ovid. lib. X. Met. Servium ad AEn. III. vers. 113. aliosque legimus. At enim & heic in alia omnia abeunt Palaephatus cap. 14. Apollodorus lib. III. & Tzetzes Chil. XIII. 453. tribuuntque Iasidi, quod erat Schoeneidis, & Milanioni, quod Hippomenis erat. Adeo confundunt omnia, nec constant sibi fabulatores. Lactantius ad Stat. Theb. lib. VI. 563. avius à vera longè ratione vagatur. *Atalantae*, inquit, *confundit historiam. Hanc enim Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconei* (leg. *Schoenei*) *fuisse. Illam autem, qui* (leg. *quae*) *cum procis cursu contendit, OEnomai filiam, uxorem Pelopis.* Immo tu, mi homo, Atalantam cum Hippodamiâ confundis. Melius rem gessit ad lib. VII. 267. *Duas Atalantas esse certissimum est, unam Arcadam, cujus Parthenopaeus est filius; aliam de Scyro nobilem cursu, quam Hippomenes cursu superavit projiciendo tria mala.* Atque haec me docuerunt fabulatores, ad quos ille, qui contra mulieres disputare se non ait, me ablegabat, ut discerem *Hippomenem & Milanionem unius ejusdemque viri esse nomina.* Id quod falsissimum est. MUNCK.

2 QUAE VIRTUTE SUA CURSU] Emendo, *quae virtute sua, ac cursu.* SCHEFF. Emendat Cl. Schefferus, *virtute sua ac cursu.* Nihil mutem. Lactant. Argum. Ovid. Met. *Omnium virginum pernicissima erat.* MUNCK.

3 PATER EJUS SIMULTATEM CONSTITUIT] Mallem ego, *pater eis simultatem constituit.* Ita fab. 22. SCHEFF. Mallet Schefferus, *pater eis* &c. Cui non tantum favet, quod ipse legi notat cap. 22. *Iasoni simultatem constituit.* sed & illud cap. 67. *Creonti simultatem constituit.* Nil tamen puto mutandum. Nam quod in textu est, convenit cum illo, quod in re simili dixit cap. 84. *Simultatem constituit, se ei daturum.* MUNCK.

4 UT ILLE INERMIS] Mallem, *& ille inermis.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *& ille.* Nihil opus est. MUNCK.

5 QUEM INTRA FINEM TERMINI CONSECUTA ESSET] Collocant hic asteriscum, quasi desit aliquid. Caussam nullam video. *Consecuta*, est *assecuta* fuisset. Quomodo scriptores optimi. Cicero ipse in Catalin. II. *Aurelia profectus est: si accelerare volent, ad vesperum consequentur.* SCHEFF. Ita legendum esse in erratis monuit Com-

la tria insignis formae acceperat, edoctus, quis usus in eis esset. 9 Qui in ipso certamine jactando [10] puellae inpetum adligavit. illa enim dum conligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schoeneus ob industriam libens filiam suam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris se vicisse, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaso cum sacrificaret Jovi victori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & [11] laeam convertit, [12] quibus dii concubitum Veneris denegant.

CLXXXVI.

Commelinus. Atque ita quoque suum MS. velle ait Barthius. *Consequi* pro assequi crebrum est apud Curtium. *Constituta* perperam ediderat Micyllus. MUNCK.

6 Cujus caput] Forte scribendum, *interficeret, & ejus.* Dico, forte, quia hujus generis quaedam alia apud nostrum occurrunt. SCHEFF. *A\~ & ejus.* Vide not. cap. 21. MUNCK.

7 Hippomene Megarei] *Hippomedon* est Apollon. Scholiastae. Sed perperam, judice Nob. Heinsio ad Ovid. Artem pag. 350. An *Megareus* ejus pater fuerit, dubito. Edidit quidem ita in Argum. lib. x. Met. Ovid. Raenerius. Sed *Macareus* praeferunt aliae editiones, quod praeferat forte aliquis, cum Megareus apud Apollodorum Hippomenis dicatur fuisse filius. Nisi dicendum potius, nepotem avi habuisse nomen, ut Iphis habet apud Ovid. ix. Met. fab. ult. Quod verum puto. Vide Micyll. ad Ovidium p. 201. Hinc ergo *Megareius heros* vers. 659. lib. x. Met. Nasoni. Martis filius est Schol. Theocriti ad Eid. iii. vers. 40. ubi itidem duas Atalantas habes. MUNCK.

8 Mala tria] Tot etiam numerat Ovid. in Ibid. vers. 372. Haec erant ex horto Hesperidum. Virg. Eleg. ad Messallam: *Felicem ante alias tanto scriptore puellam: Alter non fama dixerit ipse prior. Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset, Quae volucrem cursu vicerat Hippomenem.* Secundus versus restituitur à Scaligero: *Altera non fama, dixerit ipse, prior.* Mallem: *Altera non fama dixerit esse prior.* Notus hellenismus. Etiam Schol. Theocrit. Eid. iii. 40. ex Hesperidum horto ea fuisse narrat. Aliter Naso vers. 644. MUNCK.

9 Qui in ipso certamine] Mallem, *quae*, ut ad *mala* referatur. SCHEFF. Rescribo *quae*, & refero ad mala. MUNCK.

10 Puellae impetum alligavit] H. e. tardavit puellam. In Catal. Pith. de malis Matianis: *Haec poterant celeres pretio tardare puellas.* Lactant. Argum. x. Met. fab. xi. *Ut eorum cupiditate ejus tardaretur impetus.* MUNCK.

11 Et laeam] Veteres *laenam.* Unde colligo, scripturam veram esse *Leaenam.* SCHEFF. Veteres *laenam* habere ait Schefferus, unde ipse facit *leaenam.* Atqui Micylli, hoc est, princeps editio exhibet *laeam.* quod credo perperam scriptum pro *leam.* quâ voce cum alii, tum Ovidius quoque utitur ii. Fast. 88. *Et stetit infestae proxima forma leae.* Metam. ix. 649. *Pectus & ora leae, caudam serpentis habebat.* & Stat. v. Theb. 204. *Hircanae clausere leae.* MUNCK.

12 Quibus dii concubitum Veneris denegant] Barthius emendabat: *quibus Deum concubitum genetrix denegat.* Nempe quia missi sunt sub jugum, & juncti ad currum matris Deum, ut apud Ovidium alibique legitur. Sed similia ex vulgata lectione possunt colligi, ut fortasse non sit necesse, tam longe ab ea abire. *Concubitus Veneris* intelligi potest concubitus Veneris caussa, Venereus concubitus. *Dii* autem, Jupiter mutando, Isis relegando ad vehiculum suum. SCHEFF. Falsissimum hoc esse ait Barthius Adverf. lib. xxviii. 2. cum leones venere non minus utantur, quam quaevis aliae ferae. Defenderis Hyginum nullo negotio, si dixeris eum, *quibus* cum diceret, non omnes, sed illos duos novos leones intellexisse: vel leones non inter se, sed cum aliis animalibus coire, ut vult Servius ad AEn. iii. 113. quem adire erit operae pretium. De leone, quod scribunt Antigonus Mir. cap. 25. & Firmicus in de E. P. R. satis refellunt Plinius lib. viii. cap. 16. & Leo Allatius ad Eustath. Hexaem.

 p. 156.

CLXXXVI. [1] *Melanippe.*

Melanippen Deſmontis filiam, ſive AEoli, ut alii poetae dicunt, formoſiſſimam Neptunus compreſſit, ex qua procreavit filios duos. Quod cum Deſmontes reſciſſet, & Menalippen excaecavit, & in munimento concluſit: cui cibum atque potum exiguum praeſtari juſſit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti eſſent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera praeſtabat. Quod cum armentarii vidiſſent, tollunt eos, ut educarent. Interim [2] Metapontus rex Icariae à conjuge [3] Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet, [4] aut regno cederet. Illa timens mittit ad paſtores, ut infantem aliquem [5] explicarent, quem regi ſubderet. qui miſerunt duos inventos. ea regi Metaponto pro ſuis ſubpoſuit. Poſtea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formoſiſſimi eſſent: Theano quaerebat ut eos tolleret, & filiis ſuis regnum ſervaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad ſacrum faciendum. Theano, occaſione nacta, indicat filiis ſuis [6] eos ſubpoſititios priores eſſe. Itaque cum [7] in venatio-

p. 156. Sed priorem explicationem nullus dubito, quin praeferas Serviano commento. MUNCK.

Ad CAP. CLXXXVI.

1 Melanippe] *Menalippe* ab aliis dicitur. MICYLL. Micyllus notat, *Menalippen* aliis vocari. Ego nihil cenſeo mutandum. Nam Μελανίππη quoque eſt Pauſaniae in Boeoticis, & Straboni lib. vi. Adde ibi Caſaubonum. SCHEFF. *Menalippe* quidem Juvenali dicitur Sat. viii. 229. Varroni ii. R. R. pag. 77. Gellio lib. xii. cap. ii. & illis, quos laudat ibi Thyſius, nec non ab Hygino ipſo cap. 252. & Aſtron. ii. 18. Sed cum *Melanippe* à Pauſaniâ & Strabone appelletur, ut recte obſervat Cl. Schefferus, & à Clemente quoque Protreptic. pag. 20. Athenaeo lib. xii. Eratoſthene Καταστερ. cap. 18. ut mihi notatum, nihil muto. Neſcio, quid ſibi velint, qui Graeca vertunt, quod Μελάνιππος qui Graecis eſt, Latinè appellent *Menalippum*, ut factum video ab interprete Apollod. lib. i. pag. 30. & Schol. Juvenal. ad Sat. viii. 229. Sic apud Apollon. Argon. ii. 968. ubi in Graeco eſt Μελανίππη, tranſtulit interpres *Menalippe*. Quid quod & apud Julium Firmicum in de E. P. R. & Arnobium lib. iv. *Menalippe* haec audit, quae Clementi eſt Μελανίππη? Cauſam exputare necdum quivi. Certe iſtam literarum μετάθεσιν non probavit ad Varron. pag. 139. Scaliger, ubi ex *Menalippâ* facit *Melanippum*. Moneo etiam Aſtron. ii. 18. ubi nunc *Menalippa* editur, veterem editionem Venetam anni 1485. repraeſentare *Melancippam*. unde apparet *Melanippam* eſſe faciendum. Diſertim enim Eratoſthenes, Εὐελπίδης δέ φησι Μελανίππην εἶναι τοῦ Χείρωνος θυγατέρα. Rectè ergo German. Scholiaſtes: *Euripidis dicit Melanippen Chironis filiam eſſe.* Μεναλίππη tamen ediderunt apud Theophil. lib. ii. ad Autolyc. p. 85. Sed perperam, me judice. MUNCK.

2 Metapontus] Siſyphi filius fuit, de quo Euſtathius ad Dionyſium p. 120. vers. 368. MUNCK.

3 Theano] Plures hujus nominis nobiles fuere mulieres. Sic inter Trojanos Antenoris uxor. Vid. Serv. ad i. AEn. 480. inter Danaidas apud Apollodor. lib. ii. pag. m. 81. in fin. Fuit & alia Scedaſi filia, de cujus nece Plutarch. Narrat. Amator. p. 773. praeter eas uxor Pythagorae philoſopharum prima *Theano* dicitur. vid. Menag. ad Diogen. Laert. lib. viii. 42.

4 Ut regno cederet] *Aut regno.* MICYLL. Sic eſſe ſcribendum monuerunt Commelinus in Erra-

tione exierint, [8] eos cultris interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exiſſent, praelium inter ſe commiſerunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia adlata eſſent, Theano cultro venatorio ſe interfecit. Ultores autem [9] Boeotus & AEolus ad paſtores, ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex ſe eſſe natos, & matrem in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumen reſtituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Poſt quae Metapontus duxit conjugio Melanippen, eoſque ſibi filios adoptavit, qui in Propontide ex ſuo nomine condiderunt, Boeotus Boeotiam, AEolus AEoliam.

CLXXXVII. *Alope.*

Alope, [10] Cercyonis filia, formoſiſſima cum eſſet, Neptunus eam compreſſit: qua ex compreſſione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa venit, & ei lac praeſtabat. Quidam paſtor equam perſequutus, vidit infantem, atque

Erratis, & Micyllus in margine ſuae editionis, quae exhibet * *ut regno cederet.* MUNCK.

5 Explicarent] H. e. *alicunde eruerent.* Male ad hunc locum illuſtrandum Plauti verba ex Poen. III. 5. *Rem meam explicavi poſtilla lucro*, adducit Barthius. MUNCK.

6 Eos suppositititios priores esse] Barthius ex Mſ. ſuo, *eos priores, ſuppoſititios.* Solet tamen noſter ordine turbatiori aliquando gaudere. Si quid mutandum, mallem *eis ſuppoſititios priores eſſe*, tali ſenſu, ſuppoſititios eis praeferri, prioreque loco haberi, a Metaponto nempe. Niſi praeferas: *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Mihi certe magis arridet. SCHEFF. Barthius ex MS. *eos priores ſuppoſititios eſſe.* Cl. Schefferus divinat, *eis priores ſuppoſititios eſſe*, vel *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Lector eligat, quod ei maxime arridet. MUNCK.

7 In venatione exierint] Barthius ex dicto libro ſuo *in venationem*, citra neceſſitatem, noſtrique conſuetudinem, ut ex indice cognoſcitur. SCHEFF. *Exierint* legendum eſſe in erratis monuit Commelinus. *Exirent* ejus, ut & Micylli editio exhibent. MUNCK.

8 Eos cultris interficite] *Interficere jubet.* MICYLL. Si quid mutandum ſit, legerim potius *interficerent*, quam *interficere jubet* cum Micyllo. Sed enim videtur, ut jam obſervavi ad cap. 88. rectam orationem immiſcere obliquae. MUNCK.

9 Boetus] Scribe, *Boeotus* & *Boeotiam.* Notavi ſuperius ad cap. 157. Confer Hom. Schol. ad Catal. vers. I. MUNCK. De hoc loco conſulendus Ampliſſ. G. Cuperus in Harpocrate pag. 179. pro *Icariae*, & *Icariam* hic *Italiae*, & *Italiam* ſubſtituens, & pro *AEoliam*, *AEolium* legendum cenſens, i. e. Thraciae urbem. Quinam vero AEoles ab AEolo dicti, docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 820. quem AEolum Athamantis filium facit Schol. Pindari O. Nem. III. vs. 137. Verum Apollodorus lib. I. pag. m. 27. ab AEolo Hellenis & Orſeidis nymphae filio, Athamantis patre dictos docet, & ex eo ac Dicaearcho Salmaſius de Ling. Helleniſt. pag. 290, 355, 369.

Ad CAP. CLXXXVII.

10 Cercyonis] Vulcani hic erat filius. Vide ſupr. cap. 38. & infra cap. 238. MUNCK. Conſule P. Leopardi lib. XII. Emendat. cap. 21. Neptuni fuiſſe filium ex filia Amphictyonis dicit Choerilus Athenienſis in dramate *Alope.* Vide Pauſan. lib. I. cap. 14. pag. 34. de Cercyonis moribus cap. 39. p. 94.

atque eum ſubſtulit. qui veſte regia indutum cum in caſam tuliſſet, alter [1] compaſtor rogavit, [2] ut ſibi eum infantem donaret. Ille ei donavit ſine veſte. cum autem inter eos jurgium eſſet, quod qui puerum acceperat, [3] inſignia ingenuitatis repoſceret, ille autem non daret; contendentes ad regem Cercyonem venerunt, & contendere coeperunt. Ille autem, qui infantem donatum acceperat, repetere inſignia coepit. quae cum adlata eſſent, & agnoſceret Cercyon ea eſſe ex veſte ſciſſa filiae ſuae Alopes, nutrix [4] timens, regi indicium fecit, infantem eum Alopes eſſe, qui filiam juſſit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. paſtores iterum inventum infantem ſubſtulerunt, ſentientes, eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei inpoſuerunt [5] Hippothoum. Theſeus, cum ea iter faceret à Troezene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theſeum venit, regnaque avita rogavit. cui Theſeus libens dedit, cum ſciret, eum Neptuni filium eſſe, unde ipſe genus duce-

1 COMPASTOR] Ita *Compranſor* apud Cic. Philippicis. *Conſacerdos* apud Cyprianum Sermone de mortalitate, & Leon. epiſt. decret. 69. *Cohoſpes* apud Paulinum Cyth. *Conſocer* apud Sueton. Claud. cap. 29. *Compotrix* apud Ter. *Compoſſeſſor* in Gloſſis Steph. & Tertull. de Idol. cap. 14. *Conſponſor* in Gloſſis Iſid. *Collibertus* in Gloſſ. & Fragm. Trag. *Comperegrinus* apud Sidon. lib. VIII. ep. 17. *Communiceps*, *compagani*, *compar* pro uxore aut marito in Vett. Inſcript. Minus Latine, ut & *Concivis* in Gloſſ. Steph. *Compresbyter*, *Condiaconus* & ſimiles voces ex diverſis linguis conflatas merito damnat Voſſius in de Vit. Sermon. lib. IV. cap. 20. Repudianda ergo *Contheroletes* & *Coapoſtolus*, quorum illud apud Fulgentium, hoc apud Vincentium Lirinenſem invenio. Repudiandum etiam *Coëpiſcopus* apud Leon. & alios. *Coaequalis*, quod in Petronio quidam miratur, & barbarum cenſet Voſſius lib. I. cap. 19. eſt apud Juſtinum quoque lib. XXIII. cap. 4. Hieronymum Epitaph. Nepotiani & Tertull. contra Hermog. cap. 9. de Anim. cap. 33. Refugerunt tamen ejus uſum politiores, & *aequalis* dicere maluerunt. Vide Graev. ad Luc. Soloeciſt. pag. 62. MUNCK. Vide J. H. Withofii Specim. Guntherian. cap. 4.

2 UT SIBI EUM INFANTEM] Perperam. Priores editiones habuere, *ut ſibi cum infantem*. Vera lectio, *ut ſibi cum infante eam donaret*. Sermo eſt de veſte regia, qua infans fuit expoſitus. hanc ſibi voluit donari ſimul cum infante. Ideo ſequitur; *illa ei donavit SINE veſte*, contra ſcilicet, quam alter volebat. SCHEFF. Cl. Schefferus notat perperam priores editiones habere, *ut ſibi cum infantem*. Unde ipſe facit, *ut ſibi cum infante eam*. Atqui princeps editio, ut & Commeliniana, habent, *ut ſibi eum infantem*. Quod non putem ſollicitandum. MUNCK.

3 INSIGNIA INGENUITATIS] Monumenta, quae Graeci γνωρίσματα appellant. Vide Donat. ad Ter. Eun. IV. 6. Noſter ſupra cap. 37. *Indicium cognitionis* appellat. Vide ibi notas. Schol. Eurip. ſub finem Phoeniſſ. Σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε. Atque illa erant γνωρίσματα, unde agnoſcebatur OEdipus. *Crepundia* etiam appellabant. Gloſſ. Steph. *Crepundia*, γνωρίσματα, ἀρχαί. Corrigit Vulcanius, ἀρχαίως. Dubito. Videtur voluiſſe exprimere Latinum, *initia*. *Initia*, crepundia, παίγνια. Catull. Att. *Tympanum*, *tubam*, *Cybele*, *tua*, *mater*, *initia*. Vetus interpres Siracidae cap. VII. 35. *Initia ſanctorum* vocat τὰς ἀπαρχάς. MUNCK.

4 TIMENS REGIS JUDICIUM FECIT] Veteres editiones: *Timens regis judicium*, *fecit*. Barthius, ex ſuo libro, *timens regis indicium fecit*. Probo, ſi poſt *regis* comma ponatur. *Timens regis*, eſt timens ex rege, vel a rege, per Graeciſmum, de quo Voſſius videndus. SCHEFF. Emenda, *Timens*, *regi indicium fecit*, ut legendum eſſe in Erratis benè monuit Commelinus. Quod & mihi in mentem venerat, cum adverterem illud *timens*, pro timore correpto eleganter dici. Cap. 186. *Illa timens mittit ad paſtores.* Phaedrus lib. IV. cap. 17. *Totam timentes concacarunt regiam.* Barth. ex MS. emendat, *Timens regis indicium fecit*. Hoc eſſet dictum, ut *metuens divûm matertera* apud Perſium Sat. II. 32. Praefero Commelinianam conjecturam. Quintil. Declam. XVIII. *Miſeremini*, *Judices*, *ne nefandas ſuſpiciones maritum ex ullius credatis traxiſſe judiciis.* Cor-

ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

THEOPHANE [6] Byſaltidis filia, formoſiſſima virgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam [7] Crumiſſam. Quod cum proci eam ſciſſent ibi morari, nave comparata Crumiſſam contendere coeperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit formoſiſſimam, [8] ipſe autem in arietem, cives autem Crumiſſenſes in pecora. quo cum proci veniſſent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare coeperunt, atque ea victu conſumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit: ipſe autem, ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus eſt aries [9] Chryſomal-

Corrige, *ex ullius indiciis.* ut eſt in vetuſtis edd. MUNCK.

5 HIPPOTHOUM] *Hippothoon*, ut Pauſ. in Attic. MICYLL. *Hippothoon* appellatur à Schol. Nicandri. Ὑπεδέχθη δὲ ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόωντος, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύονος. MUNCK. De Hypothoo Alopes filio ab equa nutrito Cl. Perizon. ad AElian. XII. V. H. 42. & Mezeriac. ad Ovidii Epiſt. 5. Heroid. pag. 410. *Hippothoon* vocatur etiam a Pauſania lib. I. cap. 5. pag. 13. ἔστι μὲν Ἱπποθόων Ποσειδῶνος καὶ Ἀλόπης θυγατρὸς Κερκύονος. Et cap. 39. p. 94. ita fabulam referente Ἔστιν Ἀλόπης μνῆμα, ἣν τεκοῦσαν ἹΠΠΟΘΟΌΝΤΑ ἐκ Ποσειδῶνος, ἀποθανεῖν ἐνταῦθα φασὶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κερκύονος.

Ad CAP. CLXXXVIII.

6 BISALTIDIS FILIA] Ovid. VI. Met. 117. *Aries Biſaltida fallis.* Schol. German. Ariete: *Genitum hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis filia.* Unde Loenſis Miſcell. III. 10. *Biſaltis* vel *Biſaltae* putat faciendum. Quod ſic ſatis placet. *Biſaltas* populos Scythiae, ut Servius vult, novit Virgilius III. Georg. 461. Thraciae populi ſunt Cononi cap. 20. & Tzetzae in Lycophron. pag. 73. Macedoniae lib. IV. cap. 10. Nomen habent à Biſalte Solis & Terrae filio. Conſule Stephanum. MUNCK. De *Biſaltis* etiam agit Perizonius ad AEliani lib. V. cap. 11. Verum hic pro *Biſaltidis*, *Biſalti* ſcribendum cenſet Meziriac. ad Ovidii Epiſt. VI. Heroid. pag. 31. a patre nempe *Biſalto*, quam lectionem probat Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. Met. 117.

7 CRUMISSAM] *Cromiuſae* & mox pro *Crumiſſam*, *Cromiuſam.* MICYLL. Micyllus putat *Cromiuſam*, vel *Gromiuſam* legendum. Ego neque hunc, neque illum invenio. Puto autem in reſpectu ad ſequentem fabulam *Croionuſam* legendum, vel Criniſſam ex Strabonis XVII. SCHEFF. Schol. German. *Chrinniſſam* appellat. Loenſis emendat *Criniſſam*, hoc eſt, inquit, arietis inſulam. Ita non deterius ſcriberes *Crioneſum*; ſicut dicuntur *Macaroneſus*, *Hieroneſus*, *Cherſoneſus*, *Peloponeſus*. Certè optimè convenit cum fabulâ. Sed cui nimium à vulgatâ ſcriptura recedere videbitur, ſcribere poterit *Crionuſam.* Sic *Sirenuſae* dicuntur Sirenum inſulae à Lactantio & Ariſtotele. Ἀρσινοῦσα apud Etymol. Auctor. in Σκῦρος. Τρεφὼν illam τοῦ η in ου advertas etiam in aliis. Velut à κρουνῶν eſt ἐννεάκρουνος. Sed αἱμορροοῦσα quae eſt Marco cap. 5. *haemorrhoiſſam* appellat Chryſologus Serm. 36. ut forſan dederit harum fabularum conſarcinator, *Crioniſſa.* Dubitet tamen non nihil aliquis, & omnium optimè ſcribi putet *Crioniſſon.* Sic *Proconiſſos* eſt Sidon. lib. II. epiſt. 2. quae aliis *Proconeſos.* Non accedo. Placet prae omnibus *Crioniſſa.* MUNCK. Idem Mezeriacus ad Epiſt. VI. Ovidii pag. 32. legit *Cromyuſam*, vel *Crommyoneſum.*

8 IPSE AUTEM IN ARIETEM] Lego, *ipſe ſe autem.* Illud *ſe* abſumptum eſt per vocis praecedentis ſyllabam ultimam. SCHEFF. Deeſt *ſe.* Lege, *ſe ipſe*, vel *ipſe ſe*, ut placet Scheffero. MUNCK.

9 CHRYSOMALLUS] Schol. Pindari: (O. Pyth.

IV.

ſomallus, qui Colchos Phrixum vexit. cujus pellem AEeta in luco Martis [1] habuit poſitam, quam Iaſon ſubſtulit.

CLXXXIX. *Procris.*

PROCRIS [2] Pandionis filia. Hanc [3] Cephalus Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum ſtudio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exiſſet, [4] Aurora Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo, ut fallas fidem, niſi illa prior fefellerit. Itaque commutat eum [5] in hoſpitis figuram, atque dat munera ſpecioſa, quae Procri deferret. Quo cum Cephalus veniſſet, inmutata ſpecie, munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora ſpeciem hoſpitis abſtulit. Quae cum Cephalum vidiſſet, ſenſit, ſe ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam inſulam, ubi Diana venabatur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei: Mecum virgines venan-

IV. VS. 430.) *Φυξίῳ γὰρ Διὶ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ Χρυσομάλλου κριοῦ δέρας.* MUNCK.

1 HABUIT POSITAM] H. e. dedicatam. Julius Obſeq. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum à Romanis, donaque in templo poſita.* Vide quae notavi ad illa cap. 3. *Pellem ejus inauratam in templo Martis poſuit.* MUNCK.

Ad CAP. CLXXXIX.

2 PANDIONIS FILIA] Servio ad AEn. VI. 445. eſt *Iphidis* filia. Noſtro cap. 253. *Erechthei.* Quod rectum eſt. Vide Anton. Liberal. cap. 41. Tzetz. Chil. I. 20. Apollod. lib. I. Ovid. VII. Met. 668. Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 320. MUNCK. Erechthei filiam Procrim facit Hellanicus apud Scholiaſtem Euripidis in Oreſte vs. 1650. pag. m. 264. B. item Pauſanias lib. IX. cap. 19. *ὑπὸ τοῦ κυνὸς, ὃν Πρόκριδι τῇ Ἐρεχθέως ἔδωκεν Ἄρτεμις.* Haec Procne vocatur a Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 455. ſed ibi pro *πρόκνην*, *πρόκριν* legas. De fabula vide, quos laudat Meziriac. ad Ovidii IV. Epiſt. Heroid. p. 353. & Meurſii Reliqua Attica cap. 5.

3 CEPHALUS DEIONIS FILIUS] Scribe *Cephalus Deionei*, ex Pauſania. SCHEFF. Infra cap. 270. *Pandionis* filius dicitur. quod corruptum eſſe ex *Deionis* rectè cenſet Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Cl. Schefferus ex Pauſaniâ reponit *Deionei.* Nihil opus erat. Idem enim *Δηΐων*, qui *Δηϊονεύς*. Utroque vocabulo hunc hominem appellat Apollodorus. *Δηΐων* enim audit lib. I. quem lib. II. *Δηϊωνέα* vocat. *Κέφαλος Δηΐονος* eſt etiam Anton. Liberali cap. 41. Callim. Hymn. in Dian. vers. 209. *Καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο.* Schol. *ἤγουν τὴν Πρόκνην.* leg. *Πρόκριν.* MUNCK. De eo Hellanicus apud Schol. Eurip. Oreſt. 1650. & Schol. Eurip. Hippol. 455. P. Leopard. lib. VII. Emendat. cap. 23. & lib. XX. cap. 8. Meziriac. ad Ovidii IV. Ep. Heroid. p. 352. & Interpr. ad Ovid. VII. Met. 672.

4 AURORA] De illâ Apollod. lib. I. *Ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἄρει συνευνάσθη.* MUNCK.

5 IN HOSPITIS FIGURAM] Ovid. VII. Met. 723. *Immutatque meam (videor ſenſiſſe) figuram.* MUNCK.

6 RECEDE DE HOC * TU] *De hoc coetu*, fortaſſe legendum. MICYLL. Veteres habuere, *recede de hoc tu.* Barthius ex ſuis, *recede de hoc coetu.* Forſan ſcribendum, *recede de harum coetu.* Mallem tamen, *recede hoc tu*, ut *hoc* poſitum ſit elliptice, pro *ab hoc loco.* Quomodo apud Plautum in Moſtel: *Non hoc longe Delphium.* SCHEFF. Micyllus volebat, *de hoc coetu.* Nihil puto eſſe verius, quanquam Cl. Schefferus mallet *recede hoc tu*, pro *ab hoc loco.* Ovid. in fabula Calliſtonis lib. II. Met. 465. *Deque ſuo juſſit ſecedere coetu.* Contrarium eſt *recipere in coetum* apud Phaedrum Praefat. Lib. III. MUNCK.

7 CON.

nantur, tu virgo non es, [6] recede de hoc * tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei jaculum, quod nemo evitare posset: & canem Laelapem, quem nulla fera effugere posset: & jubet eam ire, & cum Cephalo [7] concedere. Ea, capillis demptis, juvenili habitu Dianae voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit: quem in venatione superavit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque jaculi esse, petit ab hospite, non aestimans, conjugem suam esse, ut sibi jaculum & canem venderet. illa negare coepit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed si utique, ait, perstas id possidere, [8] da mihi id, quod pueri solent dare. Ille amore jaculi & canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamos venissent, [9] Procris tunicam levavit, & ostendit, se foeminam esse, & conjugem illius: cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, [10] ut observaret, atque inter virgulta delituit. quae virgulta cum Cephalus moveri vidit, [11] jaculum inevitabile misit, & Procrin [1] con-

7 CONCEDERE] *Contendere.* MICYLL. Micyllus in margine, & in erratis Commelinus, *contendere.* Quod omnino probandum. MUNCK.

8 DA MIHI QUOD PUERI SOLENT DARE] Astron. II. 15. *Mercedem petiisse ab eo, quae sine detrimento ejus daretur. Puerile corollarium*, postquam illa multa tam jocosa facta essent, ad postremum quoque pro liberalitate suâ dedisse sibi Photidem gloriatur Apuleius. Martialis IX. 69. *Illud puerile poposci.* Anton. lib. 41. Ἐι αὐτῇ τῆς ὥρας ἐθελήσαι τοῦ ἑαυτοῦ χαρίσασθαι. MUNCK.

9 PROCRIS TUNICAM LEVAVIT] Ita infr. cap. 274. *Quibus Agnodice tunicam allevavit, & ostendit, se foeminam esse.* Petron. *Haec locutus sustuli tunicam Eumolpoque me totum approbavi.* Asconius Argum. Orat. pro Milon. *Et ille sine mora tunicam levaverat.* Tertull. Spect. 21. *Qui in publico necessitate vesicae vix tunicam levet.* Ἀνασύρασθαι τὴν ἀναβολὴν dixit Dionysius Halicarnasseus. Ἀνασύρασθαι πέπλους Orpheus apud Euseb. Praep. lib. II. pag. 42. Ἀνασύρασθαι τοὺς μηροὺς Tzetzes in Lycophron. pag. 202. *Reducere vestem* Auson. epist. 4. Confer Casaub. not. ad Hipparchiam Laert. p. 88. MUNCK.

10 UT OBSERVARET] Intellige de observatione insidiosa, quam *observantiam* nominat Astron. II. 42. Ter. Andr. I. I. *Observes filium quid agat.* Quae verba opportunè quoque adducit Servius ad IV. Georg. 212. ut probet *observare* interdum idem esse, quod *callidè advertere.* Donatus: *Observatio in duabus rebus est, in obsequio & speculando.* Martial. lib. VII. 51. *Num quid Nympharum notos observat amores?* Ovid. II. Met. 544. *Dum vel casta fuit vel inobservata.* Ita *servare* Plautus accipit Asin. IV. I. *Tuus servus servet, Veneri eas det, an viro.* *Custodire* apud Quintil. Decl. V. *Tu custodies utrum frequentius osculer.* & XVIII. *Hujus suspiria oculosque custodi.* Nec aliter τηρεῖν Graeci interdum. Consule Gatak. de stylo Novi Instrum. cap. 17. Eleganter Theano epist. ad Nicostr. Γαμετῆς ἀρετή ἐστιν οὐχ ἡ παρατήρησις τἀνδρὸς, ἀλλ' ἡ συμπεριφορά. Nobilis est locus Gen. III. 15. Αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. Corrigit Isaacus Vossius, vir undequaque doctissimus, τερήσει & τερήσεις. Chr. Schotanus praeceptor quondam meus τειρήσεις, à τειρέω per μεταπλασμὸν pro τείρω, *vexo, contero.* Non putem posterius membrum ullâ indigere ἐπανορθώσει. Vetus sanè interpres jam olim legit τηρήσεις, cum vertat, *Tu insidiaberis calcaneo ejus.* Psalm. LVI. 6. Τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Insidiose scilicet, ut Psalm. LXXI. 10. Φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου. Confer Donat. ad Prolog. Adelph. Hesiod. Ἔργ. α. Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα. MUNCK. Eurip. Oreste vs. 1220. Φύλασσε δ', ἤν τις - - - - Ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ. AElian. lib. II. V. H. cap. 17. οἱ Μάγοι προσέταξαν τῶν εὐνούχων τινὶ - - ΦΥΛΑ'ΞΑΙ τὸ Ὠχον, τῆς τραπέζης παρατεθείσης, τίνι πρῶτον τῶν παρακειμένων ἐπιχειρεῖ. Καὶ ὁ μὲν εἰστήκει ΤΗΡΩ͂Ν τοῦτο. & ita alii.

11 JACULUM INEVITABILE] Quod proverbio prae-

[1] conjugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium [2] Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

CXC. *Theonoe.*

[3] THESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem [4] à mari piratae rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem, filia amissa, inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula est conjectus ibi, ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem, patre & sorore amissis, [5] Delphos petit, an eorum foret investigatio. Tum Apollo respondit: [6] Pro meo sacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe, sorte audita, capillos totondit, atque pro juvene sacerdote circum terras exit investigatum. Quae cum in Cariam devenisset, & Theonoe eam vidisset, aestimans, sacerdotem esse, in amorem ejus incidit, jubetque ad

praebuit originem, Πρόκριδος ἄκοντα. Vide Eustath. ad Odyss. p. 440. A Minoe jaculum hoc & canem accepisse narrant Anton. Liberal. cap. 41. & Eratosthenes Καταστ. cap. 33. Περὶ τούτου, inquit hic, ἱστορεῖται, ὅτι ἐστὶν ὁ δοθεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ μετὰ τοῦ δράκοντος, (leg. ἄκοντος) ἀμφότερα δὲ ταῦτα Μίνως ἔλαβε, καὶ ὕστερον ὑπὸ Πρόκριδος ὑγιασθεὶς ἐκ νόσου ἐδωρήσατο αὐτῇ. MUNCK.

1 CONJUGEM SUAM INTERFECIT] Non dissimile fuit fatum Leuconae, quae à mariti canibus lacerata periit. Parthen. cap. 10. MUNCK. Vide plura de Cephalo apud Pausan. lib. I. c. 37. p. 91.

2 ARCHIUM] *Arcesium*, ut Homer. & Ovid. MICYLL. Micyllus ex Homero & Ovidio *Arcesium* emendat. SCHEFF. *Arcesium* recte corrigit Micyllus ex Hom. & Ovidio. Adjungere illis potes Apollod. lib. I. Eustath. ad Hom. Odyss. p. 197. Vide porro notas ad cap. 173. MUNCK. Ita etiam legendum observavit Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. p. 13.

Ad CAP. CXC.

3 THESTOR MANTIS] Veteres illud *mantis* non agnoscunt. Nec repudio tamen. Est autem a Graeco μάντις. SCHEFF. Quos veteres illud *mantis* non agnoscere dicat Schefferus, ignoro. Certe Micyllus, qui princeps has fabulas publicavit, agnoscit. Cicero de Divin. *Divini sacerdotes, quos mantes vocant.* MUNCK. Fuit & alia Theonoe Protei filia, de qua Conon narrat. VIII. apud Photium pag. 427. cujus mater una Nereidum fuit. Eurip. Helen. vers. 325.

4 A MARI] Volui antehac *ad mare*, & referre ad τὸ *ludentem*, non quod syntaxis illa, cujus exempla sexcenta apud alios reperire est, me offenderet, sed quod tautologiam quandam resipere videantur ista *à mari piratae*. Piratas enim cum dicis *maritimos praedones*, ut eos appellat Arnob. lib. VI. intelligis. Nunc dubito, cum videam Graecis πειρατὰς etiam χερσικοὺς quoslibet κακούργους & λῃστὰς appellare. Vide Hesych. in Πειρατάς. Οἱ ὁ apud Job. cap. XVI. 9. Βέλη πειρατῶν. Adde Hos. VI. 9. Gloss. Cyrill. Πειρατὴς, *praedo*. MUNCK. Optimos ita locutos docebunt Observationes Miscellaneae Oct. Nov. & Dec. 1734. pag. 214. ut hic auctor *piratas a mari* sive maritimos, ita Florus lib. IV. cap. 8. dixit *piratas navales*, si sana ibi sit vulgata lectio. Quidquid sit, hic nihil mutari debet; non fugit enim Nostrum propria vocis graecae significatio & ideo *a mari* addit, ut piratas a praedonibus distinguat. Audiamus Schol. verbum πειρᾶσθαι, quod de Ixione furtivas Junonis nuptias ambiente adhibetur, explicantem ad Pindari O. Pyth. II. vs. 55. τὸ γὰρ ἐπειρᾶτο, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ ἐστιν. σημαίνει δὲ, τὸ ἐνήδρευεν. οὕτω γὰρ καὶ ΠΕΙΡΑΤΑ'Σ τοὺς κατὰ πέλαγος λῃστὰς λεγόμεθα. κυρίως δὲ, ΤΟΥ'Σ 'ΕΝ 'ΟΔΩ͂ι ΚΑΚΟΥΡΓΟΥΝΤΑΣ. Παρ' ὃ δὴ, καὶ ὁδουροὺς αὐτοὺς λέγουσιν. Vide ibi cetera. & vox πεῖρα explicatur ab eodem Scholiaste ad O. Nem. IX. vs.

ad se perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem, quia foemina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, jubet, sacerdotem includi in cubiculum, atque [7] aliquem ex ergastulo venire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur senex Thestor, inprudens ad filiam suam, * [8] quam Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitium venisse, ut sibi scelus imperaretur. quod ille in se cum convertisset, & vellet ipsum se interficere, Leucippe, audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quae ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Thestorem in adjutorio vocavit. Theonoe, patris nomine audito, indicat, se filiam esse ejus. Icarus autem rex, agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

CXCI.

vs. 67. per τὴν λῃστρικὴν ἐπίθεσιν. Schol. Sophocl. Ajac. vs. 1. docet hanc vocem Attice notare δόλον καὶ τέχνην. ad vs. 290. explicat per ὁδὸν, πορείαν. ubi Sophocles de insano Ajacis molimine agit. Jam vero verbum πειρᾷν de amatorum & amicarum inlecebris proprie adhiberi docent Euripides in Cyclope vs. 577. Schol. Aristophanis in Equit. vs. 514. & Pind. O. Nem. v. vs. 54. Hinc ad alia transfertur. Πειρᾷν ἐπέεσσι dixit Apollon. Rhod. III. Arg. 179, 185. De eo, qui lapide Lydio aurum explorat Pind. O. Pyth. x. vs. 105. Media verbi forma cum genitivo notat cujuscunque rei periculum facere, incipere. Vide Schol. Homeri Iliad. Θ. vs. 18. Scholia inedita Sophoclis in Electra vs. 470. Πτερύγων πειρώμενοι dixit Theocrit. Idyll. xv. vs. 122. Πειρᾶται μάχας Pind. O. Nem. I. vs. 66. Πειρώμενον ἀγωνίας. Pindar. Od. Olymp. II. vs. 94. Μασσαγετέων πειρηθῆναι. Herodot. lib. I. cap. 206. & lib. II. cap. 163. Πειρήσεσθαι ἔμελλον ἀλλήλων. Hinc Apollonius Rhodius lib. I. vs. 114. de navibus Ὅσσαι ὑπηρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης. & Dionys. Perieg. vs. 907. Οἱ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης. passive πεπειρᾶσθαι pro perfectum esse, ad finem perductum esse. Vide Schol. Sophoclis in Trachin. vs. 587. Sed jam nimii sumus. Ex hisce τοὺς πειρατὰς videmus non proprie sed per metaphoram pro maritimis praedonibus fuisse positos a Latinis: imo ab ipso Cicerone *praedones* contra pro piratis adhibentur, ut adnotat Celeb. J. Broukhusius ad Tibull. II, VI, 21.

5 DELPHOS PETIT] Plenius loquitur cap. 67. *Delphos profectus est sciscitatum.* Quod postremum vocabulum non malè heic insereretur. MUNCK. Quamvis alibi plenius legatur *Delphos profectus est sciscitatum*, vix tamen postremam illam vocem inserendam credere ausim. Dictys Cret. II. 26. . . *tumultus oritur, scilicet* . . *domum* . . *eversum iri*, n. clamantium. Tacitus Ann. I. 41. *Progrediuntur contuberniis, quis ille flebilis sonus.* scil. sciscitantes. Cato in Fragm. Hist. ex Festo: *propterea quod complures venerant*, (nuntiantes) *AEtolos pacem velle.* Vide Perizon. ad Sanct. IV. 5, 7. & alios alibi. WOPKENS.

6 PRO MEO SACERDOTE] H. e. induta ejus personâ, ut rectè explicat Barthius Adv. x. 20. Sic cap. 24. *Ipsa ad Peliae filias pro sacerdote Dianae venit.* MUNCK.

7 ALIQUEM EX ERGASTULO] Servum de ergastulo, ut loquitur Justinus lib. I. cap. 6. MUNCK.

8 QUAM THEONOE] *Quem Th.* MICYLL. Sic volebat Micyllus. Veteres editiones habebant, *quam*, quod non debebat mutari. Est enim sermo de Leucippe. Theonoe non agnovit eam esse Leucippen, filiam Thestoris, multo minus sororem suam, sed putavit, esse juvenem sacerdotem. SCHEFF. *Quem* conjecit Micyllus. Atque ita sententia esset, *quem patrem esse suum Theonoe non agnovit.* Cl. Schefferus retinet τὸ *quam*, & accipit de Leucippe. MUNCK.

CXCI. *Rex Midas.*

[1] [2] MIDAS rex Mygdonius filius [3] Matris Deae, [4] à Timolo * sumptus eo tempore, quo Apollo [5] cum Marsya vel Pane fistula certavit. quod

Ad CAP. CXCI.

1 MIDAS REX MYGDONIUS] Quid hic est, *Mygdonius*? An *Mygdoniae* scribendum? vulgo Phrygiae rex dicitur? Nempe Mygdonia pars magnae Phrygiae. Vide Stephanum. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Mygdoniae*. Non opus est. Justin. lib. v. 6. *Rex Cyprius*. 11. cap. 3. *Vexoris rex AEgyptius*. Nepos Iphicrate cap. 2. *Regi AEgyptio bellum inferre*. Hannib. cap. 10. *Pergamenus rex Eumenes*. Jul. Firmicus in de E. P. R. *Filius scilicet regis Cretici*. Vellejus 11. 18. & Solin. cap. 7. *Rex Ponticus*. Isidorus Orig. lib. IX. cap. 2. *Iason Peliaci regis frater*. Puto legendum, *Iolciaci*, vel *Peliae Iolci*. Sed errat Isidorus. Pelias enim non frater, sed patruus erat Iasonis. MUNCK. Hic loquendi modus in aliis etiam locum habet. Horatius lib. 1. O. 4. vs. 17. dixit *domus exilis Plutonia*. ubi Cl. Bentleum consule. hunc mutuati sunt a Graecis, Eurip. Iphigen. Aul. vs. 767. Εἰρεσίᾳ πελάζῃ Σιμουντίοις ὀχετοῖς, *remigatione adpropinquaverit ad Simoentis alveos*. in Supplic. vs. 656. Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον *Ismeni ad ripam*. in Rheso vs. 258. Ἀγαμεμνόνειον κάρα, *caput Agamemnonis*. in Bacchis vs. 1043. λέπας κιθαιρώνειον *jugum Cithaeronis*. In Helena vs. 1132. πετρίναις ῥιπαῖσιν *saxorum jactibus* vs. 1140. Αἰγαίαις τ' ἐναλίοις ἀκταῖς, *& AEgaei maris littoribus*. Theocrit. Idyll. VII. vs. 148. Παρνάσιον αἶπος, *Parnasi montis cacumen*. Apollon. Rhod. 1. Arg. vs. 162. κλῆρον Ἀφειδάντειον Schol. explicat recte per τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. ad vs. 712. κούρη Θοαντιὰς, *Thoantis filia*. Lycophron. Alex. vs. 56. Τευταρείοις πτερώμασι, *Teutari telis*. vs. 97. Φερέκλειοι πόδες, *Pherecli pedes*. Sic τῶν Θυεστείων ῥακῶν explicat Schol. Aristophanis in Acharn. vs. 432.

2 REX MIDAS] Gordii filius vocatur ab Herodoto lib. 1. cap. 14. a Pausania lib. 1. cap. 4. pag. 12. a Justino lib. XI. cap. 7. & Curtio lib. III. cap. 1. Vid. Periz. ad AElian. IV. V. H. 17. E. Satyrorum genere fuisse Midam finxit fabulosa antiquitas. Vid. Philostrat. lib. VI. de Apoll. Tyan. cap. 27. Mater ejus dicitur esse *Mater Dea*. De *Matribus Deabus* vide G. Cuperum in Marmor. Antiq. pag. 264, 265, 266. inprimis Rhea, sive Cybebe, sive Terra, seu Ceres, (quae etiam *Mater Magna* dicitur. Vide Eximium Virum in Vanno Critica cap. 10. p. 532, 533.) vocabatur *Mater Dea*. Consule Cl. Oudendorp. ad J. Obsequentem cap. 104. Si tamen retinere velis *Mater Idaea* per me licet, hoc nomine in Phrygia fuit culta, ut & *Jupiter Idaeus*, cui aram posuit Midas apud Plutarch. Parall. Tom. II. p. 306. De *Matre Idaea* vide, quae ex Strabone notat Vossius lib. 1. Idololatr. cap. 20. Qui duo inde junguntur a Virgilio VII. AEn. 139.

Idaeumque Jovem, Phrygiamque ex ordine Matrem
Invocat.

Sed majus ulcus hic sedet, quod sine codicum ope sanari nequit. Auctores enim, quos mihi consulere licuit, de Midae matre silent. Duos Midas in Phrygia regnasse e Petavio de Doctrina Temporum docet Menagius ad Diogenis Laertii lib. 1. §. 90.

3 MATRIS DEAE] Non dubito, quin emendandum sit, *Matris Ideae* Lucretius lib. II. *Idaeam vocitant matrem*. SCHEFF. *Matris Deûm* vel *matris Idaeae* legendum. Quorum posterius Scheffero probatur, cui nos libenter accedimus. Epit. Liv. lib. 29. *Si mater Idaea deportata Romam esset*. Minucius Felix: *Testis mater Idaea*. Juvenal. Sat. XI. 192. *Idaeum solenne colunt*. Schol. *De Ida matre Deûm*. Lege *Idaea*. Lactant. lib. II. cap. 7. *Cum ex libris Sibyllinis Idaea mater esset accita*. Atque ita mater Deum non Latinis tantum, sed & Graecis cognominatur. Vide Apollon. lib. II. 1127. Eurip. Orest. 1456. & ibi Scholia. unde intelliges in Etym. Magno esse scribendum Ἀνταία, ἡ Ῥέα pro Ἀντία. Vide & Hesych. in Ἀνταία. *Idaea Ops* est Tibullo lib. 1. eleg. 4. *Deorum mater Idaea* Cypriano Tract. 4. *Alma parens Idaea Deûm*. Virg. AEn. X. 242. Nimirum eadem est, quae terra, quam Cybelen alias appellant. Noster cap. 274. *Midas Cybeles filius Phryx*. Absolutè *matrem* vocat Virg. Georg. IV. 64. *Tumultusque cie, & matris quate cymbala circum*. Κυβήβην eam divam dixit Hipponax. Tzetzes ad Lycophron. p. 175. Ὁ Ἱππῶναξ Κυβήβην τὴν Ῥέαν λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι. ἔστι δὲ καὶ πέλεκυν. Unde intelligis, quid Hesychius velit: Κυβηλίς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. muta accentum & scribe Κύβηλις. Pol-

quod cum [6] Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marſyae potius dandam. Tunc Apollo indignatus, Midae dixit: Quale cor in judicando habuiſti, tales & auriculas habebis. [7] quibus auditis, effecit, ut aſininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, [8] Silenus aberravit. [9] quem Midas exceptum hoſpi-

Pollux lib. v. cap. 13. Ἴσως δὲ καὶ τυρόκνηστιν, ἣν Κύβηλον καλοῦσιν. leg. Κύβηλιν. Vid. Etymol. in Ἀγερσικύβηλιν. Lactant. Argum. lib. x. Met. fab. xi. *Deae matri ex illo leones ſubjecti ſunt.* Leg. *Idaeae.* MUNCK.

4 A Timolo * sumptus] Videtur nonnihil deeſſe. MICYLL. Poſt haec verba putant lacunam eſſe. Mihi aliter videtur, & deeſſe quaedam poſt praepoſitionem *a*, exempli cauſſa, *a Marſya & Apolline cum Timolo judex ſumptus eo tempore.* Poſſis tamen credere, omnia hic dici breviter, ut nonnunquam apud noſtrum fit, & *ſumtus* explicare per *aſſumtus*, ad ferendum una judicium videlicet. Nec *Timolo* aptum. Scribi enim debet *Tmolo*, quod vel ex Ovidio eſt clarum, & ſic ponendum in ſequentibus. SCHEFF. Volui antehac *à Tmolo judex ſumptus*, nempe ut de ſuo judicio judicaret. Nunc verius puto, *cum Tmolo judex ſumtus*, vel potius *à Tmolo aſſumtus.* Quomodo vulgatam lectionem explicari poſſe Cl. Schefferus putat. quanquam hoc iſta fabula, ut ab aliis narratur, non habet. Tantummodo adfuiſſe in illo certamine volunt. Ovid. *Aderat nam forte canenti.* De *Timolo* dubito tamen, an quicquam ſit mutandum. Quem enim Τμῶλον Heſych. *Tmolum* Met. xi. 155. vocat Ovid. *Timolus* appellatur ab eodem lib. vi. 15. *Deſeruere ſui nymphae vineta Timoli.* Imo & xi. vers. 86. *Sui vineta Timoli Pactolonque petit.* Plinius lib. v. cap. 29. *In latere Tmoli montis, qui ante Timolus appellabatur.* Sed *Tymolus* potius ſcribendum. Τυμῶλος enim Graecis eſt. MUNCK. Graecis etiam *Tmolus* ſive Τμῶλος dicitur. vide Dionyſ. Perieg. vs. 831. Herodot. lib. i. cap. 93. πάρεξ τῶν ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένων ψήγματος, unde Euripides in Bacchis, qui de eo vs. 55. & 463. agit, vs. 154. dicit Τμώλου χρυσορόου. Adde Strabon. lib. xiii. pag. 928. Item Schol. Sophoclis Philoctet. vs. 392. Πακτωλὸς ποταμὸς Λυδίας. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου τοῦ ὄρους διὰ τοῦ Πακτωλοῦ καταφέρεται. Etiam ab Homero Iliad. B. in Catal. vs. 373. Τμῶλος vocatur. Vides a ſolutae & ligatae orationis ſcriptoribus promiſcue *Tmolum* dici, eodem igitur redit, quomodo ſcribatur *Tmolus* an *Tymolus.* Cave tamen ſcribas *Timolus.* Vide Cl. Burm. ad Ovidii vi. Met. vs. 15.

5 A Marsya vel Pane] Poſterius verum eſſe docet nos Ovidius lib. xi. fab. 4. Pan fiſtula, judice Tmolo, cum Apolline certavit: Marſyas autem tibiis, judicibus Muſis, ut noſter ipſe retulit cap. 165. Sed Fulgentius lib. iii. cap. 9. hoc poſterius certamen ſub judice Midâ initum narrat, eumque tunc, quod Marſyae victoriam adjudicaret, aſininis auribus depravatum. MUNCK. De aſininis Midae auribus fabulam explicant Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 287. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1401. Athenaeus lib. xii. cap. 2. pag. 1516. Celeb. J. Perizonius ad AEliani lib. iii. V. H. cap. 18. n. 2. qui n. 3. quis fuerit *Silenus*, docebit, cui adde Daviſ. ad Ciceron. lib. i. Tuſcul. Quaeſt. c. 47. Item Nicephorum, quem laudat Celeb. P. Burm. ad Ovidii xi. Met. vs. 179. Eidem fere ἀκρισίας crimini adfinis fuit Manidas, Chalcidis in Epiro rex, Heſiodum Homero praeferens. Philoſtrat. cap. xviii. Heroicon. §. 2. in fine. De Mida Philoſtrat. in Iconib. pag. 796. De Spurio Midae filio Lityerſa Athenaeus lib. x. c. 3. p. 415.

6 Timolus] *Tmolus.* MICYLL.

7 Quibus auditis] H. e. quibus a Mida auditis, ſeu, poſtquam haec Midas audiviſſet. Verum neſcio, an non legendum ſit, *quibus editis* h. e. quibus verbis prolatis, poſt quae verba. SCHEFF. Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe, *quibus editis*, hoc eſt, *quibus dictis.* MUNCK.

8 Silenus aberravit] Theopompus Silenum crapulâ madentem, & ex ea ſoporatum à Midae regis paſtoribus apprehenſum refert apud Servium ad Ecl. vi. Narrat idem eandem fabulam ad lib. x. vers. 142. & Conon cap. i. apud Photium. Baccho Silenum aufugiſſe ſcribit Lactant. Argum. lib. xi. Met. fab. 3. Reſpexit fabulam hanc Tertull. de Anim. cap. 2. *Silenum Phrygem, cui à paſtoribus perducto ingentes aures ſuas Midas tradidit.* MUNCK. Philoſtratus lib. vi. c. 27. de Apoll. Tyan. Pauſanias lib. i. cap. 4. p. 12. & Theopompus referunt Midam Phrygium vino diluiſſe Antiochiae fontem, quum Silenum ebrium capere vellet. Vide Athenaeum lib. ii. cap. 6. pag. 45. Alia de Mida ac Sileno narrat Plutarchus de Conſolat. ad Apollon. T. ii. pag. 115. De Silenis Pauſan. lib. i. cap. 23. pag. 54. Perizon. ad AElian. iii V. H. 40.

9 Quem Midas exceptum] *Exercitum.* MICYLL.

hospitio liberaliter accepit, [1] atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midae Liber pater ob beneficium, [2] deoptandi dedit potestatem, ut quidquid vellet, peteret à se. [3] Quo Midas petiit, ut quidquid tetigisset, aurum fieret. quod cum inpetrasset, & in regiam venisset, quidquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut sibi [4] speciosum donum eriperet. Quem Liber jussit in flumine Pactolo se abluere. cujus corpus [5] aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc [6] Chrysorrhoas adpellatur in Lydia.

CXCII. *Hyas.*

ATLAS ex [7] Pleione sive Oceanitide duodecim filias habuit, & filium

CYLL. Imo, *exceptum*, quomodo habuere veteres, licet male trajecto vocabulo. SCHEFF. Ita transposui vocabula, postulante id orationis contextu. Monuit in erratis Commelinus, & Barth. Adv. lib. x. cap. 20. MUNCK.

1 ATQUE DUCEM DEDIT] Non Silenum, sed Sileno. Itaque suspicor scribendum, *atque ducem ei dedit.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *Ducem ei dedit.* Ego vix audeo sollicitare ista. Vide not. ad cap. 77. MUNCK.

2 DEOPTANDI DEDIT POTESTATEM] Lactant. Argum. lib. XI. fab. 3. *Optandi veniam dedit.* MUNCK.

3 QUO MIDAS PETIIT, UT &c.] Forte *A quo Midas* &c. ut Fab. CCLVII. *A quo Moerus petiit tridui commeatum. ut* &c. WOPKENS.

4 SPECIOSUM DONUM] *Damnum.* Ovid. in hac fab. XI. Met. 133. *Sed miserere, precor, speciosoque eripe damno.* MUNCK.

5 AQUAM CUM] Rectius *aqua*, ob sequentia. Heinsius. MUNCK. *Aqua* volebat Heinsius; sed alterum optime vindicat Oudendorpius ad Jul. Obseq. c. LX. p. 45. Consule sic etiam quae nos ad Cicer. N. Deor. II. 57. omninoque quae Munckero jam notata ad Fab. VIII. Fab. LXXVII. WOPKENS.

6 CHRYSORRHOAS] Apud Stephanum in voce *Μάσαυρα* est *χρυσαόρας.* Nihil tamen hic mutandum. Nam eodem modo legitur & apud Plinium, ipsumque nostrum infra cap. 242. quanquam de isto loco possit dubitari, ut ex notis ibi liquet. SCHEFF. Vide Eustath. in Dionys. vs. 830. Maussac. in Plutarch. de Flum. p. 251. MUNCK. Schol. Apollon. Rhod. lib. IV. vs. 1300. Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν Χρυσοῤῥόας λεγόμενος. De eo vide & Criticos ad Sophoclis Antigonen vs. 1049. Tzetzes ad Lycophron. vs. 1352. de hoc fluvio dicit Πακτωλὸς δὲ ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν πρὶν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕελον. De hoc etiam Philostratus de Ap. Tyan. lib. VI. c. 37. cum Olearii nota, & Athenaeus lib. V. c. 8. p. 203. De variis fluviis, Chrysorrhois consule Munck. ad fab. 242. Haec vero fabula originem suam forsan debet historiae, quam refert Plutarchus in Parallelis pag. 306. Tom. II. qui Midae mortem describit in de superstitione pag. 168. prope finem, cui adde Strabon. lib. I. pag. 106. & Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. Sect. 90.

Ad CAP. CXCII.

7 PLEIONE SIVE OCEANITIDE] Legendum fortassis *ex AEthra Oceanitide*, ita enim Graecus auctor Timaeus habet. MICYLL. Micyllus: *Legendum fortassis ex AEthra Oceanitide, ita enim Graecus autor Timaeus habet.* Probo, si post *sive* ista putat inserenda. Nam de Pleione uxore Atlantis alii quoque testantur. Ipseque docet Ovidius lib. V. Fastor. SCHEFF. Notat in margine Micyllus: *Legendum fortassis ex AEthrâ Oceanitide. Ita enim Graecus auctor Timaeus habet.* Probo cum Scheffero, si τὸ *AEthra* post τὸ *sive* inseratur. Habere hoc Micyllum, ut ne planè heic asymbolus sim, moneo ex Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 486. Invenies eandem historiam apud Proclum in Hesiod. p. 97. ed. Heins. Confer Astron. II. cap. 21. MUNCK. Consule J. Perizon. Animadv. Histor. cap. IX. pag. 399, 400.

8 VEL

lium Hyantem: quem ab apro [8] vel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu consumptae sunt. Ex his quinque primae inter sidera relatae, locum habent inter cornua tauri, [9] Phaesyla, Ambrosia, Coronis, Eudora, [10] Polyxo, quae à fratris nomine adpellantur [11] Hyades, easdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literae positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod, cum oriantur, pluvias efficiant. est autem Graece [12] hyin pluere. Sunt, qui existiment, ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus [13] ex insula Naxo ediderat. Caeterae sorores postea luctu consumptae, [14] sidera facta sunt: & quia plures erant [15] Pleiades dictae, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se conjunctae, quod est [16] plesion: [17] ideo autem confertae sunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, [18] sex, an septem existi-

8 Vel leone] Ab aspide occisum modo laudatus Timaeus tradit. MUNCK.

9 Phaesyla] Mallem *Phaeola* ex Hesiodo. SCHEFF. Schefferus malle se *Phaeola* ex Hesiodo ait. Atqui Hesiodo est Φαισύλη. Suspicor operas injuriam fecisse viro doctissimo. Corruptè Astron. II. 21. *Pedile* appellatur. Sed *Phaesyle* rectè correxit Soter, qui illa Astronomica edidit anno 1534. Coloniae. Αἰσύλη est Scholiastae, & Eustath. ad Iliad. Σ. p. 1212. MUNCK.

10 Polyxo] Rectè. Ea enim est Πολυξὼ Hom. Scholiastae. Malè scrib. in Astron. *Polisso*. Corrige *Polyxo* cum Sotere. Pro hac postrema & Ambrosia ab Hesiodo in libro Astrico recensentur Κλέεια & Φαιὼ apud Theonem ad Arat. pag. 153. quam pro *Phileto* Hygin. in Astron. est restituenda cum Sotere. Longe illis alia nomina dat Schol. Theocrit. ad Idyll. XIII. 25. MUNCK. Plures fuere hujus nominis feminae. Consule Inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 78. & 79.

11 Hyades] Unde id nominis habeant, non convenit inter veteres. Vide Astron. II. 21. Gellium XIII. 9. Schol. Hom. & Eustath. loco modo laudato. Servium ad I. Georg. 138. & AEn. I. 748. Etym. in Ὑάδες. Tzetz. in Hesiod. Ἔργ. β. pag. 128. ed. Heins. Theon. in Aratum pag. 25. ed. Londin. MUNCK. Adde Jac. Nic. Loensem lib. VIII. Epiphyll. cap. 18. & Nic. Heins. ad Virgil. III. AEn. 516.

12 Hyin] Ὕειν. MICYLL.

13 Ex insula naxo ediderat] Barthius legendum existimat: *ex insula Naxo edicto ejecerat*. Mihi omnia videntur integra. *edere* compositum est pro simplici *dare*. Hoc autem idem ac compellere. Quomodo usurpatur in *dare quem in fugam*. Sicut ergo *dare in fugam*, ita *dare ex insula quem*, & *edere ex insula*, i. e. extra dare, ejicere. SCHEFF. Barth. *edicto ejecerat*. Ego cogitaveram *exegerat*. Schefferus retinet τὸ *ediderat*, & explicat *ejecerat*. Sane *edere* pro relegare potuit usurpasse, ut *dare* pro ablegare Fulg. III. 7. MUNCK.

14 Sidera facta sunt] *Factae sunt* Nob. Heinsius. MUNCK.

15 Pleiades dictae, nonnulli] Distinctio prava, nam post *dictae*, punctum est collocandum. SCHEFF. Consule Etym. Auct. Hyg. Astron. II. 21. Homer. Schol. loco praedicto. Eustath. ad Odyss. P. 475. ed. Basil. Hesiod. Schol. ad Ἔργ. β. p. 92. & 96. ed. Heins. Virgil. Schol. Serv. ad AEn. I. 748. ubi corruptè eas *Priadas* & *Prionis* filias dici animadverteres. Gloss. Philox. *Virgiliae*; Πλειάδες· Malim *Vergiliae*. Adde Isidor. Orig. lib. III. cap. 70. MUNCK.

16 Plesion] Πλήσιον. MICYLL.

17 Ideo autem] *Ita*. MICYLL. Barthius existimat, scribendum, *adeo autem*. Mallem ego credere, trajectas voces, & hic collocandum *ita*, quod paulo post sequitur, ejusque loco *ideo*, quod hic est. Etiam nova periodus hic inchoanda. SCHEFF. Barthius, *adeo autem*. Quod probo. MUNCK.

18 Sex an septem existimentur] Sex enim tantum conspiciuntur. Schol. Pind. in Nem. B. (vers. 17.) Αἱ γὰρ Πλειάδες κατὰ τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. IV. Fast. 169. Quod sex tantum conspiciantur, inde & κοινῶς ἑξάστερον λέγον), ut narrat Tzetzes in Hesiod. p. 94. MUNCK. Consule Athenaeum lib. XI. cap. 12.

1 Ste-

existimentur. Earum nomina haec sunt. Electra, Alcyone, Celaeno, Merope, [1] Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant adparere, [2] propter Dardanum amissum, Trojamque sibi ereptam. alii existimant [3] Meropen conspicere erubescere, quia mortalem virum acceperit, cum caeterae deos haberent. ob eamque rem [4] de choro sororum expulsa, moerens [5] crinem solutum gerit, quae [6] cometes adpellatur; [7] sive longodes, quia in longitudinem producitur: sive [8] xiphax,

1 Sterope] Apud Pind. Schol. in Nem. B. quidam Ἀστερόπην eam appellat, quae Arato, Apollodoro, Eratostheni, Scholiastae Homeri, Servio, aliisque est *Sterope*. Sed *Asteropen* vocat etiam German. Scholiast. Pleiadibus: *Cum Marte*, inquit, *Asterope, ex qua OEnomaus*. Accedit illi Diodorus lib. III. pag. 194. Sterope ergo & Asterope eadem est. MUNCK. De variis Pleiadum nominibus Schol. Pindari O. Nem. II. vs. 17. Schol. Theocriti Idyll. XIII. 25. Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. Met. 173. fuit & alia Sterope Pleuronis & Xanthippes filia Apollodoro lib. I. pag. 31. & eadem pag. Parthaonis & Eurytes filia.

2 Propter Dardanum amissum] Qui ejus erat filius. Vid. cap. 155. Schol. Hom. Φησὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ (leg. τοῦ) κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθα καλησίεσθαι διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ γενέσθαι ἕξ. Idem habes apud nostrum Astronomico, Ovid. IV. Fast. Quint. Calabr. lib. XIII. Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. Avien. Pleiadibus. Proclum in Hesiod. p. 79. ed. Heins. qui & ἀλώπεκα illam dictam narrat ibi τὸ ζυγόλωρον ἐσθίουσαν. Vide locum. Servius ad I. Georg. 138. *Sunt autem septem, Taygete, Arcyone, Celaenis* (leg. *Alcyone, Celaeno*) *Sterope, Merope, Electra, quae excisum* (malim *occisum*) *filium dolens, lucere desiit.* MUNCK.

3 Meropen conspicere erubescere] *Conspici*. MICYLL. Micyllus, *conspici erubescere*. Barthius *conspici se erubescere*. Mihi nulla opus mutatione videtur. Nam illud *conspicere* debet ad praecedens *Electram* referri, hoc modo: alii existimant Electram erubescere conspicere Meropen, ac iccirco negant Electram comparere. Electra dicitur non comparere, ejusque rei caussa datur duplex, non Merope. SCHEFF. Barth. *conspici se erubescere* ex MS. quod probo. Schol. Arati pag. 134. Φησὶ φεύγειν τὴν Ἠλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομένειν ἰδεῖν τὸν ἥλιον ἁλισκομένην. leg. τὴν Ἴλιον. Diversas refert opiniones de obscurata illa stella. Electram illam esse quidam voluerunt, de qua jam vidimus; alii Meropen, de qua Hellanicus apud Hom. Scholiast. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι συζευχθῆναι, διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Adde nostrum Astron. II. 21. Eratosth. cap. 23. Καθώς. Avienum & German. Schol. Pleiadibus. Corrigam in transitu Servium, apud quem ad I. Georg. 138. legitur vulgo: *Quidam Steropen volunt non apparere, quod sola è sororibus cum Sisypho mortali concubuit.* Leg. *Meropen*. Alii Meropen Hyperocho nupsisse tradiderunt, & ex eo genuisse OEnomaum, ut ad Lycophron. Tzetzes annotavit. MUNCK. Variae fuere Meropae. Inter alias fuit Merope Cebrenis filia, uxor AEsaci. Vide Tzetz. ad Lycophron. vs. 228. etiam Erechthei filia Daedali mater. Plutarch. in Theseo pag. 8. D. OEnopionis filia Nostrum Astron. Poet. II. 34. Diversa ab his Merope Sisyphi uxor, quae Atlantis filia fuit. Apollodor. lib. I. pag. 41. Jam saepius vidimus, plures fuisse ejusdem nominis heroas & heroinas, qui ideo saepius ab ipsis Auctoribus confunduntur. Moris erat apud Graecos nomina infantum non semper ab avis, aut majoribus repetere, sed infantes suos etiam adpellare ab inlustribus viris aut feminis, sperantes, suos liberos ejusdem fore indolis: hinc sexaginta dicuntur fuisse Achilles in Graecia inlustres ab Achille gigante nominati. Qua de re videndus Pt. Hephaestio lib. VI. apud Photium pag. 488, 489. qui Achillem Pelei, & Achillem Thetidis diversos fuisse docet. Hinc certe etiam Alexander Macedo, licet ad Herculem verum referre dicatur paternum genus, filio suo e Barsine suscepto Herculis nomen dedit. Vide Interpr. ad Lycophron. vs. 801. Aut jam adultae aetatis hominibus dabantur cognomina inlustrium virorum ac feminarum, qui iisdem aut corporis, aut animi dotibus, aut arte fuerant celebres. Hinc plures finguntur Hercules, quum modo unum agnoscat Herculem Thebanum Plutarchus de Herodoti Malignit. Tom. II. pag. 857. Plures *Lini*, ut alibi docemus: plures etiam feminae, quae *Sibyllae*, *Sapphus*, *Laidis* nomine fuerunt insignitae. Vide Perizon. ad AElian. XII. V. H. 35. Sic altera *Lais* olivae ossis haustu exstincta a Pt. Hephaestione lib. I. apud Photium pag. 471, Altera juxta Helladium apud

phax ; quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem ſtella 9 luctum portendit.

CXCIII. *Harpalicus.*

HARPALICUS rex 10 Amymneorum Thrax, cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre ejus, vaccarum equarumque eam uberibus nutri-

apud Eumd. pag. 1590. ξυλίναις χηλώναις occiſa. juxta Plutarchum in Amatorio pag. 768. T. II. lapidibus a Theſſalis mulieribus fuit obruta. De utraque Palmer. agit in Exercit. in Opt. Auct. Gr. pag. 368, 369. Hujuſmodi cognomina deinde vera hominum nomina occultarunt, cujus rei multa exempla dat Plut. de Pythiae Orac. Tom. II. pag. 401.

4 DE CHORO SORORUM] Ita loquitur, quia Pleiades exiſtimantur choream ducere ſtellis, ut ait ipſe Aſtron. II. 21. Vide Propert. lib. III. el. 3. Horat. IV. Carm. Od. 4. Adde Schol. Theocrit. ad Eid. XIII. 25. Sed non Pleiadibus tantum, ſed & omnibus ſtellis choreas adſcripſere. Apulejus libello de Socratis Daemonio: *Radiantes Deos, quibus coeli chorum comptum & ornatum ſudâ tempeſtate viſimus.* Confer Schol. Heſiod. ad Θεογ. p. 256. ed. Heinſianae. Lucian. de Saltat. Tom. I. p. 913. ed. Bened. Heraclid. Hom. Alleg. pag. 18. ed. Geſn. Tibull. II. el. I. Licentius ad Auguſtin. *Mundumque tonanti Diſſeruit canere & pariles agitare choreas.* MUNCK.

5 CRINEM SOLUTUM GERIT] Alludere videtur ad morem Romanorum, quo conſtat in luctu foeminas ſolutis fuiſſe crinibus, ut apud antiquos Graecos tonſis. Virgil. AEn. I. 484. *Crinibus Iliades ſparſis.* Ovid. XIII. Met. 584. *Sed crine ſoluto, Sicut erat, magni genibus procumbere non eſt* &c. Juſtinus de Arſinoe lib. XXIV. 3. *Sciſſa veſte, & crinibus ſparſis.* Senec. Troad. vers. 84. *Per colla fluant Moeſta capilli tepido Trojae Pulvere crines.* Hygin. II. Aſtron. *Lamentantem crine ſparſo videri.* Similia legas apud German. Schol. & quem non veterum? Conſule Plutarch. Quaeſt. Rom. cap. 14. Schol. Hom. ad Iliad. Ψ. 135. MUNCK.

6 COMETES] *Stella comans* Ovidio, Plinio *ſidus crinitum.* MUNCK.

7 SIVE LONGODES] Λογχώδης fortaſſe, a ſpecie haſtae ſeu lanceae, quales a Plinio *Acontiae* dicuntur. MICYLL. Suſpicor, *lonchotos* ſcribendum, a Graeco λόγχος, quod *lanceam* ſignificat, quia longa ſit inſtar lanceae. Micyllus *logchodes* putabat, ſimul *acontium* a Plinio vocatum oſtendit. SCHEFF. Quaſi ex *longus* eſſet factum, ut *Longinum* ex lanceario fecerunt, qui tam prodigioſè vitas Sanctorum expoſuerunt. Vide Eugeſippum. Volui antehac *lonchodes* cum Micyllo. Nunc probem magis *lonchotos* Schefferi. Λογχωτὸς eſt longus inſtar haſtae ex Gr. λόγχη. Tertull. Coron. Mil. cap. XI. *Requieſcens ſuper lonche, qua perfoſſum eſt Chriſti latus.* Niſi mavis *lonchitis*; quanquam iſtud de herba uſurpatur ab Apulejo. Puto eam ſignificari, quae alias *bolis* dicitur. Gloſſ. Iſidor. *Butis*, *ſtella cometes.* Lego, *bolis. Bolis* enim lancea Numer. cap. 33. vers. 55. U & O confundi in Gloſſis & MSS. libris notiſſimum eſt. Gloſſ. Steph. *Abdumen*, ὑπογάστριον. leg. *Abdomen.* Non diſſimiles huic ſunt ſtellae illae, quas δοκίδας Graeci, *trabes* Seneca vocat, de quibus Ariſtoteles & Apulejus in de mundo πραγματεία. MUNCK.

8 XIPHAX] Legendum eſt *Xiphias*, ex eodem Plinio. Vide lib. II. c. 25. SCHEFF. *Xiphias* Scheff. ex Plin. lib. II. 25. Ξιφηφόρος eſt Theoni. A Servio ad AEn. X. 272. Ξίφος appellatur. Perperam. Scrib. Ξιφίας. MUNCK.

9 LUCTUM PORTENDIT] Vetus eſt ſenarius. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ κακὸν φέρει. Tibullus II. 15. *Hae fore dixerunt belli mala ſigna cometen.* Adde Iſidor. Orig. III. cap. 70. Claud. R. P. I. 232. MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. I. vs. 529. & Morellum in Theſauro Numiſmatico Tab. II. n. 49. pag. 27. Schol. ad Arati Phaenomena vs. 10. Καλῶς δὲ τοὺς ἀστέρας σημεῖα εἶπε, καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ΚΟΜΗ'ΤΗΝ ἀστέρα σημεῖον εἶναι πολέμου λέγει, ἢ ναύτησι τέρας.

Ad CAP. CXCIII.

10 AMYMNEORUM] Legendum eſt, Amymoneorum, quomodo habetur apud Servium ad I. AEn. v. 321. ubi eadem commemorantur. SCHEFF. Ita etiam infr. cap. 252. An legendum *Amymoniorum*? Servius ad AEn. I. 321. *Quidam à patre Arpalico, qui rex Amymoniorum Thraciae gentis fuit, ita nutritam dicunt.* MUNCK.

nutrivit; & crescentem armis exercuit, [1] habiturus successorem regni sui. Postmodum nec spes paternas puella decepit. [2] nam tantum bellatrix evasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere adfecisset, illa periturum patrem inpetu facto conservavit, fugavitque hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem civium interfectus est. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit se in sylvas: ibique vastando jumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

CXCIV. *Arion.*

ARION [3] Methymnaeus, cum esset arte citharae potens, rex [4] Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiisset, [5] per civita-

1 HABITURUS SUCCESSOREM REGNI] Charis. Lib. I. *Successor cum masculino genere proferatur, Cor. Severus etiam foemininum extulit. Ignea nam coelo ducebat sidera Phoebo Fraternis successor equis.* Ita *auctor* foeminino genere extulit Ovid. IV. Fastor. VII. Met. 157. VIII. 108. X. 673. Justin. VII. I Virgil. AEn. XII. 159. Ad quem locum consulendus Servius, & Vossius Anal. Lib. I. 27. Adde Scalig. ad Festum in *Auctor.* Ovidius: *Sponsor conjugii stat Dea picta sui.* MUNCK. Sic etiam solent Graeci. consule Schol. Sophoclis in Antigone vs. 1086. De Furiis λωβητῆρες ὑστεροφθόροι. & ad Trachin. vs. 875. Κύπρις πράκτωρ. Haec quum ita sint, quid ni legamus in P. Mela lib I. cap. 18. *Primam urbium a MYRINA CONDITORE, Myrinam vocant.* pro *Myrino*? Audiamus Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Argon. vs. 604. Πόλις δὲ ἐστιν ἡ Μυρίνη πρὸς τῷ τέλει τῆς Λήμνου. ἐκλήθη δ' ἀπὸ ΜΥΡΙΝΗΣ τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δ' θυγατρός. Ab Amazonum duce Myrina dictam, & conditam refert Diodorus. Alii ab Amazonis Myrinae nomine adpellatam statuerunt. Consule Schwartz. ad Cellarii Geographiam Antiquam lib. III. cap. III. §. 70. Adde Strabon. lib XIII. pag. 924. sed nemo meminit *Myrini* praeter Steph. Byzantinum.

2 NAM TANTUM BELLATRIX] An legendum. *Nam in tantum*? SCHEFF. Suspicatur Cl. Schefferus scriptum fuisse, *in tantum.* Certe praepositio illa non male adderetur. Solin. cap. 14. *In tantum literarum amator extitit.* MUNCK. De Harpalyce, quae ab Iphiclo, quem deperibat, spreta, moerore contabuit, unde cantilena *Harpalyce* dicta, Aristoxenus scripsit apud Athenaeum lib. XIV. cap. 3. pag. 619.

Ad CAP. CXCIV.

3 METHYMNAEUS] Probus ad II. Georg. vs. 90. *Lesbos est insula Asiae in sinu AEgaeo, conspicua Troadi & Thraciae, à Lesbe filio Macharis appellata, in qua oppidum, quod appellatur Methymna, ex quâ Arion Citharoedus.* Adde Eustath. in Hom. Odyss. Γ. p. 120. Fuit Cyclonis filius, ut tradit AElian Animal. XIII. 45. Caeterum insula Lesbus dicta est ita à Lesbo Lapithae filio. Urbs autem in eâ Methymna nomen accepit à Methymnâ Macarei filia, ut Diodorus narrat lib. V. p. 347. In Probo pro *Macharis* scribendum *Macaris.* Vide Steph. in Λέσβη. Alii à Lesbo urbe dictam insulam volunt. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 536. De Lesbo & Orphei capite ibi loquente agens τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη, ἀλλὰ τὸ ἀλλ᾽ ὅτι ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους, ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. A. Gellius lib. XVI. N. A. cap. 19. ex Herodoto *Vetus,* inquit, & *nobilis Ario cantator fidibus fuit. is loco & oppido Methymnaeus, terra atque insula omni Lesbius fuit.* Adde Strabon. lib. XIII. pag. 919. latius de hoc Arione egit Simsonius in Chronico A. M. 3381. Verum pater Arionis non dictus fuit *Cyclon*, sed *Cycleus*: ut docet Salmasius in Exercitat. Plinianis ad Solinum cap. 7. & Suidas in hac voce.

4 PYRANTHUS] Gellius & Herodotus Periandrum hanc vocant. MICYLL. Hic *Periander* est Gellio aliisque, & ipsi, unde habent alii, Herodoto. Nihil tamen immutandum, quando ita nomen ejus legitur & apud veterem Grammaticum in Scholiis ad Germani Arataea. SCHEFF. Periander est Herodoto lib. I. Lucian. Dialog. Marin.

vitatem artem ſuam inluſtrare, & [6] magnum patrimonium adquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut [7] ornatu ſuo & corona decantaret, & eis ſe traderet, qui ei praeſidio veniſſent. quem cum famuli & nautae vellent interficere, [8] petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharae ſonus & vox ejus audiretur, delphini [9] circa navem venerunt. quibus ille viſis, ſe praecipitavit. qui eum ſublatum adtulerunt [10] Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exiſſet, cupidus viae, delphinum [11] in mare non propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, juſſit Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerunt, eum obiſſe, [12] & eum ſepulturae tradi-

Marin. Gellio XVI. 19. Tzetzae Ch. I. 17. Servio ad Ecl. VIII. vs. 55. Quamobrem perſuaſiſſimum mihi eſt illud *Piranthus* natum ex *Periandrus*, quod invenies infr. cap. 221. apud Sidon. Carm. 23. & German. Scholiaſt. Leone; ad quam formam *Euandrus*, *Theſſandrus*, *Maeandrus* dicta ſunt in hoc ſcriptore, & *Ariſtandrus* apud Varronem, aliaque apud alios, de quibus egimus in diſſertatione noſtra. Dices Piranthum etiam vocari Germanici Scholiaſtae Fab. Orionis. At ille totam hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino tranſcripſit, vel certe Hyginus ex ipſo. Verum prius exiſtimo verius. Etiam Orionem peſſime vocat ille Scholiographus, qui aliis omnibus eſt Arion. MUNCK. Imo *Periandrus* in textum recipiatur. Hic fuit Cypſeli filius, de quo praeter Herodot. lib. I. cap. 20, 23, 24. Menagius ad Diogen. Laertium lib. I. §. 94. Duos fuiſſe Periandros ab AEliano, & ejus Interpretibus ad lib. XII. cap. 35. docemur.

5 PER CIVITATEM ARTEM SUAM ILLUSTRARE] Corruptum eum locum cenſeo. Servius ad Ecl. VIII. *Cum à Periandro rege petiiſſet, ut ſibi liceret peragrare alias civitates.* Schol. German. *Ut civitatem arte ſuâ illuſtraret.* Putes ſcripſiſſe Hyginum: *Cum à rege petiiſſet civitatem per artem ſuam illuſtrare.* Agnoſcis Graecam ſyntaxin, qua non uno loco hic utitur ſcriptor. Quanquam hiſtoriam, ut cum ab aliis, tum ab Anonymo in Arione diligenter expoſita eſt, ſi conſideres, malis forſan: *Ut per civitates alias artem ſuam illuſtraret.* MUNCK.

6 MAGNUM PATRIMONIUM] Juſtinus Lib. XIV. 3. *Neque fugam ſe tentaturos dicunt poſt damna patrimoniorum.* h. e. praemiorum, quae longâ militia quaeſiverant. Ita optime eum locum emendat & explicat Celeb. Graevius. Servius: *Permiſſu ejus per multa oppida, collectis beneficio cantilenae opibus, Corinthum petere coepit.* Lege, *repetere.* Ovid. II. Faſt. 195. *Inde domum repetens puppim conſcendit Arion.* Forte tamen *petere* pro *repetere* poſuit, ut *venire* pro *redire* noſter cap. 157. Vide ibi not. MUNCK. Adde de voce *patrimonium* Cl. Burm. ad Phaedr. l. IV. fab. 19. vs. 23.

7 ORNATU SUO] Citharoedico ſcilicet, quem depingit Ovid. II. Met. 165. II. Faſtorum 105. ubi hanc fabulam exequitur. MUNCK.

8 PETIT] German. Schol. *petiit.* MUNCK.

9 CIRCA NAVEM] Schol. *Circum navem.* Quod idem eſt. Vide notas ad cap. 106. MUNCK.

10 CORINTHUM AD REGEM] Taenarum eum transvexit Delphinus; unde cum deſcendiſſet, Corinthum eodem, quo cantaverat, habitu perrexit. Vide Servium, & noſtrum Aſtron. II. 17. Habes de hac fabulâ non inelegantia epigrammata Anthol. Lib. I. Sect. 4. MUNCK. Sic Delphin Melicerten jam mortuum in littus Iſthmi Corinthiaci juxta Cromyonem ejeciſſe, & poſtea Siſyphus humaviſſe dicitur a Pauſania lib. II. cap. I. p. III. qui ideo in Neptuni templo viſitur, ſtans erectus in Delphine. pag. 112.

11 IN MARE NON PROTULIT] Comeliniana *propulit*, quod non debuit. Plinius, XX. c. 17. de albuconibus. *Mago praecipit, quarto die in Solem proferendos.* SCHEFF. Schefferus edidit: *protulit.* Commeliniana, inquit, *propulit*, quod non debuit: immo debuit, quia in Micylli editione inveniebat. MUNCK.

12 ET EUM SEPULTURAE TRADIDISSE] Puto ſcri-

tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monimentum jurabitis. Ob id factum eos custodiri imperavit, atque Arionem jussit ita ornatum, quomodo se praecipitaverat, in monimento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, jussissetque eos per delphini manes jurare Arionem obisse, Arion de monimento prodit. Quod illi stupentes, qua divinitate servatus esset, obmutuerunt. quos rex jussit ad delphini monimentum [1] crucifigi. Apollo autem propter artem citharae [2] Arionem & Delphinum in astris posuit.

CXCV.

scribendum, *tradidisse se*. SCHEFF. Cl. Schefferus putat scribendum *tradidisse se*. Non valde necesse est. MUNCK.

1 Crucifigi] Schol. *Regis imperio crucifixi sunt*. *Crucifigere* apud melioris notae scriptores vix invenias. *In crucem agere* dixit Sallust. Jug. 14. *In crucem figere* Justin. xxi. 4. Gloss. Philox. *Cruciat*, σαυροῖ. Servius: *Quos cum Rex de Arione requisisset, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem jussit * adfigi*. Suppleo, *& insidiatores cruci adfigi*. MUNCK. Adde Cl. Burm. ad Quinctil. lib. vii. Inst. Orat. cap. 1. pag. 587. Supplicium hoc fuisse antiquissimis populis usitatum satis quidem constat ex ipso Herodoto lib. iii. cap. 125. de Polycrate: ἀποκτείνας δέ μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος Ὀροίτης ἀνεσταύρωσε. & cap. 159. ὁ Δαρεῖος τῶν ἀνδρῶν τοὺς κορυφαίους μάλιστα ἐς τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε. Imo ex historia Herculis & Asboli, apud Philostrat. cap. xix. Heroicon. §. 17. p. 747, 748. Sed de hoc supplicio satis egit J. Lipsius lib. i. de Cruce cap. 11. Totam vero hanc historiam refert Herodotus lib. i. cap. 23, 24, 25. sed de Apolline Arionem monente, & poena in nautas statuta nullam facit mentionem. Vide & Philostrat. Senior. lib. i. cap. 19. de Iconibus. Plures de Delphinibus φιλανθρώποις fabulas profert Plutarchus de Solert. Anim. T. ii. pag. 984, 985.

2 Arionem et Delphinum] Arionem inter astra relatum non invenio, de cithara res est nota. Quare puto sic scribendum: *propter artem citharae, citharam Arionis & Delphinum*. SCHEFF. Schol. German. *Dein Jovis miseratione dicitur Orion cum Delphino inter astra positus*. Servius: *Apollo tam Delphinum, quam Citharam inter sidera collocavit*. Hoc convenit cum emendatione Cl. Schefferi: *Propter artem citharae Citharam Arionis & Delphinum*. Facit tamen Scholiastes ille, ut nihil mutare audeam. Notavit & Grotius in notis ad imagines Arateas Oriona aliis Ariona appellari. Sed perperam, judice Meursio, Lacon. iv. cap. xi. cujus judicio nos libenter subscribimus. Caeterum ut fuere, qui tam Ariadnen, quam ejus coronam καθηστέρισαν; ita forte olim nonnulli Arionem unâ cum citharâ sideribus intulerunt. MUNCK.

Ad CAP. CXCV.

3 Jovis] *Juppiter*. MICYLL.

4 In Thraciam] Atqui ille habitabat Tanagrae in Boeotiâ. Vide Anton. Liberal. cap. 25. Palaeph. cap. 8. Hom. Scholiast. ad Iliad. Σ. 488. Eustath. ad Iliad. P. 200. Aristonicus tamen apud nostrum Astron. ii. 24. Thebis eum, Pindarus in insula Chio vixisse produnt. Nimirum ex Boeotiâ Chium venit, ut insulam à feris bestiis repurgaret, ut scribit Theo ad Aratum pag. 81. ed. Lond. Tzetzes in Lycophron. pag. 61. Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τανάγρα καλουμένη. MUNCK. Consule P. Leopard. lib. xiii. Emendat. cap. 22.

5 Ad Byrseum] *Hyreum*. MICYLL. Paulo post *Ypseum* vocat lib. ii. Poet. Astr. c. 14. est *Hyreus*. Rectissimum est *Hyrieus*, quia Graece Ὑριεύς. Vide Anton. Lib. Metamor. Tzetzen, Schol. Nicandri, Ovidii Fast. v. & alios, inprimis vero Nob. Heinsium ad illum Ovidii locum, qui jam anticipavit emendationem istam. SCHEFF. Quos modo laudavi auctores, ut & Ovid. v. Fast. 535. Eratosthenes Καταστ. cap. 23. *Hyrieum* appellant, quod vocabulum etiam heic Hygino esse restituendum pridem monuit Nob. Heinsius ad Ovid. *Hyreum* quoque notari in margine curaverat Micyllus. Restituendum idem Scholiast. German. Orion, ubi *Museus*, & Pleiadibus, ubi *Herus* vel *Hercus* appellatur. *Orion* est Servio ad AEn. i. 539. *OEnopion* ad lib. x. 763. Corruptè utrobique. De OEnopione vide nostrum ii. Astron. 34. Parthen. Erot. cap. 20. qui & ipse *Hyrieum* ibi appellat, ut & ad Lyco-

CXCV. *Orion.*

[3] Jovis, Neptunus, Mercurius [4] in Thraciam [5] ad Byrseum regem in hospitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, [6] optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optavit. Mercurius de tauro, [7] quem Hercules Ypseo ei inmolarat, corium protulit. [8] Illi in eum [9] urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus est [10] Orion. Qui cum Dianam vellet violare, [11] ab ea est interfectus. Postea ab Jove in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem vocant.

CXCVI.

Lycophronem Isacius vs. 328. MUNCK. Vide ad lib. II. Astron. Poet. cap. 34.

6 Optionem ei dederunt, siquid peteret. Ille optavit] Barthium video ad Stat. III. Theb. 27. scribendum putare *non ei dederunt. Sine muliere liberos optavit.* Sed quis locum tam audaci egere correctione dicat? Sensus vulgatae lectionis satis commodus: dederunt ei facultatem quidlibet pro lubitu accipiendi, si quid peteret. Confer supra Fab. CLXVI. *Tum optionem a Jove accepit*, siquid ab iis petisset, *impetraret.* ubi exscindendam forte vocem ultimam jam diximus. WOPKENS.

7 Quem Hercules Ypseo ei immolarat] Apparet nonnihil deesse. MICYLL. Illud *Hercules* est natum a Glossa, qua quis pro *Ypseo* vel *Hypseo* alibi legi *Hyreus* notaverat. Debet itaque deleri. Deinde scribendum, *quem Hyrieus Deis immolarat.* SCHEFF. Lego, *quem Hyrieus ipsis.* Ovid. V. Fastor. 515. *Ut rediit animus, cultorem pauperis agri Immolat, & magno torret in igne bovem.* Servius: *Intra corium oblati sibi bovis urinâ facta.* Scholiast. Hom. Λαβόντες ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν. Eadem habentur apud Palaephatum, unde totam illam fabulam transcripsit Scholiastes. Narrat eodem modo hanc fabulam German. Scholiastes, ut & Lactantius ad Stat. III. Theb. 27. in cujus MS. pro *OEnopionem* haberi *Orionem* notat Tiliobroga. Quod mutandum procul dubio in *Hyrieum. Pelasgum* idem nominat ad lib. VII. 256. ubi legas, *minxerunt numina in corium bovis, quem Pelasgus Diis immolaverat.* Confer Nostr. Astron. II. 34. Haec scripseram, cum incidi in Doct. Tollii notas ad Palaephatum, ubi summum Gronovium locum hunc ita constituere video: *Quem Hyrieus ipse eis.* Optimè. Schol. Stat. *Ut tauri corium, quem eis immolaverat, terrae infoderet.* Atque ita planè etiam in margine libri sui emendaverat Nob. Heinsius. Gaudeo tam propè à vera lectione abfuisse meam conjecturam. Scriverius in libro Goesiano correxerat, *Hyrieus ei immolaverat.* Multus est in hac fabulâ illustrandâ Leopardus Emend. lib. XIII. 22. MUNCK.

8 Illi in eum] *In id.* MICYLL. Corium puto. Micyllus emendat *id* sine caussa. Nam & Plautus in Poenulo: *Tres facile corios contrivisti bubulos.* Quanquam & hoc inter plebeja debeat referri. SCHEFF.

9 Urinam fecerunt] *Facere* est excernere. Ita *sanguinem facere*, *ventrem facere* dixisse Plinium Valer. lib. II. observat Barthius. Addo illis locum Scholiastae Juvenal. ad Sat. VI. 308. *Apud pudicitiam concumbunt, & urinam faciunt.* MUNCK.

10 Orion] Ovidius. *Quem Hyrieus, quia sic genitus, vocat Oriona: Perdidit antiquum litera prima sonum.* Noster Astron. II. 34. *Quem Hyreus é facto Uriona nomine appellavit; sed vetustate & consuetudine factum, ut Orion vocaretur.* Etiam κατὰ Παλαίφατον prius fuit *Urion* dictus, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. Servium nunc audiamus: *Cui nomen ab urina impositum, ut οὐρίων diceretur. quod Dorica lingua mutatum est, ut ου diphthongus in ω verteretur.* Isidorus Orig. lib. III. 70. *Dictus Orion ab urinâ, id est, inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempestatibus turbat.* Lactantius ad Stat. VII. 237. Thebaid. *Ex urinâ nomen accepit. οὖρον enim Graecè urina dicitur.* Caeterum secundum Hesiodum ex *Brylle* Minois & Neptuno natus Orion, ut ad Arat. p. 140. Ed. Valder. notavit Theo. Sed corruptum eum locum puto, & legendum, *Euryale* ex Hygin. Astron. II. 34. & Μερόπη ex eodem. MUNCK. Dictus a Poetis etiam *Oarion.* Vide Inl. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 265. Ingenti fuit magnitudine. Theo ad Aratum pag. 71.

11 Ab ea] Ab scorpione, quem prodire è terra ipsa fecerat, periisse Palaephatus, & Homeri, Germanici, Arati, ac Statii Scholiastae tradunt. Confer nostrum Astron. II. 26. & 34. Cum

CXCVI. *Pan.*

Dii in AEgypto cum Typhonis inmanitatem metuerent, Pan [1] juſſit eos, ut in feras beſtias ſe converterent, quo facilius eum deciperent, quem [2] Jovis poſtea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quod ſe [3] in capram eo tempore converterat, inde

Cum Hygino facit Horatius lib. III. od. 4. Schol. *Orion venator fuit, qui ſtuprare conatus Dianam, ejus ſagittis occiſus eſt.* MUNCK. A Scorpione Orionem interfectum docet etiam Schol. Euripidis in Hecuba. vs. 1088. p. m. 98. B. In qua ſententia eſt etiam Servius ad I. AEn. vs. 535. Adde Nicandrum ab inl. Spanhemio d. l. citatum, quem velim conſulas. Ita narrat Theo ad Aratum pag. 70. Ὁ Ὠρίων, ὃς κυνηγετῶν περὶ Χίον, τὴν Ἄρτεμιν ἐθεάσατο, καὶ τῶν πέπλων αὐτῆς ἐλάβετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα παραυτὰ σκορπίον ἐκ τῆς γῆς ἀνέδωκεν, ὑφ᾽ οὗ ἐπλήγη ὁ Ὠρίων. Adde Eratoſthenem cap. VII. Cataſter. Alias necis cauſſas profert Apollodorus lib. I. pag. m. 15. Ὁ δὲ Ὠρίων, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῃρέθη, δισκεύειν Ἄρτεμιν προκαλούμενος, ὡς δέ τινες, βιαζόμενος Ὦπιν μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

Ad CAP. CXCVI.

1 Jussit eos, ut] Apulejus Floridis: *AEgrum jubet, ut bono animo ſit.* Auſonius Ludo: *Rectè olim ineptum Delphicus juſſit Deus, Quaerentem, quiſnam primus ſapientum foret, ut in orbe tereti nomina eorum inſcriberet.* Ita legit Scaliger Animad. lib. II. cap. 2. Immerito ergo reprehendit Caſaubonum Scioppius (cui nollem in de Conſtruct. cap. 36. acceſſiſſet Voſſius) quod ſcripſerit, *juſſit me rex, ut tibi ſignificarem.* Quintil. nepos Declam. I. *Quid imprecer homini, qui primus fecit, ut pietate juvaremur.* Corrigit vir ſummus, *pietatem juberemus.* Puto rectius eſſe, *pietatem juberemur.* Sequitur enim paulo inferius: *Quanquam & huic jubetur neceſſitati pietas veſtra ſuccurrere.* & Declam. III. *Ferres dicentem juſſit me tribunus?* XVII. *Ne mihi animum pereundi vel hoc faceret, quod putabam me juberi.* Pſeudo Cyprian. de Sing. Cleric. *Qui ergo nos juſſit, ut in ſacris ſuis cum foeminis triumphemus.* Martial. lib. IX. 66. *Sed tu juſſiſſes Euryſthea.* Quod fruſtra unicum hujus conſtructionis eſſe exemplum affirmat, & propterea τὸ *Euryſthea* in *Euryſtheo* mutat vir magnus. Petron. Fragm. Trag. *AEdificas monumentum, quemadmodum te juſſi?* Immerito etiam in ſcriptis Lipſii *ut quid*, pro *quamobrem.* Symm. lib. III. 41. epiſt. *Ut quid multa?* Hieron. vitâ Hilarionis, *Ut quid intrarem in eum?* & Epitaph. Paulae: *Exurge, ut quid dormis domine?* Auguſtin. C. D. VII. 22. *Ut quid illi adjuncta eſt & Venilia?* Cyprian. Tract. II. *Ut quid exponis juſtificationes tuas?* Martial. lib. XI. 75. *Ut quid, oro, Non ſit cum citharoedus aut choraules?* Ipſum Ciceronem eâ loquendi formulâ uſum exiſtimat Pareus, cum ſcripſit ad Atticum lib. VIII. *Depugna, inquis, potius, quam ut ſervias. ut quid? Si victus eris, proſcribare, ſi viceris, tamen ſervias.* Ut non neſcio locum aliter poſſe explicari, ita perſuaſiſſimum habeo helleniſmum reſipere iſtam phraſin. Gloſſ. Steph. *Ut quid*, ἵνα τί. Joſ. VII. 7. Ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Crebro ita cum ſacri ſcriptores, tum & Plato. Imo nec ipſe Virgilius hunc Graeciſmum refugit in Ciri: *Ut quid ego amens* &c. Vid. pag. 183. Potiori forſan jure in Voſſii commentariis de Vitiis Sermonis culpat *mutuo ſumere* pro *mutuari.* MS. tamen liber Biblioth. Leid. in Catil. Salluſtii: *Pecuniam ſuâ aut aliorum fide mutuo ſumptam.* Juſtin. Lib. XVII. 2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Juſtinus non ſatis idoneus auctor Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Voſſium ipſe utatur. *Mutuo accipere pecuniam* dixit Schol. Juv. ad vers. 46. Sat. XI. Niſi alienum eſſet ab inſtituto noſtro, complura poſſem proferre, in quibus nimis acrem inſtituit cenſuram ille Claraevallenſis. Tanquam in illo Scaligeri, *aures erroribus perſonantur.* cum tamen Virgil. dixerit AEn. V. *Dum perſonat aequora conchâ.* Ovid. III. Triſt. *Scythico circumſonor ore.* Et in iſto Caſauboni, *omnes mortales omnium aevorum.* cum apud Ovidium legamus III. Pont. *Nulli datus omnibus aevis.* *Attaminare* citius inventurum aliquem in ſemidocti alicujus Grammatici Gloſſario autumat, quam apud claſſicum auctorem. Juſtinus tamen ab eo non abhorruit. Lib. XXI. 3. nec illi, quos laudat Caſaub. ad Capitolin. p. 432. Quibus addo Tertull. Coron. Mil. cap. ult. *Relinque Deo rem ſuam*

de AEgocerus eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de coelo ovum [4] mira magnitudine cecidiſſe dicitur, [5] quem piſces ad ripam evolverunt: [6] ſuper quod columbae conſederunt, [7] & excalfactum excluſiſſe Venerem, quae poſtea dea Syria

ſuam inattaminatam. Turpem & faedam vocem putat *defaedus*, licet Cicero ipſe dixerit ad Atticum IX. *Defaedam moram.* MUNCK. *Jubeo te, ut facias* ne imiteris Lector. Dicitur *jubeo te facere.* Quam locutionem etiam Julio Paullo Jcto, & Juſtiniano reſtitutam vult ſummus Gronovius ad Livium lib. XXVII. cap. 24. & contra Munckerum defendit Celeb. P. Burmannus ad Ovidium lib. VIII. Met. vs. 752. Cui adde Oudendorpium optime de J. Caeſare meritum ad lib. III. de B. Civili cap. 98. De verbo *ſinere*, eodem fere modo adhibito diſputat Celeb. P. Burm. ad Virgilii IV. Georgic. vs. 7. qui & de verbo *jubere* videndus ad I. AEn. vs. 3. Quod ſi ſubjunctivus modus ſequatur, *jubeo* abſolute poni ſolet a probatis auctoribus. Conſule Eumdem ad Hirtium de B. Alexandrino cap. 73. & ſenſus ſatis, ut opinor, hic eſſet clarus & apertus, ſi legeres *Pan juſſit, ut in feras beſtias ſe converterent.*

2 Jovis] *Juppiter.* MICYLL.

3 In capram] Narrant hanc fabulam inter alios Eratoſthenes καζερισ. cap. 27. Ampelius cap 2 Sed corruptè pro *Typhone* exhibet *Pythonem* Anton. Liberal. cap. 28. Theo ad Aratum pag. 156. ed. Valder. Noſter Aſtron. II. 28. Caeterum ex hac deorum transformatione in beſtias ortum earum cultum apud AEgyptios obſervat Euſebius Praep. Euang. p. 31. Ed. Steph. Addit Pignorius in Menſâ Iſiaca cultos ab illis arietem, piſces, hircum, Apin, quod hujusmodi ſigna in coelo primi obſervaſſent. Vide ipſum pag 6. MUNCK. Conſule Farnab. & Celeb. P. Burm. ad Ovid v. Met. 321. Oſirim, ſive Solem, & Iſin, ſive Lunam ab AEgyptiis imagine ſcarabei, draconis, & accipitris fuiſſe expreſſos ac cultos docent Manethus & Hecataeus apud Diogenem Laertium Prooem. Segm. 10. Sed de hac hujus transformationis fabula, nequaquam credendâ, diſputat Plutarchus in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 379, 380. Aſinos ex hac fabula AEgyptiis inviſos eſſe idem docet in Conviv. VII. Sap. pag. 150.

Ad CAP. CXCVII.

4 Mira magnitudine] Barthius in Mſ. ſuo ait *mira proportione* legi. Si ſic legit Barthius, ut ait, crederem id Gloſſatoris eſſe, non Hygini. SCHEFF.

5 Quem pisces] *Quod.* MICYLL. Micyllus, *quod piſces.* Barthius ex ſuo Mſ. *cum id piſces.* Nimis in multis abit, ut putes, divinatoris, non codicis alicujus eſſe lectiones. Mallem ego, *quum piſces.* SCHEFF. Micyllus, *quod piſces.* Barthius ex MS. *cum id piſces.* Schefferus *cum piſces.* MUNCK.

6 Super quod columbae] Barthius iterum ex libro ſuo, ſicut ait: *ſuper columbae quod*, unde ipſe facit: *ſuper columbae quaedam.* Nil me movet codex Barthii, quod jam monui aliquoties. Scribo. *cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columbae conſederunt, excalefactum excluſiſſe Venerem.* Male in omnibus poſt *excluſiſſe* poſitum eſt comma, voci *Venerem* poſtponendum. SCHEFF. Barthius, *ſuper columbae quaedam ſederunt*, quod in MS. ſuo inveniret, *ſuper columbae quod conſederunt.* Schefferus, *ſuperque & columbae conſederunt.* Mallem, *ſuperque id.* MUNCK.

7 Et excalfactam exclusisse] Barth. & *excalfactum excluſit.* Schefferus totum locum ita conſtituit: *Cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columbae conſederunt, excalfactum excluſiſſe Venerem.* Dilucidior erit ſententia, ſi ita ſcribas: *Cecidiſſe dicitur, & quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columbae conſederunt, excalfactum excluſiſſe* &c. Atqui non ab ovis pulli, ſed avibus incubantibus excludi ab aliis dicuntur. An ſcripſit ergo? *Dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columbae conſederunt, & excalfacto eo excluſerunt Venerem.* Schol. German. Piſcibus: *Quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syriae, quae vocatur Venus.* Lege *Deam Syriam*, ut video jam ante nos emendaſſe Rutgerſ. Var. lect. lib. III. Grotius legit, *Deam Syriae.* ad Imag. Arat. pag. 12. Ampelius cap. 2. *Dicitur & in Euphrate fluvio ovum*

Syria est adpellata, [1] & justitia & probitate cum caeteros exsuperasset, [2] & ab Jove optione data, pisces, in astrorum numerum relati sunt: & ob id Syri pisces [3] & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. *Nisus.*

NISUS Martis filius, sive ut alii dicunt, [4] Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset.

vum piscis in orâ fluminis columba assedisse (leg. *insedisse*) *dies plurimos, & exclusisse Deam benignam & misericordem hominibus ad bonam vitam.* Lucis non parum huic fabulae afferunt, quae ad lib. I. de Veritate Rel. Christ. annotavit Hugo Grotius. MUNCK. Vide de hac Dea piscium abstinentia culta Grotium ad Imagin. pag. 52. & Interpr. ad Ovid. IV. Met. 45.

1 ET JUSTITIA] Barthius iterum ex MS. suo: *Haec justitia.* Mallem: *Ea & justitia* Illud *ea* periit per similitudinem litterarum proxime praecedentium in fine vocis *appellata.* SCHEFF. Barth. ex MS. *Haec justitia.* Schefferus, *ea & justitia.* Quod non sapit Hygini stylum, qui non solet uti polysyndetis. Nisi satis placet Barthiana correctio, legere possis, *ea justitia* &c. MUNCK.

2 ET AB JOVE] Hic contrarium superiori accidit. Nam & deleri debet. SCHEFF. Τὸ & delet Schefferus. Malim mutare in *ei.* Schol. German. *Rogata à Jove, quod sibi optatum tribui postularet, illa ait, ut pisces, qui suam originem servassent, immortali praemio afficerentur.* MUNCK.

3 ET COLUMBAS EX DEORUM NUMERO] Similitudo litterarum oscitantem librarium decepit saepe, ut adderet vel demeret, quod non debebat. Hic detraxit *quas*; legendum enim, *& columbas, quas ex.* SCHEFF. Schefferus legit: *Columbas, quas ex Deorum numero.* Atque ita quoque hunc locum adducit Cl. Ouzelius ad Minutium Felic. p. 278. Malim tamen, *quos.* Nam & pisces Diis annumerant. Quanquam nihil opus est τὸ *quos* inserere, si *non* mutes in *nec.* Vide hac de re Clement. Protrept. pag. 25. edit. Morell. Astron. II. 41. Phornutum cap. περὶ τῆς Ῥέας. Diodor. Lib. II. pag. 92. Theon. ad Aratum pag. 131. Scalig. ad Manil. pag. 343. Owen. Theol. Mosaic. lib. V. 8. Athenag. Legat. pro Christ. p. 33. Nonni de Re Cib. lib. III. cap. 2. MUNCK. AEgyptii, sacrifici inprimis, Syri, Graeci, sacerdotes Matris Deûm piscibus abstinuisse dicuntur variis de caussis. De quibus videndi Athenaeus lib. VIII. cap. 8. pag. 346. 346. Plut. de Iside & Osiride Tom. II. pag. 363. (qui de 24. diis ex Ovo prognatis juxta quosdam pag. 370. disputat.) & lib. VIII. Sympos. Quaest. 8. p. 730. Neapolis & Burm. ad Ovid. II. Fast. 473, 474. S. Bochart. lib. I. cap. 6. pag. 44. De Cetis & Cetaceis. De Columbis, quas Syri adorant, St. le Moyne de Melanophoris ad G. Cuperum pag. 281. & Broukh. ad Tibull. I, VIII. 18.

Ad CAP. CXCVIII.

4 DEIONIS FILIUS] Meursius in regno Attico p. m. 152. *Pandionis* ostendit legendum. SCHEFF. Meursius, ut notavit Cl. Schefferus, in Regno Attico corrigit, *Pandionis.* Etsi rationes ejus, quod liber ille ad manum mihi nunc non sit, examinare non possum, non dubito tamen, quin verè corrigat. Vide Strab. lib. IX. pag. 454. edit. Xyl. Schol. Theocriti ad Eid. XII. 27. Eurip. ad Hippol. vers. 35. & 1200. Venerat eadem emendatio in mentem Lindenbrogio ad Catal. p. 292. MUNCK. Hyginus fab. CCXLII. dicit Nisum, fatali crine amisso, sese interfecisse, quum Pausan. lib. I. cap. 19. p. 45. a Minoe interfectum, & ab Atheniensibus sepultum Athenis pone Lyceum tradat. Apollodorus lib. III. p. m. 253. Ἀπέθανε δὲ καὶ Νῖσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα.

5 VENERIS IMPULSU] Virgil. non Venere, sed Junone iratâ, hoc Scyllae accidisse scribit. MUNCK.

6 FATALEM CRINEM] Χρυσοῦν πλόκαμον appellant Lucianus & Euripidis Scholiastes. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. *Crinem purpureum*

ſet. Quem Minos Jovis filius obpugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, [5] Veneris inpulſu, eſt amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti [6] fatalem crinem praecidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit, Creten ſanctiſſimam tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare praecipitavit, [7] ne perſequeretur. Niſus autem dum filiam perſequitur, [8] in avem haliaeeton, id eſt, aquilam marinam converſus eſt, Scylla filia [9] in piſcem, Cirim quem vocant. hodieque, ſi quando ea avis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX.

pureum abſcidit genitori dormienti; quo fata patriae continebantur. Noſter cap. 242. *Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit.* Ovid. Lib. VIII. 85. *Fatali nata parentem Crine ſuum ſpoliat.* Similem hiſtoriam de Comaethone Pterelai filiâ habes apud Apollod. lib. II. pag. 81. & Tzetzen in Lycophron. pag. 134. MUNCK. Conſule Celeb. J. Broukh. ad Tibull. lib. I. El. IV. vs. 57. *purpureum* ac *fatalem crinem* vocat Lactant. ad Statii I. Thebaid. 332. Sic Pterelaus Taphii filius a Neptuno in capite acceperat χρυσῆν τρίχα, quem crinem quamdiu ſervaſſet, fuiſſet invictus ac indomitus Pterelaus. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 934. Eadem Apollodorus lib. II. p. 97. refert, ſed ibi e Tzetze pro ἈΘΆΝΑΤΟΝ ἐποίησε Ποσειδῶν lege ἈΗ'ΤΤΗΤΟΝ. Quem crinem ei etiam praecidit filia Comaetho. Vide cetera pag. 101.

7 NE PERSEQUERETUR] Hoc *perſequeretur* Barthius paſſive putat poſitum, & probat. Mihi, ut hoc concedatur, deeſſe nihilominus videtur quidpiam. Sane nihil occurrit, quod oſtenderet, cur ſe tandem praecipitarit. Scribo igitur: *praecipitavit, ne pater perſequeretur.* Illud *pater* compendioſe ſcriptum fuit litteris tribus *per* cum lineola in vertice. cumque recurreret in *perſequeretur*, librarius indoctus ut ſuperfluum rejecit. SCHEFF. Barthius παθητικῶς accipit, ut apud Optatum: *Quem à nobis perſequutum eſſe aut dicere poſſis, aut probare?* Et ſic quoque German. Scholiaſt. Pleiad. *Quidam à ſole perſequutum arbitrantur.* Vincentius Lirinenſis: *Quem tanto ſacerdotum ſtudio proſequutum videret.* Nimirum quod activa olim erant, quae nunc deponentia ſunt, hinc paſſivè iſta ſaepe uſurpari etiam ab optimis videas. Salluſt. Jug. cap. 31. *Quicquid ſine ſanguine civium ulciſci nequitur.* Cap. 25. *Ab iiſdem illis regis fautoribus ſummâ ope eniſum.* Omitto prudens ſexcenta alia. Cl. Schefferus emendat, *ne pater perſequeretur.* Quid ſi legas? *ut perſequeretur.* videl. Minoem. Ovid. VIII. vers. 142. *Inſilit undis, Conſequitur rates, faciente cupidine vires.* MUNCK.

8 IN AVEM HALIETON] Scribe *haliaeton* vel *haliaeeton.* Corruptus Lactantius in quibuſdam editionibus: *Patre jam in avem transfigurato, quam Graeci alieton dicunt.* *Aquilam piſcarien* appellat Servius in Eclog. VI. vs. 74. Leg. *piſcariam,* vel *piſcatoriam* potius. *Avem* ſanè *piſcatoriam* vocat Lactant. Argum. Lib. VIII. fab. I. Ovidius: *Et modo factus erat fulvis haliaeetos alis.* Inter accipitres recenſetur in epiſtola, quae Symmacho & Theodotioni inſcribitur. Scaliger ad Catal. pag. 83. *Haliaeetus Virgilii eſt Falco noſter.* At Falco accipiter magis, quam aquila videtur eſſe. Aquilam tamen facit Virgilius haliaeetum. *Fecit & in terris haliaeetus ales ut eſſet: Quippe aquilis ſemper gaudet Deus ille coruſcus.* Schol. Homer. ad Iliad. pag. 674. Αἰετός. Ὄρνις δορκαλικὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾶν, καὶ ἵπταται. Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾶν, οὗτος ἀετοῦ ἐστιν υἱός. ὁ δὲ μὴ, ἐκβέβληται, καὶ γέγονεν ἁλιαιετός. Leg. ἁλιαίετος. & διορκαλικὸς pro δορκαλικός. Id quod Scholiaſtes ille ipſe vult, quem ſcripſiſſe deprehendo ad vers. 638. Iliad Π. Φράδμων) διορκαλικὸς, ὀξὺς, ἔμπειρος. Confer Plin. lib. x. cap. 3. & quae dixi ad Lactant. lib. VII. fab. 20. &c. MUNCK Adde J. N. Loenſem lib. VIII. Epiphyll. cap. 26. ubi Typothetarum vitio *Ariſtoteles in Avib.* legitur pro *Ariſtophanes in Avib.* ſunt enim verba Ariſtophanis in Avibus vs. 892. ἁλιαιέτους καὶ γῦπας jungentis, & ejus Scholiaſtae ſcribentis Εἶδος αἰετοῦ ὁ ἉΛΙΑΙ'ΕΤΟΣ ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενος. Reſcripſi *haliaeeton.*

9 IN PISCEM CIRIM] Hoc mire exagitat Reineſius, quia repugnat omnium aliorum rationibus, qui avem factam dicunt. Quaſi noſter nihil habeat, niſi quod reperiatur apud alios, aut quaſi nos habeamus omnes, qui de his tradiderunt apud veteres. Vide, quae in diſ-

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA [1] Crataeidis fluminis filia, virgo formosissima dicitur fuisse. Hanc [2] Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla

sertatione nostra super Hyginum de hoc loco diximus. SCHEFF. Avem eam Ovidius & Virgilius faciunt. Glossae Stephani *Circum* appellant. *Circum*, ἱέρακα. ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς νήσου Μεγαρέων. Vulcanius emendat: Τῆς Νίσου βασιλέως. Malim legi, Νίσου τοῦ Μεγαρέως vel Μεγαρέων, ut subaudiatur βασιλέως, quemadmodum apud AElian. ποικ. ἱσ. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Tzetzes in Lycophron. pag. 95. Μιξόθηρος, τῆς Σκύλλης, ἥτις καθ' ἐμὲ θυγάτηρ Νίσου τοῦ Μεγάλου. Leg. Μεγαρέως. Sed Scaliger, ut deprehendi postmodum, ad Catal. p. 83. Τῆς Νίσου Μεγαρέως. Confundit interim Scyllas, quo nihil apud Mythologos & Poëtas frequentius. *Circus* est Graecanica vox. Κίρκοι enim ἀετοὶ Graecis. Etym. magnum accipitrem esse vult. Πέλεια, inquit, καὶ κίρκος εἶδος ἱέρακος. Illis, quae pro Hygino adduxit Cl. Schefferus, addo illa ex Etymologicographo: Κίρρις ὁ ἰχθύς. ἐπειδὴ κιῤῥός ἐστι τὴν χροιάν. Κειρὶς δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίρρις ὁ Ἄδωνις. Accedit huc, quod pisces captare solenne est haliaeeto: qua de re videndus Plinius Lib. x. 3. MUNCK. In avem mutatam Scyllam docuit Parthenius, qui Metamorphoses scripsisse dicitur. Vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 420. (ubi plura sunt videnda, & apud Servium ad Ecl. VI. vs. 74. Item Meursium de Creta lib. III. cap. 3.) Servius ad VI. AEn. vs. 286. haec adnotat: *Scylla ejusdem Nisi filia, quae patri suo abscissam comam purpuream Minoi obtulit contra patrem pugnanti, & inde in avem conversa est.* Sed consule, Lector, Celeb. J. Perizon. Animadv. Historic. cap. IX. pag. 401, 402. Fabulam de Scylla in avem mutata tacitus explicat Pausanias, qui lib. II. cap. 34. pag. 192. non, ut Hyginus noster, Scyllam sese in mare dedisse praecipitem, sed a Cretensibus, Minoe jubente, e navi esse ejectam, Σκυλλαῖον ἀπὸ τῆς Νίσου καλουμένη θυγατρός. ὡς γὰρ δὴ τὴν Νισαίαν ὁ Μίνως καὶ τὰ Μέγαρα εἷλεν, ἐκείνης προδούσης, οὔτε γυναῖκα ἕξειν αὐτὴν ἔτι ἔφασκε, καὶ προσέταξε τοῖς Κρησὶν ἐκβάλλειν τῆς νεώς, ἀποθανοῦσαν δὲ ἀπέῤῥιψεν ἐς τὴν ἄκραν ταύτην ὁ κλύδων. τάφον δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν αὐτῆς, ἀλλὰ περιοφθῆναι τὸ νεκρόν φασι, διαφορηθέντα ὑπὸ ΤΩΝ ΕΚ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

Ad CAP. CXCIX.

1 CRATETIS FLUMINIS] Alii, inter quos etiam Homerus est, Scyllam a matre Crataeida vocant. MICYLL. Vix puto ista esse integra, vel recte scripta. Pro *Cratetis* in vetustioribus est *Cateris*. Censeo scribendum *Cretheidos*. nam *Cretheis* mater ejus apud Servium ad Eclog. VI. vs. 74. At vero ita nomen patris deerit, quod noster alias non omittit. Itaque puto locum totum sic constituendum: *Scylla, Phorci & Cretheidos filia*: Illud *fluminis* omitto, quia malunt Nymphas appellare cum alii, tum noster. Et sic facit de Cretheide Servius. Denique hoc glossatoris ingenium sapit. SCHEFF. Servio ad Ecl. VI. est *Cretheidos nymphae filia*. Ad AEn. autem III. 420. *Scylla Phorci & Cretidis Nymphae filia fuit*. Scribo tum heic, tum apud Servium *Crataeidis*, vel *Crataeis*, ut inflexione Latinâ usus sit in vocabulo Graeco: quod non esse insolens sequioris aevi scriptoribus alibi ostendimus. Quanquam vir illustris ad Catal. pag. 50. τὸ *Cretheidos* non sustinuit mutare: *Alii*, inquit, *Crataein dicunt matrem Scyllae, alii Persean, alii Lamiam, alii Cretheida, alii Ecaten*. Nisi de *Cretheide*, quae ex τῷ *Cretaeis* nata, verum est de caeteris. Non debebant ergo mutari ab illo versus illi: *Ipsi seu Lamie mater* &c. Schol. Apollon. ad Lib. IV. 828. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. (Atque ita quoque Hom. Schol. ad Iliad. M. 85.) Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιϊν καλεῖ. Secutus ergo Homerum Ovidius XIII. Met. 745. *Nereis his contra resecuta Crataeide natam*. Sed illo *fluminis* quid faciemus? A glossâ esse censet Cl. Schefferus. Mihi videtur corruptum ex *Phorcynis*, & transpositum. Lego itaque *Phorcynis & Crataeidis filia*. Apollonius: Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκυν Νυκτιπόλος Ἑκάτη τήν τε κλείουσι Κράταιϊν. Gloss. MSS. in I. Georg. de duabus Scyllis: *Una Forci & Cretide filia fuit*. Scribe, *Crataeidae*. Lactant. Argum. lib. XIII. fab. 9. Met. Ovid. *Ut Scyllam Phorci & nymphae Gratheidis eodem mari versantem conspexit*. Lege, *Crataeidis*. Quin veri haec speciem aliquam aequè tibi, ac mihi, habere videantur, nullus dubito. Nihil tamen mutandum, nisi τὸ *Cratetis* in *Crataeidis*. Capella lib. VI. pag. 205. *Scyllaeum oppidum cum Crataeide flumine, quae Scyllae mater fuit.*

la autem cum adsueta esset in mari [3] lavari, Circe Solis filia [4] propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum descendisset, ab inguinibus ejus [5] canes sunt nati, [6] atque ferox facta, quae injurias suas exsecuta est. nam Ulyssem [7] praenavigantem sociis spoliavit.

CC.

fuit. Ita ex MS. restituit Grotius. Solinus cap. VIII. *Cum Scyllaeo oppido & Crataeide flumine Scyllae matre.* Quo loco vulgo *Crathide* legunt. Caeterum alios heic rursus auctores secutus Hyginus, ac cap. 151. vel in Genealogiâ, ubi Typhonis & Echidnae facit filiam Scyllam. Ita ego commentabar. Sed Nob. Heinsii Not. in Met. Ovid. p. 352. si inspexissem, potuissem supersedere labore isto. MUNCK. Lege *Crataeidis.* Consule J. Nic. Loensem lib. VIII. Epiphyll. cap. 24. & Celeb. Burm. ad Ovidii XIII. Met. 749.

2 GLAUCUS] Hic Polybi filius fuit, qui factus est θαλάσσιος δαίμων, de quo Schol. Apollon. ad lib. I. 1310. Tzetzes ad Lycophron. pag. 107. Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 205. ed. Basil. Palaephatus cap. 28. Anthedonis filius est Fulgentio lib. II. cap. 12. An perperam? Fuit Ἀνθηδόνιος τὸ γένος, non filius Anthedonis aliis. Sed cum Fulgentio faciunt Gloss. MSS. in Lib. I. Georg. & Lactant. Argum. lib. XIII. Met. fab. 9. Adde quae notamus ad Fulgentium. MUNCK Lactant. ad Statii VII. Theb. 335. de civitate Boeotiae Anthedone fuisse hunc Glaucum docet, & plura de eo refert, ut & ad vs. 337. & ad IX. Theb. 325. item Philostratus lib. II. Iconum cap. 15. inter alia notat de hoc Glauco οἰκῆσαι δὲ οὗτός ποτε λέγεται τὴν ἀρχαίαν ἈΝΘΗΔΟ΄ΝΑ. Consule & P. Leopardum lib. XI. Emendat. cap. 25. Ante Fulgentium Mnaseas in lib. III. Europaeorum adfirmat hunc Glaucum ex Anthedone & Alcyone esse natum. Haec & plura de variis circa Glauci parentes opinionibus docebit Athenaeus lib. VII. cap. 12. pag. 296, 297. Ubi & de ejus & Scyllae amoribus agitur. Fuit praeter Glaucos ab Hygino memoratos etiam Glaucus Epicydis filius Spartanorum rex. Pausan. lib. II. cap. 18. p. 149.

3 LAVARI] Etsi contra Varronis regulam, ex usu tamen magis locupletum scriptorum esset *lavare.* Vid. Ter. Eun. III. 5. 47. Plaut. Truc. II. 3. Petron. Fragment. Trag. cum Hygino pag. 13. edit. Corn. *Et ego*, inquit, *non quotidie lavor.* Pag. 45. *Quibus lavari jam coeperat votum esse.* Plin. III. epist. 14. *Lavabatur in villâ Formianâ.* Nec refugit Celsus lib. I. cap. 3. Imo nec Tullius ipse lib. X. Att. 13. *Lavari se velle.* MUNCK.

4 PROPTER ZELUM] Fulgent. Mythol. Lib. II. *Zelataque Scyllam fontem, in quo lavari erat solita, venenis infecit.* Idem Lib. I. *Odium causale est, ut amoris zelus atque invidiae.* Inde *zelare* frequens Cypriano Sermone de Livore, & poëtis Christianis, vocabulum. Zelum eleganter *rivalitatis dolorem* appellat Servius ad AEn. III. 420. *Furiosam amantium aemulationem* Petron. Gloss. Cyrill. Ζῆλος, *pellicatus, pellicatio, aemulatio, zelus.* Fulgent. Praefat. Lib. I. *Tam etenim libens zelo sortitus sum ex affectu conjugium, ut si banc suis oblucentem, ut pellicem, voluptatibus repererit* &c. Ita omnino legendum cum membranis Vett. Bibliothecae Leidensis. Malè ab antiquis editionibus Micylli & Henrici Petri heic recessit Commelinus. Aliter hanc fabulam narrat Tzetzes ad Lycophron. p. 13. ed. Steph. Ἦν δὲ πρῶτον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. Secutus hoc commentum Virgil. in Ciri: *Sive etiam exactis speciem mutata venenis Infelix virgo, quid enim commiserat illa? Ipse pater timidam saeva complexus arena Conjugium carae violaverat Amphitrites: Attamen exegit longo post tempore poenas; Ut cum cura sui veheretur conjugis alto, Ipsa trucem multo misceret sanguine pontum.* Confer Ovid. I. Art. Amand. 331. MUNCK.

5 CANES SUNT NATI] Eleganti metaphorâ de obtrectatoribus Hieronymus vitâ Hilarionis: *Scyllaeos canes obturatâ aure transibo.* Malè *obduratâ* habet Canisii editio. Tzetzes in Lycophron. pag. 107. ed. Stephani Scyllae sex dat capita, & duodecim pedes. Sed denarii gentis Pompejae tres tantum imâ inguinum parte ei canes adsignant, ut observavit in de Num. Praestant. pag. 233. illustris Spanhemius. MUNCK.

6 ATQUE FEROX FACTA] Turbatus heic videtur verborum ordo, quem ita restituo: *Quae ferox facta atque injurias suas executa est.* MUNCK. Mollior omnino ductus erit orationis, si cum Munckero legamus . . *nati: Quae ferox facta, atque injurias s. e. e.* Sed vix quidpiam tentem. Licet enim ista *atque ferox facta*, duriora videantur, similis tamen duritiei exempla jam affatim ex nostro collegit vir ipse laudatus ad Fab. LXXVII. De usu pronominis *quae*, pro *illa autem*, diximus ad Fab. XXVIII. & CXXXIV. WOPKENS.

7 PRAENAVIGANTEM] Sic *praelabi* apud Symmach. Lib. I. ep. 7. & Colum. XI. I. *Praefluere* apud Horat. IV. od. 3. & 14. *Praenatare* apud

 Vir-

CC. *Chione.*

CUM Chione, five, ut alii poetae dicunt, [1] Philonide Daedalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiffe dicitur. ea peperit ex Apolline [2] Philammonem, [3] ex Mercurio Autolycum, quae poftea in venatione in Dianam [4] eft locuta fuperbius. Itaque ab ea fagittis eft interfecta. at pater Daedalion unicam filiam flendo, ab Apolline eft converfus [5] in avem daedalionem, id eft, accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

MERCURIUS Autolyco, ex Chione, quem procreaverat, muneri dedit, [6] ut furaciffimus effet, nec deprehenderetur in furto: ut quidquid fubripuiffet, in quamcunque effigiem vellet, tranfmutaretur, ex albo

Virgil. AEn. VI. 705. *Praevehi* apud Plin. Lib. I. ep. 8. *Praevertere* Capell. Lib. II. In quibus *prae* idem quod *praeter* valet, ut *ex* pro *extra* ponitur interdum. Plinius Junior: *Exfiluit cathedram.* Quod nollem temerè in praefatione fuâ damnaffet Stephanus. Sall. *Raro egreffa fines fuos.* Curt. IV. 2. *Eminebat aquam.* Lactant. Phoen. vers. 8. *Eminet montes.* Interpres Apollon. Tyrii: *Evafit cubiculum.* Capella Lib. I. *Tractus aërios jam Phoebus exierat.* Sen. Agam. 968. *Exiit Mycenas.* MUNCK. Confule Pafferat. ad Propertii lib. I. Eleg. VIII. vs. 19. Gronov. ad Livium lib. XXIX. cap. 32. quomodo *excedere* conftruitur a Livio. vide J. Fr. Gronovium ad lib. XXIV. cap. 20. & ad lib. XXIX. cap. 6. & de quo verbo eximium Drakenburgium ad lib. II. cap. 37. latius effe difputaturum didici e notis Cl. Oudendorpii ad J. Caefar. lib. I. de B. Civ. cap. 44. Eodem modo *egredi.* vide Celeb. P. Burm. ad Phaedr. lib. III. fab. 16. vs. 17. Oudendorp. ad Frontin. lib. III. Strateg. cap. 2. n. 25. & J. Arntzenium ad S. A. Victoris Epitom. cap. V. §. 7.

Ad CAP. CC.

1 PHILONIDE] Pherecydes apud Schol. Hom. ad Odyff. T. 432. Φιλωνὶς ἡ Δηΐονος θυγάτηρ οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν σὺν αὐτῷ παρελέχθη καὶ Ἀπόλλωνι. Omiffum eft Ἑρμῇ, ut apparet ex illis, quae mox fubjungit. Adde Ovid. Lib. XI. Met. fab. 8. MUNCK. De Philonide ita Conon narrat. VI. apud Photium pag. 428. ΦΙΛΆΜΜΩΝ παῖς ΦΙΛΩΝΊΔΟΣ, ἣ γέγονεν ἐξ Ἑωσφόρου καὶ Κλεοβοίας ἐν Θορίκῳ τῆς Ἀττικῆς. Qui Philammon ex Apolline & hac Chione dicitur natus ab Ovid. V. ad XI. Met. vs. 193. Philammon cantaffe dicitur Latonae, Dianae & Apollinis natales; & primus Choros facris Delphis inftituiffe. V. Plutarch. de Mufica Tom. II. p. 1132. ubi pro ἀδελφὸν legendum effe Δελφὸν docet fequens pag. 1133. & ita in Mff. legi docet Celeb. Burm. ad Ovid. l. l. vs. 317.

2 PHILAMMONEM] Ita & Ovidius eum & Pherecydes appellant. Corruptè *Philemon* dicitur in veteribus Lactantii Argum. edit. Rectè *Philammon* Raenerius. MUNCK.

3 EX MERCURIO AUTOLYCUM] Hunc Mercurii dictum revera Daedalionis filium fuiffe, teftatur Paufanias in Arcadicis. SCHEFF.

4 EST LOCUTA SUPERBIUS] Dianâ formofiorem fe jactavit. MUNCK.

5 IN AVEM DAEDALIONEM, ID EST, ACCIPITREM] Accipitrem daedalionem vocari neque apud Graecos, neque apud Latinos hactenus obfervatum nobis. An fcribendum *aefalonem*? Plinius lib. X. c. 8. quo agit de accipitribus. *AEfalona Graeci vocant, qui folus omni tempore apparet.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *aefalonem* ex Plin. Lib. X. cap. 8. Sanè Αἰσάλων eft etiam Ariftotel. Lib. IX. cap. 46. Hiftor. Animal. AElian. Lib. XII. cap. 4. cum aliquot accipitrum vocabula enumeraffet, fubjicit tandem, γένη δὲ ἱεράκων ἐστὶ πάμπολλα. Octo facit Callimachus apud Etym. auctorem in Πέλεια. An inter illa etiam Daedaliones fuerint, dicere non habeo. Nafo fimpliciter in accipitrem converfum narrat. MUNCK.

albo in nigrum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, 7 in mutilum ex cornuto. is cum Siſyphi pecus adſidue involaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit, eum furtum ſibi facere, quod illius numerus augebatur, & ſuus minuebatur. qui, ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis 8 notam inpoſuit. qui cum ſolito more involaſſet, & Siſyphus ad eum 9 veniſſet, & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quae ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quae poſtea Laertae data eſt in conjugium, ex qua natus eſt Ulyſſes: ideo nonnulli auctores dicunt 10 Ypſipylon. ob hoc Ulyſſes verſutus fuit.

CCII. *Coronis.*

Apollo cum Coronida Phlegyae filiam gravidam feciſſet, corvum

Ad CAP. CCI.

6 Ut furacissimus esset] Vide Schott. Proverb. ex Suid. Cent. XII. 75. Pherecydes de Autolyco: Εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτε κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τῆς λείας ἀλλοιοῦν εἰς ὃ θέλοι μορφῆς. Confer Sarisber. Curial. I. cap. 9. Ovid. XI. Met. 311. *Alipedis de ſtirpe Dei verſuta propago Naſcitur Autolycus, furtum ingenioſus ad omne.* Nimirum κλέπτης θεὸς Mercurius. Lactant. lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius.* Hinc de eo ruſticus ille apud Anton. Liberal. cap. 15. κλέπτην ἔλεγχε ου τιμῶν θεόν. Fulgent. Mythol. I. *Furatrinum Deum* ſalutat. Vide ejus imaginem apud Albricum cap. 6. Cur autem fur Mercurius? Ὅτι ὁ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἐμίγη τῇ Μαίᾳ, ut notat Schol. Hom. ad Iliad. Ω. 24. MUNCK. Jam puer Admeti boves furatus eſſe dicitur Mercurius. conſule Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. Met. vs. 687. Imo φηλητῶν ἄναξ vocatur ab Euripide in Rheſo vs. 217. Confer Schol. Ariſtophanis Nub. vs. 1480. cum Phurnuto de N. D. cap. 16. p. m. 169, 170. De hoc & variis *Autolycis* conſule P. Leopardum lib. XIII. Emend. cap. 5. & Celeb. P. Burm. in Catalogo Arg.

7 Mutilum] Proprie locutus eſt. Horat. I. Sat. 5 *O tua cornu Ni foret exſecto frons, inquit, quid faceres, cum ſic mutilus minitaris?* Ovid. III. Art. A. 249. *Turpe pecus mutilum.* Donatus ad Hecyr. Ter. act. I. ſc. I. *Mutili dicti ſunt boves aut capri ſine cornibus.* MUNCK.

8 Notam] Feſtus: *Nota nunc ſignificat ſignum, ut in pecoribus* &c. Schol. Sophocl. ad Ajac. Flagell. vers. 190. μονογράμματον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ubi hanc fabulam habes. Iſacius in Lycophron. pag. 62. Μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπεγίνωσκεν. leg. αὐτοῦ ὄνομα. MUNCK.

9 Venisset, et pecora sua] Hic male inſerta eſt conjunctio &, quam peperit Syllaba proxime praecedentis vocabuli ultima. SCHEFF. Τὸ &, ut natum ex ultimâ praecedentis vocis ſyllabâ delet cl. Schefferus. Poſſit tamen videri polyſyndeton. Sed id cum frequentare non ſoleat Hyginus, amplector ejus conjecturam. MUNCK.

10 Ypsipylon] *Siſyphium.* MICYLL. Hoc quid ſibi velit, non excogito. ὑψίπυλον Graecis, quod habet altas portas. Hoc vero neque ad Anticliam, neque ad Ulyſſem pertinet. Non dubito, quin deſint aliqua, ſine quibus difficulter divinari poterit, quid ſit de eo ſtatuendum. SCHEFF. Micyllus in margine *Siſyphium.* Quod & mihi venerat in mentem ex Ovid. Lib. XIII. Met. v. 31. & Avieno in allegoriâ Sirenum: *Sanguine Siſyphio magnus generatus Ulyſſes.* Nunc rectius puto *Siſyphiden* vel *Siſyphi filium.* Suidas loco ſuperius laudato, διὸ Σισυφείδης Ὀδυσσεύς. Lactantius ad Stat. III. Achill. v. 76. *Lertae & Antiochae* (leg. *Laertae & Anticliae*) *filius, alii dicunt Siſyphi & Anticliae filium, quae ante nuptias cum Siſypho Coeli.* (leg. *AEoli*) *filio concubuit, unde Ulyxes natus eſt.* Ovid. III. Art. A. 313. *His ſua Siſyphides auditis paene reſolvit Corpora.* MUNCK. Conſulendi de hac fabula Schol. Sophoclis in Ajace vs. 190. & Philoctet. vs. 417. Tzetzes ad Lycophron. vs. 344, 1031. &

 Serv.

vum custodem ei dedit, ne quis eam violaret. Cum ea [1] & Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jove fulmine est interfectus. Apollo Coronidem gravidam percussit, & interfecit, cujus ex utero exsectum [2] Asclepium educavit. at corvum, qui custodiam praebuerat, ex albo in nigrum commutavit.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen, [3] Penei fluminis filiam, cum virginem persequeretur, illa à terra praesidium petit, quae eam recepit in se, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput inposuit.

CCIV.

Serv. ad VI. AEn. 529. item Plutarchus, (& apud eum Ister Alexandrinus) in Quaest. Graecis Tom. II. pag. 301. Plura dabit Mezeriacus ad Ovidii Epistol. I. Heroid. pag. 17, 18. Cur Οὖτις & Ὀδυσσεὺς dictus sit Ulysses, indicat Ptolemaeus Hephaestio apud Photium pag. 473.

Ad CAP. CCII.

1 ET CHYLUS] *Ischys* ab aliis hic dicitur. MICYLL. Vitiose, sine dubio, scribendumque *Ischyus* ex Apollodoro, vel *Ischyis*. Nam & Pausanias sic eum vocat aliquoties. Comeliniana habet *Alcionetus*, quod a veteri scriptura nimium recedit, nec convenit cum Historia. SCHEFF. Lactant. ad III. Theb. Stat. 506. *Lycus*. Utrobique legendum *Ischys* ex Scholiaste Pindari in Pyth. Od. 3. vs. 48. Pausan. lib. I. Apollod. lib. III. Lactant. Argum. Met. Ovid. Met. II. 7. Immo ipse Hyginus Astron. II. 40. *Ischyn* eum appellat. Defendi tamen possit *Ischus*, ut sit dictum, quemadmodum *Rhadamanthus*, ex Ῥαδάμανθυς, & *Atus* ex Ἄτυς apud Varronem. *Tribrachus* ex τρίβραχυς apud Schol. Horat. ad epod. I. *Cotus* pro *Cotys* apud Nepot. Iphicrat. cap. 3. Vide Buchner. ad ejusdem Themist. cap. I. & quae nos superius diximus. Editio Leidensis praefert *Alcionetus*. Malè. Scribi debuisset, *Alcyoneus*. Anton. Liberal. cap. 10. Ὅτι πρῶτος ἀπήγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ. MUNCK. Lege *Ischys*. Consule Pausan. lib. II. cap. 26. pag. 171. & Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. II. Met. vs. 599. Haec Coronis quo ritu colatur a Sicyoniis, docet Pausan. lib. II. c. XI. p. 137.

2 ASCLEPIUM] AEsculapius ita a Nostro Graecos imitato vocatur. Consule Ampliss. Cuperum in Harpocrate pag. 80. De hoc nomine consulendi Tzetzes (ab Amplissimo Cupero emendatus) ad Lycophron. vs. 1054. Servius ad VII. AEn. vs. 761. & ad X. AEn. vs. 316. P. Leopard. II. Emend. 9. In Epidauro Graeciae civitate AEsculapius natus dicitur a Lactantio ad Statii III. Theb. 398 Item Pausan. lib. II. cap. 26. pag. 170, 171. qui & alia de AEsculapii natalibus refert. & ideo ab Epidauriis cultus. Plut. Quaest. Rom. T. II. pag. 286.

Ad CAP. CCIII.

3 PENAEI] Scribe *Penei*. Graecis enim est Πηνειός. Ovid. I. Met. 452. *Primus amor Phoebi Daphne Peneia*. Secutus eum Lactant. ad Stat. I. Theb. 554. Alii Ladonis filiam faciunt, ut Nonnus Dionys. III. Aphthon. Progymnasmatis, Tzetzes in Lycophron. pag 2. ed. Steph. Auctor Geopon. lib. XI. cap. 3. Servius ad AEn. III. 91. *Daphnis Penei, vel, ut alii volunt, Latonis filia, ab Apolline adamata est.* Scrib. *Daphne & Ladonis* ut recte exaratum ad AEn. II. 514. *Daphne Ladonis fluvii terrae Arcadiae fuit.* Hom. Schol. ad Iliad. A. 14. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. Fabula inde orta videtur, quod Apollo τὸ φυτὸν τῆς δάφνης invenerit. Vide Euseb. Praep. Euang. lib. II. cap. I. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 416. Ὠγύγιον δὲ τὸν ΛΑΔΩΝΑ λέγει, διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὰρ βούλεται πρῶτον ἄνθρωπον ἐξ αὐτοῦ καὶ γῆς γενέσθαι τὴν Δάφνην. Arrianum adde apud Eumdem vs. 916. Adde Palaephatum de Incredibilib. cap. 50. Lactantius vero, qui, ut Munckerus recte docet, eam lib. I. Statii Penei filiam adpellavit, ad lib. IV. Theb. vs. 290. vocat sui oblitus Ladonis filiam, praeeunte ibi auctore ipso, *& qui tibi Pythie Ladon, Pene Socer.* Iterum Ladonis filiam vocat ad vs. 832.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE, [4] Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus pater amore incensus compressit, quae pudore tacta sylvis occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformavit, quae pudoris caussa in lucem non prodit, [5] sed noctu patet.

CCV. [6] *Arge.*

ARGE venatrix cum cervum sequeretur, cervo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te consequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

CCVI.

832. nec non Philostratus lib. I. cap. 16. de Apoll. Tyan.

Ad CAP. CCIV.

4 EPOPEI] *Hyclei* alii. MICYLL. Micyllus notat, aliis hunc dici *Hycleum.* Vide fab. 253. SCHEFF. Ita etiam infra habes cap. 253. In margine edit. Micylli visitur, *Hyclei alii.* Quod mutem in *Nyctei.* Lactant. ad III. Theb. Stat. 507. *Nycteus AEthiopum Rex, felix si nunquam pater fuisset, filiam habuit Nyctaeam nomine.* Scrib. *Lesbiorum* & *Nyctimenen* ex Ovid. II. Met. fab. 9. in cujus argumento Lactant. *Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia.* MUNCK. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. Met. vs. 592.

5 SED NOCTU PATET] Barthius, *paret*, *vel sane*, *parit.* Videtur praetulisse *parit.* Atqui hoc nihil singulare docet in noctua, quoniam & aliae aves noctu pariunt. Itaque vera lectio est *paret*, pro composito nimirum, *apparet.* Sic Scriptores optimi. Martialis: *Ad potum quoties paruit Hermogenes.* Adde Frontinum de Re Agr. & ibi Keuchenium. SCHEFF. Barth. *paret*, vel *parit.* Prius probo. Matth. cap. XXIV. 30. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Vet. Interp. *Et tunc parebit signum* &c. Cato Scholasticus, quem Ethicum salutat Sarisber. Polycrat. Lib. II. *Temporibus peccata latent, sed tempore parent.* Petronius: *Juris consultus PARET non PARET habeto.* Festus: *Parret, quod est in formulis, debuit & producta priore syllaba pronuntiari, & non geminato R scribi, ut fieret paret, quod est inveniatur* (leg. *invenitur*) *ut comparet, apparet.* Non ergo κατὰ παντὸς est effatum illud Agraetii: *Apparet qui videtur, paret qui obsequitur.* Idem legas in Isidor. de Different. & apud Servium ad AEn. I. 121. qui & hoc addit: *Et haec observatio diligenter custodiri debet, licet eam auctores metri causa, vel clausulae, plerunque corrumpant.* Sen. Agam. 457. *Et dubia parent montis Idaei juga.* Excerpta Festi MSS. *Paret significat apparebitur.* Scrib. *apparet.* Idem *in viatores. Qui magistratibus parebant.* Chrysolog. p. 172. ed. Paris. *Parebunt corda vestra obstructiora* &c. Pseudo Cypr. de Sing. Cler. *Si justus vix salvus sit, injustus ubi parebit?* Tertull. Exhort. Cast. cap. 3. *Quod paruit eum magis velle.* Adde quae Sciopp. observavit Susp. Lect. II. cap. 20. & Cl. Daum. ad Caton. Disticha pag. 155. MUNCK. Hac de caussa haec avis Minervae sacra, non adeo ob ejus oculos, ut censet Phurnutus de N. D. cap. 20. & inde in armis, nummis, aliisque Athenarum insignibus expressam in honorem Minervae nocturnas studiorum caussa amantis vigilias conspicere licet noctuae imaginem. Schol. Sophoclis in Ajace vs. 127. Φασὶ τὸν Αἴαντα τρίτον ἀσεβηκέναι περὶ τοὺς Θεούς. πρῶτον μὲν, ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν Ἀθηνᾶν, βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν. δεύτερον ἀπαλεῖψαι ΤΗ'Ν ΓΛΑΥ͂ΚΑ ΤΗ'Ν "ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕ'ΝΗΝ ΤΩ͂ "ΟΠΛΩ 'ΑΥΤΟΥ͂ 'ΕΞ "ΕΘΟΥΣ ΠΑΤΡΩ'ΟΥ. De Atheniensium moneta, in qua noctuae imago conspiciebatur, consule Schol. Sophoclis in Electra vs. 6. Schol. Aristophanis Equit. vs. 1091. & inl. Spanh. ad Nubes vs. 862. Imo stigma damnatis inustum noctua fuit, AElian. lib. II. V. H. cap. 9. Τοὺς γε μὴν ἁλισκομένους αἰχμαλώτους Σαμίων στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα, καὶ τοῦτο Ἀττικὸν ψήφισμα. Haec in juvenum gratiam addere libuit.

Ad CAP. CCV.

6 ARGE] Vide Bochartum Hieroz. Part. I. col. 883. MUNCK.

CCVI. *Harpalice.*

Clymenus Schoenei filius, rex Arcadiae, amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis [1] filiam adposuit patri: Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit. * * *

CCXIX. *Archelaus.*

Archelaus [2] Timeni filius exsul, à fratribus ejectus, in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum à finitimis obpugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus, [3] quia ab Hercule esset oriundus, [4] nam Timenus Herculis filius fuit, [5] qui * hostes uno praelio fugavit, & ab

Ad CAP. CCVI.

1 Filiam apposuit] Lego *filium*. Cap. 238. *Quod ei filium suum in epulis apposuit.* 239. *Ex eo quem conceperat interfecit.* 246. *Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filiâ suâ filium suum.* MUNCK. Fabulam narrat etiam Lutatius ad Statii v. Theb. 120.

Desiderantur hoc loco capita duodecim, ut ex indice apparet. MICYLL.

Ad CAP. CCXIX.

2 Timeni] Scribendum *Temeni* ex Vellejo, Apollodoro, Strabone, Pind. Scholiaste in Pyth. od. v. aliisque. Gr. est Τήμενος. MUNCK. Locus sine dubio corruptus. Plures Archelai fuere. Fuit Agesilai filius Archelaus Laconum rex, de quo Pausan. lib. iii. cap. 2. qui quomodo ab Hercule dici possit esse oriundus, docet Herodotus lib. vii. cap. 204. De Archelao Perdiccae filio, Macedonum rege, Celeb. Perizonius videndus ad AEliani V. H. lib. ii. cap. 21. lib. viii. cap. 9. lib. xii. cap. 43. lib. xiii. cap. 4. lib. xiv. cap. 17. Qui quando regnaverit, docent Salmasius in Exercitat. Plinianis in Solinum cap. 9. pag. 111. Dodwellus in Annal. Thucydideis pag. 48. nec non Ill. Spanhemius in ista serie Regum Macedonum, quam dedit in dissertatione vii. de usu & praestant. Num. pag. 378. Editionis ultimae, ut me docuit Celeb. Dukerus ad Thucydidis lib. ii. cap. 99. Macedonum reges Temenidas dici, docet Hudf. ad Thucyd.

3 Quia ab Hercule] Legendum, *qui ab Hercule.* Verba: *nam Timenus Herculis filius fuit*, in parenthesi collocanda. SCHEFF. Cl. Schefferus, *qui*, vel *ut qui* mallet. MUNCK.

4 Nam Timenus Herculis filius fuit] Si haec verba includas parenthesi, & τὸ *qui*, quod proximè sequitur, deleas, tolli poterit asteriscus. Verum non pater Temeni Hercules, sed atavus fuit, ut scribit Vellejus lib. i. cap. i. Vide ibi Lipsium, & Vossium. At Tzetzen in Lycophron. pag. 127. ed. Steph. si audimus, non abavus, ut Lipsius vult, nedum atavus, ut Vellejus, sed proavus dicendus fuit. Ὁ Τήμενὸς οὗτος, inquit, ἔκγονος ἦν Ἡρακλέους. Ἡρακλέος τοῦ καὶ Δηιανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδοτος, Λίχας, καὶ Κῆυξ. Κλεοδότου καὶ Περιδέας ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι. Sed errat Tzetzes ille. Aristomachi filium omnes faciunt Temenum. Theophilus ad Autolycum lib. ii. pag. 85. *Ex Baccho & Althaea, quae Thestii fuit filia, orta est Deianira: ex hac & Hercule Jovis filio genitus est Hylus: ex hoc Cleodemus, ex hoc Aristomachus, ex hoc Temenus* &c. Etiam Hygino ipsi cap. 124. Aristomachi filius Temenus est. MUNCK.

5 Qui hostes uno praelio] Barthius ex suo libro facit, *qui tot hostes:* nec rejicio. Mallem tamen vulgatis insistere, ac primum post *tutatus esset*, scribere punctum. Deinde pro *Archelaus quia*, legere, *Archelaus, ut qui ab Hercule*, tum delere illud *qui* ante hostes, item illud *&*, quod sequitur, cum ex syllaba praecedenti videatur natum. SCHEFF.

6 Eo ingeri et incendi] Nil mutandum. Eo

ab rege pollicita petit. Ille ab amicis dissuasus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam jussit fieri, & multos carbones [6] eo ingeri & incendi, & super virgulta tenuia poni. [7] quo cum Archelaus venisset, [8] ut decideret, [9] hoc regis servus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cum rege conloqui velle [10] secreto, arbitris semotis. Archelaus regem abreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde [11] profugit ex responso Apollinis in Macedoniam, [12] capra duce, oppidumque ex nomine caprae [13] AEgeas constituit. ab hoc [14] Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. *Cura.*

[15] CURA cum quemdam fluvium transiret, vidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & coepit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid-

Eo non est adverbium, sed pronomen elliptice positum, pro *eo loco*, vel *in eo loco*, si plenissime loquendum. SCHEFF. H. e. in eam foveam. Adverbium pro relativo pronomine posuit. Cap. 199. *Aquam inquinavit, quo Scylla cum descendisset.* Justin. XII. 5. *Translatis eo trium civitatum populis, quos Cyrus condiderat.* h. e. in eam urbem. Cl. Schefferus τὸ *eo* pronomen esse volebat elliptice positum, pro *eo loco*. Nihil opus esse hoc ellipsios heic praesidio abunde demonstravi ad cap. 3. MUNCK.

7 QUO CUM] Sufficit ante ista scribi comma; cohaeret enim *quo*, cum superiori *eo*, idque respicit. SCHEFF.

8 UT DECIDERET] Cogita, num scribendum, *ut ne decideret*. SCHEFF. Cogitare lectorem jubet Cl. Schefferus, num legendum sit, *ut ne decideret*. MUNCK.

9 HOC REGIS SERVUS] Ante ista punctum debet collocari. SCHEFF.

10 SECRETO, ARBITRIS SEMOTIS] Alterutrum est glossatoris, non Hygini; puto illud, *secreto*. SCHEFF. Alterutrum a glossa esse censet Cl. Schefferus. Ego putem post τὸ *secreto* τελείαν στιγμὴν esse collocandam; & illa *arbitris semotis* referenda ad sequentem periodum. MUNCK. Nec cum Sheffero hic de glossa cogitandum arbitror, nec cum Munckero distinguendum .. *Secreto. Arbitris semotis, Archelaus regem* &c. Talium enim perissologiarum omnia plena. Geminum autem est exemplum illud Apuleji Apol. p. 301. Ed. Elmenh. *confinxere puerum quempiam, carmine cantatum*, remotis arbitris, secreto aliquo loco.. *corruisse*. WOPKENS.

11 PROFUGIT IN MACEDONIAM] Atqui jam venerat in Macedoniam, ut praecessit. Credo in praecedentibus latere aliquid. Pausan. Boeoticis: *Dicunt Macedones Caranum Macedoniae regem pugna superasse Cisseum, qui in vicina regione principatum obtinebat.* MUNCK.

12 CAPRA DUCE] Tale quid de Carano Justin. Lib. VII. cap. 1. & Solinus cap. 14. narrant. MUNCK.

13 AEGEAS] Imo *AEgas*. Nomen enim, AEgae, AEgarum. Vide Plinium lib. IV. 20. & alios. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *AEgas*. Non erat necesse. Justinus: *Urbem AEgessam ob memoriam muneris AEgeas, populum AEgeatas, vocavit.* Vide ibi Berneccerum. Sammonicus praefat. *Qui colis AEgeas, qui Pergama, quique Epidaurum.* MUNCK. Sic Ciliciae urbem, quam Sammonicus *AEgeas*, Philostratus lib. I. cap. 7, & 8. Αἰγὰς vocat. Videndus Salmasius in Exercitationib. Plinianis in Solinum cap. 9. pag. 110. Item Cellarius Geograph. Antiqu. lib. II. cap. 13. Sect. 2. n. 37.

14 ALEXANDER M.] Hinc dicitur ab Hercule genus trahere. Scholiastes Theocriti Idyll. XVII. vs. 23. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον εἰς τε τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ εἰς τὸν Πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' Ἡρακλέους. Consule Marshami Chronicon ad Secul. XV. pag. 447, -448. Hinc Alexandri M. nummus leonis exuviis insignitus. Consule inl. Spanh. Differt. 5. de Praest. & usu Numism. pag. m. 344.

Ad CAP. CCXX.

15 CURA] Reinesius lib. III. Var. Lect. p. 327. hoc caput

quidnam fecisset, intervenit [1] Jovis: rogat eum Cura, ut ei daret spiritum, quod facile ab Jove inpetravit. [2] qui cum vellet Cura nomen suum inponere, [3] Jovis prohibuit, suumque nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & Jovis disceptarent, surrexit & Tellus, suumque nomen ei inponi debere dicebat, quandoquidem corpus suum praebuisset. Sumpserunt Saturnum judicem, [4] quibus Saturnus secus videtur judicasse: Tu Jovis quoniam spiritum dedisti, [5] corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum possideat. sed quoniam de nomine ejus controversia est, Homo vocetur; [6] quoniam ex humo videtur esse factus.

CCXXI.

caput continere ait figmentum insulsum, quod à gentilium de hominis conditu Mythistoriis dissentiat. Ego nihil tale possum intelligere, nominatimque laudatum à Lilio Gyraldo video in Synt. de Diis primo. Quem ob id similiter nil tale suspicatum, observo. SCHEFF.

1 Jovis] *Juppiter*. MICYLL. Sic ubique Micyllus mutat.

2 Qui cum vellet] *Cui cum*. MICYLL. Veteres habuere, *qui*; credo antea fuisse *quoi*, antiqua scribendi ratione, quod non intellexerunt. SCHEFF. *Cui* emendavit Micyllus, cum in MS. invenisset *qui*. Non improbo quidem. Scio tamen, utrum τὸ *qui* dandi casu per Q an per C esset scribendum, multum agitatam jam olim fuisse inter Grammaticos quaestionem. Consule Velium Longum de Orthogr. Donatum in Ter. Andr. 1. 1. Scalig. de causis linguae latinae 1. cap. 24. Bembum libro de Terentii fabulis. Sic in Gruter. Inscriptionibus pag. 880. *aliqui* legas pro *alicui*. MUNCK.

3 Jovis prohibuit] Perperam τὸ *Jovis* in *Jupiter* mutare intendit Micyllus. Κακοζηλία vulgi & infimae aetatis scriptorum id ex antiquissimis imitandum sibi duxit. Consule Apulejum, Capellam, Statii & Germanici Scholiastes, aliosque id genus heroas. Petron. Fragm. Trag. *Hoc solum vetare ne Jovis potest.* Malim *nec Jovis.* Quintil. Declam. 107. edit. Hackian. *Ne quisquam probare in altero potest.* Lege, *nec quisquam*, ut habet Commeliniana. Justinus lib. 38. cap. 7. *Justitiae atque liberalitatis suae ne ipsos milites, qui experiantur, testes refugere.* Putem melius fore, *nec ipsos.* quanquam *ne* pro *nequidem* Ciceroni vindicat Stewechius de particulis Linguae Latinae lib. 1. In Apulejo certè ego observavi lib. 11. Met. *Ac ne omnino mihi notos illos latrones usquam fuisse.* Et post paulo: *Ne ipse, qui commisit, potest diffiteri.* Et Tertull. p. 47. ed. Jun. *Quae nobis ne mutire conceditur.* Caeterum pariter κακόζηλον est *Jupitris* Astron. 11. 13. & *Jupitrem* cap. 28. pro quo *Jovem* postea supposuerunt. Sed nos illud alterum revocandum censemus ex editione Venetâ anni 1482. quam ignoravit Cl. Schefferus. Etiam cap. 14. ex eadem *ab Jupitre* forte pro *ab Jove* reponendum. MUNCK.

4 Quibus Saturnus secus videtur judicasse] Haec admodum corrupta sunt. videntur autem ita emendanda: *quibus Saturnus; coecus videtur judicasse*, id est, Saturnus dicit ad eos, non sapiens, & peritus quispiam, sed plane coecus videtur de hac re judicium tulisse, adeo judicium vestrum est inconveniens. Nisi malit quispiam: *quibus Saturnus; secus videtur. Judico sic; tu Jovis.* SCHEFF. Emendat Cl. Schefferus: *Quibus Saturnus; coecus videtur judicasse.* Vel, *Quibus Saturnus; videtur secus; judico sic; tu Jovis.* Vide num *secus* rectius exponi possit κακῶς, *non benè.* Benè de hac particula Casaubonus ad Suet. Tib. cap. 2. & Scioppius Famiani Infamiâ. Gloss. Isid. *Secus, malum.* Sallust. Jug. cap. 21. *Secus cesserat.* 25. *Secus procedit.* Sic & *aliter* usurpabant. Festus Pauli: *Alter & pro non bono ponitur; ut in auguriis altera avis cum appellatur, quae utique prospera non est. Sic alter nonnunquam pro adverso dicitur & malo.* Sed hoc posteriori loco malim *aliter* ex MS. codice Leidensi, quem cum editis contuli. Sallust. Jugurth. *Providere, ne quid aliter eveniat.* Adde Don. ad Prolog. Andr. MUNCK.

5 Corpus recipito] Barthius emendabat, *cor ejus recipito*, & hoc vel propterea, quia cor spirituum est officina, placere posse videtur. Quia tamen non est oppositio inter id, quod Jupiter, & quod Cura possidere debet, qualem tamen hic requiri, ex narrationis serie intelligitur, praeterea Cura jubetur possidere ipsum, quod cum exceptione cordis difficulter intelligitur, cum *ipse* sine corde haud constare queat, idcirco censeo τὸ *corpus* retinendum, & mox scri-

CCXXI. [7] *Septem sapientes.*

Pittacus Mitylenaeus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedaemonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. [8] Sententiae eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex [9] Ephyra Periandre doces, [10] cuncta & meditanda.
Tempus nosce, inquit [11] Mitylenis Pittacus ortus,
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.

Mile-

scribendum, *Cura animum*, pro *Cura eum*, *recipiat.* Illud *eum* factum sine dubio ex compendio scripturae, & omissione litterae *a* in voce *animum* ob similitudinem litterae antecedentis. SCHEFF. Barth. leg. *Cor ejus.* Cl. Schefferus retinet *τὸ corpus*, & mox scribit; *Cura animum possideat.* Imo *τὸ corpus*, cum intentius cogitavi, etiam mihi retinendum est visum. Sed pro *cura eum possideat*, lego *cura animum possideat.* Hoc revera erat perversum judicium, adsignare illi corpus, qui dederat spiritum, huic autem, quae finxerat corpus, animum; quemadmodum recte censuram instituit auctor verbis illis, *Quibus Saturnus secus videtur judicasse.* Quae porro sequuntur, verba sunt Saturni, quae nimium ex abrupto subjunguntur praecedentibus. MUNCK.

6 Quoniam ex humo] Arator lib. I. *Materies terrena sumus, limumque parentem Nomine prodit homo.* Ita & Isidorus Orig. lib. I. cap. 28. & lib. XI. cap. I. MUNCK. Vide Serv. ad II. Georg. 341. ad I. AEn. 747.

Ad CAP. CCXXI.

7 Septem sapientes] Tot vulgo numerantur. Vide Lactant. lib. IV. cap I. Tzetzen Chil. II. Augustin. C. D. XVIII. 24. Porphyr. Abstin. lib. I. pag. 35. ed. Fogeroll. Proclum ad Hesiod. p. 19. In Glossis autem Stephani legas: *Responsa novem sapientum*, ἀποκρίματα ἐννέα σοφῶν. MUNCK. De septem Sapientibus non convenit inter antiquos. De quibus consulendi Pausanias lib. I. cap. 22. & 23. pag. 53. Scheffer. ad AElian. II. V. H. cap. 41. Perizon. ad lib. III. cap. 17. Menag. ad Diogen. Laertii lib. I. Sect. 30, 40, 41. cum Schol. Pindari O. Isthm. II, 17. Mysonis in Periandri locum substituti dictum refert Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. p. 284. De quo etiam Menag. l. l. §. 99. de Epimenide Cretensi Meurs. in Creta lib. IV. cap. II.

8 Sententiae eorum sunt] Non videntur ista Hygini esse, ut nec versus, qui sequuntur, nihil sane faciunt ad Historiam, de qua sola sollicitus est Hyginus. Neque alio commemorasse fine hic videtur, quam quia summa de iis apud veteres fuit controversia, ut non magis constaret de ipsis, quam narrationibus fabulosis caeteris. videndus est Diogenes Laertius statim ab initio, qui prolixe memorat sententiarum diversitates. SCHEFF.

9 Ephyra] Cap. 275. *Ephyre Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthum appellarunt.* Hesych. Ἐφύρη ἡ νῦν Κόρινθος. Unde *Ephyrea Lais* Propert. lib. II. el. 5. MUNCK. De Periandro etiam Meurs. lib. II. de Rhodo. cap. 7. De *Ephyre* adde Schol. Homeri Il. B. 659. (ubi pro Κέρκυρα recte legitur Κίχυρος in Obs. Misc. Jul. Aug. 1732. p. 116. Vide Schol. Pindari O. Nem. VII, 53.) Item Schol. Apoll. Rh. IV, 1212. Eust. ad Dionys. Perieg. 420. Schol. Thucydid. lib. I. cap. 46. lin. 68. plura dabit Munck. ad fab. 275.

10 Cuncta et meditanda] Illud & nimis otiose heic positum. Certe si abesset, non desiderarem, cum sine illo per caesuram stare possit metrum. Velut statim, *Nosce inquit tete Chilon* &c. Sed forte melius, *cuncta ut meditanda*, ut verbum substantivum subaudiatur. Exprimere voluit versificator illud, Μελέτη τὸ πᾶν. Vet. Epigram. quod affictum Sidonio: *Ille nihil rerum fieri jubet immeditatum.* Ipse Sidonius carm. II. *Ex Ephyra totum meditans quod Periander.* Ad quem versum ex Hygino adducit Savaro, *Ex Ephyra Periandre notas* &c. Memoriaene vitio, an ex antiquo codice, incertum. MUNCK.

11 Mitylenis] *Mitylenas* numero multitudinis urbem eam appellat quoque Suetonius Tiberio; alii *Mitylenen.* MUNCK.

Milesiusque Thales sponsori [1] *damna minatur.*
[2] *Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedaemone cretus.*
Cecropiusque Solon, ne quid nimis, [3] *induperabit.*

CCXXII.

1 Damna minatur] Veteres habuere, *minantur.* quam lectionem non existimo repudiandam. SCHEFF. Veteres habuisse *minantur* notat Cl. Schefferus. quam lectionem non existimat repudiandam. Qui illi veteres sint, nescio. Micyllus, qui primus edidit, *minatur.* Quod longè elegantius. MUNCK. De Thaletis origine Plut. Tom. II. p. 857.

2 Nosce tete] Socrati tribuit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. vers. 27. Sed Chiloni cum Hygino Plin. lib. VII. 32. ut & sequens, & quod proximè praecessit. MUNCK. V. Menag. l. l. Sect. 40.

3 Induperabit] Suspicor, *induperavit* scribendum. SCHEFF. Scribendum censet *Induperavit* Cl. Schefferus. Mihi alterum nihilo deterius videtur. Caeterum cui illud μηδὲν ἄγαν tribuendum sit, valde ambiguum esse discas ex Schol. ad Euripid. Hippol. 264. Ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ. Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου ὅς μ' ἀνέθηκεν, Μηδὲν ἄγαν, καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. Ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἷον μηδὲν ἄγαν, μηδὲ δίκαν δικάσῃς. Commendat idem dictum, & Platonis verbis illustrat Isidorus Pelusiota epist. 73. Confer Plin. lib. VII. cap. 32. MUNCK. V. Menag. ad Diog. Laert lib. I. §. 41. De γνῶθι σεαυτὸν, & μηδὲν ἄγαν Pausan. lib. X. cap. 24. Plut. de Consolat. ad Apollon. Tom. II. p. 128. & de Garrulit. p. 511.

Ad CAP. CCXXII.

4 Septem Lyrici] Atqui Lyrici vates *numero sunt Mnemonidarum*, ut canit Ausonius Eid. XI. Sed & Musarum quoque, quas novem vulgo numerant, non minus controversus est numerus. Vide Servium ad AEn. I. 12. & ad Ecl. VII. 21. Arnob. Lib. III. apud quem Myrtilus numero eas esse septem asseverat, ut & Eumelus apud Tzetzen ad Hesiod. Ἔργ. Adde Phornutum cap. 14. Vulgatam opinionem sequitur Petronius: *Cum Pindarus novemque Lyrici Homericis versibus canere timuerunt.* Quintil. Orat. lib. X. cap. 1. *Novem vero Lyricorum longè Pindarus princeps.* Decem numerat, additâ Corinnâ, Tzetz. Prolegom. in Lycophronem. MUNCK. Inter novem hosce Lyricos recensetur Ibycus, Lyricus Rheginus, qui Croesi tempore floruit, a quo sambuca inventa dicitur. Vide Suidam. De quo ita Plutarch. lib. VIII. Symposiac. Quaest. 3. Τὸν ὄρθρον ὁ Ἴβυκος οὐ κακῶς κλυτὸν προσεῖπεν. Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 158. Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν ἐπὶ τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ, καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς, ὡς ἥρπασε Τιθωνόν. De hoc poeta, ejusque fato Celeb. P. Burm. Fr. fil. ad H. Valesii lib. IV. Emendat. cap. 14. & in Add. p. 232. De Ibyci servo, qui vivus combustus est, quia opem tulerat latronibus hero violentas manus inferentibus, Ptol. Hephaestion. apud Photium pag. 477. Aliorum nomina paullo sunt notiora. Praeter novem Lyricos hosce fuit Xanthus Stesichoro antiquior. V. Celeb. J. Perizon. ad AEliani lib. IV. V. H. cap. 26. Pyrrhus Erythraeus sive Lesbius μελῶν ποιητής. V. Schol. Theocriti Idyll. IV, 31. De Musis, de quarum numero Munckerus, haec sciant Juvenes. Antiquitus tres fuere, quot olim artes Liberales, Philosophia, Oratoria, Mathesis, sed Hesiodi aetate in varias species trifariam divisae, novem Musis earum inventricibus fuere dicatae. Consule Plutarch. lib. ult. Symposiac. Tom. II. pag. 745, 746. & de an. procr. e Timaeo pag. 1029. & haec est duplex illa Musarum genesis, de qua vide Schol. Apoll. Rhod. III, 3. De nomine *Musa* etiam non convenit inter antiquos. Consule Plutarch. de Frat. Am. pag. 480. item Helladium aliosque apud Photium pag. 1582.

Ad CAP. CCXXIII.

5 Septem opera mirabilia] Tot etiam numerat Cassiodorus Lib. VII. Variarum. Lactant. Lib. III. cap. 24. Vitruvius Prooem. Lib. VII. 25. Multo autem plura Ampelius cap. 8. MUNCK. Inter septem opera Mirabilia numeratur ara in Delo ex dextris cornibus exstructa. Vid. Anonymus de Incredibilib. cap. 2. p. 85. Ed. Th. Gale, & Spanh. ad Callim. H. Apoll. vs. 63.

6 Otrira] Ita scriptum etiam cap. 30. & 225. Sed Graecum Ὀτρήρη si respicias, *Otrerae* scribas.

oper-

CCXXII. [4] *Septem Lyrici.*

* * * *

CCXXIII. [5] *Septem opera mirabilia.*

EPHESI Dianae templum, quod fecit Amazon [6] Otrira [7] Martis con-

oportet, ut recte exaratum est cap. 112. Ὀτρηρῶ est Lycophroni. Operae pretium puto me facturum, si huc transferam, quae ad Valerianum de Bon. Disciplinae notavit Goldastus pag. 103. *Fortasse scribendum* Sirico *more illius aevi, Christianis maximè usitato, qui η Graecorum* (imo & ε saepe) *in ι breve commutarunt. Hinc illa passiva & proletaria*, erimus, mathisis, energima, phrenisis, ecclisia, ithica, *& his similia magis atque centum, quae in ecclesiasticis scriptoribus reperire est.* Atque haec eo libentius adduxi, quod me in sententiâ, quam ex veterum Christianismi antistitum lectione jam dudum conceperam, non parum porro confirmant. Pro exemplis porro sint illa Tyronis in notis pag. 21. *Paraclitum. Mathimaticus* 80. *Ephimeris* 124. *Sirapis* 135. *Jordanis* 183. Columbanus Monost. 110. *Vita aliena tuae sibi sic Cathegita vitae. Ipomanis*, genus veneni in Glossariolo à Barthio publicato Advers. Lib. XXVIII. 19. *Apocima*, genus potionis ex Vet. Membrana Lib. XXVII. 12. pro *apozema*. Plura notavi ad cap. 31. Videor illam mutationem etiam advertisse in Isidori Glossis, *Apiciosus, calvus, calvaster*. Lego, *alopiciosus*. Sunt enim *alopeciae* capillorum defluvia. Qui illis laborat *alopeciosus* dicitur, ut *cancerosus*, qui morbo cancro in vitâ S. Othonis. Sanè *alopicia* dicitur is morbus ab interprete Byngizlae. Eadem pronuntiatio permultis locis corrupit Glossas Stephani, sive Philoxeni, tanquam *Discivit*, αὐτομόλησεν, pro *descivit*, ηὐτομόλησεν. Videntur ultimis temporibus versificatores illi non meliores, quam poëtae, etiam E Latinum ut I pronunciasse. Certe E S tanquam I S corripuerunt. Abbas Columbanus: *Ignotum noto nunquam praepones amico.* Poëtaster nescio quis apud Spartianum Pescen. Nigr. cap. 12. *Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.* Catal. Pith. Lib. III. Epitaph. Vitalis: *Ut plures uno crederes ore loqui.* Capella Lib. VI. *Hic igitur furvae oculos splendescere noctis Cerneres ex auro, ut sacra flamma micat:* Refero huc ex eorundem Catal. Lib. IV. p. 157. *Quaeso aliquid nostris gustatibus inde relaxis.* pro *relaxes*. Et ex Glossario Barthii: *Impetiginosus, populosus, birniosus.* Legendum, *papulosus, berniosus. Pontifix, Mircurius, distructus* ex Vett. Inscript. Grut. Glossae Isidori, *Limbus navis piratica, vel clavus in veste regia, vel vestis ipsa.* Nempe *lembus* ut *limbus* extulit. Ultimam syllabam in *Thales, Lyristes*, & *Ganymedes* correptam fuisse à quibusdam jam diu est, cum observavit Scioppius Verif. lib. II. cap. 8. Euphorbus, non Virgilius, ut ipse putat, Epigram. de Livore: *Aut tradat Ganymedes ipse nectar.* Quo loco tamen in Pithoei editione legitur, *Catamitus*. Sed perperam. De *Thales* & *Lyristes* observavit etiam Gretserus in de Instit. linguae Graecae p. 123. Ausonius Ludo: *Thales* ἔργα πάρεστι δ' ἄτη *protulit.* Sidonius Lib. VIII. epist. XI. *Alcaeo potior Lyristes ipse.* Verum quod illi docti homines ad tria illa nomina restringunt, id generaliter de omnibus pronunciat Capella Lib. III. *Es terminatus*, inquit, *in Graecis nominibus brevis est, ut Anchises.* Unde hoc autem? quia *es* ut *is* pronunciabant, imo & scribebant interdum illo aevo. Et non de nihilo suspicor in locis illis modo adductis Ausonii, Sidonii, & Euphorbi, ut deterioris aevi scriptorum, exaratum fuisse primitus *Thalis, Lyristis, Ganymedis*, ex corruptâ illâ pronunciatione, quâ η ut ι Latinum proferebant. Quae quam vitiosa sit, discas ex Platonis Cratylo: Οἱ μὲν ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν, οἱ δὲ ἑμέραν, οἱ δὲ νῦν ἡμέραν. Licet eam pronuntiationem animadvertere etiam in isto marmore Arundeliano, quod ad Apul. Apologiam affert Pricaeus pag. 148. Ἔνδον πατρικὴν σόργιν φέρω. Seductus eâ omnino est Probus in Catholicis, quando inter terminationes tertiae declinationis e productam numerat, & pro exemplo affert *Euterpe Euterpis*. Si nondum persuasus es, mi lector, accedat hoc in cumulum, quod pro *lues* & *Johannes*, in quibus ultimam corripi apud Prudentium notat Fabricius, ex MSS. *luis* & *Johannis* restituit nobilissimus Heinsius. Eundem in modum existimem succurrendum Sedulio & Fortunato, quorum illum postremam in *Herodes*, hunc in *Moses* corripuisse putes, si vulgatas editiones inspicias. MUNCK.

[7] MARTIS CONJUNX] Vide notas ad cap. 30. & 112. De templo illo Dianae Avienus descript. Orbis terrae pag. 417. ed. Pith. *Urbs Ephesus qua taetrae sustollit fana Dianae, Munus Amazonidum memorabile.* Non constat metrum versiculi prioris. Forsan scribendum, *tetricae qua attollit* &c. ut pag. 418. *Inclyta per nubes attollens moenia*

conjunx. Monimentum regis Mausoli, [1] lapidibus lychnicis, [2] altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum Solis aeneum, id est [3] colossus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit [4] Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam

moenia *Lyrbe*. Confer Plin. Lib. XXXVI. 14. MUNCK. De templo hoc ne actum agam, V. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 823. Schol. Aristoph. Nub. vs. 599. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 238. Perizon. ad AElian. lib. III. V. H. cap. 26. P. Petit. de Amazon. cap. 30. Cum Herodoto lib. II. cap. 148. confer Arnaldum cap. XII. Animadv. ad Callimachum.

1 LAPIDIBUS LYCHNICIS] *Lychnitis* scribendum, ut recte habet margo libri Salmasiani. Vel certè *lychniticis*. Not. Tyr. p. 165. *Lignitis*, *Lignitbicis*. leg. *Lychnites*, *Lychniticis*. Marmor Parium, sive alabastrum, ita olim vocatum observat Anselmus Boëtius Histor. Gemm. & Lapid. cap. 267. quod, Varrone teste, ad lucernas in cuniculis caederetur. Vide tu Plinium lib. XXXVI. cap. 5. Dictus aliter lapis iste λυχνεύς. Clemens Protrept. pag. 30. Τὰς μὲν δύο Σκώπας ἐποίησεν ἐκ τοῦ καλουμένου λυχνέως λίθου. Schol. Pind. ad Nem. IV. p. 285. Πάρος δὲ λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος λύγδινος. Isidor. Orig. XVI. 5. *Parius candoris eximii Ligdinus cognomento.* Sed ille alius est Plinio, qui de eo agit libri modo laudati cap. 8. Candens tamen ut Parius fuit. Anacr. od. 28. Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ, h. e. candido instar Parii marmoris. Λυχνὶς alia est Periegetae. Pyropi & carbunculi faciunt genus. Certe inter gemmas cum Dionysio numerat Capella lib. I. *Quippe tres fuerant à fronte gemmae, Lychnis, Astrites, & Ceraunos.* MS. Leid. habet, *Licnus.* Unde forte *Lychneus* faciendum. Perperam etiam *lignis* exaratur apud Isidor. XVI. 13. Priscianus Periegesi: *Et flammae similis splendenti lumine lychnis.* Dictus & Λυχνίτης, ut tradit Eustath. ad Dionys. vs. 327. MUNCK. Athenaeus lib. V. cap. 9. pag. 205. λίθον λυχνέα vocat. Suidae est λίθος λυχνίτης. Consule Salmas. Exercit. Plin. cap. 52. p. 777. Olear. ad Philostrati lib. II. cap. 14. de Apoll. Tyan. Burm. in Var. Lect. ad Servii I. AEn. 593.

2 ALTUM PEDES 80.] Plinius loco modo adducto: *Patet toto circuitu pedes quadringentos undecim; attollitur in altitudinem* XXV *cubitis.* MUNCK.

3 COLOSSUS] V. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. J. Meurs. lib. I. de Rhodo cap. 15. Primos ac praestantissimos fuisse statuarios Rhodios docet praeter Eustathium Schol. Pindari Olymp. Od. VII. vs. 95.

4 PHIDIAS] De hoc artifice summo Pausanias multis locis, ut lib. I. pag. 10, 58, 67, 81. lib. IV. cap. 10. Schol. Aristophanis in Pace vs. 604. Suidas, Seneca, in loco, quem inlustrat Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. V. in Prol. Sec. vs. 5. aliique egerunt. Consule Salmas. Exercit. Plinian. cap. 52. p. 737. Hoc simulacrum Jovis Olympici secundum Homericam descriptionem a Phidia factum docuere veteres. Consule H. Valesium lib. II. Emendat. cap. 4. cum Celeb. P. Fr. F. Burmanni nota. Πηχέων λς. fuisse hoc simulacrum docet Anonymus de Incredibil. lib. cap. 2.

5 VARIIS] H. e. varii coloris. Ita *oves variae* dicuntur à vulgato Interprete Genes. XXX. 32. *Vestis varia* apud Terent. Eunuch. IV. 4. *Porcus varius* in Fragm. Trag. Petronii. *Variae tigres* Senec. Hippol. 63. *Pica varia* in Petronianis pridem editis, & apud Plin. lib. X. 29. Apud Ovid. Remed. Am. *Formido varia.* Proverbium est apud Juv. Scholiasten ad Sat. II. 81. *Uva uvam videndo varia fit.* Varro de anseribus lib. III. R. R. 10. *Est enim alterum genus varium.* Propert. lib. III. el. II. *Aut variam plumae versicoloris avem.* Eodem sensu ποικίλος Graecis venit. Gloss. *Varia*, ποικίλη, παρδαλίς. nempe, quia varium colorem habet. Apollod. lib. III. Βοῦς ποικίλος, *bos varii coloris.* Eustath. in Dionys. p. 75. Μέταλλα δέ εἰσι ποικίλης λίθου, Σκοπέλας λεγομένης. AElian. Var. Hist. IV. 22. Ποικίλους ἐνέδυνον χιτῶνας. Isidorus lib. XV. I. *Ibi est regia Cyri lapide candido & vario cum columnis aureis* &c. Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, aedificata lapidibus candidis & nigellis, auro vinctis, ubi sunt columnae diversis coloribus.* Scio *opus vermiculatum* etiam *lapidem varium* dici; eo tamen respicere Hyginum non dixerim. Papyrius apud Senec. lib. II. contr. I. *In hos ergo exitus secatur varius ille lapis, ut tenui fronte parietem tegat* &c. Lapides varietatis ab Hebraeo scriptore I. Paralip. cap. XXIX. vers. 2. appellari observat vir reverendus, & juxta sacras has etiam literas non vulgariter doctus, D. Petrus Texelius. Λίθους ποικίλους transtulerunt οἱ ό. *Lapides diversorum colorum* vulgatus Interpres. Melius, ipso judice, quam Belgae, qui inde *een borduirsel* fecerunt. Et sanè, cum ibi de aedificanda domo agatur, ad quam magis faciunt lapides, quam nescio quod acupictum, non possum non premere pollicem.

quam fecit Memnon lapidibus [5] variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis [6] Decertis filia, [7] latere cocto & [8] sulphure, [9] ferro vinctum, latum pedes 25. [10] altum pedes 60. in circuitu [11] stadiorum 300. [12] Pyramides in AEgypto, [13] quarum

licem. MUNCK. Herodotus lib. I. cap. 98. de Echatanis, τὸ δὲ καὶ μᾶλλον τι ἐπετηδεύθη, κύκλων ἐόντων τῶν συναπάντων ἑπτὰ, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ τὰ βασιλήϊα ἔνεστι (consule Schol. Aristoph. Equit. vs. 1087. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 988.) καὶ οἱ θησαυροί. τὸ δὲ αὐτῶν μέγιστόν ἐστι τεῖχος &c. . . . . τοῦ μὲν δὴ πρώτου κύκλου οἱ προμαχεῶνες εἰσὶ λευκοί, τοῦ δὲ δευτέρου, μέλανες. τρίτου δὲ κύκλου φοινίκεοι, τετάρτου δὲ κυάνεοι, πέμπτου δὲ σανδαράκινοι. Unde scimus, quid per *varios lapides* sit hic intelligendum. De voce *varius* videndus Passeratius ad Propertium I, 14, 22. & ampliss. Cuperus II. Observ. cap. 12.

6 Decertis filia] Perperam *Cercetis filia* legitur apud Ampel. cap. 9. Δερκῖτις & Δερκετὼ est Graecis. Vide Tzetzen. Chil. IX. 275. Ovid. IV. Met. 45. & quos ad eum versum congessit Farnabii industria. Scalig. ad Varron. p. 25. Phornutum cap. 6. MUNCK. Adde Interpr. ad AEliani VII. V. H. I.

7 Latere cocto] Justin. I. 2. *Murumque urbi cocto latere circumdedit.* Vetus interpres Jesai. cap. XVI. 7. *Qui laetantur super muros cocti lateris. Ordinarium lapidem* dictum olim didici de Scholiaste Juvenal. ad Sat. X. 171. *Babylonem*, inquit, *Persarum civitatem, quam condidit Semiramis Nini uxor, & coctili latere munivit, quem hodie dicimus ordinarium lapidem. Laterculum coctilem* vocat Curt. lib. V. cap. I. MUNCK. Consule Salmas. Exercit. Plin. in Solinum cap. 56. pag. 867. & seqq.

8 Sulphure] Ita & Cassiodorus Variar. lib. VII. 25. *Latere cocto, sulphure, ferroque construxit.* Ampelius cap. 8. *Murus intus medio Babyloniae, quem Memnon aedificavit lapide cocto*, (fort. *latere cocto*) *id est, calce & sulfure, ferro intermixtus, ut sunt* (leg. *sint*) *juncturae.* Alii, ut Justinus lib. I. & Curtius V. bitumine interlitum fuisse murum tradunt. Sed sulphuris & bituminis vicina est natura, ut ait Plinius lib. XXXV. 15. Tertullian. de bitum. Sodom. *Quod vividus ardor Subter stagna coquens, de sulphuris & salis aestu Temperat, inque picem dat terrae haerere marinam.* Carpit tamen eo nomine Hyginum & Cassiodorum Bulengerus Eclog. III. ad Arnobium. MUNCK. Herodotus lib. I. cap. 179. Οὗτος ὦν ὁ Ἶς ποταμὸς, ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἈΣΦΆΛΤΟΥ ἀναδιδοῖ πολλοὺς, ἔνθεν ἡ ἌΣΦΑΛΤΟΣ ἐς τὸ ἐν Βαβυλῶνι τεῖχος ἐκομίσθη. Περὶ τῆς ἀσφάλτου vide AElian. XIII. V. H. 16. Tzetz. ad Lycophron. 704.

9 Ferro] Putabam id vocabulum à primo esse delendum, ut natum ex repetitione syllabarum praecedentium, cum librarius inveniret scriptum *sulfore.* Frequenter enim librarii O pro U ponunt. Glossae Cyrilli: Πταρμὸς, *Sternomentum, Sternotum*, & sexcentis aliis locis. In fragmento Grammat. à Barthio publicato Advers. lib. XXXVII. 13. *A ante f producitur, ut Afer. Praeter vafer & scafium, hoc est, orinale.* Leg. *urinale.* Juvenal. Sat. VI. 263. *Et ride, positis scaphium cum sumitur armis.* Frustra ibi est Vet. Scholiastes. Sed Hyginum heic sanum esse evincunt, quae ex Ampelio & Cassiodoro modo adduxi. MUNCK. Eustathius ad Dionys. Perieg. hunc murum latissime describens vs. 1005. a quibusdam *murum aeneum* vocari dicit: quomodo haec intelligenda sint, inquirunt Raderus & Freinshemius ad Curtii lib. V. cap. I. §. 25. Herodotus l. c. πύλαι δὲ ἐνεστᾶσι πέριξ τοῦ τείχεος ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι. Ceterum Olearius ad Philostrati lib. I. cap. 25. de vita Apollonii Tyanensis, de muri hujus mole disputavit latissime.

10 Altum pedes 60.] Ampelius: *Latitudo ejus cubitis* XXX. *altus cubitis* CXXX. Juvenalis statim laudatus Scholiastes: *Quorum* (murorum) *latitudo* 200. *pedes detinet, altitudo* 50. Curt. V. I. *Altitudo C. cubitorum.* Vide quae ad eum locum congessit Freinshemius. MUNCK.

11 Stadiorum 300.] Bochartus in Phaleg. lib. I. cap. 12. emendat 360. In tanta auctorum discrepantiâ certi aliquid statuere difficile est. Eustath. in Dionys. p. 127. Περίμετρον αὐτῇ περιεγράψατο στάδια τ̄ φ̄ ε̄ fort. τξε. Vide Tzetz. Chil. IX. 275. MUNCK.

12 Pyramides] Plinius in circuitu passuum fuisse 6000. scribit, qui stadia constituunt 480. MICYLL.

13 Quarum umbra non videtur] Tempore solstitii puta, & die medio. Consule Ammianum lib. XXII. & ibi doctissimum Valesium. SCHEFF. Tempore solstitii puta, & die medio, ut recte observat Cl. Schefferus. In Catal. Pith. lib. II. *Pyramidasque ausas vicinum attingere coelum, Pyramidas, medio quas fugit umbra die.* Ammianus lib. XXII. p. 240. ed. Boxh. *Quarum magnitudo quoniam in celsitudinem nimiam scandens gracilescit*

rum umbra non videtur, [1] altae pedes 60.

CCXXIV. *Qui facti sunt ex mortalibus inmortales.*

HERCULES Jovis & Alcumenae filius. Liber Jovis & Semelae filius. [2] Castor & Pollux Helenae fratres, Jovis & Ledae filii. Perseus Jovis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas [3] Jovis & Calysto filius in stellas relatus. [4] Ariadnen Liber pater Liberam adpella-

cilescit paulatim, umbras quoque mechanicâ ratione consumit. MUNCK.

1 ALTAE PEDES 60.] Hoc vero falsum, quod vel ex Plinii lib. 36. c. 12. apparet. Mela lib. 1. c. 9. altitudinem maximae pyramidis facit jugerorum quatuor. Hoc autem est pedum nongentorum sexaginta, cum jugera singula in longitudinem habeant pedes 240. Quare suspicor & apud nostrum scribendum, *pedes* 260. & potest numerus duodenarius extritus esse per similitudinem literae praecedentis. SCHEFF. Strabo Lib. XVII. Εἰσὶ σαδιαῖαι. Scripserim ergo heic 600. Solinus cap. 45. *Pyramides turres sunt in AEgypto fastigiatae ultra excelsitatem omnem, quae fieri manu possit. Itaque mensuram umbrarum egressae nullas habent umbras.* Quae verba transscripsit in Orig. lib. XV. cap. 11. Isidorus. Ubi tamen corrupte legitur *pyra* pro *pyramis*. Anonymus περὶ κτίσων cap. 2. Αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων ἔχει πήχεις τετρακοσίας. MUNCK.

Ad CAP. CCXXIV.

2 CASTOR ET POLLUX] Pollux Argis pro uno e diis Olympiis colitur. Plut. Quaest. Graec. T. 11. pag. 296. Cephalenses Castorem & Pollucem pro magnis diis habent. Pausan. lib. 1. cap. 31. p. 77.

3 JOVIS ET CALYSTO] *Callistus* esset scribendum vel *Callistonis*. Astron. II. 4. *Arcas Calystonis & Jovis filius.* Sed ut heic, ita & cap. 14. *Gubernator navis Argo.* Apud Lactant. in Thebaid. Stat. VII. 186. *Jovis & Io filium.* in MS. codice Fulg. III. Myth. cap. 4. *Fabulae Ero & Leandri. Dido* in Cod. antiq. Priap. Carm. 76. pro *Didus.* Non minus mira sunt illa apud Lactant. Arg. II. Met. fab. 10. *Chironis & Chariclae filia.* apud Isidor. Orig. IX. 2. & XIV. 4. *Jovis & Calystae filius.* Dicas & illis locis *Chariclo* & *Callisto* scribendum esse. Nisi aliter in sequentibus loqueretur, parva mutatione restitui posset locus rescribendo, *Jovis ex Callisto.* MUNCK.

4 ARIADNEN LIBER PATER LIBERAM APPELLAVIT] Videtur ita dicta, quod esset conjux Liberi. Caeterum hic deest, quomodo sit facta immortalis, neque alibi hoc legas, sed solummodo de corona ejus. Ut tamen cohaereat oratio, scribe: *Ariadne, eam Liber pater.* Sic enim & in caeteris solet, ut *Hercules, Perseus, Arcas* &c. SCHEFF. Cl. Schefferus *Ariadne, eam.* quod non sperno. Quod autem addit alibi non legi, quomodo facta sit immortalis, in eo memoria ipsi imposuit. Fuerunt enim, qui non Ariadnae tantum coronam, sed & ipsam in sidera relatam dicerent, ut ostendit ad Manil. pag. 412. Scaliger. Lucianus medium sequitur, dum Ariadnen coelo adsumptam, sed coronam ejus astrorum choro insertam narrat θεῶν ἐκκλησίᾳ. Ovid. Fast. III. *Occupat amplexu lacrymasque per oscula siccat, Et pariter coeli summa petamus ait. Tu mihi juncta thoro, mihi juncta vocabula sumes, Nam tibi mutatae Libera nomen erit.* Lactant. Firm. lib. 1. cap. 10. *Illam patris proditricem, ab alio relictam & repudiatam in conjugium sibi vindicavit, & Liberam fecit, & cum eâ pariter in coelum ascendit.* Propertius Lib. III. el. 15. *Te quoque enim non esse rudem testatur in astris Lyncibus in coelum vecta Ariadna tuis.* Phaedra apud Senec. Hippol. vers. 663. *Te, te, soror, quacunque siderei poli In parte fulges, invoco ad causam parem.* OEdip. vers. 497. *Ducitur magno nova nupta coelo.* Alia est Libera Cereris ex Jove filia, de quâ Arnobius Lib. V. Isidor. Orig. XIV. Cicero IV. Verr. & II. nat. Deorum. Etiam Semele dicta *Libera.* Gloss. Cyrilli, Σεμέλη, *Libera.* Ariadnae nomen, ut obiter hoc moneam, restituendum Servio AEn. III. 125. ubi de Naxo agit: *Aut ideo,* inquit, *gratam Baccho, quod ibi cum relicta Athesiona duc * libentissime concubuerit, cui etiam coronam donavit, quae postea inter sidera collocata.* Lege, *cum relictâ à Theseo Ariadnâ libentissimè* &c. MUNCK. De corona Ariadnes inter sidera a Baccho relata, vide Schol. Apollonii Rhodii lib. III. vs. 996. De Ariadne ipsa divinis honoribus culta in insula Naxo vide Plut. in Theseo pag. 8, 9. & Meurs. in Theseo cap. 14. pluribus de hac corona agentem.

6 MER-

pellavit, Minois & Pasiphaes filiam. Calysto Lycaonis filia in septemtrionem relata. Cynosura Jovis nutrix, in alterum Septemtrionem. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Pan [5] Mercurii & Penelopes filius. [6] Croton Panis & Euphemes filius, [7] conlactius Musarum in stellam sagittarium. Icarus & Erigone Icari filia in stellas, [8] Icarus in arcturi, Erigone in virginis signum. [9] Ganymedes, Assaraci filius, [10] in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in [1] Leu-

5 MERCURII ET PENELOPES] Idem tradit Herodorus. Sed alii alia. Vide Natalem Myth. v. 6. & ante omnes Schol. Theocrit. ad Eid. I. v. 123. De Mercurio patre consentit etiam Probus ad III. Georg. v. 391. Lucianus Dial. Deor. Tom. I. pag. 175. edit. Bened. Gloss. MSS. in Virgil. I. Georg. *Pindarus ex Apolline & Penelopâ in monte Lyceo editum scribit. qui à Lycaone rege Arcadiae dictus. Alii ex Mercurii & Penelopâ natum, comitem Dianae, feras solitum à cubilibus excitare, & ideo capripedem figuratum, quo facilius densitatem cursu posset evadere. Cicero ait* IV. *Verrinarum Liberi esse filium: alii eum ex AEthere & Junone. Apollodorus sine parentibus eum finit, quoniam universum, id est,* τὸ πᾶν *huic Deo sit attributum* MUNCK. Plutarch. de Oracul. defectu Tom. II. pag. 419. De magno Pane εἰκάζειν δὲ τοὺς περὶ αὐτὸν (Τιβέριον) φιλολόγους συχνοὺς ὄντας τὸν ἐξ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης γεγενημένον.

6 CROTON] *Crotus*. MICYLL. Micyllus scribit *Crotus*. Et sic legitur lib. II. Poet. Astr. forte tamen Graeco more apud nostrum scriptum fuit *Crotos*. SCHEFF. *Crotus* appellatur Astron. II. 27. Eratosth. καθάπερ. cap. 28. Sed *Crotonem* appellat quoque German. Scholiastes Sagittario. Verba ejus adscribam: *Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet velut sagittarii. Sositheus autem tragoediarum scriptor illum affirmat esse Crotonem Euschemis Musarum nutricis filium.* Pro *sagittarii* lege *Satyri* ex Eratosthene; pro *Euschemis*, *Euphemes*. Posterius vidit etiam, & correxit, qui praefuit Sanctandreanae editioni, vel Morellius potius. Ampelius cap. 2. *Sagittarius Crotopi filius nutricius Musarum, quae Musae semper dilexerunt eum, quod plausu & lusu sagittarum eas avocaret.* Lege & heic *Croton Euphemes nutricis* &c. Sed rectius *Crotus* scribitur. Columell. Lib. X. *Spicula Phoebus Dirae nepae tergoque Croti festinat equino.* MUNCK. Fuit & alius Croton, filius AEaci, frater Alcimi, conditor urbis in Sicilia Crotonis. V. Schol. Theocriti Idyll. IV. vs. 32.

7 CONLACTIUS MUSARUM] Nil mutandum puto, licet alii malint *collacteus*, item *collectaneus*. Nam *collactia* etiam est apud Juvenalem Sat. VI. v. 305. unde *collaciam* fecere, absque ulla necessitate. SCHEFF. H. e. σύντροφος. Gloss. Cyrill. Σύντροφος, *concibus*, *conlactaneus*. Συγγάλακτος, *conlactaneus*. Gloss. Latino-Graec. *Conlactaneus*, ὁμογάλακτος, σύντροφος. In Testam. Cuspidii: *Ut singulis annis victum necessarium collactaneae Doryclae suppeditet.* Lucas Act. cap. 33. v. I. Ἡρώδου σύντροφος. Quod recte vertit vetus interpres, *Herodis collactaneus.* Nec à Bezâ debuerat sperni. Hieronymus ad Furiam: *Nec formosulus collactaneus, nec candidulus & rubicundulus assecla.* Charisius Lib. I. *Conlactaneus dici debet. Nam collactius nemo dicit.* AEquè verum hoc, bone magister, ac illud Lib. III. *Imperator nemo dicit.* Et quod sub finem ejusdem libri inculcas, *Dici non potest Sol occasus.* Vana etiam distinctio Capri: *Collactaneus est, qui iisdem mammis educatus est. Collacteus, qui uno eodemque lacte creatus.* Capella Lib. I. *Quod sororis ejus collactea & indiscreto amica foedere videretur.* Et sub initium Lib. II. *Utrum matre virginis missa, an suâ, utpote ejus collactea, trepidatione sollicita, quid ageret, conspicatur.* Gloss. Cod. Leid. *à matre virginis.* Atque ita legendum omnino. Adde quae habet Pignorius de Servis pag. 188. ed. Patav. Ὁμοθήλους & ἀγαλάκτους vocant Graeci eodem lacte nutritos. Vide Hesychium. In margine Hygini sui Heinsius adscripserat, *Juvenalis.* Voluit, puto, innuere locum illum Sat. V. vers. 306. *Quid dicat nigrae collacia Maurae.* Ubi quidam *collactea* legunt. MUNCK.

8 ICARUS IN ARCTURI &c.] Ita quidam voluerunt. Vide Servium Georg. I. 68. & nostrum supr. cap. 130. Astron. II. 4. MUNCK. Adde cl. Burm. ad Ovidii X. M. 450.

9 GANYMEDES] Gloss. Vett. *Catamitus*, Γανυμήδης. Festus: *Catamitus pro Ganymede dixerunt, qui fuit Jovis concubinus.* Noster infr. cap. 271. Erichthonii facit filium. Vide ibi notas nostras. MUNCK.

10 IN AQUARIO] Vel *in aquarium*, vel in *aquarii*, ut repetatur *signum* ex superioribus, emendandum videtur. SCHEFF. Cur non *in aqua-*

1 Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius 2 in deum Palaemonem. Myrtilus Mercurii & 3 Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. *Qui primi templa deorum conſtituerunt.*

AEDEM 4 Jovi Olympio primum fecit Pelaſgus Triopae filius in Arcadia. Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Jovis Dodonaei in terra Moloſſorum. 5 Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet, oſtendit. Phoroneus, Inachi

quarium, quo caſu caetera extulit? Sed ut heic, ita etiam cap. 177. *Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit.* Poſſis tamen ſuſpicari ſupra literam o ductam fuiſſe lineolam à librario, & ſcribendum *aquariom* & *numerom*. Qui antiquos codices inſpexit, vel vetera gloſſaria attentè legit, o pro u nimis ſaepe poſuiſſe librarios, ignorare non poteſt. Quintil. declam. I. *Praeterea cum manus ex parte* (leg. *eâ parte* cum Gron.) *qua palmare veſtigium poteſt, plicetur in capulo, & ſe, dum telo occupat, claudat.* Ita editum Leidae ann. 1665. Sed legendum ex Pariſ. & Colon. edd. *telum*. MUNCK.

1 LEUCOTHOAM] *Leucotheam* eſſe ſcribendum demonſtravi ad cap. 2. MUNCK. A Megarenſibus primum Ino *Leucothea* dicta. conſule pluribus de hac re agentem Pauſaniam lib. I. cap. 42. in fine.

2 IN D. PALAEMONEM] Melicertes mutato nomine *Glaucus* vocatus eſſe dicitur a Nicanore Cyrenaeo apud Athenaeum lib. VII. cap. 12. pag. 296. Ejus aram & ſepulcrum deſcribit Pauſan. lib. II. cap. I. p. III. à Corinthiis perjurorum vindex habitus cap. II. pag. 114.

3 THEOBULES] Scribe *Eleobules*. Ita enim aliis vocatur. SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit *Eleobules*. Mercurium Myrtili patrem fuiſſe inter alios etiam Servius notavit ad I. Georg. 205. Schol. Apollon. ad I. 752. Sophoclis ad Electr. v. 509. Matrem noſter *Clytiam* appellat Aſtron. II. 13. Alii aliter. Vide notas ad cap. 84. Hic legendum *Cleobules*. Tzetzes in Lycophr. pag. 31. Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ Αἰπόλου θυγατρός. (Corrigendus ergo idem pag. 35. Καδμίλος.) ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, ὁ καὶ Κλεοβούλου υἱὸς ὁ Μύρτιλος. Lege, ὁ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μύρτιλος. MUNCK.

Ad CAP. CCXXV.

4 JOVI OLYMPO] Rectius, *Jovi Olympio*. Niſi quis exiſtimet, τὸ *Jovi* ex gloſſa eſſe. Nam *Olympus* aliquando ſimpliciter, pro Jove Olympio, quod jam alii notarunt. SCHEFF. *Olympio* ſcrib. Cap. 223. *Signum Jovis Olympii.* Fragment. Trag. *Licet me Hercules Jovem Olympum clames.* Ubi rectè Schefferus, *Olympium*. Atque ita quoque habuit vetus codex. Columell. Praefat. Lib. I. *Pulchritudine Jovis Olympii* &c. Cenſorinus cap. 18. *Agon Jovi Olympio celebratur.* Valerius Max. lib. I. cap. I. *Detracto Jovi Olympio magni ponderis aureo amiculo.* Lactant. II. 4. *Cum Jovi Olympio aureum amiculum detraxiſſet.* Ζεὺς Ὀλύμπιος eſt Graecis. Arnob. non tantum Lib. III. *Olympium* vocat, ſed & VI. *Olympiacum*. Quomodo tamen *Olympus Jupiter* defendi poſſit, diſces ex Salmaſii Comment. ad Tertull. Pall. pag. 362. MUNCK. Argis Cereri fecit templum idem Pelaſgus, quod inde Πελασγίδος Cereris templum vocatur. Pauſan. lib. II. cap. 22. Athenis vetuſtiſſimum Jovi Olympio templum fecit Deucalion, ut teſtantur Attici apud Pauſan. lib. I. cap. 18. pag. 43. qui pag. 42. deinde Hadrianum Imp. ibidem Jovi Olympio aedem dicaſſe narrat. Corinthii olim etiam Jovi Olympio aedem poſuerant, ſed incerto quodam caſu incendio deletum. Idem lib. II. cap. 5. pag. 123. Pluribus vero locis *Jovem Olympium* fuiſſe cultum docet G. Cuperus III. Obſ. 10. Omnium templorum vetuſtiſſimum eſſe apud Troezenios, nempe Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου, a Pittheo exſtructum, cenſet Pauſanias lib. II. cap. 31. p. 185. qui de aliorum templorum antiquitate ibidem agit. In tranſitu velim notes, ut *Thearium* hic Apollinem, ita *Thearium* in AEgina locum dici, Apollini Pythio ſacrum, de quo haec notant Scholia Pindari O. Nem. III. 122. Θεάριον τόπος ἐν Αἰγίνῃ δημόσιος, ἔνθα τὰ συμπόσια. εἴρηται ἀπὸ τῶν θεωρῶν τῶν Ἀπόλλωνα πεμπομένων. deinde. ἔστιν ἐν Αἰγίνῃ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν, ἐν ᾧ οἱ θεωροὶ διῃτῶντο &c. Denique ἐν τῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ οἶκος ἐστὶ καλούμενος Θεάριον. &c.

5 ELEUTHER PR. S. L. P. C.] Eſt Eleuther apud Pauſaniam in Boeoticis Apollinis & AEthuſae filius, qui an huc faciat, ignoro. Nam alias apud

chi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianae Ephesi prima fecit, 6 quod postea à rege * restituerunt. 7 Lycaon Pelasgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. 8 Pierius.

* * * * *

CCXXXVIII. *Qui filias suas occiderunt.*

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana servavit, 9 id est

apud eundem in Atticis statim ab initio est Πήγασος Ἐλευθερεὺς, seu *Pegasus Eleutbereus*, *qui primus Liberi religiones Atheniensibus tradidit*, *atque id ex Delphico oraculo*, ut eo loco legitur. SCHEFF. Duo fuerunt Eleutheres. Alter Apollinis & AEthusae filius, de quo Muncker. ad fab. 161. Alter Lycaonis filius, a quo Eleutherae Boeotiae civitas videtur nomen accepisse. vide Plut. Quaest. Graec. Tom. II. p. 300. Quamquam Stephanus Byzantinus prius nominato Eleutheri hoc honoris defert, qui de tertio Eleuthere, uno e Curetibus, mentionem facit; sed is locum hic non habet. Hyginum conruptum censeo, ut docui in cap. VIII. Otiorum in Obs. Misc. Tom. I. Vol. X. In urbe Boeotiae Eleutheris Bacchi simulacrum, & cultum traditum esse, sive a Pegaso, seu ab alio quopiam, cujus nomen ignotum est, & ad caeteros Graecos, & inprimis Athenienses translatum, crediderunt, quod patet ex titulo Bacchi, quo Athenis colitur, Ἐλευθερεὺς dictus, de quo titulo vid. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 289. & Pausan. lib. I. cap. 20. pag. 46. & cap. 29. pag. 71. ubi male Amasaeus vertit *Bacchi liberatoris*, confundens Ἐλευθερεὺς cum Ἐλευθέριος, quo titulo colitur Jupiter. V. Herodot. lib. III. cap. 142. Pausan. lib. I. cap. 3. p. 8. Periz. ad AElian. II. V. H. 9. quo titulo etiam Sol insignitus fuit a Troezeniis, postquam servitutis, qua eos pressuri erant Xerxes & Persae, jugum a cervicibus depulerant. Vid. Pausanian. lib. II. cap. 31. pag. 184, 185. qui paullo ante de *Baccho Liberatore* apud eosdem Troezenios agit, sed Epitheton Graecum est Σαώτης. Quo titulo in luco prope montem Pontinum colitur. v. cap. 37. p. 198. Sed ad rem. Melampus Amithaonis filius (de quo Serv. ad Ecl. VI, 48. Schol. Apoll. Rh. I. 118.) Bacchi nomen & sacra Graecis indicasse dicitur ab Herodoto lib. II. cap. 49. Sed vid. Plut. de Herodoti Malign. pag. 857. Caesar Romam Liberi patris sacra transtulisse fertur. v. Serv. ad Ecl. V. 29.

6 QUOD POSTEA A REGE * RESTITUERUNT] Hic manifeste est lacuna. Puto autem primo delendum illud *a*, quod peperit littera ultima vocis *postea*: Deinde scribo, *postea Alexandro rege restituerunt*. Ac potest fieri, ut illud *A*, compendiose positum fuerit, pro *Alexandro*. Sub Alexandro sane refectum, ab Ephesiis constat ex Strabonis lib. XIV. cum eo die, quo est editus in lucem, crematum fuerit ab Herostrato, quae res est non ignota. SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *postea rege Alexandro restituerunt*. Consule ejus notas. MUNCK. Simile quid hic legendum.

7 LYCAON] Jovi Lycaeo etiam Templum posuit. Schol. Eurip. Orest. vs. 1648. quem humano sanguine placavit. V. Pausan. lib. VIII. cap. 2. AEgeus primus Atticos Veneris Coelestis cultum docuit. Pausan. lib. I. cap. 14. p. 36.

8 PIERIUS] Scribendum arbitror, *Pierus*. Deesse autem videntur, quae instituit de cultu Musarum, & videri possunt apud Pausaniam in Boeoticis. SCHEFF. Cl. Schefferus *Pierus*. Quod probo. Πίερον enim Graeci, non Πιέριον vocant. vide not. ad Anton. lib. cap. 9. Hom. Schol. ad Iliad. Ξ. 226. Pausan. lib. X. Tzetz. ad Hesiod. pag. 8. ed. Heins. Corruptus ergo & Servius ad Eclog. VII. 21. *Alii templum Libethridum Musarum dicunt, quod à Pierio Apollinis filio consecratum est*. Et Schol. Juvenal. ad Sat. VII. 8. *Pieria locus sub radicibus Olympi montis, cui Pierius poëta nomen dedit* &c. MUNCK. Conruptus igitur etiam esset Plutarchus, qui Tom. II. de Musica pag. 1132. ex Heraclide narrat Πίερον τὸν ἐκ Πιερίας τὰ περὶ τὰς Μούσας ποιήματα fecisse. Quae verba inlustrant Pausaniam lib. IX. cap. 29. & unde fabula, de qua Antoninus Liberalis agit, lucem mutuatur.

Desunt & bic duodecim capita, ut ex indice videre licet. MICYLL.

Ad CAP. CCXXXVIII.

9 ID EST CALLISTHENEM] Fortasse legendum Cal-

est * Callisthenem Euboeae filiam ex sortibus, pro patriae salute. [1] Clymenus OEnei filius, [2] Harpalycen, quod ei filium suum in epulis adposuit. [3] Hyacinthus Spariantidem filiam ex responso pro Atheniensibus. Erechtheus Pandionis filius, [4] Colophoniam ex sortibus pro Atheniensibus. Reliquae ipsius sorores ipsae se praecipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopen propter incestum cum Neptuno. AEolus [5] Canacen [6] propter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXXIX. *Matres quae filios interfecerunt.*

MEDEA AEetae filia, [7] Marcareum & Pheretum filios ex Iasone. Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio. Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante AEoli filio, dum eum fugit. Althaea Thestii filia, Meleagrum ex OEneo Parthaonis filio, quod is avunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia [8] Plinthium & Orchomenum ex Athamante AEoli filio, inpulsu Inus Cadmi filiae. [9] Tyro Sal-

Callisthenes Euboeam filiam. MICYLL. An scribendum, *idem Callisthenem*, quomodo & fab. 142. illud *idem* mutatum est in *id est*. Sed Callisthenem Agamemnonis quidem filiam non recordor me legisse alibi. SCHEFF. Verba illa, *id est*, videntur inducenda, & deinde legendum, *Callisthenes Euboeam filiam*, ut voluit Micyllus; quanquam fabulam ignoro. MUNCK.

1 CLYMENUS OENEI] *Schoenei* ut supra quoque. MICYLL. Mallet Micyllus *Schoenei*. Sed nil mutandum. Vide quae notavi supra fab. 206. SCHEFF. Micyllus in margine pingi curavit, *Schoenei*. Sanè ejus filius dicitur cap. 246. Sed perperam. Vide cap. 206. & Apollod. lib. I. pag, 35. ed. Commel. Corruptè etiam cap. 242. *Coenei* exhibetur. MUNCK.

2 HARPALYCEN] Ita rescripsi pro *Harpalicem*, & mox *Erechtheus* pro *Erichtheus*, *Alopen* pro *Alopem*, *Canacen* pro *Canacem*. MUNCK.

3 HYACINTHUS SPARIANTIDEM FILIAM] De his alibi nil reperio. Filiam Erechthei immolatam scio in pago, Hyacinthos dicto. An librarius oscitans confudit ista, & ex pagi nomine nomen fecit puellae? SCHEFF. Puto respexisse Hyginum illud, quod refertur, sed paulo aliter, ab Apollodoro lib. III. pag. 205. *Hinc cum pestis & fames simul urbem invasissent, primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, AEgeidem, * Enthenidem & Lytaeam ad Geraesti Cyclopis tumulum jugularunt.* MUNCK.

4 COLOPHONIAM] *Chthoniam* esse scribendum jam superius à nobis monitum. Meminit hujus sacri exsecrandi etiam Clemens Protrept. pag. 27. Factum hoc Erechthei tragoediae argumentum dedit Ennio, quam laudat Gellius lib. VI. cap. 16. Nec aliam ob causam Erechtheus & ejus filiae Deorum in numerum relati sunt. Vide Ciceron. III. Nat. Deor. MUNCK.

5 CANACEN] Rectius, *Canachen*, quia Graeci dicunt κανάχην, ut est apud Apollodorum. SCHEFF. *Canachen* rectius censet Cl. Schefferus, quod Κανάχη dicitur Apollodoro. Sed in Apollodoro ex Pal. codice reponendum Κανάκη. *Canache* canis nomen est apud Ovid. III. Met. 217. Macarei autem sororem *Canacen* appellat Ib. vers. 357. & II. Tr. I. 384. Atque ita quoque noster cap. 242. & 243. Αἰολὶς Κανάκη est Callim. Hymn. Cer. vers. 100. Adde his Auson. Cup. Crucif. v. 38. & epigr. 84. Diodor. lib. V. pag. 331. Stobaeum Sermon. 62. pag. 404. Sueton. Neron. 21. MUNCK.

6 PROPTER INCESTUM] Atqui Homerus Odyss. lib. X. vers. 6. dedisse filias suas fratribus uxores AEolum ipsum refert. MUNCK. Apud Servium ad I. AEn. vs. 79. *Canacen & Macareum in se invicem turpissimos fratres: illi enim alterius AEoli filii fuisse dicuntur.*

Ad CAP. CCXXXIX.

7 MARCAREUM] Nemo alius sic eum vocat. Apol-

Salmonei filia duos ex Sisypho AEoli filio ex responso Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, inpulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter inpietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat, interfecit.

CCXL. *Quae conjuges suos occiderunt.*

[10] CLYTAEMNESTRA Thestii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledae filia [11] Deiphobum Priami filium. Agave [12] Lycotherſen in Illyria, ut regnum Cadmi patri daret. Deianira OEnei filia Herculem Jovis & Alcumenae filium inpulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. [13] Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui conjuges suas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, [14] Megaram Creontis filiam, per insaniam.

Apollodoro est *Mermerus*, ut & Pausaniae. Aliis *Mermorus*, item *Mormyrus*. Optimum *Mermerus*. Vide quae notavi supra fab. 25. SCHEFF. Lege *Mermerum*. Vide notas ad cap. 25. MUNCK.

8 PLINTHIUM] Hunc supra *Sphincium* vocavit. MICYLL. Fab. 1. *Sphincium*. Sed hoc praefero. SCHEFF. *Sphincium* appellat cap. 1. quod heic praefert Cl. Schefferus. Sed vide nostras notas ad cap. 1. MUNCK.

9 TYROS] Scribe *Tyro*, ut supra fab. 60. littera ultima ex sequenti nata. SCHEFF. *Tyro* scribe ex cap. 60. & 254. MUNCK.

Ad CAP. CCXL.

10 CLYTEMNESTRA] Cum Κλυταιμνήστρα Graecis sit, scribendum esset, *Clytaemnestra*. Verum sine diphthongo exarat etiam Dictys lib. 1. & Ausonius Epit. Heroum 1. ut *Cytheron* Grypho Ternario. De quibus Scaliger Auson. Lect. lib. 1. cap. 17. MUNCK.

11 DEIPHOBUM] Huic Helena nupserat, mortuo Paride juxta Servium ad VI. AEn. 495.

12 LYCOTHERSEN] Echioni nupsisse Agave dicitur Apollodoro lib. III. pag. 138. Ovid. III. Met. 725. Scilicet secundum ejus maritum fuisse Lycotherſen. Vide cap. 184. MUNCK.

13 SEMIRAMIS] Quae a Conone narrat. IX. apud Photium pag. 427. Nini, a Nostro fab. 275. Dercetis filia vocatur, a Dinone dicitur jussisse, ut satellites Ninum interficerent. Vide AElian. lib. VII. V. H. cap. 1. ubi Nini uxor fuisse perhibetur, ut & a Justino lib. 1. cap. 3. Sed nullam hujus caedis mentionem faciente; nec non a Suida in Νῖνος. Eustathius ad Dionys. Periegeten vs. 1005. notat alios dicere, ὅτι Νίνου τοῦ Σύρων βασιλέως τὴν Νινευὶ κτίσαντος, ἡ τούτου γυνὴ τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει. Orosius, quem citat Edw. Simsonius A. M. 1937. Ninum, dum urbem, quae defecerat, obpugnaret, telo trajectum periisse scribit. Sed de Nino & Semiramide dissentiunt viri docti. consule Celeb. J. Perizon. Orig. Babylon, cap. 7. pag. 91. Verum Plutarchus in Amatorio pag. 753. Tom. II. de Semiramide audiendus, Nostrum & AElianum inlustrans.

Ad CAP. CCXLI.

14 MEGAERAM] Scribe *Megaram* ex Moscho, & Apollodor. lib. II. pag. 121. Atque ita quoque noster ipse vult cap. 32. Corrigendus ergo & Pindari Scholiastes ad 1. Isthm. od. IV. pag. 343. ed. Francof. ubi *Megera* appellatur. MUNCK. Sic igitur legendum quoque in Servio ad VII. AEn. vs. 291. *dicens ab Hercule & Megaram uxorem, & ex ea filios interemptos*. Ante legebatur *Megaeram*. Verum Plutarchus in Amatorio pag. 754. Pausanias lib. X. cap. 29. pag. 870. & Apollodorus lib. II. pag. 132. Megaram uxorem

niam. Theſeus AEgei filius, [1] Antiopam Amazonam Martis filiam, ex reſponſo Apollinis. Cephalus Deionis [2] ſive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam inprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

AEGEUS Neptuni filius in mare ſe praecipitavit, unde AEgeum pelagus eſt dictum. [3] Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe praecipitavit, [4] quod nunc Chryſorrhoas adpellatur. Ajax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius, objecta inſania à Libero, [5] ipſe ſe interfecit. Macareus AEoli filius propter Canacen ſororem, [6] id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe in-

rem dimiſſam Jolao dediſſe Herculem referunt.

1 ANTIOPAM AMAZ.] Conſule Meziriac. ad Ovid. IV. Epiſt. Heroid. p. 375.

2 SIVE MERCURII] Hinc *Cyllenia proles* Ovid. Art. A. III. 725. MUNCK. Vide Meziriac. ad Ovidii IV. Epiſt. Heroid. pag. 352.

Ad CAP. CCXLII.

3 EUHENUS HERCULIS] Aliis ſemper eſt Neptuni filius hoc nomine, ipſique noſtro alibi, ut ſuſpicer, hic eſſe corruptum. Apollodorus vocat Ἔυηνον, filiumque facit Martis lib. I. ubi habes iſtam fabulam. SCHEFF. Hic Herculis filius eſt etiam cap. 162. Martis filium hoc nomine in Lycorman ſe praecipitaſſe narrat Apollod. lib. I. pag. 24. Meminit quoque ejus fluminis Ovid. II. Met. 245. & Strabo lib. VII. Ὁ Ἔυηνος, inquit, ὁ Λυκόρμας πρότερον καλούμενος. MUNCK. Euenum Martis & Steropes filium in Lycorman fluvium ſeſe praecipitaſſe docet etiam Plutarchus Parallel. T. II. pag. 315. & plura de hac fabula addit. Mater Eueni Apollodoro lib. I. p. m. 31. eſt *Demonice.*

4 QUOD NUNC CHRYSORRHOAS APPELLATUR] Gloſſatoris haec videntur. Strabo certe, aliique diverſiſſimos hos duos faciunt. SCHEFF. Gloſſatoris haec eſſe videntur Cl. Scheffero. Sane *Chryſorrhoas* fluvius Phoenices eſt Straboni Lib. XVI. Quo nomine & Pactolus dictus fuit, ut tradidit noſter cap. 191. & Plinius Lib. V. 29. Solin. cap. 53. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 1290. Inter aurifluos (nam Chryſorrhoae cum in Aſia, tum in Europâ multi dicti fuere) numeratum fuiſſe Euenum nondum inveni. Debebat ſcripſiſſe, *quod nunc Euenus ab eo appellatur.* Lactant. Argum. lib. IX. Met. fab. 2. *Ut eum Euenum amnem transveheret, qui initio Lycormas erat nominatus.* Nec aliud legas apud Stobaeum Serm. 243. Plutarch. de Flum. p. 29. MUNCK. Athenaeus lib. V. cap. 8. pag. 203. Uni prae ceteris Nilo hoc nomen deberi docet. Apud Troezenios fluvius eſt Chryſorrhoas de quo Pauſan. lib. II. cap. 31. p. 186. Sophocles vero Trachin. 568. βαθύῤῥουν ποταμὸν vocat Euenum. Apud Vibium Sequeſtr. de Fluminibus ſpuria etiam mihi videntur *Euenus Calydoniae.* AEtoliae fuit fluvius. Vide Interpr. ad AElian. XII. V. H. 22, I.

5 IPSE SE INTERFICIT] Cur non, *interfecit*? ut eſt caeteris in locis, per caput integrum. SCHEFF. Recte *interfecit* emendat Cl. Scheffeferus. Apollod. lib. III. pag. 141. ex Dionyſi voto ab equis dilaniatum eum ſcribit. Diodorus autem lib. III. p. 199. à Baccho cruci adfixum. Apud Homerum Iliad. Z. 139. à Jove occiditur. Sed cum Hygino alii à ſemet ipſo interemptum tradidere. Vide Servium ad AEn. III. 14. Vetus commentator Horatii ad Lib. II. Od. 19. *Lycurgus Thracum rex cum videret per vini temulentiam in mores multa committi, abſcidi juſſit vineta: quare iracundia Dionyſii (Dionyſi ſcribere debuiſſet) in furorem verſus vinitoriâ falce ſibi crura amputavit.* Aliter haec narrant Triclinius ad Sophocl. Antig. vers. 1071. Hom. Schol. ad Iliad. Z. 130. Etiam Hyginus ipſe cap. 132. Schol. Stat. Theb. IV. 742. *Lycurgi duo fuerant, Thracius & Nemeus, de quo loquitur poeta. Ille*

interfecit. Caeneus Elati filius ipſe ſe interfecit. [7] Menoeceus Iocaſtes pater ſe de muro praecipitavit [8] Athenis, propter peſtilentiam. Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Caenei filius rex Arcadiae ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius [9] rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. [10] Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. [11] Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thisbes ipſe ſe occidit. OEdipus Laii filius propter Iocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. *Quae ſe ipſae interfecerunt.*

HECUBA Ciſſei filia, ſive Dymantis, uxor Priami, in mare ſe prae-

Ille in mari praecipitatus dicitur, quia primum aquis vina permiſcuit, & rem in hauſtu ſinceram pluribus venenis infecit. Caeterum ex iſto Lycurgi caſu proverbium arceſſit Reineſius ad Trag. Fragm. Petron. *Ipſe mihi aſciam in crus impegi.* Moneo idem dictum occurrere apud Apul. III. Met. p. 57. ed. Pric. *Meque ſponte aſciam cruribus meis illidere compellis?* MUNCK.

6 ID EST SPONSAM] Recte Barthius, *idem ſponſam*, fuit enim utrumque, & ſoror, & ſponſa ejus. Vide Fab. 238. SCHEFF. Barth. emendat, *idem ſponſam.* Quod probat Schefferus. Mihi iſta gloſſemata videntur. Si retinere vellem, ſcriberem, *itemque ſponſam.* Pro quo tamen politiores maluiſſent, *eandemque ſponſam.* h. e. quae & ſponſa ejus erat. Plinius lib. V. cap. 29. *Profluente Pactolo, eodemque Chryſorrhoâ.* Vellejus Lib. II. 112. *Patris atque ejuſdem avi ſui animum alienavit ſibi.* Juſtinus XXVIII. 1. *Amiſſo marito, eodemque germano:* Et Lib. XXX. 1. *Occiſâ Eurydice uxore eademque ſorore ſuâ.* Schol. Juv. Sat. VIII. 212. *Quia & matrem occiderit, & uxorem Octaviam eandemque ſororem adoptivam.* Lactant. lib. I. cap. 22. *Sororem ſuam Fatuam Faunam eandemque conjugem conſecravit.* MUNCK. Florus lib. IV. cap. 2. n. 15. *De ſucceſſione Caeſaris, Senatus, id eſt, Pompejus agitabat.* Conſule ibi quos laudat Celeb. Dukerus, & *id eſt* loco moveri noles. De fabula Plutarchus in Parall. T. II. p. 312.

7 MENOECEUS] *Menoetius.* MICYLL. Veteres habuere, *Menicus.* Sup. fab. 67. *eſt Menycus Jocaſtae.* Scribendum, *Menoecus Jocaſtae*, quia Graecis Μενοίκευς. SCHEFF.

8 ATHENIS PROPTER PESTILENTIAM] *Thebis.* MICYLL. Deſunt aliqua ante haec verba, neque ſufficit, ut pro *Athenis*, *Thebis* ſcribamus, quod Micyllo placebat, cum Menoecus ſe non interfecerit propter peſtilentiam, ſed cauſſas alias, de quibus conſulendus eſt Pauſanias. SCHEFF. Scribe *Thebis* cum Micyllo. Nec quicquam ante haec verba excidit, ut ſuſpicabatur vir clariſſimus. Vide cap. 67. Ubi item *ſterilitatem frugum* & *peſtilentiam* cauſam fuiſſe retulit, propter quam ſe praecipitaverit Menoeceus. Schol. Sophocl. OEdip. Tyran. vers. 24. Ου μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθείρεσθαι. Caeterum ex ſterilitate cur peſtilentia oriatur, non malè explicat Moſchopulus ad Heſiod. Ἐργ. α. p. 62. ed. Heinſ. MUNCK.

9 REX ASSYRIORUM] Ita tradit etiam cap. 58. & Apollodorus lib. III. Cypriorum rex eſt Ovidio, Clementi Alexandrino, & Pindari Schol. in Pyth. Od. II. Vide quae notavimus ad Anton. Liberal. cap. 34. MUNCK. Imo ipſe Pindarus Od. Nem. VIII. vs. 31. & Suidas in Σαρδαναπάλους iis adſentiuntur. Conſule Celeb. P. Burm. ad Ovidii X. Met. 298.

10 HERCULES J. F. I. SE. I. I. M.] Vide, quae de ejus exitu notat Pauſanias lib. I. cap. 32. quippe diverſa ab iis, quae ſupra ad fab. 36. vidimus.

11 ADRASTUS] Hic ſenio ac dolore, quem ex filii AEgialei interitu ceperat, apud Megarenſes diem obiit juxta Pauſan. lib. I. cap. 43. pag. 103.

Ad

praecipitavit, unde [1] Cyneum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat converſa. Ino Cadmi filia in mare ſe praecipitavit cum [2] Melicerto filio. [3] Anticlia Autolyci filia, mater Ulyſſis, nuncio falſo audito de Ulyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenoboea [4] Iobatis filia, uxor Proeti, propter amorem Bellerophontis. [5] Euadne Philaci filia, propter Capaneum conjugem, qui apud Thebas perierat, in eamdem pyram ſe conjecit. AEthra [6] Pitthei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira OEnei filia propter Herculem, decepta à Neſſo, quod ei tunicam miſerat, in qua conflagravit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. [7] Hippodamia OEnei filia, uxor Pelopis, quod ejus ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megaera Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alceſtis [8] Pelei filia propter Admetum conjugem [9] vicaria morte obiit. [10] Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia inpulſu Inus, quod filios ſuos occidit. [11] Erigone Icari filia propter interitum

Ad CAP. CCXLIII.

1 Cyneum] Ita repoſui pro *Cynaeum* ex Gr. Κύνειος. Vid. notas ad cap. III. Etiam paulo ante *Dymantis* ſcripſi pro *Dimantis* ex Gr. Δύμας. Minus religioſi in iſtarum vocalium diſtinctione fuerunt poſterioris aetatis ſcriptores: quam tamen in nominibus propriis minimè putem negligendam. MUNCK.

2 Melicerto] Scribe *Melicerta*, vel *Melicerte*. Sunt enim illa Graeca in ης primae ſimplicium primae vel tertiae, vel etiam utriuſque inflexionis apud Latinos. Schol. Stat. tamen cum Hygin. ad II. Theb. 383. *Promontorium dicit, de quo ſe Ino cum Melicerto filio praecipitem dedit.* MUNCK.

3 Anticlia] Pauſaniae eſt *Anticlea*. SCHEFF. Pauſaniae *Anticleam* eſſe notat Schefferus. Atqui hoc idem eſt. Ex Gr. εια, *ea* vel *ia* formant Latini. Servius ad Ecl. VI. 2. THALIA. *Muſa ſcil. & Graecè ait, ut* Θάλεια. *Nam Latinè Thalea dicitur. Sicut Cytheria Cytherea. Sed propter euphoniam contempſit jus regulae, & in Graecitate permanſit.* MUNCK.

4 Iobatis] Ad formam tertiae inflexum eſt, licet apud Graecos ſit primae ſimplicium. Sic *Thyeſtis* pro *Thyeſtae* apud Servium ad Ecl. V. 89. & apud noſtrum cap. 244. *AEacidis* pro *AEacidae* in Catal. Pith. Lib. II. & alia ſexcenta apud alios. Nec malè tamen *Iobati* ſcripſeris. Ἰόβατος enim Pindari Scholiaſtae eſt Olymp. Od. XIII. qui aliis eſt Ἰοβάτης. MUNCK.

5 Evadne Philaci] Apollodoro lib. III. eſt filia *Iphiclis*, ubi eadem hiſtoria. SCHEFF. Cap. 256. eſt *Philacis*. Forte *Iphidis* ſcribendum. Ejus enim eſt Filia Apollod. lib. III. p. 157. AEliano Hiſtor. Animal. lib. I. cap. 15. Schol. Pindari ad Olymp. od. 6. Hinc *Iphias* Ovid. V. Triſt. el. 14. & Epiſtol. de Ponto III. I. III. Art. A. vers. 24. dicta Euadne. Falli enim interpretes exiſtimo, qui utrobique annotant *Iphiae* eſſe filiam. Prius dicta eſt *Ianira*. Poſtea διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἕδνων nomen *Euadnes* accepit, ut docet Pindari interpres. MUNCK. Hiſtoriam narrabunt Lactant. ad Statii XII. Theb. vs. 799: & Philoſtratus lib. II. Iconum 31.

6 Pitthei] Ita repoſui ex cap. 79. pro *Pithei*. Vide notas ad cap. 84. MUNCK. Vide Pauſan. lib. I. cap. 22. p. 51.

7 Hippodamia OEnei] *OEnomai*. MICYLL. Micyllus emendat, *OEnomai*. Recte. Vide ſup. fab. 84. & ſequentem, ubi habes eandem fabulam. SCHEFF.

8 Pelei] Scribe *Peliae*, ut rectè ſcriptum eſt cap. 24. & 57. Conſule Tzetzen Chil. I. 53. Hom. Schol. ad Odyſſ. A. 280. MUNCK.

9 Vicaria morte] Quintil. Declam. IX. *Una fingitur conjux, quae jam perituri vitam conjugis vicariâ morte ſuâ redemit.* XVI. *Explebo, ſi videatur, vicariâ poenâ locum recedentis.* Et paulo ante: *Amicitia plurimorum, unus animus, vicariae manus, fortior quam matris affectus.* Corruptus locus. Lege, *fortiores*, vel *unius animi*. Quod malim. MUNCK.

10 Iliona] Vide Cerdam ad Virg. I. AEn. 657.

11 Eri-

tum patris suspendio se necavit. Phaedra Minois filia propter Hippolytum privignum suum suspendio se necavit, [12] ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Thesei filium ipsa se suspendio necavit. Canace AEoli filia, propter amorem Macarei fratris, ipsa se interfecit. [13] Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipsa se interfecit. Calypso Atlantis filia propter amorem Ulyssis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter AEneae amorem, se occidit. Iocasta Menoecei filia propter interitum filiorum & nefas. [14] Antigona OEdipodis filia propter sepulturam Polynices. Pelopeia Thyestis filia, propter scelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipse se interfecerat. Semiramis [15] in Babylonia, [16] equo amisso, in pyram se conjecit.

CCXLIV. *Qui cognatos suos occiderunt.*

THESEUS AEgei filius, Pallantem filium [17] Nilei fratris. Amphitryon

11 ERIGONE ICARI FILIA] Scribendum est cum duplici finali, *Icarii*, nam *Icarius* appellatur, teste Apollodoro. & sic noster ipse supra c. 130. SCHEFF. *Icarii* emendat Cl. Schefferus. Nihil opus erat. Vide notas ad cap. 130. MUNCK.

12 OB AMOREM] Haec ex glossa esse videntur, quam quis adscripserat vocabulo *propter*. SCHEFF. A glossâ haec esse censet Cl. Schefferus. Quod verum esse puto. MUNCK. De Phaedrae morte Meziriac. ad Ovid. IV. Epist. Heroid. pag. 381, 382. *Ob amorem* suspecta & mihi sunt. Debuisset alias scribere *propter Hippolyti privigni amorem.* Quantopere Hippolyti amore insanierit Phaedra, Myrtum foliis perterebratis argumento esse monstrant Troezenii, de qua Pausan. lib. I. cap. 22. p. 51. & lib. II. cap. 32. p. 187.

13 BYBLIS] Confer Parthen. cap. XI. ubi hanc fabulam eleganter narrat. Se ipsa suspendit. Adi Nob. Heins. notas ad Ovid. Met. pag. 248. Alii aliter narrant. Vide Anton. Liberal. cap. 30. Ovid. IX. Met. vers. 655. & seq. MUNCK. Hinc καύνιος ἔρως in proverbium abiit, de quo Suidas in h. v. & Eust. ad Dionys. Perieg. 533. sed de hac fabula & Byblidis nece consulendus Celeb. P. Burm. ad Ovidii IX. Met. 663. Hinc etiam corrigendus est Theocriti Scholiastes Idyll. VII. vs. 115 Μιλήτου γάρ φασι καὶ Αρείας ἐγένοντο παῖδες Δαῦνος καὶ Βυβλὶς, ἧς ἐρασθεὶς ὁ Δαῦνος, ἀπέλιπε Μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο. pro Δαῦνος, bis lege Καῦνος.

14 ANTIGONA OEDIPODIS FILIA PROPTER SEPULTURAM POLYNICES] Quod nimirum sepulturae tradi non posset, propter interdictum Creontis, regis Thebanorum. Paulo aliter haec habet Apollodorus lib. III. qui videndus est. SCHEFF. *Polynicis* scribendum. Sed falsum hoc, ipsam semet interfecisse. Vide cap. 72. Sophocles in Antigona, & Apollod. Lib. III. vivam defossam tradunt jussu Creontis. Haemon sibi ipse manus attulit, ut praeter alios, & Propertius tradit Lib. II. el. 7. MUNCK.

15 IN BABYLONIA] Illud *in* suspectum mihi est, forte scripserat *regina Babyloniae*. Nil tamen muto. SCHEFF. Illud *in* suspectum Cl. Scheffero. Mihi satis se probat. Justin. X. 5. *In Ilio quoque ad tumulos heroum parentavit.* Julius Obsequens: *Androgynus in Urbino natus.* Noster cap. 254. *Anchises item in Ilio.* & 273. *Fecit in Ilio.* MUNCK. Semiramis a filio Ninya dicitur interfecta a Justino lib. I. cap. 2.

16 AMISSO EQUO] Eo videlicet, de quo Plinius lib. VIII. c. 42. Haec historia nemini alii est prodita. SCHEFF.

Ad CAP. CCXLIV.

17 PALLANTEM FILIUM NILEI FRATRIS] Scribendum est *Nelei* ex Apollodoro & aliis. SCHEFF. *Nelei* scribendum est ex Gr. Νηλεύς. Vide quae notavi ad cap. 223. Sed vereor, ne majus ulcus heic lateat. Certè Schol. Eurip. si audis, ad Hippolyti vers 35. scribas oportet *Pandionis filium, AEgei fratrem.* Adde notas ad

 cap.

tryon [1] Electryonem Persi filium. Meleager OEnei filius avunculos suos Plexippum & Agenorem, propter Atalantam Schoenei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviae suae filios. [2] AEgisthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Orestes AEgisthum Thyestis filium. Megapenthes Proeti filius, Perseum Jovis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum [3] Megapenthem occidit. [4] Phegeus Alphei filius, Alphesiboeae filiae suae filiam. [5] Amphion Terei filius, avi sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plisthenem Thyestis filios infantes in epulis Thyesti adposuit. [6] Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi sui fratrem. [7] Medus AEgei filius, [8] Persen AEetae fratrem Solis filium. Daedalus Eupalami filius, [9] Perdicem sororis suae filium, propter artificii invidiam.

CCXLV.

cap. 198. Meminit hujus caedis Pausanias quoque Lib. I. MUNCK. Multi Pallantes fuere. Inter Lycaonis filios recensetur *Pallas* ab Apollodoro lib. III. pag. 201. Fuit etiam *Pallas* AEgei filius, qui a fratre Theseo Athenis regno pulsus ad Arcadiam venit, & ibi regnum tenuit. V. Serv. ad VIII. AEn. 54. Sed hic Pallas a Theseo interfectus Thesei patruus fuit, Pandionis filius. Consule quos laudat Edw. Simsonius in Chronico A. M. 2723. cujus quinquaginta filios etiam Theseus occidit, ut docet Plutarchus in ejus vita pag. m. 6. De qua caede ut purgaretur, Troezenen abiisse Theseus dicitur. Pausan. lib. I. cap. 22. pag. 51. & cujus absolutus est judicio Delphinio, cap. 28. pag. 70.

1 ELECTRYONEM PERSI FILIUM] *Persei*. MICYLL. Micyllus emendat, *Persei*, & hoc convenit cum Apollodoro. SCHEFF. Scribe *Persei* cum Micyllo. quod & Cl. Schefferus amplectitur. Dicere tamen possis *Persi* genitivum antiquum esse ex *Perses*, quod idem quod *Perseus*. Sic pro Ἀχιλλεὺς AEoles dixerunt Ἀχίλλης, unde *Achilles* Latini. Servius ad AEn. VIII. 383. *Omnia quae in Eus exeunt hodie, apud majores in Es exibant, ut Nereus Neres, Tydeus Tydes.* Περσεὺς tamen est Apollodoro Lib. II. ubi haec habes, ut & apud Diaconum ad principium Asp. Hesiodi. Sed hoc iis, quae dixi, nihil obest. Contra *Perseus* dicitur Hecatae pater à Lycophrone, in quem Isacius: Καὶ τοῦτο ἀδείας ἐστὶ Λυκόφρονος, τὸ Πέρσην Περσέα καλεῖν. MUNCK.

2 AEGISTHUS ATREUM &c.] Pausan. lib. II. cap. 16. p. 147. de Mycenis agens Τάφος δέ ἐστι μὲν Ἀτρέως, εἰσὶ δὲ καὶ ὅσους σὺν Ἀγαμέμνονι ἐπανήκοντας ἐξ Ἰλίου δειπνίσας κατεφόνευσεν Αἴγισθος.

3 MEGAPENTHEUM] Emenda, *Megepenthem*. SCHEFF. Scribe *Megapenthem* ex Gr. Μεγαπένθης. MUNCK. Ita certe scribendum. Vide Schol. Pindari O. Nem. IX. vs. 30.

4 PHEGEUS] Scribe, *Phlegeus*. Ita habes mox, sequenti capite. SCHEFF. Putavi antehac (quâ in re conspirasse mecum etiam Cl. Schefferum video) *Phlegeus* esse rescribendum ex cap. 245. Nunc nihil muto, & etiam illic pro *Phlegeus* reponendum esse *Phegeus* censeo. Vide Apollod. Lib. III. pag. 168. Lactant. Argum. fab. 10. Lib. IX. Ovid. Met. Quamobrem merito τὸ *Phegeius* pro *Phlegeius* restituit ibi poëtae Nob. Heinsius Rem. Amoris vers. 455. *Amphilochi frater ne Phegida semper amaret.* MUNCK. Plures fuere Phegei. Fuit Phegeus Inachi & Meliae filius, Phoronei frater. Consule Schol. Eurip. Orest. 1248. De pluribus Phegeis egit Celeb. P. Burm. ad Ovidii IX. Met. vs. 412.

5 AMPHION TEREI FILIUS] Nec sana haec nec integra videntur. Amphionem profecto Terei filium requiro, neque usquam invenio. SCHEFF. Terei filium Amphionem, ut Cl. Schefferus nondum, ita nec ego inveni. *Iasi* rescriberem, nisi longè nimis à vetere scriptura recederet. Certe Iasi fuisse filium Amphionem Chloridis fratrem, quae Nestori nupsit, tradit Pherecydes apud Hom. Schol. ad Odyss. Λ. 280. MUNCK.

6 PHILLUS] *Hillus*. MICYLL. Micyllus putat *Hil-*

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

Iason AEſonis filius [10] Phlegyonam; Pelops Tantali filius, OEnomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

Phlegeus Alphei filius, Alcmaeonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum. AEeta Solis filius Phrixum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.*

Tereus Martis filius ex [11] Progne Ityn. Thyeſtes Pelopis ex [12] AErope Tantalum & Pliſthenem. [13] Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filia filium ſuum.

CCXLVII.

Hillus. Et eſt Hillus inter filios Herculis, non Phillus. vix tamen quidquam horum puto rectum. SCHEFF. Imo *Hyllus*, non *Phillus* fuit Herculis filius. Vid. cap. 162. Vix tamen horum quicquam rectum putat Cl. Schefferus. Cauſam dubitandi non video. Stemma tale eſt:

Perſeus ——— Danae

Alcaeus, Sthenelus, Neſtor, Electryon
Amphitryo
Hercules
Hyllus.

Confer Schol. AEſchyl. Prometh. vers. 702. MUNCK. De *Sthenelo* conſule Schol. Euripidis in Hecuba vs. 887. p. m. 78. & Celeb. Burm. in Cat. Arg. v. *Aſterion.* Herculis ſtemma paternum eodem fere modo recenſet Lactantius ad Statii x. Theb. vs. 885. *Sthenelus* Capanei filius Trojae moenia obpugnans cum Diomede periit. conſule Philoſtrat. cap. 4. §. 1. Heroicon.

7 Medus] Habes haec ſuperius cap. 27. & apud Diodor. lib. iv. pag. 259. MUNCK.

8 Persen] *Perſeus* dicitur Scholiaſtae Apollonii lib. iii. vs. 200. Quod ut diverſum videri poſſit, idem tamen eſt. MUNCK. *Perſeus*, & *Perſes* ſaepius confunduntur, ut a Lycophrone. vide Tzetzen. ad vs. 1175. Quid ſi pro Περσέως legas Πέρσης in Apollonii Scholiis? eſt & alius Perſes Perſei filius. Conſule Eumd. ad vs. 838. & Apollodor. lib. ii. p. 97.

9 Perdicem sororis suae filium] Neſcio, annon *Perdicis ſororis* ſit ſcribendum. Nam filium vocant Attalum vel Accalum, ſororem Perdicem. Vide Apollodorum in fine lib. iii. SCHEFF. Nihil heic eſſe mutandum oſtendi ad cap. 39. MUNCK. Κάλως vocatur a Pauſania lib. i. cap. 21. p. 49. (qui Τάλως ab aliis, hic vero *Perdix* vocatur. Vide ad cap. 39.) Idem Pauſanias lib. i. cap. 26. p. 62. Ἔνδοιος ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, Δαιδάλου δὲ μαθητής, ὃς καὶ φεύγοντι Δαιδάλῳ ΔΙᾺ ΤῸΝ ΚΆΛΩ ΘΆΝΑΤΟΝ, ἐπηκολούθησεν ἐς Κρήτην.

Ad CAP. CCXLV.

10 Phlegyonam] Corruptum hoc; imo & quaedam ante hanc vocem excidiſſe videntur. MUNCK.

Ad CAP. CCXLVI.

11 Progne] Ita ſcribitur etiam cap. 45, & 255. Scribendum erat *Procne* ex Graeco Πρόκνη. Apparet, quantopere G & C confundant librarii cum multis ex aliis, tum & hoc vocabulo. In cauſâ fuit pronuntiatio. Terent. Maurus: *Sic amurca, quae vetuſtè ſaepe per c ſcribitur, eſſe per g proferenda crediderunt plurimi* &c. Adde notas noſtras ad Geneal. & cap. 45. MUNCK.

12 AErope] Vide ad cap. 86. MUNCK. Hic Tantalus duxerat Clytaemneſtram, antequam ea nupſerat Agamemnoni, qui Tantalus etiam Brontei filius vocatur. V. Pauſan. lib. ii. cap. 22. p. 261.

13 Clymenus Schoenei f.] Hunc fab. 242. vocavit *Caenei* filium. Sed utroque loco *Clymenus*

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

ACTAEON [1] Aristei [2] filius: Thasius [3] Deloami sacerdotis Apollinis filius: ex eo [4] Delo nullus canis est. Euripides [5] tragoediarum scriptor in templo [6] consumptus est.

CCXLVIII.

nus Telei videtur legendum ex Parthenio cap. 13. Eroticon. sed plures fuere cognomines. Praeter *Clymenos* a Celeb. P. Burmanno in Cat. Arg. notatos fuit etiam Phoronei filius, de quo Pausan. l. II. c. 35. p. 194. qui pag. 196. censet hoc cognomine apud Hermionenses insigniri Deum infernum.

Ad CAP. CCLXVII.

1 ARISTEI] *Aristaei* scribe ex Gr. Ἀρισταῖος. Notavi jam ad cap. 181. MUNCK.

2 FILIUS: THASIUS] *Thasus* ut apud Ovid. in Ibin. MICYLL. Scribe, *filius, Thasus.* Ita habet Ovidius in Ibin, quod jam observavit Micyllus. Quanquam optima N. Heinsii editio habeat *Thrasus*. SCHEFF. *Thrasus* Ovid. ib. v. 477. ed. Heinsianae. Thasus quidam Neptuni est filius apud Eustath. in Dionys. pag. 74. MUNCK. Nihil muta. nam neque in *Thrasum*, neque etiam absque Codicum auctoritate in *Thasum* mutandum. De *Thaso* consulendus Celeb. P. Burm. ad Ovidii III. Met. 126. & ad Ibin. vs. 479. ubi & de *Thasio* agit.

3 DELOAMI] Mihi hoc vocabulum suspectum est. Videant qui historias magis exploratas habent. De canibus exclusis ex Delo habet Strabo lib. X. p. 486. SCHEFF. Coaluerunt in unam duae voces. Scripserim, *Delo Anii sacerdotis filius. Ex eo Delo nullus canis est.* Virg. AEn. III. 80. *Rex Anius, rex idem hominum Phoebique sacerdos.* Ad quem versum Servius: *Anius rex Deli, Apollinis sacerdos.* Etym. auctor in Δωρίππη. Ἀθῆναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος. Meminit & Tzetzes ejus ad Lycophronem. MUNCK Jam ante Munckerum sic legit Micyllus ad Ovidii Ibin. vs. 479. *A canibus consumpti sunt, Actaeon Aristaei filius, Thasus Delo, Anii sacerdotis Apollinis filius.* De hoc Anio plura dedit vir consummatae eruditionis in Differt. de Insula Delo cap. 2. quae legitur in Observ. Miscell. Jan. Febr. Mart. & April. 1736. & S. Bochart. Geogr. pag. 406. *Thasus* in Hygino nostro jam legit Jac. Nic. Loensis lib. x. Epiphyll. cap. 3. Fuit & alius *Anius* rex Etruscorum, Plut. Parall. T. II. p. 315. A canibus etiam consumptus est Linus Apollinis & Psamathes filius. Vid. Interpr. ad Ovidii Ibin. vs. 482. Canes non ali in insula Delo docet etiam Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 525. Caussam vero aliam docet Plutarch. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 290. ὅτι μαχιμὸν ὄντα τὸν κύνα, τῶν ἀσύλων καὶ ἁγίων ἐξείργουσιν ἱερῶν, ἀσφαλῆ καταφυγὴν τοῖς ἱκέταις διδόντες.

4 DELO] Ἀντὶ τοῦ *in Delo* vel *Deli*. Ita *domo* pro *domi* apud Suet. Caes. cap. 20. Gloss. Vet. *Domi, domo*, καθ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Apulejus Apol. *Domo adservantur.* Justin. XX. 3. *Corintho nunciata victoria.* & lib. XVIII. 4. *Rex Tyro decedit.* Quod frustra in *Tyri* mutatum it Bernecceurs. Ampelius cap. 8. *Rhodo signum marmoreum pulcherrimum.* Vet. Inscript. apud Grut. pag. 680. *Educatus Juliâ Emonâ.* Schol. German. *Sunt earum virginum, quae Lesbio perierunt.* Flor. IV. 2. *Prima Arimino signa cecinerunt.* Isidor. Orig. XVI. 5. *Corintho primum repertus.* Obsequens cap. 14. *Asylo per ludos Romani trucidati.* *Asculi* corrigit Freinsh. ad Flor. III. 18. Leg. *Asculo.* Hyginus noster cap. 67. *Corintho decedit.* Cap. 249. *AEgypto oppida communire.* Phaedrus lib. I. fab. 18. *Humo jacebat.* Deest in talibus praepositio, quam aliquando addi ostendo ad cap. 143. Virg. AEn. XII. 344 *Nutrierat Lyciâ.* Ad quae verba Servius: *Lyciâ autem pro in Lyciâ, ut non Libyae* *. Adde *non ante Tyro.* Tangit locum Lib. IV. 36. *Non Libyae non ante Tyro.* Ubi Servius: *Aut in Tyro, ac si diceret Tyri, aut certè* Τυρόθεν, *id est, de Tyro, ut, Dardanus Hesperia. Quidam autem Libyae mariti Libyestero mariti Tyrii exponunt.* Postrema verba corrupta esse quilibet videt. Certum est maritos appellare poëtam, non qui erant, sed qui esse cupiebant. Putabam ergo legendum esse, *Quidam autem Libyae mariti Libyae mnesteres, mariti Tyro, mnesteres Tyrii exponunt.* Nunc libenter discedo in sententiam Doctiss. Jacobi Perizonii, qui unica literulâ mutatâ, & divisis vocibus, ita locum restituit, *Quidam autem Libyae mariti,*

Li-

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

[7] ADONIS Cinyrae filius. Ancaeus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, [8] qui extra metam exierat cum Argonautis [9] apud Lycum regem. [10] Hyon ab apro vel leone, Atlantis & [11] Pleionis filius.

CCXLIX.

Libyes, *Tyro mariti*, *Tyrii exponunt.* MUNCK.

5 TRAGOEDIARUM SCRIPTOR IN TEMPLO] Post *tragoediarum scriptor* punctum collocari debet. Nam sequentia non pertinent ad Euripidem, cum is non in templo, sed rediens domum a coena Archelai fuerit discerptus. Vide Gellium lib. XV. c. 20. & deest nomen ejus, qui a canibus est devoratus in templo. SCHEFF. Ante haec verba poni τελείαν στιγμὴν jubet Cl. Schefferus. Censet enim desiderari nomen ejus, qui in templo est consumptus, cum non in templo, sed à coenâ rediens Archelai à canibus dilaceratus sit Euripides. Vide Gell. lib. XV. 20. Valerium lib. IX. 12. & Apostol. Cent. XVI. 70. qui à Promero servo regio canes ei immissos memorat. Non inepte forsan suspiceris quatuor ista vocabula *in templo consumtus est*, pertinere ad praecedens exemplum, & à librario oscitante huc translata, ut scripserit Hyginus: *Delo Anii sacerdotis Apollinis filius in templo consumtus est.* MUNCK. Probanda admodum Munckeri conjectura: Adde de Euripide Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 597. De hoc poeta antiquus apud Athenaeum lib. XIII. cap. 8 pag. 598.

> *Εἰσόκε τοι δαίμων Εὐριπίδη εὗρεν ὄλεθρον*
> *Ἀμφὶ βίου συγνῶν ἀνλκάσαντι κυνῶν.*

Pausan. lib. I. cap. 2. pag. 6. vero haec notat, a Gellio, Valerio, & Apostolio dissentiens *καὶ μνῆμα Εὐριπίδου, κενόν. τέθαπται δὲ Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ τὸν βασιλέα ἐλθὼν Ἀρχέλαον.* Vide ibi cetera. De die, quo natus est, videndi Plutarchus lib. VIII. Sympos. Quaest. I. p. 717. & Menag. ad Diogenis Laertii lib. II. cap. 45. e quibus alter etiam diem obitus describit.

6 CONSUMPTUS] H. e. devoratus. Supr. cap. 67. *Cum à Sphinge essent consumpti.* Vet. Interpr. Act. cap. XII. 23. *Consumptus à vermibus exspiravit.* MUNCK.

Ad CAP. CCXLVIII.

7 ADONIS] V. Tzetzen & Meurs. ad Lycophron. vs. 833. & Salvagn. ad Ovidii Ibin. vs. 505. Adonin, quum lactucam avide comesset, ab apro interfectum esse docet Athenaeus lib. II. cap. 28. pag. 69. De Adonide Plutarch. Sympos. lib. IV. Quaest. 5. pag. 671. Quod autem fabulâ 251. Adonin licentia Parcarum ab Inferis rediisse scribit, explicat Ptolemaeus Hephaestion apud Photium pag. 471. ex Euphorione, nempe Adonidis vulnus, quod ipsi aper inflixerat, curasse Cocytum medendi artem a Chirone edoctum. Qui paullo post, Adonin ab Apolline in aprum sese convertente dentibus vulneratum & necatum, quod Venerem sese lavantem viderat, adjicit. Hic Adonis lugetur a mulieribus Argivis Pausan. lib. II. cap. 20. p. 156. H. Junius IV. Animadv. 27. de Adonidis festo. Schol. Theocriti Idyll. XV. 112, 133, 137. Olear. ad Philostrati VII. Apoll. Tyan. 32.

8 QUI EXTRA METAM] Inepte. scribe confidenter, *qui extra venatum.* Ita supra c. 18. & *extra venatum exissent.* SCHEFF. Hoc vitiosum sine dubio. Cap. 14. *Cum stramentatum exisset.* Cap. 18. *Cum extra venatum exissent.* Vide quae notavi ad locum priorem. MUNCK.

9 APUD LYUM] Imo, *apud Lycum.* docet cap. 14. & 18. SCHEFF. Vide loca modo laudata, Male *Lyum* edidit Commelinus. MUNCK.

10 HYON] *Hyas.* MICYLL. Micyllus mallet *Hyas*, & sic vocatur frater Hyadum, qui hic intelligitur. Vide inf. in Poet. Astr. II. c. 21. & supra c. 194. SCHEFF. Micyllus *Hyas.* Vide cap. 192. MUNCK.

11 PLEIONIS] Margo libri Salmasiani, *Pleionae.* Malim *Pleiones* ex Gr. Πληιόνης. Solenne est nostro i ponere, ubi in Graeco est η. Notavi ad cap. 31. Idem vitium occurrit Astron. II. 21. *Pleionis & Atlantis filias.* Et cap. 24. *Beronicis patrem.* Non vitiosum tamen *Pleionae* ex *Pleiona.* quo utitur Dictys lib. I. ut *Hesiona* lib. IV. & apud Daretem scribitur. MUNCK. Legendum *Pleiones.* uxor Atlantis *Pleione* fuit. V. Tzetz. ad Lycophron. vs. 218.

Ad

CCXLIX. [1] *Faces sceleratae.*

[2] FACEM, quam sibi visa est parere Hecuba Cissei filia, sive Dymantis. [3] Nauplii, ad saxa [4] Capharea, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenae, quam de muris ostendit, & Trojam prodidit. [5] Althaeae, quae Meleagrum occidit.

CCL. *Quae quadrigae rectores suos* [6] *prodiderunt.*

[7] PHAETHONTA Solis filium ex Clymene. [8] Laomedonta Ili filium

Ad CAP. CCXLIX.

1 FACES SCELERATAE] De voce *sceleratus* consulendus Celeb. Duker. ad Florum lib. I. cap. 12. §. 2.

2 FACEM, QUAM] Haec non cohaerent sequentibus. Puto scriptorem nostrum nullos scripsisse titulos, quales nunc comparent, alicubi tamen praemisisse, quae deinde in titulos sunt transsumpta. Colligitur hoc apertissime ex c. 173. ubi omiserunt secernere a caeteris per oscitantiam. Sicut ergo ibi ab initio scripserat, *quae civitates auxilium miserunt OEneo*, ita hic puto scripsisse, *faces sceleratae*, ac postea subjecisse, *quam sibi visa est* &c. post venisse, qui adjecta glossa monstrare voluit, quo illud *quam* pertineret, videlicet ad *facem*. Itaque id *facem*, mea sententia est delendum. SCHEFF. Deleam incisum post τὸ *facem*. Dictum est pro, *quam facem visa est parere*. Petronius: *Hunc adolescentem, quem vides, malo astro natus est*. Infra cap. 274. *Caper vitem quam praeroserat, abundantius fructum ferre coepit*. Ad quem locum pluscula annotavi. MUNCK.

3 NAUPLII] Ponunt hic asteriscum, quasi desit quidpiam. Sed intelligenda est vox *fax*, sicut fit & in superioribus. SCHEFF. Ante hoc vocabulum quem posuerant, sustuli asteriscum. Non enim, ut recte animadvertit Cl. Schefferus, locus defectus est, cum subaudiatur *fax* ex capitis lemmate. Vide cap. 116. MUNCK.

4 CAPHAREA] Ita scripsi pro *Capharaea*. Propert. III. el. 7. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes*. MUNCK.

5 ALTHAEAE, QUAE MELEAGRUM] Quia nominatim sermo hic de facibus, propterea scribendum *qua Meleagrum*. Intelligitur autem titio, de quo supra c. 171. SCHEFF. *Quâ* emendat Cl. Schefferus. Fabulam habes cap. 171. MUNCK.

Ad CAP. CCL.

6 PRODIDERUNT] In titulo male scribitur pro *perdiderunt* id quod vel index capitum libello praemissus ostendit. SCHEFF. *Perdiderunt* ex indiculo his fabulis praemisso reponit Cl. Schefferus. Sed *prodere* idem fermè interdum est, quod *perdere*. Auson. Ephem. edit. Ald. *Sit satis antiquam serpens quod prodidit Evam*. Et in ludo: *Parcit quisque malis, prodere vult bonos*. Quae loca an rectè posteriores editores mutaverint, judicent Critici. Ennius apud Festum: *Non in sperando cupidi rem prodere summam*. Servius ad AEn. IV. 431. *Quidam prodidit pro perdidit accipiunt, ut, unius ob iram prodimur*. Quo accedit, quod *prodere vectorem* equi & aurigae perquam eleganter dicantur, ut multis declarat Nob. Heinsius ad Fast. Ovid. V. 715. & Gronov. Observ. lib. III. cap. 20. Seneca OEdipo de equo vers. 143. *Dominumque prono Prodidit armo*. Sed haec talia apud illos complura invenies. MUNCK.

7 PHAETHONTA] Ita scribere malim quam *Phaëtonta*. Notavi id vitium jam ad cap. 157. MUNCK.

8 LAOMEDONTA ILI FILIUM] Nam promissae Herculi pro liberatione Hesiones, nec datae, praebuerunt occasionem belli, quo ab Hercule est interfectus. Vide Apollodorum. SCHEFF.

9 EX LEUCIPPE] Nescio an hoc sanum sit. *Eurydicen* Laomedontis matrem facit Apollodorus lib. III. pag. 181. MUNCK Orchomenium vocat Laomedonta Plutarchus in Demosthene pag. 848. qui de eo latius agit. De Ilo Laomedontis patre Ptolem. Hephaestion. lib. V. apud Photium pag. 483. Hic Ilus fuit Trois & Callirrhoes; Dardani enim filius sine liberis decessit. V. Apollodor. lib. III. cap. II. §. 2. Tzetz. ad Lycophron. vs. 29. ab hoc Troja *Ilium* dicta. Conon narr. XII. apud Photium, pag. 429. Est & tertius Ilus Phrygis filius. (Sed ibi in Graeco textu

lium 9 ex Leucippe. OEnomaum Martis filium 10 ex Aſterie, Atlantis filia, 11 Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Theſei filium 12 ex Antiope Amazone. Amphiaraum Oiclei filium ex 13 Clytaemneſtra, Theſtii filia. Glaucum Siſyphi filium ludis 14 funebribus Peliae 15 equae ſuae conſumpſerunt. 16 Jaſonem Jovis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina 17 in quadriga ſedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI.

textu Ἴλος legitur) qui Pelopem e Sipylo ejecit, apud Pauſan. lib. II. cap. 22. p. 161.

10 Ex Asterie] Scribendum eſt, *Aſterope*. Ita ipſe Noſter ſupra fab. 84. ubi habes hiſtoriam, ad quam hic reſpicit, & Pauſanias, de quo Euſtat. Od. B. SCHEFF. Rectè *Aſterope* Cl. Schefferus. Vid. cap. 84. MUNCK.

11 Diomedem Atlantis filium, ex eadem] Dubito, an rectum ſit Atlantis, nam alii Martis filium faciunt, ut liquet ex Apollodoro. Rem declarat Diodorus Siculus lib. IV. SCHEFF. Notavit quidem Servius ad AEn. VIII. 130. traditum à quibuſdam (Eratoſthene certè, Scholiaſte Germ. & aliis) Steropes & Atlantis filium fuiſſe OEnomaum. Sed qui dicant Diomedem ex Atlante & Aſterope editum jam diu eſt, cum fruſtra quaeſivi. Diomedes ille, qui ab equis devoratus eſt, Martis & Cyrenes filius dicitur Apollodoro Lib. II. pag. 95. & Tzetzae Chil. I. 36. Albricus cap. 20. *Quo comperto, illuc Hercules acceſſit, & illum clavâ peremit, ipſum in paſtum iiſdem equabus ſuis appoſuit.* Equas facit Schol. Ariſtophan. in Ἐκκλησ. Confer AElian. Animal. Lib. XV. 25. MUNCK.

12 Ex Antiope Amazone] Hinc Pauſan. II. 31. p. 184. vocat Hippolytum Ἀμαζόσι παρθένου πρὸς μητρός. Ubi vero Hippolytus quadrigis everſis fuerit excuſſus, locum monſtrant Troezenii apud Eumdem cap. 32. pag. 188. qui tamen ab equis diſtractum negant, ut docui ad fab. 47.

13 Clytemnestra] Cap. 70. & 73. *Hypermneſtra* dicitur. Quod rectius eſt. Pauſan. Argol. (l. II. c. 21.) Ὑπερμνήστρας μνῆμα Ἀμφιαράου μητρός. MUNCK.

14 Funebribus Peliae] Male. Scribendum & diſtinguendum eſt, *ludis funebribus Peliae.* Accidit hoc enim, cum Peliae patri ludos funebres faceret Acaſtus, ut eſt teſtis Pauſanias in Eliacis prioribus. SCHEFF. Ita correxi & diſtinxi hunc locum ex ſententiâ Cl. Schefferi. Accidit enim hoc, cum ludos funebres Peliae faceret Acaſtus. Vide Pauſan. p. 384. edit. Wechel. & noſtrum cap. 273. MUNCK. Vetus Interpres ad Ovidii Ibin. vs. 557. *Glaucus ex Potnia civitate, cum ſacrificium Veneris contemneret, equabus ſuis a Dea furor immiſſus eſt, a quibus dilaceratus eſt.* Conſule ibi Salvagnium, & Celeb. P. Burmannum.

15 Equae suae consumserunt] Haec ex gloſſa irrepſiſſe videntur. SCHEFF. E gloſſa irrepſiſſe haec videntur Cl. Scheffero. Dubito, cum diſertim ab equabus ſuis eum eſſe abſumptum etiam alii ſcripſerint. Vide Palaeph. cap. 26. Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. 1131. Ποτνιάδες. τὰς τοῦ Γλαύκου φησὶν, αἳ λυσσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας. Adde Noſtrum cap. 273. Virg. III. Georg. 267. MUNCK.

16 Jasonem Jovis filium] Emenda *Jaſionem.* Hic enim Jovis & Electrae filius Pauſania auctore. SCHEFF. *Jaſionem* emendat Cl. Schefferus ex Pauſaniâ. Atque ita quoque Diodorus Lib. V. pag. 322. Noſter Aſtron. II. 4. Homer. Odyſſ. E. 125. cum Scholiaſt. ſuo, ut & Heſiod. in Θεογ. p. 309. Stephanus in Πάραιον, & alii appellant. *Jaſius* eſt Virg. AEn. III. 168. *Jaſon*, ut heic Hygino, etiam Cononi cap. 21. Quomodo & 3. MSS. exhibent II. Aſtron. cap. 4. & 22. & Venet. anni 1485. cum Morell. codicibus. Ad eundem modum Atalantae Arcadiae pater, qui *Jaſius* appellatur ab Hygino cap. 99. & Callim. Hymn. in Dian. vers. 28. Schol. Hom. Iliad. I. 544. *Jaſion* eſt AEliano Var. Hiſtor. lib. XIII. cap. I. *Jaſius* Apollodor. lib. III. & Schol. Eurip. ad Phoen. vers. 152. *Jaſon* Apollon. Schol. Lib. I. 769. MUNCK.

17 In quadriga sedens] Sanctandr. *in quadrigas*, quod eſſet pro, *in quadrigis*, ut interdum noſter ſolet. Sed quia ſequitur, *cum quadriga*, nil mutandum. SCHEFF. Ita reſcripſi ex editione Schefferi, quae veſtigiis inſtitit edit. Lugd. anni 1608. Micyllus & Commelinus dederant *in quadrigas*. Perperam, me judice. Adhaeſit

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

Ceres Proſerpinam filiam ſuam quaerens. [1] Liber pater ad Semelem matrem ſuam Cadmi filiam deſcendit. [2] Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Caſtor & Pollux Jovis & Ledae filii alterna morte redeunt. Proteſilaus Iphicli filius, propter Laodamiam Acaſti filiam. Alceſtis [3] Pelei filia, propter Admetum conjugem. Theſeus AEgei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Theſei filius, [4] voluntate Dianae, qui poſtea [5] Virbius eſt adpellatus. Orpheus OEagri filius, propter Eurydicem con-

ſit τὸ S ex voce proximè ſequenti. Supra cap. 61. *Quadrigam ſedens.* Apollodorus lib. I. Καὶ βύρσας ἐξηρτημένας ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων. Volui antehac reſcribere ἐξηρτημένας, hoc eſt, *de curru ſuſpenſas.* Nunc video ex Palat. codice reponere Fabrum ἐξηρμοσμένας. quod praefero. Tzetzes eadem de re Chil. VII. 107. Ἐν βύρσαις τε καὶ λέβησι τοῖς δρόμοις τῶν ἁρμάτων Βροντὰς ἀπομιμούμενος Διῒ ἐκεραυνώθη. Interpres, *In pellibus atque Libycis curſibus equorum.* Ridiculè. Repone ex Apollodori lib. I. λέβησι, hoc eſt, *lebetibus.* Sed occupaſſe hoc jam ſummum virum J. Fr. Gronovium monuit me quidam. Gratias habeo monitori. Peream, ſi ſciverim. Caeterum *in quadrigâ* legebat etiam apud Hyginum Scioppius, cum in diſſertatione de Stylo hiſtorico ſcriberet: *Hujus notae* (τῶν κατηλικῶν) *vox eſt* quadriga *pro curru quatuor equis juncto apud plebejum ſcriptorem Hyginum, qui dicit,* in quadrigâ ſedere, *cum Caeſar, Cicero, Livius, & alii* quadrigas *dicant, quatuor equos junctos ſignificantes; & inde* quadrigarum currus *apud eoſdem.* Cum Hygino loquitur Fulgent. Mythol. lib. I. *Huic quoque quadrigam adſcribunt.* Et Schol. German. Erichthonio: *Hic primus currus homines junctis equis docuit ſimiles quadrigae ſolis facere.* Servium audiamus ad II. AEn. 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quae exigit, ut quae de pluribus conſtant, plurali tantum dicantur, ut,* bigas, quadrigas, mappas. *Sed haec plerunque confundit auctoritas, ut Horatius,* ne ſordida mappa. *Item Statius,* Rorifera gelidum tentaverat aëra biga. Nihil ergo cauſae erat, cur *quadriga* barbarum eſſe pronunciaret Donatus; quanquam ille auctorem habet Varronem IX. L. L. Nec Philargyrius audivit Varronem ad Georg. III. 266. *Cum ad mimicum* (leg. *Iſthmicum*) *certamen quadrigam duceret.* MUNCK. Vid. Paſſ. ad Propert. II. XXV. 39.

Ad CAP. CCLI.

1 L. P. AD SEMELEM M. S. C. F. D.] Quicumque omnia in hoc auctore ſollicitandi avidus hunc locum legerit, forſan adderet *ad S. m. ſ. C. f. educendam d.* e Pauſania lib. II. cap. 37. pag. 200. (Εἶδον) καὶ τὴν Ἀλκυονίαν λίμνην, δι᾽ ἧς φασιν Ἀργεῖοι Διόνυσον εἰς τὸν ᾅδην ἐλθεῖν Σεμέλην ἈΝΆΞΟΝΤΑ. Nec eſt, quod eum offendat ſequens verbum *educendum*, ſic enim ſolet Noſter. e. g. fab. 16. *Sepulturae eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.* Nihil ego definio. Non omnia accurate deſcribit harum fabularum conſarcinator.

2 HERCULES JOV. F.] Populo alba velatus Hercules ab inferis rediiſſe dicitur. v. Serv. ad Ecl. VII. 61. hinc arbor Herculi ſacra. v. Burm. ad Phaedr. lib. IV. f. XVII. v. 4. Achilles a Pentheſilea occiſus, matris Thetidis precibus ab inferis rediit. Pt. Hephaeſtion. lib. VI. apud Photium pag. 487. AEſopus a Delphenſibus interfectus poſtea revixit, & Graecis ad Thermopulas depugnantibus adfuit juxta Eumd. pag. 489

3 PELEI] *Peliae* ſcribendum, ut jam aliquoties monui. Vide cap. 243. Poſt hoc exemplum alterum inſerit Barthius ex membranis: *Admetus propter Alceſtin conjugem, quam Hercules ei reſtituit, vel Proſerpina donavit.* MUNCK.

4 VOLUNTATAE DIANAE] Hinc in Italia poſtquam Aricinis imperavit, in vitam reſtitutus, Dianae Aricinae templum poſuit. v. Pauſan. lib. II. c. 27. p. 173. & deinde, tamquam Dianae πάρεδρος cultus fuit. Vid. d'Arnaudtius cap. 25. de Diis Paredris.

5 VIRBIUS] Fabulam habes apud Ovid. Lib. XV. Met. Lactantius: *Quem* (Hippolytum) *AEſculapius Dianae voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad ſuperos. Hinc ab eadem Dianâ evocatus in nemus Aricinum, mortalitatem exuit. A converſo itaque nomine Deus Virbius eſt nominatus.* Schol. Perſ.

conjugem suam. Adonis Cinyrae & [6] Zmyrnae filius, voluntate Veneris. Glaucus Minois filius, restitutus à Polyido [7] Coerani filio. [8] Ulysses Laertae filius, propter patrem. [9] AEneas Anchisae filius, propter patrem. Mercurius Majae filius, [10] adsiduo itinere.

CCLII. [11] *Qui lacte ferino nutriti sunt.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. AEgisthus Thyestis & Pelopiae filius ab capra. AEolus & [12] Boetus [13] Neptuni & Menalippes filii, à vacca. [14] Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus [15] Martis & Iliae filii ab lupa. Antilochus

Pers. ad Sat. VI. vers. 56. *Quatuor millibus ab urbe est Virbii clivus, qua iter est ad Ariciam, & ad nemus Dianae, ubi Virbius colitur, id est Hippolytus, quod bis in vitam prolatus sit.* Negat hoc Horatius Lib. IV. od. 7. *Infernis neque enim tenebris Diana pudicum Liberat Hippolytum.* Vetus commentator: *Revocare quidem illum potuit, at immortalem facere non potuit: quia licet dicatur Hippolytus revocatus, non potuit tamen à Junone in hac luce teneri.* Quid *Juno* heic agit? Aliter haec exhibet Badiana editio anni 1519. Cassiod. de Orthograph. cap. VI. *Alii Virbium Herobium, tanquam sit ἥρως ἀναβεβιωκὼς, alii Deum, qui viribus praesit, interpretantur.* De loco Horat. vide Torr. MUNCK. De nomine *Virbius* Serv. ad AEn. VIII. 761, 776.

6 ZMYRNAE] Mallem *Smyrnae*, ut est in superioribus. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet *Smyrnae.* Sed tueri se exemplis potest vulgata lectio. Ζμυρναίων pro Σμυρναίων in nummis quibusdam visitur, & *Zmyrnaeorum* in Gruteri inscriptionibus, ut observavit Ampliss. Spanhemius in de Num. Praest. p. 75. Capella de litera Z. *Haec praeponitur M literae, ut Zmirna.* Confer Alciatum Parergon lib. V. cap. 14. ubi de literae Z pronunciatione agit, & Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 164. qui multis ostendit antiquos Graecos Z in multis vocabulis pro Σ adhibuisse. Referenda huc *Lezbia* pro *Lesbia*, & *Zmaragdus* pro *Smaragdus.* quorum exempla ex Vett. Inscript. profert Pierius Valer. in VII. AEn. p. 137. ed. Steph. MUNCK. Adde Broukh. ad Propert. II, XIII, 43. & Munck. ad fab. CVI.

7 COERANI] Ita rescripsi pro *Carani.* Apollodorus Lib. III. Πολύιδος ὁ Κοιρανοῦ. Palaeph. cap. 27. Κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιρανοῦ Πολύειδον. Atque ita Noster ipse habet cap. 128. & 136. Perperam ergo Plutarchus in libello de Flum. p. 74. Εἰς τὴν ὕλην ἔδραμεν συνεπισπωμένη μάντιν τὸν Κυράνου Πολύϊδον. Quod miror non vidisse doctissimum Maussacum. MUNCK.

8 ULYSSES LAERTAE FILIUS, PROPTER PATREM] Suspicor scribendum *propter matrem.* Ejus enim caussa, & ut colloqueretur cum ipsa, descendit. Vide quae dicuntur supra cap. 125. SCHEFF. Schefferus suspicatur scribendum, *propter matrem.* Sane cum matre, non cum patre locutus est apud inferos. Vide Odyss. Λ. Forte scripsit *propter patriam.* Nam descendit χρησόμενος περὶ τοῦ νόστου, ut loquitur Tzetzes in Lycophr. pag. 112. MUNCK.

9 AENEAS ANCH. F.] V. Serv. & Burm. Var. Lect. in Serv. ad I. AEn. 259.

10 ASSIDUO ITINERE] Hinc queritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne noctu quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, maniumque agere ducem.* Petron. *Mercurius, qui animas ducere & reducere solet.* Merito ergo χθόνιος καὶ ψυχοπομπὸς Graecis audit. MUNCK.

Ad CAP. CCLII.

11 QUI LACTE FERINO] Notandum heic supra modum gavisam antiquitatem figmentis, ut & ortum miraculosum facerent, & se divinitus enutritos demonstrarent. Confer cum hoc capite, quae habet AElianus Histor. Variae Lib. XII. 42. MUNCK.

12 BOETUS] Lege, *Boeotus.* Vide notas ad cap. 186. MUNCK.

13 NEPTUNI ET MENALIPPES] Supra fab. 136. sunt *Metaponti & Melanippes filii.* Nihil tamen videtur mutandum. SCHEFF.

14 HIPPOTHOUS NEPT. ET AL. F.] V. P. Leopard. II. Emendat. 16.

15 MARTIS ET ILIAE] Sine dubio scribendum, *Martis & Silviae.* Vide, quae notavi ad AElianum.

lochus Neſtoris filius expoſitus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis [1] Amymneorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis Volſcorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quae contra fas concubuerunt.*

IOCASTE cum OEdipo filio. Pelopea cum Thyeſte patre. [3] Harpalice cum Clymeno patre. [4] Hippodamia cum OEnomao patre. Procris cum Erechtheo patre, [5] ex quo natus eſt Aglaurus. Nyctimene cum [6] Epopeo patre, rege Lesbiorum. [7] Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre ſua.

CCLIV. *Quae piiſſimae fuerunt, vel piiſſimi.*

ANTIGONA OEdipi filia Polynicem fratrem ſepulturae dedit. Electra

num. VII. c. 16. SCHEFF. *Silviae* legit Cl. Schefferus. Ego nihil mutem. Ilia enim Romuli mater & aliis dicitur. Vide Schol. Juv. ad Sat. I. v. 7. Sat. IX. 53. Sat. XI. 106. Hieron. Chron. Euſeb. p. 45. Commentator vetus Horatii ad od. II. Lib. I. *Variae poëtarum de Iliâ opiniones ſunt. Ea autem mater Romuli fuit, quem ex Marte ſuſcepit.* Et ad Sat. 2. Lib. I. *Ilia mater fuit Romuli & Remi.* Solin. cap. 2. *Nam, ut affirmat Varro, auctor diligentiſſimus, Romam condidit Romulus, Marte genitus & Rhea Silvia; vel ut nonnulli, Marte & Ilia.* Tibull. Lib. II. eleg. 5. *Te quoque jam video, Marti placitura ſacerdos, Ilia, Veſtales deſeruiſſe focos.* Adde Horat. Lib. IV. od. 8. Sidon. carm. 2. Tzetzes in Lycophron. p. 184. ed. Steph. Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν Ἴλειαν ἱέρειαν τῆς Θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ. Rectius Ἴλιαν ſcribit Conon cap. 48. Nec aliam, puto, quam matrem Romuli intellexit apud Chariſium Lib. I. Ennius, *Ilia dia nepos, quas aerumnas tetuliſti.* Auguſtin. C. D. XVIII. 21. *Numitoris filiam Rheam, quae etiam Ilia vocabatur, Romuli matrem.* Nota Iliam eum cum Conone facere Numitoris filiam, id quod & Servius facit ad AEn. VI. 777. MUNCK.

1 AMYMNEORUM] Servius ad AEn. I. 321. *Amymoniorum.* qui & hoc ibidem addit, *Ita nutritum dicunt, ut ipſe Camillam à Metabo facit.* Vide ſupra cap. 193. Ex Serviano commentario ad AEn. XI. 543. tollam in tranſcurſu mendam haud tolerabilem. *Statius Tullianus*, inquit, *de vocabulis rerum libro primo ait dixiſſe Callimachum apud Camillum appellari Mercurium* &c. Scribe, Tuſcos Camillum appellare Mercurium. Sunt iſta deprompta ex Macrob. Satur. lib. III. cap. 8. MUNCK. De Metabo Serv. ad XI. AEn. 540, 567. Ceterum Amazones lacte equino filias nutriiſſe dicuntur a Philoſtrato cap. XIX. Heroic. §. 19. Equae uberibus lactatus dicitur Darius Hyſtaſpis. V. Pt. Hephaeſtion. lib. III. apud Photium pag. 477. AEſculapius a capra lactatus. v. Pauſan. lib. II. cap. 26. p. 170.

Ad CAP. CCLIII.

2 HARPALICE] *Harpalyce* ſcribendum. Hiſtoria eſt apud Parthenium cap. 46. MUNCK.

3 HIPPODAMIA CUM OENOMAO] V. Meziriac. ad Ovid. Tom. II. pag. 351.

4 CUM ERECHTHEO] Alii omnes, *Erichtheo.* SCHEFF. Ita repoſui pro *Erichtheo.* Monui jam ad cap. 46. MUNCK.

5 EX QUO NATUS EST AGLAURUS] Suſpicor & hunc gloſſatoris inepti pannum, cum nil tale addat in caeteris. SCHEFF. Pro gloſſemate haec habet Cl. Schefferus. Ego ut non pauca alia, ita & hoc inter aliis indicta numerandum cenſeam. Nam de Procridis cum patre concubitu altum quoque apud alios ſilentium. MUNCK.

6 EPOPEO] An *Nycteo*? Tollius. Ita ſane vult Lactant. Arg. Lib. II. Met. fab. 9. MUNCK. V. Celeb. P. Burm. ad Ovidii II. M. 592.

7 MENOPHRUS] *Menephron*, ut Ovid. VII. Met. MICYLL. Micyllus notat, apud Ovidium lib. VII. Met. ſcribi *Menephron.* SCHEFF. *Menephron* ſcri-

ctra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſtem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyeſtis filia in patrem, ut eum vindicaret. Hypſipyle Thoantis filia patri, cui vitam conceſſit. [8] Chalciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem ſervavit, & hoſtem fugavit. Erigone Icari filia, patre amiſſo, ſuſpendio ſe necavit. Agave Cadmi filia, in [9] Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. [10] Xantippe Myconi patri incluſo carcere lacte ſuo alimentum vitae praeſtitit. Tyro Salmonei filia propter patrem [11] filios ſuos necavit. In Sicilia cum AEtna mons primum ardere coepit, [12] Damon matrem ſuam ex igne rapuit. Item [13] Phinthia patrem, AEneas item in Ilio Anchiſem patrem humeris & Aſcanium filium ex incendio eripuit. [14] Cleobis & Biton Cidippae filii. Cidippe ſacerdos Junonis Argivae, cum boves in paſtionem miſiſſet, neque ad horam, qua ſacra [15] in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent, adparerent, &

ſcribendum ex Ovid. Lib. VII. Met. 387. Monuit id jam Micyllus. MUNCK.

Ad CAP. CCLIV.

8 CHALCIOPE] Ita repoſui pro *Calciope* ex Gr. Χαλκιόπη. MUNCK.

9 ILLYRICA] Scripſerim *Illyrico* vel *Illyridâ* ex cap. 240, MUNCK.

10 XANTIPPE MYCONI] *Cimoni* ut in vulgatis codicibus Valerii legitur lib. V. cap. 4. MICYLL. Micyllus exiſtimat *Cimoni* legendum ex vulgatis libris Valerii Maximi lib. V. c. 4. Temere nil muto. SCHEFF. *Cimoni* ex Valer. Max. Lib. V. 4. reponit Micyllus. Ego contra Valerium ex Hygino correxerim. Nam Cimon ille Valerianus ex Cimonis Athenienſis exemplo, quod proximè ſequitur, natus videtur. MUNCK. V. Doctiſſ. Torren. ad Valer. Maxim. lib. V. cap. 4. n. 49.

11 FILIOS SUOS] *Anapias* forſan & *Antinomus* intelligendi, de quibus idem Valerius lib. V. MICYLL.

12 DAMON MATREM SUAM] Nil fortaſſe in nominibus hiſce mutandum. Alia tradit Valer. Max. lib. V. c. 4. Alia Solinus, alia AElianus noſter, ut nil ſit mirum, ſi alia & Hyginus. SCHEFF.

13 PHINTHIA] Dixi jam, ab aliis aliter vocari. Salmaſius verum cenſet nomen eſſe *Pinthias*, a Siculo Φιντίας, pro Φιλτίας, quod amicum notet. Vide ipſum ad Solinum p. 11. SCHEFF. *Pinthias*, ut placet Salmaſio ad Solinum, p. 78. Turnebo Adverſ. XX. 13. Scaligero ad Manil. pag. 171. Sed terminatione *As* nihil opus. AEquè enim rectè qui Φιντίας eſt Graecis, Latinè *Phintia* dicitur, ac *Phintias*, ut *Perdicca*, *Mida*, *Pelia*, & ſimilia. Vide virum ſummum Gron. ad Sen. Med. vers. 101. Caeterum quod Hyginus Damoni & Phintiae, id Anapo & Amphinomo; quod Moero & Selinuntio, id Damoni & Phintiae alii tribuunt, ut praeter Micyllum etiam Salmaſius notavit. MUNCK. Scribendum *Phintias*, vel *Phintia*. V. Interpr. ad Valer. Maximum lib. IV. cap. 7. n. 68.

14 CLEOPS ET BITIAS] *Cleobis* & *Biton* ab Herodoto vocantur. Vide libro primo. MICYLL. *Cleobis* & *Biton* ſunt Herodoto, quod Micyllus notavit. Similiter nominantur Pauſaniae, Valerio Maximo, & pleriſque aliis ex veteribus. SCHEFF. A Cicerone I. Tuſc. Theon. in Progymn. Herod. lib. I. Luciano Charonte, Servio ad Georg. III. 532. & Philargyrio ad ejuſdem Libri V. 530. Triclinio in Trachin. Sophoclis vers. I. *Cleobis* & *Biton* nominatur. MUNCK. Legendum *Cleobis*, item *Biton*. V. Perizon. ad Val. Maximi lib. V. cap. 4. n. 59. & Daviſ. ad Ciceron. lib. I. Tuſcul. Quaeſt. cap. 47.

15 IN MONTE] In monte ergo erat illud templum; vel legendum *de more*. Bubus enim uſi videntur plerunque, cum ſacrorum cauſa ad templa veherentur. Propert. Lib. IV. el. I. *Ducebant macra vilia ſacra boves.* MUNCK. Non male *de more*. In primis ad Junonis templum, cujus ſacra bubus vehebantur. Vid. Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. I. vs. 78. Et de Cleobis ac Bitonis hac hiſtoria Hero-

& [1] essent mortui: quae nisi ad horam sacra facta essent, sacerdos interficiebatur. Inter quam trepidationem Cleobis & Biton pro bubus sub jugo se junxerunt, & ad fanum sacra, & matrem Cidippem in plaustro duxerunt: sacrificioque peracto, Cidippe precata est Junonem, [2] si sacra ejus caste coluisset, si filii adversus eam pii fuissent, ut quidquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione peracta, plaustrum & matrem filii domum reduxerunt, & [3] fessi somno adquieverunt. [4] At Cidippe diligenter agnovit, nihil esse melius mortalibus, quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

CCLV. *Quae impiae fuerunt.*

Scylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges suos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia filium, quem ex patris concubitu pepererat, occidit. [5] Tullia Romanorum super parentis corpus currum duxit, unde [6] vicus sceleratus est dictus.

CCLVI.

Herodotus I. 31. agens scribit ἐούσης ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι ἔδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ ἱρόν. Οἱ δέ σφι βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ. Plutarch. vero in eadem historia (de Consolat. ad Apollon. Tom. II. p. 108.) non *boves*, sed ἡμιόνους, *mulos* fuisse ait. *Biton* corpore tam robusto dicitur fuisse, ut taurum humeris gestaverit, quam historiam latius prosequitur Pausan. lib. II. c. 19. p. 153. qui cap. 20. ejusdem libri, Argis conspici imagines, ex marmore factas, Cleobis & Bitonis plaustrum trahentium, inque eo matrem in Junonis templum deducentium, adnotat.

1 Essent mortui] Pestilentia scilicet, quae tunc temporis Atticam affligebat. MUNCK.

2 Si sacra] Illud *si* inlustrat Celeb. P. Burm. ad Virg. I. Georg. 17.

3 Fessi somno acquierunt] Revera dormierunt, sed non rursus evigilarunt, ut narrat Herodotus; atque ita somno mortem junxerunt. Eleganter Quintilianus declam. 2. *Tanquam per illam quietem transierit in mortem.* Cicero: *Post epulas adolescentes somno se dedisse, & mane esse inventos mortuos.* Palaephatus cap. 51. ubi hanc fabulam exequitur: Ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς, (μῦθος) καὶ τοῦ βίου πέρασμα γενόμενος. Hyginus ita haec narrat, quasi ex κοιμήσει ὕπνου collegisse κοίμησιν θανάτου Cydippen velit. Imago enim mortis somnus, de quo Senec. Hercul. Fur. 1076. *Pavidum leti genus humanum Cogis longam discedere noctem.* Mortis speculum vocat Tertull. de Anim. cap. 50. Maximianus Eleg. I. *Ipsa etiam cunctis requies gratissima somnus.* Etsi non valde est necesse, non male tamen isto versu scriberes *somni*. Vel *ipse* pro *ipsa*. Curtius lib. VI. 10. *Unde proditori tam alta quies somni?* B. Joann. cap. XI. 13. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. I. Reg. 26. Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ. Ὕπνου ἀνάπαυσιν appellat Homeri Schol. ad Iliad. I. 709. De κοιμήσει mortis Hieron. lib. I. Epist. Sel. 7. *Venerabilis Paulae confectus sum dormitione.* & lib. III. *Dormivit sancta & beata Paula* VI. *Kal. Feb.* Jobi cap. XIV. 12. *Sic homo cum dormierit, non resurget.* Corippus lib. I. *Requiescere somno Credere quod possis, non duro funere corpus.* Confer Nepot. Hannib. cap. 13. Drusii Schol. in Jobi cap. III. vers. 3. Eleganter Chrysol. Serm. LIX. *Quoties dormis & vigilas, toties moreris & resurgis.* MUNCK.

4 At Cidippe] Mallem illud *At* expungere, quia natum ex postrema syllaba vocis praecedentis videtur. SCHEFF.

Ad CAP. CCLV.

5 Tullia Romanorum] Sic & cap. 256. *Romano-*

CCLVI. *Quae castissimae fuerunt.*

[7] PENELOPE Icarii filia uxor Ulyssis. Euadne [8] Philacis filia conjunx Capanei. Laodamia Acasti filia conjunx Protesilai. Hecuba Cissei filia uxor Priami. Theonoe Thestoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter se amicitia junctissimi fuerunt.*

[9] PYLADES Strophii filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo AEgei filio. Achilles Pelei filius [10] cum Patroclo Menoetii filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus AEaci filius cum Phoenice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philoctheta Poeantis filio. Armodius & Aristogiton [11] more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosque cives cruciatibus interficeret, Moeros tyrannum voluit interficere: quem satellites [12] cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit, se regem voluisse

manorum Lucretia, pro *Romana*. Justin. lib. II. cap. 2. & 7. *Alexander Lyncestarum*, pro *Lyncestes*. Quod quanquam mutatum eunt homines docti, forte tueri se tamen hoc poterit exemplo, vel certè hellenismo. Herodotus lib. I. pag. 27. edit. Bas. Λίχης τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητῶν. pro εἷς τῶν &c. *unus Spartiatarum, qui benefici vocantur.* Lactantius fab. XI. lib. IV. Metam. *Salmacis Naiadum.* Et XVI. lib. XIV. *Pomona Hamadryadum.* MUNCK.

6 VICUS SCELERATUS] Vide Liv. lib. I. 48. & Freinsh. ad Flor. lib. I. cap. 7.

Ad CAP. CCLVI.

7 PENELOPE] Vide Eurip. in Oreste vs. 587, 588, 589. Sed adde Celeb. J. Perizon. ad AEliani XIV. V. H. 45. varia de Penelopes castitate notantem.

8 PHILACIS FILIUS] Supra cap. 243. est *Philaci filia.* Quod esset ex Gr. Φύλακος. Sed Phylacum Euadnae patrem fuisse non inveni, qui diceret. Videtur *Iphidis* scribendum. Vide notas ad cap. 243. MUNCK.

Ad CAP. CCLVII.

9 PYLADES STROPHII F.] Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. ita ejus stemma recenset Κρίσου (lege Κρίσου) ἦν ἀπόγονος τρίτος Πυλάδης, Στροφίου τε ὢν τοῦ Κρίσου, καὶ Ἀναξιβίας ἀδελφῆς Ἀγαμέμνονος. Qui hanc Pyladis & Orestis amicitiam non magnifice extollit Πυλάδης τέ μοι καὶ διὰ ταῦτα φαίνεται, καὶ οὐκ Ὀρέστου φιλίᾳ μόνον βουλεῦσαι Νεοπτολέμῳ τὸν φόνον.

10 CUM PATROCLO] Vide Schol. Hom. ad Iliad. M. vers. I. MUNCK. Lactantius ad Statii lib. I. Thebaid. vs. 475. quatuor amicitiarum exempla fuisse pro certo habet, *Thesei & Pirithoi, Orestis & Pyladae, Achillis & Patrocli, Tydei & Polynicis*, & quam quisque suo amico praestitit, fidem referens, dicit *Tydeus vero caussa Polynicis pergit ad Thebas, ibique dimicans periit.* Hinc *Theseus* & *Pirithous* in eodem templo Athenis coluntur ut heroes. Pausan. lib. I. c. 30. p. 76. De Achillis & Patrocli amicitia Philostrat. cap. XIX. Heroicon §. 9. De Diomedis & Stheneli amicitia Philostrat. cap. IV. Heroic. §. 2.

11 MORE FRATERNO] Cl. Tollius mallet, *amore fraterno.* MUNCK.

12 CUM DEPREHENDISSET, ARMATUM AD REGEM] Quid? *armatum*, & quo fine tandem? distin-

luisse interficere. quem rex jussit crucifigi. à quo [1] Moerus petit [2] tridui commeatum, ut sororem suam nuptui conlocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum suum & sodalem, qui sponderet eum tertio die [3] venturum. cui rex indulsit commeatum ad sororem conlocandam, [4] dicitque rex Selinuntio, [5] ut nisi ad diem Moerus veniret, eum eamdem poenam passurum, [6] & dimitti Moerum. Qui conlocata sorore cum reverteretur, repente tempestate, & pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec transiri, nec transnatari posset. Ad cujus ripam Moerus consedit, & flere coepit, ne amicus pro se periret.

stingue *tum deprehendisset armatum, ad regem.* Nempe quia fuit armatus, id est arma, ferrumque secum portavit, ex eo suspicati sunt, quid machinari contra tyrannum. Similiter infra hoc eodem capite, *deprehensi sunt a satellitibus armati.* SCHEFF.

1 MOERUS] Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. IV. cap. 7. refert. Quanquam haud scio, an hic quoque in propriis nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoque. MICYLL.

2 TRIDUI COMMEATUM] Barthius heic notat: *Commeatus est, quod itineri utile est & necessarium.* Tu audi potius Festum in *Remeare. Commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire & redire commodè quis possit.* Minutius Felix: *Horarum saltem permisso commeatu.* Interpres vetus Histor. Apollon. Tyrii: *Juvenis conturbatus, accepto commeatu, navim conscendit, tendens in patriam Tyrum.* Commeatum dicit triginta dierum spatium, intra quod rediret. Quintil. Declam. XVI. *Ut tam abrupti commeatus diem contra tot incerta promitterem.* Dicitur ita etiam discessus ab officio ad tempus. Plin. lib. III. ep. 4. *Cum in Thuscos excurrissem, accepto, ut praefectus aerarii, commeatu.* Apulej. II. Milesf. *Militiae brevem commeatum indulsit.* Confer quae de hac voce notavit vir summus Gronov. ad Sen. III. de irâ cap. 21. Pamelius ad Cyprian. lib. I. epist. 34. MUNCK.

3 VENTURUM] Malim, *reventurum.* Gloss. Steph. *Revenit*, παλινδρομεῖ. Utitur eo verbo aliquoties Plautus, ut & Solinus cap. 26. Apul. IX. Met. *Reveni Larem meum.* Unde *reventus* pro reditu in Moreto Suevii apud Macrob. lib. II. cap. 14. Forsit. tamen *venire* pro *redire* usurpavit ut Lucas Euang. cap. XIX. 13. Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. Imo *venire* pro *redire* etiam Phaedrus dixit lib. IV. cap. 21. *Venire in patriam voluit cursu Pelagio.* MUNCK.

4 DICITQUE REX SELINUNTIO, UT NISI AD DIEM MOERUS VENIRET, EUM EANDEM POENAM PASSURUM] Saepe quidem *ut* cum subjunctivo, pro infinitivo cum accus., cum verbis *dicere, declarare* &c. construitur, ut ad Cic. de Fato c. X. post alios vidimus. Sed cum sequatur *passurum*, non *passurus esset*, non prorsus immerito illud *ut* tollendum hinc videbatur Munckero. Non potest tamen negari, tam multa hujus ἀνακολούθου exstare exempla, ut vix ista omnia librariis adscribenda dici queant. Sic noster Poet. Astron. IV. 9. . *evenire, ut cum* &c. *ibi montium magnitudine lumen* averti *solis*, *& ita noctem* videri. Palladius XI. Tit. 14. *Vitibus hanc quoque esse naturam*, ut *alba vel nigra si redigantur in cinerem, vinoque adjiciantur, ei unamquamque formam sui coloris* imponere. Dictys Cret. II. 23. *neque ignorare quemquam*, quin *si tam atrox injuria probanda sit*, fore *uti malo exemplo* &c. Hirtius B. Afric. c. XC. *bona quidem eorum se venditurum, ita tamen* ut *qui eorum bona sua redemisset*, se *bonorum venditionem* inducturum. Novatianus Trin. c. XV. *non considerantes quoniam*. . . *Deum* esse, *qui* &c. Sulpitius Severus Dial. I. 27. *Ego autem profiteor*, quia *etiamsi mutus esset, non* defutura *tibi verba*, &c. Dares Phr. c. IV. *dicit ei, velle se eum legatum in Graeciam mittere*, ut, *quum graves sibi injurias* . . *pertulisset, omnia tamen aequo animo* passurum, *si Hesiona ei redderetur.* Haec, & longe plura quae ad manum mihi sunt, non nisi idonea codicum auctoritate emendanda existimo. WOPKENS.

5 UT NISI] Praeferam *quod nisi.* Sed rectius deleas τὸ *ut.* MUNCK.

6 ET DIMITTI MOERUM] Emenda, *dimittit Moerum.* Pendet enim a superiori *dicitque.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *dimittit.* Quid si dicamus pro futuro esse positum praesens? Cap. 68. *Oppidum ex clade liberari*, pro *liberandum esse.* Cap. 98. *Eam Achilli in conjugium dari*, pro *datum iri.* Vide quae praeterea notavi ad cap. 41. MUNCK.

7 PHALARIS AUTEM] Quomodo *Phalaris*, qui ante fuit *Dionysius*? Non satis integra omnia hujus capitis videntur. SCHEFF. Atqui modo Dionysium appellasti. Ergo *Phalaris* positus κατ' ἐξοχὴν

iret. 7 Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horae sex tertii jam diei essent, nec veniret Moerus. cui Selinuntius respondit, diem adhuc non praeteriisse. Cumque jam & horae novem essent, rex jubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Moerus, 8 liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatque 9 à longe: 10 Sustine carnifex, 11 adsum, quem spopondit. Quod factum regi nunciatur. Quos rex ad se jussit perduci, rogavitque eos, ut se in amicitiam reciperent, vitamque Moero concessit. 12 Armodius & Aristogiton, idem in Sicilia

eum-

ἐξοχὴν pro Tyranno, ut apud Petron. *Hannibal* pro capitali hoste, vel, ut quidam volunt, versuto & callido. Ambo quidem Siciliae tyranni fuere, sed ὁ Φάλαρις παλαίτερος ἐστὶ τοῦ Πυθαγόρου, ὁ δὲ Διονύσιος Πλάτωνι συνεχρόνει, ut loquitur Tzetzes Chil. XIII. 471. Ita mox rursus *Phalarim* appellat, qui *Hipparchus* erat, ut notum est ex AElian. Var. Hist. lib. XI. 8. Talia sunt ista apud Vellejum lib. II. 18. *Odio in Romanos Hannibal.* Apud Sueton. Caes. 1. *Caesari multos Marios inesse.* Apud. Juven. Sat. XIV. 4. *Et Catilinam quocunque in populo videas.* Apud Plautum Pseudolo: *Ut civitas mihi nomen commutet meque ut praedicet Lenone ex Ballione regem Jasonem*, hoc est, regem ditissimum. Pertinet & huc vel in primis illud in versiculis, qui à Juvenalis Scholiaste ad Sat. VI. vers. 611. referuntur, *quo rabidus Phalarim nostro de rege dedisti.* Lactant. lib. III. cap. 19. *Si nihil interest, utrumne Aristides sit aliquis, an Phalaris? Utrum Cato, an Catilina?* Conf. Voss. Orat. IV. pag. 175. MUNCK. De Phalaridis crudelitate, unde dignus, qui per excellentiam in genere pro tyranno ponatur, videndi Scholiastes Pindari O. Pyth. I. vs. 187. & Clearchus apud Athenaeum lib. IX. cap. 12. pag. 396. item Plutarchus Parall. T. II. p. 315. De historia consulendus Menagius ad Diogenem Laertium lib. VIII. cap. 10.

8 LIBERATO FLUMINE] Hoc non capio. Fortasse legendum, *librato flumine*, id est, arte ac industria trajecto, quomodo librantur tela, quod genus locutionis est notissimum bonis scriptoribus. nil tamen mutandum. Vide indicem. SCHEFF. H. e. superato. Frontinus lib. IV. cap. 7. & 38. *Cum à Thessalis in fugam versus flumen liberasset.* Vide quae ad eum locum annotavit vir doctissimus Samuel Tennulius, & Salmas. ad Solin. pag. 11. MUNCK. Adde Cl. Oudendorp. ad Frontin. lib. I. cap. 5. n. 8.

9 A LONGE] Ἀπὸ μακρόθεν. B. Marcus cap. XV. 40. ἦσαν δὲ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι. *De longe aspicientes* Vet. interpres. Et Luc. XVII. 12. *Steterunt à longe.* Augustin. Soliloq. cap. 53. *Cujus lumen à longè irradiat.* Et, *a longè te videmus.* Auctor Ovid. Vetulae, *Ditior à longè.* Chrysol. Sermon. p. 49. *Videns Jesum à longè cucurrit. De longinquo* diceret Cyprianus; cujus est Sermon. V. *Deus approximans, non Deus de longinquo.* Schol. Stat. lib. II. Theb. 558. *De longe esset timor, ne à tergo circumveniretur.* Esai. X. 3. *In die visitationis & calamitatis de longe venientis.* MUNCK.

10 SUSTINE] H. e. exspecta. Interpres vetus Siracidae cap. VI. 19. *Sustine bonos fructus illius.* In Graec. est ἀνάμενε. Vel *differ.* Apulejus Apolog. *Sustine paulisper, quae sequuntur.* Senec. Thyest. 1046. *Sustine, infelix manum.* Hippol. 794. *Dum spectat celeres sustinuit vias.* Sed prius praeferam. *Sustineo* est Graecum ὑπομένω. At id non tantum *tolero*, sed & *exspecto* significat. Hinc utroque significatu etiam *sustineo* venit Latinis. Vetus interpres Psalm XXIV. *Qui sustinent te, non confundentur.* In Gr. est, Οἱ ὑπομένοντές σε. Actor. XX. 5. *Sustinuerunt nos Troade.* Gr. Cod. Ἔμενον ἡμᾶς. Matth. XXVI. 38. *Sustinete hic.* In Gr. est μείνατε. MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Ovidii Epist. I. Heroid. vs 114.

11 ADSUM QUEM SPOPONDI] An legendum, *adsum, qui me spospondi?* scilicet *ad futurum.* Sed rectius Commeliniana, *spopondit.* scilicet, *ad futurum amicus meus.* Bene, quod haec revocarunt in locum suum. Ante legebantur post *reciperent.* Sed adhuc desideratur quidpiam. Nam scribendum, *non Armodius & Aristogiton idem*, nihil enim est, quo referri possit illud *idem*, verum, *Item Armodius & Aristogiton*, quia spectat, quod praecedit, *amicitia junctissimi fuerunt.* Sequitur deinde nova periodus: *In Sicilia &c.* SCHEFF. Ita rectè Micyllus & Commelinus ediderunt. Tangit hanc fabulam Manilius lib. II. *Optavitque reum sponsor non posse reverti. Sponsoremque reus timuit, ne solveret ipsum.* MUNCK.

12 ARMODIUS ET ARISTOGITON, IDEM] Cl. Schefferus legit & distinguit: *Item Armodius & Aristogiton. In Sicilià* &c. Subaudire jubet lecto-

rem

[1] eumdem Phalarim Armodius cum vellet interficere, simulationis caussa scrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitque se matrem interfecisse, rogatque eum, ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Aristogitonem, ut progrederetur, rumoresque, qui essent de matre, sibi [2] renuntiaret * nullos esse rumores: [3] qui vespere ita litem contraxerunt, ut [4] alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton voluit objicere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scrofam porcellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse. cui indicat, se regem velle interficere: rogatque eum, ut sibi adjutorio esset. Qui cum ad regem interficiendum venissent, deprehensi sunt à satellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Aristogiton a satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quaererentque ab eo, quis ei fuisset comes, ille, ne amicum proderet,

rem ex praecedentibus, *amicitiâ conjunctissimi fuerunt.* Ego tria ista vocabula *Armodius & Aristogiton* è margine in textu irrepsisse censeo. Jam enim eorum mentio initio capitis facta est. Lego itaque *vitamque Moero concessit. Item in Sicilia* &c. De Armodio & Aristogitone videndi Lucianus Paras. pag. 374. Tom. II. Plin. Lib. VI. 23. AElianus loco modo laudato, Apostolius Cent. VIII. 71. Pausan. Atticis, Thucyd. lib. VI. MUNCK. Adde Athenaeum lib. XIII. cap. 8. p. 602. & Carcini Scholion apud eumdem lib. XV. cap. 15. pag. 695. Plutarch. in Amatorio pag. 760, 770. & de Herodoti malignit. p. 860. item de Garrulitate pag. 505. Schol. Aristophanis in Acharn. vs. 977. Schol. Thucydidis lib. I. cap. 20. n. 12. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VI. Sect. 50. Olear. ad Philostrati lib. VII. cap. 4. de Apoll. Tyan. & lib. VIII. cap. 16. S. Bochart. in Can. lib. I. cap. 21. pag. 455. Pausan. lib. I. cap. 8. pag. 20. cap. 23. p. 53. c. 29. p. 75. Perizon. ad AEliani lib. XI. V. H. cap. 8. & Virum Eximium cap. 10. Vanni Criticae pag. 478.

1 EUNDEM PHALARIM] Atqui non idem erat, sed Hipparchus, ut jam dictum est. MUNCK.

2 RENUNCIARET * NULLOS ESSE RUMORES] Barthius post *renunciaret*, interserit vocem *ait*, quod non displicet. SCHEFF. Barthius legit, *renunciaret: ait nullos esse rumores.* MUNCK.

3 QUI VESPERE ITA LITEM] Perperam, & scribendum, *qui vespere irâ ita litem.* Illud *ira* idem est, ac *ex ira*, *per iram.* Quomodo Cicero dixit, *contrahere litem offensione.* Τὸ *irâ* excidit ob similitudinem vocis sequentis. SCHEFF. Cl. Schefferus corrigit, *irâ ita litem contraxerunt.* Non puto esse necesse. MUNCK.

4 ALIUS ALIO] Pro *alius alii*, antiqua consuetudine, pertinetque & hoc inter plebeja. Vide Vossium de Analo. IV. c. 6. SCHEFF.

5 NISUS CUM EURIALO] De quo Virgilius IX. AEn. & ibi Servius. SCHEFF.

Ad CAP. CCLVIII.

6 EPULANDO APPOSUIT] Scribe *epulandum apposuit.* Super *o* lineola fuit scripta, vice litterae *m.* ea omissa peperit errorem. SCHEFF. Melius foret *epulandum*, pro quo cap. 176. dixit *in epulo.* Cap. 206. *in epulis.* Cap. 41. *ad epulandum.* Totum hoc caput poene iisdem verbis legitur apud Servium ad AEn. I. 572. ut alterum ex altero exscripsisse hanc fabulam palam sit. Atqui ibi *epulandum* habes, non *epulando.* Ut & apud Schol. Horat. ad od. 16. lib. I. & in Artem. Poët. ubi etiam eadem leguntur. Calculum praeterea dat & Lactant. in I. Thebaid. Statii. MUNCK. Scilicet ad vs. 324. qui scribit, *quod unus alterius liberos epulas facit.* Consule vero Pausan. lib. II. cap. 18. p. 149.

7 QUAE SOL NE POLLUERETUR, AUFUGIT] Servius habet: *Quae sol ne videndo pollueretur, radios ab eâ civitate detorsit.* Distinguo locum ita: *Quae sol, ne pollueretur, aufugit. Aufugere aliquid* satis Latinè dicitur, ut nihil necesse sit confugere ad ellipsin. Cicero II. de Nat. Deor. *Andromeda aufugiens conspectum moesta parentis.* Propert. lib. I. el. 9. *Quisquis es, assiduas aufuge blanditias.* Petro-

deret, linguam dentibus sibi praecidit, eamque regis in faciem inspuit. [5] Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

CCLVIII. *Atreus & Thyestes.*

ATREUS & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt: qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium [6] epulando adposuit: [7] quae sol, ne pollueretur, aufugit. [8] Sed veritatis hoc est: Atreum apud Mycenas primum solis eclipsim invenisse: cui invidens frater, ex urbe discessit.

CCLIX.

Petronius: *Aufugi judicium.* Chrysol. Serm. XXVII. *Formam propriae deitatis aufugit.* Ita & ἀποδιδράσκειν τι dicunt Graeci. Tzetzes in Hesiod. ἀποδιδράσκει μὲν τὸ εὐτελὲς καὶ ποιμενικὸν σκληρόβιον. Et ἀποδρᾶν. Proclus: Τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν ἀποδράντες. Horatianus Scholiastes in hac fabulâ ad od. 16. Lib. I. *Quod scelus & sol fugisse narratur.* Orosius Lib. I. 12. *Quod etiam astra fugisse dicuntur.* Lactantius in Arg. Thyestae Senecae: *Super quo scelere sol indignatus à Mycenis aufugit.* Thyestis umbra apud Sen. Agam. vers. 56. *Phoebum moramur, reddo jam mundo diem.* Confer vers. 296. & 908. Solem putabant veteres & rebus hominum honestis exhilarari, & eorundem turpibus nefariisque factis commaculari. Vide differentem hac de re Petrum Victorium Var. Lect. lib. XXIV. 18. Ita Minervam scribit Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 66. imaginis suae oculos avertisse à nefando Cassandrae raptu. De lunâ Petron. *Et lucem sceleri subduxit.* Ovid. x. Met. 448. *Ad facinus venit illa suum: fugit aurea coelo Luna* &c. Si quid mutandum putes, lege, *quo sol ne pollueretur.* Atque ita habet Lactantius. MUNCK. Hinc certe etiam ritus iste originem suam habet, de quo Schol. Eurip. Oreste vs. 823. haec adnotat εἰώθασι γὰρ οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τοῦ δικαίως πεφονευκέναι. Contra perjuri oculos contra solem adtollere non audebant. Consule celeb. P. Burm. de Jove Fulgeratore cap. 15. pag. 337, 338. Imo solem ita rebus hominum honestis exhilarari credidit vetustas, ut piis, vita defunctis, in Beatorum campis jucunde ac perpetuo luceat. Consule inl. Spanh. ad Aristophan. Ran. vs. 457. Ceterum de Atreo Mycenis sepulto Pausan. lib. II. cap. 16. p. 147.

8 SED VERITATIS HOC EST] Adjectamentum alterius hoc videtur, qualia locis aliis, & praesertim capite sequenti, 261, occurrit manifestissimum. Huc enim congerebant scioli, quae reperiebant apud alios. SCHEFF. Pro adjectamento scioli alicujus haec habet Cl. Schefferus. Sed apud Servium eadem legas, ut apud veterem commentatorem Horatii in Artem pag. 625. edit. Cruquii; cujus verba adscribam. *Quod ideo fingitur, quia Thyestes fertur reperisse rationem deliquii solis, & quare eclipsis contingat: quo frater comperto, inde recessit.* MUNCK. Consule tu, Lector, Schol. Euripidis in Oreste vs. 1004. pag. 213, 214. Primus solis defectum investigasse dicitur Thales Milesius. Vide Menagium ad Diogenem Laertium Lib. I. Sect. 23. Caeterum hic locus monstrat, verba, quae reperiuntur Fab. XIV. p. 41. *Quod est numquam factum, nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari aut ex muliere in virum converti*, ab Hygino potuisse proficisci. Vide, quae dixi in Obs. Misc. Vol. x. Tom. III. pag. 379. quibus adde Pausan. lib. II. cap. 17. pag. 148. de Jovis ac Junonis nuptiis Τοῦτον τὸν λόγον, καὶ ὅσα ἐοικότα εἴρηται περὶ θεῶν, οὐκ ἀποδεχόμενος γράφω. γράφω δὲ οὐδὲν ἧσσον. Adde, quae dicit de Semele Jovis uxore, & Plutonis cane cap. 31. p. 183. Hujusmodi multa apud Mythographos saepius reperias.

CCLIX. [1] *Lyncus.*

LYNCUS [2] rex Siciliae fuit, qui missum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, [3] ut in se gloriam tantam [4] migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres, eum convertit in lyncem varii coloris, [5] ut ipse variae mentis exstiterat.

CCLX. *Eryx.*

[6] ERYX Veneris & Butae filius fuit, qui occisus ab Hercule est. monti ex sepultura sua nomen inposuit, in quo AEneas [7] Veneris tem-

Ad CAP. CCLIX.

1 LYNCUS] *Lynceus* alii. MICYLL.

2 REX SICILIAE] *Scythiae* fortasse. Sic enim & Boccatius legit. MICYLL. Legendum est, *rex Scythiae.* Ita namque habet Servius ad Virg. I. AEn. vs. 327. ubi habes omnia hujus capitis ad verbum, quisquis tandem alterum exscripsit. SCHEFF. Micyllus: *Scythiae fortasse legendum. Sic enim & Bocatius legit.* Rectè. Vide Servium ad AEn. I. 377. Ubi omnia etiam hujus capitis habes, ut jam observavit Cl. Schefferus. Firmari potest emendatio illa ex Ovid. v. Met. vers. 649. *Scythicas advertitur oras, Rex ibi Lyncus erat.* Cubat ergo in eodem mendo Lactant. ad IV. Theb. 658. *Ad Lycum Siciliae regem venit.* Scrib. *Lyncum Scythiae.* MUNCK. Adde Cl. Burm. ad Ovidii locum.

3 UT IN SE GLORIAM TANTAM] Servius dicto loco, *ut in se inventi frumenti gloria tanta migraret.* Praefero Lectionem nostri, ut eruditiorem: exscriptoremque Servium, vel quemcunque alium nostri, non nostrum Servii arguere existimo. SCHEFF.

4 MIGRARET] H. e. transferret. Titinnius: *Quot pestes, senia, & jurgia semet aedibus emigrarunt.* Haimo in Amos cap. 6. *Secundum historiae veritatem de Judaeis dicit, qui in captivitatem transmigrati sunt.* Fulg. Lib. III. Myth. 10. *Secretis inferis transmigratur.* Sic legas in lemmate canon. Eccles. Concil. Chalced. Exigui num. 20. *Quod minime cleros transmigrari conveniat.* Psalm LI. vers. 6. *Emigrabit te tabernaculo tuo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. I. *Nec dubito quasdam scripturas emigrare.* MUNCK. In Servii tamen codd. MSS. omnibus ad lib. I. AEn. vs. 323. Edit. Burm. legitur *ut in se gloria tanta migraret.*

5 UT IPSE VARIAE MENTIS EXSTITERAT] Eleganter Lactantius: *In feram sui nominis conversus morum suorum colore distinctus est.* Confer Argum. lib. I. fab. 6. MUNCK.

Ad CAP. CCLX.

6 ERYX VENERIS] Et haec quoque apud Servium ad AEn. I. vers. 574. legas. Alii Erycem Neptuni & Veneris faciunt filium, ut idem Servius cum praedicto loco, tum ad AEn. v. 24. annotat. MUNCK. Idem Servius ad X. AEn. vs. 551. *Eryx Veneris & Neptuni filius ab Hercule occisus est.* Quo cum facit Tzetzes hanc fabulam latius inlustrans ad Lycophron. vs. 866, 958, 1232. Boeoti & Veneris filium facit Schol. Theocriti Idyll. XV. vs. 101. Sed forsan ibi pro Βοιωτȣ̃, Βύτȣ rescribendum sive Βȣ́τȣ. Sic Stephanus Ἔρυξ πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἔρυκος τȣ̃ Ἀφροδίτης καὶ Βύτȣ, quem locum debeo Salmasio in Exercitationibus Plinianis in Solinum pag. 50. Consule & Celeb. P. Burm. in Catalogo Argonautarum in *Butes.*

7 VENERIS TEMPLUM CONSTITUIT] An *Veneri?* Servius habet: *In quo matri fecerat templum, quod AEneae adscribit Poëta.* Lib. v. puta, vers. 759. Vide notas ad cap. 40. MUNCK. Servius ad v. AEn. 759. *Eryx mons Siciliae supra Drepanum, ubi fuit templum Veneris Erycinae.* & Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Argon. vs. 917. ἜΡΥΞ ὄνομα πόλεως, ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη.

8 AD ITALIAM VENERIT] Eadem habes apud Servium. Eutrop. II. *Is mox ad Italiam venit:* Et sic passim ille pro *in Italiam*, ut & Servius. Vide

templum constituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem [8] ad Italiam venerit.

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianae cervam occidit.*

Cum de Graecia ad Aulidem Danai venissent, Agamemnon Dianae cervam occidit ignarus: [9] unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare possent, [10] & pestilentiam substinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe, per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut inmolaretur, numinis miseratione sublata est, & cerva subposita, & translata ad Tauricam [11] civitatem, regi Thoanti [12] tradita est, sacerdosque facta, [13] Dictynnae Dianae secundum con-

Vide eum ad Georg. III. 152. AEn. I. vers. 5. & VII. 207. &c. Vellej. Lib. II. 120. *Mittitur ad Germaniam.* Vet. Interpres Actor. XX. 2. *Ad Graeciam venit.* Sic *à* pro *ex* apud Flor. I. 24. *Allatas à Graeciâ leges.* Justin. Lib. I. 24. *A Siciliâ exercitum in Italiam trajecisse.* XII. 14. *Se quoque à Macedoniâ evocatum arbitrabatur* &c. Vet. interpr. Actor. VI. 9. *Qui erant à Ciliciâ & Asiâ.* Et *de* apud Phryg. Daretem: *Si Alexander sibi uxorem de Graeciâ adduxisset.* Varias variorum sententias de Anchisae morte Var. Lect. XIII. 3. congessit Muretus. Sed hoc jam fecerant ante ipsum Schol. Hom. ad Iliad. N. 459. Eustath. ad Iliad. M. pag. 850. ed. Bas. Conon. cap. 46. Caeterum in Italiam venisse Anchisen praeter Catonem etiam Strabo & Dionysius tradunt. MUNCK.

Ad CAP. CCLXI.

9 Unde dea irata, flatus ventorum removit] Tempestatem concitabat Diana, ut ex Dicty aliisque constat. Vide ergo, an legendum *unde Dea irata flatu* (vel *flatibus*) *ventorum mare movit.* WOPKENS.

10 Et pestilentiam sustinerent] Servius ad AEn. II. 116. unde haec omnia desumpta videntur, habet: *Nec pestilentiam sustinerent.* Quod praefero. Est enim *non sustinere* idem quod *pati non posse.* Cap. 104. *Quo se Laodamia dolorem non sustinens immisit.* Horat. Od. 9. Lib. I. *Nec jam sustineant onus.* Apul. Miles. VII. *Moram non sustinens.* Ambros. Serm. I. *Amaritudinem Judae minimè sustinentes.* Phaedrus III. cap. 9. *Nec glorientis sustinet fratris jocos.* & II. *Irae furentis impetum non sustinens.* Just. Lib. V. cap. I. *Sive conscientiam sive indignitatem rei non ferens.* Et Lib. 38. cap. 9. *Non ferens captivitatem.* Ovid. III. Trist. el. 3. *Nec coelum patior.* III. Art. A. 583. *Dulcia non ferimus.* Lactant. Argum. Met. Ovid. VII. 26. *Cum ejus absentiam ferre non posset.* Gregor. Dial. pag. 93. *Famis periculum ferre non poterat.* Pro quibus meliores mallent, *ferret* & *ferebat.* Latinissimè in mediâ barbarie Isidor. de vita & morte Sanct. cap. 3. *Non ferens angustias.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri III. 8, 7.

11 Civitatem] *Regionem* habet Servius, quod idem est. Civitas enim pro regione nonnunquam ponitur. Vellej. I. 3. *Eam regionem armis occupavit, quae nunc ab ejus nomine Thessalia appellatur, ante Myrmidonum civitas appellata.* Justin. XXXVIII. cap. 9. *In Hyrcaniam poenalem sibi civitatem revertitur.* Et lib. XLI. cap. 4. *Duarum civitatium imperio praeditus.* h. e. Parthorum & Hyrcanorum. Schol. Horat. in Artem cum Servio: *Ara Dianae fuit apud Scythopolitas in Taurica regione, ubi advenae immolabantur.* MUNCK. Adde Ampliss. Cuper. in Monumentis Antiquis pag. 220. & quae dixi ad Nepotem Alcib. cap. VII. §. 4.

12 Tradita est, sacerdosque facta, * dictus] Veteres habuere *dictum.* Quicquid legas, manet hiatus, quem explere utcumque poteit caput 120. Nisi malis: *Sacerdosque facta Dictinnae Dianae. Cumque secundum consuetudinem statutam humano sanguine numen placaret, cognovit, &c.* Clara profecto sunt omnia, & puto sic scripsisse nostrum. Vide Serv. ad Virg. II. AEn. v. 116. SCHEFF. Lego & distinguo. *tradita est. Sacerdosque facta Dictynnae Dianae, cum secundum &c.* MUNCK.

13 Dictus Dianae] Videtur deesse ali-quid.

consuetudinem statutam humano sanguine numen placaret, cognovit fratrem Orestem. qui accepto oraculo, [1] curandi furoris caussa cum amico Pylade Colchos petierat, [2] & cum occiso Thoante simulacrum substulit, absconditum fasce lignorum, ([3] unde & fascelis dicitur, [4] non

quid. MICYLL. Princeps editio habet *Dictumne.* Unde faciendum esse patet *Dictynnae.* Exercuit hic locus viros doctissimos. Communicabo tecum, quae duo ex illis super eo ad me miserunt. Alter eorum ita censebat: *Cum etiam haec ex Servio descripta esse constet, ibique legatur* sacerdosque facta Ortiae Dianae, *nullum mihi est dubium, apud utrumque idem nomen esse reponendum, quod diversimodè à librariis eorum fuit corruptum, sicuti in Triptolemi fabula ex* Celeo *apud Hyginum fecerant* Peleum, *apud Servium* Cephalum. *Prorsus censeo legendum utrobique* Tauricae Dianae. *Originem erroris deprehendisse me reor. Scilicet duae priores literae perierunt, quia eaedem erant ultimae praecedentis vocabuli, quo genere mendi nihil esse usitatius omnes norunt, qui Critica scripta legere non fastidiunt. Ita ex residuis* URICAE *in Servio facili mutatione natum est* ORCIAE *vel* ORTIAE, *in Hygino* DICTUS. Tauricam *certè omnes hanc Dianam vocant. Et si maximè in Hygino locum haberet* Dictynnae, *quod tamen non existimo, quid faciemus Servio, in quo etiam vestigia vulgatae lectionis illud planè respuunt.* At alter *Oriae Dianae* Servio restituendum putabat. Ut & ipsum audias excerpam ex ejus literis, quae huc faciunt: *In Servio quaesivit quidam bis diebus quid esset* Diana Ortia Lib. II. AEn. v. 116. Sacerdos facta Dictynnae, vel, ut quidam volunt, Orthiae Dianae, *ut habet editio Commelini:* Sacerdosque facta Dictynnae Dianae, *ut Servius vetus.* Sacerdosque facta Ortiae Dianae, *ut Servius Danielis. Respondi legendum videri.* Sacerdosque facta Dictynnae Dianae vel Oriae. *Nam verba*, ut quidam dicunt, *procul dubio sunt à descriptore vel emendatore aliquo. Quid autem est* Diana Oria? *montana. Hanc meam lectionem probabam loco Euripidis ex principio Iphigeniae in Tauris, ubi Iphigenia ipsa ita invocat Deam suam:* Ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς Δίκτυνν' Οὐρεία. Quod ad priorem attinet emendationem, convenit illa quidem cum historiâ, sed non item cum principe editione hujus mythologiae, quae disertim *Dictumne*, ut dixi modo, praefert. Nec τὸ *Orthiae*, quamvis valde acute excogitatum sit illud *Oria* à viro doctissimo, in Servio mutaverim, cum Ὀρθίαν Dianam in eâ voce agnoscat Hesychius, Plutarchus in Libell. de Flum. p. 15. Orpheus initio Dianae, & Pausanias in Laconicis, immo in Arcadicis hoc amplius non aliam esse eam à Tauricâ ostendat. Quo accedit, quod Ἀρκαδία Λακώνων fuerit, ut scribit Tzetzes in Lycophronem pag. 95. ed. Steph. Quod ideo addo, quia *Orthiam* dictam Dianam ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ait Hesychius. Etiam Ὀρθωσία dicta fuit. Tzetz. in Lycophron. pag. 152. Κυδωνία καὶ Θρασσὼ ἐπίθετα Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυννα παρὰ Κρησὶν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Λακωνικοῦ. Confer Etym. in eadem voce. Τὸ Λακωνικοῦ in Tzetze mutaverim in Ἀρκαδικοῦ. Ita enim cum Hesychius, tum ipse p. 137. Ὀρθωσία ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδικοῦ. Sed Dictynna non dicebatur, quae erat in Tauris, sed *Taurica* & Ταυροπόλος. *Dictynnam* & *Britomartin* Cretenses eam vocabant. Vide praeter Tzetz. Pausan. pag. 141. ed. Wechel. & Hesychium in Βριτόμαρτις. Euripides usus videri potest antonomasia poëtis familiari, quâ epitheton pro nomine κυρίῳ usurpant. Scribere ergo debuit Servius, *Tauricae vel Orthiae Dianae.* Nam *Orthia* vel *Orthosia Diana* eadem quae *Taurica.* Sextus Philos. Lib. III. Pyrrhon. Hypotyp. cap. 24. ex versione Stephani: *At Lacedaemonii in arâ Orthosiae Artemidis flagris acerrimè caeduntur, ut multus in aram Deae defluat sanguis.* Etiam *Orsiloche* dicta fuit. Ammian. lib. II. p. 391. ed. Boxhorn. *Diis hostiis litantes humanis, & immolantes advenas Dianae, quae apud eos dicitur Orsiloche, caesorum capita fani parietibus praefigebant.* MUNCK. *Dictynnae* etiam legit N. Heinsius ad Silii Italici lib. XIV. vs. 260. Quo nomine in Creta colitur Diana, quae AEginetis *Aphaea* vocatur. Pausan. lib. II. cap. 30. p. 181. De hac voce consulendi Tzetzes ad Lycophron. vs. 936. Lactantius ad Statii IX. Theb. 619. Spanh. ad Callimachi H. in Dianam vs. 205. & Schol. Aristophanis in Ranis vs. 1398. ubi pro Βριτόμαρτυς, Βριτόμαρτις legendum, uti & pro Βριμόμαντις, in Schol. Eurip. Hippol. vs. 1130. De *Britomarti* inspice Pausan. l. l. & VIII. 102. & eruditas animadversiones easdem Spanhemii ad Eumdem Hymnum vs. 190. De utraque, nempe *Dictynna* & *Britomarti* Munckerus ad Antonini Liberalis cap. 40. Metam. Jac. Nic. Loensis lib. VIII. Epiphyll. cap. 26. Meursius de Creta lib. IV. cap. 3. & Olear. ad Philostrati lib. VIII. de Apoll. Tyan. cap. 30. nec non P. Leopard. lib. X. Emendat. cap. 24. Hanc lectionem in textum recepi: ejiciant licet, qui ingenio suo, vel e codd. MSS. quibus ego careo, melius quid protulerint.

1 CA-

4 non tantum à face, cum qua pingitur, propter quod & 5 lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea 6 Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquam servi inmolarentur, 7 ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus 8 servaba-

1 CARENDI SORORIS CAUSSA] Inserunt hic asteriscum, quasi quid desit. Sed sanandus est locus, caetera non mutilus, scribendumque, *curandi furoris caussa* ex Servio. SCHEFF. Ex Servio optimè restituit summus Gronovius, *curandi furoris.* id quod & Cl. Schefferus vidit, & Scriverius quoque notaverat in margine libri Goesiani. Nec mihi non visum fuit, cum legerem, quae ad illa verba Horatii Lib. I. od. 7. *Patiens Lacedaemon*, scripsit vetus commentator. Firmat istam emendationem ipse Hyginus cap. 120. Tzetzes ad Lycophr. p. 200. Ἔχρησεν ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι. MUNCK.

2 ET CUM OCCISO] Scribendum ex Servio: *& cum bis occiso.* Vulgata sensum habet nullum, aut ineptum. SCHEFF. Lege cum Gronovio & Scheffero, *& cum bis, occiso* &c. Intelligo autem Orestem & Pyladem, & refero ad Iphigeniam, tametsi aliud velit vir eximius. Vide cap. 120. Schol. Horatii loco modo adducto. MUNCK. De occiso Thoante ne unum verbum reperies apud Euripidem in Iphigenia in Tauris. Sed vide Serv. ad Virg. VI. AEn. vers. 136.

3 UNDE ET FASCELIS] Quicquid sequitur, usque ad verba, *Orestis vero ossa*, stulti hominis est adjectamentum, quod vel ex eo liquet, quia τὸ *fascelis* a *face* dici, nemo, nisi stultus, suspicari potest. Itaque frustranea hic omnis emendatio, quam adhibuere, qui novissimas editiones curarunt. Veteres candide stultitiam monstrant, quando ita habent. *Unde fascelis dicitur. Non tantum a face, cum qua pingitur &c.* SCHEFF. Ita habetur & apud Servium ad AEn. II. 116. Sed in Prooemio Comment. ad Bucol. *Fascelitis.* Donato in vita Virgilii est *Fascelina.* Ego omnium optimè scribi putem *Facelitis* ex Gr. Φάκελος. Vide quae notavi ad Anton. Liber. cap. 27. Fasciculus autem, quo absconditum fuit simulacrum, viticum fuit, unde & vitice illud apud Lacedaemonios alligabatur, ut observavit Pierius Valerianus Hierogl. lib. XLVIII. p. 347. MUNCK.

4 NON TANTUM A FACIE] Scribe *face*, ex dicto Servii loco, ubi habet etiam, quae sequuntur de ossibus Orestis, alibi haud obvia, paene ad verbum omnia. SCHEFF. Micyllus & Commelinus habent, *notandum à face.* Schefferi editio, *non tantum à facie.* Leidensis, *non tantum à face.* Atque ita Servius exhibet, & rectè quidem. MUNCK. Adde Spanh. ad Callimachi H. Dian. vs. II. & 116.

5 LUCIFERA] Vide Nob. Heins. notas ad Heroid. p. 183. Scholiast. Horat. ad lib. IV. od. 6. Martial. X. 70. MUNCK.

6 ROMANIS SACROR. CRUD.] Haec sacra olim plerisque Ethnicis, ut ad fab. 120. ostendi, usitata tandem multis displicere coeperunt. Sic in Sicilia Palici Dii (de quibus egit Celeb. P. Burm. ad Ovidii lib. V. Met. 406.) primo humanis victimis placari solebant, sed postea eorum sacrificia inmutata esse docet Servius ad IX. AEn. vs. 584. Forsan quando Gelo, qui licet tyrannus a talibus sacris abhorruisse dicitur, Siciliam in potestatem suam redegerat. Vide, quos ad fab. 120. citavi. Atheniensibus etiam postea displicuisse docet Fulgent. Expos. Serm. Ant. in *Nefrendes.* Ast de Romanis legendus Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. pag. 283, 284. & quid de hisce sacris in genere sentiat vid. de Orac. def. p. 417.

7 AD LACONAS DIANAM] Hoc sensum habet nullum. Veteres: *ad Laconas Diana.* Sed nec hoc placere potest, quia non translata tum Diana, sed jam olim culta Laconibus, quod & sequentia testantur. Scribo igitur, *ad Laconum Dianam.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat, *ad Laconum Dianam.* Sed vulgatam lectionem defendunt Servius, Commelinus, Micyllus, & alii. Scholiastes Horatii: *At posteaquam videretur Italis numen immite & asperum, illud orientem versus miserunt, atque à Lacedaemoniis susceptum est.* Lactant ad Stat. VIII. Theb. 437. *Cujus cum simulacrum in Laconiam delatum fuisset.* At culta jam ea diva Laconibus, ut sequentia testantur. Culta quidem illis Diana fuit, sed non Taurica; nec eo sacrificii genere. Vult, ni fallor, Hyginus, quod minus fecerint Romani, id olim fecisse Laconas, ut nempe humano sanguine eam placare pergerent. Loquitur, ut de re praeterita & jam desitâ. Pausanias de Orthiâ: *Simulacrum illud esse tradunt, quod & Orestes olim & Iphigenia ex Tauricâ furtim abstulerunt.* MUNCK.

8 SERVABATUR] In Servio est *servatur.* Sed perperam, ut liquet ex τῷ *vocabantur*, quod sequitur. Fuit ergo hic scriptor Tertulliani aetate inferior, cujus verba sunt lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quae hodie apud Lacedaemonas solenni-*

vabatur; qui vocabantur Bomonicae, quia [1] aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera substinere. [2] Orestis vero ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante clivum Capitolinum juxta [3] Concordiae templum.

Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice.

Jovis & Europae filius, [4] Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

CCLXX. *Qui formosissimi fuerunt.*

[5] JASION Ilithii filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis

tas maxima est διαμαστίγωσις, id est, flagellatio, non latet. MUNCK. De hoc Laconum more videndi Schol. Thucydidis lib. II. cap. 39. lin. 57. Lact. ad Statii IV. Theb. 48. (de quo loco egit Jac. Nic. Loensis lib. II. Epiphyll. cap. 5.) & ad vs. 227, 231. ad VIII. Theb. 432. Philostrat. lib. VI. de Ap. Ty. cap. 20. cum Olearii nota.

1 AURI SUPERPOSITI] *Aris sup.* MICYLL. Faciunt & hic lacunam. Sed scribendum *arae*, nisi putamus cum Micyllo *aris*. Sed & hoc monstraret hominis imperitiam, qui haec de suo intrusit. SCHEFF. *Aris* reposui ex Servio & Lactantio aliisque. Quomodo & legendum esse jam pridem Micyllus, Tiliobroga, & Gronovius conjecerant. Vetus Horatii commentator: *Hoc statuerunt, ut juvenis ejus aras ascenderet, quem alius tam diu loris caederet, donec sanguis è visceribus manaret.* Cic. II. Tusc. *Spartae vero pueri sic verberibus excipiuntur, ut multus é visceribus sanguis exeat; nonnunquam etiam, ut, cum ibi essem, audiebam, ad necem.* Confer quae notavit Bernart. ad Stat. Theb. lib. VIII. 439. MUNCK.

2 ORESTIS VERO OSSA] Asclepiades apud Schol. Euripidis in Oreste vs. 1647. in Arcadia a serpente necatum esse Orestem septuaginta annos natum tradit. V. Meziriac. ad Ovid. Epist. VIII. Heroid. pag. 366, 367. & inde ejus ossa in Tegea (quae est Arcadiae urbs, teste Schol. Apoll. Rh. I. 162.) esse reperta, & Spartam translata docent Herodotus lib. I. cap. 67, 68. Pausanias lib. III. cap. 3. pag. 210. & Sylburg. in Not. & cap. XI. p. 234. item Philostratus, ut ab Oleario est emendatus, cap. I. Heroic. §. 2.

3 CONCORD. T.] Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice. MICYLL.

4 CYGNUS ALTER MARTIS FILIUS] Duo Cycni fuerunt. Vide Schol. recent. Pind. pag. 112. & 143. edit. Francof. Fuit hic Cygnus Martis & Pelopeiae filius, de quo Apollod. lib. II. pag. 118. edit. Commel. MUNCK. Vide ad Fab. 31. Ad fluvium Peneum Cycnum Hercules occidit. Pausan. lib. I. cap. 27. p. 66.

Ad CAP. CCLXX.

5 JASION ILITHII FILIUS] *Coriti* alii, alii *Minois*. MICYLL. Micyllus legit *Coriti*, sed ut simul notet, alios Minois filium credere. Ego suspicor ab initio *Electra* scriptum fuisse; nam Electram matrem ejus facit Tzetzes. SCHEFF. Cl. Schefferus conjicit *Electrae*. Et sanè matrem ejus Electram fuisse testantur Apollod. Lib. III. Hygin. Astron. II. Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 917. ut & Pausanias & Tzetzes. Sed cum in sequentibus non matrum sed patrum fiat mentio, malim cum Micyllo *Coriti*, vel *Corythi* potius ex Gr. Κόρυθος. Is enim ab Hygino ipso Astron. II. 4. Servio ad AEn. III. 168. & Lactant. Firm. lib. I. cap. ult. ejus pater fuisse dicitur. Scholiastes Theocriti Idyll. III. 50. filium Minois & Phroniae nymphae facit. Nonnus Dionys. LVIII. Cereris maritum. Heracl. Alleg. Hom. pag. 78. *Iasion quidam fertur agriculturam excoluisse, & cum fructus ex agris suis abundè reciperet, occasionem fabulae dedit, ut à Cerere amatus existimaretur.* MUNCK. Jovis & Electrae filius vocatur a Conone narrat. XXI. apud Photium pag. 433. ubi pro Ἰάσων, Ἰασίων legendum. Consule de hoc Jasione Interpr. ad Ovidii IX. Met. 422. & Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566.

6 CHA-

ſtoriis creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum. Anchiſes Aſſaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubae, quem Helena ſecuta eſt. Nireus [6] Charopis filius. Cephalus [7] Pandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus [8] Laomedontis filius Aurorae conjunx. Parthenopaeus [9] Meleagri & Atalantes filius. [10] Achilles Pelei & Thetidis filius. Patroclus Menoetii filius. Idomeneus, qui Helenam amavit. Theſeus AEgei & AEthrae filius, quem Ariadne amavit.

CCLXXI. *Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.*

ADONIS [11] Cinyrae & Smyrnae filius, quem Venus amavit. [12] Endymion

6 CHAROPIS FILIUS] Fab. 97. eſt filius *Charopi*, quod praefero. SCHEFF. Merito *Charopi* ex cap. 97. praefert Cl. Schefferus. Χάροπος enim eſt Homero Catal. vers. 178. quemadmodum jam antehac obſervavi. MUNCK. A quibuſdam Herculis filius vocatur. vid. Ptolemaeus Hephaeſtio apud Photium pag. 474. Euripides Homerum imitatus in Iphig. in Aulide vs. 205. vocat Νιρέα κάλλιστον Ἀχαιῶν. Conſule Tzetzen ad Lycophron. vs. 1011. & in proverbium abiit Νιρέως καλλίων. Lucian. Dialogo v. Mortuor. & εὐμορφότερος Νιρέως, in Timone pag. 112. lin. 414. Κόλαξι παρελθοὺς ἑαυτὸν ὀμνύουσιν, ἦ μὴν ΕΥΜΟΡΦΟΤΕΡΟΝ ΜΕΝ ΝΙΡΕΩΣ εἶναι αὐτὸν, εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κέκροπος ἢ Κόδρου &c. Adde ibi cl. Hemſterhuſii notas.

7 PANDIONIS FILIUS] Supra *Deionis* filium dixit. MICYLL. *Deionei* vel *Deionis* legendum, ut monuit dudum Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Atque ita noſter ipſe habet cap. 189. 241. & 273. Confer quae notavi ad cap. 189. MUNCK.

8 LAOMEDONTIS FILIUS] Frater Laomedontis eſt Servio ad AEn. I. 493. Sed ego magis Diodoro credo, qui cum Hygino Laomedontis eum facit filium, ut & Tzetzes in Lycophron. pag. 6. Ὁ Τιθωνὸς, inquit, ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος. Ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς ἢ Ῥοιοῦς τοῦ Σκαμάνδρου. Is ipſe eſt, unde proverbium ortum *Tithoni ſenectus*. Vide Zenob. Cent. VI. 18. MUNCK. Servium ſequitur Lactantius ad Statii V. Theb. 733. ſed conſule Celeb. P. Burm. in Var. Lect. in Servium ad Virg. IV. AEn. 585. Cur Aurorae conjux vocetur, docet Athenaeus lib. XII. cap. 12. p. 548.

9 MELEAGRI ET ATALANTES] Ita etiam tradidit cap. 99. Vide quae ibi annotata à nobis ſunt. Quos auctores ſequutus ſit Hyginus neſcio. Fortè è furtivo concubitu fuit natus. Nam captum fuiſſe amore Atalantes Meleagrum ſatis conſtat. Conſule Ovid. VIII. Met. v. 324. Amplexus Hygini ſententiam eſt Schol. Statii ad I. Theb. MUNCK.

10 ACHILLES P. ET T. F.] Vid. Philoſtrat. cap. XIX. Heroic. §. 5. Alius item Achilles Jovis & Lamiae filius praeſtantiſſima fuit forma. Vid. Ptol. Hephaeſtion lib. VI. apud Photium pag. 490.

Ad CAP. CCLXXI.

11 CINYRAE ET SMYRNAE] Lege, *Cinyrae & Myrrhae*. Vide ſupra c. 58. ubi habes eundem errorem. SCHEFF.

12 ENDYMION AETOLI] Omnes alii habent *AEthlii*, nec aliter hic ſcribendum. Graecis enim eſt, Αἔθλιος. SCHEFF. *Endymion* κατ' ἐξοχὴν pro formoſo venit Juvenali Sat. X. 318. *Sed tuus Endymion dilectae fiet adulter.* Schol. *Endymion paſtor, quem luna adamavit.* Adde quae ad Virgil. Georg. III. 391. notarunt Philarg. & Probus. Apulej. I. Met. *Hic eſt, ſoror Panthia, carus Endymion.* Fabulam optimè explicat Schol. Apollon. ad lib. IV. vers. 57. MUNCK. Conſule Lactant. ad Statii VI. Theb. vs. 685. Theocritum Idyll. XX. vs. 37. a Somno amatum dicit Licymnius Chius apud Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 564. Fabulam explicat Schol. Apollon. Rhodii lib. IV. Arg. vs. 264. quo cum confer Fulgent. lib. II. cap. 19. pro *AEtoli*, *Aëthlii* hic ſcribendum docet Pauſanias lib. V. cap. I. p. 375. & ibi plura de eodem.

1 AETO-

dymion [1] AEtoli filius, quem Luna amavit. Ganymedes [2] Erichthonii filius, quem [3] Jovis amavit. [4] Hyacinthus OEbali filius, quem Apollo amavit. [5] Narcissus Cephisi fluminis filius, qui se ipsum amavit. [6] Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus est. [7] Hylas Theodamantis filius, [8] quem Hercules amavit. Chrysippus Pelopis filius, [9] quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. *De iis, qui in Areopago caussam dixerunt.*

CCLXXIII.

1 AEtoli] Scribe *Aëthlii*. Apollod. Lib. I. Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου Ἐνδυμίων γίνεται. Idem habet Apollon. Scholiastes, & Etymol. in ἀεθλῆσαι. Perperam Ἀέθλε Conon narrat. 14. *AEtolus* autem Endymionis & Seidis nymphae filius fuit, ut cum Apollod. & Conon. cap. 14. Eustath. in Dionys. p. 62. ed. Steph. & Homeri Schol. ad Iliad. N. 218. tradunt. Pindari autem interpres ad Olymp. Θ. pag. 72. ed. Francof. filium Endymionis etiam *AEthlium* vocat. Ad Olymp. autem γ. pag. 30. cum aliis *AEtolum*. An ergo in priori loco est mendum? dubito. Est enim Aëthlius etiam Tzetz. ad Hes. p. 7. Ἐρατῦς δὲ καὶ Ἀεθλίου τοῦ Ἐνδυμίωνος, ἡ Φιλάμμωνος Θάμυρις. MUNCK.

2 Erichthonii] Cap. 224. *Assaraci* facit filium. Alii *Trois*, ut Servius in AEn. I. & V. Nepos ergo Erichthonii non filius esset. Schol. German. Aquario: *Quidam volunt Ganymeden eum Troili & Callirhoes filium.* Lege *Trois*. Lactant. ad Stat. Theb. I. 548. *Ganymedes Trocli regis & Callirrhoes.* Lege *Trois*. Isidorus Orig. lib. XIV. 3. *Tros Trojanorum rex Ganymedis pater.* Hieron. Chron. Euseb. *Ob raptum Ganymedis Trois patris Ganymedis & Tantali bellum exortum est.* Nimirum tres fuerunt Troi filii, Ilus, Assaracus, & Ganymedes. Vide Conon. cap. 12. Quid ergo sibi vult Tzetzes ad Lycophr. vs. 34. Ganymedem Laomedontis faciens fratrem? Atqui Laomedon filius Ili fuit. Mirum in re tam protritâ tantas turbas dare scriptores veteres. MUNCK. Λαομεδόντιον παῖδα i. e. Trojanum vocat Eurip. Troad. 822. Trois filium facit Tzetzes ad Lycophron. vs. 1232. Homerus non a Jove, sed a Diis raptum Ganymedem, ut Jovi a poculis esset, refert. Consule Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 115. Schol. Pindari Olymp. Od. X. 123. Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566. Sunt, qui a Minoe raptum narrant. Vid. Meurs. de Creta lib. III. cap. 3. Alii a Tantalo. V. Simsonii Chronic. A. M. 1630. Chalcidenses a Jove raptum adfirmant. Athenaeus lib. XIII. cap. 8. p. 601. quem aquilae formam induisse, cum Ganymedem rapuit, finxit fabulosa antiquitas. vid. Hygin. II. Astron. p. 16. Ovid. X. M. 156. Theocrit. Idyll. XV. 124. Pretium, quod pro Ganymede solvisse dicitur Jupiter, varie memoratur. Vid. Apollodor. lib. II. p. 123. Munck. ad fab. 89. Schol. Euripid. Orest. 1394.

3 Jovis] *Juppiter*. Deest caput CCLXXII. De iis, qui in Areopago causam dixerunt. MICYLL.

4 Hyacinthus OEbali filius] Alii filium Amyclae faciunt. An quid deest? SCHEFF. Apollo apud Lucianum pag. 149. Tom. I. Πειθοῖ Λάκωνα τοῦ Οἰβάλου. OEbalides ergo Ovid. X. Met. 196. Ausonio Cupidine crucifixo, aliisque dicitur, non tam a patria OEbalia, quam à patre OEbalo. Alii *Amyclae* faciunt filium, ut Tzetzes Chil. I. II. vel *Amyclaei*, ut Schol. Nicandri pag. 60. Apollodorus variat. lib. I. Clionis & Pieri. III. autem Amyclae & Diomedes facit filium. MUNCK. Nequaquam *OEbalus* fuit *Hyacinthi* pater, licet a Luciano Dialogo Fabuloso VI. OEbali filius vocetur, nisi plures *Hyacinthos* fuisse statuamus: *Hyacinthus* enim ex Amycla Lacedaemoniorum rege quinto genitus diu ante patrem periit. Amyclae mortuo successit in regnum Argalus. Argalum Amyclae filium natu maximum, fato functum, excipit Cynortas, e quo nascitur OEbalus. Haec diligentissime adnotat Pausanias lib. III. cap. I. pag. 204. Adde Meursii regnum Laconicum usque ad cap. 4. Huic OEbalo quod avus fuerit Castoris & Pollucis, id honoris tribuunt, ut Laconas OEbali, quasi primi Spartanorum fundatoris, vocitent filios, ut Lycophron. vs. 1125. Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών. Ibi Tzetz. Οἰβάλου δὲ τέκνα, τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη, ὡς καὶ Ἡσίοδος. ΧΑΊΡΕΤΕ ΛΥΓΚΗΟΣ ΓΕΝΕΗ΄. De aliis populis V. Burm. ad Virg. V. AEn. 45. & ita ex hoc more *OEbalides* pro Spartano dici possit Hyacinthus. De Luciani loco nihil definio. Attamen Pausaniae locus litem dirimit, & Lucianum, si a Librariis non sit corruptus, deceptum, an hujusmodi loquendi modo, nescio, ἀνιστορησίας haud esse absolvendum

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, usque ad AEneam quintum decimum.*

* * *

QUINTO loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde [10] Hymenaeus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus AEgypti filius, Junoni Argivae, qui adpellan-

dum evincit. Nisi Pausaniae locus in alia omnia discedere nos juberet, apud Ovidium x. M. 162. *Amyclides*, pro *Amyclaeo* i. e. Lacone accipi posset; nam *Amyclaei* in genere etiam Lacones vocantur. Vide Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 213. Ceterum a Pausania stat Apollodorus lib. III. cap. x. §. 3. e quo Cliûs & Pieri Hyacinthum vocante filium lib. I. cap. III. §. 3. patet, plures fuisse Hyacinthos, sed saepius confusos. Praeter Apollodorum & Pausaniam etiam Tzetzes Chiliad. I. Hist. XI. Cinortam fratrem & Amyclam Hyacinthi patrem vocat, quod me docet Celeb. P. Burm. ad Ovid. x. M. 162. Eumdem errorem commisit Philostratus Junior Icon. XIV. υἱὸν μὲν Ὑάκινθος εἶναί φησιν ὁ Οἰβάλου. Si de hoc Hygini loco, & Hyacinthi parentibus Celeb. J. Perizonii sententiam scire velis, adi ejus Animadv. Historicas cap. IX. p. 399.

5 NARCISSUS CEPHISI] Vide Philostrat. Senior. lib. I. Icon. cap. 23. Lact. ad Statii VII. Theb. 340. Burm. ad Ovidii III. M. 342. Hic Cephisus arbiter fuisse dicitur cum Inacho, & Asterione, Junone ac Neptuno de Argorum imperio disceptantibus. V. Pausan. lib. II. & cap. 15. p. 145.

6 ATLANTIUS] Hunc vero Atlantium nusquam alibi reperio. Sed nec Hermaphroditi nomen impositum uni, verum duobus qui coaluere in unum, nec Atlantio, sed Hermaphrodito & Salmaci, ut est apud Ovidium. Qui tamen cum Salmacidem vocet *Atlantiadem* versu 368. ipse erit, quem hic noster innuit. SCHEFF. Nusquam hoc nomen mihi lectum. *Hermaphroditus* est Luciano, Euseb. Praep. lib. II. & aliis. Ab Ovid. IV. Met. 168. *Atlantiades* dicitur, sed à proavo Atlante. Lactantius lib. I. cap. 17. *Haec ex famoso Martis stupro genuit Harmoniam, ex Mercurio Hermaphroditum, qui est natus Androgynus.* MUNCK. Consule etiam Celeb. P. Burm. ad Ovidii x. Met. vs. 288.

7 HYLAS THEODAMANTIS] Apud Apollodorum & alios est *Thiodamantis* filius. SCHEFF. Ceycis facit filium Anton. Liberal. cap. 26. Vid. ibi notas nostras. MUNCK.

8 QUEM HERCULES AMAVIT] Hoc Socrates negat apud Schol. Apoll. Rhod. I. 1205. Qui juxta Schol. Theocriti Idyll. XIII. vs. 7. Herculis fuisse filium adfirmat; quae si vera essent, eadem Scholiastes Apollonii e Socrate quidem notasset, aut Socrates *Hyllum* cum *Hyla* confudisset. Sed Theocriti Scholiastae supinitatem in hac fabula jam notarunt Casaubonus Lect. Theocrit. cap. 14. & Rutgersius, quem citat Munck. ad Antonin. lib. cap. 26. Metam.

9 QUEM THESEUS LUDIS RAPUIT] Supra cap. 85. raptum scribit a Laio. Neque alibi de Theseo hoc reperias. Corrupta quaedam hic videntur. SCHEFF. Cap. 85. à Laio raptum dici notat Cl. Schefferus. Quod addo confirmari ab AEliano ποικ. ἱστ. Lib. XIII. cap. 5. & Animal. lib. VI. 15. Athenaeo lib. XIII. p. 603. Pisandro, Suidâ, Apollinis oraculo apud Eurip. Scholiast. in Phoenissas, Hieronymo in Chronico. Audi jam doctissim. Jacobum Perizonium: Rectè censet Doctiss. Schefferus corrupta haec esse: Chrysippum enim non Theseus, sed Laius rapuit. Plutarch. Parall. 33. de Chrysippo: Λάϊος δὲ ὁ Θηβαῖος ἐπιθυμήσας ἥρπασεν αὐτόν. Ipse Hyginus fab. 85. *Laius Labdaci filius Chrysippum Pelopis F. notum propter formae dignitatem Nemeae ludis rapuit.* Ex quo loco etiam hic mihi legendum videtur: *quem Nemeis Laius rapuit. Laius* obscurius forsitan scriptum, quia *Nemeis* praecedebat, mutatum primo videtur in *Ludis*, dein, quia jam auctor facinoris non comparebat, ex *Nemeis* factum *Theseus*, non magnâ utrinque mutatione. MUNCK.

Ad CAP. CCLXXIII.

10 HYMENAEUS EST DICTUS] Confer Servium ad Ecl. VIII. vers. 30. AEn. IV. vers. 99. & 127. AEn. I. vers. 165. Lactant. ad Stat. III. Theb. vers. 283. MUNCK. De Hymenaeo

 Schol.

lantur [1] ἀσπισεναργῶες: [2] quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermnestrae filius nunciavit, [3] Danaum parentibus perisse: cui Lynceus de templo Junonis Argivae detraxit [4] clypeum, quod Danaus in juventa gesserat, & Junoni sacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel vicit, & iterum [5] descendit ad certamen, ut nisi iterum vincat, saepe descendat. Septimo autem loco Perseus, Jovis & Danaes filius, funebres Polydectae nutritori suo in insula Seripho; [6] ubi cum luctatur,

Schol. Homeri Il. Σ. 493. Proclus apud Photium pag. 987. Serv. ad I. AEn. 651. De cantu Theocrit. Idyll. XVIII. 7. Spanh. ad Callim. H. Del. 296.

1 ἈΣΠΙΣΕΝΑΡΓΩ͂ΕΣ] Pessime. Scribendum ἄσπις ἐν ἀργεῖ. Vide supra fab. 170. ubi habes eadem. Latine. SCHEFF. Dictum de hoc loco ad cap. 170. MUNCK.

2 QUIBUS LUDIS QUI VICIT] Haec ex praedicto capite 130. inserta videntur invito Hygino. SCHEFF.

3 DANAUM PARENTIBUS PERIISSE] Haec trajecta sunt, & sic constituenda: *filius nunciavit parentibus, Danaum periisse.* Vide supra cap. 170. SCHEFF. Transponenda haec sunt: *nunciavit parentibus Danaum periisse.* Sed id jam pridem monuit Nob. Heinsius ad Met. v. 164. MUNCK.

4 CLYPEUM, QUOD] *Cl. quem.* MICYLL. Micyllus, *Clypeum quem.* Ita quidem locutus est noster in hac fabula cap. 170. Nihil tamen mutem. *Clypeus* enim & *Clypeum* dixere ut *balteus* & *balteum.* Servius ad AEn. III. 286. *Clypeum heic masculino, at neutro alibi*, Clypeum superintonat ingens. Gloss. Cyrilli: Ἀσπὶς τὸ ὅπλον, *Clypeum.* Ἀσπὶς λῃστρικὴ, *citra.* leg. *cetra.* Noster supra cap. 139. *Clypeola aenea.* Pomponius Capellâ: *Clypeum in medio fixum est.* In notis Tyronis pag. 126. *Clypeum, Clypeolum.* Adde Non. cap. de Indiscretis Generibus. MUNCK. In hujus Lyncei & Hypermnestrae honorem Argivi quotannis festum quoque celebrant, quod vocant ἑορτὴν πυρσῶν. Caussam latissime exponit Pausan. lib. II. cap. 25. pag. 168.

5 DESCENDIT AD CERTAMEN] Post haec verba desunt aliqua, quod non observasse miror. Neque habeo, unde restituam. Sed & sequentia sunt mutila. SCHEFF. Cl. Scheffero post haec verba deesse quaedam videntur. Doctiss. Jacobus Perizonius locum hunc ita constituit: *In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen, is nisi iterum vincat, saepe descendit.* Ut sensus sit, eum qui semel vicerit, si iterum aleam certaminis subeat, nisi iterum vincat, saepius in certamen descendere solere ac debere, ne qui semel jam victor fuerit, temere dein pro victo discedat. Ego in curis secundis hunc in modum eum tentaveram. *In his ludis qui semel vicit, iterum descendit ad certamen, & nisi iterum vincat, saepe descendit.* Ut nempe nemo justus victor censeatur, nisi qui duas palmas continuas adeptus fuerit. Nob. Heinsius post illa *ad certamen*, interferebat *lex est.* MUNCK. Utriusque viri lectiones facile sese tuentur. *Descendere* verbum huic rei proprium esse quis ignorat? Quem loquendi modum a Graecis mutuatos esse docet nos Sophocles in Trachin. vs. 512. Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν Ἀμφίγυοι ΚΑΤΕ΄ΒΑΝ πρὸ γάμων τινές. Pindarus Od. Pyth. XI. vs. 74. Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ Στάδιον ΚΑΤΑΒΑ΄ΝΤΕΣ.

6 UBI CUM LUCTATUR] Ad hunc locum ita commentatus est doctiss. Perizonius: Falsum hoc. Perseus Acrisium disco misso interfecit supra fab. 63. & apud Pausan. in Argol. p. mihi 46. Ἀκρίσιος δὲ λανθάνει δαίμονα ὑποπεσὼν τῷ δίσκῳ τῇ ὁρμῇ. Neque facile exemplum hominis in luctâ occisi inveniemus. Itaque credo absorptas hic esse literas propter similitudinem praecedentium, & lego, *ubi discum jaculatus percussit* &c. Ovid. 7. Met. v. 276. *Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes.* Petron. *Urceolum fictilem in Eumolpi caput jaculatus est.* Ovid. Ib. v. 587. *Aëra si misso vacuum jaculabere disco.* Prop. 3. 14. *Missile nunc disci pondus in orbe rotat.* Ubi videndus Passeratius. *Disco percutere*, ut *saxo silice* Liv. lib. I. 24. *fulmine* Plaut. Amph. *Sparo eminus percutere* Nepos Epam. c. 9. Haec ille; quae nullus dubito, quin se omnibus, qui non fatui sint stomachi, facile probaturi sint. Sed pro *cum* malim *dum.* De disco omnia pervulgata sunt, ejusque à Mercurial. Artis Gymnast. lib. II. 12. variae nobis repraesentatae Icones. A σόλῳ eum distinguit Hom. Schol. ad Iliad. Ψ. Pro disco tamen σόλον usurpari videas ab auctore parvae Iliados, & forte aliis etiam. Illud vero novum puto & indictum aliis, quod ad Od. 8. Lib. I. Horat. vetus commentator tradit: *Discus erat rotula quaedam lignea apud Romanos instar scuti*

tur, percussit Acrisium avum suum, & occidit. Itaque quod sua voluntate noluit, [7] in Deorum factus est numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiae gymnicos, [8] Pelopi Tantali filio, in quibus ipse [9] contendit * pammachum, quod [10] nos pancratium vocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea [11] Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt septem duces, qui Thebas ibant obpugnatum. in quibus ludis [12] postea vicerunt cursu [13] Eunaeus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filii. His quoque ludis [14] Pythaules, qui Pythia

scuti magni ponderis, qui dijactabatur in altum, seu aequaliter super terram, ut experirentur, quis fortius brachium haberet. MUNCK. Perizonii emendatio, *ubi discum jaculatus, p. A.* haud injuria se probabat Munckero; sed quomodo sic pro *cum* malit *dum*, non video; quum, stante lectione Perizoniana, neutra conjunctio hîc locum habere queat. Praeterea saepissime, apud hos praesertim Latinos, *cum* ita pro *dum* cum indicativo praesentis temp. construitur, quod alius dabitur ostendendi locus. WOPKENS. Consule Lamb. ad Horatii locum. Veteres inprimis disco lapideo usi fuere, hinc πέτρος pro disco lapideo ponitur a Pindaro Olymp. Od. x. vs. 87. ubi Schol. ἐδίσκευσε δίσκῳ λιθίνῳ, ὥσπερ οἱ Ἀρχαῖοι. Confer Schol. ad O. Isthm. I. vs. 34. & sane eo disco jaculatus est Perseus Acrisium. Diomedes animi gratia discos mittere solebat. Eurip. Iphig. in Aul. vs. 200. Διομήδεά θ' ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένον. Sed plura alii de disco.

7 IN DEORUM FACTUS EST NUMERO] Inepte. Scribendum est, *noluit, id Deorum factum est munere.* Videntur autem & haec verba intrusa ex superiori capite 63. SCHEFF. Scribendum existimo: *Id Deorum factum est numine.* Graeci κατὰ θεὸν vel κατὰ δαίμονα. Vide not. ad Antonin. Liberal. cap. I. Parthenius cap. 9. κατά τινα δαίμονα. Quod non intellexit interpres. Cap. 63. *Quod sua voluntate noluit, id Deorum factum est.* Cap. 125. *Intellexit, non sine divinâ voluntate Deorum id esse factum.* Maro: *Non haec sine numine divûm Eveniunt.* Nepos Timoleonte: *Nihil rerum humanarum sine Deorum numine agi putabat.* MUNCK. *Sine numine divum Adsumus* dicit Virgilius v. AEn. 56. explicat Servius per *sine voluntate, & sine auctoritate.*

8 PELOPI TANTALI FILIO] Vide Clement. Protrept. pag. 21. edit. Morell. MUNCK.

9 CONTENDIT PAMMACHUM] Putant & hunc locum mutilum. Mihi integer videtur, si modo scribatur *contendit pammachio, quod* &c. quia Graecis hoc genus certaminis est παμμάχιον. Vide post. SCHEFF. Lego, *contendit pammachio.* Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 343. nihil mutat, nisi *pammachum* in *pammachium.* An ergo ἐκλώζει Hyginus? Schol. Hypoth. Pyth. Pindari, ἀγωνίζεται τὸν πυθικὸν ἀγῶνα. Sed ejus constructionis aliam reddere solent rationem technographi. Magis huc facit illud Schol. Sophocl. Electr. vers. 687. δολιχὸν ἀγωνίζεται. Apulej. de Dogmat. Platon. *Ut Pythia & Isthmica deluctata certaverit.* De Pammachis vide Fabri Agonist. & Ambrosium in Ps. XXXVI. Pancratiastas esse pammachos docet Pollux lib. III. cap. 30. *Pammacharios* vocat interpres vetus Anonym. Periegesf. à Godofred. ed. MUNCK.

10 NOS PANCRATIUM] Quibusdam hoc idem est, quod πένταθλον, quod complectebatur ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλην, ut scribit Sophoclis Scholiastes ad Electr. vers. 693. & Pind. ad Isthm. od. Γ. Secundum Aristot. Rhetor. cap. 5. pancratium constabat luctâ & pugillatu. MUNCK. De Pancratio consulendus Celeb. J. Perizonius ad AEliani lib. x. V. H. cap. XXII. §. 5. & Salmasius in Exercitat. Plinianis in Solinum cap. XXIV. pag. 205, 206. Quis hoc certandi genus invenerit, non constat inter Veteres. Secundum Aristotelem Leucarus Acarnan primus instituit. Plerique tamen Theseum Pancratii inventorem fuisse statuunt. Consule Schol. Pindari Od. Nem. III. vs. 27. ad Od. Nem. v. vs. 89.

11 ARCHEMORO LYCI ET EURYDICES] Similiter legas supra c. 74. At alii consensu eum faciunt *Lycurgi* filium. An utrobique compendium scripturae? SCHEFF. Vide annotata à nobis ad cap. 74. MUNCK.

12 POSTEA] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 231. emendat *post alios.* Non enim primi, inquit, commissi cursores. MUNCK.

13 EUNAEUS ET DEIPHILUS] Lege, *Euneus & Deipylus.* Vide notas ad cap. 15. Qui praeterea his ludis certaverint, invenies apud Apollod. III. pag. 153. MUNCK.

14 PYTHAULES, QUI PYTHIA CANTAVERUNT] Metuo, ne alieno loco haec inserta sint, atque malè praemissa ex sequentibus, & hic omittenda. SCHEFF. Turnebus Adversf. II. 25. ubi hanc

Pythia cantaverunt, ſeptem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde poſtea adpellatus eſt [1] Choraules. Decimo [2] Iſthmia Melicertae Athamantis filio & Inus feciſſe dicitur [3] Eratocles, alii poetae dicunt Theſeum. Undecimo fecerunt Argonautae in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iaſon inprudens noctu in litore occiderat, ſaltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem [4] Argivis, quos fecit Acaſtus [5] Peliae filius. His ludis vicerunt, Zetes Aquilonis filius [6] dolichodromo, Calais ejuſdem filius diaulo, Caſtor Jovis filius ſtadio, Pollux ejuſdem filius ceſtu, Telamon AEaci filius diſco, Peleus ejuſdem luctatione, Hercules Jovis filius [7] pammacho, Meleager OEnei filius jaculo; Cygnus Martis filius armis occidit [8] Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius Glaucum Siſyphi filium, quem equi [9] mordici diſtraxerunt. Eury-

hanc vocem explicat, citat *Pythaulae*. Perperam, ut liquet ex membro ſequenti. Lego: *Pythaules, qui Pythia cantaverat, ſeptem habuit palliatos*. De Pythaule vide Diomed. lib. III. Brodaeum Miſcell. lib. II. 13. Scalig. ad Catal. p. 118. Salmaſium ad Carinum Vopiſci, & ad Pall. Tertull. p. 470. ubi hunc locum illuſtrat, & etiam adducit *cantaverat*. Atque ita omnino eſt legendum, quanquam ſuſpicor illa, *qui Pythia cantaverat*, à margine in textum irrepſiſſe. MUNCK.. Ne *Pithaules* ſcribas cum Jac. Nic. Loenſi III. Epiphyll. 7. Conſule tu Salmaſ. ad Vopiſci Carinum pag. 824.

1 CHORAULES] Quia Choraules ſine Choro eſſe non poteſt. MUNCK.

2 ISTHMIA] Siſypho auctore inſtituta refert Iſthmia Apollod. lib. III. pag. 139. Veriſimile eſt illa à Theſeo primitus Neptuno fuiſſe ſacrata, ſed poſtea à Siſypho in Melicertam tranſlata. Conſule Schol. Apollon. ad lib. III. vers. 1239. MUNCK. Varia de his ludis proferunt Veteres, quorum varias ſententias diſcas ex Pauſania lib. I. cap. 44. p. 108. & lib. II. cap. I. p. III. Lact. ad Statii III. Theb. 479. ad VI. Theb. 10. ad VIII. Theb. 97. Schol. Ariſtoph. Equit. 606. Philoſtrat. lib. III. de Apoll. Tyan. 31. & lib. II. Icon. 15. Tzetz. ad Lycophron. 229. Plutarch. in Theſeo pag. II. & Meurſ. in Theſeo cap. 19.

3 ERATOCLES] Plerique alii Siſyphum auctorem horum ludorum faciunt. Neque mihi alibi lectus eſt Eratocles. Suſpicor ſcriptoris alicujus veteris ſub ipſo latere nomen. SCHEFF.

4 ARGIVIS, QUOS FECIT] Deeſſe putant aliquid. Mihi diſtinctio prava videtur, cum comma poni debuerit ante *Argivis*, ut cohaereant, quos fecit Argivis. SCHEFF. Cl. Schefferus inciſum transfert ante τὸ *Argivis*, ut cohaereant, *quos fecit Argivis*. Ego reponerem *Argis*, niſi mavis *in Argivis*. Sed prius praefero. MUNCK.

5 PELEI FILIUS] Lego *Peliae*. Πελίας enim eſt Graecis. Vide notas ad cap. 251. MUNCK. Conſule de certamine Plutarch. v. Sympoſ. Quaeſt. 2. & Celeb. P. Burm. in *Acaſtus* & *Calais*. De *Diaulo* Spanhem. ad Callim. H. Pall. 23.

6 DOLICHODROMO] Qui & *Dolichus* dictus. Vide Mercur. Gymn. II. 10. Philandrum ad Vitruv. Lib. v. II. Benedict. ad Pind. Pyth. I. Tzetzen Chil. VI. 73. Schol. Sophoclis ad Electr. vers 687. Τινὲς Δολιχόν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην (ὅς ἐστιν εἴκοσι στάδια) εἴκοσι ἐτῶν ὄντα. MUNCK.

7 PAMMACHO] Scribe *pammachio*, ut ſupra: SCHEFF. Lego, *Pammachio*. Παμμάχιον dictum, ut μονομάχιον apud Eurip. Schol. ad Phoen. vers. 1314. MUNCK.

8 PILUM DIODOTI FILIUM] Haec corrupta videntur. SCHEFF.

9 MORDICI] H. e. *mordentes fraena, nec audientes regimen*, ait Cl. Schefferus. Ego putem *mordicus* eſſe legendum, hoc eſt, morſu & dentibus. Schol. Homer. β. 418. Ὀδὰξ, τοῖς ὀδοῦσι. Gloſſ. Cyrilli Ὀδὰξ, ἐπίῤῥημα, *mordicus*. Ergo *mordicus* eſt idem, quod dentibus. Petron. Fragm. Trag. *Mordicus tollere*. Titinnius: *Arripuit colubram mordicus*. Noſter Aſtron. II. 23. *Pedem ejus mordicus arripuiſſe dicitur*. Schol. German. eadem fabula: *Morſu deprehendit*. Antiquiores *morſicatim* dixerunt. Barthius

Eurytus Mercurii filius ſagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſyae diſcipulus tibiis, Orpheus OEagri filius cithara, Linus Apollinis filius [10] cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum juſſerat interfici, [11] gymnicos, in quibus [12] certati ſunt curſu, [13] Neſtor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejuſdem, Polites ejuſdem, Telephus Herculis filius, [14] Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Jovis filius, Paris Alexander paſtor, Priami [15] ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Ajax vicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus vicit jaculo, & accepit muneri jaculum aureum. dimiſſo ſpectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogum Patrocli & equum & canem conjecit. Quintodecimo

thius ad Statium *mordicibus* conjicit. Quod mihi nimis Plautinum videtur. Ne dicam, *mordicitus* in Plauto malle Scioppium Suſpect. Lect. I. 4. quomodo & heic in margine Hygini ſui adſcripſerat Nob. Heinſius. Apulej. III. Mil. *Mordicitus appetens*. At lib. XIX. cap. 16. Adverſ. Idem Barthius etiam *mordicus* reſtituit Hygino, ita tamen, ut *τὸ mordici* eo non putet indignum. Diſcerptum fuiſſe à quadrigis ſuis Glaucum Palaephatus cap. 26. tum & Hyginus quoque cap. 250. tradiderunt. Servius in hac narratione ad Georg. III. 267. *Eum morſibus dilaceraverunt*. Philargyrius, *Morſibus laniaſſe dicuntur*. Advertit me protinus, quod hic ibidem dicit, accidiſſe id, *cum Glaucus ad Mimicum certamen quadrigam duceret*. Quod malum, illud *mimicum certamen* eſt? Pierius Valerianus *inimicum certamen* vocat. Puto ſcripſiſſe *Iſthmicum*. Vide Pauſan. p. 247. ed. Loeſcheri. Nec ſcio, an rectè *Potniam* Servius vocet urbem, ſive vicum, ex quo, ut ipſe ait, erat Glaucus, cum Ποτνίας vocent Stephanus & ad Dionyſ. Euſtath. p. 204. Sotio in παραδόξοις. Κρήνη ἐν Ποτνίαις περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται, ὡς ἱστορεῖ Ἰσίγονος ἐν δευτέρῳ ἀπίστων. MUNCK.

10 Cantu] Forſan θρήνοις, quos Linus ex Euboea primus feciſſe dicitur a Plutarcho de Muſica pag. 1132. T. II. & unde fabulae, quas de Lino commenti ſunt veteres. (Vid. Pauſan. lib. IX. cap. 29.) originem trahunt.

11 Gymnicos] Leg. *& Gymnicos*. MUNCK.

12 Certati sunt] *Certarunt*. MICYLL. Infra cap. 274. *Gladio belligeratus eſt*. Paſſivam formam habentia ſaepe activè poni multis exemplis probat Lipſius ad Tac. Lib. I. Ann. cap. 5. ut & Salmaſius ad Solinum, Servius ad illa Virgil. AEn. II. 660. *Pictis bellantur Amazones armis*, & alii alibi, quos recenſere omnes operae non eſt. Vetus interpres Siracidae cap. XI. vers. 9. *De eâ re, quae te non moleſtat, ne certeris*. μὴ ἔριζε Gr. Cod. Et cap. XXXVIII. 29. *In calore fornacis concertatur*. Fruſtra ergo in margine Micyllus, *certarunt*. MUNCK. Sic Noſter lib. II. Aſtron. Poet. cap. 15. *neque id quod fuerat juratus, remiſit*. Quod inter plebeja Hygini refertur a Brouckhuſio ad Propertii lib. II. El. XXI. vs. 10. cui obloquitur Celeb. P. Burmann. ad Ovidii XIII. Met. vs. 50. ſic *diſſimulatus* Latini dixere. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. de B. Civ. cap. 19.

13 Nestor Nerei] Lege. *Nilei*. Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in ſcripto tam exiguo? MUNCK. De hiſtoria Meziriac. ad Ovidii V. Epiſt. Heroid. pag. 415.

14 Cycnus Neptuni] Hic eſt ille Κύκνος Τρωϊκὸς aliquoties Euſtathio memoratus, ut ad Palaeph. pag. 184. obſervat Tollius. MUNCK.

15 Ignarus filius] H. e. ignotus. Iſidor. Orig. lib. X. *Ignarus autem duo ſignificat, vel qui ignorat, vel qui ignoratur*. Contra *ignotus* pro eo, qui ignorat, apud Ciceronem obſervat Morus ad cap. I. Epiſt. Pauli ad Romanos. Adde notata à Cl. Scheffero ad Phaedr. lib. I. cap. 12. & quae in Antiquario ſuo congeſſit Laurenbergius. Pari modo *neſcius* dicitur & qui neſcit, & qui neſcitur. Arnob. lib. IV. *Cum eſſet vobis ſimiliter neſcium*. MUNCK.

cimo fecit AEneas Veneris & Anchiſae filius [1] in Sicilia, [2] ad Aceſtem [3] Criniſi fluminis filium, hoſpitem. Ibi AEneas patris ornavit exſequias, ludicroque certamine honores debitos manibus ſolvit, in quibus primum navale [4] certamen fuit de * Mneſtheo, navis, Piſtris, Gyas, [5] navis Chimaerae, Sergeſtus, navis Centaurus. [6] Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla, & accepit praemium talentum argenti, auratam clamydem [7] ex purpura intextum Ganymeden. Mneſtheus loricam adeptus eſt, Gyas abſtulit lebetas, cymbiaque argento caelata, Sergeſtus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. [8] Secundo deinde certamine curſu Niſus, Euryalus, Diores, [9] Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit praemium equum phaleris inſi-

1 In Sicilia] Juxta Drepanum Siciliae urbem, ubi Anchiſes ſepultus. Vide Savaronem ad Sidon. lib. II. ep. 2. Virgil. AEn. III. 707. MUNCK.

2 Ad Acestem] *Aceſtus* eſt Feſto in *Segeſta*, & Servio ad AEn. I. 544. MUNCK. Αἴγεστος Graecis. Vid. Salmaſ. Exerc. Plin. pag. 78.

3 Crinisi fluminis filium] Virgil. vide AEn. I. 554. & v. vers. 38. & ad eum Servium. Κριμισσὸς Plutarcho & Dionyſio Halicarnaſſeo. Unde intelligis, quid ſibi velit Servius ad priorem ex locis illis, quos adduxi ex Virgilio: *Haec ad Siciliam delata à Crimiſo fluvio, quem Criniſum Virgilius poëtica licentia vocat, converſo in urſum, ut alii, in canem, compreſſa edidit Egeſtum.* Adde quae idem Servius habet ad AEn. v. vers. 30. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 83. edit. Steph. ubi fluvium Κρημισσὸν, Aceſten Αἰγέταν vocat. Sed corruptè, ut opinor. Κριμισσὸς enim & Αἰγέστης appellantur pag. 154. Adde Heinſ. ad R. P. Claud. II. vers. 57. MUNCK.

4 Certamen fuit * de Mnestheo] Poſt *certamen fuit*, deſunt aliqua, praeſertim nomen Cloanthi, & nomen navis Scyllae, qua certavit. Illud *de* eſt reliqua Syllaba ex vocabulo, quod praeceſſerat. Deinde ſcribendum, *Mneſteus*, ſicut in ſequentibus nominantur, *Gyas*, *Sergeſtus*. SCHEFF. Legendum forte, & diſtinguendum *certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, navis Scylla, Mneſtheus, navis piſtris.* vel *priſtis* potius, ut eſt apud Virgil. AEn. v. 116. ἀπὸ τοῦ πρίζειν τὰ κύματα, ut annotat Servius. Nec in antiquis codicibus aliter invenit Pierius Valerianus. Idem Servius ad AEn. III. 427. *Si navem intelligis, haec priſtis, hujus priſtis: ſi de belluâ dicas, haec piſtrix, hujus piſtricis.* Legendum eſſe & ſcribendum *priſtrix* docet Salmaſius ad Flor. III. 5. Scaliger autem ad Manil. p. 466. *Sidera ceti. Aliter* piſtricem *vocant Cicero & alii.* Piſtrix *enim pro* priſtis *ut diceretur, uſus obtinuit, item* priſtis *pro* priſtes. *Vera enim ſcriptura eſt* πρίστης. *In eodem aſteriſmo Feſtus Avienus* piſtrim *&* piſtricem *dixit.* Nonius: *priſtis navigii genus, à formâ priſtium marinarum, quae longi corporis ſunt, ſed anguſti.* Non eſſe fictam corruptam illam pronunciationem à Scaligero docent nos veteres gloſſae Steph. *Piſtrix*, κῆτος, ἀστροποιός. Cyrilli: Κῆτος, *piſtrix, de belluâ.* Senec. Hippol. 1049. *Piſtrix citatas ſorbet aut reddit rates.* Schol. Horat. in Art. Poët. *Belluam marinam, id eſt, piſtricem.* Adde quae de his vocibus obſervavit Junius Adverſ. lib. II. cap. 13. Bayfius in de Re Nav. p. 79. Feſtus in *Balaena.* Ad quem locum a ſe ipſo diſſentit Scaliger. MUNCK. Vid. N. Heinſ. & Burm. ad Virg. III. AEn. 427.

5 Navis Chimaerae] Scribendum eſt *Chimaera.* SCHEFF. Cl. Schefferus, *Chimaera.* Et ſanè ita exigunt *Priſtis* & *Centaurus.* MUNCK.

6 Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla] Haec lectio eſt ex emendatione neſcio cujus. Veteres habent, *vicit autem tum Colantus.* SCEHFF. Ita rectè Micyllus, quique eum ſecuti ſunt, ediderunt. Non moror illos veteres, quos habere ait Cl. Schefferus, *vicit autem tum Cloanthus.* Palaephatus Scyllae fabulam fictam autumat ex veloce triremi, cui id vocabuli fuerit. MUNCK.

7 Ex purpura] Mallem, *& purpura.* Virgilius hoc explicat lib. v. AEn.

Victori chlamydem auratam, quam plurima circum.
Purpura Macandro duplici Meliboea cucurrit.
Intextusque puer frondoſa regius Ida
Veloces jaculo cervos, curſuque fatigat.

SCHEFF. Cl. Schefferus legit, *& purpurâ.* Vide Virg. AEn. v. 252. MUNCK.

8 Se-

insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Diores galeam Argolicam: Salio exsuvias leonis donavit, Niso clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit praemium taurum; Dareti galeam & ensem tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta Hippocoon, Mnestheus, Acestes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, [10] quia judicis propter omen Acestae honorem cessit. Quinto Ascanio puero duce [11] luserunt pueri Trojani.

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE [12] Cerassus vinum [13] cum Acheloo flumine in AEtolia miscuit,

8 SECUNDO DEINDE CERTAMINE CURSU] Scil. *certarunt.* MICYLL. Malim, *certamen*, sc. fuit. Sic statim, *Tertio deinde certamen caestibus.* Ita Perizonius. Quid si legas utrobique *certarunt*? sequitur enim, *quarto deinde certarunt.* MUNCK.

9 SALYUS, HELIMUS] Intercidit inter hos, omissus à librariis *Patron*, ut patet ex Virgil. v. AEn. vers. 299. *Perizonius.* MUNCK.

10 QUIA JUDICIS PROPTER OMEN] Haec sensum habent nullum. Ideo in vetustioribus adscripserunt asteriscum, tanquam desit aliquid. Lego, *quia judico propter omen.* Sententia est, honorem cessit Acestae judicio, quia vidit, Acestis telum arsisse, quod hic omen vocat. Consulendus denuo est Virgilius praedicto loco. SCHEFF. Ita reposui ex editione, quam secutus est Cl. Schefferus, & Leidensi. Atque ita scribendum monuerat quoque in Erratis Commelinus. Habet alioquin ejus editio ut & Micylli, *omne.* Cl. Schefferus emendat *judicio.* At doctissimus Perizonius, malim, inquit, *judicii*, ut sensus sit, concessit Acestae propter omen jaculi honorem judicii de victoria, seu ut victor appellaretur ex sententia judicum. Virgil. AEn. v. 540. *Et primum ante omnes victorem appellat Acesten, Nec bonus Eurytion praelato invidit honori.* Sed quid, si legas *Auspicii propter omen* h. e. prodigii? Petron. *Venturaque damna Auspiciis patuere Deûm.* Seneca Troad. v. 609. *Auspicium noctis* pro omine. Certè Virgil. v. AEn. vers. 533. *auspicium* vocat hanc ipsam rem. *Omen auspicii* prorsus ut Plaut. Asin. II. I. 15. *Augurium auspicii.* Ita ille. Ego putem vulgatum non ineptam habere sententiam, si dixeris *omen judicis* esse omen AEneae, qui erat ἀγωνοθέτης, judex certaminis, & ex illo jaculi incendio omen cepit futurorum. Ἀγωνοθέτης rectè *judex* dicitur. Cyprian. lib. IV. ep. 21. *Quanta est ista gloriae dignitas, quanta felicitas praeside Deo congredi, & Christo judice coronari.* Virgil. AEn. v. 530. *Nec maximus omen abnuit AEneas.* Servius: *Amplexus est & probavit, nam secundum augurum disciplinam dixit ad se non pertinere.* Lego, *hoc pertinere.* Liv. lib. I. cap. 7. *Accipere se omen impleturumque fata.* Flor. IV. 12. *Accepit omen.* Curt. lib. V. cap. 2. *Accipe quoque omen.* MUNCK. De Hygini errore, quem in Virgilio describendo hic commisit, consule J. Perizon. Animadv. Historic. cap. IX. p. 401.

11 LUSERE TROJANI] Salmas. in margine adscripserat, *Trojam.* Videtur respexisse, quae apud Servium leguntur ad AEn. v. vers. 556. *Bebius tamen Macer dicit à Caesare Augusto pueris, qui luserunt Trojam, donatas esse galeas & bina hastilia; ad quod constat Virgilium alludere.* Suetonius apud eundem ad ejusdem libri vers. 602. *Lusus ipse, quam vulgo Pyrrhicam vocant, Troja vocatur.* leg. *Pyrricham.* Πυῤῥίχη est Graecis. Festus: *Troja & regio Priami & lusus puerorum equestris dicitur. Ludi Troici* dicuntur à Varrone apud Non. in *Naenia.* MUNCK.

Ad CAP. CCLXXIV.

12 CERASSUS] Legendum videtur, *Cerasus*, quia ita demum convenit κεράσαι. Diversa habet Plinius, Staphyloque tribuit. SCHEFF. Schefferus, *Cerasus.* Sed Plinius Lib. VII. 56. Staphylo; apud Athenaeum autem Lib. II. c. 6. Melampodi quidam id inventum adscribit. Lactantius ad Stat. IV. Theb. 742. Thracio Lycurgi filio. MUNCK. Bacchus vinum aqua miscere Amphictyonem Atheniensium regem docuit. Athenaeus lib. II. cap. 2. pag. 38.

13 CUM ACHELOO FLUMINE] Schol. Stat. ad I. Theb. 457. *Achelous amnis in Thessalià oriens AEtoliam praeterfluens, Thetidis filius, qui primum vinum pocu-*

miſcuit, [1] unde miſcere κεράσαι eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinaribus in [2] fulcris capita aſellorum vite adligata habuerunt, [3] ſigni-

poculis miſcuit. Ut Virgil. Poculaque inventis &c. Veteres Gloſſ. in I. Georg. Virgil. 8. *Non quod Achelous ſolus vino ſit miſtus, ſed ipſum pro qualibet aqua poſuit, ſive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitis fluviis, hic primus natus eſt, in honore ejus amnis omnis Acheloia dicta eſt aqua.* Confer ad eundem locum Servium, qui terrae filium dicit Acheloum. Caeterum ex *Tethy* peſſimè iſti Scholiaſtae *Thetin* faciunt. *Thetis* Pelei uxor, *Tethys* Oceani. Etiam apud Hyginum noſtrum hactenus excuſum fuit cap. 177. *Thetis enim Oceani uxor.* Et, *Oceano probibet ſemper ſe tingere Thetis.* Perperam omnino. Emendavimus nos *Tethys.* Audiamus Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. Δοκεῖ δὲ τῷ (leg. τῶν) ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. Non diſſimilia hiſce ſunt, quae Schol. ad AEſchyl. Perſ. vers. 267. Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 267. Macrob. v. Sat. cap. 18. prodidere. MUNCK. De Celeberrimo fluvio Acheloo conſule Herodot. lib. II. cap. 10. Schol. Apollonii Rhodii lib. IV. Arg. vs. 293. & ex eo plures Acheloos fluvios dictos docet Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 431. unde *Achelous* pro quavis aqua poni ſolet. conſule inprimis inl. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 13. Item Nob. N. Heinſ. ac P. Burm. ad Virgil. I. Georg. 9. & Olear. ad Philoſtrati Heroica cap. II. §. 6. Sed praecipue fabula haec fingi potuit, quia Achelous in AEtolia dulcedine aquae omnes alios fluvios ſuperare dicebatur, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 671.

1 UNDE MISCERE ΚΕΡΑ͂ΣΑΙ DICTUM] Veriorem etymologiam nos docet Hom. Scholiaſtes ad Iliad. Θ. 189. Ἐγκεράσασα εἰς κέρας. πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν εἰς κέρας ἔπινον. Puto heic aliquid deeſſe, quod ita debeat ſuppleri: ἐγκεράσασα, ἐγχέασα εἰς κέρας. Porro pro εἰς κέρας ἔπινον vir illuſtr. in de Num. praeſt. p. 358. reſtituit, κέρασιν ἔπινον. Non exiſtimem neceſſe. Εἰς κέρας idem eſt, quod ἐν κέρατι. Sic apud eundem ad Iliad. Λ. 147. ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὄσπρεια. pro ἐν ᾧ. Et apud Eurip. interpret. in Phoeniſſ. vers. 1116. Ὤικησεν ὁ Προῖτος εἰς τὰς Θήβας. Diacon. ad Heſiod. Aſp. pag. 214. edit. Heinſ. Εἰς αὐτὸν δὲ ὠκεανὸν κύκνοι μεγάλως ἐφόνουν. Lucas Act. Apoſt. XXI. 13. Ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω. Loquuntur ita interdum & politiſſimi ſcriptores. Vide not. Stolb. ad Sophocl. Ajac. Flagellif. p. 122. Ἐν κέρατι πίνειν non deterius putem dici, quam Latine *in cornu bibere.* Senec. Thyeſt. 453. *Venenum in auro bibitur.* Flor. III. 4. *Bibere in oſſibus capitum.* Ad quae verba conſule Freinsh. Si quicquam tamen mutare velis, ſcribe cum auctore Etymol. qui hunc, quo de agimus, locum ex Scholiaſte deſcripſit, ἐν τοῖς κέρασι. Verba ejus adducam, quae leguntur p. 502. Κεράσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιχεῖν οἶνον, ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους. πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀντὶ ποτηρίου. Οὕτω Πείσανδρος καὶ Ὅμηρος Ἰλ. Θ. Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέρας. πρὸ γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον. Poſſis etiam dicere excidiſſe vocem ἐγχέοντες. Schol. idem ad Odyſſ. E. 93. Κέρασσε δὲ νέκταρ) ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. Εἰς κέρας ἐγχέοντες ἔπινον. Plura de more hoc antiquo ſuppeditabunt Nonnus Dionyſ. p. 226. & Schol. Nicandri p. 66. edit. Soteris. MUNCK. Hunc Homerici Scholiaſtae locum ita emendat Ampliſſimus vir G. Cuperus lib. II. Obſ. cap. 8. qui & de phraſi ἐν κέρατι πίνειν agit, cui adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 25.

2 PULCRIS] *Fulcris.* MICYLL. Ita reſcripſi pro *pulcbris*, quod vitioſè Micylli & Comel. editiones praeferunt. Monuerat tamen in margine Micyllus, & Marcilius apud Tiliobrogam in Stat. Comment. p. 505. Gloſſ. Iſidori: *Fulcralia, lecti ornamenta, quae & reclinatoria dicuntur.* Capella: *Tardabo Fulcra lecti.* Gloſſ. Philox. *Fulctrum*, ἀνάκλιτον. leg. *Fulcrum.* MUNCK.

3 SIGNIFICANTES SUAVITATEM INVENISSE] Reineſius hunc locum, quem pro mutilo habebant, ſic exiſtimat reſtituendum lib. III. Variorum c. 8. *ſignificantes aſinum vitem inveniſſe.* Addit autem. *De Sileno nemo neſcit, aſello vectum Bacbi alumni ſui comitatui adbaeſiſſe. Convenit autem acumini inepti & oblivioſi Grammatici, Silenum nominare, cum Baccbum debebat, & tribuere aſino, quod ſeſſori ejus competebat.* Quae mihi nimis acerba videntur. Quis enim credat, eouſque dementiae potuiſſe quem venire, qui vel per ſomnium de Baccho quid audivit, ut, quod ipſius eſt inventum, tribuat aſello Sileni? Et qui ſcit Reineſius, hanc ſuam emendationem eſſe certam, ex qua unica ſolaque credendum eſt, inventionem vini Hyginum tribuiſſe aſello? Annon longe rectius diceremus, pluſcula abeſſe? Mihi profecto probabilius faceret, qui ſic legeret, *ſignificantes, aſellorum opera ſe ſuavitatem vini inveniſſe.* Aſellorum miniſterium in vineis multiplicem & frequentiſſimum eſſe, quis ignorat? Potuerunt ergo tale quidpiam inſtituiſſe ad honoranda eorum miniſteria. Sed nil opus eſt conjecturis. Rem habemus ipſam, deſcriptam à Pauſania, quam Hyginus reſpexit, vineae

[3] significantes * [4] suavitatem invenisse. Caper autem [5] vitem quam prae-roserat plenius fructum protulit, unde etiam [6] putationem invenerunt. [7] Pe-lethro-

vineae putationem scilicet ab asino, vitis pampinos abrodente, esse primum monstratam. Verba exstant in fine Corinthiacorum. at latine ita habent, interprete Amasaeo. *Hoc loco quod a Naupliae incolis de asino dicitur, abroso palmite vitem multo feraciorem redditam, & asellum, quod sarmentorum putationem monstravit, propterea in saxo effictum, tanquam minimè, quod historiae mandetur, dignum, praetermitto.* Dubitare nemo potest, quin hanc fabulam Hyginus isto loco protulerit, quae nunc mutilata, varieque vocibus trajectis foedata est. Adeo sine ullo suo merito *ineptus & obliviosus grammaticus* à Reinesio vocatur. Ego locum ita utcunque censeo restituendum: *capita asellorum vite alligata habuerunt, significantes, satietatem vini invenisse caput. Nam vitem quam praeroserat, plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.* SCHEFF. Vexatissimus hic locus. Pausan. Corinthiacis: (cap. 38.) *Hoc loco, quod à Naupliae incolis de asino dicitur, abroso palmite vitem multo feraciorem redditam, & asellum, quod sarmentorum putationem monstravit, propterea in saxo effictum, tanquam minime, quod memoriae prodatur, dignum praetermitto.* Hinc locum Hygini ita restituendum censet Cl. Schefferus. *Capita asellorum vite alligata habuerunt, significantes satietatem vini invenisse caput. Nam vitem quam praeroserat plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.* Barthius conjectat, *suavitatem nocuisse*, vel *Alibidam invenisse.* Reinesius Var. Lib. III. 8. *Asinum vitem invenisse.* Ego ἐπέχω. Nisi ab aliis verbis *caper autem* &c. contra quam vir clarissimus volebat, novam existimo periodum inchoandam. Videtur enim illa opinio de capro vitem rodente apud plerosque invaluisse. Vide nostrum lib. II. Astron. cap. 4. Martial. III. 24. Ovid. XV. Met. fab. 2. Schol. Stat. ad Theb. lib. V. vers. 159. Si nihil ante verba illa, *caper autem* &c. intercidit, pedibus eo in sententiam Tiliobrogae, qui emendat & supplet Hyginum hunc in modum: *Capita capellarum vite alligata habuerunt, significantes capram vini suavitatem invenisse.* MUNCK.

4 SUAVITATEM] Putat τὸ *vini* hinc excidisse Tiliobroga. haud scio quam rectè. Supra cap. 130. de Icario: *Ad pastores devenit, & genus suavitatis ostendit.* h. e. suavem vini potum. quanquam ibi *genus suave vitis* mallet Nob. Heinsius. Forsan ergo & heic scribendum, *suavem vitem.* MUNCK.

5 VITEM QUAM PRAEROSERAT] Ποιητικώτερον hoc. Virg. AEn. I. 577. *Urbem quam statuo vestra est.* Terentius: *Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedit!* Vetus versio B. Marci cap. XII. 10. *Lapidem quem reprobarunt aedificantes, hic factus est in caput anguli.* Esdr. cap. 4. 18. *Accusationem quam misisti ad nos, manifestè lecta est coram me.* Petron. *Hunc adolescentem quem vides, malo astro natus est.* Sic οἱ ὁ Num. XXXII. 4. Τὴν γῆν ἣν παρέδωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοφόρος ἐςί. Adde Genes. XXXI. 16. Noster supra cap. 249. *Facem quam visa est parere Hecuba.* Ad quem locum plura notavi. Schema hoc de antiquioribus sumtum esse notat Servius, & eo Catonem quoque usum in legem Voconiam: *Agrum quem vir habet, tollitur.* Audiamus Diomedem lib. II. *Atthis, inquit, quae brevitati studet, admittit soloecismos, quos cum docti fecerint, non soloecismi, sed σχήματα λόγου appellantur, ut est, nuda genu: &, urbem, quam statuo, vestra est.* MUNCK.

6 PUTATIONEM] Ita reposui pro *potationem*, quod omnes, quas vidi, occupavit editiones. Monitum tamen jam fuit à Tiliobroga. Virgil. Ecl. II. *Semiputata tibi frondosa vitis in ulmo est.* Justin. XLIII. 4. *Putare vitem & serere oleam consueverunt.* Gloss. Steph. *Putator*, κλαδευτής. Adde Paul. recept. Sent. Lib. V. Tit. 23. Donatus in Ter. Heaut. *Putare propriè purgare est, & arbores & vites dicimur putare.* Arnob. IV. *Putationibus arborum, inquitis, puta praesto est.* Gloss. Isidor. *Falcitat, putat, secat.* Festus: *Imputatum, nondum purgatum. Putum enim est purum. Unde putare vites dicimus, hoc est, detrahere, quae impedimento sunt ad fructum.* Adde quae Servius scripsit ad AEn. VIII. 522. Isidor. Orig. lib. XVII. cap. 5. MUNCK.

7 PELETHRONIUS] Vide Virgil. III. Georg. 113. & ibi Philargyrium, Pliniumque lib. VII. cap. 56. Pindari Scholiastes in Pyth. Od. E. Κέλητα καὶ χαλινὸν πρῶτος Βελλεροφόντης κατέζευξε. MUNCK. V. Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. 28. Inventum id alii Neptuno tribuunt, qui ipse primus equum produxit. V. Serv. ad I. Georgic. 12. Lact. ad Statii IV. Theb. 43. & ad VI. Theb. 300, 337. Olear. ad Philostrati lib. II. Icon. cap. 14. (quam fabulam e lingua Phoenicum explicare conatur S. Bochartus lib. IV. cap. 33. in Phaleg. p. 299.) unde ἵππειος θεὸς vocatur ab Euripide in Phoeniss. 1701. Quo titulo Athenis colitur una cum Minerva ἱππίᾳ, quae ob Pegasum domitum etiam Χαλινῖτις vocatur. V. Pausan. lib. I. cap. 30. pag. 76. & lib. II. cap. 4. p. 119. & inde Neptunus ἱππηγέτης a Deliis dictus & cultus. V. Tzetz. & Potter. ad Lyco-phron.

lethronius frenos & [1] stratum equis primus invenit. [2] Bellone prima acum reperit, quae Graecè belone adpellatur. Cadmus Agenoris filius [3] aes Thebis primus inventum condidit. [4] Sacus Jovis filius in Panchaia in monte Taso aurum primus invenit. [5] Indus rex in Scythia argentum primus invenit, [6] quod Erichthonius Athenas primum adtulit. [7] Elide, quae

phron. 767. & Spanh. ad Callim. H. Dian. 50. Mares dicitur in Italia primus equis frenos injecisse ab AEliano IX. V. H. 16. sed de eo videndi interpretes. Quis primus equos conscenderit, etiam non constat. Ab his in AEgypto Sesonchosis, ab illis Orus primus equos conscendere hominem docuisse perhibetur. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 272. Tzetz. ad Lycophr. 1332. refert, a Lysia Rhetore tradi, Amazonas primas equos conscendere fuisse ausas, quem Lysiam ad partes etiam vocat P. Petitus de Amazonibus. cap. 24. Equos currui jungere alius dicit Neptunum, alius Prometheum primum homines docuisse scribit. V. Schol. Pind. Od. Pyth. IV. 1. & Stanlei ad AEschyli Prometh. Vinct. 465. Sunt, qui hoc Trochilo Callitheae filio adscribant. V. Theon. ad Arati Phaenom. pag. 21. Sed id de quadrigis intelligendum docet Perizon. ad AElian. III. V. H. 38. Sed de variis quadrigarum inventoribus vid. Eust. ad Dionys. Perieg. 175. & Cerda ad Virgilii III. Georg. 113.

1 STRATUM] Ephippium. Ovid. VII. Met. vers. 33. *Purpureusque albi stratis insignia pictis Terga premebat equi.* Gloss. Steph. *Stratra*, ἐπιΐππιον. Lege, *strata*, ἐφίππιον. MUNCK.

2 BELLONE] Philoxenus, Βελόνη. *Acula*, *acus*. Mallem igitur *Belone* legere, pro *Bellone*. SCHEFF. Scribe *Belone*. Βελόνη enim *acus*, ῥαφίς. MUNCK.

3 AEs THEBIS PRIMUS INVENTUM CONDIDIT] An, *ostendit*? Sed nihil muto. condidisse intelligi potest, admixtione terrae Cadmiae, ab eo ita dictae. SCHEFF. Quomodo? Conflare forte & expolire docuit. Nam & eam significationem admittit τὸ *condere*. Ita Josephus apud Justin. lib. XXXVI. 2. *Somniorum intelligentiam condidisse* dicitur, quod eam auxerit & expoliverit. Adde quae notavit Freinsh. ad Flor. lib. I. cap. 3. Sed rectius forte Cl. Schefferus: *Condidisse*, inquit, *intelligi potest admixtione terrae Cadmiae ab eo ita dictae.* Interpres tamen vetus Horatii à Sisypho primitus temperaturam aeris repertam tradit. Caeterum, quod primus aeris conflandi artificium apud Thebas invenerit Cadmus, factum inde existimat Cl. Tanaq. Faber ad Anacr. p. 114. ut apud Hesychium Κάδμος pro clypeo, hastâ & galea sumatur. Schol. Hom. ad Iliad. Υ. vers. 18. aes à nonnullis primum omnium inventum dici observat, & inde pro σιδήρῳ χαλκὸν usurpasse Homerum. Quod de Homero dicit verissimum est. Licet idem animadvertere ex quodam Hesychii loco, sed corrupto. Ταναητέι, inquit, χαλκῷ, τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ. Lege, Τανάηκεϊ. Est locus Hom. Iliad. H. 77. Confer Etym. in Χαλκός. Haec hactenus. Sed ex libro Heinsiano video virum illum correxisse *cudit*. MUNCK. AEre pro ferro usos esse Heroas antiquissimos disces ex Schol. Apoll. Rhodii I. 430. Heraclide Pontico in Alleg. Hom. pag. 451. & Servio ad I. AEn. 452. in primis e Pausania lib. III. cap. 3. pag. 210, 211. AEs in Euboea inventum dicitur. V. Spanh. ad Callim. H. Dian. 48. Idaei Dactyli primi aes & ferrum tractasse, ac temperasse in Creta dicuntur. Vid. Schol. Apoll. Rhod. I. 1129. & Meurs. lib. II. de Creta cap. 5. Pausanias lib. VIII. cap. 14. IX. 41. & X. 38. Rhoecum & Theodorum in insula Samo primos aeris, ejusque conflandi, & expoliendi artem invenisse docet. De quo Theodoro haec tradit Pausan. lib. III. cap. 12. p. 237. Πρῶτος σίδηρον εὗρε, καὶ ἀγάλματα ἀπ' αὐτοῦ πλάσαι. Σιδήρου κόλλησιν, *ferruminationem*, primus invenisse dicitur Glaucus Chius ab Herodoto I. 25.

4 SACUS JOVIS FILIUS] *Caeacus*, ut Polydorus de inventoribus rerum, quamvis ille *Caeaco* non aurum, sed argentum inventum tribuit, ut etiam *Cadmo* non aes sed aurum. MICYLL. Mallem *Eaclis*, ut est apud Plinium lib. VII. c. 56. & sic legisse video etiam Turnebum lib. XXI. Adversar. c. 9. SCHEFF. Turnebus Advers. lib. XXI. cap. 9. ex Plinio rescribit *Eaclis*. Plinii verba haec sunt lib. VII. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Athenienfis, ut alii, AEacus. Auri metalla & conflaturam Cadmus Phoenix ad Pangaeum montem: ut alii, Thoas & Eaclis in Panchaiâ.* Sed *AEacus* non *Eaclis* in Hygino esse reponendum docuit me Cassiodorus Var. IV. 34. *Primi dicuntur aurum AEacus, argentum Indus rex Scythiae reperisse.* MUNCK. Aurum Solis ex Hyperione & Thia nati filius dicitur a Schol. Pindari O. Isthm. V. 3. Plinius l. l. addit, de auri inventione agens, *Aut Sol Oceani filius, cui Gellius medicinae quoque inventionem ex melle adsignat.*

5 IN-

quae urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarum primum instituta sunt. [8] Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. [9] Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius [10] arma Junoni primus fecit, qui ob eam caussam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius [11] artem medici-

5 Indus rex in Scythia] *Lyncus* fortasse. MICYLL. Hoc *Indi* nomen mihi suspectum est. Mallem *Lydus* ex Aristotele. De quo & Polidorus lib. II. c. 19. *AEs conflare Aristoteles ait Lydum Scytham docuisse*, quae verba ex Plinio desumpta sunt. Quanquam Aristoteles de aere, non de argento loquatur. SCHEFF. Cl. Schefferus mallet *Lydus*, quod Plinius scribat, *AES conflare & temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse putat*. Apud nostrum cap. 259. rex quidam est Scythiae *Lyncus*. Nihil esse tamen mutandum liquet ex illis, quae è Cassiodoro adduxi. Confer Clement. I. Strom. p. 307. ed. Morell. MUNCK.

6 Quod Erichthonio] Ea, opinor, caussa est, cur invenisse dicatur apud Plinium. MUNCK.

7 Elide] Vide Cassiod. Var. III. 51. Sidon. Carm. IX. vers. 98. MUNCK.

8 Midas rex] An scribendum, *Midacritus*, ut est apud Plinium praedicto loco? SCHEFF. Clar. Schefferus ex Plinio *Midacritus* suspicatur scribendum. Valde dubito. Midas enim, non Midacritus, Cybeles filius est supr. cap. 191. Sed & heic mutare quicquam nos vetat Cassiodorus lib. III. 31. *AEs Ionos, Thessaliae rex, plumbum Midas regnator Phrygius repererunt.* MUNCK.

9 Arcades res div.] Quia hic populus dicitur antiquissimus. V. Serv. ad II. Georg. 342. Eust. ad Dionys. Perieg. 414. Schol. Apoll. Rh. IV. 264. Schol. Aristoph. Nub. 397. Lact. ad Statii IV. Theb. 275. Tzetz. & Meurs. ad Lycophr. 481. & apud eos Jupiter natus & educatus dicitur. V. Celeb. P. Burm. ad Ovid. II. M. 405. Ab aliis vero Cretenses res divinas invenisse dicuntur. Serv. ad III. AEn. 104. & Meurs. in Creta. IV. 2. Perseus apud Graecos primus Jovi Apesantio fecisse traditur a Pausania lib. II. cap. 15. p. 144.

10 Arma Junoni] Vitiose. Corrigendum est, *aram Junoni*. Vide supra c. 143. SCHEFF. Cogitavi aliquando *sacra*. Cap. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junonis sacra primus fecit.* Propius ad veterem scripturam accedit, quod divinabat Schefferus, *aram*. Cap. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit.* Barthius Comm. Stat. Tom. III. p. 1502. ad hunc locum ita commentatur. *Ἅρμα seu currum Junonis intelligi posse alibi ostendimus. Virgil. tamen intercedit AEneidos ipso initio, arma & currum Junonis simul celebrans.* Sed cesso dicere, quod verum est, locum, inquam, nullâ prorsus indigere correctione. Cassiodorus disertim Var. VII. 18. *Hoc* (opus armorum) *primum Phoroneus Junoni dicitur obtulisse, ut inventum suum numinis, ut putabant, auspicio consecraret.* Praeter Maronem & Cassiodorum vulgatam lectionem asserere etiam nummos veteres apud Ursinum in familiis Romanis, qui Junonem exhibent armis tectam clypeumque manu tenentem, docuit me Nob. Heinsius. MUNCK. Adde Serv. ad I. AEn. 20. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 285. Ἥρας δὲ ἱερὸν τὸ δόρυ νενόμισται, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς δόρατι στηρίζεται τὰ πλεῖστα. Praeterea non *Phoroneus*, sed Inachus Phoronei pater primus Junoni Argivae sacra fecisse dicitur a Pausania lib. II. c. 15. p. 144. Plutarchus Peirantem primum huic Junoni sacra instituisse dicit, teste Thoma Gale ad Apollodor. lib. II. cap. I. §. 3. Phoroneus ab Argivis ignem invenisse, non vero Prometheus, dicitur. V. Pausan. lib. II. cap. 19. p. 153.

11 Artem medicinam chirurgicam] Mihi glossa videtur illud *medicinam*. Eodem enim modo statim post usurpat *artem ocularium*. Et est nomen *artis* peculiariter quodammodo in usu de medicina. Vide Plinium. Quanquam & ibi scribatur *artem ocularium medicinam*, nihilo fortasse melius. SCHEFF. Vide Isidor. Orig. III. 9. Nostrum supra cap. 138. Alii dicerent, *medicinam chirurgicam*. omisso τῷ *artem*. Sed alterum defendit Sanct. Minervae lib. IV. Augustin. Confess. lib. IV. 3. *Vir sagax medicinae artis peritissimus.* Schol. German. Centauro: *Saturnus cum Jovem filium in Thraciâ quaereret cum Philyrâ Oceani filiâ in equum versus dicitur concubuisse, & ex Centaurum natum artis medicinae inventorem.* Nisi putas dixisse *ars medicinae* in recto casu, ut in Ophiucho, *Qui medicinae arte uteretur.* Vibius Sequester: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum AEsculapius arte medicinae reddidit vitae.* Firmicus E. P. R. *Textrinae artis magistra.* Solin. cap. XI. *Daedalus fabrae artis magister.* Malim legere, *fabricae artis*, ut vetus codex habuit, cujus excerpta penes me sunt. Non ignoro tamen satis

dicinam chirurgicam [1] ex herbis primus instituit. Apollo artem ocu-lariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius [2] clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductae interierant. Nam Athenienses caverant, [3] ne quis servus aut foemina artem medicinam disceret. Agnodice quaedam puella virgo concupivit medicinam discere, quae cum concupisset, [4] demptis capillis, habitu virili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam. quae cum artem didicisset, & foeminam [5] laborantem audisset, ab inferiore parte veniebat ad eam: [6] quae cum credere se noluisset, aestimans virum esse, illa tunica sublata, ostendebat se foeminam esse: & ita eas curabat. Quod cum vidissent medici, se ad foeminas non admitti, Agnodicen adcusare coeperunt, quod

rectè dici *fabra ars*. Ovid. VIII. Met. 159. *Daedalus ingenio fabrae celeberrimus artis.* *Fabrum* dixisse veteres quod esset perfectum, notavit Festus. Corrige ergo Glossas Isidori: *Fiabrum*, *perfectum*. lege, *fabrum*. Herbariae medicinae inventionem ei adsignat Galenus. Rectè ergo *ex herbis* addit Hyginus. MUNCK. *Medicina* & officinam medici, & medendi artem notat. V. Perizon. ad AElian. III. V. H. 7. Burm. ad Phaedr. I, 14.

1 Ex HERBIS] Haec enim erat antiqua medicina. Vid. Plin. lib. XXV. 2. Schol. Hom. Iliad. Λ. 845. Ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν. De Chirurgica Servius AEn. XII. 396. *Apud veteres medicina manibus magis tractata est, unde & chirurgia dicta.* Quibus herbis medicinam instituerit Chiron, docebit te Apulej. cap. 12. MUNCK. Chirurgicam vetustissimam ac potissimam medicinae olim fuisse partem docet Periz. ad AElian. III. 17. XI. 11. & inde Veteribus ἰατρὸς pro chirurgo. V. Soph. Ajac. 582. & ἰατρικὴ pro arte chirurgica. Herodot. III. 129. De AEsculapio, ceterisque medicinae inventoribus videndi G. Cuperus Harpocrat. pag. 79, 80. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 46. Plut. III. Sympos. Tom. II. pag. 647. Stanlei ad AEschyli Prometh. Vinct. 480. Vide quid de primis medicis proferat Jac. Palmerius in Inquisitione, an Medicina tempore Mythico in usu fuerit, quae legitur in Obs. Miscell. Vol. X. Tom. III. pag. 386. & seqq. Quocum confer Philostratum lib. III. cap. 44. de Apoll. Tyan.

2 CLINICEN REPERIT] Τελείαν ἰατρικὴν καὶ τοῖς ἑαυτῆς μέρεσι συμπεπληρωμένην, ut loquitur Galenus. Hinc *clinicus* medicus apud Martial. I. 31. IX. 97. Sed ecclesiastici scriptores, ut Hieron. epitaph. Fabiolae, & Cyprianus lib. IV. ep. 7. aliique, etiam aegros lecto affixos dixere clinicos. Festivè AEsculapium hunc *Deum clinicum* appellat in Apotheosi Prudentius pag. 220. edit. Gisel. quem vide in Comment. Caeterum clinicen Hippocrati tribuit Plin. lib. XXIX. 1. Confer Celsum praef. lib. I. MUNCK.

3 NE QUIS SERVUS] V. Spanh. ad Aristoph. Plut. 508.

4 DEMPTIS CAPILLIS] V. H. Junii Comment. de Coma. p. 498.

5 LABORANTEM AUDISSET, AB INFERIORE PARTE VENIEBAT AD EAM] Malè haec distinguuntur. *Tà ab inferiore parte* cum prioribus sunt conjungenda. Perizonius. Prava distinctio quantopere seducat interpretes, docuit me nuperrimè Priap. Carmen. 25. *Fur habeas poenam, licet indignere, feramque Propter olus, dicas, hoc ego? propter olus.* Quos versiculos, cum malè distincti legerentur antehac, non intellexit Scioppius. Vide tu Anthol. lib. IV. cap. XII. 88. MUNCK.

6 QUAE CUM CREDERE SE NOLUISSET] Puto apud nostrum olim fuisse, *quoi*, ut solebant veteres, pro *cui*. Quod non intellectum peperit errorem. SCHEFF. *Credere se ei.* Heinsius. MUNCK.

7 QUO] Pro *Quare*. MICYLL.

8 ET VALIDIUS] Mallem, *At validius.* SCHEFF.

9 COEPERUNT, QUARE *TUM] Rectè Barthius: *coeperunt. Quare tum*, nec est ulla hoc in loco lacuna. SCHEFF. Ita hunc locum, sublato asterisco post *τὸ quare*, distinxi cum Barthio. Sed pro *& validius* lege, *eo validius*, hoc est, vehemen-

quod dicerent eum glabrum esse & conruptorem earum, & illas simulare inbecillitatem. [7] Quo cum Areopagitae consedissent, Agnodicen damnare coeperunt. quibus Agnodice tunicam adlevavit, & se ostendit foeminam esse. [8] Et validius medici adcusare coeperunt. [9] Quare tum foeminae principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non estis, sed hostes: quia quae salutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienses legem emendarunt, ut ingenuae artem medicinam discerent. Perdix Daedali sororis filius & circinum & serram ex piscis spina reperit. Daedalus Eupalami filius deorum simulacra primus fecit. [10] Euhadnes, qui in Chaldaea de mari exisse dicitur, astrologiam interpretatus est. [11] Lydi surculis lanam fecerunt, [12] postea idem samen. * [13] Pan fistulae cantum primus invenit. In Sici-

mentius. Marcellin. lib. xv. *Vetita ex more humano validius cupiens.* Saepe ita Phaedrus. At per συγκοπὴν Horat. lib. I. Epist. 9. *Novit me validius ipso.* MUNCK.

10 EUHADNES] Liber Salmasii habebat in margine, Ὠάννης. De Oanne illo videndus Seldenus de Diis Syris Syntagm. II. cap. 3. MUNCK. AEgyptii primi fuere Astrologi. Schol. Apoll. Rh. IV. 262. Eust. ad Dionys. Perieg. 232. deinde Phoenices, in primis Sidonii. Vide Eumd. ad vs. 905. Ab AEgyptiis ad Graecos hanc artem primus transtulisse dicitur Eudoxus. V. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. §. 87. Scalig. ad Manilii vs. 17. Hujus artis inventum sibi vindicant Graeci, hinc Urania astrologiam invenisse dicitur a Schol. Apoll. Rh. III. I. Primus Endymion Lunae periodos invenisse, & huic philosophiae parti operam dedisse fertur. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 57. & Schol. Aristoph. Nub. 397. Quidquid sit, ante Eudoxum hujus philosophiae principia ac studia in Graecia exstitisse docet Salmas. Ex. Plin. pag. 462.

11 LYDI SURCULIS LANAM FECERUNT] Non est mihi dubium, quin scribendum sit, *lanam infecerunt.* Nam lanarum infectionem Lydis deberi, etiam ex Plinio est certum. Sed quid illud *surculis*? An deest quidpiam, nomen puta fruticis plantaeve, cujus surculis in hanc rem utebantur? Ita sane crediderunt, & apposuere asteriscum. Mihi videtur a prima manu fuisse, *Lydi Sardibus lanam infecerunt.* Non repugno tamen, si quis melius inveniat. Haec scripseram, cum eadem in mentem Turnebo etiam venisse video lib. XXI. Adv. c. 9. qui & mox pro *samen* emendandum putat *stamen*, credo, quod hic actum censeret de auctore staminis in tela. SCHEFF. Correxeram, *Sardibus lanam infecerunt* ex Plinianis hisce verbis: *AEgyptii textilia, inficere lanas Sardibus Lydi*; cum occupatum jam hunc locum vidi à Turnebo in Adversariorum libris. MUNCK. Lydiae mulieres artis textoriae dicuntur fuisse peritissimae. V. Eust. ad Dionys. Perieg. 839. & inde Arachne lanificii peritissima e Lydia fingitur oriunda. V. Lact. ad Statii XI. Theb. 391. Primus oves tondere, & vestem de lana conficere coepit Melus e genere Cinyrae regis Cypri. Serv. ad Ecl. VIII. 37. Juxta alios Pan. V. Servii locum, ut ex Cod. MS. profert Cl. Burm. ad I. Georg. 16. Isis, a Mercurio docta, prima prodidisse dicitur laneae vestis texturam. V. Salmas. ad Tertull. Pallium p. 212.

12 POSTEA IDEM SAMEN] Ita & Micyllus & Commelinus habent. Turnebus corrigit, *stamen.* quod malim, quam *semen*, ut cum Lugdunensi habet Clar. Schefferi editio. Nam frumentum & sementem apud Atticos Triptolemus, apud AEgyptios Isis monstravere, ut inter alios & Capella lib. II. nos docet. *Sabaei* restituerat in libro suo Scriverius. Caeterum pro *idem* reponendum omnino *iidem* vel *item.* MUNCK.

13 PAN FISTULA &c.] Non ille Mercurii & Penelopes, sed Διὸς καὶ Θύμβρεως, vel Ὕβρεως, ut alii malunt. Vide Schol. Hypoth. Pyth. Pindari. Tzetzes in Lycophron. p. 123. Ἕτερος δὲ Πὰν Διὸς καὶ Ὕβρεως. MUNCK. Apollodor. lib. I. pag. 13. Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Ὕβρεως. De re, quam de hoc Pane refert Apollod. dissentiunt veteres, alii enim a Glauco, alii ab ipso Jove Apollinem hanc

Sicilia frumentum Ceres prima invenit. [1] Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione: quod cum carne humana comites ejus vescerentur, ob crudelitatem incolae circa regionem diffugerunt; [2] tunc ille quia ex eorum * decesserat, [3] concha pertusa buccinavit, & pagum convocavit, testatique sunt, se mortuum sepulturae dare, nec consumere. Unde tuba [4] Tyrrhenum melos dicitur. [5] Quod exemplum hodie Romani servant: & cum aliquis decessit, tubi-

hanc artem didicisse tradunt. De Glauco v. Athenaeus lib. VII. cap. 12. pag. 296. A Jove oracula Apollinem accepisse docebunt loca, quae ad Nepotem II. 2, 7. & a Celeb. P. Burm. in Var. Lect. Servii ad III. AEn. 251. sunt citata. Sed ad rem. Plures fuisse Panes docet Schol. Theocriti Idyll. IV. 62. & de Panis, aut Panum parentibus parum constare docebunt, Schol. Theocriti Idyll. I. 3, 123. VII. 109. Serv. ad I. Georgic. 16. Tzetz. ad Lycophr. 772. Herodot. II. 145, 146. & Munck. ad fab. 224. Jam Euripides Iphig. in Taur. vs. 1126. fistulam vocat κάλαμον οὐρείου Πανὸς, nempe ejusdem, qui pastorum Deus est, de quo Lamb. ad Horat. I. 17, II. qui caprina facie, ac cruribus hircinis depingitur. V. Serv. ad Ecl. II. 31. Herodot. II. 46. Eust. ad Dionys. Perieg. 995. Schol. Aristoph. Ran. 232. qui Rheae dicitur πάρεδρος. V. Schol. Pind. O. Pyth. III. 139. & hinc idem, qui Sol habetur. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 88. A quo Pane igitur inventa sit fistula, non definio. In montibus a Terambo inventa dicitur Antonino lib. cap. XXII. Met. a Mercurio Σύριγξ μονοκάλαμος, a Sileno πολυκάλαμος, a Marsya κηρόδετος inventa dicitur, ut ex Athenaeo discimus lib. IV. cap. ult. p. 184.

1 TYRRHENUS HERCULIS F.] Hic a Pausan. lib. II. cap. 21. pag. 158. vocatur Herculis & Lydae mulieris filius, quam Omphalen fuisse docet ex Dionysio Halic. Cl. Kuhnius.

2 TUNC ILLE, QUIA EX EORUM] Barthius hunc locum ita censet emendandum: *tunc ille; quia ex eorum numero decesserat, concha*: Sed in emendatione ista nihil est, quod cum sequentibus cohaereat: & si decessit ipse, quare convocabat? Legendum mea sententia: *tunc ille, quom quis ex eorum numero decesserat*, hoc est, si quis fuerat defunctus & mortuus, tunc ipse dabat signum, & convocabat vicinos, ut viderent, non devorari eum, sed tradi sepulturae. SCHEFF. Barthius ad Stat. Tom. III. p. 505. legit: *Tunc ille, ubi qui ex eorum numero decesserant.* Schefferus: *Tunc ille, quum quis ex eorum numero decesserat.* Schefferi conjecturam praeferam. MUNCK.

3 CONCHA BUCCINAVIT] Κογχύλῃ ἐσάλπιζε. ἐπεὶ δὲ παρὰ Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπαύθη καὶ τῇ κογχύλῃ σαλπίζειν. MUNCK.

4 TYRRHENUM MELOS] Et σάλπιγξ Τυρσηνική Euripidi in Phoenissis. Ridiculè tubae inventionem tribuit Tirtaeo Horatii vetus commentator in Artem. Virgil. AEn. VIII. 526. *Tyrrhenusque tubae mugire per aethera clangor.* Vide ad eum versum Servium. Cum Servio faciunt Clemens I. Strom. p. 306. Pollux lib. IV. 11. & Plinius VII. 56. De Tyrrheno & Lydo quae Servius narrat ad lib. I. vers. 71. enotari merentur. *Consilium igitur*, inquit, *habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abstinerent à cibis, lusibusque vacarent: atque hac lascivia excogitaverunt talorum tesserarumque jactus pilaeque lusum, & tibiae modulationem, & concentum symphoniae tubarumque, quibus advocati cives facilius tolerarent jejunium.* Pro *advocati* in Servio procul dubio reponendum *avocati.* Hieron. lib. II. ep. 7. ed. Canis. *Sudans messor psalmis se avocat.* Apul. I. Met. *Fabulae festivitate nos avocavit.* Non dissimile vitium occupavit Cyprianum Tract. II. de habit. Virginum. *Hanc sectari salubre, & adversari ac negligere letale.* Repono, *at aversari.* Caeterum de talorum tesserarumque jactu diversum sentiunt Isidorus lib. XVIII. cap. 60. Herod. lib. I. Schol. Eurip. ad Orest. vers. 432. Stat tamen ab Hygino Tzetzes ad Lycophron. p. 198. Lactantius porro ad Stat. VI. Theb. vers. 404. *Meleum Tyrrhenorum imperatorem*, Plinius autem *Piseum Tyrrhenum* tubae aeneae facit inventorem. Sed in Statiano interprete pro *Meleus* rescribendum esse *Maleus* ex ipso disces ad lib. IV. vers. 224. De variis tubarum generibus vide Eustath. ad Iliad. Σ. Aliam tubae inventionis causam adsignat Isidor. lib. XVIII. 4. Etiam τειχοποιΐαν invene-

runt

tubicines cantant, & amici convocantur, teſtandi gratia, eum neque veneno, neque ferro interiiſſe. Cornicines autem claſſici invenerunt. Afri & AEgyptii primúm [6] fuſtibus dimicaverunt, poſtea Belus Neptuni filius gladio belligeratus eſt, [7] unde bellum eſt dictum.

CCLXXV.

runt Tyrrheni, unde τύῤῥεις dicta τὰ τείχη, ut annotat Tzetzes in Lycophron. pag. 117. ed. Steph. MUNCK. De talorum ac teſſerarum luſu agentis Servii a Munckero citati verba inluſtrat Herodotus I. 94. a quo diſſentit parum Athenaeus lib: I. cap. 14. & cap. 15. qui latius de primis aleae & talorum inventoribus diſputat, cui adde H. Junium II. Animadv. cap. 4. p. 87. & quos laudat Vir Eximius in Vanno Critica cap. VIII. pag. 269. De Tubarum inventoribus variae variorum ſunt ſententiae. Cum Servio & Polluce a Munckero citatis confer Athenaeum lib. IV. cap. ult. p. 184. Schol. Ariſtophan. Ran. 133. ſed & lege Cerdam ad Virg. VIII. AEn. 526. De Minerva tubae inventrice agit Potter. ad Lycophron. 915. Tria tubarum genera fuiſſe docet Schol. Sophoclis in Ajace vs. 17. εἰσὶ γὰρ Λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν Αἰγύπτιοι, εἰσὶ Τυῤῥηνικαί. πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυῤῥηνικὴν σάλπιγγα. Idem teſtatur Schol. Eurip. Phoeniſſ. 1386. ſed ibi Ἀρχίδας pro Ἀρχώνδας ſcribitur. Qui cum Scholiaſte Homeri Iliad. Σ. v. 219. docet, Veteres in bello Trojano nondum tuba fuiſſe uſos; Homerum itaque, & poſt eum Euripidem, ut in Troad. 1267. & Rheſo, 144, 989. & alibi per prolepſin de tuba feciſſe mentionem ſtatuendum. Amazonas tuba fuiſſe uſas contra Iſidorum docet P. Petitus de Amazonibus cap. 27. in fin. De tibiae, lyrae & tubae uſu in bello v. Plut. de Muſica Tom. II. p. 1140. & A. Gell. I. II. N. A. Sed de hiſce agendi hic non eſt locus. Ut autem Tubarum, ſic etiam *Tibiarum* varii feruntur eſſe inventores. Troezenii ajunt ab Ardalo Vulcani filio eſſe inventam. V. Pauſan. lib. II. cap. 31. p. 184. & Plut. de Muſica p. 1133. cum alii Thebanis alii Phrygibus id inventum tribuant. Vide quae dixi ad fab. 165.

5 QUOD EXEMPLUM] Haec pro adjectamentis habeo, uſque ad iſta verba, *Afri & AEgyptii.* Certe etiam quod additur de cornicibus, ineptum videtur. SCHEFF. Haec, ut & quae ſequuntur, uſque ad illa, *Afri & AEgyptii*, pro adjectamentis habet Clar. Schefferus. Non ita viſum fuit Victorio, qui Variorum lib. IX. cap. 14. illa, quae de Romanorum conſuetudine heic narrantur, adducit; nec Kirchmanno, qui itidem Fun. Rom. Lib. II. 4. hunc Hygini locum laudat MUNCK.

6 FUSTIBUS DIMICAVERUNT] Plinius: *Praelium Afri primum fecere contra AEgyptios fuſtibus, quos vocant phalangas.* Confer Diodor. lib. III. p. 183. Alardi Epiphyll. cap. XI. MUNCK.

7 UNDE BELLUM EST DICTUM] Pro Gloſſematis haec habet Barthius ad Stat. Tom. II. 889. Dubito nonnihil. Ecce enim eadem legas apud Caſſiodor. Var. I. 30. *Poſtea Belus ferreum gladium primus produxit, à quo & bellum placuit nominari.* Quae quiſque arma invenerit, docet Servius ad AEn. IX. 505. ubi inter alia habes: *Arcas gladium longiore lamina produxiſſe; Peleus primus machaeram inveniſſe narratur.* MUNCK. Ab Arcadibus, & in urbe Mantinea inventam eſſe arma tractandi artem docet Ephorus apud Athenaeum lib. IV. cap. 13. p. 154. Gladios longiore lamina primus invenit non Arcas ſed Lycaon Arcas, machaeram Peleus, & curvum gladium Perſeus, ut multi dixere. Pluribus de armorum inventoribus agit Servius ad IX. AEn. 505. Theſſalos lanceam inveniſſe dicit Schol. Eurip. Hippol. 221. Hellanicus Lemnios arma bellica primos fabricaſſe tradit apud Schol. Apoll. Rhodii lib. I. Argon. vs. 608. & Tzetzen ad Lycophron. vs. 462. hinc Vulcano ſacra Lemnos, in qua dicitur eſſe ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου, ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός. V. Schol. Soph. Philoct. vs. 796, & 982. cui adde Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 520. nam fabulam, unde Vulcano ſacra haec inſula ſit, ut docet Schol. Homeri Iliad. A. vs. 590. explicat Heraclides Ponticus in Allegor. Homeric. p. 446, 447.

Ad

CCLXXV. *Oppida qui quae condiderunt.*

[1] JOVIS in India Thebas Thebaidos, [2] nomine nutricis suae: quae Hecatompylae adpellantur, ideo quod centum portas habent. [3] Minerva in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine adpellavit. [4] Epaphus

Ad CAP. CCLXXV.

1 JOVIS IN INDIA THEBAS THEBAIDOS] Hic desunt pluscula. Nam Thebae portarum centum non est in India, sed AEgypto, quod ex Plinio est certum. Deinde, quomodo ex nomine nutricis diceretur Hecatompylae? imo reddit ipse aliam statim caussam ejus appellationis. Deest ergo nomen factum ex nomine nutricis. Id quod suspicor esse *Leucotheae*. Videndus est Plinius lib. v. c. 9. SCHEFF. Atqui AEgyptias has faciunt alii, & ab Osiride exstructas volunt. Hom. Iliad. I. 382. Θήβας Αἰγυπτίας appellat. Ad quem locum Scholiastes: Τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν. Hoc ex Strabonis lib. XVII. habet. Diodorus Lib. I. Τὰς δὲ Θήβας καὶ Διόσπολιν τὴν αὐτήν φασιν ὑπάρχειν. Euseb. Praep. p. 29. de Osiride: Κτίσαι τε πόλιν ἐν τῇ Θηβαΐδι Ἑκατόμπυλον, ἣν τινας μὲν Διὸς πόλιν, ἐνίους δὲ Θήβας προσειπεῖν. Thebais provincia AEgypti est. Marcellin. lib. XXII. p. 421. ed. Boxh. *Tres provincias AEgyptus fertur habuisse temporibus priscis, AEgyptum ipsam, & Thebaidam, & Libyam.* Liberat tamen à culpâ Hyginum Turnebus Adversf. XXI. 9. ubi superior AEgypti pars, quam Thebaida dictam apud Tzetzen in Hesiod. legi, quomodo etiam India dici potuerit, nos docet: & rectè *Thebaidos*, non *Thebaidas*, legit. Thebais contermina Indorum genti. Anonymus in descriptione orbis, quam Godofredus edidit cap. 18. de Alexandriâ. Ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ ἔχουσα Θηβαΐδος Ἰνδῶν γένος, καὶ λαμβάνουσα πάντα παρέχεται. Isidorus lib. XV. cap. I. Boeotias & AEgyptias Thebas eodem auctore extructas vult: quod legere haud memini usquam alibi. Confer Tzetzen in Hesiod. Ἔργ. qui pag. 49. edit. Heins. Thebas ternas enumerat, ut & Diaconus ad Scut. vers. 49. Servius ad AEn. IX. 697. Schol. Juvenal. ad Sat. XV. vers. 6. *Thebas trans AEgyptum dicitur Liber condidisse.* Nempe Bacchus idem est, qui Osiris. MUNCK. Plures fuere Thebae. Quatuor enumerat Schol. Lucani lib. VIII. vs. 852. Novem fuisse hujus nominis urbes adfirmant Stephanus Byzantinus de Urbib. & Pop. & Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 248. Caussam docet Salmasius de L. Hellen. pag. 362. Thebas vero hecatompylas fuisse Thebas AEgyptias docet idem Eustathius, & Thebas urbem AEgyptiorum, populi etiam antiquissimi, fuisse primam ac vetustissimam docent Critici ad Apoll. Rhod. IV. Arg. vs. 262. in qua prima regum AEgyptiorum sedes fuisse, & quam muro cinxisse Osiris, imo universa olim AEgyptus *Thebae* fuisse vocata traditur. Vide Is. Voss. ad Melae lib. I. cap. 9. lin. 106.

2 NOMINE NUTRICIS] Quaerit Schefferus, quomodo de nomine nutricis Hecatompylae sint dictae. Ego existimem Thebas eum velle dictas à nutrice, cui nomen *Thebe* fuerit. Sanè à Thebe dictas Thebas Tzetzes ad Lycophron. quanquam ibi eam non nutricem fuisse Jovis, sed à Jove constupratam narrat p. 180. ed. Stephan. Alii Jovis filiam fuisse volunt. Tzetzes ibidem: Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, μετὰ τὰ κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμα τοῦ (leg. τῇ) Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη. Ogygias autem Thebas esse AEgyptias ibidem idem docet Grammaticus, ut & Eustathius ad Dionys. p. 36. Caeterum eos, qui à filiâ Jovis Thebe dictam illam urbem tradiderunt, sequutus est Servius ad AEn. III. 466. *Jupiter quondam Thebae filiae duas columbas* &c. Ita omnino legendum, non *Hebae*, ut editum hactenus. Firmat eam lectionem efficaciter Silius extremo libro III. *Nam cui dona Jovis non divulgata per orbem, In gremio Thebes geminas sedisse columbas?* Quem locum nobis suggessit doctissimus Jacobus Perizonius, cui & emendatio illa venerat in mentem, quanquam τὸ *filiae* vel tollere mallet, vel mutare in *nutricis*. MUNCK. Rectè percepit Auctoris mentem Munckerus. Originem veram nominis *Thebes* tamen Boeoticae ignorant Mythographi. Sic Thebae Boeoticae sive Heptapylae, de quibus mox agit Hyginus, juxta Stephanum Byzantinum a Thebe Promethei filia, juxta alios a Thebe Asopi, & quidem Boeotii, & Meropes filia dictae sunt, vide Pausan. lib. II. cap. I. & cap. 5. Schol. Pindari Olymp. Od. VI. 144. ad Od. Nem. IV. vs. 36. ad O. Isthm. I. vs. I. A Thebe Zethi uxore dicit Apollodorus lib. III. pag. m. 179. Juxta alios *Thebae* istae a Cadmo Phoenice conditae nomen adeptae sunt a *Thebis AEgyptiis*. Vid. Schol. Eurip. Phoeniss. vs. 641. & Conon. Narrat. XXXVII. apud Photium pag. 446. Junio-

phus Jovis filius in AEgypto Memphim. Arcas Jovis filius in Arcadia [5] Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas. * [6] Eleusinus Mercurii filius Eleusinem. Dardanus Jovis filius [7] Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos. [8] Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quae septem portas [9] habuisse dicitur. Perseus Jovis filius [10] Perseida.

Juniores volunt a Phoenicia aut Hebraea voce notante arcam, i. e. navem instar arcae, qua Cadmus in Graeciam trajecerit. Consule Salmas. ad Solinum pag. 717. & Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 87. ubi & aliorum de hujus nominis origine sententias videbis.

3 Minerva in Chalcide Athenas] Illud *in Chalcide* non concoquo. Necesse est, ut absit quidpiam, quod nunc non excogito. Nam Chalcis alias nihil pertinet ad Athenas. Meursius in de Fort. Attica, citans hunc locum, legit *in Attide*. Forsan scripsit, *in Hellade*. Alterutrum horum certe hic scribendum est. SCHEFF. Scribo, *Atthide*. quod & Meursio esse visum in de Fort. Atticâ didici ex Schefferi notis in hunc locum. Apollodorus lib. III. *A filiâ suâ Atthide regionem cognominavit Cranaus.* Eadem habet Justin. lib. II. 5. Hieronymus Chron. *Cranaus indigena, ex cujus filiae Attidis nomine Attica nominata.* Hoc cum vero non benè convenire fortè videatur, cum ab Atthide non Attica, sed Atthis potius dicenda sit. Eustath. in Dionys. (vs. 623.) Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς. Τοῦτο μὲν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ &c. Tradunt tamen idem Strabo & Pausanias. Adde Tzetzen in Lycophron. p. 88. Sidon. carm. V. *Atthis mel, Phoenix palmas, Lacedaemon olivum.* Isidorus Lib. XV. I. in *Hellade* à Cecrope conditam tradit. quod idem est. Hellada enim propriè veram esse Graeciam volunt, quae nunc Attica, Acte prius dicta, ut loquitur Solinus cap. XII. MUNCK. Prius Actaea, deinde Attica dicta ab Atthide Cranai filia, de qua Pausan. lib. I. cap. 2. pag. 7. & de Atthide celeb. P. Burm. ad Ovid. I. M. 588.

4 Epaphus Memphim] Consule nostrum cap. 149. Apollod. Lib. II. p. 62. Clemens Strom. Lib. I. ejus urbis conditorem Apin facit. Sed ille idem, qui Epaphus. MUNCK.

5 Trapezunta] Suspicor & ante hoc vocabulum lacunam esse. Nam Pausanias & alii conditorem hujus urbis nominant Trapezum. SCHEFF. Ante hoc vocabulum intercidisse quaedam censet Cl. Schefferus. Non ego. Vide cap. 176. MUNCK.

6 Eleusinus] Mallem, *Eleusines*, ut habet Pausanias. SCHEFF. Cl. Schefferus, *Eleusines*. Sed vide notas ad cap. 147. ubi *Eleusinum* appellat oppidum. MUNCK.

7 Dardaniam] *Dardanum* appellat Servius ad AEn. VIII. 134. *Dardanumque*, inquit, *oppidum in regione Dardaniâ.* Sane Δάρδανον Diodorus quoque lib. IV. & V. vocat. Eustath. ad Iliad. β. pag. 267. Δαρδανία ἐστὶ τόπος τις. Δάρδανος πόλις. Nec aliter Stephanus docet. Sed Δαρδανίαν urbem appellant cum Hygino Hom. Schol. ad Iliad. Υ. vers. 215. Conon cap. 21. Tzetzes in Lycophron. p. 18. ut *Dardaniam* Hieron. Chronicis Euseb. Messala Corvinus Lib. de Progenie Augusti, & Isidor. Lib. XV. I. MUNCK. *Dardaniam* urbem adpellat etiam Schol. Euripidis in Oreste vs. 1392. Δαρδανία δὲ πόλις πλησίον τῆς Τροίας, ἀπὸ Δαρδάνου βασιλεύσαντος ἐκεῖσε. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 524. postquam insulam Samothracen *Dardaniam* esse dictam docet, addit ἐλέγετο δέ ποτε Δαρδανία διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωικοὺς τόπους. Hujus loci incolae *Dardani* vocantur, non *Dardanenses*. Idem ad vers. 1138. οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔθνος. οἱ μέντοι Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

8 Quae Cadmus] Illud *quae* delendum, quia huc est tractum ex sequentibus. SCHEFF. Illud *quae* ex sequentibus malè huc trajectum. Dele una cum asterisco. MUNCK.

9 Habuisse dicitur] Lege, *dicuntur*. nisi in praecedentibus mavis *Thebam heptapylam*. Apollod. lib. III. p. 145. Γαμεῖ δὲ Ζῆθος Θήβην, ἐξ ἧς ἡ πόλις Θῆβαι. Fuit illa Thebe nata ex Asopo & Metope Ladonis filia, ut vult Schol. Pind. ad Isthm. od. I. Dicta illa urbs etiam ἑνικῶς Θήβη, ut notum est ex Pindari & Euripidis Scholiastis, sicut Μυκήνη & Μυκῆναι. Hesiod. Asp. 49. Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ. Adde quae scripsit Eustath. ad Hom. Iliad. p. 373. Senec. OEdip. vers. 112. *Respicis terras, miseranda Theba.* Apulejus Graecatur Lib. III. Met. *Thebas heptapylos accessimus.* MUNCK. De re Spanh. ad Callim. H. Del. 87. Nec necesse est, ut cum Munckero legas *dicuntur*. Consule celeb. J. Perizon. ad Sanctii Minerv. lib. II. cap. IX. §. 4.

10 Perseida] Nullum invenio oppidum eo nomine, nisi in Macedoniâ apud Liv. lib. XXXIX. cap. 54. A Perse filio hujus Persei dictos esse Persas quidam voluere. Vide Eustath. in Dionys. pag. 131. Suspicor tamen scribendum *Persida.*

da. Caſtor & Pollux Jovis filii [1] Dioſcorida. Medus AEgei & Medeae filius [2] in Ecbatanis Medam. [3] Nilus Solis filius Carmentum. * Liber in India [4] Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia [5] Ephyren, quam poſtea Corinthum adpellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. [6] Cinyras Paphi filius filiae ſuae nomine Smyrnam. [7] Perſeus Jovis filius Mycenas. Semiramis Dercetis filia [8] in Syria Babylonem.

CCLXXVI.

ſida. Sanè à Perſeo dicta *Perſis*, ut idem Scholiaſtes notavit. p. 27. Forte & oppidum aliquod idem, quod tota regio, habuit olim nomen. Perſeis Macedonica à Perſeo dicta eſt non Jovis, ſed Philippi filio. MUNCK.

1 DIOSCORIDA] Mallem, *Dioſcoriadem.* Sic enim habent Strabo atque Stephanus. SCHEFF. *Dioſcorum* appellat commentator barbarus barbari libelli Ovidii vetulae. Cl. Schefferus ex Stephano & Strabone emendat *Dioſcoriada.* Iſidorus Lib. XV. I. *Dioſcoriam* dicit. unde fecerim *Dioſcoridam* vel, quod verius forſan, *Dioſcoriadam*, terminatione Latinâ. *Dioſcorias* illa urbs etiam à Solino nominatur cap. 25. & à Caſtoris & Pollucis aurigis condita dicitur. Aurigae illi fuerunt Rhecas & Amphiſtratus. Vide Euſtath. ad Dionyſ. p. 92. Amphitus & Telchius ſunt Ammiano, apud quem iſta invenio lib. XXII. p. 389. ed. Boxh. *Dioſcurias nunc uſque nota; cujus auctores Amphitus & Telchius Spartani traduntur, aurigae Caſtoris & Pollucis, à quibus Heniochorum natio eſt inſtituta.* MUNCK. Lege *Dioſcoriadam* ſive *Dioſcuriadam.* conſule Cellarii Geographiam Antiquam lib. III. cap. IX. §. 17.

2 IN ECBATANIS MEDAM] Nimis etiam haec corrupta ſunt. Nullam urbem Medam reperio. Praeterea Ecbatana non eſt regio, ſed urbs, & caput Mediae, quod vel ex Curtii lib. V. c. 8. notum. Itaque illud *Ecbatanis* habeo ſuſpectum. Mox pro *Medam* ſcribo *Mediam.* De Media à Medo, ſive Medeae, ſive alterius filio appellata ſcriptores fere conveniunt. Illud annotatione dignum, quod in titulo promittantur conditores oppidorum; & quae hactenus memorata ſunt, oppida fuere. An & oppidum eſt Mediae regionis, cujus nomen cum ipſa commune? Num vitium hujus loci majus, & nonnulla deſunt? SCHEFF. *Mediam* rectè Cl. Schefferus. Sed cur dubitaret, an urbs regioni cognominis inveniretur, cauſa non erat. *Medeam* appellat eam Juſtinus lib. XLII. 3. *Mediam* Iſidorus Orig. lib. IX. cap. 2. & lib. XV. cap. 1. *Medus autem AEgei filius Mediam conſtruxit: unde & regio ejus Mediae nomen ſortita eſt.* Adde notas noſtras ad cap. 27. MUNCK.

3 NILUS SOLIS FILIUS CARMENTUM] Foediſſime haec omnia ſunt depravata, vitio librariorum. Nullus Nilus eſt Solis filius, nullum oppidum Carmentum. An ſcripſit noſter *Camirus ſolis filius Camirum*? SCHEFF. Suſpicatur ſcribendum Cl. Schefferus, *Camirus Solis filius Camirum.* Quam conjecturam mirificè confirmant, quae Natalis ſcribit lib. V. cap. 17. *Ea inſula*, inquit, *dicta eſt poſtea Tripolis, quia tres Rhodi & Solis filii, Lindus videlicet, Camirus, Ialyſus nomina urbibus à ſe conditis dederunt.* Putes reſpexiſſe Pindarum Olymp. VII. qui tamen illos tres non filios Solis, ſed nepotes facit. Editi nimirum hi tres erant Cercapho Solis filio, ut & Diodorus memorat lib. V. p. 329. Ceterum interim Camirum oppidum à Camiro conditum, ut loco modo laudato etiam Pindarus tradit. Natalis, ut opportunè, dum haec ſcribo in mentem venit, hauſit ſua ex Tzetz. in Lycophron. p. 149. ed. Steph. Λίνδος γὰρ καὶ Ἰήλυσος καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος. leg. Ῥόδης τοῦ Ποσειδῶνος. Niſi & ille ἐγγόνους pro nepotibus poſuit. *Rhoden* appellat quoque Hom. Schol. ad Odyſſ. P. vers. 208. Scribendum ergo *Rhodes* apud Natalem. MUNCK. De hac urbe Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 504. Qui tamen errat, docens urbem Camirum a Graecis per ι, Herois vero nomen per Diphthongum ει ſcribi. Ipſe Herodotus nos aliud docet lib. I. cap. 144. αἱ πέντε πόλιες, Λίνδος, καὶ Ἰηλυσός τε καὶ ΚΑΜΕΙΡΟΣ καὶ Κῶς τε καὶ Κνίδος. Hunc errorem ex aliis etiam auctoribus jam detexit Cellarius lib. III. Geogr. Ant. cap. II. §. 35. De hac urbe, & heroe plura Meurſius lib. I. in Rhodi deſcriptione cap. 4, 5, 6, 7, 9. 10. & alibi.

4 HAMMONEM] De Hammoniis & urbe *Hammone* vide Herodotum l. II. c. 42. & lib. III. c. 25. & ſeqq. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 211. & Cellarii Geograph. Antiqu. lib. IV. cap. II. §. 11. De Deo Hammone egimus ad fab. 133.

5 EPHYREN] Scribe *Ephyraean* cum Pauſania in Corinthiacis. SCHEFF. *Ephyraeam* corrigit Cl. Schefferus, quod ita Pauſanias habeat. Nihil opus erat. Vide quae notavi ad cap. 221. Quibus addo, quae Hom. Scholiaſtes habet ad Iliad. N. 301. Ἰστέον ὅτι Ἐφύραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. Τρίτη δὲ τῆς Ἤλιδος. Schol. Pind. ad

Nem.

CCLXXVI. *Insulae maximae.*

Mauritania posita ad solis occasum in circuitu stadia LXXVI. AEgyptus in sole & austro posita, [9] quam Nilus circumlavat, circuitu stadia * [10] Sicilia in triscelo posita, circuitu stadia [1] XXXDLXX.

Nem. od. 7. Τέσσαρας δὲ ἀνακεχάφὶ τὰς Ἐφύρας. πρώτην μὲν τὴν αὐτῆς Κόρινθον ὀνομασθεῖσαν. ἑτέραν δὲ, τὴν περὶ Θεσσαλίαν. Τρίτην δὲ περὶ Μῆλιν, ἧς Ἱππίας μνημονεύει. Τετάρτην τὴν ἐν Θεσπρωτοῖς. Scrib. Ἦλιν pro Μῆλιν. Vell. I. 3. *Corinthum, quae antea fuerat Ephyre.* Hieronymus Chron. *Ephyra, quae nunc Corinthus à Sisypho est.* Adde Gell. lib. XIV. cap. 6. Corinthus autem dicta postea à rege Corintho, teste Heraclid. περὶ πολ. *Ephyraea* apud Pausaniam, ut rectè observavit Sylburgius, regionis est nomen, non urbis. Urbs *Ephyre* dicitur Straboni, Stephano, aliisque, quos jam laudavi. Caeterum *Ephyren* urbis hujus auctorem alii non Oceani, sed Epimethei faciunt filiam. Vide Schol. Apollon. IV. 1212. Stephani verba sunt: Ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος, τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. Videtur corrigendum ex Apolloniano Scholiast. Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος &c. Eumelus illam Ephyren Epimethei uxorem facit. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 219. Ἐκαλεῖτο δέ φασι ποτὲ καὶ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς Ἡρωΐνης. MUNCK.

6 Cynaras Paphi filius] Legendum puto, *Cinyras.* Cinyrae profecto filia fuit Myrrha. Porro Myrrha & Smyrna idem. Inde Smyrnium herba, quia refert Myrrhae odorem. Et nôster supra c. 58. scribit *Smyrna*, ubi alii *Myrrha*, quae proinde scriptura ibi videtur servanda. SCHEFF. Ita rescripsi pro *Cynaras*, ex Ovid. X. Met. vers. 297. & nostro supra cap. 58. Κινύρας enim Graecis est. MUNCK.

7 Perseus Jovis filius Mycenas] Consule Pausan. lib. II. cap. 15. p. 144. Tzetzen ad Lycophron. 838. Interpr. ad Strabon. lib. VIII. pag. 579. A Myceneo Spartonis filio Mycenas conditas docet Schol. Euripidis in Oreste 1248. Schol. vero Homeri Iliad. B. 569. a Mycene nomen habere *Mycenas* tradit. Consule tu Lector Pausan. lib. II. cap. 16. pag. 146. & Hygino adsentieris, qui sequitur etiam Apollodorum lib. II. cap. IV. §. 4. A Cyclopibus urbis muros esse ductos refert Schol. Euripidis in Oreste vs. 966. Imo & Pausanias l. l. pag. 147. Quae fabula quomodo intelligenda sit, docebunt Servius ad VI. AEn. 630. Schol. Homeri Iliad. B. 559. Lactant. ad Statii I. Thebaid. 251, 630. & Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. 763. & ita Tirynthis urbis moenia exstruxisse Cyclopas credidit vetustas, quorum ingentis magnitudinis lapides refert Pausanias lib. II. cap. 25. p. 169. Homerus *Argos* & *Mycenas* distinguit, quem sequitur Sophocles in Electra 1488. quae post Homeri tamen tempora pro iisdem sumi consuerunt. Consule Schol. Soph. ad ejusdem dramatis vs. 4. & Strabon. lib. VIII. p. 579. Homerum imitatur Horatius lib. I. Od. VII. vs. 9. *Aptum dicet equis Argos, ditesque Mycenas.* ubi τὸ *dites* exprimit Homericum πολυχρύσυς. Vide Schol. Soph. Electr. vs. 9.

8 In Syria] Hoc est, Assyriâ. Vide Leonem Allatium in Eustath. Hexaem. p. 7. Et Eustath. in Dionys. pag. 102. ed. Steph. Contra *Assyria nardus* pro *Syria* ab Horatio dicitur lib. II. Od. XI. MUNCK. Consule de hac urbe, ejusque conditore Salmas. Exercitat. Plinian. pag. 866, 867. Et Jac. Perizon. in Origin. Babylonicis cap. VII. pag. 91. hinc vero Semiramis Syra vocatur a Plutarcho in Amatorio Tom. II. pag. 753. ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριψ. De hac Semiramide Scheffer. ad AElian. lib. VII. V. H. cap. I.

Ad CAP. CCLXXVI.

9 Quam Nilus circumlavat] Capella Lib. VI. *Cujus* (AEgypti) *inferiorem situm Nilus dextra laevaque divisus amplectitur, ut AEgyptum Nili possis vocare insulam.* Eustath. in Dionys. p. 34. Ἐς τοσῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥστε καὶ ποταμία νῆσος παρά τισιν λέγεται. MUNCK.

10 Sicilia in triscelo posita] Quid hic est *triscelum*? Τρισκελὴς apud Graecos, quod tria habet crura. Num usurpavit noster pro tripleuro, aut trigono, id est eo, quod tria habet latera, vel tres angulos? Vulgo triquetram positionem ejus esse dixerunt. SCHEFF. Memini hoc vocabulum etiam alibi legisse. Sed locus mihi excidit. Isidorus Orig. XX. 4. *Τελεσκελεῖς Graecè, Latinè tripedes dicuntur.* An *Triscelum* ergo pro trigono posuit? Possis parvâ mutatione rescribere *triquetro.* Servius ad AEn. I. 200. *Latinè Triquetra dicitur.* Lucret. I. *Insula quae triquetris terrarum gessit in oris.* Aliter *Deltoton* eam positionem appellarunt. Vide nostr. Astron.

[1] XXXDLXX. * Sardinia in circuitu ſtadia XCCI. Creta in [2] longitudine * & oppida utraque parte centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC. Cyprus poſita eſt inter AEgyptum & Africam, ſimilis ſcuto Gallico, * circuitu ſtadia XLIC. [3] Rhodos in rotundo poſita, circuitu ſtadia XXC. Euboea conſimilis arcui circuitu ſtadia XXCC. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia XXC. Sicyon ager bonus, circuitu ſtadia mille centum. [4] Tenedos inſula contra Ilium circuitu ſtadia MCC. [5] Corſica, ager peſſimus, [6] circuitu ſtadia MCXX. [7] Cyclades inſulae ſunt

II. 19. Nihil tamen muto. Ampl. Spanhemius in de Nummorum praeſtantiâ pag. 144. *Vulgo in nummis urbium Siciliae tria crura notum regionis inſigne ſolent denotare.* Quo accedit, quod latera etiam σκέλη vocent Graeci. Theo in Aratum p. 31. Τὸ δὲ δέλτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον. Caeterum ambitus Siciliae ex Diodori ſententiâ eſt ſtadiorum ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα. Apud Solinum cap. XI. *Ambitum claudit tribus ſtadiorum millibus.* MUNCK.

1 XXXDLXX] Numerum hunc cum ſequentibus habeo ſuſpectos. Doceant nos, qui veterem numerorum ſcribendorum rationem tenent. SCHEFF.

2 LONGITUDINE * ET OPPIDA] Haec non mutila, ſed trajecta ſunt, & ſic conſtituenda: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.* SCHEFF. Haec non mutila ſed trajecta cenſet Cl. Schefferus, & ita conſtituit: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.* MUNCK.

3 RHODOS &c.] Errare heic Hyginum oſtendit Meurſius in Rhod. lib. I. cap. 10. MUNCK.

4 TENEDOS INSULA] *Tenos.* MICYLL. Servius ad AEn. II. 21. *Tenedos inſula eſt contra Ilium, quae ante Leucophrys dicta eſt.* Idem Diodorus extremo libro quinto & Euſtath. ad Iliad. β. p. 233. referunt. Adde quae notavi ad cap. 108. Perperam Cycladum unam facit Cragius, dum vertit Heracliden περὶ πολ. Heſych. Τένεδος, πόλις Τρωϊκὴ ἢ νῆσος. Τέλεδον à quibuſdam dictam notat Hom. Schol. ad Iliad. N. 33. MUNCK.

5 CORSICA AGER PESSIMUS] Catal. Pith. lib. I. *Barbara praeruptis incluſa eſt Corſica ſaxis, Horrida deſertis undique vaſta locis.* Dionyſius tamen ἐπήρατον appellat. Σαρδὼ τ' εὐρυβάτην, καὶ εἰν ἁλὶ ἐπήρατον Κύρνον. Etiam *Corſis* dicta haec inſula. Priſcian. Perieg. *Cernuntur littora Cyrni, Corſida quam pariter geminato nomine dicunt.* Confer Euſtath. in Dionyſ. pag. 65. De Sardiniâ, Cretê, Cypro & Rhodo conſule Georg. Agathem. à Clariſſimo Tennullio, amico noſtro, nuper editi cap. 5. qui de ſitu & ſpatio earum quaedam non aſpernanda habet, ſed multum ab Hyginianis abeuntia. MUNCK.

6 CIRCUITU STADIA MCXX] Capella Lib. VI. *Circuitus ejus omnis diſtenditur millibus trecentis viginti quinque paſſuum.* Confer AEthici Coſmograph. ſub finem. MUNCK.

7 CYCLADAS] *Ideo ſic appellatas, quod omnes ambiunt Delon patriam deorum inſignem*, ut ait Marcellin. Lib. XXII. MUNCK. Adde Serv. ad. III. AEn. 126. Lact. ad Statii II. Achill. 193. Schol. Ariſtoph. Equit. 170. & Spanh. ad Callim. H. Del. 3.

8 MICOS] *Myconos.* MICYLL. Plinio eſt *Miconos*, item Pomponio Melae, qui & pro *Tenedos* habent *Tenos.* SCHEFF.

9 MICOS, TENEDOS, TARDOS] Optime ex Strabone emendat Micyllus, *Myconos*, *Tenos*, *Paros.* Vide Strabonem lib. X. p. 550. edit. Xylandri. Firmat hanc emendationem Ovid. Heroid. XX. *Et jam tranſieram Myconon, jam Tenon & Andron, Inque meis oculis candida Delos erat.* Et Schol. Apollon. ad lib. I. vers. 1300. Τήνος. Ἡρακλῆς ἀνεῖλε ὕστερον περὶ Τῆνον τὴν νῆσον, ἣ παράκειται Δήλῳ. Vellejus Lib. I. 4. *Multaſque in AEgaeo Icarioque occupavere inſulas; Samum, Chium, Andrum, Tenum, Pharum, Delum, aliaſque ignobiles.* An *Parum* ſcribendum pro *Pharum*? Sed Ampelius cap. 6. qui duodecim Cycladas cum Euſtathio in Dionyſ. p. 75. numerat, utramque *Paron* & *Pharon* inter eas recenſet. Quod autem *Tenedos* inter Cycladas ab Iſidoro lib. XIV. 6. Ampelio cap. 6. & Oroſio Lib. I. recenſeatur, nihil me movet, qui ſaepicule id genus ſcriptores ἀνιστορησίᾳ peccare non neſciam. MUNCK. Pro *Micos* Celeb. P. Weſſeling. ad Antonini Itinerar. p. 523. legit *Icos.*

10 GYARUS, TARDOS] *Paros.* MICYLL. Pro *Tardos*, quod eſt nihili, ſcribendum *Paros* videtur. At Gyarus non eſt inter Cycladas, ſed Sporadas, ſi Melam audimus: Neque aliter facit Plinius. An ſcribendum *Syrus*? SCHEFF. Cl. Schefferus *Syrus* mallet, quod à Mela & Pli-

sunt novem, id est Andros, [8] [9] Micos, Delos, Tenedos, Naxos, Seriphus, [10] Gyarus, Tardos, [11] Rhene.

CCLXXVII. *Rerum inventores primi.*

[12] PARCAE Clotho, Lachesis, Atropos, invenerunt literas graecas septem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quae cum volant, literas exprimunt. [13] Palamedes autem Nauplii filius invenit aeque [14] literas undecim: * [15] Simonides literas aeque

Plinio inter Sporadas numeretur Gyarus. Sed Artemidorus apud Strabonem Lib. x. etiam Cycladibus *Gyarum* accenset, ut & Ampelius exscriptor Veterum. MUNCK.

11 RHENE] *Rheniam* vocat Strabo lib. x. MICYLL. Micyllus *Rhenia*. Nihil est necesse. Vide Pompon. lib. II. cap. 7. MUNCK. Thucyd. lib. I. cap. 13. lin. 97. de Polycrate Sami tyranno dicit καὶ Ῥήνειαν ἑλὼν ἀνέθηκε τῷ Δηλίῳ. ubi Schol. μία τῶν Κυκλάδων ἡ Ῥήνεια. De qua Interpr. ad Strabon. lib. x. p. 744. Nihilominus cum Munckero nihil muto.

Ad CAP. CCLXXVII.

12 PARCAE] Cur literarum inventio illis tribuatur, causam reddit Vossius Lib. de quatuor artibus popularibus cap. 2. MUNCK. Juxta Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 593. *Alpha* litera prima ante ceteras inventa dicitur, & ideo hoc nomine insignita, nam ἀλφαίνειν notat *invenire*, & ἀλφὴ, *honorem*. Ptolem. Hephaestio. lib. v. apud Photium pag. 486. hanc literam omnibus esse ab Hercule praepositam in honorem Alphei fluvii docet. Ubi & de aliis literis nonnulla videri possunt. Boeotii dicunt, Cadmum hanc literam ceteris praeposuisse, quia ἄλφα *bovem* linguâ Phoenicum notat. Plutarch. Symposiac. lib. IX. Quaest. 3.

13 PALAMEDES UNDECIM] Tacitus XI. Annal. *sexdecim* fuisse ait. Vide Voss. Art. Grammat. lib. I. cap. 10. Scholiasten Eurip. si audimus ad Orest. vers. 432. *Septendecim* scribamus oportet. Οὗτος, inquit, ὁ Παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ιζ γράμματα μήπω τότε ὄντα. Sed pro ιζ non malè ις reponit Vossius. Nam sexdecim cum Tacito ei etiam attribuit Tzetzes Chil. v. 28. MUNCK. De Palamede Schol. Aristoph. Ran. 1499. Schol. & Stanlei. ad AEschyli Prom. V. 458, 459. De literis a Palamede inventis Plut. Symposiac. IX. Quaest. 3. Tom. II. p. 738. & Casaub. ad Suetonii Claudium cap. 41. & quomodo literas invenerit Palamedes, Philostrat. cap. x. Heroic. §. 3. qui docet nondum bello Trojano literas fuisse inventas, ut & cap. II. Heroic. §. 14. Invenit Palamedes & tesseras juxta Pausan. lib. II. c. 20. p. 155. οἱ δὴ (Τύχῃ) Παλαμήδης κύβους εὑρὼν ἀνέθηκεν ἐς τοῦτον τὸν ναόν. Pluraque alia, de quibus agit idem Philostratus cap. x. Heroic. §. I.

14 LITERAS UNDECIM] Mallet Vossius in de Arte Grammatica legere *sexdecim*. SCHEFF.

15 SIMONIDES LITERAS AEQUE QUATUOR Ω. Ε. Ζ. Φ.] Alii ω, η, ζ, ψ. MICYLL. An haec sana sint, valdè dubito. Maximus Victorinus in Corpore Vett. Gram. p. 1944. *Post eum Simonidem Elegum totidem v. ζ. o. θ.* Vide apud illum reliqua. Plinium audiamus lib. VII. cap. 56. *Literas semper arbitror Assyrias fuisse; sed alii apud AEgyptios à Mercurio, ut Gellius; alii apud Syros repertas volunt; utique in Graeciam intulisse è Phoenice Cadmum sedecim numero: Quibus Palamedem Trojano bello adjecisse quatuor hac figurâ. Θ. Ξ. Φ. Χ. totidem post eum Simonidem Melicum Ζ. Η. Ψ. Ω.* Patet, opinor, hinc in Victorino scribendum esse *Melicum*. Phaedrus lib. IV. cap. 21. *Simonides qui scripsit egregium melos.* Non enim *Elegum* dicere voluisse Simonidem arbitror propterea quod threnos, sive naenias optimè scripserit. Nam ἔλεγος *est luctus & lamentatio*, ut ait Horat. Scholiastes ad Artem. Unde *Elegum* pro misero dixit Abbo. & *Elegiam moestam* Auson. Parental. 29. Stobaeus Sermon. II. pag. 32. Σιμωνίδης ὁ μελοποιός. Suidas: διαφέρετε πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν. Schol. recent. Pind. ad Olymp. 2. Σιμωνίδης ὁ λυρικός. Schol. Horat. ad lib. II. od. 2. *Simonides Graecus poëta Lyricus.* Marcellin. lib. XIV. *Ut enim Simonides Lyricus docet, beatè perfecta ratione victuro ante alia patriam esse convenit gloriosam.* Confer Isidor. lib. I. cap. 38. Minutius Felix: *Quid Simonidis Melici nonne admiranda omnibus & sectanda cunctatio?* Servius de Palamede ad AEn. II. 81. *Secundum quosdam ipse reperit literas. quae res si forte sit dubia, tamen certum est Θ. Φ. X. ab hoc inventos cum aspiratione.* Adde quartam ξ ex Plinio. Tzetzes inter alias literas vocales longas à Simoni-

aeque quatuor ω. ε. ζ. φ. [1] Epicharmus Siculus literas duas π. & ψ. Has autem Graecas [2] Mercurius in AEgyptum primus detulisse dicitur, [3] ex AEgypto Cadmus in Graeciam, quas [4] Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater ejus [5] Carmenta in Latinas commutavit [6] num. xv. * Apollo in cithara caeteras adjecit: idem Mercurius & palaestram mortales primus docuit. [7] Ceres fruges serere, boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit. qui cum [8] sevisset, & sus, [9] id est porcus, quod seve-

monide inventas refert Η & Ω. Existimem ergo in Hygino, ut ei cum Plinio & Tzetze conveniat, pro ε reponendum η. MUNCK. Literam ζ invenisse dicitur Zetes Calai frater ab Auctore Etymol. M. ut docet Celeb. P. Burm. Cat. Arg. in *Zetes*.

1 Epicharmus Siculus litteras duas, Π et Ψ] Alii Θ & Χ. MICYLL. Pro Π puto scribendum, Ξ, ita conveniret Tzetzes, quanquam ipse addat tertium Ζ. SCHEFF. Plinius: *Aristoteles duas ab Epicharmo additas* Θ. Χ. *quam à Palamede, mavult.* Videtur ergo etiam corrigendus Hyginus ex Plinio. Tzetzes tres duplices ei tribuit Ζ. Ξ. Ψ. MUNCK. Celeb. J. Perizonius Plinium erraffe, & Φ & Χ inventa esse ab Epicharmo putat ad AElian. II. V. H. 34. De ipso hoc viro egere Theocritus Idyll. XVII. & Menagius ad Diogen. Laert. III. 9, 10. VIII. 78.

2 Mercurius] Apollodorus Atheniensis apud Hom. Scholiasten ad Odyss. ψ. 198. Τέσσαρα μέγιστα γράμματα invenisse Mercurium narrat. MUNCK.

3 Ex AEgypto Cadmus in Graeciam] E Phoenicia in Graeciam literas a Cadmo translatas esse statuunt. Nam Cadmus creditur fuisse Phoenix. Vide Herodot. lib. II. cap. 49. Pausan. lib. VII. pag. 494. Eurip. Phoeniss. vs. 6. Lact. ad Statii II. Theb. 73. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 907. Salm. de L. Hell. pag. 416. qui & hinc litteras φοινίκια γράμματα dictas docet. adde Plut. lib. IX. Symposiac. Quaest. 3. & Celeb. P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. pag. 190. in primis vero Conon. Narrat. 37. apud Photium pag. 444, 445. Mox cum Munckero scribendum puto *numero* XVI. Plutarch. Symposiac. l. l. τὰ δὲ δὴ πρῶτα καὶ φοινίκεια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις ἢ τετρὰς γενομένη παρέχε. Vide Menag. ad Diogen. Laert. lib. VII. Sect. 56. & Cuper. Apoth. Homer. pag. 40, 41. Antiquiores Graeci Phoeniciis literis habuisse dicuntur, quas Pelasgicas vocabant, de quibus J. Palmerius lib. I. Graec. Antiqu. cap. 9.

4 Euandrus p. e. A. in It. t.] Has doctus ab Hercule, ut Juba apud Plutarchum Quaest. Rom. Tom. II. pag. 278. γράμματα τοὺς περὶ Εὔανδρον ἐδίδαξεν Ἡρακλῆς, ὡς Ἰόβας ἱστόρηκε.

5 Carmenta] Ovidio, Servio, Virgilio, Capellae & Solino est *Carmentis*, ut Καρμέντις Straboni. Nicostrata erat nomen ejus κύριον. Carmentem autem dictam ajunt, quia carminibus vaticinabatur, ut placet Servio ad AEn. VIII. 51. Sed alii, quod, ut fatidica, careat mente. Rectius illi forte, qui à Carmenis ejus nomen deducunt. Erant autem Carmenae Deae, quae primae scirent hominem natum, eique canerent futura; de quibus Varro consulendus. Mercurii quidam filiam faciunt apud Servium, ad modo laudati libri vers. 130. Alii ex Mercurio peperisse eam Euandrum tradidere. In antiquis versibus de repertoribus literarum apud Crinit. Lib. XVII. de honest. Discipl. *Mente Phoenices sagaci literas condiderunt Atticas: Quas Latini scriptitarunt, edidit Nicostrata.* MUNCK. Janus Graecus ex Perrhaebia oriundus dicitur Italorum linguam & mores mutasse. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 269. De nomine *Carmentae* latissime disputat idem pag. 278. eamdem & Themidem fuisse inter alia docens.

6 Numero xv.] Si in tot Latinas eas commutavit, quot in Graeciam attulit Cadmus, scribendum est XVI. Marius Victorinus Lib. I. *Repertores literarum Cadmus ex Phoenice in Graeciam, & Euander ad nos transtulerunt a, b, c, d, e, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, literas numero* XVI. Adde Mekerchum in de pronunciatione Linguae Graecae cap. 12. Voss. Gram. Art. lib. I. cap. 10. & 25. MUNCK.

7 Ceres fruges serere] Duo verba postrema puto expungenda, quia huc tracta sunt ex versu sequenti. SCHEFF. Δὶς τὸ αὐτὸ cum stultè dicatur, scribe, ut Clar. Schefferus voluit, *Ceres boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit.* MUNCK.

8 Sevisset] Ita rectè Lugdunensis & Schefferi editio. Perperam caeterae *servisset*. Si nihil aliud, certe illud *severat*, quod sequitur statim, ita esse rescribendum nos doceret. Aliud, judice

ſeverat, effodiſſet, ſuem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput ejus poſitis, eidem Cereri inmolavit. Inde primum inventum eſt, [10] ſuper hoſtias molam ſalſam inponere. Velificia primum invenit Iſis. nam dum quaerit Harpocratem filium ſuum, rate velificavit. Minerva navem biproram Danao aedificavit, in qua AEgyptum [11] fratrem profugit.

Deſunt nonnulla.

dice Voſſio, *ſero ſerui*, aliud *ſero ſevi.* Idem ergo vitium eſt in Servio ad Lib. I. Georg. vers. 19. *Orbem terrarum frugibus obſeruit.* Lege, *obſevit.* Obſervat tamen Gronovius à Vett. *Inſertus*, *conſertus* & *tranſertus* pro inſitus, conſitus, & tranſitus dicta, Diatrib. Stat. cap. 5. Ἀρχαΐζει ergo vetus interpres Epiſt. ad Rom. cap. XI. 24. *Contra naturam inſertus es in bonam olivam.* MUNCK.

9 ID EST PORCUS] Gloſſatoris hoc videtur. SCHEFF. Dele iſta cum Scheffero. Inter infinitas gloſſas, quibus hoc ſcriptum eſt oneratum, etiam haec reponenda. Caeterum ex hoc Triptolemi facto ortus procul dubio mos ille porcos immolandi in Cereris initiis; de quo Varro inter alios Lib. II. R. R. meminit. MUNCK. AEgyptii Lunae & Baccho porcas mactarunt. Herodot. II. 47, 48. Graeci Cereri & Baccho. Schol. Ariſtoph. Ran. 341. Potter. ad Lycophron. 77. De cauſſa, cur Veneri porca fecerint Graeci, egere Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 852. Spanh. ad Ariſtophan. Plut. 1025. Cur tamen multi e Graecis Veneri ſuem non inmolarint, docebunt Feſtus in voce *Suillum.* & Schol. Ariſtoph. Acharn. 794.

10 SUPER HOSTIAS MOLAM SALSAM PONERE] Servius ad AEn. IV. 57. *Olim enim hoſtiae immolatae dicebantur molâ ſalſâ tactae: cum vero ictae & aliquid ex illis in aram datum, mactatae dicebantur* &c. MUNCK.

11 FRATREM PROFUGIT] Curt. X. 2. *Servi dominos profugere.* Senec. Agamem. vers. 121. *Vel Mycenaeas domos Conjuncta ſocio, profuge furtiva rate.* Vide ibi ſummum virum J. F. Gronovium, & Herc. Fur. 977. Hippol. vers. 243. & 835. quaeque notavi ad Lactant. Argum. Lib. VII, fab. 4. MUNCK.

F I N I S.

Iſido-

Isidorus in de Nat. Rerum, cap. XVII.

Dicunt antiqui Aratus & Hyginus, Solem per seipsum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem.

Sarisberiensis Policrat. lib. II. cap. XVIII.

Eorum, qui scientiam profitentur astrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus.

C. JUL. HYGINI

POETICON

ASTRONOMICON.

[1] C. JUL. HYGINI

[2] POETICON ASTRONOMICON.

[3] *De Mundi & Sphaerae ac utriusque partium declaratione*

LIBER PRIMUS.

[4] HYGINUS [5] M. FABIO [6] PLURIMAM SALUTEM.

[7] ETSI te studio grammaticae artis inductum, non solum [8] versuum moderatione, quam pauci perviderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, praestare video, quae facilius

Ad Praefat. LIB. I.

1 C. JULII HYGINI &c.] Inscriptionem nullam veteres habere codices, quos duos praestantissimos contulit Morellius, nudam tantum epigraphen, *Hyginus M. Fabio* &c. nisi quod melior codex addat, *plurimum salutis*, testatur ipse Morellius in Notis, quas ex bibliotheca fratris sui, viri celeberrimi, Dn. Bar. Bartholini communicavit mihi summus vir, idemque amicissimus, Dn. *Thomas Bartholinus*. Librorum quoque nullam ait in eis esse partitionem, neque capitum, tantum hic & illic initia majusculis litteris esse notata. Plane sicut fit & in editione Sanctandreana, An. 1589. publicata, id est annis undeviginti post Morellianam, ad quam proinde expressa videtur. Neque tamen possum credere, auctorem ipsum quoque operi huic titulum indidisse nullum, quia insolens hoc apud veteres, nec ipsi etiam conveniens negocio. Potius hoc in codicibus quibusdam puto factum, quod ejusdem argumenti continerent plures alios scriptores. Ideo nec rejiciendum temere, & ob solos codices Morellianos, puto, quem ex aliis codicibus non minus bonis pridem publicarunt alii. De libris & capitibus major potest esse dubitatio, cum praesertim auctor ipse mentionem faciat voluminis unius tantum. Verba sunt in praefatione: *Neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem peritos convenit spectare.* Ubi cum loquatur de volumine tanquam unico, non voluminibus pluribus, id in libros divisisse plures vix videri potest, licet etiam Volaterranus codices secutus receptos & vulgares, opus hoc in libros quatuor Hyginum scribat divisisse. Sed nec distinctio in capita ipsi indicata, *versus* tantum multos nominat in verbis proxime praecedentibus SCHEFF. Cum nec duo Morelliani codices, nec quatuor illi, quos cum editis contulit Janus Vlitius, hanc habeant inscriptionem, quin a recentiore profecta ea manu sit, nihil est quod dubitemus. Editio Veneta anni CIƆCCCCLXXXII. quâ antiquiorem haud putem inveniri, istam praefert: *Clarissimi viri Hyginii Poeticon Astronomicon, opus utilissimum feliciter incipit.* MUNCK. Nec, quos inspexi, codices agnoscunt.

2 POETICON ASTRONOMICON] Miror, hanc retentam plerisque scriptionem, itaque factum, ut appellent vulgo, etiam eruditi, *poëticum Astronomicum.* Vossius in de Script. Lat. lib. I. c. 20.

lius etiam scriptis tuis perspici potest, [1] desiderans potius scientem quam liberalem judicem: [2] tamen quo magis exercitatus, & nonnullis etiam saepius in his rebus occupatus esse [3] videor, ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & inperitorum judicio desidiae subirem crimen, [4] hoc velut rudimento scientiae nisus [5] scripsi ad te, non ut inperito monstrans, sed ut scientissimum commonens:

Sphaerae figurationem, circulorumque qui [6] in ea sunt notationem, & quae ratio fuerit, ut non aequis partibus dividerentur.

Praeterea, terrae marisque definitionem, & quae partes ejus non habitantur, ut multis justisque de caussis hominibus carere videantur, ordine exposuimus.

Rursusque redeuntes ad sphaeram, duo & quadraginta signa nominatim pernumeravimus.

Exinde uniuscujusque signi historias caussamque ad sidera perlationis ostendimus.

Eodem

20. *primum memorat ipse in Poëtico Astronomico.* & de Idol. lib. II. c. 28. *in veteri editione Hygini, Astronomici lib. IV.* Meursius lib. I. c. II. de Reg. Att. *Hyginus in Poëtico Astronomico.* Salmasius ad Solinum p. 6. *Hyginus in Astronomico Poëtico* &c. & sic alii. Atqui non convenit, *libri Astronomicon* nisi Graece intelligas, & in fine scribas cum ὦ, ita, ut τὸ *Astronomicon* genitivus sit pluralis. Verus ergo titulus operis *Astronomica poëtica.* Et *Astronomica* quidem, quia continet, quae ad astra spectant. *Poëtica* vero, quia simul fabulas adjunctas habet, quales poetae de caussis illorum astrorum primaque generatione sunt commenti. Alii tamen alios fecere titulos. Turnebus non uno loco nominat libros *de signis coelestibus.* Apud Natalem Comitem alicubi recordor vocari libros *de Stellis.* Micyllus in praefatione sua vocat *Astronomica*, quod est rectius. SCHEFF. Hoc esset, Ποιητικῶν Ἀστρονομικῶν, si constaret hoc opusculum esse ab Hygino ipsomet in libros quatuor tributum. Verum cum serie id continua in vetustis codicibus perscriptum deprehenderint cum Vlitius, tum Morellius, *Poeticon Astronomicon* cum dicitur, σύγγραμμα existimem, vel opus, vel simile quid subaudiendum esse. Ad eundem sanè modum dicta sunt *Halieuticon Ovidii*, *Cynegeticon Gratii*, *Ponticon Solini*, immo & *Astronomicon Manilii*, de quo Scaliger videndus. MUNCK.

3 DE MUNDI ET SPHAERAE] Specialis hic est titulus, qualem praemittit unicuique libro. Ita liber secundus inscribitur *de signorum coelestium historiis*, tertius, *de descriptionibus formarum coelestium.* Et haec prisca ratio in talibus. De qua dixi aliqua in Notis meis ad Mauritii Strategicon. Unde quoque suspicor, non esse admodum recentem hanc in libros distinctionem, licet forte non Hyginum ipsum habeat auctorem. SCEHFF.

4 HYGINUS] Sine praenomine, quod notandum. Nec videtur aliter fuisse in Ms. Micylli, ex quo fabulas edidit. Ideo ipse in praefat. *Argumentum ab Hygino (sic enim inscriptus is erat) tractabatur.* Non ait *a C. Julio Hygino*, sed simpliciter *Hygino.* ut non sit necesse C. Julium statim intelligere, Hygini nomine audito, firmeturque, quod de Hygino nostro, ejusque a C. Julio Hygino differentia in dissertatione mea pluribus ostendi. SCHEFF.

5 M. FABIO] Non Quintiliano, sed alii, quod & ipsum jam ostendi, praedicta in dissertatione. SCHEFF.

6 PLURIMAM SALUTEM] Ita & Vlitt. 3. & editio princeps, hoc est, Veneta illa modo laudata. MUNCK. Ita & duo Vossiani ac d'Orvill. sed tertius, *Iginus Fabio suo salutem.* Ceterum *Iginus*, & *Iginius* pro *Hyginus* scribitur etiam in Codd. Servii ad I. AEn. 277.

7 ETSI STUDIO] Sanctandreana[1], quae sequitur Morellianam, *Etsi te studio.* Probo, si hoc modo habent libri veteres. Sed quia dubito, mallem illud *te* post *praestare* ponere, ut omissum ob similitudinem praecedentis syllabae. SCHEFF. Confirmant eam lectionem praeter Venetam etiam 3. ex Vlitianis codicibus. Perperam τὸ *te* expulerunt nonnulli. MUNCK.

Eodem loco nobis utile visum est, persequi eorum corporum 7 deformationes, & in his numerum stellarum.

Nec praetermisimus ostendere ad septem circulorum notationem quae corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur.

Diximus etiam in aestivi circuli definitione, quaerentes, quare non idem hiemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint: & quid in ea parte sphaerae solis efficiat cursus.

Praeterea, quare circulos in octo partes divideremus, ordine exposuimus.

Scripsimus etiam, quo loco circulus aequinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perveniens sol.

In ejusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerrimus diceretur.

Pauca praeterea de hiemali circulo diximus.

Exinde

MUNCK. Agnoscunt & tres mei.

8 Versuum moderatione] *Modulatione* cum Marone Ecl. x. quemadmodum heic à manu secundâ in A. exhibitum visitur; vel *meditatione* cum Ausonio epigr. I. dixissent potius alii. Invenies tamen apud Horat. Lib. I. od. 24. *Auditam moderere arboribus fidem.* Et Cicer. v. Tuscul. *Moderari cantus numerosque.* Immo Jul. Firmicus Astron. lib. VI. cap. 31. planè, ut Hyginus: *Haec genitura divinum lyrici carminis poetam reddit, qui choreas Libero, redimitus ederâ, religiosi carminis moderatione componat.* MUNCK. Omnes codices Vossiani ac d'Orvillii agnoscunt *Moderatione* quod facile admitti potest. Consule Celeb. P. Burm. ad Ovidii XI. Met. 154. pro *varietate* Vos. tert. *Varia aetate.* Pro *tuis* Vos. sec. *suis* sed supra notatum erat *tuis.*

1 Desiderans potius &c.] Ad scientiam, quam in Fabio laudat, referenda ista existimo, ne distorta evadat oratio. MUNCK.

2 Tamen quod magis exercitatus] Pro *tamen legendum* puto *tum.* SCHEFF.

3 Videar, ne nihil] Conjunctionem *&* prior codex non habet, abesseque potest. *Morellus.* SCHEFF. Dele copulam *&* cum Venetâ, altero ex Morellianis, & 3. Vlitianis. MUNCK. Duo Voss. prim. & tert. *Videor, ne.* quam lectionem vulgatae praefero. Non enim necesse est, ut hic subjunctivus retineatur modus. Praeterea copulam delevi. nam & d'Orvillii *videar, ne.* qui & pro *exercitatus* habet *exercitus* quae verba saepius in MSS. confunduntur. Adisis cl. Oudendorp. ad Frontin. lib. II. Strateg. cap. I. n. 30.

4 Hoc velut] *Haec velut* Veneta. Quasi per appositionem dixisset Hyginus, *haec sphaerae figurationem* &c. ut *haec tantam falsitatem* Fulgent. lib. III. cap. 6. Vide ibi animadversiones nostras. MUNCK. Pro *dicerer* paullo ante MS. d'Orvilii *videor.*

5 Scripsi ad te, non ut imperito monstrans &c.] Haec distinctio non videtur idonea, maloque pro puncto comma & hic, & in sequentibus post *commonens* ponere, quia meâ sententia cohaerent, *scripsi ad te Sphaerae figurationem.* In Morelli uno fuit, *non monstrans ut imperitum*, quod explicat, *ad te, ut imperitum non scripsi monstrans, sed commonens.* Puto veram lectionem, *scripsi ad te non ut imperitom, monstrans s. u. s. c.* ultima littera in voce *imperitom* est extrita, ob similitudinem sequentis. *Imperitom* autem antique, pro *imperitum*, ut saepe. SCHEFF. Apul. Apol. *Admonendus es mihi, non docendus.* Ad quem locum consule Pricaei notas. MUNCK.

6 In ea sunt] Voss. tert. *In eo sunt.* d'Orvill. pro *notationem*, *notitionem* & pro *dividerentur* Tert. *divideretur.* pro *habitantur* in MS. d'Orvillii alia manu emendatum erat *habitentur.* pro *rursusque red.* tres Vossiani *&* *rursus red.* & pro *quadraginta*, iidem *triginta.* ut & d'Orvillii.

7 Deformationes] H. e. *μορφώσεις*, formas. Infr. lib. II. cap. 4. *In Astris corpora eorum deformavit.* Cap. 13. *Videntur deformati* &c. Admodum frequens Hygino ista phrasis. Confer

Exinde [1] zodiacum circulum definivimus, & ejus effectus: & quare potius duodecim ſigna quam undecim [2] numerarentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur.

[3] His propoſitis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipſe cum [4] ſtellis ſuis verteretur, an, mundo ſtante, vagae ſtellae ferrentur: & quid de eo nobis & compluribus videretur, & qua ratione ipſe mundus verteretur.

Praeterea quare nonnulla ſigna celerius exorta ſerius occiderent: nonnulla etiam, caeteris tardius exorta, citius ad occaſum pervenirent: [5] quare etiam quae ſigna pariter oriantur, non ſimul occidant.

Eodem loco diximus, quare non eſſent in ſphaera ſuperiori interioribus hemicycli aequalia: & quot modis ſtellas videre non poſſimus.

Praeterea ſcripſimus in duodecim ſignorum ortu quae de reliquis corpora exoriri, & quae eodem tempore occidere viderentur.

Deinde ordine perſcripſimus, utrum ſol cum mundo fixus verteretur, an ipſe per ſe [6] moveretur, & cum ipſe per ſe moveatur, & contra duodecim ſignorum ortus eat, quare videatur cum mundo [7] exoriri & occidere.

Deinde protinus de Lunae curſu pauca propoſuimus: & utrum ſuo, an

Scalig. ad Manil. p. 32. MUNCK. In Voſ. 1. *Viſum utile.* Mox *viderentur* pro *dividerentur.*

1 ZODIACUM] D'Orvillii Codex *Zodiacon.*

2 NUMERARENTUR] Male Editio Schefferi *Numerentur.* Mox pro *propoſitis* Voſſ. prim. & tert. *praepoſitis.* ut cl. Schefferus edidit. pro *& complur.* Voſſ. 1. *ex complur.* non male. *Quaque ratione* edidit Schefferus, cum, quos inſpexi, Codices habeant *& qua rat.* pro *quare nonnulla* Voſſ. 2. *nonnulla quare.*

3 HIS PRAEPOSITIS REBUS, AD ID LOCI] Modius Novant. Lect. ep. 11. *Poſuerat ille haud dubie, pro aetatis ſuae elegantia: His poſitis, ad id loci.* Sed non perſuadet, qui ſcimus, uſum noſtrum paſſim genere plebejo loquendi, & non uno loco demonſtramus. SCHEFF.

4 STELLIS SUIS] *Suis* abeſt d'Orvilliano. pro *caeteris tardius* idem *tardius ceteris.*

5 QUARE ETIAM QUAE SIGNA] *Signa quae* Vlitt. 2. MUNCK. Ita & Voſſ. 3. Pro *hemicycli* d'Orv. *hemicyclis.* pro *poſſimus* Voſſ. prim. *poſſumus.* item d'Orv. pro *duodecim* Voſſ. tert. *duodecimo.* pro *utrum ſol* tres Voſſiani & d'Orv. *ſol utrum.* Paullo ante *ordine* omiſſum erat in edit. Schefferi.

6 MOVERETUR ET CUM IPSE PER SE M.] Haec abſunt in utroque Morellii. SCHEFF. Abſunt Voſſiano primo. pro *eat* Voſſ. tert. *erat.* & *videatur* iterum omiſſum eſt in Ed. Schefferi. Verum ex ungue leonem. Schefferianae enim editionis, quibus ſcatet, vitia colligere non libet. pro *fefellerit eos* melius Voſſ. prim. *eos fefellerit.*

7 EXORIRI ET OCCIDERE] Modius inſerit *videatur.* Sed hoc ex fine periodi praecedentis hic intelligendum. SCHEFF.

8 CERTE ERRENT] Ita & Veneta & Vlitt. 3. Al. *certae.* Vide infr. lib. IV. cap. 14. MUNCK. Paullo ante pro *an ſeptem* Voſſ. tert. *an non. Certae* tres Voſſiani. licet aliquando difficilius diſtinguas *ae* ab *e* in MSſ. ſaepe etiam pro *ae* ſimplex *e* ſcribentibus. Mox pro *priores aſtrologi* Voſſ. 1. *aſtrologi priores.* pro *dixerint* d'Orv. *dixerunt.* Indicativos & ſubjunctivos modos a Librariis ſaepius mutari docet Celeb. P. Burm. ad Sueton. Caeſar. cap. 68. & ad Nemeſiani Ecl. VI. vs. 37. Item cl. Oudendorp. ad J. Caeſarem lib. II. de B. Civ. cap. 32. *Quem ad finem adhuc res proceſſit, fortunamque, cur praeteream.* Et licet ſubjunctivus ſequatur, nihil obſtat, quo minus hanc lectionem pluribus MSſ. confirmatam amplecti

an alieno lumine uteretur: Eclipsis Solis & Lunae quomodo fieret: quare Luna, per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere videatur: & quid fefellerit eos, qui ita senserint.

Quinque stellae quantum habeant intervallum: & utrum quinque sint an septem: & utrum quinque [8] certe errent, an omnes: & quinque quomodo currant.

Diximus etiam qua ratione priores astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas reverti dixerint: & quare [9] metam diligentissime observasse videantur. & quid reliquos fefellerit in eadem caussa. In his igitur tam multis & variis rebus, non erit mirum aut pertimescendum, quod tantum numerum versuum scripserimus: neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem peritos [10] convenit spectare. Quod si longior in sermone visus fuero, [11] non mea facunditate, sed rei necessitate factum existimato: nec si brevius aliquid dixero, minus idem valere confidito, quam si pluribus esset audiendum verbis. Etenim praeter nostram scriptionem sphaerae, quae fuerunt ab Arato obscurius dicta, persecuti planius ostendimus: ut penitus id, quod coepimus, exquisisse videremur. Quod si vel optimis usus auctoribus effeci, ut neque brevius neque verius diceret [12] quispiam, non inmerito fuerim laudari dignus à vobis, [13] quae vel amplissima laus hominibus est, doctis: si minus, non deprecamur

plecti queamus. varios enim modos Nostrum jungere ad caput ult. hujus libri ostendemus.

9 METAM OBSERVASSE VIDEANTUR] Vlitt. 4. *videatur.* Praeterea pro *metam* variè *metron*, *metan*, *meton.* Scribe, ut disertim habuit codex Anonymi, *Meton diligentissimè observasse videatur.* Meton celeber Astrologus fuit, cujus praeter Columellam Praefat. Lib. I. Vitruvium, Tzetzen ad Hesiod. ἔργ. β. p. 108. ed. Heins. aliosque etiam Servius meminit ad AEn. III. 284. MUNCK. Munckeri lectionem firmat Vossianus tertius scribens *Meton d. o. videatur.* De hoc Metone Censorinus de Die Natali cap. 18. *Praeterea sunt anni magni complures: ut METONICUS, quem METON Atheniensis ex annis undeviginti constituit.* Plura de eo dabunt, & ad plures, qui de eodem disputarunt, lectorem ablegabunt Eruditissimi Viri ad AElianum lib. X. V. H. cap. 7. Mox pro *tantum* Voss. tert. *tanta.*

10 MULTITUDINEM PER NOS CONVENIT SPECTARE] Probo emendationem Modii: *multitudinem peritos.* SCHEFF. Confirmant etiam lectionem Veneta, Soter, & 3. codices ex Vlitianis. MUNCK. Etiam Voss. tert. *peritos.*

11 NON MEA FACUNDITATE &c.] Ita & Veneta. Sed Vlit. I. & A. *fecunditate.* hoc esset, ubertate orationis vel eloquentiae. Nova vox est *facunditas*, nec usquam alibi, quod sciam, occurrit, tametsi ad eandem formam à veteribus dicta sunt *discorditas*, *differitas*, *dulcitas*, aliaque, de quibus Nonius. MUNCK. Vox *facunditas*, quam Cl. Munckerus nesciebat, an alibi occurreret, usurpatur etiam Plauto Truc. II. 6. 13. ut ex Parei Lexico ac Fabri Thesauro constat. WOPKENS. Omnes Mei ac d'Orvillii *facunditate.* Non nova vox est, Munckere. Lexicographi enim jam docuerant, Plautum hac voce usum esse in Trucul. Act. II. Sc. VI. vs. 13. *Facile sibi FACUNDITATEM virtus argutam invenit.* Paullo ante pro *longior in sermone* Voss. sec. *in sermone longior.* Mox pro *necessitate factum* idem *factum necessitate.*

12 QUISPIAM] *Quisquam* Vlitt. 3. & A. MUNCK. Paullo ante Voss. secund. *effecit.* Voss. tert. *effecti.* *Quisquam* Voss. prim. & d'Orvillii Cod.

13 QUAE VEL AMPLISSIMA LAUS HOMINIBUS EST, DOCTIS &c.] An scribendum, *Laus est, hominibus doctis*, ut cohaereat, *a vobis hominibus doctis*, i. e. qui estis docti homines. SCHEFF.

mur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, [1] & in quibus volumus nos probare, quid poſſimus. etenim [2] neceſſariis noſtris hominibus ſcientiſſimis maximas res ſcripſimus: non levibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem. Sed ne diutius de eo quod negligimus, loquamur, ad propoſitum veniemus, & [3] initium rerum demonſtrabimus.

I. *De Mundo & Sphaera.*

MUNDUS adpellatur is, qui conſtat ex ſole, [4] & luna, & terra, & omnibus ſtellis.

SPHAERA eſt ſpecies quaedam [5] in rotundo conformata, omnibus ex partibus aequalis adparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem

SCHEFF. Cl. Schefferus diſtinguit, *Quae vel ampliſſima laus eſt, hominibus doctis.* ut cohaereant illa, *à vobis hominibus doctis.* Sed eandem ſententiam efficit diſtinctio Morellii. MUNCK. D'Orvill. *laus eſt h. d.*

1 ET IN QUIBUS VOLUMUS NOS PROBARE QUID POSSIMUS] Illud *quibus* abundat, poteſtque videri huc tractum ex ſuperioribus. Morellus notat, Salignacii codicem habere, *& quibus volumus, nos probare poſſimus.* Mox pro *neceſſaria*, unus *neceſſariis*, item pro *neceſſarias res ſcripſimus*, Salignacianus, *neceſſaria* reſcripſimus. SCHEFF. Faedè interpolatus locus iſte. Tolle protinus illud *in*, quod nec à MSS. Vlitianis, nec à Veneta vel aliis antiquioribus agnoſcitur. Deinde ſcito etiam τὸ *quid* non ab altero tantum Morelliano, ſed & 3. Vlitianis abeſſe. Et ſanè perquam venuſtè abeſt. Ordo enim eſt, *in quibus laboribus & ipſi exerceamur, & poſſimus probare nos illis, quibus volumus.* Miror neminem ex tot hujus libelli editoribus percepiſſe hactenus mentem auctoris. MUNCK. Paullo ante pro *etiam niti* Voſſ. 3. *inniti.* Ceterum Munckeri lectionem probant tres mei Voſſiani & d'Orvillii Codex.

2 NECESSARIIS NOSTRIS] Ita non dubitavi reſcribere cum Veneta & altero ex Morellianis. Nec aliter in ſuis invenerat Vlitius. Perperam *neceſſarias* Morellius, vel *neceſſaria* Sanctandreana. Neceſſarii ſunt ἀναγκαῖοι. Curt. lib. VII. cap. 2. *Simpliciter ad neceſſarios ſuos quiſque ſcripſerat.* Salluſt. Jug. cap. 68. *Uti Romam ad ſuos neceſſarios aſpere in Metellum de bello ſcribant.* Vetus interpres Jobi cap. VI. 13. *Neceſſarii quoque mei receſſerunt à me.* Plenius *neceſſarii amici* dicuntur. Luc. cap. x. Actor. vers. 24. Συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Vet. Interp. *Convocatis cognatis ſuis, & neceſſariis amicis.* MUNCK. Graeci vocem φίλους paſſim addunt, ut Eurip. Androm. vs. 671. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

3 INITIUM RERUM] *Initia rerum* Vlitt. 3. & A. MUNCK. Ita & Voſſ. primus. recte.

Ad CAP. I.

4 ET LUNA ET TERRA] Quid hic facit terra, & quomodo ante ſtellas ponitur? puto noſtrum ſcripſiſſe, *& luna, & aetere, & ſtellis.* Mundum noſter ubique uſurpat pro coelo. Ita paulo ante: *Utrum mundus ipſe cum ſtellis verteretur, an mundo ſtante vagae ſtellae ferrentur.* SCHEFF. Cl. Schefferus emendat *& aethere*, quod mundum pro coelo uſurpet noſter. Capite tamen octavo terram in mundi regione collocat. Auctor libri de mundo, interprete Apulejo: *Mundus omnis ſocietate coeli & terrae conſtat, & eorum naturis, quae utriuſque ſunt.* Adoptavit eandem definitionem Cleomedes Lib. I. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων. Nihil heic eſſe mutandum ſatis oſtendit Hygini compilator Iſidorus Orig. lib. III. cap. 28. *Mundus eſt hic, qui conſtat ex coelo & terrâ & mari cunctiſque ſideribus.* MUNCK. Nihil mutandum. Conſule Menag. ad Diogenis Laertii lib. VII. §. 137. Pro coelo ſaepiſſime abſolute ponitur a Poetis ac Philoſophis. Vid. Joh. Fred. Gronov.

autem sphaerae neque exitus, neque initium potest definiri, ideo quod in rotundo omnes tractus & initia [6] & exitus significari possunt.

II. *De Centro.*

[7] CENTRUM est, cujus ab initio circumductio sphaerae terminatur, ac terrae positio constituta declaratur.

III. *De Axi.*

DIMENSIO, quae totius ostenditur sphaerae, [8] est cum ex utrisque partibus ejus ad extremam circumductionem [9] rectae ut virgulae perducuntur: quae dimensio à compluribus Axis est adpellata. Hujus autem cacumina, quibus maxime sphaera nititur, Poli adpellantur,

nov. lib. I. Obs. cap. 9. & Castal. ad Claud. Rutilii Iter. lib. I. vs. 17. Nonnumquam a poetis additur Epitheton *aetherius*. Brouckh. ad Tibull. III. IV. 17. Inter Philosophos primus dicitur fuisse Pythagoras, qui *Coelum* vocavit *Mundum*. Consule Menag. ad Laertii Lib. VIII. §. 48. *Coelum* ita definit Theo ad Aratum pag. 5. *Οὐρανὸς μὲν ἐστὶν ὁ περιέχων τὰ ἄλλα πάντα σωματικὰ πλὴν αὐτοῦ.* Cur vero Mundum *σφαιροειδῆ* esse veteres putarint, primam, quam credit esse, caussam docet Athenaeus lib. XI. cap. 12. pag. 489. In d'Orvillii Cod. *&* *Luna* *&* *St.* *&* *terra.*

5 IN ROTUNDO] *In rotunditate* A. Sed alterum adstruit ex Hygino descriptus locus iste Isidori Orig. lib. III. cap. 31. *Sphaera coeli est species quaedam in rotundum formata, cujus centrum terra est ex omnibus partibus aequaliter conclusa.* Pertinent huc & ista ex ejusdem libr. de Nat. Rer. cap. 12. *Sphaeram autem confirmant nec principium habere nec terminum, pro eo quod rotunditate sua, quasi circulo, unde incipiat, vel ubi desinat, facile non comprehendatur.* MUNCK.

6 ET EXITUS SIGNIFICARI POSSUNT] Scribo, *significare.* SCHEFF. *Significare* Cl. Schefferus. Quam conjecturam ejus stabiliunt duo Vlitiani, qui & mox cum A. & Venetâ cap. 2. pro *centrum* exhibent *centron.* MUNCK. Voss. prim. *significare.* item Voss. prim. tert. ac d'Orvill. *Centron.* Voss. sec. scribit. de *cendro* & *cendrum.* Mox idem pro *de Axi*, *de dimensione.* ut & d'Orvillii, qui pro *quae tot.* *quoque tot.* Sed alia manu.

Ad CAP. II.

7 CENTRUM] Vide Ciceron. I. Tusc. Disp. 17. Theon. ad Aratum pag. 5. item de *Axi.*

Ad CAP. III.

8 EST CUM EX UTRISQUE] Τὸ *est* nec in Venetâ, nec in 3. MSS. comparet. Unde liquet in capita hoc scriptum ab Hygino ipso non fuisse divisum, sed ἀπὸ κοινοῦ illum voluisse id verbum repeti ex periodo proximè praecedenti. MUNCK. Verbum substantivum nec in meis adparet. ita Voss. sec. *Dimensio quoque totius est. spera cum e.* &c. Male iterum in Ed. Schefferi *utriusque* pro *utrisque.*

9 RECTAE UT VIRGULAE] Ita unus Morellianorum, alter *recte*, ut Sanctandreana, sed alterum videtur praeferendum. In iisdem unus illud *ut* non agnoscit. SCHEFF. Ita quidem & Veneta & 3. Vlitt. Sed diphthongos scimus saepe negligi à librariis. Praefero, quod alii dederunt, *rectae ut virgulae*, hoc est, rectae quasi lineae. Isidor. Orig. lib. III. cap. 35. *Axis est septentrionalis linea recta, quae per mediam pilam sphaerae tendit.* Auctor libri de mundo: Δι' ἧς εἰ νοήσαιμεν ἐπεζευγμένην εὐθεῖαν, ἥντινες ἄξονα καλοῦσι, διάμετρος ἔσται τοῦ κόσμου. Contrarium huic vitium occupavit Quintil. Declam. VII. *Videlicet inter ignes ac flagella sufficit mihi, si dixero, hic est inimicus animae, qui nobis* &c. Lege, *hic est inimicus, anime, qui nobis* &c. Est elegantissima apostrophe, qualis illa sub finem ejusdem declamationis: *Sed dura parumper, anime.* MUNCK. *Rectae, ut virg.* D'Orvillii Cod. Aratus I. I. ἄξων δὲ ἐστὶ διά-

tur, quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus: alter [1] obpoſitus auſtro, Notius eſt dictus.

IV. *De Significationibus.*

SIGNIFICATIONES quaedam in circumductione ſphaerae circuli adpellantur. E quibus [2] Paralleli dicuntur, qui ad eumdem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro, quo ſphaera, continentur. Horizon adpellatur is, qui terminat ea, quae perſpici, aut non videri poſſunt: hic autem incerta ratione definitur: [3] quod modo polo ſubjectus, & circulis his, qui Paralleli dicuntur: modo duobus extremis & aequalibus nixus: modo aliis partibus adjectus terrae, pervidetur ita, utcumque fuerit ſphaera conlocata.

V. *De Polo.*

POLUS is, qui Boreus adpellatur, pervideri poteſt ſemper: Notius autem ratione diſſimili, [4] ſemper eſt a conſpectu remotus. Naturalis

διάμετρος τοῦ κόσμου ΕΥΘΕΙ͂Α διὰ τῶν πόλων ἐπιζευγνυμένη. Voſſiano primo abſunt *rectae ut virgulae perduc.* & pro *quae dim.* idem ſcribit, *cunta quae dim.* pro *ut virg.* Voſſ. tert. *aut virg.* pro *nititur* d'Orvillii Cod. *regitur.* Theo ibid. τοὺς δὲ δύο ΠΟ'ΛΟΥΣ πέρατα, καὶ ἡ σφαῖρα περὶ ταῦτα μένουσα στρέφεται. Leontius de Sphaera Aratea p. 131. ΠΟ'ΛΟΙ δὲ, ἐπεὶ περὶ αὐτοὺς ὁ οὐρανὸς πολεῖται, καὶ στρέφεται; unde *polus* in ſingulari numero abſolute a Poetis pro coelo ponitur. De qua vocis notione Celeb. P. Burm. ad Virgil. I. AEn. vs. 608.

1 OPPOSITUS AUSTRO] Sic & Veneta & MSS. 3. Perperam *appoſitus* alii. Vide quae infra ad cap. 6. notamus. Hyginum reſpexit Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 12. *Axis linea recta, quae per mediam pilam ſphaerae tendit. Poli ex coeleſtibus circulis cacumina, quibus maxime ſphaera nititur: quorum alter ad aquilonem ſpectans boreas, alter terrae oppoſitus auſtro notus dictus eſt.* Pro *terrae* videtur reponendum *vero*, & praeterea ex Hygino corrigendum *boreus* & *notius*, pro *boreas* & *notus*. MUNCK. *Oppoſitus* Voſſ. ſec. Vide Theonem ad Arat. l. l. Neſcio, an in Iſidoro *terrae* delendum ſit, licet locum quoque pro integro non habeam. Schol. Germanic. pag. 179. Ed. Pariſ. 1578. *Polos Graeci nuncupaverunt, e quibus eſt auſtralis, qui TERRAE OBJECTUS a nobis nunquam videtur. Alter autem ſeptentrionalis, qui Boreus vocatur, & n. o.* Qui locus ita in Cod. Mſto, quem cum hac editione contulit Cl. Oudendorpius, ſcribitur. *Polos Graeci antiqui nuncupaverunt, e quibus unus eſt ſeptentrionali*

lis, qui boreas (borealis) appellatur & n. occidit. alter Auſtralis, qui TERRAE OBJECTUS a nobis nunquam videtur.

Ad CAP. IV.

2 PARALLELI] *Paralleloe* Vlitt. 2. & A. quod & Veneta voluit, in qua *parallelae.* Adde not. ad cap. 2. Lib. II. MUNCK. Voſſ. prim. & tert. item d'Orvillii Cod. *Paralleloe.* pro *qui* Voſſ. prim. & d'Orvillii Cod. *quae*, & pro *conſtituti*, *conſtituta.* *perſpici* abeſt Voſſiano tertio.

3 QUOD MODO POLO SUBJ.] Voſſ. tert. *Quo mundo polovo ſubjectus.* Voſſ. prim. *Quomodo poloque ſubj.*

Ad CAP. V.

4 SEMPER EST A. C. R.] Tres Voſſiani *ſemper a conſpectu remotus*, ut & d'Orvillii.

5 ΦΥΣΙΚΗ' DICITUR] *Quae Phyſice dicitur*, Anonymi codex. Optime. Sed diſtingue: *quae phyſice dicitur, ea eſt in* &c. Male alii, *ea eſt enim.*

lis autem mundi ſtatio [5] φυσικὴ dicitur. Ea eſt in Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere videantur. Exortus enim eſt ſubita quaedam ſpecies objecta noſtro conſpectui: Occaſus autem pari de cauſſa, [6] ut erepta ab oculis viſa.

VI. *De figuratione circulorum ſphaerae.*

In finitione mundi circuli ſunt Paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphaerae conſiſtit, praeter eum, qui Zodiacus adpellatur: qui, quod non, ut ceteri circuli, certa dimenſione finitur, & inclinatior aliis videtur, [7] λοξὸς à Graecis eſt dictus. Quinque autem quos ſupra diximus, ſic [8] in ſphaera metiuntur, initio ſumpto à polo, qui Boreus adpellatur, ad eum, qui Notius & Antarcticus vocatur. In triginta partes unumquodque hemiſphaerium dividitur, ita uti dimenſio ſignificari videatur in tota ſphaera [9] per ſexaginta partes factas. Deinde ab eodem principio [10] Boreo ſex partibus ex utraque finitione ſumptis, circulus ducitur, cujus centrum ipſe eſt Polus finitus: qui circulus, Arcticus adpellatur, quod [11] intra eum Arcti ſimulacra ut

enim. Illuſtravimus copioſè eam loquendi rationem ad Fulgent. lib. I. cap. I. MUNCK. *Pro ea eſt in* B. Voſſ. tert. *ea enim in* B. & poſtea pro *enim*, *autem*, pro *e dextr.* tres Voſſiani, & d'Orvillii *a dextr.* Utrumque recte.

6 Ut erepta] *Aut erepta* Vlitianorum unus. Perperam. Senſus eſt: Occaſus eſt ut ſpecies viſa ab oculis erepta. niſi mavis pro *ut* reponere *eſt.* MUNCK. Pro *enim eſt* D'Orvillii Cod. *eſt en.* idem agnoſcit *ut* ſed alia manu deletum.

Ad CAP. VI.

7 ΛΟΞΟ'Σ] Geminus: *Λοξὸς δέ ἐϛι κύκλος ὁ τῶν ιϐ ζωδίων.* MUNCK. Hinc etiam Theo, ad Aratum, qui de hoc circulo, (ut & Schol. Eurip. Phoeniſſ. vs. I.) egit pag. 38, 50, & 52. haec adnotat pag. 58. Ὁ δὲ *Ζωδιακὸς ὁ τέταρτος συνέχεται ὑπ' ἀμφοτέρων τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ* ΛΕΛΟΞΩΜΈΝΟΣ. &c.

8 In sphaera metiuntur] Παθητικῶς. AEthicus praefat. Coſmogr. *Orbis terrarum metiri coepit.* Plura exempla congeſſi ad Fulg. Prolog. Lib. I. MUNCK.

9 Per 60. partes] Τὸ *per* non agnoſcunt Vlitt. 3. Eſſet ergo in praecedentibus legendum *ſignificare.* MUNCK. Abeſt *per* Voſſiano primo, & idem primus cum tertio *ſignificare* ſcribunt. quam codicum ſcripturam alteri praefero, & in textum admittendam cenſeo.

10 Boreo sex partibus] Inter *ſex* & *partibus* haec ſcripta ſunt in Voſſ. tert. *Marcianus dicit in boreo circulo eſſe partes octo, in ſolſtitiali ſex. in aequinoctiali quatuor.* Idem pro *circulus duc. circulis duc.* Deinde lege e tribus Voſſianis *Cujus centron ipſe polus finitus, circulus Arcticus appellatur.* D'Orvillii Cod. *cujus centron ipſe eſt polus. finitus circulus. arct. app.*

11 Intra eum arcturi simulacra] Ita unus Morellianorum, alter *arcturorum ſimulacra.* Mallem tamen *arcti*, quod Sanctandreana ſervat, quia ſermo eſt non de una ſtella, qualis arcturus, ſed toto ſigno, ut apparet ex ſequentibus. SCHEFF. Veneta cum aliis antiquioribus *arcturi.* Lege cum Vlitt. 2. & A. *arctorum.* Ortum inde vitium, quod pro *arctorum* librarius aliquis *arcturum* exararat, quomodo & unus ex Vlitianis habuit. Confirmant hanc emendationem cum ea, quae lib. III. cap. I. leguntur: *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere, quo utraeque arcti nixae vehuntur arctico circulo clauſae*; tum illa Iſidor. Lib. III. Orig. cap. 43. quod caput ex Hygino deſumtum eſt: *Quorum primus circulus ideo arcticus appellatur, eo quod inter eum arctorum ſigna incluſa proſpiciuntur.* Poſuit tamen ille Iſidorus *Arcturum* pro Arcto, cum cum ait de Nat. Rer. cap. 26. *Arcturus eſt ille,* quem

ut inclusa perspiciuntur: quae signa à nostris [1] ursarum specie ficta, Septemtriones adpellantur.

Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis: [2] eodem centro, quo supra diximus, circulus ducitur, qui θερινὸς τροπικὸς adpellatur, ideo quod sol, cum ad eum circulum pervenit, aestatem efficit eis, qui in aquilonis finibus sunt: hiemem autem eis, [3] quos austri flatibus obpositos ante diximus. Praeterea, quod ultra eum circulum sol non transit, sed statim revertitur, τροπικὸς est adpellatus.

Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis, ducitur circulus AEquinoctialis, à Graecis [4] ἰσημερινὸς adpellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem pervenit, aequinoctium conficit. Hoc circulo facto, dimidia sphaerae pars constituta perspicitur.

E contrario item simili ratione [5] à Notio polo sex partibus sumptis, ut supra de Boreo diximus, circulus ductus ἀνταρκτικὸς vocatur: quod contrarius est ei circulo, quem arcticon supra definivimus.

Hac definitione sphaerae, [6] centroque poli, qui Notius dicitur, [7] quin-

quem Latini Septentrionem dicunt &c. MUNCK. in Voss. 2. & d'Orv. *Arcturi.* in tert. *Arcturum* certe pro *Arctorum.*

1 URSARUM] *Ursorum.* A. MUNCK. Mox pro *ficta* Voss. tert. *facta.* deinde lege e MSS. *septemtriones.*

2 EODEM CENTRO] *Ab eodem centro.* A. MUNCK.

3 QUOS AUSTRI FLATIBUS APPOSITOS] Sanctandreana *oppositos.* Mutatum sine caussa. Noster supra c. 3. *alter appositus austro, Notius est dictus.* Appositus austro, pro, positus ad austrum. SCHEFF. Ita & Vlitt. 3. Et frustra omnino est vir doctus, qui vulgato *appositos* propugnat. Supra cap. 3. *Oppositus austro.* Catull. carm. 26. *Furi, villula nostra non ad austri Flatus opposita est, nec ad favoni* &c. Pallad. Lib. I. Tit. 18. *Cellam vinariam debemus habere septentrioni oppositam.* Tit. 20. *Olearis cella meridianis sit objecta partibus.* Ammianus lib. XXII. p. 413. ed. Boxh. *Septentrioni opposita terrarum situ cohaeret immenso.* Lib. XXIII. p. 466. *Aquilonibus objecti sunt & pruinis.* MUNCK. D'Orvillii Cod. *oppositos.* ut & Voss. sec. Pro *aquilonis* Voss. tert. *aquilonalibus.* pro *sed* Voss. sec. *&.* pro *de rel.* Voss. prim. & tert. *e rel.*

4 'ΙΣΗΜΕΡΙΝΟ'Σ] Vid. Isidor. de Nat. Rer. cap. 10. ubi perperam *hysmerinus* editur, & *exemerinus* pro χειμερινός. MUNCK. Videndus Theo ad Aratum pag. 52, 57. *τὸ orbem* abest Vossiano tertio.

5 A NOTIO POLO] Ita supra: *A polo, qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus.* Vulgo Australem vocant. SCHEFF.

6 CENTROQUE POLI] Pro *poli* Voss. prim. *polo.* Voss. tert. *poloque.* d'Orvillii Cod. *centroque polo.* Sed alia manu supra scriptum *i.*

7 QUINQUE PART.] Voss. prim. & tert. *de quinque part.* pro χειμερινὸς τροπικὸς iidem *chimerino tropico.*

8 QUAE AD AQUILONEM SPECTANT] *Qui aquilonem exspectant* Vlitt. 2. Forte *aspectant*, vel *respectant.* quanquam constanter codices iidem non heic tantum, sed & passim lib. III. & IV. *exspectant* exhibent pro *spectant.* Sunt sane, qui *exspectare* pro *spectare* Latio vindicare velint, quos inter & Gruterus ac Freinshemius ad Flor. lib. II. cap. 7. Quam rectè, ipsi viderint. In Plinii loco, quem adducit Freinshemius, pridem *spectatione* esse legendum monuit Salmasius. Ego certè id puto carere exemplo, tametsi & *spectare* pro *exspectare* poni interdum notent viri docti. P. Syrus: *Ab alio spectes, alteri quod feceris.* Ita edidit Gruterus. Curt. Lib. VIII. 8. *Oculos ego primum illorum sordida omnia & humilia spectantium capiam.* Freinshemius annotat: Si pro *spectantium* non scribas *exspectantium*, nullus inde sanus exeat sensus. Nisi tamen & simplex illud hoc significatu capitur, quod pene adducor ut credam, cum toties hujus loco reperiam. Haec ille. At ego credo, ubi *spectare* pro *exspectare* ponatur, scribendum potius esse

[7] quinque partibus ſumptis circulus, χειμερινὸς τροπικὸς inſtituitur, à nobis Hiemalis, à nonnullis etiam Brumalis adpellatus, ideo quod ſol, cum ad eum circulum pervenit, hiemem efficit his, [8] qui ad aquilonem ſpectant: aeſtatem autem his, qui in auſtri partibus [9] domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt [10] longius ab illis, qui in aquilonis habitant finibus, hoc hieme majore conflictantur: aeſtate autem hi, quibus ſol adpoſitus pervidetur: itaque AEthiopes ſub utroque orbe neceſſario fiunt.

Ab hoc circulo ad aequinoctialem circulum reliquae fiunt partes quatuor, ita uti ſol per octo partes ſphaerae currere videatur. Zodiacus autem circulus ſic vel optime definiri poterit, ut, ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur.

Qui autem Lacteus vocatur, contrarius aequinoctiali, [11] ubi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, ſemel in eo loco ubi aquila conſtituitur: iterum autem ad ejus ſigni regionem, quod προκύων vocatur. Duodecim ſignorum partes ſic dividuntur: Quinque circuli, de quibus [12] diximus ſuprà, ita finiuntur, ut

eſſe *ſperare*, quod Latini pro *expectare*, ut Graeci ἐλπίζειν pro προσδοκᾶν, uſurpant. Matth. Euang. cap. XXIV. 50. Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ οὐ προσδοκᾷ. Vet. Interpr. *Veniet dominus ſervi illius in die, qua non ſperat.* Flor. Lib. III. I. *Quis ſperaret aliquod poſt Carthaginem in Africâ bellum*? Virg. AEn. XI. 275. *Haec adeo ex illo mibi jam ſperanda fuerunt Tempore* &c. Lucianus in Tyrannicida: Τίς ἐλπὶς τοῦ φόβου; *Quae exſpectatio metus*? Confer Not. Caſaub. ad Spartian. in Did. Jul. cap. 6. Certè in Publiano iſto mimo, quem adduxi, ſcribendum eſſe *ſperes* docet nos vetus inſcriptio apud Gruter. p. 928. *Date terrae fructum, ut terra poſſit reddere. Ab alio ſperes, altero quod feceris.* Agraetius de Orthogr. *Exſpectatur venturus, ſpectatur qui videtur vel probatur.* MUNCK. Voſſ. prim. *Qui Aquilonem exſpectant. Spectare* & *exſpectare* in Codd. Mſſ. confundi perpetuo nuper etiam docuit Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. II. B. G. cap. 21. & ad lib. V. cap. 44. nec non ad lib. III. B. Civil. cap. 85. Voſſ. pr. lib. III. cap. 14. ſcribit etiam *bujus acumen ad Equipedum regionem exſpectat.* Sic *ſpectare*, *exſpectare* & *adſpectare* confuſa in Virgil. I. AEn. 420. ubi Celeb. Burm. ſed nihil hic mutandum. Si tamen quis praepoſitionem *ad* deleverit, haud peccaverit. Mela lib. I. cap. 2. *ſpectant enim & meridiem Indi* & paullo poſt *ſpectant & ſeptentrionem Scythae.* Locutio ſatis nota non eſt quod multis inluſtretur. In Cl. Dukeri notis ad l. l. Flori vapulat Munckerus, quod Gruteri & Freinshemii verba non bene perlecta male interpretatus ſit. D'Orvillii Cod. *qui ad aquilonem ſpectant.*

9 DOMICILIA CONSTITUERUNT] Non eſt tam recens vox *domicilii*, quam quibuſdam viſum fuit. Apulejus in de mundo: *Ut è terreno domicilio illas regiones aſpicerent.* Florus lib. I. cap. 13. *Deſtinata hominum ac deorum domicilio civitas.* Nepos Themiſt. cap. X. *Domiciliumque ſibi Magneſiae conſtituit.* Feſtus in ROMA. *Ob inopiam domiciliorum profectos complures in exteras regiones.* Immo & Tullius ipſe aliquoties eâ uſus eſt. MUNCK.

10 LONGIUS AB ILLIS] *Ab bis.* A. MUNCK. Ita & Voſſ. prim. & ſec. item d'Orv. pro *enim* Voſſ. tert. *autem.* pro *appoſitus* Voſſ. prim. *oppoſitus.* pro *ita uti* Voſſ. 2. *ita ut.* pro *contrarius aeq.* d'Orvillii Cod. *contrarius eſt aeq.*

11 UBI OPORTET] *Ibi oportet* Veneta & aliae antiquiores cum A. MUNCK. *Ibi* Voſſ. ſec. & d'Orv. ſed alia manu in *ubi* mutatum, quomodo etiam *ut* ibidem deletum eſt. *Ita* Voſſ. tert. *ut* ante *eum* abeſt. Voſſ. ſecundo & tert. pro *& bis* Voſſ. ſec. & tert. *ut bis.* ſic etiam emendatum pro *in eo.* in d'Orvill. *ejus l.* Voſſ. ſec. pro *aquila* Voſſ. prim. *aquilo.* inter *quae* & *circulos* haec ſcripta exſtant in Cod. Voſſ. tert. *tantum ſpatii babet latitudo Zodiaci, quantum longitudini duodecim partes attribuunt.*

12 DIXIMUS SUPRA] D'Orvillii Cod. *ſupra diximus.*

ut unusquisque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineae perducantur, quae circulos significent factos, in quibus duodecim signa describantur. Sed à nonnullis inperitioribus quaeritur, quare non aequis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de triginta partibus quinae partes dividantur, & ita circuli pari ratione ducantur: id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphaera divisa est, ejus circuli nullus potest aequalis esse: [1] qui quamvis proxime eum adcedat, tamen minor esse videatur. Itaque qui primum sphaeram fecerunt, cum vellent omnium circulorum [2] aequas rationes esse, pro rata parte voluerunt significare, ut quanto magis à polo discederetur, eo minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, [3] quo erat necesse, his majorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera [4] licet intelligere: quanto magis à polo discedes, eo majores circulos fieri, necesse est: & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et si non in triginta partes unumquodque hemisphaerium dividatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eo ratio pervenit ejus, ac si triginta partes fecisset.

VII. *De Zodiaco circulo.*

Zodiacus circulus tribus his subjectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit aestivum & hiemalem circulum, aequinoctialem autem medium dividit. Itaque sol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessario [5] cum his signis, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos, quos supra diximus

ximus. pro *eum acc.* d'Orvill. *ad eum acc.* Sed *ad* alia manu supra notatum.

1 Qui quamvis proxime] Lego cum Micyllo: *quin, quamvis proxime.* SCHEFF.

2 AEquas] Voss. tert. *aequales.* Pro *rata.* Gloss. d'Orvill. *pro integra.* pro *eo min.* Voss. sec. *hoc min.* ut & d'Orvill. & ibi pro glossa additur *tanto.* pro *metiendis* d'Orvill. *mentiendis.* sed *n* alia manu deletum.

3 Quo erat nec.] Glossa d'Orvill. *in quantum.* pro *erat nec.* Ejusdem Cod. *nec. his erat.* pro *eo majores* Voss. sec. *tanto majores.* d'Orvillii Cod. *hoc maj.* & pro Glossa *in tanto maj.* pro *pares* Voss. tert. *partes.*

4 Licet intelligere: quanto magis &c.] Anonymi codex: *Licet intelligi: quae quanto magis à polo discedit, hoc majores* &c. Quae lectio nequaquam spernenda est. MUNCK.

Ad CAP. VII.

5 Cum his signis] D'Orvillii Cod. *cum sign. his.*

6 Sed jam capitibus &c.] Scribendum est, *Sed in capitibus.* Ita mox: *in libra autem.* SCHEFF. *In capitibus* Cl. Schefferus, ut mox *in librâ.* MUNCK.

7 Conficit] *Efficit.* A. & mox, *non per quatuor ipsos* unus ex Vlitianis. MUNCK. Paullo ante pro *rursum,* Voss. sec. *rursus.* pro *a Capricorno* Voss. sec. *Capricorno.* pro *transigit* Voss. tert. *transiit.* forsan pro *transit. transire hiemem* Senecam dixisse docet Cort. ad Sallust. B. C. cap. 1. a quo haec verba in MSS. confundi docemur. pro *piscibus* Voss. sec. *& pisc.* in d'Orvillii Codice supra *ostenditur sol* notatum eadem manu.

Ad

mus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver ostendit: & Taurum & Geminos transiens, idem significat. [6] Sed jam capitibus Geminorum circulum aestivum tangere videtur, & per Cancrum & Leonem transiens & Virginem, aestatem efficit. Et rursum à Virginis extrema parte transire ad aequinoctialem circulum perspicitur. In Libra autem aequinoctium [7] conficit, & autumnum significare incipit, ab hoc signo transiens ad Scorpium & Sagittarium. Deinde protinus incurrit in hiemalem circulum, & à Capricorno, Aquario, Piscibus, hiemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed Zodiacum transiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc Terrae positionem definiemus; & Mare quibus locis interfusum videatur, ordine exponemus.

VIII. *De Terrâ & Mari.*

TERRA mundi media regione [8] conlocata, omnibus partibus aequali dissidens intervallo, centrum obtinet sphaerae. Hanc mediam dividit Axis in dimensione totius terrae. [9] Oceanus autem regione circumductionis sphaerae profusus, prope totius orbis adluit fines. Itaque & signa occidentia in eum decidere existimantur: sic igitur [10] & terras contineri poterimus explanare. Nam quaecunque regio est, quae inter Arcticum & AEstivum finem conlocata est, ea dividitur trifariam, è quibus una pars, Europa: altera, Asia: tertia, Africa vocatur. Europam igitur ab Africa dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Asiam vero & Libyam cum AEgypto

Ad CAP. VIII.

8 COLLOCATA] Vossian. Prim. *locata*. pro *dissidens* Voss. tert. *discedens*. pro *centrum* tres Vossiani *centron*.

9 OCEANUS AUTEM REGIONE CIRCUMDUCTIONIS] Mallem, *in regione*. SCHEFF. Schefferus, *in regione*. Lege potius *è regione*, cum uno ex Vlitianis. Sed nihil est necesse. Apud Isidor. enim de Nat. Rer. cap. 47. quod prope totum ex Hygino transscriptum est, praepositionem etiam omissam invenio. *Terra, ut testatur Hyginus, mundi media regione collocata, omnibus partibus aequali dissidens intervallo, centrum obtinet. Oceanus autem regione circumductionis sphaerae profusus, prope totius orbis abluit fines*. Leg. *adluit*. Sed non hoc solum, verum multa insuper alia in isto capite ex nostro emendari & possunt & debent. MUNCK. Pro Glossa in d'Orvillii Codice additum erat. *f. in reg.* *Orbis* abest Vossiano primo, ut sit *totius alluit fines*, quomodo edidit Schefferus, pro *cum* Voss. prim. *eundem*, ut Scheff. edidit. pro *alluit* d'Orvillii Cod. *abluit*. pro *altera Asia, tertia Africa* Voss. prim. & tert. item d'Orvillii Cod. *altera Africa, tertia Asia*.

10 ET TERRAS CONTINERI] Paulo post dicit, mare objectum omnibus finibus terrae. Si objectum, ergo fines eos continet. Scribendum itaque videtur, *& terram contineri*. SCHEFF. Ita & Veneta & Vlitt. 2 *Terram* volebat Cl. Schefferus. MUNCK. Voss. tert. ita scribit *terras poterimus continenter expl.* Scimus, quomodo Servius ad II. Georgic. 6. & ad VI. AEn. 59. *terram* a *terris* distinguat. forsan igitur *terras* praeferendum, quia speciatim de singulis terrae partibus tum cognitis est acturus.

1 Os-

AEgypto diſterminat [1] os Nili fluminis, quod Canopicon adpellatur. Aſiam ab Europa Tanais dividit, bifariam ſe conjiciens in paludem, quae Maeotis adpellatur. Hac igitur definitione facile pervidetur mare omnibus [2] adjectum finibus terrae.

Sed ne videatur nonnullis mirum, cum ſphaera in ſexaginta partes dividatur, ut ante diximus, [3] quare definimus ab aeſtivo circulo ad arcticum finem dumtaxat habitari; ſic vel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphaerae currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quae finis eſt ab aeſtivo circulo ad hiemalem, ea terra à Graecis διακεκαυμένη vocatur: quod neque fruges propter exuſtam terram naſci, neque homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremae autem regiones ſphaerae duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, fine Arctici circuli, & ejus, qui Antarcticus vocatur, non [4] habitantur, ideo quod ſol ab his circulis [5] ſemper eſt longe, venti quoque adſiduos habent flatus. Quamvis enim ſol perveniat ad AEſtivum circulum, [6] tamen longe ab Arctico videbitur fine. Id ita eſſe, hinc quoque licet intelligere: Cum enim ſol pervenit ad eum circulum, qui Hiemalis vocatur, [7] & efficiat nobis, qui prope eum ſumus conſtituti, nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis? Quod cum in hac parte ſphaerae fiat, idem in altera parte definitum putabimus, [8] ideo quod ſimiles ejus ſunt effectus.

Prae-

1 Os Nili fluminis] *Oſtium Nili* Vlitt. 2. Juvenal. Sat. XIII. 27. *Divitis oſtia Nili.* Στόματα & Graeci appellant. MUNCK. Pro *Aſ. vero.* Voſſ. prim. & tert. *Aſ. autem.* Voſſ. prim. etiam *oſtium.* Tres Voſſiani pro *conjiciens* ſcribunt *conficiens* nec non d'Orvillii Codex.

2 Adjectum finibus terrae] *Objectum* A. cum edd. vetuſtis. MUNCK. Voſſ. prim. *objectum.*

3 Quare definimus] *Definivimus* rectius Veneta, Micylliana, & aliae antiquiores. MUNCK. *Definivimus* Voſſ. prim. *Diffinivimus* Voſſ. tert. item d'Orvillii Cod. pro *quae fin.* Voſſ. tert. *qui fin.*

4 Habitantur] Voſſ. ſec. & tert. *habitatur.* pro *videbitur fine* Voſſ. prim. *fine vid.*

5 Semper est longe] *Abeſt longè* Vlitt. 2. MUNCK.

6 Tamen longe] *Tamen tunc longè.* A. MUNCK.

7 Et efficiat nobis] Veteres *& efficiet.* Mallem *& efficit.* SCHEFF. Ita & Veneta & Vlitt. 2. *Efficiet* Micyll. & nonnullae aliae. *Efficit* mallet Cl. Schefferus. Sed Hyginum copulare interdum diverſos modos oſtendi ad Mythol. cap. 125. 148. & 165. MUNCK. Voſſ. ſec. etiam ſcribit *perveniat*, & tres Voſſ. item d'Orvill: *efficiat.* Atque ita legendum eſſe, non eſt, quod dubitemus. pro *Putabimus.* Voſſ. pr. *putavimus.* Voſſ. ſec. *putamus*, haud male uterque.

8 Ideo quod] *Ideoque quod* Vlitt. 2. Non ineleganter redundare nonnunquam τὸ *que* docet nos Nob. Heinſ. ad Vell. I. 8. MUNCK. Omnes mei *ideo quod.*

9 Quod quae terra habitatur. Eos &c.] Miror hoc placuiſſe Morellio. Legendum enim cum Micyll. Paris. aliiſque antiquioribus, *quod qua terra habitatur*, *eos* &c. MUNCK. Voſſ. prim. & tert. *qua* Voſſ. ſec. *quia.* d'Orvill. *quae,*

10 Vestitu vestium] Illud *veſtiuntur*, gloſſa eſt, qua quis verbum praecedens *uti* exponere voluit, ac ideo debet expungi. Hoc ſcripſeram, cum deinde incidi in Novantiq. Lectiones Modii, eumque vidi eſſe in ſententia eadem. v. ep. 117. SCHEFF. Ita & unus codicum Vlitianorum. Caeteri *veſtitu veſtituum*, vel *veſtitu veſtitudento.* Modius & Schefferus expungendum cenſent τὸ *veſtium.* Mihi ſcripſiſſe

Hygi-

Praeterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in aeſtivo circulo calorem eſſe, [9] quod quae terra habitatur. Eos tamen videmus, qui proxime ſint Arcticum finem, uti braccis & ejuſmodi [10] veſtitu veſtium: qui autem proximi ſint aeſtivo circulo, eos AEthiopas & [11] peruſto corpore eſſe. [12] Habitatur autem ſic temperatiſſimo coelo, cum inter aeſtivum circulum & Arcticum finem [13] haec perveniat temperatio: quod ab Arctico circulo frigus, ab aeſtivo fervor exortus in unum concurrens [14] efficit mediam finem temperatam, quae habitari poſſit. Itaque cum ſol ab eo loco [15] diſceſſit, hieme neceſſario conflictamur, quod ventum exorientem non reverberat ſol. [16] Quod cum veniat in hac definitione, illud quoque fieri poſſe videmus, ut Hiemali circulo nobis ad Antarcticum finem habitari poſſit: quod pares [17] eodem perveniant caſus. Certum quidem eſſe nemo contendit, neque pervenire eo poteſt quiſquam propter interjectum terrae, quae propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem ſphaerae habitari, illam quoque in ſimili cauſſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

De Signorum coeleſtium hiſtoriis

LIBER SECUNDUS.

SED quoniam quae nobis de terrae poſitione dicenda fuerunt, [18] & ſphae-

Hyginus videtur, *veſtium indumento.* Certè illuc aurigatur *τὸ veſtitudento.* Non diſſimiliter *velaminis indumentum* dixit Caſſian. de Habit. Monach. cap. 5. MUNCK. Voſſ. prim. *veſtiuntur.* ſec. *veſtium.* tertio abeſt. d'Orvillii *veſtium.* Forſan *veſtiuntur* cum Voſſiano primo legi poſſet; nam varios modos jungit Noſter. Sic modo e Mſſ. vidimus *pervenit*, & *efficiat.* & Munckerus id nos docuit ad fab. 148. Adde Cl. Oudendorp. ad J. Caeſarem lib. II. B. Gall. cap. 10. & ad Hirtium de B. Afric. cap. 25. Quamquam Modius & Schefferus, non ut Munckerus monet, *τὸ veſtium*, ſed *veſtiuntur* pro gloſſa habeant. Mox pro *ſint* Voſſ. prim. & d'Orvillii cod. *ſunt.*

11 PERUSTO CORPORE] Horat. epod. 2. *Peruſta ſolibus Pernicis uxor Appuli.* MUNCK. *Peruſto corpore* explicatio eſt vocis *AEthiopas*, de nigris enim AEthiopibus loquitur. Conſule inl. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 11.

12 HABITATUR AUTEM SIC] Mallem, *habitatur autem hic.* SCHEFF. *Hic* emendat Cl. Schefferus. quod & ex Vet. ed. in margine notaverat Vlitius. MUNCK.

13 HAEC PERVENIAT TEMPERATIO] *Temperantia* unus ex Vlitt. Deinde *proveniat* malit forte aliquis. Sed mox rurſus *eodem perveniant* repraeſentant etiam Vlitt. 2. cum Morellio. MUNCK.

14 EFFICIT: MEDIA FINEM TEMPERATAM] Lege, *efficit mediam finem temperatam* cum Venetâ, Micyllianâ, Pariſinâ, aliiſque antiquitus cuſis. Etiam heic requiro diligentiam Morellii. MUNCK. *Mediam* Voſſ. prim. ſec. & d'Orvillii. Voſſ. tert. *medium*, *temperatum* & *qui.*

15 DISCESSIT] *Diſcedit.* A. MUNCK. *Diſcedit* Voſſ. ſec. *exorientem* abeſt d'Orvillii codici, contra *ventum* abeſt Voſſiano tertio.

16 QUOD CUM VENIAT IN HAC &c.] Hoc eſt, *eveniat.* Quam phraſin fruſtra ſuſpectam eſſe nonnullis abunde oſtendi ad Fulg. lib. III. cap. 6. MUNCK. *Finem* abeſt d'Orvilliano.

17 EODEM PERVENIANT] *Eodem fine perveniant.* A. MUNCK.

Ad Praefat. LIB. II.

18 ET SPHAERAM TAM TOTAM] In editione San-

ſphaeram totam definivimus, nunc quae in ea ſigna ſunt, ſingillatim nominabimus. E quibus igitur [1] primum duas Arctos, & Draconem: deinde Arctophylaca cum Corona dicemus. [2] Ceteum, qui Engonaſin vocatur: Exinde Lyram cum Olore, & Cepheo, & ejus uxore Caſſiepeia, filiaque Andromeda, & genero Perſeo: dicemus etiam protinus Aurigam, à Graecis ἡνίοχον adpellatum: Ophiuchum praeterea cum Sagitta & Aquila, parvoque Delphine. Inde Equum dicemus cum eo ſidere, quod Deltoton vocatur. [3] His corporibus enumeratis, ad duodecim Signa perveniemus. [4] Ea ſunt haec, Aries, Taurus, Gemini: deinde Cancer cum Leone & Virgine: praeterea Libra, [5] dimidia pars Scorpionis, & ipſe Scorpius cum Sagittario & Capricorno: Aquarius autem cum Piſcibus reliquas habet partes. His enumeratis, ſuo ordine eſt Cetus cum Eridano flumine, & Lepore. Deinde Orion cum Cane, & eo ſigno, quod [6] Προκύων dicitur. Praeterea eſt Argo cum Centauro, & Ara: deinde Hydra cum Piſce, qui Notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur hiſtorias proponere: quae certe aut utilitatem ad ſcientiam, aut jucunditatem ad delectationem adferent lectori.

I. *Ar-*

Sanctandreana deleverunt *tam*. Sed ſcribendum *ſphaeram jam totam videtur*. SCHEFF. Vulgo *ſphaeram tam totam*. Sed cum nec Veneta, nec Vlitt. 2. agnoſcant τὸ *tam*, rectè expulit illud Morellius, quanquam non malè in *jam* mutatum eat Cl. Schefferus. MUNCK. Nec adparet in d'Orvillii cod. nec in tribus Voſſ. pro *ſingillatim nom*. Voſſ. ſec. ac tert. item d'Orvill. *nominabimus ſing*. Pro *ſingulatim*. Voſſ. prim. & ſec. *ſingillatim*. item d'Orvill. recte. Conſule Cl. Oudendorp. ad C. J. Caeſar. lib. III. B. Gall. cap. 2. mox recte pro *dicimus* d'Orvill. *dicemus*. ut Schefferus edidit.

1 PRIMUM DUAS ARCTOS] Haec eſt illa ſignorum quadraginta duorum recenſio, quam promittit in praefatione. SCHEFF.

2 CETEUM QUI ENGONASIN] Modius ep. II. emendandum putat, *dicemus, & eum, qui Engonaſin*. Ego haereo, nec amplector ſtatim, licet non diſpliceat. SCHEFF. Ita & Veneta. Vulgo *caeterum, qui Engonaſin* &c. Vlitt. 3. & A. *Et eum, qui* &c. quomodo & Modius volebat. Sed vide quae ad cap. I. annotamus. MUNCK. *Et eum* Voſſ. tert. qui pro *exinde*, *deinde*. Mox iterum pro *dicimus* Voſſ. prim. & tert. item d'Orvill. *dicemus*. & tertio etiam *dicemus* ſcribunt Voſſ. prim. & d'Orvill.

3 HIS ENUMERATIS] *Connumeratis* Veneta. Sed Morellii lectionem adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. D'Orvill. *H. corporib. en.* ut & tres Voſſiani pro *enum*. Voſſ. ſec. *adnum*. ſupra notatum erat alia manu *te*. Hic etiam pro *perveniemus* d'Orvill. cod. Voſſ. ſec. ac tert. *pervenimus*. in Voſſ. ſec. alia manu ſupra notatum erat *e*.

4 EA SUNT HAEC] Voſſiano tertio τὸ *haec* abeſt. cui & ante *Virgine* quoque abeſt.

5 DIM. PARS SCORP.] D'Orvillii Cod. *Dimidia Scorp.*

6 ΠΡΟΚΥΏΝ DICITUR] D'Orvillii cod. *prochion vocatur*. ut & Voſſ. ſec. pro *ad ſci*. Voſſ. prim. *aut ſci*. pro *ad delect*. idem *aut delect*.

Ad CAP. I.

7 QUOD DIUTIUS CELARE NON POTUIT] Ante *quod* collocandum puto punctum, deinde ſcribendum *celari*, pro *celare*, ita conveniret magis & ſequentibus, & antecedentibus. SCHEFF.

8 PRO-

I. *Arctos major.*

IGITUR, ut supra diximus, initium est nobis Arctos maxima.

HANC autem Hesiodus ait esse Callisto nomine, Lycaonis filiam, ejus, qui in Arcadia regnavit: eamque studio venationis inductam, ad Dianam se adplicuisse: à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam, veritam Dianae suum dicere eventum, [7] quod diutius celare non potuit: nam jam utero ingravescente, [8] prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, à Diana cognita est non conservasse virginitatem: cui dea pro magnitudine [9] suspicionis non minorem retribuit poenam: erepta enim facie virginali, in ursae speciem est conversa, quae Graece ἄρκτος adpellatur. [10] In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed, ut ait [11] Amphis comoediarum scriptor, Jupiter [12] simulatus effigiem Dianae, cum virginem venantem ut adjutans persequeretur, amotam [13] à conspectu aliarum compressit: quae rogata à Diana quid ei adcidisset, quod tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit. itaque propter ejus responsum, in quam figuram supra diximus, eam Diana convertit. Quae cum in silva ut fera vagaretur, [14] à quibusdam AEtolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta.

[1] Ibi

8 PROPE DIEM PARTUS] Instante partu. Gloss. Philox. *Prope partum*, ἐγγὺς τοκετοῦ. Perperam junctim *propediem* complures editi. MUNCK. Pro *inductam* Voss. sec. *inductum*. pro *ab Jove* d'Orvillii cod. *a Jove*. pro *compressam* & *veritam* Voss. sec. *compressa* & *verita*. Voss. tert. *compressa* & *verita est*. pro *ingravescente* Voss. sec. *intumescente*. pro *conservasse* tres Vossiani ac d'Orvilli *servasse*. Ab AEgyptiis Ursa esse dicitur anima Typhonis in stellas relata, & in coelo fulgens. Vid. Plutarch. in Iside & Osir. Tom. II. pag. 357.

9 SUSPICIONIS] *Stoupitionis* unus ex Vlitianis. Forte *stuprationis*. MUNCK.

10 IN EA FIGURA] Schol. German. *Et dum esset ursa, arctum enixa est, quem Arcadem vocant.* Ista ex Eratosth. κατας. cap. I. habet, cujus verba etiam Theo in suùm commentarium transtulit. Caeterum pro *arctum* scribendum est *arcturum*, vel dicendum malè vertisse verba Eratosthenis: Καὶ οὕτως τεκεῖν ἄρκτον γενομένην τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. MUNCK.

11 AMPHIS COMOEDIARUM SCRIPTOR] Schol. German. *Amphis Comicus poeta.* Idem Fabulâ Canis: *Amphianus tragoediarum scriptor.* Emenda, *Amphis autem tragoediarum* &c. MUNCK. Vide Viros Doctos ad Diogen. Laert. in Platone Sect. 27. AEgyptii, quos primos Astrologos fuisse vidimus ad fab. 274. dicuntur sideribus nomina inposuisse. Schol. Apollon. Rh. IV. 262. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι. καθὸ τήν τε φύσιν καταvοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι, καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια, θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν. τοὺς δὲ πλανήτας, ῥαβδοφόρους. Theon vero ad Arati Phaenomena pag. 15. quosdam dicere refert, veterem quemdam Mathematicum fuisse nomine Astraeum, qui primus siderum nomina invenerit, unde & pater Astrorum vocetur.

12 SIMULATUS EFFIGIEM DIANAE] Vide not. ad Mythol. cap. 99. MUNCK.

13 A CONSPECTU ALIARUM] Vulgatum *caeterarum* praeferam, quanquam Vlitt. 3. exhibent *caeterorum*. Sed cum virgine Diana nonnisi virgines venantur. Lege ergo, *caeterarum*, ut etiam est in editione Veneta & A. MUNCK. *Caeterorum* Voss. sec. ac tert. item d'Orvillii c.

14 A QUIBUSDAM AETOLORUM] Emenda *aepolorum*, hoc est, caprariorum, ex Eratosth. cap. I. & Theone in Aratum p. 7. qui Eratosthe-

[1] Ibi dicitur inſcia legis, in Jovis Lycaei templum ſe conjeciſſe: [2] quam confeſtim filius eſt ſecutus. Itaque [3] cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Calliſto cum filio inter ſidera conlocavit, eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, [4] de quo poſtea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calliſto ab Jove eſſet compreſſa, Junonem indignatam in urſam eam convertiſſe: quam Dianae venanti obviam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera conlocatam. Sed alii dicunt, cum Calliſto Jupiter eſſet in ſilvam perſecutus, Junonem ſuſpicatam id, quod evenit, contendiſſe, ut eum manifeſto diceret deprehendiſſe. Jovem autem, quo facilius ſuum peccatum tegeretur, in urſae ſpeciem converſam reliquiſſe: Junonem autem in eo loco pro virgine urſam inveniſſe, quam Dianae venanti, ut eam interficeret, demonſtraſſe: quod factum ut perſpiceretur, Jovem aegre tuliſſe, effigiem

toſthenem ad verbum deſcripſit. Schol. German. *Quae dum in montibus vagaretur, à quibuſdam paſtoribus apprehenſa, cum puero adducta eſt ad Lycaonem.* MUNCK. *Atholorum* d'Orvillii cod.

1 IBI DICITUR] *Ibique* unus ex Vlitianis. MUNCK. *Ubi* Voſſ. tert.

2 QUAM CONFESTIM FILIUS SECUTUS EST] Morellianus unus, *quo confeſtim*, & mox pro *Calyſto*, *Calyſtonem*. SCHEFF. *Quo confeſtim* alter Morellianus. MUNCK.

3 CUM EOS ARCADES] Paullo aliter Servius ad I. Georgic. vs. 67. Voſſ. ſec. *Archales*. Pro *ereptam* Voſſ. ſec. *erepta*. pro *eamque* d'Orvill. c. *eam quoque*.

4 DE QUO POSTEA] *Poſterius* Vlitt. 3. cum heic, tum paſſim infra. MUNCK. *Poſterius* Voſſ. ſec. & tert. pro *factam* Voſſ. ſec. *facta*. pro *locatam* tres Voſſ. & d'Orvillii *collocatam*. atque ita lege. pro *illud quod* recte *id quod* edidit Munckerus, codd. Mſſ. adſtipulantibus. Vide me ad Nepotis praefat. & Cl. Oudendorp. ad Caeſar. III. B. Civ. 44. pro *eo loco* Voſſ. ſec. *eodem loco*. idem pro *quod fact. qua fact.*

5 UT COMPLURES] *Quamplures* unus Vlitianus. Quod idem eſt. Petronius: *Intraverunt palaeſtritae quamplures.* Capell. Nupt. Phil. lib. VIII. *Eodem ſe quamplures convertere dii.* MUNCK. Schefferus edidit *plures*. Tres Voſſiani *complures*. Aſt d'Orvillii cod. *quamplures*. Vide Cort. ad Salluſt. B. Catil. cap. 19. n. 2. Inter iſtos quamplures eſt Theo ad Aratum pag. 22. ἄρκτοι ὅλως οὐ δύουσιν. Imo ipſe Virgilius canit I. Georgic. vs. 246. *Arctos Oceani metuentis aequore tingui.* ibi Servium conſule. Homerum imitatus Iliad. Σ. vs. 489. ad quem brevia Scholia perlegenda ſunt. Virgilium imitatur Statius III. Theb. vs. 685. *Arctos ad Oceanum fugientibus invidet aſtris.* & ibi Lactant. Ovid. II. Faſtor. vs. 191. *Saevit adhuc, canamque adiit Saturnia Tethyn Maenaliam tactis ne lavet Arcton aquis.* Theocritus Idyll. XXIV. vs. II. canit Ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς ΔΥ'ΣΙΝ Ἄρκτος. Pro *qui volunt* Voſſ. prim. *atqui vol.* tert. *& q. v.* pro *eſſe inſt.* Voſſ. ſec. *inſtitut. eſſe.*

6 SUCCUBUERIT UT PELLEX] Vide not. ad Mythol. cap. 187. MUNCK. *Veniant* Voſſ. ſec. *veniunt.*

7 ARIETHUS AUTEM TEGEATES] *Aratus.* MICYLL. Micyllus putat *Aratus*. Sed is non eſt ſcriptor hiſtoriarum, uti hic vocatur. Sanctandreana editio habet *Arietibus*, quod eſt deterius. Magis placet *Ariethous*, ut viſum eſt Voſſio in libris de Hiſtor. Graecis. SCHEFF. *Aratus* A. *Arietus* Veneta. *Arietibus* Sanctandreana, ſed peccato, ut arbitror, operarum typographicarum, cum in caeteris religioſè ſequatur Morellium. Voſſius de Hiſtor. Graec. lib. III. p. 253. emendat *Areithus* ex Graec. Ἀρήϊθος. quod vocabulum apud Homerum quoque occurrit Iliad. H. 138. Leopardus in margine libri ſui heic notaverat: Φερεκύδης δέ φησι καὶ Ἀρήϊθος eſt apud Tarrhaeum pag. 41. Occurrit idem nomen etiam infr. cap. 6. ubi *Aritus* exhibet unus ex Vlitianis. MUNCK. Omnes mei *Ariethus.*

8 MEGISTO] Notaverat homo doctus in margine libri ſui, *Aliis* Θεμιστώ. MUNCK.

9 CETEI FILIAM] Ita & Veneta. Micyllus & alii dederunt *Caetei*. Mſſ. 2. ex Vlitianis *& Caetei.* Putes ſcripſiſſe *Heraeei*, & mox *Heraeea.* Ἡραιεὺς enim

giem ursae stellis figuratam constituisse. Hoc signum, [5] ut complures dixerunt, non occidit. Qui volunt aliqua de caussa esse institutum, negant Tethyn Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eo perveniant in occasum, quod Tethys Junonis sit nutrix, cui Callisto [6] subcubuerit ut pellex. [7] Ariethus autem Tegeates historiarum scriptor, non Callisto, sed [8] Megisto dicit adpellatam: & non Lycaonis sed [9] Cetei filiam, Lycaonis neptem. Praeterea Cetea ipsum Engonasin nominari. Reliqua autem superioribus conveniunt: quae res in Nonacri monte Arcadiae gesta demonstratur.

II. *Arctos minor.*

Hanc [10] Aglaosthenes qui Naxica conscripsit, ait Cynosuram esse unam de Jovis nutricibus ex Idaeis nymphis: ab ejus quoque nomine & [11] urbem, quae Hestiea vocatur, [12] à Nicostrato & sodalibus ejus con-

enim dictus fuit unus de filiis Lycaonis, ut docet nos Apollod. lib. I. p. 163. Forsan & in prologo rescribendum & *Heraeeum* pro *Ceteum*. MUNCK.

Ad CAP. II.

10 AGLAOSTHENES] Morellii codices habent *Aglosthenes*, quomodo vocatur & Polluci lib. IX. c. 6. Plinio lib. IV. c. 12. est AEglosthenes, sine dubio corrupte, pro *Aglosthenes*. *Aglaosthenes* tamen dicitur & Caesari in Arateis, & Lactantio lib. I. c. II. Adde quoque infra c. 16. SCHEFF. Vlitt. 3. *Glosthenes*. Venet. *Agloasthenes*. Sed rectum est *Aglaosthenes*. Vide Voss. Histor. Graec. lib. III. p. 240. Refert idem Agathosthenes in Asiaticis carminibus apud Schol. German. in hac fabulâ. Sed apud eum rescribendum esse *Aglaosthenes in Naxiacis carminibus* docet nos in notis ad Parthen. pag. 126. vir Cl. Thomas Gale. Alii Cynosuram Callistus fuisse canem volunt. Vide Theon. in Aratum pag. 7. MUNCK. Voss. prim. & tert. *Glostenes*, sec. *Glosthenes*. D'Orvillii cod. *Aglosthenes*. *Cynosura*, quod caninam caudam habet, dicta Serv. ad I. Georgic. 246. Theo ad Aratum pag. 8. Edit. Morell. Οἱ Δικταῖοι Κούρητες, φησὶν, ἐκάλουν, τὴν μὲν μικρὰν Κυνόσουραν, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα, qui & de Helice agit. Adde Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 487. De Fabula hac etiam consulendus Leontius de Sphaera Arataea pag. ult.

11 URBEM QUAE HESTIAEA] Morelii, *Hystoe*, quod notat ipse, etiam in Arateis Germanici occurrere. SCHEFF. Soter *Histiea*. Veneta *Istoe*. *Histoe* Vlitt. 2. ut & uterque Morellianus. Atque ita omnino scribendum. Ἱστοὶ enim Graecis est. Eratosthenes cap. 2. Ἀγλαοσθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς φησι, τροφὸν γενέσθαι Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν τῶν Ἰδαίων Νυμφῶν, ἀφ' ἧς ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ Ἱστοῖς τοὔνομα τοῦτο εἶναι &c. *Histoe* ergo Ἱστοὶ, ut *paralleloe*, παράλληλοι cap. 4. Lib. I. *Arctoe*, ἄρκτοι in Grotii Imaginibus Arateis, *Adelphoe*, ἀδελφοὶ apud Terentium, *Euthygrammoe*, Εὐθύγραμμοι, *Antoecoe*, ἄντοικοι cap. 2. & 4. Fragmenti veteris, quod Censorino aliquandiu tributum fuit. Forte & *Spartoe* scripserat Hygin. fab. 178. ubi *Spartae* editum hactenus. Sed *Sparti* dicuntur aliis, ut ostendi ibi, Σπαρτοὶ Graecis. A Plinio lib. v. cap. 31. inter Cypri oppida numerantur *Arsinoe*, *Carpasium*, *Golgi*. Notant in Vet. cod. habere *Golgae*. Unde apparet faciendum esse *Golgoe*. Γόλγοι *Golgoe*, ut Σόλοι *Soloe*, quod in eodem capite invenias, & apud Melam lib. I. cap. 13. Servavit rectam scripturam Germanici Scholiastes: *A quâ in oppido Histoe Nicostratus constituit portus, & circa eum locum fuisse Cynosuram.* Pro *portus* repone *portum* ex Eratosthene, unde haec desumpta. Videtur Hyginus in vitiosum codicem incidisse, & legisse apud Eratosthenem vel alium ex Graeculis, ἀφ' ἧς μὲν τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ &c. Sed quomodo à nomine Cynosurae dici potest urbs Histoe constituta? quae in illis nominibus appellationis similitudo? Scripsit ergo, vel certè scribere debuit: *Ab ejus quoque nomine in urbe, quae Histoe vocatur, à Nicostrato & sodalibus ejus constitutâ, & portum, qui ibi est, & agri majorem partem Cynosuram appellatam.* MUNCK. Voss. prim. *Histoe*. sec. *Hystue*. tert. *Histoe*. *Hystoe* d'Orvillii cod.

12 A NICOSTRATO ET EJUS SODALIBUS] Ὑπὸ τῶν πε-

constitutam, & portum qui ibi est, & agri majorem partem Cynosuram adpellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Jovis fuerunt administri. Nonnulli etiam Helicen & Cynosuram [1] nymphas esse Jovis nutrices dicunt: & hac re etiam pro beneficio in mundo conlocatas, & utrasque Arctos adpellatas esse, quas nostri Septemtriones dixerunt: sed majorem arcton complures plaustro similem dixerunt, & ἅμαξαν Graeci adpellaverunt: cujus haec memoriae prodita est caussa: [2] In initio qui sidera perviderunt, & numerum stellarum in unaquaque [3] specie corporis constituerunt, & non Arctum, sed Plaustrum nominaverunt. Ex septem stellis, duae quae pariles & maxime in uno loco viderentur, pro bobus haberentur: reliquae autem quinque [4] figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum Bootem nominari voluerunt: de quo posterius plura dicemus. [5] Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud Plaustrum dicit

τῶν περὶ Νικόστρατον. Melius vertisset, *a Nicostrato*. Theod. Quaest. 8. in Deuteron. Οἱ περὶ τὸν Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον, *Aquila & Symmachus*. Laertius in Zenone p. 456. Οἱ περὶ Κάσσιον τὸν Σκεπτικὸν, *Cassius Scepticus*. Παρερμηνείας vitium incurrere nonnunquam hunc scriptorem, disces ex iis, quae annotata sunt ad 3. 14. & 31. Myth. Sed monendum heic mihi, in eo quod cap. 14. dicit *Caeneus Coroni*, deceptum videri corruptâ scriptura Graeci codicis Apollodori. Notat enim AEgius invenisse se in antiquis libris Καινεὺς Κορώνου. MUNCK. Sic Plutarchus amat loqui. E. G. De E I apud Delphos Tom. II. pag. 387. de Hercule οὐδὲ τοῖς περὶ τὸν Χείρωνα καὶ Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένος. Quaestion. Rom. Tom. II. pag. 278. τοὺς περὶ Εὔανδρον ἐδίδαξεν Ἡρακλῆς i. e. *Euandrum docuit* Hercules. lib. VIII. Symposiac. p. 744. ἐν μὲν τῷ μαθηματικῷ τὰ περὶ τὴν μουσικήν ἐστι. Et in Amator. pag. 760. αἰσθομένων δὲ τῶν περὶ Νικόστρατον. in vita Demosthenis pag. 853. τοὺς περὶ Αἰσχίνην. Sic τὰς περὶ Μάρθαν pro *ipsa Martha* Euang. Johan. x. 19. ubi consule, quae ex Xenophonte adduxit Raphelius. Aliquando tamen sub ὑπὸ τῶν περὶ ΤΟ'Ν ΝΙΚΟ'ΣΤΡΑΤΟΝ, Nicostrati sodales subaudiri potuissent, consule eumd. Raphel. e Polybio N. F. inlustrantem ad Acta Apost. XIII. 13. Multi fuere Nicostrati, de quibus J. N. Loensis lib. IX. Epiphyll. cap. 5. Sed in AEliani libro XIV. V. H. cap. 47. quem adducit, pro *Nicostrato*, *Nicomachum* esse substituendum jam vidit Menagius ad Diogenis Laertii lib. VII. §. 51. Pro *portum qui*, *portam quae* Voss. sec. pro *fuerunt* Voss. tert. *fuerant*. pro *administri* Voss. tert. *ministri* & superscriptum erat *adnutriti*. pro *esse* Voss. prim. *fuisse*. τὸ *re* post *hac* abest d'Orvilliano codici. *nuncupatas* pro *appellatas esse* male Schefferus edidit.

1 NYMPHAS ESSE] *Fuisse* Vlitt. 2. Quam lectionem firmat Germanici Scholiastes. MUNCK. Jovis nutrices ab ipso Jove se in draconem convertente esse mutatas, & postea quam patris sic decepti regnum fuisset adeptus, hanc suam & nutricum metamorphosin arctico circulo infixisse docet Theo ad Aratum pag. 10. Jovis nutrices in ursas fuisse conversas, & inde montem *Arcton* dictum docet etiam Schol. Apoll. Rhod. 1. Arg. vs. 936.

2 IN INITIO] Voss. prim. tert. & d'Orv. *initio* Voss. sec. *in initio*. Consule Lector Cl. Oudendorp. ad Vegetii lib. IV. in Prol. in Obs. Misc. Maji, Junii, Julii, & Aug. 1738. pag. 213.

3 SPECIE CORPORIS CONSTITUERUNT, ET NON ARCTUM, SED PLAUSTRUM NOMINAVERUNT, EX SEPTEM STELLIS &c.] Haec non cohaerent cum sequentibus. Scribo, *specie corporis constituerunt, constituerunt* (*quod non arctum, sed plaustrum nominaverant*) *ut ex septem*. Repetitio ejusdem vocis otiosa videbatur. SCHEFF. Locus procul dubio mendosus, cum nulla inde commoda elici sententia possit. Soter dedit, *constituerunt, non arctum* &c. Micyllus & alii, *constituerunt, quod non arctum, sed* &c. Agnoscet manum suam Hyginus, si τὸ *quod* ex alieno in suum locum revoces & scribas, *constituerunt, non arctum, sed plaustrum nominaverunt, quod ex septem stellis* &c. MUNCK.

4 FIGURAM PLAUSTRI SIMULARENT] Apulejus de Herbis cap. 113. *Folia simulans cucumeris.* Ad

rem

dicit adpellari: [6] sed quod Arctos videatur ut Plaustrum circa Polum, qui Boreus adpellatur, versari: & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. [7] Postea autem de septem stellis, ut Parmeniscus ait, [8] quinque & viginti sunt à quibusdam astrologis constitutae, ut Ursae species, non septem stellis perficeretur. Itaque & ille, qui antea plaustrum sequens Bootes adpellabatur, Arctophylax est dictus, & iisdem temporibus, quibus Homerus fuit, haec Arctos est adpellata. de Septemtrionibus ille enim dicit, hanc [9] utroque nomine & Arcton & Plaustrum nominari: [10] Bootem autem nusquam meminit Arctophylaca nominari. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de caussis minor Arctos Phoenice [11] adpelletur, & illi qui hanc observant, verius & diligentius navigare dicantur: & quare si haec sit certior quam major, non omnes hanc observent: qui non intelligere videntur, de qua historia sit profecta ratio, ut

rem facit, quod legitur apud Hom. Scholiasten ad Odyss. E. 273. Καὶ ἅμαξα καλεῖται, ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Sed defecta ista partim, partim transposita. Censeo sic redintegres: Ἐκ τεσσάρων ὥσπερ ἐκ τροχῶν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ ῥυμοῦ ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Theo in Aratum pag. 7. ed. Morell. τῶν τεσσάρων ἀντὶ τροχῶν παραλαμβανομένων, τῶν δὲ τριῶν ἑξῆς ἀντὶ ῥυμοῦ. MUNCK. Pro *pariles* Voss. prim. *partes*. Tert. *pares*. pro *maxime* Voss. tert. *ex bis maxime*. pro *bobus* Voss. prim. *bubus*.

5 Aratus quidem] *Autem* Anonymi codex. Quod probo. MUNCK. Pro *hac re*, *in hac re* Voss. tert.

6 Sed quod arctum videatur] Magis placet *arctos*, ut est in Commeliniana vel Sanctandreana. SCHEFF. *Arctus* Venet. & unus Vlitianus. Sed alterum benè habet. Servavit Graecam terminationem, ut in *arcticos* nominandi casu cap. 7. Lib. III. Verba Arati sunt: Δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι. MUNCK. Pro *Bootem* Voss. tert. *booten*. pro *circa p.* d'Orvillii cod. *circum p.* pro *mediocriter* Voss. prim. *inmediocriter*.

7 Postea autem] *Postea enim* A. MUNCK. *Enim* Voss. tert.

8 Quinque et viginti sunt a quibusdam] *Quinque & viginti sunt*. MICYLL. Micyllus scripsit, *quinque & viginti*, quod in textum transsumserunt in Sanctandreana. Ego non video, unde viginti stellae veniant. Sententia, ut opinor, haec est; Fuisse, qui non septem stellas, quod ante fecerant, in plaustro & duobus bobus constituendis, sed quinque tantum numerarent ad exprimendam ursae speciem. SCHEFF. Ita rectè etiam & Soter & Vlitt. 2. quanquam Hyginus infra lib. III. cap. I. XXI. tantum, Scholiastes autem Germanici & Theo in Aratum pag. 7. XXIV. numerant. Quod non videre se ait vir doctus, unde stellae istae viginti quinque veniant, id ei cognoscendum est, cum vitium, quo sequentia infecta sunt, turbet sensum. Rescribe ergo, ut videas quid velit auctor, *septem stellarum* ex MSS. 3. Vlitt. & codice Anonymi, pro *septem stellis*. Sententia est, eos, qui signo illi figuram septentrionum dederint. VII. id tantum, qui autem ursae, XXV. deformasse stellis. Manilius de Helice Lib. I. *Septem illam stellae certantes lumine signant*. MUNCK. *Quinque & triginta* Voss. prim. & sec. ast tert. *quinque & viginti*. *Sunt* abest Vossiano primo. Pro *stellis*, *stellarum* Voss. sec. & d'Orvillii cod. *stellarum numero* Voss. tert. Pro *antea* Voss. sec. & tert. *ante*. Pro *appellabatur* d'Orvillii cod. *appellatur*. τὸ *enim* abest d'Orvilliano codici. Pro *nominari*, *appellari* Voss. sec. ac d'Orvill.

9 Utroque nomine] *Genere*. MICYLL. Odyss. E. 273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν. MUNCK.

10 Bootem] *Bootes* Vlitt. 3. Perperam. Scribe *Booten*. German. Schol. *Booten Homerus vocat*. MUNCK Voss. prim. sec. & d'Orvill. *Bootes*. Voss. tert. *Bootem*. sed superscriptum erat *Bootis*. post *incidit* scribit *autem* Voss. sec.

11 Appelletur] *Diceretur* vulgo. Sed Vlitt. 3. *appellaretur*. MUNCK. Pro *observant* Voss. sec. *conservant*. τὸ & ante *quare* abest Vossiano primo. *quam major* absunt Vossiano secundo. pro *obser-*

ut Phoenice adpelletur. [1] Thales enim, qui diligenter de his rebus exquisivit, & hanc primus Arcton adpellavit, natione fuit Phoenix, ut [2] Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes, qui Peloponnesum incolunt, priore utuntur Arcto. Phoenices autem quam [3] à suo inventore adceperunt, observant: & hanc studiosius perspiciendo, [4] diligentius navigare existimantur, & vere eam [5] ab inventoris genere Phoenicen adpellant.

III. *Serpens.*

Hic vasto corpore ostenditur inter [6] duas Arctos conlocatus: qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, [7] ab Junone inter sidera conlocatus, [8] quod illius opera Hercules ad eum est profectus, qui hortum Junonis tueri solitus existimatur. ait enim Pherecydes, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, [9] Terram inve-

observent Voss. sec. *observant.* pro *appelletur* tres Vossiani *appellaretur.* d'Orvill. *appellarentur.*

1 Thales enim &c.] Soter: *Thales enim Milesius* &c. Atque ita volebat etiam Vossius Histor. Graec. p. 375. qui & mox *ἀπλῶς*, *ut Herodotus dicit*, existimat scribendum. Cl. Schefferus malebat, *nec, ut Herodotus dicit*, *Milesius.* MUNCK. Consule Menag. ad Diogenis Laertii lib. I. §. 23. pro *quam* Voss. tert. *quae.* ante *observant* scribitur & in Voss. sec. Phoenices Arctum minorem invenisse, rei nauticae peritissimos docet Philostratus in prooemio Heroicon paullo post princ.

2 Herodotus Milesius] Vossius in de Histor. Gr. p. 375. *Thales enim Milesius*, & mox *ἀπλῶς ut Herodotus dicit*, existimat scribendum. Verum urget Palmerius, quod non fuerit natione Phoenix, Thales, sed origine ac gente tantum. Fuere tamen, qui & natum traderent in Phoenicia. Laertius: Ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντι Φοινίκης. Quare necdum displicet, quod scripsi olim in Milit. Naval. lib. IV. c. 6. editionis secundae, legendum esse, *natione fuit Phoenix*, *nec ut Herodotus dicit*, *Milesius.* Nempe alios Hyginus secutus est auctores, qui Thalem volebant natum non Mileti, sed in Phoenicia. *Nec* particula excidisse potuit, ob similitudinem praecedentis syllabae. SCHEFF.

3 A suo inventore] Alter codex Morellii, *auctore*, quod a glossa esse videtur. SCHEFF.

4 Diligentius navigare] H. e. accuratius. Manilius Lib. I. *Tam spatio, quam luce minor, sed judice vincit Majorem Tyrio.* Germanicus: *Certior est Cynosura tamen sulcantibus aequor.* Aratus: Τῇ καὶ Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται. Schol. German. p. 89. *Quam Sidones aspicientes continuo navigant.* Aut perperam legit in Graeco exemplari ἰθὺς, aut imperitè τὸ ἰθὺ transtulit *continuo.* MUNCK.

5 Ab inventoris Nomine] Micyllus scribit, *inventoris genere*, quod in Sanctandreanam editionem est transsumptum. Ego mallem *natione* scribere, quomodo supra, *natione fuit Phoenix.* Adde, quae de hac re monui in libris de Militia Navali. SCHEFF. Adstruunt eam lectionem cum Micyllus & Soter, cum Vlitt. 3. Vulgo *nomine*, unde *natione* exsculpsit Cl. Schefferus. Theo: Ὁ εὑρετὴς αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. Majoris inventor Nauplius, ut idem docet pag. 7. MUNCK. Et omnes, quos inspexi, *genere* scribunt. Pro *Phoenicen* d'Orvillii cod. *Phoenicem.* item Voss. prim.

Ad CAP. III.

6 Duas] Voss. sec. *Duos.*

7 Ab Junone] Vide Eratosth. cap. 3. & Senec. Hercul. OEt. vers. 74. Schol. German. *Juno custodem horti pervigilem implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa astris intulit.* MUNCK.

8 Quod illius opera &c.] Junonis enim instinctu factum est, ut athla ista decantatissima Herculi imperaverit Eurystheus. MUNCK. Voss.

inveniſſe ferentem aurea mala cum ramis. [10] Quae Junonem admiratam, petiiſſe à Terra, [11] ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſque ad Atlantem montem. Cujus filiae cum ſaepius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe: [12] hoc etiam ſigni erit, quod in ſideribus ſupra eum Draconem Herculis ſimulacrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demonſtrat: [13] quare licet intelligere, [14] hunc maxime Draconem dici. Nonnulli etiam dixerunt, hunc Draconem à gigantibus [15] Minervae objectum eſſe, cum eos [16] obpugnaret: Minervam autem abreptum draconem contortum ad ſidera jeciſſe, & ad ipſum axem coeli fixiſſe: itaque eum adhuc [17] implicato corpore videri, ut nuper ad ſidera perlatum.

IV. *Arctophylax.*

De hoc [18] fertur, ut ſit Arcas nomine, Calliſtus & Jovis filius, quem

Voſſ. tert. *Q. i. o. ut. H. audivit.* pro *tueri* idem *cuſtodiri.* & pro *duceret*, *diceret.*

9 TERRAM INVENISSE FERENTEM] Emenda, *veniſſe ferentem.* Eratoſthenes: Τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεα μῆλα. Schol. German. *Eo quod, cum nuberet Jovi Juno, diis offerentibus munera, Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis.* Stabiliunt eam lectionem Vlitt. 2. Nec dubitare de eâ quenquam ſinunt, quae ex Eratoſthene adduxi. MUNCK. Voſſ. tert. haud male *adveniſſe.*

10 QUAE JUNONEM ADMIRATAM] Ita & Vlitt. 3. Perperam τὸ *quae* omiſit Sanctandreana. Veneta & aliae habent, *Inde Junonem* &c. MUNCK. Omnes mei *quae.* pro *petiiſſe* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *petiſſe.* pro *ſaepius* Voſſ. tert. *ſaepe.*

11 UT IN SUIS HORTIS] Mallem, *ut & in ſuis.* SCHEFF.

12 HOC ETIAM SIGNI ERIT] Non video, quomodo hinc colligatur, eum a Junone conſtitutum cuſtodem, quia ſuper ipſum conſtitutus Hercules, niſi quia cuſtodem draconem dicitur interfeciſſe. At hoc non docet conſtitutum à Junone. Neſcio, annon hic quid deſit. SCHEFF.

13 QUARE QUODVIS LICET INTELLIGERE] In editione Sanctandreana deeſt illud *quodvis*, credo, quod huic loco videretur parum convenire. Verum puto pro eo *quoivis*, hoc eſt *cuivis* legendum. SCHEFF. *Quare quodvis licet* editi ante Morellium. *Quare quoivis* inde effingit Schefferus. Rectius putem *quosvis.* Ordo eſt: *Quosvis intelligere licet*, hoc eſt, res licita eſt. MUNCK. Voſſ. tert. *cuivis* ſed ſuperſcriptum erat *quidvis.* Sed d'Orvill. *quodvis.* pro *licet* Voſſ. ſec. *liceret.*

14 HUNC MAXIME] *Hinc* Veneta. Hoc eſſet, ex hiſtoriâ modo narratâ. MUNCK.

15 MINERVAE OBJECTUM ESSE] Schol. German. *Hunc alii Jovem aſtris intuliſſe dicunt, ob memoriam virtutis Herculis, Minervae objectu; quem illa contortum coelo immiſit, & inter ſeptentriones collocavit.* Pro *objectu* repone *objectum.* Plures fabulas de hoc dracone habes apud Theonem in Aratum pag. 11. Δράκων δὲ, inquit, οὗτος, ὃν ἀνεῖλε Κάδμος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσπερίδων, ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς Πυθίων. Lege, Πύθων. MUNCK.

16 OPPUGNARET] Voſſ. ſec. & d'Orvill. *obpugnaret.* pro *fixiſſe* Voſſ. ſec. *id infixiſſe.* pro *implicato* d'Orvill. *implicito.*

17 IMPLICATO CORPORE] In Salignacii codice *implicito* legi, Morellius obſervat. MUNCK.

Ad CAP. IV.

18 FERTUR UT SIT] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Graecum eſt ὡς Ἀρκὰς ἐστί. Vide Mariang. Auctar. epiſtol. VI. Noſter infra cap. 10. *Dicunt, ut gloriata ſit* &c. Vopiſcus Florian. cap. 3. *De quo dictum eſt ut Probus diceretur.* Adde quae notamus infr. ad cap. 7. MUNCK.

quem dicitur [1] Lycaon, cum Jupiter ad eum in hoſpitium veniſſet, cum alia carne còncisum pro epulis adpoſuiſſe. ſtudebat enim ſcire, ſi deus eſſet, qui ſuum hoſpitium deſideraret. Quo facto non [2] minore poena eſt adfectus. nam ſtatim Jupiter, menſa projecta, [3] domum ejus fulmine incendit: ipſum autem in lupi figuram convertit: at pueri membra conlecta & compoſita in unum, dedit [4] cuidam AEtolorum alendum, qui adoleſcens factus, in ſilvis cum venaretur, inſcius vidit matrem in urſae ſpeciem converſam, quam interficere cogitans, perſecutus eſt in Jovis Lycaei templum: [5] quo & qui adceſſiſſet, mors poena erat Arcadum lege. Itaque cum utrumque neceſſe eſſet interfici, Jupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera conlocavit, ut ante diximus. [6] Hic autem è facto ſequens Urſam perſpicitur, & Arctum ſervans Arctophylax eſt adpellatus. Nonnulli hunc [7] Icarium Erigones patrem dixerunt, cui propter juſtitiam & pieta-

1 LYCAON] Ovid. videtur Lycaona ipſum pro Boote accipere lib. VI. Faſtor. ſic enim inquit.

Tertia poſt nonas removere Lycaona Phoebe
Fertur & a tergo non habet urſa metum. MICYLL.

2 MINORE POENA] Pro *minore* cod. d'Orvill. *minori*.

3 DOMUM EJUS FULMINE INCENDIT] Schol. C. Germ. ut in MS. quem Cl. Oudendorpius inſpexit, *ejus domum incendiſſe*. *Fulmine* tamen & in iſto Scholiaſte retinendum. Eratoſthen. cap. 8. τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κεραυνοῖ.

4 CUIDAM AETOLORUM] Quinam hi ſunt AEtoli, & quomodo nunc in Arcadia verſantur? Suſpicor hic mendum non exiguum, & ſcribo, *cuidam aepolorum*. Scilicet Graeca locutione uſum, pro Latina *caprariorum*, credo. Caprarii enim Graecis αἰπόλοι. At a caprariis educatum, teſtis vetus eſt Grammaticus ad Aratea Germanici. *Ajunt Arcadem compactis membris ad vitam reduxiſſe, & cuidam caprario dediſſe nutriendum.* SCHEFF. Recte *aepolorum* ex Scholiaſte German. Schefferus. Firmat ejus conjecturam Theo in Aratum pag. 7. Θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι. MUNCK. Pro *in ſylvis* d'Orvill. *in ſylvas*. recte, ut Noſter amat loqui.

5 QUO ET QUI ACCESSISSET] Sine dubio ſcribendum, *quo ei, qui acceſſiſſet*. Atque ita video nunc & Modium cenſuiſſe, ep. 11. SCHEFF. *Quo ei qui* Modius & Schefferus. MUNCK. Male a Scheffero editur, & in quibuſdam Mſſ. *Lycei* ſcribitur pro *Lycaei*. Graece enim Λυκαῖος ſcribitur, cujus Jovis templum ab ipſo Lycaone in Parrhaſia exſtructum dicitur a Scholiaſte Euripidis in Oreſte. vs. 1648. in cujus Dei honorem Arcades certamina Λύκαια dicta celebrabant, ut Schol. Pind. Olymp. Od. VII. 153. ab eodem Lycaone inſtituta. Pauſan. lib. VIII. cap. 2. & quidem in eadem Arcadiae urbe Parrhaſia. Schol. Pind. Olymp. IX. vs. 145. In hujus vero Jovis *Lycaei* templum nulli licere intrare, & intrantem lapidibus obrui, docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 300. Conſule praeterea Callimachum H. in Jovem vs. 13. & quem ad h. l. adduxit Spanhemius, Pauſaniam lib. VIII. cap. 38. & plura alia huc facientia videbis. Antequam ad alia tranſeam, adſcribere debeo, quae refert Schol. Theocriti Idyll. I. vs. 123. Ὑπὸ τῷ Λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ Καλλιστοῦς, εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος Καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι, ἣν φησιν Ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἠστερίσθαι. Sed ut, quae orſus ſum, detexam. *Lyceus* vel *Lycius* vocatur Apollo, & *Lycea* Diana. cauſſam docebunt Pauſan. lib. II. c. 19. p. 152, 153. cap. 31. p. 184. Critici ad Sophoclis Electram vs. 6. & Theo ad Aratum pag. 80. nec non Sylburg. ad Pauſan. lib. II. cap. 9. in f. & Olear. ad Philoſtrati Heroica cap. X. §. 4. Ante *eorum* ſcribitur *autem* in Voſſ. primo.

6 HIC AUTEM E FACTO] Voſſ. ſec. *haec*. tert. *hoc*. τὸ *e* abeſt Voſſ. ſec. & tert.

7 ICARIUM] Notat Morellius, in codicibus ſuis ſemper legi *Icarum* in hac tota fabella. Et eſt Icarus Tibullo etiam lib. IV. & I. ubi vide. SCHEFF. *Icarum* ſemper Vlitt. 3. & Veneta. Nec mutari debuit. Germanicus: *Icarus ereptam penſavit munere vitam.* Confer quae notavimus ad

pietatem exiſtimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, & quid ex eo naſceretur; & [8] cum eſſet natum, quomodo eo uti oporteret. Qui cum ſeviſſet vitem, & [9] diligentiſſime adminiſtrando [10] floridam falce feciſſet, dicitur hircus in vineam ſe conjeciſſe, & quae ibi tenerrima folia videret, decerpſiſſe: quo facto, Icarium irato animo tuliſſe, eumque interfeciſſe, & ex pelle ejus utrem feciſſe, ac vento plenum praeligaſſe, & in medium projeciſſe, ſuoſque ſodales [11] circum eum ſaltare coegiſſe. [12] Itaque Eratoſthenes ait: Ἰκαρίου ποσὶ · πρῶτα [13] περὶ τράγον ὠρχήσαντο. Alii dicunt Icarium, cum à Libero patre vinum adcepiſſet, ſtatim utres plenos in plauſtrum inpoſuiſſe. hac re etiam Bootem adpellatum: qui cum perambulans Atticorum fines paſtoribus [14] oſtenderet, nonnulli eorum [15] aviditate pleni, novo genere potionis inducti, ſomno conſopiuntur: [1] atque

ad Mythol. cap. 130. MUNCK. Duo codd. Voſſ. *Icarum.* item d'Orvill. *Erigonis* Voſſ. ſec. & d'Orvill.

8 CUM ESSET NATUM, QUOMODO EO &c.] Veneta aliaeque, *cum eſſet natum id, quomodo* &c. Vlitt. 3. & A. *Cum eſſet natum, quomodo id uti.* Quod non debuit ſperni. Utor enim, quemadmodum vel pueri norunt, cum accuſandi caſu non minus Latinè, quam auferendi, conſtruitur. MUNCK. Pro *ex eo* Voſſ. ſec. *ex ea. Id* ante *uti* agnoſcunt Voſſ. prim. & d'Orvill. Exempla, quae varii Grammatici adducunt, ut verbo *uti* dent accuſandi caſum, fere eadem, & ex iiſdem auctoribus petita ſunt. Sic quae Cortius ad Salluſt. B. Jugurth. cap. 12. n. 3. adfert, jam dudum ad partes cum pluribus aliis conjuncta vocavere Sanctius in Minerva lib. III. cap. 3. pag. 395. & Jac. Nic. Loenſis lib. IX. Epiphyll. cap. 15. Hanc lectionem in hoc auctore facile quidem admitto; nam *id*, *hoc*, vel *quod uti* praecedente nonnumquam, vel ſequente eodem caſu, ad quem pronomina ea referuntur, Latinius credo dici, quam *domum alicujus*, *peditatum uti.* Nec temere iſtum caſum optimis auctoribus obtrudendum eſſe cenſeo cum Cl. Oudendorpio ad J. Caeſarem lib. II. de B. Civ. cap. 41.

9 DILIGENTISSIME ADMINISTRANDO] Colendo, putando. Columella II. 2. *Adminiſtrare ſementem.* Mamertus de Statu Anim. lib. I. cap. 12. *Adminiſtrare carnem.* Diomedes Praefat. lib. II. *Adminiſtrare loquendi materiam diſputandique ſubſtantiam.* Non valdè diſſimiliter *operari olivam* dixit Palladius lib. I. Tit. 6. *Operari terram* Vet. Interp. Geneſ. cap. III. MUNCK.

10 FLORIDAM FALCE FECISSET] Sanctandr. *facile*, quod in ſuis quoque reperiri Morellius teſtatur, & ideo τὸ *falce* repudiat. Sed *adminiſtrare vitem falce* pro *putare* mihi optime videtur dici, nec contemno. SCHEFF. Ita & Modiani & duo ex Vlitianis codicibus. Anon. *reddidiſſet facile.* Antiquitus cuſi, *falce feciſſet.* MUNCK. Omnes mei codd. *facile.* ante *conjeciſſe* etiam *facile* legitur in Voſſ. ſec. & tert. τὸ *praeligaſſe* abeſt Voſſiano ſecundo.

11 CIRCUM EUM SALTARE] *Circa* Veneta & reliquae antiquiores. Vide Schol. Ariſtoph. in Plutum pag. 108. & Tzetzen in Heſiod. p. 87. unde diſces non circa utres, ſed ſupra eos ſaltare fuiſſe ſolitos. MUNCK. Voſſ. ſec. tert. & d'Orvill. *circum.*

12 ITAQUE ERATOSTHENES] Omnia haec abſunt a codicibus Morelli, quod probo. SCHEFF.

13 ΠΕΡΙ` ΤΡΑ´ΓΟΝ] Ita & Soter edidit. Sed antiquiores & Vlitt. 2. περὶ τράγον. MUNCK. Στραγὸν Voſſ. ſecundo. Graeca abſunt celeb. d'Orvillii codici. Item Voſſ. primo ac tertio.

14 OSTENDERET] *Oſtendiſſet* Vlitt. 3. MUNCK. Item Voſſ. prim. pro *Atticorum*, *Arcticorum.* De fabula vid. Jac. Nic. Loenſis. lib. IX. Epiphyll. cap. ult.

15 AVIDITATE PLENI] Videntur haec trajecta, & ſic conſtituenda: *nonnulli eorum aviditate inducti, pleni novo genere potus, conſopiuntur.* Pro *potus* Sanctandreana habet *potionis*, ex gloſſa, ut opinor. SCHEFF. Tranſponit Schefferus, *aviditate inducti, pleni novo genere potus.* Sed τὸ *potionis* Morellii, quod è gloſſa irrepſiſſe illi videbatur, adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. Tranſponit

[1] atque ut alius aliam ſe in partem rejiciunt, [2] ut ſemimortua membra jactantes, alia, ac decebat, loquebantur, reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt: [3] ſed ut alii demonſtrant, [4] ſecundum arborem quamdam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti cum ſe numquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio [5] muneraretur, interfectores ejus animi conſcientia permoti, ſtatim ſe fugae mandaverunt, & [6] in inſulam AEtolorum pervenerunt: à quibus ut hoſpites recepti, domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarii filia permota deſiderio parentis, cum eum non redire videret, ac perſequi conaretur, canis Icarii, cui [7] Maera fuerat nomen, ululans, ut videretur obitum domini lachrimari, rediit ad Erigonen, cui non minimam cogitatae mortis ſuſpicionem oſtendit: neque enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. At canis veſtem ejus tenens dentibus, perduxit ad cadaver. Quod filia ſimul ac vidit, [8] deſperata ſpe, ſolitudine ac pauperie obpreſſa, multis miſerata lachrimis, [9] in eadem arbore, qua parens ſepultus videbatur,

nit Schefferus . . *aviditate inducti*, *n. g. potionis pleni.* Non male quidem, quamvis optimo jure adſervari tentata lectio queat; in qua *inducti* eſt decepti, allecti, ut nimium nempe inde ſe invitarent: & *aviditate pleni* dicitur, ut cap. XIII. *cupiditate plenus.* WOPKENS. Agnoſcunt omnes mei.

1 UT ALII ALIAM SE IN PARTEM] Sanctandreana, *alius aliam ſe in partem.* Verum nihil cenſeo mutandum, quia ſequitur, *reliqui eorum.* SCHEFF. Scribe, *Atque ut alius aliam* &c. cum Sotere, Venetâ & Vlitt. 3. Τὸ *ut* heic eſt poſtquam. Mox pro *ut ſemimortua* malebat *& ſemimortua* Cl. Schefferus. Quod probo, niſi cui magis arridet, *& ut* &c. MUNCK. Pro *alius* Voſſ. tert. *altius.* Mox τὸ *alia* abeſt Voſſ. ſec.

2 UT SEMIMORTUA MEMBRA] Scribendum eſt, *& ſemimortua.* SCHEFF.

3 SED UT ALII DEMONSTRANT] Emendo, *ſeu ut alii demonſtrant*, res eſt evidens, nec indiget probatione. SCHEFF. *Seu ut alii* Cl. Schefferus. Non arbitror opus eſſe. Infr. cap. 5. *Sed ut ait, qui Cretica conſcripſit, quo tempore* &c. MUNCK.

4 SECUNDUM ARBOREM] *Eum ſub arborem* MSS. 2. ex Vlitt. Forte *ſub arbore*, ut praefert A. Infra: *Sub quâ parens ſepultus videbatur.* MUNCK. *Eum ſub arborem* Voſſ. prim. *obdormierunt* Voſſ. ſec. *quieſcere* pro *quieſſe* Voſſ. prim. & ſec. pro *nunquam* Voſſ. tert. *nuſquam.*

5 MUNERARETUR] Scio, etiam paſſivam ſignificationem habere, hoc tamen loco arbitror convenientius, *Munerarentur.* Habet enim ſpecialem reſpectum ad eos, qui ante viſi erant injuria affecti. SCHEFF. *Munerarentur* Vlitt. unus, quomodo & Cl. Schefferus conjecerat. *Munerarent* Veneta. MUNCK.

6 IN INSULAM AETOLORUM] Nulla AEtolorum inſula. Scribendum, *Ceorum*, uti docuit Salmaſius ad Solinum. Quanquam cum, quod ipſe teſtatur Salmaſius, in antiquis Libris ſit *Egeum*, ſuſpicer fuiſſe olim, *Egei m. Ceorum*, i. e. Egei maris Ceorum. SCHEFF. Vlitiani codices diverſimodè, *Eolum*, *Eolorum*, *Eorum.* Quorum poſtremum prope accedit ad Salmaſianam conjecturam *Ceorum.* MUNCK. Celeb. d'Orvillii cod. *eorum.* pro *Erigone* Voſſ. tert. *Erigona.* Pro *filia* Voſſ. ſec. *filiam.* pro *lacrimari* omnes mei Voſſiani ac Cl. d'Orvillii *lacrimare.* Pro *dies ac menſes* Voſſ. ſec. *dies ac noctes.* pro *ſimul ac* Voſſ. prim. ac tert. *ſimul ut.*

7 MERA] Scribe *Maera* cum Venetâ. Vide not. ad Myth. cap. 130. Propriè eâ voce denotatur αἲξ λευκομέλαινα, ut docet Iſac. ad Lycophr. p. 61. MUNCK.

8 DESPERATA SPE] Lactant. Argum. Ovid. Met. lib. II. fab. I. *Cadmus deſperatâ ſpe reviſendi patris.* MUNCK.

9 IN

batur, ſuſpendio ſibi mortem conſcivit. Cui canis mortuae ſpiritu ſuo parentavit: nonnulli enim hunc in puteum ſe dejeciſſe dixerunt [10] Anygrum nomine: quare poſtea neminem ex eo puteo bibiſſe memoriae tradiderunt. Quorum caſum Jupiter miſeratus, in aſtris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium, Bootem: Erigonem, Virginem nominaverunt, de quo poſterius dicemus: Canem autem ſua adpellatione & ſpecie Caniculam dixerunt: quae à Graecis, quod ante majorem Canem exoritur, προκύων adpellatur. Alii hos à Libero patre figuratos inter ſidera dicunt. Interim cum in finibus Athenienſium multae virgines ſine cauſſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, quod Erigone moriens erat precata, ut eodem [11] leto filiae Athenienſium adficerentur, quo ipſa foret obitura, niſi Icarii mortem perſecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id eveniſſet, ut ante diximus, petentibus eis Apollo dedit reſponſum: Si vellent eventu liberari, ſatisfacerent Erigonae. Qui quod ea ſe ſuſpenderat, inſtituerunt, uti [12] tabula interpoſita pendente, funibus [13] ſe jactarent, ut qui pendens vento movetur: quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt. Itaque & privatim & publice faciunt, & id [14] Aletidas adpellant: quod

9 IN EADEM ARBORE, QUA PARENS] Ita quidem & MSS. 3. cum Morellio. Antiquiores tamen editiones, etiam Veneta, *ſub quâ.* MUNCK.

10 ANYGRUM] *Anigrum* al. *Anbigrum* Venet. *Ambigrum* Sot. Flumen *Anigrum* invenio apud Ovid. xv. Met. aliosque; nuſquam puteum eo nomine. MUNCK. *Anbigrum* d'Orv. c. *Anbygrum* Voſſ. duo. atque ita lego. nomen Graecum adpellativum, quod proprium eſſe putavit Auctor. Vide quae dixi in Obſ. Miſc. Tom. II. vol. x. pag. 307, 308. & Tom. III. pag. 401. quomodo alii multi Ἄναυρον proprium Theſſaliae fluminis eſſe nomen falſo crediderunt. Vid. Jac. Nic. Loenſis lib. v. Epiphyll. cap. 21. & Spanh. ad Callim. H. Dian. pag. 202. vel lego *Anydrum* Graece Ἄνυδρον. & hunc puteum ita dictum puto, quia Athenae olim quidem ſcatebant puteis, nullus enim ibi fons erat ante Piſiſtrati tempora, qui invenit fontem ἐννεάκρουνον. Confer Pauſan. lib. I. cap. 14. pag. 34. cum Thucydide lib. II. cap. 48. Sed ſoli ſiccitate laborabant, quod non niſi pluvia e coelo demiſſa inrigari poterat. Vide Herodot. lib. II. cap. 13. Adde, quod de Argis notat Pauſan. lib. II. cap. 15. p. 145. unde idem Pauſanias cap. 24. pag. 57. notat. Ἔστι δὲ καὶ γῆς ἄγαλμα, ἱκετευούσης ὗσαί οἱ τὸν Δία. εἴτε αὐτοῖς ὄμβρου δεηθεῖσιν Ἀθηναίοις, εἴτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι συμβὰς αὐχμός. Hinc plura loca Athenis Ἄνυδροι dicta, ut mons Hymettus minor. Vide Meurſii Reliqua Attica cap. x. quod vocabulum librarii mutarunt forſan in *Anigrum* noti ſatis fluvii nomen. Praeterea puteos Attici peculiaribus epithetis inſigniebant. ſic apud Eleuſinios eſt φρέαρ καλούμενον ΚΑΛΛΙΧΟΡΟΝ, ἔνθα πρῶτον Ἐλευσινίων αἱ γυναῖκες χορὸν ἔστησαν, καὶ ᾖσαν ἐς τὴν θεόν. Vid. Pauſan. lib. I. cap. 38. pag. 93. inl. Spanh. cum aliis Interpr. ad Callim. H. in Cerer. vs. 16. ſic in via, quae ex Eleuſine fert Megara, puteus eſt, qui dicitur φρέαρ ἄνθινον. De quo Pauſan. lib. I. cap. 39. pag. 94. Pro *miſeratus* d'Orv. c. *miſertus* pro *figuratos* Voſſ. ſec. *figurata* pro *Erigone* d'Orv. c. *Erigonem.*

11 LETO] Voſſ. ſec. *lecto.* τὸ *afficerentur* abeſt Voſſiano ſec. pro *liberari* Voſſ. ſec. *liberare ſe.* Voſſ. prim. *liberari ſi.* pro *Erigonae* Voſſ. prim. & ſec. *Erigoni.* Vide ad fab. 137. ſic mox pro *Cyrenes* Voſſ. ſec. *Cyrenis.*

12 TABULA INTERPOSITA PENDENTE FUNIBUS] Non dubito, quin ſcribendum ſit, *pendentes funibus.* Nec enim tabula, ſed ipſi pendere debebant ex imprecatione Erigones. SCHEFF. *Pendentes* mallet Clar. Schefferus. MUNCK.

13 SE JACTARENT] Vlitt. *ſectarentur*, vel *ſectarent.* A. *ſecarentur.* Forte *jactarentur*, vel *ſe jactarent invicem.* MUNCK.

14 ALETIDAS] Heſychius: Ἀλῆτις ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἡ νῦν αἰώρα λεγομένη, καὶ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων

quod eam patrem perſequentem cum cane, ut ignotam & ſolitariam oportebat, mendicam adpellabant, quas Graeci ἀλήτιδας nominant. Praeterea Canicula exoriens aeſtu [1] eorum loca & agros fructibus orbabat: & ipſos morbo adfectos, poenas Icario cum dolore ſubferre cogebat, eo quod latrones recepiſſent. Quorum rex Ariſtaeus Apollinis & [2] Cyrenes filius, Actaeonis pater, petit à parente [3] quo facto à calamitate civitatem poſſet liberare: quem deus jubet multis hoſtiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut, quo tempore Canicula exoriretur, [4] dies quadraginta ventum daret, qui [5] aeſtui caniculae mederetur. Quod juſſum Ariſtaeus confecit, & ab Jove inpetravit, ut Eteſiae flarent: quas nonnulli Eteſias dixerunt, quod quotannis certo tempore exoriuntur: [6] ἔτος enim Graece, annus eſt Latine. [7] Non-

των ὁ κωμικός. Pro ἡμέρας legit Ἠριγόνης Sopingius. Quae ejus conjectura Hyginianis hiſce non parum confirmatur, ut & ab Heſychio ipſo in Αἰώρα. Οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκάρου. Forte heic *Aletidos* reponendum. Vid. not. ad Mythol. cap. 270. MUNCK. *Id* abeſt cod. d'Orvillii. pro *adpellant* Voſſ. tert. *vocant.* Mox pro *Graeci* idem *Graece.* Iterum pro *appellant* Voſſ. ſec. *vocant. appellabant* Voſſ. prim. pro *exoriens* Voſſ. tert. *exorientis.*

1 AEstu eorum loca] Quinam illi, *eorum?* utrum Attici? Minime, nam ſequitur, *quod latrones recepiſſent*, quod non pertinet ad Atticos, ſed AEtolos, ut liquet ex ſuperioribus. Scribendum ergo, *aeſtu AEtolorum.* Quanquam cum ſit inſula AEtolorum nulla, ſicut ante dictum, emendari potius *Ceorum* debeat, ut vult Salmaſius vel AEgeorum. SCHEFF. Legendum *Ceorum loca.* Vide Salmaſ. ad Solin. p. 144. Scalig. ad Manil. p. 406. MUNCK.

2 Cyrenes filius, Actaeonis pater] Placet, quod habet Modius ep. 11. Novan. *Cyrenes filius, Actaeonis pater, petiit.* SCHEFF. Haec procul dubio genuina eſt ſcriptura, cum eam in tribus etiam MSS. invenerit Vlitius. Perperam *Actaeonis tempore* repraeſentant antiquitus cuſi. Sed pro *Ariſteus* ſcribendum *Ariſtaeus.* Vide not. ad Mythol. cap. 161. MUNCK. *Patrem* Voſſ. prim. *pater* Voſſ. tert.

3 Quo facto] Ita & Vlitt. 1. quanquam non diſplicet *quo pacto*, quod Veneta & aliae habent. MUNCK. Omnes codd. *facto.* pro *a calam.* Voſſ. prim. *e calam.* ſed praepoſitio abeſt Voſſ. ſecundo ac d'Orvilliano.

4 Dies quadraginta] *Diebus* A. MUNCK. Pro *daret* d'Orvill. *dare.*

5 Quae aestum canicula mederetur] Emendarunt in Sanctandreana, *quae aeſtui.* Atqui ſic ipſe Terentius, *quas, cum res adverſae ſint, minus mederi poſſis.* Hoc notaveram, cum deinde etiam Morelli unum habere *aeſtum* didici, hancque ſcripturam ab eo probari. SCHEFF. *AEſtu* Vlitt. 2. Quod idem eſt. Maro AEn. 1. *Parce metu.* Propert. lib. 1. El. 13. *Proxima Ledae Et Ledae partu, gratior una tribus.* Adi Gellium. Nec damnem *aeſtum*, quod Veneta, Micyll. & Morellianus alter habent. Nam *mederi* cum accuſandi caſu conſtruxere etiam alii, ut Terent. Phorm. Act. v. ſc. 4. Gellius lib. 1. cap. 9. Fulg. lib. 111. cap. 10. ubi plura huc facientia dixi. MUNCK. D'Orvill. *aeſtum.*

6 ἜΤΟΣ enim Graece] In vetuſtis libris legi ἐνιαυτὸς Morellius ait. Sed ex hoc Eteſiae non poſſunt derivari. quare pro alterius gloſſemate ac explicatione habendum. Heſychius: ἔτος, ἐνιαυτός. SCHEFF.

7 Nonnulli etiam Etesias] Scribe per diphthongum *aeteſias* cum Veneta & antiquioribus aliis. Tertia etymologia eſt apud Theon. in Arat. pag. 22. Ἢ παρὰ τὸ ἐτεὸν, διὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν αὐτοὺς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐνστῇ. MUNCK. Voſſ. tert. priore loco *AEtheſias.* ſecundo *Etheſias* tertio *AEteſias.* τὸ *eſt* poſt *annus* abeſt d'Orvilliano codici. De ventis *Eteſiis* multi multa, ut P. Manutius ad Ciceronis lib. 11. Epiſt. Fam. 15. Schott. & Iſ. Voſſius ad P. Melam 1. 9, 40. & Salmaſius ad Solinum pag. 299. Sed quae faciunt ad h. l. inluſtrandum, profert Schol. Apoll. Rhodii 11. Argonaut. vs. 500, & 528.

8 Sed hoc in medio relinquamus] Vlitt. 3. *Sed de hoc in medio relinquetur.* Infr. cap. 8. *De quo in medio relinquimus.* Et lib. iv. cap. 8. *Quo-*

[7] Nonnulli etiam AEteſias adpellaverunt, quod expoſtulatae ſunt ab Jove, & ita conceſſae. [8] Sed hoc in medio relinquamus, ne nos omnia praeripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitum revertamur, Hermippus, qui de ſideribus ſcripſit, ait [9] Cererem cum Jaſione Thuſci filio concubuiſſe: quamobrem fulmine percuſſum complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnoſius hiſtoriarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filii duo Philomelus & Plutus: [10] quos negant inter ſe conveniſſe: nam Plutum, qui ditior fuerit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe: Philomelum autem neceſſario adductum, quodcumque habuerit, [11] ex eo boves duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe: itaque arando & colendo agros, ex eo ſe aluiſſe: cujus matrem [12] inventum miratam, ut arantem eum inter ſidera con-

Quoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine. Non diſſimili loquendi formâ Salluſt. Cat. cap. 4. *De Catilinae conjuratione, quam veriſſimè potero, paucis abſolvam.* Quod imitatus eſt Jornandes de Reb. Get. cap. 2. *De Britannia inſulâ prius abſolvam.* Lactant. lib. IV. 12. *Nunc de primo, ut coepimus, explicemus.* Nepos Pelop. cap. I. *Cujus de virtutibus dubito quemadmodum exponam.* Quamobrem non ineptè Cod. chartaceus Biblioth. Leid. in fine Prologi: *Et in hoc libro exponemus de vitis excellentium imperatorum.* Caeterum *relinquetur* pro *relinquamus* repraeſentat etiam A. MUNCK. *De hoc* Voſſ. prim. *de iis* Voſſ. tert. pro *relinquamus* Voſſ. prim. & tert. *relinquemus.* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *de hoc in m. relinquetur.* pro *Hermippus* Voſſ. tert. *Hermymphus.* De *Hermippo* Gronov. ad Gell. III. 13. Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. Sect. 8. & 42. & ad lib. V. Sect. 41.

9 CEREREM CUM JASIONE THUSCI FILIO] Morelliani habent, *Jaſone*, unuſque ſubdit *OEtae filio*, alter *Tetis filio.* Sed Jaſion eſt & apud Theocritum, ut in recepta lectione mutandum nihil videatur. SCHEFF. Veneta, *cum Jaſone Laetus cum filio.* Vlitt. 3. & A. *Cum Jaſone Loetis filio.* Ex Morellianis alter *Jaſone OEtae filio*; alter *Jaſone Tetis filio.* Micyllus aliique dederunt, *cum Jaſione Electrae & Coryti filio.* quae emendatoris manum fatentur. Scripti libri videntur velle, *cum Jaſone Jovis filio.* Sane Jaſona dici quoque videas apud Conon. cap. 21. Nimirum quod notior librariis Argonautarum ille dux Jaſon, quam Jaſion eſſet, pro hoc obtruſiſſe nobis illum videntur. Sed hac de re egimus ad Mythol. cap. 250. ubi item *Jaſon* audit. Matrem ejus fuiſſe Electram conſtat inter omnes. De patre controvertitur. Servius ad AEn. III. 168. *Jaſius & Dardanus fratres fuerunt Jovis & Electrae filii: vel ut quidam volunt, Dardanum de Jove, Jaſium de Corytho procreatum.* Adde quae idem Grammaticus notavit ad ejuſdem libri vers. 170. Iſacius: Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται. Immo & noſter Hyginus cap. 250. Myth. Jovis filium facit, ut de hac conjecturâ noſtrâ non videatur dubitandum. Plura dicentur infr. ad cap. 22. MUNCK. *Cum Jaſone Letis* Voſſ. ſec. & tert. *Loetis* d'Orvill. *Lecti* Voſſ. prim. Vide Interpr. ad Ovidii IX. M. 422. Pro *Petellides* Voſſ. prim. *Phetellides.* ſec. *Petelides.* pro *Gnoſius* Voſſ. tert. *Gnoſſius.* utrumque bene. Graece etiam ſcribitur ΚΝΩΣΣΟΣ & ΚΝΟΣΣΟΣ.

10 QUOS NEGANT INTER SE CONVENISSE] Suſpicor, fuiſſe olim, *queis*, pro *quibus*, nec id a librario eſſe intellectum. SCHEFF. *Queis* malebat Clar. Schefferus. MUNCK. *Quos* in *queis* tranſmutari non opus eſt. Nazarius Paneg. c. IX. *Quin extorqueas animo ſuo conveniendi ſtudium & concordiae voluntatem.* Juſtinus XV. 14. *& cum de praeda non convenirent, iterum in duas factiones deducuntur.* WOPKENS. De *Pluto* Cereris filio inl. Spanh. ad Call. H. Cer. vs. 138. & Graev. Lect. Heſiod. cap. XI. Pro *Plutum* Voſſ. tert. *Plautum.* Male citat *Philometus* pro *Philomelus* Meurſius lib. IV. de Creta cap. 12. pro *ditior* Voſſ. ſec. ac tert. *divitior.*

11 EX EO BOVES] Ita & Vlitt. 3. Mythol. cap. 20. *Aves ex pennis ſuis eos conficerent.* Vide ibi annotata à nobis. MUNCK.

12 INVENTUM MIRATAM] Vlitt. variè, *inventam iratam*, *inventa miratam*, *inventam ut arantem.* Primum exhibet etiam A. Sed rectum omni-

constituisse, & Bootem adpellasse. [1] Ex hoc autem Pareanta demonstrant natum, qui de suo nomine [2] Parios & oppidum Paron adpellavit.

V. *Corona.*

Haec existimatur Ariadnes fuisse, à Libero patre inter sidera conlocata. Dicitur enim [3] in insula Dia cum [4] Ariadne Libero nuberet, hanc primum coronam muneri [5] à Venere & Horis adcepisse, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent. [6] Sed (ut ait, qui Cretica conscripsit) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnen comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusavit [7] conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris Labyrinthi ad lucem venisse: quod aurum & gemmae in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui autem Argolica conscripserunt, hanc

omnino est *inventa miratam*. Cap. 13. *Admiratus est ingenium hominis ad inventa Solis accessisse*. MUNCK. *Inventam iratam* tres mei Vossiani. *iratam inventam* d'Orvilli. pro *arantem* Voss. sec. *iratam*. pro *appellasse* Voss. prim. *nominasse*, ut Schefferus edidit. τὸ *eum* abest Voss. secundo.

1 Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum] Emendarunt, *demonstrant*, nempe, quia praecesserat, *negant*. Ego mallem scribere *negat*, ut referatur utrumque ad Petellidem. SCHEFF.

2 Pari et oppidum Parona] Pro *Pari* emendarunt Modium secuti *Parios*, pro *Parona*, *Paron*. Verum *Paron* oppidum alibi non reperitur. *Parion* est apud Melam lib. I. c. 19. quod an huc pertineat, ignoro. Saltem melius cum *Parios* vocabulo videtur convenire. Stephanus: Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Πάριδος τοῦ Ιασίωνος. Τὸ ἐθνικὸν, πάριος. Sed ut dixi, nescio an huc pertineat, quia ejus conditor hic Parius filius Jasonis vocatur. alii diligentius inquirant. SCHEFF. Ita quidem etiam Soter & Vlitt. 3. Videtur tamen *Parion* scribendum. Vide Steph. in Πάριον. Qui in eo tamen ab Hygino abit, quod conditorem ejus oppidi Parium Jasionis faciat filium, non nepotem. Atque ita quoque Arrianus apud Eustath. in Dionys. vs. 17. Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, οὗ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς οἰκιστοῦ. Amm. Marcell. lib. XXII. p. 383. ed. Boxhorn. *Parion, quam condidit Jasonis filius Parius*. MUNCK. Pro *Pareanta* d'Orvill. *Paproreanta*. denique omnes codd. quos inspexi *Parios* & *Paron*. in Voss. tert. superscriptum erat *Parona*.

Ad CAP. V.

3 In insula Dia] Morellianus unus, *insula Chia*. Sed *Dia* rectum est. V. Plinium IV. c. 12. & nostrum Fab. 43. SCHEFF.

4 Ariadne Libero n.] Ex quo genuit Ceramum. Pausan. lib. I. cap. 3.

5 A Venere et Horis] Theo in Arat. p. 11. ed. Morell. ubi perperam editum, ὑπέρ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν Ὡρῶν. Corrige ὑπό. Loco τοῦ *muneri*, quod proximè praecessit A. habuit, *pro munere*. Schol. Horat. ad lib. II. od. 19. *Coronam nuptialem* appellat. MUNCK. Vide ad fab. 224. Eratosthen. cap. 5. & Meziriac. ad Ovidii Epist. VI. Heroid. vs. 20. pag. 109. Hanc coronam e flore, qui *Theseius* dicitur, contextam dicit Timachidas apud Athenaeum lib. XV. cap. 10. pag. 684. Herba Psalacantha cinctam narrat Ptolem. Hephaestion lib. V. apud Photium p. 83.

6 Sed ut ait] Etiam hic mallem *seu*, ut supra. SCHEFF.

7 Conditionem stupri] Posterius vocabulum omittunt Vlitt. 2. Terent. Andr. Act. I. sc. I. vers. 52. *Accepit conditionem; deinde quaestum occipit*. MUNCK. Pro *Ariadne Lib.* Voss. sec. *Ariad-*

hanc adferunt caussam: quod Liber cum inpetrasset à parente, ut Semelem matrem ab Inferis reduceret, & quaerens ad eos descensionem, ad Argivorum fines pervenisset, obviam ei quemdam factum nomine [8] Hypolipnum, [9] hominem dignum ejus seculi, qui petenti Libero descensionem monstraret. Hunc autem cum vidisset Hypolipnus puerum aetate miranda corporis pulchritudine reliquis praestantem, mercedem petisse ab eo [10] quae sine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset, jurasse, quod vellet, se facturum: [11] ita tamen, quod Deus homini non pudenti juraret: [12] pro quo Hypolipnus descensum monstravit. Igitur cum Liber ad eum locum venisset, & vellet descendere, coronam, quam à Venere muneri adceperat, deposuit in eo loco, qui στέφανος est è facto adpellatus: noluit enim secum ferre, ne inmortale donum mortuorum tactu coinquinaretur. Qui cum matrem incolumem reduxisset, Coronam dicitur inter astra conlocasse, ut aeterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt, hanc Coronam Thesei esse, & hac re propter

riadnes. Ante *Dii* in Voss. sec. ac tert. scribitur *deinceps.* τὸ *in* ante *nuptiis* abest Vossiano sec. pro *muneri* tres Vossiani *munere;* forsan *pro munere.* τὸ *stupri* abest tribus Voss. pro *etiam* Voss. tert. *enim.* pro *facta* Voss. sec. *facto.* τὸ *per* abest Voss. primo & d'Orvilliano. pro *obscuro* Voss. tert. *obscurum.* pro *afferunt* Voss. tert. *efferunt.* pro *impetrasset* Voss. sec. *impatrasset.* pro *Semelem* Voss. prim. & tert. *Semelam.* ante *obviam* scribitur *monstraret* in Voss. tert.

8 Hypolipnum] Morelliani *Hypolimnum* & sic semper etiam in sequentibus. SCHEFF. Ex MSS. Vlitianis *Ypolimnum* vel *Ipolinum* nonnulli. *Ipolymnum* A. *Hypolimnum* Morelliani codices. Πολύμνος est Tzetzae in Lycophronem. Scribe Πολύυπνος apud Tzetzen, & heic cum Wouwerio *Polybypnum.* Quae corruptionis origo sit, disces ex iis, quae dixi ad Fulgentii libellum de Prisco Sermone in voce *Sculponeas.* Etiam infr. cap. xii. *Igraeae* pro *Graeae* Vlitt. 3. MUNCK. *Ipolipnum* Voss. prim. *Hyppolippum* d'Orvill. Cur noster Munckerus apud Tzetzen, & in Nostro *Polybypnum* emendet, caussam video nullam. a Clemente, Arnobio, & Gregorio vocatur *Prosymnus* : a Theodoreto aeque ac a Tzetze adpellatur *Polyymnus*: a Varino *Polysymnus* : a Pausania *Polymnus.* Consule P. Leopardum lib. iii. Emendat. cap. 20. Si quid mutandum, *Polybymnum*, sive ut a plerisque dicitur, *Prosymnum* hic esset scribendum.

9 Hominem dignum ejus saeculi] Unde hoc colligitur? an, quia monstravit discensionem? num vero, quia mercedem petiit ab eo, quae sine detrimento ejus daretur? Imo ob hanc ipsam caussam, & petitionem tam nefandam suspicor scribendum, *hominem indignum ejus saeculi.* Nisi malis cum uno Morelliano, *dignum hoc saeculo.* Ego tamen praefero alterum. SCHEFF. *Hujus saeculi* Vlitt. 3. *Hoc saeculo* alter Morellianus. Notus est hellenismus. Balbus ad Ciceronem : *Suscipe curam dignissimam tuae virtutis.* MUNCK. Tres Voss. & d'Orvill. *hujus.* Mox *Hypolipnus* abest Voss. tribus. d'Orvill. *Hyppolinus.*

10 Quae sine detrimento ejus daretur] *Uxorias voluptates* puta, ut in hac fabulâ loquitur Arnobius. Priap. carm. 2. *Des licet assiduè, nil tamen inde perit.* MUNCK. Pro *ejus* Voss. tert. *ei.* pro *jurasse* Voss. prim. *jurasset.* Solus Voss. sec. *impudenti* pro *non pudenti.*

11 Ita tamen, quod Deus homini impudenti] Emendarunt *homini non pudenti.* Sed hoc parum est. Vellem potius novisse sensum horum verborum. Mihi videtur legendum : *se facturum, ira tamen, quod Deus homini impudenti juraret.* Sententia, promisit, verum cum ira & indignatione, quae inde nata, quia ipse Deus jurabat homini, nec homini tantum, sed quod plus est, impudenti. Et sic alibi etiam in fabulis *ira* positum recordamur. SCHEFF. *Irâ-tamen* Schefferus. Mallem, *iratè tamen.* MUNCK.

12 Pro quo] Tò *pro* non habent 3. Vlitt. MUNCK. Abest & Voss. sec. & tert. τὸ *quam* abest secundo. Eidem τὸ *is* ante *Theseus.*

propter eum conlocatam. Nam qui in astris dicitur Engonasin, is Theseus esse existimatur, de quo posterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem virginibus & sex pueris venisset, Minoa de virginibus [1] Eriboeam quamdam nomine, candore corporis inductum, [2] comprimere voluisse: quod cum Theseus se passurum negaret, ut qui Neptuni filius esset, [3] & valeret contra tyrannum pro virginis incolumitate decertare: Itaque cum jam non de puella, sed de genere Thesei controversia facta esset, utrum is Neptuni filius esset necne, dicitur Minos aureum anulum de digito sibi detraxisse, & in mare projecisse: [4] quem referre jubet Theseum, si vellet, se credi Neptuni filium esse: se enim ex Jove procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem, petiit aliquid signi, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque [5] tonitru & fulgure coeli, indicium significationis fecisse. Simili de caussa Theseus, [6] sine ulla precatione aut religione parentis, in mare se projecit: quem confestim delphinum magna multitudo mari provoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus anulum Minois, & à Thetide coronam, quam nuptiis à Venere muneri adceperat retu-

1 Eriboeam] Ita & Vlitt. 3. Periboeam tamen, ut Micyllus heic habet, alii vocant. Vitiosè *Acriboeam* Veneta. MUNCK. Voss. tert. *Periboeam*. d'Orvill. *Heriboeam*. unde conjici posset, legendum esse *Phereboeam*, quam uxorem post alias duxisse Theseum juxta quosdam narrat Plut. in Theseo pag. m. 13 ubi & de *Periboea* Ajacis matre, & inter Thesei uxores numerata agit. Jam *Periboeam* & *Eriboeam*, & *Meliboeam*, saepius confundi docuere Munckerus ad fab. 97. & Meziriac. ad Ovidii Epist. III. Heroid. vs. 4. Sed *Periboeam* recte hic praefert Meursius in Theseo cap. 13. Totam hanc historiam de Theseo, Minoe, & Periboea narrat Pausanias lib. I. cap. 17. pag. 40. sed de delphinibus tacet. Paullo ante pro *Minoa* Voss. tert. *Minoam*. pro *comprimere* d'Orvill. *opprimere*. Pro *voluisse* Voss. tert. *voluisset*. Pro *esset & valeret* Voss. sec. ac tert. item d'Orvill. *non valeret*. Pro *f. esset*. d'Orvill. solus *f. fuisset*. Pro *utrum* Voss. tert. *verum*. pro *is* Voss. prim. *sive*. pro *in mare* Voss. sec. *in mari*.

2 Comprimere voluisse] Morellianus unus, *opprimere voluisse, quod Theseus se passurum negaret, v. q. N. f. esset, non valeret*. Alter: *comprimere voluisse, quod Theseus s. p. n. u. q. N. f. esset valeret*. SCHEFF.

3 Et valeret contra tyrannum] Quid est, *valeret*? Mallem, *sed vellet & contra tyrannum*: Mox post *decertare* pro puncto, colon ponendum, neque deest aliquid, quod putarunt. Vide Ind. in *Itaque*. SCHEFF.

4 Quem referre] Voss. prim. *quam ref.* pro *Theseum* Voss. sec. *Thesea*. pro *comprecratus* d'Orvill. Voss. prim. & tert. *cum precatus* & Voss. tert. addit *Minos*. pro *petiit* lege cum tribus Voss. *petit*. τὸ *signi* abest d'Orvilliano, Voss. prim. & tertio.

5 Tonitruum et fulgorem coeli] Emendarunt cum Modio, *tonitru & fulgore coeli*: quod non placet. Ordo est, fecit tonitruum, judicium significationis, hoc est, quod judicium esset. Nec *tonitruum* pro *tonitru* contemnendum, quia ipse Cicero usurpat. SCHEFF. Ita & Vlitt. MSS. 3. *Tonitru & fulgore* Modius. Veneta, *Tonitruum & fulgorem*. MUNCK. Pro hisce scribitur in d'Orvill. *fulgorem coeli*. Voss. prim. *tonitrui & fulgorem c.* tert. *tonitruum & fulgor. c.* pro *fecisse* d'Orvill. *fecisset*.

6 Sine ulla precatione] Hoc ait, nullam facto suo praemisisse supplicationem, nullas preces ad Neptunum, sicut Minos fecerat ad Jovem, priusquam tonitru obtineret, ut hoc modo evidentius monstraret, se filium esse Neptuni. SCHEFF. *Praefatione* alii. Sed alteram lectionem & Veneta & Vlitt. 3. stabiliunt. MUNCK. Voss. prim. *praefatione*. *Propter* abest Vossiano tertio. & *concessa* secundo & tertio.

7 A

retulit, compluribus lucentem gemmis. Alii autem [7] a Neptuni uxore adcepiſſe [8] dicunt. Coronam Ariadnae Theſeus dono dicitur dediſſe, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem uxor eſſet conceſſa: hanc autem poſt Ariadnes mortem Liberum inter ſidera conlocaſſe.

VI. *Engonaſin.*

Hunc Eratoſthenes Herculem dicit, ſupra draconem conlocatum, de quo ante diximus, eumque paratum, ut ad decertandum, ſiniſtra manu pellem leonis, dextra clavam tenentem. Conatur interficere draconem Heſperidum cuſtodem, qui numquam oculos operuiſſe ſomno coactus exiſtimatur, [9] quo magis cuſtos adpoſitus eſſe demonſtratur. De hoc etiam [10] Panyaſis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter aſtra conſtituit: Habet enim draco caput erectum: Hercules autem dextro genu nixus, ſiniſtro pede capitis ejus dextram obprimere conatur: dextra manu ſublata ut feriens, ſiniſtra projecta cum pelle leonis, [11] ut quam maxime dimicans adpareat: [12] etſi ſit,

7 A NEPTUNI UXORE] Pauſan. lib. I. cap. 17. p. 40. Θησέα δὲ σφραγῖδά τε ἐκείνην ἔχοντα καὶ στέφανον χρυσοῦν Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάττης.

8 DICUNT. CORONAM] Morellianus unus, *accepiſſe coronam dicunt, quam Ariadne.* SCHEFF.

Ad CAP. VI.

9 QUO MAGIS CUSTOS ESSE] Una voce auctius Sanctandreana, *quo magis cuſtos appoſitus eſſe.* Vix probare poſſum. Oculis apertis enim non tam oſtendebat ſe appoſitum, quam eſſe cuſtodem, cujus proprium vigilare, ac videre, ne quis furtum faciat. SCHEFF.

10 PANYASIS IN HERACLEA] Videatur Scholiaſtes Germanici in Dracone. MUNCK. Pro *Herculem* Voſſ. ſec. *Herculum.* pro *ſupra* Voſſ. ſec. *contra.* ſed Eratoſthenis verba cap. 4. ſunt ὁ ἐπὶ τοῦ ὄφεως βεβηκώς. pro *clavam* male Voſſ. ſec. *clavem.* pro *conatur* Voſſ. prim. & tert. *qua conaretur.* pro *appoſitus* Voſſ. ſec. *adp.* pro *Panyaſis* omnes *paniaſlis*: in Scholiaſtae Germanici editione Pariſ. 1578. multo pejus exprimitur *Pannaſis Heracleas. Panyaſis* legendum. Fuit praeſtantiſſimus poeta epicus, qui inter alia ſcripſit poema de Rebus ab Hercule geſtis. conſule Suidam pluribus de eo diſputantem, & Proclum in Chreſtom. apud Phot. pag. 981.

11 UT IS QUAM MAXIME] Delent, *is.* puto fuiſſe olim, *uti quam*; vel, *ut iis q. m.* SCHEFF. *Ut cum maximè* Vlitt. 3. Eleganter. Vide Giphan. Obſervat. Ling. Lat. pag. 55. Mox pro *appareat* iidem codices *appareret.* Quod & librarius in A. videtur voluiſſe, cum *apparet* nobis reliquerit. MUNCK. Tres Voſſ. *cum maxime*, & iidem pro *appareat*, *appareret.*

12 ETSI SIT, QUI NEGAT &c.] Locus à malâ manu tactus. Veneta, *etſi qui ſit hic negatus Aratus quicquam poſſe demonſtrare.* Morell. alter, *etſi quis ſit hic, neget Aratus* &c. MSS. 3. Vlitiani, ut & Anonymi codex: *Etſi qui ſit hic negat Aratus quemquam poſſe demonſtrare.* Quae ipſiſſima Hygini procul dubio manus eſt, niſi pro *qui* mavis *quis.* quanquam neceſſe haud eſt. Vet. Interpr. Marc. cap. I. 24. *Scio qui ſis, Sanctus Dei.* Catull. carm. 17. *Ipſe qui ſit, utrum ſit, an non ſit, id quoque neſcit.* Ruffinus Interpr. Euſeb. Hiſt. Lib. I. *Praevidens qui ſibi praepararetur ſucceſſor.* Ovid. XI. vers. 279. *Qui ſit, quoque ſatus memorat.* Germanicus: *Non illi nomen, non magni cauſa laboris.* MUNCK. Voſſiani tres & Celeb. d'Orvill. cod. firmant MSſ. Vlitianos & Anonymi codicem. Sed in Voſſ. tert. pro *qui* legitur *quis.* Praefero *qui.* Conſule Eximios Viros J. Fr. Gronovium ad Livium lib. XXIV. 15. P. Burm.

ſit, qui negat hoc quemquam [1] (ut Aratus) poſſe demonſtrare: tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus. [2] Ariethus autem, ut ante diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megiſtus patrem, dicit: qui videtur, ut lamentans filiam in urſae figuram converſam, genu nixus [3] palmas diverſas tendere ad coelum, ut eam ſibi dii reſtituant. Hegeſianax autem Theſea dixit eſſe, qui Troezene ſaxum extollere videtur: quod exiſtimatur AEgeus ſub eo ſaxo [4] Ellopium enſem poſuiſſe, & AEthrae Theſei matri praedixiſſe, ne ante eum Athenas mitteret, quam ſua virtute lapide ſublato, potuiſſet [5] gladium patri referre. Itaque [6] niti videtur, ut quam altiſſime poſſit, lapidem extollat. Hac etiam de cauſſa nonnulli Lyram, quae proxima ei ſigno eſt conlocata, Theſei eſſe dixerunt: quod ut [7] eruditus

Burm. ad Phaedr. lib. I. fab. 13. vs. 6. Fr. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. B. G. cap. 48.

1 HIC UT ARATUS QUICQUAM] Sanctand. *hoc, ut Aratus, quenquam poſſe demonſtrare.* Forte non eſt opus. Morellianus unus ita habet, *etſi quis ſit hic, neget Aratus, quemquam poſſe demonſtrare, tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus.* Quod Morellius probat, quia legitur in Arato, τὸ μὲν ὅν τις ἐπίςαιτο ἀφαδὸν εἰπεῖν. SCHEFF.

2 ARATUS AUTEM] Modius ep. II. *Ariethus autem.* Idem mox pro *adverſas*, ſcribit *diverſas.* Quod de Arietho habet, firmat iis, quae leguntur ſup. c. 10. fin. SCHEFF. *Aritus* unus ex Vlitianis. Vide quae diximus ſuperius ad cap. I. MUNCK.. *Aribaetus* d'Orvill. *Arrethus* Voſſ. prim. *Aries* ſec. pro *cetea* Voſſ. ſec. *chetea.* pro *lamentans* idem *lumen trans.*

3 PALMAS DIVERSAS] Vulgo *adverſas.* Verum τὸ *diverſas* adſerunt Vlitt. 3. ut & Germanicus: *Dextro namque genu nixus, diverſaque tendens Brachia, ſuppliciter panſis ad numina palmis.* Palmae diverſae ſunt, quae in diverſas partes tenduntur. Ovid. XI. Met. vers. 262. *In partes diverſas brachia tendens.* MUNCK. Pro *nixus* Voſſ. ſec. *nexo.* d'Orvill. *nixum.* omnes mei *diverſas.* τὸ *dii* abeſt Voſſ. ſec. & tertio. pro *Hegeſianax* Voſſ. ſec. & d'Orvill. *Hegeſienax.* Sed recte editum eſt. V. Menag. ad Laert. x. 27.

4 PELOPIUM ENSEM] Sanctand. *Ellopium.* Ego nihil muto, quia hujus nulla mentio. At Pelopium gladium habes etiam apud Pauſaniam in Eliac. pri. quamvis in alia hiſtoria. SCHEFF. Veneta *Elopium.* Vlitt. diverſimodè, *Ellopii*, *Allopium*, *Hellopium.* Micyllus & alii, *Pelopium.* Non liquet. Forte Pelops ante eum enſem illum habuerat. Pittheus enim Pelopis filius erat. Nobiliſſimus Heinſius *Cecropium* ſcripſiſſe Hyginum ſuſpicatur. Verba ejus adſcribam ex literis, quas ad me dedit: *Pelopius enſis* in Hygini Aſtronomico, quod Mycillus dedit lib. II. cap. 6. non fert à me conſenſum. Haud nego haec Troezene apud Pittheum Pelopis filium geſta. Sed non fit credibile, AEgeum illic reliquiſſe enſem, quem a Pittheo accepiſſet, ſed potius ſuum, & à majoribus ſibi relictum, ut evidentiori ſigno poſſet agnoſci. Hunc ipſum enſem Theſeus poſtea videtur geſtaſſe. Vide Meurſium Regni Attici lib. III. cap. I. Fors ſit ut ſcripſerit Hyginus *Cecropium enſem.* A Cecrope enim ſi non primo, certè ſecundo originem ducebat AEgeus. Videtur aberrans librarii manus olim dediſſe *Ceclopium*, ſolemni errore, unde poſtea *Celopium* & *Elopium* alii fecerint. Sed id pro re certâ haud quaquam affirmem. MUNCK. Voſſ. prim. *Ellopii menſem* ſec. *Ellepium enſe.* tert. *Hellopuum enſen.* Ita ut omnes confirment, quod Munckerus edidit. Plut. in Theſeo pag. ſec. & tertia hanc hiſtoriam refert, ſed inde Hygini locus hic emendari nequit: nam ſimpliciter narrat AEgeum ſub ingenti ſaxo condidiſſe *enſem & calceos*, ſimiliter Pauſanias lib. I. cap. 27. pag. 66. & lib. II. c. 32. pag. 188. Qui *Pelopium enſem* legunt, reſpiciunt maternum genus Theſei, qui Πέλοπος ἀπόγονος fuiſſe dicitur. Idem Pauſan. cap. 41. p. 99. & Plut. in Theſeo pag. 2. Τὸ *patri* abeſt Voſſiano primo. pro *referre* Voſſ. ſec. *reſervare.*

5 GLADIUM REFERRE] Modius addit, *patri referre*, quod in Sanctandreana ſervarunt, me invito. SCHEFF.

6 NITI VIDETUR, QUAM ALTISSIME LAPIDEM EXTOLLAT] Sanctandr. *niti videtur, ut, quam altiſſime poſſit, lapidem extollat.* Non exiſtimo a lectione veteri recedendum. SCHEFF. Veneta, *quam altiſſimè poteſt ut extollat.* Vlitt. 3. *quam altiſſimè poſſit extollat.* Lege, *ut quam altiſſimè poſſit*

ditus omni genere artium, [8] lyram quoque didicisse videbatur. Idque & Anacreon dicit: [9] ἀγχῦ δαὶ τεῦ Θησέος ἐςὶ λύρη. Alii autem [10] Thamyrin à Musis excaecatum, ut subplicem ad genua jacentem, dicunt. Alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici, quod viderit Liberi patris initia. AEschylus autem in fabula, quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος, [11] Herculem ait esse, non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boves abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contulisse, [12] & complures eorum sagittis confixisse. Sed postquam [13] Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defessum, se [14] ingeniculasse, multis jam vulneribus adceptis. Jovem autem, misertum filii, curasse, ut circa eum

sit extollat. Τὸ *lapidem* est è glossa. MUNCK. D'Orvill. Voss. prim. & tert. delent τὸ *ut* ante *quam.* pro *altissime* Voss. sec. *altissimum. ut* ante *extollat* abest tribus Voss. & d'Orvilliano. *lyram* ante *quae* abest Voss. sec. & tertio.

7 ERUDITUS OMNIUM ARTIUM] Sanctandr. cum Modio *eruditus omni genere artium.* Nimis sibi sumserunt licentiae in his similibusque emendandis, quicunque tandem editionem illam adornarunt. Vetus lectio est optima, nec indiget medicina. Vide Indicem. SCHEFF. *Omni genere artium* unus è Vlitianis codicibus. Sed duo, *omnium genere artium.* Veneta, *Eruditus omnium artium.* Quam secuti sunt editores ante Morellium. MUNCK. Omnes codd. confirmant lectionem a Munckero in textum admissam.

8 LYRAM QUOQUE DIDICISSE] Modius, *lyra didicisse*, quoniam Cicero de Senect. *discebant enim fidibus.* Sed nil opus est. Nam ut alterum respicit τὸ *canere*, sic alterum τὸ *pulsare.* SCHEFF. *Lyrâ* unus ex Vlitianis. Atque ita quoque Modius volebat, cum Cicero dicat in de Senectute: *Discebant enim fidibus.* MUNCK. Voss. prim. & tert. *Lyra* quam lectionem alteri longe praefero. Elliptica haec locutio optimis usitata, sic *docere quem fidibus* idem dixit Cicero. Consule J. Fr. Gronovium ad Livium lib. XXIX. cap. I. Mox cap. VII. d'Orvillii cod. *Ap. lyram acceptam dicitur Orphea docuisse.* cum rectius reliqui *Lyra accepta.*

9 ἈΓΧΟΥ ΔΑΙ ΤΕΥ ΘΗΣΕΩΣ &c.] Sanctand. Αγχῦ δαὶ τεῦ ἄνως Θησέως ἐςὶ λύρη. Et sic Morellianus unus, quamvis litteris fugientibus. Alter plane non agnoscit. SCHEFF. Al. Ἀγχῦ Θησέ@ ἐςὸ λύρη. Sed ἐςι λύρη disertim Vlitt. 2. Reliqua confusa, ut legi neutiquam possint. MUNCK. Graeca, ut solent, confusa sunt, ita tamen ut ἐςι λύρη legendum esse conjici possit. ἔςω legit & pro δαὶ τεῦ, δαιδαλεῦ J. Corn. de Pauw. ad Anacreontis Fragm. pag. 302.

10 THAMIRIN A MUSIS EXCOECATUM] Homerus scribit *Thamyrin*, Iliad. B. ubi habes hanc historiam seu fabulam. SCHEFF. Vide Zenob. Cent. IV. 27. MUNCK. Vid. Apollodorum lib. I. p. m. 10. cum Interpr. ad Ovid. III. Amor. VII. 62. Fabulam explicat Plutarchus de Musica Tom. II. pag. 1132. Male *Thamirum* vocat Lact. ad Statii IV. Theb. 181. *Thamarim* Voss. sec.

11 HERCULEM AIT ESSE] Historia haec est apud Strabon. lib. IV. p. 174. Dionys. Halicarnass. lib. I. p. 27. Theonem in Aratum p. 12. ed. Morell. Theonem emendabo in transitu. Οἱ δὲ, inquit, Προμηθέα λέγουσιν. οἱ δὲ Τάνταλον. ἄλλοι Θύβεριν. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα Λίβυσι πολεμοῦντα. Pro Θύβεριν repone Θάμυριν. pro Λίβυσι autem Λίγυσι. MUNCK. Pro *iter fec.* Voss. tert. *interfec.* Pro *Ligurum* Voss. tert. *Ligurium.* Haec de tota hac fabula narrat Tzetzes ad Lycophron. 1312. ὁ δὲ Λίγυς οὗτος κωλύων Ἡρακλῆ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. Consule vero P. Leopard. lib. V. Emendat. cap. 17.

12 ET QUAM PLURES] Sanctand. *Complures*, non male. SCHEFF.

13 HERCULEM T. DEFICERENT] D'Orvill. Voss. sec. & tert. *Herculi.* Forsan quidem *Herculi* scripsit Hyginus. Consule enim de hoc verbo Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. lib. III. B. G. cap. 5. Voss. prim. sec. & d'Orvill. *defecerint* Voss. tert. *defecerunt.* τὸ *se* ante *Herc.* abest Vossiano primo. pro *fugasse* Voss. sec. *fugiisse*, sed superscriptum *fugasse.* τὸ *vim* abest Vossiano sec.

14 INGENICULASSE] Schioppius hoc inter plebeja scriptoris nostri numerat. Vide Indicem. SCHEFF.

eum magna [1] lapidum copia esset: [2] quibus se Herculem defendisse; & hostes fugasse. Itaque Jovem [3] similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachiis vinctis esse dixerunt, quod vim Junoni voluerit adferre. Alii Promethea in monte Caucaso vinctum.

VII. *Lyra.*

[4] Inter astra constituta est, hac, ut Eratosthenes ait, de caussa: quod initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & [5] OEagri filius, ejus rei maximè studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendum adlicuisse: qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine laudasse, [6] praeter Liberum patrem: hunc enim oblivione ductus praetermisit, ut OEneus in sacrificio Dianam. Postea igitur Orpheus, ut complures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit à Thracia: sed, ut Eratosthenes

1 Lapidum] De his campis lapide complutis etiam Cato in Originibus, & Mela lib. II. Geog. meminit. MICYLL.

2 Quibus se Herculem] Morellianus unus, *quibus se Hercules defendisset, & hostes fugasset*. SCHEFF.

3 Similitudinem pugnantis] Optime, nec necesse erat, ut in Sanctandreana illud *in* expungerent. SCHEFF.

Ad CAP. VII.

4 Inter astra] Voss. prim. & tert. *int. sidera. τὸ ut* abest a Voss. sec. & tertio. pro *qui Call.* d'Orvill. *quam Call. fuit* scribitur post *studiosus* in Voss. tertio. pro *allicuisse* Voss. sec. *applicuisse.* quod & in Voss. tertio superscriptum erat. Pro *Eurydices* Voss. sec. *Eurydis*, pro *Eurydicis* ut est in Voss. tertio.

5 OEagri filius fuit] Τὸ *fuit* Sanctandreana non agnoscit. Morellianus unus: *OEagri filius ei rei maxime studuit*. SCHEFF.

6 Praeter Liberum patrem] Videndi Germanici Scholiastes & Eratosth. καταστ. cap. 24. MUNCK. Pro *dividit a Thracia* Voss. sec. *dividit & a Thracia.* pro *Pangaeo* Voss. sec. *Panteo.* prim. *Panceeo.* tertius *Panchéo.* d'Orvill. *Panceo* sed *Pangaeo* scribendum docet Eratosthenes. De hoc monte Pind. O. Pyth. IV. 120. Thucydides lib. II. cap. 99. & Spanh. ad Call. H. Del. 134. in Olympo Monte Orpheum sedere solitum fuisse, cum cantu delectari vellet, docet Euripides in Bacchis vs. 560.

Τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσιν Ὀλύμπου
Θαλάμοις, ἔνθά ποτ' Ὀρ-
φεὺς κιθαρίζων
Σύναγε δένδρεα Μού-
σαις, σύναγε θῆρας ἀγρῶτας.

In Pangaeo monte Lycurgus etiam Bacchi ex voto, ab equis discerptus interiit. Apollodor. lib. III. cap. 5. §. 1.

7 Discerperent] Ita rectè etiam Soter & Veneta. Eratosth. Αἵτινες διέσπασαν αὐτόν. Perperam *decerperent* Micyllus, quique eum secuti sunt. MUNCK. Varias de Orphei interitu videre poteris opiniones apud Pausaniam lib. IX. cap. 30. Philostrat. cap. V. Heroic. §. 3. & Apollodorum lib. I. cap. 3. §. 2. Diogenem Laertium lib. I. cap. 5. & ad eumdem Menagii notas. Pro *id* Voss. prim. *& ob id.* pro *maxime* Voss. tert. *maximo.* pro *figuratam* Voss. sec. *figurata.* pro *stellis*, *stellam* Voss. tert.

8 Quod Orpheus &c.] Vlitt. 2. *Quorum Orpheus Apollinem maximè laudaret. Jupiter autem filiae* &c. Etiam Modius τὸ *filiae* invenit in suis libris. Scribendum & distinguendum existimem: *Quo-*

nes ait, in Pangaeo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur Liber ei objecisse Bacchas, quae corpus ejus [7] discerperent interfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi sit speculatus, id ei adcidisse: Musas autem conlecta membra sepulturae mandasse, & lyram, quo maxime potuerant beneficio, illius memoriae caussa figuratam stellis inter sidera constituisse Apollinis & Jovis voluntate: [8] quod Orpheus Apollinem [9] maxime laudaret, Jupiter autem [10] filio beneficium concessit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset in Cyllene monte Arcadiae, septem chordas instituisse [11] ex Atlantidum numero, quod Maja una ex illarum numero esset, quae Mercurii est mater. Deinde postea cum Apollinis boves abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilis ignosceret, petenti Apollini, ut liceret dicere, se invenisse lyram, concessit, & ab eo virgulam quamdam muneri adcepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & vidisset [12] duos dracones, inter [13] se conjuncto corpore, alium alium adpetere, ut qui dimicare inter se viderentur, virgulam [14] inter utrumque subjecit; itaque discesserunt: quo facto, [15] eam virgulam pacis caussa dixit

Quorum Orpheus Apollinem maximè laudarat, Jupiter autem beneficium filiae concessit. MUNCK. Pro *quod* d'Orvill. *quorum.* superscriptum *quod.* pro *autem* Voss. tert. *alii enim.* pro *Cyllene* d'Orvill. *Cylleno.*

9 MAXIME. LAUDARET] Scribendum videtur *laudarat.* SCHEFF.

10 FILIO BENEFICIUM] Modius Novant. Lect. ep. 117. in membranis ait reperisse sese *filiae*, quod exponit de Calliopa. Forte retinendum utrumque, ac scribendum *filiae filio*, quia beneficium non tam ad Calliopen, quam Orpheum spectabat. Sed & post pro *concessit*, mallem *concessisset.* SCHEFF.

11 EX ATLANTIDUM NUMERO] Ita & Vlitt. 3. Schol. German. *Qui intendit chordas Atlantidum numero.* Veneta & aliae antiquiores, *ad Atlantidum numerum.* Eratosth. Ἔχε χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντηείδων. Leg. Ἀτλαντιάδων vel Ἀτλαντίδων. Confer Theonem in Aratum p. 37. ed. Lond. MUNCK. Quod Munckerus edidit, confirmant tres Vossiani. Ex hoc capite demonstrant, *Lyram & Citharam* fuisse diversas. Vide Perizon. ad AEliani lib. III. V. H. cap. 32. Licet saepius confuderint Veteres. Consule Scaliger. ad Manilium pag. 419. & seqq. Lyram dicitur invenisse Polymnia a Schol. Apoll. Rhodii lib. III. Arg. vs. I. Schol. Pind. Olymp. Od. I. vs. 26. ἣν δὴ τὴν ΛΥΡΑΝ Ἑρμῆς, ἀντὶ τῆς τῶν βοῶν κλοπῆς, Ἀπόλλωνι παρέχειν. id quod Noster mox narrabit. & Lyrae inventor dicitur Mercurius a Servio ad VIII. AEn. vs. 138. Hinc positus est Mercurius Argis in Veneris Νικηφόρου templo ἐς λύρας ποίησιν χελώνην ἠρηκώς. Septem chordas fuisse Lyrae constat, unde & a poetis ἑπτάτονος vocatur, ut ab Euripide in Alcest. vs. 446. & Alexandro Ephesio apud Heraclidem Alleg. Hom. pag. 426. Vide & Spanh. ad Call. H. Del. pag. 469. Sed quoniam de hujus Lyrae inventore, ac chordis non convenit inter antiquos, ablegamus Lectorem ad Gottfrid. Olearii notas ad Philostrati Senioris lib. I. Iconum cap. 10. pro *muneri* Voss. sec. & tert. *munere* ut vidimus cap. 5. e tribus Vossianis. *Hanc coronam ei munere dedit.*

12 DUOS DRACONES] *Duo* Vlitt. unus. ἀρχαϊκῶς, ut *ambo* pro *ambos.* De quibus Charisius lib. I. MUNCK. *Duo* Voss. prim. *adpetere* e d'Orvillii codice restitui.

13 SE CONJUNCTO] Morellianus unus addit: *inter se implicitos conjuncto.* SCHEFF.

14 INTER UTRUMQUE SUBJECIT] *In utrumque* Vlitt. 3. MUNCK. Ita & Voss. tert. ac d'Orvill.

15 EAM VIRGULAM PACIS CAUSSA DIXIT ESSE CONSTITUTAM] Forte melius erit, si legemus *pacis caussam*, ut sit sententia, virgulam eam ita esse constitutam, hanc ejus esse constitutionem ac naturam, ut sit causa pacis, ut pacem faciat. SCHEFF.

dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones [1] implicatos virgula faciunt, [2] quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo [3] & athletae, & in reliquis ejusmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propositum revertamur; Apollo lyra adcepta dicitur Orphea docuisse; & postquam ipse citharam invenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli etiam dixerunt, Venerem cum Proserpina ad judicium Jovis venisse, cui earum Adonin concederet: quibus Calliopen ab Jove datam judicem, quae musa Orphei est mater. Itaque judicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquaeque possideret. Venerem autem indignatam, [4] quod non sibi proprium concessisset, objecisse omnibus, quae in Thracia essent, mulieribus, ut Orphea, amore inductae, ita [5] sibi quaeque adpeterent, ut membra ejus discerperent: cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbon est rejectum: quod ab his sublatum & sepultu-

1 IMPLICATOS] Morellianus unus *implicitos*, ut supra. Adde c. 5. SCHEFF.

2 QUOD INITIUM MERCURIO] Mallem, *quod id initium*. SCHEFF. Εὐστόχως Schefferus: *Quod id initium*. Stabiliunt ejus conjecturam Vlitt. 2. MUNCK. *Initio* Voss. tert.

3 ET ATHLETAE ET IN &c.] Corrigit Faber Agonist. I. 19. *Et Athlothetae*. Sed sic posterius *&* esset inducendum, quod tamen cum Veneta ac Soteriana, tum & 3. Vlitt. praeferunt, in quibus legitur, *& Athletis & in* &c. Lege, *& Athleticis & in reliquis ejusmodi certationibus*. MUNCK. *Athletis* Voss. sec. & tert. pro *ejusmodi* sec. *ejus hujusmodi*. pro *certationibus* prim. *certaminibus*. pro *lyra accepta* d'Orvill. *lyram acceptam*. τὸ *ipse* abest Voss. secundo. Pro *Ven. c. Pros.* Voss. tert. *Proserpinam*. pro *venisse* sec. *venisset*. *cui earum* absunt Voss. secundo.

4 UT NON SIBI PROPRIUM] Sanctandr. *quod non sibi*. Et sic oportet. Verum nescio, an non desit aliquid? SCHEFF. Veneta *ut non sibi*. Indifferentem istarum particularum usum pridem ostendit Mariangelus Auctar. epist. 6. Confer not. ad cap. 4. MUNCK.

5 SIBI QUAEQUE APPETERET] *Appeterent* Vlitt. 3. Probè omnino. Maro AEn. VI. *Quisque suos patimur manes*. Curt. Lib. VI. I. *In suos quisque ordines currimus*. VII. 4. *In suos quisque vicos dilapsi*: X. 10. *Et quidem suas quisque opes divisis imperii partibus tuebantur*. Varro apud Nonium p. 755. *Suum quisque commodum diversi focillantur*. MUNCK. Pro *Orphea* Leid. sec. *Orpheo*. Tres Vossiani & d'Orvill. *appeterent*. Cl. Arntzenius praefert *appeteret* ad Victor. de Viris Inlustr. cap. 47. n. 2. sed licet auctores nonnumquam eos numeros variare soleant, tamen adstipulantibus omnibus MSS. Munckeri sententiam sequor. Pro *monte* Voss. sec. *fonte*. De loco, in quo Orpheus sepultus est, parum convenit inter antiquos, quos recenset Celeb. P. Burm. ad Ovidii XI. Met. 55. cum Nostro faciunt Philostrat. cap. V. Heroic. §. 3. & cap. X. §. 7. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 536. pro *rejectum* Voss. sec. *revectum*. pro *sepulturae* idem *sepultura*. pro ante *quo* abest eidem. pro *autem* idem *haec*.

6 LYRA AUTEM A MUSIS] Theo in Aratum p. 32. ed. Morell. Jovem precibus Musaei motum lyram astris intulisse narrat. MUNCK.

7 INTER ASTRA CONSTITUTA] Et hoc bene, neque mutari, ac scribi, *inter astra*, necesse fuerat. Consulatur Index. SCHEFF.

8 QUOD CUM ORPHEUS PR. PUERIB. AMOREM INDUXERIT] Delent illud *cum*. Et profecto ita requirebat ratio sequentium. Sed solet noster saepè magis rem quam verba praecedentia attendere, quod in fabulis aliquoties est demonstratum, potestque & hoc inter plebeja ejus referri. SCHEFF. Vid. Cerda ad Virgil. IV. Georgic. vs. 522. Alii nefandum hoc scelus adscribunt Thamyri Musico Philammonis filio, de quo Apollodor. lib. I. cap. 3. §. 3. Schol. Homeri Iliad. B. vs. 595. ubi pro Ἀεσίς, legendum esse Ἀεγιόπης docuere Heinsius ad Ovid. III. Amor. El. 7. vs. 62. & Celeb. P. Wesseling ad Simsonii Chronicon A. M. 2742. plura de hoc Thamyri Broukh. ad Propert. II. 18, 19. & Celeb. P. Burm. ad Ovid. XI. Met. 317. Alii hoc tribuunt Cretensibus, qui turpissimis hisce criminibus Laconas & totam Graeciam inquinasse dicuntur. Vid. Serv. & Cerda ad Virg. X. AEn.

pulturae eſt mandatum: pro quo beneficio ad muſicam artem ingenioſiſſimi exiſtimantur eſſe. [6] Lyra autem à Muſis, ut ante diximus, [7] inter aſtra conſtituta eſt. Nonnulli ajunt, [8] quod Orpheus primus puerilem amorem induxerit, [9] mulieribus viſum contumeliam feciſſe [10] illis ab hac re interfectum.

VIII. *Olor.*

Hunc Graeci κύκνον adpellant, quem complures, propter ignotam illis hiſtoriam, communi genere avium [11] ὄρνιν adpellaverunt: de quo haec memoriae prodita eſt cauſſa: Jupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere coepiſſet, neque ab ea, ut ſecum [12] concumberet, inpetrare potuiſſet, hac cogitatione [13] amore eſt liberatus: jubet enim Venerem aquilae [14] ſimulatam ſe ſequi, [15] ſeſeque ipſe in olorem convertit,

x. AEn. 325. Sed a quibus inmunes ſtatuunt Cretenſes Meurſius lib. III. in Creta cap. 13. & Perizonius ad AElian. III. V. H. 9. & 10. Inpuris hiſce ſceleribus adfines tamen fuiſſe docent Servius ad Ecl. II. 51. Plutarch. de Liberis educandis pag. 11. & in Amatorio pag. 761. & Athenaeus lib. XIII. cap. 8. pag. 601. A Perſis in Graeciam ſpurciſſimas haſce ſordes tranſlatas vult Plut. de Herodoti malignit. pag. 857. Conſule, Lector, Lud. Coelium Rhodiginum lib. XV. Antiqu. Lect. cap. 9. Lajum primum pueros formoſos amaſſe alii ſtatuunt. Conſule Interpr. ad AElian. lib. XIII. V. H. cap. 5.

9 Mulieribus visum contumeliam fecisse illis ab hac re interfectum] Diſtorta illa oratio. Mutem diſtinctionem & unicam literulam: *Induxerit mulieribus, viſum contumeliam feciſſe illis, ac hac re interfectum.* Veneta, id eſt princeps editio, non malè: *Mulieribus viſum contumeliam feciſſe, & hac re ab eis interfectum.* MSS. tamen 3. omiſſa copula: *Contumeliam feciſſe; hac re ab his interfectum.* Vide Ovid. lib. IX. Met. fab. I. Conon. Narrat. 41. apud Photium. MUNCK. Pro *viſum* Voſſ. tert. *viſas.* & pro *contumeliam*, *contumelias.* τὸ *illis* abeſt Voſſ. ſec. & tert. ac d'Orvill. copula abeſt Voſſ. tertio ac d'Orvill. pro *ab hac re* Voſſ. prim. & d'Orv. *ab eis.* Voſſ. tert. *ab his.*

10 Et hac re ab eis interfectum] Scribunt, *illis ab hac re interfectum.* Non video, cur mutari quidquam debeat. SCHEFF.

Ad CAP. VIII.

11 Ornin nominaverunt] Unde & Vitruvius ἁπλῶς *volucrem* vocat lib. IX. cap. 6. MUNCK. Alii hunc Cycnum in honorem Apollinis propter cantum in aſtra relatum eſſe ſtatuunt. Conſule Theon. ad Aratum pag. 33. Ed. Morel. quod tam abſurdum non eſt; nam avem hanc Apollini ſacram eſſe propter cantum, de quo AElianus lib. I. V. H. cap. 14. & Alexander Myndius apud Athenaeum lib. IX. cap. 11. pag. 393. notius eſt, quam ut multis inluſtretur. Multa tamen lectu digna dederunt de hac fabula Spanh. ad Callimachi H. Apoll. vs. 5. & ad H. Del. 249, 250. & Potterus ad Lycophron. vs. 426. Grotius ad Imagines pag. 55. aliam addit cauſſam, nempe quod in auſpiciis obſervatur, ubi plura ſunt videnda. Adde Servium ad I. AEn. 397.

12 Cubaret] *Concumberet.* MICYLL.

13 Amore e. l.] Voſſ. prim. *ab amore e. l.*

14 Simulatam se sequi] Sanctandreana non male quidem, ſed ſine cauſa, ita habet: *ſimilatam ſe ſequi, ſeſeque ipſe in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ad Nemeſin confugit.* Nam veterem retinet integram lectionem & Morellianus unus, alter omittit tantum verbum *ſequi.* SCHEFF. Ita quidem & Soter. Sed *ſimulatam* cum princeps editio exhibeat, cur barbaro illi *ſimilatam* cedere debeat, cauſa non eſt. MUNCK. *Simulatam* duo Voſſ. & d'Orvill.

15 Seseque ipse &c.] Veneta, Soter & alter Cod. Morell. *Ipſe in olorem converſus, ut aquilam* &c. Nec aliter in ſuis invenit Vlitius. MUNCK.

vertit, & ut aquilam fugiens [1] ad Nemeſin confugit, & in ejus gremio ſe conlocavit: quem Nemeſis non adſpernata, amplexum tenens, ſomno eſt conſopita: quam dormientem Jupiter compreſſit, ipſe autem avolavit: & [2] quod ab hominibus alte volans coelo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe conſtitutus: quod [3] ne falſum diceretur, Jupiter è facto eum volantem, & aquilam ſequentem, [4] conlocavit in mundo. Nemeſis autem, ut quae avium generi eſſet juncta, [5] menſibus actis, [6] ovum procreavit: quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledae ſedenti in gremium projecit, ex quo naſcitur Helena, caeteras corporis ſpecie praeſtans, quam Leda ſuam filiam nominavit. [7] Alii autem cum Leda Jovem concubuiſſe in olorem converſum dixerunt: de quo in medio relinquemus.

IX.

MUNCK. *Ipſe in olorem verſus* d'Orv. *converſus* Voſſ. prim. ſec. *converſum* Voſſ. tert. lege *ipſe in olorem converſus, ut.* Saepius avis cujuſdam aut alius beſtiae ſpeciem adſumſiſſe Jupiter fingitur amans: ſic Autocrates in Achaicis, Jovem columbae imaginem induiſſe, cum virginem nomine Phthiam deperiret, narrat apud Athenaeum lib. IX. cap. 11. pag. 395. Sic aquilae, ſic tauri. Vide eumdem Athenaeum lib. XIII. cap. 2. pag. 566.

1 AD NEMESIN CONFUGIT] Tzetzes in Lycophron. *Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκνῳ μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα, ὡς λήρουσι, μεταβαλούσης αὐτῆς.* Confer. Schol. ad Heſiod. p. 250. ed. Heinſ. & noſtri Hygini Mythol. cap. 77. quaeque ibi annotavi. MUNCK. Pro *amplexum* Voſſ. tert. *amplexu.* pro *quam* d'Orvill. *quem.* pro *hominibus* Voſſ. prim. *omnibus. eſſe* abeſt Voſſ. tert. pro *videretur* Voſſ. prim. & tert. *diceretur.* pro *eum* Voſſ. prim. *eam.* pro *juncta* Voſſ. ſec. *juncti.*

2 QUIA AB HOMINIBUS] Sanctand. *quod.* SCHEFF.

3 NE FALSUM VIDERETUR] Sanctandr. *diceretur.* SCHEFF.

4 COLLOCAVIT MUNDO] Addit praepoſitionem Sanctand. *in mundo.* SCHEFF.

5 MENSIBUS ACTIS] Phaedr. lib. I. cap. 19. *Inſtante partu mulier, actis menſibus.* Plautus Amphitr. I. 3. *Menſes jam tibi exactos vides.* MUNCK.

6 OVUM PROCREAVIT] Morellianus unus, *protulit*, ex gloſſa, ut opinor. SCHEFF.

7 ALII AUTEM CUM LEDA] Vide Theon in Arat. p. 33. ed. Morell. Atqui Nemeſis eadem eſt, quae Leda, ut docet Lactant. Firm. lib. I. cap. 21. Atque id voluit etiam Virgilius Ciri: *Ciris Amyclaeo formoſior anſere Ledae.* MUNCK. Pro *relinquimus* omnes codd. *relinquemus.*

Ad CAP. IX.

8 POENICIS FILIUM] Non repudio hanc ſcriptionem. Nam & qui Graecis alias *φοίνικες*, hi Latinis *Poeni.* Vide Plauti Poenulum. Maluerunt tamen in Sanctand. *Phoenicis filium.* SCHEFF. Agenoris filium facit Theo in Arat. p. 26. Beli Euripides apud Apollod. lib. I. p. 62. ed. Commel. Fuiſſe Cepheum Andromedae patrem & regem AEthiopum dicit quidem Euripides apud Eratoſth. cap. 15. non autem Phoenicis filium. Nec apud German. Scholiaſten id invenias, qui heic, ut plerunque ſolet, *κατὰ πόδα* tranſtulit verba Eratoſthenis. *Jaſides* dicitur Arato. MUNCK. Conſule Salmaſ. Exercit. Plinian. pag. 402. & 867.

9 CETO PROPOSITAM] *Παρατεθεῖσαν τῷ κήτει βορὰν*, ut Eratoſthenes. German. Schol. *Expoſtulatamque Andromeden & ceto propoſitam.* Varro *περὶ ἐξαγωγῆς. Andromeda vincta & propoſita ceto.* Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. V. fab. I. *Propoſitam belluae marinae.* Plin. lib. V. cap. 31. *In Phoeniceo deinde mari eſt ante Joppen Paria, tota oppidum, in quâ objectam belluae Andromedam ferunt.* MUNCK. *Poſitam* Voſſ. ſec. pro *hanc* idem *hunc*, & pro *a periculo*, *periculis.* pro *libe-*

IX. *Cepheus.*

Hunc Euripides cum caeteris [8] Phoenicis filium, AEthiopum regem, esse demonstravit, Andromedae patrem, quam [9] Ceto propositam notissimae historiae dixerunt. Hanc autem Perseum à periculo liberatam uxorem duxisse. Itaque ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipsum quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

X. [10] *Cassiepeia.*

De hac Euripides & Sophocles & alii complures dixerunt, ut gloriata sit, [11] se forma Nereidas praestare: pro quo facto inter sidera [12] sedens in siliquastro constituta est: quae propter inpietatem, vertente se mundo, resupinato capite ferri videtur.

XI.

liberatam Voss. prim. *liberatum*. pro *quoque* Voss. sec. *que*.

Ad CAP. X.

10 Cassiepeia] Vlitt. unus, *Cassiepia*. quod idem est, ut & *Cassiepea*, Κασσιέπεια. *Cassiopea* heic habet Veneta, quomodo & apud Scholiast. German. Lactant. lib. IV. Metam. Ovid. fab. 19. Capellam lib. VIII. Vitruv. lib. IX. cap. 5. Virgil. Eclog. ad Messallam, aliosque hoc vocabulum exaratum visitur. Sed perperam, Scaligero judice ad Manil. p. 459. *Cassiope*, inquit, *& Cassiepea, non Cassiopea*, dicitur. Sed Κασσιόπεια legitur etiam apud Lucian. περὶ Ὀρχήσ. pag. 933. ed. Bened. Sic Βερενίκη & Βερονίκη, Σθενέβοια & Σθενόβοια inventa à me sunt tam apud Graecos, quam Latinos. Vide loca in notis ad Mythol. cap. 56. MUNCK Magnus Grotius ad Imagines pag. 47. haec adnotat: *Nomen hoc in correctioribus codd. Graecis & Latinis per secundam vocalem concipitur, non per quartam, ut sit, CASSIOPEA.* In meis legitur *Casiepia*, *Cassiepia*, *Cassiephia*. Κασσιέπεια est Theoni ad Aratum pag. 24. 71. pro *gloriata* Voss. sec. *gladiata*. post *facto* legitur *pater* in Voss. tert.

11 Se forma Nereidas &c.] Non agnoscit τὸ *se* unus de Vlitt. Et salvâ Latinitate abesse potest. Ter. Eun. I. 2. *Venturum ad me constituit.* Curt. VIII. 11. *Constituit daturum.* Tibull. I. 7. *Et simulat transire domum.* MUNCK.

12 Sedens in siliquastro] An hoc ei datum pro gloriatione ista, & in poenam? Atqui *siliquastrum* Grotio, quod Graecis θρόνος, *cathedra mollis, sedis genus regibus usitatum, ad commoditatem effectum, ut etiam dorsum habeat, cui inclinet.* Neque aliud nos docet Chimentellius. Mihi secus videtur, & *siliquastrum* esse genus sellae, quo quis includatur, teneaturque velut in vinculis. Nempe *siliquastrum* est a *siliqua*, haec vero folliculus, quo inclusa tenentur legumina. Quia ergo speciem referebat siliquae, inde siliquastrum dictum, quomodo hujus generis alia in *astrum* desinentia, similitudinem innuunt. Referebat autem in eo, quod sedentes continebat conclusos veluti in cista. Indeque, credo, est, quod in imaginibus vulgaribus Hygini Cassiopea utrinque manus habeat alligatas velut in arbores, qui sine dubio stipites sunt duo à latere siliquastri, male a pictore intellecti expressique, in quos velut numellos manus indere cogebantur, qui siliquastro solebant teneri. Certe nisi tale quid de siliquastro statuamus, causam velim audire, cur hic inter poenas Cassiopeae referatur. Objiciat quis Festum, qui seliquastra exponit sedilia antiqui generis, sic appellata per mutationem litterae D in L. veluti *sediquastra*. Sed est facilis responsio. Putamus enim aliud *seliquastrum*, & aliud *siliquastrum* fuisse apud veteres. Illud a *sede*, hoc a *siliqua* formatum; illud de genere sellarum domesticarum, hoc de instrumentis ad poenas usurpari solitis fuisse. SCHEFF. Δίφρον appellat Eratosth. cap. 16. Καθέδραν Theo ad Arat. p. 27. *Sellam* Schol. German. *Sedile* noster lib. IV. cap. 6. & recte quidem. Varro L. L. lib. IV. cap. 6. *Ab sedendo appellantur sedes, sedile, sellae, siliquastrum.* Con-

XI. *Andromeda.*

Haec dicitur [1] Minervae beneficio inter astra conlocata, propter Persei virtutem, quod eam Ceto propositam [2] à periculo liberarat: [3] nec enim ab ea minorem animi benevolentiam pro beneficio adcepit. Nam neque pater Cepheus neque Cassiepeia mater ab ea potuerunt inpetrare, quin parentes & patriam relinquens Persea sequeretur. Sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodissime scribit.

XII.

ser Festum in *seliquastrum.* A siliqua formandum heic censet vir doctus, & poenae vult esse instrumentum. At poenae satis erat, quod in sellâ resupinato capite ferretur. Manil. Lib. I. *In poenas signata suas.* Manus autem extensas cur habeat, explicat Theo in Aratum pag. 27. Ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυάν. ἐσχημάτισαι ὥσπερ σεσυκοπτωμένη. Καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῷ παιδί. Scrib. τῇ παιδί. Aratus: Φαίνεσκεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί. MUNCK. Pluribus de *siliquastro* jam egit Grotius ad Imagines pag. 47. Pro *ferri* Voss. tert. *fieri.*

Ad CAP. XI.

1 Minervae beneficio] Eratosthenes cap. 17. Διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, vel ὑπόδειγμα, ut habet Theo in Aratum p. 28. Schol. German. *Beneficio Minervae astris recepta est.* MUNCK.

2 A periculo liberaret] Scrib. *liberarat* cum Venet. Sanct. & Micyll. Etiam praepositionem omittunt codices 2. ex Vlitt. MUNCK. Voss. sec. *proposita per.*

3 Nec enim ab ea] Illud *enim* mihi suspectum est. Mallem deleri. SCHEFF. Delet τὸ *enim* Schefferus. Ego mutare malim in *etiam.* Idem vitium occurrit supr. cap. 3. MUNCK. Pro *ea minorem* Voss. sec. *eam morem.* *pro* abest Voss. sec. pro *nam neque.* Voss. tert. *nec enim.* pro *commodissime* d'Orvill. *commodissimam.*

Ad CAP. XII.

4 Inusitato g. c.] Voss. sec. *inusitatae,* deinde pro *petasum* legitur *pegasum* ibid. Utraque vox nempe *petasus* & *pegasus* mihi suspecta est. Pausan. lib. III. cap. 17. pag. 251. Περσεῖ δ' ἐς Λιβύην καὶ ἐπὶ Μέδουσαν ὡρμημένῳ διδοῦσαι νύμφαι δῶρά εἰσι ΚΥΝΗ͂Ν καὶ τὰ ὙΠΟΔΗ'ΜΑΤΑ, ὑφ' ὧν οἰσθήσεσθαι διὰ τοῦ ἀέρος ἔμελλεν. Itaque non a Mercurio, sed a Nymphis haec accepit juxta Pausaniam, cui consentit Schol. Apoll. Rhodii IV. 1515. qui non *petasum*, sed *peram*, sive *saccum* hisce *talaribus* & *galeae* addit ita: ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας, αἳ ἔχουσι ΤΗ'Ν ἌΙΔΟ'Σ ΚΥΝΗ͂Ν, καὶ τὰ ΠΕ'ΔΙΛΑ ΤᾺ ὙΠΟ'ΠΤΕΡΑ, καὶ τὴν ΚΙ'ΒΗΣΙΝ &c. item Apollodorus lib. II. cap. IV. §. 2. αὗται δὲ αἱ νύμφαι ΠΤΗΝᾺ εἶχον ΠΕ'ΔΙΛΑ, καὶ τὴν ΚΙ'ΒΙΣΙΝ, ἥν φασί τινες εἶναι πήραν - - - εἶχον δὲ καὶ τὴν ἌΙΔΟΣ ΚΥΝΗ͂Ν. De voce Κίβισις egit Graevius in Lect. Hesiod. cap. 20. Jam in tota hac historia ne unum verbum de *petaso* invenies apud Mythographos. Vide Eratosthenem cap. 22. Schol. Caes. Germanic. Praeterea Tzetzes ad Lycophron. vs. 838. eadem, quae Apollodorus, Pausanias, & Schol. Apollonii Rhodii, referens, ait, καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν, ἤτοι πήραν, ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέην τοῦ Ἅδου. Sed vox κυνέη per *galeam* versa, per *petasum* verti potest facilius, ut censet G. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 194. ita ut *petasus* & ista ἀΐδος *galea* idem notarent. Vitiosa ista lectio *pegasum* in quamdam me adduxit suspicionem, Hyginum in alios Auctores, alio modo hanc fabulam forsan interpretatos, quos non bene intellexit, incidisse, vel hic pro *petasum* legendum esse *peram.* *Pegasus* hic nihili est. Injicitur quidem mentio *equi* a scriptoribus hanc Persei historiam memorantibus, sed qui nihil ad hanc vitiosam lectionem inlustrandam facit. Schol. Apoll. Rh. (Πε-

XII. *Perseus.*

Hic nobilitatis caussa, & quod [4] inusitato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur pervenisse: qui missus à Polydecte [5] Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, talaria & petasum adcepit: praeterea galeam, qua indutus [6] ex adverso non poterat videri. Itaque Graeci ἄϊδος galeam dixerunt esse: non ut quidam inscientissime interpretantur, eum [7] Orci galea usum: quae res nemini docto potest probari. Fertur etiam [8] à Vulcano falcem adcepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonem interfecit: quod [9] factum nemo conscripsit. Sed ut ait AEschylus Tragoediarum scriptor [10] in Phorcis, [11] Graeae fuerunt Gorgonum custodes: [12] de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus: quae utrae-

(Πολυδέκτης) παρασκευάσας ἄριστον ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθομένου, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος ἐνωχεῖται, τοῦ δὲ φήσαντος ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ. μετὰ δὲ τὸ ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεύς. ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο. Quocum confer Apollodorum l. l. Tzetzes aliter haec refert. Denique Pegasus alatus equus in hac historia memoratus ex Medusae capite deciso demum prosiluisse dicitur ab Apollodoro §. 2. in fine. si quid mutandum, pro *petasum* lege *peram.*

5 Magnetis filio] Ita & Apollodorus lib. I. Atqui Dictys ejus frater dicitur Peristhenis filius à Pherecyde apud Apollon. Schol. ad lib. IV. vers. 1090. An ergo uterini fuere tantum? Non concedit hoc Apollodorus, cum utrosque ex Magnete & Naïde nymphâ natos tradat. MUNCK.

6 Ex adverso non pot. vid.] Schol. Caesar. Germanici ait in *Perseus. Quidam vero eum a Minerva missum dicunt, & ab ea clypeum vitreum accepisse, per quem videre, nec videri ab eis posset.*

7 Orci galea] Vide Zenobium Cent. I. 41. & ibi Schottum. Erasm. Chil. II. Cent. X. 74. MUNCK.

8 A Vulcano falcem] Teli genus fuisse censet Grotius ad Imagines pag. 53. Hujus falcis datorem cum Nostro faciunt Vulcanum Eratosthenes, Schol. Caesar. Germanici, item Theo ad Aratum pag. 29. quem sic lego Κατηστέρισται δὲ ὁ Περσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ τὴν δόξαν, ὅτι ἐπὶ τὰς Γοργόνας σταλεὶς ὑπὸ Πολυδέκτου, τὸν ἄθλον κατώρθωσε, λαβὼν ΠΑΡ' ἩΦΑΙΣΤΟΥ ἅρπην, καὶ παρ' Ἑρμοῦ πέδιλα. Mercurium istam *Harpen* dedisse ajunt Apollodorus & Tzetzes locis laudatis. Deinde Hygini verba ista quod attinet: *quod factum nemo conscripsit.* Schol. Apollonii ait ἀποτέμνει τῇ ἅρπῃ τὴν κεφαλήν. Imo praeter Tzetzen etiam Eratosthenes & Apollodorus ita rem describunt. Hujus erroris culpam non in Hyginum cum Doctissimo Thoma Gale ad Apollodor. pag. 42. sed in librarios confero.

9 Factum nemo conscripsit] Unus Morellianorum, *nemo non scripsit.* haud probo. SCHEFF.

10 In Phorcis] Hanc tragoediam AEschili alias laudatam non reperio, neque scio, an hic integer sit locus. SCHEFF. *Phorcis* Veneta & aliae antiquiores. Drama AEschyli fuit Φορκίδες. Itaque heic videtur scribendum *Phorcidis*, ut in recto fuerit Latinâ inflexione *Phorcida*, quemadmodum hoc ipso capite *Gorgona*, & *Tritonida*, aliaque sexcenta alibi efferuntur, ut multis non uno loco ostendi. MUNCK. Lege *Phorcisi* cum Celeb. P. Burm. ad Ovidii IV. M. 773.

11 Graeae] *Igraeae* Vlitt. 3. Africanum hoc. Vide not. ad cap. 5. & quae diximus ad Fulgent. in de Prisco Sermon. in voce *Sculponeas.* MUNCK. Cum Vlitianis conveniunt fere nostri codices. pro *de quo* mox lege *de quibus.* Alter ex Vossianis habet *in quibus.* alter *quarum.*

12 De quo in primo libro Genealogiarum] Libros ergo plures scripsit Genealogiarum. Non igitur ii videntur esse, qui continent fabulas, cum fabulae sint uno tantum comprehensae libro. Adde, quod in eis nulla mentio sit Graearum, Gorgonas custodientium. Sed jam ante dixi in dissertatione nostra, videri fabulas multas periisse. Nam ut praeter fabularum librum adhuc alias Genealogiarum existimemus scripsisse, causa non est, cum aperte ge-

utraeque uno oculo uſae exiſtimantur, & ita ſuo quaeque tempore adcepto oculo vigilias egiſſe. Hinc Perſeus, una earum tradente, exceptum in paludem [1] Tritonida projecit. Itaque cuſtodibus excaecatis, [2] facile Gorgonem ſomno conſopitam interfecit: cujus caput Minerva [3] in pectore dicitur habere conlocatum. [4] Euhemerus quidem Gorgonem à Minerva dicit interfectam: de quo alio tempore plura dicemus.

XIII. *Heniochus.*

Hunc nos Aurigam Latine dicimus, nomine Erichthonium, ut Eratoſthenes monſtrat: quem Jupiter cum vidiſſet primum inter homines equos quadrigis junxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis [5] ad Solis inventa adceſſiſſe, quod is princeps quadrigis inter deos eſt uſus: ſed Erichthonius & quadrigas, ut ante diximus, & ſacrificia Minervae, & templum in arce Athenienſium primus inſtituit: de cujus progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum, petiiſſe ab ea, ut ſibi nuberet, neque inpetraſſe: & coepiſſe Minervam ſeſe occultare [6] in eodem loco, qui propter

nealogias contineat liber fabularum, nec de re eadem tot diverſos libros credi poſſit voluiſſe conſcribere. SCHEFF.

1 Tritonida] *Tritonidam* invenit in codicibus ſuis Vlitius. Quod neutiquam ſpreverim, cum ad eundem modum in recto caſu olim dixerint complures veterum, *Itonida*, *Perſida*, *Nereida*, *Mnemonida*, *Lemniada*, *Dromada*, *Chlamyda*, *OEdipoda*, *antipoda*, *lampada*, & complura alia id genus. Referendum ad illa etiam *Caſſida* pro *Caſſis* AEn. xi. 775. Ubi perperam Servius: *Accuſativum poſuit pro nominativo.* MUNCK. *Tritonidam* d'Orvillii cod. Hanc fabulam inluſtrat & explicat Pauſanias, & apud eumdem Procles Carthagenienſis lib. ii. cap. 21. p. 159.

2 Facile Gorgonam] Quam? nam fuere plures. praecedit quidem de Meduſa Gorgona. Quia tamen nimis hic indeterminate ponitur, lego, vel *Gorgonam unam*, vel, *Gorgonam eam.* SCHEFF. *Gorgonam* Vetuſtiores. Quod vereor ne fruſtra mutaverint. *Gorgona* pro *Gorgon* nominandi caſu dictum, ut *Lacedaemona*, *Sirena*, *Crotona*, *Amazona*, *Eleuſina*, quae cum multis aliis à me obſervata deprehendes in diſſertatione de Hygino. MUNCK. Omnes mei *Gorgonam.* Ceterum Apollodorus, l. l. §. 3. in fine haec notat, λέγεται δὲ καὶ ὑπ' ἐνίων, ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκαρατομήθη. In d'Orv. pro *quidem* ſcribitur *quidam.* Forſan, Apollodorum partim ſecutus, ſcripſit *Euemerus & quidam alii G. a M. dicunt i.* pro *tempore* non male Voſſianus tertius ſcribit *loco.*

3 In pectore] Non convenit inter antiquos. Apollodorus l. l. Ἀθηνᾶ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τοῦ Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Schol. Apoll. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. Tzetzes. ἡ δὲ (Ἀθηνᾶ) πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου, οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν ἀπὸ τοῦ Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνιον ἐκλήθη. Eratoſthenes ἣν ἡ Ἀθηνᾶ περὶ τὰ στήθη ἔθηκεν αὐτῆς. Schol. Caeſar. Germ. *quod illa in ſuo pectore aptavit.* Serv. ad viii. AEn. 437. *Hoc autem caput ideo Minerva fingitur habere in pectore, quod illic eſt omnis prudentia, quae confundit alios, & imperitos ac ſaxeos comprobat.*

4 Eutemenus] Sanctand. recte; *Euhemerus.* SCHEFF.

Ad CAP. XIII.

5 Ad inventa Solis] Iſidor. Orig. lib. iii. *Mirati ſunt enim ingenium ad imitationem Solis acceſſiſſe.* MUNCK. Mox pro *quadrigas* unus e Voſſianis *quadriga*, forte *quadrigam.* Vide Munck. ad

pter Vulcani amorem Hephaeſtius eſt adpellatus: quo perſecutum Vulcanum, ferunt coepiſſe ei vim adferre: & cum [7] plenus cupiditatis ad eam ut complexui ſe adplicaret, ferretur, repulſus effudit in terram voluptatem. [8] Quo Minerva, pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autem naſcitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerva in ciſtula quadam ut myſteria contectum, [9] ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſervandum: quibus interdixit, ne ciſtulam aperirent. Sed ut hominum eſt natura cupida, ut eo magis adpetant, quo interdicatur ſaepius, virgines ciſtulam aperuerunt, & anguem viderunt: quo facto, inſania à Minerva injecta, de arce Athenienſium ſe praecipitaverunt: anguis autem ad Minervae clypeum confugit, & ab ea eſt educatus. Alii autem [10] anguina tantum crura habuiſſe Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adoleſcentiae ludos Minervae [11] Panathenaea feciſſe, & ipſum quadrigis concurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicitur conlocatus. Nonnulli etiam, qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeum, [12] Orſilochum nomine, primum quadrigarum inventorem eſſe dixerunt, & pro inventione ſiderum locum poſſediſſe. Alii autem hunc Mercurii filium [13] ex Elicia natum, nomi-

ad fab. 250: Troezenii dicunt, Hippolytum eſſe, qui *Heniochi* nomine inter ſidera micat. V. Pauſan. lib. II. cap. 32. p. 186. Paullo poſt pro *inductum* Voſſ. ſec. *inductae* Voſſ. tert. *indutus*.

6 In eodem loco] Praefero lectionem 3. Vlitt. *in eo loco*. MUNCK. Ita & d'Orv. deſunt Voſſ. ſec. & omnibus codd. abeſt vox *ferretur*. Deinde male *Ericbthonii ſanguis* pro *Ericbthonius anguis* in Voſſ. ſec.

7 Plenus cupiditatis ad eam] Addit Morellianus *perveniſſet*, quod ſine dubio ex gloſſa ſequentis *ferretur*. SCHEFF.

8 Quo Minerva] Num legendum. *Quoi*, pro *cui*? an putandum illud *quo* elliptice poni, pro *in quo*. *In quo injecit* autem, pro *in quod injecit*, ut noſter ſolet Ablativum jungere τῷ *in*, ubi alii Accuſativum. Vide indicem. SCHEFF. In quod σπέρμα à Vulcano effuſum. Infr. cap. 40: *Mare, quo ille projectus eſt*. Et poſt paullo: *Dolium eſſe, quo Mars ab Oto & Ephialte ſit conjectus*. Adverbia locorum pro relativis pronominibus poni etiam ab optimis ſcriptoribus; prolixè probamus ad Myth. cap. 3. MUNCK.

9 Ad Erechthei filias] Hic Hygini errorem detegit Meurſius lib. I. de Reg. Athen. cap. II. pro *quo interdicatur* Voſſ. tert. *quod interdicitur*. pro *aperuerunt* Voſſ. ſec. *aparuerunt*.

10 Anguina t. c.] Serv. ad III. Georgic. 113. *Inde natus eſt puer draconteis pedibus, qui appellatus eſt Ericbthonius*.

11 Panathenaea] Primus Erichthonius hoc feſtum inſtituit. Servius l. l. Eratoſthenes cap. 13. Schol. Caeſ. German. in *Ericbthonius*. Jac. Nic. Loenſis lib. VIII. Epiphyll. cap. 23. & Perizonius lib. III. V. H. cap. 38. plura Meurſius de hoc feſto in Theſeo cap. 17. Τὸ *adoleſcentiae* abeſt Voſſ. tertio. Voſſ. prim. addit *ſuae*. pro *concurriſſe* omnes, quos inſpexi, codices *cucurriſſe*.

12 Orsilochum] De hoc vide, quae notavimus in libris de Re Vehiculari. SCHEFF. Vide Scheffer. de Re vehiculariâ lib. I. cap. 2. Paul. Leopard. Emend. lib. I. cap. 15. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 21. οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδωλον, ἢ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΟΥ, ἢ ΤΡΟΧΙΛΟΥ τοῦ Καλλιθέας παιδὸς, τῆς πρώτης ἐν Ἄργει γενομένης ἱερείας, ἅρμα πρώτου ζεύξαντος. ἄλλοι δὲ ΜΥΡΤΙΛΟΥ, οἱ δὲ ΚΕΛΛΑΝΤΟΣ τοῦ Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον, οἱ δὲ Οἰνομάου. Ultima haec verba leguntur etiam in Schol. Caeſar. German. in *Ericbthonius*. & in Eratoſthene cap. 13. De Quadrigarum inventoribus vide ad fab. 274.

13 Ex Elicia natum] Malè. Rectum eſt *Clytiâ*;

nomine Myrtilum, OEnomai aurigam definierunt, cujus post notam omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Hujus in humero sinistro Capra instare & in manu sinistra Hoedi [1] videntur formati: de quibus nonnulli ita dicunt: Olenum quemdam fuisse nomine Vulcani filium: ex hoc duas nymphas AEga & Helicen natas, quae Jovis fuerunt nutrices. Alii autem etiam ab his urbes quasdam [2] adpellari dixerunt, & Olenon [3] in Aulide, Helicen autem in Peloponneso, & AEgam in AEmonia [4] ibi nominari: de quibus [5] Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniscus autem ait, Melissea quemdam fuisse Cretae regem: ad ejus filias Jovem nutriendum esse delatum: quae quod lac non habuerint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quae eum dicitur educasse. Hanc autem geminos hoedos solitam esse procreare, [6] & fere eo tempore peperisse, quo Jupiter nutriendus est adlatus. Itaque propter beneficium matris & hoedos quoque inter sidera conlocasse. Hos autem Hoedos Cleostratus [7] Tenedius dicitur primus inter sidera ostenstid, quod Soter & Micyllus dederunt. Vide not. ad Mythol. cap. 84. & 242. Dormitavit heic Morell. ut & mox cum *apparens corpus* &c. excudit pro *parens* &c. MUNCK. *Dilicia* Voss. sec. pro *notam* Voss. prim. *natum.* tert. *natam.* post pro *omnibus* in Voss. prim. legitur *hominibus.*

1 VIDENTUR FORMATI] Praefero *deformati*, quod in suis invenit Vlitius. Vide supr. cap. 4. & Praefat. lib. I. MUNCK. *Deformati* Voss. prim.

2 APPELLARI DIXERUNT] *Dicunt* Vlitt. 2. MUNCK.

3 IN AULIDE] Imo in *AEtolide* sive *AEtolia.* Vide Steph. in Ὤλενος. Sed haec cum scripsissem, vidi Palmerium in descriptione Graeciae lib. IV. cap. 10. emendare *AEolide.* Quod eodem redit, cum AEolis pars AEtoliae fuerit. MUNCK.

4 IBI NOMINARI] Fort. *Ab iis.* MUNCK. Hanc Arcadiae urbem vocat Lactant. ad Statii IV. Theb. 105. OLENOS *Arcadiae civitas, in qua Jovem Amalthea capra dicitur nutrisse.* Quae Arcadica Amalthea juxta nonnullos Oleni filia vocatur. V. Theon. ad Aratum pag. 20, 21. Sed *capra* haec ab Arato *Olenia* vocatur, quia prope Achaiae urbem *Olenum* in urbe AEgio capra Jovem nutriit juxta Strabon. lib. VIII. Geograph. pag. 593. De eadem vero Statius loquitur *Oleno*, de qua Homerus Iliad. B. vs. 641. locutus est, quam AEtoliae urbem cum Achajae urbe Oleno confundit Schol. Apoll. Rhodii lib. I. vs. 202. Ὤλενοι τῆς Ἀχαΐας δύο. Ὅμηρος. οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον. Eumdem errorem committit Schol. Pindari Olymp. Od. I. vs. 38. ubi de Pelope. Ἀντεσίων Ἀχαιῶν ἀπ' Ὠλένου πόλεως, ἧς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει. Καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην. Consule Strabon. lib. VIII. Geograph. pag. 592. Ed. Amstel. Sed multos scrupulos sustulit Jac. Palmerius lib. IV. Gr. Ant. cap. 10. Plures heroes fuere *Oleni* dicti. Consule Interpr. ad Ovidii X. Met. 69. De urbe *Helice*, quam hic Hyginus ab *Helice* Oleni filia nomen habere adfirmat, latissime egit Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 100. & 101. pro *Helicen* Voss. sec. *Dicen.*

5 HOMERUS ILIADOS SECUNDO] Eustath. in Hom. p. 220. ed. Basil. Ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται. εἶτα Αἴγειρα δευτέρα. τρίτη Αἰγαί. ἃς καὶ Αἰγὰν λέγουσιν ἑνικῶς, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. τετάρτη Βοῦρα. μεθ' ἣν Ἑλίκη. μετὰ δὲ αὐτὴν Αἴγιον καὶ Πατρεῖς. εἶτα Ὤλενος &c. MUNCK.

6 ET FERE EO TEMPORE] Mallem, *forte* [illegible] *tempore.* MUNCK.

7 TENEDIUS] *Teneus* MSS. 3. ex Vlitt. Non malè, ut arbitror. Vide Steph. in Τῆνος. MUNCK. De Hoedis his Serv. ad IX. AEn. 668. Theo ad Aratum pag. 20. Eratosthenes cap. 13.

8 MUSAEUS AUTEM DICIT] *Mnaseas.* Alii sic legunt. *Mnaseas dicit Jovem nutritum a Themite & Amalthea nympha.* MICYLL. Micyllus ita notat ad hunc locum: *Alii sic legunt, Mnaseas dicit, Jovem nutritum a Temide & Amalthea nympha.* Et sic editio Sanctandreana, nisi quod Musaei

ſtendiſſe. [8] Muſaeus autem dicit, Jovem nutritum [9] à Themide & Amalthea nympha, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur: Amaltheam autem habuiſſe capram quamdam ut in deliciis, quae Jovem dicitur aluiſſe. Nonnulli etiam AEgam Solis filiam dixerunt, multis candore corporis praeſtantem, cui contrarius pulchritudini horribilis adſpectus exſiſtebat: quo Titanes perterriti petierunt à Terra, ut [10] ejus corpus obſcuraret, quam Terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in inſula Creta: quae poſtea [11] Jovis fuiſſe nutrix, ut ante oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Jupiter fidens adoleſcentia, bellum contra Titanas adpararet, reſponſum eſt ei, ſi vincere vellet, ut αἰγὸς pelle tectus & Capite Gorgonis, bellum adminiſtraret, quam AEgida Graeci adpellaverunt. Itaque facto eo, quod ſupra declaravimus, Jupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa αἰγὸς caprina pelle contecta, anima donavit, & [12] ſtellis figuratam memoriae commendavit: [13] & poſtea, quibus ipſe vicerat tectus, Minervae conceſſit. [14] Euhemerus ait AEgam quamdam fuiſſe Panos uxorem: eam

Muſaei nomen retineat. SCHEFF. Al. *Mnaſeas.* Nihil mutandum mecum cenſebit, qui inſpexerit Eratoſthenis Aſteriſm. cap. 13. Puto innui Eumolpi filium Athenienſem, qui, auctore Laertio, primus Theogoniam ſcripſit. Laudat quoque hunc auctorem German. Schol. in Erichthonio, ut & Lactant. lib. I. cap. 21. nec non Hyginus infra denuo cap. 21. Alius Muſaeus fuit, cujus ſcripta adducuntur à Plinio non uno loco. MUNCK. Mei codices agnoſcunt *Muſeus*, & quidem, Voſſ. tert. ut ſcribendum, *Muſaeus.* Sed duo fuere Muſaei. Conſulendi de hoc & altero Schol. Ariſtophanis in Ran. vs. 1065. Ptolem. Hephaeſtion lib. IV. apud Photium p. 481. Serv. ad VI. AEn. 667. Menag. ad Diogen. Laërtius lib. I. Sect. 3. & Perizon. ad AElian. lib. XIV. V. H. cap. 21. item Pauſan. lib. I. cap. 14, 22, 25.

9 A THEMIDE ET AMALTHEA] Vide not. ad Myth. cap. 182. MUNCK. Τὸ *eum* abeſt Voſſ. prim. *Ops* abeſt Voſſ. tertio. pro *AEgam* omnes mei codd. *AEga.* pro *pulchritudini* iidem omnes *pulchritudinis.* pro *exiſtebat* d'Orv. *exſtabat.*

10 EJUS CORPUS OBSCURARET] Unus Morellianus, *obſcuraretur.* SCHEFF. *obſcurarent* Veneta. *obſcuraretur* Vlitt. 3. Fabulam invenies apud Eratoſthenem. MUNCK. Voſſ. prim. *obſcuraretur.*

11 JUPITRIS FUISSE NUTRIX] *Jovis.* MICYLL. Micyllus *Jovis.* perperam. Nam a *Jupiter* eſſe *Jupitris* in ſecundo caſu ipſe Priſcianus teſtis. Quanquam & hoc inter plebeja ſcriptoris noſtri putem numerandum. SCHEFF. *Jupitris* Veneta & Micyll. aliaeque antiquiores. MUNCK. Omnes mei *Jovis.* pro *oſtendimus* Voſſ. ſec. *diximus.* pro *apparet* Voſſ. tert. *appareret.* pro *tectus* Voſſ. ſec. *tactus.* qui & pro *quam*, *quod.*

12 STELLIS FIGURATAM] *Figurata* Vlitt. 2. ut ad *oſſa* referatur. Sed perperam, opinor. Eratoſthenes: Τὰ ὀςᾶ δὲ τῆς αἰγὸς καλυψάμενος ἄλλῃ δορᾷ, καὶ ἔμψυχον αὐτὴν ἀθάνατον κατασκευάσας. Scholiaſtes Germanici heic mirificè corruptus eſt: *Eo tectus tegmento caprae, tergo alterius pellis tecta reſtituit, vitae etiam immortalitate donavit, coelique aſtris intulit, & ejus pellem nominavit.* Lego: *Eo tectus tegmento, caprae oſſa tergo alterius pellis tecta reſtituit vitae, & eam immortalitate donavit, coelique aſtris intulit, & ejus pellem aegida appellavit.* MUNCK. Pro *anima* Voſſ. ſec. & tert. item d'Orv. *animam.* Voſſ. prim. & tert. item d'Orvill. *figurata.*

13 ET POSTEA, QUIBUS IPSE VICERAT] Lego diviſim, *& poſt ea, quibus.* SCHEFF.

14 EUHEMERUS] *Eumerus* Voſſ. prim. *Eumemerus* Voſſ. tert. Sed *Euemerus* ſcribendum. De *Euemero* Plutarchus de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 360. Junius lib. VI. Animadv. cap. 13. Jac. Nic. Loenſis lib. X. Epiphyll. cap. I. Perizonius ad AElian. V. H. lib. II. cap. 31. & Columna ad Ennii Fragm. pag. 312. ad pag. 325. pro *compreſſam* Voſſ. ſec. *fuiſſe comp.*

eam ab Jove compressam peperisse, quem viri sui Panos diceret filium. Itaque puerum [1] AEgipana, Jovem vero AEgiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter astra [2] caprae figura memoriae caussa conlocavit.

XIV. *Ophiuchus.*

Qui apud nostros scriptores [3] Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenens manibus anguem medium corpus ejus inplicantem. Hunc complures [4] Carnabonta dixerunt nomine, [5] Getarum regem, [6] qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore [7] regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cujus ipsa fuerat nutrix, in curru draconum conlocatum (qui [8] primus hominum [9] una rota dicitur usus, ne cursu moraretur) jussit omnium nationum agros circumeuntem semina par-

1 AEGYPTANA] Recte Sanctand. *AEgipana.* SCHEFF. *AEgipan* Venet. cum 3. MSS. Vlitt. Sed rectum est alterum. Vide Mythol. cap. 155. MUNCK. Voss. prim. tert. & d'Orv. *AEgipan.* Voss. sec. *AEgippam.*

2 CAPRAE FIGURA] Morellianus unus, *Caprae figuram*, quod non displicet. SCHEFF. *Figuram* Morell. alter. Praefero vulgatum, & refero ad τὸ *puerum.* MUNCK. Pro *dictum* Voss. sec. & d'Orv. *appellatum.* pro *qui* Voss. prim. & sec. *cui.* pro *eum* Voss. tert. & d'Orv. *eam.* pro *figura* d'Orvill. *figuram.* Quomodo hoc sidus colant Phliasii, docet Pausan. lib. II. cap. 13. p. 141.

Ad CAP. XIV.

3 ANGUITENENS] Ὀφιοῦχος. *Serpentarius* est Schol. Germanici. MUNCK. Pro *qui* Voss. sec. & tert. *praeterea qui.* τὸ *anguem* abest Voss. sec. Quis vero Ophiuchus iste fuerit, non convenit inter antiquos; Theonis hac de re verba adscribam ad Aratum pag. m. 12. εἴρηται δὲ ΟΦΙΟΥ͂ΧΟΣ, ὅτι ὄφιν ἔχει καὶ φέρει. οὗτος δέ ἐστι κατά τινας, ἩΡΑΚΛΗ͂Σ ἐπὶ ὄφεως βεβηκώς. οἱ δὲ ΠΡΟΜΗΘΕ΄Α λέγουσιν. οἱ δὲ ΤΑ΄ΝΤΑΛΟΝ. ἄλλοι ΘΥ΄ΒΡΙΝ. οἱ δὲ ΘΗΣΕ΄Α. ἄλλοι δέ φασιν, αὐτὸν εἶναι τὸν ἩΡΑΚΛΕ΄Α Λίβυσι πολεμοῦντα. ἐπιλιπόντων δὲ αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσόντα καὶ λίθους βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὗσεν, δεξαμένῳ. ἄλλοι δὲ καὶ ἸΞΙ΄ΟΝΑ φασί. De *Carnabonte* nulla ibi mentio.

4 CARNUBUTAM] Sanctandreana, *Carnabonta.* SCHEFF. *Carnabonta* 2. Vlitt. *Carnubuta* dicitur in Veneta, & quae eam secutae sunt. MUNCK. Voss. prim. tert. & d'Orv. *Carnabonta.* Voss. sec. *Carnabunta.*

5 GETARUM REGEM] Morellianus uterque, ut & 2. ex Vlitt. *Getarum, qui sunt in Thracia, regem fuisse.* MUNCK. In prim. & tert. Voss. codd. sed & d'Orv. *Getarum, qui sunt in Trachia, regem.* Voss. sec. *in Tracia regione.* cui τὸ *regem* abest. *Getarum, qui sunt in Thracia, regem* facile in textum reciperem auctoritate codicum, Getas ex Strabone lib. VII. pag. 453. a Graecis Thracicam esse gentem statui, probe gnarus. Attamen ab inperitis Librariis τὸ *Mysia* non est intrusum. τὸ *Thracia* enim videtur mihi esse glossa τοῦ *Mysia.* Duplex *Mysia* fuit Europaea & Asiatica. Quod me praeter alios docuerunt Schol. Apoll. Rhodii I. Arg. vers. 1115. Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 322. & 809. item Galenus apud inl. Spanhem. ad Callim. H. Dian. vs. 117. Jam *Mysi* Europaei aeque ac Getae Thracica gens fuerunt. Consule Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 302. & Strabon. l. l. imo addamus, quod Eust. ad vs. 304. ex hoc Strabonis loco adnotet Ἡρόδοτος δὲ μέρος οἴεται τῶν Θρᾳκῶν τοὺς ΓΕ΄ΤΑΣ. Ὁ δὲ Γεωγράφος ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ (Istri) αὐτοὺς οἰκεῖν ἱστορεῖ, ὡς καὶ τοὺς ΜΥΣΟΥ͂Σ καὶ τοὺς Θρᾷκας. Hinc *Mysos* & *Getas* non distinguit Dio Chrysostomus Orat. XII. pag. 198. quem locum emendatum Lector videre potest in notis Cl. Wesselingii

partiri, quo facilius ipsi posterique eorum à fero victu segregarentur. Qui cum pervenisset ad eum, quem supra diximus, Getarum regem, ab eo primum hospitaliter adceptus: deinde, non ut beneficus [10] advena & innocens, sed ut crudelissimus hostis, insidiis captus, aliorum paratus producere, suam pene perdidit vitam. Carnabontis enim jussu cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, curru praesidium sibi constituere speraret, Ceres eo venisse, & ereptum adolescenti currum, dracone altero subjecto, reddidisse; regem pro coepto maleficio poena non mediocri adfecisse narratur. Hegesianax enim dicit, Cererem memoriae hominum caussa ita Carnabonta sideribus figurasse, manibus tenentem draconem, ut interficere existimetur: qui ita vixerat acerbe, ut jocundissimam sibi conscisceret mortem. Alii autem Herculem esse demonstrant, in Lydia [11] apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto [12] ab regina Omphala, quae ibi regnabat, multis

lingii ad Itinerarium Hierosolymitanum pag. 564. ergo *in Mysia*, notat *in Thracia*, nam Thraces isti postea fuere Mysi dicti, ut Strabo l. l. vel *in Mysia* Graecorum more, notat *prope Mysiam*. *Ripam* Voss. prim. & sec. *a ripa*.

6 QUI SUNT IN MYSIA] Morellianus uterque, *in Thracia*, quod placet vehementer. Quanquam non ignorem, Mysos esse Homero, qui Thraces Europei, vel ex Strabone. SCHEFF.

7 REGNO EST POTITUS] Morellianus unus, *rerum est potitus*. SCHEFF. *Rerum* Morell. alter. *Regnum* unus ex Vlitt. MUNCK. *Rerum* tres Voss. *regnum* d'Orv. pro *existimantur* Voss. sec. *existimatur*.

8 PRIMUS HOMINUM] *Omnium* Vlitt. 2. & mox, *ne curru* unus. Quod sensum non incommodum facit. Cl. Schefferus de Re Veh. lib. I. cap. 2. emendat, *ne cursum*. Perquam facilis est vocum *cursus* & *currus* permutatio. Certè Catal. Vett. poetar. lib. III. ubi ortum solis describunt Scholastici, perperam legitur in epigrammate Maximiniani: *Praevia flammiferi cursus Aurora rubebat*. Leg. *flammiferi currus*. Julianus: *Cum sol igniferos currus è gurgite magno sustulit*. *Portantes lumina currus* vocat Ovid. II. Met. Quintus Cicero in Eclogario Ausonii: *At dextra laevaque ciet rota fulgida solis Mobile curriculum*. MUNCK. Tres Vossiani *omnium*. pro *cursu* Voss. prim. *curru* Voss. sec. *currum*. Saepissime has voces permutari videbis in Observ. Miscell. Nov. & Dec. 1732. pag. 320. pro *moraretur* Voss. tert. *moreretur*. pro *crudelissimus* Voss. sec. *crudelissimi*. τὸ *sibi* ante *parari* abest Voss. sec. tert. & d'Orv. mox pro *curru* Voss. sec. *circum*. Voss. tert. *currum*. pro *Ceres eo venisse* Voss. sec. *Cererem enim eo venisse*. pro *ereptum adol.* Voss. prim. & sec. *erepto adolescenti*, tert. *rapto*, sed superscriptum *ereptum*. τὸ *narratur* abest omnibus meis codd. τὸ *draconem* post *interficere* legitur in omnibus meis codd. pro *vixerat* Voss. tert. *vixerit*.

9 UNA ROTA DICITUR] Scribendum junctim, *unarota*, quoniam peculiare genus vehiculi intelligitur, de quo prolixe diximus in libris nostris de Re Vehiculari, non ita diu publicatis. SCHEFF.

10 ADVENA ET INNOCENS] Morell. unus *a. & peregrinus*. Non placet. SCHEFF.

11 APUD FLUMEN SAGARIM] Aliter *Sangarius* dicitur hic fluvius. Vide Ortelium in eâ voce. MUNCK. Omnia nota de Flumine *Sangario* e Strabone lib. XII. pag. 818. & Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 793, & 809. Sed pro *Sagarim* hic legi posset *Sangarum*, ita enim hoc flumen etiam dictum esse docet Myrleanus apud Schol. Apoll. Rhod. lib. II. Arg. vs. 724.

12 AB REGINA OMPHALA] *Ab Omphala*. Vlitt. 2. & rectè quidem. Manifestum enim glossema *regina*, cum statim sequatur, quae ibi regnabat. MUNCK. Abest & tribus Vossianis. pro *fortitudinem* Voss. sec. *magnitudinem*.

multis ornatum muneribus Argos remissum; [1] ab Jove autem propter fortitudinem inter sidera conlocatum. Nonnulli etiam Triopam Thessalorum regem [2] dixerunt esse: qui cum suum domicilium [3] tegere conaretur, Cereris ab antiquis conlocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame objecta, numquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Novissime prope ad terminum vitae dracone objecto, mala plurima perpessus, aliquando [4] mortem adeptus, inter astra Cereris voluntate est constitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus [5] aeterna moerentem adficere poena. [6] Polyzelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam, serpentium multitudine occupatam, cives [7] Ophiusam adpellassent, & in ea multitudine ferarum draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere coegisset, dicitur Phorbas [8] Triopae filius [9] ex Hiscilla Myrmidonis filia natus, eo tempestate [10] delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, [11] locatus inter sidera dicitur, ut interficiens draconem laudis & memoriae caussa videretur. Itaque Rhodii, quotiescumque à litore [12] longius prodeunt, classes prius

1 Ab Jove] *Ab Jupitre* Veneta. MUNCK.

2 Dixerunt esse] Voss. prim. *dixerunt eum. Cum* abest Voss. tertio. *collocatum* abest d'Orvilliano. De *Triopa*, & ejus scelere vid. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 24, & 67. qui docet hanc fabulam *Erysichthoni* ab aliis adscribi, id quod ante eum & Annam Fabri jam viderat P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 19. qui omnino consulendus. pro *dracone objecto* Voss. sec. *draconis objectu*.

3 Tegere conaretur] *Figere* edidit cum Parisiensibus Cl. Schefferus. Sed alterum Veneta, Micylliana, & MSS. 2. ex Vlitt. tuentur. MUNCK. Omnes mei codd. *tegere*.

4 Mortem adeptus] Morellianus unus, *Morte ademptus*, quod Morellius dicit aptius videri, me non repugnante. SCHEFF. Quae pro munere nempe illi erat. Nam, *ut mors est necessaria omnibus hominibus, ita etiam est requies perpetua laborum*, quemadmodum loquitur Horat. Scholiastes ad Lib. II. od. 18. Morellianus alter, *morte ademptus*. Quod licet aptius Morellio & Scheffero visum fuerit, mihi tamen probare se neutiquam potest. MUNCK.

5 AEterna merentem] Sanctandreana *moerentem*. mihi altera lectio potior videtur. Cur enim *moerentem*? an propter poenam? At hoc non satis aptum. SCHEFF. *Merentem* Venet. Micyll. & Parisiensis. MUNCK.

6 Polyzelus] Meminit ejus Athenaeus lib. I. & VIII. Confer Voss. de Histor. Graec. lib. IV. p. 346. Perperam *Policeus* Veneta. *Polizejus* Soter & Parisiensis. MUNCK.

7 Ophiusam] Vide Eustath. in Dionys. p. 73. Hieron. Chronico Eusebiano: *Telchines Rhodum condiderunt, quae prius Ophiusa dicebatur*. MUNCK. H. Junius lib. III. cap. 15. animadv. hanc insulam a proventu venatuque leporum etiam *Lagiam* dictam vult. Plures insulas a frequentia leporum λαγέασας dictas, ut Icaron a piscium copia ἰχθυόεσσαν, & alias insulas a simili ratione cognomina fuisse adeptas olim, docet Athenaeus lib. I. cap. 24. pag. 30.

8 Triopae filius] Vide not. ad Mythol. cap. 145. Malè *Triopi filius* dicitur à viro docto ad Eratosth. pag. 18. Triopae Phorbantis filio lib. IV. id tribuit Diodorus Siculus, apud quem hanc historiam habes. Vide & Meurs. Rhod. lib. I. cap. 5. MUNCK. De *Ophiusae Phorbantis* & occisi Draconis fabula consuli etiam potest S. Bochartus lib. I. Can. cap. 7. pag. 369, 370. De hoc & pluribus *Phorbantibus* consulendi Interpr. ad Ovidii XII. Met. vs. 414.

9 Ex Hyocla] *Hiscilla*. MICYLL. Micyllus, *ex Hiscilla*, quod in Sanctandreana sunt secuti. SCHEFF. Ita & in margine Micyllus, cujus editio

prius ſacrificant Phorbantis adventui, [13] talis ut illis eventus inopinatae virtutis adcidat civibus qualis inſcium Phorbanta futurae laudis ad ſidera gloriae pertulit caſus. Complures etiam aſtrologi hunc AEſculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis cauſſa inter aſtra conlocavit. AEſculapius enim cum eſſet inter homines, & tantum medicina caeteris praeſtaret, ut non ſatis ei videretur hominum [14] dolores levare, niſi etiam mortuos revocaret ad vitam, noviſſime fertur Hippolytum, qui iniquitate novercae, & inſcientia parentis erat interfectus, ſanaſſe, ita uti Eratoſthenes dicit. Nonnulli Glaucum [15] Minois filium ejus opera revixiſſe dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendiſſe: ipſum autem propter artificium & Apollinem ejus patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe. Ut quidam dixerunt, hac de cauſſa anguem dicitur tenere: quod cum Glaucum cogeretur ſanare, [16] concluſus quodam loco ſecreto, bacillum tenens [17] manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus adrepſiſſe: quem AEſculapius mente commotus interfecit, bacillo fugientem feriens ſaepius. Poſtea fertur alter anguis eodem veniſſe, ore ferens herbam, & in caput ejus inpoſuiſſe: [18] quo facto, utroſque loco fugiſſe: [19] qua re AEſculapium uſum, & eadem herba

editio *Hyocla* exhibet. *Hyſocta* Veneta. Vlitiani codices *Hiſcela* vel *Hiſchela*. MUNCK. *Hyſocle* citat Conſt. Fanenſis ad Ovidii l. l.

10 Delatus] Voſſ. ſec. *deletus*. Voſſ. tert. pro *locatus*, *locutus*. d'Orv. *locat.* ab *interfeciſſe* ad *laudis* deſunt Voſſ. primo. Voſſ. ſecundo deſunt *int. ſid. dic. ut.* ante *videretur* ponit Voſſ. tert. *interfeciſſe.* τὸ *videretur* abeſt Voſſ. tertio.

11 Locatur in coelo interficiens] Sanctandreana & hic alia habet, legit enim, *locatus inter ſydera dicitur, ut interficiens.* Sed non video, qui hoc *dicitur* cum ſequenti *videtur* poſſit cohaerere. Ideo nondum recedo a veteri lectione. SCHEFF.

12 Longius prodeunt, classes &c.] Puto *claſſe* ſcribendum. SCHEFF. *Prodeunt claſſe* Vlitt. Quod conjectura aſſecutus quoque Schefferus eſt. MUNCK. *Claſſe* lego cum Voſſ. primo, ſecundo & d'Orv. pro *adventui* tres Voſſ. *adventu.* Hemſt. *adventum.* qui deinde *talis eventus.* & pro *levare*, *relevare.* eidem τὸ *novercae* abeſt.

13 Ut illis talis eventus] Paulo aliter ordinant alii, ſed ſenſus idem eſt. Orabant, ut illis civibus ſuis accideret hujuſmodi quid, quo virtutem ſuam illuſtrare poſſent eventu inopinato, ſicut Phorbas fecit. SCHEFF. *Ut illius talis* Veneta. Vlitt. variè, *ut aliis talis*, *ut talis*, expuncto τῷ *illis*. MUNCK. *Ut aliis talis* Voſſ. prim. τὸ *talis* abeſt Voſſ. ſec. pro *futurae* Voſſ. ſec. *fuit unicae.* pro *pertulit* Voſſ. tert. *perculit.* τὸ *aſtrologi* abeſt Voſſ. ſecundo, qui pro *hunc*, *hanc*, & pro *AEſculapium*, *AEſcularium.* Conſule Servium ad xi. AEn. 259. pro *videretur* Voſſ. ſec. *viderentur.* & pro *qui*, *quod.* τὸ *novercae* abeſt Voſſ. primo, tertio & d'Orvilliano. τὸ *ut* ante *peccato* deeſt tribus Voſſianis. pro *ut quidam* iidem *nonnulli.* pro *dicitur* Voſſ. ſec. *dici.* τὸ *cum* abeſt eidem.

14 Dolores levare] Unus Morellii. *dolores relevare.* SCHEFF.

15 Minois] *Minoos* Veneta & aliae antiquiores. Quod ἑλληνικώτερον eſt. MUNCK. Ita omnes codd.

16 Conclusus quodam loco secreto] Morellianus pro *concluſus* habet *clauſus*, & *ſecreto* omittit. Suſpicor, alterutrum ex gloſſa eſſe, ſcripſiſſeque noſtrum, *quodam ſecreto.* SCHEFF. Τὸ *ſecreto* omittit alter Morellianus, ut & unus è Vlitianis. MUNCK. Voſſ. ſec. *quoddam. ſecreto* exulat ab Hemſterhuſiano.

17 Manu] Voſſ. tert. *in manu.*

18 Quo facto loco fugisse] Sanctandreana, una voce auctius, *quo facto utroſque loco fugiſſe.* Bene, ſi ſic libri habent veteres, ſin minus, mallem, *quo facto, eos loco.* SCHEFF.

19 Qua re AEsculapium usum, et eadem]

herba Glaucum revixiſſe. Itaque anguis & [1] in AEſculapii tutelam; & in aſtris dicitur conlocatus: qua conſuetudine ducti poſteri ejus [2] tradiderunt reliquis, ut medici anguibus uterentur.

XV. *Sagitta.*

Hanc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua Aquilam dicitur interfeciſſe, quae Promethei [3] jocinora fertur exediſſe: de quo [4] pluribus verbis dicere non inutile videtur. Antiqui cum maxima cerimonia deorum inmortalium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaque cum propter ſumptus magnitudinem [5] ſacrificia pauperibus non obtingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxiſſe exiſtimatur, [6] recuſatione dicitur ab Jove inpetraſſe, ut partem hoſtiae [7] in ignem conjicerent, partem in ſuo [8] conſumerent victu: idque poſtea conſuetudo firmavit. Quod cum facile à deo, [9] non, ut homine, avaro inpetraſſet, ipſe Prometheus inmolat tauros duos. quorum primum

Al. *Quare AEſculapium uſum eadem herbâ, & Glaucum* &c. MUNCK. Voſſ. prim. tert. & d'Orv. *ex eadem h. & Gl.*

1 IN AESCULAPII TUTELAM] Ita quidem & Soter. Praefero tamen *tutela*, quod Veneta, Micyll. & Sanct. exhibent. Mox Veneta & antiquiores, *tradiderunt, ut reliqui medici.* Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. *Tutela* Hemſterhuſ. Voſſ. prim. tert. & d'Orv. ſed pro *AEſculapii*, *AEſculapius.* Voſſ. ſec. *anguis in AEſculapii tutelam.*

2 TRADIDERUNT, UTI RELIQUI MEDICI] Sanctand. *tradiderunt reliquis, ut medici* &c. videtur vulnus eſſe altius. SCHEFF.

Ad CAP. XV.

3 JOCINORA] Voſſ. ſec. & d'Orv. *jocinera.* & ita ſemper.

4 PLURIBUS VERBIS] Poſterior vox non comparet in Vlitt. 2. nec malè abeſt. Phaedrus lib. III. cap. 11. *Haec executus ſum propterea pluribus.* MUNCK. Abeſt Voſſ. primo, tertioque. Pro *inutile* Voſſ. ſec. *utile.* pro *flamma* Voſſ. ſec. *flammas.* pro *maxima* Hemſt. *maxime.*

5 SACRIFICIA PAUPERIBUS NON CONTINGERENT] Sanctandr. *non obtingerent.* Vix probare poſſum. Mallem, *ſacrificia a pauperibus non contingerent*, ut ſubintelligatur *Diis*, ſitque ſententia, non obtinuiſſe ſacrificia a pauperibus, propter ſumptus magnitudinem. SCHEFF.

6 RECUSATIONE DICITUR] Hoc *recuſatione* non intelligo. Quid enim eſt, quod Prometheus recuſavit? utrum legi debet, *excuſatione*? quaſi diceret, Prometheum excuſaſſe pauperes, & ſic obtinuiſſe apud Jovem, quod ſequitur, quo nimirum poſſent & ipſi facere ſacrificia. SCHEFF. Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe *excuſatione.* Putarim rectius fore, *hac uſus ratione.* Nempe quod propter ſumptus magnitudinem non contingerent ſacrificia pauperibus. MUNCK.

7 IN IGNEM PROJICERENT] Sanctandr. *Conjicerent*, Morell. unus *dejicerent.* SCHEFF.

8 CONSUMERENT USU] Alii *victu.* Ego nihil cenſeo mutandum. SCHEFF. Ita & Soter & unus Vlitianorum. Al. *uſu.* MUNCK. *Victu* omnes mei codd. pro *confirmavit* iidem omnes *firmavit.* praeter Hemſterhuſ.

9 NON UT AB HOMINE AVARO] Τὸ *ut* non agnoſcunt Vlitt. 2. Forte rectius eſt, *non, ut homine, avaro.* Qui non eſſet avarus, ut homo. Avaritia enim hominum, non Deorum vitium. MUNCK. Voſſ. prim. ſec. d'Orv. & Hemſterhuſ. *non, ut homine, avaro.* pro *quod* Voſſ. prim. *qui quod.* τὸ *primum* abeſt Voſſ. tertio.

10 QUAE CIRCUMFUERUNT, RELIQUA PELLE] Sanctand. *quae circa fuerunt reliqua, pelle;* ut *reliqua* reſpiciat *oſſa.* Sed non video, qui dici poſſint reliqua, niſi in reſpectu quorundam conſumptorum. At hic conſumpta erant nulla. Itaque mallem retinere lectionem veterem, & con-

mum jocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compositam corio bubulo texit: ossa autem, [10] quae circa fuerunt reliqua, pelle contecta in medio conlocavit, & Jovi fecit potestatem, ut quam vellet, eorum sumeret partem. Jupiter autem etsi non pro divina fecit cogitatione, neque [11] ut deum licebat, [12] omnia qui debuit ante providere: sed (quoniam credere instituimus historiis) deceptus à Prometheo, utrumque putans esse taurum, delegit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carne hostiarum consumpta, [13] reliquias, quae pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propositum revertamur: Jupiter cum factum rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei [14] gratia plus deorum potestate valeret, neve carnis usus utilis hominibus videretur, [15] cum concoqui non posset. Prometheus autem consuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque caeteris remotis, devenit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam conjecto, laetus ut volare, non currere videretur, [16] ferulam jactans, ne [17] spiritus interclusus

construere τὸ *reliqua* cum *pelle*. Nempe una pellis, quam supra vocabat corium, tegebat carnes; reliqua ergo erat alia, quae tegere debebat ossa, ut ex superioribus apparet. Morellianus unus, *ossa autem quaecunque fuerunt reliqua*. SCHEFF. Soter dedit, *quae circa reliqua fuerunt*. Veneta & aliae antiquiores, *quae circum fuerunt reliqua*, *pelle* &c. Mutat distinctionem Schefferus, *quae circa fuerunt*, *reliquâ pelle*. Nec sanè aliter in Micyllianâ vel Parisiensi editione distinguitur. Morellianus alter & Vlitt. 2. habent, *quaecunque fuerunt*, *reliquâ* &c. Quod probo. Fabula est apud Hesiod. Θεογ. vers. 541. ubi tamen non pelle, sed ἀργέτι δημῷ dicitur contexisse ossa. Id quod & apud Lucianum legas, ad quem lectorem remittimus. MUNCK. Τὸ *autem* abest Voss. secundo. pro *quae* Voss. prim. & tert. & Hemsterhus. *quaecunque*. quod & superscriptum est in cod. d'Orvill. *circum* Voss. sec. abest tertio & Hemsterhus. pro *contecta* Voss. sec. *contexta*. De fabula Schol. AEschyli Prom. Vinct. vs. 11.

11 Ut deum licebat] Nec Latinum hoc, nec aptum ad sententiam videtur. Forte scripserat, *decebat*. MUNCK. Si infinitivus adderetur, Virgiliana esset imitatio, ita loquentis v. AEn. 350. *Me liceat casus miserari insontis amici*. ubi vid. Celeb. P. Burm. & ad IV. AEn. 350. & quomodo Graeci locuti. Pind. Olymp. Od. I. vs. 185. "ΕΙΗ ΣΕ' τοῦτον 'Υψοῦ χρόνον πατεῖν. Quomodo nodum istum solvant Grammatici, scio. Hic contra codd. nihil muto.

12 Omnia qui debuit] Fecerunt, *quae*. Atqui proxime praecedit, *Deum*. SCHEFF.

13 Reliquias, quae pars fuit Deorum] Haec non intelligo. quo enim spectat τὸ *eodem*? debet aliquid praecedere, quo referatur. Deinde, quomodo reliquiae sunt pars Deorum? Suspicor scribendum, *reliquias ossaque, quo pars fuit Deorum, eodem igni comburunt*. Dicit, comburere reliquias & ossa, quoniam de ossibus praecessit, & comburere eodem igne, quo partem Deorum, id est, id, quod ad Deos pertinebat, viscera puto, & jecinora, de quibus ante fuerat locutus. SCHEFF. Schol. Hom. Iliad. A. 461. Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ πάντος μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μηρία τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι. MUNCK.

14 Gratia plus] Omnes mei *gratia jus*. τὸ *hominibus* abest d'Orvilliano.

15 Cum coqui non posset] Sanctandreana, *cum concoqui*. Pessime. Non enim igne concoquitur caro, sed coquitur, & prius debet esse cocta, quam in usus humanos possit adhiberi. SCHEFF. Praeferendum omnino *cum coqui*, quod Veneta, Micyll. & aliae exhibent. MUNCK. Voss. sec. tres. & Hemsterhus. *coqui*. pro *jactans* Voss. tert. *jactasse fertur*.

16 Ferulam jactans] Mallem, *jactabat*, vel *jactavit*. SCHEFF.

17 Spiritus interclusus] Morell. *inclusus*. SCHEFF.

clusus [1] vaporis extingueret in angustia lumen. [2] Itaque homines adhuc plerumque, qui laetitiae fiunt nuncii, celerrime veniunt. [3] Praeterea in certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei consuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam [4] deorum voluntate omni munere donavit, itaque Pandora est adpellata: Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum AEschylus tragoediarum scriptor ait. Praeterea admisit ei aquilam, quae adsidue noctu renascentia jocinora [5] exesset. Hanc autem aquilam nonnulli [6] ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro: [7] complures Vulcani factam manibus demonstrant, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed de ejus solutione haec memoriae prodita est caussa: Cum Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine inpetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcae feruntur cecinisse fata, quae perfici natura voluit rerum. dixerunt enim, quicum-

1 Vaporis] Ita & Veneta & MSS. 3. Vlitt. Al. *vaporibus.* MUNCK. *Vapores* Voss. sec. ceteri *vaporis.* pro *veniunt* Voss. prim. tert. *eveniunt.*

2 Itaque homines] Hoc totum pro glossemate inepti hominis habeo. SCHEFF.

3 Praeterea totum a certatione] *Votum.* MICYLL. In Sanctandrea. *Praeterea in certatione*, omissis caeteris. In Morell. uno, *praeterea in concitatione ludorum.* Micyllus putat, abesse quidpiam, & pro *totum*, scribit *votum.* Mihi altius videtur vulnus. Plane *totum* a. corruptum est ex vocabulo, quo, quales hic intelligantur ludi, significatum fuit, ac certationes. Putabam *votiva*, nunc non placet. Mallem, *praeterea nota certatione ludorum in cursoribus instituerunt, &c.* SCHEFF. P. *in certatione ludorum.* MSS. 3. Vlitt. Morell. alter, *in concitatione ludorum.* Fort. *in concertatione.* Vulgo editur, *praeterea totum à certatione ludorum.* Unde *votiva à certatione* facit Valesius. MUNCK. Voss. prim. sec. & d'Orv. *in certatione.* pro *lampadem* Voss. sec. *lampode.* De hoc certamine latissime Pausan. lib. I. cap. 30. p. 75, 76. & quem ibi laudat Kuhnius.

4 Deorum voluntate] *Voluntas* MSS. 3. MUNCK. *Voluntas* omnes mei. pro *factam* Voss. sec. *facta.* pro *Prometheum* Voss. prim. & tert. *Promethea.* pro *Caucaso* Voss. sec. *Caucasum.* pro *ait* Voss. sec. tert. & d'Orv. *dicit.* pro *aquilam* Voss. sec. *aquila.*

5 Exesset] Hemsterhus. cod. *exederet.*

6 Ex Typhone et Echidna] Omnes codd. *Echiona* sed male. Pherecydes lib. II. Τυφῶνος καὶ ἘΧΙ΄ΔΝΗΣ τοῦ Φόρκυνος φησὶ τὸν ἈΕΤΟ`Ν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ. quem l. debemus Scholiastae Apoll. Rhodii lib. II. vs. 1252. Voss. sec. *alii autem.*

7 A Vulcano factam: Polyzeus autem] Omnia haec Sanctandreana omittit. Causam non excogito. Equidem & Modius ep. 117. Novant. *Concisius libri veteres: Complures Vulcani factam manibus demonstrant.* Sed me nihil movet. Pro *Polyzeus* scribendum *Polyzelus*, nam hoc ejus nomen, atque ita eum supra etiam laudaverat, ut dubitari nequeat, quin haec sint Hygini, nec omitti possint. Caeterum a *Polyzelus*, usque ad *demonstrat*, omnia in parenthesi sunt ponenda. SCHEFF. Hanc lectionem non Modiani tantum, sed & tres Vlitiani codices stabiliunt. Veneta habet, *Alii ex Terrâ & Tartaro. Complures à Vulcano factam. Hunc complures* &c. Heic interserit totam illam historiam de Carnabonte ex capite praecedente. Dein pergit, *Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonstrat, animamque* &c. Vides heic etiam illa duo prima vocabula ex eodem capite translata. Sunt enim initium narrationis de Phorbante, quae alteri illi de Carnobonte ibi statim subnectitur. Haec ergo causa est, cur vitiosè editi ante Soterem exhibeant, *complures à Vulcano factam,*

cumque Thetidis fuiſſet maritus, ejus filium [8] patre fore laude clariorem: quod Prometheus non voluntate, ſed neceſſitudine vigilans, auditum Jovi nunciavit: qui veritus id, quod ipſe Saturno patri feciſſet in ſimili cauſſa, [9] ne patris regno privatus cogeretur, deſtitit Thetin velle ducere uxorem: & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis [10] liberavit: neque id, quod fuerat juratus, remiſit, vacuum omni adligatione futurum. Sed memoriae cauſſa ex utraque re, hoc eſt lapide & ferro, digitum [11] ſibi vinciri juſſit: qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo viderentur, anulos lapide & ferro concluſos habere coeperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe victorem inpune peccaſſe diceret. Itaque homines in maxima laetitia victoriiſque coronas habere inſtituerunt: id in exercitationibus & conviviis perſpicere licebit. [12] Sed, opinor, ad initium cauſſae & interitum Aquilae revertamur. Hercules miſſus ab Euriſtheo ad Heſperidum mala, neſcius viae, devenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte vinctum fuiſſe ſupra diximus: [13] à quo via demonſtrata victoriae, dum iter faceret, con-

factam, *Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonſtrat.* Soter primus locum hunc integritati reſtituit. MUNCK. Omnes mei codd. adfirmant edita. *τὸ connubium* abeſt Voſſ. prim. Pro *inductus* Hemſt. *indutus.* & pro *fata* Voſſ. ſec. *facta.* pro *patre* omnes mei *patria.*

8 PATRIA FORE LAUDE] Sanctand. *Patre fore l. c.* ſed priorem firmat etiam Morell. unus. SCHEFF.

9 PATRIS REGNO PRIVATUS] Ante iſta ponunt *ne*, quod veteres habent in ſuperioribus. Sed hoc minutum eſt. Vellem potius, ut mihi quis monſtraret connexionem. Quid enim eſt, *ne id in ſimili cauſa cogeretur privatus?* ſcribe confidenter pro *patris*, quod hic eſt nihili *pati*, ordo; *ne cogeretur pati, quod feciſſet.* SCHEFF. Ita & Veneta & Soter, nec non 2. ex Vlitt. Sed pro *patris* mallet *pati* Cl. Schefferus. MUNCK. Voſſ. ſec. non male *ne patrio regno privaretur coactus.* cui abeſt *τὸ ducere* quod mihi perplacet. Terentiana Ellipſis. Heauton. Act. IV. Sc. III. vs. 25. Sy. *Quin nolo mentiare, Aperte, ita ut res ſeſe habet, narrato.* Cl. *Quid ais?* Sy. *jubeo illam te amare, & VELLE uxorem* & ita ſaepius.

10 LIBERAVIT] D'Orvill. *abſolvit.*

11 SIBI VINCIRE] Sanctand. *vinciri.* Verum ita ſcribere debuerat *ipſi.* Quare veterem ſcripturam ſic expone, quod Jupiter hoc juſſerit Prometheum ſibi ipſi facere. SCHEFF. Ita quidem & Soter. Sed *vincire* Veneta, Micylliana, & caeterae antiquiores. De fabulâ vide, quae annotavi ad Mythol. cap. 144. & Stanlejum ad Prometh. Vinctum AEſchyli p. 719. MUNCK. *Vincire* omnes mei. Quod defendi ſatis poteſt, ſubintellecto Accuſativo Perſonae, qui ſaepius ab aliis omittitur. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. II. B. Gall. cap. 5. in fin. Pro *diceret* Voſſ. ſec. *dicerent.* *Τὸ in* ante *exercit.* abeſt tribus Voſſianis. De fabula hac Athenaeus lib. XV. cap. 4. pag. 672. & ad fab. 54.

12 SED OPINIO EST] Sanctand. *ſed, opinor, ad initium:* ubi verbum *opinor* plane friget. Mihi verba, *opinio eſt*, inepti gloſſatoris videntur, qui ferre annulos & coronas opinionem, id eſt vanam perſuaſionem dicebat. SCHEFF. Al. *ſed opinio eſt, ad initium* &c. Frigent omnino illa, *ſed opinor*, *ſed opinio eſt.* Praeferam, quod in uno de codicibus ſuis invenit Vlitius, *ſed potius ad initium.* MUNCK. Voſſ. prim. & tert. *opinor. opinio* ſec. & d'Orv. & pro *revertamur* Voſſ. tert. *revertendum eſſe.* Voſſ. ſec. *revertatur.* pro *mala* tres Voſſiani *poma.*

13 A QUO VIA DEMONSTRATA VICTORIAE] Veneta, *a quo via demonſtrata victoria dum iter facere contendit.* Sanè *τὸ victoria* ſervant etiam MSS. 3. Vitioſum tamen, & mutandum forte in *victor jam.* Micyllus, & qui eum ſequuti ſunt dederunt, *via demonſtrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem.* Sed *τὸ*

contendit [1] ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio referret: nam confestim honorem, quem potuit, reddidit [2] merenti. [3] * Qua dimissa, homines instituerunt, ut hostiis inmolatis jocinora consumerent in deorum altaribus, [4] ut exsaturare eos pro visceribus Promethei viderentur. Ut Eratosthenes autem de Sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui [5] fulmen Jovi fecerunt, quo AEsculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse. Cum autem Jupiter ignoverit filio, ipsam sagittam vento ad Apollinem perlatam cum frugibus, quae eo tempore nascebantur. Hanc igitur ob caussam inter sidera demonstrant.

XVI. [6] *Aquila.*

Haec est, quae dicitur Ganymedem rapuisse, & amanti Jovi tradidisse: hanc etiam Jupiter primus ex avium genere sibi delegisse existimatur: quae sola tradita est memoriae contra solis exorientis radios [7] con-

τὸ partaque non habent MSS. Lego, *a quo via demonstratâ, victor jam ad eum iter* &c. MUNCK. *Victoria* absque *partaque* omnes mei. *τὸ ut* abest d'Orvilliano. Voss. tert. *dum.* pro *interfectum* Voss. sec. *interfactum.*

1 UT ET DRACONEM, DE QUO] Hemst. cod. *ut aquilam, de qua* & deinde *interfectam.*

2 MERENTI] Hic non pauca desunt. SCHEFF.

3 * QUA DIMISSA &c.] Deest *& aquilam, quae jecur ejus exedebat, sagittis interfecit*, aut simile quidpiam. MICYLL. *Quo dimisso* Vlitianorum unus: quod esset ad Promethea referendum. Sed ante verba ista excidisse nonnulla de aquilâ interfectâ non de nihilo suspicatur Micyllus. MUNCK. *Demissa* Voss. sec. ac tert. *quo dimisso* Hemst.

4 UT SATURARE EOS PER VISCERA VISCERIBUS PROMETHEI] Sanctandreana: *ut exsaturare eos pro visceribus.* Mallem, *ut saturare eos per viscera pro visceribus &c.* SCHEFF. Sic & Vlitt. 3. nec non Veneta, nisi quod pro *exsaturare* habet *saturare.* Forte scripserat, *ut eis* (nempe jocinoribus) *saturare eos pro visceribus.* Per jocinora intelligit σπλάγχνα. MUNCK. Voss. prim. *saturare.* mox *autem* exsulat ab Hemst.

5 FULMEN JOVI FECERUNT] Vid. Mythol. cap. 49. Eratosth. cap. 29. Ubi perperam editum, τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικὸν, ὅ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνα. Leg. Ἀπόλλωνος. MUNCK. Voss. prim. & tert. *Jovis fulmen* sec. *flumen Jovi.* Pro *autem* Voss. sec. *hoc.* pro *ignoverit* Voss. tert. *ignoraverit.* pro *hanc. i. o. c.* Voss. prim. *hac i. caussa.*

Ad CAP. XVI.

6 AQUILA. HAEC EST QUAE DICITUR] Concisius Vlitt. 2. *Aquila. Haec dicitur* &c. Mox pro *primus* unus exhibet *primum.* MUNCK. Hemst. *Aquila haec dicitur.*

7 CONTENDERE VALERE] Sanctand. *Contendere volare*, quod est pretii nullius. Quid enim est, *volare contra radios*? Lego, *os contendere valere.* De aquilis, & virtute oculorum, quibus ipsos adspectare Solis radios sine conniventia soleant, veteres omnes testantur. SCHEFF. *Volare* & unus Vlitianus. Sed Veneta aliaeque antiquiores, *contendere valere.* Unde *os contendere valere* Schefferus. Hygin. infr. cap. 18. *Cum ad coelum contenderet evolare.* MUNCK. Omnes praeter celeb. d'Orvillii, codd. *valere.* quod cum Cl. Scheffero praefero, propter sequens etiam verbum *volare.* Tzetzes ad Lycophron. vs. 148. Μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ubi plura de aquilis videnda. hinc Soli dicata avis. Consule Ampl. Gysb. Cuperum in Harpocrate pag. 70. neque haec latius extendam: Servius ad I. AEn. vs. 398. ubi

[7] contendere volare: itaque ſuper Aquarium volare videtur. Hunc enim complures Ganymedem eſſe finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt, [8] Meropem quemdam fuiſſe, qui [9] Coon inſulam tenuerit regno, & à filiae nomine Coon, & homines ipſos à ſe [10] Meropas adpellaret. Hunc autem habuiſſe uxorem quamdam nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quae [11] cum deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi coepit, tandemque à Proſerpina viva ad inferos [12] abrepta eſt: Meropem autem deſiderio uxoris permotum, mortem ſibi conſciſcere voluiſſe: Junonem autem miſertam ejus in Aquilam corpus ejus convertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne ſi hominis effigie eum conlocaret, nihilominus [13] memoriam tenens, conjugis deſiderio moveretur. Aglaoſthenes autem, qui Naxica ſcripſit, ait Jovem Cretae ſubreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem aetatem, & voluerit [14] bello laceſſere Titanas, ſacrificanti [15] ei Aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra conlocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris indu-

ubi varias, cur aquila ſit Jovis ales, cauſſas, quibus noſter Hyginus maxime inluſtratur, refert, haec ait: *aquilae haec eſt natura, ut Solem recto lumine ſpectet, ſignum quoque Aquilae, quod in coelo eſt, orientem ſemper Solem videtur adtendere.* Eratoſthenes vero cap. 30. Μόνον δὲ τῶν ζώων ἀνθήλιον ἵπταται, ταῖς ἀκτῖσιν οὐ ταπεινούμενον. Si quid mutandum, τὸ *contendere* ſollicitandum eſſet. Sed nihil definio. Pro *ſuper* Voſſ. prim. & d'Orv. *ſupra.*

8 MEROPEM QUEMDAM] Schol. Apollonii Rhodii lib. I. Arg. vs. 977. Τῆς γὰρ Πιλυείας βασιλεὺς ἦν Μέροψ ὁ περκώσιος, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν καταλόγῳ. vs. 833. qui juxta Schol. Homeri περκώσιος a Percoſa, oppido Trojae adpellatur. Hyginus non definit, quis Merops iſte fuerit, a quo Meropes hujus inſulae cives dicti ſunt. De Cois, qui *Meropes* dicti, & de inſula Có, quae *Meropis* adpellata eſt, latiſſime diſputarunt Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 160. pag. 428, 429. Munck. ad Antonini Liberalis cap. XV. Metam. & Waſſe ad Thucydid. lib. VIII. cap. 41. In hac inſula regnaſſe dicitur etiam Eurypylus Herculis & Chalciopes filius, unde & Eurypyli civitas adpellatur. Conſule Schol. Homeri Iliad. B. vs. 184. Schol. vero Pindari O. Nem. IV. vs. 42. docet Herculem ex Aſia reverſum inſulam Côn vaſtaſſe, & Chalciopen Euripyli in hac inſula regnantis cepiſſe filiam, & ex ea ſuſcepiſſe filium Theſſalum, Phidippi & Antiphi patrem: ſi haec vera ſunt, inſula Côs ab Eurypylo Chalciopes patre, Εὐρυπύλου πόλις vocatur. Alio iterum modo rem narrat Plutarchus Quaeſt. Graecis Tom. II. pag. 304. qui tum Alciopi filiam duxiſſe Herculem narrat. Pro *quemdam* Voſſ. ſec. *quamdam.*

9 COON INSULAM] *Coum* Vlitt. 2. *Coam* Veneta cum Micyll. & aliis. Sed rectum eſt *Coon.* Dicitur enim inſula illa non tantum Κῶς, ſed & Κώως, Κόως, & Κόος, Euſtathio auctore in Iliad. K. Confer Steph. in Κῶς. MUNCK. Voſſ. prim. Hemſt. *Coum.* ſec. *cum inſula.* tert. *Coon.* d'Orvill. *Choam.* pro *& a filiae* Voſſ. prim. *ea filia.*

10 MEROPAS APPELLARET] Scribe, *appellarit*, ut ſupra, *tenuerit.* SCHEFF. Flagitat orationis nexus, ut rectè vidit Schefferus, *appellarit.* MUNCK. Omnes tamen codd. *appellaret.*

11 CUM DESIERIT] Scribe *deſiiſſet* cum 3. Vlitt. MUNCK.

12 ARREPTA EST] Lego, *abrepta eſt.* Mox pro *Cretae ſurreptum* malim *Cretâ* &c. MUNCK. Omnes codd. *Cretae ſubreptum.* praeter unum, qui *ſubruptum* legit. Hemſt. *tandem vivam ad inf. raptam eſſe.*

13 MEMORIAM TENENS] Hemſt. *memoriae tenens.* Sed ſuperſcriptum *memoria.*

14 BELLO LACERASSE] Sanctand. *bello laceſſere.* placet. SCHEFF.

15 AQUILAM EI AUSPICATAM] In auſpicio apparuiſſe. Vide Schol. German. & quae dixi ad Fulg.

[1] inductum in amorem incidisse: & cum ei copia non fieret, [2] animum, ut contumelia adcepta, defecisse: Jovem autem misertum ejus, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, misisse aquilam, quae soccum ejus [3] in Amythaoniam AEgyptiorum delatum Mercurio traderet: quem persequens Venus ad cupientem sui pervenit: qui, copia facta, pro beneficio Aquilam in mundo conlocavit.

XVII. *Delphinus.*

Hic qua de caussa sit inter astra conlocatus, Eratosthenes ita cum caeteris dicit: Neptunum quo tempore voluerit [4] Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens conservare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eam quaesitum dimisisse: in his & Delphina quemdam nomine, qui [5] pervagatus insulas, aliquando ad virginem pervenit, eique persuasit, ut nuberet Neptuno, & ipse nuptias eorum administravit: pro quo facto inter sidera Delphini effigiem conlocavit. Et hoc amplius: qui Neptuno simulacra faciunt, Delphinum aut [6] in manu, aut sub pede ejus constituere videmus, quod Neptuno gratissimum

Fulg. Mythol. lib. 1. cap. 25. MUNCK. Ad *sacrificandum* dat Voss. 1. sed superscriptum *sacrificanti ei.*

1 INDUCTUM] Al. *ductum.* Sed illud stabiliunt ista cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductum in amorem incidisse.* MUNCK. Unus e Voss. & Hemst. *inductum.*

2 ANIMUM, UT CONTUMELIA] Morelliani, *animo.* Vide indicem in *deficere.* SCHEFF. Praefero *animo*, quod Morellianus uterque & unus ex Vlitt. habent. MUNCK. Omnes mei *animum* praeter Hemsterhus. ipsumque probari potest. Si tamen Munckero adsentiaris, habes, quo te defendas. Locutio satis usitata in primis J. Caesari, ut docet Celeb. Duk. ad Flori lib. II. cap. II. §. 17. Pro *ablueret* Hemst. *abluerit.* pro *sui pervenit* Leid. cod. *supervenit*, quod & Vossiano sec. superscriptum erat.

3 AMITENEA] *Amythaoniam.* MICYLL. Micyllus *Amythaoniam*, quod servarunt in Sanctandr. SCHEFF. Ita exhibuit quoque in margine Micyllus. Vulgata lectio est, quae & in Veneta comparet, *Amitenea.* Vlitt. codices diversimodè, *Amitonea*, *Amythonea*, *Amithonea.* Amythaonia pars Elidis est Stephano. MUNCK. Hemst. *Amythonea.*

Ad CAP. XVII.

4 AMPHITRITEM] Melius *Amphitriten* Schol. German. Confer Schol. Arati p. 42. MUNCK. Pro *fugerit*, *fugeret* Leid. Hermippus ait apud Theon. ad Arati pag. m. 37. in honorem Apollinis Delphinum in sidera relatum, quod ἐπὶ Ἀπόλλωνος ἠγήσατο κρησὶν, lege χρῆσιν εἰς Δελφούς. Lectionem, & Hermippi verba firmat Servius ad III. AEn. 332. De Icadio Apollinis & Lyciae filio haec adnotat. *Inde, cum Italiam peteret, naufragio vexatus, Delphini tergo exceptus dicitur, ac prope Parnassum montem delatus patri Apollini templum constituisse, & a DELPHINO locum DELPHOS appellasse.* Deinde *hinc ergo & DELPHINUM inter sacrata Apollinis receptum.* pro *eam quaes.* d'Orv. *eum quaes.* pro *Delphina* alter e codd. *Delphynam*, alter *Delphina quamdam.*

5 PERVAGATUS INSULAS] Duo ex codd. meis *pervagatus in insulas.* pro *persuasit* Leid. cod. *suasit.*

6 IN MANU] Schol. German. *Quem (Neptunus) in astris intulit, & in manu sua habere instituit.* Eratosth. cap. 31. Ὅσοι δ' ἂν τοῦ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλωσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα. MUNCK. Pro *videmus* unus e Voss. *videntur* non male. Ceterum Pausanias lib. II. cap.

ſimum eſſe arbitrantur. Aglaoſthenes autem, qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam navicularios, qui [7] puerum etiam Liberum patrem receptum, ut Naxum cum ſuis comitibus tranſvectum redderent nutricibus Nymphis: à quibus eum nutritum [8] & noſtri in progenie deorum eſſe, & complures Graeci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe praedae inducti, navem avertere voluerunt: quod Liber ſubſpicatus, comites ſuos juberet ſymphoniam canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque adeo delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, [9] cupiditate ſaltandi ſe in mare projecerunt inſcii, & ibi delphini ſunt facti: quorum cogitationem cum Liber memoriae hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera conlocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe Delphina, qui Ariona citharoedum ex Siculo mari Taenarum tranſvexit. qui cum caeteros artificio praeſtaret, & circum inſulas quaeſtus cauſſa vagaretur, ſervuli ejus arbitrati plus in perfidioſa libertate commodi, quam in placida ſervitute eſſe, cogitare coeperunt, ut domino in pelagus projecto, bona ejus inter ſe partirentur. Qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, [10] & innocens ab

cap. 2. p. 116. alterum Hygini firmat de Corintho agens ᾠκοδόμηται κρήνη, καὶ Ποσειδῶν ἐπ' αὐτῇ χαλκοῦς, καὶ δελφὶς ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστι τοῦ Ποσειδῶνος ἀφιεὶς ὕδωρ. Apud Hermionenſes juxta eumdem cap. 35. p. 194. eſt Ποσειδῶν χαλκοῦς, τὸν ἕτερον πόδα ἔχων ἐπὶ δελφῖνος.

7 Puerum etiam] Ita & Vlitt. unus. Scriberent alii potius, *puerum etiamnum*, hoc eſt, adhuc. MUNCK. *Etiam* abeſt Hemſt. pro *tranſvectum*. Leid. & Voſſ. ſec. *trajectum*.

8 Et nostri in progenie Deorum] Qui nam illi, *noſtri*? cur non nominat, cum libros nominet. Ego ſuſpicor, ſcripſiſſe, *& nos ipſi in progenie Deorum*, innuiſſeque id ipſum opus, quod ſupra *genealogias* dixit. Quae ſi vera conjectura, liqueret hinc, non aliud id eſſe, quam librum fabularem, cum in eo pluribus occurrat fabula Liberi & Tyrrhenorum. SCHEFF. *Nos ipſi* Schefferus. Sed qui nollet ei accedere, diceret per *noſtros* intelligi Latinos, & opponi Graecis, ut infr. cap. 21. *Noſtri Vergilias dicunt.* Terent. Maurus: *Sic & Αἰνείαν Achaeus, noſter AEneam vocat.* Caeterum τὸ *eſſe* quod ſequitur vel deleverim, vel poſt *nutritum* poſuerim. In Vett. edd. deſideratur, nec à Vlitt. niſi in uno MS. inventum eſt. MUNCK. Pro *Symphoniam* Voſſ. prim. & d'Orv. *Symphonia*. pro *inaudito* Leid. *audito*. τὸ *ſaltandi* omnibus meis codd. abeſt. pro *Ariona* Hemſt. *Oriona*. Leid. pro *in mare*, *in mari*, quod & Voſſiano ſec. ſuperſcriptum erat. & ita ſolet Noſter. Pro *Taenarum* Voſſ. pr. & d'Orv. *Taenarium*. pro *petiit* Leid. ac d'Orv. *petit*.

9 Cupiditate se in mare] Mallem *in ſaltationibus eſſent occupati cupiditate, ſe in mare*. SCHEFF.

10 Sed ut innocens ab] Multa hic Sanctandreana mutat. Habet enim primo, *non ut Dominus à ſervis, & innocens ab improbis, ſed ut parens à filiis*. Quod non placet, etiamſi ad eundem modum emendaverit & Modius ep. 117. Novant. Eſt enim oppoſitio inter eum, qui quid exigit & poſtulat jure ſuo ab alio, & eum, qui precibus & per amicitiam quaerit obtinere. Horum alterum agit Dominus, alterum innocens apud improbos, quos ſcit nimirum, jura nulla & honeſtatem curare, ſed ſi quid obtinere debet, precibus obtinendum eſſe, quomodo exempli gratia fit a viatore apud latrones. Deinde ſequitur: *ut ſe liceret ornare, qua ſaepe vicerat, veſte, quoniam nemo eſſet alius, qui ut ipſe ſuum quaeſtu proſequeretur eventum.* Planè ſicut apud Modium, qui ob emendationem iſtam ita de ſe: *Si nihil aliud in Hygino reſtituiſſem, operae pretium tamen mihi feciſſe viderer, vel unius hujus loci tam felici emendatione.* Mihi, niſi fide codicis optimi, de quo valde dubito, nec dubium hoc eximit Modius, ſint firmata, nimio auda-

ab inprobis, sed ut parens à filiis, [1] ut se liceret ornare, qua saepe vicerat veste, [2] quoniam nemo esset alius, qui, ut ipse, suum [3] quaestu prosequeretur eventum. Quod cum inpetrasset, cithara sumpta, suam coepit deflere mortem: quo sonitu ducti delphines, [4] è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum inmortalium potestate invocata, super eos se dejecit: quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Taenarium litus. [5] Cujus memoriae caussa, [6] quae ibi statua est Arionis, in ea delphini simulachrum adfixum videtur: pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Servi autem, qui se putabant servitute elapsos, tempestate Taenarum perducti, à domino comprehensi non mediocri subplicio sunt adfecti.

XVIII. *Equus.*

Hunc Aratus & alii complures Pegasum Neptuni & Medusae [7] Gorgonis filium dixerunt: qui in Helicone Boeotiae monte ungula feriens saxum, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene est

audacter videntur immutata, & iccirco ita malo constituere: *ut se liceret ornatum, qua saepe fuerat, veste, quoniam nemo esset alius, qui suum questu prosequeretur, prosequi eventum.* Ordo est, ut se liceret prosequi eventum suum questu, quoniam nemo esset alius, qui prosequeretur, inter piratas scilicet, ac latrones, qui jam vitam ei, & cum voluptate, sunt ademturi. Verba, *ut ipse*, intrusa a sciolo videntur, quanquam non repugnem, si quis velit retinere. Alterum interim negotio convenientius videtur. *Questus*, est querela, fletus, lamentatio, post obitum alicujus. Itaque sequitur, *suam caepit deflere mortem.* In Morelliano Codice uno legebatur, *ornatum, qua consueverat, veste*, quod puto esse glossam illius *saepe fuerat*. SCHEFF. *Et ut innocens* cum Modio MSS. 3. ex Vlitianis. Veneta cum aliis, *sed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis*. MUNCK. *Et iis non* abest Hemst.

1 UT SE LICERET ORNARE &c.] Planè ita heic quoque iidem Vlitiani codices cum Modio. MUNCK. *Ornatum* omnes mei.

2 QUONIAM N. E. A. Q.] *Canere* vel simile verbum deest. MICYLL. Τὸ *qui* abest Leidensi.

3 QUAESTU PROSEQUERETUR] Scribe *questu* cum Scheffero. MUNCK. *Persequeretur* Voss. sec.

4 E TOTO M.] *E toto* absunt Hemst. Duo Voss. *se toto mari.* Mox *super eo se projecit* Leid. Voss. sec. *s. eos se projecit.*

5 CUJUS M. CAUSA] Hemst. *in cujus memoriae causa.*

6 QUAE IBI STATUTA EST] Sanctand. *statua.* forte fuit a prima manu, *quae ibi statua statuta est.* SCHEFF. Ita & Veneta, Micyll. & Paris. Vlitt. tamen 2. *statuta est.* ut forsan scripserit, *statua erecta est*, vel *statua statuta est*, ut volebat Schefferus. MUNCK. Pausanias lib. III. cap. 25. p. 275. Ἀναθήματα δὲ ἄλλα τέ ἐστιν ἐπὶ Ταινάρῳ καὶ Ἀρίων ὁ κιθαρῳδὸς χαλκοῦς ἐπὶ δελφῖνος. Τὰ μὲν οὖν ἐς αὐτὸν Ἀρίονα καὶ τὰ ἐπὶ τῷ δελφῖνι Ἡρόδοτος εἶπεν ἀκοὴν ἐν τῇ Λυδίων συγγραφῇ, ubi ad firmandum, Delphinos esse hominis amantissimos, addit, τὸν ἐν Ποροσελήνῃ δελφῖνα τῷ παιδὶ σῶστρα ἀποδιδόντα, ὅτι συγκοπέντα ὑπὸ ἁλιέων αὐτὸν ἰάσατο. τοῦτον τὸν δελφῖνα εἶδον, καὶ καλοῦντι τῷ παιδὶ ὑπακούοντα, καὶ φέροντα ὁπότε ἐποχεῖσθαι οἱ βούλοιτο.

Ad CAP. XVIII.

7 GORGONIS] Abest Hemsterhusiano.

8 BELLEROPHONTES] Unus Vlitt. *Bellerophons*, alius *Bellerofon*. Rectè dici *Bellerophon* disces ex iis, quae in Geneal. ad vocem *Geryon* annotavi. MUNCK. Pro *complures* Voss. sec. *quamplures*. Idem & Hemsterh. pro *ungula*, *virgula*. Sed nihil mutandum. Consule Eratosth. cap. 18. Serv.

est adpellatus. Alii dicunt, quo tempore [8] Bellerophontes ad [9] Proetum Abantis filium, Argivorum regem, devenerit, [10] Antiam regis uxorem hospitis amore inductam, petisse ab eo, uti sibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum. Quae cum inpetrare non [11] posset, verita, ne se ad regem criminaretur, [12] obcupat: eum sibi [13] vim adferre voluisse Proeto dicit. Qui quod eum dilexerat, noluit ipse subplicium sumere, sed quod aequum esse sciebat, mittit eum ad Iobatem Antiae patrem, quam alii Sthenoboeam dixerunt, ut ille filiae pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimaerae, quae eo tempore Lyciorum agros flamma vastabat. Unde victor profugiens, post fontis inventionem cum ad coelum contenderet evolare, neque longe jam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique perisse dicitur: equus autem subvolasse, & inter sidera ab Jove constitutus existimatur. Alii non criminatum ab Antia, sed ne saepius audiret, quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugisse Argis dixerunt: Euripides autem in [14] Menalippa, Hippen Chironis centauri filiam, [15] Thean antea adpellatam, dicit: quae

Serv. ad x. AEn. 163. Lact. ad Statii IV. Theb. 60. Theon. ad Aratum pag. 25. Pausan. lib. II. c. 31. p. 186. ubi & de *Hippocrene* apud Troezenios. pro *Boeotiae* Voss. sec. *Boetiae*. *Bellerophon* Hemst. pro *devenerit* Voss. prim. *deveniret*.

9 PROETUM AB. FIL.] Nauplii filium facit Proetum Apollon. Rhod. l. I. vs. 136. ubi Schol. Πρoίτου δὲ λέγει τοῦ Βελλεροφόντου ἐχθροῦ. Verum consule tu, Lector, Celeb. P. Burm. in *Nauplius*.

10 ANTIAM REG. UX.] Cl. d'Orvill. cod. *Antia regis*. ad fab. 40. Munckerus hunc adducit locum, ut adstruat locutionem *Alii dicunt*, *Theseus*, pro *quod Theseus*. Sed in h. l. nihil anomalum inest, nisi *promittens*, quod cum *Antiam* convenire deberet. Sed maxime ad inlustrandum illum locum faceret, si partim e d'Orvilliano codice ita legeretur *Antia regis h. a. inducta petiit*. *Antia regis* pro *regis uxor*. Vide ad fab. 81. Leid. cod. pro *hospitis*, *hospitas*. pro *faceret*, *facere*. pro *promittens*, *promittans*. De Proeto & Bellerophonte Pausan. lib. II. c. 4. p. 119.

11 POSSET] Leid. cod. *potuisset*. pro *afferre* Hemst. *inferre*. recte. pro *aequum* Voss. sec. *justum*. Hemst. *ei aequum*. pro *Jobatem* Idem *Jobantem*. & pro *Sthenoboeam* Leid. & Hemst. *Thenoboeam*. d'Orvill. *Then* forsan pro *Thetin*. pro *filiae pudicitiam* Leid. *filiam a pudicitiae*. pro *objiceret* MSS. *obiceret*. praeter unum, qui *abiceret*. pro *despiciens* duo Voss. *respiciens*. pro *Argis* Leid. *Argos*.

12 OCCUPAT, EUM SIBI VIM] Mallem, *occupat eum, sibi vim* &c. SCHEFF.

13 VIM AFFERRE] Morellianus unus, *vim inferre*, quod itidem a glossa puto esse. SCHEFF.

14 IPSAM MENALIPPEN CHIRONIS] Jan. Parrhasius epist. 7. legit *Euippen*, quoniam sic ex Euripide nomen ejus laudat etiam Pollux lib. IV. SCHEFF. Ex Vlitianis *Hipen* duo exhibent, tertius *Hypen*, quartus *Hippen*. Atque ita quoque Soter & Veneta. *Euippen*, emendat Parrhasius Syll. III. ep. 7. Pollux lib. IV. Εὐίππη ἡ Χείρωνος. Sed *Menalippen* appellat Germanici Schol. quomodo & Micyllus heic edendum curavit. At scribendum erat *Melanippen*. Eratosth. cap. 18. Εὐριπίδης δέ φησι Μελανίππην εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα. Nomen autem hoc accepisse, postquam esset mutata, innuit Ovid. II. Met. 676. *Nomen quoque monstra dedere*. Dicta antea erat *Ocynoe*, ut apparet ex ejusdem libri vers. 639. MUNCK. Mei codices nil novi adferunt. pro *alii* Hemst. *alii autem*.

15 THEAN ANTEA] Ita & Soter & Vlitt. 2. tertius *Theantea*. Veneta, *Theanthea*. male *Theano antea* faciebat Grotius ad Imag. p. 49. Perperam omnes. Vera scriptura est, quam Micyll. Paris. & nonnullae aliae exhibent, *Thetin antea*. Vide annot. nostr. ad Myth. cap. 186. MUNCK. Pro *dicit* Leid. *dicunt*. ante *nepotem* conjunctionem & inserit idem. Cui & τὸ *illa* abest,

quae cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in venando maximum haberet, quodam tempore ab AEolo Hellenis filio Jovis nepote perſuaſam, concepiſſe: cumque jam partus adpropinquaret, profugiſſe in ſylvam, ne patri, cum virginem ſperaret, nepotem procreaſſe videretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur illa petiſſe à [1] deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. Quae [2] deorum voluntate poſtquam peperit, in equam converſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam vatem dixerunt fuiſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam. Callimachus autem ait, quod deſierit venari & colere Dianam, in quam ſupra ſpeciem diximus, eam Dianam convertiſſe. Haec dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam [3] dimidiam adparere, quod noluerit ſciri, ſe foeminam eſſe.

XIX. *Deltoton.*

Hoc ſidus [4] velut litera eſt Graeca [5] in triangulo poſita, itaque adpellatur; quod Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur ideo,

abeſt, ut & aliis meis. pro *venari*, *venerari* Voſſ. ſec.

1 DEOR. POTESTATE] Hemſt. *Deorum voluntate.* cui ſequentia deſunt ad *poſtquam.* & a *ſolita* ad *quam ſupra diximus eam* ita enim ibi legitur.

2 DEORUM VOLUNTATE] Morellianus unus, *Deorum poteſtate*, ex praecedentibus. SCHEFF.

3 DIMIDIAM APPARERE] Geminus pag. 43. Προτομὴ ἵππου, καθ' Ἵππαρχον ἵππος. Eratoſth. cap. 18. Τούτου μόνου τὰ ἔμπροσθεν φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Lege μόνα pro μόνου. MUNCK. Τὸ *eſſe* abeſt Hemſt. pro *& etiam* Voſſ. pr. *etiam* ſec. *& eam.* pro *ſciri* Voſſ. ſec. *ſcire.*

Ad CAP. XIX.

4 VELUT LITERA] Morellius notat, eſſe & hanc lectionem: *Hoc Sydus, quod, ut littera Graeca eſt in triangulo poſita ita appellatur.* SCHEFF. Tres codd. mei & Hemſt. *quod ut.* pro *itaque* duo Voſſ. & Hemſt. *ita.* pro *appellatur* Voſſ. ſec. *appellatus.*

5 IN TRIANGULO POSITA] Unde *trigonum* illud ſidus appellat Vitruvius lib. IX. cap. 6. *Literae figuram* Plinius lib. II. cap. 3. Ab ejuſdem literae figura nominata & Delta inſula in Nilo. Vid. Ammian. lib. XXII. p. 417. ed. Boxh. MUNCK.

6 JOVIS NOMINE GRAECE DIOS] Nam ſatis videntur cohaerere, ordo tamen iſte, ut (delton) deformaret litteram primam Jovis nomine. *Ubi Jovis nomine* elliptice intelligendum uſurpari, pro *in Jovis nomine* prima littera in Dios ſeu nomine Jovis eſt delta. SCHEFF. Leid. addit *Graeci.* pro *Graece* ut Hemſterh. Voſſ. ſec. *in Jovis nomine Graece.* Ceteri agnoſcunt etiam *Graece.* Quod amplector. conſule Eratoſthen. Cataſt. cap. 20. *alii ſic. ſ. p.* abſunt Hemſt.

7 NONNULLI AEGYPTI POSITIONEM: ALII, QUA NILUS] Illud *alii* ſine dubio hic male intruſum eſt ex verſu ſequenti, ac delendum. SCHEFF. Facit huc illud Euſtath. in Dionyſ. p. 26 ed. Steph. Οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον δελτωτὸν τρίγωνον ἱστορία φησίν. Et pag. 35. Δέλτοι κυρίως μὲν οἱ τόμοι, ὅσοι τριγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο. Tatianus Orat. contra Graecos p. 149. Τὸ κατὰ μέν τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον Δελτωτὸν, κατ' ἐνίους δὲ τὸ τοῦ Διὸς προσωνυμίαν πρωτότυπον στοιχεῖον. MUNCK. Argis etiam vicus eſt, cui nomen eſt

ideo, ut obscuritas Arietis hujus splendore, quo loco esset, significaretur, & [6] Jovis nomine Graece Διὸς primam literam deformaret. [7] Nonnulli AEgypti positionem: alii, qua Nilus terminaret AEthiopiam & AEgyptum, dixerunt: alii Siciliam figuratam putaverunt: alii, quod orbem terrarum superiores trifariam diviserunt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

XX. *Aries.*

Hic existimatur esse, qui [8] Phrixum transtulisse & Hellen dictus est per Hellespontum: quem Hesiodus & Pherecydes ait habuisse auream pellem: de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & à Neptuno compressam, Paeona procreasse complures, nonnulli Hedonum, dixerunt. Praeterea Phrixum incolumem ad AEetam pervenisse, arietem Jovi inmolasse, pellem in templo fixisse, & arietis ipsius effigiem [9] ab Nube inter sidera constitutam, habere tempus anni [10] quo frumentum seritur: [11] ideo quod hortum severit ante, quae maxime fugae fuit caussa. [12] Eratosthenes ait arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phrixo memoriae caussa dedisse, ipsum ad sidera pervenisse: quare, ut supra duximus, [1] obscu-

est Δίαλφα, de quo videndus Pausan. lib. II. cap. 19. pag. 158. Paullo post *AEthiopiam esse dixerunt atque AEgyptum* Leid. pro *diviserunt* Voss. pr. & d'Orv. *diviserint*.

Ad CAP. XX.

8 PHRIXUM] *Pyrrum* Leid. pro *Paeona* idem *Poena*. more Librariis usitato, qui & *Boetiam* pro *Boeotiam* scribere solent. Imo *Paeona* scribendum docet Eratosthenes cap. 19. Si *Paeana* comperissem scriptum, nil mirum mihi accidisset, saepius enim hae voces confunduntur, quia *Paean* Dorice vocatur. Consule Serv. ad VII. AEn. 769. & Salmas. Plin. Exerc. pag. 111. Imo hinc ipsis Graecis contra tam παιωνίζειν, quam παιανίζειν dicitur. Vide Duk. ad Thucydid. lib. I. cap. 50. lin. 60. Alius vero *Paeon* est, a quo *Paeonia* nomen habet, de quo Pausanias lib. V. cap. I. p. 376.

9 AB NUBE] *Ab Jove*. Ed. Schefferi. pro *constitutam* Voss. prim. *constituta*.

10 QUO FRUMENTUM SERITUR, IDEO QUOD] Distinctio prava, & deterior in Sanctandreana, in qua post *seritur*, colon est. Nam comma post *ideo* collocandum. Redditur enim ratio, cur signum arietis monstret initium veris. SCHEFF. Leid. *Quo tempore frum.* Quam lectionem non esse profectam a librario docebunt, quae Celeb. P. Burm. contra Thom. Wopkens profert in Obs. Misc. Mens. S. O. N. Dec. 1737. pag. 379. Loquendi modum J. Caesari usitatum disces ex Oudendorpii notis ad J. Caesar. lib. II. B. G. cap. 18. Sic duo Voss. lib. III. Astron. P. cap. 6. *ejus loci, qui locus est.* lib. IV. cap. 13. *Ab eodem loco surgere, ex quo loco.*

11 IDEO QUOD ORTUM SEVERIT ANTE] Sanctandreana, *quod hortum severit ante.* Nil definio, quia mihi haec fabula ignota est. SCHEFF. Dixi ad Mythol. cap. 2. legendum esse *quod id Ino tostum severit ante.* Rationibus hujus emendationis, quas ibi dedi, addi & hoc potest, quod in libro antiquo disertim scriptum invenit Susius, quemadmodum in margine codicis notaverat, *Quod Ino tostum severit.* MUNCK. *Quod ortum s. a.* Leid. *quod ortum fuerit* Hemst.

12 ET ERATOSTHENES AIT] Scribe, *At Eratosthenes:* Nam diversa dicit. SCHEFF. Cl. Schefferus *At Eratosthenes.* Vlitt. 2. non agnoscunt illud *&*. Et rectius sanè abest. Vet. cod. Susii perperam *Demonesthenes* heic habuit. Fabula enim haec legitur apud Eratosth. in de καταστ. cap. 19. MUNCK. Abest Voss. I. & d'Orv. ideo.

[1] obſcurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in [2] oppido Orchomenio, quod eſt in Boeotia, natum. Alii in [3] Salonum Theſſaliae finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus AEoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium Salmonea eſſe, AEoli nepotem, dixerunt. Crethea autem habuiſſe Demodicen uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filii corpore inductam, in amorem incidiſſe: neque ab eo, ut ſibi copiam faceret, inpetrare potuiſſe: itaque neceſſario coactam, criminari eum ad Crethea coepiſſe, quod diceret, ab eo [4] vim ſibi pene adlatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto Crethea, ut uxoris amantem [5] & regem decebat, [6] permotum, Athamanti, ut de eo ſubplicium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem autem interveniſſe, & ereptum Phrixum & Hellen ejus ſororem in Arietem inpoſuiſſe, & per Helleſpontum, quam longiſſime poſſet, profugere juſſiſſe. Hellen decidiſſe, & ibi debitum naturae reddidiſſe, & ex ejus nomine Helleſpontum adpellatum. Phrixum Colchos perveniſſe, &, ut ante diximus, Arietis interfecti pellem

ideoque delevi. Mox τῷ ipſum praefigitur & in Voſſ. ſec.

1 Obscurius videatur] Addit Vlitt. unus, *carens pelle.* Quae vereor ne à gloſſatore ſint, cum in Eratoſthene, unde caetera hauſta, non compareant. MUNCK. Addit c. Hemſterh. *carens pelle lucente.*

2 Oppido Orchomenio] Hoc eſſet dictum, ut *urbs Romana*, & ſimilia. Vlitt. unus, *Orthomeno.* In duobus ſuperſcripta fuerat altera lectio, *vel Orchomeno.* Scribe ergo, *oppido Orchomeno.* MUNCK. *Dixerunt* abeſt Voſſ. ſec. *Orchomeno* confirmat Voſſ. prim. pro *Boeotia* d'Orv. cod. *Boetio.*

3 Salonum] *Salorum* Veneta. MUNCK. *Salorum* confirmat d'Orvill. *Solonum* Voſſ. ſec. pro *Salmonea* Leid. & d'Orv. *Salmonem.* Paullo ante pro *pluribus* Hemſt. *compluribus.* pro *Demodicen* Hemſt. *Demedicen.* pro *Biadicen* Leid. *Modicen* d'Orvill. *Hyadicen.* pro *inductam* Leid. *inducta.*

4 Vim sibi pene illatam] Ita & Soter. *Allatam* Veneta cum aliis. Quod non eſt deterius. Vide quae annoto ad Lactant. Argum. Metam. I. fab. 9. Supr. cap. 18. *Eum ſibi vim afferre voluiſſe.* Permultis locis eam phraſin reſtituimus Lactantio illi, qui Naſonis Metamorphoſeon argumenta conſcripſit. MUNCK. *Ab eo* Leid. *ab ea.* omnes *adlatam.* quare in textum hanc lectionem recepi. Ipſe Cicero loquitur hoc modo IX. ad Fam. 21. *P. Africano vim attuliſſe exiſtimatus eſt.* Livius lib. IV. cap. 4. *Nemo plebejus patriciae virgini vim adferret.* pro *horum ſ.* Voſſ. ſec. *harum ſ.* pro *amantem* Voſſ. prim. *Athamantem.* Gloſſae cod. d'Orv. addunt: *nomen eſt.*

5 Et regem decebat] Non agnoſcere libros veteres haec verba ait vir doctus. Verum eſt à Venetâ, quam ego primam omnium fuiſſe editionem arbitror, non agnoſci. Agnoſcunt tamen 3. Vlitiani. MUNCK. Agnoſcunt & Voſſiani. pro *Helleſp. appellatum* Voſſ. prim. *H. appellatam.* τὸ *ut* abeſt d'Orvilliano.

6 Permotum Athamanti, ut de eo] Poſt *permotum* quoque comma ponendum. Sanctandreana praemittit ante iſta, *ut uxoris amantem & regem decebat.* Verba, *& regem decebat*, libri veteres non agnoſcunt. Nec intelligo, quomodo decuerit regem, perſuadere fratri, ut ſumeret ſupplicium de filio ſuo. Nihil in hoc eſt, quod ſpeciatim regem, ut regem deceat. SCHEFF.

7 Eum innocentia confusum profugisse] Sanctandreana habet, *confiſum.* Sed ſi confiſus fuit innocentia, quid ita profugit? deeſt ergo cauſſa, qua profugit. SCHEFF.

8 Hammodes] Scrib. *Ammodes* cum Venet. Micyll. aliiſque. MUNCK. Quos inſpexi, codices *Hammodes* ſcribunt, praeter c. Hemſt.

9 Quod iter necessario facere videbatur]

lem in templo fixisse: ipsum autem à Mercurio ad Athamantem esse reductum, qui patri ejus satisfecerit, [7] eum innocentia confisum profugisse. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam obpugnaverit, devenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris [8] Hammodes est adpellatus. Itaque cum in maximum periculum devenisset, [9] quod iter necessario faciendum esse videbat, accessit eo, ut aquae maxima penuria esset: quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur. Qui quid agerent, dum cogitant, Aries quidam [10] fortuitu ad milites eorum errans pervenit: quos cum vidisset, [11] fuga praesidium sibi paravit. Milites autem, qui eum fuerant conspicati, etsi pulvere & aestu pressi vix progrediebantur, tamen [12] ut praedam ex flamma petentes, arietem sequi coeperunt usque ad eum locum, qui Jovis Hammonis postea templo constituto est adpellatus. Quo cum pervenissent, [13] arietem, quem consecuti fuerant, nusquam invenire potuerunt: sed quod magis his fuerat optandum, aquae magnam copiam in eo loco [14] nacti sunt, corporibusque recuperatis, Libero statim nunciaverunt. Qui gavisus, ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Hammonis templum

TUR] Sanctandreana: *quod iter necessario faciendum esse videbat.* Quomodo & Modius ep. 117. ex membranis, uti quidem ipse ait. Verum nimis abeunt a lectione veteri, unde non Hygini, sed emendatoris esse intelligitur. Scribo, *quod iter nec necessario facere videbatur.* Putabant, eum suscepisse iter hoc necessitate nulla compulsum. Accedebat penuria aquarum. Hinc tumultus. Sane nisi eo modo locus exponatur, illud *accessit eo* vix sensum habet. SCHEFF. Non Hygini haec esse, sed emendatoris, affirmare non dubitat vir doctus. Nollem hoc ei excidisset. Non enim Modii tantum membranae, sed & 3. ex Vlitt. codicibus ista repraesentant. MUNCK. *Tò maximam* abest duobus Voss. haud male. pro *cogebatur.* Voss. sec. *cogebantur.*

10 FORTUITU AD MILITES EORUM ERRANS PERVENIT] Quorum? an tumultuantium. At hi ipsi erant milites. An scribendum, *ad milites, seorsum errans.* SCHEFF. *Fortuitu* Veneta cum 3. Vlitt. Vide Diomed. lib. 1. Schol. Horat. ad lib. 1. Satyr. 1. *Stoici namque dicunt omnia ratione fieri, Epicurei fortuitu.* Lactant. Firm. lib. 1. cap. 2. *An fortuitu vel facta sint omnia, vel regantur.* Et lib. v. cap. 20. *Omnia fortuitu fieri, quae geruntur.* MUNCK. Omnes, quos vidi codd. *fortuitu.* quam vocis flexionem etiam Vitruvio restituit Celeb. P. Wesseling. lib. II. Obs. cap. 13. Sed in optimis Scriptoribus Reip. literariae Principes praeferunt *fortuito.* Vid. Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. lib. VII. B. G. cap. 20.

11 FUGA PRAESIDIUM] *Fugae praesidium* Vlitt. 3. elegantissimè. Ammian. Lib. XVI. *Nihil praeter fugae circumspectantes praesidia.* MUNCK. Leid. & Voss. sec. *fugam praes. sibi p.* Qui *fuga praesidium sibi paravit* scripserunt, & ediderunt, ante oculos habuerunt notissimam istam locutionem *fuga salutem petere.* de qua Gebh. ad Nepot. Hann. cap. 11. Sed *fugam praesidium s. paravit* casus est adpositionis *paravit fugam, quae sibi esset praesidium.* at quoniam alii codd. *fugae praesidium* exhibent, scripturam istam praefero.

12 UT PRAEDAM EX FLAMMA PETENTES] Proverbialis locutio est. Terent. Eunucho 101. 2. *Ex flamma te petere cibum posse arbitror.* Vide ibi Donatum & Lindenbrogium. MUNCK.

13 ARIETEM QUEM CONSECUTI ERANT] Ita & Veneta. Vlitt. 2. *Arietem quem secuti.* Corrigit *insecuti* Freinshemius ad Curt. IV. 7. MUNCK. Codd. omnes a nobis inspecti *secuti.*

14 NACTI SUNT: CORPORIBUSQUE RECUPERATIS] *Recreatis* ex Vet. cod. Susius in margine libri sui Sed Vlitt. 3. *Nacti, corpora recuperaverunt, & Libero* &c. MUNCK. Leid. & Voss. sec. *nacti corpora recuraverunt, et.* Voss. prim. *n. c. recuperaverunt, et.*

plum [1] cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit. Arietem inter ſidera figuravit, ita ut, cum Sol in ejus foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quae [2] veris tempore confiunt, hac re maxime, quod illius fuga [3] Liberi recreavit exercitum. Praeterea XII. ſignorum principem voluit eſſe: quod illius optimus exercitui [4] fuerit ductor. Sed de Hammonis ſimulacro Leon, qui res AEgyptias conſcripſit, ait: Cum Liber AEgyptum & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Hammonem quemdam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas AEgyptias: & qui ſimulacra faciunt Hammonis, capite cornuto inſtituunt, ut homines [5] memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt adſignare, quod non petierit ab Hammone, ſed ultro ad eum [6] ſit adductus, Liberi cornuta ſimulacra fecerunt, & Arietem memoriae cauſſa inter ſidera fixum dixerunt.

XXI.

1 Cum arietinis cornibus &c.] Non diſſimili de cauſâ numini ſuo aſininam formam dediſſe Judaeos narrat Tacitus. Vide Tertull. Apolog. cap. 16. MUNCK. Quaevis mendacia de ſacris Judaeorum ritibus, quos tamen revera ignorabant, comminiſci Ethnici non erubeſcunt. Eadem de eorum origine Plutarch. Tom. II. de Iſide & Oſiride pag. 363. Οἱ δὲ λέγοντες, ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ ὌΝΟΥ τῷ Τυφῶνι τὴν φυγὴν ἑπ]ὰ ἡμέραις γενέσθαι, καὶ σωθέν]α γεννῆσαι παῖδας ἹΕΡΟΣΟ'ΛΥΜΟΝ καὶ ἸΟΥΔΑΙ͂ΟΝ, αὐτόθεν εἰσὶ καταδηλοι τὰ Ἰουδαϊκὰ παρέλκοντες εἰς τὸν μῦθον.

2 Veris temp.] Leid. *feris vere temp.*

3 Liber recreavit] Modii membranae, *Liberi*, & mox, *quod illius optimus*. Nec diſplicet. Vide ipſum Novant. ep. 117. SCHEFF.

4 Fuerit] Leid. *fuit.* pro *illius* duo Voſſ. *ille* quomodo Scheff. edidit. pro *conſcripſit* haud male Leid. *conſcribens.* pro *itaque* Leid. *itaque et.*

5 Memoria ten.] Tres mei codd. *memoriae ten.*

6 Sit adductus] *Adductum* Vlitt. 2. & Soter. Optimè. Referri enim debet ad *pecus.* MUNCK. *Adductum* Leid. Hemſt. & duo Voſſ. τὸ *Liberi* abeſt Hemſt. & tribus meis *ſimulacra illius cornuta* ſcribentibus. pro *fecerunt* Leid. *faciunt.* mox pro *dixerunt.* d'Orv. & Leid. *dicunt.*

Ad CAP. XXI.

7 Ut Euripides dicit] Ἐν τῷ Φρίξῳ nempe. Vide Eratoſth. cap. 14. Idem narrat apud German. Schol. Nigidius. MUNCK.

8 Nonnulli autem] Libri Modiani, *nonnulli agunt*. Probo. SCHEFF.

9 Cum in bovem sit conversa] Sic Ovid. v. Faſt.

Hoc alii ſignum Phariam dixere juvencam,
Quae bos ex homine eſt, ex bove facta Dea.

MICYLL. Ita & Veneta, ſed perperam. Scribe, *cum Io in bovem* &c. Cum Micyllianâ, Lugdun. & Pariſienſi. Eratoſth. Ἕτεροι δέ φασι βοῦν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα &c. Ovid. v. Faſt. *Hoc alii ſignum Phariam dixere juvencam.* MUNCK. Τὸ *Io* abeſt omnibus codd. pro *converſa* Voſſ. ſec. *converſus.*

10 Quo ejus prior pars] Sanctand. *quod*, & mox *appareat.* Non dubito, quin haec ſint emendatorum, quos non puto hic audiendos. *Quo*, eſt *ex quo*, ex qua re, ex qua cauſſa, ut ſaepiſſime in fabulis. Hinc liquet, non *apparet* immutandum, ſed *videatur*, & ſcribendum, *videtur.* Nempe quia pars poſterior non apparet, hinc vult colligi, eſſe generis foeminini, ac iccirco ſignificare Io-

nam

XXI. *Taurus.*

Hic dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus, quod Europam incolumem tranſvexerit Cretam, [7] ut Euripides dicit. [8] Nonnulli ajunt, [9] cum Io in bovem ſit converſa, ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſidera conſtituiſſe: [10] quod ejus prior pars adpareat ut tauri, [11] ſed reliquum corpus obſcurius videatur. [12] Spectat autem ad exortum ſolem: cujus oris effigiem quae continent ſtellae, [13] Hyades adpellantur. Has autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat, [14] numero ſeptem, quas etiam antea Nymphas Dodonidas adpellatas. Harum nomina ſunt haec: Ambroſia, Eudora, [15] Pheſyle, Coronis, Polyxo, Phaeo, [16] Thyene. Hae dicuntur à Lycurgo fugatae, & praeter Ambroſiam omnes ad Tethyn profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum Junoni tradiderunt. Quam ob cauſſam ab Jove gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutae. [17] Pleiades autem adpellatae ſunt, [1] ut

na. Nam hunc ſexum tantum a priore parte conſtitui, oſtendit Scholiaſtes Arati, atque ait fieri ob foeminini ſexus pudorem. SCHEFF. Non emendatoris alicujus, quod vir doctus putabat, ſed Venetae, Soter. ut & 2. Vlitt. haec eſt lectio. Argumentum haec continent illorum, qui vaccam, non taurum eſſe volunt. MUNCK.

11 SED RELIQUUM CORPUS OBSCURIUS VIDEATUR] Propter foemineum nempe ſexum poſterior pars non apparet. Schol. German. *Eratoſthenes dicit hunc eſſe, qui coiit cum Paſiphae, cujus priores partes apparent, reliquum corpus non apparet propter foemineum ſexum.* Sed haec defecta ſunt. Exciderunt nonnulla de Ione ante illa verba, *cujus priores partes.* Idem in Equo: *Cujus poſteriores corporis non videntur propter foeminei ſexus pudorem.* Quae ex Eratoſthenis cap. 18. habet. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 21. ὥσπερ γὰρ κλάσας ἐστὶν, ἡμίτομος δὲ, τοὺς ὀπισθίους οὐκ ἔχων πόδας. ubi varias, cur *taurus* in aſtra relatus ſit; profert cauſſas. Schol. Eurip. Oreſte vs. 1000. pag. 214. ὁ δὲ ταῦρος τὸ στῆθος προφαίνει, καθὸ εἰσὶν αἱ Πλειάδες, ὥστε ἀνεστραμμένην καὶ ταύτην τὴν ἀνατολὴν γίνεσθαι.

12 SPECTAT AUTEM] *Exſpectat* Vlitt. 2. & Veneta. Forte *reſpectat.* Sed conſtanter *exſpectat* pro *ſpectat* paſſim exhibent illi codices. Monitum hoc jam ſupra ad cap. 6. Lib. I. MUNCK. *Exſpectat* Voſſ. prim. & Cl. d'Orvillii.

13 HYADES] Hae ita in Amazonum peplis pictae, ſive textae apud Eurip. Jon. vs. 1155.

> Κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
> Μηνὸς διχήρης, Ὑάδες τε ναυτίλοις
> Σαφέστατον σημεῖον, ἥτε φωσφόρος
> Ἕως διώκουσ' ἄστρα.

Non tantum Pherecydes, verum & ex Euphorione Bacchi nutrices fuiſſe, & inde nomen adeptas, refert Theo ad Aratum pag. 22.

14 NUMERO SEPTEM] Heſiodus quinque tantum *Hyades* numerat. Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι Φαισύλη, ἠδὲ Κορωνίς, ἐυστέφανός τε Κλέεια Φαιώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος Νύμφαι, ἃς ὙΑΔΑΣ καλέουσι φῦλ' ἀνθρώπων. MICYLL.

15 PHESYLE] *Phaeſyle* cum Sotere ſcribe, & confer quae notavi ad Mythol. cap. 192. MUNCK. Lege *Phaeſyle.* Vide Valckenaer, quem mox citabo.

16 THYENE] *Tyene* Vlitt. 2. Forte *Dione* ex Schol. Hom. Iliad. E. 486. *Cleeam* pro hac exhibet Heſiodus in Scholiis ad Aratum p. 133. MUNCK. Lege *Thyone*, quae inter Bacchi nutrices. Vid. Valckenaer lib. III. Animadv. ad Ammon. cap. 12. Celeb. P. Burm. ad Ovidii VI. M. 174. videtur legere *Dione.*

17 PLEIADES AUTEM] *Hyades* Veneta cum aliis. Perperam. MUNCK. Omnes codd. *Hyades.*

[1] ut ait Mnaſeas, quod [2] ex Atlante & Pleione Oceani filia ſint [3] quindecim filiae procreatae, quarum quinque Hyades adpellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater, à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de quibus ſupra diximus, lamentationibus adſiduis permotae, dicuntur interiſſe: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas adpellatas. Reliquas autem decem ſorores [4] deliberaſſe de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare, quod plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod [5] Hyantis & Boeotiae ſunt filiae: Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani filia & Atlante ſunt natae. Hae numero ſeptem dicuntur: ſed nemo [6] amplius ſex videre poteſt: cujus cauſſa proditur haec, quod de ſeptem ſex cum inmortalibus concubuerunt, tres cum Jove, duae cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Siſyphi fuiſſe uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Jove, Dardanum: ex Maja, Mercurium: ex Taygete Lacedaemona procreatum: ex Alcyone autem & Neptuno, [7] Hyrea: ex Celaeno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope OEnomaum procreaſſe,

1 Ut ait Mnaseas] *Muſaeus* Veneta & aliae antiquiores. Quod non auſim damnare, praeſertim cum nec aliter in MSS. ſuis invenerit Vlitius. Vide quae notavi ſupr. ad cap. 13. MUNCK. Omnes mei *Muſaeus*, ut & Excerpt. Membran. Eualdi Ruaei teſte Celeb. P. Burmanno Fr. f. ad Valeſii lib. v. Emendat. cap. 17. quem velim conſulas.

2 Ex Atlante et Plutone] Sanct. *Atlante & Pleiade.* Mallem & *Pleione*, quia propius a lectione veteri, & ſic noſter ipſe in ſequentibus, nec aliter Ovidius in Faſtis & Met. itemque Valerius Flaccus. Nam AEthrae quidem nomen, quod Morelliani habent, alienum eſt. SCHEFF. *Platone* Micyllus, Pariſ. & Lugdun. pro quo *Plutone* erat ſcribendum. Πλȣτὼ enim inter Oceaninas eſt. Si Theonem in Aratum p. 30. ed. Morell. Tzetz. in Heſiod. p. 92. & Proclum in eundem p. 97. reſpicias, rectum eſt *Pleione.* Sed ex Vlitt. codicibus duo praeferunt *Ethra*, tertius *AEthra*, ut & uterque Morellianus. *Hya* Veneta. Sanè ex AEthra & Atlante natas eas nonnulli voluere. Vide Schol. Hom. ad Iliad. E. 486. Proclus: Ἄτλαντος τȣ̃ Ἰαπετȣ̃, καὶ Αἴθρας τȣ̃ Ὠκεανȣ̃, ἣν καὶ Πληιόνην ὡς ἀπὸ πλήθȣς παίδων φησὶν ὁ ποιητής. MUNCK. Pro *Pleione* Leid. *Lectra.* Voſſ. ſec. *Electra.* d'Orvill. *AEthra.* Quid de hiſce ſtatuendum, non liquet. Euripides enim in Erechtheo Erechthei filias, (vide & Serv. ad 1. AEn. 748.) Myrtilus Cadmi filias fuiſſe docet apud Theon. ad Arati Phaenom. pag. 22. De patre & matre convenit inter Tzetzen ad Lycophron. vs. 149. Schol. Apoll. Rh. III. 226 & Athenaeum lib. XI. cap. 12. pag. 490. ex Atlante & matre Pleione progenitas adfirmantes. Mox pro *demonſtrat* duo codd. *demonſtrant.*

3 Quindecim filiae] Timaeus apud Hom. Scholiaſten: Θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑάς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, aliique. MUNCK.

4 Deliberasse de sororum morte] Quaenam ea deliberatio, & de quarum ſororum morte deliberabant? Non enim de earum, quae jam interierant. Scribo, *deliberaſſe de ſua etiam morte.* SCHEFF. *De ſua etiam morte* Schefferus. MUNCK. Pro *ſenſerunt* duo codd. *ſenſerint.*

5 Hyantis et Boeotiae] *Hyſes & Boeotiae* Vlitt. 3. *Hyades & Boeotiae* Veneta & Soter. MUNCK. Leid. & Celeb. d'Orvillii cod. *Hyſes.* Voſſ. pr. *Hyrſes* ſec. *Hiſes.* qui & pro *Boeotiae*, *Boeotii.* Hemſt. *Hyrſes & Boeotii.*

6 Amplius quam sex] Deleas licet τὸ *quam* cum Vlitt. 2. MUNCK. Delent *quam* codd. d'Orvillii Hemſt. & duo Voſſ. Nepos in Pelopida cap. 2. *Quum omnino non eſſent amplius*

creasse, quam alii OEnomai dixerunt uxorem: Meropem autem Sisypho nuptam Glaucum genuisse, quem complures Bellerophontis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores ejus inter sidera constitutam; sed quod homini nupserit, stellam ejus obscuratam. Alii dicunt Electram non adparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quae à Dardano fuerit, sit eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui Arcticus dicitur, constitisse: [8] & quodam longo tempore lamentantem [9] capillo passo videri, itaque è facto [10] Cometem esse adpellatam. Sed has Pleiadas antiqui astrologi seorsum à Tauro deformaverunt, ut ante diximus, Pleiones & Atlantis filias, quae cum per Boeotiam cum puellis iter faceret, Oriona concitatum voluisse ei vim adferre, illam fugere coepisse: Oriona autem [11] secutum esse annis septem, neque eam invenire potuisse. Jovem autem puellarum misertum, inter astra constituisse: & postea à nonnullis astrologis caudam Tauri adpellatas. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilias nostri adpellaverunt, quod post ver exoriuntur: & hae quidem ampliorem

plius centum. Ab Euripide vocantur in Orest. vs. 1008. ἑπταπόρου δρομήματα Πλειάδος. in Rheso vers. 529.

> Δύεται σημεῖα καὶ ἑπτάποροι
> Πλειάδες αἰθέριαι.

In Iphig. in Aul. vs. 8:

> Σείριος ἐγγὺς τοῦ ἙΠΤΑΠΌΡΟΥ
> ΠΛΕΙΆΔΟΣ ᾄσσων, ἔτι ΜΕΣΣΉΡΗΣ.
> Οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων
> Οὔτε θαλάσσης. ΣΙΓΑῚ δὲ ἈΝΈΜΩΝ
> Τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν;

Ut h. l. intelligas, consule Graev. Lect. Hesiod. cap. 15. Haec Euripidis loca jam congesta vidi a Cl. Arnaldo Lect. Gr. II, 20. Septem Atlantis filiae vocantur ab AEschylo apud Athenaeum pag. 491. Pro *concubuerunt* Leid. d'Orvill. & Hemst. *concubuerint.* pro *Sisyphi* Leid. *Siaphi.* qui pro *Lacedaemona*, *Lacedaemonia.* Pro *Taygete* Hemst. *Augete.* *esse* ante *obscuratam* ponit Leid. pro *sit eversa* Voss. sec. *eversa.* pro *permotam* Voss. prim. *permota.* Abest *constitisse* Vossiano sec.

7 Hyrea] *Hyriea* scribendum. Ὑριεὺς enim Graecis est, ut Scholiastae Homerico loco modo laudato, Anton. Liberali cap. 25. Eratosth. cap. 23. aliisque. MUNCK.

8 Et quodam longo tempore] Sic quidem etiam 3. Vlitt. & Veneta. Praefero tamen, quod Micyll. Paris. & Lugdunensis habent, *ex quo tam longo* &c. MUNCK. Omnes, quos vidi, *quodam.* si bene memini.

9 Capillo sparso] Morellianus, *capillo passo.* Alterutrum ex glossa est. SCHEFF.

8 Cometen] Ἀστέρα κομήτην Hom. Scholiastes. *Stellam cometen* Justin. lib. XXXVII. 21. MUNCK. *Ex facto* Voss. sec. sed non male *a facto* Leid. De cometis Theon. ad Aratum pag. 120. Ed. Morell. & Serv. ad x. AEn. 272.

9 Secutum esse annis septem] Ita & Vlitt. 3. Veneta cum aliis vetustioribus *annis* XII. Theo in Aratum p. 30. ed. Morell. Πέντε ὅλους ἐνιαυτούς. Et Tzetzes, Κατὰ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτοὺς Ὠρίων ἐδίωκε &c. MUNCK. Pro *concitatum* Leid. *continuo natum*; unde facio *conatum* quod est in Hemst. Pro *annis s.* lego e codd. Vossian. *annos sept.* pro *appellatas* codd. *appellatam.* Fabulam explicat Athenaeus lib. XI. cap. 12. p. 490, 491. qui alia de hoc sidere narrabit, quocum confer Ptolemaeum Hephaestion. apud Photium pag. 473. & Schol. Homeri Odyss. M. vs. 63.

rem caeteris habent honorem, [1] quod in earum ſigno exoriente Sole, aeſtas ſignificatur: occidente autem, hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditum ſignis.

XXII. *Gemini.*

Hos complures aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt: quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe, quod neque de principatu [2] contenderunt, neque ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notiſſima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio muneraſſe: [3] nam equos his, quibus utuntur, donavit: & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculem eſſe & Apollinem. Nonnulli etiam Triptolemum, quem ſupra diximus, & [4] Jaſiona à Cerere dilectos, & ad ſidera perlatos. Sed qui de Caſtore & Pol-

1 QUOD IN EARUM SIGNO ORIENTE SOLE &c.] Veneta, *Quod earum ſigno oriente.* Vlitt. 2. *Quod in earum ſigno oriente aeſtas* &c. Venetam ſecutae ſunt Micylliana, Lugdunenſis & Pariſina. Τὸ *ſole* de gloſſâ mihi ſuſpectum. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Has Latini Vergilias appellarunt, eo quod vere oriantur, & eo magis caeteris praedicantur, quod his exorientibus aeſtas ſignificatur, occidentibus hyems oſtenditur, quod aliis penitus non eſt traditum ſignis.* MUNCK. Τὸ *ſole* abeſt omnibus, quos vidi, codd. vide Serv. ad I. Georg. 138. ad I. AEn. 748. Theon. ad Aratum pag. 2. Schol. AEſchyli Prom. Vinct. vs. 457. Schol. Theocriti Idyll. XIII. 25. Philoſtrat. Junior. Icon. X. pag. 876.

Ad CAP. XXII.

2 CONTENDERUNT] *Contenderint*, & mox *geſſerint* Vlitt. 2. MUNCK. Lego *contenderint* & mox *geſſerint* e MSS. Vide Eratoſth. Cataſt. cap. 10. Hinc legimus apud Plutarch. de Frat. Am. pag. 478. Τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκούρων ἀφιδρύματα οἱ Σπαρτιᾶται ΔΟ'ΚΑΝΑ καλοῦσι. ἔστι δὲ δύο ξύλα παράλληλα, δυσὶ πλαγίοις ἐπεζευγμένα, καὶ δοκεῖ τῷ φιλαδέλφῳ τῶν θεῶν οἰκεῖον εἶναι τοῦ ἀναθήματος τὸ κοινὸν καὶ ἀδιαίρετον. qui pag. 489. hoc mutui inter eos amoris indicium profert, ὁ Πολυδεύκης τὸν καταψιθυρίζοντα τοῦ ἀδελφοῦ πρὸς αὐτὸν κονδύλῳ παίσας ἀπέκλεισεν.

3 NAM EQUOS HIS] Senſus non eſt integer. Scribo: *Nam equis his.* SCHEFF. *Equis his* Schefferus. MUNCK. Hinc apud Pauſan. lib. III. cap. 18. pag. 256. in Apollinis Amyclaei throno ſive τοῦ θρόνου πρὸς τοῖς ἄνω πέρασιν, ἐφ' ἵππων ἑκατέρωθέν εἰσιν οἱ Τυνδάρεω παῖδες. καὶ σφίγγές τέ εἰσιν ὑπὸ τοῖς ἵπποις, καὶ θηρία ἄνω θέοντα, τῷ μὲν πάρδαλις, κατὰ δὲ τὸν Πολυδεύκην λέαινα. Qui jam lib. I. cap. 18. init. de rebus Atticis ſcribens ait τὸ δὲ ἱερὸν τῶν Διοσκούρων ἐστὶν ἀρχαῖον, αὐτοί τε ἑστῶτες καὶ οἱ παῖδες καθήμενοι σφίσιν ἐφ' ἵππων. Hos equos a Neptuno acceperunt, qui etiam dedit iis poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Hinc Pauſan. lib. II. cap. I. in f. Τοῦ Ποσειδῶνος δέ εἰσιν ἐπειργασμέναι τῷ βάθρῳ καὶ οἱ Τυνδάρεω παῖδες, ὅτι δὴ σωτῆρες καὶ οὗτοι νεῶν καὶ ἀνθρώπων εἰσὶ ναυτιλλομένων. Hinc θεοὶ Σωτῆρες vocantur. V. Plut. de Superſtit. Tom. II. pag. 169. & Ἀρωγοναῦται δαίμονες. V. Junius lib. II. Animadv. cap. 9. Gutberleth. de Dis Cabiris cap. 3. Eleganter Geminos ita deſcripſit Theocritus Idyll. XXII. vs. 17. Lact. ad Statii VII. Theb. 791. *Caſtorum ſidera ſunt navigantibus ſalutaria.* (Euripides in Oreſte vs. 1639. Helenae ſidus etiam nautis ſalutare fuiſſe tradit, quamquam Soſibius in Scholiis ejus, & Lact. l. l. id negent.) Pauſanias lib. III. cap. 26. pag. 277. dicit Ἐν ταύτῃ τῇ νησῖδι (Πέφνῳ) ἀγάλματα Διοσκούρων χαλκᾶ, μέγεθος ποδιαῖα ἐν ὑπαίθρῳ τῆς νησῖδός ἐστιν. Ταῦτα ἡ θάλασσα ἀποκινεῖν οὐκ ἐθέλει κατακλύζουσα ὥρᾳ χειμῶνος τὴν πέτραν. Ptolemaeus Hephaeſtionis lib. VIII. apud Photium pag. 490. Pollucem a Mercurio equum Theſſalum accepiſſe ait. Qui Mercurius Dioſcuros in parva Laconiae inſula Pephno editos deportaverat Pellanam, ut ibi educarentur. Haec Alcman & Thalamatae memorant apud Pauſaniam l. l. p. 276. Ceterum pro

Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Castor [5] in oppido Ariadnis sit occisus, quo tempore [6] Lacedaemonii cum Atheniensibus bellum gesserunt. Alii autem, [7] cum obpugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi perisse dixerunt. Pollucem [8] ait Homerus concessisse fratri dimidiam vitam: itaque alternis diebus eorum quemque lucere.

XXIII. *Cancer.*

Hic dicitur Junonis beneficio [9] inter astra conlocatus, quod, cum Hercules contra Hydram Lernaeam constitisset, ex palude pedem ejus mordicus adripuisset: [10] qua de re Herculem permotum eum interfecisse: Junonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quae maxime solis cursu continentur. In ejus deformationis parte [11] sunt quidam, qui Asini adpellantur: a Libero [12] in testa Cancri [13] duabus stellis figurati. Liber enim à Junone furore

[3] pro *bis* Leid. *iis.* pro *naufragis saluti* Leid. & Voss. sec. *naufragiis salutis.*

4 JASIONA] Vlitt. 2. *Jasonem.* tertius *Jasona.* Vide not. supr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 250. MUNCK.

5 IN OPPIDO ARIADNIS] Scribendum, *in oppido Aphidna*, ex memb. Modii. Vide ipsum ep. 117. SCHEFF. *Aphidnis* legendum, vel *Aphidna*, ut Modius volebat. Adde Heins. ad v. Fast. 708. & quae nos diximus ad Myth. cap. 79. MUNCK. *Arcadiae* Leid. Jam ante alios ita legerat h. l. Meziriacus, quem ad fab. 79. citavi. Vide Pausaniam lib. III. cap. 18. pag. 254. cum Kuhnii nota. Supra pro *addunt* Voss. sec. *ajunt.*

6 LACEDAEMONII] Ita & Soter ac Micyll. Sed *Lacedaemones* Veneta & Paris. Quod non audeo valde improbare propter ea, quae ad Fulg. lib. 1. cap. 1. observata à me sunt. In uno ex codicibus suis *Lacedaemonae*, in nullo *Lacedaemonii* invenit Vlitius. MUNCK. Leid. *Lacedaemones.* Voss. prim. *Lacedaemona.*

7 CUM OBPUGN. SPARTAM LYNCEUS ET IDAS, IBI PER.] Castoris sepulcrum, cum templo superstructo ostenditur a Spartanis, teste Pausania lib. III. cap. 13. p. 238. qui addit, τεσσαρακοστῷ γὰρ ὕστερον ἔτει τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἴδαν καὶ Λυγκέα, θεοὺς τοὺς Τυνδάρεω παῖδας καὶ οὐ πρότερον νομισθῆναί φασι. Prope Therapnen est ναὸς Διοσκούρων, in Ephebeo, ubi puberes sacra faciunt τῷ Ἐνυαλίῳ (Baccho). cap. 20. pag. 260.

8 AIT HOMERUS] Iliad. Λ. 302. Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. MUNCK. Vide AElian. lib. XIII. V. H. cap. 38.

Ad CAP. XXIII.

9 INTER ASTRA COLLOCATUS] Morelli: *in astris locatus.* SCHEFF.

10 QUA DE RE] *Quâ re* Vlitt. 3. Vide infr. cap. 26. MUNCK. Hemst. *in astris locatus*, cui *ejus* abest. pro *arripuisset* d'Orv. c. *arripuisse.* *qua re* Hemst. duo Voss. & d'Orvill. Fabulam debet Apollodoro lib. II. pag. 111. ἐπεβοήθει δὲ καρκῖνος τῇ Ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. & Theoni ad Aratum pag. 19. μόνος ἐκ τῆς λίμνης πηδήσας ἔδακεν αὐτόν. *το eum* abest Voss. primo, qui & *constituisse* delet.

11 SUNT QUAEDAM, QUI ASINI] Sanctandr. *Sunt quidam.* Verum puto nostrum stellas in animo habuisse. SCHEFF. *Quidam* Veneta & Soter. Al. *sunt quaedam.* ut ad stellas referatur. Quod praeferam, cum nec aliter in suis invenerit Vlitius. MUNCK. Duo Vossiani *quaedam.*

12 IN TESTA CANCRI] Confer Schol. Arat. p. 113. ed. Lond. & Eratosth. cap. 11. Schol. German. *Sunt in hoc signo aliae stellae, quas Graeci ὄνους vocant. Jugulas* appellant Manilius & Firmicus. MUNCK. Theocritus Idyll. XXII. 21.

——— Ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
Φάτνη, σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.

Consule Theon. ad Aratum pag. 19, 97, 98, 110. Grotium ad Imagines pag. 42.

13 DUABUS STELLIS FIGURATI] Morell. *duabus*

rore objecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad [1] Jovis Dodonaei oraculum pervenire, unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum mentis perveniret: sed cum venisset ad quamdam paludem magnam; quam transire non posset, [2] de quibusdam duobus asellis obviis factis dicitur unum deprehendisse eorum, [3] & ita esse transvectus, ut omnino [4] aquam non tetigerit. Itaque cum venisset [5] ad templum Jovis Dodonaei, statim dicitur furore liberatus, [6] & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos conlocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi, quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea eum [7] cum Priapo de Natura contendisse, [8] & victum ab eo interfectum. Pro quo Liberum ejus misertum in sideribus adnumerasse. Et ut sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deae beneficio fuerat adfixus astris. Dicitur etiam alia historia de Asellis: ut ait Eratosthenes, Quo tempore Jupiter, bello gigantibus indicto, ad eos obpugnandos omnes deos convocavit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum [9] non longe

bus stellis omnino figurati, quod placet. Ita namque id *omnino* elegantissime usurpant & alii, pro *tantum*. Sueton. Aug. e. *Externa bella duo omnino per se gessit.* Cicero pro Cluen. *quinque omnino fuerunt, qui illum* &c. SCHEFF. Vlitt. 3. & Morellianus uterque, *duabus stellis omnino figurati.* Quod perplacet. Cic. pro Cluentio: *Quinque omnino fuerunt, qui illum absolverunt.* Ascon. in orat. pro Milone: *Absolutorias V omnino habuit.* Curt. Lib. x. cap. 8. *Sexdecim omnino pueris regiae cohortis comitatus.* lib. VII. cap. 1. *Omnino duos ipse habebam.* MUNCK. *Figurari* Voss. prim.

1 JOVIS DODONAEI TEMPLUM] Morell. *Jovis Dodonaei oraculum*, quod praefero, & *templum* suspicor à glossa esse, transsumpta ex sequentibus, ubi per variationem habetur. SCHEFF. Vlitt. 3. *Jovis Dodonaei oraculum.* Quod omnino probandum. Varro in Fragm. p. 275. ed. Popm. *Ex oraculo elimino me.* Curt. lib. IV. cap. 7. *Hic quoque Dei est oraculum.* Catullus carm. 7. *Oraclum Jovis inter aestuosi, Et Batti veteris sacrum sepulcrum.* Lactant. lib. III. Argum. Ovid. Met. fab. 1. *Oraculum ingreditur.* Narrat ex Philisco eandem fabulam Germanici Scholiastes: sed pro *Philisco* puto ei restituendum *Philistum*. Is enim Historicus fuit, laudatus Plutarcho in de Herodoto κακοηθείᾳ, aliisque. MUNCK. *Oraculum* duo Vossiani, & Hemst. Serv. ad II. AEn. 114.

Suspensi Eurypylum scitatum ORACULA Phoebi Mittimus.

Adnotat, *ORACULA. Ad templa, de quibus dantur oracula: alibi ORACULA, responsa sunt, ut, LAPSIS QUAESITUM ORACULA REBUS. & QUIN ADEAS VATEM PRECIBUSQUE ORACULA POSCAS.* Quamquam & in hoc Virgilii loco pro ipsis responsis capi possint. De *Philisto* Pausanias lib. 1. cap. 14. p. 34. Vossius lib. 1. de Historic. Graec. cap. 6. *Philiscus* erat AEginensis, praeceptor Alexandri M. V. Perizon. ad AElian. XIV. V. H. cap. 11.

2 DE QUIBUSDAM DUOBUS ASELLIS] Vel illud *de*, vel subsequens *eorum*, videtur delendum. SCHEFF.

3 ET ITA ESSE TRANSVECTUS] Unâ voculâ auctius Vlitt. unus, *Et ita eam.* MUNCK. Duo Voss. d'Orvill. & ut Schefferus ediderunt ac Micyllus *transvectum.* Nepos in Pausania cap. 5. Thucydidem imitatus dixit, *dicitur eo tempore matrem vixisse.* Vide quos in Addendis ad h. l. adduxi.

4 AQUAM NON TETIGERIT] Morellianus unus, *aqua non tetigerit.* SCHEFF.

5 AD TEMPLUM JOVIS] *Jupitris* Veneta, ut supr. cap. 13. & *Jupitre* cap. 14. MUNCK.

6 ASELLIS] Tò *&* non agnoscunt MSS. 3. ex Vlitt. MUNCK. Conjunctio abest Voss. sec. & Hemst. Tò *eos* ante *collocasse* abest Vossianis.

7 CUM PRIAPO DE NATURA CONTENDISSE] Ita & MSS. 3. Vlitt. Pessimè Veneta, Micyll. aliaeque,

longe ab hoſtibus abeſſent, dicuntur aſelli pertimuiſſe, & ita pro ſe quiſque magnum clamorem & inauditum gigantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe conjecerint, & ita ſint ſuperati. Hujus ſimilis eſt hiſtoria de [10] buccina Tritonis. Nam is quoque fertur, cum concham inventam excavaſſet, ſecum ad gigantes tuliſſe, & ibi ſonitum quemdam inauditum per concham miſiſſe. Hoſtes autem veritos, ne qua eſſet inmanis fera ab adverſariis adducta, cujus eſſet ille mugitus, fugae ſe mandaſſe, & ita victos in hoſtium poteſtatem perveniſſe.

XXIV. *Leo.*

Hic dicitur [11] à Jove conſtitutus, quod omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur: nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit haec certatio, & quod eum inermis interfecerit. [12] De hoc & Piſandrus & complures alii ſcripſerunt: cujus ſupra ſimulacrum [13] proximum eſt virgini. [14] Sunt aliae VII. ſtellae ad caudam Leonis

que, *cum Priapo deo naturae.* Schol. Germ. *Cum Priapo contendere coepit de membro naturali.* Ut φύσις Graecis, ita & Latinis *natura* idem interdum, quod naturalia ſive pudenda. Julius Obſeq. de Prodig. cap. 52. *Mulier duplici natura inventa.* Apulej. de ſe aſino, *Mihi jam nequeunti tenere Fotidem natura creſcebat.* Lib. VII. *Naturam iſti aſino demere.* MUNCK.

8 Et victum ab eo interfectum] Lactantius aſinum victorem facit lib. I. cap. 21. *Inter eum Priapumque ortum eſſe certamen de obſcoeni membri magnitudine, Priapum victum, & iratum interemiſſe victorem.* MUNCK. Pro *deae* Hemſt. *ejus.* pro *convocavit*, *convocaſſet.*

9 Non longe] *Non* abeſt Voſſ. primo & d'Orv. pro *abeſſent* Voſſ. pr. *eſſent.* Omnes codd. & Micylli ac Schefferi Edd. *converterent*, aut *converterint* pro *conjecerint.* quod cur mutarit Munckerus, cauſſam video nullam.

10 Buccina] Voſſ. pr. *bucino.* pro *in b. poteſtatem* d'Orv. c. *in b. poteſtate.*

Ad CAP. XXIV.

11 A Jove] *Ab Jove* MSS. codices cum heic, tum & cap. 26. Et ita etiam Virgil. Ecl. III. 60. Ovid. X. Met. 148. German. Phaenom. vers. I. Theo: Τὸν δὲ λέοντα οἱ μὲν φασιν ὅτι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐτιμήθη. οἱ δὲ, ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡρακλέους ἐστίν. MUNCK. *Ab Jove* Voſſ. ſec. & d'Orv. *amplius* abeſt Hemſt.

12 De eo Pisandrus] Sanctandr. *de hoc & Piſander.* Sed *Piſandrus* eſt & in Morell. mereturque praeferri. Vide Suidam in Πίσανδρος. SCHEFF. Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος eſt Eratoſth. cap. 12. Perperam ergo Schol. Germ. *Periandrus Rhodius.* Corrige *Piſandrus.* Narrat apud eundem Nigidius nutritum leonem iſtum in ſpelunca, quae *Mibdimon nomine fuerit, quam quidam Aphriſo dicunt.* Emendem, *Didymos nomine*, & mox, *quam quidam amphiſtomon.* Vide not. ad Myth. cap. 30. MUNCK. Omnes mei *Piſandrus.* Hic primus Herculis labores deſcripſit. Legendi de eo Pauſan. lib. II. cap. 37. pag. 199. & Theocritus Epigrammate XX. Eumdem deſcribit Meurſius lib. II. de Rhodo cap. II. Legitur ejus nomen etiam inter praeſtantiſſimos Epicos poetas in Procli Chreſtom. apud Photium pag. 981. Conſule Cl. P. Burm. Fr. Fil. ad H. Valeſii lib. IV. Emendat. cap. 14. pag. 117.

13 Proximum est virgini] Locus hic ex MSS. Vlitianis ita conſtituendus: *Cujus ſupra ſimulacrum proximè virginem ſunt aliae* VII. *ſtellae.* Mutat numerum Grotius in notis ad Imag. p. 43. & pro VII. vult reponi III. quod formam illis triquetram aſſignet Hyginus. Sed vetant nos quicquam mutare Schol. Germanici & Eratoſthenes, cujus verba ſunt: Ἐν τριγώνῳ κατὰ τὴν κέρκον ἀμαυροὶ ἑπτὰ &c. MUNCK. Duo Voſſ. *cujus ſupra ſimulacrum proximum Virginem.*

14 Sed aliae septem stellae] *Sunt aliae.*

 MI-

Leonis in triangulo conlocatae, quas [1] crines Berenices esse Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit: cum Ptolemaeus Berenicem Ptolemaei & [2] Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiam obpugnatum profectus esset, vovisse Berenicen, si victor Ptolemaeus redisset, se detonsuram crinem: [3] quo voto damnatum crinem [4] in Veneris Arsinoes Zephyritidis posuisse templo: eumque postero die non comparuisse: quod factum cum rex aegre ferret, Conon mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri conlocatum: & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse fingeret crinem. hanc Berenicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam fuisse. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemaeum Berenices patrem multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse: filiam autem saepe consuetam, insiliisse in equum, & reli-

MICYLL. Micyllus putat: *sunt aliae*, quod Sanctandreana transtulit in textum. Suspicor, *sunt & aliae*. SCHEFF.

1 CRINES BERONICES] Sanct. *Berenices*. & sic quidem vulgo scribitur. SCHEFF. Βερενίκης πλόκαμον vocat apud Hesychium Conon. Sanè *Beronices* exhibet heic etiam Veneta, ut & Βερενίκη Theo in Arat. p. 21. Sed Eratosth. cap. 12. καλοῦν) πλόκαμοι Βερενίκης Ἐυεργέτιδος. Priores ἠλακάτην vocasse annotavit Theo. MUNCK. *Crinem* duo Voss. *Berenices* d'Orv. iidemque.

2 ARSINOES.] Ex MSS. Vlitt. 2. *Aristonis*. tertius *Astonis*. Prius etiam Soter, Veneta, & Morelliana exhibent. *Aristotelis* corrigit Flavius. Perperam. Rectum esse *Arsinoes* discas ex Catull. Carm. 67. MUNCK. Licet omnes codices mei *Aristonis* exhibeant, legendum tamen *Arsinoes*. Duae fuerunt *Berenicae*, prima fuit Lagi & Antigones filia, quae Ptolemaeo Lagi sive Philippi Amyntae filio nupsit, *Soteri* dicto. De hac *Berenice* Schol. Theocriti Idyll. XVII. 34, & 61. & Pausan. lib. I. cap. 6. p. 17. Addo Ptolemaeum hunc *Sotera* dictum, quia idem Schol. ad vs. 41. Ptolemaeum Lagi male distinguit a Ptolemaeo *Sotere*, quamquam ad Idyll. XV. 107. Ptolemaeum Lagi *Soteris* titulo insignitum fuisse adfirmat, ut & ad Idyll. XVII. 16. Τὸν Σωτῆρά φησι Πτολεμαῖον τὸν Λαγοῦ, καθὸ ἐξεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Ubi vox ἐξεώθη mutetur in ἐθεώθη, & vs. 41. eodem, quo errorem commisit, ipse dixit Ζῶν γὰρ ἔτι ὁ Σωτὴρ ἐκοινοποίησεν τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. Hinc Ptolemaeus Lagi cum uxore Berenice post mortem ΘΕΩΝ ΣΩΤΗΡΩΝ nomine consecrati fuerunt. Vid. inl. Spanhem. Differt. V. de Praest. & Us. Numism. pag 380, 381. Sed de caussa, cur Ptolemaeus Lagi *Soter* dictus sit, dissentiunt. Consule Pausan. lib. I. cap. 8. pag. 21. & G. Cuperum in Harpocrate pag. 83. Secundus *Ptolemaeus Philadelphus*, Ptolemaei Lagi & Berenices filius, qui inde δεύτερος dicitur ab AEliano lib. IV. Var. Hist. cap. 15. duxit *Arsinoen* Lysimachi filiam. Vide Pausan. lib. I. c. 7. p. 18, 19. e qua procreavit Ptolemaeum (Euergeten) Lysimachum, & alteram Berenicen, de qua hic agitur, Ptolemaei Euergetae deinde uxorem. Consule Schol. Theocriti Idyll. XVII. 128. quae *Berenice* a marito *Berenice Euergetis* dicitur in Eratosthenis Catasterismis, ut recte censet Celeb. P. Wesseling. ad Simsonii Chronic. A. M. 3759. Haec subficiant Hygini inlustrandi caussa, ut quos secutus sit, pateat. Nam Berenice, Magaene an Ptolemaei filia revera fuerit, inquirendi non est hic locus. De Ptolemaeis videndus Strabo Tom. II. pag. 1145, 1146. & ibi interpr.

3 QUO VOTO DAMNATUM] Scribendum est, *damnatam*, non enim Ptolemaeus, sed Berenice votum illud fecerat. SCHEFF. Scrib. *damnatam* cum Sotere. Neque enim crinis, sed ipsa voto erat damnata. Vidit id quoque Cl. Schefferus. MUNCK.

4 IN VENERIS ARSINOES CONFITIDIS] Quidam *Zephyritidis* legunt. Ego malim *Chrysitidis*. Nam & Plinius templum Arsinoes *aureum vocatum* dicit lib. 37. cap. 8. De crine autem Beronices apud eumdem est lib. II. cap. 70. MICYLL. Micyllus ita notat ad hunc locum. *Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim, Chrysitidis. Nam & Plinius templum Arsinoes aureum vocatum dicit lib. XXXII. c. 8.* Sanctandreana habet

reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugam conjeciſſe, pro quo etiam Callimachus eam [5] magnanimam dixit. Eratoſthenes autem [6] dicit & virginibus Lesbiis dotem [7] quam cuique relictam à parente nemo ſolveret, juſſiſſe reddi: & [8] inter eas conſtituiſſe petitionem.

XXV. *Virgo.*

Hunc Heſiodus [9] Jovis & Themidis filiam dicit: Aratus autem Aſtraei & Aurorae filiam exiſtimari, quod eodem tempore fuerit cum aurea ſecula hominum, & eorum principem fuiſſe, [10] demonſtrat: quam propter diligentiam & aequitatem Juſtitiam adpellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque [11] navigio quemquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere [12] con-

bet *Veneris Arſinoes Zephyritidis.* Mihi neutrum eorum rectum videtur. Quid tamen ſit ſubſtituendum, nondum potui videre. pro Zephyritide tamen ſtant illa Catulli, ubi de coma Berenices.

Et Veneris caſto conlocat in gremio.
Ipſa ſuum Zephyritis eo famulumque legarat &c.

Adde quoque Turnebum lib. I. Adverſ. c. 7. ubi de Arſinoe Zephyritide. Itemque Modium ep. 117. Novant. Lect. quae ſi cui placent, non repugnabo. SCHEFF. Firmant eam lectionem MSS. 3. Vlitt. & Catullus carm. 67. Quibus adde, quae Turnebus habet Adverſ. lib. I. cap. 7. & Modius Novantiq. ep. 117. MUNCK. *Zophiritidis* d'Orv. cod. *Zephirethidis.* Hemſt. *Zephiritidis* 2. Voſſ. Mox pro *eumque* Voſſ. pr. & d'Orv. *eosque.* pro *comparuiſſe* Voſſ. ſec. *comparaſſe.* pro *Olympia* Voſſ. ſec. *Olympiam:* pro *inſiliiſſe* d'Orv. & Voſſ. ſec. *inſiluiſſe.* & ita Hemſt.

5 Magnanimam dixit] Catullus: *Cognoram à parvâ virgine magnanimam.* MUNCK.

6 Dicit virginibus Lesbiis] Sanctandr. *dicit & virginibus.* Non admitto. SCHEFF. Schol. German. *Videntur aliae obſcurae ſeptem juxta caudam ejus, quae vocantur crines Berenices, & ſunt earum virginum, quae Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara, quae in pectore eſt, appellatur Tyberone.* Suppleverat vir doctus in libro à Nob. Heinſio mihi commodato: *appellatur ſtella regia à Tuberone.* Venerat idem in mentem Grotio, quem vide in Notis ad Imagines Arat. pag. 43. MUNCK.

7 Quam cuique relictam] Haec non cohaerent cum ſequentibus. Quid enim eſt, *dotem, quam ſolveret?* Lego, *quum cuique relictam.* SCHEFF.

8 Inter eos constituisse petitionem] Sanctandr. *inter eas.* Non placet, nec mutandum quid videtur. Vide Indicem. SCHEFF.

Ad CAP. XXV.

9 Jovis et Thetidis] Imo *Themidis*, & mox, *Aſtraei*, pro *Aſcraei* legendum, ex Modii membranis. Ipſum vide ſupra dicto loco. SCHEFF. Ita & Veneta, Soter, & Vlitt. 3. Perperam vulgo editur *Thetidis.* Schol. German. *Hanc Heſiodus Jovis & Themidis filiam eſſe dicit nomine Juſtam.* Lege, *Juſtitiam.* Eratoſth. cap. 3. Εἴρηκε θυγατέρα Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖσθαι δὲ αὐτὴν Δίκην. Recte ergo mox Hyginus, *Juſtitiam appellatam.* Ex Capella apparet etiam virginem ipſam Themidem dictam nonnullis. Sic enim ille Lib. II. *Verum Themis, aut Aſtraea, aut Erigone dicebatur.* MUNCK. Pro *dicit* Hemſt. *dixit.* codd. Voſſ. & d'Orv. *Jovis & Themidis.* V. Serv. ad Ecl. IV. 6. Theo ad Aratum pag. 13. τῆς παρθένου. Ἡ αὐτὴ δέ ἐστι καὶ ΔΙΚΗ, ἥτις καὶ ζυγὰ ταλαντεύει. quam Virginem ab Heſiodo Jovis filiam vocari docet idem pag. 15. Heſiodi locus O. & D. 256. Ἡ δέ τε ΠΑΡΘΕΝΟΣ ἐστι Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα. ubi plura.

10 Demonstrat, propter] Mallem, *demonſtrat, ac propter.* SCHEFF.

11 Navigio] H. e. navigatione. Vide Gro-

[1] consuevisse. Sed post eorum obitum qui sint nati, eos minus officiosos, magis avaros coepisse fieri: quare minus Justitiam inter homines fuisse conversatam. [2] Denique caussam pervenisse usque eo, dum diceretur: [3] aeneum genus hominum natum. Itaque jam non potuisse pati amplius, & ad sidera evolasse. Sed hanc [4] alii Fortunam, alii Cererem dixerunt: & hoc magis non convenit inter eos, quod caput ejus nimium obscurum videtur. Nonnulli etiam Erigonen Icarii filiam dixerunt, de qua supra diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chrysothemi natam, & infantem Parthenon nomine adpellatam: eamque, quod parva interierit, ab Apolline inter sidera conlocatam.

XXVI. *Scorpius.*

Hic propter magnitudinem membrorum in duo signa dividitur, [5] quorum unius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de caussa statutum existimatur, quod Orion cum venaretur, & in eo [6] exercitatissimum se esse confideret, [7] dixisse etiam Dianae & Latonae, se omnia, quae ex terra exoriantur, interficere valere. Quare Terram permotam, Scorpionem misisse, qui eum interficere demonstratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, Scorpionem inter astra conlocasse, ut species ejus hominibus documento

nov. Observat. in Eccles. Script. cap. 25. Giphan. Observ. Ling. Lat. pag. 145. MUNCK.

1 CONSUEVISSE] *Consuevisse* Vlitt. 3. MUNCK. *Esse* post *usum* abest duobus Vossianis. qui & *consuesse* pro *consuevisse* exhibent, ut & Hemst. pro *conversatam* Voss. prim. *versatam* ut & Hemst.

2 DENIQUE EAM PERVENISSE] Quam? Virginem seu Justitiam? Quid autem? *Justitia pervenit, donec diceretur heu heu.* Lego igitur, *denique rem pervenisse usque eo.* Genus loquendi notissimum. Unus Codicum Morelli habet, *denique caussam.* Et fortasse scriptum compendiose fuit *cam*, id dein mutatum in *eam.* Sane *causam* pro re qualibet usurpant optimi scriptores; Item statu, conditione, saepe etiam morbo, qui sensus huic loco maxime accommodatus. V. Gronov. III. Observ. c. 14. SCHEFF.

3 HEU HEU GENUS HOMINUM NATUM] *Heu heu g. h. malum.* MICYLL. Micyllus legit, *genus hominum malum.* Vix assentior. Sensus is videtur. Heu, Heu, natum esse genus hominum. Sunt verba dolentis, & execrantis natos homines. Morellianus unus, *dum diceretur, aeneum genus hominum natum:* non incommode. Estque desumpta ex Cod. Modii, ut patet ex ipsius Novant. Lect. ep. 121. SCHEFF. Morell. alter & Mod. *aeneum genus hominum natum.* Quam lectionem adstruunt Vlitt. 3. Aratus Phaenom. pag. 19. ed. Lond. Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασιν, οἱ δ' ἐγένοντο Χαλκείη γενεὴ &c. MUNCK. Confirmant lectionem duo Voss. d'Orv. & Hemst. pro *eam perv.* iidem *caussam pervenisse*, quod in textum recepi. pro *etiam Erig.* Voss. prim. haud male *eam Erig.* ut & Hemst.

4 ALII FORTUNAM] Germ. Schol. *Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quod spicas teneat, alii Atargatin: quidam vero Fortunam, pro eo quod sine capite astris infertur.* Deprompta ista ex Eratosth. cap. 9. ubi malè Ἀταεγάντη pro Ἀταργάτις editum. MUNCK. Vid. Salmas. Ex. Plin. pag. 872, 873.

Ad CAP. XXVI.

5 QUORUM UNIUS EFFIGIEM] Non agnoscunt

τὸ

mento eſſet, ne quis eorum [8] de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quod Terrae ultro tribuiſſet. [9] Itaque eum conſtitutum, ut, cum [10] Scorpius oriatur, Orion occidat.

XXVII. *Sagittarius.*

Hunc complures Centaurum eſſe dixerunt: alii autem hac de cauſſa negaverunt, quod nemo Centaurus [11] ſagittis ſit uſus. Hic autem quaeritur, cur equinis cruribus ſit deformatus, & [12] caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli hunc eſſe [13] Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filium, ut ait [14] Soſitheus tragoediarum ſcriptor: eum domicilium in monte Helicone habuiſſe, & cum Muſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem adſecutum. nam & celerrimum in ſylvis, & acutiſſimum in Muſis factum eſſe. Pro quo ſtudio illius petiſſe Muſas ab Jove, ut in aliquo aſtrorum numero [15] deformaretur. [16] Itaque Jovem feciſſe, ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet ſignificare, crura ejus equina feciſſe, quod equo multum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adjunxiſſe, ut ex his & acumen [17] & celeritas eſſe videretur: Caudam ſatyricam in corpore fixiſſe, quod non minus hoc Muſae, quam Liber Satyris ſit delecta-

τὸ *unius* Vlitt. 3. Sed perperam. Quare libram dixerint chelas, diſces ex Theone in Arat. p. 15. ed. Lond. MUNCK. *Quarum effig.* Voſſ. pr. *quor. effig.* ſec.

6 Exercitatissimum se esse confid.] Duo Voſſ. & d'Orv. cod. delent *ſe.* & pro *exercitatiſſimum s. e. c.* Cod. d'Orvill. *exercitatiſſimus eſſe confideret.* Graeca conſtructio. Videndi Stolberg. ad Sophocl. Ajac. vs. 1394. J. Perizon. ad AElian. xiii. V. H. 20. & xiv. 18. & Lambin. ad Horat. i. Carm. O. 11, 43.

7 Dixisse etiam] Τὸ *etiam* non habet unus ex Vlitt. Praeterea malim *dixiſſet*, ut pendeat à τῷ *quod*, quod praeceſſit. MUNCK.

8 De aliqua re] Praepoſitionem ignorant Vlitt. 3. Vide ſupr. cap. 23. MUNCK. Delent praepoſitionem Hemſt. duo Voſſ. & cod. d'Orv. pro *a Jove* iidem *ab Jove.* pro *daret* Voſſ. ſec. *praeſtaret.* pro *petenti* Hemſt. *potenti.*

9 Itaque eum constitutum] Neſcio, an non ſcripſerit Hyginus, *ita itaque eum conſtitutum, ut* &c. SCHEFF. *Ita itaque eum* Clar. Schefferus. MUNCK.

10 Scorpius oriatur] *Exoriatur* Vlitt. 3. MUNCK. *Exoriatur* duo Voſſ. & d'Orv.

Ad CAP. XXVII.

11 Sagittis sit usus] Voſſ. ſec. *ſagittarius uſus.* forſan *ſagitta ſic uſus.*

12 Caudam habeat ut Satyri] *Velut ſagittarii* peſſimè Schol. German. Corrige ex Hygino & Eratoſth. cap. 28. MUNCK.

13 Crotum] *Crotonem* Schol. Germ. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 224. MUNCK.

14 Sositheus] *Soſtheus* Vlitt. 3. cum Venetâ. Perperam. Vid. Schol. German. & Eratoſthenem. MUNCK. *Soſtheus* Hemſt.

15 Deformaretur] *Deformaret* Vlitt. 3. MUNCK. Voſſ. prim. Hemſt. & d'Orv. *deformaret.*

16 Itaque Jovem fecisse, ut eum] Diſtingue ac emenda. *Itaque Jovem feciſſe. Et cum omnia.* SCHEFF. *Et cum* Cl. Schefferus. MUNCK. *Uno* abeſt Voſſiano pr. pro *multum* duo Voſſ. *multo.*

17 Et celeritas esse videretur] Scribo, *& ce-*

sectatus. Ante hujus pedes stellae sunt paucae in rotundo deformatae, quas [1] coronam ejus [2] ut ludentis abjectam, nonnulli dixerunt.

XXVIII. [3] *Capricornus.*

Hujus effigies similis est AEgipani: quem Jupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse voluit, ut Capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiam dicitur, [4] cum Jupiter Titanas obpugnaret, primus objecisse hostibus timorem, qui πανικὸς adpellatur, ut ait Eratosthenes: hac etiam de caussa ejus inferiorem partem [5] piscis esse formationem, quod muricibus, [6] id est maritimis conchyliis [7] hostes sit jaculatus pro lapidum [8] jactatione. AEgyptii autem sacerdotes & nonnulli poetae dicunt, cum complures [9] dii in AEgyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & ma-

& celeritas ejus videretur. ingenii nimirum, cujus virtutes adumbrare debebat. SCHEFF. *Ejus* idem. Optimè παρ' ἐμοίγε κεῖται. MUNCK. Pro *& celeritas esse* Voss. pr. *celeritas ejus*. Paullo ante pro *sagittas* Voss. pr. *sagittis. pro ingenio* delent duo Voss. Pro *hoc Musae* Hemsterhusii cod. *hoc Croto Musae.* quae lectio placet Celeb. Wesselingo lib. II. Obs. cap. 23. pro *Liber Sat.* Voss. sec. *Liber & Sat.* pro *in rotundo* Hemst. *& in rotundo.*

1 Coronam ejus] Haec corona austrina est, de qua videndus Scalig. ad Manil. p. 411. & Theo in Aratum p. 51. ed. Lond. Geminus pag. 48. Νότιος στέφανος ὑπό τινων οὐρανίσκος προσαγορεύεται. Plura dabit nomina Theo. MUNCK. *Quam coronam* Voss. sec. & d'Orv. de corona hac Grotius ad Imagin. pag. 59.

2 Ut ludentis] Ὡσεὶ κωμάζοντος, ut rectè interpretatur Scaliger. MUNCK.

Ad CAP. XXVIII.

3 Capricornus] *Pan* dicitur ab Eratosth. cap. 27. Schol. Arati p. 39. Ὁ δὲ Αἰγόκερως ὅμοιός ἐστι τῇ αἰγί. Κατηστερίσθη δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός. εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη, διωκόμενος μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν &c. MUNCK.

4 Cum Jupiter Titanas] *Quod cum.* Soter & Veneta. MUNCK. Unde *timor* sive terror *Panicus* nomen habeat, aliam originem tradit Plutarchus de Iside & Osiride. pag. 356. Tom. II. Sed de terrore *Panico* Schol. Eurip. in Medea vs. 1172. Casaub. Lect. Theocrit. cap. VII. & G. Cuperus lib. III. Observat. cap. 12. pag. 310. consulendi.

5 Piscis esse formationem] *Formatione* Morelliani codices. MUNCK.

6 Id est maritimis conchyliis] Glossatoris haec sunt, non Hygini, nec agnoscunt codices Morelliani. In iisdem pro *formationem* legitur *formatione* id est, forma, specie, quod probo. Item pro *jactatione jactione*, quod itidem censeo esse rectum, & conveniens nostro. Ut sit *jactus* & *jactio*, sicut *actus* & *actio*, *tactus* & *tactio*, & similia. SCHEFF. Haec nec Morelliani, nec 3. ex Vlitianis agnoscunt. Deleantur ergo, ut glossemata. MUNCK. Nec etiam mei agnoscunt.

7 Hostes sit jaculatus] Aliam causam afferunt Theo & Eratosthenes locis modo laudatis. MUNCK.

8 Jactatione] *Jactione* cum Morellianis 3. Vlitiani. MUNCK.

9 Dii in AEgyptum] Morelliani, *de AEgypto*, non placet. SCHEFF. Duo Voss. *de AEgipto.* pro *venisse* iidem *pervenisse.* Sed *in AEgyptum* ne mutes. Apollodor. lib. I. pag. 21. θεοὶ δ' —— εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. pro *cum compl.* Hemst. *compl.*

10 Deorum inimicum] Morelliani, *deorum hostem*, ex glossa. SCHEFF. *Hostem* iidem codices cum Morellianis. MUNCK. Ita & duo Voss. & Hemst.

11 Quo timore permotos] Videri possit, *quos timore permotos*. Verum nil mutandum. *Quo* est *ex quo*, ex qua caussa, ut supra c. 21. & in fabulis saepissime. SCHEFF.

12 Threicia avis] *Threcia* Vlitt. 3. MUNCK.

13 Dianam cato simulatam] Sanctandrea-

na,

& maxime [10] deorum inimicum: [11] quo timore permotos in alias figuras se convertisse, Mercurium factum esse Ibin, Apollinem autem, quae [12] Threicia avis vocatur; [13] Dianam aeluro simulatam. Quibus de caussis AEgyptios ea genera violari non sinere demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se dejecisse, & posteriorem partem corporis, effigiem piscis, [14] alteram autem hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cujus cogitatum Jovem admiratum, effigiem ejus inter sidera fixisse.

XXIX. *Aquarius.*

Hunc complures Ganymedem esse dixerunt: quem Jupiter, propter pulchritudinem corporis ereptum parentibus, deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur [15] ut aquam aliquo infundens. Hegesia-

na, *Dianam merulam simulatam.* Sed hoc nimium recedit. Neque caussa videtur. Cattus enim sive felis inter Deos AEgyptiorum. Et nominatim in urbe Bubasti sepulchra ejus, ubi Diana colebatur, quod Pignorius in mensa Isiaca notavit, & iccirco Juvenalem minus vere scripsit dixisse. *Oppida tota canem venerantur, nemo Dianam.* Credo autem ibi potissimum sepulchra ejus, quod esset Dianae animal acceptum. Verum video, quid possit objici; catum, sive cattum potius (ita enim est scribendum) apud Latinos non esse in usu, numerarique inter barbara. Observo tamen, reperiri apud glossatorem veterem Benedicti, titulo de Bestiis. Ibi enim legitur, *Cattus*, αἴλουρος. Similiter in lexico Graeco-Latino: Αἴλουρος, *felax*, *haec catta.* Et fortasse fuit plebi tantum receptum, a cujus vocabulis non abhorret noster. Scribo igitur, *Dianam cattae simulatam*, donec codices fide digni aliud demonstrent. Quanquam pro *catto* scribi forte debeat *aeluro*, ut est suspicatus Flavius Syllog. IV. Conj. c. 72. quia scriptum reperit in vetusto libro Lazari cujusdam *aelaro.* Neque mihi dubium, quin ex *aelaro* adjectione litterae ex voce praecedenti factum primo sit *melaro*, deinde *meralo*, postremo *merula*, quod Sanctandreana servavit. SCHEFF. *Merulam* unus ex Vlitt. Sed caeteri *beluro* vel *merulo.* Legendum omnino *aeluro*, hoc est, feli sive cato, ut suspicatus est pridem Flavius Syllog. IV. quod *aelaro* in codice quodam invenisset. Non sinit nos de emendatione illâ dubitare Antoninus cap. 28. ubi de Typhone agit: Ἀπόλλων μὲν ἐγένετο ἱέραξ, Ἑρμῆς δὲ Ἶβις, Ἄρης δὲ λεπιδωτὸς ἰχθὺς, Ἄρτεμις δὲ αἴλουρος. Veneta exhibet *claro.* Unde vulgatum *cato* videtur ortum. Ovid. V. Met. 330. *Fele soror Phoebi, niveâ Saturnia vacca, Pisce Venus latuit.* MUNCK. *Heluro* Voss. pr. *eluro* sec. *elaro* cod. d'Orv. pro *deorum* Voss. pr. & Hemst. *eorum.* Dein ita in Voss. sec. *E. t. Pan dicitur in flumine se d.* Idem Codex exhibet cap. 30. *in flumine se projecisse.*

14 Alteram autem hirci] Vide not. ad Lactant. Argum. Lib. V. Met. fab. 5. Germanici Schol. *Habet posteriorem partem piscis, priorem capricorni.* Addit idem, *item matrem ejus capram, quod dicolon invenisset in mari, ideo piscis caudâ notatam.* Pro *dicolon* rescripserim *cochlon.* Eratosthenes cap. 27. Οὗτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον. MUNCK. Ptolem. Hephaestion lib. VII. apud Photium pag. 494. ΠΑ͂ΝΑ δέ φησιν ἸΧΘΥ͂Ν εἶναι θαλάσσιον κητώδη, ὅμοιον τῷ ΠΑΝΙ κατὰ τὴν ὌΨΙΝ. Ex hac certe fabula, Pan ἁλίπλαγκτος vocatur a Sophocle in Ajace vs. 704. ubi Schol. Vet. anxie in hujus tituli caussam inquirit, & inter alia, ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν, hoc nomine invocari Panem putat. ἄκτιος sive *litoralis* vocatur a Theocrito Idyll. V. 14. ubi Schol. Vet. a Pindaro, piscatorum curam agere Panem, dici docet.

Ad CAP. XXIX.

15 Ut aquam aliquo infundens] Quo? nam illud *aliquo* non declarat. Vix autem verosimile, sic indeterminate nostrum posuisse. Mallem, *ut aquam caliculo infundens.* Nota fabula, qua pincernam Jovis factum Ganymedem ferunt. SCHEFF. *Caliculo* conjicit Cl. Scheffe-

rus.

gesianax autem Deucaliona dicit esse, quod, eo regnante, tanta vis aquae se de coelo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. [1] Eubulus autem Cecropem demonstrat esse, antiquitatem generis commemorans, & ostendens, antequam vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum usos esse, & ante Cecropem regnasse, quam vinum sit inventum.

XXX. *Pisces.*

[2] Diogenetes Erythracus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem venisse, & eodem loco repente Typhona giganta, de quo supra diximus, adparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se projecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, [3] qui his locis sunt proximi, destitisse pisces esitare, quod vereantur eos capere; ne simili caussa aut deorum praesidia inpugnare videantur, aut eos ipsos captare. Eratosthenes autem ex eo pisce [4] natos homines dicit: de quo post dicemus.

XXXI.

rus. Quod non malè arridet. Eratosth. cap. 26. Ἔχων γδ ἔςηκεν οἰνοχόλω. MUNCK. Τὸ *ereptum* abest Voss. pr. Voss. sec. *aquilo.* pro *Deucaliona* Hemst. *Deucalion.*

1 Eubulus] *Eubolus* Soter & Veneta. Sed perperam. MUNCK.

Ad CAP. XXX.

2 Diogenes Brithracus] In Sanctand. est *Diogenites Erythracus.* At Vossius in de Histor. Lat. legit *Diogenetes Erythraeus*, ubi tamen mallet *Diogennetus*, vel *Diogenes.* SCHEFF. *Diogenetes Erythracus* Soter. Veneta, *Diogenites Eritbrachus.* Unde corruptius vulgarunt nonnulli *Diogenites Brithacus.* Vossius. legit *Diogenetes Erythraeus* Lib. III. Histor. Graec. Sed mallet *Diogennetus*, vel *Diogenes Erythraeus*, ut repraesentat Anonymi codex. MUNCK. Hemst. *Diogenetes Erythracus. Diognetes* duo Voss. *Diognetus* d'Orv. Varii fuere *Diogneti.* praeter alios fuit Diognetus Cretensis pugil, de quo Ptol. Hephaestion. lib. V. apud Photium pag. 486. Deinde *Diognetus* Erythraeorum dux, de quo Plutarch. de Virtut. Mulier. Tom. II. pag. 254. qui Diognetus Erythraeus mihi persuadet, ut nomen hoc Erythraeis familiare, & in codd. exaratum hic reponam, τὸ *loco* abest 2. Vossianis. pro *his locis s. p.* omnes codd. *in his locis s. p.* ut ediderant Schefferus ac Micyllus.

3 Qui in his locis sunt proximi] Delet Sanctand. illud *in*, sed sine caussa, quod pridem Sanctius demonstravit. SCHEFF.

4 Natos homines dicit] Imo *natos hos*: Venerem, & Cupidinem, ut vult Salmasius ad Solin. p. 282. Et sic Modius, nisi quo scribat *pisces hos natos*, expliceturque de piscibus syderibus. Quod praefero, propter ea, quae sequuntur apud nostrum. Convenit enim eis c. 41. At de Venere & Cupidine nil legas. SCHEFF. Optimè Vlitt. 3. *Natos hos dicit.* Nati hi duo pisces ex pisce illo magno, qui Notius appellatur, de quo cap. 41. Verba Eratosthenis sunt cap. 41. Τέτε κỳ τὲς β ἐκγόνες εἶναι. Plura dicemus infr. ad cap. 41. MUNCK. Pro *post* Voss. sec. & cod. d'Orv. *posterius.* abest *ex* Hemst. Cur vero Syri piscibus abstineant, variae feruntur esse caussae, de quibus egi ad fab. 197. Cum hoc Nostri capite confer Ovid. II. Fast. vs. 458. & seqq.

Ad CAP. XXXI.

5 Cetus] *Coetos* Voss. prim. *Cete* sec. forsan *Cetos.* Hyginus amat Graeca: deinde in Vossianis hic legitur: *hoc dicitur ut a Neptuno sit missum.*

6 De

XXXI. [5] *Cetus.*

De hoc dicitur, quod à Neptuno ſit miſſus, ut Andromedam interficeret, [6] de qua ante diximus; [7] ſed à Perſeo [8] ſit interfectus, propter inmanitatem corporis, [9] & per illius virtutem inter ſidera conlocatus.

XXXII. *Eridanus.*

[10] Hunc alii Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem, [11] aequiſſimum eſſe demonſtrant: praeterea quod infra eum quaedam ſtella ſit, clarius caeteris lucens, nomine [12] Canopos adpellata: Canopos autem inſula flumine abluitur Nilo.

XXXIII.

6 DE QUA ANTE] *Quam ante* Veneta. MUNCK. Cod. d'Orv. *quam*. Hemſt. *quod*.

7 SED A PERSEO] *Sed quod à Perſeo* Vlitt. 3. MUNCK. Ita & cod. d'Orv. *quod* abſque *ſed* Voſſiano ſec. & pro *interfectus* & *collocatus* uterque Voſſ. *interfectum* & *collocatum*.

8 SIT INTERFECTUS, PROPTER] Si quid mutandum, mallem tranſpoſita legere, *interfectus, ſit propter*. SCHEFF.

9 ET PER ILLIUS VIRTUTEM] Τὸ *per* non agnoſcunt MSS. Vlitiani. Veneta, & *illius virtute*. Quod probandum utique. MUNCK. Exſulat & ab Hemſt.

Ad CAP. XXXII.

10 HUNC &c.] Voſſ. pr. *Alii Nilum volunt propter*.

11 AEQUISSIMUM ESSE] Eratoſth. cap. 37. Ἕτεροι δὲ φασιν δικαιότατον αὐτὸν εἶναι Νεῖλον. MUNCK.

12 CANOPOS] Eratoſthenes: Ὑπόκειται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος, ὃς ἐγγίζει πηδαλίῳ Ἀργοῦς. Schol. German. *Subjacet ei ſtella, quae vocatur Canopus, ſive Ptolemaeon ſplendens, tangitque temonem navis*. Pro *Ptolemaeon* lege *Ptolemaeos* vel *Ptolemaeus*. Capella Lib. VIII. *Et ſtellam, quam quidam Canopum, quidam Ptolemaeum appellant, quae ſuperioribus inconſpicua in confinio Alexandriae incipit apparere, ut partem fluminis Eridani aeſtimabo*. Vitruvius lib. IX. cap. 7. *Stella Canopi, quae his regionibus eſt ignota*. Proclus in Sphaerâ de Canobo ſub finem: Οὗτος μὲν ἐν Ῥόδῳ μόλις θεωρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρᾶται. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἀφανής. Immo ἐκφανής. Sed iſta videntur aſſuta Proclo à malâ manu. MUNCK. Pro *alluitur*. Voſſ. ſec. *abluitur*. Euſtath. ad Dionyſ. Perieg. vs. 11. poſtquam multa de Canobo Amyclaeo & urbe adnotavit, haec addidit de ſtella ἐκ δὲ τοῦ Κανώβου ἐκείνου τοῦ κυβερνήτου καὶ ἈΣΤΗ'Ρ, ἐκεῖ που φαινόμενος, ΚΑ'ΝΩΒΟΣ ἐπωνόμασται, ἀφανὴς μὲν τοῖς ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ κλίματι, ἀπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι, ὃς ἐν τῷ μεσουρανεῖν, τρίτον λέγεται ζωδίου μέρος ἀπέχειν. Plutarch. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 359. (Αἰγύπτιοι) τὸν δὲ καὶ στρατηγὸν ὀνομάζουσιν Ὄσιριν, καὶ κυβερνήτην Κάνωβον, οὗ φασιν ἐπώνυμον γεγονέναι τὸν ἀστέρα. Adde de hoc ſidere Grotium ad Imagines pag. 66. De inſula Canobo haec Herodotus lib. II. cap. 15. μέχρι Κερκασώρου πόλιος, καθ' ἣν σχίζεται Νεῖλος, ἔς τε Πηλούσιον ῥέων, καὶ ἐς ΚΑ'ΝΩΒΟΝ. Vid. & cap. 17. cap. 113. Αἰγύπτου ἐς τὸ νῦν ΚΑΝΩΒΙΚΟ'Ν καλεόμενον στόμα τοῦ Νείλου. Plura ſi de Canobo ſcire deſideras, adi Cl. Arnaldi Obſ. ad AEſchyl. cap. XXXII.

XXXIII. *Lepus.*

[1] Hic dicitur Orionis Canem fugere venantis. Nam cum, ut oportebat, eum venatorem finxissent, voluerunt etiam hoc significare aliqua de caussa; itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt: quem nonnulli [2] à Mercurio constitutum dixerunt, eique datum esse praeter caetera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui autem ab hac caussa dissentiunt, negant, tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & ante in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem venari. [3] Callimachum quoque adcusari, quod, cum Dianae scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos venari dixisset. Itaque Oriona cum Tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriae [4] prodiderunt: Apud antiquos [5] in insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum civitate adolescentium quemdam, studio generis inductum, ab exteris finibus leporem foeminam praegnantem adtulisse, & [6] ad ejus partum diligentissime ministrasse. Itaque cum peperisset, [7] compluribus

Ad CAP. XXXIII.

1 Hic dicitur] Eadem verba habes apud Schol. Germanici in Dasypode. MUNCK. *Ut oportebat* exsulant ab Hemst.

2 A Mercurio c.] Theo ad Aratum pag. 40. *κατηστερίσθαι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὙΦ' ἙΡΜΟΥ͂ διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν πολυγονίαν. μόνῳ γὰρ τούτῳ ἐδόθη κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίκτει, τὰ δὲ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ.* De leporis hac foecunditate vide, quos laudat Gysb. Cuperus in Harpocrate pag. 63. pro *in ventre* Hemst. *in ventrem.*

3 Callimachum quoque accusari] Pessimè in Scholiaste Germanici: *Callimachusque accusat eum, quod* &c. Suspicor scribendum in Hygino *accusant*, & apud Scholiasten illum, *Callimachumque*, vel *Callimachum quoque accusant*, *quod* &c. Tangitur versus secundus Hymni in Dianam: *Τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται*. Perperam vertit Frischlinus: *Cui tela & retia curae sunt.* MUNCK. Inmerito accusatur Callimachus; lepores enim Dianae fuere sacri, ejusque ministri. Pausan. lib. III. cap. 22. pag. 268. dicit ab incolis urbis Boiarum Dianam esse vocatam *Σώτειραν*, quia monstraverat hujus urbis condendae locum per leporem. Plura dabit Spanhemius.

4 Prodiderunt] Voss. sec. *tradiderunt.*

5 In insula Lero] Plinius in Ithaca nullos lepores vivere scribit. MICYLL. Notat hic Micyllus, Plinium in Ithaca lepores nullos vivere scripsisse. Unde videtur pro *Lero* putasse *Ithacam substituendam.* Sanctandreana servat, & scribit, *in insula Lero*, id quod vulgo quidem usitatum. At apud nostrum non ignotae istiusmodi ellipses, de quibus egimus in indice. SCHEFF. Ita & Veneta. *In insula Hiero* Scholiastae Germanici editiones antiquiores. Sed perperam, ut puto. Leri insulae meminere praeter alios AElian. Histor. Anim. lib. IV. cap. 12. & Strabo lib. XIV. Verum nihil illi de leporibus. De Carpatho tantum non idem, quod heic de Lero Hyginus, narrat Eustath. ad Dionys. p. 71. MUNCK. De *Lero insula* etiam Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 530. *in insula Lero* Voss. pr. & d'Orv. sed Voss. sec. & Hemst. *in insulam Lero.* *τὸ ex* abest Voss. primo.

6 Ad ejus partum diligentissime ministrasse] An scribendum, *diligentissime ei ministrasse.* SCHEFF. *Τὸ diligentissimè* non agnoscunt 2. Vlitt. Invenit tamen in Hygino olim Schol. German. *Et ad ejus partum diligentissimè, quae opus essent, administravit.* MUNCK. *Τὸ diligentissime* abest Voss. primo, ceteri agnoscunt.

7 Compluribus civitatis &c.] *Id compluribus* Schefferus. MUNCK.

8 Studium incidisse] Videtur deesse *id.* Scrib. *peperisset, id compluribus* &c. SCHEFF.

9 Cum ab hominibus nihil] Morellianus unus, *cum a Dominis.* SCHEFF. *A dominis* unus Vlitt.

bus ejus civitatis [8] ſtudium incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos, omnes lepores alere coepiſſe. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota inſula ab his obcupata diceretur: quibus [9] cum ab hominibus nihil daretur, in ſemina eorum inpetu facto omnia comederunt. Quo facto incolae calamitate adfecti, cum fame forent obpreſſi, communi conſilio totius civitatis vix denique eos ex inſula abegiſſe dicuntur. [10] Itaque poſtea leporis figuram in aſtris conſtituiſſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris, quam laetitiae capere poſterius cogerentur.

XXXIV. [11] *Orion.*

Hunc Heſiodus Neptuni filium dicit, [12] ex Euryale Minois filia natum. Conceſſum autem ei, ut ſupra fluctus [13] curreret, ut in terra: quemadmodum Iphiclo [14] datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. [15] Ariſtomachus autem dicit, [16] quemdam Hyriea

Vlitt. & alter Morellianus. MUNCK. *A dominum* Voſſ. ſec. qui *cum* praefigit *τῷ incolae.*

10 Itaque postea leporis] *Itaque pro eo leporis* Vlitt. unus. Sed alterum adſtruit Schol. German. *Itaque poſtea leporis figuram aſtris contulerunt.* Lege, *in aſtris conſtituerunt* ex Hygino. MUNCK. Pro *itaque* d'Orv. *ita.*

Ad CAP. XXXIV.

11 Orion] Hic & *Jugula* dictus eſt Latinis. Iſidor. Orig. lib. III. cap. 20. *Hunc Latini Jugulam vocant, quod ſit armatus, ut gladius, & ſtellarum luce terribilis atque clariſſimus.* Corruptus ergo idem Iſidor. de Naturâ rerum cap. 26. *Hic autem Orion gladius dictus eſt. Unde etiam eum Latini jugulum vocant, ſidus, ut videtur, armatum, & terrarum luce terribile.* Corrige, *Jugulam.* Corruptus etiam in hac voce Schol. German. pag. 84. ed. Sanct. *A ſiniſtris Orionis, qui & Incola.* Et pag. 124. *Orion, qui & Incola vocatur.* Emenda utrobique *Jugula.* MUNCK.

12 Ex Euryale] Ita & Eratoſthenes cap. 32. & Schol. Germanici. Perperam ergo Schol. Arati pag. 43. Βρύλλης τῆς Μίνωος. Perperam etiam Schol. Nicandri p. 3. ed. Soterianae, Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν ἐξ Ὑέλης τῆς Μίνωος θυγατρὸς εἶναι. MUNCK. Eadem jam obſervavit P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 22. Pherecydes etiam eum Neptuni & Euryales filium facit apud Apollodorum lib. I. pag. m. 15. qui & eum e terra natum credi docet. Τριπάτωρ dictus eſt Orion a Nonno, quia trium Deorum filius fingebatur eſſe. Conſule Edw. Simſonii Chronic. A. M. 2598. & Serv. ad I. AEn. 535. Hic Orion dicitur ab AEgyptiis anima eſſe Ori in ſidera relata, ac fulgens. Vid. Plut. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 357.

13 Curreret, ut in terra] Recte ſic Sanctandr. Maluerat Modius: *ut ſupra fluctus curreret, quemadmodum in terra Iphiclo datum dicitur.* Sed alterum rectius videtur. SCHEFF.

14 Datum] Abeſt Hemſt.

15 Aristonicus] *Ariſtomachus.* MICYLL. Micyllus habet, *Ariſtomachus*, quod receperunt in textum editionis Sanctandr. Notat Voſſius, Ariſtomachi vocabulum reperiri etiam in Aldina & Morelli editione. Quia tamen idem Ariſtonicum Tarentium oſtendit laudari Photio & Ptolomaeo, & ex hoc affert fabulam de Hydra, quacum Hercules certavit, ſtatuo, nil eſſe mutandum. SCHEFF. *Ariſtomachum* eum ſcriptorem appellat quoque Germanici Interpres: ſtabiliuntque eam lectionem 3. ex codicibus Vlitianis. Malè ergo *Ariſtonicus* alii. MUNCK. *Ariſtonicus* legendum. conſule P. Leopardi lib. XIII. Emendat. cap. 22. qui egregie de hoc Hygini capite toto meritus eſt.

16 Quendam Hyriea] Ita non dubitavi reponere pro *Erythrea*, quod Veneta, Soterianâ, Morell. & Schol. German. exhibent. MSS. Vlitt.

riea fuiſſe Thebis, [1] Pindarus autem in inſula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab his, ut ſibi aliquid liberorum naſceretur. Itaque quo facilius petitum inpetraret, bovem inmolaſſe, & his pro epulis adpoſuiſſe: quod cum feciſſet, popoſciſſe Jovem & Mercurium, quod corium de bove [2] fuiſſet detractum, & quod fecerant urinae in corium infudiſſe, & id ſub terra poni juſſiſſe: ex quo poſtea natum puerum, quem Hyrieus [3] è facto Uriona nomine adpellaret: ſed vetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium veniſſe, & OEnopionis filiam [4] Meropen per vinum cupiditate incenſus compreſſiſſe: pro quo facto ab OEnopione excaecatus, & de inſula ejectus, exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quemdam ducem [5] Cedaliona nomine adcepiſſe: quem collo ferens ad Solem veniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium revertiſſe: OEnopiona autem à civibus ſub terra cuſtoditum eſſe. Quem poſtquam ſe invenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perveniſſe, [6] & ibi venari coepiſſe cum Diana, & ei polliceri [7] quae ſupra diximus, & ita ad ſidera perveniſſe. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum OEnopione prope nimia conjunctum amicitia vixiſſe: & quod ei voluerit ſuum ſtudium in venando probare, Dianae quoque pollicitum, quae ſupra dixi-

Vlitt. *Chatrea* vel *Caterea* habebant. Quod propius accedit ad veram ſcripturam, ut & *Hyrea* Mycilli. Vide not. ad Hygin. Mythol. cap. 195. & Strabon. Lib. IX. MUNCK. Voſſ. prim. & Hemſt. *Catrea*; tert. *Catherea*. d'Orv. *Crathea*. Sed *Hyrea* ſive *Hyriea* legendum hic eſſe jam vidit P. Leopardus lib. XIII. Emendat. cap. 22. Hyginus dicit *quemdam Hyriea*, a Schol. vero Homeri Iliad. Σ. vs. 486. dicitur ʽΥΡΙΕΥ͂Σ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων. qui plura de hac fabula refert: ut & a Palaephato de Incredibilib. cap. 5. Hujus regnum fuit Hyria, & Orionis patria Straboni lib. IX. pag. 620. & unde apud Plutarch. περὶ φυγῆς. p. 602. D. legendum pro τῆς Θυρίας, quod Orionis habitaculum vocat, τῆς Ὑρίας.

1 PINDARUS] In Dithyrambis, ut eſt apud Strabonem. MUNCK.

2 FUISSET DETRACTUM] *Foret* MSS. 3. MUNCK. *Foret* Voſſ. prim. & tert. pro *ſubponi* Voſſ. tert. *ſubponi terrae* recte.* Hemſt. *poni ſub terram*. Mox pro *deſperaret* Voſſ. tert. *deſperaverit*.

3 E FACTO URIONA &c.] Quod ſic genitus eſſet. Ovid. v. Faſt. 535. *Hunc Hyrieus, quia ſic genitus vocat Uriona; Perdidit antiquum littera prima ſonum.* MUNCK. Pro *vetuſtate* Voſſ. prim. & tert. *venuſtate*. pro *incenſus* Voſſ. tert. *infenſus*.

4 MEROPEN] Ita & omnium antiquiſſima Veneta, & Schol. German. Malè ergo Μέροπην eam vocat Theo ad Aratum, Αἰρὼ Parthenius, Ἀερόπην Nicandri Interpres. MUNCK. Conſule Apollodor. lib. I. p. 15. & P. Leopard. l. l. De *OEnopione* dixi ad fab. 129.

5 CEDALIONEM] Voſſ. prim. *Cedaliona*. *Celedoniam* Voſſ. tert. *Cydaliona* vocat Theo ad Aratum pag. m. 38. *Endaliona* vocat Eratoſthenes cap. 32. Non poſſum non addere, quae codici MSS. Scholiaſtae Caeſaris Germanici, quem Cl. Oudendorpius ipſe cum edit. contulit, literatus orbis debet, *ipſe cum Lemnum veniſſet Vulcani auxilio uſus eſt, qui dedit ei caballum, qui eum ferret. Qui cum ad ortum ſolis veniſſet.* In genere eum παῖδα vocat Apollodorus lib. I. pag. 15.

6 ET IBI VEN. &c.] Uſque ad *nonnulli* deſunt Voſſ. primo. *τὸ cum* ante *voluerit* abeſt Hemſt.

7 QUAE SUPRA DIXIMUS] Cap. 26. ubi de ſcorpio erat ſermo. SCHEFF. Cap. 26. *Se omnia, quae è terrâ oriuntur, interficere valere.* Schol. German. *Cum in Celinio venaretur, Dianam*

diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianae vim voluerit adferre, ab ea ſagittis eſſe confixum, & ad ſidera propter venandi conſimile ſtudium [8] deformatum. [9] Iſter autem dicit, Oriona à Diana eſſe dilectum, & pene factum, ut ei nupſiſſe exiſtimaretur. Quod cum Apollo [10] aegre ferret, & ſaepe [11] eam objurgans nihil egiſſet, natantis Orionis longe caput ſolum videri conſpicatus, contendit cum Diana, eam non poſſe ſagittam mittere ad id, quod nigrum in mari videretur. Quae cum ſe vellet in eo ſtudio maxime artificem dici, ſagitta miſſa caput Orionis trajecit. Itaque eum cum fluctus interfectum ad litus ejeciſſet, & ſe eum Diana percuſſiſſe plurimum doleret, multis ejus obitum proſecuta lacrimis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quae poſt mortem ejus Diana fecerit, [12] in ejus hiſtoriis dicemus.

XXXV. *Canis.*

Hic dicitur ab Jove cuſtos Europae adpoſitus eſſe, & ad Minoa perveniſſe: quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio Canem [13] munere adcepiſſe, quod illa ſtudioſa fuerit venationis: & quod Cani fuerat datum, ne ulla fera praeterire eum

nam irridens, contemnebat ejus opera, quae in monte conſtituebat. Itaque Dianam miſiſſe ſcorpionem dicitur, qui Orionem vitâ privaret. Idem in Scorpio: *Nigidius autem dicit, Scorpionem ad perniciem Orionis in inſulâ Chio in Chelippio ortum, voluntate atque ope Dianae. Nam cum in monte Celſionio venaretur, irridens Dianam* &c. Pro *Celinio*, *Chilippio*, *Celſionio* videtur reponendum *Colone* ex Eratoſth. cap. 7. Τῦτόν φασιν ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι τῆς Κολώνης τῆς Χίυ νήσυ. MUNCK.

8 Deformatum] Abeſt Voſſ. primo. *Deformarunt* Voſſ. tert.

9 Ister autem dicit] *Hiſtrius* Ven. & MSS. 3. ex Vlitianis. Scribe *Iſtrus* tum heic, tum cap. 35. Uſus eſt terminatione Graecâ, ut in *Periandrus*, *Maeandrus*, *Euandrus*, aliiſque. MUNCK. *Hiſtrius* Voſſ. prim. tert. Hemſt. & d'Orv. Micyll. cap. ſequ. *Iſter* reponit.

10 AEgre ferret] Voſſ. tert. *haec reſciret.* Superſciptum *hoc referret.*

11 Eam objurgans hoc fecisse nihil egisset] Deeſſe *nihil proficeret* vel ſimile videtur. MICYLL. Sanctand. *eam objurgans nihil egiſſet.* Mihi omnia videntur apta & proba in ſcriptura veteri, ſi modo deleatur *&*, quod videtur factum ex ſyllaba poſtrema vocis praecedentis. *Quod Apollo cum aegre ferret, ſaepe eam objurgans, hoc feciſſe*, ſupple ex ſuperioribus, *dicit* Iſter. Porro illud *hoc* reſpicit ſequentia: *Natantis Orionis* &c. Id enim fecit Apollo. SCHEFF. *Nihil egiſſet* MSS. 2. Vlitt. Elegans loquendi formula *nihil agere.* Euphorbus in tumulo Ciceronis: *Nil agis, Antoni: ſcripta diſerta manent.* Vell. II. 6. *Nihil tamen egiſti, M. Antoni.* Quint. Declam. XII. *Nihil agis afferendo frumentum, ſi poſt illum diem veneris.* MUNK. Pro *conſpicatus* d'Orv. *conſpicatur*: τὸ *mittere* abeſt Voſſ. primo. pro *dici* Voſſ. prim. & tert. & d'Orv. *videri.* pro *Diana* Voſſ. tert. *obitum.*

12 In ejus Historiis dicemus] Quaenam iſtae hiſtoriae? An intelligit fabulas? Sed nil huc pertinens in eis reperitur, & *dicemus* ad futurum pertinet. At fabulas jam ante compoſuerat. An peculiare quidpiam de Diana ſcribere propoſuerat? SCHEFF.

Ad CAP. XXXV.

13 Munere accepisse] Ovid. a Diana accepiſſe ait. MICYLL. Malim, *muneri*, ut cap. 5. *Muneri accepiſſe à Veneris & Horis.* quanquam ibi

eum poſſet. Poſt ejus obitum Canis ad Cephalum pervenit, quod Procris ejus fuerat uxor: quem ille ſecum ducens Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur, [1] ut omnes Canes effugere poſſet. Itaque [2] cum in unum perveniſſent, Jupiter neſcius, quid faceret, ut Iſter ait, utroſque in lapides convertit. Nonnulli hunc Canem Orionis eſſe dixerunt, & quod ſtudioſus fuerit venandi, cum eo Canem quoque inter aſtra conlocatum. Alii autem [3] Icarii Canem eſſe dixerunt, de quo ante [4] diximus: quae multa propoſita ſuos habent auctores. Sed Canis habet in lingua ſtellam unam, [5] quae ipſa Canis adpellatur: in capite autem alteram, quam Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur, [6] & Sirion adpellaſſe propter flammae candorem: quod ejuſmodi ſit, ut praeter caeteras lucere videatur. Itaque [7] quo magis eam cognoſcerent, Sirion adpellaſſe.

XXXVII.

ibi Anonymi codex, *pro munere accepiſſe.* Poſſis dicere heic ſubaudiri praepoſitionem, quam addit German. Scholiaſtes, *Procridi in munere datam.* Et poſt paulo: *Et in munere utrem plenum vino tribuit.* Fabulam vide apud Anton. Liberal. cap. 41. MUNCK. De re Vid. P. Leopard. lib. VII. cap. 24. pro *quem* cod. d'Orv. *qua.* Omnes mei agnoſcunt *munere*, ut & cap. 5. pro *ubi* Hemſt. *ibi.*

1 UT OMNES C. E. POSSET] Voſſ. pr. ut Micyllus & Schefferus ediderunt *omnes c. e. poſſe.* rectiſſime. Conſule Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. IV. fab. 25. vs. 27. & in Obſ. Miſc. Vol. IV. Tom. III. pag. 391.

2 CUM IN UNUM PERVENISSENT] Ἐπὶ τὸ αὐτό. Salluſt. Jugurth. cap. 11. *Reguli in unum convenerunt.* Cap. 50. *Neque in unum ſeſe recipiebant.* Cap. 98. *In unum contrahit.* Vetus Interpres Matth. XXII. 34. *Convenerunt in unum.* Luc. cap. XVII. 35. *Duae erunt mulieres in unum.* MUNCK. Conſule Gronovium ad Livii lib. XXVIII. cap. 3. Cort. ad Salluſt. B. Cat. cap. XVII. §. 2. Burm. in Var. Lect. Servii ad Virgil. II. Georgic. 382. Caeſar addere ſolet *locum.* Vid. Oudendorp. ad lib. II. B. G. cap. 5.

3 ICARII CANEM] Ut Lucianus in Dialogo, Deorum Eccleſia. MICYLL. *Icari* Veneta & Schol. German. Vide not. ad cap. 4. & Lucian. in Θεῶν Ἐκκλησίᾳ. MUNCK. *In lapides* abſunt Hemſt.

4 DIXIMUS, QUAE MULTA] Sunt haec turbata, & hoc modo conſtituenda & diſtinguenda, *diximus multa, quae propoſita*, &c. SCHEFF. Schefferus, *multa, quae propoſita.* MUNCK.

5 QUAE IPSA CANIS] Mallem, *quae & ipſa canis* &c. Schol. Germ. *Habet autem ſtellas, in capite unam, quae Iſidis dicitur, claram, in linguâ unam, quam Sirium vel canem vocant.* Etiam Eratoſthenes, contra quam Hyginus facit, à Sirio Iſidem diſtinguit. Adi ipſum cap. 33. In ore ſive linguâ canis Sirius, in capite Iſis eſt. Geminus p. 48. *Stella vero ſplendida, quae eſt in ore canis majoris, quaeque videtur incrementum aeſtivum efficere, eodem nomine cum toto ſigno canis appellatur.* MUNCK. Pro *ſtellam* Hemſt. *ſtella.*

6 ET SIRION APPELLASSE] Schol. Arati pag. 44. ed. Lond. Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σέσηρεν αὐτοῦ τὸ φῶς, καὶ ἔστι πορφυρίζον ἐκ τοῦ παλμοῦ τοῦ λαμπηδόνος. Confer Etymol. magnum in Σειριάνω, & Voſſii in *Sirius.* Aratus: Ὀξέα σειριάει. καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι Σείριον. MUNCK. Pro *in lingua* Voſſ. pr. *in linguam.* De *Sirio* Schol. Euripidis in Hecuba vs. 1088. pag. 98. in Iphig. Aulide vs. 7. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 222. Tzetzes ad Lycophron. vs. 397. Serv. ad X. AEn. 273. Lact. ad Statii I. Theb. 635. ad IV. Theb. 777. & H. Junius lib. I. Animadv. cap. 5.

7 QUO MAGIS EAM COGNOSCERENT] Hyginum ante oculos habuit Iſidorus Etym. lib. III. *Canis autem vocatur propterea quod corpora morbo afficiat: ſive propter flammae candorem, quod ejuſmodi ſit, ut prae caeteris lucere videatur. Itaque quo*

XXXVI. *Procyon.*

Hic ante majorem Canem exoriri videtur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur. hac etiam de cauſſa [8] Procyon eſt adpellatus, ſed iiſdem omnibus hiſtoriis, [9] quibus ſuperior Canis, adnumeratur.

XXXVII. *Argo.*

Hanc nonnulli propter celeritatem dixerunt Argo graece adpellatam: alii, quod [10] Argus ejus fuerit inventor. Hanc autem [11] primam in mari fuiſſe complures dixerunt: & hac re maxime ſtellis eſſe figuratam. Hanc navim factam Pindarus ait in Magneſia oppido, cui Demetrias eſt nomen. Callimachus autem in iiſdem finibus ad [12] Apollinis Actii templum, quod Argonautae proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur in eo loco, qui Pagaſae vocatur, ideo quod navis Argo ibi pri-

quo magis eam cognoſcerent Sirion appellaſſe. Germ. Schol. *Sirium autem ſtellam vocatum putant propter flammae candorem.* MUNCK. Pro *Sirion* Voſſ. duo & d'Orv. *Siriona.* SCHEFF. *Enumeratur* mallet Schefferus. MUNCK. *Sed idem omnibus hiſtoriis, quibus ſup. canis adnumeratur* d'Orvill. cod. cujus ſcripturam me ſequi hic moneo.

Ad CAP. XXXVI.

8 Procyon] *Anticanis* Scholiaſtae Germanici eſt. Sed rectius *antecanis* Plinio & Ciceroni, ut *anteſcholanus* πρόσχολος Petronio. Appellatur autem eo nomine vel totum ſignum canis minoris, vel ſtella ſplendida, quae eſt in cane minore. Vide Eratoſth. cap. 42. Geminum pag. 48. Theon. in Aratum p. 56. ed. Lond. *Minuſculus canis* eſt Vitruvio lib. IX. cap. 7. *Canicula* Hygino ſupr. cap. 4. Sed perperam, ſi audias Scaligerum ad Manil. p. 405. Peccat etiam Capella *caniculam* appellans canem majorem lib. VIII. Verba ejus adduximus infr. ad cap. 12. lib. IV. Nec melius rem geſſit Schol. Horat. ad Lib. I. od. 17. Caniculae. *Sirii ſtellae in ore caniculae afferentis nimios calores.* MUNCK.

9 Quibus superior canis annumeratur] Mallem *enumeratur. Nam canis annumeratur hiſtoriis*, vix idonee dicitur. At *enumeratur* hoc modo uſurpat & Cicero. Virgilius IV.

—— Ego te, quae plurima fando
Enumerare potes, nunquam regina negabo

Ad CAP. XXXVII.

10 Argus ejus inventor] Poſis Magneſius Glaucum Argus fabrum fuiſſe dicit apud Athenaeum lib. VII. cap. 12.

11 Primam in mari fuisse] Vide Eratoſth. cap. 35. & Schol. German. quaeque annotavi ad Hygin. Mythol. cap. 14. MUNCK. Haec magis eſſent veriſimilia, neque neceſſe eſſet, ut de navi longa intelligeremus, ſi crederemus AEgyptiis de navi Argo haec adnotantibus apud Plutarch. in Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 359. Καὶ τὸ πλοῖον, ὃ καλοῦσιν Ἕλληνες Ἀργὼ, τῆς Ὀσίριδος νεὼς εἴδωλον ἐπὶ τιμῇ κατηστερισμένον.

12 Apollinis Actii] Apud Apollon. Rhod. lib. I. vs. 359. ſic Jaſon:

Τείως δ' ἂν καὶ βωμὸν ἘΠΑΚΤΙ'ΟΥ ἐμβασίοιο
Θείομεν Ἀπόλλωνος, ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
Σημανέειν δείξειν τε πόρους ἁλὸς, εἴκε θυηλαῖς
Οὗ ἕθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.

Et vs. 403.

Νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος
ἈΚΤΙ'ΟΥ ἐμβασίοιο τ' ἐπώνυμον.

primum compacta dicitur, quod eſt Graece [1] παγᾶσαι. Homerus hunc eumdem locum in Theſſaliae finibus eſſe demonſtrat. AEſchylus autem, ut nonnulli ajunt, [2] à Minerva quamdam materiam loquentem [3] eodem eſſe conjunctam. Sed hujus non tota effigies inter aſtra videtur: [4] diviſa enim eſt à puppi uſque ad malum: ſignificans, ne homines fractis navibus pertimeſcerent.

XXXVIII. *Centaurus*.

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Philyrae filius eſſe, qui non modo caeteros Centauros, ſed homines quoque juſtitia ſuperaſſe, [5] AEſculapium & Achillem nutriſſe, exiſtimatur: pietate igitur & diligentia effecit, ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc Hercules cum [6] diverteretur, & ſimul cum Chirone ſedens ſagittas conſideraret,

Pergit Jaſon vs. 411.

> Κλῦθι ἄναξ ΠΑΓΑΣΑ'Σ τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων,
> Ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον.

Huic Deo Argonautae ſacra quoque feciſſe dicuntur, poſtquam Phaeacum terram, Cercyram, haud procul ab Actio ſitam, adtigerunt, ab Orpheo in Argonaut. vs. 1296. Conſule Jac. Nic. Loënſem lib. III. Epiphyll. cap. 15. qui pluribus de Apolline Actio agit. ut & Miſc. Obſ. Vol. VI. Tom. III. pag. 501. Num. 12.

1 ΠΑΓΑ͂ΣΑΙ] Doricum hoc dicas pro παγῆσαι. Sed quid eſt παγῆσαι? Forte, παγῆναι. Tzetzes in Scutum Heſiodi pag. 194. ed. Heinſ. Πάγασος πόλις τῆς Θετταλίας. τόπος ὀνομασμένος παρὰ τὸ ἐκεῖ πεπῆχθαι Ἀργώ. Puto excidiſſe aliquid. Lego, Παγασαὶ τόπος &c. Nam Παγασαὶ ἐπίνειον Φερῶν eſt Straboni Lib. IX. Sic dictum ἀπὸ ναυπηγίας τῆς Ἀργοῦς. *Pagaſa* autem Plinio Lib. IV. 8. oppidum eſt Demetrias poſtea dictum. Verum an & Magneſia idem olim nomen habuerit, quod heic ait Hyginus, ignoro. Hoc ſcio Argos vocatum ab aliis illud oppidum, ubi fabricata illa heroum navis ſit, & inde Argo dictam. Vide Etym. magnum in voce Ἀργώ. & Euſtath. in Homer. Iliad. p. 247. ed. Baſ. MUNCK. De loco, quo haec navis aedificata fertur, conſule Lact. ad Statii III. Theb. 518. ad V. Theb. 335. & ad I. Achill. vs. 156.

2 À MIN. QUAMD. M. LOQU.] Conſule Philoſtrat. lib. II. Iconum cap. 15. Orphei Argonaut. vs. 265. Apollodor. lib. I. pag. m. 53, 65. Calliſtrati Statuam 10. & Meziriac. ad Ovidii VI. Ep. Heroid. p. 83. An humanam vocem habuerit Argo, diſquirit Schottus in Obſ. Human. II. 10. ut me docuit Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. I. 2. & vide, qui fabulam ex Lingua Orientis explicat, S. Bochartum lib. II. Geogr. S. cap. II. pag. 739, 740.

3 EODEM ESSE CONJUNCTAM] Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum *eadem eſſe conjunctam*, ut referatur ad *navem*, & ſit, velut *junctam cum ea* poſitum. Niſi fors putamus *eodem* poſitum antique, *pro eidem*, cum praeſertim tale quid occurrat & alibi. SCHEFF.

4 DIVISA EN. EST A P.] Vide Theon. ad Aratum pag. 40, 41. & Eratoſthen. cap. 35.

Ad CAP. XXXVIII.

5 AESCULAPIUM ET ACHILLEM] Modius ex membranis ſuis legit, *AEſculapiumque*. SCHEFF. AEſculapium canino lacte nutritum, & Chironi traditum Medicinam didiciſſe e Lactantio de Falſ. Relig. docet Burm. ad Ovid. II. Met. 599. Vide Pind. O. Pyth. III. vs. 80. Plures Chironem hunc habuiſſe diſcipulos, quos artem militarem, Medicam, Muſicam, Juſtitiam docuit, ut praeter AEſculapium, Telamonem, Peleum, Theſeum, Cocytum, diſcimus e Philoſtrato cap. IX. Heroicon. & Ptol. Hephaeſtionis lib. I. apud Photium pag. 471. nec non hunc Achillem, (vid. Pauſan. lib. III. cap. 18. pag. 255.) qui infans recens natus Chironi traditus, & leonum, urſorum, aprorum hinnulorumque medul-

ret, fertur una earum dicidiſſe ſupra pedem Chironis, & ita eum interfeciſſe. Alii autem dicunt, Centaurum miratum, quod tam [7] brevibus ſagittis tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipſum contendere arcum conatum: itaque ex ejus manu ſagittam prolapſam in pedem ejus incidiſſe: pro qua re Jupiter ejus miſertus, inter ſidera eum conſtituit [8] cum hoſtia, quam ſupra aram tenens inmolare videtur. Hunc alii [9] Pholon eſſe Centaurum dixerunt, [10] eum, qui aruſpicio praeter caeteros plurimum valuiſſet: itaque ad Aram cum hoſtia venire Jovis voluntate figuratum.

XXXIX. [11] *Ara.*

In hac primum dii exiſtimantur ſacra & conjurationem feciſſe, cum Titanas obpugnare conarentur: eam autem Cyclopas feciſſe. Ab ea con-

medullis nutritus fuiſſe dicitur. Videndi Plutarchus lib. IV. Sympoſ. cap. I. Philoſtratus cap. XIX. §. 2. Heroicon. & II. Iconum cap. 2. Schol. Homeri Iliad. Π. 36. Columna ad Ennii Fragm. ex Achill. pag. 218. & Meziriac. ad Ovidii Epiſt. III. Heroid. pag. 222. Ab uxore vero Chironis Chariclo, & matre ejuſdem Philyra nutritum eſſe Achillem docet Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 813. Idem Schol. ad lib. I. vs. 558. iſta de Achille non ab Homero, ſed ab iis, qui poſt Homerum ſcripſerunt, memorata fuiſſe adnotat. Homerus tamen Iliad. Λ. 830. Achillem a Chirone artem Medicam doctum eſſe ſcribit, & Theo ad Aratum pag. 48. adnotat ὁ δὲ Χείρων ἐν τῷ σπηλαίῳ καθοικήσας δικαιοσύνῃ συνέζη καὶ παιδεύσας ΑΣΚΛΗΠΙΟ'Ν τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνος καὶ ΑΧΙΛΛΕ'Α τὸν Πηλέως τὴν ἰατρικὴν, καὶ ΙΑ'ΣΩΝΑ, πρὸς τιμὴν κατηστερίσθη.

6 DIVERTERETUR] Voſſ. ſec. *diverteret.* lege *deverteret.*

7 BREVIBUS SAGITTIS] H. e. parvis. Sic infr. cap. 42. *Sed haec eſt brevis & clara.* Confer annot. ad Fulg. de Priſc. Serm. in voce TUTULI. MUNCK.

8 CUM HOSTIA] *Pantheram* Capella appellat Lib. VIII. *Beſtiam* θηρικῶς Vitruvius Lib. IX. Schol. German. *Quidam arbitrantur tenere in ſiniſtrâ manu arma & leporem, in dextra vero beſtiolam, quae θηρίον appellatur; & βύρσαν, id eſt, utrem vini plenum, in quo libabat diis in ſacrario.* Non convenit ei per omnia cum Eratoſthene cap. 40. MUNCK.

9 PHOLON ESSE CENT.] Conſule Apollodor. lib. II. pag. 115. Serv. ad VIII. AEn. 294. & Lact. ad Statii II. Achill. vs. 41.

10 EUMQUE - - VALERE] Al. *Eumque - - valuiſſe.* MICYLL. Sanctand. *eum, qui aruſpicio.* Non habet *valuiſſet.* Utrumque probo, ſed & pro *valuiſſet* mallem, *valeret.* Quanquam *valuiſſe* in quibuſdam libris legi teſtetur Micyllus, quocum illud *eumque* poteſt ſtare. SCHEFF. *Eum qui* Voſſ. ſec. & d'Orv. iidemque *valuiſſet.*

Ad CAP. XXXIX.

11 ARA] *Nectar* Eratoſtheni eſt cap. 39. *Sacrarium* Schol. German. Θυμιατήριον Proclo, Θυτήριον Arato & Theoni p. 52. *Thuribulum* Germanico; nimirum quia Θυτήριον λιβανωτίδι ὅμοιόν ἐστι, ut ait Theo. Capella in Catalogo ſignorum auſtrinorum, *caelulum*, *ara* &c. Gloſſa interlinearis interpretatur, *caelulum thuribulum à caelando.* Atqui ara & thuribulum idem eſt ſignum. *Coelulum* eſt οὐρανίσκος, corona auſtrina. Vide annot. ſuperius ad cap. 27. Aſtron. Manil. Lib. I. *Ipſius hic mundi templum eſt, victrixque ſolutis Ara nitet ſacris* &c. Germanici Scholiaſten illuſtrat, quod ait Chryſologus Sermon. 87. *Inter ſacraria nativitas ſacra procuratur.* i. e. inter aras. Sacellum aliis eſt. Nepos Themiſt. cap. 8. *Cum eâ ſe in ſacrarium, quod ſummâ colebatur cerimoniâ, ſe conjecit.* Quid propriè *ſacrarium* ſit, docet Servius ad AEn. XII. 199. *Sacrarium*, inquit, *propriè locus eſt in templo, in quo ſacra reponuntur; ſicut donarium eſt, ubi collocantur oblata.* Sed in Gloſſ. Philox. *ſacrarium*, ναϊσκάριον. Quo ſenſu Ambroſius Hexaëm. lib. III. cap. I. *Templum illud ſacrarium Trinitatis.* MUNCK.

consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut, cum aliquam rem efficere cogitarent, [1] prius sacrificarent, quam agere incepissent.

XL. *Hydra.*

[2] In qua Corvus insidere, & Crater positus existimatur, de qua hanc habemus memoriae proditam caussam: Corvus Apollinis tutela usus, eo sacrificante, missus [3] ad fontem aquam puram petitum, [4] vidit arbores complures ficorum inmaturas: eas exspectans, dum maturescerent, in arbore quadam earum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficis, & à Corvo compluribus earum comesis, exspectans Apollo Corvum, vidit eum [5] cum Cratere pleno volare festinantem. [6] Pro quo admisso ejus dicitur, quod diu moratus sit, Apollinem, qui coactus mora Corvi alia aqua est usus, hac ignominia eum adfecisse, ut quamdiu fici coquerentur, Corvus bibere non possit, ideo [7] quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim Corvi, inter sidera constituit Cratera, & subposuit Hydram, quae Corvum sitientem moraretur: videtur enim rostro

1 PRIUS SACRIFIC.] Theo ad Aratum pag. 46. Τὸ δὲ ΘΥΤΗΡΙΟΝ λιβανωτίδι ὅμοιόν ἐστιν, ᾧ φασι τοὺς θεοὺς χρήσασθαι, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατηγωνίσαντο. Ἐρατοσθένης δέ φησι (cap. 39.) τοῦτο τὸ θυτήριον εἶναι, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ συνωμοσίαν ἐποιήσαντο, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεὺς, Κυκλώπων κατασκευασάντων, ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν. ἐπιτυχόντες δὲ τῇ πράξει ἔθηκαν καὶ εἰς οὐρανοὺς τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα, ὃ καὶ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν οἱ κοινωνεῖν βουλόμενοι, ἢ αὐτοὺς αἱρούμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς ὀμνύειν δίδονται βουλομένοις, ὡς δικαιοτάτην πίστιν τηρῶσι, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται δεικνύντες εὐγνωμοσύνης μαρτύριον τὸ πῦρ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντεις ποιοῦσι.

Ad CAP. XL.

2 IN HAC CORVUS INSIDERE POSITUS] Sanctandr. ex Modiano auctius: *In qua corvus insidere & crater positus existimatur.* Ego nisi libri probatioris accesserit auctoritas, non accipio. *Insidere* puto pro *sedere* positum. Ordo *corvus positus existimatur sedere in hac hydra.* Dicas, sequitur tamen de cratere. Repono, sequi & de serpente, cujus ipsius etiam hic facienda mentio fuisset, si haec ratio valeret. SCHEFF.

3 AD FONTEM] *A fonte* Veneta cum aliis antiquioribus. Sed alteram lectionem non unus tantum ex MSS. Vlitii, sed & German. Schol. adstruit: *Missus*, inquit, *ad fontem, ut diis ad libandum aquam deferret.* MUNCK. *Ad fontem* Voss. sec. & d'Orv. Consule Theon. ad Aratum pag. 49. Τὸ *post* ante *aliquot dies* abest Hemsterhusiano, nec male.

4 VIDIT ARBORES COMPLURES FICORUM IMMATURAS] Illud *arbores* suspectum mihi, quippe quod ex versu sequenti huc perlatum videatur. Certe *arbores immaturas* nemo dixerit. Vide tamen nostram suspicionem in Indice. SCHEFF. *Arbores grossos ficus habentes* appellat Schol. German. De grossis vide lib. I. Charis. Vetus Interpres Cantic. Salom. cap. II. 13. *Ficus protulit grossos suos.* Cato R. R. cap. 93. *Fici uti grossos teneant.* &c. MUNCK. Ovid. II. Fast. 253.

Stabat adhuc duris ficus densissima pomis
Tentat eam rostro: non erat apta legi.
Inmemor imperii sedisse sub arbore fertur,
Dum fierent tarda dulcia poma mora.

Deinde addit.

At tibi, dum lactens haerebit in arbore ficus
De nullo gelidae fonte bibantur aquae.

5 CUM CRAT. PL.] Ovid. II. Fastor. addit con-

rostro caudam ejus extremam verberare, [8] ut tamquam sinat, se ad Crateram transire. [9] Ister autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyae filiam fuisse: hanc autem ex Apolline AEsculapium procreasse, sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. Quod cum [10] videret Corvus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De Cratera autem hanc historiam Philarchus scribit: In Chersoneso, quae confinis est Trojae, ubi Protesilai sepulchrum statutum complures dixerunt, [11] urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina vastitas & civium internecio miranda: qua re Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, [12] quaerens remedium vastitatis. Responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum inmolaretur: Demiphon omnium filias praeter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis, qui negare coepit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filiae essent conjectae. Quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam

corvum una attulisse hydrum quoque, & culpam morae in illum rejecisse, tamquam qui se remoratus fuisset. MICYLL. *Tò eum* abest Hemst.

6 Quo pro admisso] Sanctandr. *pro quo*. Sed tales trajectiones non inusitatae nostro, quod saepe alias ostendi. SCHEFF. H. e. pro quo peccato. Ovid. XI. Heroid. *Ab miser admisso plectitur ille meo.* Et XVI. *Matris in admisso falsâ sub imagine lusae.* II. Art. Am. 381. *Conjugis admissum violataque jura mariti.* MUNCK. Pro *Apollinem* Hemst. *Apollo.*

7 Quod guttur habeat pertusum] Aliam causam adduxi ex AEliano ad Fulgent. Lib. I. 12. MUNCK.

8 Ut tanquam non sinat se] Sanctandreana negationem omittit, quod cur factum sit non video. Nam & Ovidius ostendit, culpam rejecisse corvum in Hydram, quasi ad craterem ire corvum prohibuerit. SCHEFF. Adstruunt eam lectionem 3. Vlitt. Veneta tamen & aliae antiquiores, *ut tanquam non sinat.* MUNCK. Mei etiam delent *τὸ non.*

9 Histrus] Al. *Ister.* MICYLL. Notat Micyllus, alios hic exhibere *Ister.* Sed fortasse, qui ab aliis *Ister*, a nostro *Histrus* dictus est, ut solent in ejusmodi nominibus variare. SCHEFF. *Histrius* Veneta & Vlitt. 3. Scribe *Istrus.* Retinuit terminationem Graecam, ut in *Periandrus*, *Thessandrus*, aliisque. Ἴστρος est Graecis. Vide Hesych. in Ἀμαλλα. & Plutarch. libr. de Musicâ. MUNCK. De AEsculapii parentibus egi ad fab. 161. Adde, quae Pausan. lib. III. cap. 26. pag. 277. de Leuctrorum incolis notat.

10 Videret Corvus] Voss. sec. *audiret corvum.*

11 Urbs Phlagusa] D'Orv. cod. & Hemst. *Flaglusa*; duo Voss. *Flagusa.* locus corruptus. Is. Voss. ad Melam lib. II. cap. 2. lin. 88. recte legit *Elaeusa*, pro *Eleûs*, sive *Elaeûs*; utroque enim modo scriptum reperias, ut docent Cellarius Geogr. Ant. lib. II. cap. XV. §. 35. & Interpr. ad Thucydid. lib. VIII. cap. 102. De hac urbe Eleunte consule Olear. ad Philostrati cap. II. Heroic. §. I. Pausan. lib. I. cap. 34. p. 83. Καταλέξαι δὲ καὶ ἄλλους ἔχω γενομένους τότε ἀνθρώπους, οἳ θεῶν Ἕλλησι τιμὰς ἔχουσιν. τοῖς δὲ καὶ ἀνάκειται πόλεις. Ἐλεοῦς ἐν Χεῤῥονήσῳ, Πρωτεσιλάῳ.

12 Quaerens remedium] Vlitt. 3. *quaerentis.* Lego, *quaerentem.* MUNCK. Pro *internecio* Hemst. *interitio.* Voss. pr. *quaerentis.* recte pro *quaerentes.* Plerumque enim plures simul mittebantur. Herodot. lib. VII. cap. 140. Πέμψαντες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους. Nepos Themist. cap. II. *Miserunt Delphos consultum, quidnam facerent de rebus suis, DELIBERANTIBUS Pythia respondit.* Satis exemplorum in re nota. pro *inmolaretur* Voss. pr. *immoletur.* pro *conjectae* idem *convectae.*

ductam interfecit: quod [1] Matusius nomine, virginis pater, [2] instanti tempore simulavit, se patriae caussa non aegre ferre factum: potuisset enim postea sorte ducta nihilominus interire: quod paullatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum se prope amicissimum regi virginis pater ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque & filias ejus ad id conficiendum invitavit: qui nihil aliter futurum suspicatus, filias ante misit, [3] ut ipse occupatus in re civili postea veniret. Quod cum exoptanti Matusio adcidisset, [4] filias ejus interfecit, & sanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro portione dari jussit. Qui cum filias desideraret, & quid his factum esset, rescisset, Matusium cum cratere [5] in mare projici jussit; quo facto mare, quo ille est projectus, memoriae caussa Matusium mare vocatum est: portus autem adhuc Crater adpellatur: quem antiqui astrologi stellis deformaverunt, ut homines meminissent, [6] maleficium neminem temere lucrari posse: neque oblivionem inimi-

1 Mastusius nomine] In aliis legitur *Matusius*. Nos ex Plinio *Mastusius* legendum duximus. Vide lib. IV. cap. II. MICYLL. Notat Micyllus, in aliis legi *Matusium*, & sic habet Sanctandr. Putat tamen Micyllus *Mastusium* scribendum, quia sic vocatur mare, cujus in sequentibus, fit mentio apud Plinium lib. IV. c. II. Sane apud Pomponium Melam quoque est *Mastusia* lib. XX. c. 2. Neuter tamen de mari loqui videtur. Quanquam & Grotius in Arat. hoc probet. SCHEFF. *Matusius* & Veneta & Vlitt. 3. cum heic, tum & in sequentibus. *Mastusius* tamen mallet ex Plinii lib. IV. cap. II. Micyllus. MUNCK. Omnes mei *Matusius*. Mare tamen *Mastusium* vocatur. Vide Voss. ad Melae loc. & Cellar. pag. 1064. Geogr. Ant. Tom. I.

2 Instanti tempore] H. e. praesenti, ἐνεςαμένῳ. Utitur & Plinius ea phrasi lib. XXIX. cap. I. Nepos Themist. cap. I. Diomedes lib. I. Paul. Epist. ad Rom VIII. 38. Οὔτε ἐνεςῶτα, οὔτε μέλλοντα. Vet. Interpr. *Neque instantia, neque futura*. MUNCK. Pro *aegre* Voss. pr. *hac re*. pro *potuisset* omnes praeter d'Orvill. cod. *potuisse*. *interire*, habet Voss. pr. *interiit* Voss. sec. d'Orv. *interficere* quomodo Micyllus ac Schefferus ediderunt. Deinde Voss. pr. pro *regi pater*. Virg. *patrem virginis regi*. Ceteri *pater virginis regi*. pro *filias* Hemst. *filiam*.

3 Ut ipse] *Ut & ipse* Vlitt. 4. MUNCK. Pro *in re civili* codex Mss. Hemsterhusii exhibet *jure civili*, ut jam docuit celeb. P. Wesseling. lib. II. Obs. cap. 23. *in* ante *cratere* abest Hemst. Voss. pr. & d'Orv. pro *cratere* Voss. sec. *cratem* & superscriptum erat *cratere*. Idem pro *potione* habet *portione* & pro *desideraret*, *desiderasset*.

4 Filias ejus interfecit] Unus Morellii, *regis filias peremit*. ex glossa, ut opinor. SCHEFF.

5 In mare projici] *In mari* Veneta cum aliis antiquitus exeusis cum heic, tum & cap. 17. Quod vereor ne frustra editores posteriores mutarint, cum nec in MSS. suis aliter invenerit Vlitius. Lactant. Argum. Lib. XIII. Met. fab. 2. *In profundo praecipitavit*. Ita & ibi MS. Adde not. ad Fulg. lib. I. cap. 2. & Hygin. Mythol. cap. 92. MUNCK. Duo Voss. *in mare*.

6 Maleficium lucrari] Impune ferre. Quam phrasin quam immerito è Latio exturbare conetur Boxhornius, disces ex iis, quae ad Catonis disticha annotavit Cl. Daumius. Addo ejus observatis ad eundem modum κερδαίνειν usurpari interdum Graecis. Lucas Act. Apost. cap. XXVII. 21. Κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ζημίαν. Vet. Interpr. *Lucrique facere injuriam hanc & jacturam*. Vide ibi Pricaeum. Victor in de Persecut. Vandal. Lib. III. *Ut imminentia adhuc tormenta lucreris*. MUNCK. Doctiss. Otto Arntzenius e Cicerone ad Catonis disticha locutionem in Latium vindicavit.

7 Quo Icarius sit usus] Recte Sanctandr. *quo Icarius*. Sic enim & Luciano dicitur in Dialogo Jovis & Junonis, qui primus vinum monstravit Indis: Ipsique nostro sup. c. 4. Veteres habuerunt *Icarus*. SCHEFF. *Icarus* Veneta, Micyll.

inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum Eratoſthene dicunt, eum Cratera eſſe, [7] quo Icarius ſit uſus, cum hominibus oſtenderet vinum. Alii autem, [8] dolium eſſe, quo Mars ab [9] Oto & Ephialte ſit conjectus.

XLI. *Piſcis, qui Notius adpellatur.*

Hic videtur ore aquam excipere à [10] ſigno Aquarii: qui laborantem quondam [11] Iſin ſervaſſe exiſtimatur: pro quo beneficio [12] ſimulacrum piſcis, & ejus filiorum, de quibus ante diximus, inter aſtra conſtituit. Itaque Syri complures piſces non eſitant, & eorum ſimulacra inaurata pro diis penatibus colunt. [13] De hoc & Hegeſias ſcribit.

XLII.

Micyll. & Pariſ. Rectè. Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 130. MUNCK.

8 DOLIUM] Homerus κέραμον vocat Iliad. E. vs. 387. i. e. *carcerem* apud Cyprios. vide Schol. & Meurſ. lib. II. de Cypro cap. 25. Pro *autem* Hemſt. *dicunt*.

9 ETHO] Ita & Soter. *Otho* Venet. & Micyll. Alii *OEto*. Scribe, *Oto*. Ὦτος enim Graecis eſt. Vide not. ad Mythol. cap. 28. MUNCK. Scribo ex codd. meis *Oto*. Philoſtrat. lib. VII. de Apoll. Tyan. cap. 26. Ὡς Κρόνος μέν ποτε ἐδέθη βουλαῖς τοῦ Διὸς, ἌΡΗΣ δὲ ὁ πολεμικώτατος ἐν οὐρανῷ μὲν ὑπὸ Ἡφαίστου πρότερον, ἐν γῇ δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀλωέως. Eadem teſtatur Apollodorus, quem Olearius ibi ad partes vocat. Adde Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. & Heraclid. in Alleg. Hom. p. 452.

Ad CAP. XLI.

10 SIGNO AQUARII] Micyllus & Scheff. ediderunt *ſ. Aquario.* quam lectionem ſolus Voſſ. ſec. agnoſcit. τὸ *quo* abeſt Hemſt.

11 ISIN] Aliter Theo ad Aratum pag. 131. Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ τοῦ μεγάλου ἰχθύος ἔκγονοι, περὶ οὗ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ, οἵτινες Δέρκην τὴν Ἀφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν ἔσωσαν. Pro Δέρκην malit forte quis Δερκέτιν, quam & *Phacetin* perperam appellat German. Scholiaſtes. Sed illud *Dercia proles*, quod Avieno reſtituit Grotius, facit, ut nihil mutare audeamus. Δερκετὼ eſt Eratoſtheni cap. 38. ex quo praeterea liquet, pro illis *in Boeth ſtagno* legendum eſſe *Bambyces ſtagno* apud Germanicianum interpretem. Confer, quae ad Eratoſth. cap. 9. annotavit vir doctus, & Hygini Mythol. caput 223. MUNCK. Locus ille Theonis eſt pag. 28. in Ed. Morelli. De hac dea videndi interpretes ad Ovidii IV. Met. 45.

12 SIMULACRUM PISCIS, ET EJUS FILIORUM, DE QUIBUS ANTE DIXIMUS] Cujus filiorum? piſcis, qui autem illi piſcis filii? & ubi de iis dixit? piſces habemus ſupra c. 30. ſed ibi nil de Iſide, nil de filiis piſcis. Et videntur aliqua deeſſe de hominibus ex piſce natis, de quibus poſtea ſe dicturum promittit noſter capite nominato, quod haud dubie fecit hoc loco. Sane alibi nil tale legitur. Niſi malumus *piſcis, & ejus filorum*. Fila vocat, quae conjungunt inter ſeſe piſces, Graecis δεσμοὶ, lineolae Hygino aliis locis. Sed de hoc alii deliberent. SCHEFF. Intellige duos illos piſces Zodiaci, de quibus cap. 30. egit, qui filii hujus magni piſcis fuiſſe dicuntur. Ἐκγόνους appellant Eratoſthenes & Theo, *Nepotes* German. Scholiaſtes. MUNCK. Pro *inter aſtra* Voſſ. pr. *in aſtris*.

13 DE HOC ET HEGESIAS] In MS. Modii fuit *Heſias*, ex quo facit *Cteſias*. Sed non neceſſe eſt. Vide Voſſ. de Hiſt. Gr. SCHEFF. *De hoc & Heſyas* Veneta. Et *Heſias* Vlitt. 3. Sanè *Heſias* invenit quoque in membranis ſuis Modius, qui rectè omnino inde *Cteſias* facit. Scribe ergo, *de hoc & Cteſias ſcribit*. Eratoſthenes in hac fabulâ: Ὥς φησι Κτησίας. MUNCK. Codd. mei *Ethesias*.

Ad

XLII.

RELIQUUM est nobis de quinque stellis, quas complures ut erraticas, ita [1] πλανήτας Graeci dixerunt. Quarum una est Jovis nomine [2] Phaëthon, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore [3] Prometheus homines finxerit, [4] hunc pulchritudine corporis reliquis praestantem fecisse, [5] eumque subprimere cogitare, [6] atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciasse. Quo facto missum Mercurium ad Phaethonta persuasisse, ut ad Jovem veniret, & inmortalis fieret: itaque eum inter astra conlocatum.

SECUNDA stella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio [7] Phaethonta adpellatam dicit: de quo complures scripserunt, ut patris inscienter curru vectus, incenderit terras; quo facto ab Jove fulmine percussus, in Eridanum [8] dejectus est, & à Sole inter sidera perlatus.

TER-

Ad CAP. XLII.

1 ΠΛΑΝΗ'ΤΑΣ] Voss. pr. addit (*id est vagos*) quomodo Schefferus edidit. Micyllus vero *ita planetas Graeci vagos dixerunt.* J. Firmicus lib. I. cap. 4. *Quinque etiam stellae erraticae, quae planetae a Graecis vocantur.* Septem Antiquiores statuisse discas e Pausan. l. III. c. 20. p. 262.

2 PHAETHON] Saturni stella ab aliis Phaenon vocatur. Vide Cic. lib. II. de N. D. MICYLL. *Phaethon* & Soter. *Phaeton* antiquiores cum Veneta. Quod idem est. Φαίνων, *Phaenon* est Eratostheni cap. 43. Vide notas ad cap. 17. & 18. lib. IV. MUNCK. *Phoeton* Voss. pr. *Pheton* Voss. sec. d'Orv. & Hemst. qui pro *planetas* exhibet *erraticos atapenatos.*

3 PROMETHEUS] Voss. pr. *Metheus.* qui post *finxerit* scribit *inisset.* Voss. sec. vero *constituisse nihil et.* τὸ *homines* abest Hemst. pro *hunc* idem *hanc.* pro *reliquis*, *requit.* sed superscriptum fuit *reliquos.*

4 HUNC PULCRITUDINE CORPORIS] Sanctandr. *hic pulchritudine.* Non placet. SCHEFF.

5 CUMQUE SUPPRIMERE COGITARET, UT CERTUM REDDERET] Sanctandr. *eumque supprimere cogitare, atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciasse.* In quibus omnibus sensum nullum video idoneum. Quid enim, *certum redderet Cupidinem?* Deliberent, & nos doceant, qui meliori facultate divinandi sunt instructi. Suspicabar. *ut tersum redderet, Cupidinem Jovi nunciasse.* quasi dixerit, non absolvisse penitus, sed voluisse adhuc dare absolutiorem, ideoque hactenus suppressisse. Nunc deesse potius nonnulla videntur. Modius ep. 121. de hoc loco ita: *eumque cum supprimere cogitaret, neque ut ceteros Jovi redderet, Cupidinem Jovi indicasse.* Sed ne ipsius conjectura quidem satisfacit. SCHEFF. Ita & MSS. 3. Vlitt. Perperam. Veneta cum antiquioribus, *cumque supprimere cogitaret.* Modius, *Eumque cum supprimere cogitaret.* Forsan rectius τὸ *hunc* ex praecedentibus huc revocaveris, & scripseris, *cumque hunc* &c. MUNCK. *Eumque* Voss. sec. ac d'Orv.

6 ATQUE UT CERTUM REDDERET &c.] Ita & Veneta aliaeque omnes. MSS. 3. Vlitt. *Neque Jovis ut caeteros redderet.* Lege, *neque Jovi ut caeteros redderet.* Quomodo fere & Modius hunc locum constituebat. MUNCK. Hemst. *neque ut certum. Neque Jovis ut ceteros* Voss. pr. *neque Jovi ut ceteros.* Voss. sec. qui pro *cupidinem*, *cupidine.*

7 PHAETHONTA APPELLATAM DICIT] Cap. nempe 43. Ὁ δὲ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων ὁ μέγας, ἕτερος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἡλίου. MUNCK. *Phetontam* Voss. sec. ac d'Orv. Voss. pr. *Hanc ait Eratosthenes a s. f. Phonoontem appellatam.* pro *scripserunt* Voss. sec. *dixerunt.* pro *incederit* duo Voss. *incenderet.*

8 DEJECTUS EST, ET A SOLE] Cum MSS. 3. habeant, *dejecerit, & à Sole*, legerim, *dejectus sit, & à Sole.* MUNCK. Duo Voss. & d'Orv. *percussum in E. dejecerit, et.*

9 PROPTER EJUS OBSERVANTIAM] Παρατήρησιν. Vide not. ad Myth. cap. 189. Vet. Interpres Luc. VI. 7. *Observabant scribae.* XX. 2. *Observantes*

TERTIA est stella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam; hac (ut Eratosthenes ait) de caussa: Quod Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & [9] propter ejus observantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud adsequi videretur, [10] nisi sua stella Veneris sidus persequi à Venere inpetravit. Itaque cum vehementer eum [11] amor incenderet, rem significans, è facto stellam [12] Pyroenta adpellavit.

QUARTA stella est Veneris, Lucifer nomine: quam nonnulli Junonis esse dixerunt. Hunc eumdem Hesperum adpellari multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Aurorae & Cephali filium esse dixerunt, pulchritudine [13] multos praestantem: ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit, eum hac de caussa Veneris [14] adpellari: exoriente sole, & occidente videri: quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum, & Hesperum nominatum.

QUIN-

tes miserunt insidiatores. Observantiam ponit pro *observatione*, ut Cassiod. in de Orthograph. *Quamvis antiquorum nulla observantia fuit cum N, an sine N scriberent.* MUNCK. Τὸ *ejus* ante *copia* abest Voss. primo & d'Orv. *aliud* ab Hemst.

10 NISI SUAM STELLAM] Sanctandr. *nisi sua stella Veneris sidus.* Vix haec placet emendatio. Puto, rectam esse lectionem veterem, idque *suam* poni, pro *ejus*, sicut aliis factum locis apud nostrum. Sensus: ut nihil videretur sequi aliud, quam nudam solamque stellam Veneris, non Venerem ipsam, ideo hoc impetravit a Venere, ut persequeretur sidus ejus. SCHEFF.

11 AMORE INCENDERET] Sanctandr. *amor incenderet.* Ne hoc quidem placet. Nam *incenderet amore* optime dictum, unde *incensus amore* apud plerosque veteres. Debet autem referri ad Venerem. Ipsa incendebat Martem amore. SCHEFF.

12 PYROENTA] Vlitt. 3. *Pyrionae.* Videntur velle, *Pyroide.* Eratosthenes: Ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως πυροειδὴς καλεῖται. Sed vulgatum praeter alios defendit Cicero II. Nat. Deor. & auctor libri de Mundo: Εἶθ' ὁ πυρόεις, Ἡρακλέους τε καὶ Ἄρεος προσαγορευόμενος. Sed cur πυρόεις Mars? *Quia ignitis fulgorum ardoribus sanguinolentus, & minaci luminis coruscatione terribilis est*, ut loquitur Firmicus Astron. lib. I. cap. 2. Confer nostrum infr. lib. IV. cap. 19. MUNCK. *Pyriona* mei codd. Vulgata lectio proba. Plut. de An. procreat. e Timaeo Tom. II, pag. 1029. Ἐν πέντε διαστήμασι τετάχθαι τοὺς πλανήτας, ὧν τὸ μέν ἐστι τὸ ἀπὸ σελήνης ἐπὶ ἥλιον, καὶ τοὺς ὁμοδρόμους ἡλίῳ, ΣΤΙ'ΛΒΩΝΑ καὶ ΦΩΣΦΟ'ΡΟΝ. ἕτερον τὸ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸν ἀέρος ΠΥΡΟ'ΕΝΤΑ. τρίτον δὲ τὸ μεταξὺ τούτου καὶ ΦΑΕ'ΘΟΝΤΟΣ. εἶτα ἑξῆς, τὸ ἐπὶ ΦΑΙ'ΝΩΝΑ. ubi pro ἀέρος πυρόεντα, legendum esse Ἄρεος πυρόεντα jam ipse interpres percepisse videtur. Ad Hygini locum inlustrandum, ut & Plutarchi quam maxime facit Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. vs. 1376. Εἰ δέ τις λέγει τῷ ΠΥΡΟ'ΕΝΤΙ αὐτὸν ὡμοιωκέναι, περὶ οὗ Πειγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὑφ' ἓν εἶναι τὸν ΠΥΡΟ'ΕΝΤΑ προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἌΡΕΟΣ, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων ἩΡΑΚΛΕ'ΟΥΣ. ubi pro Χαλκιδικῆς, Χαλδαϊκῆς, & pro Χαλκιδέων, Χαλδαίων legit Rutgersius lib. V. V. L. cap. 6. J. Firmicus lib. II. cap. I. Astron. *Qui a nobis Saturnus dicitur, ab AEgyptiis* Φαίνων *vocatur; quem nos Jovem vocamus, AEgyptii* Φαέθοντα. *Qui a nobis Mars, ab illis* πυρόεις *dicitur. Quae a nobis Venus, ab illis* φωσφόρος *vocatur. Quem nos Mercurium dicimus, illi* στίλβοντα *vocant.* Martis stella alio nomine Σιδήρειος vocatur. Vide Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. De quinque his stellis egit Lact. ad Statii I. Theb. 304.

13 MULTIS PRAESTANTEM] *Multos* Vlitt. 3. Quod mutari non debuit. MUNCK. Τὸ *siderum* abest codici d'Orvilliano. *Multos* Hemst. Voss. sec. & d'Orvill. cod. quod in textum recepi.

14 APPELLARI, EX ORIENTE SOLE] Mallem *appellari, & oriente sole.* SCHEFF. *Et oriente* mal-

Quinta ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon: ſed haec eſt brevis & clara. haec autem Mercurio data exiſtimatur, quod primus menſes inſtituerit, & perviderit ſiderum curſus. Euhemerus autem primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe.

XLIII.

Praeterea oſtenditur circulus quidam in ſideribus, candido colore, quem Lacteum eſſe nonnulli dixerunt. Eratoſthenes enim dicit [1] Mercurio infanti puero inſciam Junonem dediſſe lac: ſed poſtquam eum reſcierit Majae filium eſſe, rejeciſſe eum à ſe, & ita lactis profuſi ſplendorem inter ſidera adparere. Alii dixerunt dormienti Junoni

mallet Schefferus. Quod non diſplicet. MUNCK. *Et exoriente* Voſſ. ſec. pro *Luciferum* duo Voſſ. *Hedum.* pro *aſtra* iidem *ſidera.*

Ad CAP. XLIII.

1 Mercurio] Voſſ. pr. *in Mercurio.* pro *infanti*, *infante.* Sed d'Orv. *inſtante* Hemſt. *inſtanti.* pro *lac* Voſſ. pr. *lacte.* pro *experrectam* Voſſ. ſec. *experrectum.* pro *ſignaſſe* Voſſ. pr. *ſignificaſſe.* pro *Ops* Voſſ. ſec. *ab.* pro *inſtituemus* Voſſ. duo & d'Orv. *inſtituimus.*

2 Herculem suppositum] Fabula eſt apud Euſeb. II. Praep. Euang. p. 35. ed. Steph. Tzetz. in Lycophron. p. 195. Conſtantin. Geopon. Lib. XI. 20. Eratoſth. *καλασεις.* cap. 44. MUNCK.

Ad Lib. III. Cap. I.

3 Arcti nixae] Modius, *fixae.* mox *alternis unoquaeque*, pro *alterius.* item *caudam inferioris*, pro *inferiorem.* SCHEFF. *Fixae* volebat Modius. Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3. MUNCK. Leid. Voſſ. pr. & d'Orv. *Arctos nixae.* Voſſ. ſec. *Arcto nixae.* ſed melius Hemſt. *Arctoi nixae.* qui mox pro *barum* exhibet *horum.* De his ita canit Ovidius II. Faſt. 189.

Signa

noni [2] Herculem ſubpoſitum, & experrectam, id quod ſupra diximus, feciſſe. Alii autem Herculem propter nimiam aviditatem lactis multitudinem adpetiſſe, neque in ore continere potuiſſe: quod ex ore ejus profuſum circulum ſignaſſe. Alii dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu adtulit, juſſiſſe ei lac praebere: quae cum preſſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſupra demonſtravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

De deſcriptionibus Formarum Coeleſtium.

LIBER TERTIUS.

I. *Arcti.*

IGITUR incipiemus à polo Boreo protinus dicere, quo utraeque [3] Arcti nixae vehuntur, Arctico circulo clauſae, & ita conlocatae, ut alternis unaquaeque earum reſupinata caput alterius tegere videatur, ita tamen, ut caput ejus, quae ſuperior fuerit, ad caudam inferioris contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Praeterea habet in capite ſtellas VII, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas, in humero claram unam, in pede noviſſimo duas, [4] in ſummo interſcapilio unam, in crure de poſterioribus primo unam: in pede priori duas, in cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellae ſunt omnino XXI.

Minor autem habet [5] in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clare lucentes, & ſupra caudam tres: omnino ſeptem: ſed in prioribus caudae ſtellis [6] una eſt infima, quae Polus adpellatur, ut Eratoſthe-

Signa propinqua micant. Prior eſt, quam dicimus, Arcton.
Arctophylax formam terga ſequentis habet.

4 IN SUMMO INTERSCAPILIO] *In armo* Schol. German. ἐπ᾽ ὠμοπλάτων Eratoſthenes. Sed interſcapilii voce crebro utitur noſter, ubi in Graeco eſt ῥάχις vel νῶτος. Vide cap. 17. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 34. &c. Gloſſ. Philoxeni: *Inter ſcapulam*, μεζάφρενον. Legerim *interſcapilium*, vel *inter ſcapulas*, quemadmodum in iiſdem Gloſſis habes, *Infra nares*, μύσταξ. *Interdita* (leg. *inter digita*) μεσοδάκτυλα. Sanè in Cyrilli Lexico invenias, Μεζάφρενον, *interſcapilium*. Sed & illa, μεσομηρίον, *interfemus* (leg. *interfemur.*) Μεσόφρυον, *intercilium*: ut forſan in Philoxeno nihil mutandum ſit. MUNCK. Pro XXI. Hemſt. XII.

5 IN STATIONIS UNOQUOQUE LOCO] Eratoſth. Ἐπὶ ἑκάστης γωνίας τοῦ πλινθίου. h. e. in quadrilatero. Invenit, opinor, in Graeco vocem βάσις Hyginus. Βάσεις autem pedes Graecis interdum. Atque ita eam vocem accepit heic Hyginus. MUNCK.

6 UNA EST INFIMA, QUAE POLUS] Firmant eam lectionem Vlitt. 3. & Eratoſth. Κατώτερος, inquit, ἄλλος ἐστὶν ἀστὴρ, ὃς καλεῖται πόλος. Vir doctus in margine emendatum iverat, *una eſt in imo.* MUNCK.

toſthenes dicit; per quem locum ipſe mundus exiſtimatur verſari. Reliquae autem duae [1] χορευταὶ dicuntur, quod circum polum verſentur.

II. *Draco.*

DRACO inter duas Arctos conlocatus, videtur corporis ſinu facto [2] Arctum minorem ita concludere, ut pene pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris adtingere: & ſuo capite tamquam reducto circulum Arcticum tangens, [3] corpus ut in ſphaeram complicari: & ſi quis diligentius adtenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris Urſae regionem caudae conlocatum. Hic habet [4] in utroque tempore ſtellas ſingulas, in oculis ſingulas, in mento

1 ΧΟΡΕΥΤΑΙ] Vide de illis Scalig. ad Manil. p. 71. Schol. Germ. *Fiunt omnes ſeptem, ſupra alias decem, quae praecedunt, & dicuntur ludentes.* Pro *alias* ſcripſerim *duas*, & deleam τὸ *decem*, vel *alias duas* pro utraque voce reponam. MUNCK. Pro *verſentur* Hemſt. *verſantur.*

Ad CAP. II.

2 ARCTUM] Leid. *arcturum.* Voſſ. ſec. *arcto.* pro *facto* Hemſt. *facta.*

3 CORPUS UT IN SPHAERAM COMPLICARI] Recte Grotius in Arateis, *ut in ſpiram complicari.* Spira enim proprie, de ſerpentum voluminibus. Sed hoc pridem ita emendandum dixit Modius ep. 120. SCHEFF. Modius & Grotius, *in ſpiram.* Optime procul dubio. Nihil enim convenientius, quam ſpirae, draconi. Capella Lib. II. *Et ſpiris torto nituerunt aſtra draconi.* MUNCK. Pro *complicari* Voſſ. ſec. *complicare. in ſpiram* probat etiam celeb. P. Weſſeling. lib. II. Obſ. cap. 23. Vide Theon. ad Aratum pag. 10.

4 IN UTROQUE TEMPORE] 'Εν' ἀμφοτέροις κροτάφοις. MUNCK.

Ad CAP. III.

5 AD AESTIVUM] Voſſ. ſec. & Hemſt.

mento unam, & toto corpore reliquo paſſim diſpoſitas decem; ita ut omnino ſtellarum ſit XV.

III. *Bootes ſive Arctophylax.*

Hujus manum ſiniſtram circulus Arcticus includit ita, ut neque occidere neque exoriri videatur: ipſe autem poſitus ab Arctico circulo ad AEſtivum definitur, inclinatus in longitudinem, dextro pede AEſtivo circulo nixus. Hujus humeros & pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utroſque polos tranſiens, tangit Arietem & Chelas. [6] Hic quidem cum Tauro, & Geminis, & Cancro, & Leone occidit: ideo ſero occidere dicitur, [7] quod magis erectus à pedibus pervenit ad terram: [8] at exoriens citius quam Chelae videtur. Habet

Hemſt. *in aeſtivum.*

6 Hic quidem cum Tauro et Geminis] Celeb. P. Weſſeling. lib. II. Obſ. cap. 23. ex codice Hemſterhuſiano legit *bic quidem cum Tauro & Geminis orientibus.* Quomodo h. l. jam reſtituit Munckerus ad cap. 9. hujus libri. Iſtud *ſero occidere* idem ex Homero ibidem inluſtrat. unde etiam *piger Bootes* ab Ovidio vocatur III. Faſt. 405. Adde Theon. in Arati Phaenomena pag. 65. ad illa verba

Κειναί τοι καὶ νύκτες ἐποψὲ δύοντι λέγονται.

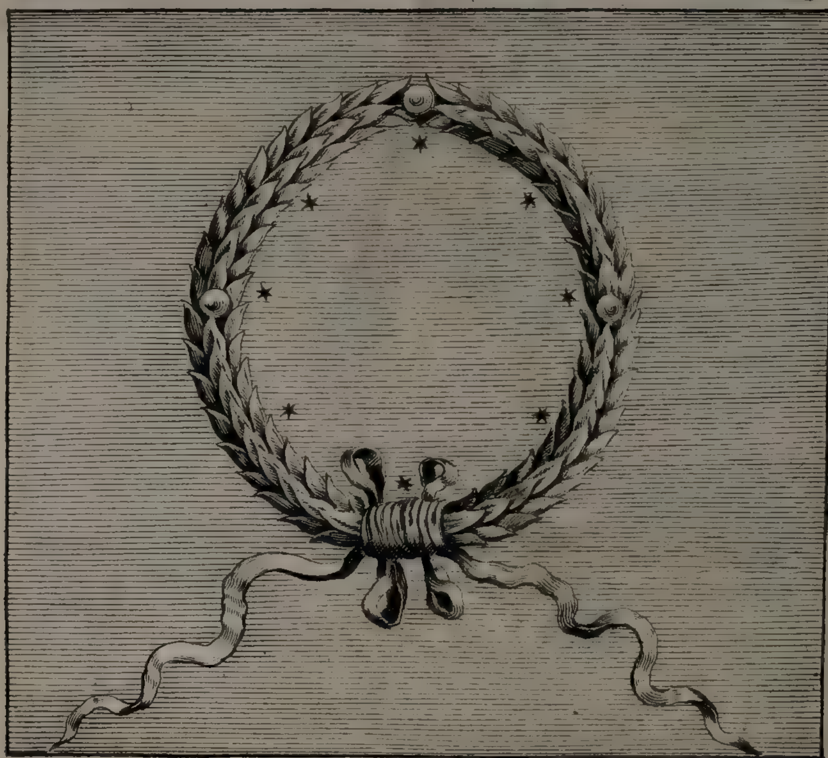
Verno tempore occidere Bootes dicitur a Virgilio I. Georgic. 229. ibi Serv.

7 Magis et quod actus a pedibus pervenit ad terram] Sanctandreana: *quod magis erectus a pedibus.* Mallem ego: *Hic quidem cum tauro, & geminis, & cancro, & leone occidit, ſed ideo ſero occidere dicitur magis, quod tardus a pedibus, pervenit ad terram.* Sanctandreana, &, quam ſequitur, Morelliana ſua deſumſiſſe videtur ex Modii codice, de quo ipſe ep. 73. Sed eſt mihi neſcio quomodo ſuſpectus ille codex. SCHEFF. Voſſ. pr. *Quo magis & erectus.* ſec. *qui magis erectus.* Leid. & d'Orv. *quod magis erectus.* Scheff. edidit *magis & quod actus.* pro *chelae* d'Orv. *cheles.*

8 At exoriens] *At plagius exoriens* Vſitt. 2. MUNCK.

Habet autem [1] in manu sinistra stellas quatuor, quae numquam occidere dicuntur: in capite stellam unam; in utroque humero singulas, [2] in utraque mamma singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram unam; [3] in zona unam clarius caeteris lucentem: haec stella Arcturus adpellatur: in utrisque pedibus singulas, quae omnino sunt XIV.

IV. *Corona.*

CORONAM humero sinistro prope contingere Arctophylax videtur: [4] quae autem Engonasin dextri pedis calce conjungit: haec

[5] Can-

1 IN MANU SINISTRA] German. Schol. *in dextra.* Atque ita in Hygino reponendum esse liquet cum ex imaginibus Grotianis, tum ex Eratosthenis cap. 8. Ἐπὶ μὲν δεξιᾶς χειρὸς β΄, οἱ οὐ δύνουσι. Emenda δ΄. MUNCK.

2 IN UTRAQUE MANU SINGULAS] Atqui supra de unica sinistra, *in sinistra manu stellas quatuor.* Probo igitur, quod habet Modius ep. 73. *in utraque mamma.* SCHEFF. Ita & MSS. 3. Vlitt. & Veneta. Nec aliter in membranis suis invenit Modius. Schol. Germ. *In singulis mammillis claras singulas.* Eratosth. Ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκατέρων α΄. Perperam ergo alii, *in utraque manu.* MUNCK. Pro *clariorem* Voss. pr. *duriorem.*

3 IN ZONA] *Inter utraque genua* Schol. German. ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν Proclus & Geminus. ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων Eratosthenes. Cum Hygino facit Theo in Aratum p. 15. ed. Lond. Ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται ἀρκτοῦρος &c. MUNCK.

Ad CAP. IV.

4 QUAM ENGONASIN] Sanctandr. *quae autem engonasin.* & sic Morellianus unus. Alter in sequentibus pro *conjungit*, habet *conjungitur*, pro vicina est, ut saepe solet. Non tamen displicet vetus lectio. Noster infra, *Aquarii manum dextram cervice sua conjungens.* Adde 34. 37. SCHEFF. Lege cum 3. Vlitt. *Qui autem Engo-*

[5] Cancro & Leone exoriente occidere, cum Scorpione exoriri perſpicitur. Habet autem novem ſtellas [6] in rotundo diſpoſitas: ſed ex his tres clarius caeteris lucentes.

V. *Engonaſin.*

Hic poſitus inter duos circulos, Arcticum & AEſtivum, utriſque pedibus & dextro genu, quem ante diximus, Arcticum circulum finit, ita tamen, ut dextro pede [7] prioribus digitis circulum terminet, [8] ſiniſtro autem toto caput Draconis obprimere conetur: Humeris autem velut ſubſtinens circulum AEſtivum, & manu [9] dextra proje-

Engonaſin dicitur dextri pedis calce conjungitur. MUNCK. Pro *humero* Voſſ. pr. *in humero.* Ceterum d'Orv. *qui autem engonaſin d. p. c. conjungit.* Hemſt. *qui autem engonaſin dicitur dextri pedis calce conjungit.* Voſſ. ſec. *quae engonaſin dextri pedis calce conjungitur.* Mox pro *autem* Voſſ. ſec. *enim.*

5 CANCRO ET L. EXOR.] Vid. Theo ad Aratum pag. 64.

6 IN ROTUNDO] *In circuitu* Schol. German. κύκλῳ Eratoſthenes. Ovid. III. Faſt. 515. *Dicta facit, gemmaſque novem transformat in ignes: Aurea per ſtellas nunc micat illa novem.* MUNCK. Theo ad Arati Phaenom. pag. 12. ab aliis diſſentiens ait. Πέντε γάρ εἰσι λαμπροὶ ἀστέρες, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν στέφανον.

Ad CAP. V.

7 PRIORIBUS DIGITIS] *Primoribus digitis* Vlitt. unus. Latiniſſimè profecto. Vide infr. cap. 21. MUNCK. Pro *Arcticum* Voſſ. pr. & Leid. *Arcticon.* Voſſ. pr. *primoribus. dextro* pro *dextero* repoſui e MSS.

8 SINISTRO AUTEM TOTO CAPUT D.] Vide Theon. ad Arati Phaenom. pag. 11. & Grotium ad Eumd. pag. 3. & 4.

9 DEXTRA PROJECTA] Infr. cap. 8. *Manibus utriſque projectis figuratus.* Ita *projectam haſtam* pro *porrectam* dixit Nepos in Chabriâ cap. 1. Schol. German. *Dextro pede contra draconem porrecto*

projecta tangens: [1] laevam autem è regione ad ſiniſtrum genu porrigens, aequali intervallo circuli AEſtivi & genu ſiniſtri. [2] Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: [3] qui cum totus occidit, ut pendere pedibus ex Arctico circulo videatur: exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam, in ſiniſtro brachio unam, in utroque humero ſingulas clare lucentes: in manu ſiniſtra unam, in dextro cubito alteram: in utroque latere ſingulas, ſed clariorem in ſiniſtro: [4] in dextro femine duas, in genu unam, in poplite unam, in crure duas, [5] in pede unam, quae dicitur clara, in ſiniſtra manu quatuor, quas pellem Leonis eſſe nonnulli dixerunt.

VI. *Lyra.*

Haec poſita eſt contra regionem [6] ejus loci, qui locus eſt inter genu & manum ſiniſtram ejus, qui Engonaſin vocatur, cujus ipſa teſtudo ſpectat ad Arcticum circulum: ſummum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. Haec Lyra, Virgine exoriente, [7] occidere, cum Sagittario exoriri perſpicitur. Habet autem in ipſis teſtitudinis lateribus ſingulas ſtellas: in ſummis cacuminibus eorum, quae in teſtitudine [8] ut brachia ſunt conlecta, ſingulas: in mediis iiſdem,

recto pingitur. Et ibi non malè *projecto* reſcriberes. MUNCK.

1 LAEVAM A.] Micyll. Scheff. edidere, quomodo duo Voſſiani exhibent *laeva a.* τὸ *ad* abeſt d'Orvilliano cod. & Voſſ. primo. pro *ſiniſtrum* Voſſ. ſec. & Hemſt. *ſiniſtri.* & mox pro *ſiniſtri* Voſſ. pr. *ſiniſtro.*

2 HIC OCC. C. P. Q. R. C. D. A. T.] Abſunt Voſſ. ſecundo.

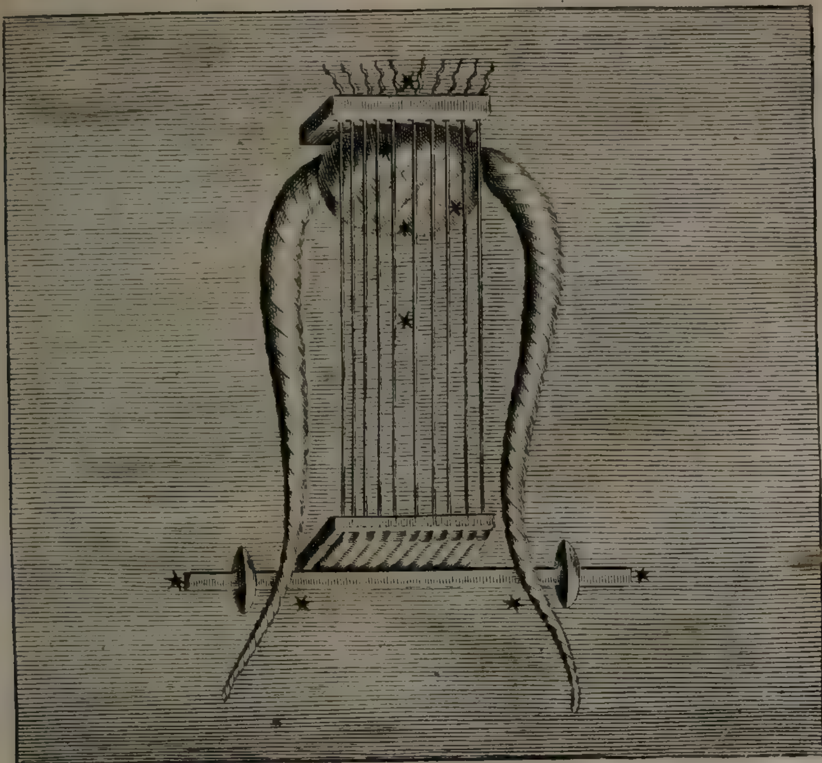
3 QUI CUM TOTUS OCCIDIT, UT PENDFRE &c.] Ita figuratur &c. vel ſimile quid deeſſe videtur. MICYLL. Videtur deeſſe quidpiam, ſed & turbato ordine iſta poni. Lego, *qui cum occidit, occidit ut totus pendere pedibus ex antico circulo videatur.* SCHEFF. Notat Micyllus: *Ita figuratur, vel ſimile quid deeſt.* Schefferus legit, *Qui cum occidit, occidit ut totus* &c. Malim, *Qui cum totus occidit, occidit ut pendere.* &c. Neglexit geminare vocem librarius. MUNCK. Pro *videatur* Leid. *videtur.* Voſſ. ſec. ceteris omiſſis *ut pendens pedibus quam r. m. devenit ad terram.*

4 IN DEXTRO FOEMORE] Morellianus, *femine*, quod praefero. SCHEFF. *Femine* Morell. unus, & 3. Vlitt. Sulpicius Severus Hiſtor. Sacr. Lib. I. *Contacto domini femine ſacramentum dedit.* Apulej. Ἀνέχομ. *Sinuare ad Veneris uſum femina.* MUNCK. *Femine* Leid. Hemſt. & Voſſ. pr. J. Caeſar. lib. VII. B. G. cap. 73. *Teretes ſtipites FEMINIS craſſitudine.* ita hunc locum legit J. Fr. Gronovius ad Livium lib. XXX. cap. 18. qui pluribus hujus vocis uſum adſtruxit. Adde, quos laudat Cl. Oudendorp. ad Caeſaris locum.

5 IN PEDE UNAM, QUAE DICITUR CLARA] Grotius optime praedicto loco, *quae dicitur clava.* SCHEFF. *Clava* Grotius. Sed eam ſupra dextram collocat Eratoſth. Ὑπὲρ τὴν δεξιὰν, inquit, χειρὸς α. ὃς καλεῖται ῥόπαλον. MUNCK. Voſſ. ſec. addit. *Ita ſunt decem & novem.* Leid. *ſunt omnis XIX.* Micyll. ac Scheffer. ediderunt *ita ſunt omnino decem & novem.* Leidenſis lectionem praefero. *omnis* pro *omnes* notius eſt, quam ut inluſtretur. Eratoſthenes lectionem firmat cap. 4. τοὺς πάντας ιθ΄.

Ad CAP. VI.

6 EJUS LOCI, QUI EST] Hemſt. & duo Voſſiani

iisdem; [9] quos humeros Eratosthenes fingit, singulas: in scapulis [10] ipsius testudinis unam: [11] in ima Lyra, quae ut basis totius videtur, unam.

VII.

siani *ejus loci, qui locus est.* Optime. Vide ad lib. II. cap. 20. ideoque in textum recepi. Mox *occidere videtur & cum sag.* ediderunt Micyllus ac Schefferus, & ita exaratum in Celeb. d'Orvillii codice.

7 OCCIDERE VIDETUR] Offendit Modium, quod mox denuo sequitur, *perspicitur.* Ideo legit: *Haec virgine exoriente occidere, cum sagittario exoriri perspicitur.* Sed nimirum, non attendit, sequi nostrum genus hoc plebejum locutionis. Vide quae notavi ad Fabul. 16. & 22. SCHEFF.

8 UT BRACHIA SUNT CONJECTA] Sanctandreana, *collecta.* Nescio, quid sint *brachia collecta.* Lego *confecta*, & expono per simplex *facta*, eorum, quae sunt confecta ut brachia, id est, ita fabricata, ut hanc speciem referant. puto esse clara omnia. SCHEFF. Legerim *collocata.* quanquam Vlitt. 3. habent, *in testudinem, ut brachia, sunt conjectae. Conjecta* Venet. & aliae antiquitus publicatae. MUNCK. Pro *in testudine* Voss. pr. & Hemst. *in testudinem.* pro *collecta* Leid. & Voss. sec. *collocata.* Micyllus ac Schefferus ediderunt *conjecta.* ut in Hemst. Voss. pr. & d'Orvill. exaratum est. pro *quos hum.* Micyll. & Scheff. ediderunt *quas hum.* ut in Voss. pr. & d'Orvill. scriptum erat. pro *fingit* Leid. *finxit.*

9 QUAS HUMEROS] Sanctand. *quos humeros.* Sed *quas* ad stellas singulas referri potest. SCHEFF.

10 TESTUDINIS UNAM] *Testudinis duas* ediderunt Micyllus & Schefferus, & duo Voss. exhibent.

11 IN IMA LYRA] Non improbo quidem. Sed cum Veneta aliaeque antiquiores repraesentent, *in ima lyrae*, videri possit scripsisse *in imo lyrae. Fundum* vocat German. Scholiastes, πυθμένα Eratosthenes. Verba Scholiastae sunt, *in fundo unam, in modulo unam.* Lege, *in modiolo unam*, ut in libro Heinsii emendaverat nescio quis doctus homo. Dictam & *lyram* nomine totius signi stellam illam, quae in fundo est, docet nos Proclus, ut & Geminus p. m. 46. Caeterum in fine capitis hujus additur à Veneta & aliis, *& ita omnino sunt novem.* Sed MSS. 3. Vlitt. non agnoscunt illa. Disertim alioquin & Eratosthenes, τὰς πάντας θ'. Sed decem lyrae stellas tribuit Hipparchus, octo Timochares apud Theon. in Arat. pag. 37. ed. Lond. MUNCK. Pro *unam* Voss. pr. *una.* Voss. sec. *unam, ita sunt*

VII. *Olor.*

Hujus una ala est ad circumductionem hujus circuli, qui [1] Arcticus vocatur, contingens extremum pedem sinistrum ejus, qui Engonasin vocatur: sinistram autem alam habet paululum extra circulum AEstivum, pene conjungens pedibus Pegasi. AEstivus autem circulus rostrum ejus à reliquo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite Cephei. Hic cum virgine & Chelis occidens, prius capite quam reliquis membris [2] devenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clare lucentem unam: in collo alteram pari fulgore: in utrisque pennis quinas: supra caudam unam: omnino [3] habet stellas XIII.

VIII.

novem. d'Orv. *ut jam s. n.* pro *basis* Hemst. *bassis.*

Ad CAP. VII.

1 Arcticus] *Arcticos* Graecâ terminatione MSS. 3. Vlitt. & Veneta cum heic, tum & infr. cap. 9. Sic *arctos* nominandi casu habes lib. 11. cap. 2. MUNCK. Ita cap. 5. hujus libri. Leid. & Voss. pr. *inter duos circulos*, *ARCTICON & AEstivum.* & Leid. cod. cap. 1. *Quae POLOS appellatur.* & paullo ante in eodem capite Hemst. cod. *utraeque Arctoi nixae.* quomodo apud Ciceronem lib. IV. in Verrem cap. 3. nonnulli ex Vett. libris, teste Lambino, exhibent. *Canephoroi ipsae vocabantur.* Graevius adducit ibi Plinii locum, dicentis *ubi & canephoros.* Hic vero codd. *Arcticus.* pro *circumductionem* Leid. *circumdutionem.* τὸ *pedem* abest Vossiano pr. De sidere *cycno* Theon. ad Aratum p. 33.

2 Devenit ad t.] Voss. pr. *advenit ad t.* Paullo ante Hemst. cod. *Hic cum virgine & Chelis orientibus occidens.*

3 Ha-

VIII. *Cepheus.*

CEPHEUS, à tergo minoris Arcti conſtitutus, includitur Arctico circulo à pedibus [4] ad pectus, ut praeter humeros, & caput ejus nihil occidere videatur: neque longe abeſt à flexu Draconis, quem capite primum efficere videtur. Cepheus autem manibus utriſque projectis figuratus, tanto diſſidet intervallo à pedibus Arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei videtur. [5] Hujus caput Scorpione exorto occidere, cum Sagittario exoriri perſpicitur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextera unam: item in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & humero ſingulas, in dextero humero unam: in zona, quae medium ejus dividit corpus, tres ſtellae clarae videntur, in latere dextero obſcura una: in ſiniſtro genu

3 HABET STELLAS DUODECIM] Alii *tredecim.* Sed legendum *quatuordecim.* Ita docet pictura vetus. Et notavit Grotius. SCHEFF. *Tredecim* quidem & Veneta & Vlitt. 3. Al. XII. quot etiam numerat Eratoſthenes. Sed German. Schol. XIV. MUNCK. Leid. XII. Voſſ. pr. XIII. ſec. *Octo.*

Ad CAP. VIII.

4 AD PECTUS] *Uſque ad pectus* Vlitt. unus. Mox, *Quem capite efficere videtur*, omiſſo τοῦ *primum.* MUNCK. Pro *Arcti* Leid. *Arcturi.* pro *abeſt a fl.* Voſſ. ſec. *abeſt fl.* pro *efficere* Voſſ. pr. *reficere.* pro *figuratus* d'Orvill. cod. *figuratur.* *ſpacium* abeſt Voſſ. ſec. Conſule Theon. ad Arati Phaenomena pag. 23.

5 HUJUS CAPUT] *Corpus* Vlitt. 3. MUNCK. *Corpus* omnes, quos conſului, codd. exhibent. pro *ſcorpione exorto* Voſſ. ſec. *cum ſcorpione ex toto.* pro *in lat. d. obſcura una* Leid. *in l. d. obſcuram.* Ceteri codd. *obſcuram unam.* pro *duae*, *duas* Voſſ. ſec. ac d'Orv. τὸ *in* abeſt Voſſ. ſec. ante *utriſque.* pro *ſingulae* Voſſ. ſec. *ſingulas.* τὸ *ſtellae* abeſt

genu duae: in utriſque pedibus ſingulae: ſupra pedes ſtellae quatuor. [1] Hic totus omnino eſt ſtellarum XIX.

IX. *Caſſiepeia.*

Cassiepeia ſedens in ſiliquaſtro conlocata eſt, cujus ſedilis & ipſius Caſſiepeiae [2] pedes poſiti in ipſa circumductione circuli, qui Arcticus vocatur: effigies autem corporis ad AEſtivum circulum pervenit, quem capite & dextera manu tangit. Hanc prope mediam dividit circulus is, qui Lacteus adpellatur, [3] proxime Cephei ſignum conlocatum. Haec occidens [4] Scorpione exoriente, capite cum ſedili

abeſt d'Orvilliano. Τὸ XIX. abeſt Voſſ. ſec. quindecim enumerat Eratoſthenes cap. 15. tredecim Grotius ad Imagines pag. 46.

1 Hic totus omnino stellarum numerus] Illud *numerus* delendum eſt. Idem faciendum in Cepheo, Andromeda, Perſeo, & pleriſque aliis Modius judicavit. SCHEFF.

Ad CAP. IX.

2 Pedes positi] *Poſiti ſunt.* Vlitt. 2. MUNCK. Τὸ *eſt.* abeſt Voſſ. ſec. pro *ſedilis* idem *ſedile.* Omnes, quos conſului, agnoſcunt *poſiti ſunt.* Praeterea haud male duo Voſſ. *in ipſam circumductionem.* Omnes codd. *Arcticos.* Theo ad Arati Phaenom. pag. 24. Ἡ δὲ Κασσιέπεια, ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν. ἐσχημάτισται γὰρ ὥσπερ στερνοκοπουμένη. καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὥσπερ ἐπανιᾶσθαι τῷ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

3 Proxime Cephei signum collocatum] *Collocatam* Vlitt. 3. ut referatur ad *Caſſiepeiam.* MUNCK. Noſtri codd. omnes *collocatam.*

4 Scorpione exoriente] *Cum ſcorpione oriente* Vlitt. 1. qui & ſupr. cap. 7. repraeſentat: *Hic cum virgine & chelis exorientibus occidens.* Nec non cap. 3. *Hic quidem cum tauro & geminis orientibus & cancro & leone occidit.* MUNCK. Leid. *cum Scorpione exoriente*, ſic cap. XII. Voſſ. pr. *exoriri autem cum Ophiucho & Engonaſi occidente.* qui pro *reſupina* exhibet *reſupinata.*

5 In

Ii resupina ferri perspicitur, exoriri autem cum Sagittario. Hujus in capite stella ostenditur una: in utroque humero una: [5] in papilla dextra clara una: in lumbis magna una, in sinistro [6] femore duae: in genu una, [7] in pede dextro una, [8] in quadrato, quo sella deformatur, in angulis utrisque singulae clarius caeteris lucentes. Haec igitur est omnino [9] stellarum XIII.

X. *Andromeda.*

ANDROMEDA [10] proxime Cassiepeiam, supra caput Persei, brevi intervallo dissidente conlocata perspicitur, [11] manibus diversis vincta,

5 IN PAPILLA DEXTRA] Ita & Vlitt. unus. Sed *mamilla* al. cum Veneta & Scholiaste Germanici. MUNCK. Nostri codd. *papilla.*

6 FEMORE] *Femine* Vlitt. 2. Ut supra cap. 5. & infr. cap. II. MUNCK. *Femine* Leid. Voss. pr. & d'Orv. sic cap. XI. Voss. pr. & d'Orv. in *dextro femine*; & mox *in sinistro femine.* Sed quae absunt Hemsterhusiano.

7 IN PEDE DEXTRO] Micyllus & Schefferus ediderunt *in pede ipsius dextro.* Voss. pr. *in pede primori dextro.* Voss. sec. *in pede priori dextro.* d'Orv. *in primori pede dextro.* Eratosthenes ἐπὶ ποδὸς ἄκρου.

8 IN QUADRATO] Ἐπὶ τοῦ πλινθίου α´, ut habet Eratosthenes. Adde ergo post *deformatur* ex Vett. edd. *una.* MUNCK. Pro *sella*, *stella* duo Vossiani. *una* abest d'Orvilliano.

9 STELLARUM XIII.] XIV. MSS. 2. Vlitt. Sed & German. Schol. *Sunt omnes* XIII. MUNCK. Leid. Voss. pr. Hemst. & d'Orv. XIV. & plures quam XIII. in suo se codice reperisse docet Grotius ad Imag. pag. 47. Eratosthenes cap. 10. tredecim modo enumerat.

Ad CAP. X.

10 PROXIME CASS.] Micyll. ac Scheff. edidere *Prope Cass.* Leid. tamen & Voss. prim. Munckeri lectionem firmant.

11 MANIBUS DIVERSIS VINCTA] Vide Theon. ad Arati Phaenom. pag. 24, 25, 28. & pag. 75. Κακοπαθεῖς φησὶ τὰς χεῖρας τῆς Ἀνδρομέδης διὰ τὰ δεσμὰ, ἃ περίκειται, & cetera ibi vide.

cta, ut antiquis historiis est traditum. Cujus caput equi Pegasi [1] ventri conjungitur: eadem enim stella [2] & umbilicus Pegasi & Andromedae caput adpellatur. Hujus medium pectus & manum sinistram circulus AEstivus dividit. Occidit autem cum Pisce de duobus secundo, quem Andromedae subjectum brachio supra diximus, exoriente Libra & Scorpione, capite prius quam reliquo corpore [3] perveniens ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. Haec, ut supra diximus, habet in capite stellam clare lucentem unam: in utroque humero unam: in cubito dextro unam, in ipsa manu unam: in sinistro cubito unam, in brachio unam, in manu alteram: in zona tres, [4] supra zonam quatuor: in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Ita omnino [5] est stellarum XX.

XI. *Perseus.*

Hujus sinistrum crus & humerum laevum circulus AEstivus à reliquo corpore dividit. Ipse manu dextra [6] Arcticum circulum tangit: dextro pede caput Aurigae premere velut currens videtur. Idem occidens Sagittario [7] & Capricorno exorto, inclinatur ad caput versus, cum Ariete & Tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero stellam unam: in manu dextra clare lucentem unam, [8] qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonem interfecit: in sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. Habet praeterea in ventre stellam unam, in lumbis alteram: in dextro femine unam, in genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femine unam, & in genu alteram: in tibia duas, in sinistra manu [9] quod Gor-

1 VENTRI CONJUNGITUR] *Ventre* Vlitt. 2. Quod non ausim damnare. Vide not. ad cap. 16. MUNCK. Leid. d'Orv. & Hemst. *ventre*. Mox pro *stella* Voss. pr. *stellae*. & pro *quem Andr.* d'Orv. *quam Andr.*

2 ET UMBILICUS PEGASI &c.] Caesar: *Vertice & Andromedae radiat quae stella sub ipsâ Alvo fulget Equi.* MUNCK.

3 PERVENIENS] Leid. & d'Orv. ita legunt. sed in ceteris *pervenit.* ut Micyllus ac Scheff. ediderunt. Pro *haec ut supra* Voss. pr. *haec supra.*

4 SUPRA ZONAM QUATUOR] Putat Grotius, legendum sub *Zona quatuor*, ut aliis conveniat. SCHEFF. *Sub zonâ* Grotius. Quam emendationem adstruunt & German. Scholiastes, & Eratosthenes. MUNCK. *Super zonam* duo Voss. *supra zonam* d'Orv. & Leid. Paullo ante pro *Gorgonem* Hemst. *Gorgona.* & pro *femore femine* bis.

5 EST STELLARUM XX.] Schol. German. *Sunt omnes* XXI. Quod si numerum subducas, videbis ex illo emendandum esse Hyginum. XXII. repraesentat pictura vetus. MUNCK. Τὸ *est* abest Leidensi. Voss. sec. XVIII.

Ad CAP. XI.

6 ARCTICUM CIRCULUM] *Arctoum* MSS. 2. MUNCK. Pro *dextra* Leid. *sinistra.*

7 ET CAPRICORNO EXORTO] Leid. *& capricorno exortis.* pro *inclinatur* Leid. Voss. sec. & d'Orv. *inclinatus.* pro *tauro rectus* Voss. sec. *tauro recto.* d'Orv. *cum tauro rectus.*

8 QUA

Gorgonis caput vocatur, ſtellas quatuor. [10] Omnino eſt ſtellarum XIX. Caput ejus & falx [11] ſine ſideribus adparet. Hunc Aratus cum diceret inter ſidera κεκονισμένον figuratum, adceperunt complures, eum pulverulentum dicere: quod minime convenit, poſſe inter ſidera etiam [12] pulverulentum adparere: quod ſi eſſet, dignior erat Orion, cui idem adſcriberetur. Primum, quod adſidue eſt venatus, & ſemper in terra fuit: [13] denique quod adhuc inter ſidera venari videtur: Perſeus autem [14] qui adſidue volaret, non poteſt pulverem habere. Quid igitur? Cum vellet Aratus eum currentem obſcure ſignificare, uſus AEtolorum

8 QUA FALCEM TENERE EXISTIMATUR] Geminus: *Quae in ſummâ dextrâ Perſei ſtellulae crebrae & parvae collocantur, hae efficiunt conſtellationem falcis. Quae vero in extremâ manu ſiniſtrâ ſunt ſitae ſtellae, vocantur ſtellae Gorgonum.* MUNCK. Pro *qua* Voſſ. ſec. *quo*. Leid. *in qua*. pro *Gorgonem* Voſſ. pr. & d'Orv. *Gorgona*. pro *interfecit* Leid. *interfacit*. pro *in genu* Leid. & duo Voſſ. *ad genu*, quomodo Schefferus edidit.

9 QUOD CAPUT GORGONIS VOCATUR, STELLAS QUATUOR] Scholiaſtes Germanici: *In capite Gorgonis circumquaque tres.* Et Eratoſthenes, περὶ τοὺς Γοργόνος πλοκάμους γ′. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες, Γοργόνων καλοῦνται). Fort. Γοργόνιον, ut appellat Ptolemaeus. MUNCK.

10 OMNINO EST STELLARUM XIX.] Schol. German. *Fiunt omnes* XVIII. Veneta, & aliae antiquiores, *Omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem.* Sed octodecim ſunt, ſi numeros Hygini ſubducas. MUNCK. *Eſt* abeſt Leid. & Voſſ. pr. d'Orv. *ſtellarum XVIIII.* Voſſ. pr. *IIII.*

11 SINE SIDERIBUS APPARENT] Eratoſthenes: Ἡ δὲ κεφαλὴ, καὶ ἡ ἅρπη ἄναστρος ὁρᾶται. MUNCK. Leid. & duo Voſſ. *apparet*. pro *aſcriberetur*. Leid. *aſcribitur*. pro *venatus* Voſſ. ſec. *venator*.

12 PULVERULENTUM ACCIPERE] Modius vult *apparere*, quod retinuerunt in Sanctandreana. Ego cur non hic, ut paulo ante, poſſit ſtare, haud intelligo. Videtur offendiſſe Modium, quod ſupra c. 6. SCHEFF.

13 DENIQUE QUOD ADHUC] *Deinde quod adhuc* MSS. 2. ex Vlitt. MUNCK. Leid. Voſſ. ſec. d'Orv. & Hemſt. *deinde quod adhuc*.

14 QUI ASSIDUE VOLARET] Ita & Vlitt. 2.

Sed

rum consuetudine, eum [1] κεκονισμένον dixit: [2] AEtoli enim cum volunt aliquem decurrere significare, [3] ἀποκονίσαι dicunt, id quod Aratus voluit demonstrare, non ut illum volantem adsidue pulverulentum dicat, quod à multis perperam est intellectum.

XII. *Heniochus.*

HE-

Sed edd. antiq. *volabat.* Convenientius foret, *volarit.* MUNCK. D'Orv. *volabat.* pro *potest.* Leid. *poterat* haud male.

1 ΚΕΚΟΝΙΣΜΕ'ΝΟΝ] Versus Arati hi sunt:

Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
Πενθερίης δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν, οἷα διώκων,
Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί.
MICYLL.

2 AEtoli] *AEoli* vel *AEolii* mallet Grotius, quod AEolicâ utatur dialecto Aratus. MUNCK.

3 'ΑΠΟΚΟΝΙ'ΣΑΙ] Paris. & nonnullae aliae edd. κεκονίσαι. Edit. Ven. anni 1482. *Ceconisse.* Forte, κεκονίσαι. Eustath. ad Hom. pag. 943. ed. Bas. Ἔστι δὲ κονίειν πεδίον τὸ διὰ τοῦ πεδιάδος κόνιν ἐγείρειν ἐν τῷ σπουδαίως θέειν. Confer Etym. in Κονία. Versus Arati hi sunt p. 33. ed. Lond. Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται Πενθερίης δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί. Schol. κεκονισμένος ἐν, ἤγουν κόνιν ἐκ τοῦ ποδὸς ἐγείρων. MUNCK. Pro *voluit* Hemst. Voss. sec. & d'Orv. *vult.* Mei codices scribunt *apoconisse.* Forte legendum κονίσαι. Verba a κόνις derivata festinationem indicant. ut taceam de verbo ἐγκονεῖν, quod eo sensu centies occurrit. e. g. Eurip. Herc. Fur. 521.

Ἴτ', ἐγκονεῖτε.

Et Sophocl. Trachin. 1271.

Ἄγ', ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε.

Infinita alia exempla omitto. Verum tam κονιειν & κονίσαι, quam ἐγκονεῖν pro festinare, accelerare ponitur, ut docuit inl. Spanh. ad Aristophanis Plutum vs. 255. hinc κεκονισμένος pro festinante, ut h. l. De hoc loco & hac voce egerunt Viri eruditionis fama inlustres P. Wesseling. lib. II. Observat. cap. 23. & G. Arnaldus lib. II. Lect. Graec. cap. 2. pro *illum* Hemst. *ullum.*

Ad

Heniochus autem circulo AEſtivo genuum fine, praeterea ab humero ſiniſtro uſque ad zonam dividitur ab eo, quem ſupra [4] Lacteum orbem diximus. Hujus dexter pes Tauri ſiniſtro cornu ſtella conjungitur una. Manibus ut lora tenens figuratur. Cujus [5] in humero ſiniſtro Capra, [6] in manu autem duo Hoedi duabus ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubjectus, caput habens contra urſae majoris [7] adſpectum. Hic occidere Sagittarii & Capricorni exortu videtur: exoriri autem, Ophiucho & Engonaſin occidentibus. Habet praeterea in capite ſtellam unam: in utroque humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quae Capra vocatur, in utroque cubito unam, in manu duas, quae Hoedi adpellantur, [8] ſtellis prope occidentibus facti.

XIII.

Ad CAP. XII.

4 Lacteum orbem] Omittit *lacteum* Voſſ. ſec. Mox pro *ſtella* &c. Voſſ. pr. ita ſcribit *ſtellae conjungitur, una manibus ut labora tenens.*

5 In humero sinistro capra] Geminus pag. 45. Ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος, λαμπρὸς ἀστὴρ αἲξ προσαγορεύεται. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτοῦ χειρὶ κείμενοι ἀστερίσκοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται. MUNCK. Theo ad Aratum pag. 20. τὸ δὲ ἀστέρας διδασκαλικῶς. τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ὧν, ὁ μὲν ἐπὶ τὸν ὦμον σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς, καὶ καλεῖται αἲξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο, ἐφεξῆς, ἀμαυρότεροι, οἳ καλοῦνται ἔριφοι.

6 In manu duas, quae hoedi] in ſiniſtrâ manu puta. Ἐπ' ἀριστερᾶς χειρὸς, ut loquitur Eratoſthenes. Schol. German. *Super ipſo brachio ſtellas duas, quae vocantur hoedi.* Servius ad AEn. IX. 668. *Retinet autem auriga ſtellas duas in manu, quae hoedi vocantur, & capram; quam Amaltheam dicunt: quarum & ortus & occaſus graviſſimas tempeſtates faciunt.* MUNCK. Serv. ad I. Georgic. vs. 205. *Hic* (Auriga) *in manu ſiniſtra fert hoedos, in humeris capram Amaltheam.* Theo ad Aratum pag. 74. Ἀνερχομένου δὲ αἰγοκέρωτος ἡ ἄλλη χεὶρ, ἐφ' ἧς εἰσὶν οἱ ἔριφοι, δύνει. λέγει δὲ τὴν ἀριστεράν.

7 Aspectum] Leid. *aſpectus.* Mox *exoriri* ad *habet* abſunt d'Orvilliano, Voſſ. pr. & Hemſt. *Exoriri a. cum Ophiucho & Engonaſi.* Voſſ. ſecundo abeſt *occidentibus.* pro quo *occidente* Voſſ. pr.

8 Stellis prope occidentibus formati] Morellianus unus *ficti.* Alterutrum ex gloſſa eſt. Unus plane omittit. SCHEFF. Al. *formati. Ficti* alter Morell. Ut & unus de Vlitt. MUNCK. *Ficti* Voſſ. ſec. Hemſt. & d'Orv. Leid. *facti.* Voſſ. pr. *formati.* Voſſ. ſec. addit *ita ſunt quinque.* Micyllus edidit *ita omnino ſunt numero ſeptem.* Schefferus cum ſequitur. Eratoſthenes τοὺς πάντας ὀκτώ. Sed vide Grotium ad Imagines pag. 44.

XIII. *Ophiuchus.*

OPHIUCHUS inclinatus à capite, [1] ut qui resupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus. Hujus autem humeri AEstivo circulo dividuntur à reliquo corpore. Ipse genuum fine ab AEquinoctiali circulo terminatur, pede sinistro premens oculos, dextro autem [2] testudini Scorpionis innixus. Anguis autem, qui ab eo tenetur, prope extremo ore [3] Coronam contingit, medium ut praecingens Ophiuchum, [4] à cauda brevior quam superiori corpore, qua manus sinistra ipsius signi figuratur: ita tamen, ut extrema cauda circulum AEquinoctialem cum Aquilae cauda jungat. Occidens exortu Geminorum,

Ad CAP. XIII.

1 UT QUI RES. VIDETUR] Leid. *ut resupinari videatur*. Micyllus, deinde & Schefferus ediderunt *figuratus est.* ut scribunt duo Vossiani. pro *tenere* Hemst. *tenentem.*

2 TESTUDINI SCORPIONIS INNIXUS] D'Orv. *testudine Scorpionis innixus.* De re consule Theonem, ad Arati phaenomena pag. 13. quomodo Eudoxus & Hipparchus ab Arato in hujus imaginis descriptione dissentiant, monstrantem, cui adde Grotium ad Imagines pag. 34.

3 CORONAM CONTINGIT] Theon. ad Aratum pag. 13. Ἔχει ὁ ὄφις τὴν κεφαλὴν συνάπτουσαν τῷ στεφάνῳ. Adde Leontium de Arati Sphaera pag. 128. post Aratum pluribus de Ophiucho agentem.

4 A CAUDA BREVIOR] Codex Celeb. d'Orv. & Leid. hanc lectionem agnoscunt. Ceteri, ut Micyllus ac Scheff. edidere, *cauda brevior.* Pro *signi figuratur* Voss. sec. scribit *anguem.*

5 TRIUM ET VIG. STELLARUM] Ita Codd. Novemdecim enumerat Eratosthenes cap. VII. Grotius ad Imagines pag. 35. illud *trium & viginti stellarum* a mala manu esse, & Hyginum modo viginti duas serpenti tribuisse statuit. Imo Munckerus edidit *sub capite quatuor*, cum Voss. sec. ac d'Orv. *sub capite tres* scribant, ut Micyllus ac Scheff. edunt.

norum, Cancri, & Leonis, pervenit ad terram: exoriens autem cum Scorpione & Sagittario, adparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroque humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra quatuor, in lumbis duas, in utroque ſingulas, in dextro crure unam, in utroque pede ſingulas, ſed clariorem in dextro. Itaque eſt omnino ſtellarum XVII. Anguis autem habet in ſummo capite duas, ſub capite quatuor, uno loco omnes. Ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quae maxime ad corpus ejus adcedit, clariorem: & in dorſo Anguis ad ipſam corporis conjunctionem quinque. Et in prima curvatura caudae quatuor: in ſecunda, caput verſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino [5] trium & viginti ſtellarum.

XIV.

Sagitta inter duos circulos, AEſtivum & AEquinoctialem, ſuper Aquilae ſignum poſita, dividitur ab eo circulo, qui [6] utrique polo ſubjectus ad Cancrum & Capricornum pervenit. [7] Hujus acumen ad Equi pedum regionem ſpectat: altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. Haec occidit Virginis ortu: oritur autem cum Scorpione. Habet omnino ſtellas quatuor, quarum una [8] in principio materiae, altera in medio, duae reliquae [9] in eo loco, quo ferrum ſolet adfigi, [10] diverſae videntur.

XV. *Aquila.*

Aquila ala dextra non multum extra circulum AEquinoctialem prodire, ſiniſtra autem [11] non longe à capite Ophiuchi figurata videtur.

Ad CAP. XIV.

6 Utrique polo] Voſſ. pr. *utro polo.* Leid. *utroque polo.*

7 Hujus cacumen] Grotii emendationem amplector, qui emendat, *hujus acumen*, & *acumen* eam teli exponit partem, ubi ferrum ſolet affigi. Atque ita pridem legit Modius, quem ſecuti ſunt in editione Sanctandreana, credo & Morelliana. SCHEFF. Ita & Vlitt. 2. Malè *cacumen* editi vulgo. Vide infr. cap. 25. & lib. IV. cap. 4. Lactant de Opif. Dei cap. 7. *Acuminavit in caudam.* MUNCK. Omnes codd. praeter Leidenſem, *acumen.* ut jam legit Grotius ad Imagin. pag. 60. Paullo ante pro *ſuper* duo Voſſ. *ſupra.* d'Orv. cod. ut ediderunt Micyllus ac Schefferus *ſigno aquilae ſuperpoſita.* pro *ſpectat* Voſſ. pr. *exſpectat.*

8 In principio materiae] H. e. ligni, unde ſagitta erat facta. MUNCK.

9 In eo loco, quo ferrum solet affigi] H. e. *in acumine*, ut loquitur German. Scholiaſtes, ἐν τῇ ἀκίδι. MUNCK. *In hoc loco* Voſſ. ſec.

10 Diversa videntur] Morellianus unus, *verſae videntur*, alter *dividantur.* SCHEFF.

Ad CAP. XV.

11 Non l. a cap. O. figurata] Leid. &

detur. Praeterea roſtrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem ſupra diximus à Cancro ad Capricornum pervenire: media autem finitur ab, eo quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus eſſe. Haec occidit exorto Leone: exoritur autem cum Capricorno, habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam.

XVI. *Delphin.*

[1] DELPHIN non longe ab Aquilae ſigno figuratus, incurvatione caudae noviſſimae tangit AEquinoctialis circuli circumductionem, capite

Hemſt. *Non longe cap. O. figurata.* De hoc ſidere Theon. ad Arati Phaenom. pag. 36. Addunt Micyllus ac Schefferus *itaque omnino ſunt quatuor.* Voſſ. ſec. *ita eſt ſtellarum trium.* Ceteris codd. haec verba abſunt. Eratoſthenes cap. 30. ἔχει δ' ἀστέρας δ'. De ſtellis conſule Grotium ad Imagines pag. 60.

Ad CAP. XVI.

1 DELPHIN] Leid. & Voſſ. ſec. *Delphinus.*

2 PROPE CONTINGENS] *Conjungens* unus ex Vlitt. Quod damnare haud auſim. Sic mox cap. 17. *Manum dextram cervice ſuâ conjungens.* Confer quae diximus ad cap. 19. 28. 30. 34. 37. &c. Servius ad AEn. IX. vers. 668. *Hunc cum tauro una clara ſtella conjungit.* MUNCK. Pro *capite* Voſſ. ſec. *caput.* Omnes vero codd. *conjungens.* Pro *roſtrum* Voſſ. ſec. *roſtro.*

3 CUM VIRGO EXORTA EST A CAPITE] Sanctandreana. *exorta eſt ad capitis finem.* Morellianus *a capitis fine.* SCHEFF.

4 AD CERVICEM VERSUS] Ita & Vlitt. 2. *Τὸ ad* notandum heic addi, quod omitti alias ſolet. Vellej. lib. II. cap. 101. *Omnibus ad orientem verſus provinciis.* Non diſſimile eſt illud ejuſdem ſcriptoris lib. I. cap. 15. *A lupercali in palatium verſus.* Et Curtii lib. IV. cap. 7. *In meridiem verſus Arabes ſpectant.* Salluſt. Catil. cap. 56. *In Galliam verſus caſtra movere.* Schol. German. heic habet, *in ſolio duas.* Scripſerat, opinor, in *loſiâ*, pro λοφίᾳ. Quam vocem ut ambiguam (verticem enim & cervicem notat) retinere illi ſatius

pite [2] prope contingens equi Pegasi rostrum. Hic exoritur cum sagittarii posteriore parte. Occidit autem, [3] cum Virgo exorta est ad capitis finem. Habet autem in capite stellas duas, supra caput [4] ad cervicem versus duas: ad ea, quae in ventre velut pennae videntur, habet stellas tres: in scapulis autem unam; in cauda duas. [5] Omnino est stellarum decem.

XVII.

satius visum est, quam malè interpretari. Eratosthenes, ἐπὶ τῆς λοφίας β΄. Scripseram haec, cum à Grotio in Notis ad Imag. restitui vidi Scholiastae isti, *in collo duas.* MUNCK. Pro *ad capitis finem* Leid. *a capite.* item d'Orv. & Voss. sec. & ita ediderunt Micyllus ac Schefferus. Voss. pr. *a capite finem.* Mox *ad cervicem versus* agnoscunt duo Voss. & d'Orv. sed Leid. *capud c. v.* sine dubio pro *caput ad c. v.* De hac phrasi videndi eximii Interpretes ad J. Caesar. lib. VI. B. Gall. cap. 33. & Cl. Oudendorp. ad lib. VII. cap. 8. in fine. sic in Hygini cap. XXXIX. hujus libri *ad caudam versus* duo codd. exhibent.

5 OMNINO EST STELLARUM DECEM] Vlitt. 3. *Est omnino stellarum* IX. Quod convenit cum Eratosth. & Scholiaste Germ. cujus haec sunt verba: *Habet autem stellas novem, & ideo musicum signum dicitur, eo quod in numero musarum stellas habet.* MUNCK. Haec Theon ad Arati Phaenom. pag. 37. Ἐπικαταφέρεται ἐν τῷ αἰγοκέρωτι ὁ Δελφὶς. ἐνάστερος τὰ πολλὰ, τέσσαρας ἔχων ἀστέρας ἐπισήμους ἐν τῷ παραλλήλῳ κειμένους. de quibus quatuor stellis Grotius ad Imagines pag. 61. Voss. pr. *omnino est stellarum decem. Omnino stellarum VIII.* Voss. sec. *Omnino est stellarum VIIII.* Leid. & d'Orv. Pro *decem* reponerem *novem* adstipulantibus codd. MSS. Ita enim Ovid. lib. II. Fast. vs. 117.

—— *Astris Delphina recepit*
Juppiter; & stellas jussit habere novem.

XVII. *Equus.*

EQUUS Arcticum circulum spectans, [1] pedibus AEstivo orbe niti, extremo ore caput Delphini tangere videtur, Aquarii manum dextram cervice sua conjungens, & utrisque Piscibus clausus, quos in duodecim signis postea demonstrabimus. Hujus in stellis corpus adparet usque ad umbilicum deformatum: qui occidit cum Pisce de duobus primo, qui supra tergum ejus est fixus. Exoritur cum Aquario toto, & cum Pisce, [2] cum quo & occidit manus Aquarii dextra. Hic habet in rostro stellas duas obscuras, in capite unam, in maxilla unam, in utrisque auribus singulas, in cervicibus quatuor obscuras: sed [3] maxime lucet, quae capiti proxima adparet: in humero claram unam; in pectore unam, [4] in interscapilio unam, in umbilico

Ad CAP. XVII.

1 PEDIBUS] Abest Voss. pr. pro *aestivo* idem *aestivi*. Pro *utrisque* Leid. *utrique*. *de duobus* absunt Voss. sec. ac d'Orv. *cum* ante *pisce* abest Leidensi.

2 CUM QUO ET OCCIDIT MANUS] Vett. edd. *Cum quo occidit*, *&* *manu* &c. Unus ex Vlitt. *Cum quo occidit & manus* &c. MUNCK. *Cum quo occidit & manu* ediderunt Micyllus & Schefferus, & ita duo Voss. & d'Orv. Leid. vero *cum quo occidit & manus*. Consule Theon. ad Aratum pag. 74.

3 MAXIME LUCET &c.] Pro *lucet* Voss. sec. *lucent*. pro *capiti* duo Voss. *capite*. pro *proxime apparet*. Voss. sec. *proximae*. Consule Theon. ad Aratum pag. 26.

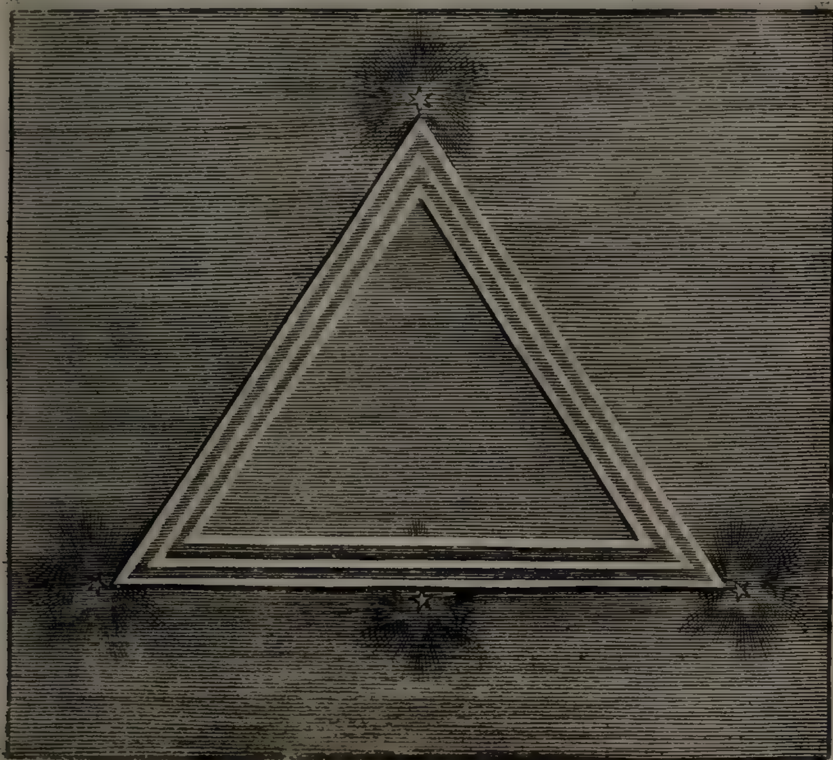
4 IN SCAPILIO] Sanctandr. *in interscapilio*, quod a Grotio probatur. Ego haereo. SCHEFF. *In armo* Schol. German. Quod idem est. Vide quae ad cap. 1. annotavi. MUNCK. *Interscapilio* Voss. sec *in scapulo* Voss. pr.

5 NOVISSIMAM UNAM] Eratosthenes, ἐπ' ὀμφαλῷ ἔχαζον λαμπρὸν ά. Si eum locum respexit, interserendum *claram*. Schol. Germ. *In spirâ unam*, *in umbilico claram unam*. MUNCK.

6 OMNINO EST STELLARUM XVII.] Schol. Ger-

bilico [5] novissimam unam, quae Andromedae caput vocatur, in genibus utrisque singulas, in utrisque poplitibus singulas. Ita est [6] omnino stellarum XVII.

XVIII. *Deltoton.*

Deltoton autem in triangulum deformatur, [7] aequis lateribus duobus, uno breviore, sed prope aequali reliquis, inter AEstivum & AEquinoctialem circulum supra caput Arietis, non longe ab Andromedae dextro crure, & Persei manu sinistra conlocatum: cum Ariete toto occidens, exoriens autem cum ejusdem dimidia priore parte. Habet stellam [8] in unoquoque angulo unam.

XIX.

German. *Fiunt omnes* XVIII. Qui numerus convenit cum stellis ab Hygino enumeratis. MUNCK. Desunt Voss. primo. *Ita est omnino stellarum sedecim* Voss. sec. Octodecim enumerat Eratosthenes cap. 18. & ita in Hygino legendum docuit Grotius ad Imagines pag. 50. At Ovid. III. Fastor. 458. quindecim esse stellarum docet *Et nitidus stellis quinque decemque micat.*

Ad CAP. XVIII.

7 AEquis lateribus duobus] Theo in Aratum pag. 31. Τὸ δὲ δελτωτὸν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον. Τὰς γὰρ καλούσας πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ κάτωθεν ὑπολείπουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. MUNCK. Duo Voss. ut Micyllus ac Schefferus ediderunt, scribunt *aequis quodammodo lateribus duobus*: d'Orv. vero *aequis lateribus*. Adde Theon. ad Aratum pag. 28. Ed. Morell.

8 In unoquoque angulo] Non habent praepositionem Vlitt. 2. Theo in Arat. p. 32. Ἔχει δὲ ἐφ' ἑκάστης γωνίας ἀστέρας τέσσαρας. Vel deest aliquid, vel ἀστέρα cum Grotio legendum, deleto τῷ τέσσαρας. MUNCK. Pro *Persei manu* Voss. sec. *Persei manus*. *Toto* abest Leidensi ac d'Orvilliano. pro *exoriens* Voss. sec. *oriens*. pro *dimidia priore* Voss. sec. *dimidiam priore*.

XIX. *Aries.*

[1] Nunc protinus XII. ſignorum figurationem dicemus, quorum eſt princeps Aries.

Aries [2] in AEquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens converſum, occidens à primis pedibus, & [3] exoriens caput infra Triangulum, quod & ſupra diximus, tenens conlocatum, pedibus prope caput [4] contingens Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, [5] in cornibus tres, [6] in cervice tres, in pede priore de primis unam, [7] in interſcapilio quatuor, in cauda unam, [8] ſub ventre tres,

Ad CAP. XIX.

1 Nunc prot. d. &c.] Deſunt Leidenſi.

2 In aequinoct. circ.] Vid. J. Firmic. lib. II. cap. 12. Theo. ad Aratum pag. 26, 57, 60.

3 Exoriens caput] Leid. *exoriens capite.* ita & Voſſ.

4 Contingens] *Conjungens* Vlitt. 2. & Suſianus. MUNCK. Duo Voſſ. & d'Orv. *conjungens.*

5 In cornibus] *In auriculis* Scholiaſt. Germanici. Eratoſth. ἐπὶ τῶν μυκτήρων. Hoc eſſet, *in naribus.* MUNCK.

6 In cervice tres] Unus Morellianus, *duas,* & mox *omnino eſt ſtellarum VIII.* SCHEFF. Reſcribe *duas*, ut praeferunt 4. Vlitt. & alter Morellianus. Firmant eam emendationem Eratoſthenes & German. Scholiaſtes. MUNCK. *Duas* Voſſ. duo & d'Orv. imo & Hemſt.

7 In interscapilio] *In dorſo* Scholiaſt. Germ. ut ἐπὶ ῥάχιως Eratoſthenes cum heic, tum cap. 23. Praepoſitionem non agnoſcunt Vlitt. 3. nec Suſianus liber, in quo fuit, *inter ſcapula.* Vide not. ad cap. 1. MUNCK. *In* abeſt Voſſ. pr. & d'Orv. ſed Voſſ. ſec. *in ſcapulo.* Deinde Scheff. ac Micyll. ediderunt *in lumbis tres.* quomodo duo Voſſ.

8 Sub ventre tres] Sic & Vlitt. 2. cum Eratoſth. & Schol. German. Perperam ergo *ſub ventre unam* alii. MUNCK.

9 Stellarum XVIII.] Si in cervice *duas* tantum colloces, erunt numero XVII. quomodo

tres, in lumbis unam, in pede posteriore unam. Omnino est 9 stellarum XVIII.

XX. *Taurus.*

TAURUS ad 10 ortum signorum dimidia parte conlocatus, 11 ut incipere genu ac defigere ad terram videtur, caput eodem habens adtentum. Genua ejus à reliquo corpore dividit circulus AEquinoctialis. Cornu sinistro, ut supra diximus, conjungitur 12 cum sinistro pede ejus, qui Auriga adpellatur. 13 Inter hujus finitionem corporis

do Vlitt. 2. & Susianus exhibent. MUNCK. *Omnino est stellarum octodecim* Voss. pr. & d'Orv. sed Voss. sec. *omnino e. st. decem & octo.* Leid. & Hemst. *omn. e. st. XVII.* Vid. Grot. ad Imag. pag. 51.

Ad CAP. XX.

10 ORTUM] Leid. *exortum.* quomodo ediderunt Scheff. ac Micyllus. Pro *defigere* Leid. Voss. pr. & d'Orv. *deficere.* Pro *ad terram* duo Voss. *attentum* d'Orv. *adtentum.* Leid. *alteram.* & superscriptum erat *ad terram.*

11 UT INCIPERE GENU AC DEFIGERE] Quid est *genu incipere*? putem scribendum, *ut inlidere genu.* Sententia, videtur genu ad terram collidere, more procidentis, atque ita exhibent picturae. SCHEFF.

12 CUM SINISTRO PEDE EJUS, QUI AURIGA] Morellianus unus, *cum dextro pede.* SCHEFF. Alter Morell. & unus ex Vlitt. *cum dextro* &c. MUNCK. Pro *cornu sinistro* Voss. sec. ac d'Orv. *cor. sinistrum.* Mox *ut* abest Voss. pr. Serv. ad IX. AEn. 668. *Supra Tauri cornua est signum, cui Auriga nomen est: hunc cum Tauro una clara stella conjungit. Cum sinistro pede* vero retineas velim. Theon. ad Arati Phaenom. pag. 22. Τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ ταύρου, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ ἡνιόχου εἷς ἀστὴρ ἐπέχει. Hemst. tamen *cum dextro pede.*

13 INTER HUJUS FINITIONEM &c.] In dorso eas collocant Proclus & Geminus. MUNCK.

poris & Arietis caudam [1] ſtellae ſunt ſeptem, quas Vergilias noſtri, Graeci autem Πλειάδας adpellaverunt. Hic averſus oritur & occidit. Habet autem in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem: utriſque oculis ſingulas, in fronte media unam: [2] ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas, quae ſeptem ſtellae Hyades adpellantur: etſi nonnulli quas duas diximus noviſſime, ſtellas negaverunt eſſe, [3] ut omnino Hyades eſſent quinque. Praeterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam, & [4] ſupra ungulam unam; in dextro genu unam, & in interſcapilio tres, noviſſimam earum caeteris clariorem; in pectore unam. Quae ſunt omnino, [5] praeter Vergilias, XVIII.

XXI.

1 STELLAE SUNT SEPTEM] Τὸ *ſeptem* abeſt duobus Voſſ. pro *averſus* duo Voſſ. & Hemſt. *adverſus*. pro *utriſque oc.* Leid. *in utriſque oc.* pro *in fronte media* Leid. *in fr. medio.*

2 EX QUIBUS LOCIS CORNUA NASCUNTUR] Ἐν τῇ τῶν κεράτων ἐκφύσει. MUNCK. Pro *ſingulas* d'Orv. *ſingula.*

3 UT OMNINO HYADES ESSENT QUINQUE] Geminus: Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ βουκρανίου τοῦ ταύρου κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, καλοῦνται ὑάδες. Eadem habet Proclus in de Sphaera, ut & Hyginus ipſe Mythol. cap. 192. MUNCK. De Hyadum numero non convenit inter veteres Aſtronomos. Conſule Theon. ad Aratum pag. 22. quinque enumerat Heſiodus, quem Micyllus citat ad lib. II. cap. 21.

4 SUPRA UNG.] Voſſ. pr. *ſuper ung.* quomodo Micyll. & Scheff. ediderunt. Mox poſt *genu unam* addit Voſſ. pr. *vacuum & verticem* Voſſ. ſec. *& in cervicem vacuam unam.* Deinde pro *noviſſimam* &c. Voſſ. ſec. *noviſſima earum caeteris clarior eſt.* Hemſt. *noviſſimo earum ceteris clariorem.*

5 PRAETER VERGILIAS XVIII.] Ita & Vlitt. 2. tertius XVIIII. quartus XVII. Octodecim numerant quoque Eratoſthenes & Schol. German. Sed numerum earum, quas Hyginus recenſuit, ſi ineas, malis XIV. ut Veneta & aliae antiquiores exhibent. MUNCK. Leid. *p. V. XVIIII.* Voſſ. pr. & d'Orv. *p. V. XVIII.* Voſſ. ſec. 20.

Ad

XXI. *Gemini.*

Gemini [6] ab aurigae dextra parte ſupra Oriona conlocati videntur, ita tamen, ut Orion inter Taurum & Geminos ſit conſtitutus. Capita eorum dividuntur à reliquo corpore circulo eo, [7] qui aeſtivum definire ſupra eſt dictus. Ut complexa corpora inter ſe tenentes occidunt directi à pedibus: exoriuntur autem inclinati ut jacentes. Sed de his, qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſque humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſque ſingulas, [8] in pedibus utriſque ſingulas: alter autem in capite unam, in utriſque mammis ſingulas, [9] in ſiniſtro humero unam, in pedibus utriſque ſingulas, & infra ſiniſtrum pedem unam, quae [10] Πρόπους adpellatur.

Ad CAP. XXI.

6 Ab Aurigae] Voſſ. pr. *ab auriga.* pro *Orionem* d'Orv. *Oriona.* pro *ſit conſtitutus* Voſſ. pr. *ſint conſtituti.* Voſſ. ſec. *conſtituti.* omiſſo *ſint.*

7 Qui aestivum definire] *AEſtatem* Vlitt. 4. Quod omnino probandum. Vide cap. 7. lib. 1. MUNCK. Voſſ. ſec. ac d'Orv. *aeſtate.* pro *ut*, ediderunt alii *ita ut*, ut in duobus Voſſ. pro *exoriuntur* Voſſ. pr. *exoriantur.*

8 In pedibus utrisque] Unâ voce auctius Vlitt. 3. *In pedibus utriſque primoribus.* Sic ſupr. cap. 5. *In digitis primoribus.* MUNCK. Leid. *in p. u. prioribus.* Voſſ. pr. & d'Orv. *in p. u. primoribus.* Sic cap. 9. Iidem codd. *in primori pede dextro.*

9 In sinistro humero unam] Poſt haec verba inſerenda iſta ex Vlitt. 3. *In ſiniſtro genu unam.* MUNCK. Ita edidit Micyllus: *in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſque manibus ſingulas, in dextro genu unam, in ſiniſtro genu alteram.* quem ſecutus Schefferus, duob. Voſſ. ac d'Orv. conſentientibus, ſed Voſſ. ſec. pro *in ſin. h. unam.* exhibet *in ſiniſtro h. alteram.* Leid. *in ſin. humero unam, in dextro humero unam, in utriſque mammis ſingulas, in ſiniſtro genu unam.* Eratoſth. cap. 10. ἐφ’ ἑκατέρῳ γόνατι ά.

10 Propus appellatur] *Tropos* Vlitt. 4. &

XXII. *Cancer.*

Hunc medium dividit circulus AEstivus [1] ad Leonem & ad exortus spectantem, paullulum supra caput Hydrae conlocatum, Occidentem & Orientem posteriori corporis parte. [2] Hic autem habet in ipsa testa stellas duas, quae Asini vocantur, de quibus ante diximus: in dextris pedibus singulas obscuras, in sinistro primo pede duas, & in secundo duas obscuras, in tertio unam, [3] in quarto primo unam obscuram, in ore unam, in ea, quae [4] Chela dexterior dicitur, tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Omnino [5] est stellarum XVII.

XXIII.

Schol. Germ. in Vett. editionibus. Nimirum *propos* pro *propus* dederant librarii, ut *Trapezos* pro *Trapezus* Myth. cap. 176. aliaque id genus, quae ad illum locum congessimus. Geminus: Ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τῶν διδύμων ἀστὴρ προσαγορεύεται πρόπους. MUNCK. Leid. *tropus*. Duo Voss. ac d'Orv. *tropos*. sine dubio pro *propos*. Vide Eratosth.

Ad CAP. XXII.

1 Ad Leon. et ad exortus] Micyll. & Scheff. ediderunt *ad Leonis exortus*. Leid. *ad Leon. & exortus*. Voss. pr. & d'Orv. scribunt, ut Munck. edidit. Pro *spectantem* Hemst. *spectantes*. Mox pro *orientem* codd. *exorientem*. ut ante Munckerum editum fuit.

2 Hic autem] Τὸ *autem* abest Leid. & Voss. sec. pro *ante* Voss. sec. *ante jam*.

3 In quarto primo] H. e. Ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ τετάρτου, ut loquitur Eratosthenes. MUNCK.

4 Chela dexterior] *Cornua* chelas appellat Scholiastes Germanici cum Cancri, tum & Scorpii, de quo cap. 25. agitur. *Furcae* Apulejo sunt in Apologiâ, *Forficulae* Plinio. MUNCK.

5 Est stellarum xvii.] Ita & Vlitt. & Eratosthenes. Schol. Germ. xvi. Perperam. MUNCK. Voss. pr. Leid. & d'Orv. exhibent *XVII*. Voss. sec. *XVI*. a Micyllo & Scheffero editum

XXIII. *Leo.*

[6] LEO ſpectans ad occaſum ſupra corpus Hydrae, à capite qua Cancer inſtat, uſque ad mediam partem ejus conſtitutus, medius aeſtivo circulo dividitur, ut ſub ipſo orbe priores pedes habeat conlocatos: occidens à capite & exoriens. Hic habet in capite ſtellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, [7] in interſcapilio tres, in media cauda unam, [8] in extrema alteram, [9] ſub pectore duas, [10] in pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam: in lumbis unam, in poſteriori genu unam, [11] in pede poſteriori unam claram. Ita omnino eſt ſtellarum XIX.

XXIV.

editum erat *ſtellarum numerus decem & octo.* Vide Grot. ad Imag. p. 42.

Ad CAP. XXIII.

6 LEO SPECTANS] Voſſ. pr. *exſpectans.* pro *a cap.* Voſſ. ſec. *cap.*

7 IN INTERSCAPILIO] Delent ante hanc vocem praepoſitionem Vlitt. 3. cum heic, tum & paſſim ſupra infraque. Caeterum pro interſcapilio *ſpinam* exhibet Schol. Germanici, ut & ἐπὶ τῆς ῥάχεως Eratoſthenes. Vide ſupr. cap. 19. MUNCK. Voſſ. ſec. & d'Orv. *interſcapilio.*

8 IN EXTREMA ALTERAM] Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta & aliae antiquiores addunt *magnam.* Rectius eſſet *claram.* Schol. Germ. *In ultimâ caudâ claram unam.* Eratoſth. Ἐπ' ἄκρας λαμπρὸν ά. MUNCK. *Magnam* addunt duo Voſſ.

9 SUB PECTORE DUAS] Haec uſque ad *in lumbis* abſunt duobus Voſſ. De ſtella in pectore Theo ad Aratum pag. 19. Ὁ λέων ἔχει ἐπὶ τῆς καρδίας ἀστέρα ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΝ λεγόμενον, ὃν οἱ Χαλδαῖοι νομίζουσιν ἄρχειν τῶν οὐρανίων. Pro Βασιλίσκος legit Grotius ad Imag. pag. 43. Βασιλικόν.

10 IN PEDE PRIORE UNAM CLARAM] Hemſt. *in ped. pr. unam ejus aram.*

11 IN PED. POST.] Hiſce praecedunt in Voſſ. ſec. *in pede priore unam.* Deinde Voſſ. pr. *omnino ſunt ſtellarum XIX.* Voſſ. ſec. o. e. *ſtellarum quindecim.* Hemſt. *omnino ſunt XVIII.*

XXIV. *Virgo.*

VIRGO infra pedes Bootis conlocata, capite posteriorem partem Leonis, dextra manu circulum AEquinoctialem tangit: [1] ac inferiorem partem corporis supra Corvum & Hydrae caudam habere perspicitur, [2] occidens capite prius quam caeteris membris. Hujus in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulae, [3] in utrisque pennis binae, quarum una stella, quae est in dextra penna ad humerum defixa, προτρυγητὴς vocatur. Praeterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quae est in dextra manu, major & clarior, [4] ea cum spicis esse dicitur. In veste autem habet passim

Ad CAP. XXIV.

1 AC INFERIOREM PARTEM] *Ad inferiorem* Vlitt. 2. tertius, *at inferiorem* &c. Quod rectum est. MUNCK. Voss. pr. *ad inf.*

2 OCCIDENS CAPITE] *A capite* Vlitt. 2. MUNCK. *A capite* Hemst.

3 IN UTRISQUE PENNIS BINAE] Theo ad Aratum p. 17. Οἶδε γὰρ ὁ Ἄρατος τὴν ΠΑΡΘΕΝΟΝ δύο ΠΤΕΡΥΓΑΣ ἔχουσαν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μαρτυροῦσι, τὸ πτέρυγας αὐτὴν ἔχειν ἐν τοῖς καταστερισμοῖς. ubi & de stella, quae προτρυγητὴς vocatur, agit, cui adde Grotium ad Imag. pag. 39, 40.

4 EA CUM SPICIS ESSE DICITUR] Immo & *spica'* dicitur. Vide Eratosth. Schol. German. Proclum, & Geminum. MUNCK. Pro his verbis in Micylli & Schefferi edit. *conspicitur* tantum legitur, sed recte e codd. vetustis, quibus adstipulantur manu mea versati, *cum spicis esse dicitur.* Theo ad Aratum pag. 15. Στάχυς δέ ἐστιν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς αὐτῆς εὐμεγέθης, ὅθεν καὶ αἰγλήεις αὐτὸς κέκληται. στάχυν δὲ ἡ παρθένος φέρει, ἐπειδὴ εὐσεβέστατον ἡ γεωργία. Vid. Salmas. Exerc. Plin. pag. 872, 873.

5 STELLAS SEPTEM] *Sex* Vlitt. unus. Quod adstruunt German. Schol. & Eratosthenes. MUNCK.

6 STELLARUM XVIII.] MSS. 4. Vlitt. *stellarum* XIX. Quae lectio rursus stabilitur ab Eratosthene & Germaniciano Scholiaste. MUNCK. Voss.

paſſim diſpoſitas [5] ſtellas ſeptem, & in utriſque pedibus ſingulas. Ita eſt omnino [6] ſtellarum XVIII.

XXV. *Scorpius.*

Hujus prior pars, quae Chelae dicuntur, ita premuntur ab AEquinoctiali circulo, ut eum ſubſtinere videantur. Ipſe autem pedibus Ophiuchi, de quo ſupra diximus, ſubditus, extrema cauda circulum Hiemalem contingere videtur: neque longe eſt ab eo ſigno, quod pro hoſtia Centaurus ferre perſpicitur. Occidit autem [7] inclinato corpore, exoritur autem erectus à Chelis. Hic habet ſtellas in his, quae Chelae dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primae ſunt clariores: praeterea habet [8] in fronte ſtellas tres, quarum media eſt clariſſima, [9] in interſcapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipſo, quo percutere exiſtimatur, duas. Ita eſt omnino ſtellarum XIX.

XXVI. *Sagittarius.*

SAGITTARIUS autem [10] ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur, velut [11] mittere incipiens ſagittas, à pedibus uſque ad humeros in Hiemali circulo conlocatus, ita ut caput ſolum ejus extra eum circulum, quem ſupra diximus, adparere videatur: cujus arcus Lacteo circulo medius dividitur. Ante pedes hujus eſt quaedam corona ſtellis effecta, [12] de qua prius diximus. Hic praeceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre

Voſſ. pr. d'Orv. & Hemſt. *ſtellarum numerus XVIIII.* Voſſ. ſec. *ſtellarum* 12. Micyll. & Scheff. edunt *ſtellarum n. XVI.*

Ad CAP. XXV.

7 INCLINATO CORPORE] Micyll. Scheff. Voſſ. pr. & Hemſt. exhibent *capite.* De Chelis Theo ad Aratum pag. 68, 69. 76. & Grotius ad Imag. pag. 34. Τὸ *autem* abeſt Hemſterhuſiano.

8 IN FRONTE STELLAS TRES] Ita & Eratoſthenes. Perperam, *in fronte duas* Schol. Germanici. MUNCK. *Quatuor* Hemſt.

9 IN INTERSCAPILIO] Etiam heic, ut & mox cap. 26. 27. &c. praepoſitionem ignorant Vlitt. 4. Sed monitum hoc jam ſuperius. Caeterum *in dorſo* ſtellas iſtas collocat Schol. Germ. Vide ſupr. quae ad cap. 1. à nobis dicta ſunt. MUNCK. Abeſt omnibus meis codd. praepoſitio. Mox pro *ita eſt* Voſſ. ſec. *ita ſunt.* pro *XIX.* Hemſt. *XVIII.*

Ad CAP. XXVI.

10 SPECTANS] Voſſ. pr. *exſpectans.* & ita idem cap. 27. cap. 29. cap. 30.

11 MITTERE INCIPIENS SAGITTAS] *Sagittam* MSS. 4. MUNCK. Leid. Voſſ. pr. Hemſt. *ſagittam.*

12 DE QUA PRIUS DIXIMUS] Forte *ſuperius diximus*

ventre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, [1] in inferiori genu unam, in poplite unam. Omnino eſt ſtellarum XV. Corona autem Centauri eſt ſtellarum VII.

XXVII. *Capricornus.*

Capricornus ad occaſum ſpectans, & totus in [2] Zodiaco circulo deformatus, cauda & toto corpore medius dividitur ab Hiemali circulo: ſubpoſitus Aquarii [3] manui ſiniſtrae, occidit praeceps, exoritur autem directus. Sed habet in naſo ſtellam unam, infra cervices unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram,

ximus. Videl. lib. II. cap. 27. Sed nihil ut mutemus ſatius eſt. Infr. cap. 34. *Sirion appellant, de quo prius diximus.* MUNCK. *Superius* Voſſ. ſec.

1 In inferiori genu] Sine praepoſitione *inferiore genu* Vlitt. 4. MUNCK. Pro *in ſagitta* d'Orv. cod. *in ſagittam.* Mox *dextro* abeſt Hemſt. pro *priori* Leid. *priore. interſcapilio* pro *in int.* duo Voſſ. & d'Orv. deinde pro *in inferiori g.* Voſſ. pr. *inferiore g.* ſic duo Voſſ. & Leid. cap. 27. *in priore pede* Scheff. edidit *in priori p.* *τὸ genu* abeſt Hemſt. pro *XV.* idem *XVI.* Vid. Grot. ad Imag. pag. 59. pro *poplite* Hemſt. *pectore*

Ad CAP. XXVII.

2 Zod. circ.] Leid. *Zod. in circ.* Mox conjunctio abeſt Leid. Voſſ. pr. & d'Orv.

3 Manui sinistrae] *Manu ſiniſtrâ* MSS. 4. Putes ſcripſiſſe Hyginum, *manu ſiniſtrae.* Maro AEn.

teram, in interſcapilio ſeptem, in ventre quinque, in cauda duas. Omnino [4] eſt ſtellarum viginti.

XXVIII. *Aquarius.*

AQUARIUS pedes habet in Hiemali circulo defixos, manum autem ſiniſtram uſque ad Capricorni porrigens tergus, dextra jubam Pegaſi [5] prope contingens, ſpectat ad exortus. Qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt, corpore eum prope reſupinato videri. Effuſio aquae pervenit ad eum Piſcem, qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quam reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſque hume-

AEn. I. *Parce metu.* Conſule Technicos, & Gellium. MUNCK. Codd. noſtri *manu ſiniſtra.* pro *in priore eodem* Leid. *in alio eodem.* Mox iterum praepoſitio *in* abeſt omnibus codd. Pro *duas* Leid. *V.* & pro *Viginti*, *XXVI.* Sed vide Grot. ad Imag. pag. 58.

4 EST STELLARUM VIGINTI] Stellarum XXII. Venet. *Stellarum* XXVI. Vlitt. 4. & Scholiaſt. Germanici: Eratoſthenes XXIV. MUNCK. XXVI. Hemſt.

Ad CAP. XXVIII.

5 PROPE CONTINGENS] *Conjungens* Vlitt. 2. Vide ſupr. cap. 16. MUNCK. Tò *autem* abeſt duobus Voſſ. Pro *jubam* Voſſ. ſec. *jubae.* Pro *contingens* duo Voſſ. & d'Orv. *conjungens.* Pro *ſpectat* Hemſt. *exſpectat.* Pro *exortus* Voſſ. pr. *exortum.* Voſſ. ſec. *ortus.* Pro *reſupinato* idem *reſupinari.* Cui mox *&* *occidit* abſunt.

humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utriſque mammis ſingulas obſcuras, [1] in lumbo interiori unam, in utriſque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utriſque pedibus ſingulas. Omnino eſt ſtellarum quatuordecim. Effuſio aquae [2] cum aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & noviſſima clara.

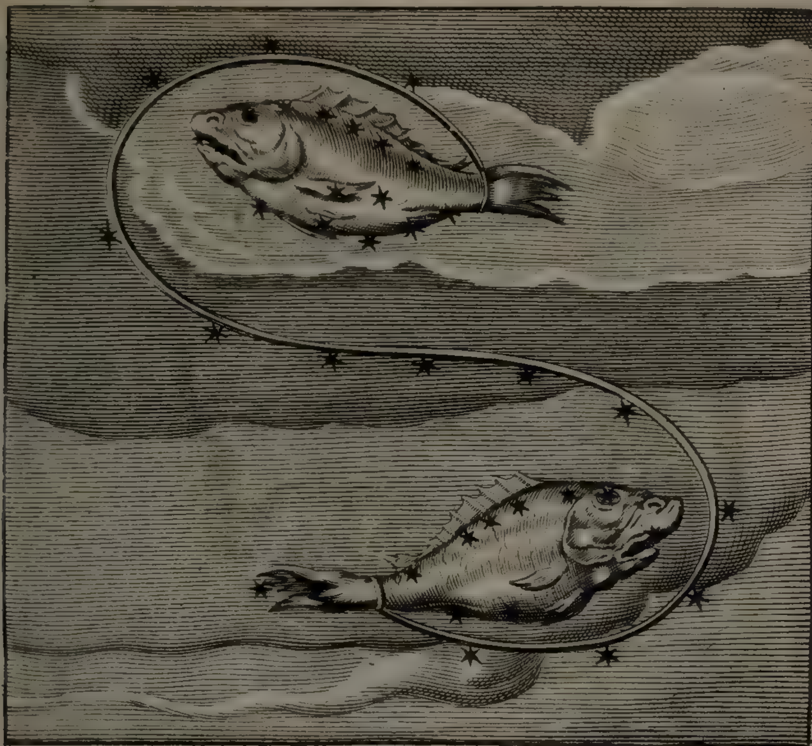
XXIX. *Piſces.*

Horum alter Notius, alter Boreus adpellatur, ideo, quod unus eorum, qui Boreus dicitur, inter AEquinoctialem & AEſtivum circulum ſub Andromedae brachio conlocatus, & Arcticum polum ſpectans, conſtituitur: alter autem eſt in Zodiaco circulo extremo [3] ſub ſcapulis Equi non longe ab AEquinoctiali circulo conlocatus, ſpectans ad

1 In lumbo &c.] Ante haec verba inſere illa ex Vlitt. 3. *Infra mammas ſingulas.* Eratoſthenes: Ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρωθεν α΄. Schol. German. *Sub mammillis ſingulas.* MUNCK. Pro *mammis* Voſſ. ſec. *membris. in lum. int. un.* deſunt d'Orvilliano, ut *obſcuras* Voſſ. primo. Pro *genibus* Hemſt. *pedibus.* ſed ſuperſcriptum *genibus.*

2 Cum aquario ipso] Ex Vlitianis duo *aquali*, caeteri *aquili* exhibuerunt. Prius praefero. Intellige τὴν κάλπην, ſive urnam, quam *aquimanarium* Juris conſulti vocant. Schol. Germ. *Effuſio vero aquae dextra laevaque fit ſtellis* XXXI. *Quarum duae ſplendidae ſunt, caeterae vero obſcurae.* Confer Cujac. Obſerv. lib. x. 17. MUNCK. Voſſ. pr. & d'Orv. *aquali.* Hemſt. *aquili.* Vide Theon. ad Aratum pag. 34. & in primis 45. Ὁ ὑδροχόος ἔχει ὥσπερ ὑδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐξ κάτω ἀστέρες φέρονται, ὑδάτων χύσιν ἀπομιμούμενοι. De eo Ovid. II. Faſt. 457. *Jam levis obliqua ſubſidit Aquarius urna.*

Ad

ad occasum. Hi [4] pisces quibusdam stellis [5] ut lineola ab Arietis pede primo coniunguntur: quorum inferior ante occidere & exoriri videtur. Habet autem stellas XVII. Et Boreus omnino XII. Conjunctio eorum habet [6] ad Aquilonem spectans stellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres, in commissura tres. Omnino duodecim. Horum conjunctionem, quae à pede Arietis primo notatur, Aratus Graece σύνδεσμον ὑπουράνιον, Cicero [7] Nodum coelestem dicit: qui utrique volunt significare, eum nodum non solum piscium; sed etiam totius sphaerae esse: quo enim loco circulus ab Arietis pede μεσημβρινὸς dicitur, qui meridiem significet: & quo loco is circulus Mesembrinos conjungitur, & transit AEquinoctialem circulum, in ipsa conjunctione circulorum nodus Piscium significatur: quare eum non modo Piscium, sed etiam [8] coelestium nodum adpellaverunt.

XXX.

Ad CAP. XXIX.]

3 Sub scapulis equi] Quomodo? cum in equo scapulae non notentur. Certe si attendas imaginem, non possis, praeter unam scapulam, videre. Quare hic, ut supra ubi de eodem equo c. 17. agebatur, legendum arbitror, *sub scapilio equi.* SCHEFF.

4 Hi pisces &c.] Hemst. *Hi autem occidere & exoriri videntur. Habet. a. st. XVII.*

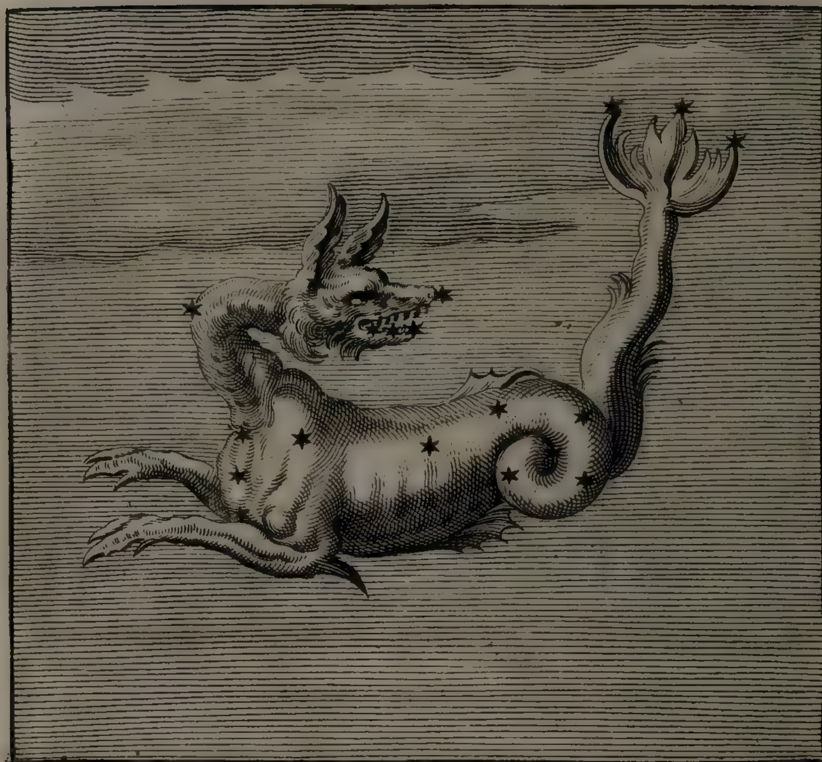
5 Ut lineola] Vide de illa lineola Scalig. ad Manil. p. 62. MUNCK.

6 Ad aquilonem spectans stellas tres] Emenda ex Vlitt. 2. *Spectantes stellas tres.* MUNCK.

7 Nodum coelestem dixit] Schol. German. *luteum alligamentum.* Fort. *coelestium.* Nisi mavis, *linteum* cum Grotio, quod λῖνον vocet id Ptolemaeus. MUNCK.

8 Coelestium nodum appellaverunt] Vlitt. *Coelestium nodum rerum appellaverunt.* Legerunt in

XXX. *Piſtrix.*

[1] PISTRIX à media cauda dividitur ab Hiemali circulo, ſpectans ad exortus, roſtro prope poſteriorem [2] Arietis pedem jungens: hujus priorem partem corporis, quae ſpectat ad exortum, prope adluere flumen Eridanus videtur. Haec occidit exorto Cancro & Leone:

in Arato veteres paene omnes *συνδεσμον ἐπουράνιον*. Sed Grotius *συνδεσμον ὑπέρτιον* legendum docet not. ad Imag. pag. 52. Atque ita editum a Londinatibus pag. 32. Καὶ τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε, Ὃν ῥά τε καὶ συνδεσμον ὑπέρτιον καλέουσιν. Theo: Εἷς ἀστήρ ἐστιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν οὐραίων, ὅστις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν οὐραίων δεσμόν. MUNCK. Ita apud Plutarch. lib. 1. de placit. Philoſoph. cap. 6. de obliquo in coelo circulo legitur carmen Τῷ ἐνὶ Καρκίνος ἐστι, Λέων δ' ἐπὶ τῷ, μετὰ δ' αὐτὸν Παρθένος, ἠδ' ἐπὶ αἱ χηλαὶ καὶ Σκόρπιος αὐτός. Τοξευτής τέ καὶ Αἰγόκερως, ἐπὶ δ' Αἰγοκέρηι Ὑδροχόος, ΔΥ'Ο Δ' 'ΑΥΤΟ'Ν 'ΕΠ' 'ΙΧΘΥ'ΕΣ 'ΑΣΤΕΡΟ'ΩΝΤΕΣ. Pro *nodum app.* Voſſ. & d'Orv. *nodum rerum.* Idem Theo ad Aratum pag. m. 28. Ἀμφοτέρων ἐκ τῶν οὐραίων δεσμός τις ἀποτείνεται. εἰκὸς δὲ ἐγγυς ὄντων ἀλλήλων καὶ ταῖς οὐραῖς μονονοὺ ἐπιψαυόντων.

Ad CAP. XXX.

1 PISTRIX] *Cetus* eſt Schol. Germ. ut κῆτος Eratoſtheni. Vide annot. ad Mythol. cap. 273. MUNCK.

2 ARIETIS PEDEM JUNGENS] Mallem, *tangens.* SCHEFF. *Conjungens* unus Vlitt. Fruſtrà *tangens* malebat vir doctus. Infr. cap. 34. *Pedem dextrum Orionis paene capite ſuo conjungens.* MUNCK. Pro *a media* Leid. *media.* Pro *jungens* duo Voſſ. *conjungens.* Pro *poſteriorem* Voſſ. pr. *portericae.* Pro *exortum* Leid. Voſſ. ſec. & d'Orv. *exortus.* Pro *alluere* Voſſ. prim. *abluere.* ſic lib. 11. cap. 32. *alluere* & *abluere* confuſa vidimus. Pro *Eridanus* Micyllus ac Scheff. ediderunt *Eridani*, quam lectionem exhibent duo Voſſ. & d'Orv. Cur vero mutaverit Munckerus, mihi non liquet. Locutio ſatis nota. Vide Serv. ad III. AEn. 293. Paſſerat. ad Propert. II. 8, 30.

Sed

ne: exoritur autem cum Tauro & Geminis. Sed habet [3] in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſque ad reliqui [4] corporis curvaturam quinque; ſub ventre ſex. [5] omnino ſunt tredecim.

XXXI. *Eridanus.*

ERIDANUS à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perveniens uſque ad

Sed modo PERMESSI FLUMINE lavit amor.

Praeter Poetas alii ita locuti fuere. Vide ipſum Munck. ad Hygin. fab. XXXVIII. nec non Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. III. B. G. cap. 9. & ad Hirtium de B. Afric. cap. 28. & 36. Codex vero Leid. *Eridanum.* ut *mare Euxinum* Noſter, & alii *mare Oceanum.* Vide Munck. ad fab. III. denique Micyll. ac Scheff. ediderunt *Haec cadit exorto c.* Verum codd. quos conſului, *H. occidit exorto c.* ut Munck. mutavit. Licet *cadit* ſatis defendi queat, quippe huic rei proprium. Virg. I. Georg. 229.

Haud obſcura CADENS mittit tibi ſigna Bootes.

Ubi vide Serv. & ad III. Georg. vs. 304.

Jam CADIT, extremoque inrorat Aquarius anno.

Lib. IV. AEn. 480.

Oceani finem juxta, ſolemque CADENTEM.

Conſule Celeb. Duker. ad Florum lib. II. cap. 17. §. 12.

3 IN EXTREMA CAUDA STELLAS DUAS OBSCURAS] Schol. Germ. *In caudae extremo claras duas.* Verius, quam Hyginus, ait Grotius in not. ad Imag. pag. 65. De quo valde dubito. Nam cum Hygino Eratoſth. cap. 36. Ἐπὶ δὲ οὐρᾶς β΄ ἀμαυρούς. MUNCK.

4 CORPORIS CURVATURAM] *Gibbum* vocat Germ. Schol. Κύρτωμα Eratoſthenes. MUNCK.

5 OMNINO SUNT TREDECIM] Τὸ *ſunt* nullus ex codicibus Vlitianis agnoſcit. MUNCK. Τὸ *ſunt* abeſt duobus Voſſ. & d'Orv.

ad Pistricem, rursum diffunditur ad Leporis pedes, [1] & protinus ad Arcticum circulum tendit. Hujus figurationem Hiemalis circulus dividit ab eo loco, quo prope conjungitur Ceto. Hic Scorpione & Sagittario exorto occidere: exoriri autem cum Geminis & Cancro videtur. Habet stellas in prima curvatura tres, in secunda tres, [2] item in tertia [3] usque ad novissimam septem. Omnino stellarum est tredecim.

XXXII. *Lepus.*

[4] LEPUS autem infra sinistrum pedem Orionis per Hiemalem circulum fugiens, & ab eo inferiori parte corporis divisus, occidit Sagitta-

Ad CAP. XXXI.

1 ET PROTINUS AD ANTARCTICUM] Sic Morelliani quoque. Sanctandr. *ad arcticum*. SCHEFF. *Ad arcticum* exhibent codices Vossiani. Melius ediderunt Micyll. ac Scheff. *ad antarcticum* ut scribit d'Orvillianus, & Celeb. T. Hemsterhusii MS. liber. ut monet Celeb. P. Wesseling. lib. II. Obs. cap. 23.

2 ITEM IN TERTIA] Τὸ *item* abest à Vlitt. 2. MUNCK. *Usque* abest d'Orvilliano.

3 USQUE AD NOVISSIMAM] Vlitianorum unus, *usque ad novissima*. Quod haud spreverim. Eratosthenes: Ἐπὶ τῆς τρίτης ἕως τῆς ἐσχάτων ζ. οὕς φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου. Τοὺς πάντας ιδ. Nimirum in capite Nili unam collocavit, quam omisit Hyginus. Scholiastes Germanici mirificè heic est interpolatus: *Habet*, inquit, *stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usque ad novissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluvii esse. Sunt omnes* XVII. Emendo ex Hygino & Eratosthene, *in secundo tres, in tertio usque ad novissima septem, quas dicunt ora Nili fluvii esse. Sunt omnes* XIV. Frustra heic est Grotius in notis ad Imag. pag. 67. MUNCK. *Novissimum* Voss. pr.

Ad

gittario exorto, oritur cum Leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas, in corpore paſſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. ita ſunt omnino ſex.

XXXIII. *Orion.*

Hunc à zona & reliquo corpore AEquinoctialis circulus dividit, cum Tauro decertantem conlocatum, dextra manu clavam tenentem, & [5] incinctum enſe ſpectantem ad occaſum, & occidentem exortâ Scorpionis poſteriori parte, & Sagittario exoriente, cum Cancro autem toto corpore pariter exſurgentem. Hic habet in capite ſtellas tres claras, in utriſque humeris ſingulas, in dextro cubito obſcuram unam,

Ad CAP. XXXII.

4 Lepus] Vide Theon. ad Arati Phaenom: pag. 40. ſi in codd. MSS. Anonymi inſcribitur *Daſypus*, non eſt, quod tantopere miretur Grotius ad Imag. pag. 63. *daſypodes* in genere lepores dicuntur. Diſcute lector, quid de Plinii & Ariſtotelis locis, quae Grotius ad differentiam inter *daſypodem* & leporem monſtrandam adduxit, obſervaverit Jac. Nic. Loenſis lib. III. Epiphyll. cap. 22. Pro *oritur* Hemſt. *exoritur.*

Ad CAP. XXXIII.

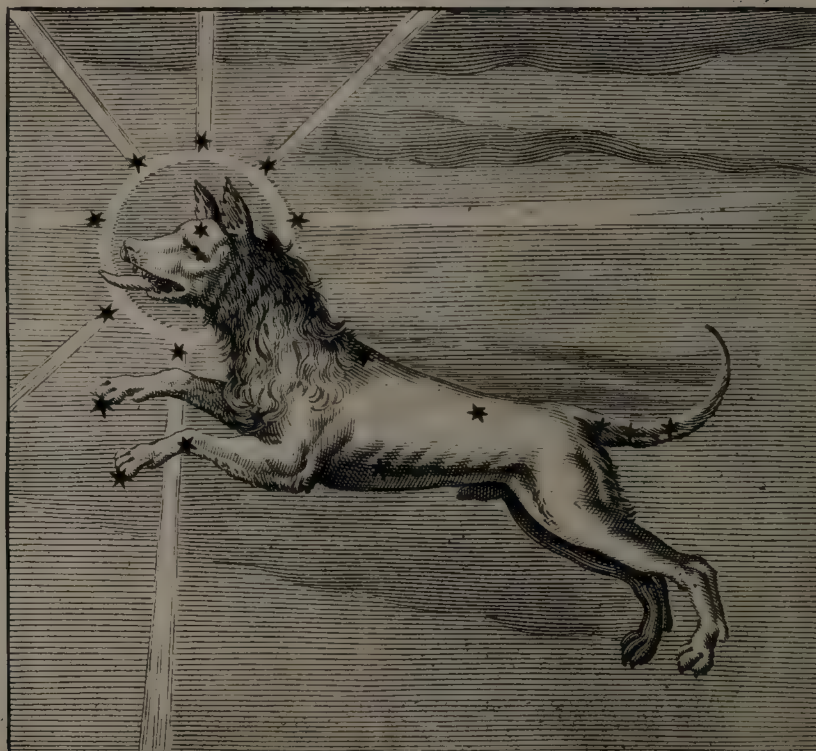
5 Incinctum ense] Vide Grotium ad Imagines p. 62, 63. Eurip. Jone vs. 1153. Amazonum peplis, quos Hercules Apollini Delphico dono dedit, intexta referens ait.

Πλειὰς μὲν ἤει μεσοπόρου δ' αἰθέρος,
Ὅτε ξιφήρης Ὠρίων.

De hoc ſidere plura dabunt Philoſtratus Junior. Icon. x. pag. 876. Schol. Homeri Iliad. Σ. vs. 488. Theo ad Aratum pag. 36, 37, 38, 73, 77, 81.

unam, in manu similem unam, [1] in zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obscuras, in utrisque genibus singulas claras, in pedibus singulas. omnino XVII.

XXXIV. *Canis.*

Canis Leporem [2] fugientem persequens, posterioribus pedibus dividitur ab Hiemali circulo, pedem dextrum Orionis pene [3] suo capite contingens, capite ad occasum spectans, sed caput ad AEquinoctialem circulum tendit: occidens oriente Sagittario, exoriens autem cum Cancro. Hic Canis [4] habet in lingua stellam unam, [5] quae Canis adpellatur: in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion adpel-

81. Serv. ad III. AEn. 517. Pro *clavam* Leid. *clavum.* Pro *spectantem* idem & Voss. pr. *exspectantem.* Pro *exorta* Leid. & duo Voss. *exortu.* sed Voss. sec. *exortu corporis Scorp.* Theo ad Arat. p. 70. διὰ φόβον ἀνατέλλοντος σκορπίου, ὁ Ὠρίων δύνει. Pro *pariter* Voss. sec. *partim.*

1 IN ZONA TRES] Voss. sec. *duas.* Sed Eratosthenes cap. 32. vulgatam lectionem defendit. pro *in eo quo* Leid. & Voss. duo *in eo quod.* Pro *obscuras* Voss. pr. *obscuratas.* De numero stellarum non convenit inter codices: Voss. pr. *omnino XVIII.* ita & d'Orv. Voss. sec. *sunt omnino sedecim.* Sed vide Grotium l. l.

Ad CAP. XXXIV.

2 FUGIENTEM PERSEQUENS] *Consequens* edd. vetust. Sed Vlitt. 2. *prosequens.* MUNCK. Quos inspexi, codd. *consequens.* male. Theo ad Aratum pag. 73. Οὐδέποτε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κυνός. οὕτω γὰρ κατηστέρισται ὑπὸ τοῦ κυνὸς διωκόμενος. nisi *consequens* pro *sequens* accipias.

3 SUO CAPITE CONJUNGENS] Sic quoque in Morellianis, nec sollicitari debebat. v. sup. 4. Sanctand. *contingens.* SCHEFF. *Conjungens* est in 3. Vlitt. & utroque Morelliano. MUNCK. Omnes nostri codd. *conjungens*, e quibus Voss. sec. *capiti conjungens.*

4 Ex

pellant, de quo prius diximus. Praeterea habet in utrisque auribus singulas stellas obscuras, in pectore duas, in pede priore tres, [6] in interscapilio tres: [7] in sinistro lumbo unam, in pede posteriori unam, in pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino viginti.

XXXV. Προκύων.

Hic in Lacteo circulo [8] defixus, pedibus AEquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occasum, ut inter Geminos & Cancrum constitutus: qui quod ante majorem Canem exoritur, προκύων est adpellatus. Hic autem occidit exorto Capricorno, exoritur cum Leone. Sed [9] omnino est stellarum trium.

XXXVI.

4 Et habet unam stellam] Miror, istaec omnia in editione Sanctandreana esse omissa. SCHEFF.

5 Quae canis] Vlitt. 2. *Quae stella canis* &c. Vide supr. lib. II. cap. 35. MUNCK. Voss. duo & d'Orv. *quae stella canis*. Iterum codd. *interscapilio* absque praepos. Deinde Voss. pr. *omnino XX*. & d'Orv. Voss. sec. *omnino decem & novem*. Vide Grotium ad Imag. pag. 63.

6 Inter scapulas tres] Sanctandr. *in interscapilio tres*, ut alibi. SCHEFF.

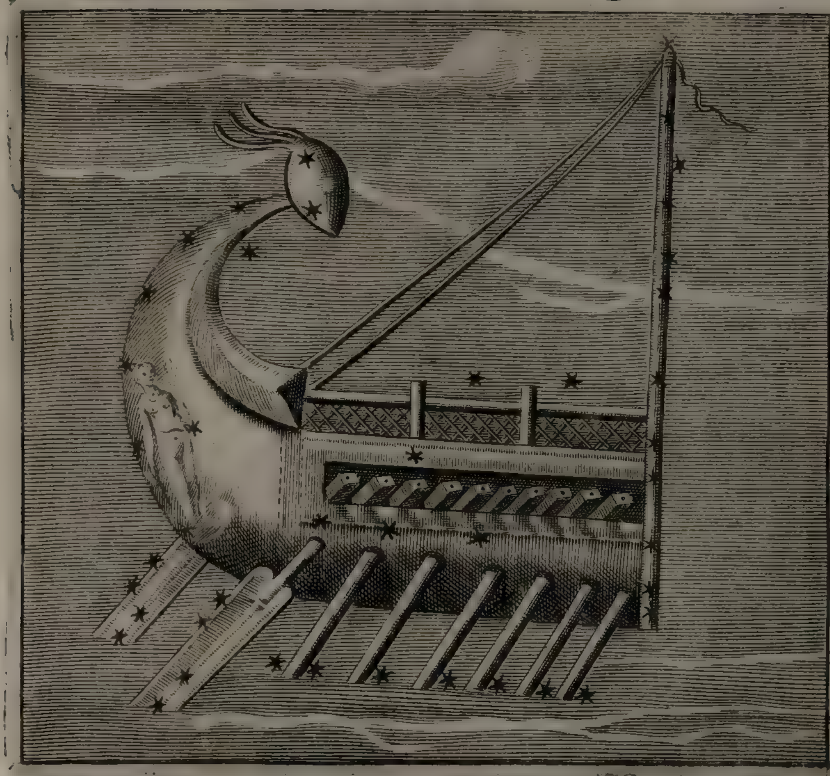
7 In sinistro lumbo] Bene, nec mutandum: quia unus tantum cernitur, ut de scapula equi paulo ante dixi, quod hinc lumen & robur accipit. v. inf. 37. SCHEFF.

Ad CAP. XXXV.

8 Defixus pedibus] Voss. pr. *defixis pedibus* Voss. sec. *defixos pedes*. Τὸ *ut* abest Leidensi & Voss. sec.

9 Omnino est stell. trium] Vid. Eratosthen. cap. 42. Theo vero ad Aratum pag. 49. haec adnotat. Λοιπός ἐστι προκύων ὑπὸ τοῖς διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ κυνὸς ἑῴαν ποιεῖται ἀνατολὴν ἐν τῷ δι' Ἑλλάδος κλίματι, ὅτι τοῦ κυνὸς ἀνατολικότερός ἐστιν. ἀστέρων δέ ἐστι δέκα λαμπρῶν οὗτος, ὧν εἷς ὁμωνύμως προκύων, οὗτος δὲ πρὸ τοῦ μεγάλου κυνός ἐστιν.

XXXVI. *Argo.*

Hujus puppis Hiemalem circulum & majoris Canis caudam contingens inferiore parte, noviſſime navis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens Sagittario & Capricorno exorto ut in mari conlocata, exoriens autem cum Virgine & Chelis. Haec habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & [1] ſub rejectu quinque, ad malum IV. Ita tota eſt ſtellarum viginti trium. Quae quare non ſit tota in mundo conlocata, prius diximus.

XXXVII.

Ad CAP. XXXVI.

1 Sub rejectum] Sanctand. *ſub rejectu.* non placet. Pro *rejectum* Grotius mallet *retectum.* Verum retinemus veterem ſcripturam, eamque explicamus in Militiae Navalis noſtrae curis ſecundis, quas utinam typographus prodidiſſet, qui eas per tot annos tenuit incluſas contra fidem nobis datam, & animi noſtri ſententiam. SCHEFF. *Sub rejectu* Vlitt. 3. vulgo editi, *rejectum.* Unde *retinaculum* facit vir doctus ad Eratoſthenem. *Retectum* volebat Grotius, quod καταστρωμα Eratoſthenes & Germ. Seholiaſtes appellant. Sed vulgatum *rejectum* à ſe defendi in curis ſecundis de militiâ navali ait Schefferus. Praeſtat ergo ἐπέχειν, donec illae prodeant. MUNCK. Plut. in Iſide & Oſir. T. II. p. 359. dicit, AEgyptios referre hoc ſidus οὐ μακρὰν φέρεσθαι τοῦ Ὠρίωνος καὶ τοῦ κυνός. pro *noviſſime* d'Orv. & Hemſt. *noviſſimae.* pro *ad malum IV.* Hemſt. *ad malum III.* pro *Antarcticum* Voſſ. ſec. *Antarcticon.* pro *collocata* idem *collecta.* pro *viginti trium* d'Orv. *XVII.* Voſſ. pr. *XVI.* Voſſ. ſec. *viginti duarum* Hemſt. *XXVI.*

Ad

XXXVII. [2] *Centaurus.*

Hic ita figuratur, ut in Antarctico circulo niti pedibus, humeris Hiemalem ſubſtinere videatur: capite prope [3] caudam Hydrae contingens, hoſtiam dextra manu tenens ſupinam, quae pedibus & extremo ore circulum Hiemalem tangit, inter eum & Antarcticum orbem conlocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus, qui Lacteus vocatur. Hic ſpectans ad ortus ſignorum, totus occidit Aquario & Piſcibus exortis. oritur autem cum Scorpione & Sagittario. Habet autem ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utriſque humeris ſingulas claras, in cubito ſiniſtro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utriſque ſingulas, [4] in interſcapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres,

Ad CAP. XXXVII.

2 CENTAURUS] Hic Chiron exiſtimatur à nonnullis, ut retulit lib. II. cap. 38. At Chiron Saturni & Phillyrae erat filius, qui inde Phillyrides à poetis dicitur. Propert. Lib. II. el. I. *Tarda Philoctetae ſanavit crura Machaon, Phoenicis Chiron lumina Phillyrides.* Perperam ergo in Vett. edd. lemma hujus capitis habet *Phillyris.* MUNCK. Pro *Antarctico* Leid. *Arctico.* *τὸ in* abeſt d'Orvilliano. pro *hiemalem* idem *hiemalem circulum.*

3 CAUDAM HYDRAE CONJUNGENS] Bene Sanctandreana, *contingens*, quale quid in locis quoque aliis obſervare debuerat, quos notavi. SCHEFF. *Conjungens* Veneta cum aliis antiquioribus, quomodo & ſuos codices habere teſtatur Morellius. Nec aliter in ſuis Vlitius invenit. MUNCK. Pro *caudam* Leid. *cauda.* Ceterum duo Voſſ. Hemſt. & d'Orv. *conjungens.* pro *ſpectans* Voſſ. pr. *exſpectans.* pro *ortus* Leid. *exortus.*

4 IN INTERSCAPILIO] Praepoſitio abeſt duobus Voſſ. & d'Orv.

tres, in lumbo equino unam, in genibus posterioribus singulas, in poplitibus singulas. [1] Omnino sunt XXIII. Hostia autem habet in cauda stellas duas, in pede de posterioribus primo unam, & inter utrosque pedes unam, in interscapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infra alteram: in capite tres dispositas. Omnino sunt numero decem.

XXXVIII. *Ara.*

[2] ARA propter Antarcticum circulum tangens inter Hostiae caput & Scorpionis caudam extremam conlocatur, occidens Arietis exortu, exoriens cum Capricorno. Haec habet [3] in summo cacumine circuli ubi

1 OMNINO SUNT XXIII.] XXIV. Veneta & antiquiores aliae cum MSS. 2. ex Vlitianis. κδ', etiam Eratosthenes. MUNCK. XXVI. Voss. & d'Orv. *viginti novem* Voss. sec. *habet* abest Voss. pr. *in pede posteriore primo* Leid. & Voss. sec. de stellis Grotius ad Imagin. pag. 69.

Ad CAP. XXXVIII.

2 ARA PROPTER] Ita & Vlitt. 2. Sed totidem *ara prope.* Quod praeferam. MUNCK. *Propter* abest cod. Leidensi. *prope* d'Orv. & Hemst. *propter* tamen non tam facile rejiciam. Idem valet, quod *prope*, *juxta.* Consule celeb. P. Burm. ad Phaedrum lib. II. fab. 6. vs. 7. & Cl. Oudendorp. ad J. Caesarem lib. I. B. G. cap. 22. & eumdem cum Davisio ad Hirtium de Bello Africano cap. 37.

3 IN SUMMO CACUMINE CIRCULI, UBI FORMATUR] Quale cacumen circuli, & cujus circuli hic intelligitur? Nam circuli antarctici vix potest, quia ejus nullum est cacumen. Jam quid est, *formatur in eo cacumine circuli*? puto illud *summo* stare per se, ac opponi sequenti *imo*, & significare summam partem arae, sicut imum, basin. *Cacumine circuli* autem poni pro *in cacumine circuli*, nec cacumen circuli alterius debere intelligi, quam antarctici. Denique ibi dici formari, quod ejus ibi species & imago cer-

ubi formatur, stellas duas, [4] & in imo altaris duas. Et ita est omnino stellarum quatuor.

XXXIX. *Hydra.*

Hydra trium signorum longitudinem occupans, Cancri, Leonis [5] & Virginis, inter aequinoctialem & Hiemalem circulum conlocacatur, ita tamen, ut caput ejus contendens ad signum id, quod πεϱκύων vocatur, & totius Hydrae prope quarta pars inter AEstivum & AEquinoctialem videatur. [6] Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, sustinet in dorso Corvum, rostro corpus ejus tundentem, & toto corpore ad Cratera tendentem: qui satis longo dissidente

cernatur. SCHEFF. Hoc non capio; nec quid MSS. velint, in quibus *qui* vel *quid formatur.* Schol. Germ. *In superficie, in qua prunae fuisse dicuntur.* Eratosth. Ἐπὶ τ̃ ἐχαϱίδ☉. MUNCK. *In s. cacumine circuli quod f.* Leid. duo Voss. & d'Orv.

4 Et in imo altaris duas] Ita & unus de Vlitianis. Reliqui *alteras duas.* Nempe ἐπὶ τ̃ βάσεως, ut est apud Eratosthenem. Corrige ergo Scholiasten Germanici, qui corruptè, *duas in vase ejus.* Scrib. *in basi ejus.* Oi ó. Deuteron. XII. 27. Πϱὸς τὴν βάσιν τȣ̃ θυσιαςηϱίȣ. MUNCK. Leid. *& in summo alteras duas.* Voss. pr. & d'Orv. *& in imo alteras duas.* Voss. sec. *& in imo duas.* Vide Grot. ad Imag. p. 68.

Ad CAP. XXXIX.

5 Et virginis] Copulam nullus ex Vlitt. agnoscit. MUNCK. Nec agnoscit Hemst.

6 Cauda] Voss. pr. *Caudam*: eidem ut & Hemst. absunt. *in dorso*: pro *rostro* Leid. *in rostro.* pro *tundentem* alii ediderunt *tangentem.* Leid. *tantundem* Hemst. *tondentem.* pro *corpore* Voss. pr. *corpora.* pro *cratera* Leid. & d'Orv. *crateram.* sic canit Ovid. II. Fast. 243.

Continuata loco tria sidera, Corvus, & Anguis,
Et medius Crater inter utrumque jacet.

dente intervallo, prope inter Leonem & Virginem conſtitutus videtur, [1] inclinatior ad caput Hydrae, quae occidit Aquario & Piſcibus exortis: oritur autem cum his ſignis, de quibus ſupra diximus. Habet autem in capite ſtellas tres, [2] in prima à capite curvatura, ſex, ſed earum noviſſimam claram: in ſecunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta [3] uſque ad caudam novem, omnes obſcuras: ita fiunt numero viginti ſeptem. Corvus autem habet [4] in gutture ſtellam unam, in pennis duas, [5] infra pennam caudam verſus duas, in utriſque pedibus ſingulas: omnino ſeptem. Supra primam à capite curvaturam Crater poſitus habet [6] in labris [7] ſtellas duas, infra autem anſas duas obſcuras, in medio Cratere duas, ad fundum duas. [8] Omnino ſunt octo.

XL.

Pro *exortis* Leid. Voſſ. pr. & d'Orv. *ortis.* ab *inter leonem* ad *&* *piſcibus* abſunt Hemſterhuſiano, qui *ortis* ſcribit.

1 INCLINATIOR] Morellianus unus, *inclinatione.* SCHEFF.

2 IN PRIMA CAPITIS CURVATURA] Sanctandreana. *In prima a capite curvatura*, quod non diſplicet. Suſpicor tamen illud *a capite*, vel *capitis* a verſu praecedenti natum. SCHEFF. Leid. Voſſ. duo & Hemſt. *in pr. capitis curvatura* ut in prioribus edd. d'Orv. *in pr. capite curvatura.* pro *noviſſimam claram* Voſſ. ſec. *noviſſima clara.* pro *in tertia quatuor* Leid. *in tertia curvatura quatuor.* Voſſ. pr. *in tertia III.* pro *duas* Voſſ. pr. *duo.* pro *octo* Voſſ. ſec. *novem.* ut Munckerus edidit. Ceteri *octo.* pro *viginti ſeptem* idem *viginti ſex.*

3 USQUE AD CAUDAM NOVEM] Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta cum antiquioribus *octo.* Atque ita etiam German. Scholiaſtes. Morellianam tamen lectionem ſtabilit Eratoſthenes, cujus verba ſunt: Ἀπὸ τῆς ε. καμπῆς μέχρι τῆς κέρκου θ'. Corrige, ἐπὶ τῆς &c. MUNCK.

4 IN GUTTURE] Ἐπὶ τοῦ ῥύγχους Eratoſthenes. MUNCK.

5 INFRA PENNAM CAUDAM VERSUS] Obſcurè dictum. Clarius Eratoſthenes, ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου. German. Schol. *In caudâ.* MUNCK. Pro *pennis* Leid. *pinna.* & Voſſ. ſec. Eratoſthenes cap. 41. Ἐπὶ τῆς πτέρυγος β. pro *caudam verſus* duo Voſſ. & Leid. *ad caudam verſus.* vide ad cap. XVI. hujus libri Pro *anſas* duo Voſſ. *alas.* Leid. *infra anſas alias duas.*

6 IN

XL. *Piſcis Notius.*

PISCIS autem, qui Notius dicitur, inter Hiemalem & antarcticum circulum media regione conlocatus, ſpectare ad exortum videtur, inter Aquarium & Capricornum, [9] ore excipiens aquam, quae funditur ab Aquario. Hic occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piſcibus. Sed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Quae ad figurationem ſiderum pertinent, [10] ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

De

6 IN LABRIS] Grotius ſuſpicatur, *labis*, Graeca voce, id eſt λαβαῖς, ſive anſis. SCHEFF. *Labis* ſuſpicabatur Grotius, hoc eſt, λαβαῖς, *anſis*. Perperam. *In labris* eſt ἐπὶ τοῦ χείλους Eratoſthenis. MUNCK.

7 STELLAS DUAS] Morelliani, *ſtellas tres. i. a. a. d. e. e. i. m. cratere tres, a. f. d. ita ſunt omnino X.* SCHEFF.

8 OMNINO SUNT OCTO] Decem Vlitt. 2. cum Schol. Germanici. Sex numerat Eratoſthenes, omittens illas duas, quas infra anſas collocat Hyginus. Tanta veterum in his numeris diſcrepantia eſt. MUNCK. Voſſ. 1. Leid. & d'Orv. *ita ſunt omnino X.* Cod. Celeb. Hemſterhuſii *in labris ſtellas III. infra autem anſas, duas obſcuras, in medio Cratere tres. ad fundum duas. Ita ſunt omnino X.* Quam ſcripturam probat Celeb. P. Weſſeling lib. II. Obſ. cap. 23.

Ad CAP. XL.

9 ORE EXCIPIENS AQUAM &c.] Ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου, ut eſt apud Geminum pag. 45. Confer Scalig. ad Manil. p. 62. MUNCK. Pro *ſpectare* Voſſ. pr. *exſpectare*. pro *oriente* idem *exoriente*. Vide Theon. ad Aratum pag. 64.

10 AD HUNC FINEM] Vlitt. unus ἀρχαϊκῶς, *ad hanc finem*. MUNCK. Ita & Leid. ac Voſſ. pr.

Ad

De quinque circulorum inter corpora coeleſtia notatione, & Planetis.

LIBER QUARTUS.

I.

QUONIAM in initio ſphaerae circuli quinque quomodo efficerentur, oſtendimus, [1] neque eos corpore ſiderum notavimus: [2] &, ſi duo noviſſimi nihil ad Solis curſum pertinent, hoc eſt Arcticos & Antarcticos,

Ad Lib. IV. Cap. I.

1 NEQUE EOS CORPORE SIDERUM INNOTAVIMUS] Sanctand. *ſiderum notavimus.* Veram cenſeo ſcripturam, *ſiderum annotavimus.* Dicit, ſe non annotaſſe eos, corpore aliquo eorum quaſi facto per ſidera, ſicut in caeteris ſideribus factum, quae certo corpore ſunt repraeſentata. SCHEFF. Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta & aliae vetuſtiores *innotavimus*; unde *annotavimus* facit Schefferus. MUNCK. *In* abeſt ante *initio* Voſſiano pr. *notavimus* ſolus d'Orvillianus. Τὸ *noviſſimi* abeſt duobus Voſſ. Pro *ſolis* Voſſ. ſec. *ſolum.* quod & *Antarcticos* abſunt Hemſt. Pro *noſtram* idem *ei.*

2 ETSI DUO NOVISSIMI] Diviſim legendum, &, *ſi duo.* SCHEFF.

3 IN INITIO] Praepoſitionem heic ignorant Vlitt. 3. MUNCK. Praepoſitio abeſt Voſſiano pr. ceteri agnoſcunt.

4 A BOREO POLO DICEMUS] Ita quidem etiam 3. Vlitt. Sed Veneta aliaeque, *à boreo polo ſumemus exordium.* An ſcripſerat *ducemus exordium*? Supr. lib. III. cap. I. *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere.* Non ideo tamen Latinè dicas, *à boreo polo dicemus.* MUNCK. Omnes, quos inſpexi, codd. *a. B. p. dicemus.* Mox τὰ *eſſe dicemus* abſunt Voſſ. ſecundo.

5 AESTATEM CONFICI] Vlitt. unus *confieri*, alius *effici. Confieri* etiam alter ex Morellianis. MUNCK.

cos; de mediis tribus dicemus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphaeram plurimum valere dicit, neque eorum aperte quemquam demonſtrat, voluntatem noſtram apertius oſtendemus. Et quemadmodum [3] in initio fecimus, [4] à Boreo polo dicemus.

IGITUR AEſtivum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui θερινὸς τροπικὸς vocatur, quo circulo [5] aeſtatem confici demonſtravimus: & ſi non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc eſt AEſtivus & Hiemalis, uno nomine adpellentur, ideo quod, quem nos AEſtivum diximus, nonnullis Hiemalis fiat: & quo circulo hiemem effici diximus, eo circulo aliis aeſtas ſit. [6] Qui ſi voluerint intelligere, id ad noſtram conlocationem mundi eſſe demonſtratum, qui inter AEſtivum circulum & Arcticum ſumus conſtituti, non ad illorum ſphaeram, qui ab Hiemali circulo Antarcticum habitantes, nobis Antipodes dicuntur, facilius ad noſtram adceſſerint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum, quos Antipodas diximus, quod inferiore à nobis circulo conſtituti videntur, ſphaeram facere, non inmerito noſtrum Hiemalem ſibi AEſtivum circulum finxerit: aut [7] ſi quis ſcriptor eorum mentionem faciens, obſcure voluerit Antipodas demonſtrare, & dixerit, quibus in Capricorno aeſtas ſumma, aut in Cancro hiems maxima fiat, [8] non inperita ratione acutiſſime dixiſſe videbitur. quodcumque enim noſtris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore ſermone praeter conſuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

II.

IN AESTIVO circulo, de quo primum dicere inſtituimus, haec ſigna

MUNCK. Morellianus unus, *confieri*, quod valde placet. Verbum eſt Ciceroni, Caeſari, & aliis receptum. Sed tamen paulo poſt priori modo: *quo circulo hyemem confici diximus*, ut fortaſſe nihil mutari debeat. SCHEFF. *Confieri* Voſſ. ſec. & Leid. *fieri*. Voſſ. pr. Praefero *confieri*, quod ſaepius cum *confici* confunditur. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. VII. B. G. cap. II. Pro *appellentur* Leid. *appellantur*. Quod ferendum in hoc Auctore, cum purioris latinitatis ſcriptores contra Grammaticorum regulam indicativo pro modo ſubjunctivo uſi ſint. Vide eumd. virum ad lib. II. de B. Civil. cap. 32. Pro *diximus* Leid. *dicimus*.

6 QUOD SI VOLUERINT] Modius, quem ſuo more ſequitur Sanctandreana, *Qui ſi voluerint i. i. a. noſtram collationem*. Non neceſſe videtur, ut a lectione recepta decedamus. SCHEFF. Voſſ. ſec. *qui voluerit*. & ita Leid. d'Orv. *noluerint*. pro *id ad* Voſſ pr. *id quod ad*. pro *nobis* Leid. *a nobis*. pro *acceſſerunt* duo Voſſ. *acceſſerit*. *τὸ enim* abeſt Voſſ. pr. *τὸ circulum* abeſt Leidenſi.

7 SI QUIS SCRIPTOR EORUM] Ita & Vlitt. 2. at unus *ſcripto eorum*. MUNCK. Cum Vlitt. omnes, quos inſpexi, codd. faciunt. pro *& dixerit* d'Orv. *& ſi dixerit*.

8 NON IMPERITA RATIONE ACUTISSIME] Suſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *non imperita ratione, ac acutiſſime*. SCHEFF. *Nec imperitâ* Vlitt. 2. Ergo *nec* poſuit pro *non*, ut cum *nec opinus*, *nec opinatus* & ſimilia dicimus? Forte tranſpoſitio facta

ſigna ſive partes eorum perſpiciuntur: Capita Geminorum, Aurigae [1] genu utrumque, Perſei crus, & humerus ſiniſter. Andromeda autem à pectore, ſed manu ſiniſtra, dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum toto pectore & manu dextra videatur eſſe inter AEſtivum & AEquinoctialem circulum: reliquum autem corpus inter AEſtivum & Arcticum finem. Praeterea in eodem AEſtivo circulo pedes equi Pegaſi poſiti videntur, [2] & caput à reliquo corpore dividitur Oloris, & alae ſiniſterioris ut volantis pars non magna. [3] Ophiuchus humeris ut circulum ſubſtinere videtur. Virgo [4] prope contingens à capite, inter hunc & AEquinoctialem circulum conlocata eſt, ut fulgens ad Auſtrum. Leo à pectore ad lumbos dividitur, ut caput ejus & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & Arcticum circulum videatur: inferior autem pars [5] inter AEſtivum & AEquinoctialem circulum. Cancer autem ſic dividitur medius, ut inter duos oculos circulus trajectus exiſtimetur. In his ſignis, & hoc, ut ante diximus, circulo cum vehitur Sol, evenit, ut nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ſint diei de partibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen ut ex horologiis, ſed ex ſphaerae ratione. Cum enim ſphaeram ita conſtitueris, ut circulus is, qui Arcticus vocatur, ſemper adpareat, numquam autem Antarcticus exoriatur, [6] atque ita ſphaera eſt conſtituta: ſi voles AEſtivum circulum dividere in partes octo, ex his invenies partes quinque in ſphaera adparere, tres autem infra tamquam ſub terra eſſe.

[7] AT

facta eſt, ut fuerit manus auctoris, *acutiſſimè nec imperitâ ratione* &c. MUNCK. Pro *maxima* Leid. *ſumma*. Dein omnes codd. *non imp.*

Ad CAP. II.

1 GENU UTRUMQUE, VEL SINISTRUM PERSEI CRUS] Illud *vel ſiniſtrum* abeſt in Sanctandreana. Ego ſervo *τὸ ſiniſtrum*, quia ſequitur, *& humerus ſiniſter.* At vero *vel* delendum puto, ut ex praecedenti *quae* formatum. SCHEFF. Leid. *ſiniſtrumque Perſei crus.* ab *evenit'* uſque ad *videatur* abſunt Leidenſi. pro *aequinoctialem* Voſſ. ſec. *hiemalem.* pro *inter aeſtiv.* Voſſ. ſec. *ad aeſtiv.*

2 ET CAPUT A RELIQUO CORPORE] *Sed caput* Vlitt. unus. Et mox, *hunc circulum ſuſtinere.* MUNCK. Voſſ. ſec. *ſed & caput.* Mox pro *videtur* idem *videretur.*

3 OPHIUCHUS HUMERIS UT CIRCULUM SUSTINERE VIDETUR] Addit hic ex ſuo Codice Modius, *ex una parte, id eſt, aequinoctiali, ex altera parte Hercules pari ratione.* Quod caeteri, ac ne Sanctandreana quidem, haud agnoſcunt. SCHEFF.

4 PROPE CONTINGENS A CAPITE] Lege cum Vlitt. 2. *Prope hunc conjungens capite.* Vide ſupr. lib. III. cap. 16. MUNCK. *Prope conjungens capite* duo Voſſ. & d'Orv.

5 INTER AESTIVUM ET AEQUINOCTIALEM CIRCULUM] Dele poſtremam vocem cum Vlitt. 3. & mox *duos* ante *τὸ oculos.* MUNCK. *Pars* abeſt Leidenſi. Item *circulum. Duos* abeſt Voſſ. pr. Leid. & d'Orv. Pro *trajectus* Voſſ. ſec. *transjectus.* Mox *& evenit ut* Leid. alii codd. *ut evenit.*

6 ATQUE ITA SPHAERA EST CONSTITUTA] Dele *τὸ eſt* ex auctoritate 3. Vlitt. & dein ſic diſtingue: *Atque ita ſphaerâ conſtitutâ, ſi voles* &c. MUNCK. Pro *Antarcticus* Voſſ. pr. *Antarcticos. Eſt* abeſt Voſſ. ſec. Pro *voles* idem *volens.* Mox *τὸ partes* abeſt Hemſterhuſiano.

7 AT

[7] AT ALIQUIS dixerit, cur sphaerae circulos dividamus in partes octo, potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes? Hic non sphaeram, sed se fallere hac ratione [8] invenietur fere. Si enim ita fecerit ex aestivo circulo partes duodecim, ex his partes septem, & dimidium partis adparere; quatuor autem & dimidium sub terra inveniet esse. Itaque evenit, ut, cum ad septem partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor adcedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem, & dimidium partis: reliquum autem [9] sub terra, quod est partes quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non [10] in minutis partibus & dimidiis fiat, sed certis numeris conficiatur, ut evenit in partibus octo. Praeterea quoniam sphaera divisa in partes triginta, evenit, ut [11] ab AEstivo ad Hiemalem sint partes octo: nimirum certe eos circulos dividemus in partes octo. Praeterea quoniam ab aestivo circulo ad AEquinoctialem sunt partes quatuor de XXX. & rursus ab AEquinoctiali circulo ad Hiemalem de partibus triginta partes quatuor, & ita nihilominus AEquinoctialis ipse per se circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem supra, & tota ratio ad octavam partem perveniat: non dubium est, quin recte dividatur in partes octo. Praeterea cum Sol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur, & ab omnium signorum octava parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, ut ad aliud signum transeat, neque ulla alia parte signi utatur, recte [12] ipsi quin-

7 AT ALIQUIS] Leid. *aut si aliquis*. Pro *quot* Leid. & Voss. sec. *quod*.

8 INVENIETUR PORRO ARBITROR] Modius, & Sanctandr. delent illud *arbitror*, & pro *porro* scribunt *fere*. Nempe fuit in Modiano, *fore vel vere arbitror*. Mihi magis arridet, *vere arbitror*. Ordo: Arbitror, invenietur vere, se fallere. Quod locutionis genus plebejum, & iccirco nostro convenientissimum. SCHEFF. Τὸ *ita* ignorant Vlitt. 2. Caeterum pro illo in fine praecedentis periodi *invenietur*, vulgati exhibent, *invenietur porro arbitror*. Sed illud *arbitror* non agnoscunt 3. Vlitt. qui & pro *porro* exhibent *fero* vel *ferè*. Id quod monendum mihi duxi propter Cl. Schefferum, qui vulgatis lectionibus fere ubique propemodum temerè propugnat. MUNCK. Pro *invenietur* Voss. sec. *inveniet*. pro *fere* Leid. *fore arbitror* Voss. pr. *foro*. d'Orv. *fero*. τὸ *ita* abest omnibus, quos vidi, codd. Pro *septem* Leid. *VIII*. Pro *sit* Leid. *sunt*. duo Voss. *sunt XII*. Deinde pro *quatuor* duo Voss. *V*. & ita Leid. Pro *fiant* Voss. sec. *fiunt*, d'Orv. *fient*. Pro *sub terra* Voss. sec. *sub terram*. Pro *quod est partes* Voss. sec. *quod facit partes*.

9 SUB TERRA QUIDEM PARS QUATUOR ET DIMIDIUM] Micyllus pro *quidem* legit *quod est*. Id servat Sanctandreana, additque *partes quatuor*. SCHEFF.

10 IN MINUTIS PARTIBUS] Vlitt. 2. *imminutis partibus*. MUNCK. *Imminutis* Voss. pr. Pro *conficiatur* Leid. *conficiat*. Voss. sec. *conficiebat*. Mox pro *ab aestivo a. b. S. partes octo* duo Voss. & d'Orv. *ab aestivo circulo a. b. s. p. octo*. Vossiano primo. τὸ *partes* abest.

11 AB AESTIVO CIRCULO AD AEQUINOCTIALEM] Probant lectionem hanc Morelliani. Sanctandr. *ad hyemalem*. SCHEFF.

12 IPSI QUINQUE CIRCULI] Vlitt. unus. *Ipsi quoque circuli*. MUNCK. Paullo ante pro *ut ad a. s. transeat* Leid. & Voss. pr. *ut ad a. s. transire*. Voss. sec. *aut ad a. s. transire*. d'Orv. *& ad a. s. transeat*. Pro *quinque* Voss. sec. & d'Orv. *quoque*. pro *revertantur* Voss. sec. *revertuntur*. pro *ejusdem* Voss. pr. *ejus*. pro *dividetur* Voss. sec. & Hemst. *dividitur*.

quinque circuli dividuntur in partes octo. Praeterea cum septem sidera ad eumdem statum revertantur, ut quibusdam placuit, ut cujusmodi dies hodiernus fuerit in Solis aut Lunae tempestate, ejusdem modi octavo anno sit futurus, vere sphaera quoque dividetur in partes octo. Praeterea cum videamus octavo quoque die ejusdem sideris horam primam, aut quamlibet denique esse, [1] ut cujus hodie fuerit hora prima, ejusdem octavam quoque futuram: verissimum est, ipsam quoque sphaeram mundi, unde horae sumuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua praetermittamus in hoc occupati, ad propositum revertamur.

III.

Secundus ab AEstivo AEquinoctialis est circulus, in quo haec signa & partes eorum perspici possunt: Aries totus omnibus pedibus innixus videtur.

Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat, etiam minori Arcto, quae brevi spatio vertitur: [2] praestare id quod velit esse sic, poterimus vel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus AEquinoctialis in sphaera, [3] in eoque Aries ut adfixus videatur, quomodocunque fuerint figurae corporum conlocatae, ut ad eumdem locum perveniant, necesse est semel verti sphaeram. Quod cum fiat, & Aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum, quo reliqua sidera perveniant, necesse est, eum celerrimum dici. Sed nos [4] ad circuli effectionem veniemus, & reliqua dicemus. In eodem Tauri genua ut fixa perspiciuntur, etsi nonnulli ita finxere, ut uno

1 Ut cujus hodie fuerit hora &c.] Sententia flagitat, *& cujus* &c. MUNCK. Pro *denique* d'Orv. *demum.* pro *octavam quoque* Voss. sec. *octavo anno.* cui *τὸ verissimum* abest. Pro *unde* Voss. pr. *mundi.* pro *dividi* Voss. sec. *dividit.*

Ad CAP. III.

2 Praestare id quod velit esse, sic poterimus] Mallem, *quod velit, & sic poterimus.* SCHEFF. Vlitt. unus, *quid velit esse.* Quod probo. Sed distinguendum cum Veneta, *etiam minori arcto, quae brevi spatio vertitur, praestare. Id quid velit esse* &c. Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι, ut loquitur Lucas Digesti cap. 11. vers. 2. MUNCK. Pro *minori arcto* duo Voss. & Hemst. *minore arcto.* & ita d'Orv. Leid. *majore.* qui pro *quod*, *quia.* Mox pro *vel*, *id* Leid.

3 In eoque Aries &c.] *Inque eo aries* Vlitt. 3. Mox lege, *quo reliqua sidera, perveniat.* MUNCK. Mei codd. omnes *inque eo.* Mox pro *locum* Voss. pr. *circulum* ut priores editiones. Voss. sec. *locum vel circulum.*

4 Ad circuli effectionem] *Effictionem.* MICYLL. Micyllus putabat *effictionem.* Id vero non placet. *effectio* hic est *confectio.* Morellianus unus habet, *distinctionem.* SCHEFF. *Definitionem* Vlitt. 2. & alter Morellianus. MUNCK. Mei omnes codices *definitionem.* Pro *finxere* Voss. sec. & d'Orv. *finxerunt.*

5 Sinistro prope pedes contingere] In Sanctandr. illud *pedes* abest. Et profecto corruptum esse, apparet. Requiritur tamen ejus loco aliud quidpiam, ut liqueat, quid sinistro pede

uno genu, hoc eſt dextro nixus, [5] ſiniſtro prope contingere videatur: de hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo praecinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis Cancrum contingere videatur: & ex inferiore corpore Hydrae Crater cum Corvo velut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucae ſtellae Chelarum, eodem adjunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila ſiniſteriore penna pene contingens figurata eſt. Eodemque circulo caput Pegaſi cum cervicibus nititur. His corporibus ſignorum AEquinoctialis circulus finitur. Quo Sol cum pervenit, [6] bis uno anno conficit aequinoctium, hoc eſt in Ariete & Chelis: in hac enim parte ſphaerae & ver & autumnus [7] confici exiſtimatur: ita ut ver ſit in Ariete, autumnus in priore parte Scorpionis, quod ſignum nonnulli Libram dixerunt. Per hunc circulum tranſiens Sol ab Ariete ad Chelas, efficit ſex menſium diem his locis, qui intra Arcticum videntur orbem: noctem autem his, qui Antarctico circulo ſunt clauſi: quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab Autumno uſque ad ver, hoc eſt à Chelis uſque ad Arietem perveniens, efficit his locis, ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtravimus: è contrario autem noctem his, qui Boreo polo ſunt proximi: ſed de hoc ante diximus: neque enim mirum eſt [8] hac conlocatione ſphaerae id evenire. Erecto enim Boreo polo neque umquam occidente evenit, ut corpora quoque, quae ei proxima ſunt circulo, ſero occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit: Cum in his partibus ſphaerae habitetur, quae pars eſt ab AEſtivo circulo ad orbem, qui Arcticos vocatur, & de Arctico circulo, hoc eſt de dua-

pede contingat. Ac prima ſyllaba quidem, ut a praecedenti nata, delenda. Supereſt *des*, ex quo colligo, ſcripſiſſe, *ſiniſtro pede prope ad os contingere*. SCHEFF. Vlitt. 2. & Veneta, *prope pede contingere*. MUNCK. *Pede* addit unus Leid. Pro *flexu* Voſſ. ſec. *flexo*. Pro *eodem* Voſſ. ſec. *eidem*.

6 Bis uno anno conficitur] Modius ex ſuis legit, *conficit*, quod exhibet etiam Sanctandreana. Mox pro *confici*, *confieri*, quod in ſuperioribus ſervavit Sanctandreana, hic vero non, quod miror. Sed fortaſſis tot in locis idem mendum ortum, veriſimile haud videbatur. Et ſane a recepta lectione difficulter & me patior divelli, qui elegantiam Ciceronianam a noſtro non exſpecto. SCHEFF.

7 Confici existimatur] *Confieri* Vlitt. 3. Etiam ſupr. cap. 1. *aeſtatem confieri* pro *confici* unus habebat. MUNCK. Paullo ante *corpore* Voſſ. pr. & d'Orv. Pro *paene contingens* Voſſ. pr. *pene eum contingens*. quomodo primae editiones. Voſſ. ſec. *pene eo jungens*. Pro *conficit* Voſſ. pr. *efficitur*. Voſſ. ſec. & priores edit. *conficitur*. *& chelis* abſunt Hemſt. ad *autumnus in priore parte*. Pro *confici* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. *confieri*. Voſſ. ſec. *fieri*. Pro *Antarctico* Leid. *Arctico*. Pro *ad Chelas* Hemſt. *in Chelas*. Pro *clauſi* Leid. *inclauſi*. Pro *magis his l.* Voſſian. *in ipſis locis*. Leid. *magis in his locis*. *τὸ diem* abeſt duobus Voſſ.

8 Hac collatione sphaerae] Lege, *collocatione* cum edd. Vett. & Vlitt. 3. Supr. cap. 1. *Ad noſtram collocationem mundi*. MUNCK. Pro *neque enim m.* Voſſ. ſec. *nemini enim m.* Pro *hac collocatione* idem *a collocatione*. Pro *evenire* d'Orv. *devenire*. Pro *quoque quae* Voſſ. ſec. *quaequae*. Pro *duabus urſis* Voſſ. pr. *duobus urſis*.

duabus Urſis & Dracone, caput Draconis maxime niti ipſo circulo videatur, ita ut is, qui Engonaſin vocatur, [1] inter AEſtivum & Arcticum locatus, caput Draconis premere intelligatur: quicumque, ut ante diximus, ad ipſum caput Draconis habitant, ita longo die utuntur, ut ne tertia quidem horae pars in unaquaque nocte his obtingat. Itaque [2] Aratus ait:

Κείνη που κεφαλὴ τῇ νήχεται ἧχί περ ἄκραι
Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

[3] Item Cicero dicit:

[4] Quod caput hic paullum ſeſe ſubitoque recondit,
Ortus ubi atque obitus parte admiſcentur in una.

De hoc [5] Homerus quoque in Odyſſea ita brevem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus, poſſit alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: ſed nos ad propoſitum revertamur.

IV.

TERTIUS ab AEſtivo circulo, qui Hiemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur: nam medium Capricornum dividens & pedes Aquarii, per caudam Piſtricis ut trajectus videtur. Dividit etiam

1 INTER AESTIVUM ET ARCTICUM LOCATUS] *Collocatus* Vlitt. 2. MUNCK. *Collocatus* Voſſ. ſec. d'Orv. Leid. *conlocatus*. Mox Voſſ. ſec. *nocte contingat*. Voſſ. pr. *obtingat*. *His* forte *de bis*. Pro *item* Voſſ. pr. *idem*.

2 ARATUS AIT] In Phaenom. verſu 61. SCHEFF.

3 ITEM CICERO DICIT] *Idem* Vlitt. 2. & mox, *Quo caput* &c. Patricius & vulgati codices Ciceronis, *Hoc caput* &c. Pro *paulum* vir doctus reſcripſerat in libro Heinſiano *pandit*. MUNCK. Vide Grotium ad Arati phaen. pag. 3. Pro *admiſcentur* in Ciceronis loco *ammiſcentur* Voſſ. ſec. Pro *paulum* Hemſt. *paululum*.

4 QUOD CAPUT] In vulgatis Ciceronis legitur, *hoc caput*. Item mox, pro *parte admiſcentur in una*, quod eſt apud noſtrum, *partem admiſcentur in unam*. SCHEFF.

5 HOMERUS QUOQUE IN ODYSSEA] In K videlicet vers. 82. Ὅθι ποιμένα ποιμὴν Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει. Vide ibi Scholiaſten anonymum, & Euſtath. pag. 384. ed. Baſ. Theo in Aratum p. 12. ed. Lond. Ὁ δὲ Κράτης φησὶν, ὡς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι &c. Verſus iſte 86. eſt libri modo laudati in Odyſſeâ. MUNCK. Pro *exigant* Voſſ. ſec. *exeant*. Ita *tranſigere* & *tranſire* confuſa in Salluſtii initio, & apud Noſtrum. Vide Munck. ad cap. 17. hujus libri. *cum alii exigant* abſunt Hemſterhuſiano. Pro *poſſit alius alium* duo Voſſ. item edd. priores *poſſint alius alium*. d'Orv. & Leid. *poſſent alius alium*. lege *poſſint*. Ita ſolet Noſter, ut in fabulis vidimus.

etiam Leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis, & Canis sequentis pedes & Navis ipsius puppim, Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, [6] quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram sunt de partibus octo partes quinque, supra terram autem tres. [7] Itaque fit brevior dies nocte, ut ante demonstravimus.

V.

QUARTUM circulum Zodiacum esse Aratus demonstrat, de quo ante diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui astrologi, ab Ariete duodecim signa demonstrat, hoc est vere incipiente: sed à Cancro, hoc est ipsa aestate. Nos autem (quoniam ab Ariete incipimus) ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur: Aries, Taurus, Gemini: in his tribus signis [8] ver demonstratur, & aequinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maxime aestas conficitur: sed sol incipit à Virgine jam transire ad aequinoctium autumnale. Chelae, Scorpius, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur, & aequinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tribus signis sol [9] hiemem conficere demonstratur. [10] Etsi nulla sunt signa XII. sed XI. ideo quod Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum, è quibus prior pars Chelae, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim [11] astronomici, cum omnes res ad duodecim par-

Ad CAP. IV.

6 QUOD ACUMEN VOCATUR] Supr. lib. III. cap. 25. *In acumine ipso, quo percutere existimatur.* MUNCK. Pro *qui hiemalis* Leid. *qui hiemali.* Pro *cervices* Voss. sec *pedices.*

7 ITAQUE IT BREVIOR DIES] Sanctandr. *Itaque fit brevior.* SCHEFF. Sic & Vlitt. 3. Vett. Cod. *It brevior* &c. MUNCK. *It brevior* Voss. pr. ut & priores edd.

Ad CAP. V.

8 VER DEMONSTRATUR] Leid. *vere demonstratur.* Pro *vernum* Voss. sec. *vernale.* Pro *efficitur* idem *fit.*

9 HIEMEM CONFICERE DEMONSTRATUR] In Morelliano *transigere.* Quod puto rectius, alterumque a glossa esse. SCHEFF. *Transigere* 3. de Vlitt. quomodo & in suis Morellius invenit. MUNCK. *Transigere* Hemst. Leid. d'Orv. & Voss. pr. sed Voss. sec. *transire.* Nepos Themist. cap. 9. *Annum mihi temporis des, eoque TRANSACTO me ad te venire patiaris.*

10 ETSI NULLA SUNT SIGNA &c.] *Non.* MICYLL. Pro *nulla* Micyllus mavult *non.* sine necessitate. Scribo, *etsi nulla sint.* SCHEFF. Vlitt. 3. *Etsi nonnulla sunt* XII. *signa.* Forte, *nonnullis non sunt* &c. Sed nihil mutare praestat. *Nulla sunt signa*, pro *non sunt*, satis Latinè dictum est. MUNCK. *Nonnulla* Voss. pr.

11 ASTRONOMICI] *Astrologi* Morelliani. Sanctandr. *Astronomici.* SCHEFF. Ita & Vlitt. unus. Vett. edd. *Astrologi.* MUNCK. Ita & d'Orv.

Ad

partes revocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorum: itaque & ſigna, per quae res omnes ſignificantur, duodecim voluerunt eſſe.

VI.

Sed quoniam [1] ſeptem circulis in prooemio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum videatur, [2] de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille, qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſubſtinet caput Draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum jungit. Eodem orbe nituntur & pedes majoris Urſae, praeterea ſedile Caſſiepeiae cum pedibus ejus [3] nititur ipſi circulo, [4] ſiniſtro pede, genuque dextro, & pedis prioribus digitis ejus, qui Engonaſin vocatur: & manus ſiniſtra [5] Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad Antarcticon autem circulum pervenit extrema navis Argo, pedeſque Centauri poſteriores adjunguntur: priores autem prope contingere, & Ara videtur prope adfixa: Eridanique fluminis extrema ſignificatio.

VII.

Reliquum eſt nobis definire, quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus. [6] Ipſe enim dividit Oloris extremam ſiniſtram pennam, quae extra AEſtivum pervenit finem. Praeterea tranſit manum dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro Aurigae perveniens ſub manum

Ad CAP. VI.

1 Septem circulis] Voſſ. pr. *VIII. circulis.*

2 De septem superant tres] Lege cum Vlitt. 2. *Sed de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille, qui Lacteus vocatur, itaque de his dicere incipiemus.* Ita diſtinguendum eſt. MUNCK. Pro *Arcticus* & *Antarcticus* d'Orv. *Arcticos* & *Antarcticos.* Mox pro *orbem* Voſſ. pr. *orbis.* Pro *pedes m. u.* Voſſ. ſec. *pedes priores m. u.*

3 Nititur ipsi circulo] Rectius procul dubio eſt *ipſo circulo,* quod in Vlitianorum uno fuit. MUNCK.

4 Et de dextero pede genuque sinistro] Sanctandr. illud *& de* non agnoſcit. praeterea pro *dextero pede* & ſequentibus habet, *ſiniſtro pede genuque dextro.* At vero Morelliani, *extremo pede, genuque ſiniſtro*, quod puto caeteris anteferendum. SCHEFF. Veneta aliaeque antiquiores, *& de dextro pede genuque ſiniſtro.* Notat & Morellius aliter legi, *extremo pede genuque ſiniſtro.* Vlitt. 2. *Et dextro plano genuque ſiniſtro* &c. Putes velle, *& dextra planta* &c. MUNCK. Duo Voſſ. *dextro plano genuque ſiniſtro* Leid. & d'Orv. *& dextro pede, genuque ſiniſtro.* Mox pro *pedis* Voſſ. pr. *pedes.* Voſſ. ſec. *pedibus.*

5 Bootis] *Booti* Vlitt. 2. & mox *pene contingere*, pro *prope contingere.* MUNCK. *Booti* Voſſ. pr. paullo ante pro *manus ſiniſtra* Leid. & Voſſ. pr. *manu ſiniſtra.* Mox pro *poſteriores* Voſſ. pr. *poſterioris*

Ad

manum ejus dextram, & Geminorum genua, & pedes ejus signi quod παρχύων vocatur. [7] Hic dividens AEquinoctialem & AEstivum circulum, tangit extremum finem mali, [8] qui in Argo nave defixus videtur: deinde rursus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore, & extremam caudam terminat Scorpionis, & arcum medium Sagittarii, & Aquilae dimidiam partem, per ejus transiens pennas.

VIII.

QUONIAM [9] de hujusce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus: & in duodecim signorum exortu ea, quae deinde corpora consequantur, & quae perveniant ad occasum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occasum verti, ideo quod videmus stellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primum poterimus scire, qui sint exortus, & qui occasus. Si enim nostrum aliquis adstiterit contra [10] exorientem, necesse est Arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita fiat, illud quoque necesse est, ut omnia à dextris partibus exorta, in sinistris occidere videantur, de quo & ante diximus. Igitur cum videamus, stellas exoriri & occidere, necesse est, mundum quoque cum stellis verti. Sed nonnulli ajunt nihilominus id evenire posse, [11] ut si stante mundo, stellae exoriantur & occidant, quod fieri non potest. Si enim stellae vagae feruntur, neque mundus ipse vertitur, non possunt corpora stellis figurata incolumia [12] & certa permanere. Illud enim videmus, in toto mundo stellas erraticas esse quinque, neque [13] horum cursum quemquam posse definire: Aratum ipsum negare,

Ad CAP. VII.

6 IPSE ENIM] Duo Voss. & Leid. *is enim.* Pro *extremam* duo Voss. *extremi.*

7 HIC DIVIDENS] Rectius *hinc dividens* Vlitt. 2. MUNCK. *Hinc div.* Voss. sec. & Hemst.

8 QUI IN ARGO NAVE] Praepositio exulat à 2. Vlitt. MUNCK. Praepositio etiam abest Vossiano pr. Voss. sec. quod in *Argo nave defixum.*

Ad CAP. VIII.

9 DE HUJUSCE REBUS] Fateor ita praetulisse etiam 2. Vlitt. Praeferam tamen *hisce rebus*, quod in Vett. edd. visitur. MUNCK. Voss. sec. *hujuscemodi* Hemst. *hujusce.* Pro *convenit* Voss. sec. *conveniat.* Pro *exorientes* Voss. sec. idem *ab oriente.*

10 EXORIENTEM] Voss. sec. *orientem solem* Voss. pr. *exorientem simul.* Pro *exorta* Hemst. *exorti.* Pro *videamus* Voss. sec. *videatur.*

11 UT SI STANTE MUNDO] Ita & Veneta. Sed τὸ *ut* ab uno Vlitt. abest. Ego potius τὸ *si* exturbem. MUNCK. Τὸ *ut* abest Voss. duobus. Sed *si* abest Hemsterhusiano, quod firmat Munckeri, in qua & ego sum, sententiam.

12 ET CERTA PERMANERE] *Aut certa* Vlitt. 2. MUNCK. *Aut certa* duo Voss. & Leid.

13 HORUM CURSUM] Ita codd. & editt. excepto Voss. sec. *harum cursum.* ut & Hemst. qui mox tamen *eorum* cum ceteris.

re, ſe difficiles eorum curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinque ſtellas nemo poſſit obſervare, tot millia quiſquam poſſit pervidere, niſi qui [1] permittat, hic curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere: quod ſi non eſt, tota ſphaera ad inritum revocabitur. Quicumque enim ſphaeram fecerit, non poterit efficere, ut ſphaera ſtante nihilominus ſtellae verſentur. Illud etiam videmus, in extrema cauda Draconis ſtellam eſſe, quae in ſe vertatur, & in eodem loco conſtet. Quod ſi omnes ſtellae vagae feruntur, hanc quoque loco moveri neceſſe eſt, quod non evenit. Igitur neceſſe eſt, mundum quoque, non ſtellas verti.

IX.

Quoniam oſtendimus, mundum cum ſtellis potius, quam ſtellas per ſe verti, nunc reliqua dicemus. Cum enim traditum ſit nobis, prius noctem quam diem fieri, noctem dicemus umbram terrae eſſe, eamque obſtare lumini ſolis. [2] Et ſi nonnulli dixerunt in ſolis curſu evenire, ut cum pervenerit ad eum locum, ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti ſolis, [3] & ita noctem videri: quod ſi ita ſit, nimirum eclipſin ſolis verius quam noctem dixerimus. Sed aliter eſſe ex ipſa ſphaera intelligere licebit.

X.

Horizon enim dividens ea, quae videntur, & quae non adparent, ita definit ſphaeram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphaerio videantur [4] ſupra terram, ſex autem ſigna ſint infra ſub terra. Igitur

1 PERMITTAT; HIC CURSUS STELLARUM] Lege cum Vlitt. 3. *Permittat hoc, curſu ſtellarum poſſe nihilominus figuras* &c. MUNCK. Duo Voſſ. Leid. ac d'Orv. *permittit hoc curſu ſt. p. e.* Paullo ante pro *millia* Voſſ. pr. & d'Orv. *milia.* Mox *ſphaeram* exſulat ab Hemſterhuſiano: & pro *conſtet*, *conſtat.* *loco* abeſt Voſſ. ſec. Pro *evenit* d'Orv. *venit.*

Ad CAP. IX.

2 ETSI NONNULLI DIXERUNT, IN SOLIS CURSU &c.] Puto, legendum, *dixerunt, id ſolis occaſu evenire.* SCHEFF. Clar. Schefferus, *id ſolis occaſu evenire.* Puto rectius fore, *id ſolis curſu evenire, & cum pervenerit.* Certè niſi *&* pro *ut* ſubſtituas, in ſequentibus legendum foret *avertatur* & *videatur.* Iſidorus lib. de Rer. Naturâ cap. 28. *Sic cum die ſol ad locum pervenerit, ubi occidere dicitur, ibi montium magnitudine à nobis ſeparatur: ſicque terrae objectu à ſeptentrionali parte obumbratur aër, adeo ut nobis noctem efficiat haec ipſa umbra terrarum.* Et cap. 21. *Nam dicunt hiſtorici omnem terram montibus claudi, quorum umbra fertur luna ſubito non apparere.* MUNCK. Leid. *id ſolis curſu.* Voſſ. ſec. & Hemſt. *in ſolis curſum.* Pro *ibi* Voſſ. pr. *ubi.* Pro *averti* Voſſ. ſec. *avertere.*

3 ET ITA NOCTEM] *Et jam noctem* Vlitt. 2. MUNCK. Voſſ. pr. *etiam* Voſſ. ſec. *et.* Pro *diximus* d'Orv. *videri.*

Ad

Igitur cum in uno eorum Sol nixus ferri videatur, ab eo circulo, qui Horizon vocatur, exoritur: itaque incipit lucere, cumque nihilominus ipse mundus vertatur cum reliquis signis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete, à quo duodecim signa instituimus numerare. Igitur [5] cum sol sit in Ariete exoriente, dies est: qui cum vertente se mundo pervenit ad eum circulum, qui Mesembrinus vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed sic etiam facilius intelligitur, & rursus ab eodem Ariete incipiemus. Cum Aries est exortus, praeter eum haec signa sunt in superiore hemisphaerio: Pisces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint, hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta sunt tria signa, quae Arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer. Tum fieri dimidium diem necesse est, & Arietem pervenire ad eum, quem Mesembrinum esse circulum supra diximus. Cum autem [6] cum reliquis signis ipse Aries occidit, & exortus est Leo, Virgo: tum Chelae exoriuntur, & in superiore hemisphaerio vehuntur. Quae cum occiderint, rursus Aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum Ariete occidente dixerimus Chelas exoriri, quid [7] de reliquis signis sine sphaera possit intelligi, sic invenietur: In quocunque signo Sol fuerit exoriens, quodcumque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet cursum: mundus enim ipse semel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipsa signa duodecim semel in die ac nocte videri possint. Sed ne Solis cursus, de quibus postea sumus dicturi, potius, quam quod ante coepimus enumeremus, [8] ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi esse noctem, deinde diem. Inter noctem & diem, praeter umbram terrae nihil interesse arbitramur.

Ad CAP. X.

4 SUPRA TERRAM] Duo Voss. *super terram.* Mox Hemst. *sub terram.* Pro *intelligatur ponamus s. e. d.* Leid. *intelligamus s. e. dicamus* d'Orv. *intelligamus s. e. ponamus* Voss. sec. *sit solem esse dicemus.* Pro *instituimus* Hemst. *instatuimus.*

5 CUM SOL SIT IN ARIETE EXORIENTE, DIES EST] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Micyllus & alii, *In ariete, eo oriente dies est.* MUNCK. Duo Voss. *In ariete exoriente.* Pro *qui* iidem *quod.* Pro *mesembrinus* Hemst. *mesembrinos.*

6 CUM RELI. SIGNIS] Tò *cum* abest Voss. pr. pro *chelae exoriuntur* Voss. pr. *transire tum chelae exoriuntur.*

7 DE RELIQUIS SIGNIS SINE SPHAERA] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Sed unus *in sphaera.* Alii antiquitus editi, *sive sphaera.* MUNCK. Leid. *in sphaera.* Voss. sec. *qui dum de reliquis signis sine sphaera possit.* Pro *possit* Voss. pr. *possent.* Pro *invenietur* Hemst. *inveniatur.* & pro *quodcumque*, *quocumque.* Pro *id noctu* Leid. *in hoc.* pro *quom quod ante* d'Orv. *quam ante.* Pro *coepimus* Voss. sec. *accepimus.*

8 AD INCEPTUM REVERTEMUR] *Revertamur* Vlitt. 2. MUNCK. *Revertamur* duo Voss. Leid. & d'Orv. a *diximus* ad *arbitramur* desunt Voss. sec. *corporum* abest eidem: *exortus* exulat a Leid.

mur. Sed quoniam ſignorum ſupra & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perveniemus.

XI.

Igitur vertente ſe mundo per utroſque Polos & [1] per Axem, quem ſupra Dimenſionem ſphaerae diximus eſſe, & ita ſphaera conlocata, ut unus Polus ſemper ſit ſupra terram, alter numquam exoriatur, neceſſe eſt, Arctos quoque & reliqua corpora, quae ſunt in Arctico circulo, numquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod [2] inferiora ſunt ab eo circulo, quem numquam occidere diximus. Id enim poſſe fieri haec edocet cauſſa. Videmus caput extremum Draconis, quod maxime Arcticon [3] extra circulum prominet, quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & ante diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo videtur, neceſſe eſt omnia, quae ſunt inferiora, exoriri & occidere. Igitur convenit nobis ſidera vertente mundo occidere & exoriri. Praeterea hac inclinatione coeli, cum unus circulus ita ſit erectus, ut numquam occidat, alter ita ſit terrae ſubjectus, ut numquam exoriatur, quicumque circuli fuerint in ſphaera, hoc eſt ab AEquinoctiali ad polum, qui Boreus adpellatur, nullus erit eorum, qui non majorem partem circumductionis habeat ſupra terram: qui autem ab AEquinoctiali fuerint circulo ad eum polum, qui Notius adpellatur, omnes inferiorem partem majorem habebunt quam ſuperiorem: & quanto magis ad Polum Notium adceſſerint, hoc majorem partem ſub terra habere perſpicientur: & quanto magis ad Boreum finem venerint, hoc majorem partem circuli ſupra terram tenere videbuntur: quo enim erectior ipſe Polus fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur. Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fue-

Ad C A P. XI.

1 Per Axem] Praep. exulat ab omnibus codd. & priorib. edd. Pro *nunquam* Leid. *nonquam.* τὸ *reliqua* abeſt Voſſ. ſec.

2 Inferiora sunt] *Sint* Vett. edd. Quod praeferam, cum nec Vlitius aliter in ſuis codicibus invenerit. MUNCK. A *Reliqua autem* ad *id enim* abſunt Voſſ. ſec. Pro *edocet* Leid. Hemſt. & Voſſ. ſec. *docet.* qui & pro *haec*, *hoc.* Pro *notius* Voſſ. ſec. *boreus.* Pro *perſpicientur* idem *perſpiciuntur.* Pro *circuli ſupra t.* Voſſ. pr. *ſub terra.* Pro *erectior* d'Orv. *rectior.* Pro *id ſidus* Voſſ. pr. *ad ſidus.* Pro *occiderint* d'Orv. *occiderit.* Pro *exorietur* Leid. *occidetur*, Voſſ. ſec. *orietur.* Qui pro *antarctico*, *arctico.* & pro *collocatio*, *collatio.* Mox praep. *in* eidem abeſt.

3 Extra circulum providet] Modius, *prominet*, *quodam tempore ita occidere*, *ut exortus cum occaſu permiſceatur.* Commode. Utrum vero ita noſter ſcripſerit, ambigo, cum lectio vulgaris ſermonem plebejum magis ſapiat. *Providet* eſt poſitum, ut *proſpicit* apud alios. *Providet caput*, ut *proſpiciunt aedes* apud Phaedrum. SCHEFF.

4 Prae-

fuerint orta, unum ab Arctico, alterum ab Antarctico circulo, serius occidet id sidus, quod ab Arctico circulo fuerit exortum: ideo quod majorem habet circumductionem sphaerae, quam quod à Notio polo est ortum. Si autem simul occiderint, serius exorietur id signum, quod ab Antarctico fuerit exortum, ideo quod tota illa conlocatio mundi majorem partem habeat sub terra, quam illa pars, quae in Boreo polo est finita. Et non modo signa, quae sunt ad Arcticum finem conlocata, [4] praestantibus corporibus, aut serius occidunt & ante exoriuntur, quam ea, quae Notio polo depinximus: sed ipsa quoque corpora inter se dissentiunt: ut si quod inferius sit signum, & id cum superiore exoriatur, [5] tamen serius occidat. E contrario itaque si qua sunt signa ab AEquinoctiali circulo ad Notium polum figurata, [6] notum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quam ea quae proxime Polum adcedunt. Evenit etiam, ut non modo, quae simul sint exorta sidera, ex his serius occidant, quae proxime Arcticum circulum sunt conlocata, sed etiam, [7] si qua eorum ante exorta fuerint, quae sunt ad Notium polum finita, tamen ante occidant quam ea corpora, quae in Boreo polo figurata esse supra demonstravimus, ideo quod majore circumductione sphaerae utuntur ea corpora, quae ab AEquinoctiali circulo ad Arcticum finem sunt constituta. Igitur ostendimus, qua inclinatione mundi sphaera sit constituta. Nunc ad duodecim signa revertemur. & quorum exortu quae de reliquis corporibus occidant aut oriantur, commemorabimus, & initium ab Ariete faciemus.

XII.

ARIETIS exortu sinistra pars Andromedae provenire, Ara autem occidere videtur. Cum [8] eodem sidere exoritur & Persei caput usque

4 PRAESTANTIBUS CORPORIBUS] *Praestantis* Vlitt. 2. Fort. *Praestant iis* &c. MUNCK. Voss. pr. *praestantis*, Leid. *praestanti corpori.* Deinde Voss. sec. *ut serius occidant*, & *ante exoriantur.* Pro *notio polo* d'Orv. *a notio polo.*

5 TAMEN SER. OCCIDAT] Hemst. *tamen serius superius occidat*, Leid. *t. s. occidit.* Pro *quam ea quae* Leid. *quam quae.*

6 HORUM SI QUA S. P. E. F.] Voss. sec. *horum si qua sunt partim e. f.* Pro *proxime Polum* Leid. *proxime Polo.* Pro *excedant* prior. Edd. & Voss. sec. *accedunt.* Pro *sint* d'Orv. & duo Voss. *sunt.*

7 SI QUA EOR. ANTE] *Si* abest Leidensi. Pro *eorum ante* Voss. sec. *sunt.* Mox *fuerint* d'Orvilliano abest. Mox *ante* abest Voss. sec. Pro *occidant* Voss. pr. *occidunt* Voss. sec. *occident.* Praepositio *in* exulat ante *boreo p.* a Voss. sec. τὸ *finem* abest Voss. primo. Pro *ad d. s. revertemur* Voss. sec. *autem ad d. s. revertamur.*

Ad CAP. XII.

8 EODEM SIDERE] Voss. sec. *eadem sidere.* τὸ *fere* abest omnibus, quos vidi, codicibus. *ut dubium*

que ad umbilicum, ut dubium fere videatur, zona ejus utrum usque extremo Ariete, an Tauro primum exoriente prodeat ad lucem.

Tauro autem [1] exorto, quae prius dubia fuerunt, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus, & Aurigae caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistrum pedem videtur, & Pistrix à cauda exoriens perspicitur. Hoc signo primum occidere Bootes videtur: etsi cum quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terram potest pervenire: nam manus ejus sinistra circulo Arctico conclusa, neque oritur neque occidit.

Geminis exorientibus, tota jam Pistrix & fluminis Eridani prior pars adparet, & Orion exoriri videtur: occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine.

Cancer exoriens obscurat dimidiam partem Coronae, Pistricisque caudam, & Notium piscem: & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus, qui Engonasin vocatur. Ophiuchum à genibus ad humeros, & Anguem totum [2] praeter caput & cervicem, quae ex AEstivo circulo tendit ad coronam. Bootem prope totum terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eridanus totus adparet.

Exortu Leonis reliqua pars occidit Coronae, cum capite & cervicibus Anguis & Ophiucho: Engonasin autem qui vocatur, ejus praeter sinistrum genu & pedem nihil adparet, & Bootes totus obscuratur: exoritur autem caput Hydrae cum Lepore toto, & Procyon [3] cum pedibus prioribus Canis & Aquila tota.

Virgo autem exoriens non pauca sidera obscurat, nam statim [4] Lyra

bium fere absunt Hemsterh. Pro *prodeat* Hemst. *provideat.*

1 Exorto] Leid. *exoriente.* Pro *fuerant* Leid. *fuerunt*, duo Voss. *fuerint.* Post *ara* sequitur in Voss. sec. *supra memorata.* Pro *ortus*, *exortus* Voss. sec. Pro *Pistrix* Leid. *Pistris.* Pro *perspicitur* Voss. pr. *prospicitur.* ut priores editt. Pro *pervenire* Voss. pr. *provenire.* Editt. priores *venire.* Pro *conclusa* d'Orv. *inclusa.*

2 Praeter caput] d'Orv. & Voss. pr. *praeterea caput.* Pro *tendit* Voss. pr. *tangit.* Pro *prope* Hemst. *pene.*

3 Cum pedibus prioris canis] Sic & Morellianus unus, alius, *majoris canis*, quod a glossa esse videtur. Sanctandreana, *pedibus prioribus.* haud placet. SCHEFF. Auctius Vlitt. 2. *Canis majoris.* Quod probo. Capella lib. VIII. *Oriuntur vero Hydri caput, Lepus, Procyon, Caniculaeque pars prima.* MUNCK. Paullo ante pro *caput* Voss. sec. *capite.* Codices, quibus ego usus sum, omnes *canis majoris*, Hemst. *prioris canis.* Sed Leidensi *& aquila tota* absunt. Voss. sec. *& aquila tota occidit.*

4 Lyra occidit cum sagitta] *Sagittario* Vlitt. 2. Non accedo. Capella: *Oriente autem virgine occidunt lyra, delphinus, sagitta &c.* MUNCK.

5 Ad caudam prope occidit, et fluminis] Vlitt. *Ad caudam prope occidentem.* Lego & distinguo: *Ad caudam prope. Occidit etiam &c.* MUNCK. Praep. *a* abest d'Orvilliano. Dein priores editt. *usque ad caudam.* Sed τὸ *usque* abest quatuor, quos vidi, codd. Pro *occidit* Voss. sec. *occidentem.* Locutionem *fine totius veli* inlu-

ra occidit cum sagitta & Delphino: & Oloris à capite corpus [5] ad caudam prope occidit, & Fluminis prior pars & Equi caput cum cervicibus: exoritur autem Hydra sine Crateris; & Canis totus & navis Argo fine totius veli.

Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota navis adparet Argo Hydraque, [6] praeter cacumen extremum caudae, quod est sub terra. Exoritur etiam genu & [7] sura ejus dextra, qui Engonasin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre: reliquum autem corpus cum Scorpionis & Sagittarii provenit parte. Praeterea cum Chelis exoritur cauda Centauri, occidit reliquum Pegasi corpus: & Oloris extrema cauda, & Andromedae caput cum umbilico Pegasi: & Pistrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus solum videatur: & caput Cephei pendens ad Pistricis occasum, cum manibus & humeris pervenit ad terram.

Scorpione exoriente duae partes Fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedae cum capite Cephei. [8] Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quae pars est extra Arcticum circulum constituta: obscuratur etiam [9] Cassiepeia resupina occidens: exoritur autem [10] Corona, quae ante Centauri pedes jacere existimatur: & Hydrae reliquum, quod [11] caudam esse supra diximus. Provenit etiam & corpus Centauri, quod equina figura videtur, & ipsius hominis caput, & hostia, quam tenere eum supra diximus: denique ad id corpus, qua fine pedes ejus sunt priores: Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipsius Anguis caput, quod est contra Cancrum.

[12] Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens insequitur, & Anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui Engonasin vocatur, & sinistra

inlustravit Cl. Oudendorpius ad Caesarem lib. VII. B. G. cap. 47.

6 PRAETER CACUMEN EXTREMUM CAUDAE] Scribe, *acumen.* Vide lib. III. cap. 14. MUNCK.

7 SURA EJUS DEXTRA] Voss. sec. *supra ejus dextram. supra* exhibet etiam d'Orv. *dextra* abest Voss. pr. & Leid.

8 OCCIDIT ETIAM CEPHEUS CAPITE AD HUMEROS] Tò *capite* ignorant Vlitt. 2. qui & pro *Cepheus* exhibent *Cephei.* Scribo ergo, *Occidit etiam Cephei humerus.* MUNCK. *Cephei* Voss. pr. Pro *Cepheus capite* Voss. sec. *usque.* Pro *resupina* Voss. pr. d'Orv. Heinst. & Editt. prior. *resupinata.*

9 CASSIOPEIA RESUPINATA] Sic & Morellianus. Sanctandr. *resupina.* SCHEFF.

10 CORONA, QUAE ANTE PEDES CENTAURI] Illa est austrina Corona, quae ante pedes Sagittarii, quem Centaurum nonnulli faciunt, ut abjecta visitur. Vide lib. II. cap. 27. Errat ergo Capella lib. VIII. ed. Grot. p. 282. Ariadnes Coronam hanc appellans, quae cum Scorpione oritur. Corona Ariadnae est στέφανος βόρειος, uti loquitur Tzetzes ad Hesiod. p. 93. ed. Heins. MUNCK.

11 CAUDAM] Leid. *caudae reliquum*, Voss. pr. *caudam reliquam*, Voss. sec. *reliquum corpus quod de causa reliquum.* Pro *hostia* Voss. sec. *hostiae.* Pro *ad i. c. qua* idem & *i. c. quo.*

12 SAGITTARIUM EXORIENTEM] Voss. sec. *sagittario exoriente.* Dein Voss. pr. *ut caput.* Pro *denique* Voss. sec. *deinde.* Pro *exit* d'Orv. *pergit.*

1 PRAE-

nistra manus ejusdem: deinde Lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem Canis major cum Orione toto, & Lepore, & Aurigae superiore parte corporis: [1] praeterea caput & pedes ejus: occidit etiam totus Perseus praeter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, pervenit ad terram.

Capricornus exoriens haec sidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & signum quod Procyon vocatur. [2] Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem Olor cum Aquila, & Sagitta, & Ara, quam proximam esse Notio polo diximus.

Aquarius [3] exoriens ad dimidiam partem corporis Equi pedes secum de terra ducit, & caput cum cervice Pegasi. At contra Centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit cum Hydrae capite & cervicibus.

Piscibus exorientibus occidit reliquum Hydrae corpus, & ipse Centaurus: exoritur autem Piscis, qui Notius vocatur, & Andromedae dextra pars corporis.

XIII. *Sol.*

Sic igitur [4] exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. [5] Necesse est enim, solem, aut ipsum per se moveri, aut cum mundo verti uno loco manentem. Quod si maneret, necesse erat eodem loco occidere & exoriri, à quo pridie fuerat exortus, quemadmodum signa eodem loco semper oriuntur & occidunt. Praeterea si ita esset, necesse erat, dies & noctes omnes aequales esse: ut quam [6] longus hodiernus fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox simili ratione semper aequalis permaneat. Quod quoniam non est, illud quoque necesse est, cum videamus esse dies inaequa-

1 PRAETEREA CAPUT ET PEDES EJUS] Morellianus unus, *Praeterea capite & pede.* SCHEFF.

2 EOD. TEMPORE] Τὸ *tempore* abest d'Orvilliano. *olor* abest Hemst. Pro *ara* d'Orv. *aram.* pro *proximam*, *proximo.*

3 EXORIENS] Leid. *exoritur.* Pro *equi* Voss. sec. *equi Pegasi*, τὸ *autem* abest Leidensi.

Ad CAP. XIII.

4 EXORIENTIBUS] Leid. & d'Orv. *orientibus.* Abest praep. *a* ante *quo* Voss. pr. & ita editt. pr.

5 NECESSE EST ENIM SOLEM AUT IPSUM PER SE MOVERI &c.] Hunc locum exscripsit Isidorus de Nat. Rer. cap. XVII. *Dicunt antiqui Aratus & Hyginus, solem per se ipsum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem. Nam si fixus maneret, necesse erat eodem loco occidere & oriri* &c. MUNCK.

6 LONGUS] Voss. pr. & Hemst. *quam dies hodiernus.* Pro *semper* Leid. *si semper.* Pro *quod* Leid. *quae* Voss. sec. *quam est, illud* &c. *In aequa-*

aequales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt, eum [7] moveri, non ſtare. Solem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: evenit enim, ut [8] duabus ex cauſſis ſidera non poſſimus videre. Quarum una eſt, cum abierint infra terram, [9] noſtrum quoque effugere conſpectum, [10] ita ut inferiori hemiſphaerio oſtenditur. Altera autem eſt ratio, quod propter fulgorem Solis, & vim maximam luminis, ſidera obſcurentur: ſive quod ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perveniat adſpectus: ſive ſui magnitudine luminis [11] officit oculis noſtris, [12] ne praeter ejus ignem aliam ſuperiorem rem perſpiciamus: quod magis veriſimile videtur. Neque enim Solis ignem ejuſmodi videmus, cujuſmodi reliquos ignes intelligimus:

quales & abſunt Leid. & Voſſ. ſec. Pro *ſi* d'Orv. *ſic*. Pro *aliis locis* Leid. *alias*.

7 MOVERI] Voſſ. ſec. *moveri monſtrare*. qui & pro *mundi motum*, *mundum*.

8 DUABUS EX CAUSIS] *Duabus in cauſis* Vlitt. 3. MUNCK. Leid. d'Orv. Voſſ. pr. & Hemſt. *duabus in cauſſis*.

9 NOSTRUM QUOD EFFUGERE CONSPECTUM] Sanctandr. *noſtrum quoque*, quod non placet. nam *quod* oſtendit cauſſam primam, ob quam ſidera non cernantur, quod nimirum effugere conſpectum noſtrum. SCHEFF.

10 ITA UT INFERIUS HEMISPHAERIO OSTENDITUR] Sanctandr. *ita ut inferiori hemiſphaerio oſtenditur*. Mallem, *ita ut inferiori hemiſphaerio oſtendantur*. nam ad ſidera referri debet. SCHEFF. *Oſtendantur* Cl. Schefferus, refertque ad ſidera. Vlitt. unus, *inferius haemiſphaerium oſtendit*. MUNCK. Voſſ. pr. *hemiſphaeriū* Voſſ. ſec. *hemiſphaerium*. uterque Voſſ. *oſtendit*.

11 OFFICIT] D'Orv. & Hemſt. *efficit*. τὸ *eſſe* abeſt Voſſ. ſec.

12 NE PRAETER EJUS IGNEM] Scribo, *ne propter ejus ignem*. SCHEFF. *Propter* malebat Cl. Schef-

gimus: sed ita lumen avertit nostrum, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus videatur esse. Praeterea [1] in unaquaque nocte undecim signa necesse est adparere, ideo quod uno signo Sol ipse nixus, iter suum conficere videtur, cujus figuram corporis ipse suo lumine obscurat: cum eo enim signo & occidere & exoriri videtur. Nonnulli dicunt [2] nos duodecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in ejus signi [3] prima novissimaque parte consistat. Habent enim duodecim signa partes ejuscemodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes triginta, in latitudine autem [4] partes duodecim. Itaque evenit, ut [5] in longitudine signorum annus sit, [6] in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte Signi nihilominus nos reliquum corpus ejus Signi videre posse nonnulli dicunt. Simili ratione, etsi fuerit in extrema parte [7] Signi: quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte Signi, & exoriatur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia sidera obscuret. Illud tamen potest evenire, ut cum Sol sit in prima parte Signi & occidat, reliquum corpus ejus Signi adpareat. Sed certius & verius est, undecim Signa quam duodecim adparere posse. Praeterea quaeritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipsa sua sphaera occidere & verti. Nam si Sol contra siderum occasum curreret, de Ariete ad Pisces, [8] non ad Taurum transiret. Exoriri etenim Pisces prius quam Aries, & occidere perspiciuntur: & ita mundus verti videtur, ut prius Pisces quam Aries occidant. Itaque diebus triginta Sol in Ariete currens, & ejus corpus obscurans, sic

Schefferus. MUNCK. Pro *quod* Hemst. *sed.*

1 IN UNAQUAQUE NOCTE DUODECIM SIGNA] Fortasse *die ac nocte.* MICYLL. Recte Sanctandreana *undecim.* quod & alias editiones habere Micyllus jam observavit. Idem Micyllus putat, scribendum *in unaquaque die ac nocte.* Sed repugnant sequentia. & est sermo de signis undecim non simul, sed successive orientibus, donec ipse sol exoriatur. SCHEFF. *Die ac nocte* suspicabatur Micyllus. MUNCK. Τὸ *suum* abest Leid. & d'Orv. Voss. sec. *undecima* Voss. pr. *duodecim.* *uno* abest Voss. sec. *corporis* abest Voss. pr.

2 NOS UNDECIM] *Undecim* alii, *duodecim* alii. MICYLL. Sententia haec est, si non semper duodecim, duntaxat tum videri possunt, cum Sol in prima & novissima parte est signi alicujus. Nempe putarunt ita solem non posse signum totum, quod est partium triginta, lumine suo impedire. SCHEFF.

3 PRIMA NOVISSIMAQUE PARTE CONSISTAT] *Novissimave* Vlitt. unus. Et mox cum Venetâ *ejusdemmodi* pro *ejuscemodi.* MUNCK. Voss. sec. *prima novissimaque parte sol consistit.* d'Orv. *ejusdemmodi.*

4 PARTES DUODECIM] XX. Vlitt. 2. MUNCK. XX. Voss. pr. τὸ *partes* abest Hemst.

5 IN LONGITUDINE SIGNORUM ANNUS SIT] Τὸ *sit* exulat à Vlitt. 2. Nec sane eo valde opus. MUNCK. Etiam a d'Orv.

6 SIGNI, QUOD FIERI NON POTEST] Prave distinguendum hoc modo: *signi. Quod fieri non potest.* Verba haec posteriora sunt scriptoris nostri, quibus respondet sententiae praedictae. SCHEFF.

7 IN LATITUDINE AUTEM SINGULI DIES SUNT] Pro *singuli* unus *signi*, & pro *sint* praefert *sit.* Videtur scripsisse, *in latitudine autem dies sit.* Certè τὸ *singuli* ab uno codicum Vlitt. planè exulat. MUNCK. Pro *singuli dies* Hemst. *signi dies.* Voss. sec. *partes duodecim.* Pro *videre* Voss. sec. *videri.* Mox Leid. *ut similiter.* Pro *occidat* Leid. *occidit.* τὸ *ejus* ante *signi* exulat a Voss. pr. Leid. d'Orv. & Hemst.

8 NON

ſic duntaxat adparet Sol, ut ex eo loco, quo Aries ante, exoriri videatur: & poſt dies triginta Sol videatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco Taurus ante exoriri videbatur. Igitur adparet, ſolem ab Ariete ad Taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt, eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut ante diximus, quod videtur cum mundo Sol verti: ejus ſimilis haec eſt cauſſa: Ut ſi quis in naviculae roſtro ſedens, [9] inquirat [10] ad puppim tranſire, & nihilominus ipſa navis iter ſuum conficiat: ille quidem videbitur contra naviculae curſum ire, ſed tamen eodem perveniet, quo navis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligetur, ſi navim diviſeris in partes trecentas ſexaginta, quemadmodum Sol diebus trecentis ſexaginta ſimul mundum tranſigit. [11] Eodem modo, ut ante diximus, ſi navis ſit diviſa, & in una parte de trecentis ſexaginta conſtituatur quilibet eorum: navis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra navim ire, ſed cum ea ad locum definitum pervenire intelligetur. Non enim extra navim eſt, [12] qui a roſtro ad puppim tranſit, ſed ipſa navi continetur; item Sol cum per ipſum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, ſed cum eo pervenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſexagies ſe converterit, tunc Sol iter annuum conficit.

XIV. *Luna.*

QUONIAM de Sole quae viſa ſunt nobis utiliſſima eſſe, literis man-

8 NON AD] *Ad* exſulat a Voſſ. ſec. Paullo ante pro *curreret* Leid. *occurreret.* & Hemſt. *&* *de Ariete.* Mox Leid. & d'Orv. *exoriri enim ante piſces.* ut pr. editt. Pro *quam* Voſſ. pr. *qui.* Pro *itaque* duo Voſſ. *igitur.* Pro ut *ex eo loco quo ar.* duo Voſſ. & Leid. *eo loco ar.* *τὸ ante* deinde exſulat a d'Orv. & Leid. Pro *exoriri* duo Voſſ. *oriri.* Pro *inquirat* Leid. *queat.* Pro *ſi navim* Voſſ. ſec. *ſin autem.* Pro *trecentas* Hemſt. *treſcentas.* Pro *tranſigit* Voſſ. ſec. *tranſiit.*

9 INQUIRAT] Modius ſcribit: *hinc quaerat.* Nolo quid mutari. Si tamen quid mutandum, mallem, *inde quaerat.* SCHEFF.

10 AD PRIMUM TRANSIRE] In Sanctandreana legitur *ad puppim*, quod rectum eſt, ſi rem attendas. Ego tamen ſuſpicor, a ſcriptore noſtro imitatione Graeca ſcriptum fuiſſe, *ad primum*, ſive *prymnum*, quia πρύμνος Graecis puppis eſt. SCHEFF.

11 EODEM MODO UT ANTE DIXIMUS SIT DIVISA] Addit Sanctand. *eodem modo, ut ante diximus, ſi navis ſit diviſa.* Mallem retentis omnibus, in praecedentibus ſcribere, *diviſeris in partes trecentas ſexaginta, ac, quemadmodum Sol diebus &c.* Nam ut ante verba, *eodem modo* ponamus punctum, ſenſus non permittit, qui in praecedentibus nec dum eſt abſolutus. SCHEFF. Moneo, ne quis conjecturis heic indulgeat, ita & Venetam & 2. habere ex codicibus Vlitianis. MUNCK. Pro *conſtituatur* d'Orv. *conſtituat.* Pro *navim* Voſſ. pr. *navem.*

12 QUIA ROSTRO AD PUPPIM] Diviſim lege, *qui a roſtro ad puppim.* SCHEFF. Malim diviſim legere cum Scheffero, *Qui à roſtro.* MUNCK. Hemſt. etiam *qui a roſtro.* & pro *navi*, *nave.* Pro *conficiat* Leid. & d'Orv. *faciat.* Pro *ad occaſum* d'Orv. *occaſu.* Pro *converterit* Voſſ. pr. *convertit.* ut editt. pr.

mandavimus, nunc de Luna dicemus. [1] Etsi alia conati perscribere, [2] velut natura voluminis [3] ad hoc loci devenimus, ne nonnullis [4] incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defecisse, aut inscientia superati non valuisse [5] persequi videamur. Nos autem non illorum existimationis timendae caussa persequi [6] consuetudi-

Ad CAP. XIV.

1 Etsi alta conati perscribere] Mallem ego, *etsi alia conati*, quia sequitur, se noluisse eam omittere, ne incaute videatur reliquisse ejus rationem. SCHEFF.

2 Velut natura voluminis] Ut pro natura volumen sit, haec verba quidam adducunt hoc loco. MICYLL.

3 Ad hoc loci] Hemst. *ad loci*. Pro *devenimus* Voss. pr. *deveniemus*.

4 Incaute hujus rationem] Modius ex membranis suis legit *intactam hujus*. Ego nihil muto, quomodo nec Sanctandreana facit. SCHEFF. Ex Vlitt. unus *inchoata*, alius *in tantum hujus*. Modius ex suis *intactam*. MUNCK. Pro *nonnullis* Voss. pr. *nullis*, ut & Leid. Voss. sec. *si ullis*. qui deinde *incautam hanc*. Voss. pr. *inchoata*.

5 Persequi instituimus] Sanctandr. *persequi consuetudinis n. r. demonstrasse instituimus, sed quod alterius q. v: h. p. noluimus*. Modius servatis caeteris lectionis veteris. *& quod alterius q. v. h. p. noluimus*. Nobis placet, servari omnia, tantumque deleri voculam *sed* ante *τὸ consuetudine*, otiose huc tractam ex sequentibus. Τὸ *non voluimus* plebejum sapit, & vel ideo relinqui nostro debet. SCHEFF. Praefero lectionem unius ex Vlitianis, *videremur*. MUNCK. Voss. pr. *videremur*. Pro *non illorum* Hemst. *nonnullorum*. Mox *instituimus* abest Leid. & duobus Voss.

6 Consuetudinis nostrae rationem] Lege cum Veneta, *& consuetudinis* &c. MUNCK.

7 Hoc perlecto noluimus] *Non voluimus* Veneta & aliae antiquiores. Sed alterum adstruunt Vlitt. 2. MUNCK. *Noluimus* omnes habent, quos vidi, codices. Pro *scripto* Voss. pr. *scriptam*. Voss. sec. *& scriptam*. Pro *adducere* Leid. *adlucere*, sed superscriptum fuit *d*. Mox *nos* abest Vossiano. sec. & *non* Vossiano pr. Pro *ince*

tudinis noſtrae rationem demonſtraſſe inſtituimus, ſed quod alterius quaeri volumen [7] hoc perlecto noluimus: nec tamdiu rem cogitatam ſcripto aliorum ad deſiderium adducere. Praeterea cum reliqua omnia diligentiſſime perſecuti fuerimus, alienum videtur eſſe, nos non eamdem perſequi cauſſam. Quare, ſicut ante diximus, ad inceptum revertemur, & neceſſario totidem verbis de Luna ac Sole dicemus, ita: [8] Lunam per alios exortus & occaſus neceſſe eſt moveri, non ſtare: idque facilius, quam de Sole, licet intelligere: neque enim tam magnus ardor ejus eſt, ut obficiat oculis noſtris, neque, ut Sol, dies triginta unoquoque ſigno vehitur, ut difficile ſit intellectu, quanta particula luminis [9] aut ipſius ſigni ſupereſſe videatur, cum ad aliud tranſierit ſignum. Luna enim cum duodecim ſigna diebus triginta percurrat, licet intelligere, duobus diebus & ſex horis Lunam in alio ſigno eſſe: haec autem cum [10] a Sole lumen adcipiat, & ita nobis lucere videatur, non eſt veriſimile de tam multis cauſſis, [11] potius eam conſtare, quam moveri. Si enim ſuo lumine uteretur, illud quoque ſequebatur, eam ſemper aequalem eſſe oportere, nec die triceſimo [12] tam exilem aut omnino nullam videri, cum totum tranſegerit curſum, [13] ſola autem ad aliud tranſire ſignum intelligatur: Praeterea, ſi ſuo lumine uteretur, hujus numquam eclipſin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare ſolis eclipſis fieri poſſit, qui utriſque lumen dare ſupra ſit dictus: Lunae autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: ejus haec veriſſima, ut arbitramur, eſt cauſſa.

inceptum Voſſ. pr. *incoeptum.* Pro *revertemur* duo Voſſ. & d'Orv. *revertamur.* Pro *& neceſſario* Voſſ. ſec. *& ut neceſſario.* Pro *dicemus* idem *dicere videamur, ita dicemus.*

8 Lunam per alios exortus et occasus] Exſcripſit etiam heic Hyginum Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 19. *Lunam per alios ortus & occaſus, Hyginus ait, neceſſe eſt moveri, non ſtare, idque facilius, quam de ſole, licet intelligere* &c. MUNCK. D'Orv. *Lunam a Sole.* Duo Voſſ. *Sole.* Pro *Lunam* Voſſ. pr. *Lunum.* Vid. Menag. ad Diogen. Laert lib. VIII. Sect. 34. Pro *idque fac.* Voſſ. ſec. *hoc quo facilius*, cui & *de* abeſt. Pro *officiat* Leid. *efficiat*, pro *vehitur*, *vehebatur.*

9 Aut ipsius] Hemſt. *at ipſius.* Pro *duodecim* Leid. *undecim.* De Lunae curriculo vide notas ad A. Gellium N. A. I. 20. & III. 10.

10 A Sole lumen accipiat] Hinc Luna Virgilio I. Georgic. 396. *fratris radiis obnoxia* dicitur, ubi vide Serv. & Cerdam. & Parmenidae apud Plutarchum Quaeſt. Rom. Tom. II. pag. 282. *ἀεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς Ἠελίου.* Vid. Menag. ad Diog. Laert. lib. VII. §. 145.

11 Potius eam constare quam moveri] Lege *ſtare* cum Vlitt. 2. MUNCK. *Stare* Hemſt. Hunc locum partim cum cod. d'Orv. partim cum Voſſ. ſec. ita lego. *Hanc autem, cum a Sole lumen accipiat, non eſt veriſimile* (male Hemſt. *ſimile*) *de tam multis cauſſis potius ſtare, quam moveri.* Mox pro *ſequebatur* Leid. & Voſſ. ſec. *videbatur.*

12 Tam exilem aut omnino nullam videri] Hinc de Luna verſiculus apud Plutarch. Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 282. *Ὡς ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα, Πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη, Χὤταν περ αὖθις εὐγενεστάτη φανῇ Πάλιν διαρρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.*

13 Sola autem ad aliud] Non dubito, quin ſcribi debeat *Sol autem.* Eſt enim collatio inter curſum ſolis & lunae, quantoque tempore quilibet conficiatur. Atque ita video jam placuiſſe quondam & Modio. SCHEFF.

caussa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maxime [1] terrae proxima videatur, & ad acies nostras perveniat: [2] & quodam tempore torrens perveniat ad eumdem locum signi, quo Sol vehitur, [3] obscurare lumen ejus à nostro conspectu videtur. Hoc autem maxime evenit die novissimo, cum Luna transierit in duodecim signa, [4] & cum Sol ad aliud signum transire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire sic etiam potest intelligi: Ut si quis alicui manum planam ad oculos admoverit, quanto magis sic fecerit, hoc minus ille videre poterit: & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia poterunt adparere: simili ratione, cum Luna ad Solis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur esse, [5] & radios ejus obturare, ut lumen ejicere non possit. Cum autem Luna ab eo loco discesserit, tunc Sol lumen ejicit, & ita [6] ad nostra adjicit corpora.

Lunae autem eclipsis sic evenit: [7] Cum prope una dimensione sit [8] Luna, cum abierit Sol sub terram, dumtaxat hoc modo, ut per mediam

1 Terrae proxima] Servius ad I. AEn. 746. *ERRANTEM LUNAM. Quia* ἑλικοειδὴς, *id est obliquo incedit cursu, non recto, ut Sol: scilicet, ne incidat in centrum terrae & frequenter patiatur eclipsim. Vicinus enim est ejus circulus terrae.* Hinc forsan Luna dicta est ἄστρον γεῶδες, ὀλυμπία γῆ, & χθονίας ὁμοῦ καὶ οὐρανίας κλῆρος Ἑκάτης. Vid. Plut. de Orac. Def. Tom. II. pag. 416. qui tamen aliam hujus adpellationis reddit rationem. Quot vero stadia veteres Philosophi Lunam a terra abesse putarent, docebit Lindenbrogius ad cap. XIII. Censorini de Die Natali. Verum hunc locum ita legit codex Vossianus sec. *Luna autem cum ex toto mundo & omnibus stellis maxima terrae videatur.* Deinde Voss. pr. *& acies nostras perveniat.* Utramque lectionem non damno, posteriorem vero non tam facile admiserim, licet sciam *venire* cum quarto casu construi, subintellecta praepositione *ad* vel *in*, Graecorum imitatione, qui eodem modo ἔρχομαι usi fuere. Ne pluribus Lectorem obruam, consule inl. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 18. Unius codicis auctoritas in similibus mihi tanti non est.

2 Et quodam tempore torrens perveniat] Illud *torrens* sine dubio est vitiosum. Itaque emendo *currens*. Modius malebat *velut torrens*. SCHEFF. *Currens* Schefferus. *Velut torrens* Modius. MUNCK. Pro *proxima* Hemst. *proxime*. Pro *quo* Leid. *quod*. Pro *in duodecim signa*, Voss. sec. *in duodecimo signo*.

3 Observare lumen ejus] In Sanctandreana ex Modio est, *obscurare*. Mihi nihil immutandum videtur. *Observare* namque positum pro *servare* videtur. *Servare* autem nostro alibi quoque, *custodire*, *claudere*, quod non alienum est ab hoc loco. SCHEFF.

4 Et cum sol ad aliud signum &c.] Te *cum* non agnoscunt Vlitt. 2. qui & pro *fiet* exhibent *fiat*. Optimè procul dubio. MUNCK. Nec agnoscunt Leid. & Voss. sec. & d'Orv. Pro *videatur* Leid. *videbatur*. Pro *fiet* etiam Hemst. & Voss. pr. *fiat*. Sed pro *&* Voss. sec. *ut*. Pro *planam* Voss. sec. *plenam*. Pro *admoverit* idem *ammoverit*. Pro *videre poterit* d'Orv. *viderit*. Pro *discesserit* Leid. & Voss. pr. *discesseris*, Voss. sec. *discesserint*. Pro *ejus* Leid. Voss. sec. Hemst. *ei*.

5 Et radio ejus obturare] Scribendum, *radios*. Morellianus unus, *obscurare*, *ut tamen emittere*. Sed illud *tamen* vitiosum est, *obscurare*, vero glossa alterius. SCHEFF. Unus Vlitt. & alter Morell. cum Vett. edd. *obscurare*. MUNCK. *Obscurare*. Leid. & Hemst. qui pro *ejicere*, *emittere*. ut & d'Orvill. atque ita edidere Micyllus ac Scheffer. nec, cur *emittere* in *ejicere* mutetur, ullam caussam video, licet *ejicere* agnoscant duo Vossiani.

6 Ad nostra adjicit corpora] *Adicit* Vlitt. 2. Nec repudiabit, qui inspexerit, quae ad Fulgent. lib. II. cap. 4. & III. cap. 7. notavi. MUNCK.

mediam terram, ſi quid directum trajeceris, [9] contingere poſſit Solem ſub terram, Lunam autem ſupra terram. Quod cum ita evenit, neceſſe eſt, Solis radios propter magnitudinem terrae ita eſſe dimiſſos, ut lumen ejus, quo Luna lucet, non poſſit ad eam pervenire: & ita [10] exiſtimatur fieri eclipſis Lunae. Quae ſi ſuo lumine uteretur, licebat [11] ne adparere quidem numquam Solem, ideo quod Lunae nihilominus luceret. Sic namque adcipit lumen, [12] ut luceat, cum Sol venerit per terras, ſed non, ut aliquem locum concluſiorem totumque ſpatium inpleat lumine. Si quis noſtrum ſteterit in eo loco, quo Sol maxime lucet, reliquis partibus lumen à Sole adcipiens praebebit: id in Luna fieri invenitur, [13] eam Solis lumine adcepto, lucere revibratione. Nonnulli exiſtimant, [14] cum dicitur Sol in Ariete aut in quolibet ſigno eſſe, eum ſupra ipſas ſtellas Arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à vera ratione errant. Nam neque Sol, neque Luna [15] proxime ſidera adparent. Hac etiam de cauſſa nonnulli ſeptem ſtellas erraticas finxerunt, adjun-

MUNCK. *Adicit* Hemſt. d'Orv. Voſſ. ſec. & τὸ *ad* abeſt d'Orv. ut ſit *corpora noſtra adicit.* hic ordo verborum in MSS.

7 CUM PROPE DIMENSIONE] Sanctandr. *cum prope una dimenſione.* Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum, *cum prope e dimenſione*, ac per illud *e dimenſione* ſignificaſſe, quod vulgo dicimus, *e diametro.* SCHEFF.

8 LUNA, CUM ABIERIT] Scribo, *Luna, ac cum abierit.* SCHEFF.

9 CONTINGERE POSSIT SOLEM SUB TERRAM] *Terrâ* Vlitt. 2. Sed alteram lectionem defendit Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 21. *Et quia eâ dimenſione diſtat à ſole, ut per mediam terram ſi quid directum injiciatur, contingere poſſit ſolem ſub terram, lunam autem ſupra terram* &c. MUNCK. Pro *evenit* Leid. & Voſſ. ſec. *evenerit.* Pro *Sol ſub terram* d'Orv. & duo Voſſ. *Sol ſub terra.* Deinde *Solem ſub terra Luna* Voſſ. ſec. De Lunae eclipſi Theo ad Aratum pag. 93. Pro *evenit* iterum Leid. *evenerit.*

10 EXISTIMATUR FIERI ECLIPSIS] *Exiſtimari* vel *exiſtimare* Vlitiani codices. Si prius admittas, ſequitur, ut ſcribas *eclipſin.* MUNCK. Voſſ. ſec. *exiſtimare.*

11 NE APPARERE QUIDEM NUNQUAM SOLEM] Puto, *unquam* legendum. SCHEFF. Sententia flagitat *unquam.* quod & Clar. Scheffero venerat in mentem. Interim non ignoro Graeciſmum poſſe dici vulgatum, quo duo negativa fortius negant. Vetus Interpres Luc. XVIII. 8. *Nolebat nec oculos levare.* Varro apud Nonium pag. 532. ed. Mercer. *Quod à rege munera eorum noluerit nemo accipere.* Et p. 530. *Omnino omnes heroas negat neſciſſe.* In Vet. Inſcript. apud Gruter. pag. 875. *Nihil nunquam pro unquam.* Adde his, quae habet Muretus ad Catull. carm. 4. MUNCK. Pro *ne* Leid. *nec.* Pro *nunquam* Voſſ. ſec. *unquam.* Deinde pro *accipit* Voſſ. pr. *accipiet.*

12 UT LUCEAT] D'Orv. *ut & luceat.* Voſſ. ſec. *ut luceret.* Mox pro *venerit per terras* Voſſ. ſec. *ut luceret.* Mox pro *venerit per terras* Voſſ. ſec. *luxerit ſupra terras.* Leid. *& venerit ſupra terras.* Voſſ. pr. *& luxerit ſupra terras.* Deinde *ut* abeſt Leidenſi. Voſſ. ſec. *ita ut.* Pro *totumque* Voſſ. ſec. *& non totum.* ut & Leid. Voſſ. pr. *in totum.* Pro *ſteterit* duo Voſſ. & d'Orv. *aſtiterit.* τὸ *partibus* abeſt Leidenſi, ut & *in* ante *Luna* d'Orvilliano.

13 EAM SOLIS LUMINE ACCEPTO] *Eam a ſolis lumine* &c. Vlitt. 2. MUNCK. Hemſt. *accepta.* d'Orv. & duo Voſſ. *a ſolis lumine accepto.* lege *a ſole lumine accepto.* τὸ *revibratione* abeſt Leidenſi & duobus Voſſianis. ut & *nonnulli exiſtimant.*

14 CUM DICITUR] Leid. *cum dicatur.* ut & Voſſ. ſec. Pro *eum* Leid. *aut.* Mox d'Orv. *a veritate vera ratione.*

15 PROXIME SIDERA] Voſſ. ſec. *proximo ſidere.* Pro *eodem* Leid. *eiſdem.* Pro *Solem & Lunam* Voſſ. ſec. *Sole & Luna.*

1 Lu-

jungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque ſtellis feruntur: [1] Luna enim [2] proxime terram eſt: itaque triginta diebus totum mundum exiſtimatur tranſire. Id hac evenit ratione: [3] ſi circulos quis intra Zodiaci ambitum fecerit, eoſque hoc intervallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad Lunam menſionem fecerit, quam Graeci τόνον adpellaverunt. Hunc autem, quia certum ſpatium non potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breviſſimo circulo devehitur, diebus triginta [4] ad primum pervenit circulum. Ab hoc circulo abeſt circulus [5] ſemitonio, [6] quo Mercurii ſidus vehitur. Itaque diebus triginta ad alterum ſignum tranſiens tardius, ab hoc circulo [7] abeſt tono dimidio: quo loco iter ſuum Veneris dirigit aſtrum, [8] tardius quam Mercurii ſtella conficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus triginta. Supra hujus ſtellam Solis eſt curſus, qui abeſt [9] ab Heſpero, quae eſt Veneris ſtella, [10] medietate toni. Ita cum inferioribus pariter pervolans anno uno [11] duodecim ſigna per-

1 LUNA ENIM PROXIME TERRAM] Videtur *luna etiam* ſcribendum. SCHEFF. *Luna etiam* Cl. Schefferus. MUNCK. Voſſ. ſec. *Luna autem*.

2 PROXIME TERRAM EST] Ita reſcripſi ex Vett. edd. pro *terra*, quod perperam Morell. & Sanctandr. exhibebant. MUNCK. Leid. & d'Orv. *proxime terra*. Voſſ. ſec. *proxima terrae*.

3 SI CIRCULOS QUOS INTRA ZODIACI &c.] Auctius una vocula Vlitt. 2. *Ut ſi*. Praeterea pro *quos* iidem codices exhibent *quis*, ut & Veneta aliaeque antiquitus excuſae. MUNCK. *Ut ſi quis intra circulum Zodiacum* Leid. & duo Voſſ. Deinde pro *ambitum fecerit* Leid. *fecerit circulos*. Deinde pro *eoſque*, *& eos*. Voſſ. ſec. *circulos quinque & eos*. d'Orv. *coſque ſi*. Pro *menſionem* Voſſ. ſec. *dimenſionem*. Pro *appellaverunt* d'Orv. *dixerunt*. Pro *hunc* Voſſ. ſec. *hoc*. Pro *quia* idem *quod*. Sed ab *hunc a.* ad *tono uno* abſunt d'Orvilliano. pro *abeſt Luna* Voſſ. pr. *ab Luna*. Pro *tono uno*. Idem *tonum unum*. a *devehitur* uſque ad *quo loco* abſunt Voſſiano ſec.

4 AD PRIMUM PERVENIT SIGNUM] *Circulum* MICYLL. Sanctandreana, *pervenit circulum*, quod Micyllus quoque voluit. Sed mox ſequitur de Mercurio, *ad alterum ſignum tranſiens*, quod utique praeſupponit ſignum. Nihil itaque mutandum. SCHEFF. *Signum* Veneta, & aliae deinceps vulgatae. Quod vereor mutare, cum nihil mutent Vlitiani codices. MUNCK. *Primum* abeſt d'Orvilliano. Deinde *& ab hoc c.* Leid.

5 SEMITONIO] Alii *ſemitonio*, *tono dimidio*. MICYLL. Micyllus notat, alibi legi *ſemitonio*, & ſervat Sanctandreana. Ego nihil mutem. SCHEFF. *Tonon dimidium* vetuſtiores. Nec aliter in ſuis invenit Vlitius. MUNCK. *Emitonio* Hemſt. *tonon dimidium* duo Voſſ.

6 QUO MERCURII SIDUS] *Quo circulo Mercurii ſtella* Vlitt. 2. MUNCK. Voſſ. ſec. & Leid. *quo loco Mercurii ſtella vehitur*. Voſſ. pr. *quo circulo*.

7 ABEST TONUM DIMIDIUM] Micyllus putat, *tono dimidio*. Atqui hoc ipſo modo ſtatim ante, item aliquanto poſt. Caeſar V. Bel. Gall. *Cujus hyberna aberant ab eo millia paſſuum viginti quinque*. Cicero pro Plancio: *Qui cum abeſſent aliquot dierum viam*. SCHEFF. *Tonon dimidium* Veneta, & aliae etiam heic. Nec diſſentiunt Vlitiani codices, quorum 2. infra quoque, *abeſt à ſole tono dimidium*. Immo nunquam aliter, niſi accuſandi caſu, ſpatia iſta efferunt. MUNCK. *Totum dimidium* Hemſt. ut mox iterum. *tonon dimidium* d'Orv. *tono dimidio* Voſſ. ſec. Pro *quo loco* d'Orv. *quod loco*. Pro *aſtrum* Voſſ. prim. & ſec. *ſtella*.

8 TARDIUS QUAM MERCURII STELLA] Vlitt. 2. *Quam Mercurii ſtella tardiorem conficiens curſum*. MUNCK. Cum 2. Vlitt. faciunt Voſſ. pr. & d'Orv.

9 AB HESPERO] *A veſpero* Vlitt. 2. Et mox *tonum dimidium* pro *medietate toni*. MUNCK. *A veſpero* Hemſt. & Voſſ. pr. *a veſpere* Voſſ. ſec.

Paullo

percurrit, tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solem igitur & ejus circulum Martis est stella, quae abest à Sole tono dimidio. Itaque dicitur diebus sexaginta ad aliud signum transire. [12] Supra hunc orbem Jovis est stella, quae abest à Martis hemitonio. Itaque uno anno ad alterum transit signum. Novissima stella Saturni, quae maximo vehitur circulo [13] haec autem tono distat à Jove. Itaque annis triginta duodecim percurrit signa. Ab ipsorum tamen siderum corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potes scire, neque Solem neque Lunam contingere stellas, & nihilominus per zodiacum circulum verti. Hinc etiam possumus intelligere, [14] Lunam minorem esse Sole. Omnia enim quae proxima sunt nobis, majora necesse est esse, quam quae [15] longo dissidente intervallo [16] videmus. Igitur Lunam videmus proxime nos esse. neque eam majorem nostro adspectui esse quam Solem. Illud quoque necesse est, cum Sol longe absit à Luna, [17] & à nobis major videtur, si prope adcesserit, multo majorem futurum. Praeterea necesse est, ut ante

Paullo ante pro *hujus* Voss. sec. *hanc*.

10 MEDIETATE TONI] Voss. sec. *tonum dimidium*, d'Orv. *medietatem toni*. Mox *cum* abest Voss. pr. Pro *pervolans* d'Orv. *means*.

11 JAM IN DUODECIM SIGNA] Illud *in* ex praecedenti litera *m* videtur natum, ac propterea delendum. Supra quoque pro *evenit*, *eveniet* arbitror scribendum. SCHEFF.

12 HUNC SUPRA JOVIS SIGNO ORBEM] Haec trajecta sic Modius & Sanctand. constituunt: *supra hunc orbem Jovis est stella*. Sed sic desideratur *signo*. & fortasse debet rejici post vocem subsequentem *Martis*. SCHEFF. Per anastrophen Veneta, *hunc orbem supra* &c. Atque ita planè etiam unus Vlitt. MUNCK. Ita & Hemst. *Supra hunc circulum Jovis stella* Voss. duo & Leid. Mox praep. *a*. abest Voss. prim.

13 HAEC AUTEM TONO DISTAT A JOVE] Voss. pr. *haec autem abest Jove*. Voss. sec. *haec autem abest a Jove tono*, ut & Leid. qui pro *annis*, *diebus*. Pro *ab ipsorum tamen* Voss. pr. & Leid. *& tamen ab ipsorum*. Pro *potes* Voss. sec. *poterit*.

14 LUNAM MINOREM ESSE SOLE] Ita edd. antiquiores cum Morellio. Perperam *majorem esse* Sanctandr. Transtulit Hygini verba in sui libri de Nat. Rer. caput 16. Isidorus: *Lunam minorem esse dicunt, quam solem. Omnia enim, quae sunt proxima nobis, majora videntur. longinquitate autem locorum visus languescit. Lunam ergo videmus prope nos esse, nec eam majorem aspectui nostro, quam solem. Ideoque cum sol longè superior sit, quam Luna, & tamen à nobis videtur: jam si prope nos accesserit, multo majorem futurum.* Eadem invenies apud eundem Orig. lib. III. cap. 47. MUNCK. Leid. d'Orv. & duo Voss. *quam solem*. Mox pro *majora* Voss. sec. *minora*. Pro *dissidente* d'Orv. *discedente*. Pro *nos* Voss. sec. *nobis*. Deinde pro *majorem* duo Voss. *minorem*. Pro *sol longe* duo Voss. *non longe*. ut & Leid. & Micyll. ac Scheff. edidere.

15 LONGO DISSIDENTE INTERVALLO] Morell. *longe dissidente videmus intervallo*. SCHEFF.

16 VIDEMUS. IGITUR LUNAM] Puto scribendum, *videmus. Si igitur*, & hoc posterius referendum ad sequens, *illud quoque necesse est*, ut sit ea vis argumenti, si videmus lunam non majorem sole, licet nobis sit propior, necesse est, ut major sit Sol, cum tanto distet a luna. denique tollenda puncta post *nos esse*, item *quam Solem*, eorumque loco vel commata, vel cola scribenda. SCHEFF. Non malè Schefferus, *si igitur lunam* &c. MUNCK.

17 ET A NOBIS MAJOR VIDETUR] Debebat scripsisse *videatur*. Ut & inferius, *& nihilominus suum efficiat cursum*. Nihil tamen mutandum esse liquet ex verbis Isidori, in quibus τὸ *major* malè omissum est. Adde not. ad Mythol. cap. 148. MUNCK. Pro *prope* Voss. sec. Leid. d'Orv. *prope nos*. Pro *ut reliquas* haud malè *ac reliquas* Voss. sec. & Leid.

ante diximus, aut nullam ſtellam erraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna ut reliquas ſtellas errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinque ſtellarum curſum, & dicere, quod hodie [1] coram earum quaeque ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus ſuum efficit curſum, non eſt erratica. Si autem dubium eſt, quod hodie tranſeat, & ad aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat, quemadmodum ſtellae quae ſunt dubiae, neceſſe eſt has quoque errare: [2] ſed non evenit, ut errent, praeſertim cum ſuo tempore ad curſum revertantur. Igitur ne ſtellae quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum revertantur, poſſunt errare, niſi forte volumus adcipere excuſationem, quod duo corpora magna facilius poſſint obſervari, quam ſingulae ſtellae, quae non certos curſus conficientes videntur adparere.

XV. *Venus.*

STELLAS quinque nonnulli has ajunt eſſe: Veneris, [3] Mercurii, Jovis, Saturni, & Martis: E quibus eſſe maximam colore candido, [4] nomine Heſperum, & eam adpellari Venerem. Haec ſtella non abeſt

1 QUAEQUE CORAM EARUM] Delendum τὸ *coram*. Geminavit pravè vocem eandem librarius. MUNCK. Τὸ *coram* abeſt d'Orv. & duobus Voſſ. Pro *compari r.* Hemſt. Leid. & d'Orv. & Voſſ. pr. *cum pari r.* Pro *bas* duo Voſſ. *hoc.* Pro *ſed non* idem *ſi non.* Pro *ſuo t.* Voſſ. ſec. *certo t.* Pro *ad ſuum ſ. revertantur* Leid. & d'Orv. *ad ſuum ſ. revertuntur.* Pro *poſſint* Leid. *poſſent.* Pro *obſervari* Leid *obſervare.*

2 SI NON EVENIT, UT ERRENT] Morell. *ſi enim evenit, ut errent.* SCHEFF.

Ad CAP. XV.

3 MERCURII, JOVIS, SATURNI, ET MARTIS] Morellianus pro *Saturni* habet *Solis*, quam lectionem dicit confirmari verbis ſequentibus. Et certe ſequitur poſt ſtellam Jovis, *Solis ſtella, nomine Phaëton.* Sed eodem loco paulo poſt ſic legitur: *banc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt*, ut fortaſſe nihil ſit mutandum SCHEFF. *Solis & Martis* Vlitt. 2. & Morell. alter. Solis ſanè & Saturni quidam eandem fecerunt ſtellam. Vide cap. 42. lib. II. MUNCK. *Solis & Martis* Hemſt. duo Voſſ. & Leid. In initio hujus capitis d'Orv. & Leid. *Sed ſtellas quinque*, quomodo Micyll. & Scheff. edidere.

4 NOMINE HESP. ET EAM APP. VEN.] Hemſt. *nomine & eam Heſperum appellari.* Τὸ *Venerem* abeſt etiam d'Orv. ſed ita Voſſ. ſec. *e quibus e. maximam Venerem colore candido nomine Heſperum & eum appellari.*

5 INFRA EJUS CIRCULUM] Al. *ſubter.* quod idem eſt. Geminus: κατώτερος δὲ τοῦ ἡλίου φωσφόρος ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ. MUNCK. Voſſ. ſec. *ſupra.* Leid. & d'Orv. *ſupter.* Mox pro *ſicut* Voſſ. pr. *ſic.* Deinde lege cum Leid. duobus Voſſ. editt. prioribus *apparens autem maxime.*

6 NON PLUS INDEFICIENS] Modius ex conjectura legit, *undevicies.* Retinet ſcripturam veterem Sanctandreana. Nobis locus mutilus videtur. Τὸ *indeficiens* autem ideo non poteſt diſplicere, quia & c. 17. de Phaetonte, *tunc maxime obſcuratur.* SCHEFF. *Undevicies* ex conjecturâ Modius. Quod non diſplicet. Capella lib. VIII. *Quae quidem in ortu matutino plerumque quatuor menſibus immoratur: in veſpertino vero nunquam plus viginti diebus.* MUNCK. Mox pro *ſed* Voſſ. ſec. *&*:

abeſt à Sole longius duobus ſignis [5] infra ejus circulum conlocata, ſicut ante diximus: adparens maxime noctu, ſed toto menſe [6] non plus indeficiens poteſt videri. Sed totus Heſperus incertos efficit curſus, non eodem tempore ad praeteritum tranſiens ſignum.

XVI. *Mercurius.*

Secunda ſtella eſt Mercurii, nomine στίλβων, totus acuto lumine, ſed [7] in adſpectu non magnus. hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno, qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modo nocte prima, modo autem ad Solis exortus incipit adparere, nonnumquam etiam perpetuum ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole [8] non amplius eſt, quam tertiam partem ſigni.

XVII. *Jupiter.*

Jovis autem ſtella, [9] nomine φαέθων, [10] corpore eſt magnus: figura autem ſimilis Lyrae, hic autem duodecim ſigna annis totidem [11] tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam adparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tum maxime

Ad CAP. XVI.

7 In aspectu non magnus] Ita & Veneta & Vlitt. 2. niſi quod perperam τὸ *non* omittunt. Eratoſthenes cap. 43. Πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός. Vide Hygin. ſupr. lib. II. cap. 42. MUNCK. Voſſ. pr. *in aſpectu magnus.* Voſſ. ſec. *in aſpectu non magnus.*

8 Non amplius est quam tertiam &c.] Τὸ *quam* ignorant Vlitt. 2. & abeſſe poteſt eleganter. MUNCK. Pro *ad ſolis exortus* Leid. *a ſolis exortu.* Voſſ. ſec. *ſolis exortu.* Pro *perpetuum* duo Voſſ. & Hemſt. *perpetue* ut & d'Orv. ſed Leid. *perpetuo.* Pro *quam tertiam partem* duo Voſſ. *tertia parte.*

Ad CAP. XVII.

9 Nomine Phaeton] Sanctandreana, *nomine* φαέθων. Modius malebat *Phaenon*, quoniam & Ciceroni ſic vocatur libro II. de Nat. Deorum. SCHEFF. Ita eum appellant quoque Geminus p. 14. Cleomedes p. 66. Cenſorinus cap. 13. Capella lib. VIII. Firmicus Aſtron. II. cap. 2. *Qui à nobis*, inquit, *Saturnus dicitur, ab AEgyptiis* Φαίνων *vocatur; quem nos Jovem vocamus, AEgyptii* Φαέθοντα *vocant; qui à nobis Mars, ab illis* Πυρόεις *dicitur; quae à nobis Venus, ab illis* Φωσφόρος *vocatur; quem Mercurium dicimus, illi* στίλβοντα *vocant.* Φαίνων tamen Jovis ſtella eſt Eratoſtheni Καταστ. cap. 43. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 3. & 23. MUNCK. *Pheton* Hemſt. & Voſſ. ſec. *Phethon* Leid. *Phoeron* d'Orv. & Voſſ. pr. Plutarch. de Animae Procreat. e Timaeo Tom. II. p. m. 102. Ἐν πέντε διαστήμασι τετάχθαι τοὺς πλάνητας, ὧν τὰ μέν ἐστι τὸ ἀπὸ Σελήνης ἐπὶ ἥλιον, καὶ τοὺς ὁμοδρόμους ἡλίῳ ΣΤΙΛΒΩΝΑ καὶ ΦΩΣΦΟΡΟΝ. ἕτερον, τὸ ἀπὸ τούτων ἐπὶ τοῦ ἀέρος ΠΥΡΟΕΝΤΑ. Τρίτον δὲ, τὸ μεταξὺ τούτου καὶ ΦΑΕΘΟΝΤΟΣ. εἶτα ἑξῆς τὸ ἐπὶ ΦΑΙΝΩΝΑ. καὶ πέμπτον ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου, πρὸς τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν.

10 Corpore est magnus] *Magna* Vlitt. 2. Fort. *corpore eſt magno*, ut capite ſequenti. MUNCK. *Magna* Voſſ. pr.

11 Transire] *Tranſigere* Vlitt. 2. cum Veneta, Catal. Pith. pag. 84. *Quiſquis hanc pergis, Periandri tranſige thermas.* Sanè *tranſigere vitam* dixit Tertull. de Carn. Reſurr. cap. 15 pro eo, quod Salluſtio placuit Catil. cap. I. *tranſire vitam.* Hyginus ipſe ſupr. cap. 13. *Simul mundum tranſigit.* MUNCK. *tranſigere* Hemſt. duo Voſſ.

me obſcuratur, cum occidit cum ſole. Exoriens autem adparet ante quam ſol.

XVIII. *Saturnus.*

[1] SOLIS ſtella nomine φαίνων, corpore eſt magno, colore autem igneo: ſimilis ejus ſtellae, quae eſt in humero Orionis dextro. Hic per duodecim ſigna adſidue ferri videtur: nonnumquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus adparet, modo aliis partibus adjectis circuli. Hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignum annis triginta; & quotannis non adparere, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. *Mars.*

RELIQUUM eſt nobis de Martis ſtella dicere, quae nomine [2] πυρόεις adpellatur. [3] Hic autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammae. Nonnumquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia pervolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio.

QUOD ad quinque ſtellas adtinet, [4] hucuſque ſatis arbitramur dictum:

Voſſ. Leid. & d'Orv. Pro & *unoquoque* duo Voſſ. *ut unoquoque*. Pro *dicitur* Voſſ. ſec. *dicatur*. Pro *dies* idem *diebus*. & pro *non* idem & Leid. *nec*.

Ad CAP. XVIII.

1 SOLIS STELLA NOMINE ΦΑΙ'ΝΩΝ] Saturni ſtella apud Ciceronem 2. de Nat. Deorum Phaenon dicitur. MICYLL. *Phaeton* edd. Vett. Sed *Phenon* unus Vlitt. cum Morell. Phaenon ſanè Saturni ſtella eſt Ciceroni, Cenſorino, Gemino, Cleomedi, Apulejo, Auſonio, Capellae, & aliis; quam noſter cum Solis ſtella confundit. Etiam Eratoſthenes, quanquam ei Phaethon eſt. Ὁ δεύτερος, inquit, ἐκλήθη μὲν Φαέθων οὐ μέγας. οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Si eſt οὐ μέγας, cur ergo Hyginus, *corpore eſt magno*? An ſcripſerat, *corpore eſt non magno*? Confer cap. 42. lib. II. MUNCK. *Phenon* Hemſt. *Phoeton* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. Pro *Solis* Voſſ. ſec. *Jovis*. Sol a Platone in Phaedro etiam *Jupiter* vocatur, ut docet Schol. Homeri Odyſſ. M. 63. Pro *hic* &c. Leid. *haec*. Pro *ferri* Voſſ. pr. *fieri*. Ceterum cod. Voſſ. ſec. ita legit *hic per unum quodque ſignum annis duobus & dimidio ferri videtur*. qui pro *circuli* exhibet *circulis*. Pro *amplius* Leid. *plus*.

Ad CAP. XIX.

2 ΠΥΡΟ'ΕΙΣ] Hemſt. *pyrois*.

3 HIC AUTEM] Ita & unus Vlitt. Sed *haec* edd. Vett. MUNCK. Leid. & Voſſ. ſec. *haec*. Pro *pervolat* Voſſ. ſec. *pervolans*. Pro *ſedens* idem *rediens*.

4 HUC USQUE SATIS ARBITROR] *Ad hoc ſatis* &c. Vlitt. 2. MUNCK. Hemſt. *ad hoc ſatis*. Ita & Leid. d'Orv. Voſſ. pr. Pro *metimur* duo Voſſ. d'Orv. & Leid. *metitur*. Idque in textum facile recipi poteſt, cum non ſolum Hyginus aliique ante eum verbis deponentibus paſſive uſi ſint, ſed ipſum etiam verbum *metio* active & *metior* paſſive alibi adhibeatur. Vide Munck. ad Ful-

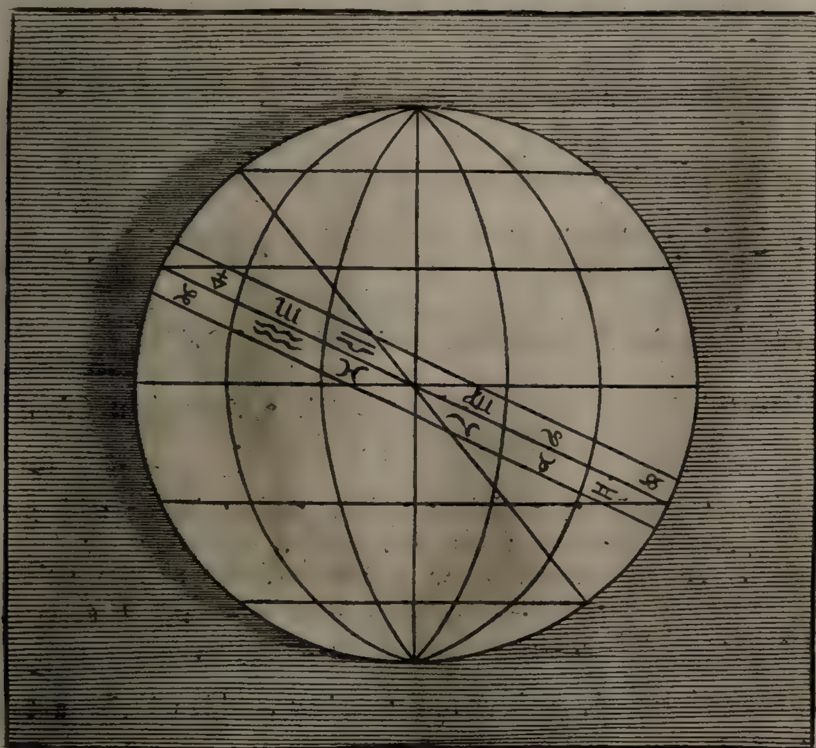
ctum.: nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſſis menſes intercalentur, quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno. De quibus diem nobis definierunt, quamdiu ſol ab exortu ad occaſum perveniat: noctis autem ſpatium conſtituerunt eſſe, quamdiu ſol ab occaſu rurſum ad exortum revertatur: menſem autem, quamdiu Luna Zodiacum ⁵ circulum perducat: annum voluerunt eſſe cum ſol ab AEſtivo circulo redit, & Zodiacum ad id ſignum, unde incipiebat, permetitur.

Caetera deſiderantur.

Fulgent. lib. 1. prooem. & *nocte* exſulant a Voſſ. ſec. Pro *de quibus* Voſſ. pr. Leid. d'Orv. *quibus*. Deinde codd. *definierunt*. τὸ *rurſum* deeſt Leidenſi.

5 CIRCULUM PERDUCAT] Modius mallet *percurrat*, quod non diſplicet. SCHEFF. *Percurrat* Modius. MUNCK. Paullo ante *Sol* abeſt Voſſ. pr. *Et zodiac.* & cetera deſunt Hemſterhuſiano. Leid. *rediens LXVI. dies curſum tranſigit.* Voſſ. ſec. *deſcendens CCCLXV. dies ſuo curſu tranſigit.*

Τῷ παναγάθῳ Θεῷ χάρις καὶ δόξα.

J. SCHEFFERI
ADDENDA.

P. 2. in Prooemio, & nota ad verba *Lethum*, *Continentia* in fine adde. *Lethum* probat Turnebus ex Virgilio lib. XXVIII. Adver. c. 43. Sed ob antecedens *Mors* nondum persuadet mihi.

Ibid. p. 9. in Nota ad vocabulum *Sthenno* in fine adde: Apud Servium ad II. AEn. v. 676. nomen ejus *Stehmo* legitur.

Ad cap. 14. post notam ad verba, *in Moesia* adde, facta nova periodo: *cum stramentatum exissent*) Lectio vitiosa; scribendum enim, *cum extra venatum exissent*. Junge cap. 18.

Cap. 18. post verba, *ab inepto quodam*, adde: Nisi putes, legendum, *hospitii in honorem*; quod rectius videtur.

Ibid. post, *sic ut τὸ*, verba, *eum explicemus per se*, *&* dele: mox post *Priscianum*, insere; Vel ut omisso *per*, quod fit in Comeliniana, *eum* explicemus per *se*.

Cap. 21. post, *eos nutandum*, adde: Nisi credas, a prima manu fuisse *quod*, pro *quid*, ut frequenter solet noster; id postea a sciolo mutatum esse in *quos*.

Cap. 22. *Transferret cum*) Forte melius *transferret. Et cum*

Cap. 30. *Necaret: & si quis eam*) Illud *&* delendum, praemisso puncto, novaque periodo facta.

Cap. 32. *Et id Sol attigit*) An scribendum, *ut id Sol attigit*?

Cap. 46. *Cetera fide data*) Num, *caetera e fide data*? i. e. secundum fidem ab ipsis datam. Sed solet & alibi praepositiones omittere. Vide Indicem in *Ellipsis*.

Cap. 52. In nota ad *prae paucitate*, post *bene video*, adde: Nunc adducor fere, ut credam, scripsisse nostrum, *prae paucitate hominum armari non posset*, quia sequitur de praesidiis, ea nempe aliqua a Jove petiisse. Ac potest syllaba *ar* in *armari* facile abolita esse per literam praecedentem *m*, non ita multum dissimilem in Msc. Nisi malis *arare*, pro *armari*, ut conveniat ei, quod est apud Servium IV. AEn. v. 402.

Cap. 66. In nota ad, *jussit exponi*, post vocem *repetitam*, adde: Debet autem comma post verba, *uxor ejus*, deleri. Non enim Jocasta jussit exponi, verum Laius.

Cap. 70. *Monte Partheno*) Suspicor, *Parthenio* scribendum. Et vide infr. c. 99.

Cap. 82. Verba, *& cum haustum* &c. dele omnia.

OMIS-

OMISSA IN NOTIS THOMAE MUNCKERI.

Numeri Romani paginas, barbari versus, literae a b columnas designant.

I. b. 16. Ἀχλὺν Hesiodus. *add.* Non ignoro tamen, ἀχλὺν apud Hesiodum non *Caliginem* esse, sed *Dolorem*, rectè esse jam pridem in notis ad Longinum observatum à Cl. Tanaq. Fabro.

Ead. pag. b. 9. Ed. Morell. *add.* Verum turbat τὸ *Discordia*, quod mox sequitur.

III. b. 19. Thebaid. Lib. II. vers. 4. *add.* Caeterum *Argus* perperam dicitur Cyclops ille apud Athenagoram, qui *Arges* Hesiodo est. Verum *Gyges* apud eundem, non *Gyes* celebratur: quo magis adhuc de mendâ suspecta mihi Apollodori lectio.

VII. a. 24. Ἐρασσάμενος ποταμοῖο. *add.* Doctè, ut omnia, vir ille incomparabilis. Sed apud Plutarchum in libello de Fluviis p. 76. ed. Mauss. inveni Axenum dictum fuisse olim Acheloum. Ἔρριψεν ἑαυτὸν, inquit, εἰς ποταμὸν Ἄξενον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη. Προσηγορεύθη δ' Ἀχελῷος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας &c. Hinc suspicio mihi incidit, vel τὸ *Acheloum* à glossâ esse forte, vel hunc scriptorem putasse Axenum & Acheloum diversos esse fluvios, cum unus idemque fluvius & Axeni & Acheloi vocabulo fuerit appellatus.

XVIII. a. 14 Nota praeterea &c. *Dele ista, & repone*, Nota praeterea Learchum aliter Clearchum dictum.

XXII. a. 48. Capta manu. *add.* Pertinent huc & illa interpretis Abdiae Babylonis Lib. III. p. 25. ed. Laz. *Ingressusque Hellespontum fretum navigabat.* Nec non ista in Vitâ Clementis p. 135. *Aut trans Pontum mare in heremo, quod adjacet civitati Cersonae, subire exilium.*

XXXIII. b. 22. Amaram aquam *add.* Ambros. Hexaem. Lib I. cap. 3. *Petra aquas fluxit.* Festus v. MANALEM. *Eumque, quod aquas manaret, manalem lapidem dixere.* Juni. Praefat. Comment. in Genes. *Quorum primus libris novem; secundus, vestigia ejus sequens, libris sex; tertius libris* XII. *& rursum aliis duobus specialiter adversum Manichaeos descriptis, prolixa legentibus doctrinae salutaris fluenta manarunt.* Petron. Frag. Tragur. p. 55. *Amphoras copiosas gypsatas, ne effluant vinum.* Quem locum frustra tentarunt homines docti.

XXXVII. b. 33. Hac de re notamus. *add.* Corruptus procul dubio Homeri Scholiastes ad Odyss. M. vers. 70. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας γίνεται Ἰάσων Corrig. Πολυμήδης.

LXI. a. 14. mutaverat in *caestum.* Scribe *caestu*, & *add.* Non malè. Seneca Epist. LXXXVIII. *Quid prodest multos vincere luctatione, vel caestu, & ab iracundiâ vinci?*

XCVII. a. 14. porrexit induendam. *add* Nisi *vestire vestem* dixit, ut *calceare caligas* Vet. Interpr. Act. cap. XII. vers 8. *Calcea te*, inquit, *caligas tuas.* Atque ita legitur etiam apud Cassian. in de Habit. Monach. Lib. I. cap. 3.

CI. a. 40. Cromyona colonus. *add.* Veruntamen an mutari quicquam debeat, facit ut dubitem Stephanus. Κρεμμυών, inquit, κώμη Κορίνθου &c.

CLXXIII. a. 7. *Hercius.* quod idem est. *add.* Perperam Ἕρκιος editum est apud Aristoph. Scholiast. in Act. v. sc. 3. Pluti, Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκίου χύτρας.

CCXXIV. a 19. Κρήδεμνον αὐτῆς. *add.* Hinc λιπαροκρήδεμνος apud Hom. Schol ad Iliad. Σ. 382. Allusit ad fabulam Max. Tyrius Dissert. I. Ἐς' ἂν αὐτὴ φιλοσοφία ὑποδέξηται ὑπολαβοῦσα τοὺς ἑαυτῆς λογισμοὺς, ὥσπερ τὸ κρήδεμνον Ὀδυσσεῖ ἡ Λευκοθέα Gloss. Labb. κεφαλοδέσμιον, *retiolum.* leg. *reticulum.* Κεφαλόδεσμος, *frontale, capitale.* Κεφαλόδεσμον, *capitulare.*

CCXLIII. b. 13. *Lanae, cerae* &c. *add.* De cedriâ notabilis est locus apud Scholiasten Horat. in Artem Poët. p. 634. Ed. Raphel. *Cedrus est arboris species, cujus resina nigri coloris est, quâ quicquid fuerit oblitum nunquam putrescit: unde nobilium poëtarum chartae hac oblinebantur, ne corrumperentur à tineis. Hac etiam vidimus particulas sanctae crucis oblitas, quarum color velut Indicus apparebat. Cupressus au-*

tem est cedri species, unde confici solent capsulae, in quibus reponebantur scripta poëtarum contra tineas. Ut hoc loco, ita & pag. 633. ostendit se Christianum fuisse: *Divus*, inquit, *Augustinus in libro de doctrinâ Christianâ dicit hic in primis legendum esse hunc poëtam.*

CCLII. a. 14. leg. *retrimentum add.* Invenitur tamen *recrementum* apud Prudentium pro purgamento p. 213.

CCLX. b. 17. *fines territabat. add.* Phaedrus Lib. IV. cap. 25. *Quum jam desierit esse beneficium utile, Et mors vicina flagitabit debitum.* Terent. Andr. IV. I. *Ah nescis quantis in malis verser miser, Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solicitudines Meus carnifex.* Cic. Lib. II. Fin. *Num P. Decius, cum se devoveret, & equo in mediam aciem Latinorum irruebat, de voluptatibus cogitabat?* Adde his, quae praeterea notavi ad Fulgent. Lib. II. cap. 9.

CCC. a. 5. Pausan. Lib. VI. *add.* Firmat emendationem meam Pollux Lib. V. cap. 5. Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν τοῦ Αἰσχύλου δόξαν κόραξ, Ἅρπυια, Χάρων, Λυκιδεύς.

CCCI. a. 40. *à Nysa nutrice dicto. add.* Nisi τὸ *dicto* intelligendum potius existimas. Lactant. Argum. Ovid. Met. Lib. XIV. fab. 16. *Aventinus, à quo mons, urbis Albae accepit imperium.*

CCCVI. a. 8. *se vindicavit add.* Interpres Vet. I. Reg. XXIV. 3. *Ut ulciscatur me dominus ex te.* Luc. XVIII. 3. *Vindica me de adversario meo.* Interpres Abdiae p. 32. Ed. Laz. *Ulciscemur nos in te.*

CCCXXVI. b. I. *te jussi. add.* Cicero apud Lactant. Lib. VI. Div. Instit. cap. 8. *Quae* (lex) *tamen neque probos frustra jubet, aut vetat* &c.

J. SCHEF-

J. SCHEFFERI INDEX LOCUTIONUM RARIORUM, APUD HYGINUM.

P. Significat libros Poeticõn Astronomicõn. Simplex numerus sine litterae alicujus adjectione, Fabulas.

A.

 site

B.

C.

L.

M.

Obser-

P.

Spar-

Tri-

F I N I S.

FABII

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGIARUM

Ad Catum Presbyterum

LIBER PRIMUS.

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGIARUM

Ad Catum Presbyterum

LIBER PRIMUS.

[1] QUAMVIS inefficax petat studium res, [2] quae caret effectu; [3] & ubi emolumentum deest negotii, caussa cesset inquiri: [4] hoc videlicet pacto, quia nostri temporis aerumnosa miseria non

1 QUAMVIS INEFFICAX PETAT STUDIUM] Longum heic est hyperbaton usque ad illa, *quia soles.* quod dictum ἐλλειπτικῶς, pro *quia tamen soles.* Frequens ea ellipsis etiam optimis. Virg. AEn. II. 12. *Quanquam animus meminisse horret luctuque refugit, Incipiam.* Sallust. Jug. cap. 35. *Igitur quanquam in priore actione quinquaginta vades dederat, regno magis, quam vadibus consulens, clam in Numidiam Bomilcarem dimittit.* Quo loco tamen chartaceus codex, Biblioth. Leid. mirificè ab inepto glossatore interpolatus, perperam exhibet, *regno tamen magis.* Servius Prooem. Centimetri: *Licet audacter, non tamen ineleganter hunc libellum, qui voluerit, centimetrum nominabit.* MS. liber Leid. Biblioth. omittit τὸ *tamen*, & pro *voluerit* habet *volet.* Familiarem prae caeteris hanc loquendi formam ecclesiasticis scriptoribus esse observat Goldastus ad Valer. de Bon. Disciplin. p. 57. Caeterum *inefficax studium* est inutile. Ita *inefficax sedulitas* apud Quintil. Declam. VI. *Qualiscunque ista calamitas, inemendabilis cecidit: non remedium accipere, non vicarium potest. Assedisset scilicet lectulo inefficax sedulitas* &c. Pro *cecidit* legerim ex Edit. Col. anni CIↃIↃXXI. *caecitas.* Apul. I. Miles. *Inefficaci celeritate fatigatus.* IX. *Contra inefficaces diligentias.* Et *inefficacem commovet comiserationem.* Ad eundem modum Avienus Ora Marit. *Cur inefficaciter Secreta rerum in non tenacem effunderem?* MUNCK.

2 QUAE CARET] Ita A. H. I. L. & MS. Leid; M. *Carent.* MUNCK. Bona locutio. Phaedr. lib. I. fab. 20. *Multum consilium non modo effectu caret.* Vide ibi Celeb. P. Burm. Ovid. I. Heroid. vs. 18.

Flebam successu posse carere dolos.

3 ET UBI EMOLUMENTUM DEEST NEGOTII, CAUSA] A. H. I. *Et negotii causa.* M. *deest, negotii causa.* Sed pro Commelinianâ stat L. & MS. Leid. Emolumentum est profectus vel lucrum, ut rectè interpretatur glossa interlinearis codicis Leidensis. Pertinet huc illud Quintil. Declam. modo laudatâ: *Labori incumbere oportet, ubi effectus promittitur. Stulta cura est, quae spem non habet.* MUNCK.

4 HOC VIDELICET PACTO] Perquam crebro occurrit illa locutio apud Fulg. ut tantum non in eâ facere delicias videatur. lib. I. cap. 10. *Illa videlicet causâ.* Praefat. lib. II. *Illo videlicet pacto.* Et locis aliis quampluribus. MUNCK.

non dicendi [1] petat studium, sed vivendi fleat ergastulum, nec [2] famae adsistendum poeticae, sed fami sit consulendum domesticae. [3] Cito itaque nunc aut, quod amiseris, fleas, aut, quod edas, inquiras, quam, quod dicas, invenias. [4] Vacatque hoc tempore potentibus obprimere, [5] prioribus rapere; privatis perdere, miseris flere. Quia soles, [6] Domine, [7] meas cachinnantes saepius naenias lepore satyrico litas libentius [8] adfectare, dum ludicro [9] Thalia [10] ventilans epigram-

1 PETAT] *Petit* 5. edd. & mox *flet*. Commelinianam lectionem tuetur MS. Leid. MUNCK. Pro *dicendi* vir doctus legit *videndi*.

2 FAMAE ASSISTENDUM] Aptius foret, *insistendum*. Eo significatu Solin. cap. 27. *Insistere raptoribus*. Tacitus II. Hist. *Contra fortunam insistere spei*. Cyprian. Serm. de Orat. Dom. *Insistere precibus*. lib. IV. ep. 4. *Instare orationi*. Ruspensis Episc. epist. 2. *Instare jejuniis*. Noster cap. 15. lib. II. *Insistere feritati*. *Insistere inquisitionibus* Apul. VII. Miles. MUNCK.

3 CITO ITAQUE NUNC] M. & L. *Citius nunc*. quemadmodum & in margine Scriverius & Tollius notarant. A. H. I. *Citoque nunc*. Sed MS. Leid. disertim cum Commel. *cito itaque nunc*. Subaudi, *magis*. Virg. Cont. *Non adipata crassedo ingenii, quam temporis formido*. Intelligi *magis* jubet glossa. Sed *quam* potius subaudiendum esse ibi demonstramus. Dein post paulo, *Deos quam sapientiam esse culpabiles*. lib. III. cap. 8. *Detrimenta suis amatoribus novit parturire quam gaudia*. Vide quae ibi annotavi, & ad cap. 1. lib. II. Contra *citius* pro *cito* per aliam ellipsin habes cap. 3. & 17. lib. II. MUNCK. *Emiseris* forte legendum pro *amiseris*, nisi potius (quod tamen dubito) hoc illius vice dixerit auctor. WOPKENS.

4 VACATQUE] *Vacat* 5. edd. In MS. Leid. post τὸ *vacat* vocula erat erasa, & in ejus locum *itaque* suppositum. Caeterum *vacare* heic est concedi, licitum esse, ut habent gloss. MSS. Capella lib. I. *At praescire Deis vacuum est*. Ubi glossa membranarum Leid. Biblioth. *concessum est*. Probè omnino. Sallust. I. Hist. *Postquam, remoto metu Punico, simultates exercere vacuum fuit*. MUNCK.

5 PRIORIBUS] Si non infimae aetatis esset scriptor hic Planciades, *primoribus* rescriberem. MUNCK.

6 DOMINE] Usitatissimae erant isto aevo hujuscemodi blanditiae. Sic praefat. lib. II. *Studens, mi domine* &c. & III. *Tuo, domine, purissime commisi judicio*. Sidon. lib. IV. ep. 10. *Erumpo in salutationem, licet seram, domine meus*. Etiam illa huc refer, quae infinitis locis apud eundem occurrunt, *domine major*, *domine fili*, *domine frater*. Consulendi de honoris illis & blanditiarum vocabulis Lips. ad II. Ann. Tacit. Scriverius ad Mart. lib. I. 82. & V. 57. Casaub. ad Theophrast. Charact. cap. 3. Marcilius ad Horat. II. od. 12. Vossius lib. IV. Orat. p. 219. Unde, quam non Fulgentii demum aetate obtinuerint illa, discere potes. MUNCK.

7 MEAS NAENIAS] Verecundè *naenias*, *nugas*, *ineptias*, *lusus*, versiculos suos appellant poetae. Exemplis, quae afferunt, cum hoc Fulgentii addi potest, tum illud Plin. lib. VII. ep. 2. *Quaeram quid potissimum ex nugis meis tibi exhibeam*. lib. VII. 9. *Lusus* vocantur &c. Et Capell. lib. I. *Nugulas ineptas aggarrire non sustinens*. Phaedr. lib. IV. cap. 1. *Sed diligenter intuere has naenias*. Horat. I. Sat. 8. *Nescio quid meditans nugarum totus in illis*. Martial. lib. IV. 10. *Qui meruit nugas primus habere meas*. MUNCK.

8 AFFECTARE] Gloss. *desiderare*. Festus: *Affectare est animum pronum ad faciendum habere*. MUNCK.

9 THALIA] *Talia* 5. edd. MS. Leid. *talia musa*. Sed à manu altera correctum erat, *Thalia*. Atque ita procul dubio scripserat Fulgentius. Postea è margine irrepsit τὸ *Musa*. Frequenter admodum aspirationes omittunt librarii. Servius Centimetr. Membran. Leid. *Doctis talia fatibus favebit*. Editus liber habet, *doctis Thalia vatibus favebat*. Apta Thalia lusibus & jocis, unde *lascivâ Thalia* apud Martial. VII. 16. & *nostra Thalia* ab eodem audit IV. 18. IX. 27. Confer lib. X. 19. & quae ibi notarunt interpretes. MUNCK.

10 VENTILANS] H. e. ludens, Metaphora est à prolusionibus athletarum. Prolusores enim *Ventilatores* appellat Quintilianus. MUNCK.

11 SOLITA] *Solitus es*. MICYLL. *Solita est* 5. edd. Micyllus emendabat, *Solitus es*. Perperam, quia legebat *talia* pro *Thalia*. Non multum dissimile est illud infra: *Comoedico phasmate delectabam*. MUNCK.

12 VERNULITATE] Sic & infra, *rimabunda vernulitate*, & *avium quaedam vernulitas*. Ubi *vernilitas* correxerat Salmasius. Certè vernilitas, si usquam alibi, in comoediâ locum habet. *Vernulitas* vox Latina non est. Gloss. Philox. *Vernilis*, πολιτικός. Immo *vernilis* est scurrilis, *verni-*

grammate comoedica [11] solita [12] vernulitate mulcere. Additur quia & mihi nuper imperasse [13] dinosceris, ut [14] feriatas adfatim tuarum aurium sedes [15] lepido quolibet susurro permulceam. Parumper ergo ausculta, dum tibi [16] rugosam sulcis anilibus ordior fabulam, quam nuper [17] Attica [18] saporante salsura, [19] nocturna praesule lucerna commentus sum, ita somniali figmento [20] delusam, [21] quo non poetam furentem aspicias, sed [22] onirocriten so-

vernilitas scurrilitas, hoc est, improba procacitas vernae, non homini ingenuo conveniens. Martial. I. 47. *Urbanus tibi, Caecili, videris. Non es, crede mihi. quid ergo? Verna es.* Plura dicemus inferius. MUNCK.

13 DINOSCERIS] A. M. & L. *dignosceris*. Sed *dinosceris* rectè cum Commel. H. & I. Nec aliter exhibet Leid. codex. Gloss. Philox. *Dinoscimur*, φαινόμεθα. Claud. de Stat. Anim. lib. II. 5. *Sed ipsum dinoscat, & secundum eundem dijudicet numerum.* Nec usquam aliter id verbi apud eum scriptorem exaratum invenies. Apulejus de Deo Socratis: *Per quae futura dinoscimus.* In Herm. Asclepio: *Alterum alterius consentaneum esse dinoscitur.* Et sic semper etiam ille. Nec non Tertull. ut de Cult. Faem. cap. 9. *Dinoscere in facili est.* Observavit eam quoque scripturam in Hist. August. scriptoribus Salmasius. MUNCK.

14 FERIATAS AURIUM SEDES] H. e. vacivas aures. Sic paulo inferius: *Feriatis aurium sedibus percipe.* Et in Continent. Virg. *Vacuas fac sedes aurium tuarum.* Imitatio Plautina est ex Prolog. Casin. vers. 19. *Aures vacivae si sunt, animum advertite.* Sed apud eundem Plautum legas Pseud. I. 5. vers. 54. *Fac sis vacivas, Pseudole, aedis aurium.* Ut forsan vel scripserit, vel scribere debuerit Planciades, *aurium aedes*. MUNCK.

15 LEPIDO QUOLIBET SUSURRO] Apulejus ipso initio I. Miles. *Atque aures tuas lepido susurro benevolas permulceam.* Pro *quolibet* restituit *quamlibet* Barth. Adv. lib. XXV. cap. 12. De voce *feriatus* consule eundem ad Stat. Tom. I. p. 145. MUNCK.

16 RUGOSAM FABULAM] Imitatur Capellam lib. IX. *Habes senilem, Martiane, fabulam.* MUNCK.

17 ATTICA SALSURA] Noti sunt sales Attici. Pertinent huc & illa, *Atticus lepos*, *Attica eloquentia*, *Atticus nasus*. Ἀττικὸς μυκτὴρ, Ἀττικὴ δριμύτης apud Lucian. Dial. 2. Tom. I. Tertull. de Anim. cap. 20. *Thebis hebetes & brutos nasci relatum est: Athenis sapiendi dicendique acutissimos.* Adde his, quae ad Apul. Apolog. congessit Pricaeus p. 76. MUNCK.

18 SAPORANTE] MS. Leid. A. H. & I. *saporante.* M. & L. *saporatam.* Sed rectum est *saporante*, quod & in suis MSS. invenit Modius. Dracontius Hexaem. *Autumni qui dulcia poma saporat.* Tertull. de Spect. cap. 27. *Conditis pulmentis & benè saporatis.* Petron. *Mille saporatam medicatis frugibus offam.* Talia *teporare*, *vaporare*, *torporare*, & similia. MUNCK.

19 NOCTURNA PRAESULE LUCERNA] Ad lucernae lumen puta. Capella lib. I. *Hiemali mecum pervigilio marcescentes lucernas edocuit.* Martialis lib. VIII. 3. *Scribant ista graves nimium nimiumque severi, Quos mediâ miseros nocte lucerna videt.* Juvenal. Sat. I. vers. 51. *Haec ego non credam Venusinâ digna lucerna?* Auson. Praefat. Fast. *Obsequitur studio nostra lucerna tuo.* MUNCK. De Demosthene Plutarch. in ejus vita pag. 849. ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν δημαγωγῶν ἐχλεύαζον αὐτὸν, καὶ Πυθέας ἐπισκώπτων, ἘΛΛΥΧΝΊΩΝ ἔφησεν ὌΖΕΙΝ αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα. Τοῦτον μὲν οὖν ἠμείψατο πικρῶς ὁ Δημοσθένης. Οὐ ταυτὰ γὰρ (εἶπεν) ἐμοὶ καὶ σοὶ, ὦ Πυθέα, ὁ λύχνος σύνοιδε.

20 DELUSAM] H. e. descriptam. *Ludere* enim dicuntur poetae, cum scribunt carmina. MUNCK.

21 QUO ASPICIAS] Notandum heic initio, quo melius capias Fulgentii dictionem, *quo* pro *ut* identidem ab eo poni. Invenies inferius in hac ipsâ praefatione: *Quo paene dormientem Scipionem coeli civem effecerit. Quo si Mida rex* &c. *Quo portarum pessulos quispiam non videret.* Et infinita alia. Consule indicem. MUNCK.

22 ONIROCRITEN] MS. Leid. *Onirocretam.* Leg. *onirocritam.* Ὀνειροκρίτης, *onirocrita*, ut ποιητής, *poëta*, πλανήτης, *planeta*, & similia. Ὀνείρων κρίτης est Eusebio Praepar. Euang. p. 39. ed. Steph. *Conjectorem* vocat vulgatus interpres Genes. XL. 22. Ὁ συγκρίνων est τῆς ὁ. σύγκρισις *interpretatio.* Κρίνεσθαι ὀνείρους dixit Homerus, & Artemidor. lib. I. cap. II. quod Latini, *conjicere somnia.* Festus: *Conjector, interpres somniorum.* MUNCK. Ὀνειροκρίτης vox Graecis usitatissima de somniorum interpretibus. Consule Cl. Duporti Praelect. ad Theophrasti Ch. Eth. cap. 16. p. 472. qui ipso verbo κρίνειν de hac re uti solent. Theocrit. Idyll. XXI. 29.

 Ἀρ,

[1] soporis nugas ariolantem advertas. Neque enim illas [2] Heroidarum arbitreris [3] lucernas meis praesules libris, quibus aut [4] Sulpicillae procacitas, aut Psyches curiositas, [5] declarata est: [6] neque illam, quae vi maritum Phaedriam in tumulum duxit, aut Leandricos natatus intercepit, sed quae nostrum [7] Academicum rhetorem ita usque ad [8] vitalem circum tulit, quo paene dormientem Scipionem coeli civem effe-

> *Ἆρ', ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια.*

Eurip. Hecub. vs. 89.

> Ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρῳάδες,
> Ὥς μοι κρίνωσ' ὀνείρους.

Ut alia loca omittam, Herodotus lib. I. cap. 120. *Κύρου δὲ πέρι βουλεύων, ἐκάλεε τοὺς αὐτοὺς τῶν μάγων, οἳ τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτῃ ἔκριναν. ἀπικομένους δὲ εἴρετο ὁ Ἀστυάγης τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν.* Proprie *ariolantem* etiam adhibet Fulgentius. Justinus lib. I. cap. 4. de Astyage. *Hic per somnium vidit - - Consulti harioli ——— responderunt.* Quod autem somniorum interpretes proprie *conjectores* vocantur, ut a Suetonio in J. Caesare cap. 7. Graecorum est imitatio. Eurip. Med. 675.

> *Τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι*
> *Σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα ΣΥΜΒΑΛΕΙ͂Ν, ἔπη.*

Unde & *σύμβολα* vocantur omina, portenta, de quibus Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 123. pag. 625. Perizon. ad AElian. II. V. H. 31. Nec non *εὐξύμβολοι* fausti ominis aves vocantur. Vide Spanh. l. l. pag. 628. vel potius inde *δυσξύμβλητος* de obscuro Phoebi responso Euripidi in Danaës fragmento vs. 10. & hinc Deianira dicit apud Sophocl. Trachin. vs. 706.

> ——— *Δέρκομαι φάτιν*
> *Ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.*

Nam *σύμβολα* possunt dici a *συμβάλλειν communicare consilia Deorum.* Sic enim de hominibus *συμβαλεῖν βουλὰς*, pro *βουλεύσασθαι*, *καὶ ἀνακοινώσασθαι βουλὰς* dixit Eurip. Phoeniss. vs. 700. ubi Schol. & *ξυμβάλλειν λόγους γυναιξὶ* pro *colloqui cum mulieribus* in Iphig. in Aul. 830. Denique *κρίνειν* est verbum Augurum, Hesiod. O. & D. vs. 801. *Οἰωνοὺς κρίνας.* & vs. ult. *ὄρνιθας κρίνων.* Theophrast. lib. v. de causs. Plant. cap. 3. p. 326. *διὸ καὶ οὐδ' οἱ μάντεις εἰώθασι τοῦτο κρίνειν ὡς τέρας.*

1 SOPORIS NUGAS ARIOLANTEM] H. e. visa nocturna, somnia interpretantem. Nugas vocat, quia inania plerunque somnia. MUNCK.

2 HEROIDARUM] Carrio lib. II. Emend. cap. 15. corrigit *heroinarum.* Frustra. *Heroida* terminatione latinâ usurpavit pro *Herois.* Sic *Symplegadae* pro *Symplegades* apud Isidor. lib. XII. 7. *Lemniadae* pro *Lemniades* in lemmate cap. 15. Hygin. *Mnemonidae* pro *Mnemonides* apud Auson. in Gripho. *Titanida* pro *Titanis* apud Capell. lib. IX. *Itonida* pro *Itonis* apud Festum, aliaque apud alios, de quibus copiosè egimus in dissertatione Hygino praefixâ. Sarisber. Polycrat. lib. II. cap. 2. *Dicunturque dies Alcyonitae, quibus vix vel tenuis aura sentitur.* Lego, *Alcyonidae.* Nam *Halcyonides* appellantur à Plinio. Lactant. Firm. lib. I. cap. 17. *Tribus virginibus Cecropidis commendavit.* Horat. I. Sat. 2. *Fortissima Tyndaridarum.* Schol. Juv. ad Sat. v. 152. *De Hesperidis dicit.* Idem ad Sat. VIII. 233. *Allobrogae Galli sunt.* Gloss. MSS. in I. Georg. Virg. *Antipodae dicti sunt, quod contra nos positi sint vestigiis.* Schol. Stat. ad VII. Thebaid. 267. *Unum Arcadam.* Interpres Byngezlae, *Haemorroidae.* Confer notata ad Hyg. cap. 155. & quae dicimus infr. ad cap. 2. lib. III. MUNCK.

3 LUCERNAS] Rectè omnino observatum à doctissimo amico nostro Jacobo Perizonio, eas heic tangi fabulas, quarum in circumstantiis magnam partem faciat lucerna. MUNCK.

4 SULPICILLAE] Illam, puto, Sulpiciam intelligit, cujus adhuc hodie exstat Satyra. Procacitatem certè ejus satis indicant versiculi illi apud Juvenalis Scholiasten: *Ne me cadurci destitutam fasciis Nudam Caleno concubantem proferat.* Immo suspicor ad lucernam directa haec verba, & lego *proferas.* Et videtur hoc velle Martialis lib. X. 38. *O quae praelia, quas utrinque pugnas Felix lectulus & lucerna vidit Nimbis ebria Nicerotianis!* Confer ejusdem libri epigr. 35. Quod si mihi dederis, habebimus lucernam, quam quaerimus. Gestum existimo, teste lucernâ, nescio quid jocosi, quod postea sparsum in vulgus heic innuat Planciades. Caeterum petulantiam hujus Sulpiciae pariter tangit Ausonius praefat. Cent. Nupt. *Prurire opusculum Sulpiciae, frontem caperare.* Et Sidon. carm. IX. 257. *Non quod Sulpiciae jocos Thaliae Scripsit blandiloquum suo Caleno.* MUNCK.

5 DECLARATA] Carrio corr. *declamata.* Sed

effecerit. Verum respublica videat, quid Cicero egerit. Me interim discedentem à te, Domine, dum quasi urbanis extorrem negotiis ruralis otii torpor adstringeret, evitans aerumnosa calamitatum naufragia, quibus publicae [9] incessabiliter vexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipisci quietem, ut procellis curarum [10] cessantibus, quo in torporem urbana tempestas exciderat, velut altiori

Sed alterum & MSS. &. 5. edd. habent. MUNCK.

6 NEQUE ILLAM, QUAE VI MARITUM PHAEDRIAM IN TUMULUM DUXIT] Ita cum Commel. MS. Leid. ut & A. H. & I. edd. quae in margine habent, tanquam diversam lectionem, *Phaedram.* M. & L. *Neque illam Phaedram, quae maritum Phaedriam.* Perperam omnino. Glossae codicis Leidensis notant *Phaedriam esse nomen mariti, qui vivus sit sepultus.* Et hoc ridiculum sine dubio. Si locum heic haberet quaecunque fabula ad lucernam literis commendata, forsan legendum esset, *Neque illam, quae privignum Phaedrae in tumulum duxit.* Suadet illam conjecturam utcunque τὸ *vi*, quod ex voce *privigni* variè corrupta solum remansisse videri potest. Sic Hippolytum designaverit. Priap. c. 18. *Sic ut non modo te, Priape, possit, Privignum quoque sed movere Phaedrae.* Fabulam habes apud Hyg. cap. 47. Sed nimium forsan à vulgatâ scriptura discedi causaberis. Quid si ergo legas? *Quae bimaritum Phaedrae in tumulum duxit.* Ut duri sunt Afri, ita Theseum appellare potuit, quod exstinctâ Hippolyte, dein Phaedram assumserit in matrimonium. Gloss. Isidor. *Bimaritus, iterum maritus.* Narrat Plutarchus in Theseo extremo eum secundum quosdam post coenam de more ambulantem de summâ rupe per praeceps lapsum decidisse. Suspicatur Perizonius vidisse alicubi lumen, ad quod in tenebris improvido perrexerit, atque ita interierit. Sed Heraclides Pontic. περὶ πολ. à Lycomede praecipitatum eum narrat. Quaerant alii, qui plura legerunt, quam nostra mediocritas, an lucernam invenire possint, quam huic loco accommodent. Caeterum ut bimaritum Theseum heic Fulgentius vocasse videri potest, ita *biviras* vocat viduas Varro. Vid. Non. cap. 11. 43. Gloss. Isidor. *Bivira, secunda conjux.* MUNCK. Cum Heraclide Pontico de Thesei morte confer Pausaniam lib. I. cap. 17. pag. 41. qui de Thesei ossibus agit lib. III. cap. 3. pag. 210, 211.

7 ACADEMICUM RHETOREM] Non Macrobium, ut Locherus putat, sed Ciceronem. Gloss. MSS. *Academia fuit villa, in quâ Cicero fuit natus.* Verum est, fuisse villam Ciceroni Academiam dictam. Sed ibi natum fuisse eum, vel inde Academicum Rhetorem dici, id vero falsum est. Academicus Rhetor fuit, quod Academicorum more in omnibus adhiberet dubitationem. August. C. D. lib. VI. cap. 2. MUNCK.

8 VITALEM CIRCUM] Zodiacum, signiferum circulum. Gloss. Philox. *Signifer*, Σημειοφόρος, Ζωδιακός. Capella lib. II. *Signiferum circulum decussaret.* Ζωοφόρος κύκλος est Aristoteli. *Circumlator* Apulejo. *Circum* pro *Circulo* ponunt etiam Capella & Cicero. Capellae verba sunt lib. II. *Hinc est quod quarto jus est decurrere circo.* Et post paullo: *Hunc etiam praetergressa circum* &c. MUNCK.

9 INCESSABILITER] Ἀκαταπαύστως, *indesinenter*, ut loquuntur Augustinus & Cyprianus. *Incessanter* Gildas Epist. p. 99. Flavianus epist. ad Leonem magnum & Pseudocypr. Sermon. de Spir. Sancto. Cassian. de Instit. Monach. lib. II. cap. 14. *Incessabile manuum opus.* Capella lib. I. *Incessabilis lator.* lib. IX. *Superum incessabiliter pectorum arcana tenuerunt.* Oros. lib. I. cap. 2. *Sicut ab initio incessabiliter exstiterunt.* Ad eundem modum *incessans* pro continuo usurpat Gregor. Dial. lib. III. cap. 2. *Incessanti corporis totius motu.* MUNCK.

10 CESSANTIBUS] *Celantibus* 5. edd. MS. Leid. exhibet quidem *cessantibus*, sed Glossator superscripserat *abscondentibus*, quam vides esse interpretationem τοῦ *celantibus.* Sed perperam. Quomodo enim procellae eum celarent? an quod in causâ fuerint, cur ruri sese abdiderit? Sed horridè hoc dici videtur. Praefero ergo *cessantibus.* Sententia haec est: *Cessantibus illic procellis, quo urbana tempestas me evocaverat.* Nam pro *exciderat*, quod mox sequitur, lego cum MS. Leid. *excierat.* Quod verbum corruptum etiam apud Juvenal. Scholiasten ad Sat. I. vers. 71. *Locustam matronam veneficam Nero exhibuit ad se.* Ita Pithoeus edidit. Leid. ed. habet, *excivit* μεταπέμψασθαι *ad se.* Dele τὸ μεταπέμψασθαι, & scribe, *excivit ad se.* Voluit glossator aliquis indicare, quid heic esset *excire*, videlicet μεταπέμψασθαι. MUNCK. Pro *exciderat*, legit V. d. *exciverat.* Perpetuae hae sunt metaphorae optimis auctoribus etiam usitatae. Nepos ait in Attico cap. X. *Qui ex tot tamque gravibus procellis civilibus*

[1] altiori nidulo, [2] placidam serenitatem villatica semotione tranquillior [3] agitassem, sopitisque in favilla silentii raucisonis jurgiorum classicis, quibus me [4] Galagetici quassaverant inpetus, defaecatam silentio vitam agere credidissem, ni me illuc quoque moerorum inprobior [5] angina sequeretur, [6] felicitatisque noverca fortuna, quae amarum quiddam humanis interserit semper negotiis, me quasi pedissequa sectaretur. Nam tributaria in dies conventio compulsantium pedibus [7] limen proprium triverat, nova indictionum ac momentanea proferens genera, [8] quo si Mida rex ex homine verterer, ut [9] locuple-

bus ad incolumitatem pervenit. Lact. ad Statii I. Theb. 193. *QUALITER HINC GELIDUS BOREAS. Optima comparatio, sed ignotae rei descriptio, per similitudinem notae: & egregie remp. navi jactam e tempestatibus similat, sicut Tull. AD GUBERNACULA REIP. & Horat. O NAVIS REFERENT IN MARE TE NOVI FLUCTUS &c.* Sophocles, Antig. vs. 168.

Ἄνδρες τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοί
Πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν.

Schol. dicit τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. vs. 196.

Ἥ δ' ἐστιν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
Πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.

Schol. [Πλέοντες ὀρθῆς] πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν. Eurip. Rheso 248. σαλεύει πόλις dixit. Schol. Aristophan. Vesp. vs. 29. Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. καὶ Σοφοκλῆς. Idem Sophocl. Antig. 1006. Ναυκληρεῖς πόλιν dixit. Eurip. Hippol. 823.

ΚΑΚΩ͂Ν δ' ὁ τάλας ΠΕ΄ΛΑΓΟΣ εἰσορῶ
Τοσοῦτον, ὥστε μήποτ' ἐκπνεῦσαι πάλιν
Μήδ' ἐκπερᾶσαι ΚΥ͂ΜΑ ΤΗ͂ΣΔΕ ΣΥΜΦΟΡΑ͂Σ.

Ubi vide Schol. populares motus in concionibus, judiciis, & comitiis saepe Cicero & alii *procellas, tempestates, fluctus* vocare solent. Vide Obs. Miscell. Vol. V. Tom. II. pag. 220. *Reip. tempestates* dixit Cicero pro Murena cap. 2. Vide Sigonium & J. Fr. Gronovium ad Livium XXVIII. 27. *conquassata civitas, Resp. Provincia* Ciceroni & Livio. vide Gron. ad Livium XXVII. 40. per metaphoram a navibus. Vid. Cl. J. Arntzen. ad A. Victor. de Vir. Inl. cap. 40. plura prudens omitto.

1 ALTIORI NIDULO] *Halcyone niduli.* 5. edd. *Alcyone niduli* MS. Leid. Lege, *Alcyonae nidulo*, vel *Alcyonio nidulo.* MUNCK.

2 PLACIDAM] *Placitam* 5. edd. & MS. Leid. quod non spernas, si legas quae ad XIX. Heroid. Nasonis observavit Nob. Heinsius. Seneca tamen Agamem. vers. 60. *Nunquam placidam sceptra quietem* &c. Quint. Declam. X. *Illa totis noctibus funebres exercet ululatus, tu graves somnos & placidam quietem.* Virgil. AEn. I. *Placidam per membra quietem.* Pier. Valer. *Est ubi placitam legatur, quod non aequè placet. Placida enim proprium quietis epitheton.* MUNCK. *Placitus & placidus* saepius confunduntur. Vide Broukh. ad Propert. I. XX. 21. sed *placidam* praefero. De voce *placidus* egit Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. II. fab. 7.

3 AGITASSEM] Ἀντὶ τοῦ *agitarem.* Frequentissima Fulgentio loquendi ratio, quâ ὑπερσυντελικὸν pro imperfecto usurpat. Sic cap. I. lib. I. *Ut posteritatis perpetuale suffragium denegasset.* cap. 27. *Ipse illam in conjugio accepisset.* Lib. II. 14. *Ut Minerva armis virginitatem defendisset.* AEthicus Praef. Cosmogr. *Atque eam ne incognitam posteris reliquissent.* Orosius lib. I. cap. 8. *Adeo ut etiam agrorum sterilitatem futuram ante multos annos prospiciens, fruges congregasset.* Festus: *Facem in nuptiis in honorem Cereris praeferebant, aquàque spargebatur nova nupta: sive ut pura castaque venisset* &c. Sic Leid. Biblioth. codex, non *veniret*, ut editum est. Apulejus Asclepio Hermetis: *Voluit alium, qui illum, quem ex se fecerat, intueri potuisset.* Cyprian. Laud. Martyr. *Ad hoc reservatus es, ut martyr esse potuisses.* Victor de Persecut. Vandal. lib. I. *Magis eum occideret, ne martyrem gloriosum effecisset.* Et post paullo: *Quod ille plenus Deo magis ut velociter provenisset, impios provocabat.* Lib. II. *Ne forte maritum consiliis acrioribus adversus tyrannum armasset.* Auctor vitae Virgil. *Ita brevi convaluit tempore, ut multo ante satas populos adaequavisset.* Quem locum frustra tentavit vir eximius. Haimo Homil. p. 42. *Si fieri posset, ut ille mundus perisset.* Gregor. Dial. II. cap. 16. *Per multa*

cupletes tactus rigens auri materia sequeretur; credo etiam Pactoli ipsius fluenta [10] condictis frequentibus desiccassem. Nec hoc tantum miseriarum ergastulum sat erat: addebatur his, quod etiam bellici frequenter incursus pedum [11] domo radicem infigere jusserant, quo portarum nostrarum pessulos aranearum cassibus obpletos quispiam non videret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fructus enim nostros exspectare licuit, non frui. merces [12] quippe gentilis fuerat, si vel ad manendum clausos relinquerent. Sed quia numquam est malum inmortale mortalibus, tandem [13] Domini regis felicitas, adventantis velut [14] solis

ta fuerat martyrum loca transmissus, *ut sanari potuisset*. Et hic identidem ille. Africanum hoc esse rectè observavit Salmasius ad Pall. Tertull. p. 120. ubi alia tibi exempla dabit. Si vulgatis standum editionibus, etiam Petronium hac loquendi ratione usum dicas, cum ait: *Ad hoc votum ephebus ultro se admovit*, *&*, *puto*, *vereri coepit*, *ne ego obdormissem*. Sed corrigendum existimo, *obdormiscerem*. Natum vitium ex compendio scripturae. Caeterum *agitare tranquillitatem* dictum est, ut *agitare pacem*, *laetitiam*, *moerorem*, *luctum*, *gaudia*; aliaque apud Sallustium. MUNCK. Contra imperfectum subjunctivi pro plusquamperfecto adhibent alii. Vide Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. lib. VII. B. Gall. cap. 88.

4 GALAGETICI] M. & L. *Galogetici*. I. *Galgatici*. Sed *Galagetici* cum Commel. A. H. & MS. Leid. Gloss. *Gentilis*, *vel à Gallis dicti*. Getae sunt Gothi. Vide Schol. Horat. ad lib. I. od. 35. Casaub. in Spart. p. 301. Gloss. Isid. *Geta*, *Gothus*. Confer Cluver. Germ. Antiq. lib. III. cap. 30. Lege heic, ut Salmasius in orâ codicis sui notaverat, *Gallogetici*. MUNCK.

5 ANGINA] Gloss. *angustia*. *Angina morbus porcorum*, *qui occupat fauces*. Ita & Servius ad Georg. III. 497. Verum non porcorum tantum, sed pecorum omnium est angina. Festus: *Angeroniae Deae sacra à Romanis instituta sunt*, *cum angina omne genus animalium consumeretur*. Immo & hominum κυνάγχη. Vide Simeon. Sethi de Alimentis pag. 4. *Angor* appellatur is morbus à Plinio lib. VIII. 27. Gloss. Philox. *Anguina*, ἄγκυρα, συνάγχη, κύναγχος, Gloss. eaedem: *Angit*, θλίβει, στενοχωρεῖ, ἄγχει, πνίγει Tertull. de Anim. cap. 48. *Angina mentis*. MUNCK.

6 FELICITATIS NOVERCA] Lib. II. 16. *Honestatis noverca*. MUNCK.

7 LIMEN PROPRIUM] Τὸ *proprium* suspectum mihi. Puto legendum, *propemodum*. MUNCK. Quid si legas *prorutum*, ut *pede proruere stantem columnam* Horat. lib. I. Od. 35. De verbo *proruere* vide Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. III. B. G. 26.

8 QUO SI] 5. edd. & Leid. MS. perperam *quasi*. *Quo* pro *ut* Fulgentiano more identidem ponitur. MUNCK.

9 LOCUPLETES TACTUS] Simile illud lib. II. 18. *Erat ergo huic locuples visus*, *& pauper effectus*. Confer ejusdem libri cap. 13. MUNCK.

10 CONDICTIS] Scriverius: *Condicta*, *indictiones*, *capitationes*. Rectè quidem. Sed tu vide praeterea Lindenbrogium ad Ammian. p. 51. MUNCK.

11 DOMO] *Domi* 5. edd. Sed MS. Leid. disertim *domo*. Et rectè quidem. Gloss. Philox. *Domi*, *domo*, κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Plura vide ad Hyg. cap. 247. MUNCK.

12 QUIPPE GENTILIS] 5. edd. *quippe nobis gentilis*. Sed illud *nobis* Leid. cod. non agnoscit. Sed quid est *merces gentilis?* Honorifica & ampla, ait Locherus, cum gentile pro nobili & honorato ponatur. Ἐπέχω. Nisi tamen gentilem mercedem rectius heic accipi puto de mercede, quae datur à gentibus. Ita enim barbaras nationes Romani appellant. MUNCK.

13 DOMINI REGIS] MS. *Domni*. quod non displicet. Vide Vossium aliosque. Gloss. *Zenonis*. Baptista Pius ridiculè intelligit Athanasium, qui, Gothis expugnatis, pace festa tranquillavit orbem. Locherus Hildericum filium Thrasamundi, qui ab exilio revocavit episcopos. Verum utrum Ruspensis episcopus Fulgentius hic fuerit, an vero alius, cum haud satis constet, difficile est certi aliquid statuere. MUNCK.

14 SOLIS CREPUSCULUM] *Cum creperum lux alma micat*, ut loquitur Capella lib. II. p. 28. ed. Grot. qui & Lib. I. *Crepusculum* pro diluculo usurpat. Lucanus: *Longa repercusso nituere crepuscula Phoebo*. Confer. Serv. ad AEn. II. 268. Isidor. de Nat. Rer. cap. 2. MUNCK. Pro *dehiscentibus* alii legunt *desciscentibus*.

lis crepusculum mundo tenebris dehiscentibus, pavores [1] extersit. Et post torpentes incessus, [2] qui tum bellicum profligaverant interdictum, licuit tandem arva visere, limites circuire. Egredimur nautarum in morem, quos [3] tempestatum flamento confractos exoptata reduces [4] excipit ripa, & velut parietum indumentis exsuti, post domesticas stationes ambulare potius discimus, quam progredimur, [5] & Maroneo versui consimiles: *Tandem liber equus campo [6] potitur aperto.* Intuemur arva, quibus adhuc inpressae bellantium plantae [7] muricatos, (quod ajunt) [8] sigillaverunt gressus, & [9] formidine mentis nondum extersa,

1 EXTERSIT] 6. edd. & MS. Leid. *abstersit.* quod praeferam. Claud. VI. Consul. Honor. *Principis & solis radiis detersa removit Nubila.* MUNCK.

2 QUI TUM PROFLIGAVERANT] MS. Leid. & 5. edd. *quae tum profligaverat* &c. hoc est, *negaverat*, ut glossa exponit. Sed sic rescribendum foret, *quos tum.* MUNCK.

3 TEMPESTATUM FLAMENTO] 5. edd. & MS. Leid. *flagitamento.* Gloss. exponit, *Castigatione.* Assultu & incursu dixisset potius. Praefero tamen cum Cornel. Tollio Modiani codicis lectionem *fatigamento.* In Contin. Virgil. *Tempestivis jactationum cursibus fatigatur.* quanquam & ibi Leid. cod. *flagitatur* exhibet. Pseudocyprian. Laud. Martyr. *Tempestatibus diu nauta fatigatus.* Propert. lib. III. El. ult. *Nunc demum vasto fessi requiescimus aestu.* MUNCK.

4 EXCEPIT] Mod. Codd. & Leid. Biblioth. ut & 6. edd. *excipit.* MUNCK.

5 ET MARONEO VERSUI CONSIMILES : TANDEM LIBER EQUUS &c.] Malim *ei Maroneo* &c. WOPKENS.

6 POTITUR] Clar. Cornel. Tollius margini illeverat, *potietur.* In Virgil. legitur XI. AEn. 494. *Tandem liber equus campoque potitus aperto.* Existimo versiculum hunc paululum detortum fuisse à Fulgentio. Quod postea vidi censuisse etiam Nob. Heins. qui in margine codicis sui emendabat, *spatiatur.* Leid. cod. *campo aperto potitur.* MUNCK.

7 MURICATOS GRESSUS] Gloss. *murica tectos. genus herbae.* Stultè. Audi tu potius Vossium. Μεταφορικῶς *muricatos gressus* dixit Fulgentius, hoc est, formidolosos, qui quasi per murices ferreos fiant. Vide ejus Etymol. in *murex.* MUNCK.

8 SIGILLAVERUNT] 5. edd. *sigillaverant.* MUNCK.

9 FORMIDINE MENTIS NONDUM EXTERSA] MS. Leid. & 5. edd. *menti* : Quod praefero. MUNCK.

10 PAVEBAMUS] Cl. Tollius mallet, *pavemus.* Sed diversa tempora, immo & modos copulari interdum, alibi docemus. MUNCK.

11 HAEREDEM RELIQUERAT] Sic & infra: *Famam relinquentes haeredem.* MUNCK.

12 TROADUM IN MOREM] Contumeliosè *Troades* Trojani à Persio appellantur : quâ de re vide Alciat. Parerg. lib. III. cap. 48. Κακόζηλος ergo heic Fulgentius, aut intellexit mulieres Trojanas. MUNCK.

13 ALTERUTRUM] Malebam à primo *alternatim*, quod alteri Glossator superscripserat in codice Leid. Conjecerat idem, & in suo libro notaverat Clar. Tollius. Infr. lib. II. 16: *Alternatim resurgere atque occidere dicunt.* Nunc dubito nonnihil, cum & apud Martial. in Epistol. ad Tolosanos legam : *Amplitudo denique & altitudo caritatis per vos diffundantur, per quas alterutrum invicem diligatis.* Et Nemesianus aliique responso ad Cyprian. *Simus ergo orationibus nostris alterutrum adjutores.* Ruffin. Interpr. Euseb. lib. I. *Usque quo procedente immanitate etiam devorarentur alterutrum.* Vulg. interpres Marci cap. IV. 40. *Dicebant ad alterutrum.* Genes. cap. XIII. vers. 11. *Divisique sunt alterutrum à fratre suo.* Actor. VII. 26. *Ut quid nocetis alterutrum?* Cyprian. lib. III. ad Quirin. ex Galat. cap. VI. *Alterutrum onera sustinete.* Tertull. de Resurrect. Carnis cap. 44. *Membra alterutrum sumus.* Miror, ut raram eo significatu, in uno Sangallensi hanc vocem notasse Barthium Advers. XLV. 11. MUNCK.

14 INTERNITIO] Leg. *internecio*, quomodo habent A. I. H. & MS. Leid. Gloss. Philox. *Internecio*, ἀναίρεσις. Vetus interpres Josuae cap. X. vers. 20. *Usque ad internecionem paene consumtas.* Isidor. Orig. IX. *Usque ad internecionem deletae sunt.* Quomodo & Florus loquitur lib. II. cap. 16. & 17. quanquam perperam *internicionem* exhibent editi. Festus : *Internectio vitae privatio appellatur interfectio, à nece denominato vocabulo.* Lege cum Vett. membranis Biblioth. Leid. *Inter-*

sa, hostes in vestigiis [10] pavebamus. Terrorem enim pro sui memoria miles hostis [11] haeredem reliquerat. Sed [12] Troadum in morem ostentabamus [13] alterutrum loca, quorum recordationem aut [14] internitio celebrior faciebat, aut praeda. Tandem inter [15] sentosa nemorum [16] frutecta, quae agrestis olim deseruerat manus ([17] nam [18] intercapedinante pavoris prolixitate [19] tam largo fumo lurida parietibus aratra pendebant, & laborifera boum colla jugales in [20] vaccinam mollitiem deduxerant callos) squalebat viduus sulcis ager, & herbidis sentibus olivifero vertici minabatur. Ita etenim [21] nexili de syr-

ternecio, *vitae privatio*, *interfectio*, *à nece* &c. Victor illustrium cap. 23. *Gallos improvisos internecione occidit.* Rescribo, *improvisus.* Justinus lib. VII. 6. *Thessaliam improvisus expugnat.* Sallust. Jug. cap. 88. *Quo improvisus gravior accederet.* Curt. VI. 6. *Improvisus hosti supervenit.* Ammianus lib. XXIII. pag. 433. ed. Boxh. *Improvisus Assyrios occuparet.* 462. *Improvisae finitima populantur.* Lib. XVII. p. 184. *Cum suis improvisus occurrit.* Eodem sensu Florus lib. III. cap. 3. *Ut hosti inopinatus occurreret.* Et cap. 5. ejusdem Libr. *Italiam nec opinatus invadere.* Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 644. *Pietatem posuit, quia cives suos internectione monstri servaverat.* Leg. *internecione.* MUNCK. Consule Cl. J. Arntzenium ad A. Victor. de Vir. Inlustr. cap. XXIII.

15 SENTOSA] H. e. spinosa. *Senticosa* dixisset Afranius. Vide Fest. in SENTES. Horat. II. od. 9. *Hispidos Manant in agros.* Ubi Scholiastes: *Senticosos, herbosos.* MUNCK.

16 FRUTECTA] Ita rectè & MS. Leid. *Fruteta* 5. edd. Vide quae notamus inferius ad illa: *Quicquid per frutecta Tempe.* MUNCK.

17 NAM &c.] Includenda omnia parenthesi usque ad illa, *squalebat viduus* &c. Ordo est, *Tandem squalebat ager* &c. MUNCK. Pro *tam*, restituendum videtur *jam.* WOPKENS.

18 INTERCAPEDINANTE] Gloss. *interveniente.* Capell. lib. IX. p. 3. 2. ed. Grot. *Intercapedinatae prolixitatis oblivia jam supero debet vigore discutere. Intercapedo* est διάστημα χρόνου, διάστασις καιροῦ, ut exponunt Glossae Philoxeni. Festus: *Intercapedo, tempus interceptum, cum scilicet mora est ad capiendum.* Turpilius: *Quando equidem amorem intercapedine ipse lenivit dies.* Sed *intercapedinare* ignorat politum saeculum. MUNCK. De voce *intercapedo* Manut. ad Cic. lib. IX. ad Fam. Ep. 22. pag. 40.

19 TAM LARGO FUMO] Gloss. *ut frutecta crescerent in agris.* In fumo aratra suspendebant, ne cessantia ex humore putredinem conciperent. Vide Proclum ad illa Hesiod. Ἔργ. α. Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο. MUNCK. Consule de hoc more Schol. Aristoph. Acharn. vs. 278. cui adde Kusteri notam, & Celeb. J. G. Graevium Lect. Hesiod. cap. 2.

20 VACCINAM MOLLITIEM] Qualis in vaccarum est collis. Catullus c. LXV. *Rura colit nemo, mollescunt colla juvencis.* MUNCK.

21 NEXILI DE SYRMATE] Gloss. *de tortuosa curvatione. Syrma polysemos est sermo. Est enim syrma longariae manus scriptura. Dicitur & longa sententia. Ponitur etiam pro sinuatione & flexu, ut hoc loco.* Vult sanè id epitheton *Maeandrico.* Festus: *Maeandrum picturae genus dictum à similitudine flexus amnis, qui appellatur Maeandrus.* Consule ibi Scaligerum, & Servium ad illud Virgil. AEn. V. 251. *Purpura Maeandro duplici Meliboea cucurrit.* Quod de longariae manus scriptura ait glossator, id inveni quoque apud Vet. Horat. Scholiast. ad Artem Poët. *Larvas*, inquit, *capiti imponebant, & induebant actores syrmata, id est, vestimenta prolixa: unde & longaria scriptura syrma dicitur ab illius vestis prolixitate. Longa manus* dicitur in Gloss. Labb. Τὸ *de* redundat, ut saepe apud posterioris aetatis scriptores; quanquam interdum nec meliores id refugerint. Vide notas ad lib. I. cap. 24. MUNCK. *Syrma* vestimentum tragicum, oblongum, & fluxum a trahendo dictum. Vide Jac. Nic. Loensem II. Epiphyll. 10. recte vero hic *Syrma Maeandricum* jungitur ab Auctore antiquitatis studioso pro sinuatione & flexu Maeandri speciem referente; derivatur enim *syrma* a σύρομαι, quod proprie adhibetur de fluminibus serpentum more labentibus. Dionys. Perieg. vs. 16. de fluvio Tanai:

Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιῶτιδα λίμνην.

Ubi Eustath. Ὅτι τὸ σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιῶτιδα λίμνην, καὶ τὸ συρόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπὶ ὄφεων εἴρηται τροπικῶς, οἷα τῶν ποταμῶν ὀφιοειδῶς πως ἑλισσομένων. vers. 433.

Σύρεται ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης.

Vers.

ſyrmate [1] maeandrico graminum labruſca coibat, quo ſepta herboſis radicibus tellus, Triptolemicum contumax abnueret dentem. Ergo dum hujuſcemodi [2] paliuraea prata incedenti premerem planta, & roſcidos florulenti velleris colles ſpatianti [3] meterem paſſu, defectum voluntas peperit, [4] & egredientes ſtudio, ſedulitas ex labore ſucceſſit. Divertor arborei beneficium umbraculi [5] praeſumens, quo me erranti foliorum intextu Phoebi à torridis defenſaret obtutibus; & circumfluo ramorum recurrentium nexu umbram, quam propriis radicibus praeberet, mihi etiam concederet eſſe communem. Nam me avium quaedam [6] vernulitas, quae [7] fragili quadam dulcedine [8] criſpantes ſibilos [9] corneis edunt organulis, ad hoc opus adlexerat, & laboris tam ſubita requies [10] melos quoddam carminis exſpectabat. *Theſpia-*

Vers. 1138.

—— Τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην
Συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσιν Ὑδάσπης.

De Maeandro ita Euſth. ad Dionyſ. Perieg. 828. Τὸν δὲ ῥηθέντα Μαίανδρον, σκολιὸν φασι ῥέειν, ἀφ' οὗ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας πάσας ΜΑΙΑ'ΝΔΡΟΥΣ καλεῖσθαι. Hinc Herodotus lib. II. cap. 29. Σκολιὸς γάρ ταύτῃ, καθάπερ ὁ Μαίανδρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος. alia notiora omitto.

1 Maeandrico graminum] MS. Leid. & 5. edd. *gramini*. Quod praefero. Tertull. Pall. cap. 4. *Prorſus ſi quis Maeandrico fluxu delicatam veſtem humi protrahat.* Noſter infra: *Maeandricos limbos.* MUNCK.

2 Paliuraea prata] Reſpexit Virgil. Ecl. v. 39. *Carduus & ſpinis ſurgit paliurus acutis.* MUNCK.

3 Meterem] MS. Leid. cum 5. edd. *metirem.* Scriverius in margine ſcripſerat *metirer.* Quod & mihi in mentem venerat ex illo Horatii Epod. 4. *Sacram metiente te viam.* Quid ſi mutaſſe eum formam verbi dicamus? Certè lib. II. cap. 6. *Furare* pro furari uſurpavit, & in Continent. Virgil. *reluctare* pro reluctari. Sic *remetio* pro remetior Cyprian. Sermon. de Orat. Dom. *In quâ menſurâ menſi eritis, in eâ remetietur vobis.* Et ſic legitur etiam apud vulgat. Interpretem Matth. VII. vers. 2. AEthicus Praefat. Coſmogr. *Orbis terrarum metiri coepit.* Hygin. lib. I. Aſtron. cap. 6. *Quinque autem, quos ſupra diximus, ſic in ſphaerâ metiuntur.* MUNCK. Vide ad Hygini lib. IV. Aſtr. Poetic. cap. ult.

4 Peperit, et egredientis studio &c.] 6. edd. & MS. Leid. *Peperit egredientis ſtudio, ſed utilitas* &c. MUNCK. Alii placet *ingrediendi ſtudioſa, et.* deinde legenti *Phoebi torridis defenſaret ab ictibus.*

5 Praesumens] H. e. occupans locum arborum umbrâ opacum. MUNCK.

6 Vernulitas] Ita quoque cum MS. Leid. tum 6. edd. Salmaſius in libro ſuo emendaverat, *vernilitas.* Si tam Latina eſſet, quam quidem non malè huic loco conveniret, reſcriberem *vernalitas. Vernare* enim dicuntur aves, quando verno tempore cantillant. Ovid. *Indocili gutture vernat avis.* Certe *vernalis* invenias in notis Tyronis, & apud Auguſtin. C. D. VII. 25. *Vernalem faciem terrae.* Chryſol. Serm. XXV. *Vernalis ceſpitis vilitate.* Formetur ergo non ineptè à τῷ *vernalis vernalitas.* Sed potius eſt, ut reſpexiſſe eum loquacitatem vernarum dicamus. *Vernilitas* eſt dicacitas. *Verniles* aves, argutae. Rutil. I. Itin. *Vernula queis vario carmine ludit avis.* Pedo Eleg. de Maec. obitu: *Sederat argutas garrulus inter aves.* i. e. ὄρνιθας κωτίλας. Proclus in Heſiod. Ἔργ. α. p. 86. Τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἐστι παρὰ Ἀνακρέοντι κωτίλη χελιδών. Locum fruſtra quaeras in reliquiis Anacreontis. Fors fuat tamen, ut Od. XII. ubi nunc legitur, τί σοι, λάλη χελιδών, reſcribendum ſit, τί κωτίλη χελιδών. Judicent docti. MUNCK.

7 Fragili dulcedine] Κλαδαρόν. Graeci vocant. Ita infra habes, *Fragilem cachinnum.* MUNCK.

8 Crispantes sibilos] *Vibrantem modulatum*, ut de luſciniis loquitur Plin. lib. X. cap. 29. MUNCK.

9 Corneis organulis] H. e. roſtris. *Cornea labra* dicuntur in Vet. epigram. lib. IV. Catal. Pith. *Nam claudunt rabidam cornea labra gulam.* MUNCK.

10 Melos quodd. carminis] Hic iterum Grae-

Thespiades, Hippocrene
Quas spumanti gurgite
Inrorat loquacis nimbi,
Tinctas [11] *haustu musico,*
Ferte gradum properantes
De virectis collium,
Ubi guttas [12] *florulentae*
[13] *Mane rorant purpurae,*
Humor algens, quem serenis
Astra sudant noctibus,
Verborum canistra [14] *plenis*
[15] *Reserate flosculis.*

Quic-

Graecos imitatur Fulgentius. Apoll. Rhod. IV. Arg. 907.

Κρατιστνὸν εὐτροχάλοιο ΜΕ'ΛΟΣ κανάχησεν
ἈΟΙΔΗ͂Σ.

Itaque non necesse est, ut cum Ampliss. Cupero lib. II. Obs. cap. 10. credamus Fulgentium, *melos carminis* dixisse, quia *melos* etiam de prosa oratione adhibetur. Hujusmodi pleonasmis gaudent Graeci. sic *νεῶν σκάφη* Eurip. in Rheso vs. 392. *νεὼς σκάφος* in Cyclope vs. 465. sic *ἀγῶνα μάχης* dixit Sophocles in Trachin. vs. 20. & Eurip. Androm. vs. 725. & *βωμοῦ ἐσχάραν* vs. 1138. *εὐνῆς λέχος* Sophocl. Antigon. 431. Imo in justum volumen crescerent hae observationes, si omnia exempla proferrem. Siquis vero haud otiosos esse istos pleonasmos contenderit, neutiquam repugnavero. Sed de hisce forsan, opportunior agendi dabitur locus.

11 Haustu musico] *Pierio latice*, ut loquitur Virgilius in Culice. *Haustus* pro aqua, quae hauritur, ut apud Phaedrum lib. I. *A te decurrit ad meos haustus liquor.* MUNCK.

12 Florulentae] Simulavit Auctorem Pervig. Veneris: *In pudorem florulentae prodiderunt purpurae. Humor ille, quem serenis astra rorant noctibus, Mane virgines papillas solvit humenti peplo.* Isidor. Chron. Goth. *Tu florulenta campis, montibus frondua, piscosa littoribus.* Ambros. Hexaem. lib. I. cap. 4. *Horrentibus pruinis florulenta misceri.* Ita à ros *rorulentus* apud Gregor. Turon. Histor. Franc. cap. 15. à gleba *glebulentus*, & à faex *faeculentus* apud Apulej. in de Deo Socratis; & à farina *farinulentus*, à mustum *mustulentus* Miles. lib. IX. item à rosa *rosulentus* apud Capellam lib. I. ab aurum *aurulentus* apud Prudent. *περὶ* Steph. & apud nostrum à merum *merulentus.* Pertinet huc illud Capellae lib. II. *Ac in rosetis purpuraret culmina Aurora primo convenustans habitu.* MUNCK.

13 Mane rorant] Lege *rorat* cum 6. edd. & MS. Leid. Referri enim debet ad illa *humor algens. Stillare, rorare, manare* & id genus quam plura alia cum quarto nunc, nunc cum sexto casu construuntur. Sententia est, *ubi humor algens* &c. *rorat.* Est ille humor, quem astra noctu sudant, ἀπόρροια siderum lib. II. 19. *Nocturni roris humor, quem aporroea siderum atque ipsius lunae animandis herbarum succis insudat.* Ita ibi legendum. Q. Cicero apud Ausonium Eclogario: *Quam sequitur nebulas rorans liquor altus Aquari.* MUNCK.

14 Plenis] Vel *plena* legendum, vel dicendum esse hypallagen, ut apud Petron. *Nec certos fluctus ventus impulerat.* Isidorus lib. XX. Orig. cap. 6. *Currunt cum siphonis aquis plenis*, pro *siphone aquis pleno.* Nisi rectus ei singularis fuit *siphona.* Propert. lib. I. el. 20. *Tandem haurire parat demissis flumina palmis, Innixus dextro plena trahens humero.* Intelligi vult flumine vel aqua plenam urnam, observante summo Gronovio. MUNCK.

15 Reserate] Barth. Advers. lib. XVII. 7. & LVI. 17. *deserate* propter metrum. Sed RE saepe produci jam notavit in Lucretiano indice Giphanius, & Mariangelus in notis ad Alvarum de syllabarum dimensione. Quid praeterea in hoc carmine mutatum velit, apud ipsum vide. *Verba* heic esse *μῦθους* sive fabulas, recte observavit. MUNCK. Giphanio & Mariangelo adde Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 31. & ad lib. III. fab. 18. inf. & Kannegieter. ad Aviani Fab. I. pag. 15.

Quicquid per [1] *virecta Tempe*
Raptat unda [2] *proluens,*
[3] *Hinnientis & [4] recussu*
Quam [5] *produxit ungula.*
Quidquid Ascraeus [6] *veterna*
Rupe pastor [7] *cecinit,*
Quidquid ex [8] *Atlantis gazis*
Vestra promunt horrea,
Quod cecinit pastorali
Maro sylva Mantuae,
Quod [9] *Maeonius ranarum*
Cachinnavit praelio,

Par-

1 VIRECTA] Ἀρχαϊκῶς, quomodo & in notis Tyronis legitur pag. 9. & *frutecta* p. 169. Capella lib. I. p. 18. *Scythidis virecta.* Ita habent Vett. membranae Biblioth. Leid. non *vireta*, ut ediderunt. Festus: *Dumecta antiqui, quasi dumiceta, appellabant, quae nos dumeta.* Idem: *Vesticees frutecta densa dicta à similitudine vestis.* Lact. Argum. Metam. I. cap. 3. *Frutecta sylvarum.* Marcellin. lib. XIV. *Frutecta prensando vel dumos.* Virg. AEn. VI. *Amoena virecta.* Vide ibi Valerian. pag. 124. ed. Steph. MUNCK.

2 PROLUENS] Lege, *profluens* cum Nob. Heinsio. MUNCK.

3 HINNIENTIS ET RECUSSU] Adscripserat margini vir doctus, *Hinniente de recussu.* Sed nihil opus est. Hinniens est equus Pegasus. Duplex heic unda notatur, & quae per Tempe fluit, & Hippocrenes. MUNCK.

4 RECUSSU] MS. Leid. & 5. edd. *recursu.* Malè. Rectum est *recussu.* Maro II. AEn. *Uteroque recusso.* Restituimus idem vocabulum lib. I. cap. 24. *Recutere* dictum, ut *replaudere* apud Apul. VI. Mil. *Quadrupedi cursu solum replaudens.* Et *dextra frontem replaudens.* MUNCK.

5 PRODUXIT UNGULA] Vide Sidon. lib. IX. ep. 9. Antonin. Liberal. cap. 9. Scholiasten Hesiod. p. 234. ed. Heins. Festum in *Pegasides.* Theon. in Aratum p. 29. ed. Lond. MUNCK.

6 VETERNA] Gloss. *antiqua.* Rectè. Gloss. Philox. *Veturnus & vetustus*, παλαιός. Leg. *Veternus.* Cyprian. Sermon. de Circumcis. *Probatoria hujus sensualitatis colluctatio tam veterna.* Sic *veternus error* apud Ennod. *Veternae offensae* apud Fulbertum, *veterna silentia* apud Prudent. Hymn. Cath. 9. occurrunt. Priscian. sub finem lib. II. *Vetus praeterea veternus facit, non solum veteranus, sed diversas habent significationes.* Etiam *veternosus* eodem sensu venit Victori in Pass. Martyr. Carthag. *Ecce antiquus hostis, veternosus utique anguis, trisulcae linguae venena vibrans.* MUNCK.

7 CECINIT] *Incinit* Barth. Adv. lib. XXVII. cap. 19. MUNCK.

8 ATLANTIS] MS. Leid. *Atlanta.* Forte scripsit *Atlantae*, quemadmodum *Perdica* pro *Perdix* cap. 2. lib. III. Vide quae ibi à nobis dicta sunt. De Atlante hoc consulendus Servius AEn. I. vers. 745. MUNCK.

9 MAEONIUS] Malim, *Maeonides.* Persius Sat. VI. II. *Maeonides Quintus pavone ex Pythagoreo.* Martial. lib. V. 10. *Et sua riserunt saecula Maeoniden.* *Maeonium vatem* apud Alcimum, *Maeonium Homerum* apud Nasonem, *Maeonium senem* apud hunc Nostrum, & Lucan. Pan. sed nusquam absolutè dici *Maeonium* memini Homerum. Βατραχομυομ. auctorem esse illum voluerunt ex veteribus nonnulli, ut ostensum à nobis ad Hyg. cap. 154. MUNCK.

10 MADIDAS] Dictum eleganti μεταφορᾷ, ut apud Mart. ep. 68. lib. VII. *Cujus Cecropio pectora rore madent.* lib. I. ep. 4. *Si quis Cecropiae madidus Latiaeque Camaenae Artibus.* MUNCK.

11 MERULENTAS] Ut à *temetum temulentus*, à *vinum vinolentus*, ita à *merum* finxit *merulentus.* Adhelmus libello de laud. Virgin. *Merulenta defaecati nectaris defruta apothecis recondenda.* Caeterum illa *madidas*, *merulentas* prorsus ἐμφατικῶς dicuntur. Refero huc illud Petronii: *Plenus Pierio diffundes nectare verba.* Sic enim legendum censeo ex Vett. editionibus. Mutarunt, qui non videbant *diffundere* heic esse κατακλύζειν, *inundare.* Cato in Diris: *Diffusos gurgite campos.* Catal. Scalig. lib. II. pag. 239.

Pierio

Parrhasia candicanti
Dente lyra concrepet:
Ad meum vetusta carmen
Saecla nuper confluant.

Hoc itaque sacrificali carmine Gorgonei fontis adspergine [10] madidas & praepetis ungulae rivo [11] merulentas Pierides abstraxi. Adstiterant itaque [12] syrmate nebuloso lucidae [13] ternae viragines, hedera largiore circumfluae, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulae tactu, meum [14] vaporans pectusculum poeticae pruriginis [15] dulcedinem sparsit. Erat enim gravido (ut adparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis praenitens diadema constrinxerat, [16] talo tenus bis tinctam recolligens vestem. [17] Quod credo & itineris propter, [1] &

Pierio liquidam perfundis nectare mentem. Pierium laticem appellat Virgil. Culice. Caeterum ut *diffundere* heic, ita *infundere* usurpat Chrysologus Homil. 42. *Non sic imber infundit terram, quomodo jejunium lachrymae rigant pauperum.* Et post paulo: *Coeli pluvia infundit terram.* Etiam Palladius Januar. Tit. III. *Mediocriter infusus ager, ut nec lutosus nec aridus sit.* Marcellin. lib. XIV. *Fluminis modo fortunis complurium sese repentinus infudit.* MUNCK.

12 NEBULOSO SYRMATE] Tenui instar nebulae: cujusmodi vestes ἀραχνώδεις vocabant Graeci. Adi Gonsalium ad illa Publii apud Petronium: *Palam prostare nudam nebula linea.* MUNCK.

13 TERNAE VIRAGINES] Barth. Adv. lib. XVII. cap. 7. *Ter ternae.* MUNCK.

14 VAPORANS] Gloss. *incendens.* Recte. Horat. Epist. 16. lib. I. *Laevum discedens curru fugiente vaporet.* MUNCK.

15 DULCEDINEM SPARSIT] Ita & MS. Leid. Gloss. *spargendo replevit.* quae est explicatio lectionis 5. edd. *dulcedine.* Lege ergo, *dulcedine sparsit. Spargere* accipe pro *conspergere.* Virgil. Ecl. V. 40. *Spargite humum foliis.* Propert. IV. 6. *Spargite me lymphis.* Ovid. XI. Met. 57. *Sparsos rore capillos.* & vers. 311. *Nox coelum sparserat astris.* Horat. II. od. 13. *Penetralia sparsisse nocturna cruore.* Ubi perperam Schol. *maduisse.* Senec. Agam. 465. *Nox prima coelum sparserat stellis.* Ita *sternere* pro *consternere.* Horat. IV. od. 14. *Stravit humum sine caede victor. Serere* pro *conserere.* Boet. *Qui serere ingenuum volet agrum.* Sic & Graeci cum Latinis. Ps. 107. 37. Ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. MUNCK. Virgil. IV. AEn. 584.

Et jam prima novo spargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Prudent. H. I. Cathem. vs. 22. *Ut cum coruscis flatibus Aurora coelum sparserit.* Propert. II. XXIII. 67.

Spargere & alterna communes caede penates.

Quoties vero Graeci ac Latini simplicia pro compositis adhibuerint, si monstrarem, Lectorem fatigarem. Verum & altera lectio defendi posset. De constructione verbi *spargere* late aget Celeb. P. Burmannus ad Virgilium.

16 TALO TENUS BIS TINCTAM RECOLLIGENS VESTEM] Hoc esset, *dibapham.* Vlitius ad Nemes. pag. 345. *talo tenus discinctam.* Nisi autem, inquit, discincta fuisset vestis, non opus erat recolligi. Responderi posset, cingendo recolligi vestem, & viantes altius cingi solere. Rectius ergo fore, *bis cinctam.* Adjuvat tamen ejus conjecturam *nebulosum syrma*, quod praecessit.

17 QUOD CREDO ET ITINERIS PROPTER] Ita & MS. Leid. Glossator superscripserat, *scil. difficultatem.* quomodo 6. edd. ante Commelinum repraesentant. Vlitius emendat, *& itineri se properaret.* Nam quod in aliis, inquit, libris editum, *itineris propter difficultatem*, ex glossemate mei codicis profectum est, & sensui incongruum. Possedisse opinor codicem illum, quo ego nunc utor. Nam *bistinctam*, quod ex eodem adducit, etiam in Leidensi comparet. Ego conjectaveram, quod necdum displicet: *quod credo, & itiner propter.* Familiares huic scriptori id genus anastrophae. Velut mox: *verbosas fabulas propter.* Et cap. 5. Lib. I. *Comestiones propter.* Apulej. Lib. V. Met. *Suggestum propter.* Et

[1] & ne maeandricos tam [2] ſubtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum vertices ſcinderent. Adſtiti, propter ergo erectus in cubitum, veneratus ſum verboſam viraginem, olim mihi poetico vulgatam evidentius teſtimonio. Nec inmemor, cujus verboſas fabulas propter [3] ſcholaribus rudimentis tumidas [4] ferulis geſtaveram palmas: [5] & quia non mihi evidenti manifeſtatione, quaenam eſſet, liquebat, cur veniſſet, inquiro. Tum illa: Una, inquit, ſum è virginali [6] Heliconiadum curia, Jovis albo conſcripta, quam olim [7] Athenaeam civem Romanus ordo colendam exceperat: ubi novellos ita frutices edidi, quo eorum cacumina ſummis aſtris inſererem. Ita vitae famam [8] lin-

Et VIII. *Ignem propter aſſidens.* *Quod credo* heic eſt *ſicut credo.* Cic. XIII. Famil. epiſt. 40. *Si ulla unquam apud te mea commendatio valuit, quod ſcio multas valuiſſe plurimum, haec ut valeat rogo.* Seneca Apolocynth. *Quod tibi narro, ad ſextum decimum lapidem à Viennâ natus eſt.* Quem locum fruſtra tentat vir doctus. Adde quae habet Sciop. Suſp. Lect. Lib. IV. 17. Poſſis etiam explicare non malè, *quantum credo.* Quintil. declam. IX. *Quod ſcio, victis etiam gladiatores parcunt.* Ne τὸ *itiner* mireris, notandum archaiſmos affectare cacoethes eſſe inferioris aetatis ſcriptorum, praeſertim Afrorum. Certè τὸ *itiner* Lib. IX. & Capella uſurpavit. Incertus poeta apud Macrob. Lib. II. Saturn. cap. 2. *Rimata itiner tranſitus.* Niſi dicamus ſynaloepham neglectam eſſe poëtae, malim ex Gellio reſcribere *itineri.* Chariſ. Lib. I. *Item iter & itiner* &c. MUNCK. Vlitius ad Nemeſiani Cyneget. vs. 93. legit, *talo tenus diſcinctam rec. v. quod credo & itineri ſe properet*, vel, *properaret.* Munckerum *quod credo* per *ſicut credo* explicantem inepti re dicit Cortius ad Salluſtii Jug. cap. XIV. num. 21. *Quod* ſaepe παρέλκει. Vid. J. Fr. Gronov. ad Livii XXVII. 7. Vide ipſum Munckerum ad Hygini fab. XVI. (ubi tamen poſtea ſententiam mutaſſe cognoſces.) & Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. III. B. Civ. 17.

1 ET NE MAEANDRICOS] Ita ſcripſi cum MS. Leid. & 6. edd. Perperam τὸ *ne* omiſerat Commelinus. MUNCK.

2 SUBTILIS ELEMENTI] *Filamenti* in margine libri ſui emendabat Nob. Heinſius. Quod nullus dubito, quin cuilibet ſe probaturum ſit. Boetius de veſtibus Philoſophiae Lib. I. *Veſtes erant tenuiſſimis filis, ſubtili artificio* &c. MUNCK.

3 SCHOLARIBUS] Scholiaſticis. Uſus eâ voce & Hieronymus ad Damaſum. Vide Voſſ. in de Vit. Sermon. p. 53. MUNCK.

4 FERULIS] Ferula & ſcutica ſceptra nota paedagogorum, ſive medicamina, quibus medentur pigritiae puerorum. Catal. Pith. Lib. IV. *Et ferulis culpas tollere ceſſat iners.* Eleganter Capella Lib. III. *Tunc etiam quoddam medicamen acerrimum, quod ex ferulae flore caprigenique tergoris reſectione confecerat, rubri admodum coloris, expromſit.* Ferulam & ſcuticam innuit, quarum hae etiam de anguillarum tergoribus olim factitabantur. Vide Plin. IX. 23. Iſidorus Lib. V. 27. *Anguilla eſt, quâ coercentur pueri in ſcholis: quae vulgo ſcutica dicitur.* De Ferulis Martialis Apophor. 80. *Inviſae nimium pueris grataeque magiſtris, Clara Prometheo munere ligna ſumus.* A feriendo dictas perperam cenſet Iſidorus lib. XVII. 9. *Nonnulli à feriendo ferulam dicunt. hac enim pueri & puellae vapulare ſolent.* Apul. IX. Met. *Ferula nates ejus obverberans.* MUNCK.

5 ET QUIA NON MIHI] Malim, *ſed quia.* Syllaba proximè praecedens τὸ *s* abſorpſit. MUNCK.

6 HELICONIADUM CURIA] Capella Lib. IV. *Ingreſſa curiam ſuperum.* Cyprian. Sermon. de Paſſ. Chriſt. *Paradiſi civis & domeſticus curiae efficitur.* Non diſſimile eſt illud Auſonii, *Collegia Aonidum.* Sed *chorea* emendaverat in ora codicis ſui Nob. Heinſius. MUNCK.

7 ATHENAEAM CIVEM] Migrat Grammaticorum regulam. Moſchopulus: Ἀθηναῖος ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν, γυνὴ δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν Ἀττικὴ, οὐκ Ἀθηναία. Heſychius: Ἀθηναία, ἡ θεὸς, ἡ δὲ γυνή. MSS. habere ajunt, καὶ ἡ γυνή. Non ignoro inſuper habuiſſe heic quoſdam Grammaticorum praeſcripta. non exiſtimo tamen reſpexiſſe illuc Heſychium, ſed ſcripſiſſe potius: Ἀττικὴ δὲ γυνή. Caeterum ut *Athenaeus* pro *Athenienſis*, ita *Romaeus*, *Carchedonius*, *Chalcedonius*, dixiſſe nonnullos oſtendit Salmaſ. ad Pall. Tertull. pag. 129. Cur Atticae autem, non Athenaeae dicerentur mulieres, cauſam legas apud Auguſtin. C. D. cap. 9. Lib. XVIII. Vide ibi Vivem. MUNCK.

8 LINQUENTES HAEREDEM] Clar. Tollius emen-

linquentes haeredem, quo magis celebriorem obitum [9] protelarent. Aſt ubi me Romuleae arcis conventu bellicus viduavit incurſus, Alexandriae [10] conciliabula urbis [11] exſulata poſſederam, variis dogmatum imbutamentis laſciva Graecorum praeſtruens corda, poſtque Catonum [12] rigores, Tullianaſque ſeveras invectiones, & Varroniana ingenia, [13] Pelleae gentis enerves ſenſus aut ſatyra luſeram, aut comoedico [14] phaſmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum brevitate [15] condibam. [16] Libebat me mea captivitas: & licet [17] noſtrae vacaſſent induſtriae, inveniebat tamen animus, quibus inter mala adrideret, niſi me etiam exinde bellis crudelior

[1] Ga-

mendaverat in ſuo libro, *linquens*, & mox, *protelarem*. Ita poſtularet quidem ſyntaxis, ſi ad Pieridem haec referas. Sed Grammaticos canones non ſollicitè obſervat Fulgentius. Praefat. Lib. de Priſc. Serm. *In quantum memoriae entheca ſubrogare potuit, contribui, non phaleratis ſermonum ſtudentes ſpumis.* Continent. Virgil. *Ut dicere coeperam, mox ut terram tangit, matrem videt, nec agnoſcit, plenam deſignantes infantiam.* Heic tamen τὸ *linquentes* referendum puto ad *novellos frutices*. MUNCK.

9 Protelarent] H. e. memoriam ejus per poſteros extenderent. Leo in conflict. Virt. & Vit. *Si protelatis vigiliis pſalmorum cenſum perſolvis.* Pſeudo-Cypr. de Sing. Cleric. *Laborat ad culmen adverſarius protelare.* Gloſſ. Iſid. *Propagando, protelando. Protelat, differt.* Quae interpretatio locum habere heic poſſet, ſi pro *celebriorem* reſcribamus *celeriorem.* Adde infr. not. ad cap. 6. lib. I. & Contin. Virgilianam. MUNCK.

10 Conciliabula] Conventus & Scholas. MUNCK.

11 Exulata] Quae huc pertinent, abunde dicta ſunt à nobis ad Hyg. Myth. cap. 26. & porro infra dicentur ad lib. III. cap. 6. MUNCK.

12 Rigores] *Rugas* in margine vir illuſtris. Sed opinor in animo habuiſſe Catonis ſeveritatem. Severitas enim ubi nimia eſt, in rigorem degenerat. MUNCK.

13 Pelleae gentis] 6. edd. & MS. Leid. *Apelleae*. Gloſſ. Cod. Leid. *AEgyptiae propter nimium ardorem ſolis.* Sed rectum eſt *Pelleae*, hoc eſt, Alexandrinae. Notati ſunt ſemper ob morum mollitiem Alexandrini. Pellaei autem Alexandrini à Juvene Pellaeo, hoc eſt, Alexandro cognominati. MUNCK.

14 Phasmate] Scriverius volebat *plaſmate*. Sed videtur Planciades noſter reſpexiſſe Terent. Prolog. Eun. vers. 9. *Menandri phaſma nunc nuper dedit.* quanquam gloſſa, quae eſt in codice Leidenſi, *figmento*, explicet τὸ *plaſma*, non *phaſma*. MUNCK.

15 Condibam] Uſitatius hoc poetis, quam hiſtoricis vel oratoribus. Virg. AEn. VII. 790. *inſignibat.* Ovid. III. Faſt. 507. *audibat.* Phaedrus IV. 23. *parturibat.* Capella tamen, ut Afrum decebat, cum noſtro lib. I. p. 21. *levitate pernix deſultoria geſtibat.* Ita habet MS. Leid. non *geſtiebat*, ut ediderunt. Apul. IV. Mileſ. *Bullis ingentibus ſcaturibat.* Claud. Annal. XV. apud Diomedem Lib. I. *Grundibat pecus ſuillum.* Archaiſmum eſſe idem Grammaticus docet. *Veteres haec*, inquit, *ſine* e *litera pronunciabant, nutribam dicentes, ut apud Virgil.* Nutribant, Tyrrhuſque pater &c. MUNCK.

16 Libebat me] Ἀντὶ τοῦ *mihi*. Accuſativum ergo pro Dativo poſuit. Hyg. Aſtron. II. 15. *Etſi non pro divinâ fecit cogitatione, nec ut deum licebat.* Sed ibi legendum puto, *decebat*. Habet quidem Feſtus: *Me pro mihi dicebant antiqui.* Sed exempla, quae affert, explicari aliter & poſſunt & debent. Magis huc faceret locus Afranii Fratriis apud Non. cap. IX. tmem. 5. *Id aurum me condonat.* Et Varron. R. R. lib. III. cap. 16. *Quarum alteram ſine dote dedi Lucullo, à quo hereditate me ceſſa* &c. Sic *te* pro *tibi* poſitum dicas in veteri inſcriptione, quam Catal. lib. III. exhibet Pithaeus: *Viator audi, ſi libet, intus veni. Tabula eſt aenea, quae te cuncta praedicet.* Sed ipſe emendat, *perdocet*. Vide Gruter. magni operis pag. 928. MUNCK.

17 Nostrae vacassent industriae] MS. Leid. & 5. edd. *Noſtrae vacuiſſent induſtriae.* Modius ex ſuo MS. *Noſtrae non viguiſſent induſtriae.* Lege, *noſtrae non vacaviſſent induſtriae.* C. & G. notum eſt quam crebro inter ſe commutentur à librariis. Adhoc *vacare alicui* perquam eleganter dicitur. Martial. II. 5. *Vel tantum cauſſis, vel tibi ſaepe vacas.* Phaedr. Praef. Lib. III. *Reddas amicis tempora, uxori vaces.* Forte nec τὸ *vacuiſ-*

[1] Galeni curia exclusisset, quae paene cunctis Alexandriae ita est inserta angiportis, quo chirurgicae carnificinae [2] laniola pluriora habitaculis numerentur: [3] denique ita certando remittunt in mortem, quo ferant [4] Caronem [5] citius [6] sopiturum, si [7] conlegio non donetur. Hanc orationem risus mollior terminavit. Itaque meis [8] quo deverteret culminibus inpetravi. Tum illa: Non paves, inquit, musicum tuis receptare dogma penatibus, cum barbarorum morem auscultaverim ita [9] literarios mercatus [10] penitus abdicare, ut hos, qui primis elementorum figuris vel proprium [11] descripserint nomen, [12] cassata inquisitione mutum [13] raptarent in carnificinam. Tum ego: Non ita

vuissent mutandum. Quintil. Declam. 252. *Tantum illi vacuit? adeone saturitate apud te exundavit?* Tertullianus cum aliis locis, tum libr. de Resurr. carnis cap. 9. *Omnis vis Dei benefica vacuisset.* MUNCK.

1 GALENI] Ita rectè MS. Leid. cum A. B. H. & I. Malè *Galieni* M. & L. Forte decepit eos Glossator, qui super τὸ *Galeni* scripserat *regis.* Miserè heic hallucinatur Baptista Pius. MUNCK.

2 LANIOLA PLURIORA] *Laniena plurior* 6. edd. Sed pro Commel. stat MS. Leid. Gloss. *Laniorum domus vel loca.* Lanii contemptim chirurgi dicuntur, quod corpora secare consueverint. Tertull. de Anim. cap. 10. *Hierophilus ille medicus, aut lanius, qui sexcentos exsecuit, ut naturam scrutaretur.* De copiâ medicorum, quibus abundavit olim Alexandriâ, vide Anonym. Cosmogr. à Godofred. ed. pag. 23. & Ammian. Marcell. lib. XXII. cujus verba sunt p. 426. ed. Boxh. *Medicinae autem, cujus in hac vitâ nostra, nec parca nec sobria, desiderantur adminicula crebra, ita studia augentur indies, ut, licet opus ipsum redoleat, pro omni tamen experimento sufficiat medico ad commendandam artis auctoritatem, si Alexandriae se dixerit eruditum.* MUNCK.

3 DENIQUE ITA] H. e. ad summam, ut verbo absolvam. Sic cum aliis locis, tum inferius quoque in hac praefat. *Denique turbavit* &c. Usurparunt ad eundem modum hanc particulam praeter alios Florus lib. I. 16. Justin. XIII. 2. Videndi de elegantiâ ejus locutionis Salmasius ad locum illum Flori, Freinshem. in Justin. indic. Schultingius ad Calpurnii Declam. XI. MUNCK. Adde Graevium ad Ciceron. X. ad Fam. Ep. 10.

4 CARONEM] Ita & MS. Leid. ἀντὶ τοῦ *Carontem*, quod 6. praeferunt edd. Sic *Corineum* habes pariter sine aspiratione pro *Chorineum* in Virgil. Contin. Schol. Juv. ad Sat. III. 266. PORTHMEA. *Carinam.* Lege, *Caronem.* Aspirationes omitti à deterioris aetatis scriptoribus, ut solebant antiquissimi, nemini ignotum paulo humaniori. Hinc ergo ridicula illa etymologia Isidori Lib. II. 21. *Cordas dictas à corde, quia sicut pulsus cordis est in pectore, ita pulsus cordae in cithara.* Χορδαί, *Cordae.* Festus Pauli MS. Bibl. Leid. in SAMBUCA. *Ut in organo cordae, sic in machina intenduntur funes.* Gloss. Philox. ed. Steph. *Alat*, πνεῖ. Leg. *halat.* MUNCK.

5 CITIUS] Ocyus. Juvenal. Sat. IV. 134. *Argillam atque rotam citius properate.* Explet ellipsin Virgil. AEn. I. *Dicto citius tumida aequora placat.* Isidor. Orig. XVI. 4. *Dicto celerius.* MUNCK.

6 SOPITURUM] Pro *sopituros esse*, videl. Chirurgos. Quâ de locutione consule Vossium Anal. lib. III. cap. 15. *Sopire* pro *enecare* posuit, ut Plautus *sopori dare* & *in soporem collocare* Amphitr. I. sc. I. Seneca OEdip. vers. 168. *Vix assiduo Bracchia conto lassata refert Fessus turbam vectare novam.* MUNCK.

7 COLLEGIO NON DONETUR] *Adjutorio*, ut rectè exponit Glossa. MUNCK.

8 QUO DIVERTERET] Ita rectè Commel. Perperam MS. Leid. cum 6. edd. *quod everteret. Quo* hic scriptor usurpat identidem pro *ut.* Vide Indic. in *Quo.* MUNCK. Ex *quod everteret* legendum esse *quo deverteret* recte vidit cel. Burm. ad Ovid. II. Amor. vs. 9.

9 LITERARIOS MERCATUS] *Conventus* Gloss. Ita *mercatus Olympiacus* apud Justin. lib. XIII. 5. MUNCK.

10 PENITUS ABDICARE] H. e. repudiare. Vide quae congessit ad lib. I. epist. I. Sidon. Savaro. MUNCK.

11 DESCRIPSERUNT NOMEN] *Descripserint* 6. edd. Melius. MUNCK.

12 CASSATA INQUISITIONE MUTUM] H. e. ne cognita quidem causâ, indictâ causâ. Quamobrem addit *mutum*; quod perperam omiserunt 6. edd. Agnoscit sanè MS. Leid. Sed malè glossator

ita eſt, inquam; ut audieras, [14] ſed fama fuit. Nam

——— ——— Carmina tantum
Noſtra valent Muſae tela inter Martia, quantum
[15] *Dulcis aquae ſaliente ſitim reſtinguere rivo.*

Et ut ſuum me amplius familiarem reſciſſet, illud etiam Terentianum adjeci: *Olim iſti fuit generi quondam quaeſtuş apud ſaeclum prius.* Nunc itaque ita literae ſuos, quidquid Helicon [16] verbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus haereditario jure [17] transferret,

tor explicat, *ſine aliqua fama.* Caeterum cum *bos* praeceſſerit, ſequi debebat *mutos.* *Caſſare* verbum barbarum eſt, de quo Voſſius in de Vit. Sermon. p. 99. Fulgent. Ruſp. Epiſcop. epiſt. 2. *Ut merces boni operis humanae laudis intentione caſſetur.* Et epiſt. 4. *Neque enim Jacobi Apoſtoli praedicatio poteſt aliquâ argumentatione caſſari.* Gregor. Dialog. lib. III. cap. 36. *Totumque vas navis caſſatum nimiis fluctibus ab omni fuerat compage diſſolutum.* Summae impotentiae ſignum eſt damnare aliquem inauditum, & indictâ cauſâ. Quamobrem Medea apud Senec. vers. 199. *Qui ſtatuit aliquid parte inauditâ alterâ, AEquum licet ſtatuerit, haud aequus fuit.* Reſpondet Creo: *Auditus à te Pelia ſupplicium tulit.* Quem verſum fruſtra tentari putem à viro ſummo. Εἰρωνικῶς iſta proferuntur à Creonte. Merito, inquit, ſi diis placet, ne te inauditam condemnem poſtulas, cum tu inauditum ſuſtuleris Pelian. Εἰρωνικῶς etiam apud Quintil. ille Declam. XIII. *Nunc vero diſſerendum mibi eſt, quam momentoſa ſit hujus animalis rapina.* H. e. quam gravis, & quanti momenti. Contrarium vult intelligi. Sed forte rectius, *quam non momentoſa.* MUNCK.

13 RAPTARENT] MS. Leid. *reportarent.* Superſcripta altera lectio, *vel reptaſſent.* Vera lectio eſt, quam 6. edd. ſervarunt, *raptaſſent.* quam non debuit ſpreviſſe Commelinus. Solenne eſt noſtro pro imperfecto ponere ὑπερσυντελικόν. MUNCK.

14 SED FAMA FUIT] *Et fama fuit* legitur in Virgilio. Quomodo nec malè heic ſcribas. MUNCK.

15 DULCIS AQUAE] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Apud Virg. tamen Ecl. IX. ſequebatur, *Chaonias dicunt aquilâ veniente columbas.* Sed alterum, quod ex Eclog. V. depromſit, ſententia poſtulat. MUNCK.

16 VERBALIBUS HORREIS ENTHECATUM] Mercerus corrigit, *vernalibus horreis.* De quâ correctione valde dubito, cum & ſuperius habeas *verborum caniſtra.* *Enthecare* verbum fictum eſt ab *entheca*, de qua voce idem Mercerus ad libellum de Priſc. Serm. Utitur eâ etiam Cujian. in de Inſtit. Ren. lib. IV. 14. & Gelaſius Papa apud Gratianum. Grammaticus neſcio quis apud Barth. Adverſ. lib. XXXVII. 13. *Enteca, repoſitio rerum venalium.* Fort. ſcripſerat, *repoſitorium venalium.* *Enthecatum* dicendi genus pro polito & phalerato poſuit Ambroſius in Lucam. Vide Savaron. in Sidon. lib. I. ep. 9. MUNCK.

17 TRANSFERRET, CATOS] L. M. *transferre cantus.* A. B. H. I. *transferret catus.* Et ita etiam MS. Leid. Scriverius & Tollius correxerant *cados.* Et ſanè cadis optimè cum horreis convenit. Horat. IV. od. 2. *Nardi parvus onyx eliciet cadum, Qui nunc Sulpiciis accubat horreis.* Sed adhuc hiulca eſt oratio, niſi ita ſcribas: *Nunc itaque ita literae ſuos, quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus haereditario jure transferret, cados extendunt.* Τὸ *quo*, quod à me inſertum eſt, ob ſimilitudinem ſequentis ſyllabae à librario omiſſum putem. Sed eſt inter amicos meos quidam, cui *catos* Fulgentius pro doctis poſuiſſe videbatur. Frequens ſanè eo ſignificatu iſta vox etiam optimis. Nec annotare id neglexerunt veteres Grammatici. Vide Varron. L. L. lib. VI. Servium ad AEn. I. vers. 427. Legebat ergo is: *Nunc itaque & literae in ſuos, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus haereditario jure transferre catos extendunt.* Ut ſententia ſit, etiam nunc literas omnes Heliconis opes in ſuos myſtas & doctos homines perſeverare transferre. Sed ſic *pertendunt* eſſet ſcribendum. Neque enim extendere eſt perſeverare. *Extendere artem per ſucceſſionem liberorum* apud Petronium eſt propagare. Niſi ſi ſatisfacit prior conjectura, legere malim: *Quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus hereditario*

 juro

ret, catos extendunt. Illa exhilarata versiculis, utpote quasi Maeonium senem [1] viserit recitantem, [2] laudatorio palmulae tactu meam mulsit caesariem: percussaque mollius cervice, quam decuit: [3] Eia, inquit, ô Fabi: Anacreonticis jamdudum novus mystes initiatus es sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tirunculo, accipe parem dogmatis gratiam: & quatenus te nostra Satyra lascivienti verborum rore percussit, vadatumque te sui retinet amoris inlecebra, [4] redde quod sepioticon debes: & quidquid libet [5] Niliacis exarare papyris, feriatis aurium sedibus percipe. Nec deerit historiae quilibet effectus, cujus te visceribus [6] interstringi popósceris. Tum ego: Index te libelli fefel-

jure transferret catus, extendunt. Sit igitur heic *catus* doctus. Τὸ *suos* puta esse *sequaces*, & *extendunt* idem, quod *provehunt*, quomodo utrumque vocabulum explicat glossa codicis Leidensis. *Quo* propter similitudinem, ut dicebam modo, sequentis syllabae facile oculos librarii fefellit. Ab eadem causa corruptus est locus in Quintil. Declam. VI. *Procedat inauditum antea monstrum, misera, crudelis, si quid irati Dii reliquerunt, si quid infelicitas oblita est, suis manibus perdere cupiat.* Scribe, *quae, si quid* &c. Et tolle incisum post τὸ *misera.* Idem scriptor Declam. III. *Nam quo ad altiorem quisque honorum gradum extenditur*, h. e. provehitur. Adde Gronov. Observ. III. cap. I. & Barth. Advers. lib. XVII. cap. 7. ubi longè aliam dat faciem Fulgentiano huic loco. MUNCK.

1 VISERIT] *Viseret* 6. edd. & MS. Leid. MUNCK.

2 LAUDATORIO TACTU &c.] Significat caput sibi demulsum fuisse. Terent. Heaut. IV. 5. vers. 14. *Non possum pati, Quin tibi demulceam caput.* Ubi Eugraphius: *Quod solet fieri his, qui placent, ut manus per caput tractu ducta quasi quaedam esse videatur laudatio.* MUNCK.

3 EIA, INQUIT, O FABI] MS. Leid. & 6 edd. *Eia, inquit, Fabiana.* Scribe ergo, *Eia, inquit, Fabi.* Duae reliquae syllabae ex sequenti voce *Anacreonticis* adhaeserunt. MUNCK.

4 REDDE QUOD SEPIOTICON DEBES] MS. Leid. *Redde quod debebas sepiotico.* Gloss. *Colori atramento encaustopo.* Lege, *encausto.* Nimirum ita scribi debet: *Redde quod debebas sepiotico*, hoc est, *solve debitum atramento, scribe tantummodo, me praemonstrante, quod velis*, ut habet glossa marginalis MS. Leid. *Sepioticon* à σηπία vel σηπίας dictum. Apicius lib. V. 3. *Accipies sepias minutas, cujusmodi sunt, impurgatas cum atramento suo.* Celsus II. 19. *Omnes teneri pisces, sepiarum atramentum.* Unde *notas furvae sepiae* literas vocat Ausonius epist. 4. Afri nimirum atramentum non è fuligine, ut alii, sed è sepiae succo conficiebant, ut Glossae Persianae docent ad Sat. 3. Θόλος is Aristoteli est. Pro sanguine sepiis esse tradit Plin. lib. IX. 29. *Encaustum* infimae aetatis scriptores dixere. Macer cap 3. *Encausto, vino quo sit maceratâ, soluto, Si scribis chartam, mus non teret amplius illam.* Gloss. Isid. *Sepiâ, incaustum.* Leg. *encaustum.* MUNCK.

5 NILIACIS PAPYRIS] Quià papyrus in Nilo crescit. Mart. Xen. I. *Perdite Niliacas, Musae, mea damna papyros.* Capella lib. III. *Niloticae fruticis collemata notabam.* Ovid. III. Trist. El. X. 27. *Ipse papyrifero qui non angustior amne.* Confer Isidor. Orig. VI. 10. Schol. Juv. ad Sat. IV. 24. Sedulius Paschal. I. *Plurima Niliacis tradant miracula chartis.* Quia papyrifer Nilus, hinc *papyrionem* τὸ ἕλος ejus appellat vulgatus interpres Exod. II. 5. *Carectum ripae fluminis* dixerat vers. 3. Etiam mystico illi citharoedo Psalm. LXVIII. 30. θηρία ὁ καλάμου AEgyptii, ut quidam volunt. MUNCK.

6 INTERSTRINGI] Ita MS. Leid. cum B. M. & L. Sed A. H. I. *instringi.* Prius praeferam. Vide not. ad Continent. Virgil. MUNCK.

7 PECUDEM PRAETULIT] Gloss. *arietem.* Imo *taurum.* Vide Ovid. II. Met. fab. 4. In arietem versus est Neptunus, ut Theophane frueretur. Vide Hyg. Myth. cap. 188. MUNCK.

8 SUA FALSA ALITE] Aquilâ, cujus formâ assumtâ Jupiter Ganymeden ex Idâ monte rapuit. Vide Ovid. X. Met. fab. 4. MUNCK.

9 QUAM SEMINA] 5. edd. *vel semina.* Sed alterum MS. Leid. agnoscit. Subaudi in praecedentibus *tam.* quasi scripsisset, *tam ova* &c. lib. III. cap. 6. *Illam vero, veluti Deam, non quisquam amare ausus, quam venerari* &c. Praefat. lib. de Prisc. Sermon. *Non phaleratis sermonum studentes spumis, quam rerum manifestationibus dantes operam.* Ita Leid. codex. Contin. Virgil. *Non adipata crassedo ingenii, quam temporis formido,*

fefellit, generofa loquacitas. Mihi non cornutus adulter adripitur, nec imbre mendaci lufa Danaë virgo cantatur, dum fuo judicio deus fibi [7] pecudem praetulit, & hanc auro decepit, quam poteftate nequivit. Non fuillo canibus morfu depaftum amantis juvenis femur, nec in meis libellulis [8] fub falfa alite puerilis pependit lafcivia. Non olorinis reptantem adulterum plumis ova pulligera virginibus inculcantem, [9] quam femina puerigena vifceribus infundentem; nec [10] Lychnides puellas inquirimus, & Hero atque Pfychen poeticas [11] garrulantes ineptias: dum haec [12] lumen quaerit exftinctum, illa deflet incenfum, ut Pfyche videndo perderet, & Hero non videndo periffet. Nec referam virginali figmento [13] Aricinam lufam

do. Tertull. de Anim. cap. 9. *Igitur indiffolubilem quam immortalem, & ineffigiatam, quam immortalem.* De Spect. cap. 16. *Et forfitan fine causâ amare liceat, quam fine causâ odiffe.* De Refurrect. Carn. cap. 32. *Utique triduo concoquendae carni vifcera ceti fuffeciffent, quam capulum* &c. Juftin. XII. 8. *Quorum non ftudiis deficiatur, quam annis.* Graeciffat oratio. Gregor. Nazianz. Prolog. Arcan.

Οὐδὲ θεὸν γὰρ ἀρέσσαι πολλάκι δῶρον.
Πλειοτέρης ἀπὸ χειρὸς, ὅσοι φιλίης τ' ὀλίγησι.

Gloffae heic codicis Leidenfis: *Jupiter in cygnum converfus concubuit cum Ledâ, quae peperit ovum, unde nati funt Caftor & Pollux.* Vide Hygin. Aftron. II. 8. & noftrum infr. lib. II. 16. MUNCK. Optimi ita loquuntur. Vide J. Fr. Gronov. ad Livium lib. II. cap. 56.

10 LYCHNIDES PUELLAS] Gloffae codicis Leidenfis, *Lucernales.* Rectè. Lychni enim lucernae. Stat. I. Theb. 521. *Tendunt auratis vincula lychnis.* Ubi Scholiaftes: *Vitandae humilitatis gratia lucernas noluit dicere. Sic Maro: dependent lychni laquearibus aureis. Indignum enim hoc heroo carmine fuerat.* Sed *lychnitides* heic correxerat Heinfius. Quod puto rectum effe. MUNCK.

11 GARRULANTES] Vox Barbara, ut *rabulare.* Vide Voffium in de Vit. Sermon. lib. IV. cap. 9. MUNCK.

12 LUMEN QUAERIT] *Querit* MS. Leid. Forte *queritur* fcripferat. MUNCK. Inluftrantur haec Mufaei loco de Amoribus Herûs & Leandri. vs. 328.

Καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης.

Vers. 336.
Εἴ που ἐσαθρήσειεν ἀλώϊον ὃν παρακοίτην
Λύχνου σβεννυμένοιο.

Qui verfus conferendus cum vs. 210, ubi Leander precatur Hero,

Μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σοῦ πύργου
Ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας. &c.

Hujufmodi erant mutui amoris indicia. Eodem fere modo ardentibus facibus ufi funt Lynceus & Hypermneftra, quibus fublatis fibi invicem indicarunt, fefe, alterum in urbe Lyncea, alteram in Lariffa falvos & incolumes periculum, quod utrique a Danao inftabat, evafiffe; ut notat Paufanias lib. II. cap. 25. p. 168. de Lynceo & Hypermneftra ἐς τοῦτο λέγεται τὸ χωρίον Λυγκέα ἀποσωθῆναι τῶν πεντήκοντα ἀδελφῶν μόνον, καὶ ἡνίκα ἀνεσώθη, ΠΥΡΣΟ'Ν ἀνέσχεν ἐντεῦθεν. συνέκειτο δὲ ἄρα αὐτῷ πρὸς τὴν Ὑπερμνήστραν ἀνασχεῖν τὸ ΠΥΡΣΟ'Ν, ἢν διαφυγὼν Δαναὸν ἐς ἀσφαλὲς ἀφίκηταί ποι. τὴν δὲ καὶ αὐτὴν ἀνάψαι λέγουσιν ἕτερον ἀπὸ τῆς Λαρίσσης, δῆλα καὶ ταύτην ποιοῦσαν, ὅτι ἐν οὐδενὶ οὐδὲ αὐτὴ καθεστήκει ἔτι κινδύνῳ.

13 ARICINAM VIRAGINEM] Calliftonem intelligit. Gloff. MSS. ad Virgil. I. Georg. *Claramque Lycaonis &c. Elicen dicit, id eft, majorem feptentrionem. Lycaonis autem fubauditur filia. Altera urfarum eft, in quantum* (leg. *quam*) *transfigurata eft Califto filia Lycaonis Dianae in venationibus comes. quam Jupiter adamavit, & in Dianam verfus cum eâ concubuit. quae cum pingis* (leg. *praegnans*) *apparuiffet, de fuo eam* (leg. *fuo coetu*) *removit. Quae Arcadem puerum edidit. Sed Juno odio pellicata* (leg. *pellicatus*) *in urfam eam transformavit, & venanti filio obtulit. Cumque ille feram putaffet, & infequi coepiffet, Jupiter eos hifdem figurans aftris confecravit. Et illa velut urfam* (leg. *Eft illa velut urfa*) *fugiens, ille velut impetum faciens in eam. Quod fidus feptentrio dicitur* &c. Sed quare *Aricinam* dixit, quae Arcadica erat? Utrum quia Diana Aricina dicta eft â nemore Aricino, ubi colebatur? an potius, quia nemorivaga erat, & fylvas colebat? Sane etiam infra *Aricina* pro fylvaticis pofuiffe videtur. MUNCK.

lusam viraginem, dum quaereret Jupiter [1] quid magis esse velit, quam fuerat. Mutatas itaque vanitates manifestare cupimus, non manifesta mutando fuscamus, ut [2] senior deus hinnitus exerceat: & sol, [3] fulgoris igne deposito, malit anilibus exarari rugis, quam radiis. Certos itaque rerum praestolamur effectus, [4] quos repulsos [5] mendacis Graeciae fabuloso commento, quid mysticum in his sapere debeat cerebrum, agnoscamus. Tum illa: [6] Unde haec tibi, inquit, homuncule, tantam ignorantiae scientiam? unde tam ratum ordinem ignorandi? Dum enim saeculis intacta exquiris, ostendis te sapienter scire, quod nescis. Cui ego, si his, quibus ignorare aliquid contigit, nec ipsum quidem nescire suum scire contingit, [7] quanto satius erat eis etiam non nasci contingere, quam nesciendo inefficaciter vivere? Primum itaque ego scientiae vestibulum puto, [8] Scire, quod nescias. Ad haec illa: Tam secretis mysticisque rebus vivaciter pertractandis ampliora sunt auctoritatum quaerenda suffragia. Neque enim quidpiam ludicrum quaeritur, quo ludibundo pede metrica verborum

1 QUID MAGIS ESSE VELIT] Malim *quod* cum 6. edd. & MS. Leid. lib. III. cap. 16. *Qualis enim divinitas ejus, qui quaerit, quod esse velit, ne, quod fuerat, esset.* Respexit Ovid. X. Met. fab. 4. *Arsit, & inventum est aliquid, quod Jupiter esse, Quam quod erat, mallet.* MUNCK.

2 SENIOR DEUS] Saturnus. Fabula, quam alludit, est apud Hyginum cap. 138. De Saturno Albricus cap. I. *Pingebatur ut homo senex, canus, prolixâ barbâ.* MUNCK. Adde G. Cuperum in Harpocrate pag. 103.

3 FULGORIS IGNE] Pro igne fulgenti, splendido. Graecismus. sic χρυσὸν ἐπῶν i. e. *aurum verborum*, dixit Aristophanes in Pluto vs. 268. pro verbis aureis. vid. ibi Schol. & Εὐρώπαν χόρτων εὐδένδρων i. e. *densis nemoribus consitam Europam* Eurip. Iphig. Taur. vs. 134. qui in Phoeniss. vs. 1498. στολίδα τρυφᾶς dixit pro *stola delicata*, ut vertit G. Cuperus lib. I. Obs. cap. 3. & ita saepius Graeci Substantivum genitivi casus pro Adjectivo ponere solent. ἄτην στεναγμάτων pro ἄτην ἐστεναγμένην dixit Lycophron. vs. 318. & ab hoc loquendi genere non abhorruisse Sacros scriptores docet ibi Cl. Potterus. ἄνδρα δήμου dixit Homerus, i. e. *virum plebejum*. Vide Perizon. ad AElian. lib. XII. V. H. cap. 43. Eodem modo *virum bracchii* virum robustum Hebraeos dixisse docet S. Bochartus in Phaleg pag. 3. sive Geograph. Sacr. lib. I. cap. I. ubi plura hujus locutionis exempla adfert.

4 QUOS REPULSOS] Conjeceram, *quo repulso*, cum idem Modio venisse in mentem vidi, cujus MS. habet, *quo sepulto.* quod τῷ *repulso* non deterius est, nisi mavis *expulso*. Nam Leid. Cod. exhibet, *ex epulo.* MUNCK.

5 MENDACIS GRAECIAE] Vide Plin. lib. XXVIII. 10. Juvenal. Sat. X. 174. *Quicquid Graecia mendax Audet in historiâ.* MUNCK.

6 UNDE HAEC &c.] Totus hic locus ita etiam conceptus est in MS. Leid. Sed 6. edd. *Unde haec tanta tibi ignorandi scientia? unde etiam ratum ordinem ignorandi?* Posterius membrum ita mutat Modius: *Unde tam gnarus ordo ignorandi?* Ego nihil mutem, nisi τὸ *haec* in *hanc*, ut subaudiatur, *parasti*? Ovid. XIII. Heroid. 84. *Sed mihi tam faciles unde meosque Deos*? Quintil. Declam. VI. *Unde hunc illi animum*? Horat. I. epist. 4. *Quo mihi fortunas*? II. Sat. 7. vers. 116. *Unde mihi lapidem*? Vetus interpres Esaiae cap. I. vers. II. *Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum*? Matth. cap. XV. 33. *Unde ergo nobis in deserto panes tantos*? Adde quae Nob. Heinsius habet ad Ovid. modo adductum versum. MUNCK.

7 QUANTO SATIUS ERAT EIS ETIAM NON NASCI CONTINGERE, QUAM NASCENDO INEFFICACITER VIVERE] Τὸ *vivere* non agnoscere MS. suum ait Modius. Exturbat etiam *contingere*, incertum an auctore MS. Leidensis codex habet: *Si his, quibus ignorare aliquid contingit, ne ipsum quidem nescire suum scire contigerit, quanto satius erat.*

borum [9] commoda ſarciamus. [10] Sudore hic opus eſt [11] palaeſtrantis ingenii, ne tam magnifici adſumpta operis moles ipſo fere medio conaminis inpetu vivaciſſimis deſtituta vaneſcat tractatibus. Ergo erunt nobis etiam Philoſophia atque Urania coeleſtis adjutrices operis adſciſcendae. Nec enim deerit tuis laſciviens amica ſolatiis, ut, dum te myſticae artes anhelum tractando reddiderint, tum te tua Satyra ludentem excipiat. Quaeſo, inquam, munifica largitas, ne tu iſtam tuam Satyram, cujus dudum me vadatum amore praedixeras, temere noſtris credas penatibus. Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex adfectu conjugium, ut ſi hanc [12] oblucentem & pellicem voluptatibus domo repererit, ita ſulcatis ungue genis in Heliconem remittat [13] neceſſe eſt, quo ejus diluendis vulneribus Gorgonei ipſius fontis nequaquam fluenta ſubficiant. Tum illa [14] cachinnum quaſſans fragile, [15] conliſo bis terque pulſu palmulae femore: Neſcis, inquit, Fulgenti, rudis adcola Pieridum, quantum ſatyram matronae formident. Licet mulierum verbalibus undis & cauſidici cedant, nec grammatici mutiant,

erat, eis etiam non naſci, quam naſci inefficaciter venire? Quod ſatis commodum habet ſenſum, ſi *venire* pro *evenire* poſitum cogites, ut lib. III. cap. 6. *Denique duabus majoribus, quae temperata erant ſpecie, connubia venere.* Vide ibi à nobis annotata. MUNCK.

8 SCIRE QUOD NESCIAS] *Quid* correxerat vir illuſtris. Sed alterum putem à Fulgentio non alienum. Hieron. contra Ruffin. epiſt. 38. *Ne illud quidem Socraticum noſſe debuerat, ſcio quod neſcio.* Lact. lib. III. cap. 28. *Ex hac deſperatione confeſſio illa Socratis nata eſt, quâ ſe nihil ſcire dixit, niſi hoc unum, quod nihil ſciat.* Chryſolog. Sermon. XVI. *Philoſophiam fingunt, ut faciant nihil ſcire homines plus quaerendo.* De Socrate eſt in Apophthegmatis, Ἔλεγε εἰδέναι μὲν μηδὲν, πλὴν αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι. Ulterius, quam Socrates, progreſſus eſt Metrodorus apud Laertium in Anaxarcho, ὃς ἔλεγε μηδὲ αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι οὐδὲν οἶδε. Schol. Ariſtoph. in Nub. Act. I. Sc. I. p. 129. Ed. Cald. Ἐπεὶ ἐκεῖνος (Σωκράτης) ἔφασκε μηδὲν εἰδέναι. διόπερ καὶ ὑπὸ Πυθίας σοφὸς ἐκρίθη. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον εἶναι σοφὸν, τὸ γνῶναι, ὅτι οὐδὲν οἶδε. MUNCK. Adde Menag. ad Diogen. Laertii lib. II. §. 32.

9 COMMODA] Modius ex 4. MSS. *commenta.* Quod omnino probandum. MUNCK.

10 SUDORE HIC OPUS EST] A. H. & I. *Sudor hic, hoc opus eſt.* B. M. & L. *Sudor hic opus eſt.* Atque ita etiam MS. Leid. MUNCK.

11 PALAESTRANTIS INGENII] Prolog. Lib. II. *Ubi tui exerceas palaeſtram ingenii.* MUNCK.

12 OBLUCENTEM ET PELLICEM] MS. Leid. & 6. edd. *Ut pellicem.* Quod praefero. *Pellex* eſt ἀντεράστρια. Παλλακὶς, *rivaria*, ut habent Vett. Gloſſae. Mirificus heic eſt Fulgentii Gloſſator: *Pellex dicitur à pelliciendo, id eſt, à decipiendo, eo quod pelle ſuâ ſuos decipiat amatores. Oblucere* eleganter pro *officere* poſuit. MUNCK. Quae ſit *pellex*, & unde nomen habeat, docet A. Gellius lib. IV. cap. 3. quod ſatis notum eſt. Sed hujus Gloſſatoris nugae, *pellicem* a *pelle decipiendo* derivantis eaedem fere ſunt, quae Servii Sulpicii jure conſulti, qui *teſtamentum* duplex putans eſſe vocabulum, compoſitum dicebat a *mentis conteſtatione.* ut idem Gellius refert lib. VI. cap. 12.

13 NECESSE EST] Ita quidem & MS. & 6. edd. Debuiſſet tamen ſcribere, ne ſoloeca evaderet oratio, *neceſſe ſit.* MUNCK.

14 CACHINNUM QUASSANS FRAGILE] *Fragilem* malim. Fragilis cachinnus eſt tremulus, καχλαδαρός. Perſius Sat. III. 87. *Ingeminat tremulos naſo criſpante cachinnos.* MUNCK.

15 COLLISO FEMORE] Hoc animadvertas ſaepe fieri ab illis, qui riſu concutiuntur. Contra *frontem ferire* eſt impotenter indignantium. Vide Eraſmi Chil. V. Cent. I. Apul. I. Mileſ. *Dextra ſaeviente frontem replaudens.* De moerente etiam dixit Ovid. XI. Met. 81. *Et conata femur moerenti plangere dextrâ.* MUNCK.

I IMPO-

mutiant, rhetor taceat, & clamorem praeco compescat: sola est, quae modum [1] inponit furentibus, [2] licet Petroniana subit Albutia. Hac etenim adludente, & [3] Plautini Saureae dominatus obdormit, & [4] Sulpicillae Ausonianae loquacitas deperit; Salustianaeque Semproniae, quamvis praesens sit Catilina, melos cantandi raucescit.

Solverat [5] ignivomos, mundi regione peracta,

Qua-

1 Imponit furentibus] *Imponat* MS. Leid. & 6. edd. Quod Latinè, si non melius, certè aequè bene dicitur. MUNCK.

2 Licet Petroniana subit Albutia] Glossator: *Petronius poëta fuit, qui scripsit Satyram Albutiam.* Satyram isto nomine non memini usquam invenisse. Opinor Albutiam fuisse unam de foeminis, quas in Satyrâ produxerit Petronius. Haec scripseram, cum in orâ codicis sui haec annotasse Nob. Heinsium repperi: *Albucilla Taciti esse videtur, & inter bujus amatores fuisse Petronium quoque.* Vide Gonsalium Praelud. Petron. 11. Non praetereundus heic soloecismus Fulgentii τὸ *licet* cum verbo indicativi modi conjungentis. Incidit in eundem Corippus lib. 1. *Licet haec Deus omnia fecit.* Marcellin. lib. xvi. p. 128. ed. Boxh. *Quae licet affectabat.* lib. xxii. p. 38. 2. *Licet à Thessalo mari distinguunt AEgeum.* Macrob. lib. 1. Sat. cap. 11. *Licet ex libertate in servitutem venum ierat.* Capella lib. 1. pag. 5. *Licet perhibebant.* Spartianus Adrian. cap. 16. *Omnes professores & honoravit & divites fecit, licet eos quaestionibus semper agitavit.* Ita habent edd. Vett. Quam bonae notae sint libri, unde *agitaverit* reposuerit Salmasius, nescio. Ambrosius Sermon. 1. *Jacet licet* pro *jaceat.* Pseudo-Musa in Praefat. de Herb. Vetonicâ: *Licet fieri potest.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Licet amplius, quam sex, nullus conspicere potest.* MUNCK.

3 Plautinae Saureae] MS. Leid. & 6. edd. *Plautinae Satyrae.* Lege, *Plautini Saureae*, ut in marginibus librorum suorum emendaverant Salmasius & Scriverius. Dictum est venustè, ut *Ulysses Homericus*, *Hector Naevianus*, & *Plautinus miles* ab Apulejo aliisque. MUNCK. Adi Douzam lib. iii. Praecidan. cap. 1.

4 Sulpicillae Ausonianae] Emendat Dempsterus *Bissulae Ausonianae*, locumque totum ita constituit: *Hac enim alludente & Plautini Saureae dominatus obdormit, & Bissulae Ausonianae loquacitas deperit, Sallustianaeque Semproniae, quamvis praesens sit, cantilena raucescit.* Inducit ergo illa *melos cantandi* (pro quibus *melos cantanti* Fulgentio restituit Carrio Emend. lib. ii. 15.) & τὸ *catilina* mutat in *cantilena.* quod & in MS. Leid. comparet. Pro *& Sulpicillae* Nob. Heinsius mallet, *& sua Bissulae.* Quae emendatio & venustior est, & propius ad veterem scripturam accedit. MUNCK.

5 Ignivomus] Gloss. *Sol ignem vomens.* Scriverius emendabat *ignivomos*, ut referatur ad quadrupedes. Quod vehementer placet. Ovid. 11. Met. 84. *Nec tibi quadrupedes animosos ignibus illis, Quos in pectore habent, quos ore & naribus efflant, In promptu regere est.* Tales erant quoque tauri AEetae lib. vii. 104. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Nec displicet tamen Nob. Heinsii conjectura, quam margini codicis sui illeverat, *ignicomus.* Ausonius epist. 7. *Aut ter ut AEolidi mensis tenet ignicomus sol.* Avienus descript. Orbis terrae: *Icarus ignicomo soli sacra.* Et post paulo: *Flammicomo devoti pectora soli.* Vomanus Catal. Pith. lib. iii. *Sol insigne caput radiorum ardente coronâ Promit* &c. Certè *ignicomus*, vel *ignivomos* legendum absque ulla haesitatione affirmarem, nisi retardaret me Fortunati carmen de Pascha, in quo legas: *Altius ignivomum solem coeli orbita ducit.* Sed & illi restituam *ignicomum.* MUNCK.

6 Disjungit equos] *Dejungit* corrigit Barthius. Nihil est necesse. Horat. lib. 1. epist. 14. *Bovemque disjunctum curas.* Non improbae tamen notae *dejungo*, cum & *abjunctos equos* dicat Propertius 11. 14. MUNCK. Juvenis mirabitur, quod in praecedenti versu syllaba ultima in *colla* producatur, sed hoc fieri more Graecorum ob sequentem duplicem consonantem sciat. Homerus Iliad. A. vs. 6.

Ἐξ ὃ
Δὴ τὰ
Πρῶτα δι
Αςή
Την ἐρί
Σαντε.

Et ita centies.

7 Linquit] *Liquit* correctum erat in libro Salmasiano. Atque ita exhibent quoque 6. edd. Sed pro Commel. stat codex Leid. MUNCK.

8 Stel-

Quadrupedes, gelidumque rotis tepefecerat orbem
Rector, & auratis colla spoliabat habenis.
Jam Phoebus [6] *disiungit equos, jam Cynthia jungit:*
Quasque soror [7] *linquit, frater pede temperat undas.*
Tum nox [8] *stellato mundum* [9] *circumlita peplo,*
[10] *Caerula rorigeris pigrescere jusserat alis,*
[11] *Astrigeroque nitens diademate Luna bicornis,*

[1] *Bul-*

8 STELLATO PEPLO] Claud. R. P. II. 363. *Stellantes nox picta sinus.* Stellatum peplum ergo est velamen astrigerum. Hilasius Catal. lib. III. *Nox abit astrifero velamine cincta micanti.* Videtur imitari Capellam lib. VI. *AEtheris astrifico lumina multa peplo.* Ibidem habes, *Sphaeram solidam gestitantem, amictamque laevorsum peplo.* Quae & emendationem meam *circumdata peplo* adstruunt. Actor. cap. XII. vers. 8. Περιβαλȣ τὸ ἱμάτιόν σȣ. Vet. Interpr. *Circumda tibi vestimentum tuum.* MUNCK.

9 CIRCUMLITA PEPLO] Prudentius apud Claud. Mamertum lib. I. cap. 3. *Absentemque diem lux agit aemula, Qua nox cum lacero victa fugit peplo.* Exstant autem hi versiculi Hymn. V. Cath. Adde his, quae congessit Lindenbrogius ad illa lib. II. Catal. Scalig. *Intorquetque peplum noctis radiatque sororem.* Qui versus desumptus est ex Astronomicis, quae Fulgentio tribuuntur in Catalectis Pithoei. *Pallia* nocti tribuit Honorius Carm. de Pasch. *AEternae noctis pallia crassa cadunt.* Imitatio est Graecorum, qui κυανόπεπλον dicunt noctem. Musaeus: Ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη. MUNCK. Ποικιλείμων vocatur Nox ab AEschylo Prom. Vinct. vs. 24. ubi v. Schol. Μελάμπεπλος ab Euripide in Jone vs. 1150.

Μελάμπεπλος δὲ νὺξ, ἀσείρωτον ζυγοῖς
Ὄχημ' ἔπαλλεν. ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.

10 CAERULA] Ita, hoc est, nigra nox dicitur, quia ȣ̓δέν ἐστιν ἄλλο, πλὴν σκιᾶς γῆς, quae πλατυνομένη μελαίνει τ̀ ἀέρα, ut loquitur Plutarchus apud Euseb. Praep. Euang. p. 52. ed. Steph. Statius: *Et jam caerula nox obibat orbem.* Hinc & *caeruleas bigas* ei assignat Claud. R. P. 276. MUNCK. *Caeruleus* maris color, unde Dii Marini *caerulei*, & *caerula* pro pelago Poetis. V. G. Cuper. Apoth. Hom. pag. 52. 53. Schol. Aristoph. Equit. vs. 551. ΚΥΑΝΕΜΒΟΛΟΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ, αἱ τέμνȣσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ. Potest nihilominus tamen accipi pro nigro colore Propert. II. XXI. 40.

Una ratis fati nostros portabit amores
Caerula ad infernos velificata lacus.

Ubi vide Passerat. & ita interpretor Valerii Flacci locum lib. I. Argon. 188. ubi Argonautae mare intraturi sacrificant Neptuno ceterisque Diis Marinis.

Tum laeti statuunt aras. Tibi Rector aquarum
Summus honor: Tibi CAERULEIS in littore VITTIS
Et Zephyris Glaucoque bovem, Thetidique juvencam
Dejicit Ancaeus.

Val. Flaccus, licet de alia re agens, imitatur Virgilium III. AEn. 64.

CAERULEIS maestae VITTIS atraque cupresso.

Consule Celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. III. Arg. 400. *Caeruleas* vocat Valerius *vittas* in honorem Neptuni Κυανοχαίτȣ, cui hinc ταύρȣς παμμέλανας sacrificabant Graeci, ut docet Homerus Odyss. Γ. vs. 6. ubi Schol. dicit παμμέλανας διὰ τὴν χρόαν τȣ̃ ὕδατος τὴν ἐκ βάθȣς; & κυανοχαίτῃ explicat per μελανοχρῶ. Vide & Schol. Pindari Olymp. Od. XIII. 99. Inproprie Pindarum O. Pyth. IV. vs. 361. locutum putat idem Scholiastes, cum ταύρȣς πυῤῥȣ̀ς τὴν χροιὰν Argonautas Neptuno immolasse in ostio ponti Euxini dicit, quoniam secundum Homerum Neptuno Κυανοχαίτῃ nigri essent immolandi. Quidquid sit, Κυάνεαι ἔθειραι, *capilli nigri* sunt Apollonio Rhodio lib. I. vers. 223. & eo sensu Φερσεφόνας θάλαμος κυάνεος dicitur in secundo Sapphûs Epigrammate. Consule Munck. ad Antonin. Liberal. cap. XX. Metam. Graevium Lect. Hesiod. cap. 13. & Olear. ad Philostrati lib. III. de Vita Apoll. Tyan. cap. 5. Ut autem μελάμπεπλος nox ab Euripide, ita ab Arato Diosem. vs. 194. μέλαινα vocatur, quem debeo Spanhemio ad Callim. pag. 354. Aristoph. Ran. 1370. somnum vocat Μελαίνας νυκτὸς παῖδα μελανονεκυείμονα.

11 ASTRIGEROQUE NITENS &c.] Adumbratus hic

[1] Bullatum [2] bijugis conſcenderat aethera tauris.
Jam ſimulachra modis mentes fallentia [3] plaſtis,
Mollia [4] falſidicis replebant ſtramina ſignis.

Et ut in verba pauciſſima conferam, nox erat. Cujus noctis nomen jamdudum oblitus, ut inſanus vates verſibus delirabam, dum ſubito agreſtis illa, quam dudum videram, hoſpita oborto inpetu cubicularias inpulſu fores inrupit, inopinanterque me jacentem reperiens marcentia languore ſomni [5] lepido lumina, [6] rapido atque admodum ſplendifice intermicanti quodam ſui vultus coruſcamine pepulit: erat enim ultra ſolitum eminens mortalitatis adſpectum: denique pigrae adhuc quietis indicium [7] rotatis naribus eructuantem: repentina oſtii crepi-

hic verſus ex Auſonii Cupid. Crucif. vers. 42. *Cum face & aſtrigero diademate Luna bicornis.* MUNCK.

1 Bullatum] H. e. ſtellis, tanquam bullis, diſtinctum. Sanè Plinius lib. XXXI. cap. 2. *Fontem bullis ſtellantem* dicit. *Bullare* dictum ut *gemmare* apud Solin. Pontic. *Aſtrigeram faciem nitido gemmavit Olympo.* Coelum ſtellis, bullarum inſtar, ut cingula & fores, confixum cenſebant. Lucret. lib. V. *Stelliſque micantibus aethera fixum.* Apul. VI. Mileſ. 128. *Bullis multis aureis inoculatum, veluti ſtellis ſidereis relucentem.* Sic Pollio in Gallienis auratos conſtellatoſque vocat balteos, qui bullis ut ſtellis inſignes erant. De Bullis vide obſervata à Taub. ad Plaut. Aſin. II. 4. Lipſ. in Anal. ad Dial. 2. lib. III. de Milit. Iſidor. Orig. XIX. cap. 31. *Bullae, quod ſint ſimiles rotunditate bullis, quae in aquâ vento inflantur.* Ita ego capiebam hunc locum. Nob. tamen Heinſ. in libro ſuo emendaſſe poſtea vidi *pullatum.* MUNCK. Adde Celeb. P. Burm. ad Petron. Satyric. cap. 30.

2 Bijugis tauris] *Juvencas* currui Lunae ſubjungit Auſon. epiſt. 9. ubi ſimilem temporis deſcriptionem habes, ut & in Senecae Apolocynthoſi. *Juvencos* Claud. R. P. III. 403. *Boves* German. Scholiaſtes his verbis: *Quod humilior currat, & terris praeſit: unde bigam boum habere dicitur.* Paulo tamen ſuperius cum Tibull. lib. II. el. 4. & Ovidio cum aliis locis, tum R. A. vers. 258. *equos* ei tribuerat. Fuere etiam, qui à *mulabus* vehi eam fecere, ut docet Proclus in Heſiod. Ἡμ. p. 174. ed. Heinſ. A bobus trahi currum Lunae videas etiam in veteri imagine, quam è MS. publicavit Grotius. German. Scholiaſtes unum ei equum album, alterum tribuit nigrum. MUNCK. Nocti etiam currus datur, qui ab equis trahitur. Theocritus Idyll. II. 165.

Χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι
Ἀστέρες, εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Ubi Vet. Schol. Ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νύξ. Εὐριπίδης. Ὦ νὺξ ἱερὰ, ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις, ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα. ἀστέρες δὲ, ὅτι ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς φαίνονται οἱ ἀστέρες. Confer ſuperius citatum Euripidem in Jone vs. 1150. Imitatur Tibullus II. I. 87. —— *Nox jungit equos, currumque ſequuntur Matris laſcivo ſidera fulva choro.* ubi plura Broukh. cur vero Bigae dentur Lunae, docet Servius ad v. AEn. 721. Pauſanias lib. V. cap. II. pag. 403. eos deridens, qui Lunam a mulabus vehi fingunt, ita ſcribit καὶ ἤδη τοῦ βάθρου (ſolii Jovis Olympici apud Eleos) πρὸς τῷ πέρατι Ἀμφιτρίτη καὶ Ποσειδῶν, Σελήνη τε ἵππον (ἐμοὶ δοκεῖ) ἐλαύνουσα. τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένα ἐφ' ἡμιόνου τὴν θεὸν ὀχεῖσθαι, καὶ οὐχ ἵππου. καὶ λόγον γέ τινα ἐπὶ τῷ ἡμιόνῳ λέγουσιν εὐήθη. Plurimos tamen Lunae currui boves jungere docet Cl. Oudendorp. ad Lucani lib. I. vs. 78.

3 Plastis] Fictis & fallacibus. Plaſma eſt deceptio & figmentum. Videtur alludere illa Lucretii: *Simulacra modis pallentia miris.* MUNCK. Adludit ad artificum nomen, qui *plaſtae* dicuntur. Vid. Celeb. P. Burm. ad Petronii Satyric. cap. 88.

4 Falsidicis signis] *Falſidici* falſi ſunt. Auſon. epigr. 118. *Falſidici vates, temerant qui carmine verum.* Contra *veridica* vera ſunt. Lucret. apud Lactant. de Vit. Beat. lib. VII. cap. 27. *Veridicis hominum purgavit pectora dictis.* Intelligi autem vult fallaces ſomniorum formas. Auſon. Ephem. de portâ eburneâ: *Semper fallaces glomerat ſuper aëra formas.* MUNCK.

5 Lepido] *Tepido* correctum erat in libris Salmaſii, Heinſii, & Tollii. MUNCK.

6 Rapido coruscamine] Imitatur Apulejum in

crepitatione turbavit. Hanc praeibat florali lasciviens virguncula petulantia, hedera largiori circumflua, inprobi vultus & ore [8] contumeliarum sarcinis gravido: cujus [9] ironicum lumen tam rimabunda vernulitate currebat, quo mentes etiam penitus abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset. Musae autem latera farciebant altrinsecus duae: quarum dexterior verenda quadam majestate subnixa, elatae frontis [10] polimina argenteis astrorum crispaverat margaritis: cujus phaleratum exoticis diadema carbunculis [11] corniculata lunae sinuatio deprimebat, [12] ac caerulanti [13] peplo circumlita [14] hyalinae cavitatem sphaerae osseo [15] fastigans tigillo versabat. Visus itaque luminis tam elata contemplatione [16] coelitus erigebatur intuitus, quo pene foribus,

in de Deo Socratis: *Rapidissimo coruscamine lumen candidum intermicare.* MUNCK.

7 ROTATIS NARIBUS] *Roratis* sex edd. Quae lectio alteri superscripta erat etiam in codice Leid. Nec sanè deterior videtur. *Irriguus* enim *somnus*, ut loquitur Persius Sat. v. Persium imitatus est Tertull. in Genes. *Ilicet irriguo perfundit lumina somno.* Prudent. Hym. Cath. *Rectusque feriatum Placat rigante somno.* Calor vapores dum sursum mittit, nares ab iis non raro humectari videas. MUNCK. Hinc Venus dicitur Ascanio per membra *inrigare* i. e. infundere quietem Virgilio I. AEn. 696. ubi vide Servium.

8 CONTUMELIARUM SARCINIS GRAVIDO] Gloss. *Quia Satyra nulli parcit.* MUNCK.

9 IRONICUM LUMEN] *Erroneum* emendaverat in suo libro Nob. Heins. & *limabunda* pro *rimabunda.* MUNCK.

10 POLIMINA] Gloss. *cacumina, id est, superficiem.* Sed perperam, me judice. *Polimina* sunt ornamenta, quibus aliquid expolitur. Apulejus in de Deo Socratis: *Neque enim in emendis equis phaleras consideramus, & baltei polimina inspicimus.* MUNCK.

11 CORNICULATA LUNAE SINUATIO] MS. *corniculatae.* Pro *sinuatio* malebat *simatio* Scriverius. Frustra. Ovid. III. Met. 682. *Qualia dividuae sinuantur cornua lunae.* Plin. lib. II. cap. 9. *Luna sinuata in orbem.* MUNCK.

12 AC CAERULANTI] *Haec caerulanti* Modius. *A caerulus caerulare*, ut à *garrulus garrulare*, à *tremulus tremulare* apud Flodoard. III. 3. à *circulus circulare* apud Diomedem lib. III. elegantiae illius facculi sunt. Sic, puto, *querulare* finxerunt ex *querulus*, & lego in prooem. Bucol. Virgil. quod Servio tribuunt, *postea eum querulantes invenimus*, non *querelantes.* Haec scripseram, cum vidi à Vossio lib. IV. De Vit. Serm. cap. 18. damnari *querulari* pro *querelari*, cujus & ipse quaedam adducit exempla: quibus adjungo illud ex Isid. Gloss. *Querelantem, querelas afferentem.* Sed viderint de eo alii. An etiam *cantulare* dixerunt? Servius Centimetro, ut edidit Putschius: *Thracicum nefas enarrat cantitans hirundo.* Sed MS. Leid. Biblioth. habet: *Traceum nefas renarrat cantulans hirundo.* Sed hoc peccatum sit potius librarii. Lege tamen cum illo codice, *Thracium*, & *renarrat*, ut flagitat metrum. Senec. Thyest. vers. 56. *Thracium fiat nefas.* MUNCK.

13 CIRCUMLITA PEPLO] Sic etiam paulo superius: *Stellato circumlita peplo.* Mallet tamen utrobique aliquis *circumdata.* Certe aptius, me judice, foret. Confirmat emendationem meam, quod ait in Datam. cap. 3. Nepos, *Duplici amiculo circumdatus.* MUNCK.

14 HYALINAE SPHAERAE] Vitreae. Retinuit Graecam vocem. Maro Georg. IV. 335. *Hyali saturo fucata colore.* Philarg. *Hyali, pro hyalino.* Capella lib. VIII. *Ala cum pennis hyalinis.* MUNCK. Ex hisce patet Antiquos magis dixisse ὕαλος quam ὕελος. V. Perizon. ad AElian. XIII. V. H. 3. ubi tamen πύελον ὑελίνην legitur.

15 FASTIGANS] *Fatigans* MS. Leid. *Fastigatus* 6. edd. Sed *fastigans* rectum est. Ut à vestigium *vestigare*, à flagitium *flagitare*, à comitium *comitare*, hoc est, convicium in comitio facere, ita à fastigium *fastigare.* Sidon. carm. 2. *Quanquam diademate crinem Fastigatus eas.* Capella lib. III. *Ut fastigetur, longa brevisque fuat.* Solinus cap. ult. *In quâ pauxillâ aedes ignobiliter ad culmen fastigata.* MUNCK.

16 COELITUS ERIGEBATUR INTUITUS] MS. Leid. *& intuitus.* Sed alterum praeferam. Nimis tamen soloecum videtur *coelitus erigere.* Forte scripserat, *coelotenus*, ut *talotenus* paulo superius. Justin. lib. XII. 6. *Extollere coelo tenus coepit.* Talia sunt *pubetenus*, *facietenus*, *digitotenus*, *humerotenus* apud Apulejum. *Cratetenus* apud Prud. Cath. 3. *Amictutenus* apud Ammianum

bus, superna intuens, pollicem inlisisset. [1] Levicomes lateris refugo quodam contemplatu secretior humanos intuitus velamine quodam arcano vitabat: hujus [2] ninguida canis albentibus nitebat caesaries, rugaque crispato multiplici supercilio [3] rancidum se quiddam concipere promittebat. [4] Tardior erat incessus, & ipsa ponderationis gravedine venerandus. Tunc Calliope [5] provinciam loquacitatis ingressa, His te, inquit, Fulgenti, [6] tutricibus spoponderam largiturum. quarum sequax si fueris, celeriter raptum ex mortali coelestem efficient, astrisque te, non ut Neronem poëticis laudibus, sed ut Platonem mysticis interserent rationibus. Neque enim illos de his exspectes adfectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragoedia, aut [7] spumat oratio, aut [8] cachinnat satyra, aut ludit comoedia: sed in quibus & [9] Carneadis resudat elleborum, & Platonis auratum eloquium, & Aristotelis [10] syllogismaticum breviloquium. Nunc itaque pande mentis cubiculum,

num lib. XIV. p. 41. ed. Boxh. *Gladiotenus* apud Tertull. ad Scapul. cap. 4. MUNCK.

1 LEVICOMES LATERIS] Scribe divisim cum codice Leid. *Laevi comes lateris*. MUNCK.

2 NINGUIDA] Ut *ningues* & *nives* promiscuè dicebant veteres, ita & *ninguidus* & *nividus*. Prudent. Hym. Cath. v. *Ninguidus cibus*. Utitur & Ausonius saepius ea voce. Adde, quae ad Sidon. lib. II. ep. 14. congessit Savaro, Heins. ad Ovid. Metam. pag. 109. MUNCK.

3 RANCIDUM QUIDDAM CONCIPERE] 6. edd. & MS. Leid. *Consopire*. Glossae: *Id est*, *consapere*, *cogitationem invenire*. Modius ex suo codice profert *consipere*. Quod probandum procul dubio. Et ducit eo quoque Glossator. Usitatius *resipere*. Auson. epist. 17. *Absinthium meum resipit*. MUNCK.

4 TARDIOR ERAT INCESSUS] Vox *incessus* proprie hic adhibetur a Fulgentio. Livius lib. I. cap. 26. *Quem modo decoratum ovantemque victoria INCEDENTEM vidistis*. lib. II. cap. 6. *Ipse, en ille nostris decoratus insignibus*, *magnifice INCEDIT.* Hanc verbi notionem indicavit primus Servius ad I. AEn. 50. & 409. Deinde Passerat. ad Propert. II. I. 5. & post eum Broukhusius ad eumd. Propert. II. II. 58. & ad Tibull. II. VI. 34. item Cortius ad Sallustii Fragm. lib. I. p. 943.

5 PROVINCIAM LOQUACITATIS] *Loquacitatem* pro loquela ponit, ut in Continent. Virgil. *Communis loquacitas*, pro communi loquendi ratione. MUNCK.

6 TUTRICIBUS SPOPONDERAM LARGITURUM] Modius ex suo codice: *Ductricibus spoponderam largituram*. 6. edd. & MS. Leid. *largitum*. Gloss. *Largiendum*, *tradendum*. *Largiturum* an *largituram* legas, parum referre puto. Vide quae notavi ad illa, *Quo ferant Canonem citius sopiturum*. Et Gell. I. 7. MUNCK.

7 SPUMAT ORATIO] Claud. Mamert. de Stat. Anim. II. 7. *Imperitas aures verborum puerilium spumis conspuunt*. Noster praefat. Lib. de Prisc. Serm. *Non phaleratis verborum studentes spumis*. MUNCK.

8 CACHINNAT SATYRA] Supra: *Quod Maeonius ranarum Cachinnavit praelio*. Vide Schol. ad Pers. Sat. I. 26. MUNCK.

9 CARNEADIS HELLEBORUM] Veratrum Italia vocat. De eo Plinius lib. XXV. 5. *Quondam terribile*, *postea tam promiscuum*, *ut plerique studiorum gratia*, *ad pervidenda acrius*, *quae commentabantur*, *saepius sumptitaverint*. *Carneadem responsurum Zenonis libris* &c. MUNCK. Noster in Virgil. Cont. *Chrysippo* elleborum tribuit. Sed uterque elleboro sese purgasse dicitur. Vid. Jac. Nic. Loensis lib. III. Epiphyll. cap. 17. Menag. ad Diogen. Laert. lib. IV. §. 62. Interpr. ad Petronii Satyric. cap. 88. quibus adde Abr. Torrenium ad Val. Maximi lib. VIII. cap. 7. Ext. 5.

10 SYLLOGISMATICUM BREVILOQUIUM] Tertullianus de Anim. cap. 6. *Sed nemo unquam cunctanti de exitu animae mulsam aquam de eloquio Platonis infudit*, *aut micas de minutiloquio Aristotelis inserit*. MUNCK. De Aristotelis dictione vide Ammonium ad Categorias Aristotelis, quem laudat Menagius ad Diogenem Laertium lib. V. §. 3. Longas verborum ambages vitavit Aristoteles, quippe τραυλὸς τὴν φωνήν. unde βάττος cognominatus esse dicitur a Tzetze ad Lyco-

culum, & aurium ſiſtulis, audito nuntio, mentibus intromitte, quod excipis. [11] ſed & enerva totum mortale quod tibi eſt, ne tam [12] ſacrati ſeries dogmatis ſcrupuloſis rite non reſideat penetralibus. Ergo nunc de deorum primum natura, unde tanta malae credulitatis lues ſtultis mentibus inoleverit, edicamus. Quamvis enim quidam ſint, qui ſpreta capitis generoſitate, [13] aricinis atque archaicis ſenſibus glandium quidpiam ſapiant, atque eorum altiori ſtultitiae nubilo ſoporata caligentur ingenia: tamen nequaquam apud humanos ſenſus niſi fortuitis compulſationibus moti naſcuntur errores, ut etiam Chryſippus de fato ſcribens ait, Compulſationibus lubricis volvuntur incurſus. Itaque primum, omiſſo circuitu, unde idolum tractum ſit, [14] edicamus.

UNDE

Lycophron. vs. 886.

11 Sed et enerva] *Tò & nec* 5. edd. nec MS. Leid. agnoſcunt. MUNCK.

12 Sacrati series dogmatis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *ſecreta*. MUNCK.

13 Aricinis atque archaicis] Ita & MS. Leid. Gloſſ. *Sylvaticis & ſtultis*. Forte haud ſtultè. Quae enim *Aricina* dicebatur Diana, eadem & *Nemorenſis* erat. Vide Scalig. ad Feſt. p. 85. *Nemoralis* eſt Martiali lib. III. ep. 19. A. H. & I. exhibent *Eeretinis atque Archadicis*. Ego ſcripturam Leid. Cod. non temere ſollicitem, cum ἀρχαϊκὸν Graecis dicatur τὸ εὔηθες, μωρὸν, ληρῶδες. Ariſtoph. Νεφ. φρενὸς ἀρχαϊκά. Ejuſdem ſignificatus eſt ἀρχαῖος. Julianus Prolog. Caeſ. Εἶτα τίς οὕτω παχύς ἐστι καὶ ἀρχαῖος, ὦ Καῖσαρ. Uſus ea voce etiam Horat. lib. I. epiſt. 5. ubi *archaicos lectos* dicit antiquo more factos. Si quicquam eſſet mutandum, pro *Aricinis* longè *marrucinis* malim, quam *Eretinis*. Eſt enim *marrucinus* inſubidus, indoctus. Vide Scalig. ad Catull. carm. 12. Etiam *Archaicis* levi mutatione verti poſſet in *Arcadicis*, quemadmodum in Virgil. continentiâ habemus *Arcadicas aures*. Quo & hoc accedit, quod frequenter aſpirent, ubi nulla opus aſpiratione, librarii. Sed ſatius omnino puto, ut nihil mutemus. In libello de Priſc. Serm. *Averruncaſſit igitur tam Aricinas hominum mentes*. Quo de loco poſtea viderimus. Interim ſciant lectores emendaſſe Nob. Heinſ. in libro ſuo *vervecinis*. Perquam venuſtè mehercules. *Vervex* enim convicium, quod ſtultis dicitur & fatuis, ut vel ex uno Petron. Fragm. Traguriano liquere cuivis poteſt. MUNCK.

14 Edicamus] Ut heic, ita & infra ſaepius compoſito pro ſimplici utitur. Tertull. de Anim. cap. 12. *Et tamen eundem animam alibi edicit*. De Cor. Mil. cap. 10. *Quod ſi tales edicit futuros, qui idola fabricantur*. Capella Lib. II. *Ex eo quod Heram terram veteres edixerunt*. Ita habent membranae Vett. Leid. Biblioth. non *dixerunt*. Jornandes de Reb. Get. cap. 7. *Parthus primum caſtra poſt Nifatem edicit*. Sic *eloqui* pro *loqui*. Minucius Octavio p. 43. *Non eloquimur magna, ſed vivimus*. Lactant. Argum. Fab. I. Lib. VI. Met. *Inſolentius gloriabunda, quam mortalem decuit, elocuta eſt*. Firmian. Lactant. de Opific. Dei cap. 10. *Cujus (oris) uſus in duobus conſtat officiis, ſumendi victus & eloquendi*. *Edocere* pro *docere*. Tertull. de Monog. cap. I. *Multa habens edocere*. Ruffin. Interpr. Hiſt. Euſeb. Lib. I. *Tempus eſt edocere*. MUNCK. Imitatur ergo Graecos. ſic praepoſitionem περὶ in περιφανέντι abundare apud Apollon. Rhod. lib. I. vs. 786. ſic ἀποκρίναντες, pro κρίναντες vs. 1351. poni docet Schol. ἀπεδέξατο, pro ἐδέξατο explicat Schol. Hom. Iliad. A. 95. ἀμφὶ in ἀμφινοῶ abundare apud Sophoclem in Antig. 386. ait Scholiaſtes, & ἐφήκει, pro ἥκει poni ad vs. 1271. ἀναπειθομένους, pro πειθομένους Thucydidem lib. I. cap. 140. dixiſſe tradit ejus Scholiaſtes. ſic decompoſitum pro compoſito. V. Schol. Apoll. Rhodii III. Arg. 665. Schol. Sophocl. Philoct. 847. & Schol. Ariſtoph. Equit. vs. 46. Ut vero, quod res eſt, fatear, nullus dubito, quin praepoſitiones iſtae in omnibus hiſce locis peculiarem quamdam notionem habeant, de qua hic agendi non eſt locus: & eodem modo ſeſe res habere in Latinis ſcriptoribus pro certo habeo: ſaltem *edicere* hic plus notat,

UNDE IDOLUM DICTUM:
vel cur inventum.

Cap. I.

Diophantus, [1] Lacedaemonum auctor, libros ſcripſit Antiquitatum XIV, in quibus ait, Syrophanem AEgyptium, familia [2] ſubſtantiaque locupletem, filium genuiſſe, [3] quem vellet [4] enormis ſubſtan-

notat, quam *dicere*, poſitum quippe pro *proloqui*, *indicare*; quo ſenſu ab Optimis adhiberi ſcriptoribus, docet J. Fr. Gronovius ad Livii lib. XXX. cap. 5. Obſerva hic etiam, quanti judicii vir fuerit Cortius, qui ad Salluſtii B. Catilin. cap. XLVIII. n. 4. Munckerum ad hunc Fulgentii locum citat, ut ex locis a Munckero citatis *edicere* pro *indicare*, *nunciare* poni doceat.

Ad Lib. I. Cap. I.

1 Lacedaemonum auctor] Salmaſius in ſuo libro correxerat *Lacedaemonius auctor*. Quod rectum videtur. Is enim ipſe eſt Diophantus, cujus in libello de Priſco Sermon. meminit: *Diophantes Lacedaemonius, qui de ſacris deorum ſcripſit.* Niſi *Lacedaemonum* pro *Lacedaemoniorum* poſuit. Schol. Vetus Horat. ad lib. II. od. 6. *Quos filios tali culpa genitos reverſi à bello Lacedaemones patria ejecerunt.* lib. III. od. 5. (Lacedaemonium) *A Lacedaemonibus conditum.* Iſidor. Orig. lib. IX. *Lacedaemones à Lacedaemone Semeles filio dicti.* Et poſt paulo: *Nam ipſos eſſe Spartanos, quos Lacedaemones.* Lib. XVI. 4. *Repertum prius apud Lacedaemones, unde & nomen traxit.* Schol. Stat. IV. Theb. 47. *Thyre civitas; hujus populi duo quondam bello inter ſe diſſentientes, Lacedaemones & Argivi* &c. Tertull. ad Martyr. cap. 4. *Quae hodie apud Lacedaemonas ſolennitas maxima eſt* διαμαστίγωσις, *id eſt, flagellatio non latet.* Hyg. Aſtron. II. 22. *Quo tempore Lacedaemones cum Athenienſibus bellum geſſerunt.* Ita *Sidones* pro *Sidonii* legitur apud Curt. lib. IV. cap. 1. *Quem eo faſtigio Sidones digniſſimum arbitrarentur.* Vix tamen credas ita Curtium ſcripſiſſe, cum Σιδώνιοι vel Σιδόνιοι à Graecis dicantur. Et *Sidonii* à Juſtino XVIII. 3. aliiſque. Sed benè nihilominus habet *Sidones*. Nam ἐθνικὸν Σιδὼν etiam apud Graecos inventum à Stephano. Iſidor. de Vita & Mort. Sanct. cap. 15. *Dominans in cunctis urbibus Sidonum.* Barthii obſervatio eſt ad Stat. Tom. III. 28. *A cultu imaginum tali deſcendit omnis ſuperſtitio. Vide Fulg. Myth. ex Diophante & Syrophane, ſi modo is unquam tales auctores legit, quos Latinos plerumque citat.* Atqui Syrophanes non ſcriptor heic eſt, ſed is, de quo ſermo eſt Diophanto. Verum interim, quod in Octavio ait Minutius: *Dum reges ſuos colunt religioſè, dum defunctos eos deſiderant in imaginibus videre, dum geſtiunt eorum memorias in ſtatuis detinere, ſacra facta ſunt, quae fuerant adſumpta ſolatia.* Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. 11. *Simulacrorum uſus exortus, cum ex deſiderio mortuorum conſtituerentur imagines vel effigies, tanquam in coelum receptae; pro quibus ſe daemones colendi* (leg. *colendos*) *ſuppoſuerunt.* Confer Lactant. lib. 1. cap. 15. Apulej. Mileſ. VIII. MUNCK. De Diophanto G. J. Voſſ. lib. III. Hiſt. incertae aetatis, quem ordine Alphabetico conſcripſit, pag. 359.

2 Substantia locupletem] Re familiari, τοῖς ὑπάρχουσι. Geneſ. XIII. 6. Ἦν γὰρ αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα πολλά. Vulg. Interpr. *Erat quippe ſubſtantia eorum multa.* Imo & ὑπόστασιν appellant οἱ ὁ. Deut. XI. 6. Βίον vocat Lucas cap. XV. 12. Vet. Interp. *Diviſit illis ſubſtantiam.* Caſſian. Collat. XI. *Qui cum ſubſtantiâ patris etiam filii nomen amiſerat.* Noſter infr. cap. 26. *Cujus capite, id eſt, ſubſtantiâ ablatâ. Subſtantiam familiarem* appellat Cyprianus Sermon. de Chriſt. Nativit. Feſtus: *Bona, id eſt, ſubſtantia rerum, quia digna ſunt bonis.* Gregor. Dial. III. 21. *Ut eam pater ſuae ſubſtantiae exhaeredem faceret.* Fulgent. Ruſp. Epiſt. 6. *Damnabilis eſt, qui ſubſtantiâ ſaeculi malè utitur.* Ita & οὐσία à Graecis uſurpatur. Democrates in Gnomis: Μακάριος ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει. Πατρῴα οὐσία dicitur à Laertio in Democrito. Ὕπαρξις à 70. Interpr. Pſalm. 78. Chariſ. lib. 1. *Fortunae, bona*, ὑπάρχοντα, οὐσία. *Bona ſubſtantiae* ſunt Interp. Vet. Eccleſ. cap. VI. vers. 3. Gloſſ. Nomicae: Βόνα, ὑπάρχοντα. MUNCK.

3 Quem velut] Ita & A. B. H. & I. *Velud*

ſtantiae [5] ſucceſſorem, ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, adfectu erga filium deditum. Iſque dum adverſis fortunae incurſibus raperetur, patri crudele geminae orbitatis dereliquit [6] elogium: [7] & ut [8] poſteritatis [9] perpetuale ſubfragium denegaſſet, & ſubſtantiae propagandae ſubitam interceptionem obiceret. Quid igitur faceret, aut foecunda paternitas [10] in ſterilitate damnata, aut felix ſubſtantia [11] in ſucceſſione curtata? Parum erat, non habere quod habuit, niſi etiam nec eſſet, qui obtineret, quod reliquit. Denique doloris anguſtia, quae ſemper inquirit neceſſitatis ſolatium, filii ſibi ſimulacrum in aedibus inſtituit. Dumque triſtitiae remedium quaerit, ſeminarium potius

hud MS. Leid. M. & L. *voluit*. Scriverius emendabat *vellet*, quod amplector. MUNCK.

4 Enormis] Ὑπερμέτρω. Gloſſ. *magnae*, *quaſi ſine normâ*. Rectè omnino. Sedul. lib. III. *Et ſeptem panibus agmen Pavit enorme virûm.* Sed ibi *inorme* malim. de quo Salmaſ. ad AElium Verum Spartiani. Auguſt. C. D. lib. VI. 7. *Nunquid Priapo mimi, non etiam ſacerdotes enormia pudenda fecerunt?* Noſter lib. III. cap. 6. *Et enormi verborum circuitu prodidit.* Spartian. AEl. Ver. cap. I. *Nec debet prologus enormior eſſe, quam fabula.* Vide ibi Salmaſ. Ita *enormis facies* apud Apul. III. Mileſ. *enormis inluvies* V. Contra *inenormis proceritas* pro *moderata* apud eund. lib. II. MUNCK.

5 Successorem] Dictum hoc, ut *Succeſſio patrimoniorum* apud Quintil. Declam. 249. MUNCK.

6 Elogium] MS. Leid. perperam *crudelem elogiam*. Gloſſ. *Eulogium bona locutio. Propriè eſt nota criminis.* Noſter in libello de Priſc. Serm. *Elogium eſt haereditas in malo.* Nugae. Significat interdum exhaeredationis cauſam ſcripto ſignificatam. Quint. Declam. 2. *Non eſt, judices, quod putetis, ideo nullum adjectum ad exhaeredationem juvenis elogium, quia de ſcelere conſtaret.* Sed heic videtur ſignificare inſcriptionem monumenti; vel potius flebile monumentum. Scaliger ad Culicem: *Non dubito, quin quod Graeci ἐλεγεῖον, id dictum fuerit antea elogium, hoc eſt, epigraphe diſtichos.* Forte hoc voluit Paulus in Excerptis Feſti MSS. *Elogiis, carminibus.* Etiam elogium *titulus puniendorum*, de quo Caſaub. ad Volcat. Gall. Pro *notâ criminis*, quod gloſſator annotat, accipit Hieronymus Epiſt. Select. I. 8. *Maledicti hominis diſtulerat elogium.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 5. *Elogium ſacrilegii.* Apolog. cap. 24. *Irreligioſitatis elogium.* De Anim. cap. 17. *Fallaciae elogium.* De Monog. cap. 9. *Adulterii elogium.* Gloſſator neſcio quis apud Barth. Adverſ. lib. XXXVII. cap. 12. *Elogium, textus geſtorum malorum, vel ignominia* &c. Marcellin. lib. XIV. *Sub uno elogio juſſit occidi.* MUNCK. Adde J. Perizon. ad AEliani lib. XIV. V. H. cap. 43.

7 Et ut] Ita quidem etiam 5. edd. Sed ſcribendum *ut &* cum MS. Leid. MUNCK.

8 Posteritatis] *Poſteritati* 5. edd. & MS. Leid. Non accedo. Sententia hujus loci eſt, perpetuandae poſteritatis eum ſpem abſtuliſſe. Poſteritatem poſteros dicit. Spartianus Sever. cap. 20. *Ut melius fuerit de rebus humanis ſine poſteritate diſcedere.* Marcellin. lib. XIV. *Vias propagandae poſteritatis oſtendit.* MUNCK.

9 Perpetuale] Perpetuum. Timidè, ac quidem ſolum uſum eo vocabulo Fabium lib. II. cap. 14. obſervat Voſſius. *Perpetuare* legitur apud Chryſologum & Apulejum frequenter. MUNCK.

10 In sterilitate damnata] 6. edd. *hac ſterilitate*. Sed pro Commel. ſtat Cod. Leidenſis. MUNCK.

11 In successione curtata] In Leid. Cod. ſuperſcripta erat altera lectio, *vel ſucceſſore, id eſt, herede*. Sed vulgata lectio perelegans eſt. Juſtin. lib. II. cap. I. *Si ignis prima poſſeſſio rerum fuit*, hoc eſt, primus poſſeſſor. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 7. *Annuis foetibus ſucceſſio propagetur.* Lactant. de Opific. Dei cap. 13. *Admirabile Dei opus ad propagandam ſucceſſionem inexcogitabili ratione proviſum.* Noſter Continent. Virg. *Curtata in affectibus.* Locutionem hiſce non diſſimilem puto immerito è Petronianis exturbatam. Legebam in Vet. edd. cap. 6. *Dum in hoc dictorum aeſtu motus incedo.* Unde fecerunt *totus*, ut non tantum notior, ſed & Latinior eſſet phraſis. Sed veteri lectioni favet codex Trag. *In hoc dictorum aeſtu in ortis incedo.* Quid quod & paulo inferius ad eandem formam dicit? *In curſu fatigatus.* Et Corippus lib. III. pag. 49. *Validâ commotus in irâ.* Apulej. II. Mileſ. *Vinum in aetate pretioſum. In rubore ſuffuſus.* IV. *In aetate major* Adde quae Scioppius con-

potius doloris invenit, [1] neſciens quod ſola ſit medicina miſeriarum oblivio. Fecerat enim ille, unde luctus reſurrectiones in dies adquireret, non quo luctus ſolatium inveniret. Denique idolum eſt, [2] ido dinin, quod nos Latine ſpecies doloris dicimus. Namque univerſa familia [3] in domini adulatione, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut [4] odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueverat. Nonnulli etiam ſervorum [5] culpabiles, domini [6] furiam evitantes, ad ſimulacrum profugi, veniam merebantur, & quaſi ſalutis certiſſimo con-

congeſſit Veriſimil. lib. I. cap. 4. Etiam verſiculum illum, qui proximè praecedit, *Pierio defundes pectore verba*, interpolatum exiſtimo. Sanè in variantibus lectionibus notant al. legi *nectare & diffundi*. Quod verbum cum heic accipi pro καταχλύζειν & perfundi non viderent, bonum factum, ut etiam *nectare* mutarent in *pectore*. Cato in Diris: *Diffuſos gurgite campos*, h. e. perfuſos. Catal. Scalig. lib. II. *Pierio liquidam perfundes pectore mentem. Pierium laticem* appellat in Culice Maro. Sed de eo dictum jam ſuperius. MUNCK.

1 Nesciens quod sola sit medicina miseriarum oblivio] P. Syrus: *Medicina ſola miſeriarum oblivio.* WOPKENS.

2 Ido dini] Lege, εἶδος ὀδύνης, ut margo habet edit. Baſ. anni 1577. & à Scriverio emendatum quoque erat in eo libro, quem nunc poſſidet vir ampliſſimus Guil. Goeſius. Perperam *idos doloy* Leid. Cod. quanquam imperitè quidam idolum ex dolo ſumpſiſſe nomen velint, ut eſt apud Iſidor. Orig. lib. VIII. II. MUNCK. Si ductum literarum ſequamur, legi poſſit εἶδος ὠδῖνος. Vox ὠδὶς non tantum de parturientium doloribus, aut ipſo partu, (V. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 29.) ſed de quovis gravi dolore ponitur. ſic ὠδῖνας θανάτου dixit Lucas in Actis Apoſtol. cap. II. vs. 24. Adpoſite de Deianira Herculis diſceſſum graviter lugente dicit Sophocles in Trachin. vs. 41. Πλὴν ἐμοὶ (Deianirae) πικρὰς ὨΔΙ͂ΝΑΣ αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται, nempe Hercules. hinc Eurip. in Helena vs. 733.

Κακὸς γὰρ, ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν
Καὶ ξυγγέγηθε, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς.

Licet haud negem, ὀδύνην etiam pro quovis gravi dolore poni. Vide Apollon. Rhod. lib. II. vs. 96. de Amyco ὁ δ' ἄμ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν. ubi Schol. ὁ δὲ Ἄμυκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν, ἀπώλετο. Unde Eurip. de Cyclope vs. 657. Τόρνευ', ἕλκε, μήσ' ἐξοδυνηθεὶς δράσῃ τι μάταιον. Ne interea Leid. codicis lectionem integram rejiciamus, ſed corruptam, ut credo, & ab aliquo doctiori profectam, emendemus, qui forſan ſcripſerit, εἶδος δηλοῦν, unde illud *idos doloy* conflatum poſtea. Quidquid ſit εἴδωλον haud ex duobus vocabulis compoſitum, ſed ab εἴδω, *video* derivatum notat nil, niſi cujuſque rei τύπον, σημεῖον, σκιῶδες ὁμοίωμα, φαντασίαν σώματος, ut Suidas, ubi vide notas. ſic Ulyſſes dicit de hominibus apud Sophoclem in Ajace vs. 125.

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
ΕἼΔΩΛ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

Εἴδωλον τῆς ἥβης per σημεῖον, τύπον explicat Schol. Ariſtoph. Nub. 971. Editio Micylli exhibet *Idodinin.*

3 In adulatione] Lego *adulationem* cum 6. edd. & MS. Leid. Quanquam illud alterum Fulgentio forte non indignum eſt. Veteres Gloſſae MSS. in I. & II. Georg. Virg. *Non quod Achelous ſolus vino ſit mixtus. Sed ipſum pro quolibet aquâ poſuit, ſive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitis fluviis, hic primus creatus eſt, in honore ejus omnis aqua Achilonia* (leg. *Acheloia*) *dicta eſt.* Feſtus Pauli: *Sororium tigillum appellabatur locus ſacer in honore Junonis.* Ita habent membranae Bibl. Leidenſis. Commentator barbari libelli, qui Ovidii Vetula inſcribitur: *Subjunxit etiam quinto loco librum Faſtorum ſive licitorum in honore Caeſaris Germanici, qui erat futurus Pontifex illius anni.* Vetus inſcript. apud Urſatum Monum. Patav. p. 12. *Hanc Baſilicam in honore Scae. Juſtinae martyris è fundamentis coeptam Deo Iuvante perfecit.* MUNCK.

4 Odoramenta] Ἀρώματα. Utitur eâ voce etiam Cyprianus Sermon. de Rat. Circumciſ. & de Magis. MUNCK.

5 Culpabiles] Qui culpam admiſerant. In Regulis Gangrenſ. Cod. Can. Eccleſ. p. 60. *Culpabiles aeſtimat, velut qui in regnum Dei intrare non poſſunt.* Epiſcop. Ruſp. Epiſt. I. *Praevaricatricem voluntatem tenet culpabilis nexus.* Horat. III. od. 6. *Immeritus lues.* Scholiaſt. *Inculpabilis.* MUNCK.

6 Fu-

conlatori, florum atque thuris obferebant munuſcula, timoris potius [7] effectu, quam amoris adfectu. Denique hujus rei non inmemor [8] Petronius ait: *Primus in orbe* [9] *deos fecit timor.* Nam & [10] Mintanor muſicus in [11] κρυματοποιῶν libro artis muſicae, quem ſcripſit, ait: Deum doloris, quem prima [12] compunctio humani finxit generis. Exin ergo inveteratus error, humanis pedetentim conſertus diſciplinis, [13] barathro quodam ſaevae crudelitatis prolabitur.

II.

6 Furiam] Furorem. Ira furor brevis eſt. Hyg. cap. 107. *Ajax furia accepta per inſaniam ſemet ipſum & pecora occidit.* Noſter infr. cap. 6. *Furiam concipere.* Virg. AEn. IV. 474. *Ergo ubi concepit furias.* Vide ibi Servium, & quae ego notavi ad Hygini locum, unde diſces *furiam* pro furore rectè poſſe dici, contra quam putabat Barthius Adverſ. VIII. 6. MUNCK.

7 Effectu, affectu] Affectavit παρονομασίαν. Sidon. lib. VII. ep. 1. *Etſi non effectu pari, affectu certè non impari.* Nihil iſta figurâ frequentius apud Tertullianum, Fulgentium Ruſpenſem, & Afros nonnullos alios. Victor de Perſecut. Vandal. *Illa ſemper eſt grata collatio, ubi ſuperba non dominatur elatio.* Ambroſ. de his, qui initiantur cap. 1. *Prodidiſſe potius, quam edidiſſe aeſtimaremur.* MUNCK.

8 Petronius ait] *Et Petronius* Leid. Cod. MUNCK.

9 Deos fecit timor] Hinc τὸ *Deus* quidam à δέος deduxerunt. Vide Feſt. in *Deus.* Etym. in Ζεύς. Et Barth. ad Stat. Tom. II. p. 854. Lorinum in Eccleſiaſt. cap. XII. Ubi hunc Fulgentii noſtri locum illuſtrat. Sed ante omnes conſulendus Maimonides de Idol. cap. 1. & in eum Voſſii Commentarius. MUNCK.

10 Mintanor] Ita & MS. Leid. Salmaſ. correxerat *Nicanor.* Sed nihil mutandum eſt. Schol. Stat. ad lib. III. Theb. 661. *Primus in orbe deos fecit timor. Negat Deos ullâ aliâ re celebrari, niſi timore mortalium, ut Lucanus: Quae finxere timent. Et Petronius iſtum ſecutus: Primus in orbe Deos fecit timor. Sic & Mintanor Muſicus: Deum doloris, quem prima conjunctio humani finxit generis.* Haec hauſit ex Fulgentio. MUNCK.

11 ΚΡΟΥΜΑΤΟΠΟΙΩΝ] Κρουματοποιὸς eſt αὐλητὴς Athenaeo. Κροῦμα pulſus chordarum. Machon: Ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων. Baptiſta edidit *Cromatopion*; atque ita repraeſentat etiam codex Leid. quaſi ex χρῶμα, & ποιέω vox eſſet conflata: notum quid χρῶμα ſit in muſicis. Sed ὀμικρὸν crebro in MSS. libris occupavit locum τοῦ ου. MUNCK. Κρούματα, κροῦσις, κρούειν, κρουματοποιὸς inluſtrantur ab Ez. Spanhemio ad Callim. H. Del. vs. 253. Verum Micyllus edidit *Chromatopion.* Quid ſit χρῶμα in re Muſica, docent Suidas, & Plutarchus de Muſica T. II. p. 1134, 1137. & alibi.

12 Compunctio] Κατάνυξις. Heſych. Κατάνυξις, ἡσυχία, ἢ λύπη. Cum quis pungitur ſcilicet dolore mordeturque. Salvianus lib. II. p. 53. *Humiliatur, compungitur.* Fulg. Ruſp. Epiſt. 2. *Cordis compunctio.* Caſſianus Collat. XI. cap. 5. *Non mediocri confuſione compuncti.* Primaſius in Apocal. lib. V. cap. 18. *Multos ex hac tribulatione novimus compunctos.* Cyprian. Sermon. de Paſſ. *Nec ulla hora ſera eſt, cui compunctio diſtricta occurrit.* Mox pro *exin* Leid. Cod. *ex hinc.* qua vocula & Suetonius uſus Tiber. cap. 9. MUNCK.

13 Barathro saevae crudelitatis] Quid eſt *ſaeva crudelitas*? Mallem, *ſaevae credulitatis.* Βάραθρον fuit locus in Atticâ, in quo, ut Suidas ait, erant ὄγκινοι οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω, in quem facinoroſi praecipitabantur. Latini tralatè pro quavis altâ & tenebroſâ profunditate uſurpant. Schol. Stat. ad I. Theb. 185. *Tartarus eſt profunditas inferorum: barathrum ſqualoris altitudo.* Iſidor. Orig. lib. XIV. 9. *Barathrum nimiae altitudinis nomen eſt. Et dictum baratrum, quaſi vorago atra, ſcil. à profunditate.* Inde *barathrones* dicti, de quibus Horatii Scholiaſt. ad lib. I. Sat. I. MUNCK. Feſtus: *Barathrum Graeci appellant locum praecipitem, unde emergi non poſſit. dictum ab eo, quod eſt* Βαθύς. Servius ad III. AEn. 421. *Barathrum eſt inmenſae altitudinis nomen: unde ſequitur:* ſorbet in abruptum; *quod Graece* βάραθρον *dicitur: quia ſit grave adſpectu, quia* βαρὺ τὸ ἀθρεῖν. Lycophron. Alex. 1280.

Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον
Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.

Ubi Tzetz. Γρώνῳ δὲ τῷ κοίλῳ. Βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ. Unde Graecos hac voce jam metaphorice uſos patet. De Barathro in terra Attica videndus Schol. Ariſtophanis Plut. 431. & Equit.

II. *Saturnus.*

SATURNUS [1] Pollucis filius dicitur, Opis maritus, ſenior, velato capite, falcem gerens: cujus virilia [2] abſciſſa, & [3] in mari projecta, Venerem genuere. Itaque quid ſibi de hoc philoſophia ſentiat,

quit. 1359. Idem locus in agro Laconico Καιάδας dicebatur. Conſule Doctiſſ. Interpr. ad Thucydid. lib. I. cap. 134. lin. 84.

Ad CAP. II.

1 POLLUCIS FILIUS] Quis hoc praeter Fulgentium dixit? Coelum ejus patrem faciunt alii, alii Acmona. Euſtath. in Hom. p. 1205. ed. Baſ. Ὅπου ἐνθυμητέον ὡς τοῦ Κρόνου πατὴρ Ἄκμων ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ τοῦ οὐρανοῦ φασιν ἀκαμάτου φύσεως. Habet tamen, qui ſecum ſentiat, Fulgentius auctorem verſuum, quos ex ſcedis Cujacii deſcripſit Scaliger Auſon. Lection. lib. II. cap. 29. *Pollucis Proles ter denis volvitur annis.* MUNCK.

2 ABSCISSA] Lege cum MS. Leid. B. & M. *abſciſa.* Sic mox rectè habes, *fructuum vires abſciſae.* Et Lib. II. 4. *Abſciſae ergo vires temporis.* Gloſſ. Philox. Διῃρημένον, *diſciſum.* In Not. Tyron. *Abſcidit* & *abſciſus.* Canon. Concil. Nic. Num. I. *Qui hanc rem affectant, vel audent, quâ ſemet ipſos abſcidere datum ſit.* Feſtus Pauli: *Membrum mortuo abſcidi dicebatur, cum digitus ejus decidebatur.* Ita habent membranae Vett. Leid. Biblioth. In SPARTA. *Unde & virgulae abſciſae ſarmenta.* non *abſciſſae.* Et alio loco: *Dilaniare eſt diſcidere, & quaſi lanam trahere. Unde lacinia & lanius, qui pecus diſcidit.* Editi libri habent *diſcindere* & *diſcindit.* Lactant. lib. I. cap. 12. *Coelum à tempore abſcidi.* Apulej. V. Mileſ. *Nodum cervicis & capitis abſcide.* Firmicus Aſtron. VI. cap. 31. *Steriles facient & effaeminatos, abſciſos quoque & Gallos, religionum cerimoniis ſervientes.* Adde his, quae notavi ad lib. III. cap. 5. & quae Gronovius habet ad Liv. lib. XLIV. cap. 5. Caeterum alii non Saturno, ſed per Saturnum Coelo abſciſa genitalia fabulantur. Etiam Albricus καινὰς ἰδέας εἰσφέρῃ in Saturni imagine: *Qui juxta ſe habet filios, Jovem ſcilicet, Neptunum, Plutonem, & Junonem, quorum virilia abſciſſa projiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima naſcebatur.* Habet tamen noſter auctorem Porphyrium in libello de Antro Nympharum p. 65. & Lycophr. Caſſandr. vers. 76. Facit quoque huc, quod Etymologicographus in Τιτανίδας Titanas dici ait παρὰ τιταίνω, οἱονεὶ τείνοντας τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἤγουν Οὐρανοῦ. In primis ut non adferunt Fulgentii ſententiam illa Tzetz. ad Lycophron. p. 123. Ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον Δρέπανον καλούμενον, ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα: ita confirmant iſta pag. 141. Κέρκυρα καὶ ἡ Σικελία λέγεται. ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν. Quod Siciliam Κέρκυραν appellatam ſcribit, in eo vereor, ne erret Tzetzes. Erroris occaſionem praebuit, quod alii in Phaeaciâ, quae etiam Κέρκυρα & *Drepane* dicta eſt; abſconditam iſtam falcem tradidere. De iſtâ Drepane haec habes apud Schol. Apollon. lib. IV. 982. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέτεμεν τοῦ οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. Atque ita Tzetzes ipſe tradidit pag. 122. Τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κέρκυραν, ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν. Confer Euſtath. in Dionyſ. p. 71. MUNCK. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 504. ait Telchinas, ἀρίστους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. De Drepano vide Potter. ad Lycophron. vs. 869.

3 IN MARI PROJECTA] Scio ita potuiſſe loqui non ſine exemplo aliorum Planciaden. Hyg. Aſtron. II. 17. *Se in mari inſcii projecerunt.* Cap. 40. *Cum cratere in mari projici juſſit.* Ita habet utrobique ed. Venet. anni 1482. Feſtus: *Adſerere manu eſt admovere, quod ea quoque, quae in terrâ dimittuntur, ſeri dicuntur.* Ita Leid. membranae, non *in terram.* Adde quae notavi ad Hygin. Aſtron. & Myth. cap. 92. Lactant. lib. XIII. Argum. fab. 2. in MS. *Eum in profundo praecipitavit.* MS. tamen Leid. & 5. edd. hoc loco habent *in mare.* MUNCK.

4 SATURNUS PRIMUS IN IT. R. O.] Vide Serv. ad VII. AEn. 180. & ad VIII. AEn. 319.

5 PRAEROGATIONEM] H. e. diſtributionem. Alciatus Parergon lib. I. cap. 4. *Praerogare, ſicut & erogare, id ſignificare propriè loquendo videtur, quod gratis & quaſi roganti, non autem ex debito,*

tiat, audiamus. Tum illa: [4] Saturnus primus in Italia regnum obtinuit; hicque per annonae [5] praerogationem ad se populos adtrahens, [6] à saturando Saturnus dictus est. [7] Opis quoque ejus uxor, eo [8] quod opem esurientibus ferret, [9] dicta est. Pollucis etiam filius, sive à pollendo, sive à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in [10] comoedia Epidici ait, *Bibite, pergraecamini* [11] *polluci-*

debito, distribuere. Noster infr. Contin. Virgil. *Quae plus periculi possunt praerogare, quam laudis.* Ruspens. Episcopus Epist. 2. *Nec inter beatos erit aliquis miser, cui misericordia praerogetur.* Ergo *praerogare* distribuere, dare. Gloss. Isid. *Praerogator, dispensator.* Videtur nescio quid Africanum sapere illud *prae.* Corippus lib. I. *Officio, quodcunque datur; praecommodo linguam.* Et post paulo: *Suscipiens puerum primis praelegit ab annis.* Tertull. Genes. *Ne trepidate simul licitos praecerpere fructus.* Isidor. de Praelat. cap. ult. *Quod non praevalet sacerdos efficere.* Minutius Octavio: *Fulmina praemicare.* Gloss. Vett. ad Pers. Sat. I. 59. *Dispensatores dicti prorogatores.* Correxeram *praerogatores*, cum vidi *prorogatores* etiam apud Cassiodorum & Chrysologum inventos à Pignorio in Tract. de Servis p. 15. ed. Patav. Quod ad Chrysologum attinet, etiam ego frequenter *prorogare* illi idem esse quod erogare & distribuere observavi. Serm. VI. *Divitias proroget, non reponat.* XXIII. *Civibus indigentibus liberaliter prorogare.* XLIII. *Ne servando perdas, collige prorogando.* XLII. *Qui pecuniam nescit prorogare, sed claudere.* MUNCK.

6 A SATURANDO] Isidor. Orig. VIII. cap. II. *Hunc Latini à satu appellatum ferunt, quasi ad ipsum satio omnium pertineat rerum, vel à temporis longitudine, quod saturetur annis.* Quorum posterius legas etiam apud Ciceronem lib. II. de Nat. Deor. p. 38. & Lactant. lib. I. cap. 12. At Macrobius lib. I. Sat. 8. παρὰ τὴν σάθην, *quasi Sathurnus.* Augustin. C. D. lib. VI. cap. 8. *Saturnum filios suos devorasse ita nonnulli interpretantur, quod longinquitas temporis, quae Saturni nomine significatur, quicquid gignit ipsa consumat.* MUNCK. Hinc etiam idem, qui *Sol* habetur. v. G. Cuperus in Harpocrate pag. 102. per *Saturnum* Noachum intelligit S. Bochartus in Phaleg pag. 3.

7 OPIS] Ἀρχαϊκῶς, ἀντὶ τοῦ *Ops.* Hygin. cap. 139. *Postquam Opis Jovem ex Saturno peperit.* Vide, si tanti putes, quae ad eum locum dixi. *Quae Graecis Rhea, Latinis Ops dicitur* Lact. I. cap. 13. Sacra ejus *Opalia* dicta, de quibus Macrobius I. Sat. cap. 10. MUNCK. Schol. Apoll. Rhod. I. Arg. 1098. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν Γῆν φυσιολογοῦσι τὴν πάντων ἁρμογὴν καὶ δεσμόν. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥεῖν ἀεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα, καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασὶν, οἱονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ τοῦ ἀντιστοίχου. σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. καὶ εἶτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τούτους τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων, καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. &c. Rheam nil nisi terram esse docet ad vs. 1141. Graecis Rheam, Latinis Opem dici, docet etiam Lact. ad Statii II. Achill. vs. 190. *Saturnus & Ops* in eodem templo coluntur. V. Arnaldus de Diis Paredris cap. 23.

8 QUOD OPEM ESURIENTIBUS FERAT] Albricus de Ope: *Quae aperta manu dextrâ opem omnibus velle dare praetendebat: panem vero sinistrâ pauperibus porrigebat.* Macrob. Sat. I. 12. *Opem dictam autumat, quod ipsius auxilio vita constet.* MUNCK.

9 DICTA EST] *Edicta* Leid. Cod. Rectè. MUNCK.

10 COMOEDIA EPIDICI] Scriverius annotaverat, *Mostellaria.* Sanè act. I. sc. I. ejus fabulae legas: *Dies noctesque bibite, pergraecamini, Amicas emite, liberate, pascite Parasitos, obsonate pollucibiliter.* Ut ergo saepe alias, ita & heic memoriola sua imposuit Fulgentio. Vide Not. ad Libell. de Prisco Serm. Juretum decepit Planciades noster ad Symm. Lib. III. epist. 24. MUNCK.

11 POLLUCIBILITER] Lautè & sumptuosè, ut in pollucto Jovis vel Herculis. Ita *pollucibilem coenam* pro lauta dixit Macrob. lib. I. cap. 13. Idem est *daptice.* Festus in DAPS. *Dapticè se acceptos antiqui dicebant, significantes magnificè, & dapticum negotium amplum ac magnificum.* Sed membranae Leid. Biblioth. *dapaticè*, & *dapaticum* ibi repraesentant. Non dissimilis est *Saliaris coena.* De Saliis locus est apud Macrobium lib. III. cap. 12. cujus initium mihi de mendâ suspectum. *Optimè mehercules, Praetextate, fecisti Herculis mentionem, in cujus sacra hic vester gemino errore commisit.* Quid illud *in* heic agit? Tolle protinus, ut natum ex similitudine proximè praecedentis syllabae, & sententia erit venustissima Latinissimaque. *Committere sacra* dixit, ut *committere ludos* Maro, *committere judi-*

lucibiliter. [1] Velato vero capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios vero ſuos comediſſe fertur, [2] quod omne tempus quodcunque [3] gignat, conſumit. [4] Falcem etiam fert non inmerito, ſive quod omne tempus in ſeſe vergat, ut curvamina falcium: ſive fructum propter: unde etiam & caſtratus dicitur, quod omnes fructuum vires abſciſae, atque in humoribus viſcerum velut in mare projectae, ſicut illic Venerem, ita & libidinem gignant neceſſe eſt. Nam & Apollophanes in epico carmine ſcribit Saturnum, quaſi ſacrum νοῦν. νοῦς enim Graece [5] ſenſus dicitur: aut ſatorem νοῦν, quaſi divinum ſenſum [6] creantem omnia. cui

judicium Tullius, *committere agonem* Cyprianus lib. II. epiſt. 6. *committere proſcriptionem* Vellejus lib. II. cap. 64. pro συνάπτειν. *committere coenam* Varro pag. 245. ed. Popmae. Facere autem eleganter dicitur poeta, quod facientes alios inducit. MUNCK.

1 Velato vero capite i. f.] Aperto vero capite a Romanis adorabatur Saturnus. Hujus ritus varias fingit fuiſſe cauſſas Plutarchus, e quibus unam adſcribam, Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 266. Ὅτι τῆς ἀληθείας οὐδὲν ἐπίκρυφον ἢ ἐπίσκιον. ἀληθείας δὲ νομίζουσι Ῥωμαῖοι πατέρα τὸν Κρόνον εἶναι ———. Deinde ἔνιοι τῶν φιλοσόφων χρόνον οἴονται τὸν Κρόνον εἶναι. τὸ δὲ ἀληθὲς εὑρίσκει χρόνος.

2 Quod omne tempus consumit] Phornutus: Καὶ ὁ χρόνος τοιοῦτόν ἐστι. δαπανᾶται γὰρ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γινόμενα. Etym. in Κρόνος. Καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνου γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιατρίβεται. Diacon. in Heſiod. Κρόνον μὲν τὸν χρόνον, ὑφ' οὗ πάντα καταβροχθίζεται τὰ ἐκ τῆς ἐκείνου ὀσφύος γενόμενα. Τοιοῦτος γὰρ ὁ χρόνος, δαπανητικὸς τῆς οὐσίας τῶν αἰσθητῶν. Confer Σχολ. παλ. p. 279. Schol. Stat. ad I. Achill. *Ut autem fingatur Saturnus filios ſuos comeſſe, haec ratio eſt, quia deus eſt aeternitatis & ſaeculorum. Saecula autem annos ex ſe natos in ſe revolvunt.* Confer Salluſt. de Diis cap. 4. Macrob. lib. I. cap. 8. Heraclid. Pont. Allegor. p. 54. ed. Geſn. Eleganter Sophocles: Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται. MUNCK.

3 Gignat] MS. Leid. & 5. edd. *gignit.* MUNCK.

4 Falcem fert] Iſidor. lib. VIII. *Falcem tenet, inquiunt, propter agriculturam ſignificandam, vel propter tempora & annos, quod in ſe redeant, vel propter ſapientiam, quod intus acuta ſit.* Macrob. I. Sat. 8. *Falcem ei quidam putant attributam, quod tempus omnia metat.* Cyprianus ad Demetrianum: *Ruſticitatis hic cultor fuit, inde falcem ferens ſenex pingitur.* Immo & ARUALUS DEUS in antiquo lapide dicitur apud Octav. Roſſum in Brix. Memoriis. Adde Auguſt. C. D. VII. 19. Serv. ad Georg. II. 406. Plin. lib. II. cap. 6. Arnob. lib. VI. & quos ad eum laudat Elmenhorſtius. MUNCK. Plutarchus Quaeſt. Rom. II. pag. 275. Γεωργίας ἡγεμὼν ὁ θεός. ἡ γὰρ ἅρπη τοῦτο σημαίνει. καὶ οὐχ ὡς γέγραφεν Ἀντίμαχος Ἡσιόδῳ πειθόμενος.

Λέχεος δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Οὐρανοῦ Ἀκμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Adde Feſtum in *Saturno dies feſtus.*

5 Sensus] Pro intellectu accipe. Flor. lib. I. cap. 18. *Non ſine ſenſu captivitatis.* Curt. lib. VII. cap. 8. *Scythis non ut caeteris barbaris inconditus ſenſus eſt.* Propert. II. 9. *Hic primum vidit ſine ſenſu vivere amantes.* Sentire eſt intelligere. Vet. Interp. Luc. IX. 45. *Ut non ſentirent illud.* Hinc *vir ſenſatus* pro prudente & ſapiente, *ſenſatè* pro *ſapienter*, apud antiquum interpretem Siracid. cap. IV. 29. vs. 15. VI. 36. XIII. 37. Cypr. ad Demetrian. *Nos inſenſati vitam illorum aeſtimabamus inſaniam.* MUNCK.

6 Creantem omnia] Unde *deorum rigidiſſimum creatorem* appellat Capella lib. II. p. 44. Ab auctore Etymol. κόρος ὁ νοῦς, vel καρὸς νοῦς, καθαρὸς νοῦς dicitur eſſe κρόνος. quod ex Platone habet. Nam Platonici Saturnum accipiebant pro mentis puritate atque integritate. Confer Euſtath. ad Homer. Iliad. p. 154. ed. Baſ. Diaconum in Heſiod. p. 277. & Proclum in eundem pag. 39. ed. Heinſ. Scholiaſt. Hom. Iliad. B. 205. MUNCK.

7 Filios] Denominatio fit à potiori. Servius ad AEn. VIII. 130. *Tradunt OEnomaum & Majam Steropes & Atlantis filios fuiſſe.* Albricus cap. I. *Juxta ſe habebat filios, Jovem ſcil. Neptunum, Plutonem, & Junonem.* Lactant. Fab. 4. lib. XIII. Ovid. Met. *Quibus indicat quinque ſe natorum, hoc eſt,*

cui etiam quatuor [7] filios subjiciunt, id est primum Jovem, secundum Junonem, tertium Neptunum, quartum Plutonem. Pollucis quasi Poli filium dicunt quatuor elementa gignentem, primum Jovem ut ignem: unde & ζεὺς Graece dicitur. ζεὺς enim Graeca significatione, sive [8] vita, sive calor dici potest: sive quod igne vitali animata omnia dicerentur, ut [9] Heraclitus vult: sive quod hoc elementum caleat. [10] Secundum Junonem, quasi aërem, unde [11] ἥρη Graece dicitur. Et quamvis aërem masculum ponere debuerint, tamen ideo soror est Jovis, quod haec duo elementa sibi sunt valde [12] consocia. Ideo [13] Jovis & conjugem, quod maritatus aër igne fervescat. Nam & Theo-

est, filii unius, & quatuor filiarum parentem, orbum relictum. Vetus inscript. apud Aldum Orthogr. p. 12. *Amycus & Chrestina nutritores.* Plura adduxi ad Hyg. Myth. cap. 159. MUNCK. Plutarch. de Oracul. defectu tom. II. pag. 428. Τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν. Vide ibi cetera.

8 VITA SIVE CALOR] Vide Phornut. cap. 2. Etym. in Ζεύς. Plutarchus apud Euseb. Praep. Euang. pag. 53. Ζεὺς, τουτέστιν, ἡ πυρώδης καὶ ἡ θερμὴ δύναμις. Diaconus in Hesiod. p. 274. Ζεὺς δὲ, τουτέστι, τὸ ζωογόνον πῦρ τὸν ἄνω τόπον εἴληχεν &c. & pag. 278. Ζεὺς τὰ Διὸς κλίνε), δηλουμένου πάντως ἡμῖν, ὡς οὗτός τε ζωή ἐστι, καὶ δι' αὐτοῦ ζῶσι τὰ ζῶντα, καὶ τὰ ὄντα ἁπλῶς δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι εἴληχεν. &c. Confer Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 31. Lactant. lib. I. cap. II. MUNCK. AEther qui *Jupiter* vocatur, (v. Meurs. ad Lycophron. vs. 80. Graev. Lect. Hesiod. cap. 10.) πάντων θεῶν αὐτοφυὴς vocatur ab Euripide in Pirithoo apud Schol. Apoll. Rhodii IV. 144. eodem modo, quo Jupiter sui ipsius creator vocatur ab Aristide, v. Spanh. ad Callim. H. Jov. 10. Idem AEther *hominum & deorum genitor* dicitur, ab incerto poëta apud S. Empiricum. v. Spanh. ad Aristoph. Nub. 570. hunc AEtherem utpote summum deum adorarunt Persae, eique in editissimis montibus sacrificarunt τὸν κύκλον πάντα τοῦ Οὐρανοῦ Δία καλέοντες, teste Herodoto lib. I. cap. 131. Hinc ineptire videmus Lactant. ad Statii II. Theb. 404. (si modo haec Lactantii verba sint) quum dicit, *tamen Jovis non recte coelum dicitur: nam si Saturnus pater ejusdem, coeli & terrae est filius, coelum sic dici potest avus ipsius esse Jovis potius, quam ipse Jupiter.* non distinguit Lactantius fabulas a ratione physica, quam saepius sequi visum est poëtis. Ceterum quia jam aethere, i. e. Jove, omnia constare credebant veteres, sunt, qui τὸ ζεὺς ἀπὸ τοῦ ζῆν derivent. v. Serv. ad I. AEn. 392. Ad quam etymologiam adluserunt multi Auctores. Vide Elsner. ad Acta Apostol. cap. XVII. vs. 28. Tres Ζηνὸς Etymologias ex Etymologo magno & Eustathio profert Menagius ad Diogen. Laert. lib. VII. Segm. 147.

9 HERACLIUS] Ita quidem & B. M. & L. cum Commel. Sed scribe *Heraclitus* cum A. H. & I. *Eraclitus* Leid. Cod. omissa aspiratione. Lactant. lib. II. 9. *Heraclitus ex igne nata omnia dixit, Thales Milesius ex aquâ.* Adde Servium AEn. XI. 186. Heraclid. Alleg. Hom. p. 56. Heraclitum intellexit Quintil. Declam. 283. *Quaereres, utrumne ignis esset initium rerum; an vero minutis editus & mirabilibus elementis.* Mallem, *innumerabilibus.* Atomos enim designat. MUNCK. Vide de hac Heracliti opinione Menag. ad Diogen. Laertium lib. IX. §. 7.

10 SECUNDUM] Ita & 6. edd. *Secundam* MS. Leid. MUNCK.

11 Ἥρη] A. B. H. I. & MS. Leid. Ἥρα, & mox *sororem* pro *soror est.* Nimirum Ἥρα, si transponas literas, est ἀήρ. Athenagor. Legat. pro Christ. pag. 23. Ζεὺς, ἡ ζέουσα οὐσία, καθὰ τοὺς Στωϊκούς. Ἥρα ὁ ἀὴρ, καὶ τοῦ ὀνόματος, εἰ αὐτὸ αὐτῷ ἐπισυνάπτεται, συνεκφωνουμένου. MUNCK. V. Menag. ad Diogen. Laert. lib. VII. §. 147. p. 319, 320.

12 CONSOCIA] *Consortia* H. I. M. & L. cum MS. Leid. Sed *consocia* etiam B. & A. Cassiod. epist. 9. lib. VIII. *Nobilissima tibi facta consocia.* Ita MS. non *consortia.* MUNCK.

13 JOVIS CONJUGEM] Vide Phornutum cap. 3. Albricum cap. 9. Cicero II. Nat. Deor. *Et soror & conjux Jovis, quod & similitudo est aetheris, & cum eo summa conjunctio. Effaeminarunt autem eum Junonique tribuerunt, quod nihil eo est mollius.* Idem dicit Heraclides pag. 21. Schol. Hesiod. in Θεογ. p. 261. edit. Heins. Ἥρη (ἤγουν ὁ ἀήρ. ὁ κυδορρόας) ἤτοι ὁ δοξαζόμενος διὰ τῆς βροχῆς. Διὸς δὲ παράκοιτις, ὅτι τοῦ αἰθέρος κάτωθεν ὁ ἀήρ. Servius ad AEn. I. 51. *Physici Jovem aetherem,*

& Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios [1] polytychia, quam defcripfit, ait Junonem ab Jove vinctam catenis aureis, & [2] degravatam incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere volentes, quod aër, igni coelefti conjunctior, [3] duobus deorfum elementis mifceatur, id eft aquae & terrae, quae elementa duobus fuperioribus graviora funt.

III. *Neptunus.*

NEPTUNUM vero tertium velut aquarum voluerunt elementum: quem ideo Graece etiam Pofidona nuncupant, quafi [4] ποιοῦντα εἴδην, quod nos Latine facientem imaginem dicimus: illa videlicet ratione, quod hoc folum elementum imagines in fe formet fpectantium, quod nulli [5] alii ex quatuor competat elementis. Tridentem vero ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarum natura triplici virtute fungatur, id

*id eft, ignem volunt intelligi; Junonem aërem, & quoniam tenuitate paria funt, dixerunt effe germana. Sed quoniam Juno, hoc eft, aër fubjectus eft igni, id eft jure fuperpofito elemento mariti * traditum eft.* Lege, *igni, id eft, Jovi, jure* &c. Deinde tolle afterifcum, & fcribe, *mariti nomen traditum eft.* Haec talia ex Zenonis fcholâ deprompta funt. Vide Minut. Felic. Octav. p. 20. MUNCK.

1 POLYTYCHIA] Voffius Hiftor. Graec. lib. IV. cap. 5. mallet πολυτεχνίᾳ, vel πολυτεκνίᾳ. MUNCK.

2 DEGRAVATAM INCUDIBUS FERREIS] Meminit antiquae ejus fabulae Homerus Iliad. O. 18. Ubi eodem, quo Fulgentius, modo eam explicat Anonymus, ut & Phornutus cap. 17. Hauffiffe illos interpretationem iftam putem ex Heraclid. Alleg. Hom. pag. 51. ed. Gefn. Baptifta Pius *depravatam* edidit. quod explicat *devirginatam.* Ridiculè. MUNCK.

3 DUOBUS DEORSUM] *De deorfum* Leid. cod. MUNCK.

Ad CAP. III.

4 ΠΟΙΟΥ͂ΝΤΑ ΕΙ'ΔΗΝ] Ita & una L. habet, Caeterae variant. MS. Leid. Πιονιδόνα. Nifi vocabulum Ποιονειδῶνα finxit, fequendam cenfeo Commel. lectionem. Εἴδη pro εἶδος agnofcit etiam Hefychius. Phornutus cap. 3. ἀπὸ τῆς πόσεως derivat Ποσειδῶνα. Quicum facit & Heraclides: Ὁ Ποσειδῶν ὑγρά τις ὢν ὕλη καὶ κατὰ τὴν πόσιν ὀνομασμένος. Alii aliter ἐτυμολογοῦσι. MUNCK.

5 ALII] Quamvis diffentiant editi, fcribe tamen cum MS. Leid. *alio.* Continent. Virgil. *Efto Euryftheus alio fortiori.* Vide ibi notas noftras. MUNCK.

6 POTABILIS] 6. edd. *potabili.* Quod magis eft congruum. Vel legendum, *id eft, fit liquida* &c. Euftath. ad Iliad. Hom. p. 845. ed. Baf. Τρίαιναν ὁ μῦθος οἰκειοῖ ἐννοσιγαίῳ Ποσειδῶνι, ἢ διότι τρίτον θέσει τὸ ὕδωρ μετὰ τὸν αἰθέρα. ἢ διότι τριττὴ ἡ φύσις τῶν ὑδάτων. τὰ ἁλμυρὰ, τὰ γλυκέα, τὰ μικτὰ &c. Schol. AEfchyli ad Prometh. vers. 924. Τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ τρίτον εἶναι αὐτὸν στοιχεῖον, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον. Quod & apud Euftath. in Dionyf. vs. 476. legas. Aliter rurfus Servius ad AEn. I. vers. 142. aliter etiam Phornutus cap. de Neptuno. Locherus ex Servio ad locum modo laudatum adducit. *Jupiter trifido utitur fulmine; Pluton Cerbero trifauci; Neptunus tridente. Haec tria fceptra fignificant etiam ipfa tria elementa phyfica quadam ratione conjuncta.* Sed ifta verba in editis fruftra quaeras. MUNCK. Adde Spanh. ad Callim. H. Del. 31. locus Plutarchi, quem adducit Spanh. legitur pag. 381. Tom. II.

7 OMNIBUS TRIBUS] Τὸ *tribus* non agnofcit Leid. codex. MUNCK. Vide Bifet. ad Ariftophan. Equit. 556. Hinc Hellenes & Syri ἐκ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας hominem natum credunt. Vid. Plut. Sympof. lib. VIII. Quaeft. 8. p. 730. Unde etiam Neptunus Deorum praeftantiffimus & antiquif-

id est liquida, foecunda, [6] potabilis. Hinc & Neptuno Amphitriten in conjugium deputant. ἀμφὶ enim Graece circumcirca dicimus: eo quod [7] omnibus tribus elementis aqua conclusa sit, id est, sit in coelo, sit in aëre, id est in nubibus, & in terra, ut sunt fontes vel putei.

IV. *Pluton.*

QUARTUM etiam Plutonem dicunt [8] terrarum praesulem: [9] πλοῦτος enim Graece divitiae dicuntur, solis terris credentes divitias deputari. Hunc etiam [10] tenebris addictum dixere, quod sola terrae materia sit cunctis elementis obscurior. Sceptrum quoque in manu gestat, quod regna solis competant terris.

V. [1] *Tri-*

tiquissimus vocatur. V. Spanh. ad Aristoph. Plut. 1051.

Ad CAP. IV.

8 TERRARUM PRAESULEM] Augustin. C. D. lib. VII. cap. 28. *Dis pater postremo, qui Graecè* Πλούτων *dicitur, etiam ipse masculus frater amborum, terrenus Deus esse perhibetur, superiorem terram tenens, in inferiore habens Proserpinam conjugem.* Et cap. 16. ejusdem libri: *Vulcanum volunt ignem mundi, Neptunum aquas mundi, Ditem patrem, hoc est, Orcum, terrenam & infimam partem mundi.* Apulejus Dialogo Hermetis: *Terrae vero dominatur Jupiter Plutonius. Et hic nutritor est animantium mortalium & fructiferorum.* MUNCK. *Jupiter* iste *Plutonius* Apuleji est Graecis Ζεὺς χθόνιος. Plutarch. Tom. II. de Superstit. pag. 169. Ὁ Ἡσίοδος κελεύει πρὸ ἀρότρου καὶ σπόρου τὸν γεωργὸν εὔχεσθαι Διΐ τε Χθονίῳ, Δημήτερί θ᾽ ἁγνῇ τῷ ἐχέτλης ἐχόμενον. quem Hesiodi locum ex Oper. & Dieb. vs 465. inlustrat Graevius L. H. cap. XI. p. 58. & plura huc spectantia profert. Hunc Jovem Stygium vocat Virgil. IV. AEn. 638. ubi v. Serv.

9 ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ ENIM] Imo Plutus & Pluto, etiamsi alterum ab altero distinguant poetae, idem sunt numen, ut observatum jam ab aliis. Lucianus Timone: Ἀλλ᾽ ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ᾽ αὐτοὺς, ἅτε πλουτοδότης καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὤν. Ovid. I. Met. *Itum est in viscera terrae, Quasque recondiderat, Stygiisque admoverat umbris, Effodiuntur opes, irritamenta malorum.* Et merito profecto Dis audit Pluto, *quod recidant omnia in terras, & oriantur è terris*, ut loquitur Cicero II. Nat. Deor. Confer Ovid. X. Met. V. 78. MUNCK. Vid. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 138. p. 749. Timocreon, poeta Rhodius ita de Plutone divitiarum Deo canit, apud Schol. Aristophan. Ran. vs. 1337.

> Ὤφελές, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
> Μήτ᾽ ἐν γῇ, μήτ᾽ ἐν θαλάττῃ, μήτ᾽ ἐν ἠπείρῳ
> Φανήμεναι.
> Ἀλλὰ Τάρταρόν γε ναίειν, κ᾽ Ἀχέροντα.
> Διὰ σὲ γὰρ πάντ᾽ ἐν ἀνθρώποις κακά.

Unde Tiberianus apud Serv. ad VI. AEn. 136.

> *Aurum, quo pretio reserantur limina Ditis.*

10 TENEBRIS ADDICTUM] MS. Leid. *Abdicatum.* Gloss. *adjunctum, traditum.* Sed illa est explicatio τοῦ *addictum.* quanquam Fulgentii mentem haud satis rectè exprimit. *Addictus* heic est συζῶν Graecis. Lucian. περὶ ὀρχ. Tom. I. p. 908. ed. Ben. Ἀνχμηρῷ βίῳ συζῶν, *asperae vitae addictus.* In Contin. Virg. legas, *Apollinem Musis additum.* Hesiodi Schol. p. 279. ed. Heins. Ὑπὸ χθόνα δὲ ναίειν φασὶ τὸν Ἀΐδην, διὰ τὸ δέχεσθαι μὲν τοὺς θανόντας. Caeterum quod tenebris addictum Plutonem tradit, id in memoriam mihi revocat, quod apud Phornutum cap. 5. legi: Ἀΐδης ὁ παχυμερέστατος καὶ προσγειότατος ἀήρ. Pariter

V. [1] *Tricerberus.*

TRICERBERUM verò canem ejus subjiciunt pedibus, quòd mortalium jurgiorum invidiae ternario conflentur statu, id est naturali, caussali, [2] accidenti. Naturale est odium, ut canum & leporum: [3] luporum, & pecudum: hominum, & serpentium. Caussale est, ut [4] amoris zelus atque invidiae. Accidens est, quod aut verbis casualiter oboritur, ut hominibus: aut comestiones propter, ut jumentis.

VI.

ter Capella lib. II. *Haec omnis aëris à lunâ diffusio sub Plutonis potestate consistit.* Heraclides Alleg. Homer. p. 318. Τὸν δ' ὑπένερθεν ἀέρα ἀλληγορικῶς ἀέρα προσαγορεύουσι. Confer Athenag. Legat. pro Christ. pag. 22. Facit & huc illa inferorum, vel tartari potius, descriptio apud Apulejum Allocutâ Hermetis. *Sin autem delictorum illitam (animam) maculis vitiisque oblitam viderit, desuper ad ima deturbans procellis turbinibusque aeris, ignis, & aquae saepe discordantibus tradit: ut inter coelum & terram mundanis fluctibus in diversa semper aeternis poenis agitata raptetur. Ut in hoc obsit animae aeternitas, quod sit immortali sententiâ aeterno supplicio subjugata.* Hic ergo Tartarus est. Hesiod. Θεογ. 119. Τάρταρά τ' ἠερόεντα. Schol. λέγει τὸν ἀέρα τὸν τὴν γῆν περιέχοντα, καὶ τὸ περὶ αὐτήν. Stephanus: Τάρταρος. Κράτης τὸν ὑπὸ τοῖς πόλοις ἀέρα παχυώτε καὶ ψυχρόν τινα, καὶ ἀφώτιστον &c. Isidor. lib. VIII. cap. II. *Lapsi vero (daemones in aëriam qualitatem conversi sunt:) nec aeris illius puriora spatia, sed ista caliginosa tenere perpessi sunt, qui eis carcer est usque ad tempus judicii.* Aut ego multum fallor, aut hinc ἄρχοντα ἐξουσίας τοῦ ἀέρος diabolum appellat Paulus ad Ephes. cap. II. vers. 2. Fabulam πραγματικῶς explicat Lact. lib. I. cap. II. MUNCK.

Ad CAP. V.

[1] TRICERBERUS] Infr. cap. 27. *Dum ad Tricerberum canem abstrabendum descendit.* Τρικέφαλον quoque Tzetzes appellat. Vide de cane eo Isidor. Orig. lib. XI. cap. 2. MUNCK. Plutarch. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 362. Πλούτωνος ὃν ἄγαλμα τοῦ ΚΕΡΒΕΡΩ τεκμαιρόμενοι καὶ τοῦ ΔΡΑΚΟΝΤΙ. De hoc Cerbero cognitu digna sunt, quae Pausanias lib. III. cap. 25. pag. 275. notat, de Taenaro promontorio agens: ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ ναὸς εἰκασμένος σπηλαίῳ. ——— ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς, ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτῃ τοῦ ᾅδου τὸν κύνα (quid Hermionenses dicant, refert lib. II. cap. 35. pag. 196.) quod cum pro figmento habeat jure merito, paullo post addit, Ἑκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος λόγον εὗρε εἰκότα, ὄφιν φήσας ἐπὶ Ταινάρῳ τραφῆναι δεινόν. κληθῆναι δὲ ᾅδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ. καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρυσθέα. Ὅμηρος δὲ (πρῶτος γὰρ ἐκάλεσεν ᾅδου κύνα, ὅντινα Ἡρακλῆς ἦγεν) οὔτε ὄνομα ἔθετο οὐδὲν, οὔτε συνέπλασεν ἐς τὸ εἶδος, ὥσπερ ἐπὶ τῇ Χιμαίρᾳ. οἱ δὲ ὕστερον Κέρβερον, ὄνομα ἐποίησαν, καὶ κυνὶ τὰ ἄλλα εἰκάζοντες, κεφαλὰς τρεῖς φασιν ἔχειν αὐτὸν οὐδέν τι μᾶλλον Ὁμήρου κύνα τῷ ἀνθρώπῳ σύντροφον εἰρηκότος, ἢ εἰ δράκοντα ὄντα, ἐκάλεσεν ᾅδου κύνα.

[2] ACCIDENTI] *Accidentali* 6. edd. Sed pro Commel. stat MS. Leid. & rectè quidem. Sequitur enim, *accidens* &c. Ambros. Hexaëm. lib. I. cap. 8. *Cum utique non substantialis, sed accidens sit malitia.* MUNCK.

[3] LUPORUM ET PECUDUM] Τῶν προβάτων. Horat. Epod. 3. *Lupis & agnis quanta sortito obtigit, Tecum mihi discordia est.* Ubi vetus interpres: *Omnes autem inimicitiae sunt aut à natura, quales sunt inter bruta: aut à voluntate per electionem, quales sunt hominum inter se.* MUNCK.

[4] AMORIS ZELUS] Vide quae notamus ad cap. 12. lib. II. & ad Hyg. Mythol. cap. 199. MUNCK.

VI. *Furiae.*

Huic etiam [5] tres Furias deservire dicunt, quarum prima Alecto: ἀληκτὼ enim Graece inpausabilis dicitur. Alia Tisiphone: τισιφώνη autem quasi τούτων φωνὴ, id est istarum vox. Tertia Megaera: megaera enim est, quasi μεγάλη ἔρις, id est magna contentio. Primum est ergo, [6] non pausando furiam concipere: secundum est, in vocem erumpere: tertium jurgium [7] protelare.

VII.

Ad CAP. VI.

5 Tres Furias deservire] Totum hoc caput in suum commentarium transtulit Lactantius ad Thebaid. I. vers. 477. Sed quid continet, nisi nugas nugacissimas? Melius de his Phornutus cap. 10. & Tzetzes in Lycophron. vs. 411. quos consule, si est operae. Servius ad AEn. IV. 609. *Dirae in coelo: ut*, dicuntur geminae pestes cognomine dirae. *Furiae in terris, Eumenides apud inferos: sed baec nomina confundunt poëtae.* Ad AEn. autem III. 209. ita commentatur: *Sanè apud inferos Furiae dicuntur & canes: apud superos dirae & aves, ut ipse in* XII. *ostendit. In medio vero Harpyiae dicuntur.* Quod de canibus ait: canes illae Hecates sunt sive Triviae, de quibus Tibullus el. 2. lib. I. Horat. Sat. 8. lib. I. Virgil. VI. AEneid. Senec. OEdip. 569. Immo omne θηρσφανὲς τῶν δαιμόνων γένος κύνας εἴωθε τὰ λόγια καλεῖν, ut ait Tzetzes ad Hesiod. p. 45. ed. Heins. *Canes Jovis infernalis* vocat Horat. Comment. MUNCK. Variis nominibus *Furiae* insignitae a Graecis fuere. Pausanias lib. I. cap. 28. Πλησίον δὲ ἱερὸν θεῶν ἐστιν, ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι ΣΕΜΝΑ'Σ (quo nomine ideo eas adpellat Aristophanes in Equit. vs. 1309.) Ἡσίοδος δὲ ἘΡΙΝΝΥ͂Σ ἐν Θεογονίᾳ. (Hinc Sophocles in Electr. v. 112. vocat Σεμνὰς θεῶν παῖδας Ἐρινύας. & in Ajace vs. 846. Τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ θ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη, ΣΕΜΝΑ'Σ ἘΡΙΝΝΥ͂Σ. Schol. Vet. μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς Ἐριννύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους, καὶ οὐχὶ κρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Quae ultima verba consentiunt dogmati Pythagorico apud Diogen. Laert. lib. VIII. cap. 31. τὰς δὲ ἀκαθάρτους μήτε ἐκείναις πελάζειν, μήτε ἀλλήλαις, ΔΕΙ͂ΣΘΑΙ ἘΠ' ἈΡ'ῬΗ'ΚΤΟΙΣ ΔΕΣΜΟΙ͂Σ ὙΠΟ' ἘΡΙΝΝΥ'ΩΝ.) Pergit Pausanias Πρῶτος δέ σφισιν Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι. Lib. II. pag. 136. Καὶ ναὸς θεῶν, ἃς Ἀθηναῖοι ΣΕΜΝΑ'Σ, Σικυώνιοι δὲ ἘΥΜΕΝΙ'ΔΑΣ ὀνομάζουσι. de quo nomine ita Schol. Apollon. Rh. lib. I. Arg. 1019. Κατ' εὐφημισμόν (φασι) τὰς Ἐριννύας, ἘΥΜΕΝΙ'ΔΑΣ. Ceterum AEschylum imitatus & Euripides in Bacchis vs. 102. Στέφανωσέν τε ΔΡΑΚΟ'ΝΤΩΝ ΣΤΕΦΑ'ΝΟΙΣ, ἔνθεν ἄγραν θηροτρόφοι ΜΑΙΝΑ'ΔΕΣ ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. Qui αἱματωποὺς θεὰς vocat in Androm. vs. 978. & in Iphig in Taur. 294. de iisdem testatur Φθογγάς τε ΜΟ'ΣΧΩΝ, καὶ ΚΥΝΩ͂Ν ὙΛΑ'ΓΜΑΤΑ, Ἃ φάσ' Ἐριννῦς ἱέναι μιμήματα. Unde *Cocyti canes* vocantur. Vid. Schol. Aristophan. Ran. 475. Nigris indutae pinguntur vestibus. V. Potter. ad Lycophron. vs. 1137. Earum arma faces de loto arbore erant V. Lact. ad Statii XI Theb. 84. Plura de iisdem dedit J. Perizonius ad AEliani lib. IX. V. H. 29. De Furiarum Sacris Spanh. ad Callim. H. Pall. 107.

6 Non pausando] *Pausare* verbum antiquum est. Gloss. Vett. *Pausat.* ἀναπαύεται, καὶ ἀναπαυσ. Ita *pausa* est quies. Vetus inscriptio apud Pith. Catal. lib. III. *Jam datus est vitae finis, jam pausa malorum.* MUNCK.

7 Protelare] Hoc est, *amoliri*, ut Baptista censet. Immo *protelare* heic est proferre. Cap. 14. *Protelare dignitatem.* Sed vide not. ad Prologum. MUNCK. Scholiastes ineditus Senecae Herc. Fur. vs. 90. legit *secundum est in vocem prorumpere, tertium jurgium prolongare.* hoc mihi indicavit Cl. J. Arntzenius.

VII. [1] *Fata, vel Parcae.*

TRIA etiam ipſi [2] Plutoni deſtinant fata, quarum prima Clotho; ſecunda Lacheſis, tertia Atropos. κλώθω enim [3] Graece evocatio dicitur, λάχεσις vero ſors nuncupatur, ἄτροπος quoque ſine ordine dicitur: hoc videlicet ſentire volentes, quod prima ſit nativitatis evocatio: ſecunda, vitae ſors, quemadmodum quis vivere poſſit: tertia, mortis conditio, quae ſine lege venit.

VIII. *Harpyiae.*

HARPYIAS etiam tres [4] inferis Virgilius deputat, quarum prima ἀέλλω, ſecunda ὠκυπέτη, tertia κελαινώ. Harpyia enim Graece rapina dicitur. Ideo virgines, quod omnis rapina arida ſit & ſterilis. Ideo plu-

Ad CAP. VII.

1 FATA VEL PARCAE] Rectè ex hoc loco Illuſtr. Spanhemius in de Numm. Praeſtant. Fata Parcas dici probat. Doceo idem ex Capell. lib. I. *Haec mox ut facta conſpexit omnia, quae gerebantur, in conſiſtorio Jovis ſubnotari.* Lege ex MS. libro Biblioth. Leid. *Fata*, & *ſubnotare.* Martial. lib. VII. 47. *Et ruptas fatis reddidit ipſe colos.* Lactant. lib. I. cap. II. *Illud vero quale eſt? eſſe fata, quibus Dii omnes & ipſe Jupiter pareat. Si Parcarum tanta vis eſt, ut plus poſſint, quam coelites univerſi* &c. Albricus: *Parcae ſeu fata dictae per antiphraſin.* Redeo ad Capellam. Dixerat ille ſuperius Parcas eſſe librarias Superum: *Clotho vero*, inquit, *Lacheſis Atropoſque, quoniam ſententias Jovis orthographiae ſtudio veritatis excipiunt, utpote librariae Superûm, archiviique cuſtodes.* Pro *orthographiae* rectius Leid. Cod. *orthographae.* Tertull. de Anim. cap. 39. *Fata ſcribundo advocantur.* Ita enim putem legendum cum Junio, non *ſcribunda.* Iſidor. Orig. VIII. II. *Tria autem fata fingunt in colo & fuſo, digitiſque fili ex lana torquentibus, propter tria tempora* &c. MUNCK. Parcas & Furias eodem ritu colunt Sicyonii. Pauſan. lib. II. cap. II. p. 136. Vocantur γηραιαὶ κόραι a Lycophrone vs. 585. De Parcis, vide, quae dixi ad Hygini Fab. pag. 287. & quae dicam ad Albricum Philoſ. cap. 2. de D. Imag.

2 PLUTONI DESTINANT] Alii Apollinem praeficiunt fatis. Schol. Horat. in Carm. Saecul. *Invocat autem Parcas poſt Apollinem, quia Apollo fatis praeeſt, unde & ſortilegus vocatur.* MUNCK.

3 GRAECE EVOCATIO DICITUR] Nugatur ſolemnia. Alludere videtur τὸ κλώζω. Quinam veriorem dederint etymologiam, dixi ad Hygin. Genealogiam. Lactant. lib. II. cap. 10. *Unde etiam tres Parcas voluerunt: unam, quae vitam hominibus ordiatur: alteram, quae contexat: tertiam, quae rumpat ac finiat.* MUNCK. Schol. Pindari Olymp. Od. prim. vs. 41. Κλωθὼ μία τῶν μοιρῶν, εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Cui conſentit Lucianus Dialog. Mort. XVII. lin. 25. ubi Minos dicit, Ναὶ τῇ Κλωθοῖ, ἣ ἑκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι τὰ προκλέα.

Ad CAP. VIII.

4 INFERIS VIRGILIUS DEPUTAT] AEn. nempe VI. v. 289. Confer Serv. ad AEn. III. vers. 209. MUNCK.

5 QUASI ἙΛῺΝ ἌΛΛΟ] Heic rurſus nugatur. *Aëllo* dicta ab ἄελλα, *procella.* Unde ἄελλος, ταχύς. MUNCK.

6 CITIUS AUFERENS] *Citius* eſt ocyus, dicto citius. Infr. cap. 17. *Honores citius fugitivos.* Quid autem? Ocypete eſt celeriter auferens? Imo celeriter volans, à πέτεσθαι, *volare.* MUNCK.

7 SIGNARE] *Significare* Leid. cod. MUNCK.

8 CUPITA INVADERE] *Concupita* A. B. H. I. M. & MS. Leid. & *concupiſci* pro *concupiſcere.* Mox pro *invadit* mallem, *invaditur.* MUNCK. Munckerus mallet *invaditur.* Sed hacce vi impersonali ſaepe altera forma occurrit, quod luc-

plumis circumdatae; quia quidquid rapina invaſerit, celat. Ideo volatiles, quod omnis rapina ad volandum ſit celerrima. ἀέλλω enim Graece [5] quaſi ἑλὼν ἄλλο, id eſt alienum tollens. Ocypete, id eſt [6] citius auferens. Celaenum vero Graece nigrum. unde & Homerus prima Iliados rhapſodia, αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί: id eſt, ſtatim niger tuus ſanguis emanabit per meam haſtam. Hoc igitur [7] ſignare volentes, quod primum ſit, alienum concupiſcere: ſecundum, [8] cupita invadere: tertium, celare quod invadit.

IX. *Proſerpina.*

PLUTONI quoque nuptam volunt Proſerpinam, Cereris filiam. [9] Ceres enim Graece gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam eſſe voluerunt, quod ubi plenitudo fructuum ſit, gaudia [10] ſemper abundent neceſſe eſt. Proſerpinam vero quaſi ſegetem voluerunt, id eſt [11] terram

luculente oſtendimus jam ad haec Cic. Acad. I. 1. *intemperantis enim eſſe arbitror, ſcribere quod occultari velit*: pro velis vel *cupiatur*. WOPKENS.

Ad CAP. IX.

9 CERES ENIM GRAECE GAUDIUM DICITUR] Alludit τὸ χαίρω, quod ut χέρω pronunciavit. Sed illud *Graecè* non habet Leid. cod. Retinendum tamen puto. Sic in Contin. Virgil. *Acheron Graecè ſine tempore dicitur.* Cicerone auctore II. Nat. Deorum, *Ceres* quaſi *Geres* dicitur. Apud eundem ejuſdem operis Lib. I. Chryſippus diſſerit, aerem, qui per maria manet, Neptunum eſſe: terramque eam, quae Ceres dicatur. Julius Firmicus: *Terram ipſam Cererem nominant: nomen hoc à ſerendis frugibus mutuatum.* Scriverius in margine libri ſui notaverat, *à gerendis* &c. quod nullus dubito quin rectius habeat. Δημήτηρ quaſi γῆ μήτηρ etiam Graecis dicitur. Vide Euſtath. ad Iliad. ξ. p. 982. ed. Baſ. Orpheus apud Euſebium: Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα. Artemidorus de Somn. lib. II. cap. 44. Ἔτι καὶ τὴν Δήμητρα τῇ γῇ τὸν αὐτὸν ἔχειν λόγον φασὶ οἱ σοφοί. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Cerer. vs. 2.

10 SEMPER ABUNDENT] 6. edd. *ſemper ſuperabundent.* In cod. Leid. ſuper τὸ *ſemper* ſcripta erat altera lectio, *vel ſuper.* Auguſtin. Soliloq. cap. 10. *Laudet te ſupereminens clementia, ſuperabundans miſericordia tua.* Tertullian. de Reſ. Carn. cap. 34. *Illic gratiam ſuperabundaſſe.* Vet. Interp. Epiſt. ad Rom. v. 20. *Ubi abundavit delictum, ſuperabundavit gratia.* ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. MUNCK.

11 TERRAM RADICIBUS PROSERPENTEM] Grotius ad Capell. pag. 21. emendat, *terrae radicibus.* Haud opus putem. Proſerpina eadem, quae Iſis, Iſis autem terra. Vide Firmicum. Segetem autem terram dici quis neſcit? Iſidor. lib. VIII. cap. 11. *Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges.* Arnob. lib. III. *Quod ſata in lucem proferat, appellatam eſſe Proſerpinam.* Auguſt. C. D. VII. 20. *Quod filiam Cereris, id eſt, ipſam fecunditatem, quae à proſerpendo Proſerpina dicta eſſet, Orcus abſtulerat.* Hinc Proſerpina numinibus agricolarum accenſita. Vide Clariſſ. Graev. Lection. Heſiod. cap. 11. Varro apud Auguſtin. modo laudati libri cap. 24. *Tellurem putant eſſe Opem, quod operâ melior fiat: matrem, quod plurima pariat: Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges: Veſtam, quod veſtiatur herbis.* Cererem vides cum Proſerpinâ confundi, quod & ex lib. VIII. cap. 27. animadvertas, & Apulej. Mileſ. XI. Adde not. ad cap. 49. lib. II. Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Steph. Περσεφόνη δὲ καὶ Ἶσις ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα, καὶ ἕτερα μύρια ὀνομάζεται. Etiam Σελήνη. Vide Euſeb. Praepar. Euang. lib. II. p. 31. ed. Steph. Disjungit tamen Proſerpinam à Cerere Theo in Aratum: Αὐτὴν (κόρην) εἶναι καρποὺς, τὴν δὲ μητέρα τὴν γῆν. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 367. dicit, Stoicos ſentire, eſſe Δήμητραν καὶ Κόρην, τὸ διὰ τῆς γῆς καὶ τῶν καρπῶν διῆκον. & pag. 377. Φερσεφόνην δέ φησι που Κλεάνθης τὸ διὰ τῶν καρπῶν φερόμενον καὶ φονευόμενον πνεῦμα;

ram radicibus proserpentem, [1] quae & ἑκάτη Graece dicitur: ἑκατὸν enim Graece centum sunt. & ideo hoc illi nomen inponunt, quia [2] centuplicatum seges proferat fructum.

X. *Ceres.*

HANC etiam mater cum lampadibus raptam quaerere dicitur, unde & [3] lampadarum dies Cereri dedicatus est: illa videlicet ratione, quod hoc tempore cum lampadibus, id est cum Solis fervore, seges ad metendum cum gaudio requiratur.

XI.

μα; ποιητης δέ τις ἐπὶ τῶν θεριζόντων,

Τῆμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσιν.

Hinc iisdem honoribus mater & filia colebatur ab Atticis. Pausan. lib. I. cap. 37. pag. 89. Ἔστι δὲ καὶ Ζεφύρου τε βωμὸς, καὶ Δήμητρος ἱερὸν, καὶ τῆς παιδός. σὺν δέ σφισιν Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἔχουσι τιμάς. & inde Proserpina aeque ac Ceres numinibus agricolarum accensetur, imo Proserpinae raptus apud Graecos allegoricam non abs re creditur seminis in terra reconditi habuisse significationem. vid. Spanh. ad Callim. H. Cer. vs. 20. & Graev. Lect. Hesiod. cap. XI.

1 QUAE ET ἙΚΆΤΗ] *Ut & Hecate* A. B. H. & I. *Unde &* &c. MS. Leid. Quam lectionem aliis omnibus praeferam. Hecate, Proserpina, Diana idem numen. Vide Etymol. in Ἑκάτη. Servium ad AEn. IV. 609. Schol. Theocrit. ad Eid. II. vers. 12. Albricus: *Diana, quae & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur.* Artemidorus de Hecate Chthonia: Γεωργοῖς δὲ ἐστι ἀγαθή. γῆ γὰρ εἶναι νενόμισται. MUNCK.

2 CENTUPLICATUM SEGES PROFERAT FRUCTUM] Ita & MS. Leid. non *Ceres* ut 5. edd. Prudent. lib. II. in Symm. *Talis nostrorum solertia centuplicatos Agrorum reddit fructus.* Καρπὸν ἑκατονταπλασίονα, ut est apud B. Lucam cap. VIII. vers. 8. Isidor. XIV. 5. *Glebis ita praepinguis, ut jacto ibi semine incremento poene centesimo fruges nascantur.* Capella de Proserpina lib. I. *Puellam accessibus gratulantem, quae ita plerunque frugem exposcentibus tribuit, ut magni numinis vota sint ei redbibere centesima.* Lege *centesimam* cum Leid. MS. *Centesima* ἐνικῶς dictum, ut *decima.* Varro Sat. περὶ κεραυνοῦ: *Majores solitos decumam Herculi vovere.* Moses Genes. XXVI. 12. Καὶ εὗρεν ἐν ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσαν κριθήν. Unde *hordeum centenum eo quod plerisque locis jactus seminis ejus in incrementum centesimum frugis renascatur*, ut loquitur Isidor. lib. XVII. cap. 3. *Centenarium fructum* appellat Chrysol. Serm. XV. *Centesimum* XIX. Confer Plinium lib. XVIII. 16. MUNCK. Vide G. J. Voss. lib. II. Idolol. Gent. cap. 29. & Ciofan. ad Ovid. VII. M. 74. ex Parrhasio ad Claudianum.

Ad CAP. X.

3 LAMPADARUM DIES] Ita & cum Commel. MS. Leid. non *lampadum*, ut 6. edd. Manil. lib. I. *Cui tertia lampada dispar Conspicitur.* Confer Voss. Vit. Sermon. lib. I. cap. 33. Caeterum dies hic erat quintus Eleusiniorum, quo matronae cum facibus incedentes repraesentabant Cererem in quaerendâ Proserpinâ errantem. Consule Gronov. ad Senec. Agam. vers. 352. Lactant. lib. I. cap. 21. *Quam quia facibus ex AEtnae vertice accensis quaesisse in Sicilia Ceres dicitur, idcirco sacra ejus ardentium taedarum jactatione celebrantur.* MUNCK. Schol. Aristophan. Equit. vs. 782. Ἐραςθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δήμητηρ δὲ μετὰ ΛΑΜΠΑΔΩΝ νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. Hinc Eleusinia mysteria Cereris & Proserpinae lampadas gestantes celebrabant. v. Schol. Soph. OEd. Colon. vs. 1041, 1046. & Is. Casaub. ad Theophrast. Char. Eth. cap. 3. Unde & ipsa Proserpina Δαῖρα sive Δαείρα vocatur. v. Schol. Apoll. Rh. III. Arg. 846. Tzetz. ac Potter. ad Lycophron. v. 710. Caetera indicabit Meursius in Eleusiniis.

Ad CAP. XI.

4 ἈΠΌΛΛΩΝ ENIM GRAECE PERDENS DICITUR] Ita & Firmicus in de E. R. P. Apud Macrobium lib. I. Sat. cap. 17. Cleanthes Lycium Apollinem appellatum notat, quod veluti lupi pecora rapiunt, ita ipse quoque humorem eripit radiis. Varias variorum etymologias, si desideres, ibidem invenies. Etiam Servius ad Ecl. V. vers. 65. aliam, cur ab ἀπολεῖν dicatur, reddit rationem. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 24. edit.

XI. *Apollo.*

APOLLINEM Solem dici voluerunt : [4] ἀπόλλων enim Graece perdens dicitur, quod fervore ſuo omnem ſuccum virentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam divinationis deum voluerunt, ſive quod Sol omnia obſcura [5] manifeſtat in lucem, ſeu quod in ſuo proceſſu & occaſu ejus orbita [6] multimodos ſignificationum monſtret effectus. Sol vero dicitur aut ex eo [7] quod ſolus ſit, aut quod [8] ſolite

edit. Baſ. Ἀπόλλων δὲ παρὰ παλαιοῖς ὁ ἥλιος οὐκ εὐφήμως μὲν, ὅμως δὲ φοβερώτερον ὁ ἥλιος, εἰς ὃν ἀναφέρεται λοιμώδη νοσήματα. Quod ex AEgyptiorum diſciplinâ habet. Quâ de re dictum ad Hyg. Myth. cap. 121. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. pag. 375. Ἐν δὲ ταῖς Ἑρμοῦ λεγομέναις βίβλοις ἱστοροῦσι γεγράφθαι περὶ τῶν ἱερῶν ὀνομάτων, ὅτι τὴν μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ ἡλίου περιφορᾶς τεταγμένην δύναμιν., Ὧρον, Ἕλληνες δὲ Ἀπόλλωνα καλοῦσι. Proclus in Chreſtomathia apud Photium pag. 988, 989. Ἡ δὲ Δαφνηφορία. ξύλον ἐλαίας καταστέφουσι δάφναις καὶ ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ἐπ' ἄκρου μὲν χαλκῆ ἐφαρμόζεται ΣΦΑΙ͂ΡΑ. ἐκ δὲ ταύτης μικροτέρας ἐξαρτῶσι. Deinde addit σημαίνει δ' αὐτοῖς ἡ μὲν ἀνωτάτω ΣΦΑΙ͂ΡΑ ΤΟ'Ν ἭΛΙΟΝ, ᾧ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφέρουσιν, ἡ δὲ ὑποκειμένη, τὴν Σελήνην. τὰ δὲ προσηρτημένα τῶν σφαιρίων ἄστρα τε καὶ ἀστέρας, τὰ δέ γε στέμματα τὸν ἐνιαύσιον δρόμον. Hinc etiam Λοξίας vocatur, ut nonnulli cenſent. Confer Schol. Ariſtophanis in Pluto vs. 8. cum Tzetze ad Lycophron. vs. 1467. Plura adducerem, quibus per Apollinem nil niſi Solem eſſe intelligendum monſtrarem, ſed vulgaribus non inhaereo. Sol, ut Fulgentius putat, a Graecis Ἀπόλλων dicitur, quaſi ἀπολλύων qua voce tamquam proprio nomine uſus Joannes in Apocal. cap. IX. comm. XI. Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου. ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει, ἈΠΟΛΛΥ'ΩΝ. De vocis etymo non convenit inter Antiquos. Adſcribam Plutarchi locum. De EI apud Delphos pag. 393. juxta quem Apollo Gr. Ἀπόλλων vocatur, utpote ἀρνούμενος τὰ πολλὰ, καὶ τὸ πλῆθος ἀποφάσκων. Ἰήϊος (ſive ut Xylander Ἰήϊος) ὡς εἷς καὶ μόνος, ut mox Noſter, *Sol vero dicitur aut ex eo, quod ſolus ſit.* Φοῖβον δὲ δήπου τὸ καθαρὸν καὶ ἁγνὸν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον. Vide Phurnutum de N D. c. 32.

5 MANIFESTAT IN LUCEM] Schol. Germ. qui totum hoc caput tranſtulit in commentaria ſua, *in luce* Capella lib. II. *Nam tenebras probibens, retegis quod coerula lucet ; Hinc Phoebum perhibent prodentem occulta futuri.* Pro *lucet* omnino ſcribendum *luce.* Caerula luce retegere eſt tenebras luce diſpellere. MUNCK.

6 MULTIMODOS] Non improbo quidem. Avianus Fab. AEſop. *Quod tibi multimodo fulgerent membra colore.* Tertull. Geneſ. *Creſcite multimodo ventura in tempora partu.* Lib. de Anim. cap. 52. *Ut eſt multimoda conditio cauſarum.* Prudent. Hym. Cath. v. *Plagis multimodis cedere praeſidi.* Apulej. Dogm. Plat. p. 4. *Multimoda coitione.* Proſper. *Omnimodaque Mobilitate ruens in vulnera vulnere ſurgit.* Apul. Met. v. *Omnimodas voculas edocens retinere.* MS. tamen Leid. heic habet *multimodis.* Quo ſenſu *multimodè* auctor Ovid. Vetulae dixit. *Omnimodè* ad eandem formam Rufinus lib. XI. cap. I. *Rempublicam poſt nimias procellas omnimodè ratione nititur reparare.* Sed ibi *omnimodâ*, contra quam Gebhardus cenſet Crepund. lib. I. cap. 8. exiſtimo ſcribendum. Ipſum adi & Rhodium ad Scribon. p. 21. *Omnimodis* eſt in notis Tyronis pag 4. Caſſian. Praefat. in Libr. de Inſtit. Monach. & lib. I. cap. 2. nec non apud Lucretium, Victor. Epiſcop. & Claudianum Mamertum. Videndus ad hunc Barthius p. 558. *Omnimodo* pariter adverbialiter repperi apud Tertull. de Anim. cap. 9. & Gregor. Dial. II. cap. 22. Ulpian. in Collat. Leg. Pithoean. Tit. VI. de Inceſt. Nupt. & VII. de Furibus & Poen. eorum. MUNCK.

7 QUOD SOLUS SIT] Capella lib. II *Solem te Latium vocitat, quod ſolus honore Poſt patrem ſis lucis apex.* Cicero III. Nat. Deor. *Cumque tu ſolem, quia ſolus eſſet, appellatum dicas, ſoles ipſi quam multi à theologis proferuntur.* Lact. lib. II. cap. 9. *Unde ſolem appellatum Cicero vult videri, quod, obſcuratis ſideribus, ſolus appareat.* Iſidor. de Nat. Rer. cap 24. *Sol appellatur, eo quod ſolus appareat, obſcuratis cunctis ſideribus.* Junil. African. Comment. in Geneſ. cap. I. *Sed & ortus ſol lunam ſtellaſque majore lumine, ne terram illuminent, impedit. Unde & nomen accepit, quod ſolus, obtunſis unà ſtellis cum Lunâ, per diem terras fulgeat.* Leg. *terris.* MUNCK.

8 SOLITE] *Solito* German. Schol. Utrum praeferas, parum refert. MUNCK.

lite per dies surgat & occidat. Huic quoque [1] quadrigam scribunt, illam ob caussam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat: aut quod quadrifido limite diei metiatur spatium. Unde & [2] ipsius equis condigna [3] sic nomina posuerunt, id est Erythreus, [4] Actaeon, Lampos, Philogeus. Erythreus Graece rubeus dicitur, quod à matutino Sol lumine rubicundus exsurgat: Actaeon splendens dicitur, quod tertiae horae [[5] momentis] vehemens insistens lucidior fulgeat: [6] Lampos vero ardens, dum [7] ad umbilicum diei [8] centratum conscenderit circulum. Philogeus Graece terram amans dicitur, quod hora nona proclivior, vergens occasibus pronus incumbat.

XII. *Corvus.*

[9] In hujus etiam tutelam corvum ponunt, sive quod solus contra rerum naturam in mediis ipsis aestivis fervoribus [10] oviparos [11] pullulet

1 Quadrigam scribunt] Ita cum MS. Leid. B. A. H. I. & M. Sed L. *adscribunt.* quod & marginem H. occupat. Sed nihil mutem. Chrysol. Serm. xi. *Sic scribant Diabolo mala, bona Deo.* Non dissimiliter Capella lib. ii. *Commiuendae frugis farrisque fragmenta Pilumno signat Italia.* Sed forsan ibi rectius scripseris *assignat,* quod disertim praeferunt membranae veteres Leid. Bibl. MUNCK.

2 Ipsius equis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. & Schol. Germ. *Ipsis equis.* MUNCK.

3 Sic posuerunt] Τὸ *sic* non habet Scholiastes. Mox pro *Erythreus* exhibet *Erythraeus*, pro *rubeus*, *ruber.* Sed *rubeus* proba vox est, ut ostendi ad Hygin. cap. 136. MUNCK.

4 Actaeon splendens] *AEthon lucidus* Schol. German. ed. Sanctandr. & Morell. Sed *Actaeon* cum Fulgentio antiquitus excusi. Codex Leid. heic habet *Aetteton*, unde *AEthon* vel *Phaeton* videtur faciendum. Vide notata à nobis ad Hyg. cap. 183. Morellium ad German. pag. 153. MUNCK.

5 (Momentis)] Agnoscunt cum 6. edd. eam vocem codices Modii. Ignorat tamen Leidensis. MUNCK.

6 Lampos] Malè *Lampros* Scholiast. Λάμπος est Homero. MUNCK.

7 Ad umbilicum diei] I. e. ad mediam partem. Umbilicus enim quasi media pars animalis est. Plaut. Menaechm. Act. i. sc. 2. vers. 45. *Dies quidem jam ad umbilicum est dimidiatus mortuus.* MUNCK. Est Graecorum imitatio, qui quidquid medium, aut in medio est constitutum, ὀμφαλὸν dixerunt. Eurip. in Medea vs. 668. Delphos vocat, ὀμφαλὸν γῆς. Vet. Schol. explicat per τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης. v. Casaub. ad Strabon. lib. ix. pag. 642. Spanh. ad Callim. H. Jov. 45. & ad H. Cerer. 15. p. 673, 674. Aliter enim *umbilicum* Latini pro fine sumunt, ut *ad umbilicum ducere* pro absolvere, & *ad umbilicum pervenire*, quod notum est. Cujus locutionis fontem nobis aperit Manutius vir doctissimus ad Ciceronis lib. iii. ad Fam. Ep. 7.

8 Centratum] Schol. Germ. *Contra arcticum.* Sed *centratum* cum 6. edd. etiam MS. Leid. Gloss. *mediatum.* MUNCK.

Ad CAP. XII.

9 In hujus tutelam corvum ponunt] Vide Albric. cap. 4. Ovid. ii. Met. vers. 544. *Sed ales sensit adulterium Phoebeius.* Quidam & cycnos ei sacrarunt. Catal. Pith. lib. iv. *Jam dimitte tuos, Paean ô Delphice, cycnos: Dignior haec vox est, quae tua templa colat.* Callim. Hymn. Apollin. vers. 5. Ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει. Scholiast. Ὄρνεον ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Nimirum quia est μουσικώτατον, ut ait Theo in Aratum. Adde quae Hierogl. lib. 23. p. 165. congessit Pier. Valer. MUNCK. De Cycnis Apollini sacris ad Hygini lib. ii. cap. 8. egi. Corvum Apol-

let foetus. Unde & Petronius,

Sic contra rerum naturae [12] *munera notae,*
Corvus [13] *maturis frugibus ova refert.*

Sive quod in [14] horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor [15] significationes habet vocum.

XIII. *Laurus.*

In hujus etiam tutelam laurum adscribunt, unde etiam eum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam. Et unde laurus nasci posset, nisi de fluvialibus aquis? Maxime [16] quia ejusdem Penei fluminis ripae lauro abundare dicuntur. At vero amica Apollinis ob hanc rem vocitata est, quia illi, qui de interpretatione somniorum scripserunt,

pollini avem esse sacram docet Plutarch. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 379. Ἕλληνες μὲν γὰρ ἔνγε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστερὰν, καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸν κόρακα, τοῦ Ἀπόλλωνος. Imo dicitur Apollinis quasi ἄγγελος, unde Herodot. lib. IV. cap. 15. Τότε δὲ, ὅτε εἵπετο τῷ θεῷ (Απόλλωνι), εἶναι κόραξ, καὶ τὸν, εἰπόντα ταῦτα ἀφανισθῆναι. Adde Spanh. ad Callim. H. Apoll. vs. 66, 67.

10 OVIPAROS] MS. Leid. *Ovipares.* Perperam. Sic *frugipari foetus* apud Lucret. initio lib. VI. uti emendat Nob. Heins. ad Lib. II. Met. vers. 275. Active *ovipara alvus* dicitur Ausonio in Mosella. *Floriparum ver* in Technopaegnio. Active etiam Apulejus Apol. *Quibus membris & causis discreverit natura viviparos eorum & oviparos. Ita enim appello, quae Graeci ζωοτόκα καὶ ᾠοτόκα.* MUNCK.

11 PULLULET FOETUS] Esaias apud Lactant. lib. IV. cap. 12. *Aperiatur terra, & pullulet Servatorem.* Castor Epist. ad Cassian. *Fruges justitiae valeant pullulare.* Apulej. IV. Met. *Terras Venerem aliam pullulasse.* Ita *germinare* cum accusandi casu Deuter. XXIX. 18. *Radix germinans fel & amaritudinem.* Jobi cap. VIII. 19. *Ut rursum de terra alii germinentur.* Et sic saepe cum alii Ecclesiastici scriptores, tum praesertim Ambrosius in Hexaëm, in quo & lib. III. cap. 3. habes, *Rediviva castanea, quae simul ut excisa fuerit, tanquam silvam ex se pullulare consuevit.* MUNCK.

12 MUNERA NOTAE] *Nota* habent Petron. edd. in quibus plenius haec leguntur. *Tota* edidit Scaliger in Catalectis. MUNCK.

13 MATURIS FRUGIBUS] Plin. lib. X. cap. 12. *Corvi ante solstitium generant, iidem aegrescunt sexagenis diebus, siti maxime, antequam fici coquantur auctumno.* Qua de re vide fabulam apud Theonem in Aratum, Hygin. Astron. II. 40. German. Schol. in Hydra & AElian. Animal. lib. I. cap. 47. Vera ratio est, quam idem AElianus habet lib. II. cap. 5. *AEstate, quod alvi fluxu se laborare plane sciat, idcirco ab humidis alimentis se continet.* Aliam causam cur Apollini sacer sit corvus, ex Porphyrio affert Pier. Valer. Hier. lib. 23. MUNCK.

14 HOROSCOPICIS] Genethliacis. Est enim ὡροσκόπος idem quod θέμα & γένεσις. MUNCK.

15 SIGNIFICATIONES HABET VOCUM] Plin. lib. X. cap. 12. *Corvi in auspiciis soli videntur intellectum habere significationum suarum.* MUNCK. Est & avis πολυχρόνιος, ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ, ut Tzetzes ait ad Lycophron. vs. 794. ubi & vide Cl. Potter. Praecipua caussa est, quod creditur καὶ μαντικὸν τὸ φθέγμα πολλάκις ἔχειν, ut docet Phile de Animal. propr. cap. 6.

Ad CAP. XIII.

16 QUIA EJUSDEM] Lege cum 6. edd. & MS. Leid. *quia & ejusdem.* MUNCK.

runt, ut Antiphon, [1] Philocrus, & [2] Artemon, & Serapion Ascalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posueris, [3] vera somnia esse visuros.

XIV. *De novem Musis.*

Huic etiam Apollini novem [4] deputant Musas, ipsumque decimum Musis adiciunt: illa videlicet caussa, quod humanae vocis decem sint modulamina, unde & cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex divina [5] decachordon dicit psalterium. Fit ergo vox quatuor dentibus [6] econtra positis, quos lingua percutit: è quibus

1 Philocrus] Scriverius margini illeverat, *forte Philochorus.* Quod rectum esse nemo negaverit. Nam Philochorus, teste Athenaeo lib. xv. librum scripsit περὶ μαντικῆς. Et procul dubio is ipse est, cujus meminit his verbis Scholiastes Sophocl. OEdip. Tyrann. vers. 20. Διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς, ὥς φησι Φιλόχορος. Error inde ortus, quod sine aspiratione primitus scriptum fuerat à Fulgentio *Philocorus*, ut legitur quoque apud Servium ad AEn. VIII. vers. 600. Cl. Tollius annotaverat: *Philistion Locrus, ut apud Gellium Lib. xvij. cap. ij.* Sed alterum praeferendum. Audi Tertull. de Anim. cap. 46. ubi de Somniis agit: *Quanti autem commentatores & adfirmatores in banc rem, Artemon, Antiphon, Strato, Philochorus, Epicharmus, Serapion, Cratippus, & Dionysius Rhodius, Hermippus, tota saeculi literatura.* MUNCK.

2 Artemon] Videtur ille esse, de quo Plinius lib. XXVIII. cap. I. Hadrianus Junius lib. I. Animadvers. cap. 13. *Artemon Milesius, qui ad* XXIV. *Onirocriticon libros conscripsit.* Viginti duo fuerunt, si Artemidoro fides lib. II. 49. Καί τοι Γεμίνου τοῦ Πυρίου, καὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως, καὶ Ἀρτέμωνος Μιλησίου, τοῦ μὲν ἐν τρισὶ βιβλίοις, τοῦ δὲ ἐν πέντε, τοῦ δὲ ἐν εἰκοσιδύο πολλοὺς ὀνείρους ἀναγραψαμένων. Alii Artemones sunt, de quibus Vossius in de Histor. Graecis p. 236. Malincrot. Paralip. pag. II. MUNCK.

3 Vera somnia esse visuros] Alias causas affert Vulcanius ad Callim. Hymn. Apoll. vers. I. quibus haec erat addenda Servius ad AEn. I. 333. observat ideo ei laurum consecratam, quia haec arbor suffimentis purgationibusque adhibeatur, ut ostendatur, nullum templum ejus, nisi purum, ingredi debere. Confer Gyrald. Part II. Dial 16. Diacon. in Hesiod. p. 229. ed. Heins. Pierium Valer. Hierogl lib. I. p. 372. ed. Bas. Pasch. in de Coron. lib. VIII. 13. Plin. lib. XV. 30. Constantin. Geopon. lib. XI. cap. 3 MUNCK. Serv. ad III. AEn. 91. *LAURUS DEI, quia in Delo insula Laurus Apollini consecrata est* —— *aut quia traditur, Latonam duas laurus complexam, Dianam & Apollinem enixam.* Cur vero laurus in lustrationibus adhibeatur, docebit J. Perizonius ad AEliani lib. III. V. H. cap. I. Futuri quamdam praesensionem etiam laurus habere olim credebatur, vid. Brouckh. ad Tibull. II. v. 63.

Ad CAP. XIV.

4 Deputant] Adscribunt, adsignant. Familiare huic scriptori verbum est. Schol Horat. in lib. IV. od. I. *Cujus sacris deputata est.* Corippus lib. IV. *Et loca, quae populis praefectus deputat urbis.* Chrysol. Homil. pag. 9. *Deputatur porcis.* Fulgent. Rusp Epist. ad Gallam: *Consortio quinque sapientum virginum deputata.* Sed aliam causam, cur novem Musae adsignentur Apollini, innuit Horat. Schol. ad lib. II. od. 19. *Quidam ipsum Solem, ipsum Apollinem, ipsum Dionysium eundem esse volunt: nam ut Apollini novem Musae, ita Soli novem circuli sunt, & Dionysio similis Baccharum chorus.* MUNCK.

5 Decachordon psalterium] Psal. XXXII. I. Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ps XCII. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ. Isidor Or. lib. II. cap. 2. *Psalterio autem decachordo usi sunt propter numerum decalogi legis.* Ibidem explicat qua formâ fuerit, & quid à citharâ differat. Quod autem propter numerum decalogi legis decem instructum fuisse chordis psalterium ait, id sensit etiam Augustinus Confess. lib. III. cap. 8. *Vivitur, inquit, male adversus tria & septem, psalterium decem chordarum, decalogum tuum.* Psalmos non invenustè *odas decem chordarum*

bus si unus minus fuerit, sibilum potius quam vocem reddat necesse est. Duo labia velut cymbala, verborum commoda modulantia: lingua ut plectrum, quae curvamine quodam vocalem format spiritum: [7] palatum, cujus concavitas profert sonum: gutturis fistula, quae tereti meatum [8] spiritalem praebet excursu: & pulmo, qui velut [9] aërius follis concepta reddit ac revocat. Habes ergo Musarum novem vel Apollinis ipsius [10] redditam rationem, sicut in libris suis Anaximander Lampsacenus, & [11] Zenophanes Heracleopolites exponunt: quod & alii firmant, ut Pisander Physicus, & [12] Euxemenes in libro θεολογεμένων. Nos vero novem Musas doctrinae atque scientiae dicimus modos. hoc est, [13] prima Clio, quasi cogitatio prima discendi:

rum appellat Sedulius Paschal. lib. I. *Cur ego Davidicis adsuetus cantibus odas Chordarum resonare decem.* MUNCK.

6 E CONTRA] E regione, exadvorsum, ut loquitur Terent. Ad. IV. I. Noster Libell. de Prisc. Sermon. *Cicatrices habuisse è contra*, h. e. adversas, in pectore. Festus Pauli in *Vesticeps. E contra investis est, qui necdum pubertate vestitus est.* Chrysol. Serm. Hom. IX. *E contra platea trivium est, cum in secreto facit hypocrita nil secretum.* Censet Voss. Comment. de Vit. Serm. lib. I. cap. 25. natum ex compendiosâ scriptura *econtra*, pro *è contrario.* Usurpatum illud *econtra* etiam a Salviano video lib. III. p. 77. *At nos econtra, non extraneis tantum, sed etiam proximis invidemus.* MUNCK.

7 PALATUM] Neutro genere effert, ut Isidor. lib. XI. cap. I. *Palatum nostrum, sicut coelum, sursum est positum.* Unde & οὐρανίσκος Graecis dicitur. MUNCK.

8 SPIRITALEM] Ita quoque semper scribunt Claudianus Mamertus, Cassianus, Tertullianus aliique infimae aetatis scriptores. Cyprian. Serm. VI. *Spiritaliter adoremus.* Tract. III. *Auditum spiritalis gratiae admitterent.* Canon. Ecclef. Exigui pag. 40. *Ad lavacrum spiritale adducerent.* Lactant. de Opif. Dei cap. II. *Duas esse per collum fistulas necesse est, cibalem, ac spiritalem; quarum superior ab ore ad ventrem ferat, inferior à naribus ad pulmonem.* Nec unquam aliter exarari eam vocem deprehendes apud Ruspensem illum Episcopum, cui hanc Mythologiam afferunt nonnulli. MUNCK.

9 AERIUS FOLLIS] Usi eadem comparatione Horatius etiam lib. I. 4. & Persius Sat. 5. Tertull. de Anim. cap. 10. *Ita & spirari cur non putes sine pulmonum follibus, & sine fistulis arteriarum?* MUNCK.

10 REDDITAM RATIONEM] Aliae rationes, cur Musae sint novem, ad Hesiod. Ἔργ. vers. I. afferuntur à Tzetze. MUNCK.

11 ZENOPHANES] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. *Leophantes.* Forte verius est *Xenophanes* vel *Xenophantus.* MUNCK.

12 EUXEMENES] Cod. Leid. *Eusimines.* Vossius Histor. Graec. p. 280. tentat, *Echemenes.* MUNCK.

13 PRIMA CLIO] Phurnutus de N. D. cap. 14. Κλειὼ μὲν μία τῶν Μουσῶν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ κλέους τυγχάνειν τοὺς πεπαιδευμένους, καὶ τοὺς ἑτέρους κλείζειν. Κλείειν proprie notat carminibus celebrare. Apollon. Rh. I. 59. & Graev. Lect. Hesiod. cap. I. Hinc etiam fingitur ἡ μὲν Κλειὼ εὑρηκέναι τὴν ἱστορίαν. v. Schol. Apoll. Rh. III. I. Hinc puto etiam fictum esse nomen mulieris istius vinosae, de qua haec narrat AElianus lib. II. V. H. cap. 41. ΚΛΕΙΩ', φασιν, εἰς ἅμιλλαν ἰοῦσα, οὐ γυναιξὶ μόναις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς συμπόταις, δεινοτάτη πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων. Κλειὼ nihil hic aliud notat, quam mulierem famosam, quod certe isti feminae inditum est ad proprium nomen celandum a Phalaeco in Epigr. apud Athenaeum lib. X. cap. XI. p. 440. Κλέος & in malam partem sumitur. Thucydid. lib. II. cap. 45. Καὶ οἷς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι ΚΛΕ'ΟΣ ᾖ. Ab artibus, & moribus saepius dari cognomina, quae in propria aliquando nomina mutata sunt, docui ad Hygini fab. 192. Inter ea recenseo, non tantum hanc *Clio*, sed & *Cliten* Cyzici uxorem & sponsam, unde & fons *Clite*, de quo Apollon. Rh. I. 1068.

Πάντῃ τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί, ἥν καλέουσιν
ΚΛΕΙ'ΤΗΝ, δυστήνοιο ΠΕΡΙΚΛΑΕΕ'Σ οὔνομα
νύμφης.

Vide de hac *Clite* Schol. ad vs. 1063. & 1069. Quod & nomen Gratiarum est. Pausan. lib. III.

cap.

di: κλέος enim Graece fama dicitur: unde & Homerus: ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, id est, Nos vero solam famam audivimus. Et alio loco, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. Et quoniam nullus scientiam quaerit, nisi in qua famae suae protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειὼ adpellata est, id est cogitatio quaerendae scientiae. secunda εὐτέρπη, quod latine bene delectans dicimus: quod primum sit scientiam quaerere, secundum sit delectari, quod quaeras. ¹ Tertia μελπομένη, quasi μελέτην ποιουμένη, id est meditationem faciens permanere: ut sit primum velle, secundum desiderare, quod velis, tertium instare meditando ad id, quod desideras. Quarta θάλεια, id

cap. 18. pag. 254. Ἐς Ἀμύκλας δὲ καλοῦσιν ἐκ Σπάρτης, ποταμός ἐστι Τίασα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν. καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν, Φαεννᾶς, καὶ Κλητᾶς (Dorice pro Φαεννῆς & Κλειτῆς) καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμὰν ἐποίησεν. & idem nomen restituo Schol. Eurip. in Oreste vs. 626. οὗτος (Εὐρώτας) ἐκ Κλήτης (lege Κλητῆς pro Κλειτῆς) ἴσχει θυγατέρα Σπάρτην. Ubi paullo ante pro Πολύκλωνα recte Πολυκάονα legit Kuhnius ad Pausan. lib. III. cap. 1. p. 203. Plurimum certe lucis ad distinguenda ab epithetis nomina propria adferret Herodianus, qui, ut Schol. Euripidis in Hippolyto vs. 408. docet, scripsit μονόβιβλον περὶ κυρίων, καὶ ἐπιθέτων, καὶ προσηγορικῶν. De quo haec ait λέγει εἶναι τὰς πρῶτον πορνευσάσας θυγατέρας Εὐρυπύλου, οὐ τοῦ Κώου, ἀλλὰ ἄλλου τινός. Ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ΜΟΡΦΗ' καὶ ΚΛΥΤΗ'. Quae nomina certe fuere epitheta, id quod & ex nomine Μορφὴ patet: unde ipsa Venus a Laconibus colitur, cognominata Μορφώ. Pausan. lib. III. cap. 15. pag. 246. Ναῶν δὲ, ὧν οἶδα, μόνῳ τούτῳ καὶ ὑπερῷον ἄλλο ἐπῳκοδόμηται ΜΟΡΦΟΥ͂Σ ἱερόν. ἐπίκλησις μὲν δὴ τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἡ ΜΟΡΦΩ'. Adde quae ad Hyginum pag. 320. & in Obs. Misc. Vol. x. Tom. III. pag. 391. notavi.

1 TERTIA ΜΕΛΠΟΜΕ'ΝΗ] Ficta esse fictarum dearum vocabula dubitat nemo. Sed nostrum Linguae Graecae fuisse plane rudem patet. Μελπομένη enim est participium medium a verbo activo μέλπειν, quod notat lyra, cithara, cymbalis, aut fistula deorum & hominum laudes cantare. Apollon. Rh. I. 569.

Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον, εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν.

Sophocl. Philoct. vs. 212.

Οὐ μολπὰς σύριγγος ἔχων,
Ὡς ποιμὴν ἀγροβότας.

Eurip. in Bacchis vs. 155.

Μέλπετε τὸν Διόνυσον
Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων.

Praeterea etiam notat voce lugubri suam aut alterius sortem deplorare. Eurip. in Andromache vs. 1037.

Πολλαὶ δ' ἀν' Ἑλλάνων
Ἀγορὰς ἰαχὸρους στοναχὰς
Μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι.

In Medea vs. 149.

Ἰαχὰν, οἵαν ἁ δύστανος μέλπει νύμφα.

Inprimis vero in Supplic. vs. 773.

Ἀιδου τε ΜΟΛΠΑ'Σ ἐκχέω δακρυῤῥόους
Φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας,
Ἔρημα κλαίω.

Recte igitur haec Musa μελπομένη dicitur, quae juxta Schol. Apoll. Rh. III. 1. fingitur invenisse ᾠδὴν, quae vox multa significat. ᾠδαὶ enim sunt, quibus deorum laudes in sacris cantabant Gentiles. Spanh. ad Callim. H. Jov. vs. 1. Praeterea carmina, quibus inlustrium virorum egregia facinora praedicabantur, & inmortalitati consecrabantur; quae Musarum filiae vocantur a Pindaro. O. Nem. IV. vs. 4. Αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες 'ΑΟΙΔΑΙ'. Vide ibi Vet. Schol. Phurnut. cap. XIV. ait Μελπομένη δὲ ἀπὸ τῆς μολπῆς. —— μέλπονται γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ πάντων, καὶ μέλπουσι καὶ αὐτοὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γεγονότας, quorum maturam mortem saepius posteri deplorant, quem lugubrem cantum etiam ᾠδὴ a Melpomene inventa exprimit. Sophocl. Electr. vs. 85. Ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὥς μοι Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων, ubi Electra deflet patris interfecti necem. De caeteris Musis haec Schol.

id est capacitas, velut si dicatur πθεὶς θάλειαν, id est ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comoedia ait: [2] θαλὸν ὡς οὐ βλέπῃ βούλιμος ἐπέταξεν, id est, germen dum non videt, fames consumit. Quinta πολύμνεια, quasi [3] πολυμνήμην, id est multam memoriam faciens dicimus; quia post capacitatem est memoria necessaria. Sexta ἐρατὼ, id est, εὗρον ὅμοιον, quod nos latine inveniens simile dicimus: quia post scientiam & memoriam justum est, ut aliquid simile & de suo inveniat. Septima [4] τερψικόρη, id est, [5] delectans instructione: unde & Hermes [6] in Pimandre libro ait: [7] ἐκ κόρου τροφῆς ἢ ἐκ κούφου σώματος, id est, absque instructione escae & vacuo

Schol. Apoll. Rh. l. l. Θάλεια δὲ (λέγεται εὑρηκέναι) γεωργίαν, καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν. Quocum confer Plutarch. lib. IX. Symposiac. Quaest. 14. p. 744, 745. Καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ τὴν Θαλείαν οἰκειούμεθα, φυτῶν, καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτηρίαν ἀποδιδόντες. Virg. Ecl. IV. 2. *Nostra neque erubuit sylvas habitare Thalia.* Phurnutus vero Θάλεια δὲ, ἤτοι διὰ τὸ θάλλειν τὸν βίον αὐτῶν (πεπαιδευμένων) respiciens ad metaphoricam verbi θάλλειν significationem. Pindarus ait Olymp. Od. IX. vs. 37. de Opunte Θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσον καὶ Κασταλίᾳ. ubi vide Vet. Schol. Sophocl. Antig. 713.

Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί.

Vers. 1178. dixit

Θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ.

In primis iterum Pindarus O. Isthm. V. vs. 21.

Τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ
Φυλακίδα κεῖται.

Confer. O. Isthm. III. vs. 10. & Od. Pyth. IV. 115. Deinde addit Phurnutus de Thalia, ἢ διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὴν συμποτικὴν ἀρετὴν, ἐπαξίως καὶ ἐμμελῶς ἀναστρεφομένους ἐν ταῖς ΘΑΛΕΊΑΙΣ. Quae ita leguntur apud Plutarch. l. l. pag. 746. Τῆς δὲ ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θαλία κοινωνικὸν ποιεῖ καὶ συμποτικὸν ἐξ ἀπανθρώπου καὶ θηριώδους, διὸ τοὺς φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνόντας ἀλλήλοις ἐν οἴνῳ, ΘΑΛΙΆΖΕΙΝ λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ παροινοῦντας. Pergit Apollonianus Scholiastes Εὐτέρπη δὲ μαθήματα, Τερψιχόρη παιδείαν, Ἐρατὼ ὄρχησιν. Πολύμνια λύραν. (Athenaeus lib. V. cap. 25. p. 182. refert, ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην) - - - Οὐρανία ἀστρολογίαν. Καλλιόπη ποίησιν, in quibus artibus horum nominum etymologiam facile invenias, si quae de his Musis proferunt Plutarchus, & Phurnutus locis laudatis, cum hujus Scholiastae verbis conferas.

2 ΘΑΛΟ'Ν 'ΩΣ ΟΥ' &c.] In codice Leid. legitur: AEIAM CYAMON LIMANTI CAPTINNI. *id est, germina dum viderit, famem consumit.* Quid inde exsculpi possit, alii viderint. Pro vulgato ἐπέζευξεν libenter cum Scriverio rescripserim ἐπέταξεν. Deinde pro θαλὸν suspicor ex vestigiis MS. scripsisse θάλειαν. MUNCK.

3 ΠΟΛΥΜΝΗ'ΜΗΝ] Legendum πολυμνήμη, vel cum M. & L. scribendum, *Quintam* πολύμνειαν &c. Schol. Horat. ad lib. I. od. I. Polymneïa. *Haec etiam una est musarum, dicta quasi multae memoriae.* Unde Lucian. Dialog. de Saltat. Μνημοσύνην, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνειαν ἵλεων ἔχειν αὐτῇ προσήκει. MUNCK.

4 ΤΕΡΠΣΙΚΟ'ΡΗ] Cum caetera Musarum, tum & hoc Latinè scribere malim, *Terpsicore.* Omittit aspirationem, ut solent infimi aevi scriptores cum vetustissimis. Talia sunt in notis Tyron. p. 59. *Clamis, Clamidatus, Conca, Concilium.* Pro *Chlamys, Chlamydatus, Concha, Conchylium. Concicla*, pro *Conchicla* sive *Conchicula* apud Apitium lib. V. cap. 4. Contra aspirationes obtrudunt, ubi nihil illis opus, velut pag. 163. *Archa, archarius, archisellium.* MUNCK.

5 DELECTANS INSTRUCTIONE] *Instructionem* A. H. & I. cum MS. Leid. Sed alterum praefero. MUNCK.

6 IN PIMANDRE LIBRO] Perperam *in Opimandre libro* A. B. H. & I. & MS. Leid. Scripserim, *Poemandre.* Scripsit Hermes Trismegistus librum, cui titulus erat Ποιμάνδρης; exstatque adhuc hodie. Vide Gesner. Biblioth. in *Mercurius.* MUNCK.

7 'ΕΚ ΚΟ'ΡΟΥ ΤΡΟΦΗ'Σ &c.] Mirificè heic va-

vacuo corpore. Ergo poſt inventionem oportet te etiam diſcernere ac dijudicare quid invenias. Οὐρανία octava, id eſt, coeleſtis: poſt dijudicationem enim eligis, quid dicas, quid deſpuas: eligere enim utile, caducumque deſpuere, coeleſte ingenium eſt. Nona καλλιόπη, id eſt, optimae vocis: unde & Homerus ait, θεᾶς ὄπα φωνησάσης, id eſt deae vocem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum eſt, velle doctrinam. ſecundum eſt, delectari quod velis. tertium eſt, inſtare ad id, [1] quo delectatus es. quartum eſt, [2] capere, ad quod inſtas. quintum eſt, memorari quod capis. ſextum eſt, invenire de tuo ſimile, [3] ad quod memineris. ſeptimum eſt, judicare quod invenias. octavum eſt, eligere de quo judicas. nonum, bene proferre, quod elegeris.

XV. *Phaeton.*

Hic etiam cum Clymene nympha coiens, [4] Phaëtonta dicitur genuiſſe,

variant edd. Videtur ſcribendum, quantum ex collatione eorum colligere potui, ἄνευ κόρου τροφῆς, καὶ ἐκ κόρου σώματος. Ἄνευ eſt *abſque*. Et id videntur velle B. M. & L. in quibus ἀκουρετρόφης exhibetur. Sed imponit nobis Fulgentius. In Poemandre Hermae pag. 1. Ed. Turneb. ita legitur: Ὥσπερ οἱ ἐν ὕπνῳ βεβαρημένοι ἐκ κόρου τροφῆς, ἢ ἐκ κόπου σώματος. Quae quam longè aliam efficiant ſententiam, quilibet videt. MUNCK.

1 Quo delectatus es] MS. Leid. *Quod deſideratum eſt.* MUNCK.

2 Capere ad quod instas] Perperam 6. edd. *Capere id quod inſtas.* Dixit enim ſuperius: *Inſtare meditando ad id, quod deſideras.* Τὸ *id* ſubaudiendum eſt. Cyprian. lib. IV. ep. 21. *Secundum quod frequenter deſideraſtis.* Leo Epiſt. Decret. p. 16. *Secundum quod ſacerdotio competit.* Vetus Interpres Luc. cap. XXII. 2. *Et quidem filius hominis ſecundum quod definitum eſt vadit.* Cap. XXI. 4. *Ex quod deeſt illi omnem victum ſuum quem habuit miſit.* Ambroſ. Hexaem. 1. cap. 8. *Secundum quod dixit Propheta.* MUNCK.

3 Ad quod memineris] 5. edd. *Ad id quod* &c. Sed illud *id* ſubaudiri vult, ut modo *capere ad quod inſtas*, pro *capere id ad quod inſtas*. Barthius Adverſ. lib. XXXVII. cap. 12. finem hujus capitis de ordine & officiis Muſarum, ut obſervationem hactenus ἀνέκδοτον, è vetere membranâ ita profert: *Ordo Muſarum hinc intelligitur: Primum eſt velle doctrinam. Secundum, delectari quod velis. Tertium inſtare in id; quo delectatus es. Quartum capere in id quod inſtas. Quintum memorari quod ceperis. Sextum invenire de tuo aliquid ſimile illi, quod memineris. Septimum judicare quod inveneris. Octavum eligere de quo judicas. Nonum bene proferre quod elegeris.* MUNCK.

Ad CAP. XV.

4 Phaetonta] MS. *Phetonta.* Scriptum puto à Fulgentio fuiſſe *Phaetonta.* Capella lib. IX. *Phaetontos ardens ſcandet axem Delius.* Familiaris ea ſcribendi ratio deterioris aetatis ſcriptoribus. Vide quae notavi ad Hyg. cap. 86. MUNCK.

5 Consumantur] Ita quidem editi omnes. Legendum tamen puto cum MS. Leid. *concremantur.* MUNCK.

6 Arethusa] Lego, *Phaëthuſa.* Vide quae notavi ad Hyg. Geneal. Certe nulla Arethuſa inter Phaethontidas apud ullum, quod ſciam, alium reperitur ſcriptorem. Servius ad AEn. X. 189. *Hujus interitum flentes ſorores Phaëtuſa & Lampetuſa in arbores mutatae ſunt deorum miſeratione, ut hic dicit in populos, ut in Bucolicis, in alnos.* MUNCK.

7 Guttis] MS. Leid. *guttulis.* Quod ut magis Africanum, cum ſit ὑποκοριστικὸν, praefero. Venuſtè ſanè *deplorant guttis* dixit. Nam guttae iſtae

nuisse, qui paternos currus adfectans, sibi atque mundo concremationis detrimenta conflavit. Semper ergo Sol cum aqua coiens, aliquos fructus gignat necesse est; qui eo quod terris exsilientes adpareant, phanontes dicuntur: Φαίνων enim Graece adparens dicitur. qui quidem fructus ad maturitatem sui solis ardorem quaerant necesse est: quo adcepto, omnia fervoris incendio [5] consumantur. Hujus etiam sorores [6] Arethusa, Lampetusa, quae gemmeis ac tralucentibus fraterna deplorant [7] guttis incendia, succinaque diruptis jaciunt inaurata corticibus. [8] Soror etiam totius germinis arbor est, quae una eademque fervoris humorisque jugalitate gignuntur. Itaque istae arbores, quae [9] succinum sudant, dum maturis frugibus solis fervor torrentibus ipsis Junio Julioque mensibus incendiosior Cancri atque Leonis tetigerit metas, tunc istae arbores aestu valido fissis corticibus succum sui liquoris, in Eridano flumine aquis [10] durandum, emittunt.

XVI.

istae à Latinis *lacrymae*, à Graecis δάκρυα dicuntur. Non minus eleganter ergo Honorius Carm. de Pascha: *Lacrymat sua gaudia palmes.* Hegesipp. de Excid. Hier. lib. I. *Destillat humor lacrymis pulchrè rorantibus.* Ambros. Hexaem. III. 15. *Quod electrum lacryma virgulti sit.* Servius ad Ecl. VI. 62. *Sorores Phaëtontis succina flevisse dicuntur.* Plin. lib. XXXVII. 2. *Lacrymis electrum omnibus annis fundere.* Unde *electrum lacrymosum* vocatur à Marone in Ciri. Pallad. Februar. Tit. 30. *Vites, quae lacrymarum nimietate tabescunt, & deplorando vim roboris sui avertunt à fructu.* Ovid. de Myrrhâ Met. X. 501. *Est honor & lacrymis.* Et vers. 514. *Lacrymis unxere parentis.* MUNCK.

8 SOROR ETIAM] MS. Leid. *Soror enim.* Quod praefero. Contrarium vitium occupavit Hygin. II. Astron. 3. * *Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Minervae objectum esse.* Posuerunt illic asteriscum, quasi nonnulla desiderarentur. At sanatus est locus, si pro *enim* scribas *etiam* ex ed. Venet. anni 1485. MUNCK.

9 SUCCINUM SUDANT] Ambros. cap. 15. lib. III. Hexaëm. *Disparem quoque balsami guttam odorata orientis ligna sudare produntur.* Ἐνεργητικῶς, ut *stillare* apud Isidor. lib. XVII. 7. *Haec sola arbor gummi glutinosum compactum stillat.* Sic & στάζειν usurpant Graeci. Judic. cap. V. vers. 4. Αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ. Noster supr. cap. 12. *Pullulat foetus.* Plura dixi ad Prologum, & infra ad cap. 8. lib. III. MUNCK. Sudare etiam sumitur pro multis sudoribus conficere Prudent. Cathem. II. 76.

Sub nocte Jacob cerula
Luctator audax Angeli,
Eo usque dum lux surgeret,
Sudavit inpar praelium.

Nec activae significationis exempla verbi στάζειν e 70. Interpretibus petas, necesse est, ipse Eurip. in Phoeniss. vs. 237. dicit Διονύσου οἴνα θ᾽ ἃ καθαμέριον στάζεις τὸν Πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. In Bacchis vs. 620. ἱδρῶτα σώματος στάζων ἄπο.

10 DURANDUM EMITTUNT] Hygin. cap. 154. *Harum lacrymae in electrum sunt duratae.* Schol. German. *Eridano: Sorores quoque Phaetontis in arbores populos versae sunt, lacrymaeque earum in electrum durare* (leg. *durari*) *dicuntur.* Quintil. Decl. 2. *En iterum largus ille cruor circa tuos duratur artus.* Lactant. Argum. Lib. I. Met. fab. I. *Duratus est in lapidem.* Et Lib. XIV. fab. 17. *A Venere saxo durata est.* Auctor Moreti: *Durati sale terga suis.* Isidor. XVII. 7. *Cujus lacryma durescit in gemmam.* Et XVI. 2. *Durando in petram aquas marinas.* MUNCK.

XVI. [1] *De Tripode, Sagittis, & Pythone.*

HIS Tripum quoque [2] Apollini adjiciunt, [3] quod Sol & praeterita noverit, & praesentia cernat, & futura visurus sit. [4] Arcum vero huic sagittasque conscribunt, sive quod de circulo ejus radii in modum sagittarum exsiliant, seu quod suorum radiorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem, unde etiam Pythonem sagittis interemisse fertur: [5] πειθῶ enim Graece credulitas dicitur. Et quia omnis [falsa] credulitas [[6] sicut serpentes] luce manifestante deprimitur, Pythonem eum interemisse dicunt.

XVII.

Ad CAP. XVI.

1 DE TRIPODE] A. B. H. I. & MS. Leid. *De Tripho.* M. & L. *typho.* Scribendum *tripo* & infra *tripum.* Norunt qui MSS. libros tractarunt, ut omittantur à librariis aspirationes, ubi desiderentur, & addantur contra, ubi nullus illis locus. Gregor. Dial. lib. III. cap. I. *Typo superbiae turgidus.* leg. *typho.* Qua voce saepe usus Augustin. ut Confess. lib. IV. 14. *Errabam typho.* 16. *Buccis typho crepantibus.* Τρίπος, ου τρίπου. Attica declinatio est, de qua consule Etym. Auctor. in Ἀελλόπος. Ad quam formam ἀρτίπος habes apud Hom. Odyss. Θ. 310. Notat tamen Modius in 4. MSS. *tripodam* à se esse inventum. Quod Fulgentio non esse indignum, disces ex illis, quae ad cap. 2. lib. III. dicemus. Immo & Seneca Herc. Fur. vers. 496. *Et nuptiales impii OEdipodae faces.* OEdip. vers. 943. *Illa quae leges ratas Natura in uno vertit OEdipodâ.* Glossae Fulgentianae heic habent: *Hic quoque tripus circumseptus fuisse pelle Argi dicitur, & in eo divinationem solebant facere sacerdotes.* Vossius in de Vit. Sermon. lib. I. cap. 21. *tripum* pro *tripodem* carpit in Fulgentio nostro. Sed *OEdipus*, *OEdipi*, & *polypus*, *polypi* cum dicamus, analogiâ se defendere possit Fulgentius. MUNCK. In Accusat. τρίπουν dixit AEschylus in Athamante teste Athenaeo lib. VII. cap. 19. pag. 316. qui de derivatis a πῦς declinandis late agit.

2 APOLLINI] *Apollinis* MS. Leid. & 6. edd. MUNCK.

3 QUOD SOL ET PRAETERITA NOVERIT &c.] Haec in sua Scholia transtulit Lactant. ad Stat. I. vers. 509. Capella lib. VIII. *Ipse tripus trini cursus praesagia pollicetur, hoc est, exstantis, instantis, & rapti.* Eadem legas apud Scholiast. Aristoph. ad Plut. vs. 9. Ἐςι γὰρ τελείκ μάντεως τὸ ἐπίςαθαι ἀκριβῶς τοὺς τρεῖς χρόνους, ut ait Schol. Hom. Iliad. A. 70. Plura de tripode diximus ad Hygin. cap. 31. Caeterum insignis est de Apollinis insignibus locus apud Sidon. lib. VIII. ep. 9. *Novusque Apollo Cortinam, tripodas, chelyn, pharetras, Arcus, gryphas agam, duplaeque frontis Hinc baccas quatiam, vel hinc corymbos.* MUNCK.

4 ARCUM SAGITTASQUE CONSCRIBUNT] Servius ad Ecl. V. vers. 65. *Unde etiam tria insignia circa ejus simulacrum videmus; lyram, quae nobis coelestis harmoniae imaginem monstrat: Griphenaeum; quod & terrenum numen ostendit: sagittas, quibus infernus Deus & noxius judicatur.* Lege, *indicatur.* Praeterea pro *Gryphenaeum* scribendum *gryphem aeneum*, ut rectè notabat doctissimus vir Th. Ryckius. quam conjecturam firmant illa *gryphon aeneum*, quae in suis codd. invenisse Gyraldum testatur Vossius Etymol. in SOL. qui tamen praefert *gryphemque, quae terrenum.* Sed qui esset scribendum. Nec τὸ *quod* temerè damnem. Vide not. ad cap. 8. lib. III. Gryphes sanè Apollini sacri, ut Servius ipse docet ad vers. 27. Ecl. VIII. Idem Grammaticus ad AEn. I. vers. 333. *Cui Deo sagittas datas volunt, quia, ut vis morbi, ita & hoc telum sit occultum.* MUNCK. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 42.

5 ΠΕΙΘῺ ENIM] Ἀπροσδιόνυσον hoc. Aliud *Pitho*, aliud *Python.* A πύθω hoc, illud à πείθω manat. MUNCK. Et Linguae Graecae, & historiae fabulosae videtur rudis Fulgentius, cujus interpretatio hic nullum habet locum, Πειθὼ, a persuadendo dicta, pro Dea coli coepta est ab AEgialensibus, postquam Pythonem Apollo interfecerat. Caussam docet Pausanias lib. II. cap. 7. pag. 128. Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἀποκτείναντες Πύθωνα, παραγένοντο ἐς τὴν Αἰγιάλειαν καθαρσίων εἵνεκα. γενομένου δέ σφισι δείματος ἔνθα καὶ νῦν Φόβον ὀνομάζουσι τὸ χωρίον, οἱ μὲν ἐς Κρήτην παρὰ Καρμάνορα (vid. cap. 30. p. 180.) ἀπετράποντο: τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἐν τῇ Αἰγιαλείᾳ νόσος ἐπέλαβε. καί σφᾶς ἐκέλευον οἱ μάντεις Ἀπόλλωνα ἱλάσασθαι καὶ Ἄρτε-

XVII. [7] *Quare sine barba, cum pater dicatur?*

Quia occidendo & renaſcendo ſemper eſt [8] juvenior, ſive quod numquam in ſua virtute deficiat, ut luna, quae creſcit [9] & minuitur.

XVIII. *Mercurius.*

Si furtis praefuere dii, [10] non erat opus criminibus judicem, ex quo culpae habuere coeleſtem auctorem Mercurium dicunt praeeſſe negotiis,

Ἄρτεμιν. Οἱ δὲ παῖδες ἑπτὰ καὶ ἴσας παρθένους ἐπὶ τὸν Σύθαν ποταμὸν ἀποστέλλουσιν ἱκετεύοντας. ὑπὸ τούτων δὲ ΠΕΙΣΘΕΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ φασιν ἐς τὴν τότε ἀκρόπολιν ἐλθεῖν. καὶ ὁ τόπος, ἔνθα πρῶτον ἀφίκοντο, Πειθοῦς ἐστιν ἱερόν. Argis Dianae Πειθοῦς templum eſt, ab Hypermneſtra Danai filia dicatum. Cauſſam docebit Pauſanias lib. II. cap. 21. p. 158. Licet hic deliret Fulgentius, ſciendum tamen, & alios, hanc Apollinis caedem, utpote fictam, deriſiſſe, v. Plut. de Orac. Def. Tom. II. p. 417, 418. & aliunde ipſam nominis *Pythii* etymologiam petiiſſe; hinc Ammonius apud Plut. de E I apud Delphos T. II. p. 385. Πύθιος μέν ἐστι τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι. Δήλιος δὲ καὶ Φαναῖος, οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας. Ipſa Urbs Phocidis Pytho creditur ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων dicta, a Schol. Apoll. Rh. I. 207. & menſis Βύσιος, quo Pythia oracula canere antiquitus ſolebat, creditur eſſe dictus, pro Πύσιος, quia ἐν τούτῳ πυστιῶνται καὶ πυνθάνονται τοῦ θεοῦ, a Plutarcho Quaeſt. Graec. Tom. II. p. 292. πυνθάνεσθαι vero proprie notat Apollinis oracula conſulere. Apoll. Rh. IV. 531.

—— Ὁππότε πυθὼ
Ἰρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
Ναυτιλίης.

Vet. Schol. Πευσόμενος. πεῦσιν, χρησμὸν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Adde Palmer. Graec. Antiqu. lib. I. cap. 9. pag. 49.

6 Sicut serpentes] Illa non agnoſcit MS. Leid. MUNCK.

Ad CAP. XVII.

7 Quare sine barba, cum pater dicatur] A. B. H. & I. *Quare ſine barba dicitur, cum* &c. M. & L. *Quare ſine barbâ dicatur* &c. Vera, opinor, ſcriptura eſt, quam habet Leid. codex: *Quare ſine barba pingitur* &c. Bacchus & Apollo quod ſolem denotant, ſemper juvenes finguntur. Tibull. lib. I. El. 4. *Solis aeterna eſt Phoebo Bacchoque juventa: Nam decet intonſus crinis utrumque Deum.* Optimè Scholiaſt. Stat. I. Thebaid. 694. *Apollinem imberbem philoſophi tradunt, eo quod ipſe ſit ſol. Sol autem ignis eſt, qui numquam ſeneſcit.* Minucius Felix Octavio: *Apollo tot aetatibus laevis: AEſculapius benè barbatus, etſi ſemper adoleſcentis Apollinis filius.* Ridiculus eſt Iſidorus lib. XI. cap. I. *Hi ſunt ephebi, id eſt, à Phoebo dicti, necdum viri, ſed adoleſcentuli laeves.* Caeterum non omnes imberbem pingebant. Hierapolitani certè barbatum ejus faciebant ſimulacrum. Vide Macrob. Sat. I. cap. 17. MUNCK. De Apolline ſemper juvene multi multa. v. Schol. Apoll. Rh. I. 408. H. Junius de Coma cap. II. p. 467. G. Cuper. Harpocrat. p. 76, 77. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 36. & Broukh. ad Tibull. I. IV. 33. e quibus nonnulli etiam de Apolline Barbato egerunt. Ad Apollinis juventutem pertinent quoque ejus crines ſemper intonſi, de quibus Broukh. ad vs. 34. & J. Perizonius ad AEliani I. V. H. 20.

8 Juvenior] Ambroſius Serm. II. in Pſal. 118. *In quo corrigit juvenior viam ſuam?* Apul. Met. VIII. *Animo fortior, & aetate juvenior.* MUNCK.

9 Et minuitur] *Ita & minuitur* 6. edd. *aut minuitur.* MS. Leid. Quod probo eo magis, quod ita & Scholiaſtes Germanici haec repraeſentet Fulgentii compilator. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

10 Non opus erat criminibus judicem] M. & L. *Judice.* Sed MS. Leid. cum A. B. H. & I. *judicem.* Gloſſ. Cod. Leid. *ſcil. habere.* Facile

gotiis, virgam ferentem ſerpentibus nexam, pennatis quoque talaribus praeditum. Hunc etiam internuncium, [1] furatrinumque deum. Quid ſibi vero hujus nominis atque imaginis ſignificatio differat, edicamus. Mercurium dici voluere [2] quaſi mercium curum. Omnis ergo negotiator dici poteſt Mercurius.

XIX. *Quare pennas.*

[3] PENNATA vero talaria, quod negotiantium pedes ubique pergendo quaſi pennati ſunt.

XX.

Facile erat corrigere *judicum*. Sed videtur voluiſſe imitari Plautum Truc. Act. v. ſc. I. vers. 10. *Puero opus eſt cibum.* De quo tamen loco Voſſii eſt judicium, illud *cibum* ἀρχαϊκῶς dictum pro *cibus*. Vide eum in de Conſtruct. cap. 10. At Salmaſ. defenſum it ad Pallium Tertull. p. 368. dixiſſe veteres *opus aliquam rem*, & ad eorum imitationem dixiſſe Afrum illum, *artificem neceſſe eſt*. Etiam Donatus ad Ter. Andr. IV. 4. *Et opus eſt illam rem, non illa re.* Ego putem tamen heic & Donatum, & Tertullianum, & Nonium rationem fugiſſe. Certè fugit Freinshemium ad Juſtin. lib. XI. cap. 7. MUNCK.

1 FURATRINUM DEUM] Lactant. lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius quid ad famam ſui reliquit, niſi memoriam fraudum ſuarum?* Confer Arnob. Lib. IV. & quae ad Hyg. cap. 201. congeſſimus. Quamobrem autem adulteria, furta, genitorum vincula, & alia id genus improba facinora diis ſuis adſcripſerint pagani, acutè anquirit Salluſt. de diis cap. 3. Caeterum ut *furatrinus* heic à Fulgentio, ita *furatrina* dicitur ab Apulej. VI. & VIII. Mileſ. Quod ſi Latinior eſſet ſcriptor Planciades noſter, *furatrinae Deum*, vel *furatrinarum* heic reponerem. MUNCK. Hinc Ἑρμῆς δόλιος vocatur a Graecis. V. Spanh. Ariſtophan. Plut. vs. 1158. Samiis, Ἑρμῇ Χαριδότῃ ſacrificantibus, licebat inpune furari, & alienas veſtes rapere. Cauſſam docet Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 303.

2 QUASI MERCIUM CURUM] Feſtus: *Mercurius à mercibus dictus. Hunc enim negotiorum omnium exiſtimant eſſe Deum.* Iſidor. VIII. II. *Mercurius, quod mercibus praeeſt.* Servius ad AEn. IV. 638. *Jupiter juvans pater: Mercurius, quod mercibus praeeſt: Liber à libertate.* Hinc ergo mercatorum numen Mercurius. Gloſſ. Vett. in Perſ. Sat. V. 12. *Unde & cum ſacello* (leg. *ſaccello*) *pingitur, & à negotiatoribus plurimum colitur.* Et taberna officina Mercurialis. Schol. Horat. in Art. Poët. *Taberna eſt officina Mercurialis, in quâ res ſunt venales.* Nec non cognomenta illa Mercurii ἐμπολαῖος & κερδῷος. Aliam etymologiam excogitavit Auguſtin. C. D. Lib. VII. 14. *Nam ideo Mercurius, quaſi medius currens dicitur appellatus, quod ſermo currat inter homines medius.* Lege, *quaſi medicurrius.* Servius ad AEn. VIII. 138. *Alii Mercurium quaſi medicurrium à Latinis dictum volunt, quod inter coelum & inferos ſemper incurrat.* Sed ad Fulgentium redeamus. Placet heic Barthii emendatio à Clar. Daumio nobis ſuppeditata, *quaſi Merci curium.* Ad quam formam dictum repperi in Gloſſ. Philox. *Mulicurius*, ἡμιονόκαρος, leg. ἡμιονοκόρος, quanquam nec abſurdum *mercium currus*, ut diviſim *currum fragium* pro *crurifragium* dixit Apulejus Mileſ. IX. MUNCK. Hinc *Lucrorum potens* & *conſervator* vocatur. v. Spanh. ad Ariſtoph. Plut. vs. 1156. & ad Callim. H. Dian. 68.

Ad CAP. XIX.

3 PENNATA TALARIA] Talia & Perſeus habuit, quae *pinnae talares* appellantur à Schol. Juv. ad Sat. III. 117. *Talaria* ſunt πέδιλα in Gloſſ. Philoxeni, ταρσοὶ Poſidippo in Anthol. *Plantares alas* vocat Stat. I. Theb. 304. Sed alas illas non pedibus ſolum, ſed & capiti dabant. Sidon. Carm. VII. *Nunc pedibus, nunc fronte volat.* Iſidor. VIII. II. *Ideo fingitur habere pennas, quia citius verba diſcurrunt. Unde & velox & errans inducitur: alas enim ejus in capite & in pedibus ſignificare volucrem per aera ſermonem.* Quae tranſſcripſit ex Auguſtin. C. D. lib. VII. cap. 14. Legas eadem apud Servium AEn. VIII. 138. Macrob. Sat. I. 19. *Simulacra Mercurii cum pinnatis alis adornantur, quae res monſtrat ſolis velocitatem.* Hinc ergo *alipes* Mercurius poëtis, ut Ovid. IV. Met. 756. aliiſque. MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 239. *Mercurius ideo dicitur habere pennas, quia citius ab omnibus planetis in ortum ſuum*

XX. *Quare virgam.*

4 VIRGAM vero ſerpentibus nexam ob hoc adjiciunt, 5 quod mercatoribus det aliquando regnum, ut ſceptrum: & vulnus, ut ſerpentium.

XXI. *Quare galerum, & gallum.*

6 GALERO enim cooperto capite pingitur, quod omne negotium ſit

ſuum recurrit. Unde & velox, & errans inducitur. Conſule G. J. Voſſium de Idol. Gent. lib. II. cap. 32. p. 239. Caeterum non tantum ventos & fulmina alata fingunt (v. Serv. ad v. AEn. 319.) ſed & multos Deos deaſque alis ornant Poetae. Praeter Mercurium & Perſeum, alatos depingunt Solem, Bacchum, Plutum, Venerem, Minervam, Dianam, Muſas, Sirenas, Iridem, Amorem & neſcio quos. Conſule G. Cuperi Apotheoſin Homericam pag. 169. ad p. 179. & P. Weſſeling. cap. IX. Probabil. Iridem & Arcen Thaumantis filias habuiſſe alas docet Pt. Hephaeſtionis apud Photium p. 487. & Achillem recens natum a matre Thetide Arces alas adeptum addit. De Diana, quae πλέρυγας ἔχουσα ἐπὶ τῶν ὤμων exprimitur in Cypſeli arca Pauſan. l. v. c. 19. p. 425. De Nemeſi alata Pauſaniae locus, quem adducit Cuperus, eſt lib. I. cap. 33. p. 82. Victoriae, quae aut ab aquila vehi, v. Pauſan. lib. III. cap. 17. pag. 251. aut alis volare fingitur, Attici, ut perpetua victoria uterentur, fecerunt templum Νίκης ἀπλέρου. v. Pauſan. lib. I. cap. 22. p. 52. lib. II. cap. 30. p. 180. lib. III. cap. 15. pag. 245. Cujus ſtatuae exemplar ſecutus eſt Calamis in Olympia. v. Pauſan. lib. v. cap. 26. p. 447. Fides a Romanis pro Dea culta alata etiam eſſe fingitur ab Ennio in Fragm. p. 302.

O Fides alma apta penneis, & jusjurandum Jovis.

Apta pennis eſt pennis adligata: neque in Ennii loco aliter legendum. Ipſe Ennius in Fragm. ex I. Annal. pag. 45. dixit *qui coelum verſat ſtellis fulgentibus aptum*; quomodo Virgil. IV. AEn. 482. dixit *axem humero torquet ſtellis ardentibus aptum*, ubi vide Serv. & Cerdam, quibus adde Interpr. ad A. Gell. I. N. A. 15. & Broukh. ad Tibull. lib. I. El. 10. vs. 70. Graevius vero ad Ciceron. III. de Off. c. 29. Fidem in numis numquam alatam conſpici docet. Denique Ventis alas etiam tribuit vere divinus vates in S. S. Pſalmo CIV. 3. apud ſeptuaginta Pſ. CIII. qui ita vertunt ὁ περιπατῶν ἐπὶ πλερύγων ἀνέμων.

Ad CAP. XX.

4 VIRGAM SERPENTIBUS NEXAM] Caduceum, unde *caducifer* Latinis, χρυσόῤῥαπις Graecis dicitur. Vide Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. & quae ad Anton. Liber. cap. 23. dicta ſunt. Athenagoras Legat. pro Chriſt. p. 20. Δρακαίνης δ' αὐτῆς (Ῥέας) γενομένης, αὐτὸς εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, συνδήσας αὐτὴν τῷ καλουμένῳ Ἡρακλειωτικῷ ἅμματι, ἐμίγη. Τοῦ σχήματος τῆς μίξεως σύμβολον ἡ τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδος. MUNCK.

5 QUOD MERCATORIBUS &c.] Conſentiunt heic 6. edd. Sed Modius ex membranis ſuis reſtituit: *Quod mercatus det aliquando regnum, ut ſceptrum, & vulnus, ut ſerpentes.* Τὸ *mercatus* comparet quoque in Cod. Leid. Deinde legitur, *& vulnus ſerpentum.* Gloſſ. adſcripſerat, *ſcil. ut vulnus.* Nimis Planciadae haec philoſophia frigida eſt. Eruditius fabulam explicant Macrob. Sat. I. 19. Servius AEn. VIII. 138. & Pierius Hieroglyph. lib. XV. MUNCK. Adde Serv. ad IV. AEn. 242. & e Servii hac caducei interpretatione liquet, cur Εἰρηνικὸς vocetur a Schol. Euripid. in Med. vs. 759. Adde Serv. ad v. AEn. 606.

Ad CAP. XXI.

6 GALERO ENIM] Lego cum Leid. Cod. *Galero etiam. Galerum* vocant quoque Claud. R. P. I. 78. Stat. I. Theb. 305. *galerium* Barbari. *Petaſum* Arnob. lib. VI. Plaut. Prolog. Amphitr. vers.

sit semper [1] absconsum. [2] Gallum quoque in ejus ponunt tutelam; sive quod omnis negotiator semper invigilet, seu quod ab ejus cantu surgant ad peragenda negotia.

XXII. [3] *Quare Hermes.*

HERMES quoque dicitur Graece, ab eo quod est ἑρμηνεῦσαι, quod nos latine disserere dicimus: illa videlicet caussa, quod negotiatori linguarum sit dissertio necessaria. [4] Utraque enim regna permeare dicitur, superna atque inferna: quod modo ventis in altum navigans currat, modo demersus inferna tempestatibus adpetat.

XXIII.

vers. 145. & Capella lib. I. *Umbellam* Albricus cap. 6. & recte quidem. Fuit enim tale capitis tegmen, quali etiam nunc utimur, cum in publicum prodimus, ut Mercurii ex statuis liquet, & nummis antiquis. Adde his Athenaeum lib. XII. p. 537. Vossium Vit. Sermon. lib. I. cap. 29. MUNCK. Alii quoque Dii, ut & Dioscuri ac Corybantes tecta habentes capita pinguntur. Pausan. lib. III. cap. 24. p. 272. Καὶ ἐπ' αὐτῇ (ἄκρᾳ) χαλκοῖ ποδιαίων ἑστήκασιν, οὐ μείζονες, πίλους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ἔχοντες. οὐκ οἶδα, εἰ Διοσκούρους σφᾶς ἢ Κορύβαντας νομίζουσι. Confer. lib. IV. c. 27. p. 344. in primis etiam *Saturnus*. Albricus cap. I. Vide ibi notas. *Mars*, cap. 3. *Minerva*, cap. 8. *Juno*, cap. II.

1 ABSCONSUM] Improbat hanc vocem Servius ad Georg. I. 136. Legitur tamen *absconse* apud Hyg. cap. 135. in Philoxeni glossis, Gennadii Catalogo, aliisque quampluribus Veterum scriptis, ut ostendi ad Hyg. cap. 184. Diomedes Lib. I. *Abscondor absconsus; sed absconditus melius, quia simplex condor conditus.* Isidor. in de Differ. *Absconsum est cujuslibet arte celatum: absconsum vero naturaliter abditum. Conditum est enim, non consum.* Sed ista nauci haud sunt. MUNCK.

2 GALLUM] Albricus cap. 6. *Coram ipso erat gallus sibi peculiariter consecratus.* Adde Plin. lib. X. cap. 21. MUNCK. Pluribus vero Diis sacra haec avis, ut Apollini: Plut. de Pyth. Orac. Tom. II. p. 400. Ὥσπερ οὖν ὁ τὸν ἀλεκτρυόνα ποιήσας ἘΠῚ ΤΗ͂Σ ΧΕΙΡῸΣ ΤΟΥ͂ ἈΠΌΛΛΩΝΟΣ ἑωθινὴν ὑπεδήλωσεν ὥραν καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς. Xylander vertit *in manu AEsculapii.* quam versionem secutus est J. Perizonius ad lib. V. V. H. AElian. cap. 17. Sed male; nulla ibi de AEsculapio, sed de ipso Apolline fit mentio. vide Cuper. Harpocrat. pag. 16. Soli, (qui & AEsculapius dicitur. v. G. Cuper. Harpocrat. pag. 56.) haec avis etiam consecrata est. v. Celeb. J. Perizon. ad l. IV. AEl. V. H. c. 17. Plutarchi verba firmat Pausanias lib. V. cap. 25. pag. 444. Ὅτου δὲ ὁ ἀλεκτρυὼν ἐστιν ἐπίθημα τῇ ἀσπίδι, Ἰδομενεύς ἐστιν ὁ ἀπόγονος Μίνω. τῷ δὲ Ἰδομενεῖ γένος ἀπὸ τοῦ Ἡλίου τοῦ πατρὸς Πασιφάης. Ἡλίου δὲ ἱερὸν φασιν εἶναι τὸν ὄρνιθα, καὶ ἀγγέλλειν, ἀνιέναι μέλλοντος τοῦ Ἡλίου. Praeterea Palladi sacra. Pausan. lib. VI. cap. 26. pag. 518. ubi de Minervae simulacro in Elidis arce a Phidia elaborato agit: Πεποίηται δὲ ἀλεκτρυὼν ἐπὶ τῷ κράνει, ὅτι οὗτοι προχειρότατα ἔχουσιν ἐς μάχας οἱ ἀλεκτρυόνες. δύναιτο δ' ἂν καὶ Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης ἱερὸς ὁ ὄρνις νομίζεσθαι. Sed Gallus in Symbolis inter alia notat stentoream vocem, vel hominem, qui voce praecellit, ut orator, aut praeco. (Vide Vir. Eximium in Critica Vanno cap. I. pag. 149.) hinc apte consecratur Mercurio Deorum nuntio, praeconi, & Eloquentiae praesidi, ut sequenti capite, & ad cap. VI. Albrici Philosophi ostendemus, & cujus fabulae caussam physicam docet J. Sarisberiensis, quem citat J. Alberti ad Acta Apost. cap. XIV. vs. 12.

Ad CAP. XXII.

3 QUARE HERMES] Vide Phornutum cap. 16. Diodor. lib. I. Hygin. cap. 143. & ibi commentarium nostrum. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. I. 517. Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται. Derivatur ab ἐρεῖν, ut e Phurnuto ac Porphyrio docet Elsn. ad Acta Apostol. cap. XIV. vs. 12. p. 423. Schol. Aristoph. Plut. vs. IIII. Ἀθήναιος δὲ εἰπὼν, ὅτι αἱ γλῶσσαι τέμνονται τῷ Ἑρμῇ διὰ

τὴν

XXIII. *Quare fur, quare celer dicatur.*

Hunc etiam deum furti ac praesulem volunt, quod nihil intersit inter negotiantis rapinam atque perjurium, furantisque dejerationem ac raptum. Stella vero, [5] quae στίλβων Graece nuncupatur, quam ei [6] pagani adscribunt, ex quo etiam diei nomen invenere, [7] tantum celerior planetis omnibus currit, ut [8] septima die suos permeet circulos, quod Saturnus [9] viginti octo annis, & Jupiter XII. possunt: unde etiam Lucanus ait, *Motuque celer Cyllenius haeret.*

XXIV. *Quare Argum occidisse dicatur.*

Denique etiam Argum luminum [10] populositate conseptum intere-

τὴν ἑρμηνείαν. Schol. Homeri Iliad. E. vs. 385. Ἑρμῆν πάλιν ὀνομάζων τὸ λόγον, ὅτι ἑρμηνεὺς γίγνεται πάντων ὁ λόγος. Serv. ad IV. AEn. 242. *Mercurius haec tam fera animalia concordat, nos quoque concordare debere certum est. Ἑρμῆς autem Graece dicitur, ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας. Latine interpres.* ad VI. Ecl. 42. *duce Mercurio, qui prudentiae & rationis Deus est.* Hinc λόγιος & θεῶν σοφάτατος dicitur. v. Elsn. ad Acta Apost. cap. XVIII. vs. 24. Hinc etiam Musarum ara conlocata est juxta aram Mercurii Athenis in Academia. v. Pausan. l. I. c. 30. pag. 76. Hinc in basi solii Jovis Olympii apud Eleos depictus. Ἑρμῆς ἔχεται Χάριτος, ἢ Ἑρμοῦ δὲ Ἑστία. v. Pausan. lib. V. c. II. p. 403.

4 Utraque enim regna] Mallem & heic *etiam* pro enim. MUNCK.

Ad CAP. XXIII.

5 Quae Stilbon] A. B. H. I. & MS. Leid. *Stilbos.* Malè. Hygin. Astron. IV. 16. *Secunda stella est Mercurii nomine Stilbon.* Cleomedes lib. I. Ὑπὸ δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἐστὶν ὁ Ἑρμοῦ, στίλβων καλούμενος. Adde Capell. lib. I. pag. 10. Cicer. II. Nat. Deor. MUNCK.

6 Pagani] Unde hoc nomen acceperint οἱ ἔξωθεν, anquirit Heraldus ad librorum Arnobii adversus gentes inscriptionem; ut & Alciatus Parerg. lib. I. cap. 13. Confer Oros. Praefat. lib. I. MUNCK.

7 Tantum celerior] H. e. in tantum. Flor. II. 18. *Quantum Carthaginis opibus inferior.* Homer. Iliad. A. 186. Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν. Cap. 27. *Quantum jure conjunctior.* Mercurium *mundi velociorem sensum esse, motum mentium suscitantem, Theologicae prodidere doctrinae*, ut ait Marcellin. lib. XVI. p. 113. ed. Boxh. MUNCK. Val. Maxim. lib. V. cap. IX. n. 14. *in filio ALIQUANTUM tetriore* dixit, sive ut tres Leid. codd. *aliquantulum* teste Cl. Torrenio. Plautus dixit *multum inprobiores.* Phaedrus *multum prius.* Livius *quantum magis, quantum longius.* Vide Vorst. ad Valerii l. l. & Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. III. Fab. X. vs. 5.

8 Septima die suos permeet circulos] Cleomedes lib. I. & Cicero II. Nat. Deor. *Anno fere vertente signiferum lustrat orbem.* Anonymus laudatus Scalig. Auson. Lect. lib. II. 29. *Semonis dii completur circulus anno.* Idem tradit Macrobius lib. I. cap. 19. & Capella lib. VIII. Accedit & Plinius lib. II. cap. 8. *Inferiore circulo fertur novem diebus ocyore ambitu* &c. Excusari utcunque posset Planciades, si scripsisset *septimo mense.* Tzetzes, meliorum plerumque exscriptor, in Hesiod. Ἐργ. β. p. 104. ed. Heins. Ἑρμῆς ἐνιαυτῷ, ἢ μᾶλλον μησὶν ὀκτώ. MUNCK.

9 Viginti octo annis] Mallem, *vix viginti* &c. Cicero: *Triginta fere annis cursum suum conficit.* Idem dicunt Cleomedes Lib. I. & Plin. Lib. II. cap. 8. Anonymus modo laudatus: *Pollucis proles terdenis volvitur annis.* Capella lib. VIII. *Modico minus triginta annis circulum per longitudinem circumcurrit.* Adde his Auson. epist. 7. MUNCK.

Ad CAP. XXIV.

10 Populositate] H. e. multitudine. Sidon. lib. I. ep. 9. *Circumfusa populositas.* Et lib. VI. ep. I. *Pro scelerum meorum populo.* Vide ibi Savaron. Cyprianus lib. IV. ep. 9. *Credentium populus.*

teremisse fertur, dum oculorum inmensam unius segetem corporis ubique viva circumspectione florentem singularis vulneris [1] recursum falcifero messuisset curvamine. Quid sibi ergo tam [2] fabulosum Graeciae commentum velit? nisi quod etiam centum custodes, totidemque astutos sine negotiatione vagos (unde & ἀεργὸς Graece vagus dicitur) & furantis astutia, & negotiantis circumvenit astuta falcataque [3] cautela. [4] Solet igitur adludere his speciebus & honeste mendax Graecia, & [5] poetica garrulitas, semper [6] de falsitate ornata, [phalera-

lus. Sermon. de Mort. *Martyrum innumerabilis populus.* Capella Lib. II. *Ministrorum populus.* Item *Angelicus* & *Palliatorum populus.* Quintil. Declamat. IV. *Carceris populus.* Decl. XIII. *Apum populus.* Leo Epist. Decret. 4. *Trium millium populum lavacro baptismatis consecravit.* Apul. II. Miles. *Cupidinum populus.* IV. *Gladiatorum populus.* MUNCK. *Populus* pro multitudine Graecorum more, vid. J. G. Graev. Lect. Hesiod. cap. XXI. Bernecc. ac Gronov. ad Justini lib. X. cap. I.

1 RECURSUM] MS. Leid. *recursu.* Lego, *recussu*, ut in sacrificali carmine Lib. I. Praefat. *Hinnientis & recussu Quem produxit ungula.* Vide ibi annotata à nobis. Filium fuisse Jovis & Cyllenes eum Mercurium, qui Argum occiderit, narrat Stat. Schol. ad IV. Theb. vers. 483. *Corvilius*, inquit, *quatuor Mercurios esse scribit; unum Jovis & Majae filium: alterum Coeli & Diei: tertium Liberi & Proserpinae: quartum Jovis & Cyllenes, à quo Argus occisus est. Quem ipsum ob hanc causam Graeci profugum dicunt, AEgyptiis autem literas demonstrasse. Ergo Liberi & Proserpinae filium dicunt animas evocare.* Quis est iste *Corvilius*, qui haec scripsit? Emenda, *Cornificius.* Is enim, teste Macrobio, librum de natura deorum composuit. Non convenit Cornificio cum Cicerone lib. III. Nat. Deor. *Alter (Mercurius) Valentis & Phoronidis filius, is qui sub terris habetur, idem Trophonius* &c. *Quintus, quem colunt Pheneatae, qui Argum dicitur interemisse, ob eamque causam in AEgyptum profugisse, atque AEgyptiis leges & literas tradidisse.* Non dicit, cujus filius fuerit Argicida ille. Jove & Cyllene natus fuit, si Lactantiano interpreti credimus. Sed illi Servius adversatur ad AEn. IV. vers. 577. *Nonnulli tamen quatuor Mercurios tradunt, unum Coeli & Diei filium, amatorem Proserpinae; alterum Liberi Patris & Proserpinae filium; tertium Jovis & Majae; quartum Cyllenii filium, cujus mater non proditura arcu clam occisa est, * qui hoc metu in AEgyptum profugit, & ibi invenisse primum disciplinam literarum & numerum dicitur; qui linguâ AEgyptiorum appellatur, de cujus nomine mensis dictus est.* Multipliciter depravatus heic Servius. Si quid mihi credis, ita eum restitues: *Quartum Cyllenii filium, cujus mater non proditur; à quo Argus clam occisus est. Qui hoc metu in AEgyptum profugit, & ibi invenisse primum disciplinam literarum & numerum dicitur, qui linguâ AEgyptiorum Thoth appellatur, de cujus* &c. Nota quatuor eum tantum numerare Mercurios cum Lactantio, cum Cicero, Arnob. lib. IV. & Lactant. Firm. lib. I. cap. 6. quinque recenseant. Consentit tamen de numero Servio & Statiano illi Scholiastae Ampelius cap. 9. *Mercurii* IV. *Primus Coeli & Diei filius, Secundus Jovis & Croniae filius, vel Proserpinae. Tertius Croni filius & Majae, qui est inventor lyrae. Quartus Quilleni filius, qui AEgyptiis literas & numerum dixit.* Pro *Quilleni* scribe *Cyllenii* ex Servio. quanquam K. Gr. interdum per *Qu* expressit posterius aevum. MUNCK. Idem Serv. ad I. AEn. 301. *Quidam sane quatuor Mercurios dicunt: unum Jovis & Majae filium: alterum Coeli & Diei: tertium Liberi & Proserpinae: quartum CYLLENIS, a quo ARGUS occisus est, quem ipsum, ob hanc causam Graecia profugum, AEgyptiis literas demonstrasse perhibent.* Pro *Cyllenis* lege *Cyllenii.*

2 FABULOSUM COMMENTUM] Aliter commentum hoc explicant Phornutus cap. 16. Macrob. Satur. I. 19. MUNCK.

3 CAUTELA] Corippus Lib. I. *Devotio tanta, Atque hominum cautela facit.* Utitur & Apulejus eâ voce lib. I. & V. Miles. Flav. Epist. ad Leon. Fulg. Rusp. Epist. 3. Hinc *incautela* fictum Salviano lib. VI. de Gub. Dei. Ita à *foveo fovela* apud Tertull. de Anim. cap. 7. *Immunis à poenâ & fovelâ.* Minucius Octavio: *Dant cautelam periculis, morbis medelam.* Ad eandem formam dicta sunt *custodela*, *turbela*, apud Apulejum, *corruptela* apud Prudentium aliosque. MUNCK.

4 SOLET IGITUR &c.] Modii MSS. *Solet igitur alludere in his speciebus & honestè mendax Graecia, & poetica garrulitas semper de falsitate ornata. Danae corrupta auri pretio, non auri impluvio: non*

ſeratior] ut & Danae imbre aurato conrupta eſt, [7] non pluvia, ſed pecunia.

XXV. *Ganymedes.*

Et raptum Ganymeden aquila non vere volucris, ſed bellica praeda. Jupiter enim, ut Anacreon antiquiſſimus auctor ſcripſit, dum adverſus Titanas, id eſt [8] Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bel-

non pluviâ, ſed pecuniâ. Ganymedes raptus ab aquilâ non volucri, ſed bellicâ praeda. Τὸ *phaleratior* abeſt quoque à Leid. Cod. Caeterum poſt τὸ *ornata*, novus eſt titulus DE DANAE. Sequitur dein, *dum & Danae.* Poſſit exigua mutatione non inſulſè legi. *Sic & Danae imbre aurato corrupta eſt, non pluviâ, ſed pecuniâ. Et raptus Ganymedes aquilâ non verè volucri, ſed bellicâ praedâ.* Confer Baptiſtae Pii Annot. Poſt. Syllog. III. 97. Scheffer. de Milit. Naval. p. 8. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 1280. edit. Baſ. ubi varias variorum ſententias de raptu Ganymedis collegit. Lactant. lib. I. cap. II. *Rapuiſſe dicitur in aquilâ Catamitum. Poëticus color eſt. Sed aut per legionem rapuit, cujus inſigne aquila; aut navis, in quâ eſt impoſitus, tutelam habuit in aquilâ figuratam; ſicut taurum, cum rapuit & transvexit Europam.* MUNCK.

5 Poetica garrulitas] Elegantiam agnoſco faeculi illius, ut mox cap. 25. *Ornatrix Graecia.* Lib. II. 4. *Illud nihilominus oſtendere volens poëtica garrulitas.* Talia ſunt & iſta Capellae lib. II. *Graeca diſcretio*, & *Solertia poëticae adumbrationis.* Jornand. de Reb. Get. cap. 5. *Quem poëtarum fallacia Deum belli pronunciat.* Chryſol. Serm. V. *Paganitatis ſtultitia.* MUNCK.

6 De falsitate ornata] Praepoſitio *de* heic abundat eleganter, nec ſine exemplo aliorum. Schol. Juv. ad Sat. VI. vers. 612. *De nimiâ impatientia furens.* Et Sat. VIII. 12. *De reſinâ pilos tollant.* Catal. Pith. lib. I. *Ambo de comis calorem vite & radio conſerunt.* Pervig. Ven. vers. 3. *Et nemus comam ſolvit de maritis imbribus.* Quintil. Declam. V. *Reſponſum de lacrymis tantum gemituque reddebat.* Naſo VI. Met. 80. *Percuſſamque ſuâ ſimulat de cuſpide terram.* III. Faſt. 254. *De tenero cingite flore caput.* Sympoſ. Praefat. AEnigm. *Haec quoque Sympoſius de carmine luſit inepto.* In Reſcript. Diocletiani apud Ruffin. Collat. Leg. Moſ. Tit. XV. *Univerſum orbem noſtrum veluti venenis de ſuis malevolis inficere.* Nonius cap. XIV. 34. *Tapete pictum unicè de coloribus variis.* Vetus interpres vitae Ariſtotelis, *de gente Macedo.* Tertull. de Anim. cap. 13. *De ſingularitate famoſum, de poſteritate monſtruoſum.* MUNCK.

7 Non pluvia, sed pecunia] Vide Not. ad Hyg. cap. 63. MUNCK.

Ad CAP. XXV.

8 Titani filios] Quis hoc dixit praeter Fulgentium? Titanes Οὐρανοῦ παῖδες Schol. Hom. Iliad. ξ. 274. AEtheris & Terrae Hygino. Terrae Servio ad AEn. VI. 580. Notum tamen antiquis Titani vocabulum. Sed eum non patrem, ſed fratrem Titanum faciunt. Varro VI. L. L. *Titanis dicta, quod eam genuit Titani filia Latona, ut ſcribit Manilius, creta Titano.* Fuiſſe autem ex Titanibus unum diſertim tradit Etym. magni auctor: Τιτανίδα, inquit, γῆν οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν ἀττικὴν, ἀπὸ Τιτᾶνος ἑνὸς τῶν Τιτάνων, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. Albricus cap. 12. *Terra contra Deos Titanas dicitur parturiſſe. Erantque Gigantes pedibus ſerpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iſte ſolus contra Deos nihil fecit* &c. Servius ad AEn. VI. 580. *De his autem ſolus Sol abſtinuiſſe narratur ab injuriâ numinum.* Res ita habet. Titanus ille frater Saturni fuit, de quo Lactantius ex Ennio lib. I. cap. 14. *Seducit ſecum filios ſuos, qui Titani vocantur* &c. Vide ibi reliqua, quae Fulgentium mirificè heic illuſtrant. MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 119. *TITAN Sol. unus enim de Titanibus, Hyperionis filius, contra Jovem non fecit.* Schol. Apoll. Rh. IV. 54. Ἥλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτᾶνος καὶ Θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς Ἡσίοδος φησί. ΘΕΊΑ Δ' ἨΈΛΙΟΝ ΤΈΚΕ ΛΑΜΠΡΆΝΤΕ ΣΕΛΉΝΗΝ. ubi Solis & Lunae avum dici vides. Alii adpellant eum Solis fratrem. Pauſan. lib. II. cap. XI. p. 136. Ἀναστρέψασι δὲ ἐς τὴν ὁδὸν, διαβᾶσί τε αὖθις τὸν Ἀσωπὸν, καὶ ἐς κορυφὴν ὄρους ἥξασιν, ἐνταῦθα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι ΤΙΤᾶΝΑ οἰκῆσαι πρῶτον. εἶναι δὲ αὐτὸν ἈΔΕΛΦῸΝ ἩΛΊΟΥ, καὶ ἀπὸ τούτου κληθῆναι ΤΙΤΆΝΗΝ τὸ χωρίον. (De regione vero *Titanide* a fluvio *Titane* dicta v. Schol. Apoll. Rh. IV.

bellum adſumeret, & ſacrificium Coelo feciſſet, in victoriae auſpicium, [1] aquilae ſibi adeſſe proſperum vidit volatum. pro quo tam felici omine, praeſertim quia & victoria conſecuta eſt, in ſignis bellicis ſibi aquilam auream fecit, [2] tutelaeque ſuae virtuti dedicavit. unde & apud Romanos hujuſcemodi ſigna tracta ſunt. Ganymedem vero bellando his ſignis praeeuntibus rapuit, ſicut Europam in tauro rapuiſſe fertur; id eſt, [3] in navem tauri picturam habentem; & Iſidem in vacca ſimiliter, in navem hujuſce picturae. Denique ut hoc cer-

IV. 131.) Deinde hujus figmenti cauſſam explicat, δοκεῖν δὲ ἐμοὶ δεινὸς ἐγένετο ὁ Τιτὰν τὰς ὥρας τοῦ ἔτους φυλάξαι, καὶ ὁπότε ἥλιος σπέρματα καὶ δένδρον αὔξει, καὶ πεπαίνει καρποὺς, καὶ ἐπὶ τῷδε ἈΔΕΛΦΟ`Σ ἐνομίσθη τοῦ ἡλίου.

1 AQUILAE PROSPERUM VOLATUM] Rem ita narrat Servius ad AEn. IX. vers. 564. *Jupiter dum cum patre Saturno haberet contentionem de agris, ortum bellum eſt: ad quod egrediens Jupiter aquilae vidit augurium: cujus cum viciſſet auſpicio, fictum eſt, quod ei pugnanti tela miniſtrarit. Unde etiam à felici augurio natum eſt, ut aquila militaria ſigna comitetur.* Scholiaſtes Horat. ad illa Lib. IV. od. 4. Miniſtrum fulminis alitem.) *Aquilam; quae ideo tutelae & miniſterio Jovis deputata dicitur, quod proſperum auſpicium illius adverſus Titanas pugnaturus accepit.* Adde his, quae Hyginus habet Aſtron. II. cap. 16. Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Lactant. lib. I. cap. 12. ſed deſumpta ex Eratoſthenis κατασ. cap. 30. Aliud agebat vir illuſtris, cum ad Eleg. de obitu Maecen. ſcriberet: *Quod ſignifer Jovis ſit Ganymedes, docet doctiſſimus Mythologus Fulgentius Lib. I.* MUNCK. Idem Serv. ad I. AEn. 398. *Aquila, quae in tutela Jovis eſt: quia dicitur dimicanti ei contra Gigantes fulmina miniſtraſſe: quod ideo fingitur, quia per naturam nimii eſt caloris* &c. Deinde addit *proprie dicuntur aves, quae volatu auſpicia faciunt, Buteo, Sangualis, Immuſculus, AQUILA, Vulturius* &c. Unde αἐτὸς pro augurio Spanh. ad Call. H. Pall. vs. 124. Livius lib. I. cap. 34. *Ad Janiculum forte ventum erat, ibi ei carpento ſedenti cum uxore, aquila ſuſpenſis dimiſſa leniter alis pileum aufert: ſuperque carpentum cum magno clangore volitans, rurſus velut miniſterio divinitus miſſa, capiti apte reponit. Inde ſublimis abiit. Accepiſſe id augurium laeta dicitur Tanaquil, perita, ut vulgo Etruſci, coeleſtium prodigiorum mulier, excelſa & alta ſperare complexa virum jubet* &c. Philoſtrat. cap. XI. §. I. Αἐτός τε εὐξαμένῳ ἀφίκετο, φέρων ἐκ Διὸς τῷ μὲν παιδὶ ὄνομα, ταῖς δὲ εὐχαῖς νόμιμα. Sed haec ſubficiant. Sed ad Fulgentium inluſtrandum maxime facit, quod Aquilas credidit vetuſtas eſſe certa Victoriae indicia. hinc Lyſander dicitur apud Spartanos in porticu templi Minervae Erganae αἐτοὺς δύο τοὺς ὄρνιθας, καὶ ἴσας ἐπ' αὐτοῖς νίκας poſuiſſe. v. Pauſan. lib. III. cap. 17. p. 251. Haud alia de cauſſa Ariſtomenis in ſcuto fuit ἐπίθημα αἐτὸς τὰ πτερὰ ἑκατέρωθεν ἐκτεταχὼς ἐς ἄκραν τὴν ἴτυν. v. Pauſan. l. IV. c. 16. p. 319.

2 TUTELAEQUE SUAE VIRTUTI] Ita quidem & 6. edd. Lego tamen cum MS. Leid. *Virtutis.* Aliam cauſam cur Jovi ſit ſacra, habes apud Anton. Liberal. cap. 6. Plin. lib. X. cap. 3. Homer. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Serv. AEn. I. 398. Phornut. cap. 9. AEgyptii ſoli eam dicarunt, ut docet Horus lib. I. cap. 8. MUNCK.

3 IN NAVEM] MS. Leid. *In navi talem tauri picturam habente.* Ut & mox, *in navi hujuſmodi picturae.* Quae vulgatae lectioni praefero. Feſtus: *Alii eam à praedonibus raptam, & navim, quae Jovis tutelam, effigiem tauri habuerit, in eam regionem eſſe delatam.* Iſidorus lib. VIII. cap. II. *In navi, cujus inſigne erat taurus.* Παράσημον ergo, quod *effigiem* Feſtus, *picturam* Fulgentius, *inſigne* appellat Iſidorus. Navem taurinâ facie fuiſſe vult Tzetzes ad Lycophron. p. 191. ut & Pollux. Alii ex tauro belli ducem iſto nomine faciunt, ut idem ille Lycophronianus interpres tradit p. 182. & 191. Euſtath. ad Dionyſ. p. 18. regem Cretae. Ad eundem modum arietem, quo vecta cum Phrixo Helle fuit, navim fuiſſe ait Euſebius in Chronico, cujus inſigne fuerit aries: & Philochorus apud eundem navim longam pennatis illum draconibus junctum currum, quo vectus Triptolemus. Bos facta Io eſt, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο, ut eſt apud Tzetzen jam ſaepius laudatum. MUNCK. Confer de Io Palaephatum de Incredibilib. cap. 43. Sic plures hujuſmodi fabulas eſſe explicandas docet Salmaſius Exerc. Plin. pag. 402. B. Vide de hac fabula J. Bapt. Pium III. Syllog. Annotat. Poſterior. c. 98.

Ad

certius esse cognoscas, navigium Isidis AEgyptus colit.

XXVI. *De Perseo & Gorgone.*

PERSEUM ferunt Medusae [4] Gorgonis interfectorem. Gorgonas voluere dici tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & [5] Livius scripserunt poetae, grammaticorum scholaribus rudimentis [6] admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum duximus. [7] Theocritus antiquitatum historio-

Ad CAP. XXVI.

4 GORGONIS] *Gorgones* B. A. H. & I. Sed lege & heic & inferius *Gorgonae* cum MS. Leid. ubi titulus hujus capitis ita concipitur: *Fabula Persi & Gorgonarum.* Γοργόνη est & Tzetzae in Lycophron. p. 135. Adde his, quae congesta sunt à nobis in dissertatione de Hygino. MUNCK.

5 LIVIUS] Hunccine dicit, qui Odysseam & tragoedias scripsit, quarum cum apud Gellium, tum Festum aliosque aliquoties fit mentio? *Livius ille vetus Grajo cognomine* dicitur à Terent. Mauro. Sed ille archaicus, cur Lucano jungatur? Non exputo causam. Quamobrem omnino putem cum Nob. Heinsio corrigendum, *Ovidius.* MUNCK. Cicero lib. I. Tuscul. Quaest. cap. I. de Romanis dicit poëtis primis. *Serius poëticam nos accepimus: annis enim fere CCCCX. post Romam conditam Livius fabulam dedit: C. CLAUDIO, CAECI FILIO, M. TUDITANO CONSULIBUS, anno ante natum Ennium, qui fuit major natu quam Plautus & Naevius.* De quo haec eadem testatur A. Gell. XVII. N. A. 21. *CONSULIBUS CLAUDIO CENTONE APPII CAECI FILIO, ET M. SEMPRONIO TUDITANO, primus omnium L. Livius poëta fabulas docere Romae coepit.* Cur vero hos poëtas junxerit Fulgentius, non excogito, *Ovidius* tamen substituere non audeo. Lucanum vero praeter Pharsaliae opus, complures scripsisse fabulas patet e Lucani vita ex antiquissimo Commentario excerpta, quam suae editioni praeposuit Cl. Oudendorpius. vide ibi notas.

6 ADMODUM CELEBERRIMI] Τὸ *admodum* cum à MS. Leid. non agnoscatur, dicas delendum. Dixit tamen Arnob. Lib. II. adversus Gentes: *Potentiae gradibus satis plurimis ab imperatore disjunctum.* Et Curtius Lib. IV. *Perquam maximo exercitu coacto.* Chrysol. Sermon. 64. *Tam trux, tam funera,* (leg. funerea) *tam crudelissima mortis imago.* Anonymus Cosmogr. à Godofredo edit. cap. 54. Λίαν ἐνδοξοτάτη. Cap. 58. Λίαν ἐπιφανεστάτη. Pariter Interpres vetus, *valde gloriosissima, & valde splendidissima.* Et Apul. de Herbar. Virt. cap. 13. *Valde optimum.* Ammianus lib. XXI. p. 360. ed. Boxh. *Admodum paucissimis visa.* Vet. Inter. I. Reg. cap. V. 11. *Gravissima valde manus Dei.* Victor de Persecut. lib. III. p. 663. *Ut acetum asperum nimisque acerrimum quaereretur.* Plura vide apud Vossium in de Construct. cap. 17. Ad eundem modum σφόδρα ὀξειδέστατος dixit Tzetzes in Lycophr. p. 20. ed. Steph. & frater ejus Johannes in Hesiod. pag. 41. ed. Heins. λίαν βαρύτατος. Λίαν ἄελστος anonymus in eundem poëtam p. 269. Euagrius Presbyter in vitâ S. Antonii: *Rure erant trecenti jugeres & valde optimi, quos vicinis largitus est.* Chrysologus Serm. CXLI. *Certè ad thalamum sponsi nisi satis proximus, nisi satis intimus, nisi bonae conscientiae, nisi laudabilis famae, nisi probabilis vitae nullus admittitur.* *Satis* pro *valde* positum est, ut à Festi mutilatore: *Cingulos,* inquit, *appellabant homines, qui in his locis, ubi cingi solet, satis sunt tenues.* Et in CIMMERII: *In quâ convallis satis eminenti jugo circumdata est.* Cyprian. lib. III. epist. 66. *Quae res nos satis movit* &c. Salvianus epist. I. *Quanquam ii, qui satis diligunt, non cito offendantur.* Et lib. IV. de Gub. Dei: *Non satis à nobis accusandi sunt, qui divino sermone excusantur.* Adde his, quae congessit Savaro ad Sidon. lib. IX. ep. 13. MUNCK. Eodem modo τὸ *magis* saepe in comparativis abundat. v. Interpr. ad Justin. III. 2, 7. Cl. Oudendorp. ad Hirtium de B. Africano cap. 48. p. 894. B. *penitus crudelior* dixit Propert. lib. I. El. XVI. vs. 17. ubi vid. Passerát. superlativis *tam* addi docet Oudendorp. ad J. Caesar. l. III. cap. 2. §. 3. de B. Gall. & hujusmodi plura adduci possent.

7 THEOCRITUS] Censet Vossius lib. IV. Hist. Graec. cap. 8. eum hunc esse Theocritum, qui teste Suida, epistolas admirabiles & historiam Libycam scripserit. MUNCK. De hoc Theocrito haec narrat Plutarch. lib. II. Sympos. T. II. p. 633. Καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκωπτε; καί ποτε λαβὼν ἀξίωμα μεγάλοις γράμ-

storiographus refert [1] Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarum Medusa major, quae fuerat locuples, regnumque colendo [2] fructificandoque ampliaverat: unde & [3] Gorgon dicta est, quasi georgon: nam γεωργοὶ Graece agricultores dicuntur. [4] Serpentino vero capite ideo dicta est, quod astutior fuerit. [5] Cujus regnum optimum Perseus invadens, [6] ipsam quidem interemit. Ideo [7] volaticus dicitur, quod navibus venerit. cujus capite, id est, substantia ablata, ditior factus, non parva regna obtinuit. [8] Denique & Atlantis regnum invadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam ejus, eum in montem fugere compulit. Unde in montem conversus dicitur esse. Tamen quid hac sibi tam subtili sub ima-

γράμμασι γεγραμμένον, ΤΑΥΤΙ' ΜΕ'Ν (ἔφη) ΚΑΙ' ΤΥΦΛΩ͂ ΔΗ͂ΛΑ. ΘΕΟ'ΚΡΙΤΟΝ δὲ ΤΟ'Ν ΧΙ͂ΟΝ ἀπέκτεινεν, ὅτι, φήσαντός τινος, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἂν τοῦ βασιλέως παραγένηται, σωθῆναι, Ἀλλ' ἐμοὶ (εἶπεν) ἀδύνατα φῂς τὰ τῆς σωτηρίας.

1 Phorcum fuisse regem] Vide Varron. apud Servium ad AEn. v. vers. 824. & Palaeph. cap. 32. MUNCK.

2 Fructificandoque] H. e. foecundando. Infr. cap. 8. *In fructificandis enim germinibus dupla aëri, quam igni debetur portio.* Willeramus Paraphr. Cant. Salom. *Cordibus in nostris velut hortis fructificandis Transplantare cupis.* Caeterum à Leid. Cod. abest τὸ *que.* Quod si probas, *fructificare* heic erit fructum edere sive ferre. Et sane eo significatu accepit hoc verbum Vossius IV. de Vit. Serm. cap. 8. Exempla vellem protulisset. Siracides cap. XI. Ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ. Interpres vetus: *In bonore brevi fructificat processus illius.* Et cap. XXIV. 23. *Fructificavi suavitatem odoris.* Nimirum *fructificare* est καρποφορεῖν Graecorum Marc. Euang. cap. IV. 28. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ πρῶτον χόρτον &c. Interpres Vulg. *Ultro enim terra fructificat* &c. Epist. ad Rom. VII. 4. Ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ, *ut fructificemus Deo.* Chrysologus Serm. VIII. *In coelestem messem totam jejunii facit fructificare virtutem.* Junilius de Part. Leg. Div. *Sed curarum negotiorumque spinae impediunt, ne quid agro dominico fructificemus.* Idem Comment. in Genes. cap. I. *Utpote quae sine harum succo non solum fructificare, sed & nec ipsa consistere possit.* Ubi male quidam particulam *non* inserendam censet, cum intelligenda sit. Salvian. epistol. ad Salonium: *Non modo ea, quae admiserunt in exomologesi ac satisfactione, sed ne hoc quidem, quod facillimum est, donis saltem misericordiae redimere dignantur.* Seneca de Provid. cap. 3. *Et revocatus non tantum retro cessit, sed longius fugit.* Heic pariter *non modo* & *non tantum* pro *non modo non* & *non tantum non* usurpari vides. Adde his, quae in Justiniano indice corrasit Freinshemius. MUNCK.

3 Gorgon dicta est, quasi Georgon] Respexit Fulgentium Bocacius in de Claris Mulieribus cap. 20. *Praeterea nonnulli eam agricolationis fuisse peritissimam asserunt: eamque inde Gorgonis consecutam cognomen.* MUNCK.

4 Serpentino capite] Quia nempe *anguicoma* fuit, ut est apud Stat. I. Theb. vers. 594. Ovid. in hac fabulâ lib. IV. Met. vers. 741. *Anguiferumque caput durâ ne laedat arenâ.* Servius AEn. VI. 289. *Medusa erecta favore Neptuni, ausa est crines suos Minervae capillis praeferre: quâ re indignata Dea, crines, quibus amatori maximè placuerat, in serpentes vertit.* In versiculis, quos ibidem ab emendatoribus Virgilio ablatos ait, legendum *mentoque sub imo.* Malè *meritoque* ediderunt. MUNCK. Trium sororum capita serpentibus cincta erant. Pindarus O. Pyth. XII. 15. Τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς. Ἀΐε λειβόμενον. Vide ibi Schol. De Medusae capite Propert. II. II, 60.

Aut quum Dulichias Pallas spatiatur ad aras.
Gorgonis anguiferae pectus operta comis.

5 Cujus regnum optimum Perseus invadens, &c. An potius *regnum opimum.* WOPKENS.

6 Ipsam quidem interemit] Nam Medusa ex Gorgonis sola erat mortalis. Vide Apollod. lib. II. cap. 2. MUNCK.

7 Volaticus] Talaria enim & κίβισιν à Graecis acceperat. Κίβισιν *peram* interpretatur Apollodorus. Et recte quidem. Puto eandem vocem restituendam Festo. *Cibus*, inquit, *appellatur*

imagine ornatrix Graecia ſentire voluerit, edicamus. Gorgonas dici voluerunt tres, id eſt tria terroris genera. Primus quippe terror eſt, qui mentem debilitat: ſecundus, qui profundo quodam terrore mentem ſpargit: tertius, qui non ſolum [9] mentis intentum, verum etiam caliginem ingerit viſus. unde & nomina tres Gorgones adcepere: prima Stheno. σθενὼ enim Graece debilitas dicitur, unde & ἀσθένειαν infirmitatem dicimus. ſecunda Euryale, id eſt, lata profunditas, unde & Homerus [10] πόλιν εὐρυάγυιαν, id eſt, Trojam latas vias habentem. [11] Itaque Meduſam, quaſi μὴ ἰδοῦσαν, quod videre non poſſit. Hos ergo terrores Perſeus, adjuvante Minerva, id eſt, virtus [12] adjuvante ſapientia, interfecit. Ideo [1] aver-

latur ex Graeco, quod illi peram, in quâ cibum recondunt, κιβώτιον *appellant.* MS. Leid. *cibis appellant.* Lego, κίβισιν. Sententiam Fulgentii ſequitur Schol. Stat. ad Theb. I. vers. 544. quem videre erit operae pretium. Heſych. Κίβισις, πήρα. Κύπελοι. Κύβεσις, ἡ κίβυσις πήρα. Leg. ἡ κίβισις, πήρα. MUNCK.

8 DENIQUE ET ATLANTIS &c.] Supplet ex Vet. Cod. Modius: *Denique pugnando cum Meduſa & vincendo animoſior factus, etiam Atlantis* &c. MUNCK.

9 MENTIS INTENTUM] Quid eſt *intentus*? Gloff. Cod. Leid. *id eſt, intentionem.* Intentus autem ſive intentio eſt ἔντασις, cum ſententia poſtulet ἔκστασιν. Praeferenda altera lectio, quam in margine exhibet Locherus, *mentis intuitum turbat.* Deſignat enim Meduſam, quam dictam autumat quaſi μὴ ἰδοῦσαν. MUNCK.

10 ΠΟ'ΛΙΝ ΕΥ'ΡΥΑ'ΓΥΙΑΝ] Lego Τροίην εὐρυάγυιαν. Θρίην enim praefert MS. Leid. Dices non hoc, ſed alterum dixiſſe Homerum, ut Iliad. B. 66. ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν. Memoria impoſuit Fulgentio, ut ſaepiſſime in libello de Priſco Sermone. Vertit ipſe *Trojam.* ergo Τροίην, non πόλιν ſcripſit. Talis lapſus eſt Iſidori lib. XI. *Unde & Horatius ait: Laudatur primo prole puerpera nato.* Atqui non illud Horatius, ſed hoc ait: *Laudantur ſimili prole puerperae.* Verum neceſſe haud eſt illuc confugere. Etiam Τροίην εὐρυάγυιαν invenies libri modo laudati vers. 141. MUNCK.

11 ITAQUE MEDUSAM] Ita quidem & 6. edd. Sed MS. Leid. *Meduſa.* Lego ergo: *Itaque Meduſa, quaſi* μὴ ἰδοῦσα. Quanquam ut caeterae, ita & haec ſtulta eſt etymologia. Meduſa eſt μέδουσα, ut Κρέουσα *Creuſa.* Pro *videri* malim *videre.* Nec aliter, ſi quid video, ſcripſerat Fulgentius. MUNCK.

12 ADJUVANTE SAPIENTIA] Tzetzes in Heſiod. Ἔργ. Τὸ Ἀθηνᾶ σημαίνει γυναῖκα βασιλίδα, τὴν παχυμερῆ ἀέρα, καὶ τὴν φρόνησιν. Schol. Hom. Iliad. Υ. vers. 74. Ἀθηνᾶ δέ ἐστι φρόνησις, Ἄρης δὲ ἀφροσύνη. Euſtath. in Hom. p. 19. edit. Baſ. Ἀθηνᾶ ἡ τῶν βασιλέων φρόνησις. Artemidorus de Somn. lib. II. cap. 34. Περὶ Ἀθηνᾶς. Ἀγαθὴ δὲ καὶ φιλοσόφοις. Φρόνησις γὰρ εἶναι νενόμισται ἡ θεός. Feſtus: *Minerva dicta, quod benè moneat. Hanc enim Pagani pro ſapientiâ ponebant.* Sic & Moſchopulus ad Heſiod. pag. 27. & quis non veterum? Hinc ergo Ἀθηνᾶν dictam ajunt magiſtri παρὰ τὸ τὰ πάντα ἀθρεῖν καὶ βλέπειν, καὶ περὶ πάντων νοεῖν. Vide Heraclid. Pont. Alleg. Hom. pag. 113. ed. Geſn. Apulej. in de Deo Socrat. Schol. Stat. ad II. Theb. vers. 715. MUNCK. Varie explicant hanc fabulam. Inter antiquos Pauſanias lib. II. cap. 21. pag. 159. ſive Procles Eucratis filius apud eumdem dicit. Λιβύης ἡ ἔρημος καὶ ἄλλα παρέχεται θηρία ἀκούσασιν οὐ πιστὰ, καὶ ἄνδρες ἐνταῦθα ἄγριοι, καὶ ἄγριαι γίγνονται γυναῖκες. ἔλεγέ τε ὁ Προκλῆς ἀπ' αὐτῶν ἄνδρα ἰδεῖν κομισθέντα ἐς Ῥώμην. εἴκαζεν οὖν πλανηθεῖσαν γυναῖκα ἐκ τούτων, καὶ ἀφικομένην ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν Τριτωνίδα λυμαίνεσθαι τοὺς προσοίκους, ἐς ὃ Περσεὺς ἀπέκτεινεν αὐτήν. Ἀθηνᾶν δὲ οἱ συνεπιλαβέσθαι δοκεῖν τοῦ ἔργου, ὅτι οἱ περὶ τὴν λίμνην τὴν Τριτωνίδα ἄνθρωποι ταύτης εἰσὶν ἱεροί. Alias aliorum opiniones diſces ex iis, quos laudavi ad Hygini fab. LXIV. in fin. Aliam iterum dat Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. pag. 4. Περσεὺς ὁ ἥλιός ἐστι, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀὴρ καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται κατά τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περατῶς σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν. τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὕτη πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἤτοι τὴν θάλασσαν. καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. Γοργὸν γὰρ τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισαμένην αὐτῇ, καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής ἐστι. τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς

[1] aversus volat, quod virtus terrorem numquam adspicit. [2] Speculum etiam ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine ejus nasci fertur Pegasus, [3] in figuram famae constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputaverit, famam generat: unde & volare dicitur, quia fama est volucris. unde Tiberianus: *Pegasus hinniens transvolat aethram.* Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quod Musae ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

XXVII. [4] *De Admeto & Alceste.*

SICUT nihil benigna superius conjuge, ita nihil infesta crudelius mulie-

αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς ὁ ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ τὴν μὲν Σθενὼ, (quae & Σθένουσα vocatur. v. Schol. Pind. O. Pyth. XII. 18.) καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἤτοι τὸ δυνατὸν, καὶ κατὰ μήκη πέλαγος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μετατρέπει, οὐδ' ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει. ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μελαποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. &c. If. Vossius ad P. Melam lib. III. cap. IX. l. 30. haec adnotat. *Mirum quoque quid ipsi mentis fuerit, cum Solinum reprehendit,* (nempe Salmasius) *quod Hannonem* (de quo v. & Perizon. ad AElian. lib. XIV. cap. 30.) *Xenophonte Lampsaceno fecerit antiquiorem, quasi vero ante Hannonem alter iste haec loca adiisset. Non tantum Lampsaceno istoc, sed & ipso Homero & Hesiodo antiquius est monumentum illud Hannonis. Unde enim potuit promanasse fabella de tribus Gorgonibus, nisi ex istis tribus Hannonis Gorgidibus? Vide locum Hannonis & confer cum iis, quae Poëtae canunt, & fatebere hoc solo fundamento totam istam niti fabellam. Ne nomen quidem ducis Poeni abest; sed fluvio attributum. Annonem enim vocant Palaephatus, aliique Mythologi fluvium Gorgonum insulae vicinum.* De Hannone locus est in Solino cap. LVI. *Prodidit denique Xenophon Lampsacenus Hannonem Poenorum regem in eas* (Gorgadas) *permeavisse, repertasque ibi foeminas aliti pernicitate, atque ex omnibus, quae apparuerant, duas captas tam hirto, atque aspero corpore, ut ad argumentum spectandae rei duarum cutes miraculi gratia inter donaria Junonis suspenderit: quae duravere usque in tempora excidii Carthaginensis.* Salmasius in Exercit. Plin. ad Solinum pag. 915. vero nihil definit, scribens, *An ex hac nominum similitudine, has Gorgadum insulas, id est, pernicum faeminarum easdem fuisse, quas olim a Gorgonibus habitatas finxit vetustas, interpretati sunt? Sed in talibus nihil adfirmare longè tutissimum.* Ceterum Munckeri verbis περὶ τῆς Ἀθηνᾶς adde Athenaei lib. XV. cap. X. p. 687. (Σοφοκλῆς) τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν ἔτι δὲ ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην, καὶ γυμναζομένην (παράγει).

1 AVERSUS VOLAT] H. e. facie aversâ, ὀπισθοφανῶς, ut loquuntur οἱ ό Genes. IX. 23. Servius: *Aversus accedens id amputavit.* MUNCK.

2 SPECULUM ETIAM FERRE DICITUR] AEreum clypeum innuit, in quo Medusae imaginem videbat. Vide Apollod. lib. II. p. 74. MUNCK.

3 IN FIGURAM FAMAE] *In figurâ* MS. Leid, & mox, *unde & Tiberianus* cum B. A. H. & I. MUNCK.

Ad CAP. XXVII.

4 DE ADMETO] MS. Leid. *Fabula Admeti & Alcestae.* Rectè. *Alcestam* enim vocat, quae *Alcestis* est aliis, ut mox: *In conjugio Alcestam desiderat: Alceste* est etiam Sidonio Carm. XI. vers. 67. MUNCK.

5 QUANTO ENIM SAPIENS &c.] Subaudi *magis.* Isidorus de Praelatis: *Tantoque sarcinis peccatorum gravatus, quanto bonis operibus alienus.* Pseudo-Cypr. Expos. Symb. *Tanto nobis occulta videntur, quanto & aspectu corporeo invisibilia.* Tertull. de Testin. Anim. cap. 5. *Quanto vera, tanto simplicia.* De Cult. Foem. cap. 12. *Quanto blasphemabile est* &c. Isidor. Orig. XIV. 8. *Tanto sublimis* &c. Usitatissimum Graecis hoc loquendi genus. Gregor. Cyprius in Maris Encomio:

Ὅτῳ

muliere. [5] Quanto enim ſapiens pro viri ſui ſalute ſuam obponit animam [6] pigneri: tanto maligna ad mariti mortem etiam ſuam vitam reputat nihili. Ergo conjunx, quantum jure conjunctior, tantum eſt aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiae [7] toxica: eſt quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Graeciae Alceſten in conjugio petiit: cujus pater edictum propoſuerat, ut ſi quis duas feras ſibi diſpares ſuo currui jungeret, ipſe illam in conjugio adcepiſſet. Is igitur Admetus [8] Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt. Itaque Alceſten in conjugio adcepit. Cumque in infirmitatem Admetus decidiſſet, & mori ſe comperiſſet, Apollinem deprecatus eſt. Ille vero dixit, ſe ei [9] aliquid [10] non poſſe praeſtare, niſi ſi quis ſe de ejus pro-

Ὅσῳ ταῦτα τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξις &c. Baſilius Seleuc. Homil. I. in Noach. p. 43. Ὅσῳ τὸ πάθος ἐσκλήρωται, τοσούτῳ τῆς μετανοίας φέρω τὸ φάρμακον. Theoph. in Matth. cap. XIV. Ὅσῳ καλῶς ὀρχεῖται, τοσούτῳ κακῶς. MUNCK.

6 PIGNERI] *Pignori* 6. edd. Sed pro Commel. ſtat MS. Leid. Non ſatis memores fuere, qui poſterioris aetatis ſcriptores publicavere, archaiſmos affectare eos, in primis autem Afros. Capella lib. II. *Pignerique culmine provecta ſupervenit.* Ita habet MS. Leid. non *pignoris*, quemadmodum eſt editum. MUNCK. Conſule Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. I. de B. Civ. cap. 39. p. 565.

7 TOXICA] H. e. Venenata. Sed rectius forſan *toxicata*. Certè *toxicare* verbum eſſet non indignum Fulgentio. Salutaris in diſtichis: *Toxicat atque necat.* Lutatius, ſive Lactantius eſt, in argumento Hercul. OEt. Senecae: *Quem Hercules vulneraverat ſagittis toxicatis.* Leg. Sal. 10. *Cum ſagitta toxicata eum percutere voluerit.* Victor in de Perſec. Vandal. lib. III. *Veneno toxicato transverſo.* Pſeudo-Cypr. de ſingularitate Cleric. *Viſcus toxicatum.* Fors fuat tamen, ut *noxia* ſcripſerit. Apulej. Lib. V. Mileſ. *Lucerna illa, ſive perfidiâ peſſima ſive invidiâ noxia.* Certè *toxica* nuſquam niſi ſubſtantivè poſitum legere memini. MUNCK.

8 APOLLINEM PETIIT] Graeciſſat oratio, ut lib. II. cap. 13. *Apollinem petiit, ut* &c. Minucius Octavio: *Ut Parthos ſigna repetamus.* Schol. Stat. ad I. Achill. vers. 65. *Matronas petiit, ut frumenta ferenda corrumperent.* Si audimus veterem interpretem, nec Horatius hoc Graeciſmo abſtinuit. Legas enim in Carm. Saec. vers. 49. *Quaeque vos bobus veneratur albis* &c. quae apud ipſum vide. Apul. Metam. p. 189. ed. Pric. *Eum deprecatur auxilium.* Vetus interpres Deuteron. cap. XV. vers. 3. *A peregrino & advena exiges: civem & propinquum repetendi non habebis poteſtatem.* Caecilius: *Exigor portorium.* Chryſol. Sermon. LXVII. *Quid petentibus ſe non dabit?* Vetus Interp. Luc. XI. II. *Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi?* Victor. Epiſcop. lib. II. *Suggeſſimus ut à ſuis rex peteretur* &c. Mox pro *qui ei* habet *& ei* MS. Leid. cum. A. H. & I. MUNCK. In Apollinis Amyclaei throno conſpicitur Admetus, ipſe ζευγνύων ὑπὸ τὸ ἅρμα κάπρον καὶ λέοντα. Vid. Pauſan. lib. III. cap. 18. pag. 257. De phraſi haec habeto. Romanos priſcos ita fuiſſe locutos, patet e Dolabellae epiſtola ad Ciceron. lib. IX. ad Fam. Ep. 9. *Illud autem te peto, ut &c.* Imo in Ciceronis oratione pro Ligario cap. XII. ſcribitur in codice, quem integerrimi Luchtmanni beneficio ante aliquot annos ego & Cl. Joan. Arntzenius cum Editis contulimus, *nunc te ſupplex fratris ſalutem petit.* Deinde, Tacitus, Vellejus Paterculus, Plinius, Phaedrus, imo Livius ita loqui non dubitarunt. Conſule quae & quos laudat Celeb. P. Burm. ad Ovid. VII. M. 296. Ut igitur Midas de Muſica, ac Panidas de Poëſi, ita Heumannus ad Eutropii Hiſt. Rom. Breviar. lib. II. cap. 24. de hac locutione judicavit, *Regulum*, (haec ſunt Eutropii verba) *ducem, quem ceperant, petierunt, ut Romam proficiſceretur*, vocans inſolentem dictionem, non niſi Auguſtini & Eutropii aevo uſitatam. Munckerum & hic dormitaſſe diceres.

9 ALIQUID] Scriverius & Tollius, *aliud.* Non accedo. MUNCK.

10 NON POSSE] Ita & MS. Leid. A. autem B. H. & I. *non noſſe.* M. & L. *ſe ei nolle.* Pro Commel. & Leid. Codice ſtat Albricus cap. 20. *Apollinis miſerationem invocavit. Cui ſic reſpondit,* nil

propinquis ad mortem pro eo voluntarie obtulisset. quod uxor fecit. Itaque Hercules dum ad tricerberum canem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis levat. Admetum posuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quasi quem adire poterit metus. Hic itaque in conjugio Alcestam desiderat: ἀλκὴ enim [1] Graece praesumptio dicitur.

nil in hoc ei posse praestare, nisi aliquis de propinquis ejus &c. MUNCK.

1 Graece praesumptio dicitur] H. e. fiducia. Infr. lib. II. cap. 5. *Ἀλκὴ enim Graecè praesumptio interpretatur.* Cyprianus, sive alius est auctor Expos. Symb. *Obedientiae magis reverentiâ, quam ingenii praesumptione tentabimus.* Opponitur timori. Tertull. de cultu Foem. cap. 2. *Timor fundamentum salutis est: praesumptio impedimentum timoris.* Hinc *praesumptores* audaces & confidentes in libello de Singularitate Clericorum, qui Cypriano attribuitur. Sanè *praesumptionem* pro arrogantiâ ponit Claud. Mamertus de Stat. Anim. lib. I. cap. 9. *Praesumere* est arrogantium. Cassian. Collat. XI. *Quemadmodum docere praesumam.* Augustin. Med. 3. *Reverberant audaciam praesumentium animorum. Praesumptuosè*, confidenter, apud Schol. Horat. ad lib. III. Od. 27. MUNCK. V. Interpr. ad Justini. lib. XI. cap. 5. Sed ad rem. Licet Fulgentius saepe suam Graecae Linguae inperitiam indicet, & inde in propriorum nominum etymologiam stulte inquirat, hic tamen haud procul a scopo aberrasse mihi videtur; nam, si aut statuamus, hujusmodi faeminam revera exstitisse, aut numquam in rerum natura fuisse credamus, fictum esse Alcestidis nomen, docere nos videtur Palaephatus: docebunt etiam Graecorum mores. Pleraque Graecorum nomina significare solebant id, quod proprium fuerat his, qui primi iisdem fuerunt insigniti, aut memoriam sortis, quae ipsis infantibus recens natis, aut eorum parentibus obtigerat. Res exemplis fiet clarior. Melampum dicit Derichidas κληθῆναι, διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐνθῆναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον, τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τοῦ ἡλίου ἀσκίους ὄντας. v. Schol. Apoll. Rh. I. 118. Quod inprimis locum habet in expositis infantibus. Hygin. fab. 66. *Eumque, quod pedes trajectos haberet, OEdipum nominaverunt.* Sic Telephum expositum tollentes pastores hoc nomine adpellarunt, quod cerva suo lacte eum in monte nutriverat. v. Columna ad Ennii fragm. ex Telepho p. 269. Miletus Apollinis & Areae Cleochi filiae filius dictus est, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι juxta Schol. Apoll. Rh. I. 186. Archander Achaei filius ΜΑΤΑΝΑΣΤΗΝ τῷ παιδὶ ὄνομα ἔθετο, juxta Pausan. lib. VII. cap. I. pag. 522, postquam e Phthiotide profugus Argos commigraverat, ibique e Danai filia Scaea hunc filium susceperat. Cap. 7. pag. 532. (Jon Tragaediarum scriptor tradit) Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἔρημον οὖσαν ἀφικέσθαι, καὶ νύμφῃ τε ἐνταῦθα συγγενέσθαι, καὶ ὑπὸ τὰς ὠδῖνας τῆς νύμφης χιόνα ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ἐς τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τούτου Ποσειδῶνα τῷ παιδὶ ὄνομα θέσθαι Χίον. Perseus, Gorgone Medusa interfecta, procreavit filiam, cui nomen *Gorgophonae* ab hac caede fuit inditum, teste Pausania lib. II. cap. 21. pag. 159. Quomodo certe & Θηρονίκη & Θηροφόνη Dexameni in Oleno regnantis filiae adpellatae fuerint apud Pausan. l. V. c. 3. p. 380. Hercules duos filios Hyllos adpellavit, quia fluvii Hylli aqua sanatus erat. ut docui in Obs. Miscell. Vol. X. Tom. III. p. 386. & Θηρίμαχον filium ex Megara Creontis filia sine dubio ob monstra virtute domita. de quo Therimacho Apollodor. II. XIV. §. II. Apud Romanos Graecorum imitatione *Egerius*, cujus avus Lucumo e Corintho erat oriundus, fuit adpellatus ab inopia, quippe infans post avi, qui inmemor nepotis in testando decesserat, mortem in nullam bonorum sortem natus, ut ait Livius lib. I. cap. 34. *Silvius* Ascanii filius adpellatus fuit, quod casu quodam in silvis esset natus. Vid. Eumd. Liv. lib. I. cap. 9. *Cypselo* Corinthi tyranno nomen inditum est, quia mater eum recens natum arcae, Corinthiis κυψέλῃ dictae inclūserat, ne Bacchiadae eum interficerent. vide Pausan. lib. V. cap. 17. p. 420. Praeterea & alia erant nomina, quae non decimo, ut Graeci, aut octavo puellis, nono pueris, ut Romanis solebant teste Plutarcho. Quaest. Rom. Tom. II. p. 288. a natali die inponebantur infantibus, sed quae potius cognomina dicenda essent, quippe adolescentibus jam dudum nomen a patre adeptis propter quamdam corporis proprietates, aut animi dotes addita. De quibus vide Appianum Alexandrinum, quem citat G. Cuperus in Harpocrate pag. 177. Qualia cognomina inprimis propria fuere Alexandrinis, quod Apollonii Alexandrini, qui cognominabatur *Rhantis*, exemplo docet Pausanias lib. V. cap. 21. pag. 433. Haec deinde vera nomina penitus occultarunt. Hujus rei luculentum testimonium est nomen Platonis. Servius ad VI. AEn. 668. *Plato*

tur. unde & Homerus ait, ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκὴ, hoc est, non est aliqua virtus in mentibus, neque aliqua praesumptio. Ergo mens praesumptionem sperans ² sibi conjungi, duas feras suo currui subjungat, id est suae vitae duas virtutes adsciscat, animi & corporis. ³ leonem, ut virtutem animi: aprum, ut virtutem corporis. ⁴ Denique

Plato ab humerorum dictus est latitudine, quam Graeci πλάτος dicunt. Haec addit Diogenes Laertius lib. III. §. 4. Ἐγυμνάσατο δὲ παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ, παλαιστῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, ubi plura loca idem testantia adducit Menagius. Sic Hercules ab Oraculo nomen postea adeptus, a parentibus ipsis prius *Alcaeus* fuerat adpellatus. v. Perizon. ad AElian. II. V. H. 32. *Chloris* Amphionis & Niobes filia dicta est, a pallido colore, quum a parentibus *Meliboea* fuisset adpellata. rem latius narrat Pausanias lib. II. cap. 21. pag. 160. Audiamus etiam Plutarchum de Pyth. Oracul. Tom. II. pag. 401. quem jam citavi, sed non descripsi ad Hygini fab. 192. pag. 321. verba nostra maxime inlustrantem Εἶτα περὶ Φρύνης (ἔφη) τοῦτο ἦν εἰρημένον τοῦ Κράτητος; Ναί. (εἶπεν ὁ Σεραπίων) Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρύνην ἐπίκλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὠχρότητα. Πολλὰ δὲ, ὡς ἔοικε, τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμίαι. Τὴν γοῦν Ἀλεξάνδρου μητέρα Πολυξένην, εἶτα Μυρτάλην, Ὀλυμπιάδα τε καὶ Στρατονίκην κληθῆναι λέγουσι. Τὴν δὲ Κορινθίαν Εὔμητιν ἄχρι νῦν Κλεοβουλίνην πατρόθεν οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. Ἡροφίλην δὲ τὴν Ἐρυθραίαν μαντικὴν γενομένην, Σίβυλλαν προσηγόρευσαν. Τῶν δὲ γραμματικῶν ἀκούσῃ καὶ τὴν Λήδαν Μνησινόην, καὶ τὸν Ὀρέστην Ἀχαιὸν ὠνομάσθαι φασκόντων. Ubi pro Μνησινόην cum Interprete & Spanhemio ad Callim. H. in Dian. vs. 232. lege Νέμεσιν. Confer, quae dixi ad cap. XIV. hujus libri. Eodem igitur modo Admeti uxor, sive a poëtis, ut *Hippolytus* & alii, sive ab istius aetatis hominibus, quos poëtae secuti sunt, propter virtutem, & animi constantiam, generosamque indolem viro dignam, Alcestidos nomine insigniri coepta est, quod cognomen verum hujus mulieris nomen ita occultavit, ut posteros semper latuerit. Ab Homero Iliad. B. 717. vocatur Δῖα γυναικῶν Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη, ad nominis significationem adludente. Audi & Palaephatum de Incredibilib. cap. 41. Λέγεται μῦθος τραγικώδης. qua fabula explicata addit, ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ἀνδρεία γε Ἄλκηστις ἐκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Recte itaque derivat nomen Alcestidis Fulgentius a Graeca voce ἀλκὴ, quae notat ἰσχὺν, καὶ δύναμιν teste Suida, & Pindaro O. Nem. VII. 18. μεγάλαι ἀλκαὶ sunt facinora egregia, & insignes virtutes; qui O. Nem. III. 68. ait Οὐδέ μιν Ποτὲ φόβος ἀνδροδάμας Ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. ubi Schol. hinc ἀλκήεις ponitur pro ἰσχυρός. v. Schol. Apoll. Rh. I. 71. & Suidas Ἀλκήεντας vocat ἀνδρώδεις, δυνατούς. Praeterea Alcestis, quae maritum ab instanti nece liberavit, recte ideo ab hac voce hoc nomen adepta est, quia etiam pro auxilio ponitur. ab Homero Iliad. Θ. vs. 140. ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετο ἀλκή. ubi Schol. ἀλκὴ, νῦν ἀλέξησις καὶ βοήθεια; unde ἀλκεῖν pro βοηθεῖν, audi Schol. Apoll. Rh. IV. 1614. Ἀλκαίη λέγεται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. —— Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν. & ἀλκτὴρ Ἄρης notat depulsatorem malorum. v. Graev. Lect. Hesiod. cap. XIX. & Pindarus O. Pyth. III. 13. vocat AEsculapium ἀλκτῆρα νούσων. Caeterum in sacris literis inlustrium & singulari virtute praestantium virorum nomina haud dissimili ratione fuisse mutata constat ex libro primo Moysis, cap. XXXII. vs. 28. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακὼβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσῃ. Eodem modo ὄνομα καινὸν promittitur νικῶντι a Deo Servatore per vatem vere divino numine adflatum Joannem in Apocalypsi cap. II. vs. 17.

2 SIBI CONJUNGI] MS. Leid. *Sibi conjugi.* Perperam. Muta distinctionem, & scribe cum B. A. H. & I. *Ergo mens sperans praesumptionem sibi conjungi, duas feras* &c. *Conjungi* positum est pro *conjunctum iri.* Quam locutionem multis illustravimus ad Hyg. cap. 41. MUNCK.

3 LEONEM, UT VIRTUTEM ANIMI] Hinc feroces bellatores θυμολέοντας appellant poëtae: quâ de re videndus Pier. Valerian. Hierogl. lib. I. MUNCK.

4 DENIQUE ET APOLLINEM] Admetum ab Apolline fuisse adamatum finxit fabulosa antiquitas; sed Fabulam explicat Plut. in Numa p. 62. Ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι τὸ μιγνύμενον, ᾧ μίγνυται, τὴν ἴσην ἀνταποδίδωσι κοινωνίαν. οὐ μὴν ἀλλὰ φιλίαν γε πρὸς ἄνθρωπον εἶναι θεῶν, καὶ τὸν ἐπὶ ταύτῃ λεγόμενον ἔρωτα, καὶ φυόμενον εἰς ἐπιμέλειαν ἤθους καὶ ἀρετῆς, πρέπον ἂν εἴη. καὶ οὐ πλημμελοῦσιν οἱ τὸν Φόρβαντα καὶ τὸν Ὑά-

que & Apollinem & Herculem ſibi propitiet, id eſt ſapientiam & virtutem. Ergo praeſumptio ſemet ipſam ad mortem pro anima objicit, ut Alceſte. Quam praeſumptionem quamvis in periculo mortis deficientem, virtus de inferis revocat, [1] ut Hercules fecit Alceſtam.

τὸ Ὑάκινθον καὶ ΤΟ'Ν ἌΔΜΗΤΟΝ ἐρωμένους Ἀπόλλωνος γεγονέναι μυθολογοῦντες.

1 Ut Hercules fecit Alcestam] Poſtremum vocabulum nec 6. edd. nec MS. Leid. agnoſcit. Si retineri tamen placeat, reſcripſerim *in Alceſtâ*, vel *in Alceſtam*. Infr. III. 5. *Ut Berecyntbia in Attin fecit.* Quintil. Declam. II. *Minus in utroque fecerat, niſi perdidiſſet oculos.* Et v. *Quicquid inter vos in alterutro fecero.* Apicius lib. VI. cap. 5. *Idem facies in pſittaco.* Et, *ſimiliter in capone facies.* Senec. Thyeſt. 310. *In patre facient, quicquid in patruo doces.* Matth. cap. XVII. 11. Ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. *Fecerunt in eo.* Vulg. Interpr. Sirac. cap. XLVII. 3. *Et in urſis ſimiliter fecit ſicut in agnis.* MUNCK.

FA-

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGIARUM

Liber Secundus.

Studens, mi Domine, tuo reverendo imperio, meam stultitiam velut [1] navifrago commisi judicio, [2] bifida ambiguitate suspensus, utrumne lector quilibet laudet constructa, an destruat laborata. Sed quia nullatenus haec nostrum aut nomen extollunt, aut crimen efficiunt, illo videlicet pacto, quod, si ab his lector melius sapit, deum praeferat, qui potiora concessit. sin vero ab his minus aliquid desipit, ipsum praeferat, qui ista contribuit. Ergo & haec non nostra sunt, sed ejus donum: & quae ampliora eveniunt, non hominis, sed divinum est largimentum. Sicut enim livoris nota est, silere, quod noveram: ita non crimen est, enarrare, quod senseram. Ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quae quod habuit, non negavit: si haec ante nescieras, habes arenam nostri studii, ubi tui exerceas [3] palaestram ingenii.

I. *De judicio Paridis.*

Philosophi tripartitam humanitatis voluerunt esse vitam, ex quibus primam theoreticam, secundam practicam, tertiam [4] philargicam

Ad Prolog. Lib. II.

1 Navifrago judicio] H. e. quo naufragium faciat. Gloss. *Periculoso*, *incerto*. Ita *mare naufragum* dixit Horat. lib. I. od. 16. *Naufragosum pelagus* Sidon. lib. IV. ep. 12. MUNCK. Servius ad IV. Aen. 135. *naufragum mare* explicat *quod naufragos facit*.

2 Bifida ambiguitate suspensus, &c.] Nonne ob raritatem vocis *bifida*, conjiciendum *diffida*? WOPKENS.

3 Palaestram ingenii] Prolog. Lib. I. *Sudore heic opus est palaestrantis ingenii.* MUNCK.

Ad CAP. I.

4 Philargicam] *Apolausticam* appellat Plutar-

cam voluere: quas nos Latine contemplativam, activam, voluptariam nuncupamus. ut etiam Propheta ait: [1] Beatus vir, qui non abiit in consilio inpiorum, & in via peccatorum non stetit, & in [2] cathedra pestilentiae non sedit: id est non abiit, non stetit, non sedit. Prima igitur contemplativa est, quae ad sapientiam & ad veritatis inquisitionem pertinet, quam apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi; apud illos philosophi gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris insania, nullum livoris toxicum, nullus vapor libidinis: sed tantum indagandae veritatis contemplandaeque justitiae cura macerat, fama ornat, spes pascit. Secunda activa est, quae tantum vitae commodis [3] anxia, ornatus petax, [4] habendi insatiata, rapiendi cauta, servandi sollicita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quam quod sapiat quaerit: nec considerat [5] quid expediat, ubi intercedit, quod

tarchus περὶ παιδ. ἀγ. cap. 8. Τελῶν μὲν ὄντων βίων, ὧν ὁ μέν ἐστι πρακτικὸς, ὁ δὲ θεωρητικὸς, ὁ δὲ ἀπολαυστικός. MUNCK.

1 Beatus vir &c.] Ita & vulgata versio. Expressum ad verbum ex Graeco: Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἐν ponere pro εἰς solenne est sacris scriptoribus. Ps. 109. vers. 8. Εἰσῆλθεν ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Joh. v. 4. Κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Tertull. de Spect. cap. 3. vertit: *Felix, qui non abiit in concilium impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestium non sedit.* MUNCK.

2 Cathedra pestilentiae] Vere Hebraea phrasis pro cathedra pestifera, sive quae perniciem certam adfert, quem loquendi modum imitati sunt Graeci, ut χάρυβδιν ἁρπαγῆς dixit Aristophanes in Equit. vs. 248. ubi Schol. χάρυβδιν δὲ ἁρπαγῆς dicit, ὡς πᾶν ὁλῶν ἁρπάζοντα. plura hujusmodi exempla dedi ad lib. I. prooem.

3 Anxia] Cur *anxiat* heic ediderit & legi velit Baptista Pius Annot. Poster. lib. III. 97. non videre me libens profiteor. Moneo tamen ita exhibere quoque Leid. cod. Gloss. *inhiat.* MUNCK.

4 Habendi insatiata] H. e. ἀκόρεστος, insatiabilis. Lupercus Catal. Pith. Lib. I. *Votum insuperabile habendi.* Ovid. Met. I. *Amor sceleratus habendi.* III. Art. Am. 541. *Nec amor nos tangit habendi.* Marcellin. Lib. XVI. *Exarsisse cupidine plus habendi.* Lucan. Paneg. *Habendi saeva libido. Curam habendi* vocat Phaedrus lib. I. cap. I. *Ardorem habendi* Chrysol. Serm. VII. Hinc *habentia* pro divitiis ἀρχαϊκῶς. Claudius apud Non. cap. II. *Animos eorum habentia inflarat.* MUNCK. Ideo avaritiam comparat cum hydrope Horatius lib. II. Od. II. vs. 13.

Crescit indulgens sibi dirus hydrops
Nec sitim pellit, nisi caussa morbi
Fugerit venis, & aquosus albo
Corpore languor.

5 Quid expediat] *Quod* 6. edd. & MS. Leid. MUNCK. Inpius & avarus Euaephnus dicebat olim Polychari apud Pausan. lib. IV. cap. 289. Ἐν γὰρ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει καὶ ἄλλων ἐνόντων, ἐφ' οἷς βιαζόμεθα ἄδικοι γίνεσθαι, τὰ κέρδη μεγίστην ἀνάγκην ἔχει. Sallustius Cat. cap. X. n. 4. ait *avaritia fidem, probitatem, ceterasque artes bonas subvertit* ubi plura Cortius. Eleganter Petronius cap. XIV. canit.

Quid faciant leges, ubi sola pecunia regnat.

Videndi ad h. l. Interpretes.

6 Hanc enim vitam p. a. al. tyranni] Respicit brevem & infelicem multorum tyrannorum exitum, cujus multa passim exstant exempla. Videndi Pausanias lib. II. cap. 8. & de Aristotimo Eleorum tyranno, lib. V. c. 5. p. 384. ut & de Aristodemo Cumano Plutarch. in de Mulierum Virtut. Tom. II. pag. 253, 262. & in primis de Pythiae Orac. pag. 403. ubi plura lectori exhibentur.

7 Penes nos] *Penes suos* MS. Leid. MUNCK.

8 Mundus omnis] Homines, qui plus diligunt mundum, quam Deum. Haimo Homil. p. 45. *Sicut enim electi appellantur coelum, juxta quod Psalm. dicit: Coeli enarrant gloriam. Similiter & reprobi appellantur mundus, hoc est, appellantur*

quod rapiat. Denique ideo non perſtat ſtabile, quia non venit honeſte. [6] hanc enim vitam penes antiquos aliqui tyranni, [7] penes nos [8] mundus omnis gerit. Voluptaria vero vita eſt, quae libidini tantummodo obnoxia, nullum honeſtum reputat bonum: ſed ſolam vitae adpetens corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidiis cruentatur, aut rapina ſuccenditur, aut livoribus rancidatur. Sed hoc penes illos [9] Epicurei ac voluptarii; penes vero nos hujusmodi vita natura, non crimen eſt: & quia [10] bonum nemo gerit, nec naſci bonum licet. Id itaque conſiderantes poëtae, trium dearum ponunt certamina, id eſt, Minervam, Junonem & Venerem, de formae qualitate certantes. Ideo vero Jovem non poſſe his judicare dixere, ſive quod praefinitum mundi judicium ignorabant, [11] ſive quia in libertate arbitrii conſtitutum hominem crederent. [12] Quod itaque ſi velut deus Jupiter

tur quod & ipſum eſt, in quo habitant. Theophyl. in Matth. XVIII. cap. Κόσμον δὲ νοεῖ τοὺς κάτω ἀνθρώπους καὶ χαμερπεῖς. Iſidorus de Natura Rer. cap. 9. *Licet & per mundum nonnunquam ſcriptura peccatores inſinuet: de quibus dictum eſt: Et mundus eum non cognovit.* MUNCK.

9 Epicurei ac voluptarii] Recte jungit Epicureos cum voluptariis: recte adſcribit Epicureis vitam voluptariam, & mores libidine corruptos. Sic *Epicureos* vocat *voluptatis aſſertores* Ambroſius lib. III. Epiſt. 25. quem locum citat Menagius ad Diogen. Laert. Lib. x. n. 124. Reſpicere autem non poteſt ipſam Epicuri ſententiam, qui quidem ſummum hominis bonum in *voluptate* conlocabat, ſed cujus *voluptas* ſolummodo conſiſtebat in perfecta doloris & perturbationis privatione. Conſule Celeb. J. Perizon. ad AEliani lib. IV. V. H. cap. 13. Imo, qui in prudenti, honeſta, ac juſta vita unicam ac veram mortalium jucunditatem eſſe poſitam ſtatuebat, (V. Diog. Laert. lib. x. Sect. 140. cum Menagii nota) ipſe vivens parce ac duriter. V. Scheff. & Kuhn. ad AEliani l. l. & Menag. ad Diog. l. l. Sect. 11. Sed ante oculos habet homines libidinoſos, qui, Epicuri jam dudum defuncti hanc de voluptate ſententiam non bene perceptam peſſime interpretati hujus Philoſophi ſectae ſeſe addixerunt, & omnibus etiam infandis libidinibus indulſerunt, eaſque alios docuerunt, unde non tantum a Romanis, ac Meſſeniis, verum etiam ex inſula Creta a Lyctiis ſumma cum infamia ejecti ſunt. Conſulendi de ea re ſunt AElianus lib. IX. V. H. cap. 12. cum Perizonio, & Suidas in voce *Epicurus*. Sententiam vero illam ex paganorum Philoſophorum ſcholis petitam, quam profert Paulus Epiſt. I. ad Corinthios cap. XV. vs. 32. Φάγωμεν καὶ πίωμεν. αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν, non tantum eſſe Epicureorum, ſed jam profluxiſſe ex Anaxagorae dogmatibus, docet nos Euripides Anaxagorae auditor. (v. Schol. Pindari Olymp. I. 97.) in Alceſt. vs. 782. Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται. Κοὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται. Paucis interjectis addit Ταῦτ' οὖν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα, Εὔφραινε σαυτὸν, πῖνε. τὸν καθ' ἡμέραν βίον, λογίζου σόν. τὰ δ' ἄλλα, τῆς τύχης. Τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν Κύπριν βροτοῖσιν. εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.

10 Bonum nemo gerit] H. e. bonus eſt, vel gerit ſe, ut bonum decet. Talia ſunt *gerere aedilem*, *militem* apud Apulejum. *Gerere procum*, *civem* apud Claud. Niſi ſi *gerere bonum* pro *facere quod bonum eſt* dixit. Auguſtin. Sermon. de Cyprian. *gerere vitam. Gratias*, *laudem gerere* apud Cyprian. in oratione, quam inſtante paſſione dixiſſe putatur. Tract. II. *Si quod creditur & geratur.* Sermon. de Mortal. *Gerere parricidium.* Lib. II. ep. 2. *Gerere ſcelus.* De Simplic. Cleric. *Ad obſervanda & gerenda Dei praecepta vigilemus.* Petron. Fragm. Trag. *A puero vitam Chiam geſſi.* Vetus interp. Luc. XXIII. 41. *Nihil mali geſſit.* Vindicat eandem phraſin etiam optimis Gronov. Obſerv. lib. IV. cap. 14. p. 226. Querela vetus eſt Eccleſiaſtae ſapientiſſimi cap. VII. *Non eſt homo juſtus in terrâ, qui faciat bonum & non peccet.* MUNCK.

11 Sive quia] Illud *ſive*, quod incluſit Commelinus, in Leid. codice ſuper verſum ſcriptum erat à librario, tanquam omiſſum. Et revera deſiderabatur, ut ſententia conſtaret. Tollantur ergo unci. MUNCK.

12 Quod itaque] Multis illuſtravimus eam locutionem ad Hyg. cap. 16. MUNCK.

1 Ja-

Jupiter judicasset, damnando duas, unam tantummodo terris vitam dimitteret. Sed ideo ad hominem judicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & [1] jaculo bonus, & vultu decorus, & ingenio sagacissimus. Denique brutum quiddam desipuit, & (ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem [2] limaces visus intorsit, quam virtutem aut divitias inquisivit. Sed quid sibi tres deae de tribus vitarum ordinibus vindicent, edicamus.

II. *Minerva.*

PRIMAM vitam theoreticam, quam nos in contemplandae sapientiae honore dicimus, [3] ideo de Jovis vertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro positum sit: ideo [4] armatam, quod munita sit. [5] Gorgonam etiam huic addunt in pectore, quasi terroris imaginem, ut vir sapiens terrorem contra adversarios gesset in pectore. Cristam cum galea ponunt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & decorum. Unde

1 JACULO BONUS] Peritus. Virgilius Ecl. v. *Boni quoniam* &c. Servius: *Boni autem docti*. Graecatur poëta. Lucianus: Ἀγαθὸς ἱππεύεσθαι. Sallustio περὶ Θεῶν cap. 4. Paris est ἡ κατ' αἴσθησιν ζῶσα ψυχή. MUNCK. AElianus I. V. H. 10. ait τοξεύειν ἀγαθοί. Vid. Perizon. ad lib. III. 17. Simpliciter μάντις ἀγαθὸς est vates artis suae peritus Antonino Liberali cap. XIV. Metam. ut *bonus sutor* Horatio. v. Celeb. P. Burm. ad Phaedr. I. XIV. I.

2 LIMACES VISUS TORSIT] B. *Limaces visus intorsit*. M. & L. *Limaces potius visus torsit*. Sed illud *potius* à glossa est. quae comparet etiam in Leid. Cod. ubi legitur: *Limaces visus intorsit*. Glossator superscripserat: *scil. magis*. lib. III. cap. 3. *Detrimenta suis amatoribus novit parturire, quam gaudia*. Ad quem locum plura dicemus. MUNCK.

Ad CAP. II.

3 IDEO DE JOVIS V. N.] Lact. ad Statii II. Theb. 715. *De capite nata dicitur Jovis. & hoc antiqui bene figuratum esse dixerunt, ut quia naturae ratione prudentia omnis in capite est, Minerva, quae sapientia Dei, nata de Jovis capite crederetur. Est vero mysterium, quod lucis contaminata, atque armis munita virgo de vertice Dei maximi & secreti orta dicatur*. Plutarchus de Iside & Osir. Tom. II. pag. 381. ait. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς καὶ σχήματα θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλουν ΑΘΗΝΑ͂Ν ΚΟΡΥΦΑΓΕΝΗ͂ καὶ ΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΑΝ, ὅτι τρισὶ καθέτοις ἀπὸ τῶν τριῶν γωνιῶν ἀγομέναις διαιρεῖται. De Tritogenia haec Schol. Aristoph. Equit. 1186. Ἡ ΤΡΙΤΟΓΕΝῊΣ ΓᾺΡ ΑΥ̓ΤῸΝ ἘΝΕΤΡΙΤΏΝΙΣΕ. Εὐκαίρως τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, ἵνα παίξῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ δηλοῦν, ὅτι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἢ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν κρημάτων. ἢ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιβύης παρ' ᾧ ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

4 ARMATAM] Bellantibus praeesse fingitur Minerva ab Homero. vid. Pausan. lib. IV. cap. 30. p. 354. & hinc *armipotens* & *armizona* vocatur a Virgil. II. AEn. 425. & III. 544. & Σάλπιγξ i. e. πολεμικὴ a Lycophrone vers. 915. & ibi Tzetz. de qua Minerva idem agit ad vs. 355. Imo *victrix* inde dicitur. v. Cuper. Apoth. Hom. pag. 172. vid. plura ad Albricum cap. 6.

5 GORGONAM] Ita rectè & MS. Leid. non *Gorgona*, ut 5. edd. Non paulo melius hanc fabulam evolvit Capella Lib. VI. ubi & hoc habes: *Pectore saxificam dicunt horrere Medusam, Quod pavidum stupidet sapiens sollertia vulgus*. In praecedentibus post *natam* inserui *dicunt* ex vett. edd. MUNCK.

6 FUNGINO GENERE] Legitur Act. IV. sc. 2. vers.

Unde & Plautus in Trinummo ait: [6] *Fungino genere est, capite se totum tegit.* Triplici etiam veste subnixa est, seu quod omnis sapientia sit multiplex, sive etiam quod celata. Longam etiam hastam fert, quod sapientia longe verbo percutiat. Triplici etiam veste, quod omnis sapientia tecta extrinsecus [7] rarius agnoscatur. In hujus etiam tutela noctuam volunt, quod sapientia in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam volunt. Minerva denique & ἀθήνη graece dicitur, quasi [8] ἀθάνατος παρθένος: id est, inmortalis virgo, quia sapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

III. *Juno.*

JUNONEM vero activae praeposuerunt vitae. Juno enim quasi à juvando dicta est. Ideo & regnis praeesse dicitur, quod haec vita divitiis tantum studeat: ideo etiam cum sceptro pingitur, quod divitiae regnis sint proximae. [9] Velato etiam capite Junonem ponunt, quod omnes divitiae sint semper absconsae. [10] Deam etiam partus volunt,

vers. 9. MS. Leid. heic exhibet, *Fungino certè capite se totum tegit.* MUNCK.

7 RARIUS AGNOSCATUR] *Cognoscatur* MS. Leid. & mox *in tutelam* cum B. A. H. & I. ut cap. 3. *Hujus quoque in tutelam pavum ponunt.* Ad quem locum plura dicemus. Coronis apud Ovid. II. Met. 565. *Ut dicar tutela pulsa Minervae, Et ponar post noctis avem.* Cur noctua sit sacra Minervae haud paulo elegantius docet Eustath. ad Hom. Iliad. A. p. 65. ed. Bas. nimirum, quod noctua non tantum noctu videat, ut prudentia, sed & Graecum vocabulum γλαὺξ à γλαύσσω *video* derivetur. MUNCK.

8 ἈΘΆΝΑΤΟΣ ΠΑΡΘΈΝΟΣ] MS. Leid. *Athenate parthene.* Unde suspicor scripsisse Planciadem ἀθανάτη παρθένη. Barbarum id quidem; sed multa alia barbara non minus in his libellis. Eustath. Ἀθήνη dicta est quasi ἀθήλη, quod sine mammis educata sit. Athenagoras Legat. pro Christ. p. 17. Τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, μᾶλλόν γε Ἀθηλᾶς. Ἀθηλᾶ γὰρ ὡς οἱ μυστικώτεροι. Heraclid. Alleg. Hom. p. 113. ed. Gesn. (p. 435. Ed. Th. Gall.) quasi ἀθρηνᾶ, quia πάντα τοῖς λεπτοτάτοις ὄμμασι τῶν λογισμῶν διαθρεῖ. Alii aliam nominis ejus rationem reddunt. Ἀθανάτη legas etiam apud Arat. p. 16. ed. Lond. Ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα. MUNCK. Varias de vocis Etymologia sententias profert Phurnutus de N. D. cap. xx. Platoni Ἀθηνᾶ, quasi ἡ θεονόη, *mens divina*, vel ἠθονόη *cogitatio morum*, dicta, & inde nomen hoc suum, sed in concinniorem dein sonum deflexum accepisse videtur, ut docet Perizonius ad Sanctii Minervam lib. I. cap. I. n. I. Sed hanc Platonis, & eorum, qui Ἀθηνᾶν quasi Ἀθηλᾶν, sive Ἀθήνην quasi Ἀθήλην dictam censent, opinionem rejicit & deridet Menagius ad Diogen. Laert. lib. VII. §. 147. p. 319. Perizonius l. l. Ἀθηνᾶν secundum vocis originem, nihil aliud, quam propriam Urbis, quae Athenae dicebatur, Deam notasse pro certo habet; ubi plura. Laertii, item Eustathii ac Salustii, quae ad Laertium citat Menagius, loca confer cum Tzetze, cujus locum integrum descripsi ad Fulgentii lib. I. cap. 26. Heraclid. Ponticus vero All. Hom. p. 444 ait Ζεὺς γὰρ ἡ δυνατωτάτη φύσις, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβουλευθεῖσα στοιχείων. Ἥρας μὲν τοῦ ἀέρος, Ποσειδῶνος τῆς ὑγρᾶς φύσεως. ΑΘΗΝΑ͂Σ δὲ ΤΗ͂Σ ΓΗ͂Σ. De Minerva Virgine agemus ad cap. XIV. hujus libri.

Ad CAP. III.

9 VELATO E. CAPITE] Vid. G. Cuper. de Gemma Augustaea pag. 209.

10 DEAM PARTUS] Juno eadem quae Luna. Haec autem meatum corporis quia distendit & laxat, partus dea est appellata. Vide Macrob. lib. I. Sat. cap. 15. MUNCK. Adde omnino Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 282.

volunt, quod divitiae semper [1] praegnaces sint, & nonnumquam abortiant. Hujus quoque in tutelam [2] pavum ponunt, quod omnis vita [3] potentiae petax in adspectum sui semper quaerat ornatus. Sicut enim pavus stellatum caudae curvamen concavans, [4] anterius faciem ornat, posterioraque turpiter [5] nudat: * unde & Theophrastus in Moralibus ait, τὰ ἄλλα σκέψαι (?) id est, Reliqua considera: & Salomon, In obitu hominis nudatio operum ejus. Huic etiam [6] Irim, quasi arcum pacis adjungunt, quod sicut etiam ille ornatus varios pingens arcuato curvamine momentaliter refugit: ita etiam fortuna quamvis ad praesens ornata, tamen est [7] citius fugitiva.

IV. *Venus.*

TERTIAM Venerem [8] voluptariae vitae in similitudinem posuerunt.

1 PRAEGNACES] *Praegnantes* emendabat in margine libri sui Tollius. Ego nihil mutaverim. Talia sunt *Petax* hoc ipso capite, *limax* cap. 1. *Vigilax* apud Auson. Ephem. *Olax* apud Capellam Lib. II. *Emax*, *fugax*, aliaque infinita apud alios. Certè *praegnaces* ἀντὶ τοῦ *praegnantes* usurpavit quoque Gloss. cod. Leid. ad cap. 5. cujus ibi verba adduximus. MUNCK.

2 PAVUM] Puto hoc vocabulum restituendum Apicio lib. II. cap. I. *Hysitia de pano locum primum habent.* Lege, *insicia de pavo.* Auson. epigr. 69. *Pavaque de pavo constitit ante oculos.* Et Epist. 20. *Constitit ante oculos, regie pave, tuos.* Tertull. de Res. Carnis cap. 1. *Ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pavum recenseantur.* Et lib. de Anim. cap. 33. *Pavum se meminit Homerus Ennio somniante.* Ennius ipse apud Charis. Lib. 1. *Memini me fieri pavum.* Reperitur eadem vox in fragmentis Varron. pag. 271. ed. Popm. Ad eundem modo non *capo* tantum, sed & *capus* dixerunt. Vide Charis. lib. 1. MUNCK.

3 POTENTIAE PETAX] Quae potentiam affectat. Leid. cod. heic habet, *omnis vita potentiae petax aspectum sui quaerat ornatus.* MUNCK. Vid. J. Bapt. Pius Syllog. III. Annotat. Posterior. cap. 97.

4 ANTERIUS] Cod. Leid. *alterius.* perperam. Ab *ante* formatum *anterius*, ut à *retro*, *retrius.* Schol. Juvenal. ad Sat. XI. 138. *Pygargus fera est specie cervi, quae retriores partes albas habet.* MUNCK.

5 NUDAT] Mod. MS. *denudat.* Deinde lacunam ita supplet: *ita divitiarum gloriaeque appetitus momentaliter ornat, postremo tamen nudat.* Idem supplementum visitur quoque in Leid. cod. nisi quod pro *postremo* exhibetur *postrema.* MUNCK.

6 IRIM QUASI ARCUM PACIS] Respicit Historiam sacram Gen. cap. IX. Est alioquin Iris dea potius discordiae nuncia. Servius ad AEn. V. 606. *Ex parte magnâ servatur, ut Mercurius ad concordiam, Iris ad discordiam mittatur. Unde & Iris dicta est, quasi ἔρις.* Alia est Etymologia apud Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 269. ed. Bas. MUNCK. Ab εἴρειν λόγον derivat Heraclides Ponticus in Alleg. Hom. pag. 448. Philosophorum de Iride disquisitiones docebunt Theo ad Arati Diosem. pag. m. 103. & Lact. ad Statii 1. Theb. 310. Vide plura de Iride ad genealogiam Hygini p. 15. Caeterum Juno etiam discordiarum dea est, quippe fere semper inducicitur a Poëtis tamquam dira noverca atque injusta. Hygin. fab. 5. *Semele, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno toto generi ejus fuit infesta.* Callisto ob iram Junonis in ursam versa est. Hygin. fab. 177. Inprimis etiam Herculi, e Junonis pellice nato, inimica fuit. vide Hygin. fab. 30. & Schol. Lucani lib. 1. vs. 577. Unde πολυμήχανος vocatur a Theocrito Idyll. XXIV. 13. i. e. omnes excogitans artes, quibus Hercules de medio tolleretur. Audi etiam Pausan. lib. III. cap. 15. pag. 246. Ἡρακλέα δὲ λέγουσιν ἱδρύσασθαι τὸ ἱερὸν καὶ αἶγας θῦσαι πρῶτον, ὅτι μαχομένῳ οἱ πρὸς Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας, οὐδὲν ἐκ τῆς Ἥρας ἀπήντησεν ἐμπόδιον, ὥσπερ γε ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐνόμιζεν ἐναντιοῦσθαι οἱ τὴν θεόν. Praeterea Juno *ira magna Deum* vocatur a Virg. V. AEn. 707. & ibi Serv. imo & fulminum Dea, quae invito saepe Jove torquet in inimicos. v. G. Cuper.

runt. Venerem dici voluere, aut secundum Epicureos bonam rem, aut secundum Stoicos vanam rem. Epicurei enim voluptatem laudant, Stoici voluptatem damnant. Isti libidinem colunt, illi libidinem nolunt. Unde & Ἀφροδίτη dicta est. [9] ἀφρὸς enim Graece spuma dicitur. sive ergo, quod, sicut spuma, libido momentaliter surgat, & in nihilum veniat: sive quod [10] concitatio ipsa seminis spumosa sit. Denique ferunt poëtae, quod exsectis falce Saturni virilibus, atque in mare projectis, exinde Venus nata sit. Illud nihilominus ostendere [11] volens poëtica vanitas, quod Saturnus Graece κρόνος dicitur; χρόνος enim Graece tempus vocatur. [12] Abscisae ergo vires temporis, id est, fructus falce quam maxime, atque in humoribus viscerum velut [13] in mare projectae, libidinem gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Unde & Terentius ait:

[14] *Sine Cerere & Libero friget Venus.*

Hanc

Cuper. Harpocrates pag. 101. & Interpr. ad Val. Flacc. lib. 1. vs. 116. Imo est & Dea bellica, unde in nummis exprimitur armis tecta, clypeumque manu tenens. vid. Munck. ad Hygin. fab. 274. plura non addo. satis enim liquet nugari Fulgentium.

7 CITIUS] Ocyus, dicto citius. Comparativum pro positivo, ut in Continent. Virgil. *Mei tribulos pectoris cautius lege*, pro *cautè*. Gregor. Dial. III. cap. 37. *Scis ipse melius, quid convenit*, pro *bene*. Cap. 1. *Citius & sub omni celeritate.* Cap. 15. *Citius, à quibus fuerat occisus, invenit.* Vulgatus interpres Joann. cap. XIII. 17. *Quod facis, fac citius.* Lactant. Firm. Lib. III. 19. *Primum bonum esse non nasci, secundum citius mori.* Senec. Agamemn. vers. 965. *Citius interea mihi Edisse* &c. Atque ita & in Apocolocynth. bis terve idem, ubi & plenè *dicto citius* habes, ut *dicto celerius* apud Isidorum col. 1211. Edit. Godofr. Eodem sensu *maturius* usurpat Cyprianus, cum scribit Lib. IV. ep. 19. *Rogemus pacem maturius reddi.* MUNCK.

Ad CAP. IV.

8 VOLUPTARIAE VITAE] Athenaeus lib. XV. c. X. p. 687. Σοφοκλῆς δὲ ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν τινα οὖσαν δαίμονα παράγει.

9 ἈΦΡΟ'Σ] Pervulgata illa etymologia. Servius AEn. v. 801 *Unde & Ἀφροδίτη dicitur ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ, id est, spuma.* Vide seqq. in quibus aliam, sed non paullo meliorem hujus fabulae dat explicationem. Docuit istam etymologiam cum Servium, tum alios Hesiod. Θεογ. vers. 195. MUNCK. Euripides aliam Etymologiam profert in Troad. vs. 989.

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
Καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

10 CONCITATIO SEMINIS SPUMOSA SIT] Vide Phornut. cap. de Venere, & Schol. Hesiodi ad Theog. vers. 191. MUNCK.

11 VOLENS POETICA VANITAS] Ita & 6. edd. & MS. Leid. Modius: *Volente poëtica vanitate.* Ut lubens fateor, convenire illa melius cum regulis Prisciani, ita, an scripserit ita Fulgentius, saepe alias ita σολοικίζων, vehementer dubito. MUNCK. Ad hoc figmentum poëticum adlusit quoque Athenaeus lib. VII. cap. 7. p. 282. de quo praeter Serv. ad II. Georg 406. Schol. Apoll. Rh. III. 50. & Philostrat. lib. II. Icon. cap. 1. etiam Broukh. ad Tibull. I. II. 39.

12 ABSCISAE ERGO VIRES TEMPORIS, ID EST, FRUCTUS FALCE QUAM MAXIME, ATQUE IN HUMORIBUS VISCERUM, VELUT IN MARE PROJECTAE] Doct. J. Wasseus ad Sallust. Cat. 13. ex Vincentio legit *falcesque maxillae in humoribus.* WOPKENS.

13 IN MARE PROJECTAE] MS. Leid *in mari*, cum edd. vett. Et cap. 2. lib. 1. *in mari projecta.* Sic princeps edit. Hyg. Astron. II. 17. *Se in mari inscii projecerunt.* Cap. 40. *In mari projici jussit.* MUNCK.

14 SINE CERERE ET LIBERO F. V.] Eurip. in Bacchis vs. 772.

Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

 Hinc

Hanc etiam [1] nudam pingunt, sive quod [2] nudos sibi adfectatores dimittat, sive quod libidinis crimen numquam celatum sit, sive quod numquam nisi nudis conveniat. Huic etiam rosas in tutelam [3] adjiciunt. Rosae enim & rubent & pungunt, [4] ut etiam libido. Rubet verecundiae obprobrio, pungit etiam peccati aculeo. Et sicut rosa delectat quidem, [5] sed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet momentaliter, & fugit perenniter. In hujus etiam tutelam [6] columbas ponunt. illa videlicet caussa, quod hujus generis aves sint in coitu fervidae. Huic etiam tres [7] Charites adjiciunt, duas ad nos conversas, unam à nobis aversam, quod omnis gratia simplex eat, duplex redeat. [8] Ideo nudae sunt Charites, quia omnis gratia nescit

Hinc Bacchus χαριδότης vocatur; de quo titulo Spanh. ad Aristophan. Ran. 337. nec tantum Gratiae, sed Venus, ac Ceres, (unde *ovum* in Bacchicis orgiis consecratur, ὡς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ. v. Plut. Tom. II. p. 636. qui cur quidam Graeci Baccho Φλοιῷ sacra faciant, docet pag. 683.) Baccho sunt πάρεδροι, de quibus vid. Arnaldus cap. 19. de Diis Paredris in fine, & in primis Bacchum libidinis auctorem faciunt. vide Schol. Aristoph. Acharn. 262, 263, 264. unde Philostrat. lib. I. Icon. cap. 15. Ἀλλ' οὗτός γε ὁ Διόνυσος ἐκ μόνου τοῦ ἐρᾶν γέγραπται. Stoici dicunt apud Plutarch. de Iside & Osiride Tom. VI. p. 367. τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον Διόνυσον εἶναι.

1 Nudam pingunt] Catalect. Pith. Lib. I. *Nuda Venus picta est, nudi pinguntur Amores; Nam quos nuda capit, nudos dimittat oportet.* Corruptè admodum editi hi versiculi in Altercatione Epicteti & Hadriani. Artemidorus de Venere Lib. II. p. 78. Edit. Ald. Ἡ δὲ ὅλη γυμνή, ἑταίραις καὶ μόναις ἀγαθή, καὶ ἐργασίας σημαντική. MUNCK.

2 Nudos sibi affectatores dimittat] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Salmasius correxerat, *sui affectatores.* Quod non displicet. Lactant. Arg. III. Met. Ovid. fab. 6. *Imaginem sui conspexisset.* Lib. I. fab. 3. *Quibus pro qualitate sui adscripta sunt nomina.* Augustin. C. D. XVIII. *Magnitudine sui.* Tertull. de Test. Anim. cap. 4. *Sed forsitan de sensu certiores post excessum tui.* Apul. IX. Miles. *Absque noxâ nostri.* Ascon. in Praefat. in Verrin. Cic. *De contentione sui & Caecilii.* Lact. Argum. Lib. XIV. Metam. fab. 17. *In vestigio sui à Venere saxo durata est.* Quintil. Declam. IV. *Vilitas mei* Declam. I. *Nihil quod te sollicitet conversatione nostri.* Vir summus emendat, *conversatio nostri* vel *nostra.* Quid si scripsit? *Quod sollicitere conversatione nostri.* Certè *tò conversatione* vett. edd. repraesentant omnes. Caeterum infra lib. III. cap. 4. legitur, *Quod suos affectatores amor & nudare noverit* &c. MUNCK.

3 Adjiciunt] MS. Leid. *adiciunt.* Atque ita puto relictum fuisse à Fulgentio. Auctor Moreti: *Spargit humi, atque adicit servatum gramine bulbum.* Talia sunt *adicitur* apud Festum in MANTISA. *Difficere* in PROSAPIA. *Subicitur* in SOLEA. *Difficit*, *obicit* in SUPAT. Ita sanè habet cod. Leid. non *adjicere*, *disjicere*, *objicit*, ut ediderunt. Referenda & huc, quae in Virgil. Codicibus invenit Pierius Valer. ut *obicienda* Castig. p. 15. *Reici* p. 16. *Proiciam* p. 107. Confer Voss. in de Arte Gramm. p. 227. & quae notamus inferius ad cap. 6. Lib. III. MUNCK.

4 Ut etiam libido &c.] Interpungit & emendat ex MSS. suis Modius, *& pungunt: ut libido rubet verecundiae opprobrio* &c. Eadem interpunctio in Leid. quoque est codice, qui tamen *tò etiam* retinet. Nec puto è priori membro esse exturbandum. Scribo ergo, *ut etiam libido rubet verecundiae opprobrio, pungit peccati aculeo.* Alludit hanc fabulam Hieronymus in epistolis: *Hi sciunt, ut places delectatio, & pungit delictum. Hi norunt, quod flos Veneris rosa est; quia sub ejus purpurâ multi latent aculei.* Confer Paschal. Coron. Lib. III. pag. 6. MUNCK.

5 Sed celeri motu &c.] Modius ex suis membranis: *Sed celerrimè transit: ita & libido libet momentaliter, dolet perenniter.* MUNCK.

6 Columbas] Virgil. AEn. VI. *Tum maximus heros Maternas agnoscit aves.* Phornutus: Περιστερὰ δὲ τῶν ὀρνέων χαίρει μάλιστα, τὸ (l. τῷ) καθαρὸν εἶναι τὸ ζῶον, καὶ φιλοφρονητικὸν διὰ τῶν συνεχῶν φιλημάτων. Hinc ergo *labris columbari* Maecenas, *Columbatim serere basia* Cn. Martius. Quod imitan-

ſcit ſubtilem ornatum. Hanc etiam in mari natantem pingunt, quod omnis libido rerum patiatur naufragia. Unde & Porphyrius in Epigrammate ait:

Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago.

9 Concha etiam marina pingitur portari, quod hujus generis animal toto corpore ſimul aperto in coitu miſceatur, ſicut 10 Juba in Phyſiologis refert.

V. *De*

tandum ſibi duxit ille Pſeudogallus: *Da columbatim mitia baſia.* Martial. XI. 104. *Baſia me capiunt blandas imitata columbas.* Quod de libidine dicit, ad id facit vel in primis quod in voce περιστερὰ ſcripſit Etym. auctor. Περιστερὰ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν. θερμόταται γὰρ κατὰ τὴν συνουσίαν εἰσί. διὸ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκειται. Tzetzes in Lycophron. p. 20. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν διὰ τὸ λάγνον καλεῖ. Καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεῖται. Nec alia de cauſa currui triumphali Cupidinis eas adjungit Ovid. I. Am. el. 2. Confer Horum Hieroglyph. Lib. I. Ob eandem ſalacitatem paſſeres Veneri alii tribuunt. De paſſere Horus Lib. II. *Septies in horâ coit abundanter ſperma emittens. Hinc mares negantur anno diutius durare*, ut ait Plinius lib. X. cap. 36. Etiam lepus ei dicatus, ſed ob faecunditatem. Vide Pierii Valer. Hieroglyph. lib. LIV. p. 395. & Apulej. VI. Mileſ. pag. 113. ed. Pricaei. MUNCK. De Columba Veneri ſacra Lact. ad Statii IV. Theb. 226. & Plut. in Iſide & Oſiride Tom. II. p. 379.

7 CHARITES ADJICIUNT] Catal. lib. IV. de Charitibus: *Jupiter eſt genitor, peperit de ſemine Coeli Hermonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Legendum eſſe *Eunomia* vel *Harmonia* oſtendi ad Hyg. Geneal. Praeter has inter συνέδρους Veneris Suadela, Mercurius, Nymphae, Juventas, Jocus. Vide praeter Phornutum Horat. lib. I. od. 2. & 30. MUNCK.

8 IDEO NUDAE] Gregorius Cyprius in Paroemiis: Αἱ χάριτες γυμναί, ὅτι δεῖ δωρεῖν εὐεργετεῖν. Schol. Horat. lib. I. od. 4. *Gratiae tres ſunt, quae nudae pinguntur, quia fides aperta & ſimplex eſſe debet, & non callidâ ſimulatione.* Idem ad illa Horat. I. 30. Solutis Gratiae Zonis.] *Gratiae nudae & incinctae pinguntur, quia amicorum animi ſoluti inter ſe & aperti eſſe debent.* MUNCK. Cum Gregorio Cyprio confer Phornutum de N. D. cap. 15. De Gratiarum numero v. G. Cuperus in Apotheoſi Hom. pag. 27, 28.

9 CONCHA ETIAM &c.] MS. Leid. *Concham etiam marinam portare dicitur.* Perperam, ut cenſebam à primo. Tibull. lib. III. el. 3. *Et faveas conchâ Cypria vecta tua.* Quibus adde, quae Junius habet Animadv. Lib. V. 7. Sed Albricus, qui Fulgentium noſtrum frequenter admodum compilat, facit, ut damnare nullus audeam ſcripti codicis lectionem. *Pingebatur*, inquit ille, *Venus pulcherrima puella, nuda, & in mari natans, & in manu concham marinam tenens atque geſtans.* Feſtiviſſimus eſt jocus Plautini Trachalionis Rud. Act. III. ſc. 3. 43. *Te ex conchâ natam autumant. Cave tu harum conchas ſpernas.* Vide ibi Douzam, & Commentatores ad Martial. lib. II. 47. De conchis, quae Veneriae dictae. Ludovicum Nonn. de Re Cib. lib. III. cap. 37. MUNCK. Plura Broukh. ad Tibull. III. III, 34. Varie etiam Veneris ſtatuae exprimuntur. ut in Elide ex ebore & auro ſimulacrum Veneris Coeleſtis, altero pede teſtudinem prementis, alterum ſimulacrum Veneris πανδήμου eſt, aeneum, aeneo hirco inſidentis. v. Pauſan. lib. VI. c. 25. p. 515, 516. ubi Kuhnius de horum ſymbolis agit.

10 JUBA] Hic eſt ille procul dubio, cujus cum ab aliis, tum à Plinio in primis in Naturali Hiſtor. & Conſtant. Geopon. Lib. XV. 2. ſcripta laudantur. Alius eſt ab hoc Juba artigraphus, cujus meminit Servius ad V. AEn. vers. 522. Confer Voſſ. Hiſtor. Graec. Lib. II. 4. Pertinet huc, quod Hieroglyph. Lib. II. refert Horus: *Hominem junctum mulieri ſignificantes conchas piſces pingunt. Ipſae enim in conchis genitae paulo poſt in ipſis conchis mutuo junguntur.* Nec alio, opinor, reſpexit Gallienus Imperator in Epithal. *Brachia non ederae, non vincant oſcula conchae.* MUNCK.

Ad

V. *De Hercule, & Omphale.*

PARCITE quaeſo, judices, humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris ſenſus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna [1] Herculea deſudat virtus? Mulieris enim inlecebra major eſt mundo: [2] quia quem mundi magnitudo vincere non potuit, libido compreſſit. Invaſit ergo virtutem de crimine femina, quam [3] mereri non potuit de natura. Hercules enim amavit Omphalen, quae eum perſuaſit & coeli [4] delicatos [5] enervare contractus, & laſcivienti pollice fuſi teretem

Ad CAP. V.

1 HERCULEA VIRTUS] Graecanica locutio eſt. Heſiod. Θεογ. 289. Βίη Ἡρακλείη. Horat. I. od. 3. *Perrupit Acheronta Herculeus labor.* Sic apud Propert. I. El. 13. *Flagrans amor Herculis:* Eleg. 20. *Error Herculis* pro Hercule errante. Priſcian. Perieg. *Domuit quem virtus Herculis ingens.* Virgil. Culice, *Horatia* & *Telamonia virtus.* Gaudent praecipuè Afri id genus formulis. Tertull. de Anim. cap. 3. *Prout aut Platonis honor, aut Zenonis vigor, aut Ariſtotelis furor perſuaſerunt.* MUNCK. Vid. Serv. ad II. AEn. 601. Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 289. Item Graev. in Lect. Heſiod. cap. XIX. Sic ἵππειον σθένος pro equis Pind. O. Pyth. II. 22. qui hac periphraſi gaudet. ut O. Pyth. XI. 93. Κάστορος βίαν. O. Pyth. III. 43. λῆμα Κορωνίδος pro Coronide. Schol. addit ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ἹΕΡῊ ἽΣ ΤΗΛΕΜΆΧΟΙΟ. Olymp. Od. I. 142. Οἰνομάου βίαν. Hom. Iliad. XII. 18. μένος ποταμῶν pro ipſis fluviis poſuit: σφραγῖδος ἔχει pro τῇ σφραγῖδι Soph. Trachin. 621. & hujuſmodi plura adduci poſſent. Quaedam alia videre potes in Celeb. P. Weſſelingii Obſervat. lib. II. cap. 14. Hujuſmodi poëticas elegantias inprimis ſequioris aevi ſcriptores imitati ſunt. Ut autem *Epicuri ſtupor* Tertulliano, ita Phaedro l. I. f. 13. *Corvi deceptus ſtupor. virtus* vero hic vires notat ac corporis robur. De qua vocis notione ante alios jam multa congeſſit Salmaſius Exerc. Plin. in Solin. cap. I. p. 5. & 6.

2 QUIA QUEM MUNDI M. V. N. P. L. C. &c.] Tertullian. de Pallio cap. IV. *Turpius adhuc libido virum cultu transfiguravit, quam aliqua materna formido, tametſi adoratur a vobis, qui erubeſcendus eſt, Scytaloſagittipelliger ille, qui totam epitheti ſui ſortem cum muliebri cultu compenſavit: tantum Lydiae clanculariae licuit, ut Hercules in Omphale, & Omphale in Hercule proſtitueretur.* &c.

3 MERERI] Ἐπιτυχεῖν, accipere. Infr. cap. 13. *Cumque promeruiſſet, munus in ultionem converſum eſt.* Propert. III. 21. *Effectus promeruere bonos.* Plin. I. ep. 7. *Sequi enim gloria, non appeti debet: nec ſi caſu aliquo non ſequatur, idcirco, quod gloriam non meruerit, minus pulcrum eſt.* Vide ibi Caſaub. & Daum. ad Caton. Diſticha p. 228. Etiam *meritum* hinc pro dono & Chariſmate uſurpant Script. Eccleſ. Fulgent. Ruſp. Epiſt. 2. *Quo futurae vitae meritum comparetur.* Aſſiduus tamen uſus veterum ſcriptorum me docuit frequentiorem eam locutionem deteriori, quam optimo eſſe aevo. MUNCK. *Meritum* pro praeſtito munere poni docet Virgil. I. AEn. 78. *meritis pro talibus.* v. Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 8.

4 DELICATOS CONTRACTUS] *Delegatos.* MICYLL. Gloſſ. *ſubtiles collectiones. Tracta* lana dicitur cum netur. Unde *tracta*, ἑλκύσματα, μηρύματα. *Tractum*, μήρυμα in vet. Gloſſ. Vid. Scalig. ad Tib. I. el. 8. Fruſtra *delegatos* pro *delicatos* malebat Micyllus. Delicatus eſt mollis. Propertius III. el. 9. *Ut qui pacato ſtatuiſſet in orbe columnas, Tam durâ traheret mollia penſa manu.* Adde Senec. Hippol. vers. 334. Pedo Eleg. in ob. Maecen. *Torſiſti pollice fuſos, Leniſti morſu mollia fila parum. Percuſſit crebros te propter Lydia nodos, Te propter durâ ſtamina rupta manu.* Quo loco miror virum illuſtrem dicere *percutere* eſſe σπαθᾶν textorum. Immo *percutere* eſt ibi verberare. Confer Ovid. IX. Met. vers. 74. MUNCK.

5 ENERVARE] Gloſſ. *ſubtiliter trahere.* MUNCK. Lucian. ad hanc adludit fabulam Dialog. Fabuloſ. 5. ubi AEſculapius dicit Herculi οὔτε ἐδούλευσα, ὥσπερ σὺ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῷ Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ. Tertullian. l. l. ex Salmaſii conjectura. *Vetus jam hydrae, Centaurorum*

retem rotare vertiginem. Hercules enim ἡρακλῆς Graece dicitur: id est, [6] ἡρώων κλέος, quod nos Latine virorum fortium famam dicimus. Unde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀκούσαμεν, id est, famam solam audivimus. Ideo & Alcaei nepos dicitur. ἀλκὴ enim Graece praesumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, [7] quasi Almera, [8] quod Graece salsum dicitur. Nam [9] ex igne igneus, ut ex Jove: & ex praesumptione, ut ex Alcaeo avo: & ex salsedine sapientiae, ut ex Alcmena: quid nascitur, nisi fortitudinis gloria? & tamen à libidine superatur. ὀμφαλὸς enim Graece dicitur umbilicus. Libido enim [10] in umbilico dominatur mulieribus, sicut [1] lex

rum que sanguis in sagittis pumice spiculi excludebatur, insultante luxuria, ut post monstra confixa coronam forsitan suerent. Sed de hoc servitio fabulam deridet Palaephatus de Incredibil. lib. cap. 45. Praeterea quae hic Luciano, Tertulliano ac Fulgentio de Hercule ab Omphale muliebria opera facere narrantur, adversantur iis, quae de hac Omphale, refert Athenaeus lib. XII. cap. 3. p 515, 516. Imo fabula facile inde manare potuit, quod cum Jardani ancilla etiam rem habuerit Hercules, si Herodoto fides lib. I. cap. 7. qui hujus mulieris nomen tacet. Idque ex Diodoro Siculo firmat Th. Gale ad Apollodor. lib. II. cap. 7. pag. 8.

6 ἩΡΩ'ΩΝ ΚΛΕ'ΟΣ] Albricus: *Hercules enim Herocleos, id est, virorum gloria fortium.* Corrige ex Fulgentio. Aliud nominis hujus etymon dat Macrobius I. Sat. 20. *Hercules enim quid aliud est, nisi Ἥρας, id est, aëris κλέος, id est, gloria?* Et oraculum illud apud AElian. Ποικ. ἱστ. II. 32. Ἡρακλῆν δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. Idem legas apud Tzetzen in Lycophron. vs. 662. Οὐκέτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλῆν δέ σε &c. Hinc ergo intelligis, quid sibi velit Hesychius, Παλαίμων, ὁ Ἡρακλῆς. Cur autem Παλαίμων sit dictus, Tzetzes te docebit. Diodoro Lib. IV. Hercules dicitur, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, elisis scil. serpentibus, quos ei immiserat illa noverca. Eustathio ad Iliad. ξ. p. 982. quasi Ἥρας κλῆσις. Vide ibi fabulam. MUNCK. Plutarch. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 367. Ἐκεῖνοι (Stoici) τὸ μὲν γόνιμον πνεῦμα καὶ τρόφιμον Διόνυσον εἶναι λέγουσι, τὸ πληκτικὸν δὲ καὶ διαιρετικὸν Ἡρακλέα. Schol. Apoll. Rh. I. 865. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ ἀλκὴ λαμβάνεται. Sane Minerva πάρεδρος hinc addita est Herculi. Sic in solio throni Jovis Olympici ἐπείργασται Ἀπόλλων σὺν Ἀρτέμιδι, Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἡρακλῆς. v. Pausan. lib. V. cap. XI. p. 403. cujus ope Hercules ad coelum usque esse perductus dicitur a Lactantio ad Statium VIII. Theb. vs. 514. unde in solio Apollinis Amyclaei conspicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. v. Pausan. lib. III. cap. XVIII. p. 255. Verrius Flaccus apud Serv. ad VIII. AEn. 203. dicit, *omnes magnarum virium, apud veteres HERCULES (esse) dictos.* de quibus vide, quae dixi ad Hygin. fab. 192. Eodem modo, quo Cretenses Epimenidem propter pietatem, rerumque divinarum singularem cognitionem plenius *Cureta novum* dixerunt, teste Plutarcho in Solone p. 84. & formosissima mulier *nova Venus* dicitur. vid. Munck. ad l. III. cap. 6. Pro quo ἄλλον etiam Graeci adhibent, ut *alterum Herculem* (v. Plut. in Theseo p. 14.) & alios *alterum Alexandrum*, *alterum Platonem* &c. vocarunt. v. Perizon. ad AElian. V. H. III. 6. Ceterum ab aliis Herculem non *Alcmaeonem* sed *Alcaeum* prius esse dictum e Schol. Pindari Olymp. Od. VI. 115. recte docet Celeb. Perizon. ad AEliani II. 32. ubi cum plerisque pro Ἡρακλείδην lego Ἀλκαῖον.

7 QUASI ALMERA] Scriverius, *Almyra.* Sanè ἁλμυρὸς, non ἀλμερὸς, *salsus* est Graecis. 6. edd. ἁλμοδεστέραν. Pessimè. Scripserim, ἁλμυράν. Nugatur suo more Fulgentius. Ἀλκμήνη est *robusta*, non *salsa.* Nec ab ἅλς, sed ἀλκὴ deduci debet. MUNCK.

8 QUOD GRAECE SALSUM DICITUR] *Quod Latine.* MICYLL. 6. edd. *quod Graecè salsugo dicitur.* Sed alterum disertim exhibet Leid. codex. Nec audiendus Micyllus, dum corrigit, *quod Latinè* &c. Stant contra illum cum quod mox sequitur, *ὀμφαλὸς enim Graecè umbilicus dicitur*; tum loca complura alia. MUNCK.

9 EX IGNE IGNEUS] Mod. MS. *Ex igne ingenii.* Quod probandum procul dubio. MUNCK.

10 IN UMBILICO DOMINATUR MULIERIBUS] Isidor,

[1] lex divina dicit: Non est praecisus umbilicus tuus. quasi diceret, non est peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata constringitur: unde & [2] epomphalia eodem loco firmandis foetibus obponuntur. Ostenditur ergo, quod libido quamvis etiam invictam possit superare virtutem.

VI. *De Caco & Hercule.*

Si fumum fures eructuant, quis involantem, dum negat, agnoscat? Ergo aut caliginem aut fumum objicit, ne agnosci possit: aut in fumum [3] vanescit substantia, quae furtive subcedit. Cacus enim Herculis boves [4] furasse dicitur, quos cauda [5] in speluncam tractos abscondit, quem Hercules presso gutture interfecit. κακὸν enim Graece [6] malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id est, aut quod [7] contraria sit veritati, id est luci: aut quod acerba sit viden-

Isidor. XI. cap. 1. *Lumbi ob libidinis lasciviam dicti, quia in viris causa corporeae voluptatis in ipsis est, sicut in umbilico mulieribus.* MUNCK. Consule tu, Lector, Phurnutum de N. D. cap. 31. in fin.

1 Lex divina dicit] Ezech. XV. 4. *Et quando nata es, non est praecisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis.* Caeterum *legem divinam* appellat sacras literas, ut Chrysologus Serm. XI. *Hoc scire & nescire facile praestitit lex divina.* MUNCK.

2 Epomphalia] MS. Leid. *epimfalia.* Perperam quidem, sed melius tamen quam *epinephridia*, quod est in 5. edd. Gloss. Cod. Leid. *Epimfalia sunt quaedam emplastra, quae apponuntur umbilico mulierum concipere non valentium, unde praegnaces reddantur.* MUNCK. J. Pollux lib. 11. cap. 4. §. 169. simpliciter hanc vocem ita describit ὀμφαλὸς ἢ τὸ ἐν μέσῳ, ἀκρομφάλιον. τὸ ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπομφάλιον.

Ad CAP. VI.

3 Vanescit] Pro *evanescit.* Ambros. Hexaëm. Lib. III. 13. *Succus vanescit interior.* Victor de Persec. Vandal. Lib. I. *Illa omnia vanescebant.* MUNCK. Haec non est tam rara locutio. Ut enim hic *in fumum vanescit substantia*, ita Ovid. Epist. I. Heroid. vs. 79. ait.

Fallar, & hoc crimen tenues vanescat in auras.

4 Furasse] 6. edd. *furatus esse*, quemadmodum Scriverius quoque volebat. Sed pro Commel. stat codex Leid. Nec indignum *furo* pro *furor* Fulgentio arbitror. Licinius Ruffinus Collat. Leg. Tit. x. *Si aliquis dabit proximo suo argentum vel vas servare, & furatum fuerit* &c. Leg. Sal. Tit. XXIX. *Si quis mulieri brachile furaverit.* Plura vide ad Hygin. cap. 100. MUNCK.

5 In speluncam] *In spelunca* MS. Leid. & mox *abscondidit.* MUNCK. Livius lib. I. cap. 7. qui totam rem describit: *Pastor, accola ejus loci, nomine Cacus, ferox viribus, captus pulchritudine boum, quum avertere eam praedam vellet, quia, si agendo armentum in speluncam compulisset, ipsa vestigia quaerentem dominum eo deductura erant, aversos boves eximium quemque pulchritudine caudis in speluncam traxit.*

6 Malum dicimus] Albricus: *Moraliter autem Cacus malus dicitur.* Augustin. C. D. lib. XIX. cap. 12. *Malus Graecè κακὸς dicitur, quod ille vocabatur.* Servius ad AEn. VIII. 190. *Novimus autem malum à Graecis κακὸν dici: quem ita illo tempore Arcades appellabant. Postea translato accentu Cacus dictus est, ut Helene Helena.* Lege, *ut* ἑλένη &c. Idem ad Ecl. x. 4. *Sanè Arethusa secundum Latinitatem in penultimâ habet accentum: secundum rationem Graecam in tertiâ à fine. Sic ut Creusa, & Creusa.* Leg. & heic, *&* Κρέουσα. Huic Caco etiam soror Caca fuit. Lactant. Firm. lib. I. cap. 20. *Colitur & Caca, quae Herculi fecit indicium bonum, divinitatem consecuta, quia prodidit fratrem.* Plura de Caco auctor Orig. Gent. Rom. p. 7. MUNCK. Plutarchus in Amato-

dentibus, ut fumus oculis: aut quod ſemper occultas obſcuraſque cavillationes objiciat. Ideo & duplex, quod multiformis malitia, non ſimplex ſit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in evidenti, [8] potentior: aut ſubtiliter, falſus amicus: aut occulte, ut [9] inpoſſibilis latro. Ideo etiam ſubtractos boves tranſverſis ducit veſtigiis, quod omnis malignus aliena ut invadat, tranſverſa [defenſionis] [10] utitur via. Ideo & bona Herculis concupiſcit, quia omnis malignitas eſt virtuti contraria. Denique in ſpelunca abſconditur, quod numquam malignitas aperta [11] liberior fronte ſit: ſed virtus & malos interficit, & ſua vindicat.

VII. *De Antaeo & Hercule.*

ANTAEUS enim [12] in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον Graece contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quod ſola libido

Amatorio T. II. p. 762. eum non καπνὸν ſed κάπνον vocat. Τὸν μὲν γὰρ Ἡφαίστου παῖδα Ῥωμαῖοι Κάκκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥυείσας.

7 CONTRA SIT VERITATI] Lege, *contraria ſit* cum MS. Leid. & 6. edd. & ſtatim *acerba ſit* cum iiſdem. MUNCK.

8 POTENTIOR] Lege, *ut potentior* cum 6. edd. & in ſeqq. *ut falſus amicus* cum iiſdem & MS. Leid. MUNCK.

9 IMPOSSIBILIS LATRO] *Impotens.* MICYLL. H. e. ἀδύνατος, impotens. *Impoſſibilitas* impotentia. Chryſol. Serm. XXXI. *Ut fieret de impoſſibilitate contemptus.* Ita *poſſibilitas* pro potentia uſurpatur à Capella lib. II. p. 40. IV. p. 96. VII. 242. Uſos eadem voce etiam Marcellinum, Arnobſum, & Palladium obſervat ad Voſſ. libros de Vit. Sermon. doctiſſ. Borrichius. Addo illis Servium ad II. Georg. 42. *Quare & ſuam verecundè extenuat poſſibilitatem.* Auguſtin. C. D. Lib. XXII. 30. *Non ſuae poſſibilitate naturae.* Fulg. Ruſpenſ. Epiſt. 3. *Viribus humanae poſſibilitatis aſſignat.* Caeterum ut *impoſſibilis*, qui nihil poteſt, ita *inſenſibilis* dicitur Auguſt. Soliloq. cap. 6. & 19. qui nihil ſentit. *Incogitabilis* apud Lactant. lib. I. cap. 8. ἀνόητος. *Irrationabilis* apud eundem, qui rationis eſt expers, lib. II. cap. 2. Plura vide ad cap. 9. Sed occulta malitia haud ſatis rectè videtur cum latrone impoſſibili conferri. Quamobrem aſſentior propemodum Barthio reponenti *improviſibilis latro.* MUNCK.

10 UTITUR VIA] Modii MS. *nititur.* Nec aliter Leid. cod. Salluſt. Catil. cap. II. *Ille verâ nititur vià.* Jug. cap. 4. *Ad imperia & honores nituntur.* MUNCK. *Uti* & *niti* in MSS. ſaepius confundi docet Cl. Oudendorp. ad J. Caeſar. lib. IV. B. G. cap. 24. ad III. B. Civ. 45. & ad Hirt. de B. Alex. cap. 58.

11 LIBERIOR FRONTE SIT] 6. edd. *liberiori fronte ſit.* Quod non contemnendum. Albricus exſcripſit Fulgentium: *Qui latet in ſpeluncâ, quia nunquam malitia liberae frontis eſt. Hercules autem, id eſt, virtus malos interficit, & ſua vendicat.* MUNCK.

Ad CAP. VII.

12 IN MODUM LIBIDINIS] Ita & mox cap. 8. *In modum temporis poſuerunt.* In Contin. Virg. *Tricerberi autem fabulam jam ſuperius expoſuimus in modum jurgii forenſis poſitam.* Albricus diceret *ſub formâ.* Audi illum: *Ponitur autem Antaeus ſub forma libidinis. Nam ἀντίον Graecè contrarium ſonat. Et naſcitur libido de terrâ, quia de carne concepta.* Haec quoque ex Fulgentio hauſit. MUNCK. Cum Thurio gigante dimicavit etiam Hercules. Vid. Pauſan. lib. III. cap. 18. p. 255. cujus pugnae ſi meminiſſet Fulgentius, neſcio quos monſtriferos hic iterum nobis ediſſet explicationum foetus. Ne tamen ejus laudes deteram, Graecae vocis ἀντίος ſignificationem novit. Ut enim *Rhea* Ἀνταίη dicitur, nempe διότι ἐναντία τοῖς Τελχῖσιν ἐγένετο, ut cenſet Schol. Apoll. Rh. I. 1141. quamquam alios alius eſſe ſententiae ibidem dicat: ita Ἀνταῖος hic homo,

do de carne concipitur. Denique etiam, tacta terra, validior exſurgebat. Libido enim [1] quanto carni conſenſerit, tanto ſurgit iniquior. Denique à virtute gloriae, quaſi ab Hercule, ſuperatur. Nam denegato ſibi terrae tactu [2] commoritur, altiuſque elevatus materna non potuit mutuari ſuffragia, quo evidentem ſuae rei fabulam demonſtraſſet. Omnem enim mentem dum virtus in altum ſubſtulerit, & carnalibus eam denegaverit adſpectibus, victrix ſtatim exſurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur deſudaſſe. [3] quia rara eſt pugna, quae cum concupiſcentia vitiiſque congreditur, ſicut Plato in Moralibus ait: Sapientes viri majorem cum vitiis quam cum inimicis pugnam gerunt. Nam & Diogenes [Cynicus] cum [4] dolore ramicum torqueretur, & vidiſſet homines ad Amphitheatrum concurrentes, dicebat: Qualis hominum ſtultitia, currunt ſpectare feris homines repugnantes, & me praetereunt cum naturali dolore certantem.

VIII. *Tereſias.*

Teresias duos ſerpentes concumbentes vidit; quos cum virga per-

mo, quiſquis ille fuerit in Libya, a Graecis dici potuit, quia omnibus hoſpitibus adverſus fuit, quos luctando interficiebat, quomodo & Herculem obprimere conatus fuit, ſed fruſtra. v. Plut. in Theſeo pag. m. 5. & quos laudavi ad Hygini fab. 31. Verum ſi recte noſſet fabulam Fulgentius, & ſana mente fuiſſet praeditus, hoc modo explicaſſet numquam; non enim hac lucta ſuperavit carnis libidinem Hercules, quoniam cum Antaei occiſi uxore ſtatim rem habuit, e qua ſuſcepit filium, quem ex hoc caſu Palaemonem adpellavit, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 662. Praeterea hoc modo omnes Herculis labores explicare ſtultum eſt. Fuerunt revera olim hujuſmodi latrones, de quibus haec teſtatur Plutarchus in Theſeo pag. 3. Ὁ γὰρ δὴ χρόνος ἐκεῖνος ἤνεγκεν ἀνθρώπους, χειρῶν μὲν ἔργοις, καὶ ποδῶν τάχεσι, καὶ σωμάτων ῥώμαις (ὡς ἔοικεν) ὑπερφυεῖς καὶ ἀκαμάτους; πρὸς οὐδὲν δὲ τῇ φύσει χρωμένους ἐπιεικὲς, οὐδὲ ὠφέλιμον, ἀλλ᾽ ὕβρει τε χαίροντας ὑπερηφάνῳ, καὶ ἀπολαύοντας τῆς δυνάμεως ὠμότητι καὶ πικρίᾳ, καὶ τῷ κρατεῖν, βιάζεσθαί τι καὶ διαφθείρειν τὸ παραπίπτον. αἰδῶ δὲ καὶ δικαιοσύνην, καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ φιλάνθρωπον, ὡς ἀτολμίᾳ τοῦ ἀδικεῖν, καὶ φόβῳ τοῦ ἀδικεῖσθαι, τοὺς πολλοὺς ἐπαινοῦντας, οὐδὲν οἰομένους προσήκειν τοῖς πλέον ἔχειν δυναμένοις. Τούτων Ἡρακλῆς τοὺς μὲν ἐξέκοπτε καὶ ἀνῄρει περιϊὼν, οἱ δὲ λανθάνοντες ἐκεῖνον παριόντος ἔπτησσον καὶ ἀνεδύοντο, καὶ παρημελοῦντο ταπεινὰ πράττοντες. Fuerunt etiam hujuſmodi belluae. Pauſan. a putidis fabulis abhorrens narrat. lib. I. cap. 27. pag. 66. Πάλαι δὲ ἄρα τὰ θηρία φοβερώτερα ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ὅτ᾽ ἐν Νεμέᾳ λέων, καὶ ὁ Παρνάσιος, καὶ δράκοντες τῆς Ἑλλάδος πολλαχοῦ, καὶ ὗς περί τε Καλυδῶνα, καὶ Ἐρύμανθον, καὶ τῆς Κορινθίας ἐν Κρομμυῶνι, ὥς τε καὶ ἐλέγετο, τὰ μὲν ἀνεῖναι τὴν γῆν, τὰ δὲ ὡς ἱερὰ εἴη θεῶν, τὰ δὲ καὶ ἐς τιμωρίαν ἀνθρώπων ἀφεῖσθαι. Hos latrones proſterni & haec monſtra ab hominibus audacibus domari potuiſſe quis negaverit ſanus? An Fulgentius Polydamantis Niciam patrem habentis res geſtas eodem modo explicaret, qui Polydamas λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ μέγαν καὶ ἄλκιμον θηρίον κατειργάσατο οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ, teſte Pauſania lib. VI. cap. 5. pag. 464. Sub poëtarum fabulis latent verae hiſtoriae, ſed quas loquendi modis a vulgari ſermone longe abeuntibus ita occultant, ut in rectam earum cognitionem penetrare nequeas, niſi iſtas locutiones habeas penitus perſpectas. Vide, quos laudat Iſ. Caſaub. ad Strabon. lib. I. pag. 35. 42, 43. & notas noſtras ad caput ultimum hujus libri. Confundunt etiam res geſtas heroum omnes Graeci, quos ſequuntur tam ſolutae, quam ligatae orationis ſcriptores, & uni ſaepe tribuunt homini, quod plures diverſis temporibus fecerunt, quod vel ex Herculis laboribus patet. Vide, quae dixi ad cap. 5. hujus libri, imo ita augent, ut fidem ſaepe ſuperent. An enim hic Polydamas, cujus tamen audacia facinora non pro fabulis habenda ſunt, iſtum leonem occiderit inermis, ſuo loco relinquimus. Revera itaque Herculem i. e. virum quemdam fortiſſimum

percussisset, in feminam conversus est. Iterum post temporis seriem eos [5] concumbentes vidit, similiterque percussis, iterum est in pristinam naturam conversus. Ideoque dum de amoris qualitate certamen Juno & Jupiter habuissent, eum judicem quaesierunt. Ille dixit, tres uncias habere virum amoris, & novem feminam. Juno irata ei lumen ademit: Jupiter vero ei [6] divinitatem concessit. Graecia enim quantum stupenda mendacio, tantum est admiranda commento. Teresiam enim in modum temporis posuerunt, quasi [7] θέρους αἰών, id est aestiva perennitas: θέρος enim dicitur aestas. Ergo ex verno tempore, quod masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasque est germinum) dum coëuntia sibi [8] adfectu animalia viderit, eaque virga, id est fervoris aestu percusserit, in femineum sexum convertitur, [9] id est aestatis fervorem. Ideo vero aestatem in modum posuerunt feminae, quod omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo sunt tempora, veris & autumni, iterum conceptu prohibito, ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita omnia masculino corpore adstringit, quo constrictis arborum venis

mum Thebis & alibi in Graecia, nec non Antaeum in Libya latronem exstitisse, sed hisce omnibus a rebus gestis nomen esse inditum statuimus.

1 QUANTO CARNI &c.] Subaudi *magis*. Vulgat. Interpres Exod. I. II. *Quantoque opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur.* Fulgent. Rusp. Epist. 6. *Eo magis imagine secularis concupiscentiae succenduntur, quo sublimes seculi dilectione mundand libenter captivos teneri conspiciunt.* August. C. D. VII. 3. *Tanto illis rebus praestantiora sunt, quanto & ipsae res ab eis intellectu & ratione vincuntur.* Justin. XXXIX. cap. 3. *Quanto Grypus abnuit, tanto soror muliebri pertinacia accenditur.* Pseudocypr Laud. Martyrii: *Quanto se in exprimendâ martyrii dignitate protulerit, tanto ipso pondere laudis oppressa deficiat.* Ovid. VIII. Met. vers. 751. *Nec non & caetera tanto Sylva sub hac omnis, quanto jacet herba sub omni.* Vet. Interpr. Marc. cap. VII. vers. 36. *Quanto autem eis praecipiebat, tanto magis* &c. MUNCK.

2 COMMORITUR] *Moritur* 6. edd. Sed illud cum Commel habet Leid. cod. Gloss. *Simul & statim moritur.* MUNCK.

3 QUIA RARA EST PUGNA, QUAE CUM CONCUPISCENTIA VITIISQUE CONGREDITUR] Non agnoscunt illa verba MSS. Modiani. Sed agnoscit Leidensis. Glossator non malè *raram pugnam* pro magna & insigni accipit. MUNCK. Sic *rarum* pro praecipuo ac summo capit Philarg. ad Virg. IV. Georg. 130. *rarum hominem* pro egregio ac bono sumi docet Serv. ad VII. Ecl. 46. Sic *rarissima patulis ramis quercus* Ovidio VII. M. 622. est admodum insignis. *rarae puellae* dicuntur, quae forma, qua aliis praestant, aut saltim quam cum paucis habent communem, caeterisque dotibus admodum sunt insignes. v. Broukh. ad Propert. I. VIII. 42.

4 DOLORE RAMICUM] Gloss. Philox. *Ramex*, ἐντεροκήλη. Unde *enterocelici* Arnob. Lib. VII. Plin. Lib. XX. 4. Consule Salmas. Lib. I. Epist. 56. Taubm. ad Plaut. Mercat. I. 2. Alciat. Parerg. lib. IV. cap. 27. Not. Tyr. *Rames, Ramicosus.* Lege, *ramex.* MUNCK.

Ad CAP. VIII.

5 CONCUMBENTES VIDIT &c.] Concinnius foret: *concumbentes ut vidit, similiterque percussit.* MUNCK.

6 DIVINITATEM] Artem vaticinandi. *Divinandi possibilitatem* appellat Capella Lib. II. pag. 40. MUNCK.

7 ΘΕ'ΡΟΥΣ ΑΙ'Ω'Ν] MS. Leid. *Teresion. Teri enim aestas dicitur*, Dejerare ausim barbarè scripsisse Fulgentium, Θέρης αἰών. Θέρη *enim* &c. MUNCK.

8 AFFECTU] MS. Mod. *ad foetum.* MS. Leid. stat à Commelino. Gloss. *amore.* MUNCK.

9 ID EST, AESTATIS] *In aestatis* unâ voculâ auctius

venis [1] vitalis ſucci [2] commerciales tranſennas [3] uteri ſtringens, foliorum marculentam [4] detundat calvitiem. Denique duobus diis, id eſt duobus elementis, arbiter quaeritur, igni atqui aeri, de genuina amoris ratione certantibus. Denique juſtum [5] proferat judicium. In fructificandis enim germinibus dupla aeri quam igni materia ſubpetit. Aër enim & [6] maritat in glebis, & producit in foliis, & gravidat in folliculis. Sol vero maturare tantum novit in granis. Nam (ut hoc certum ſit) [7] caecatur à Junone, illa videlicet cauſſa, quod hiemis tempus aëri nubilo caligante nigreſcat: Jupiter vero occultis vaporibus [8] conceptionalem factum ei futuri germinis ſubminiſtrat, id eſt quaſi praeſcientiam. Nam ob hanc rem etiam Janus bifrons pingitur, quod & praeterita reſpiciat & futura.

IX.

auctius MS. Leid. & mox cum 6. edd. *conſtringit* pro *aſtringit*. MUNCK.

1 Vitalis succi] Lactant. de Opif. Dei cap. 7. *Et ſanguis univerſa membra vitalibus ſuccis irrigaret*. Et cap. 11. *Vitales ſuccos membris omnibus diſpertiret*. Dicitur ferme *vitalis ſuccus*, ut *ſemen vitale*. Vet. Inſcript. apud Tectoſagas: *Vitale ſemen conſervare*. Σπέρμα οὐσίας Plutarchus vocat libr. de conſ. valet. Non diſſimiliter *vitalia paſcua* Chryſolog. Serm. VI. *Vitalis ſubſtantia* v. *Vitalis eſca* LVI. quae vitam faciunt & conſervant. MUNCK.

2 Commerciales transennas] Gloſſ. *mutuos tranſitus*. MUNCK.

3 Uteri] MS. Leid. *iteris*. Gloſſ. pro *itineris*. 6. edd. *interius*. Quod magis arridet, cum quid uterus ſit in arboribus haud videam. MUNCK.

4 Detundat] Gloſſ. cod. Leid. explicat, *amputet*. Videtur legiſſe *detondeat*. Quod ineptum non eſt. Prop. Lib. III. el. II. *Nunc violas tondete manu*. Retineo tamen *detundat*; tametſi melius dixiſſet, *decutiat*. Horat. Epod. XI. *Silvis honorem decutit*. Ubi Scholiaſtes: *Pridie Idus Junias, aut circiter, incipit ſol à nobis recedere, & ſuus ſuccus arbores deficere, uſque ad pridie idus Decembrias*. MUNCK.

5 Proferat judicium] Lege, *profert* cum 6. edd. & MS. Leid. MUNCK.

6 Maritat] Gloſſ. *foecundat*. Non convenit heic Fulgentio cum Philoſophis. Melius Lactant. lib. I. cap. 12. *Ut nulli alii elemento magis opus ſit genitalibus, quam calori, cujus fotu concipiuntur, naſcuntur, ſuſtentantur omnia*. MUNCK.

7 Caecatur a Junone] *Caecatur etiam à Junone* MS. Leid. MUNCK.

8 Conceptionalem factum] B. A. H. & M. *Conceptionem fatim*. L. & H. *Conceptionem ſtatim*. MS. Leid. *Conceptionale fatum*. Optimè παρ' ἐμοίγε κεῖται. Sequitur enim, *quaſi praeſcientiam*. Fatum enim quandoque idem quod vaticinium, ut cum *fata Sibyllina* dixit I. Cat. Tullius. MUNCK. Quid? Ergone Fulgentius credidit, *Tireſiam* numquam in rerum natura exſtitiſſe, cujus obitus a Pauſania lib. VII. cap. 3. pag. 527. ſerio deſcribitur. Θερσάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκους καὶ Ἀργείων ἑλόντων Θήβας, ἄλλοι τε αἰχμάλωτοι, καὶ ἡ Μαντὼ τῷ Ἀπόλλωνι ἐκομίσθησαν ἐς Δελφούς. Τειρεσίαν δὲ κατὰ τὴν πορείαν τὸ χρεὼν ἐπέλαβεν ἐν τῇ Ἁλιαρτίᾳ. extitere itaque numquam Thebae, nec Pindarus, Epaminondas aliique, qui Thebis nati perhibentur. Fabulae explicatio non ex Tireſiae nomine, ſed e duobus ſerpentibus coëuntibus petenda eſt, & e ſexus mutatione. vide, quae notavi ad Hygini fab. 75. ubi & plures qui de Tireſiae morte ſcripſerunt, auctores citatos invenies.

Ad CAP. IX.

9 Auri vel argenti] 6. edd. & MS. Leid. *argenti & auri*. MUNCK.

10 Insensibilem] Ἀναίσθητον, nihil ſentientem. Au-

IX. *Prometheus.*

NULLA quaerantur ultra terris munimina, dum usque in coelum pervenerint furta: aut quae securitas erit [9] auri vel argenti, ubi flamma potuit involari? Prometheum ajunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatum atque [10] insensibilem fecerat. Cujus opus Minerva mirata, spopondit ei, ut, si quid vellet de coelestibus donis, ad suum opus adjuvandum inquireret. Ille nihil se scire ait, quae bona in coelestibus haberentur: sed si fieri posset, se usque ad superos elevaret: atque exinde, si quid suae figulinae [11] congruum cerneret, melius [12] in re oculatus arbiter praesumpsisset. Illa [13] inter ora septemplicis clypei sublatum [14] coelo opificem detulit. Dumque videret omnia coelestia flammatis animata [15] vegetare vaporibus, clam [16] ferulam Phoebiacis adplicans rotis, ignem furatus est: quem [17] pectusculo hominis adplicans, animatum reddit corpus. Itaque ligatum eum ferunt vulturi jecur perenne praebentem. [18] Et quamvis Nicagoras in [19] Disthemi-

Auctor Ovid. Vetulae: *Sunt insensibiles multum à virtute remotae.* August. Soliloq. cap. 6. *Ideo caecus eram, surdus, & insensibilis.* Ambros. de iis, qui initiantur cap. 4. *Quasi insensibilia vel culpam possint recipere vel gratiam.* Ita apud veterem interpretém Siracidae cap. 1. vers. 36. *incredibilis* dicitur ἄπιστος. Et II. 32. *Intelligibilis*, qui intelligit, ut *sensibilis*, qui sentit apud Lactant. II. cap. 2. & VI. cap. 9. Sanè *incredibilis* pro incredulo est etiam apud Eccl. cap. XVI. vers. 37. Epist. ad Tit. cap. 1. 10. *Inconcupiscibilis animus* apud Schol. Horat. qui nihil concupiscit. *Irrationabile elementum*, quod ratione non utitur, apud Gregor. Dial. lib. III. cap. 10. Sed adjectiva illa in BILIS desinentia activè saepe sumi multi jam multis declararunt, inter quos & Vossius est in de Vit. Serm. p. 150. Adde quae dixi supr. ad cap. 6. MUNCK.

11 CONGRUUM] Conveniens. Utitur eâ voce etiam Ruspens. Episcop. Epist. 3. *Utriusque rei congruâ discretione pensantes.* MUNCK.

12 IN RE] MS. Leid. *inire.* Micyll. & L. *Si quid suae figulinae congruum cerneret, melius iniret, id est, propter septem artes liberales, vel septem planetas, qui in aëre currunt, oculatus arbiter praesumsisset.* Eadem habent B. H. I. & A. nisi quod pro *iniret* exhibent *inire.* Sed tu, mihi crede, lector, illa, *id est propter septem artes liberales, vel septem planetas, qui in aere currunt*, glossatoris esse, qui explicare voluerit, quid septemplex clypeus sibi velit. Certe marginem codicis Leidensis inter caeteras glossas occupant. Caeterum pro *in re* omnino reponendum censeo *inire* h. e. invenire. Excerpta Festi: *Iniit ponitur interdum pro concubuit: interdum pro invenit, ut iniit rationem: interdum pro introiit, ut Plautus, iniit te unquam Febris.* MUNCK.

13 INTER ORA] Lege, *inter oras.* cum MS. Leid. & 6. edd. MUNCK.

14 COELO DETULIT] Οὐρανόθεν, οὐρανόσε. Maro: *It clamor coelo.* MUNCK.

15 VEGETARE] Ita quoque & 6. edd. & MS. Leid. Gloss. explicat *vivere.* Vel *vegetari* est legendum, vel, quod rectius putem, dicendum *vegetare* absolutè positum pro *vegere*, ut *suppeditare* pro *suppetere* interdum. Varro apud Nonium: *Viget, veget, ut pote plurimum.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 27. *Quod animal sit & spirat & vegetat* &c. MUNCK.

16 FERULAM PHOEBIACIS APPLICANS ROTIS] Servius ad Ecl. VI. Virg. vers. 42. *Adhibita facula ad rotam solis ignem furatus.* Forte *ferula* quis mallet. Sed facula de ferula facta esse potuit. Fictum hoc inde, quod ignem in ferula adservare docuit. Vide Plin. Lib. VII. 56. MUNCK.

17 PECTUSCULO HOMINIS APPLICANS &c.] Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 3. *Cum ignis è coelo furtim à Prometheo surreptus esset ad suas è terrâ fictas statuas animandas.* MUNCK.

18 ET QUAMVIS] Τὸ &, ut planè heic otiosum, per me licet abeat in malam rem. MUNCK.

19 DISTHEMITEA] Boschartus emendat *de Prometheo.* Voss. Histor. Graec. pag. 520. Δεσμ. Προμηθέως. hoc est, *vincti Promethei.* MUNCK.

1 ET

ſthemithea libro, quem ſcripſit, primum illum formaſſe idolum referat; [1] & quod vulturi jecur praebeat, [2] livoris quaſi pingat imaginem. unde & Petronius Arbiter ait:

[3] Qui vultur jecor [4] intimum [5] pererrat,
Et pectus trahit, intimaſque fibras,
Non eſt quem [6] lepidi vocant poetae,
Sed cordis [7] mala livor atque luctus.

Nam

1 Et quod vulturi] 6. edd. *ex eo quod.* Cod. Leid. *& eo quod.* quod probo. MUNCK.

2 Livoris pingat imaginem] Euphorbus, ſive Vomanus eſt, epigram. de Livore Catal. Pith. Lib. I. *Eſt ales, Tityique vultur intus, Qui ſemper lacerat comeſtque mentem.* MUNCK.

3 Cui vultur] *Qui* legendum cenſeo, ut editum inter fragmenta Petronii. Πραγματικῶς & καθ' ἱστορίαν interpretatur Schol. Heſiodi pag. 251. ed. Heinſ. MUNCK.

4 Intimum] Ita & MS. Leid. Modius & 6. edd. *ultimum.* Quomodo adducunt quoque Boſchartus Hierozoic. & Braſſicanus ad Petron. Putarem τὸ *intimum* praeferendum, niſi mox ſequeretur *intimaſque fibras.* Ovid. IX. Met. 202. *Pulmonibus errat Ignis edax imis.* Damaſus: *Latuitque ſub imo Pectore.* Catullus Carm. 36. *Ignes interiorem edunt medullam.* Sed ingrata & invenuſta eſt ejuſdem vocis repetitio iſta, nec ſapit limatum Petronii judicium. MUNCK.

5 Pererrat] *Penetrat* Barth. Fruſtra. MUNCK.

6 Tepidi] Ita cum 6. edd. etiam cod. Leid. Gloſſ. *falſi.* Dixerim potius *nugaces.* Sanè *tepentes naenias* pro frivolis nugis uſurpavit Claud. Mamertus de Stat. Anim. lib. II. cap. 8. Ad eundem modum exiſtimabam aliquando *tepidas nugas* dixiſſe verſiculos ſuos Auſonium, & legebam in carmine ad Pacatum: *Inveni, tepidae ſilete nugae.* Scaliger heic in margine libri ſui emendaverat *trepidi.* Quod non contemnendum. Potuit enim trepidos vocare poëtas, quod quaſi timidi & meticuloſi omnia facere ſoleant φοβερώτερον. Salmaſius volebat *Tityon*, & Boſchart. Hieroz. Part. II. Lib. II. 27. Atque ita *cui* eſſet retinendum. Quod non putem, cum ſic pendeat ſententia. Videtur hoc voluiſſe: Non eſt is vultur, quem Prometheo viſcera exedere fingunt nobis poëtae: ſed livor & luctus ſunt, qui hoc faciunt. Si de Tityo accipere mavis, legendum cum Douzâ not. in Tibull. cap. 2. *Non eſt, quem Tityi vocant poëtae.* MUNCK.

7 Mala] Non agnoſcit vocem illam Leid. codex. Barth. Adverſ. lib. XII. cap. I. emendat *lama.* Sed velim ſcire, quomodo ſic conſtet verſus, cum prior ſyllaba in *lama* producatur ab aliis. Vide Horat. Lib. I. epiſt. 13. vers. 10. Pro *luxus* malebat *luctus* Scaliger, ut & Douza Spicileg. in Petron. Nec diſplicet. Lucretium ſecutus eſt Petronius. Servius ad AEn. VI. vers. 596. *Sanè de his omnibus rebus mirè reddit rationem Lucretius, & confirmat in noſtrâ vitâ eſſe omnia, quae finguntur de inferis. Dicit enim Tityon amorem eſſe, hoc eſt, libidinem: quae ſecundum Phyſicos & Medicos in jecore eſt, ſicut riſus in ſplene, iracundia in felle. Unde etiam exeſum à vulture dicitur in poenam renaſci: etenim libidini non ſatis fit, re ſemel peracta, ſed recrudeſcit ſemper. Unde ait Horatius*, Incontinentis aut Tityi jecur. Lege, *nec Tityi* &c. Ita enim habetur lib. III. od. 4. MUNCK.

8 Lindosecemiarum] Laudat & Meurſius eo nomine hunc librum ad veteres Muſicos. Modius & 6. edd. *Epimetheiorum.* quaſi inibi actum eſſet de origine & geſtis Epimethei. MS. Leid. *In livido ſententiarum libro.* Gloſſator: *In quo diſputat de livore, id eſt, invidiâ.* MUNCK. Si plura de Ariſtoxeno ſcire velis, adi Plutarchum qui de eo haec refert de Herodoti Malignit. Tom. II. pag. 856. Ἐγγὺς δὲ τούτων εἰσὶν οἱ τοῖς ψόγοις ἐπαίνους τινὰς παραλιθέντες. ὡς ἐπὶ Σωκράτους Ἀριστόξενος, ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀκόλαστον εἰπών, ἐπήνεγκεν, ἀδικίαν δὲ οὐ προσεῖν. Item Perizon. ad AEliani VIII. V. H. 13. ac Menag. ad Diogen. Laert. lib. VIII. §. I.

9 ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΘΕΟΥ] MS. Leid. *Προμηθιαν Teci.* Lego, προμήθειαν θεοῦ. Et ita quoque 6. edd. niſi quod illud θεοῦ omittunt. Phornutus cap. 18. Προμηθέα εἰρῆσθαι τὴν προμήθειαν. Servius ad Eclog. VI. *Prometheus dictus eſt* ἀπὸ τῆς προμηθείας, *id eſt, à providentiâ.* Lactant. II. cap. 10. *Non dico eſſe mentitos, ſed primum omnium Prometheum ſimulacrum hominis formaſſe de pingui & molli luto.* Quae ut ſimpliciſſima, ita veriſſima videri poſſit interpretatio. Nec inſulſè Auguſtin. C. D. lib. XVIII. cap. 18. *Ferunt de luto formaſſe homines, quia optimus ſapientiae doctor fuiſſe perhibetur.* Heraclid. Alleg. Hom. p. 123. Ὁ Προμηθεὺς ἀπ' οὐ-

ρανοῦ

Nam & Ariſtoxenus in [8] Lindoſecemiarum libro, quem ſcripſit, ſimilia profert. Nos vero Prometheum, quaſi [9] πρόνοιαν θεοῦ: quod nos Latine [10] Dei praevidentiam dicimus: [11] ex hac praevidentia, & Minerva, quaſi coeleſti ſapientia, hominem factum. Divinum vero ignem, quem voluerunt, animam monſtrant divinitus inſpiratam, quae apud [12] paganos dicitur [13] de coelis tracta. Jecur vero Prometheum vulturi praebentem, quod nos cor dicimus: quia in corde [14] aliquanti Philoſophorum dixerunt ſapientiam. Unde & Juvenalis ait:

--- *Si*

ρανοῦ διακλέψαι τὸ πῦρ λέγεται), ἐπειδήπερ τέχνης προμήθεια τῶν ἀνθρώπων ἐπενόησε τὴν ἐκεῖθεν ἀπόῤῥοιαν. MUNCK. Vide, quae congeſſi ad Hygini fab. 144.

10 DEI PRAEVIDENTIAM] Modius, *providentiam Dei.* In 6. edd. & MS. Leid. *providentiam dicimus*, omiſſo τοῦ *Dei.* MUNCK.

11 EX HAC PRAEVIDENTIA] Modius: *Et ex Dei providentiâ & Minervâ quaſi coeleſti ſapientiâ hominem factum; divinum vero ignem animam divinitus inſpiratam, quae apud Paganos* &c. Leid. Cod. à Commelino nihil abit, niſi quod initio habet, *ex Dei providentiâ.* Si deinde ſcribas, *divinum vero ignem quod voluerunt, animam* &c. ſatis & apta & aperta erit ſententia. Zeno apud Cenſorin. cap. 3. genitos homines autumat *ex ſolo adminiculo divini ignis, id eſt, Dei providentiâ.* MUNCK.

12 PAGANOS] Unde pagani dicti ſint anquiritur ab Alciato Parerg. lib. I. cap. 13. Herald. ad Arnob. pag. 4. Iſidor. lib. VIII. Orig. cap. 10. Paſſerat. ad Propert. Lib. IV. el. 4. MUNCK.

13 DE COELIS TRACTA] Vide Virgil. AEn. VI. 710. Juvenal. Sat. XV. 146. Lactant. lib. III. cap. 6. Servius ad AEn. II. 641. *Anima enim coeli pars eſt, corpus vero umbra inferorum.* Corpus eſſe umbra non poteſt. In Servio Danielis duae iſtae voces *corpus vero* omittuntur. Mihi defectus eſſe locus videtur. Scribo: *corpus vero terrae, umbra inferorum.* Ex tribus componebant hominem, animâ, corpore, & umbra. Vetus inſcriptio apud Gruterum, & in Catal. Pith. Lib. III. *Perpetuas ſine fine domos mors incolit atra, AEternoſque levis poſſidet umbra lares. Vita ſubit coelum, corpus tellure tenetur: Omnia ſic repetunt jura locóſque ſuos.* MUNCK. Serv. ad IV. AEn. 705. *Et dicendo IN VENTOS aut eos ſequitur, qui animam aërem dicunt; hoc eſt, in materiam ſuam redire.* & ad V. AEn. 722. *Aut ſecundum quod ſupra diximus: quia animae coelum tenent, ſimulacra vero apud inferos ſunt.* Animam ita definit Schol. Euripidis in Hecuba vs. 177. Σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς φυτοῖς. Non agam hic de anima in duas partes a Platone Philoſopho diviſa, ſed ad rem facit, quod dicat λογικὴν ψυχὴν habitare in ſumma corporis parte πρὸς δὲ ΤΗ`Ν 'ΕΝ 'ΟΥΡΑΝΩ͂ ΞΥΓΓΕ'ΝΕΙΑΝ ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρειν, ὡς ὄντας φυτὸν οὐκ ἐπίγειον, ἀλλ' οὐράνιον. v. Heraclid. Pontic. in Allegor. Homeric. p. 433. quam inmortalem primi ſtatuerunt AEgyptii, teſte Herodoto lib. II. cap. 123. Juxta vero Pauſaniam lib. IV. cap. 32. p. 360. Chaldaei & Indorum Magi, quos Platonem eſſe inprimis ſecutum addit, cujus Platonis ut & Pythagorae ſententiam de animae inmortalitate ita narrat Plutarchus de Placitis Philoſophorum lib. IV. cap. 7. Πυθαγόρας, Πλάτων, τὸ μὲν λογικὸν, ἄφθαρτον (καὶ γὰρ τὴν ψυχὴν οὐ θεὸν, ἀλλ' "ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ͂ 'ΑΪΔΙ'ΟΥ ΘΕΟΥ͂ ὑπάρχειν.) Choerilus poëta, & alii dicunt Thaletem Mileſium primum animae inmortalitatem docuiſſe, alii, ut & Cicero, Pherecydem. Vide Iſ. Caſaub. & Menag. ad Diogen. Laert. lib. I. §. 24. Animam e corpore migrantem coelum, unde originem traxerat, repetere ſtatuerunt multi e Veteribus. Quod e Servio ad IV. AEn. 654 docet G. Cuperus in Apoth. Hom. pag. 20. (qui pluribus de homine ex anima, corpore, & umbra compoſito agit.) Cui adde Serv. ad VI. AEn. 127. Quamquam alii aliter de animis mortuorum ſenſerunt. De Thracibus refert P. Mela. lib. II. cap. 2. §. 20. *Quidam feri ſunt, & ad mortem paratiſſimi.-- Id varia opinio perficit; alii redituras putant animas obeuntium: alii, etſi non redeant, non exſtingui tamen, SED AD BEATIORA TRANSIRE: alii emori quidem, ſed id melius eſſe, quam vivere.* Argivi νομίζουσι, ὥσπερ τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων δέχεσθαι τὴν γῆν, οὕτω τὰς ψυχὰς τὸν 'Ερμῆν. Vid. Plut. Quaeſt. Graec. Tom. II. pag. 296. qui Pindari, Heracliti, & ſuam de inmortali anima ſententiam docet in Romulo pag. 35, 36. T. I. Alias aliorum ſententias ad hunc Auctorem inluſtrandum nil facientes omitto.

14 ALIQUANTI] Quidam, aliquot. Victor. Epitom. cap. 62. *Conſpiravere aliquanti in ejus necem.* Servius ad AEn. I. 755. *Donec aliquanta ibidem*

—— *Si laeva parte papillae,*
Nil ſalit Arcadico juveni.

Denique vulturem in modum mundi poſuerunt, quod mundus & celeri quadam volucritate verſetur, [1] & cadaverum naſcentium, occidentiumque perennitate depaſcitur. Itaque alitur ac ſuſtentatur divinae providentiae ſapientia, quae nec ipſa finiri novit, nec mundus ceſſare ab ejus alimentis aliquatenus poſſit. Denique [2] Pandoram dicitur formaſſe: Pandora enim Graece omnium munus dicitur, quod anima munus ſit omnium generale.

X. *Adulterium Veneris.*

JUSTE vel Sol Veneris [3] depalat adulterium, [4] quatenus Luna ſolet ejus celare ſecretum. Venus cum Marte concubuit: quam Sol inveniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, amboſque religans diis [5] turpiter jacentes oſtendit. Illa dolens quinque filias Solis amore ſubcendit: id eſt, Paſiphaen, Medeam, Phaedram, Cir-

dem moriantur. Et cap. 30. *Ne ſi plures reperirentur, quantis odio eſſet, intelligeret*. h. e. quam multis. Propertius lib. I. el. 5. *At tibi curarum millia quanta dabit*. Vegetius Lib. II. 3. *Neceſſe eſt aliquantos debilitari, aliquantos deſerere*. Tertull. ad Scap. cap. 5. *Quantis ignibus, quantis gladiis opus erit?* Gregor. Dial. lib. III. *Pene tanti in eâ teſtes, quanti &* &c. Auctor. Orig. Gent. Roman. *Appoſitis cuſtodibus neſcio quantis*. Cat. Pith. Lib. III. *Quantae ſaevirent in ſua fata manus?* Terentianus pag. 87. ed. Briſſ. *Maurus item quantos potui cognoſcere Grajos?* Vet. Interpres Joan. cap. XXI. II. *Cum tanti eſſent*. hoc eſt, tot eſſent. Ruffin. Interpr. Euſeb. Lib. I. *Poſt aliquanta iterum dicit*. Victor Epiſc. Lib. I. *Quod forte voluntariè aliquanti fecerunt*. Plura, ſed alia dabunt Scalig. ad Manil. p. 403. Sciopp. Suſpect. Lectionum lib. I. cap. II. Goldaſtus ad Valerianum de Bon. diſcipl. p. 87. Infinita praeterea invenies exempla apud Vett. Grammaticos, ut & Tertullianum, Hieronymum, Caſſianum, Leonem Magnum, alioſque id genus. Frequentior enim ea phraſis deterioribus, quam optimis ſcriptoribus. Hinc *quantitas univerſa*, & *ingens populi quantitas* dicitur à Victore Lib. I. pro multitudine. MUNCK.

1 ET DEPASCITUR] Debebat ſequi *depaſcatur*, quia praeceſſit *verſetur*. Sed ad eundem modum mox habes *novit nec poſſit*. Et apud Cenſorinum cap. I. *Non quod abjeceris, ſed quod comperiſti*. Quae Grammaticorum migrant canonas. Vide quae dixi ad Hyg. cap. 148. MUNCK. De vulturibus haec Plutarchus in Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 286. Εἰ λέγει ἀληθῶς Ἡρόδωρος, ὅτι πάντων μάλιστα γυψὶν ἐπὶ πράξεως ἀρχῇ φανεῖσιν ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ἡγούμενος δικαιότατον εἶναι τὸν γῦπα τῶν σαρκοφάγων ἁπάντων. πρῶτον μὲν γὰρ οὐδενὸς ἅπτεται ζῶντος, οὐδὲ ἀποκτίννυσιν ἔμψυχον οὐδὲν, ὡς αἰετοὶ καὶ ἱέρακες καὶ τὰ νυκτινόμα· χρῆται δὲ τοῖς ἄλλοις ἀποθανοῦσι. ἔπειτα καὶ τούτων τὰ ὁμόφυλα παρίησι. πετεινοῦ γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε γῦπα γευόμενον, ὡς αἰετοὶ καὶ ἱέρακες μάλιστα τὰ συγγενῆ διώκουσι καὶ κόπτουσι, καίτοι κατ' Αἰσχύλον.

Ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;

Ἀνθρώποις δὲ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀβλαβέστατός ἐστιν, οὔτε καρπὸν ἀφανίζων, οὔτε φυτὸν, οὔτε ζῶον ἥμερον κακουργῶν.

2 PANDORAM D. F.] De Pandora vide Palaephatum de Incredibilib. cap. 35.

Ad CAP. X.

3 DEPALAT] H. e. *propalat*. Quo verbo cum aliis nonnullis utitur in vitâ Carnuti AElnothus cap. 9. & Victor Lib. III. de Perſec. Vand. Sed neutrum probae notae. Certè non hoc ſenſu

Circen, Dircen. Quid sibi [6] in hoc poëtica adludat garrulitas, inquiramus. Perstant nunc in nostra vita de hac fabula certa admodum testimonia: nam virtus conrupta libidine, sole teste adparet. unde & Ovidius [7] in Metamorphoseon ait:

[8] *Videt hic deus omnia primus.*

Quae quidem virtus conrupta libidine, turpiter catenata fervoris constrictione tenetur. Haec itaque quinque Solis filias, id est, quinque humanos sensus luci ac veritati deditos, quasi solis foetus, hac conruptela fuscat. Ob hanc rem etiam hujuscemodi nomina quinque ipsis Solis filiabus voluerunt. Primam Pasiphaen, ut visum, quasi [9] Pasiphanon, quod nos Latine omnibus adparentem dicimus. Visus enim reliquos [10] quatuor inspicit sensus, quia & eum, qui clamat, videt, & palpanda [11] notat, & degustata adspicit, & odoranda intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est [12] μηδὲν ἰδέαν, quod nos Latine nullam visionem dicimus. [13] vox enim corpore nuda est. Tertiam Circen, tactui similem, id est, [14] quasi diceret [15] χειρῶν κρίνη Grae-

su *depalare.* *Depalare vineam* est palis ordine fixis eam erigere apud interpretem Pastoris Hermae: quo significatu *palare* venit Columellae & Palladio. Usum tamen eadem significatione, quâ heic usurpatur à Fulgentio, etiam Constantinum Presbyterum inveni apud Voss. Vit. Sermon. p. 701. Sed altera usitatior est, & invenitur quoque in Tertull. Apolog. cap. 10. & Vitruv. Lib. IX. 8. Gloss. Philox. *Propalare*, ἀναχαρίζεται. Gloss. Isidor. *Depelata*, *manifestata.* Leg. *depalata.* In Gloss. Philox. scribendum existimo, *prolatare.* Ammian. Lib. VI. p. 109. ed. Boxh. *Nihil prolatandum existimans.* MUNCK.

4 QUATENUS] Quoniam. Flor. II. 2. *Quatenus nec mole jungi, nec pontibus posset.* Sed hoc tralatitium. MUNCK.

5 TURPITER JACENTES] Respexit illud Ovid. IV. Met. 185. *Admisitque Deos: illi jacuere ligati Turpiter.* MUNCK.

6 IN HOC] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. *de hoc.* Perperam. Saniorem hujus fabulae dabit tibi Lucianus in Gallo explicationem. MUNCK. Adde, quos citavi ad Hygini fab. 148.

7 IN METAMORPHOSEON] Subaudi *libris.* Sic lib. III. cap. 7. *Democritus in Physiologumenon.* MUNCK.

8 VIDET HIC DEUS O. P.] Unde πανόπτης vocatur. v. Stanlei ad AEschyli Prometh. Vinct. vs. 91. & G. Cuper. Harpocrat. pag. 114.

9 PASIPHANON] M. & L. Πασιφάλω. quomodo & Modius hunc locum producit. Detortum hoc ex πασιφανὴς, quod est *omnibus apparens.* MS. Leid heic habet *Pasinphanon.* MUNCK.

10 QUATUOR INSPICIT SENSUS] Isidorus lib. XI. cap. I. *Vicinior (visus) enim est cerebro, unde omnia manant: ex quo fit, ut ea, quae ad alios pertinent sensus, videri dicamus, veluti cum dicimus: vide quomodo sonat, vide quomodo sapit. Sic & caetera.* MUNCK.

11 NOTAT] Gloss. *dignoscit.* Rectè. Petron. *Notavit me miles, sive ille planus fuit.* h.e. animadvertit. Malè *palpando* & mox *odorando* exhibent 6. edd. MUNCK. Cic. IX. ad Fam. 16. *Hic versus Plauti non est, hic est, quod tritas aures haberet notandis generibus poëtarum.*

12 ΜΗΔΕ'Ν 'ΙΔΕ'ΑΝ] Βαρβαρικώτατα & haec, & quae sequuntur. quo majori cum veniâ omitto differentias lectionum in editis. MS. Leid. junctim exhibet *medenideam.* MUNCK.

13 VOX ENIM CORPORE NUDA EST] Nec 6. edd. nec Mod. membranae ista habent. at habet codex Leid. nec, ut sententia sit perfecta, omitti debent. MUNCK.

14 QUASI DICERET] Aptius foret, *quasi diceres*; ut mox, *velut si dicas.* Sed & ibi *dicat* habet Cod. Leid. contra genium linguae Latialis. MUNCK.

15 ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΡΙ'ΝΗ] MS. Leid. *Tertia Circe tactui*

Graece, quod nos Latine manuum judicium dicimus. Quarta Phaedra, quasi odoratus, velut si dicas, [1] φέρων ἡδὺν, quasi adferens suavitatem. [2] Quinta Dirce, saporis index, quasi δειμμὼ κείνη, quos nos Latine acre judicans dicimus.

XI. *De Ulyxi, & Sirenis.*

[3] SIRENES Graece [4] tractatoriae dicuntur. Tribus enim modis inlecebra amoris trahitur, aut cantu, aut visu, aut consuetudine. Amantur enim [5] quaedam speciei venustate, quaedam etiam lenocinante consuetudine. [6] quas Ulyxis socii obturatis auribus transeunt, ipse vero religatus transit. Ulyxes enim Graece, [7] quasi ὅλων ξένος, id est, omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est, ideo astutior Ulyxes dictus est. Denique Sire-

tactui similis, id est, quasi diceret, Cyronere. Forte scripserat Χειρεγκείνη. Quod esset idem, quod Χειρῶν κείσις, sed linguâ Fulgentianâ. Modius adducit Χειρῶν κελτλὼ, ut & infra cap. 13. habes. Caeterum vel *id est*, vel *quasi diceret* inducenda. Supervacuum certè alterutrum. MUNCK.

1 ΦΕ'ΡΩΝ 'ΗΔΥ'Ν &c.] Modius: *Quartam Phaedram, quasi odoratum, velut si dicas* φέρων ἥδιω, *id est, afferentem suavitatem.* Rectè pro *quasi* substituit *id est.* MS. Leid. à Commelino nihil abit, nisi quod junctim praefert *Pheronedon.* Quid putes illud velle, nisi φερηνῆδον? Debuisset scribere, φέρων ἦδος. ἦδος enim est ἡδονὴ Homer. Iliad. A. 576. MUNCK.

2 QUINTA DIRCE] Modius: *Quintam Dircen saporis indicem, quasi* δεινοκείνλω. Sed à Commelino nec heic discedit MS. Leid. nisi quod praefert *Drimoncrine.* Et heic conjunctim scripserim δριμνοκείνη vel certè δριμῶν κείνη. Pro *index* omnino legendum *judex.* Piget diutius his nugis immorari. MUNCK.

Ad CAP. XI.

3 SIRENES] Scribe *Sirenae* cum Leid. Cod. Sic *dromadae* pro *dromades* apud Cyprian. Sermon. de Stella & Magis. Schol. Juven. ad Sat. IX. 149. *Ut Sirenarum periculum posset evadere.* Et ad Sat. XIV. *Dulciorem esse strepitum flagellorum, quam cantum Sirenarum.* Tertull. Apolog. cap. 7. *Sirenarum ora.* Nec aliter Hieronymus in Epistolis & Praefat. in Librum Josuae; aliique id genus scriptores hanc declinant vocem. Sed de hisce actum copiosè ad Praefat. Lib. I. & in Dissert. de Hygino. MUNCK.

4 TRACTATORIAE] Scrib. *tractoriae* cum Leid. Cod. Errat in Etymologiâ Planciades. Vide Voss. in SIREN. MUNCK.

5 QUAEDAM SPECIEI VENUSTATE] Supplet Modius ex MS. *Amantur enim quaedam illiciente cantus dulcedine, quaedam speciei venustate* &c. MUNCK. Barthius ad Claudian. Epig. XXIV. p. 1037. emendabat . . *venustate, quaedam cantilena, lenocinante etiam consuetudine.* Quae tamen conjectura praeferenda Modii ex MS. lectioni, quam attulit Munckerus, haud quaquam videtur. WOPKENS.

6 QUAS ULYXIS SOCII OBTURATIS AURIBUS TRANSEUNT, IPSE VERO RELIGATUS TRANSIT] Barthii elegantiam istam, nimiam puto, qua ob repetitionis inconcinnitatem verbum *transit* aut tollendum existimat, aut in *audit* convertendum. WOPKENS.

7 QUASI "ΟΛΩΝ ΞΕ'ΝΟΣ] Consule, Lector, Meziriac. ad Ovidii Epist. I. Heroid. pag. 20, 21.

8 VOLATILES] Isidorus de Sirenis lib. XI. cap. 2. *Alas autem babuisse & ungulas, quia amor & volat & vulnerat.* Quod meretrices fuisse ait, id voluit etiam Junior Plutarchus. Tzetzes in Lycophron. p. 107. ed. Steph. Ἀλληγορικώτερον δὲ πορνῆες εἰσιν αἱ ἡδοναί. Ὁ δὲ νεώτερος Πλύταρχος ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, καὶ ἐχύσας ἀμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. Eleganter Demophilus Pyth. Sim. Δεῖ ὥσπερ Σειρῆνας τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν τ' καταπεσόντα τὴν ἀρετὴν ἰδεῖν ὡς πατρίδα. MUNCK.

10 GAL-

Sirenas, id est delectationum inlecebras & audivit & vidit, id est, agnovit, & judicavit, & tamen transit nihilominus. Ideo & quia auditae sunt, mortuae sunt. In sensu enim sapientis omnis adfectus emoritur. Ideo [8] volatiles, quia amantum mentes celeriter permeant. Inde [9] gallinaceos pedes, quia libidinis adfectus omnia, quae habet, spargit. Nam denique & Sirenes dictae sunt: σύρειν enim Graece trahere dicitur.

XII. *Scylla.*

SCYLLAM ferunt virginem pulcherrimam, quam Glaucus [10] Antedonis filius amavit, quem Circe Solis filia diligebat: [11] zelataque Scyllam, fontem, in quo lavari solita erat, venenis infecit. [12] Ubi illa descendens, ab inguine lupis canibusque marinis inserta est. Scylla

9 GALLINACEOS PEDES] Vide Hyg. cap. 125. Savaron. ad Sidon. p. 545. Spanhem. in de Numm. pag. 224. MUNCK.

Ad CAP. XII.

10 ANTEDONIS FILIUS] Cl. Tollius in margine libri sui notaverat, *Copei filius, patriâ autem Antedonius.* Verum est ita quosdam velle. Vide Eustath. ad Hom. p. 205. edit. Bas. Sed aliis est Polybi filius. Vide annot. nostras ad Hyg. cap. 199. Habet tamen, qui secum sentiant, Planciades; inter quos Lactantius est Argum. lib. XIII. Met. fab. 9. Glossae MSS. in I. Georg. Virgil. *Glaucus Antedonis filius. Hic piscator fuit de Antedoniâ civitate: qui cum pisces per herbam posuisset in littore, illi recepto spiritu maria rursus petissent, sensit quandam herbam potentiam habere. Glaucus dolens amisisse praedam, id est, pisces, praecipitavit se in mare, & deus maris factus est. Item Glaucus Poliphei vel Polimbae & Terrae filius, herbâ quadam gustata, immortalitatem adeptus est, quam piscibus marcescentibus imposuerat, & revixerunt. Haec autem dicitur in insulis fortunatis nasci.* Pro *Poliphei* legendum *Polybi.* MUNCK. Cum Fulgentio Mnasean lib. III. Europaeorum facere ad Hygini fab. 199. docui, qui eum ex Anthedone & Alcyone natum docet: sed & Mnaseas aeque ac Fulgentius errat; nam Alcyone Atlantis filia ex Neptuno genuit Anthen, sive Anthum, qui avus paternus fuit Anthedonis, a quo Boeotiae civitas nomen adepta est, ut mox docebo. Error igitur natus forsan hinc est, quod Anthedonis filius Glaucus a nonnullis fuerit dictus, quos Mnaseas, Fulgentius ac Lactantius secuti sunt, quia Anthedon quasi conditor urbis, habitus est pater omnium, qui Anthedone nati sunt, quomodo Romulus pater & genitor populi Romani, parens ac creator urbis dictus est, v. Celeb. Duk. ad Flori lib. I. cap. I. §. 10. & Romulidae i. e. Romuli filii, vocantur Romani, & alii populi urbis, in qua nati sunt, conditoris filii ac posteri adpellari solent. V. quos laudavi ad Hygini fab. 271. Hoc inde etiam patet, quod de Glauco Carystio Demyli filio haec testatur Pausanias lib. VI. cap. 10. p. 475. Εἶναι δέ φασιν ἐξ Ἀνθηδόνος τῆς Βοιωτῶν τὸ ἄνωθεν αὐτῶν γένος ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἐν θαλάσσῃ δαίμονος.

11 ZELATAQUE SCYLLAM] 6. edd. *Irataque Scyllae.* Modius, *Zelataque Scyllae.* Sed Leid. cod. disertim *Scyllam*, quod aequè probum. Ζηλώειν τινὰ pro *invidere* etiam Graeci dicunt. Vide τοὺς ό. Gen. XXXVII. vers. II. Psalm. XXXVI. vers. I. quo loco Vulgata: *Neque zelaveris facientes iniquitatem.* Immo & *Zelor* deponentaliter usurpat eadem Vulgata III. Reg. XIX. 10. & Siracid. cap. LI. 24. Quo sensu etiam *aemulari aliquem* dixit Eugesippus in de Distantiis locor. Terrae Sanctae. *Jesum praecipitare voluerunt, aemulantes prudentiam ejus.* Et post paulo: *Docebat Judaeos, licet eum aemulantes.* Ut Vet. Interp. Actor. VII. 9. *AEmulantes Joseph vendiderunt.* Gr. cod. Ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ. MUNCK.

12 UBI ILLA DESCENDENS] Ἀντὶ τοῦ *quo*, vel *in quem.* Sic vulgat. Interpres Genes. XIV. 10. *Terga verterunt, ceciderunt ibi*, hoc est, in eos puteos

la enim Graece [1] quasi σκυλμὸς dicta est, quod nos Latine [2] confusio dicimus. Et quid confusio nisi libido est? quam libidinem Glaucus amat. γλαυκὸς enim Graece [3] luscitius dicitur, unde & [4] glaucomata dicimus caecitatem. Ergo omnis, qui luxuriam amat, caecus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim Graece, quasi antidon, quod Latine contraria videns dicimus. ergo lippitudo ex contraria visione nascitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinosa canibus lupisque inguina sua necesse est misceat. Juste ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua [5] alienigenis devorationibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus dijudicatio, vel operatio nuncupatur, quasi [6] χειρῶν κριτή. Laborem enim manuum & operationem libidinosa mulier non diligit, sicut Terentius ait: *A labore [7] procli-*

ve

puteos bituminis. Οἱ ὁ, ἐνέπεσον ἐκεῖ. Apulej. Milef. IX. *Ubi ducis asinum istum?*

1 QUASI ΣΚΥΛΜΟ'Σ] MS. Leid. *quasi exquina.* Suspicor suo more, id est, barbarè scripsisse, σκύλμα. Sed falsa est illa Etymol. *Scylla* est ex Graeco σκύλλω, *vexo.* Marc. Euang. V. 35. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον. MUNCK. Vide, quid de verbo σκύλλομαι notet Cl. Arnaldus lib. I. Lect. Graec. (c. 18. p. 121.) ad Hesych. Haec Munckeri Etymologia convenit cum explicationibus Palaephati, & Scholiastae Apolloniani, licet in diversa abeuntium. Palaephatus cap. 21. ait. Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα, τότε ὄνομα Σκύλλα. αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, —— ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς, σφοδρῷ καὶ λάβρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε. Schol. Apoll. Rh. IV. 825. Ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. &c. quae ibi legenda. Inprimis vero addit εἶτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοιλῶν μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Quocum facit Servius ad III. AEn. 420. sive Salustius apud eumdem. *Salustius saxum esse dicit, simile formae celebratae procul visentibus. Canes vero & lupi ob hoc ex ea nati esse finguntur: quia ipsa loca plena sunt monstris marinis: & saxorum asperitas illic imitatur latratus canum.* Quid Strabo de hoc Homerico commento dicat, vide lib. I. p. 43, 44.

2 CONFUSIO DICIMUS] Praeferam, quod & 6. edd. & MS. Leid. exhibent, *confusionem.* MUNCK.

3 LUSCITIUS] A. B. H. I. M. *Luscitiosus.* L. *Lusciosus.* Sed *Luscitius* cum Commel. Leid. cod. Glossa: *Lippitudinem patiens, parum videns.* Glossae Labbaei: *Lusciosus*, νυκτάλωψ. *Luscitus*, μύωψ. Rursus: *Luscitus*, *mopsicus*, corrige cum Heins. *Luscitius*, *myopticus.* MUNCK. Γλαυκὸς Suidae est λευκὸς, κυάνεος. Munckerus ad Antonin. Liberal. cap. 20. Metam. notat interdum notare *nigrum.* Sed inprimis quod huc facit, θαλάσσης ἐπίθετον τὸ γλαυκόν, teste Eustathio ad Dionys. Perieg. vs. 1012. id quod pluribus monstrabo ad Albricum Philosoph. cap. 8. Unde hic Glaucus piscator, qui semper in mari versatus tandem sese in mare dedit praecipitem, & inter marinos deos colitur, nomen accepit, a quo Glauco etiam Γλαῦκος piscis dictus est. v. Schol. Apoll. Rh. I. 1310. & Tzetz. ad Lycophron. 754. Vehementer etiam errat Fulgentius, in vocis *Antedonis* etymologia, nam Graece scribitur Ἀνθηδών. Quae urbs Boeotiae nomen habet διὰ τὸ πασῶν ἀνθηροτάτην εἶναι, ut dicit Stephanus Byzantinus, cum Eustathio ad Homerum, quem ibi citat Berkelius. In qua media urbe lucus erat, in quo Cabirorum templum erat, id quod e Pausania docet Gutberlethus de Dis Cabiris cap. XIV. p. 93. Sed dices, Fulgentius loquitur de homine, non de urbe. Sed eodem redit; nam haec urbs, juxta eumdem Stephanum, dicitur etiam ab hoc Anthedone nomen habere, qui ab avo paterno *Antho*, *Anthedon* fuit adpellatus. Qui Anthus Neptuni dicitur filius matremque habuisse fertur Alcyonen Atlantis filiam, teste etiam Pausania lib. II. cap. 30. pag. 182. Sed qui eum *Anthen* vocat, & fratrem Hyperetis, ut & Plutarchus Quaest. Graec.

Tom.

ve ad libidinem, adcepit conditionem, dehinc quaestum occipit. Hanc etiam Ulyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit. [8] unde & uxorem habere dicitur Penelopam castissimam, quod omnis castitas sapientiae conjungatur.

XIII. *De Mida rege, & Pactolo fluvio.*

MIDA rex [9] Apollinem petiit, ut, quidquid tetigisset, aurum fieret. Cumque [10] promeruisset, munus in ultionem conversum est, coepitque sui voti effectu torqueri. Nam quidquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, [11] locuplesque penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, [12] marmorabat. Itaque Apollinem petiit, ut [13] male desiderata converteret. Responsoque

Tom. II. p. 295. qui eum nunc *Anthen*, nunc *Anthum* adpellat. Sed Hyperes Anthi frater dicitur esse genitus ex Melane Phrixi filio, ac Euryclea a Schol. Pindari O. Pyth. IV. 222. Sed plures certe fuerunt Hyperetes, ut plures *Anthi*, fuit enim & *Anthus* Autonoi & Hippodamiae filius, de quo Antoninus Liberal. cap. VII. Metamorph. Qui *Anthi* ab aetatis flore, sive forma praestanti id nomen fuerint adepti, quod saltem ex nostro Antho patet, qui Adrasto aut Acasto Pheris fuit a poculis, teste Plutarcho, & pueros ingenuos forma praestantes semper ad id munus a veteribus fuisse adhibitos notius est, quam ut multis probemus. Valeat itaque cum sua interpretatione Fulgentius.

4 GLAUCOMATA] Glaucoma oculi caligantis vitium. Prudent. Hamart. *Nemo duos soles, nisi sub glaucomate, vidit.* Et post paulo: *Et glaucoma aciem quod tegmine velat aquoso.* MUNCK.

5 ALIENIGENIS] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *alienis.* MUNCK.

6 ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΡΙΤΗ'] Cod. Leid. *Cironere.* quod videtur fuisse χειρωκρείνη, vel χειρῶν κρίνη, ut supr. cap. 10. habes. MUNCK.

7 PROCLIVE] MS. Leid. B. A. H. & M. *proclivem.* An scripserat, *proclivum*? Boet. Consol. Phil. Lib. I. *Declivumque gerens pondere vultum.* Ita Vet. ed. a. 1486. MUNCK.

8 UNDE ET UXOREM] Malè haec omittunt 6. edd. MUNCK.

Ad CAP. XIII.

9 APOLLINEM PETIIT] A Baccho petiisse hoc narrat Hygin. cap. 191. Servius ad AEn. X. 142. *Silenum Midae praestitisse, ut quicquid tetigisset, in aurum verteretur.* MUNCK. Caute dixit Schol. Aristophan. Plut. vs. 287. Ἤτησε γὰρ ὥς φασι, ΤΟΥ'Σ ΘΕΟΥ'Σ ὅ, τι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ, χρυσὸν γίνεσθαι.

10 PROMERUISSET] Vide supr. cap. 5. MUNCK.

11 LOCUPLES PENURIA] Elegans ὀξύμωρον, ut apud Tzetzen in Hesiod. p. 21. Οὐδὲν τι τούτων τῶν δυσχερῶν τῶν ἐκ τῆς δυστυχοῦς μακαρίας, καὶ πλουσίας πενιχρᾶς, καὶ γλυκείας πικρᾶς συνέβαινεν ἂν ἡμῖν βιοτῆς. Et apud Chrysologum Serm. I. *Libera servitus, absoluta custodia, timor laetus, blanda ultio, paupertas dives.* MUNCK.

12 MARMORABAT] Gloss. *in modum marmoris durescebat.* Modius ex suis membranis: *In auri materiam marmorabat.* Barth. ad Stat. Tom. I. pag. 375. hunc locum ita producit: *Nam & cibos & potus rigens auri materia marmorabat.* quod explicat, *rigore induebat.* Sanè *marmoratas mamillas* ita dici legas apud Plin. Valer. cap. 3. quae in duritiem lapidis abierunt. Aliud est *marmorata domus* apud Rusp. Episcop. epist. VI. Non displicet Barthii conjectura, tametsi à Commel. stat cod. Leid. Nec absurda vulgata lectio, si *marmorare* accipias pro in modum marmoris resplendere, quomodo *gemmare* dicitur, quod ut gemma fulget. Eucheria in Catal. Pith. Lib. IV. *Sericeum tegmen, gemmantia texta Laconum, Pellibus hircinis aequiparanda loquar.* Ita lego, non *tecta Laconum*, ut editum. Esset ergo *marmorare* heic, quod Graecis μαρμαίρειν. Ovid. XI. Met. 124. *Lamina fulva dapes admoto dente nitebant.* MUNCK.

13 MALE DESIDERATA] MS. Leid. & 6. edd. *mala desiderata.* Quod forsan non deterius. Ita *senectus* à Secundo Philosopho dicitur *malum optatum* apud Vincent. Bellon. Spec. Hist. lib.

que adcepto, [1] tertio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed evidenter poëtae [2] adluserunt argutiam, illa videlicet caussa, quod omnis adpetitor avaritiae, cum [3] omnia pretio destinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed conlecta pecuniarum suarum summa, ut Sosicrates [4] Cigizenus in libris historiae scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactolum fluvium (qui in mare decurrere solitus erat) per innumerabiles meatus ad inrigandam provinciam derivavit, suaque [5] expensa avaritia, fluvium fertilem reddidit. Mida enim Graece quasi [6] μηδὲν εἰδὼν, id est, nihil sciens. Avarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

XIV. *De Vulcano, & Minerva.*

VULCANUS cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove [7] promissum adcepit,

lib. x. cap. 71. MUNCK. Non est necesse, ut *mala* legamus. *Male desiderata.* i. e. quae desideraverat, & ab Apolline petiverat suo malo, sive in suam, ut jam ipse experiebatur, perniciem. Sic *animus male debita regna concipit* dixit Statius I. Theb. 313. ubi Lact. *MALE DEBITA dixit, quae esset praeliorum incommodis petiturus, aut certe male concipit animo regna sibi debita, quae sciebat, Germanum numquam redditurum sponte.* Inprimis hoc modo *male feriatos Troas* dixit Horatius lib. IV. Od. VI. vs. 14.

1 TERTIO CAPUT] Lege cum MS. Leid. & 6. edd. *ut tertio.* MUNCK.

2 ALLUSERANT ARGUTIAM] Gloss. *subtilitatem.* MUNCK.

3 OMNIA PRETIO DESTINAT] Gloss. *vendit.* Atqui *destinare* est emere Plauto, ad cujus Epid. act. II. sc. 2. vers. 62. hunc locum adducit Taubmannus. quo sensu *praestinare* cum idem Plautus, tum crebro Apulejus usurpat. *Destinare omnia pretio* heic est omnia in pretium redigere, ex omnibus corrogare pecuniam. MUNCK.

4 CIGIZENUS] Ita & B. Scribe *Cyzicenus* cum H. I. & A. Vide Voss. Histor. Graec. pag. 329. MUNCK.

5 EXPENSA AVARITIA] H. e. iis, quae acquisiverat per avaritiam, ut rectè Glossa. MUNCK.

6 ΜΗΔΈΝ ἘΙΔΩ͂Ν] Leid. *Medenidon.* Mallem ergo μηδὲν ἰδών: vel junctim μηδενιδών ut dedit Baptista Pius. Εἴδω enim & *scio* notat. Sed stultum, ut pleraque alia, etiam hoc etymon. Midas dicitur ab hoc rege quilibet dives: ipse autem à μίδας, ut significat jactum talorum fortunatissimum, ut nonnulli volunt. MUNCK. Opulentiam Midae simul & avaritiam per hanc fabulam designari censet J. Perizonius ad AElian. III. V. H. 18.

Ad CAP. XIV.

7 PROMISSUM ACCEPIT] Vide Hygin. cap. 166. & Etymol. in Ἐρεχθεύς. Lactant. lib. I. cap. 17. Plura dixi ad Hyginum. Tzetzes in Lycophron. p. 24. ἱστορικῶς fabulam explicat. Ἀθηνᾷ τινι, inquit, τῇ καὶ Βελονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ Βροντέω ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. MUNCK.

8 DEFENDISSET] Tollius in margine, *defenderet.* Certè *defenderet* habet etiam Fulgentii compilator Scholiastes Germanici. Nihil tamen mutandum. Vide quae dixi ad Prolog. lib. I. MUNCK.

9 ΧΘΩ'Ν, ΧΘΟΝΟ'Σ] Ita quidem 6. edd. Deleo tamen τὸ χθὼν, quod in Leid. codice non comparet. Depravare solet vocabula ad suum propositum. Scripsit procul dubio χθόνος. MUNCK.

10 ABSCONDIDIT] *Abscondit* cum heic, tum paulo inferius 5. edd. & MS. Leid. MUNCK.

11 DRACONEQUE CUSTODE ADPOSITO] Phidias Minervae simulacro adposuit Draconem, teste Plutarcho in Iside & Osir. Tom. II. p. 381.

Ως

cepit, ut quidquid vellet praesumeret. Ille Minervam in conjugium petivit Jupiter imperavit, ut Minerva armis virginitatem [8] defendisset. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pavimentum ejecit, unde natus est Erichthonius. ἔρις enim Graece certamen dicitur, [9] χθὼν χθονὸς vero terra nuncupatur: quem Minerva in cistam [10] abscondidit, [11] draconeque custode adposito, duabus sororibus Aglauro & [12] Pandorae commendavit, qui primus currum reperit. Vulcanum dici voluerunt, quasi furiae ignem: unde & Vulcanus dicitur, veluti voluntatis calor, [[13] quasi βουλίκαπνος.] Denique Jovi fulgura facit, id est, furorem concitat. Ideo vero eum Minervae conjungi voluerunt, quod furor etiam sapientibus subrepat. Illa vero armis virginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem suorum morum contra furiam virtute animi vindicat. unde quidem Erichthonius nascitur: ἔρις enim Graece certamen dicitur, [14] χθὼν vero non solum terra, [15] quantum etiam invidia dici potest. unde & [16] Thales Mile-

Ὡς τὰς μὲν παρθένους φυλακῆς δεομένας. hoc animal Minervae sacrum fuisse patet ex Demosthenis verbis apud Plutarch. Tom. I. pag. 858. Ὦ δέσποινα πολιάς, τί δὴ τρισὶ τοῖς χαλεπωτάτοις χαίρεις θηρίοις; γλαυκὶ, καὶ δράκοντι, καὶ δήμῳ. cur vero sacrum sit Palladi, docet Phurnutus de N. D. cap. XX. Οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαὺξ διὰ τὸ ἐμφερὲς τῶν ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτῃ τῇ γλαυκώπιδι οὔσῃ. σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε, καὶ φυλακτικόν τι ἔχει καὶ ἄγρυπνον, καὶ ἀθήρατος εἶναι δοκεῖ.

12 PANDORAE] Omnes alii *Pandroson* vocant. etiam Schol. Germ. qui hanc fabulam ex Fulgentio in suos commentarios transscripsit pag. 103. ed. Micylli. *Qui Vulcanus cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove promissum coepit* (leg. *accepit*) *ut quicquid vellet praesumeret. Ille Minervam in conjugem petivit. Jupiter Minervae imperavit, ut virginitatem defenderet. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pavimentum jecit* &c. Corrig. *ejecit* ex Fulgentio. MUNCK.

13 QUASI ΒΟΥΛΙΚΑΠΝΟΣ] Duas istas voces non habet Leid. codex. Sed habent 6. edd. Varro L. L. IV. *Ab ignis valore vique ac violentia Vulcanus dictus.* Isidor. lib. VIII. cap. II. *Dictus Vulcanus, quasi volans candor, quod per aërem volet. Ignis enim de nubibus nascitur.* Ut pleraque alia, ita & hoc ex Homero habent omnis Mythologiae parente. Vide Schol. Hesiodi pag. 246. ed. Heins. MUNCK. V. Heraclid. Pontic. Alleg. H. p. 445. & seqq. Hinc pro igne sumi solet a Poëtis. v. Cerda ad Virg. v. AEn. 662. Vulcani nomen Graecum ex Orientis lingua derivat S. Bochartus in Geogr. Sacr. l. I. c. 12. p. 399. & *patrem ignis* notare docet. Consule G. Cuperum in Harpocrate pag. 105, 106. Ignis auctorem adpellarunt etiam Graeci v. Schol. AEschyli Prom. V. v. 7. Ego *Vulcanum* fuisse illum Philosophum primum puto, quem AEgyptii fuisse Nili filium & AEgypti custodem ajunt teste Cicerone III. de N. D. 22. de quo haec Diogenes Laertius prooem. §. I. & 2. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ Νείλου γενέσθαι παῖδα Ἥφαιστον, ὃν ἄρξαι φιλοσοφίας, ἧς τοὺς προεστῶτας ἱερέας εἶναι καὶ προφήτας. ἀπὸ δὲ τούτου εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἐτῶν εἶναι μυριάδας τέσσαρας καὶ ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια ἑξηκοντατρία ἔτη. ἐν οἷς ἡλίου μὲν ἐκλείψεις γενέσθαι τριακοσίας ἑβδομηκοντατρεῖς, σελήνης δὲ ὀκτακοσίας τριακονταδύο. Qui Philosophus invenerit naturales fulguris ac fulminis caussas, & ignis originem, unde hic Philosophus primo ab AEgyptiis deinde a Graecis pro deo coli coeptus fingitur ignium esse deus. Plura addere supersedeo.

14 ΧΘΩ'Ν VERO] MS. Leid. *Tonos.* Scrib. χθόνος. MUNCK.

15 QUANTUM ETIAM] Cl. Tollius, *verum etiam.* Nihil mutem, quamvis phrasis illa non tam Latina sit, quam Fulgentiana. MUNCK.

16 THALES MILESIUS] Scripsisse nonnulla illum vult etiam Augustinus C. D. lib. XVIII. cap. 25. *Thales vero physicus fuit, & suorum dogmatum libros reliquit.* Sed Lobon Argivus apud Laertium I. 34. ducentis versibus vult contenta fuisse, quae scripserit. MUNCK. Olim carminibus orationes ac sententias suas dicebant Philosophi antiquissimi, in quibus Tha-

Milesius ait: [1] ὦ χθὼν δόξης κοσμικῆς στέρησις. id est, invidia mundanae gloriae consumptio. Et quidnam aliud [2] subripiens furor sapientiae generare poterat, nisi certamen invidiae? Quod quidem sapientia, id est, Minerva, abscondidit in cista, id est in corde celat. omnis enim sapiens, furorem suum in corde celat. Ergo Minerva draconem custodem adponit, id est perniciem: quem quidem duabus commendat virginibus, id est Aglauro & Pandorae. Pandora enim universale dicitur munus. [3] Aglauro vero, quasi ἀχόληθον, id est tristitiae oblivio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commendat, quae omnium munus est: aut oblivioni, [4] sicut de Caesare dictum est: *Qui oblivisci nihil amplius soles, quam injurias.* Denique cum Erichthonius adolesceret, quid invenisse dicitur? [5] Nihilominus currum, ubi semper certamen est. Unde Virgilius:

[6] *Pri-*

les Poëta & Philosophus. Plut. De Pyth. Orac. Tom. II. p. 402. Πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους, ὥσπερ Ὀρφεὺς, καὶ Ἡσίοδος, καὶ Παρμενίδης, καὶ Ξενοφάνης, καὶ Ἐμπεδοκλῆς, καὶ Θαλῆς.

1 ὮΩ ΧΘΩ'Ν] MS. Leid. *Octonos.* Scriverius in margine correxerat ὁ φθόνος. Et ita flagitat interpretatio, quam addit. Sed nomen Erichthonii si respicias, & τὸ *Ctonos* MS. putes reliquisse ὁ χθόνος. AEquè ridiculus ergo heic Planciades, ac iste, *qui*, ut jocatur Auson. epigr. 123. *Custon costonque putat communis odoris, Et nardum & sardas esse sapore pari.* Quid enim? χθόνος idem est, quod φθόνος? Sed in Vaticanae Bibliothecae vetere libro legisse se testatur Schottus Observat. lib. I. cap. 7. Ὦ φθόνε, δόξης κοσμικῆς φθάρσις. MUNCK.

2 SURRIPIENS FUROR] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Puto tamen scribendum *surrepens.* Gloss. cod. Leid. *Subintrans.* quae certe explicatio est τοῦ *surrepens*, non *surripiens.* Confirmat eam conjecturam, quod praecessit, *Quod furor etiam sapientibus subrepat.* Hinc *surreptio* dolosa circumventio. Chrysol. Serm. XLIV. *Inimici est ista surreptio. Decipere parat* &c. MUNCK.

3 AGLAURO] Debebat scripsisse *Aglauros.* Graecis enim Ἄγλαυρος est. MUNCK.

4 SICUT DE CAESARE] Gloss. *Julio.* rectè. Ciceronis enim est dictum de Julio in oratione pro Ligario cap. 12. *Sed parum est me hoc meminisse: spero etiam te, qui oblivisci nihil soles, nisi injurias.* Adde Plin. lib. VII. cap. 25. MUNCK.

5 NIHILOMINUS] Gloss. *certè. adverbium affirmandi.* Et hoc rectè. Vide Indicem. MUNCK.

6 PRIMUS ERICHTHONIUS] Georg. III. 113. Vide ibi Servium, & AElian. Var. Histor. III. 38. MUNCK.

7 JUNCTA] Modius ex suis, *jugata.* Sed alterum & 6. edd. & MS. Leid. exhibent. MUNCK. Fulgent. lib. II. cap. 2. *Minerva denique & Ἀθήνη Graece dicitur* quasi ἀθάνατος παρθένος: *id est* immortalis virgo, quia sapientia *nec mori poterit, nec corrumpi.* Hinc *Minerva Sancta* vocatur, i. e. casta, & παρθένος nomine colitur. v. Pausan. lib. V. cap. 11. pag. 403. in fine. Spanh. ad Callim. H. Dian. 264. & ad H. Pall. 53. & Μισόνυμφος i. e. ἡ τιμῶσα παρθενίαν, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 356. Apud Eleos tamen templo colitur *Minerva mater.* Sed caussam docet Pausan. lib. V. cap. 3. pag. 379. Τῶν δὲ Ἠλείων αἱ γυναῖκες, ἅτε τῆς ἐν ἡλικίᾳ σφίσιν ἠρημωμένης τῆς χώρας, εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ λέγονται κυῆσαι παραυτίκα, ἐπειδὰν μιχθῶσι τοῖς ἀνδράσι. καὶ ἥτε εὐχὴ σφίσιν ἐτελέσθη, καὶ ἈΘΗΝΑ͂Σ ἱερὸν ἐπίκλησιν ΜΗΤΡΟ'Σ ἱδρύσαντο. Nec mirum; nam apud Euripidem in Jone vs. 453. legimus Σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν Εἰλειθυίαντε ἐμὰν Ἀθάναν ἱκετεύω, Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν κατ' ἀκροτάτας Κορυφᾶς Διός.

Ad CAP. XV.

8 DIONYSIUS] Perperam *Dionysium* appellat, qui est *Dionysus*, vel Διόνυσος Graecis, quasi διάνυσις, παρὰ τὸ διανύειν ἕκαστα, ut ait Artemidorus lib. II. p. 77. ed. Ald. Eundem errorem errat Capella lib. II. Schol. Horat. I. od. 19. & II. od. 19. Isidor. Orig. XV. I. Adde his quae Vossius habet in de Vit. Sermon. lib. I. cap. 9. MUNCK. De vocis Etymologia egi ad Hygini fab. 167. sed maxi-

[6] *Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus*
Jungere equos.

Inspicite, quantum valeat cum sapientia [7] juncta castitas, cui flammarum non praevaluit deus.

XV. [8] *Dionysius.*

JUPITER cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater. ad quam [9] cum fulmine veniens, [10] crepuit. Unde pater puerum tollens, [11] in femore suo misit, [12] Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellavit, & inter deos deputatus est. Itaque cum Semele quatuor sorores adpellatae sunt, Ino, Autonoë, Semele & Agave.

maxime mihi adrident, imo verissima videntur, quae profert Maussacus in Dissert. Crit. post Harpocration. pag. 391. cujus verba adscribere operae pretium est: Δεῦνον *Indi regem vocant autore Juba, unde Dionysus pater* Δεύνυσος, *dictus, quod Nyssae rex fuerit. Sic vocatur ab Anacreonte,* πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνυσον. *ι. verso in ε. fit* Δεόνυσος: *quomodo pronuntiant Samii, & contractione* Δεύνυσος, *quomodo Indi: haec vera nominis etymologia.*

9 CUM FULMINE VENIENS] H. e. cum venisset. Soloeca est oratio, ut lib. III. cap. 8. *Quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus est.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

10 CREPUIT] Scil. Semele. ἐλάκησε, ut loquitur Lucas Actor. cap. I. vers. 18. Vetus interpres: *crepuit medius*, hoc est, ruptus est. Noster infra cap. 8. lib. III. *Solis ardoribus crepant.* MUNCK.

11 IN FEMORE SUO MISIT] Lego, *insuit*. Unde μηρορραφὴς & εἰραφιώτης Nonno dicitur Dionys. Θ. aliisque, Bacchus. Vide Eustath. ad Dionys. p. 182. & 287. Edit. Bertrand. Schol. Pindar. ad Olymp. 2. Διὸς ἐρραψαμένου τῷ μηρῷ τὸν Διόνυσον. Schol. Hom. Iliad. ξ. 323. Ἐνέρραψε τῷ μηρῷ &c. quae ex Apollod. lib. III. descripsit. Confer Etym. in Ἔρραψα. Lactant. Arg. lib. III. Met. fab. 3. *Liberumque conceptum utero gravidae incendio eripit, ac femori suo insuit.* Ovidius ipse: *Patrioque tener (si credere dignum est) Insuitur femori, maternaque tempora complet.* Plin. lib. VI. cap. 21. *Nec non & Nysam urbem plerique Indiae adscribunt, montemque Merum, Libero patri sacrum: unde origo fabulae Jovis femine editum.* Adde Curt. lib. VIII. cap. 10. MUNCK. Eurip. Bacch. vs. 286.

Καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνερράφη Διὸς
Μηρῷ, διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
Ἐπεί νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεύς, εἰς Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον.

(In throno Apollinis Amyclaei ΔΙΟΝΥΣΟΝ δὲ, καὶ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ΠΑΙ͂ΔΑ ἘΣ ΟΥ̓ΡΑΝΟ͂Ν ὌΝΤΑ ἜΤΙ ἐστιν ἙΡΜΗ͂Σ φέρων, Ἀθηνᾶ δὲ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. Et in ipsa Sparta conspicitur inde Ἑρμῆς ἀγοραῖος Διόνυσον φέρων παῖδα. Vide Pausan. lib. III. cap. 11. pag. 234. & cap. 18. pag. 255.)

Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ.
Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
Ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
Αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων. χρόνῳ δέ νιν
Βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς
Ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.

De hac Graecorum fabula consulendus etiam Herodotus lib. II. cap. 146. Brasiatae contra apud Pausan. lib. III. cap. 24. pag. 271, 272. haec memorant, ὡς Σεμέλη τέκοι τὸν παῖδα ἐκ Διὸς, καὶ ὑπὸ τοῦ Κάδμου φωραθεῖσα ἐς λάρνακα αὐτὴ καὶ Διόνυσος ἐμβληθείη. καὶ τὴν λάρνακα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος ἐκπεσεῖν φασιν ἐς τὴν σφετέραν. Καὶ Σεμέλην μὲν (οὐ γὰρ αὐτὴν περιοῦσαν ἔτι εὑρεῖν) ἐπιφανῶς θάψαι, Διόνυσον δὲ ἀναθρέψαι λέγουσιν.

12 MARONI] Apud Hyginum cap. 167. Nyso dat nutriendum. Inter socios expeditionum ejus fuit quidam Maro. Eustath. ad Hom. Odyss. I. pag. 347. ed. Bas. Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ φέρεται καὶ ὅτι Μάρων εἷς τῶν μετὰ Διονύσου στρατευομένων

gave. Quid sibi haec fabula mystice sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est prima vinolentia, secunda rerum oblivio, tertia libido, quarta insania. Unde & haec quatuor nomina Bacchae adceperunt. Bacchae dictae sunt, quasi [1] vino vacantes. prima Ino, [2] οἶνος Graece vinum dicimus. secunda Autonoe, [3] quasi ΑΝΤΗΝΟΥΝΟΗ, id est seipsam non cognoscens. tertia Semele, quasi [4] σωμάλυον, quod nos Latine corpus solutum dicimus: unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrietas. quarta Agave, quae ideo insaniae comparatur, quod caput filii [5] violenta absciderit. [6] Liber ergo pater dictus est, quod vini passio liberas mentes faciat. Indos vero vicisse, quod haec gens [7] valde sit vino dedita, duobus scilicet modis: sive quod fervor solis eos faciat

μαζῶν &c. Is procul dubio fuit Sileni filius. Nonnus enim Dionys. Lib. XIV. tres ejus filios fuisse ait, Lenaeum, Astraeum & Maronem. Theophilo Lib. II. ad Autolyc. pag. 86. est Ariadnes & Bacchi filius. MUNCK. Ino a Brasiatis dicitur Bacchum nutriisse. v. Pausan. lib. III. cap. 24. p. 272. De aliis Bacchi nutricibus vide ad Hygini II. Astr. P. 21.

1 VINO VACANTES] MS. Leid. *bacchantes.* Quomodo & in margine libri sui emendaverat Scriverius. Sed perperam, me judice. B pro V positum est, & addita aspiratio, ubi non desiderabatur; quod peccatum quam frequenter admittant librarii, nemo ignorat, nisi qui nunquam scriptos libros tractavit. MUNCK.

2 ΟΙΝΟΣ GRAECE] MS. Leid. *Inos enim Graecè vinum dicimus.* Sed edd. 6. *Οἶνος Graecè, Latinè vinum dicimus.* Scripsisse ita Fulgentium praestare nolim. Sed OI ut I pronuntiatum fuisse ejus aevo nullus dubito. MUNCK. Tamquam vini pater, sive repertor θέοινος ipse Bacchus colitur. v. Tzetz. ad Lycophron. vs. 1247. Lacones vere incipiente dies festos in monte Larysio Baccho celebrant, ὡς βότρυν ἐνταῦθα ἀνδιδείσκουσιν ὡραῖον. Pausan. lib. III. cap. 22. p. 266.

3 QUASI ΑΝΤΗΝΟΥΝΟΗ] 6. edd. quasi αὐτονοή. Transponendus erat accentus, & scribendum αὐτονόη. Schol. Hesiodi in Θεογ. pag. 252. ed. Heins. αὐτονόη, ὁ αὐτόματος νοῦς. Nihil muto. MUNCK.

4 ΣΩΜΑ'ΛΥΟΝ] Schol. Pind. ad Pyth. od. 3. Σεμέλη κατὰ τὸ μυθικὸν ἡ τὰ μέλη τοῦ σώματος ὑπὸ τῶν βροντῶν διασαλεύσασα. Κατὰ δὲ τὸ φυσικὸν, ὅτι σείει τὰ μέλη τῶν οἰνωθέντων αὐτῶν ὁ Διόνυσος. Pertinet huc illud ex Anthol. Λυσιμελὴς Βάκχος &c. & ex Catalect. Pithoei Lib. III. *Balnea, vina, Venus corrumpunt corpora nostra* &c. MUNCK.

5 VIOLENTA ABSCIDERIT]. Modius ex suis, *vinolenta* MS. Leid. & 6. edd. *violenter abscidit.* Gloss. : *Spe abat se vitulum occidere, & in loco vituli filium suum interfecit.* Fabulam vide apud Ovid. III. Met. Servium ad AEn. IV. 469. Hyg. cap. 184. Persius Sat. I. vers. 100. *Et raptum vitulo caput ablatura superbo Bassaris.* MUNCK.

6 LIBER PATER DICTUS EST] Aliud etymon suppeditat August. C. D. lib. VI. cap. 4. & VII. 2. Isidor. lib. VIII. II. *Liberum à liberamento appellatum volunt, quod quasi mares in coëundo per ejus beneficium emissis seminibus liberet, quod idem Liber muliebri & delicato corpore pingitur.* Hausit ex Augustino illa Isidorus. Caeterum cum quinque memorentur fuisse Liberi, hic Semelae filius ordine quartus fuit secundum Ciceronem lib. II. de Nat. Deor. & Ampel. cap. 9. Ampelium in transitu emendabo. *Liberi*, inquit, *quinque. Primus ex Jove & Proserpinâ. Hic agricola & inventor vini. Secundus Liber ex Merone & Flora.* Suspicor scribendum *Melone.* Ex Nilo enim natus dicitur Ciceroni. Nilus autem Melo olim dictus. Isidorus lib. XIII. cap. 21. *Nam antea Nilus Latinè Melo dicebatur.* Μέλας est Eustathio in Periegeten pag. 24. & Plutarcho in libello de Flum. p 51. ed. Mauss. ubi Bacchum Indiae domitorem Jovis & Arges facit filium. *Tertius* (ita pergit Ampelius) *de Cabito, qui regnavit in Asiâ.* Cicero, *de Caprio. Quartus ex Saturno & Semelâ.* Cicero matrem ejus Lunam facit. Sed Luna eadem, quae Semele. Quod autem patrem fuisse Saturnum vult Ampelius, in eo quem sequatur auctorem haud dum comperi. *Quintus Nysi & Hesionae filius.* Lege ex Cicerone *Thyonae.* MUNCK. Varii, ut Cicero III. de N. D. 23. docet, & ad Hyginum vidimus,

ciat potatores, sive quod ibi sit [8] Seraptenum vinum, vel [9] Meroïtanum: cujus vini tanta virtus est, [10] quo vix licet ebriosus sextarium toto mense bibat. Unde & Lucanus ait:

Indomitum Meroe cogens spumare falernum.

Aqua enim [11] omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur vinolentia. Hic etiam tigribus sedere dicitur, quod omnis vinolentia [12] feritati semper insistat. Sive etiam, quod vino efferatae mentes mulceantur. unde & [13] Lyaeus dicitur, quasi lenitatem praestans. Juvenis vero ideo pingitur Dionysius, quia numquam ebrietas matura est.

mus, fuere Bacchi, sed noster eos confundit. Nam Indos non debellavit Bacchus Semeles filius, nec is, quem Jovis & Proserpinae filium colunt Attici, (consule Schol. Aristophan. Ran. vs. 326.) sed alius quis, cujus origo latet, juxta Arrianum apud Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1153. Ab AEgyptiis Bacchus filius Isidis memoratur, de quo Plut. de Iside & Osir. Tom. II. pag. 365.

7 VALDE] *Validè* MS. Leid. Catal. Pith. lib. I. *Bellus homo, & validè capitalia crimina ludis.* Vet. Interpr. Job. cap. XXX. 22. *Elisisti me validè.* MUNCK.

8 SERAPTENUM] MS. Leid. *Falernum.* Perperam omnino. Legere malim, *Sareptenum.* Corippus lib. III. pag. 43. *Dulcia Bacchi Munera, quae Sarepta ferax, quae Gaza crearat.* Sidon. carm. 17. *Quaeque Sarepteno palmite missa bibas.* Meminit Σαρεφθινὸ οἴνȣ etiam Alexander Trallianus. Luc. cap. IV. vers. 26. Εἰς Σάρεπτα τ̃ Σιδῶνος. MUNCK.

9 MEROITANUM] Corippus de vinis in convivio Imperiali: *Quae Meroë, quae Memphis habet, quae candida Cypros.* Lucan. x. 160. *Gemmaeque capaces Excepere merum, sed non Mareotidos uvae. Nobile sed paucis senium cui contulit annis Indomitum Meroe cogens spumare Falernum.* Imitatur postremo versu Persium Sat. III. vers. 3. Caeterum quod heic notavit, *al. Mareoticum* Locherus, in eo errat. Diversum à Meroitano vinum Mareoticum. Schol Horat. od. 37. lib. I. *Mareotis in AEgypto Nilus est, juxta quam vinum optimum nascitur. Unde & nomen accepit, ut, sunt & Mareotides albae.* Hemistichium Maronis est II Georg. vers. 91. MUNCK. Hoc epitheton saepe confunditur cum *Mareotico* v. Grot. & Oudendorp ad Lucan. x. 117.

10 QUO VIX LICET EBRIOSUS] MS. Leid. B. A. L. M. & H. *quo vix quilibet ebriosus.* I. *quod vix* &c. Barthius ad Stat. Tom. II p. 308. jubet legi: *quod vix licet ebriosus* &c. Rescripserim, *Quo vix quamlibet ebriosus.* H. e. ebriosissimus. Priap. c. 25. *Fures caedere quamlibet valentes*, hoc est, valentissimos. Non attendit Barthius τὸ *quo* pro *ut* usurpari identidem à Fulgentio. MUNCK.

12 OMNINO] MS. Leid. *Omnimodo.* Quod vocabulum & Quintiliano restituit in Crepundiis Gebhardus lib. I. cap. 7. Confer quae dixi ad cap. II. lib. I. MUNCK.

11 FERITATI INSISTAT] Vide notas ad Prolog. lib. I. Mox pro *quod vino*, *quia vino* MS. Leid. MUNCK. Eurip. Bacch. 302.

Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά,
Στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, κἀπὶ τάξεσιν,
Φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θίγειν.
Μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα.

Homerus Iliad. Z. 132. Bacchum vocat μαινόμενον. quod epitheton explicant Schol. Heraclides Ponticus in Allegor. Homericis pag. 455. & Athenaeus lib. XIV cap. I. p. 613. Et Bacchum iratum eadem de caussa comparant cum tauro, leone, & pardali, ut ad Albricum Philosophum cap. 19. docebo. Contra etiam habetur εἰρήνης καὶ ἡσυχίας αἴτιος. v. Schol. Aristoph. Ran. vs. 983. Sed varie depingi Bacchum ibidem disces.

13 LYAEUS] Isidor. lib. VIII. cap. II. *Lyaeus* ἀπὸ τοῦ λύειν, *quod multo vino membra solvantur.* lib. XX. cap. 3. *Hoc alii, quod nos cura solvat. Lyaeum appellant.* MUNCK Ita Plutarchus. lib v. Symposiac. Quaest. 6. pag. 680. Οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφορημένους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὸν ὥσπερ παραλαμβάνων ὁ ΛΥΑΙΟΣ θεὸς καὶ χορεῖος εἰς τάξιν ἱλαρὰν καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν. Caeterum de Baccho

est. Ideo etiam nudus, seu quod omnis ebriosus [1] intervertendo nudus remaneat, aut mentis suae secreta [2] ebriosus nudet.

XVI. *De Cygno, & Leda.*

QUAMVIS in omnibus libidinis amor sit turpior, numquam tamen deterior erit, quam cum se honorato miscuerit. Libido enim honestatis noverca, dum quid expediat nescit, semper est majestati contraria. [3] Qualis enim divinitas, [4] qui quaerit, quod esse velit, ne quod fuerat esset. Jupiter enim in cygnum conversus, cum Leda concubuit, quae peperit ovum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed haec fabula mystici saporem cerebri consipit. Jupiter enim in modum potentiae ponitur. Leda vero dicta est, quasi [5] λοιδὴ, quod nos Latine aut injuriam, aut convicium dicimus. ergo omnis

cho Pausanias lib. III. cap. 19. p. 258. de Amyclaeis Θεῶν δὲ σέβουσιν οἱ ταύτῃ τόντε Ἀμυκλαῖον καὶ Διόνυσον, ὀρθότατα ἐμοὶ δοκεῖν ΨΙΛΑΝ ἐπονομάζοντες. ΨΙΛΑ γὰρ καλοῦσιν οἱ Δωριεῖς τὰ πτερά. ἀνθρώπους δὲ οἶνος ἐπαίρει τε καὶ ἀνακουφίζει γνώμην, οὐδέν τι ἧσσον, ἢ ὄρνιθας πτερά. Plut. Quaest. Rom. Tom. II. pag. 288, 289. Διὰ τί τὸν Διόνυσον ΛΙΒΕΡΟΥΜ ΠΑΤΡΕΜ καλοῦσι; πότερον ὡς ἐλευθερίας πατέρα τοῖς πιοῦσι γινόμενον. γίνονται γὰρ οἱ πολλοὶ θρασεῖς καὶ παῤῥησίας ὑποπιμπλῶνται περὶ τὰς μέθας. Adde Tzetz. ad Lycophron. 212. p. 30. Hinc a Graecis Λύσιος, & Ἐλευθέριος vocatur, (quod ultimum epitheton non confundendum est cum Epitheto, quo Jupiter cultus fuit, neque cum Baccho, qui Ἐλευθερεὺς ab urbe Boeotiae dicitur, de quibus epithetis egi ad Hygini fab. 225.) Plutarch. lib. VII. Symposiac. Quaest. 10. Tom. II. pag. 716. Τοὐναντίον δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν ἘΛΕΥΘΈΡΙΟΝ καὶ ΛΎΣΙΟΝ ἐκάλουν, καὶ ΜΑΝΤΙΚΗ͂Σ ΠΟΛΛΗ͂Σ ἔχειν ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διὰ τὸ ΒΑΚΧΕΎΣΙΜΟΝ, καὶ ΜΑΝΙΩ͂ΔΕΣ, ὥσπερ ἘΥΡΙΠΊΔΗΣ εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ ΔΟΥΛΟΠΡΕΠΈΣ καὶ ΠΕΡΙΔΕΈΣ καὶ ἌΠΙΣΤΟΝ ἘΞΑΙΡΩΝ, καὶ ἈΠΟΛΎΩΝ ΤΗ͂Σ ΨΥΧΗ͂Σ, ἈΛΗΘΕΊΑι καὶ ΠΑῬῬΗΣΊΑι χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους δίδωσιν. Locus iste Euripidis est in Bacchis vs. 298.

Μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. καὶ γὰρ βακχεύσιμον
Καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
Ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
Λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.

Idem Plut. de EI apud Delphos pag. 388. Πρὸς τὸν Διόνυσον, ᾧ τῶν Δελφῶν οὐδὲν ἧττον ἢ τῷ Ἀπόλλωνι μέτεστιν. Confer & pag. 389. & Schol. Aristoph. Nub. 605. nec non Plut. de Iside & Osiride pag. 365. item Serv. ad VI. AEn. 78. qui eumdem esse, Apollinem, Liberum patrem, & Solem inter alia docet. H. Junius lib. II. Animadv. cap. 3. Libero patri sacros fuisse tripodas ob veritatem in ebrietate positam, juxta illud οἶνος καὶ Ἀλήθεια. Quam observationem Junius debet Athenaeo lib. II. cap. 2. pag. 37. Οἶνος καὶ ἀλήθεια, λέγεται. καὶ ἈΝΔΡῸΣ Δ' ΟἼΝΟΣ ἜΔΕΙΞΕ ΝΌΟΝ. Καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. Καὶ γὰρ ἘΚ ΤΡΊΠΟΔΟΣ ΛΈΓΕΙΝ φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας. Hinc antiquissimi Graeci Bacchum etiam εὐβουλῆ coluere. vid. Plut. lib. VII. Sympos. Quaest. 9. pag. 714. In Thracia etiam Bacchi oraculum fuisse dicitur. v. Schol. Eurip. Hecub. vs. 1267. Haec sufficiunt, credo, ad Fulgentium inlustrandum, quibus, si tanti videntur, addas, quae profert Cl. Arnaldus de Dis Paredris cap. 19.

1 INTERVERTENDO] Gloss. *dissipando*. An scripsit, *rem evertendo*? Virgil. AEn. II. vers. 1. *Postquam res Asiae Priamique evertere gentem* &c. Sed nihil affirmo. Videtur voluisse imitari Tacitum II. Histor. cap. 95. *Novies millies sestertium paucissimis mensibus intervertisse creditur*. MUNCK.

2 EBRIOSUS NUDET] Mallem *ebriatus*. Laberius: *Homo ebriatus sanari somno solet*. Noster cap. 8. lib. III. *Cum quo ebriato concubuit*. MUNCK.

Ad

mnis potentia injuriae mixta, speciem suae generositatis mutat. Ideo vero in cygnum conversus dicitur, quod ferant physiologi, quam maxime [6] Melissus Euboicus, qui omnium physiologorum sententias disputavit, hujus generis avem ita conviciis esse plenam, ut ipsa ave clamante, reliquae aves taceant, quae praesto fuerint: unde & olor dictus est, quasi ab ὀλιγωρία tractum, quod nos Latine injuriam dicimus. ergo quotienscumque nobilitas in injuriam vergit, conviciis misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, videamus. Nihilominus ovum, quia sicut in ovo omnis sordities, quae purgari potest [7] in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectu injuriae omnis est inmunditia. sed ex hoc ovo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. [8] Nihilominus seminarium scandali & discordiae, sicut ante diximus:

[1] Et

Ad CAP. XVI.

3 QUALIS ENIM DIVINITAS, QUI] Modius: *divinitas, quae.* Ego praeferam lect. Leid. cod. & 6. edd. *divinitas ejus, qui.* MUNCK.

4 QUI QUAERIT, QUOD ESSE VELIT] 6. edd. *Qui sit quod esse velit.* MS. Leid. *Qui quod sit, quod esse velit.* Forte pro caetera κακοζηλίᾳ suâ *quaesit* scripsit pro *quaerit.* quomodo non uno loco hoc verbum exaratum est apud Claud. Mamertum in de Statu Animae. Supra Prolog. Lib. I. *Dum quaereret Jupiter, quid magis esse velit, quam fuerat.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

5 ΛΟΙΔΗ] Hortensius ad I. AEn. Virgil. Λοίδα ex hoc loco adducit. *Fulgentius*, inquit, *Mythologicôn secundo ita interpretatur allegoriam, ut Jupiter aciem imperii signet, & Leda quasi Λοίδα, τοῦτέστι Λοιδωρία, injuriam.* MUNCK. Aliam vocis etymologiam videbis in notis ad Hygini fab. 77.

6 MELISSUS EUBOICUS] Meminit hujus Suidas in voce Γενική, ut ad Palaeph. notavit Cl. Tollius. De conviciis & loquacitate cycnorum Virgil. AEn. XI. vers. 457. *Dant sonitum rauci per stagna loquacia cycni.* Alii tamen suavem cantum illis adscribunt. Horus Apollo lib. II. Hierogl. *Musicum senem cum volunt significare, cycnum pingunt. Hic enim senescens canit quam suavissime.* Artemidorus Oneir. lib. II. cap. 20. Κύκνος ἄνδρα σημαίνει μουσικὸν, καὶ αὐτὸν μουσικόν. Adde quae habet Pierius lib. XXIII. p. 165. ed. Bas. MUNCK. Ita hanc fabulam explicat Tzetzes ad Lycophron. vs. 87. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. Τίς γοῦν βασιλεὺς τῇ Λήδῃ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔγκυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην. ᾠῷ γοῦν παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐν ἐξ αὐτῆς σύνδερμον ἐγεννήθη, ὃ δέρμα καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν. Apud Spartanos in templo Hilairae & Phoebes ἀπήρτηται ᾠὸν τοῦ ὀρόφου κατειλημμένον ταινίαις. εἶναι δέ φασιν ᾠὸν ἐκεῖνο, ὃ τεκεῖν Λήδαν ἔχει λόγος. v. Pausan. lib. III. cap. 16. p. p. 247. secundum poëtarum fabulas. Alii statuunt fabulam Helenae ex ovo prognatae inde ortam, quod Helena, non ex Leda ex eodem partu cum Tyndaridis edita, sed ex Nemesi genita, & a Leda educata matre Tyndaridarum in cubiculo laqueato, quod a Graecis olim dicebatur ᾠὸν, vel ὤϊον. v. Perizon. ad AElian. l. IV. V. H. cap. 5. Pergit jam Tzetzes. Εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύγροις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι. Recte hic notat Munckerus, alios suavem oloribus cantum adscribere, de quo pluribus egit Spanhemius ad Callim. H. Apoll. 5.

7 IN IGNE] MS. Leid. *In genere.* Gloss. hoc est, *in pullis.* MUNCK.

8 NIHILOMINUS] Modius: *Helena ponitur quasi seminarium.* Sed pro vulgatâ lectione stat Leid. codex. *Nihilominus* apud Fulgentium idem est quod *puta, videlicet* &c. MUNCK.

1 Et

[1] *Et geminum luctum* [2] *concussit adultera mundo.*

Castorem vero & Pollucem, [3] quasi in modum perditionis ponunt; unde & in mari [4] Castorum signa dixerunt, quae periculum creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt, quod superbia nonnumquam vivat, [5] nonnumquam occidat. Unde & ὑπερηφανία Graece superbia dicitur. sed ὑπερηφανία proprie superadparitio nuncupatur, [6] quod in istis duobus signis, quae eorum fratrum vocabulo nuncupaverunt, unus superadpareat, alter vero vergat: sicut lucifer, [7] & antifer. nam Graece Pollux ἀπὸ τοῦ ἀπόλλειν, id est à perdendo; & Castor quasi κακὸν ὕστερον, id est, malum extremum.

XVII.

1 Et geminum &c.] Modius: *Quae geminum luctu concussit adultera mundum.* Quod amplector. Geminus mundus est Asia & Europa. De Helena Seneca Agamem. vers. 274. *Quae Europam & Asiam paribus afflixit malis.* Corippus. Lib. I. *Omnia vectantes gemini commercia mundi.* Propert. lib. II. el. 2. *Olim mirabar, quod tanti ad Pergama belli Europae atque Asiae causa puella fuit.* Schol. Pind. ad Nem. od. 4. Εἰς δύω διῄρηται τὸ παλαιὸν μέρη ἡ οἰκουμένη, Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Adde AEthic. Cosmogr. Praefat. & quae ibi annotavit Simlerus. Mundus pro parte mundi, ut apud Propert. II. el. 3. *Externo quaerere in orbe fugam.* Ovid. X. Met. 305. *Nostro gratulor orbi.* Secutus ergo eos poëta ille, unde versiculum istum adducit Fulgentius, qui orbem terrarum in Asiam & Europam dividebant. *In divisione orbis terrae*, ait Sallustius Jugurth. cap. 17. *plerique in parte tertiâ Africam posuere: pauci, tantummodo Asiam & Europam esse; sed Africam in Europâ.* MUNCK. Consulendus Broukhusius ad Tibull. IV. 1, 176.

Solus UTROQUE idem diceris magnus in ORBE.

Ratio mihi videtur esse, quia juxta Eustath. ad Dionys. Perieg. vs. 1. Εἰς δύο κάνυς τέμνεται ἡ οἰκουμένη, (ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐρεῖ ὁ Διονύσιος) ὧν ὁ εἷς μὲν, ὁ ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν, ἕτερος δὲ, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. Recte vero *plerique in parte tertia Africam posuere* dicit Sallustius; nam Herodotus jam, Dionysius & alii orbem in tres partes diviserunt, & inprimis in tertia parte conlocatur Africa, unde & Strabo, Geographus Amaseus incipit ab Europa, & desinit in Africam. v. Eust. ad vs. 7. Schol. Apoll. Rh. IV. 1569. plerosque secutus ita scribit πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς διῄρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην.

1 Concussit] Turbavit. Lucanus: *Certatum totis concussi viribus orbis In commune nefas.* Pseudo-Cyprianus in Laude martyrii: *Partimque orbe concusso natura deficiens ultimi exitus monimenta testatur.* Sallust. Orat. I. ad Caes. de Rep. Ord. *Orbis terrarum bello concussus.* Curt. IV. I. *Strepitus armorum, qui totam Asiam concusserat.* Flor. II. 15. *Quam urbem concusserat avus.* Vellej. Lib. II. cap. 78. *Quas* (provincias) *Labienus magnis momentis concusserat.* Similia sunt, *concutere rempublicam*, *concutere Romam* apud laudatum modo Lucanum. Merito ergo de Helenâ Maro AEn. II. 573. *Trojae & patriae communis Erinnys.* MUNCK.

2 Quasi in modum] Τὸ *quasi* cum non agnoscat MS. Leid. cancellandum censeo. Obtrusum Fulgentio à male feriatâ manu, quae explicare voluerit, quid esset *in modum.* MUNCK.

3 Castorum signa, quae periculum creant] Artemidor. lib. II. p. 76. Ed. Διόσκουροι τοῖς πλοϊζομένοις χειμῶνός εἰσι σημαντικοί. Horat. Lib. I. od. 12. contrarium affirmare videtur. Nimirum gemina cum Venere, salutaria sunt, & prosperi cursus praenuncia. Solitaria autem gravia, & mergunt navigia. Vide Plin. lib. II. cap. 37. *Helenae sidus* appellant, cum est solitarium. Confer Etymol. in Ἀνακες. MUNCK. Adde, quae dixi ad Hygini lib. II. Astron. P. cap. 22. & Plutarch. in Numa pag. 69. Ἔτι δὲ τὸ τῶν δεινῶν ἀνακίσεως,

XVII. *Ixion.*

Qui plus quaerit esse quam licet, minus erit quam est. Ixion igitur conjugium Junonis [8] adfectans: illa nubem ornavit in speciem suam, cum qua Ixion coiens, centauros genuit. Sicut nihil Latina gratiosius veritate, ita nihil Graeca falsitate ornatius. [9] Denique Ixionem dici voluerunt, quasi axionem. ἀξίωμα enim Graece dignitas dicitur. Dea vero regnorum Juno est, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum adfectans nubem meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At vero cui temporis fugitiva vis [10] invidit, pinnatisque celerrima raptibus momentaneae felicitatis figuras potius quam veritatem ostendens, ventositatis inanem speciem praesumit. Denique [11] Beatinius augur dicere solitus erat,

χίστως, καθ' ὃ καὶ τοὺς Διοσκούρους ΑΝΑΚΑΣ Ἀθηναῖοι προσηγόρευσαν.

4 Nonnunquam occidat] MS. Leid. & *nonnunquam* &c. MUNCK.

5 Quod in istis] *Quod sicut in istis* MS. Leid. & Modius. MUNCK.

6 Et antifer] Post haec verba interserit Modius: *Ita duo superbi inter se certantes.* Pro *antifer* Tollius *noctifer*, Scriverius *Argifer* in margine librorum suorum correxerant. Ego quid heic dicam nescio. Hoc scio, fuisse qui Dioscuros retulerint ad duo hemisphaeria, & duos circulos tropicos, ut annotavit Eustath. ad Hom. Iliad. p. 311. ed. Bas. Arridet tamen non malè Tollii conjectura. Noctifer enim lucifero opponitur. Catull. carm. 63. *Nimirum aethereos ostendit noctifer ignes.* Caeterum quod ex Castore & Polluce stellas fecissent, consequens erat, ut & hoc adderent figmento, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς καὶ μιγεὶς Λήδᾳ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ. Vide Tzetzen ad Lycophr. p. 20. ed. Steph. ubi aliter hanc fabulam interpretatur. MUNCK. Delirat hic iterum Fulgent. Graece Pollux dicitur Πολυδεύκης. Componitur vero ex πολὺ & δεῦκος. δεῦκος vero notat id, quod dulce est ac suave, unde adj. ἀδδυκὴς, quod notat amarum, acerbum, grave ac insperatum, inprovisum. Apoll. Rh. I. 1339. - - Ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδδυκέα μῆνιν ἀέξω. & vers. 1037. Ἀδδυκέος ἔκβοθεν ἄτης. ubi Scholiastes jam docebit, cur *Pollux* Graece Πολυδεύκης fuerit adpellatus. Dicit enim Ἀδδυκέος.] οὐ προσηνοῦς, ἀπεοικυίας, πικρᾶς. (δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. καὶ γὰρ ζῶν, ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΩΤΑΤΟΣ, καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς) ἢ ἀφανοῦς, καὶ ἀπροσόρατου, πικρὸν τὸ δεῖνα. Lib. II. 267.

> Αἱ δ' ἄφαρ, ἠύτ' ἄελλαι ἀδδυκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς.

Schol. Ἀδδυκέας ἀπροσδοκήτους, ἢ πικράς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Praeterea ἀπόλλειν, si Fulgentius scripserit, inusitato, ne quid gravius dicam, hic iterum verbo usus est. *perdo* enim Graece non sonat ἀπόλλω, sed ἀπολλύω, sive ἀπόλλυμι, unde inf. ἀπολλύειν, sive ἀπολλύναι. Pro quo usitatior est aoristus primus ἀπολέσαι, & aoristus secundus ἀπολεῖν.

Ad CAP. XVII.

8 Affectans] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Soloeca est oratio. Vide not. ad cap. 8. lib. III. MUNCK.

9 Denique] Flor. I. 16. *Denique bis floribus vernat.* Vide ibi Freinshem. Salmas. ad Solin. pag. 382. Schultingium ad Declam. Calpurn. XI. Justin. XXV. 2. Curt. Lib. VII. I. MUNCK.

10 Invidit] *Invidet* MS. Leid. & 6. edd. Sed hoc leve est. Caeterum illud *ostendens*, quod statim sequitur, soloecam reddit orationem, nisi ad illa *vis fugitiva* referas. Momentaneam illam regni felicitatem efficaciter expressit Apulejus in de Deo Socratis: *Usque ad regni nutabilem suggestum & pendulum tribunal evectus est.* MUNCK.

11 Beatinius] Scriverius, *Vatinius.* Quomodo & Schottus conjecerat Observat. lib. I. cap. 7. quod in MS. invenisset *Batinius.* MUNCK.

erat, diversarum urbium honores [1] somnialiter peragi [2] urbicario mimologo: & quamvis utraque nihil agere dixerit, tamen hoc Romae praestare [3] visus est, quod ex parte quidem veros honores, sed risorios & citius fugitivos. Credo enim quod [4] Theophili philosophi sententiam legerat, dicentis, μίμος ὁ βίος: id est, mimus vita. Nunc ergo fabulam repetamus. [5] Dromocrides in Theogonia [6] scribit Ixionem in Graecia primum regni gloriam adfectasse, qui sibi centum equites primus omnium conquisivit. Unde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Denique Centhippi dici debuere, [7] ex quo equis mixti pinguntur; sed ideo centum armati: qui quidem Ixion parvo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Unde & eum ad rotam damnatum dicunt, quod omnis rotae vertigo, quae superiora habet, modo dejiciat. Ergo ostendere hic voluerunt, quod omnes, qui per arma atque violentiam regnum adfectant, subito erectiones, subito [8] elisiones substineant, sicut rota, quae stabile non habet aliquando cacumen.

XVIII.

1 SOMNIALITER] *Similiter* corrigit in margine Micyllus, quomodo & Schottus conjiciebat Observ. loco modo laudato, & Turnebus adducit lib. III. cap. 17. Advers. MUNCK.

2 URBICARIO MIMOLOGO] Ita reposui pro *mimologae*, ex MS. Leid. & 6. edd. Agnoscunt eandem vocem Notae Tyronis pag. 172. & Schol. Juvenal. ad Sat. VI. pag. 275. cui & ad VIII. Sat. vers. 191. eam puto restituendam, ubi illa *Planipedes audit Fabios* explicat *nobiles neaniscologos*. Lego *mimologos*. *Mimologus*, μιμολόγος, ut ὑμνολόγος dicitur rex David à Theophylacto in Luc. cap. 2. *Mimicum scurram* vocat Vopisc. Aurel. cap. 42. Vide ibi Salmas. Est autem *urbicarius* idem quod *urbanus* vel *urbicus*. quo sensu *urbicarium mare* dixit idem interpres ad Sat. V. vers. 93. & *urbicus poëta* Martial. lib. I. epigr. 42. MUNCK.

3 VISUS EST] Schottus: *Video aut vocem defecisse, aut visus est heic redundare.* Sanè latet aliquid, tametsi nihil variat MS. Leid. MUNCK.

4 THEOPHILI] Ita quidem 6. edd. Sed MS. Leid. *Cleoboli*, quod esset *Cleobuli*. quomodo in libro scripto & à se inventum testatur Schottus. MUNCK.

5 DROMOCRIDES] Ita & 6. edd. MS. Leid. *Drimocrides*. Cl. Tollius ad Palaeph. p. 142. ex anonymo Mythologo Vossii corrigit *Democritus*. MUNCK.

6 SCRIBIT] *Scripsit* 6. edd. & MS. Leid. ut & statim *adquisivit* pro *conquisivit*. Baptista Pius emendat *adscivit*. MUNCK. Vid. J. Baptistae Pii III. Syllog. Annotat. Posterior. cap. 97. De Ixione haec Plutarchus de Aud. Poët. T. II. p. 19. Ὥσπερ ὁ Εὐελπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας, ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαρόν· Οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον, ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι.

7 EX QUO EQUIS MIXTI PINGUNTUR] Pausan. lib. V. cap. 19. p. 426. Κένταυρος δὲ τούτους πάντας ἱππόποδας, τοὺς δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔχων ἀνδρός ἐστιν. v. Cl. Arnaldus l. II. L. Gr. cap. 12. Unde Centauri dicti sint, totamque de iisdem & Ixione fabulam explicat Palaephatus cap. I.

8 ELISIONES] Illustravimus eam phrasin ad Hyg. cap. 38. & infr. in not. ad Contin. Virgil. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

9 IN LACU INFERNO] MS. Leid. *in lacum infernum*. 6. edd. *in lacum inferni*. Niti bonâ auctoritate eam constructionem ostendimus ad Hyg. cap. 41. Utitur eadem in hac fabulâ Hygin. cap. 82. *Ob id dicitur ad inferos in aquam mediâ fine corporis stare.* Vide quae ad eum locum annotavi, si operae est. MUNCK.

10 CE-

XVIII. *Tantalus.*

TANTALUM dicunt [9] in lacu inferno depoſitum, cui fallax aqua guloſis labia titillamentis adtingit: poma quoque fugitivis [10] cinereſcentia tactibus deſuper facietenus adparent pendula. [11] Ergo huic locuples viſus & pauper effectus: ita ſe illi unda fallax praebet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat. Sed hanc fabulam [12] Petronius breviter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit
Tantalus infelix, quem ſua vota premunt.
Divitis haec magni facies erit, omnia late
Qui tenet, & ſicco concoquit ore famem.

XIX. *De Proſerpina & Endymione.*

[13] LUNAM ideo ipſam voluerunt etiam apud inferos Proſerpinam, ſeu

10 CINERESCENTIA TACTIBUS] Quaſi poma Sodomorum fuiſſent, de quibus Tertull. Sodom. *Nam protinus indice tactum Solvitur in cinerem, fit vana favillaque pomum.* MUNCK. Vir doctus conjicit *revertentia*, quaſi, quae captante Tantalo continuo fugiant ac revertantur, unde *poma fugacia captare* dicitur Ovidio II. Amor. El. 2. vs. 43. qui haec poma ideo *fruſtra captata* vocat II. Art. Amat. vs. 605. Rem ita deſcribit Homerus Odyſſ. Λ. vs. 590.

Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Unde patet, non haec poma tacta in cinerem eſſe reſoluta, ſed a vento in altum ſublata, quum Tantalus capere vellet.

11 ERGO HUIC] Corrigit Barthius in Comment. Statianis: *Ergo hic locuples viſu, & pauper effectu eſt.* Non probo. Prolog. Lib. I. *Ut locupletes tactus rigens auri materia ſequeretur.* Et lib. II. cap. 13. *Erat ergo neceſſitas aurea, & locuples penuria.* MUNCK.

12 PETRONIUS BREVITER] Scriverius correxerat in margine, *Petronius Arbiter.* Haut paulo aliter eduntur hi verſiculi in Fragmentis Petronianis. In MS. Leid. pro *patientia* legitur *prudentia.* Puto legendum, *Non bibit inter aquas, poma aut fugientia carpit*, vel *nec poma fugacia carpit.* Ovid. II. Amor. Eleg. 2. *Quaerit aquas in aquis, & poma fugacia captat.* Epiſtol. Heroid. XVII. 181. *Velle quid eſt aliud fugientia prendere poma.* Apulejus in de Deo Socratis: *Tantali vice, in ſuis divitiis inops, egens, pauper, non quidem fluentem illum fugitivum captat, & fallacis undae ſitim* &c. Confer Horat. lib. I. Sat. I à quo iſtam fabulae hujus accepiſſe explicationem videri poſſunt Petronius & Apulejus. MUNCK. Diverſis modis hanc fabulam explicant Tzetzes ad Lycophron. vs. 152. & nonnulli apud Schol. Pindari Olymp. Od. A. vs 97. Ἔνιοι δὲ ἀκούουσι τὸν πέτρον, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ Τάνταλον, φυσιολόγον γενόμενον, καὶ μύδρον ἀποφήναντα τὸν ἥλιον, ἐπὶ τούτῳ δίκας ὑποσχεῖν.

Ad CAP. XIX.

13 LUNAM IDEO IPSAM VOLUERUNT ETIAM] 6. edd. nihil variant. MS. Leid. *ideo voluerunt etiam.* Sed lectionem vulgatam rectè habere exiſtimo. Feſtus Pauli: *Balaenam belluam ipſam dicunt eſſe piſtricem, ipſam eſſe cetum.* Servius ad AEn. VIII. vers. 4. *Et dicunt Theologi ipſam eſſe matrem Deum, quae terra dicitur.* Schol. Stat. Theb. I. 34. *Nam ipſa eſt Aonia, quae & Boeotia.* Prudent. Apotheoſ. vers. 171. *Filius ille hominis, ſed filius ipſe tonantis.* Ita malim ex Vett. edd. quam

ſeu quod nocte luceat, [1] ſeu quod humilior currat, [2] & terris praeſit, illo videlicet pacto, quod [3] detrimenta ejus & augmenta non ſolum terra, ſed & lapides, [4] vel cerebra animantium, & (quod magis incredibile ſit) etiam [5] laetamina ſentiant, quae in Lunae [6] crementis ejecta vermiculos [7] parturiunt. Hortis ipſam etiam Dianam [8] nemoribuſque praeeſſe volunt ſimili modo, quod arborum & fruticum ſucco [9] augmenta inculcet. Denique [10] crementis Lunae abſciſa

quam *ille tonantis. Ipſe* eſt *idem.* Vetus interpres Luc. cap. II. vers. 38. *Et haec ipſâ horâ ſupervenieus confitebatur Domino.* Gr. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. & XII. 12. *Docebit vos in ipſâ horâ.* Victor de Perſec. Vand. cap. I. *Quod ipſo geſtum eſt tempore.* Locutus ſic quoque Salluſtius apud Serv. V. AEn. 373. *Ipſa eſt enim & major Phrygia.* Ad eundem modum τὸ αὐτὸς uſurpant οἱ ό. Gen. XXXVI. 8. Ἡσαῦ αὐτὸς ἐστιν Ἐδώμ. Schol. Horat. lib. III. od. 22. *Ipſa quoque lucifera, quod partubus lucem ferat, unde Lucina à parturientibus invocatur, quod ideo ei datum eſt, quod prior à Latonâ matre edita in fratris Apollinis partu eam juverit, & parturienti praeſtiterit ei obſtetricis officium.* Iſidor. VII. cap. II. *Ipſam & Lucinam aſſeverant, eo quod luceat* &c. Schol. Germanici, qui, ut aliis in locis, ita & heic Fulgentium exſcripſit: *Lunam*, inquit, *voluerunt etiam apud inferos Proſerpinam* &c. quae te apud ipſum, quam heic legere malim. Totum certè hoc caput in commentaria ſua tranſtulit. Gloſſ. MS. in I. Georg. Virg. *Stoici autem dicunt non eſſe, niſi Deum* (leg. *unum Deum*) *& unam poteſtatem, quae pro ratione officiorum noſtrorum variis nominibus appellatur. Unde eundem Liberum, eundem Apollinem appellant. Item Lunam eandem Proſerpinam dicunt. Secundum quos pro Sole Liberum, pro Lunâ Cererem invocabant.* Lunam non aliam eſſe à Cerere etiam Auguſtinus tradit C. D. VII. 3. *Confert hoc idem Libera, quae Ceres ſeu Venus eſt foeminis.* Conferendi Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 439. Ed. Baſ. Servius ad AEn. IV. 511. & Senec. Hippol. vers. 406. & ſeqq. Adde his, quae dixi ad cap. 9. lib. I. MUNCK. Melius Serv. ad I. Georgic. 39. *Proſerpina IPSA eſt, quae & Luna, quae toto anno ſex menſibus creſcit, ſex deficit: ſcilicet per ſingulos menſes quindenis diebus: ut creſcens apud ſuperos, deficiens apud inferos eſſe videatur.* Lunam ſive Dianam pro Cerere cultam docet Spanh. ad Callim. H. Dian. 130.

1 SIVE QUOD HUMILIOR] *Seu* MS. Leid. & nonnullae edd. MUNCK.

2 ET TERRIS PRAESIT] Poſt haec verba interſerit Schol. German. *Unde & bigam boum habere dicitur.* MUNCK.

3 DETRIMENTA] *Decrementa.* mallet Locherus. Auguſtin. C. D. lib. V. cap. 6. *Et lunaribus incrementis atque decrementis augeri & minui quaedam genera rerum, ſicut echinos, & conchas* &c. Qua de re videndus Plin. lib. II. cap. 99. Gellius VII. 20. Sed ante omnes Apulejus initio Mileſ. XI. Adde his oculos felium & inteſtina murium, de quibus Proclus ad Heſiodi Ἡμέρας. MUNCK.

4 VEL CEREBRA] Nota *vel* pro *&* poſitum. Vide Barth. in Gloſſario Mamerti. Noſter infra lib. III. cap. 10. *Per mela & rytbmos vel modulos ſequeretur.* MUNCK.

5 LAETAMINA] Gloſſ. MSS. in Georg. Virg. *Fimus, qui in agros jacitur, vulgo laetamen vocant.* Iſidor. lib. XVII. 2. *Et dictus fimus, quod fiat imus, id eſt, ſtercus, quod vulgo laetamen vocatur, eo quod ſuo nutrimento laeta faciat germina.* Hinc *laetare* idem quod ſtercorare. Vide Pallad. Lib. I. Tit. 6. MUNCK.

6 CREMENTIS] Schol. *Incrementis.* Perperam mutavit heic, quod tamen paulo inferius retinuit: *Crementis Lunae abſciſa.* Infr. Virgil. Contin. *Boni crementa.* Auctor Tract. de Sinâ & Sion, *Quales poſt crementum aetatis ſuae futuri eſſent.* Gloſſ. Philox. *Crementa*, αὐξήσεις. Tertull. de Anim. cap. 51. *Crementa unguium.* Cap. 15. *Crementa, decrementa.* Addenda haec illis, quae Voſſius & Borrichius obſervarunt. MUNCK.

7 PARTURIANT HORTIS] 6. edd. *Vermiculos parturiunt. Ortis ipſam etiam Dianam nemoribus.* Schol. German. *Vermiculos parturiant: ipſam Dianam dictam memoribus volunt.* Sed Sanct. edit. ejuſdem, *ortam nemoribus volunt.* Cod. Leid. *Vermiculis parturiunt ortis. Ipſam etiam Dianam nemoribus volunt.* Gloſſator ſuperſcripſerat, *ſcil. praeeſſe.* Exiſtimo ſcripſiſſe Planciad. *Vermiculos parturiunt hortis. Ipſam etiam Dianam in nemoribus volunt.* *Ortis* pro *hortis* obvium eſt in MSS. libris. Petron. Fragm. Tragur. *Eodem die incendium factum eſt in ortis Pompejanis, ortum ex aedibus*

abscisa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus [11] fistulescunt. Nemoribus quoque adesse dicitur, quod omnis venatio [[12] plus] nocte pascatur, dieque dormiat. Endymionem vero [13] pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quod primus hominum Endymion [14] cursum Lunae invenerit, unde & xxx. annos dormisse dicitur, [15] qui nihil aliud in vita sua, nisi huic repertioni studuit, sicut [16] Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit. [1] Sive

dibus Nastae villici. Pro *Naste* malè ediderunt *nocte*. Lege *Nastae*. Nomen villici est, ut servi apud Martial. IX. 85. *Et dicis modo liberum esse jussi Nastam; (servulus est mihi paternus.)* Pro *est mihi* mallet Nob. Heins. *is mihi*. Graecum est nomen Nastes, & sumptum videri possit ex Hom. Iliad. B. ubi Amphimachi frater ita appellatur, cujus & Ausonius meminit Epit. Heroum XVII. Causam, cur crescente lunâ vermiculos parturiant laetamina, existimem esse humiditatem. Protospatharius ἐξηγ. in Hesiod. Ἡμερ. Ὑγρότης σελήνης αἰτία σήψεως. Hinc ergo Plinius lib. XVIII. cap. 32. *Omnia quae caeduntur, carpuntur, conduntur, innocentius decrescente Lunâ, quam crescente fiunt. Stercus, nisi decrescente Lunâ, ne tangito.* Confer Pallad. lib. I. Tit. 34. cujus tamen praeceptum est lib. III. Tit. I. *Sparso laetamine saturetur, quod ejiciendum est Lunâ crescente.* MUNCK.

8 Nemoribusque] V. Spanh. ad Callim. H. Dian. 38.

9 Augmenta inculcet] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Schol. Germanici, *inducat*. Nihil mutem. Prolog. lib. I. *Semina puerigena virginibus inculcantem.* Quaenam praeterea augeat Luna, leges apud Plin. lib. II. cap. 41. MUNCK.

10 Crementis Lunae abscisa] Proclus in Hesiod. Ἐργ. B. p. 101. Εἰς ὅ τινας βλέποντας, καὶ φθινούσης τέμνειν σελήνης, ἀλλὰ μὴ πανσελήνου, μὴ δὲ αὐξανομένης. ἡ γὰρ τοῦ φωτὸς ἐπίδοσις ὑγρότερα ποιεῖ τὰ δένδρα, καὶ εὐεπίφορα τεμνόμενα πρὸς τὴν σῆψιν. MUNCK.

11 Fistulescunt] Schol. *fistulascunt.* Sed alterum est in 6. edd. & MS. Leid. Gloss. exponit, *perforantur.* MUNCK.

12 (Plus) nocte] Τὸ *plus*, quod uncis inclusit Commelinus cum 6. edd. etiam MS. Leid. agnoscit. Schol. heic corruptus est: *Quod omnis venatio plus nocte, quam die dormiat.* Corrige ex Fulg. Schol. Theocriti ad Eid. Δ. Φασὶ γὰρ ὡς τοῦ Ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ Σελήνη, κατὰ καθὰ τὸ ὄρος τὸ Λάτμιον τῆς Καρίας ἐμίγη. Καὶ ἀλληγοροῦσιν ὡς φιλοκύνηγος ὢν τῇ σελήνῃ συνεθήρα, ἡμέρας δὲ ὑπνωττεν. MUNCK.

13 Pastorem amasse] Schol. Juv. ad Sat. X. vers. 318. *Endymion pastor, quem Luna adamavit.* Fabula est apud Hygin. cap. 271. Serv. Georg. III. 391. Capellam lib. IX. MUNCK. Recte Endymionis fabulam explicat hoc modo Fulgentius. dicitur enim, ut jam monui ad Hygin. fab. 271. juxta Schol. Apoll. Rh. IV. 264. a quibusdam εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. Praeterea Astronomum sive Mathematicum fuisse patet ex uxore ejus Asterodia dicta, quamquam de ejus uxoribus non conveniat inter priscos. v. Pausan. lib. V. cap. I. p. 375. quae Asterodia Oceani & Tethyos filia ab aliis dicitur nupsisse AEetae Solis filio, v. Schol. Apoll. Rh. III. 242.

14 Cursum Lunae invenerit] Plin. lib. II. cap. 9. *In hoc sidere cognoscendo singula deprehendit hominum primus Endymion: & ob id amore ejus captus famâ traditur.* MUNCK. Eodem fere modo fabulam de Titane Solis fratre explicat Pausanias lib. II. cap. II. p. 136. Audi & Plutarchum de hujusmodi fabulis disputantem in Numa pag. 62. Ὁ δὲ Νουμᾶς ἐκλιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς, ἀγραυλεῖν τὰ πολλὰ καὶ πλανᾶσθαι μόνος ἤθελεν, ἐν ἄλσεσι θεῶν καὶ λειμῶσιν ἱεροῖς, καὶ τόποις ἐρήμοις ποιούμενος τὴν δίαιταν, ὅθεν οὐχ ἥκιστα τὴν ἀρχὴν ὁ περὶ τῆς θεᾶς ἔλαβε λόγος, ὡς ἄρα Νουμᾶς ἐκεῖνος οὐκ ἀδημονίᾳ τινὶ ψυχῆς καὶ πλάνῃ τὸν μετ' ἀνθρώπων ἀπολέλοιπε βίον, ἀλλὰ σεμνοτέρας γεγευμένος ὁμιλίας, καὶ γάμων θείων ἠξιωμένος, Ἠγερίᾳ δαίμονι συνὼν ἐρώσῃ καὶ συνδιαιτώμενος, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ τὰ θεῖα πεπνυμένος γέγονεν. ὅτι μὲν οὖν ταῦτα πολλοῖς τῶν πάνυ παλαιῶν μύθων ἔοικεν, οὓς οἵ Φρύγες τε περὶ Ἄττεω, καὶ Βιθυνοὶ περὶ Ἡροδότου, καὶ ΠΕΡΙ ἘΝΔΥΜΙΩΝΟΣ Ἀρκάδες, ἄλλων τε πολλῶν, εὐδαιμόνων δή τινων καὶ θεοφιλῶν γενέσθαι δοκούντων, παραλαβόντες ἠγάπησαν, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. &c.

15 Qui nihil] Lege cum Schol. German. & MS. Leid. *Quia nihil.* MUNCK.

16 Mnaseas] Vide Celeb. P. Burm. Fr. fil. ad H. Valesii lib. V. cap. 17. Emendat.

[1] Sive paſtorem Endymionem amaſſe fertur, quod nocturni roris humor, [2] quem aporria ſiderum atque ipſius Lunae animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus profit ſucceſſibus.

1 Sive pastorem &c.] Verba illa, *paſtorem Endymionem amaſſe fertur*, ut gloſſema, expungenda cenſeo. MUNCK.

2 Quem aporria &c.] Scribe: *quem ἀπόῤῥοια ſiderum atque ipſius Lunae animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit ſucceſſibus.* Supra Prolog. Lib. I. *Humor algens, quem ſerenis Aſtra ſudant noctibus.* Ob hanc ergo aporroeam *roriflua Luna* dicitur in fragmento Aſtronomico, quod Fulgentio adſcribitur in Pithoei Catalectis. MUNCK.

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGIARUM

LIBER TERTIUS.

[1] INSCIENTIAE formidolosa [2] suspectio semper excusandi quaerit subfragia: quo quidquid ignorantia [3] incursionum mater peccaverit, id veniae absolvat petitio, quae [4] culpas vestire consuevit. Sed quia numquam [5] de se male aestimat sermo, qui ad amantem judicem mittitur, idcirco meae simplicitatis negotium tuo, Domine, purissimo commisi judicio, [6] fretus, quidquid absurde digestum est, [7] non ut invidus detrahis, sed ut doctissimus corrigis.

I. *Bel-*

Ad Prolog. Lib. III.

1 INSCIENTIAE] Apulejus Dialogo Hermetis: *Perseverante inscitiâ atque inscientiâ.* Leo Epist. Decret. 4. *Licet vix ferenda sit in sacerdotibus excusatio, quae praetendat inscientiam.* Minucius Fel. Octavio: *Ut me dissimulanter gravius argueret inscientiae.* Nepos Epaminond. cap. 7. *Propter imprudentiam inscientiamque belli.* MUNCK. Livius XXVI. 2. *temeritate atque inscientia.* Vide Davis. & Oudendorp. ad J. Caesaris lib. III. B. G. cap. 19.

2 SUSPECTIO] Suspicio. Paulinus ad Ausonium: *Duceret in sanctum suspectio falsa parentem.* Alii tamen ibi *suspicio* legunt. Vide Vinetum in Epist. Auson. 24. MUNCK. Vox *suspectio* non est rejicienda. v. Cl. Oudendorp. ad J. Caesar. VI. B. G. 7.

3 INCURSIONUM] Gloss. *subito advenientium rerum.* Melius dixeris incursiones heic esse παραπτώματα. MUNCK.

4 CULPAS VESTIRE] Gloss. *tegere. Palliare* diceret Apulejus, cujus illud est: *Nec palliari res tam aperta potest.* MUNCK.

5 DE SE MALE AESTIMAT] Ita & B. sed A. H. & I. *existimat* h. e. loquitur, opinatur. Macrob. Saturn. II. 4. *Malè existimare de Catonis pervicaciâ.* Vide ibi Pontanum. Interpres Hermae cap. 10. *Benè enim hic de te apud me existimavit.* Sed *aestimare* saepicule poni pro *existimare* ostendimus in dissertatione de Hygino. Chrysologus Serm. XXXIX. *AEstimo hoc dixisse pulsantem.* MUNCK. Vid. quos laudavi ad C. Nepot. in Dione cap. 7.

6 FRETUS, QUICQUID] Lego cum B. A. H. I. & MS. Leid. *fretus quia quicquid* &c. Mox cum Scriverio & Tollio rescripserim *detrahes* & *corriges.* Odoraris, nisi obesae naris es, stylum Veteris Bibliorum interpretis. MUNCK.

7 NON UT INVIDUS] B. A. H. I. & MS. Leid. *Ut non invidus.* Quod si cui magis adriserit, is τὸ *sed*, quod mox sequitur, in *sic* mutabit. MUNCK.

Ad

I. *Bellerophon.*

PROETUS rex uxorem habuit [1] Antiam nomine, quae amavit Bellerophontem. cui dum ob ſtupri cauſſam mandaſſet, ille noluit, quem marito criminata eſt. Ille eum ad Chimaeram interficiendam miſit [2] per ſocerum ſuum. Quam Bellerophon equo Pegaſo reſidens interfecit, qui de Gorgonae ſanguine natus fuerat. Bellerophonta poſuerunt, quaſi *βυληφορῦντα*, quod nos Latine [3] ſapientiae conſiliatorem dicimus. [4] ſicut Homerus ait:

Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βυληφόρον ἄνδρα.

Id eſt, nec decet tota nocte dormire conſiliatorem virum. Nam & Menander ſimiliter in [5] Diſexapaton comoedia ait, [6] ΒΟΥΛΗΦΟΡΟΣ ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΔΗΜΕΑ ΠΡΟΚΑΤΕΛΑΒΕΣ ΟΡΑΣΙΝ: id eſt, conſiliarie noſtram Demea praeoccupaviſti viſionem. Nam ut hoc certum ſit, Homerus in fabula ejuſdem Bellerophontis ita ait, *ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντην*, id eſt, bona cogitantem [7] ſapientiſſimum conſilium. Spernit libidinem, id eſt Antiam. *ἀντίον* enim Graece contrarium dicitur: ſicut antichriſtum dicimus, quaſi *ἐναντίον τῦ χριςῦ*, id eſt, contrarium Chriſto. Vide itaque cujus uxor Antia dicatur, nihilo-

Ad CAP. I.

1 ANTIAM NOMINE] Apollodorus lib. II. cap. 3. §. 1. *Καὶ αὐτῦ γυνὴ Σθενέβοια, ἣ καὶ ἌΝΤΕΙΑ, ἔρωτα ἴχει.* Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. *Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ Σθενέβοια, γυνὴ Προίτυ.* Utroque nomine haec mulier fuiſſe inſignis videtur, ita ut alterum nomen, alterum cognomen fuerit.

2 PER SOCERUM SUUM] Ita rectè cum Commel. MS. Leid. 6. edd. heic mirificè corruptae ſunt. Iobatem intelligi vult. Vide Hyg. cap. 57. MUNCK.

3 SAPIENTIAE CONSILIATOREM] Cur non potius? *Sapientem.* MUNCK.

4 SICUT HOMERUS AIT] Addunt 5. edd. *In B. Iliados.* Quae verba procul dubio è gloſſâ in textum irrepſerunt; certè in principe editione, hoc eſt, Baptiſtae Pii, non comparent. MUNCK.

5 DISEXAPATON] Ita cum Commel. exhibet etiam MS. Leid. 6. edd. *diſexapoto.* Turneb. Adverſ. lib. IX. cap. 24. *diſexapotho.* Quem vide. Scripſerim ego, *ἐξαπατῶντι.* eo enim nomine Menandri comoedia laudatur à Suida in *Ζάκορος.* MUNCK.

6 ΒΟΥΛΗΦΟ´ΡΟΣ] 6. edd. *Βυληφόρε ἡμῶν ἐξ μῦ πρύλαβες ὄρασιν*, *id eſt, conſiliarie noſtram de meâ praeoccupaſti viſionem.* Sed ut in Commel. heic, ita & in Leid. codice iſta leguntur. *Demea* nomen eſt *κύριον*, quod cum diviſim legerent *de mea*, mutarunt verba Graeca. MUNCK.

7 SAPIENTISSIMUM CONSILIUM] Legitur verſiculus iſte Graecus Iliad. Z. 162. Deeſt in capite, *πεῖθ'*, quod addunt 6. edd. & vertunt, *Bona cogitantum ſapientiſſimum conſilium.* Illud *cogitantum* conſpicias quoque in cod. Leid. perperam omnino. Etiam *τὸ conſilium* mutarem in *conſiliarium*, niſi mox ad eundem modum Bellerophontem interpretaretur *bonam conſultationem.* Schol. Heſiod. in *Θεογ.* p. 261. ed. Heinſ. *Βελλεροφόντην δὲ τὸν ἀναιρῦντα τὰ θανάσιμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα βάλλειν. Ἄλλως. Βέλλερα τὰ καλὰ λέγεται. Βελλεροφόντης ὢν ὁ φρονούμενος παύειν τὰ κακά.* MUNCK. Non abhorrent, quae profert Pauſanias lib. II. cap. 4. p. 119. *Ἀθηνᾶν γὰρ θεῶν μάλιςα συγκατεργάσασθαι τά τε ἄλλα Βελλεροφόντῃ φασὶ,*

nihilominus Proeti. Proetos Pamphyla lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus [8] in Bucolico carmine scribit dicens: [9] PEPRIGROSIS TA FULVE ULACTIS MENES EMORUM, id est, sordidus uvarum bene calcatarum [10] sanguineo rore. & cujus uxor est libido nisi sordis? At vero Bellerophon, id est bona consultatio, qualem [11] equum sedet nisi Pegasum? quasi [12] pegasaeon, id est fontem aeternum. Sapientia enim bonae consultationis aeternus fons est. Ideo pennatus, quia universam mundi naturam celeri cogitationum theoria conlustrat. Ideo & Musarum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia enim dat Musis fontem. ob hanc rem etiam sanguine Gorgonae nascitur. Gorgona enim pro terrore ponitur. Ideo & Minervae pectore fixa est, sicut Homerus [13] in tertio decimo ait:

Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο.

Ergo hic duplex adsertio est. Aut enim terrore finito sapientia nascitur, sicut de sanguine, id est de morte Gorgonae Pegasus, quia stultitia semper est timida: aut initium sapientiae timor est, quia & magistri timore sapientia crescit: & dum quis famam timuerit, sapiens erit. unde & Chimaeram occidit. Chimaera enim, quasi κῦμ' ἔρωτος, id est fluctuatio amoris. unde & Homerus ait, κῦμα κελαινὸν κορθύεται. Ideo etiam triceps chimaera pingitur, quia amoris tres modi sunt,

σί, καὶ ὡς τὸν Πήγασόν οἱ παραδοίη, χειρωσαμένη τε καὶ ἐνθεῖσα αὐτὴ τοῦ ἵππου χαλινόν. Palaephatus cap. 29. eum vocat ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν. Tzetzes vero ad Lycophron. vs. 17. Etymon vocis docet hoc modo Βελλεροφόντης ἐστὶν ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον.

8 IN BUCOLICO CARMINE] Ita & MS. Leid. Edit. Lugd. *in Bucolico*, omissa altera voce. H. B. M. & I. *Bucolico ludicro*. Scriverius in orâ libri sui: *Citat Fulgentius ex Hesiodi Bucolico, quod nunquam fuit, versum, qui Graecus non est, sed Barbarus, à quodam Afro vel Vandalo pravè imitatus*. MUNCK.

9 PEPIGROSIS] Graeca verba omissa sunt in 6. edd. MS. Leid. ea ita repraesentat: *Pritos ista flueu tactis mene semorum*. Casaubonus in Suet. lib. II. Animadv. p. 101. restituit: Προῖτος εὐστιβέων βοτρύων δρόσῳ αἱματόεντι. MUNCK.

10 SANGUINEO RORE] Vinum enim sanguis uvarum. *Baccheus sanguis* Statio. Αἷμα σταφυλῆς Eustath. ad Iliad. Hom. p. 234. ed. Bas. Auctor Ovidii Vetulae: *Effundere sanguinis uvae Mille modos*. Vetus interpres Deuteron. cap. XXXII. 14. *Sanguinem uvae biberent meracissimum*. Αἷμα σταφυλῆς πίῃς ὁ ibidem, & Sirac. L. 16. Ad eundem modum *olearum cruor* dicitur oleum apud Arnob. lib. I. pag. 2. ut εἶαρ ἐλαίης oleum Nicandro. Caeterum ut heic *sanguineum rorem* Planciades, ita *sanguinis rorem* Lucanus, *Bacchi rorem* Sammonicus. *Pluviarum rores* & *vineum rorem* Arnob. p. 12. *aquae rorem* Apul. Miles. I. & *fluctuum rorem* IV. *Tepidum rorem* pro lacrymis Ovid. X. Met. 360. dixere. MUNCK. Consule Casaub.. ad Suetonii August. cap. 76.

11 EQUUM SEDET] Vide not. ad Hyg. cap. 61. MUNCK.

12 PEGASAEON] Pegasus ergo Fulgentio significat πηγαὶ αἰῶνος, *fontes saeculi*. MUNCK. Aliter Tzetzes ad Lycophron. vs. 17. pag. 4. Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ πηγαζόντων ὑδάτων νηχομένων τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται ῥητορικῶς. Palaephatus c. 29. Ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει.

13 IN TERTIO DECIMO AIT] Lapsus est memoriâ Fulgentius. Legitur Iliad. Λ. 36. MUNCK.

ſunt, hoc eſt incipere, perficere, & finire. Dum enim amor noviter venit, ut leo feraliter invadit: unde & Epicharmus comicus ait, [1] δαμαςὴς ἔρως λεοντείᾳ δυνάμει θαλερός. id eſt, domitor cupido leontea virtute [2] praeſumptior. Nam & Virgilius in Georgicis tetigit, dicens:

—— Catulorum oblita leaena
Saevior erravit campis.

At vero capra quae in medio pingitur, perfectio libidinis eſt, illa videlicet cauſſa, quod hujus generis animal ſit [3] in libidine valde proclivum. Unde & Virgilius in Bucolicis ait,

—— Hoedique petulci.

Ideo

1 ΔΑΜΑΣΤΗ'Σ ἜΡΩΣ] Vide Cl. Jac. Tollii ἐρωτ. κοιμώμ. pag. 44. Sed ante omnia Pighium in Hercul. Prodic. pag. 210. de Cupidine aereo leonis exuvio indormiente, quem viſum à ſe memorat in Ducis Mantuani palatio. Mira horum verborum eſt verſio Hertelii in ſententiis Epicharmi: *Amoris mollities, leonis robore domanda eſt.* Heſych. Δαμαςής. ὕτως ὁ προσκρύςης. Leg. προκρύςης cum Salmaſ. Vulgares Lexicographi non agnoſcunt vocem illam δαμαςής. Unde volebam à primo δυνάςης. Anacreon Od. 62. Ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάςης, Ὁ δὲ καὶ βροτὺς δαμάζει. MUNCK.

2 PRAESUMPTIOR] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Reſcribendum tamen exiſtimo *praeſumptuoſior* vel *praeſumptioſior*, ut *affectioſè* & *affectioſus* ab *affectio*. De quibus Salmaſ. ad Pallium Tert. Gloſſ. Vett. Αὐθάδεια, *praeſumtio, contumacia, temeritas*. Schol. Horat. ad lib. III. od. 4. *Audax. praeſumptuoſus*. Adde notas ad caput ult. lib. I. MUNCK.

3 IN LIBIDINE PROCLIVUM] A. H. & I. *in libidinem*. Sed alterum cum B. M. & L. agnoſcit MS. Leid. nec Fulgentio indignum eſt. De libidine caprini generis omnia pervulgata ſunt. Vide Serv. ad Ecl. VIII. vers. 8. Horus lib. I. *Penem fecundum ſignificantes hircum pingunt: non autem taurum. Nam hic poſt annum integrum tantum coire incipit. Hircus vero poſt ſeptimum diem ab ortu coit.* MUNCK.

4 POSTREMUS DRACO] Ita quidem cum Leid. cod. habet quoque MS. Modii. Sed ipſe emendat *poſtrema draco*, ut reſpiciat illud, *prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimaera.* qui verſiculus apud Hyg. quoque legitur cap. 57. & ab Hieronymo Epiſtol. Sel. II. 13. ed. Caniſ. tanquam pervulgatus adducitur. Eſſe autem Lucretii notavi ad Hyginum. MUNCK. Aliter Palaephatus cap. 29. Chimaerae fabulam explicat. Ἐπὶ τούτοις δέ ἐςιν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα, τότε δὲ ἦν, ὥς λέγουσιν οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσβασιν οἰκῶν, λέων ἔμπροσθεν, ὄπισθεν δὲ δράκων, οἳ δὴ καὶ ἔσινον τοὺς νομέας, καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε δὴ καὶ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπρησε, --- καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. Plutarchus de Virt. Mulier. Tom. II. pag. 247, 248. tribus modis fabulam explicari ait. Primo Ἀμισώδαρος γὰρ (ὥς φασιν) ὃν Ἰσάραν Λύκιοι καλοῦσιν, ἧκεν ἐκ τῆς περὶ Σέλειαν ἀποικίας Λυκίων, λῃςρίδας ἄγων ναῦς, ὧν ΧΙ'ΜΑ'ΡΡ'ΟΣ ἡγεῖτο, πολεμιςὴς μὲν ἀνὴρ, ὠμὸς δὲ καὶ θηριώδης. ἔπλει δὲ ΠΛΟΙ'Ω ΛΕ'ΟΝΤΑ μὲν ἔχοντι πρώραθεν ἐπίσημον, ἐκ δὲ πρύμνης ΔΡΑ'ΚΟΝΤΑ, καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς Λυκίους ἐποίει, καὶ πλεῦσαι τὴν θάλατταν οὐκ ἦν, οὐδὲ τὰς ἐγγὺς θαλάττης πόλεις οἰκεῖν. τοῦτον οὖν ἀποκτείνας ὁ Βελλεροφόντης φεύγοντα τῷ Πηγάσῳ διώξας, ἐκβαλὼν δὲ καὶ τὰς Ἀμαζόνας, οὐδενὸς ἐτύγχανε τῶν δικαίων. &c. Secundo οἱ δὲ ὅλως τὴν λεγομένην Χίμαιραν ὄρος ἀντήλιον γεγονέναι φασὶ, καὶ ποιεῖν ἀνακλάσεις καὶ ἀνακαύσεις ἐν τῷ ὄρει χαλεπὰς καὶ πυρώδεις, ὑφ᾽ ὧν ἀνὰ τὸ πεδίον σκεδαννυμένων, μαραίνεσθαι τοὺς καρπούς. τὸν δὲ Βελλεροφόντην συμφρονήσαντα διακόψαι τοῦ κρημνοῦ τὸ λειότατον, καὶ μάλιςα τὰς ἀνακλάσεις ἀνταποςέλλον. &c. Tertio (Nymphis in quarto de Heraclea libro) λέγει, ὅτι σῦν ἄγριον ἐν τῇ Ξανθίων χώρᾳ καὶ ζῶα καὶ καρποὺς λυμαινόμενον ἀνελὼν ὁ Βελλεροφόντης, οὐδεμιᾶς ἐτύγχανεν ἀμοιβῆς. &c. Tzetzes l. l. vero ita explicat ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνὴ, θυγάτηρ Ἀμισω-

Ideo & ſatyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia numquam noverunt ſaturari libidine. At vero quod dicitur, [4] Poſtremus draco: illa ratione ponitur, [5] quia poſt perfectionem vulnus det poenitentiae, venenumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quod primum ſit in amore inchoare, ſecundum perficere, tertium vero poenitere de perfecto vulnere.

II. [6] *Perdica.*

Semper delicata conſuetudo laborioſo fert praejudicium operi, & molliter educata, [7] dum quod non optas evenerit, poenitentiam creat. Melius eſt enim [8] labore partiliter ſecuriore doceri, quam ex neceſſitate veniente repentaliter perterreri. Perdicam ferunt venatorem eſſe. qui quidem matris amore conreptus, dum utrimque & inmodeſta [9] libido ferveret, & verecundia novi facinoris reluctaretur, conſumptus,

μισωδάρου, περὶ τόπον Λυκίας τεταρχοῦντος. αὕτη ἀδελφοὺς ἔσχηκε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν. διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν. τούτους γοῦν Βελλεροφόντης ἡττήσας μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ Λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὀπισθίου ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ Χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. Plura ibi ſunt videnda.

5 Quia post perfectionem &c.] Modius ex ſuis MSS. reſtituit: *Quia poſt perfectionem libidinis vulnus det poenitentiae venenum peccati. Erit ergo hic ordo, quod primum* &c. Ut heic libidinis ſymbolum Chimaeram Fulgentius, ita meretricis facit Horat. lib. 1. od. 27. ubi Schol. vetus: *Quemadmodum ſupra meretricem mari, ita heic Chimaerae comparat, quaſi multiformi belluae, quae leonis, caprae & draconis capitibus emineret; flammis armata, ſicut meretrix dolis & incitamentis libidinum.* MUNCK.

Ad CAP. II.

6 Perdica] MS. Leid. *Fabula Perdiccae.* Scrib. *Perdicae.* Perperam quoque in Lemmate Epigr. 24. apud Claud. *de Polycaſte & Perdicca. Perdica* pro *Perdix*, ut *Arcada* pro *Arcas* apud Hyg. cap. 155. *Atlanta* pro *Atlas* apud Noſtr. Prol. Lib. 1. *Tripoda* pro *tripus* lib. 1. cap. 6. Tzetzes in Heſiod. Ἔργ. Οἰδιπόδαο. Τοῦ Οἰδίποδος, ἀπὸ εὐθείας τῆς Οἰδιπόδης τοῦ Οἰδιπόδου, καὶ Οἰδιπόδαο, διαλύσει Ἰωνικῇ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα εὐθεῖα, ὁ Οἴδιπος, καὶ τὸ ὁ Οἴδιπους, καὶ ὁ Οἰδιπόδας. *Antipodae* pro *Antipodes* in Scholiis MSS. in 1. Georg. Virg. *Alopidam* in Coenâ Cypriano adſcriptâ: quod fruſtra in *alopidem* mutat Rigaltius. Rectius *turpitudinem* in *torpedinem*, & *ſexatilem* in *ſaxatilem* mutaſſet. Probus in Catholicis: *Legi, hic OEdipodes, hujus OEdipodae. Nam ſi OEdipos declinaverimus, genitivo dis faciet* &c. Pertinet & huc *Pubeda*, quod apud Capellam & in Gloſſis Iſidori legitur pro adoleſcente. quanquam ſcribendum eſſet *bupaeda* ex Gr. βούπαις. Sanè *bubeda* inveni in Vett. membranis Capellae. Feſtus in BULIMAM. *Hinc eſt, quod grandes pueros bupaedas appellant.* Confer not. ad Prol. lib. 1. & cap. 15. quaeque dixi in Diſſertatione de Hygino. MUNCK.

7 Dum quod &c.] Modius: *Dum ſicut optas non evenerit, poenitentiam creat.* MUNCK.

8 Labore partiliter &c.] Modius: *Laborare particulariter, laboreque ſecuriore doceri.* Commelinianam lectionem, quam Leid. codex firmat, non temere rejecerim. Certè *partiliter* rectum puto. Arnob. Lib. VI. *Partiliter nuſquam Deus eſt, ſed ubique totus.* Firm. Aſtronom. lib. II. cap. 18. *Partiliter expoſita.* Sic & *partile* pro diviſibili poſterior aetas poſuit. Claud. lib. 1. de Stat. An. cap. 18. *Tunc localem mihi eandem vel partilem perſuadebis.* Confer Gloſſar. Barthii. Gloſſ. Iſid. *Partiliter, diviſè, per partes, diſtributè.* MUNCK.

9 Libido ferveret] *Libidine ferveret* Modius.

ptus, atque ad extremam [1] tabem deductus esse dicitur. Primus etiam serram invenit, sicut Virgilius ait:

[2] *Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.*

Sed ut [3] Fenestella in Archaicis scribit, hic primum venator fuit: cui cum ferinae caedis cruenta vastatio, & solitudinum vagabunda errando cursilitas displiceret, [4] plusquam etiam videns [5] contheroletas suos, id est Actaeonem, [6] Adonin, Hippolytum, miserandae necis functos interitu, artis pristinae adfectui mittens repudium, agriculturam [7] adfectatus est. ob quam rem matrem quasi terram omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem pervenisse fertur. & quia cunctis venatoribus de pristinae artis obprobrio detrahebat, serram quasi [8] maleloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen, quod nos Latine multifructam dicimus, id est terram.

III.

dius. MS. Leid. *Dum utrumque, & immodesta libido* &c. MUNCK.

1 TABEM] 6. edd. & MS. Leid. *labem.* Labes est ruina. Maro AEn. II. 97. *Hinc mihi prima mali labes:* Praefero tamen *tabem*, quod inferius ad maciem pervenisse dicatur. MUNCK.

2 NAM PRIMI] Versus hic legitur I. Georg. In Leid. cod. superscripta erat altera lectio, *vel primum.* quam & à se in Mediceo aliisque antiquis exemplaribus inventam testatur Pierius Valerianus. MUNCK.

3 FENESTELLA IN ARCHAICIS] 6. edd. & MS. Leid. *Fenestella Martialis.* Savaro censet illum esse Martialem, cujus lib. IX. ep. 14. mentionem facit Sidonius. Giraldus Part. II. Dial. 18. ex uno nobis duos facit. *Fabulam*, inquit, *hoc loco talem attingit, cujus & Fenestella & Martialis meminit.* MUNCK.

4 PLUSQUAM ETIAM] Ita A. H. I. & MS. Leid. in quo glossa: *plusquam una pars, id est magis.* B. M. & L. *Plusque etiam.* Sed ne sic quidem satis congrua oratio. Esset, si ita scripsisset, *insuperque etiam videret.* Nihil tamen mutare ausim. Vide quae animadvertimus infr. ad cap. 8. MUNCK.

5 CONTHEROLETAS] Vox hybrida est. Graecè dicas, συνθηρολέτης, ut γιγαντολέτης, quo Jovem epitheto ornant Poëtae. Si addiceret antiquus aliquis codex, mallem *Contheroteras.* Θηρότης enim venator. Θηρολέτης non putem inveniri. MUNCK.

6 ADONIN] MS. Leid. *Adonem* rectè. *Adon* enim Afris illis Capellae & Arnobio, ne de aliis nunc dicam, idem qui *Adonis.* MUNCK.

7 AFFECTATUS EST] Ita quidem M. L. I. & MS. Leid. Sed B. A. & H. *affectatus est.* Quod esse melius haud asseveraverim. Nam passivam formam habentia saepe activè poni multi multis exemplis pridem ostenderunt, ut notavi ad Hygin. cap. 273. ubi habes *certati sunt.* & cap. 274. *belligeratus est.* Vetus interpres Exod. cap. 16. *Murmurati estis.* MUNCK.

8 MALELOQUIUM] Malim *maliloquium* cum 6. edd. quod & firmat Leid. cod. Sic *falsiloquium*, *multiloquium*, *turpiloquium*, *parciloquium* apud Apulej. Lib. V. Milef. *vaniloquium* apud Donat. ad Eun. Act. II. sc. I. vers. 10. & Chrysolog. Serm. XIII. *Spurciloquium* apud Tertull. de Resurrect. Carn. cap. 14. *Inaniloquia* apud Vet. Interpr. poster. Epist. ad Timoth. cap. II. vers. 16. aliaque passim legas. Sed *maleloquium* editum quoque apud Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 171. *In dignitate regiâ positos maleloquii venenô perstringere.* Opinor & hoc corruptum. Tertull. de Spectac. *Neque enim oculos ad concupiscentias sumpsimus, neque linguam ad maliloquium, & aures ad receptaculum maliloquii.* Hieron. ad Celantiam: *Credulas animas maliloqua lingua dissociat.* MUNCK.

Ad CAP. III.

9 CURIOSITAS] Ἡ πολυπραγμοσύνη. Gloss. Labbaei, *Curiosus*, πολυπράγμων, MUNCK.

10 No-

III. *Actaeon.*

9 CURIOSITAS ſemper periculorum germana, detrimenta ſuis amatoribus [10] novit parturire quam gaudia. Actaeon denique venator Dianam lavantem vidiſſe dicitur: qui in cervum converſus, à canibus ſuis non agnitus, eorumque morſibus devoratus eſt. [11] Anaximenes ([12] qui de picturis antiquis diſſeruit) libro ſecundo ait, venationem Actaeonem dilexiſſe: qui cum ad maturam perveniſſet aetatem, conſideratis venationum periculis, id eſt quaſi nudam artis ſuae rationem videns, timidus factus eſt: [13] inde & cor cervi habens. unde & Homerus ait, οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, id eſt, ebrioſe, [14] oculos canis habens, & cor cervi. Sed dum periculum venandi fugeret, adfectum tamen canum non dimiſit, quos [15] inaniter paſcendo pene omnem [16] ſubſtantiam perdidit; ob hanc rem à canibus ſuis devoratus eſſe dicitur.

I V.

10 NOVIT PARTURIRE QUAM GAUDIA] Subaudi *magis.* Terent. Prol. Eun. *Si quiſquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis quam plurimis.* Familiaris Graecis ea ellipſis. Pſalm. IV. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. Nazianz. Θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. Notavimus iſtum Helleniſ. in Fulgentio jam ſuperius ad Prol. lib. I. & cap. I. lib. II. MUNCK.

11 ANAXIMENES] Ita & MS. Leid. Perperam *Anaſimenes* exhibent 6. edd. Anaximenis multiplex, nulla Anaſimenis fit mentio apud veteres. Alium à philoſopho fuiſſe cenſet Malincrotius Paralipom. pag. 4. Caeterum Anaximenis ratio, ideo in cervum fingi transfiguratum Actaeonem, quod ingraveſcente aetate timidior factus ſit, nimis frigida videtur Pierio Valeriano Hieroglyph. Lib. VII. Petendum potius ex hiſtoriâ cenſet, quâ cornutum eſſe editum quidam tradiderint Actaeonem. Quâ de re conſul. Plin. lib. XI. cap. 37. Varro per canes intellexit adulatores, cum ſcriberet: *Crede mihi, plures dominos cervi comedere, quam canes. Quod ſi Actaeon occupaſſet, & prius ſuos canes comediſſet, non nugas ſaltatoribus in theatro faceret.* MUNCK. In Fulgentii lib. I. cap. 14. pro *Anaximander Lampſacenus Anaximenes Lampſacenus* legendum eſſe ſtatuunt G. J. Voſſius de Hiſtor. Gr. lib. I. cap. 6. & Menagius ad Diogen. Laert. lib. II. §. 2. Quod ſi verum ſit, facile mihi perſuaderi patior, Fulgentium hic etiam de Lampſaceno Anaximene agere.

12 QUI DE PICTURIS] Quinam praeter hunc Anaximenem de picturis ſcripſerint, docebit te Voſſius libro de Graphice pag. 36. MUNCK.

13 INDE ET COR &c.] 6. edd. *Unde & cor cervi habere dicitur.* Leid. cod. qui in caeteris cum Commel. facit, habet etiam *unde.* Quid ſi ita diſtinguas? *Factus eſt inde, & cor cervi habens.* MUNCK. *Cervum* timiditatis antiquis fuiſſe ſymbolum docuit etiam Lambinus ad Horatii lib. I. od. 15. vs. 29. unde Heraclides Ponticus in Alleg. Hom. pag. 453. Herculis labores allegorice explicans ait δειλίαν γε μὴν ἐφυγάδευσεν ἐκ τοῦ βίου τὴν Κερυνίαν ἔλαφον.

14 OCULOS CANIS HABENS] Horus Lib. II. *Eos qui in oculis ſanguinem habent, impudentes vocant: unde Homerus:* Οἰνοβαρὲς &c. Timiditatem lepidè notat Tertull. de coron. Milit. cap. I. *Novi & paſtores eorum in pace leones, in praelio cervos.* MUNCK. Cum canibus inpudentes comparari ſolent. Hinc Schol. Ariſtophanis in Equit. vs. 414. Ἑαυτὸν ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. ὁποῖος ἦν παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς. Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα. Κύνεον κέαρ dixit Apoll. Rh. III. 641. & canes vocat Graecos propter inpudentiam Lycophron. vs. 581. ut explicat Tzetzes.

15 INANITER PASCENDO] *Immaniter* legere nos jubet Pricaeus ad Apul. Apolog. p. 142. Non accedo. Inaniter paſcit canes, quicunque eos paſcit, cum prae timiditate venari non audet. MUNCK.

16 SUBSTANTIAM PERDIDIT] Ita & Palaephatus

IV. [1] *De Hero, & Leandro.*

Amor cum periculo saepe concordat: & [2] dum ad illud solum natat quod diligit, numquam videt, quod expedit. ἔρως enim Graece amor dicitur. Leandron vero dici voluerunt, quasi λύσιν ἀνδρῶν, id est solutionem virorum. Solutio enim viri amorem parturit. Sed natat nocte, id est in obscuro tentat pericula. Hero quoque [3] in amoris similitudine fingitur. Lucernam fert. [4] Et quid aliud amor, nisi flammam [5] ferat, & desideranti periculosam viam ostendat? cito tamen exstinguitur, quia juvenilis amor non diu [6] perdurat. denique nudus natat, illa videlicet caussa, quod suos [7] adfectatores amor & nudare noverit, & periculis sicut in mari jactare. Nam exstincta lucerna, [8] utriusque mors est procurata maritima: hoc in evidenti significans, quod in utroque sexu vapore aetatis exstincto, libido commoritur. In mari vero mortui feruntur, velut in humore frigidae senectu-

tus cap. 3. hanc fabulam interpretatur. Alii canes de adulatoribus accipiunt, ut modo dicebam. MUNCK.

Ad CAP. IV.

1 De Hero] MS. Leid. *Fabula Ero & Leandri. Herus* debebat scripsisse. Talia sunt & *Argo* & *Callisto* gignendi casu apud Hyg. cap. 14. & 224. ubi complura diximus, quae huc faciunt. MUNCK.

2 Dum ad illud solum natat] MS. Mod. *notat*. unde ipse delet τὸ *ad*. Sed pro lectione Commel. stant 6. edd & MS. Leid. MUNCK.

3 In amoris similitudine] Ita & Leid. cod. & 6. edd. Sed Modius ex suis membranis emendat: *In amoris similitudinem fingitur lucernam ferens*. 6. edd. *ferre*. Sed ut Commelinus edidit, ita haec & in Leid. cod. cum leguntur, tum distinguuntur. MUNCK.

4 Et quid aliud &c.] Leid. cod. *Quid aliud amor, nisi & flammam* &c. MUNCK.

5 Ferat] 6. edd. & Modius *fert*, & mox *ostendit*. Praefero Commel. lectionem, quam & Leid. codex repraesentat. MUNCK.

6 Perdurat] Mod. *durat*. Et mox, *denique Leander nudus* &c. MUNCK.

7 Affectores] B. A. H. M. L. *affectatores*. I. *Assectatores*. Praefero *affectatores*, quod & in Leid. codice visitur. Supr. II. 4. *Quod nudos sibi affectatores dimittat*. Quanquam Salmas. ad Histor. August. pag. II. 109. 110. 111. *affectionem tyrannidis* pro *affectatione* dici observat. MUNCK.

8 Utriusque] Modius, *utrique*. Lego *utrisque* cum Leid. cod. quod ut ἀρχαϊκώτερον, ita Fulgentii κακοζηλίᾳ convenientius. MUNCK.

9 Caloratae juventutis igniculus] Apul. VI. Met. *Primae juventutis caloratos impetus freno quodam coercendos existimavi*. Vid. ibi Pricaeum. MUNCK.

10 Algescit in senio] Τὸ *in* non habent Modii membranae. At habet Leid. cod. & 6. edd. MUNCK.

Ad CAP. V.

11 De Berecynthia et Atti] MS. Leid. *Fabula Berecynthiae & Attis*. Secundum Servium ad AEn. IX. 82. *Berecyntiae* sine aspiratione esset scribendum. MUNCK.

12 Reponeret] Gloss. *detraheret*. Explica potius, *gratiam referret*. Juvenal. Sat. I. vers. I. *Nunquamne reponam Vexatus toties rauci Theseide Godri*? MUNCK.

13 Quantum etiam] Ἀντὶ τοῦ *verum etiam*. Χρῆσις est Fulgentiana. Consule indicem. MUNCK.

14 Fingerent] Ita cum 6. edd. etiam MS. Leid. Non nescio satis Latinè dici *Graecia fingerent*. Quia tamen praecessit *reponeret*, mallem *fingeret*. Rescribo ergo, *quantum etiam fingeret* Zelo-

senectutis. omnis enim [9] caloratae juventutis igniculus torpidae veternositatis [10] algescit in senio.

V. [11] *De Berecynthia, & Atti.*

Decepta Graecia credulitate daemonum potius quam deorum, numquam deterius diis suis [12] reponeret, quam ut eorum matrem veternosam anum, non solum puerilem amatu, [13] quantum etiam [14] fingerent & zelotypam. [15] Tantum enim zeli subcensa anus invidiosa flagravit, quae nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud [16] veterana subcideret meretrix. Et quamvis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam [17] in invicta libidine zelus obtinet dominatum. Berecynthia enim mater deorum Attin puerum formosissimum amasse dicitur, quem zelo subcensa castrando [18] semimasculum fecit. Quid sibi ergo in his Graecia sentire voluerit, edicamus. Berecynthiam dici voluerunt, [1] quasi

Zelotypam, tametsi timidè. Ecce enim & vetus interpres Marc. cap. 9. ita loquitur apud Chrysol. Serm. LI. *Confestim omnis populus videns Jesum stupefactus est & expaverunt.* MUNCK.

15 Tantum enim zeli succensa] Sic cum Commel. & 6. edd. etiam MS. Leid. Arridet tamen magis *zelo*. *Tantum* est *tantopere*, *in tantum*, quomodo Cyprianus, Prudentius, AEthicus, Dictys, Schol. Juvenal. Sat. VI. 295. Vetus interpres Genes. cap. XLI. vers. 19. aliique id genus scriptores loquuntur saepissimè, & Graeci εἰς ποσὸν usurpant. Nec refugit Plinius eam locutionem, cum scripsit lib. X. cap. 60. *In tantum emolliuntur.* Et lib. IX. cap. 22. *In tantum mirabili multitudine.* Euagrius in vitâ S. Antonii: *In tantum patiens erat.* Salvianus de Provid. Lib. IV. *In tantum apud plurimos nomen hoc parvi penditur.* Sic *in quantum*, pro *quantum* AEthicus sub finem Cosmogr. *In quantum vigilantia nostra investigare potuit.* *In aliquantum* pro *aliquantum* Dictys Cretensis cum aliis locis, tum Lib. III. *Tum rex, ubi in aliquantum revolvit spiritum.* Restituenda eadem Cassiod. Variar. lib. VIII. epist. 10. ubi nunc editum visitur: *Conflictus virorum fortium mutua tela reppulit, nec semper tutus fuit, qui cum numeroso hoste contendit: unius forsan ictus solerter eliditur: qui multis restitit, à parte, quâ non credidit, vulnus excipit: quae tantum ei nunc sunt gloriosa, quantum tunc habuere periculi.* Pro *reppulit* legendum ex Vet. Cod. cujus excerpta penes me sunt, *non respuit*. Pro *eliditur* praeterea *eluditur*. Adhoc *resistit* pro *restitit*, & *in tantum* pro *tantum*. Sequitur mox, *zelo succensa.* Chrysologus Serm. XII. *Succendit invidia, cupiditas inflammat.* MUNCK.

16 Veterana succideret meretrix] Augustin. C. D. lib. VI. cap. 7. *Atys pulcher adolescens ab eâ dilectus & muliebri zelo abscissus.* Lactantius lib. I. cap. 17. *Eundem cum pellice deprehensum exsectis virilibus, semimasculum reddidit.* Minucius Octavio. *Cybelae Dindyma pudet dicere; quae adulterum suum infeliciter placitum, quoniam & ipsa deformis & vetula, ut multorum Deorum mater, exsecuit, ut Deum faceret eunuchum.* Alii semet castrasse ipsum Atyn volunt, ut Catullus carm. 64. & Sallust. de diis cap. 4. Gloss. Nom. Βιτζάνος, πεπαλαιωμένος. Petron. *Veteranus latro.* MUNCK.

17 In invicta libidine] MS. Leid. *etiam victâ libidine.* edd. 6. *etiam invictâ libidine.* Commel. lectio satis mihi proba videtur. MUNCK.

18 Semimasculum] Semivirum, ut nec converteretur in foeminam, nec vir relinqueretur. Priapum contra pulcrè pensilibus peculiatum venustè *nimis masculum* dixit Augustin. C. D. lib. VI. cap. 9. Auctor Ovid. Vetulae: *Eunuchus porro, cum non sit foemina, non vir, Non animal, non planta, quid est? non est sine vitâ. Ergo quid esse potest? nihil esse potest nisi monstrum.* MUNCK. Rem ita de Atti narrat Pausanias lib. VII. cap. 17. p. 566. Ἑρμησιάνακτι μὲν τῷ τὰ ἐλεγεῖα γράψαντι πεποιημένα ἐστίν, ὡς υἱός τε ἦν Καλαοῦ Φρυγός, καὶ ὡς οὐ τεκνοποιὸς ὑπὸ τοῦ μητρὸς τεχθείη. ἐπεὶ δὲ ηὔξη-

[1] quasi montium dominam. Ideo matrem deorum, quod [2] deos nuncupari prae superbia voluerunt. Ideo in Olympo habitantes, quasi excelsos ac superbos. ideo & daemonas nuncupant secundum Homerum, [3] qui dicit, μετὰ δαίμονας ἄλλους, id est [4] post deos alios. δῆμος enim Graece populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant, & soli super populos esse, daemones dicti sunt. Ideo & apud Romanos [5] Indigetes, [6] quasi nihil indigentes. Ergo Berecynthiam montibus praeesse dixerunt quasi [7] verni cynthos. Cynthos enim

ἄγονος, μετῴκησεν ἐς Λυδίαν, τοῦ Ἑρμησιάνακτος λόγῳ, καὶ Λυδοῖς ὄργια ἐτέλει μητρὸς, ἐς τοσοῦτο ἥκων παρ' αὐτῇ τιμῆς, ὡς Δία αὐτῇ νεμεσήσαντα ὗν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπιπέμψαι τῶν Λυδῶν. ἐνταῦθα ἄλλοι τε τῶν Λυδῶν καὶ αὐτὸς Ἄττης ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὑός. καί τι ἑπόμενον τούτοις Γαλατῶν δρῶσιν οἱ Πεσσινοῦντα ἔχοντας, ὑῶν οὐχ ἁπτόμενοι. Νομίζουσί γε μὴν οὐχ οὕτω τὰ ἐς τὸν Ἄττην· ἀλλὰ ἐπιχώριός ἐστιν ἄλλος σφισιν ἐς αὐτὸν λόγος. Δία ὑπνωμένον ἀφιέναι σπέρμα ἐς γῆν, τὴν δὲ ἀνὰ χρόνον ἀνεῖναι δαίμονα διπλᾶ ἔχοντα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἀνδρὸς, τὰ δὲ αὐτῶν γυναικός. ὄνομα δὲ Ἀγδίστιν αὐτῷ τίθενται. θεοὶ δὲ Ἀγδίστιν δείσαντες, τὰ αἰδοῖα οἱ τὰ ἀνδρὸς ἀποκόπτουσιν. ὡς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦσα ἀμυγδαλῆ εἶχεν ὡραῖον τὸν καρπὸν, θυγατέρα τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ λαβεῖν φασι τοὺς καρπούς. ἐσθεμένης δὲ ἐς τὸν κόλπον, καρπὸς μὲν ἐκεῖνος ἦν ἀφανὴς αὐτίκα, αὐτὴ δὲ ἐκύει. τεκούσης δὲ τράγος περιεῖπε τὸν παῖδα ἐκκείμενον. ὡς δὲ αὐξανομένῳ κάλλους οἱ μετῆν πλέω ἢ κατὰ εἶδος ἀνθρώπου, ἐνταῦθα τοῦ παιδὸς ἔρως ἔσχεν Ἀγδίστιν. αὐξηθέντα δὲ Ἄττην ἀποστέλλουσιν ἐς Πεσσινοῦντα οἱ προσήκοντες συνοικήσοντα τῇ βασιλέως θυγατρί. Ὑμέναιος δὲ ᾔδετο, καὶ Ἀγδίστις ἐπίσταται, καὶ τὰ αἰδοῖα ἀπέκοψε μανεὶς ὁ Ἄττης. ἀπέκοψε δὲ καὶ ὁ τὴν θυγατέρα αὐτῷ διδούς. Ἀγδίστιν δὲ μετάνοια ἔσχεν, οἷα Ἄττην ἔδρασε. καὶ οἱ παρὰ Διὸς εὕρετο, μήτε σήπεσθαί τι Ἄττη τοῦ σώματος, μήτε τήκεσθαι. Plura de eodem cap. 20. p. 573.

1 Quasi montium dominam] Aliter fabulam interpretatur Sallust. περὶ θεῶν. cap. 4. MUNCK.

2 Deos nuncupari prae superbia voluerunt] 6. edd. *per superbiam*. Sed nec sic Latina est oratio. Suspicor scripsisse, *Deos se nuncupari* &c. MUNCK.

3 Qui dicit] *Dum dicit* MS. Leid. MUNCK.

4 Post Deos alios] MS. Leid. B. A. H. & I. *cum Deos alios*. At in margine, *cum diis aliis*. Versus Homeri exstat Iliad. A. 222. Δώματ' ἐς Αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. h. e. ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἄλλους, ut recte Scholiastes; *ad Deos alios*. οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ. Παρερμηνεύει heic Fulgentius. Deinde δαίμων à δαίω dicitur, quasi δαήμων, ut docent Graecorum Magistri. Schol. modo laudatus: τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας. ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσι. MUNCK. De Daemonibus consule Plut. de Iside & Osir. Tom. II. p. 360, 361. qui de Homero in de Orac. defectu pag. 415. ita disserit Ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἱ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ τρόπον τινὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταὐτὸ καὶ συνάπτον ἐξευρόντες. εἴτε Μάγων τῶν τε περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θρᾴκιος ἀπ' Ὀρφέως, εἴτ' Αἰγύπτιος, ἢ Φρύγιος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἑκατέρωθι τελεταῖς ἀναμεμιγμένα πρὸς τὰ θνητὰ καὶ πένθιμά τινα τῶν ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὁρῶντες. ἙΛΛΗΝΩ͂Ν ΔΕ῀ ὍΜΗΡΟΣ ΜΕ῀Ν ΦΑΙ´ΝΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩ͂Σ ἈΜΦΟΤΕ´ΡΟΙΣ ΧΡΩ´ΜΕΝΟΣ ΤΟΙ͂Σ ὈΝΟ´ΜΑΣΙ, ΚΑΙ῀ ΤΟΥ῀Σ ΘΕΟΥ´Σ ἘΣΤΙΝ ὍΤΕ ΔΑΙ´ΜΟΝΑΣ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕ´ΥΩΝ. Ἡσίοδος δὲ καθαρῶς καὶ διωρισμένως πρῶτος ἐξέθηκε τῶν λογικῶν τέσσαρα γένη, θεοὺς, εἶτα δαίμονας πολλοὺς κἀγαθοὺς, εἶτα ἥρωας, εἶτα ἀνθρώπους, τῶν ἡμιθέων εἰς ἥρωας ἀποκριθέντων. De Hesiodo v. Graev. L. H. c. 4. Homerum imitati sunt non tantum Tragici, qui δαίμονας in genere pro diis posuere. v. Schol. AEschyli Prom. Vincto. vs. 85. & Spanh. ad Aristophan. Plut. vs. 81. sed & alii poëtae. Apollonius Rhodius de Deorum matre lib. I. vs. 119. dicit Δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας. & vs. 1141. de eadem Ἀνταίη δαίμων. Lycophroni vocatur Jupiter Δρύμνιος δαίμων vs. 537. Hinc δαιμόνιος non tantum cum θεῖος jungitur. (v. Olear. ad Philostrati l. I. de Apoll. Tyan. c. 2. p. 4.) sed notat etiam quidquid a deo proficiscitur. Schol. Pindari O. Pyth. IV. 66. ad illa verba ΒΩ´ΛΑΚΑ ΔΑΙΜΟΝΙ´ΑΝ, dicit τὴν θείαν, ἤτοι ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀποικίαι καὶ χρησμοὶ Ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι θεὸς ὁ δωρησάμενος. Magi dicebant, juxta Aristotelem in primo de Philosophia libro, δύο εἶναι ἀρχὰς, ἀγαθὸν δαίμονα, καὶ κακὸν δαίμονα. Καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὠρομάσδης. τῷ δὲ Ἅιδης καὶ Ἀρειμάνιος. Vide Diogenem Laert. I. 8.

enim Attica lingua flos nuncupatur: [8] unde hyacinthus dicitur, quasi ἰάκυνθος, quod nos Latine solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nam & Epicharmus ita ait: [9] παγκάρπιος στέφανος, καὶ πεὶ ἀκτῶν περβατεῖ ἢ χρυσάλος. id est, florigera corona, atque è litoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamvis quilibet amet, tamen [10] abscindit, ut Berecynthia in Attin fecit. [11] Athis enim Graece flos dicitur, [12] ut Sosicles Atticus in libro Theologumenon, quem adpellavit, scribit: Matrem deûm, in modum potentiae voluerunt poni: unde

5 INDIGETES] Vide Festum in *Indiges*. Serv. ad AEn. XII. 794. Turneb. lib. XIX. cap. 29. Glossarium editum à Barthio Advers. lib. XXVIII. 19. *Indigetes dii, quorum nomina non audebant proferre.* Lactantius *genios* interpretatur daemonas lib. II. 14. *Omnes*, inquit, *ostiatim domos occupant, ac sibi geniorum nomen assumunt. Sic enim Latino sermone daemonas interpretantur.* Plura vide apud Tzetz. ad Hesiod. p. 41. ed. Heins. Cyprian. ad Demetr. *Consentit Plato, & unum Deum, caeteros angelos vel daemonas dicit.* Qua de re videndus Apul. in de Dogm. Plat. pag. 8. ed. Elmenhorst. Confer quae dixi ad Hyg. cap. 139. Gloss. MSS. in Virgil. I. Georg. *Indigetes qui praesunt singulis civitatibus, ut Minerva Athenis, Juno Carthaginensibus. Indigetes propriè sunt dii ex hominibus facti, quasi diis egentes. abusivè omnes generaliter, quasi nullius rei egentes. Alii indigetes propriè interpretantur, quorum proprium nomen uti indigemus, ut dii penates; item Lares, qui dii contra sonantes, quorum singularia nomina nesciuntur.* Confer omnino Athenag. Legat. pro Christian. pag. 25. Schol. Eurip. pag. 19. ed. Steph. MUNCK.

6 QUASI NIHIL INDIGENTES] Hanc sententiam dudum explosit Salmasius Ex. Pl. pag. 51. qui consulendus.

7 VERNI CYNTHOS] Conjunctim 6. edd. *Bernicynthos.* MS. Leid. *Vernicantos.* Sed haec nugacissima sunt. MUNCK.

8 UNDE HYACINTHUS] MS. Leid. *Unde & hiacynthus dicitur, quasi hios cynthos.* Unde faciendum videtur ἴος κύνθος. Ἴος enim veteribus Graecis erat *unus*. Sed nugatur Fulgentius. neque enim ἰάκυνθος, sed Ὑάκινθος Graecis dicitur. Deinde quis dixit κύνθος idem esse quod ἄνθος? Lexic. Cyrill. Ὑάκινθος ἄνθος, *vaccinium*. MUNCK. Graece dicitur ὑάκινθος, de quo flore consulendi Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 1107. ac cum Pausania lib. I. cap. 35. p. 86. Schol. Theocriti Idyll. X. 28. & post eos Salmasius Ex. Pl. pag. 860.

9 ΠΑΓΚΑΡΠΙΟΣ &c.] MS. Leid. *Cintoides iste si foros probe beeris albos, id est, Floriger & coronatus atque ebrius processit Crisaltus.* Graeca videntur ita fuisse exarata: Κωνθοειδὴς καὶ στεφανοφόρος περιβέβηκε χρύσαλος. Pro πεὶ ἀκτῶν, Scriverius substituebat παρ' ἀκτῶν. Caeterum *Chrysalus*, *Chryses*, *Chrysis*, *Chrysalis* servorum & ancillarum in Comoediis sunt nomina. MUNCK. De hujus loci integritate dubitat G. Cuperus in Monum. Ant. pag. 238.

10 ABSCINDIT] MS. Leid. *abscidit* Apulej. V. Miles. *Nodum cervicis & capitis abscide.* Augustin. C. D. lib. VII. cap. 26. *Alienis manibus potius occidi, quam suis abscidi potuerunt. Abscidere* verbum est posterioris aetatis scriptoribus familiarissimum. Vide Heins. ad Prud. Apotheos. vers. 945. & quae nos notavimus ad cap. 2. lib. I. Nec tamen vetustissimis ignotum fuit, ut ostendit ad Scribon. Largum pag. 164. Rhodius. Servius in hac fabulâ à rege, qui eum stuprare vellet, amputata puero verenda scribit. MUNCK.

11 ATHIS GRAECIS FLOS DICITUR] Immo ἄνθος non Ἄθις dicitur. Interim verum est Porphyrium voluisse Attin florem denotare ἀλληγορικῶς. Caeterum *Attis* heic habet MS. Leid. & 4. edd. quomodo & apud Servium ad AEn. IX. vers. 116. Catullum, Ovidium hoc vocabulum exaratur. *Atys* est apud Augustinum, *Atus* apud Varronem. Vet. Inscript. apud Ald. Orthogr. pag. 14. *Archigallus matris Deum magnae Idaeae & Attis* &c. Et in aedibus Petri Donati Cardinalis Caesii, ut testatur Ciofanus ad Ovid. Metam. X. *Qui colitis Cybelen, & qui Phryga plangitis Attin* &c. Capella lib. II. *Atys pulcher item, curvi & puer almus aratri.* Lege *Attis* ex MS. Leid. Bibl. MUNCK. Ciofanus ad Ovid. X. M. 104. *Attis* scribendum docet. A Pausania vocatur Ἄττης; sed ibi vide Sylburg.

12 UT SOSICLES] MS. Leid. cum 6. edd. *Sosides. d* pro *cl* posuit, opinor, librarius. Ponenda est ante haec verba τελεία στιγμή. Non enim Attici hominis est dicere Attin Graecè denotare florem. MUNCK.

unde Cybele dicitur quasi κῦδος βέβαιον, id est gloriae firmitas. unde & Homerus ait: ᾧ κεν Ζεὺς κῦδος [1] ὀπάζῃ. Cui Jupiter gloriam donaverat. Ergo [2] ideo turrita pingitur, quod omnis potentiae elatio sit in capite. Ideo & leonum currui praesidens, [3] quia omnis potentia etiam virtuti dominatur. Ideo & multiplici veste, quod omnis potentia ornata sit. [4] Sceptrum etiam fert, quod omnis potentia vicina regno sit. Ob hanc rem etiam mater deûm dicta est. illud nihilominus ostendere volentes, quod sive Indigetes, sive dii, sive daemones apud antiquos à divitiis dicti sunt, ergo potentia divitum mater est. unde & Homerus Agamemnonem considerans ait,

Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον.

Nec non etiam Euripides [5] consimilans Tantalum Jovi in tragoedia Electrae ait:

Ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος, [6] κορυφῆς.

Id

1 ʼΟΠΑʹΖΕΙ] ʼΟπάζοι emendaverat in libro suo Scriverius. Non probo. Septem locis legitur apud Homerum κῦδος ὀπάζῃ. nusquam ὀπάζοι. Sed nec ᾧ κεν in hemistichio isto invenitur apud eum. Scripsit forte Fulgentius, τῷ τε, vel τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ. quorum alterum Odyss. T. 161. alterum Iliad. P. 566. habetur. MUNCK.

2 Ideo turrita] MS. Leid. *Ideo & turrita.* Et paulo inferius, *nec non &.* Aliter haec Cybeles insignia interpretatur Servius ad AEn. III. 113. MUNCK.

3 Quia omnis pot. e. v. d.] Serv. ad x. AEn. 253. *Ideo hoc fingitur, quod omnis feritas maternae subjacet affectioni, & subjugata est.* Alio modo turritam Cybeles coronam, currum & variam vestem explicat Phurnutus de N. D. cap. 6.

4 Sceptrum etiam fert] Cum clavi etiam pingitur. Serv. ad x. AEn. 252. *Terram autem ipsam constat matrem Deûm esse. unde & simulacrum ejus cum clavi pingitur: nam terra aperitur verno, hyemali clauditur tempore.*

5 Consimilans] Ita & MS. Leid. *Similare, similacra, assimilare* furcillis è Latio exturbat summus vir Joh. Fred. Gronovius Diatrib. ad Stat. Sylv. lib. I. cap. 6. Inveniuntur tamen crebro in deterioris notae scriptoribus, ut forsan non tam librariis, quam eorum aevo sint imputanda. Willeramus Paraphr. Cantici Salom. *Haec quoque non agnis, sed consimilabitur hoedis.* Et post paulo: *Forma tui colli nitet assimilata monili.* Ne de Apulejo nunc dicam, cujus in Indice consulendus Elmenhorstius, etiam in Ausonio epigr. 67. *adsimilas.* 118. *adsimilata* ediderunt nonnulli. Haud tamen scio quam rectè. Priore enim loco *adsimulas.* posteriore *adsimulata* repraesentat Stoeriana editio. *Similare* est similem esse auctori Tractatus de Sinâ & Sion: *Vides ergo in Hebraicâ veritate non sibi similare.* MUNCK.

6 ΚΟΡΥΦΗ͂Σ] Hoc alterius versus principium est, ut rectè observavit in margine libri sui Scriverius. Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνει πέτρον habet Euripides. Michael Psellus in Tantali Anagoge: Δειμαίνει μὲν τὴν ὑπερτέλλουσαν πέτραν, ἥτις ἀδαμαντίνοις ὥσπερ καλωδίοις ἀπῃωρημένη, καὶ μικρόν τι τῆς ἐκείνου ὑπερανέχουσα κεφαλῆς, φοβεῖ τῷ μέλλειν καταπεσεῖν, οὐ κάτεισι δέ. MUNCK.

7 Invideo fortunas] Vide de eâ construct. Sciopp. Paradox. Litterar. Epist. 4. MUNCK.

8 Jovis aequalis] Imo *Jovis filius* est Διὸς πεφυκώς. Romanus Tragicus Diomedi laudatus lib. III. *Jove prognatus est, ut perhibent, Tantalus, Ex Tantalo Pelops, ex Pelope autem satus Atreus, qui nostrum porro propagat genus.* MUNCK.

9 Amputet illud] *Amputetur* Leid. cod. MUNCK.

A

Id est, Beatus ille, nec [7] invideo fortunas ejus, [8] Jovis aequalis, ut dicitur, Tantalus. Ergo potentiae gloria semper & amore torretur, & livore torquetur: citoque abscidit quod diligit, dum tamen [9] amputet illud, quod odit. Denique omnis nunc usque potentia nescit circa suos diuturnum servare adfectum: & quod amaverit cito, aut zelando amputat, aut fastidiendo horrescit. Ideo & Attin dici voluerunt quasi ἦθος. ἦθος enim Graece consuetudo dicitur. Ergo quantuscumque amor sit potentibus, stabilis esse non novit.

VI. *De Psyche, & Cupidine.*

Apuleius in libris Metamorphoseon hanc fabulam planissime designavit, dicens esse in quadam civitate regem & reginam, habere tres filias, duas natu majores, esse temperata specie: juniorem vero tam magnificae esse figurae, [10] quae crederetur [11] Venus esse terrestris. Denique duabus majoribus, quae temperata erant specie, [12] connubia venere. illam vero, veluti deam, non quisquam amare ausus, quam

Ad CAP. VI.

10 Quae crederetur] Ita & MS. Leid. & I. *Qui* A. B. H. *ut* M. L. & Beroaldus in hac fabulâ, quam Apulejo praefixit. Credo scripsisse *quo crederetur*; non quod sit altero Latinius, sed quia Fulgentio convenientius, qui prope innumeris locis τὸ *quo* pro *ut* usurpat. MUNCK.

11 Venus terrestris] Musaeus de Herone: Ἄλλη Κύπρις ἀνάσσει. Et post paulo: νέη διεφαίνετο Κύπρις. MUNCK. Adludit ad Deam *Venerem Coelestem*, quae οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα juxta Schol. Apoll. Rh. III. 52. qui haec addit Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ οὐρανοῦ φησι γενέσθαι. De qua Pausanias lib. I. cap. 19. p. 44. scribit Ἐς δὲ τὸ χωρίον, ὃ κήπους ὀνομάζουσι, καὶ τῆς Ἀφροδίτης τὸν ναὸν, οὐδεὶς λεγόμενός σφισιν ἐστὶ λόγος. οὐ μὴν οὐδὲ ἐς τὴν Ἀφροδίτην, ἣ τοῦ ναοῦ πλησίον ἕστηκε. Ταύτης γὰρ σχῆμα μὲν τετράγωνον κατὰ ταυτὰ καὶ τοῖς Ἑρμαῖς, τὸ δὲ ἐπίγραμμα σημαίνει τὴν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην τῶν καλουμένων Μοιρῶν εἶναι πρεσβυτάτην. De cujus Veneris antiquissimo cultu videndus Herodotus lib. I. cap. 105. & 131. Plura de hac Venere dabunt Meursius ad Lycophron. vs. 112. & G. Cuperus II. Obs. I. De phrasi vide, quae dixi ad lib. II. cap. 5.

12 Connubia venere] Ἀντὶ τοῦ *evenere*, quomodo Salmasius scribi heic vult ad Solin. p. II. Dubito an necessaria sit ista correctio. Phaedrus lib. II. II. *Majus ne veniat malum.* Ovid. Eleg. de Nuce: *At postquam platanis sterilem praebentibus umbram Uberior quavis arbore venit honor.* Petronius: *Magna loquor, quidvis nummis praesentibus opta, Et veniet, clausum possidet arca Jovem.* Corrigit *eveniet* Scriverius. Non accedo. Sed pro *magna* quin legendum sit *parva* nullus dubito. Sallust. Jug. cap. 8. *Ultro illi & regnum & gloriam venturum.* Cyprian. lib. IV. epist. 4. *Pressurae istius tam turbidam vastitatem secundum peccata nostra venisse.* Et post paulo: *Imo vero nec venissent patribus haec mala.* Columbanus Monostich. vers. 6. *Impleat ipse Dei, qui vult sua vota venire.* Vide ibi annotata à Cl. Daumio. Gregor. Dial. lib. II. cap. 5. *Cuncta, quae illi erant ventura, praenunciavit.* Hyg. Astron. I. cap. 8. *Quod cum veniat in hac definitione* &c. Vetus interpres Josuae cap. XXIII. vers. 15. *Sicut ergo implevit opere, quod promisit, & prospera cuncta venerunt.* Adde his, quae congessi ad Prolog. lib. I. Accedit praeterea huc, quod simplex pro composito frequenter usurpet hic scriptor. Sic *vanescere* pro *evanescere* habes lib. II. cap. 6. *crementa* pro *incrementa* lib. I. cap. 19. Nec abhorruerunt alii ab eâ enallage. *Vanescere* pro *evanescere* habes quoque apud Lactant. lib. III. cap. I. *Ferre* pro *auferre* apud Virgil. Ecl. IX. Talia sunt & *vertere à Deo* pro avertere, *funus ferre* pro efferre, *radere nomen* pro eradere, *pilare* pro expilare;

quam venerari pronus, atque hostiis [1] sibimet placare. Contaminata ergo honoris majestate Venus, [2] subcensa invidia, Cupidinem petit, ut [3] in contumacem formam severiter vindicaret. Ille ad matris ultionem adventans, visam puellam adamavit: poena enim in adfectum conversa est, [4] & [ut] magnificus jaculator [5] ipse se suo telo percussit. Itaque Apollinis denunciatione jubetur puella in montis cacumine sola [6] dimitti, & velut feralibus deducta exsequiis, pennato serpenti [7] sponso destinari. Perfecto jamque [8] choragio puella per montis declivia Zephyri flantis leni vectura delapsa, in quamdam domum auream rapitur, quae [9] pretiosa sine pretio, sola consideratione, laude deficiente, poterat [10] existimari. Ibidem vocibus sibi tantummodo servientibus, ignoto atque [11] mansionario utebatur conjugio. Nocte enim adveniens maritus, [12] Veneris praeliis obscure peractis, ut [13] invise [14] vespertinus advenerat, ita in [15] crepusculo incognitus etiam discedebat. Habuit ergo [16] vocale servitium, [17] ventosum dominium, noctur-

lare; quae in veteribus observavit Casaub. ad Spartian. p. 75. MUNCK.

1 SIBIMET PLACARE] 6. edd. *Deprecari.* unde *deplacare* facit Modius. Quod nunc moneo etiam disertim legi in cod. Leidensi. MUNCK.

2 SUCCENSA INVIDIA] Cap, 5. *Zelo succensa.* Vide ibi Notas. MUNCK.

3 IN CONTUMACEM FORMAM VINDICARET] Latinissimè dictum. Sallust. Catil. cap. 9. *Saepius vindicatum est in eos.* MUNCK. Ubi v. Cort.

4 ET (UT) MAGNIFICUS JACULATOR] Agnoscunt τὸ *ut* eum 6. edd. tum MS. Leid. Forte tamen mutandum est in *ille.* Apulej. lib. v. *Et praeclarus ille sagittarius ipse me telo meo percussi.* MUNCK.

5 IPSE SE] *Ipse sese* MS. Leid. MUNCK.

6 DIMITTI] *Desisti*, ut habet Apulejus, apud quem hoc Apollinis legas responsum lib. IV. *Montis in excelsi scopulo desiste puellam, Ornatam mundo funerei thalami. Nec speres generum mortali stirpe creatum, Sed saevum atque ferum, vipereumque malum* &c. MUNCK.

7 SPONSO DESTINARI] *Sponsa* lego cum Leid. cod. MUNCK.

8 CHORAGIO] Glossa interlinearis: *puellari vel virginali funere.* Sed in margine: *Choragium dicitur à choro, ubi puellae & infantes ludunt & cantant.* Imo choragium à χορηγέω dictum. Propriè ea vox notat apparatum scenae, ut docet Festus. Sed quin ad alia etiam rectè transferatur, dubitandum non est. Cicero IV. Rhet. ad Herenn. *Choragium gloriae* pro apparatu. Quod si attendisset Fulgentius, non scripsisset in libello de Prisc. Serm. *Choragium dicitur virginale funus.* Sumsit id vocabulum ab Apulejo. Ita enim ille lib. IV. *Jam feralium nuptiarum miserrimae virgini choragium instituitur.* Et lib. II. *In ipso momento choragii funebris.* MUNCK.

9 PRETIOSA SINE PRETIO] Gloss. *Quam nullus dignè laudare poterat, nec aestimare quanti esset pretii.* Hausit & haec ex Apulej. Miles. lib. v. *Jam caeterae partes longè lateque dispositae domus sine pretio pretiosae.* MUNCK.

10 EXISTIMARI] MS. Leid. *aestimari.* Quod praefero. MUNCK.

11 MANSIONARIO] Gloss. *hospitali, non continuo.* MUNCK.

12 VENERIS PRAELIIS] Leid. cod. *Veneriis.* Gloss. *libidinosis.* Alterum est in Apulejo: *Primisque Veneris praeliis velitatus* &c. MUNCK.

13 INVISE] Scriverius & Tollius, *invisus.* Ita sanè in hac fabula Apulejus Miles. v. *Quidam introcessit & cantavit invisus.* Tertull. lib. I. advers. Marcion. *Mirandae virtutis opus invisaque facta.* Vetus interpres Siracidae cap. XLI. vers. 18. & XX. 32. *Sapientia abscondita & thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque?* Gloss. Ἀόρατος, *invisus.* Chrysologus Homil. XXXVI. *Si sic rediisset invisa.* Apulej. Apolog. *Qui cum adversum me eas litteras promeret, invidit profecto cupiditate laedendi, si quid mihi ex illis fieret criminosum, id mihi secum esse commune.* h. e. non vidit, ut Pricaeus vult, quem vide. MUNCK.

14 VESPERTINUS] H. e. vesperi. Proba est locu-

nocturnum commercium, ignotum conjugium. Sed ad hujus mortem deflendam ſorores adveniunt: montiſque conſcenſo cacumine, [18] germanum lugubri voce flagitabant vocabulum. & quamvis ille conjunx lucifuga ſororios ei comminando vetaret adſpectus, tamen conſanguineae charitatis invincibilis ardor maritale [19] obumbravit imperium. Zephyri ergo [20] flabrantis aurae anhelante vectura ad ſemet [21] ſororios perducit adfectus: earumque venenoſis conſiliis de mariti forma quaerenda conſentiens, curioſitatem ſuae [22] ſalutis novercam adripuit: & facillimam credulitatem, quae ſemper deceptionum mater eſt, poſtpoſito cautelae ſuffragio, adripuit, denique credens ſororibus, ſe marito ſerpenti conjunctam, velut beſtiam interfectura, novaculam [23] ſub pulvinar abſcondit, lucernamque modio contegit. Cumque altum ſoporem maritus extenderet, illa ferro armata, [24] lucernamque modii cuſtodia eruta, Cupidine cognito, dum inmodeſto amoris torretur adfectu, ſcintillantis olei deſputamento maritum ſubcendit. Fugiens

locutio. Horat. Epod. XVI. *Nec veſpertinus circumgemit urſus ovile.* Epiſt. 6. Lib. I. *Gnavus mane forum, & veſpertinus pete tectum.* Sat. 4. Lib. II. *Si veſpertinus ſubito te oppreſſerit hoſpes.* MUNCK. Eſt Graecorum imitatio, qui adjectiva etiam tempus ſignificantia pro adverbiis ponunt. Theocrit. Idyll. VII. 123.

—— Ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαρῇσι διδοίη.

Ubi Schol. Ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον. Sic χρόνιος ἰδὼν Eurip. Phaeniſſ. 370. & ut hic *veſpertinus*, ita Graeci ἑσπέριος pro πρὸς ἑσπέραν. V. Spanh. ad Callim. H. Jov. 87. Perizon. ad AElian. x. V. H. 18. & J. Alberti ad Acta Apoſtol. XXVIII. 13.

15 CREPUSCULO] Pro diluculo poſuit, nec ſine auctoritate meliorum. MUNCK.

16 VOCALE SERVITIUM] Gloſſ. *Verba illius audiebat, ſed ipſum non videbat.* Apulejus: *Voces ancillas habet, & ventis ipſis imperat.* MUNCK.

17 VENTOSUM DOMINIUM] Gloſſ. interlinearis, *inſtabilem.* In margine autem; *quia vento veniebat.* Unde apparet legiſſe gloſſatorem illum, *dominum.* Sed perperam, ut apparet ex verbis Apuleji modo adductis. MUNCK.

18 GERMANUM VOCABULUM] Codex Leid. *Germanam.* Gloſſ. vult ſubaudiri *per.* Sed *germanum vocabulum* pro *germanae vocabulum*, ut *ſororios aſpectus* pro *ſororum* hoc ipſo capite habes, rectè habet. *Vocabulum* eſt nomen, quo quis appellatur. Apulej. lib. III. Mileſ. *Eodem mecum vocabulo nuncupatur.* Ovid. III. Faſt. 512. *Tu mihi juncta toro, mihi juncta vocabula ſumes.* *Vocamen* eodem ſenſu uſurpat Solin. cap. XI. *Quibus à ſono clariore vocamen datur.* MUNCK.

19 OBUMBRAVIT] *Contemſit mariti imperium.* Gloſſ. MUNCK.

20 FLABRANTIS AURAE] VI. edd. & Beroald. *flagrantis.* Perperam. *Flabrare* pro *flare* poſuit, ut rectè interpretatur gloſſa codicis Leid. *Flabra* venti ſunt Apulejo. Inde *flabrare* formatum, & *flabralis* apud Prudent. Apotheoſ. vers. 845. Ita à *flabellum* finxit *conflabellare* Tertull. in de Spect. cap. 25. Gloſſ. Vet. *Flabello*, ῥιπίζω. MUNCK.

21 SORORIOS AFFECTUS] H. e. ſorores. *Affectus* eleganter dici illos, quos ſingulari affectu proſequimur, oſtenſum jam aliis. Vide Savaron. ad Sidon. lib. VI. epiſt. 4. Livineium ad Panegyr. VII. cap. 10. Salmaſ. ad Volcat. Caſſium cap. 7. Vetus tumulus in Catal. Pith. Lib. III. *Affectus omnes poſſidet iſte lapis.* MUNCK.

22 SALUTIS NOVERCAM] Hoſtem. Propert. IV. el. 5. *Et volucris nidis eſſe noverca ſuis.* Conſule Indicem. MUNCK.

23 SUB PULVINAR] Ita & MS. Leid. 6. edd. *ſub pulvinari.* MUNCK.

24 LUCERNAMQUE MODII CUSTODIA ERUTA] Ita & 5. edd. MS. Leid. *Lucernamque modio cuſtodi eruta.* Mod. *lucernaque.* Quod flagitat ſanè ſyntaxis. Forte ſcripſerat, *Lucernaque modio cuſtodi erepta.* Apulej. Mileſ. v. *Caecae tenebrae cuſtodiâ liberatâ lucernâ.* Baptiſta edidit: *Lucernaque modio cuſtodita eruta.* MUNCK.

giensque Cupido, multa super curiositate puellae increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis [1] jactatam Veneris persecutionibus postea, Jove petente, in conjugium adcepit. Poteram quidem totius fabulae ordinem hoc libello percurrere, [2] qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygiis aquis [3] urnulam delibaverit, & Solis armenta vellere spoliaverit, & seminum germina confusa discreverit, & de Proserpinae pulchritudine particulam moritura praesumpserit. Sed quia [4] haec saturantius Apulejus pene duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem [5] enarraverit, & [6] Aristophontes Athenaeus in libris, qui Dysarestia nuncupantur, hanc fabulam enormi verborum circuitu discere cupientibus prodidit: ob hanc rem supervacuum duximus ab aliis digesta nostris inserere libris, ne nostra opera aut propriis [7] exsularemus officiis, aut alienis [8] addiceremus negotiis. [9] Sed is, qui fabulam legerit, in nostra haec transeat, sciturus, quid sibi illorum falsitas sentire voluerit. Civitatem posuerunt [10] [quasi] in modum mundi, in qua regem & reginam

1 JACTATAM] *Jactata* Modius & 6. edd. nec non Beroaldus, qui praeterea post *τὸ petente* cum B. interserit *cupidinem*. MS. Leid. stat à Commelino. MUNCK.

2 QUALITER] Utuntur eâ voce non tantum Augustinus, Cyprianus, Orosius, Chrysologus, Gregorius, & id genus alii scriptores, sed & Martialis lib. I. epigr. 104. Imo Ovidius quoque I. Amor. El. VII. vers. 58. Herod. IX. vers. 128. Celsus lib. I. p. 6. MUNCK.

3 URNULAM DELIBAVERIT] *Urnulam libaverit* Mod. Sex edd. *undam delibaverit*. Perperam. Apulejus: *Sic acceptam cum gaudio plenam urnam Psyche Veneri citata retulit*. MUNCK.

4 HAEC SATURANTIUS APULEJUS] Pessimè sex edd. *Saturantius & Apulejus*. quasi *Saturantius* scriptoris esset nomen. *Saturantius* est *uberius*, *plenius*, ut rectè explicat glossa cod. Leid. Ad eundem modum *saturantius satisfacere* dixit in Virgil. Continent. *Satiatè dicere* Tertullianus, ut observavit Salmas. ad Solin. p. 416. Inveni & ego apud eundem Libr. de Anim. cap. 46. *Quinione voluminum satiatissimè exhibebit*. Turbare tamen *τὸ haec* mihi à primo videbatur, & pro *&* non suo loco positum, refingebamque, ne solocca esset oratio, *Quia saturantius Apulejus*, *& pene* &c. Nunc melius imbutus lectione Fulgentii, observo per appositionem dici *haec tantam falsitatem*. Geminum prorsus & germanum est illud in Virgil. Continent. *Saturanter haec*, inquam, *in libro physiologo, quem nuper edidimus de medicinalibus causis, & de septenario & novenario numero, omnem arithmeticae artis digessimus rationem*. Adde not. ad Prolog. Hygin. Astron. MUNCK.

5 ENARRAVERIT] Ita & 6. edd. & Beroald. Praefero tamen *enarravit*, quod exhibet cod. Leid. cum sequatur proximo membro *prodidit*. Non ignoro tamen etiam alterum posse exemplis defendi. MUNCK.

6 ARISTOPHONTES] Ita & MS. Leid. Editi partim *Aristophantes*, partim *Aristophanes*. quomodo & Beroaldus habet. MUNCK.

7 EXULAREMUS] Gloss. *abiceremus*. leg. *abigeremus*. *Exulare* activè sumsit. Vide not. ad Hyg. cap. 26. Victor Histor. Vandal. Lib. II. *Fratrem vero Theodoricum, post occisionem & filii, nudum atque destitutum similiter exulavit*. MUNCK.

8 ADDICEREMUS] Ita & I. sed A. *addiceremur*. M. L. H. & Beroald. *adjiceremus*. Leid. cod. cum B. *adiceremus*. Quod glossator explicat *adjungeremus*. Rectè ille quidem. Nam *adicere*, *conicere*, *subjicere* semper per i simplex exhibet ille codex. Sic in Vet. inscriptione, quam Pithoeus Catal. lib. IV. pag. 122. & Scottus Itinerar. pag. 277. publicarunt, *Centenas adicit numero crescente coronas*. Corippus Lib. I. *Exequiis adicit solito plus dona paternis*. Sen. Hercul. Fur. vers. 434. *Adice* &c. Thyest. 727. *Adicitque fratri*. Plura dixi superius cap. 4. lib. II. Arridet tamen heic magis *addiceremus*. MUNCK.

9 SED IS, QUI FABULAM] MS. Leid. *Sed dum*

ginam velut deum & materiam posuerunt. quibus tres filias addunt, id est carnem, [11] ultronietatem, quam libertatem arbitrii dicimus, & animam: ψυχὴ enim Graece anima dicitur, quam ideo juniorem voluerunt, quod corpori jam facto postea inditam esse animam dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, [12] quod & à libertate superior, & à carne nobilior. huic invidet Venus, quasi libido. ad quam perdendam [13] Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & [ei] [14] velut in conjunctione miscetur: [15] quam persuadet, ne suam faciem videat, id est [16] cupiditatis delectamenta discat. unde & Adam, quamvis videat, nudum se non videt, donec de concupiscentiae arbore [17] comedit. [18] Neve suis sororibus, id est carni & libertati, de suae formae curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucernam [19] de sub modio ejecit, id est desiderii flammam in pectore absconsam depalat, visamque taliter dulcem amat, ac diligit. quam ideo lucernae ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum dili-

dum is &c. Forte scripserat, *sed tamen is.* MUNCK.

10 (Quasi) in modum] *Tò quasi* à Commel. cancellatum non habet Leid. cod. Agnoscunt tamen 6. edd. & Modius. MUNCK.

11 Ultronietatem] Τὸ αὐτεξούσιον, αὐτεξούσιον γνώμην, ut appellat Basil. orat. II. in Adam. Finxit à τοῦ *ultronius*, ut *dubietas* à *dubius* Marcellin. lib. XXII. & Haimo Homil. in diem Ascens. *Serietas* à *serius* Auson. Parental. 2. *medietas* à *medius* Macrob. II. Somn. Scip. cap. I. & Apulej. pag. 47. *Nimietas* à *nimius* Fulg. Ruspens. Epist. I. Gregor. Dial. II. cap. 25. Apulej. pag. 43. ed. Elmenhorst. Schol. Horat. I. od. 9. Sed alii *ultroneus* scribunt. Pseudo-Cypr. de Sing. Cleric. *Nisi ultroneum se ipsum non videntibus offerat lumen.* In quo libro & *dimidietas* invenias à *dimidius*. MUNCK.

12 Quod et a libertate &c.] Faciunt heic cum Commel. MS. Leid. B. A. H. & I. M. autem. & L. *Quod & libertate superior & carne nobilior.* Modius unâ voculâ auctius: *Quod ea & libertate* &c. Quam lectionem censeo praeferendam. *Nam à carne nobilior* dici non potest, nisi qui carnem habet. Sed anima carnem non habet. Cyprianus in de Bon. Pudic. *Generosus de patre, generosior de innocentiâ.* MUNCK.

13 Cupidinem] *Cupiditatem* Modius. Aliud agebat, cum hoc praeferret, nec attendit τὸ *Venus*, quod praecessit. MUNCK.

14 Velut in conjunctione] Modius & 6. edd. *in conjunctionem.* Sed pro Commel. stat Leid. codex. *Conjunctio* heic est conjugium. Jungi enim dicuntur, qui matrimonio copulantur. In vetere tumulo, cujus inscriptionem exhibet Pithoeus Catal. Lib. III. *Me pater ex natâ genuit, mihi jungitur illa.* Ovid. IX. Met. 550. *Sed quae cum tibi sit junctissima, junctior esse Expetit, & vinclo tecum propiore ligari.* Forte melius *conjunctionem* heic accipias pro *concubitu.* Schol. Horat. ad lib. I. od. 23. *Jam matura & viripotens conjunctionique apta.* Eodem sensu τὸ *conjugium* venire interdum ostendimus ad Hyg. Mythol. cap. 14. MUNCK. Sic *jungi nuptiis* dixit Livius lib. IV. cap. 9. *Nobilis superior judicio matris esse, quae quam splendidissimis nuptiis jungi puellam volebat.*

15 Quam persuadet] Modius, *cui persuadet.* Non est necesse. Vide notas Cl. Schefferi ad Petron. Fragment. Trag. pag. 208. Goldast. ad Dosith. pag. 46. Noster supra lib. II. cap. 5. *Quae eum persuasit.* MUNCK.

16 Delectamenta discat] Lege, *non discat* cum Leid. cod. MUNCK.

17 Comedit] *Comedat* Mod. & MS. Leid. MUNCK.

18 Neve suis sororibus] Modius: *Jubet ergo Cupido, ne Psyche suis sororibus* &c. MUNCK.

19 Desub modio]. Modius, Leid. cod. & Beroald. divisim, *De sub modio.* Sed hoc parum refert. Vet. Interpr. Luc. XVII. 24. *Sicut fulgur coruscans de sub coelo.* Ambros. Hexaëm. lib. I. cap. 3. ex Jerem. cap. LI. *Peribunt à terrâ & desub*

diligitur, tantum ardeſcit, & peccatricem ſuae carni configit maculam. Ergo quaſi cupiditate nudata, & [1] potenti fortuna privatur, & periculis jactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum eſt, ut dixi, omnia perſequi, tenorem dedimus ſentiendi. Si quis vero in Apulejo ipſam fabulam legerit, [2] noſtra expoſitionis materia, quae non diximus, ipſe reliqua cognoſcit.

VII. *De Peleo, & Thetide.*

THETIDEM [3] dici voluerunt aquam; unde & Nympha dicta eſt. Hanc Jupiter, quaſi deus, conjungit Peleo: πηλὸς enim Graece, Latine lutum dicitur. Ergo terram cum aqua commixtam volunt homines genuiſſe: unde & Jovem cum Thetide voluiſſe concumbere dicunt, & prohibitum eſſe, [4] ne majorem ſe genuiſſet, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id eſt Jupiter, ſi cum aqua coeat, aquae virtute exſtinguitur. Ergo in conjunctione aquae & terrae, id eſt Thetidis & Pelei, [5] diſcordia ſola non petitur: [6] illa videlicet cauſſa, quod concordia eſt utrorumque elementorum, ut homo gignatur. Nam & [7] competentia ipſa indicat, quod [8] Peleus ut terra, id

deſub coelo iſto. Cyprianus Sermon. de Chriſti Nativ. *David de poſt foetantes accipitur.* Quae verba ſumſit ex Vulgat. vers. Pſal. LXXVII. vers. 76. Interpretes LXX. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν. Tantum non ad verbum totum pſalterium Latinum ex verſione τῶν ό eſt expreſſum. Inſcript. Vet. apud Gruter. pag. 717. *Ab ante oculis.* Flor. lib. II. 3. *Deſub Alpibus, id eſt, deſub ipſis Italiae faucibus.* Gloſſ. Perſ. ad Sat. V. vers. 12. *Deſub dextro veniens ſuper ſiniſtrum ponitur.* Sic *deſuper* apud Cyprian. ex Joan. XIX. *Nullam haberes adverſus me poteſtatem, niſi data tibi eſſet deſuper.* Apulejus Dialogo Hermetis: *Deſuper adveniens.* Vetus interpres Pſalm. XLIX. 5. *Advocavit coelum deſurſum.* Leg. Salicâ Tit. 58. *De infra illam eccleſiam aliquid tulerit.* Cyprianus orat. quam ſub diem paſſionis ſuae dixiſſe fertur: *Tege me ab ante metum domini.* Et in libello de Sing. Cleric. *Si de foris expugnans vix muris expellitur.* Pſalm. XLIV. 15. *Omnis gloria filiae regis ab intus.* Marc. VII. 23. *Omnia haec mala abintus procedunt.* Lucas Euang. cap. XI. apud Chryſol. Serm. 39. *Et ille deintus reſpondeat.* Noſter libello de Priſc. Serm. *Eo quod de intus promant.* Vide ibi plura, & apud Voſſium de Vit. Serm. p. 801. MUNCK.

1 POTENTI FORTUNA PRIVATUR] Modius: *potenti virtute privatur.* MS. Leid. *Potenti fortunâ nudata.* Putes ſcripſiſſe, *potenti fortunâ nudatur.* Horat. I. Epiſt. 3. *Furtivis nudata coloribus.* MUNCK.

2 NOSTRA EXPOSITIONIS MATERIA] Modius: *noſtrae expoſitionis materiae, quae non diximus, reliqua conſentire cognoſcet.* MUNCK.

Ad CAP. VII.

3 DICI VOL. AQUAM] Quid Veteres per Tethyn intellexerint Gentilium theologi, docebit Spanh. ad Callim. H. Del. 17. Has nuptias poëtarum audaciſſimum eſſe figmentum jam vidit Philoſtratus, ut ad Hygini fab. 54. docui, ſed Staphylus alio modo fabulam explicat apud Schol. Apoll. Rh. IV. 816. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας, παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρεία, καὶ πνεύματα ἐξαίσια. καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη,

id est caro; Thetis ut aqua, id est humor; Jupiter, qui utraque conjungit, ignis, id est anima. Ergo in conceptione hominis ex elementorum [9] jugalitate tres deae ([10] ut supra diximus) tres vitae certant. Nam & discordia malum aureum jecisse dicitur, id est cupiditatem: illa videlicet caussa, quod in malo aureo est quod videas, non est quod comedas: sicut cupiditas novit habere, non novit frui. Omnes etiam deos Jupiter ad nuptias dicitur convocasse, illa de caussa, quod putarent pagani singulas partes in homine deos singulos obtinere. ut Jovem caput, Minervam oculos, Junonem brachia, pectus Neptunum, [11] cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium; sicut [12] Democrites [13] in Physiologumenon scripsit. Unde & Homerus ait:

Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

Id est, caput & oculos similis Jovi fulmine delectanti: Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tiberianus in Prometheo ait, deos singula sua homini tribuisse. Denique natum Achillem, velut homi-

φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημεν.

4 Ne majorem se genuisset] Vide Lactant. Placid. Argum. Met. lib. xi. cap. 7. Hygin. Astron. ii. 15. & fab. 54. Lactant. Firm. lib. i. cap. ii. Serv. ad Ecl. vi. 42. MUNCK.

5 Discordia sola non petitur] Majusculâ litera à capite pingi debebat. Eridem enim intelligit. Hyg. cap. 92. *Jovis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocasse, exceptâ Eride, id est, discordiâ.* Vide ibi annotata à nobis. Eandem intellexit divam epigrammatarius lib. iv. Catal. Pith. de malis Matianis: *His contempta deûm genuit discordia mensa, Prodidit atque urbem bis Briseida suam.* Pro *mensa* censeo reponendum *mensae. Discordium* idem quod *discordia.* Unde plurale *discordia.* Calpurnius Ecl. i. vers. 57. *Publica diffudit tacito discordia ferro.* MUNCK.

6 Illa videlicet causa] Modius ex suis libris emendat: *Discordia sola non petitur, quod concordia utrorumque elementorum homo gignatur.* Barth. ad Stat. Tom. iii. 1613. caeteris servatis: *Quod concordiâ opus est* &c. Leid. codex nihil mutat. MUNCK.

7 Competentia] Gloss. *convenientia.* MUNCK.

8 Peleus ut terra] Modius: *Peleus est ut terra.* Et mox *jacit* pro *jecisse dicitur.* MUNCK.

9 Jugalitate] Gloss. *conjunctione.* Pseudo-Cypr. de Sing. Cler. *Ut ipsa conjugalitas ignoretur.* MUNCK.

10 Ut supra diximus] Nempe lib. ii. cap. i. MUNCK.

11 Cinctum] Gloss. *locum vel cingulum esse dicebant.* Vide Isidor. Orig. lib. xix. cap. 33. Gloss. Vett. Ζῶμα, *cinctum. Succinctum*, ὑπόζωμα. *Lumbare* appellat Vulg. Interpres Jerem. cap. xiii. & aliis locis. *Cinctorium renum*, & *cingulum lumborum* Esai. cap. xi. Heic pro parte corporis accipitur, ut Ζώνη interdum apud Graecos. Vide Etymol. in eâ voce, & Junium de hac ridiculâ gentium opinione differtantem Animadvers. lib. iv. cap. 12. Hinc ergo *cinctus* hominem strenuum notabat Romanis, ut *discinctus* imbellem & ignavum. MUNCK.

12 Democrites] Lege *Democritus.* quomodo & Junius hoc loco olim legit. Notarant idem in margine librorum suorum Scriverius & Tollius. Solerius in de Pileo Sect. i. *Democridem* perperam nominat. *Democritus Physicus* dicitur à Vitruvio lib. ix. cap. 7. MUNCK.

13 In Physiologumenon] Subaudi *libris.* Sic lib. ii. cap. 10. *Unde & Ovidius in Metamorphoseon ait.* MUNCK.

hominem perfectum, mater in aquas intinguit Stygias, id eſt durum contra omnes labores munit. ſolum ei [1] talum non tinguit, [2] nihilominus illud phyſicum ſignificare volentes, quod venae, quae in talo ſunt, ad renum & femorum, atque virilium rationem pertineant. unde & aliquae venae uſque ad pollicem tendunt. [3] quod tractantes & phyſici, & mulieres ad obtinendos partus, & [4] iſchiadicos eodem [5] phlebotomant loco. Nam & [6] emplaſtromentaticum, [7] quem ſtiſidem Aphricanus [8] iatroſophiſtes vocavit, pollici & talo inponendum praecepit. Nam & Orpheus illum eſſe principalem libidinis indicat locum. Nam denique [9] in enterocelicis in iiſdem locis cauteria

1 Talum non tinguit] Vide Hygin. cap. 107. & quos ibi laudamus auctores. *To tinguere* pro *tingere*, ut *unguere* pro *ungere* archaicum eſt, ut ex Varrone, Celſo, Catone, & aliis oſtendit Rhodius ad Scribon. Largum p. 125. Sic *urguet praeſentia Turni* ex Virgil. adducit Vetus Comment. Juvenal. ad Sat. xiv. vers. 63. Idem ad vers. 280. ejuſdem Satyrae, *Ut ſi ferrum candens in aquâ tinguas.* Schol. Horat. od. 23. lib. iii. *Tinguet cervice ſecures pontificum.* Chryſologus Sermon. vii. *Ungue caput tuum.* Tertull. de Reſ. carnis cap. 8. *Caro unguitur, ut anima conſecretur.* Et de Monog. cap. 7. *Qui in Chriſto tinguuntur, Chriſtum induerunt.* MUNCK.

2 Nihilominus illud] Modius: *Per hoc nihilominus* &c. MUNCK.

3 Quod tractantes et Physici] Gloſſ. *quam rem exponentes.* Forſan non malè. *Tractare* eſt docere. Cyprian. lib. iv. epiſt. 21. *Quod collectam fraternitatem non videat, nec tractantes epiſcopos audiat.* Praefat. exhortat. ad Martyr. *Ut non tam tractatum meum videar tibi miſiſſe, quam materiam tractantibus praebuiſſe.* Inde *tractatores* dicti expoſitores & interpretes in Expoſit. Symboli, quam eidem adſcribunt nonnulli. Chryſol. Serm. xi. *Sermonis noſtri & tractatus repleatur & habeatur intentio.* h. e. expoſitionis. Sed Schottus Obſervat. lib. i. cap. 7. legit, *Quod tractantes inde Phyſici.* Mallem, ſi quicquam ſit mutandum, *Quod tractantes eas phyſici.* h. e. ob quod tractantes eas venas. Auſonius epigr. 72. *Tractavitque manum victuri, ni tetigiſſet. Tentare venas* Ovid. dicit in Fab. Pygmalionis Met. x. lib. & Sueton. Tib. cap. 72. Eſſet ergo *tractare* heic ψηλαφᾶν. Gloſſ. Nomicae: Τραχηλαΐζεται, ψηλαφᾶται. Phyſicos dici medicos nihil mirum. *Nam morborum curatio & rerum naturae contemplatio ſub iiſdem auctoribus nata eſt,* ut loquitur Celſus Praefat. lib. i. Hinc ergo noſter Continent. Virgil. *Phyſiologum librum* appellat, quem de medicinalibus cauſis ediderat. MUNCK.

4 Ischiadicos] Ἰσχιαδικοὺς Graeci appellant. Aliter *Iſchiaci* dicuntur, quomodo *Iſchiacos* heic repraeſentant 4. antiquae edd. Vide Gell. lib. iv. cap. 17. Sunt autem ἰσχία τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μηρῶν ὀστᾶ, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ut ait Schol. Theocrit. ad Eid. vi. Sed MS. Leid. habet *Sciaticos.* Gloſſ. *Scia enim femur dicitur, unde ſciatici, qui ibi infirmantur.* Atque ita omnino credo ſcripſiſſe Fulgentium. Nam & Theodorus medicus *ſciaticum morbum* dixit pro *Iſciadicum. Sciaticam* vocat interpres Byngizlae. *Iſchiam* Apulej. cap. 23. Sic *ſchias* pro *iſchias* eſt apud Capellam, & χίον pro ἰσχίον in Vett. Gloſſis, obſervante Voſſio in Commentariis de vitiis Sermon. & Salmaſ. ad Pall. Tertull. p. 133. Ad eundem modum *ſcara* pro ἐσχάρα dicitur à junioribus medicis. *Strio* pro *hiſtrio* in Gloſſis Iſidori. *Spania* pro *Hiſpania* in Chron. Gothorum Iſidori, Anonym. Coſmogr. p. 37. ed. Godofr. Plutarch. libell. de Fluv. Stephanum de Iberiâ, & in Epiſtol. Paul. ad Roman. cap. 15. Tale etiam eſt *ſtera* pro *hyſtera*, de quo Reineſ. ad Fragm. Petron. Tragur. Caeterum *ſciaſin* vocat morbum Iſchiacorum Macer ille neſcio quis lib. i. cap. 2. *Sic ſciaſin curat, ſic ſumptum menſtrua purgat.* cap. 8. *Sciaſin quam Graeco nomine dicunt.* Eodem capite & *ſteram* pro *hyſteram* habes: *Dicitur atque ſterae cauſas ſiccando juvare.* Ut & cap. 3. *Conjuncto ſibi ſterae ſi ſubditur herba.* Unde *ſtericus* pro *hyſtericus* cap. i. *Duritias levat ſtericas pellitque tumores.* Quae loca peſſimè corrupit Cornarius. Certè ignorantia iſtiuſmodi antiquae ſcripturae corrupit Petronium in Fragm. Trag. pag. 50. ubi editur: *Cum eſſem adoleſcentulus cantando paene phthiſicus factus ſum. Quid ſaltare? quid diverbia? quid tonſtrinum? quando parem habui, niſi unum Apelletem?* Lege, & diſtingue cum Nob. Heinſio: *Quid*

ria ponenda praecipiunt. Ergo monstrat quod humana virtus, quamvis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subjacet patula: unde & ad Lycomedis regiam [10] datur, [ut nutriatur.] quasi ad luxuriae regnum. Lycomeden enim Graece quasi [11] γλυκὺ μηδὲν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis est & nihil est. Denique & amore Polyxenae perit, & [12] pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim Graece multorum peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido ut peregrinabunda vagetur.

VIII.

Quid saltare? quid diverbia? quid toni? histrionum quando parem habui, nisi unum Apelletem? De tonis Musicis agunt copiosè, qui ex professo veterum hanc artem illustrant. Ad cantum, de quo agitur, non magis facit tonstrinum, quam ad lyram asinus. Caeterum vocabulis illis, quibus licentiosè syllabas detractum ivere nonnulli, accenseri etiam δάσκαλος debet pro διδάσκαλος, de quo Meursius videndus in Glossar. p. 114. *Conia* pro *Ciconia*, quo Praenestinos usos significat Plautus Truc. act. III. sc. 2. *Syria* pro *Assyria*, quod passim obvium. Etiam indifferenter usos veteres observavi ἀσαφὶς & σαφὶς, σάχυς & ἄσαχυς, ἀσκολῶπαξ & σκολῶπαξ. unde Nemesianus, sive alius auctor est fragmenti de Aucupio: *Praeda est facilis & amoena scolopax.* Nisi poëta in syllabae modulo peccavit, scribendum in Aristotele & Hesychio σκολῶπαξ pro σκολόπαξ. Apud illum Histor. Animal. lib. IX. cap. 26. invenio etiam ἀσκολώπας. Corrigit Casaubonus ὁ σκολώπας vel ὁ σκολόπαξ. Immo scribendum ἀσκολῶπαξ. MUNCK.

5 PHLEBOTOMANT] Φλεβοτομοῦσι, venam incidunt. Vide Voss. lib. IV. cap. 16. Vit. Sermon. MUNCK.

6 EMPLASTROMENTATICUM] Correxit pridem Junius Animad. lib. IV. cap. 3. *Emplastron entaticon.* Quam hominis illius doctissimi conjecturam insigniter asserit Leid. codex, in quo disertim legitur *emplastrum entaticum*. *Entaticum* est quod facit arrigere. Ἐντείνεσθαι enim γεννητικὸν μορίον dicitur. Eusebius Praepar. Euangel. lib. II. pag. 32. ed. Steph. Εἰκόνας φαλλῶν ἐντεταμένας. Tzetzes in Lycophron. pag. 44. Οὗτος ἐντείνει τὰ μορία παιδογόνα. Paulus AEginet. pag. 290. lib. VII. Ἐνταλικὸν, Σατυρίε, αἰδοίε ἐλαφείε &c. MUNCK.

7 QUEM STISIDEM] MS. Leid. *quod stiside.* Scripserim, *Quod stisiden*; ut τὸ *emplastrum* neutro genere posuerit, de quo Gellius lib. XVI. cap. 7. Dictum παρὰ τὸ σύειν, τυτέσιν ἐντείνειν τὸ αἰδοῖον. Vide Junium. Ego aliquando volebam Isidem. quo nomine memineram emplastri genus quoddam vocari à Scribonio Compos. 206. Sed rectè συσίδην Junius. Hesych. Ἀναφλᾶν, χειρουργεῖν τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ σύειν &c. Στυλῶσαι est Etymol. magno in eodem verbo. MUNCK.

8 IATROSOPHISTES] Multum variant editi. MS. Leid. *Hiatrosophistes*. Unde apparet rectum esse *introsophistes*. Ἰατροσοφιστὴς dictum, ut ἰατροτέχνης apud Aristophanem. MUNCK.

9 IN ENTEROCELICIS] MS. Leid. & *enterocelicis*. Quod praeferam. Intelligit ramicosos. Gloss. Vett. ἐντεροκήλη, *ramex*. Martial. X. 56. *Enterocelarum fertur Podalirius Hermes.* Lib. XII. 70. *Atque olei stillam daret enterocelicus unctor.* Alia est *hydrocela* apud eundem Lib. XII. 84. MUNCK.

10 DATUR (UT NUTRIATUR.)] Duo postrema vocabula non agnoscit cod. Leid. Praeterea rectius foret *mandare*. Vide not. ad Hygin. cap. 3. & 72. Sed *dare* pro *ablegare* ei donemus, ut *edere* pro relegare & ejicere usurpavit Hyginus cap. 192. MUNCK.

11 ΓΛΥΚΥ' ΜΗΔΕ'Ν] MS. Leid. *Licomedon enim Graecè quasi Cliconmedon.* Videtur & heic more suo depravasse Graeca vocabula. MUNCK.

12 PRO LIBIDINE] H. e. *propter libidinem.* Schol. Horat. ad Lib. IV. od. 12. *Pro stupro Philomelae ad vindictam.* Et sic saepissimè infimae aetatis scriptores. Vide Eugesippum pag. 110. ed. Allatii. Gregor. Dialog. lib. II. cap. 19. Isidor. Orig. XIV. 7. & in libello de Praelat. Lactant. Firm. lib. III. cap. 19. & 27. aliosque. Notavi eandem locut. ad Lact. Argum. Met. Ovid. lib. VI. fab. 5. ubi & exempla quam plura adduxi. MUNCK.

VIII. [1] *De Myrrha, & Adoni.*

Myrrha patrem ſuum amaſſe dicitur, cum quo [2] ebriato concubuit. cumque eam pater utero plenam reſciſſet, crimine cognito, eam evaginato coepit perſequi gladio. [3] Illa in arborem myrrham converſa eſt. quam arborem pater [4] gladio percutiens, Adon exinde natus eſt: Quid vero ſibi haec fabula ſentiat, edicamus. Myrrha genus eſt arboris, de qua ſuccus ipſe exſudat: haec patrem amaſſe dicitur. Iſtae enim arbores in India ſunt, quae ſolis caloribus [5] crementantur. Et quia patrem omnium rerum ſolem eſſe dicebant, cujus opitulatu cuncta [6] germinum adoleſcit maturitas; ideo & patrem amaſſe

Ad CAP. VIII.

1 De Myrrha] MS. Leid. *Fabulae Myrrhae & Adonis.* MUNCK. Memoriae lapſu citat Munck. ad Hygini fab. clxiv. *Minerva* pro *Myrrha.*

2 Ebriato] Laberius: *Homo ebriatus ſomno ſanari ſolet.* Leo Papa libell. de conflictu virtut. & vit. *In monte autem ſecuritate torpens, ebriatus cum filiabus peccavit.* MUNCK.

3 Illa in arborem] Modius: *At illa in arborem.* Sed pro vulgatâ lectione ſtat & Leid. cod. & Hygin. cap. 164. MUNCK.

4 Gladio percutiens, Adon exinde &c.] Modius: *Quam arborem pater gladio percuſſit, & inde Adonis natus eſt.* Fateor Latinius fore. Sed Commel. lectionem cum 6. edd. & MS. Leid. tum & Hygin. cap. 164. repraeſentant. Hygino perſuaſiſſimum habeo hanc laciniam ex Fulgentio adſutam. De emendatione Modii ne de nihilo dubitare videar, ecce & lib. ii. cap. 9. *faciens* dixit pro *cum feciſſet.* cap. 17. *affectans* pro *cum affectaſſet.* Similiter hujus tertii libri cap. 2. *videns* pro *cum videret*, oratione non minus ſoloecâ. Deinde *Adon* uſitatiſſimum eſt infimi aevi ſcriptoribus. Fortunatianus de vitae incertitudine: *Occubat Hippolytus, nec ſuperexſtat Adon.* Capella lib. ii. *Biblius Adon. Ado* eſt Varroni Sat. περὶ ἐδεσμάτων. *Sic ille puellus Veneris apri dente Ado cecidit cruentus olim.* Ita emendat Carrio lib. ii. Antiq. Lect. cap. 15. De Fabula ita Tzetzes in Lycophron. p. 133. Οὕτως μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν. MUNCK.

5 Crementantur] Ita & Leid. codex. Sed *cremantur* alii. Lego *crenantur* h. e. inciduntur. *Crena* enim, κρένη Graecè, eſt inciſura. MUNCK.

6 Germinum adolescit maturitas] Gloſſ. *creſcit fructus. Adoleſcens quando ſcribitur per o participium eſt, quando per u nomen eſt.* Nugae. Pro *maturitas* Baptiſta Pius, cujus editio praefert *nativitatis*, Annot. Poſter. Syllog. iii. cap. 145. legit *nativitas.* quomodo & A. H. & I. exhibent. MUNCK.

7 Crepans] Σχιζομένη. Lucas Act. Apoſt. i. vers. 18. Ἐλάκησε μέσος. Vulgatus interpres, *crepuit medius.* Vide ibi Pricaeum. MUNCK.

8 Rhagades efficit] Gloſſ. *fiſſuras.* Rectè. Quamobrem pro *ſciſſuris biantibus* mox legere malim *fiſſuris.* Nam ῥήγνυσθαι eſt *findi.* Ovid. x. Met. 512. *Arbor agit rimas: & fiſſa cortice vivum Reddit onus.* Iſidor. lib. iv. cap. 7. *Rhagades dicuntur, eo quod fiſſurae ſint rugis collectae circa orificium.* Scribon. Largus Compoſ. 223. *Lipara rubra facit ad fiſſuras ani diutinas, quas ῥαγάδας dicunt.* Macer lib. i. cap. 19. *Ani fiſſuras, quas appellant rhagadias.* Plin. lib. xxix. 2. *Medetur & vulvae inflammationibus & rhagadiis. Rimas* & *fiſſa* appellant aliter Celſus & Plinius, ῥήξεις & ῥαγάδας Graeci. Vox *ſciſſura* non tamen aliena eſt à Latio. Reperitur apud Apitium lib. vi. cap. 5. apud Cyprian. Homil. de Reſurrectione Chriſti, Vet. Interp. Eſai. cap. ii. vers. 21. MUNCK.

9 Succum desudat] Apulejus Apolog. p. 313. ed. Elmenh. *Vinolentum ſudorem in balneo deſudare.* Pallad. Januar Tit. 15. *Noxium deſudet humorem.* Ambroſ. Hexaëm. lib. iii. 15. *Diſparem quoque balſami guttam odorata orientis ligna ſudare produntur.* Μεταφορικῶς Caſſian. Praefat. de Inſtit. Coenob. *Multa jam opuſcula deſudarunt.* Juſtin. lib. xxxviii. 3. *Balſamum ſudant.* Perſius Sat. v. *Sudare deunces.* Iſidor. Orig. xvii. 7. *Nos piceam*

amasse dicitur: dumque grandioris jam fuerit roboris, solis ardoribus [7] crepans, [8] rhagades efficit, per quas [9] succum desudat, [10] quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis, fletus suaves scissuris hiantibus jaculatur. unde & Adonem genuisse fertur. Adon enim Graece suavitas dicitur. Et quia haec species odore suavis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem eum Venerem amasse dicunt, quod [11] hoc genus pigmenti sit valde fervidum. Unde & Petronius Arbiter ad libidinis concitamentum myrrhinum poculum se bibisse refert. Nam & [12] Sutrius comoediarum scriptor introducit Glyconem meretricem dicentem: [13] Myrrhinum mihi adfers, quo virilibus armis occursem fortiuscula.

I X.

piceam dicimus, eo quod picem desudat. Et post paulo: *Hujus fructus oleum desudat, cortex resinam, quae mastix appellatur.* Prudent. Hym. Cath. VIII. *Jam stillat ilex arido Sudans amomum stipite.* & v. *Illic & gracili balsama surculo Desudata fluunt.* Columell. lib. x. *Nec strenua toxica sudat.* Plinius de arboribus myrrhae lib. XII. 15 *Sudant autem sponte prius, quam incidantur, stacten dictam, cui nulla praefertur.* Plura dixi ad Prolog. & cap. 15. lib. I. MUNCK.

10 QUOD MYRRHA DICITUR] Debebat sequi *qui.* An neutro genere repetit, quod masculino erat dictum? Claud. Mam. de Stat. Anim. lib. I. cap 26. *Ad istam, quod unus Deus sumus, tu homo factus es, trinitatem.* Et sic saepissimè ille. Noster Contin. Virgil. *Non est aliquid pessimum, nec accidentia extrema, quod non pertulerit.* Lactant. lib. II. cap. II. *Humore illo terrae, quod alimenti gratia ministrabat.* Chrysologus Homil. XXVI. *Lapidem sine manibus abjcissum, quod est Christus.* Festus in ANUS. *Vel quod jam sit sine sensu, quod Graecè νῦς dicitur.* Ita MS. Leid. Vetus interpres Cosmogr. Anonym. à Godofred. ed. pag. 21. *Carta, quod ipsa faciens* &c. Confer Scal. Ind. Inscript. Gruter. *Genus pro Genere.* & Gronov. Observat. lib. III. cap. 2. ubi multus est in hujus locutionis ratione explicandâ. Loquuntur & Graeci ita nonnumquam. Lucianus Somnio: Καὶ τὴν ψυχὴν, ὅπερ σοι κυριώτατόν ἐστι, κοσμήσω. Pallad. Februar. Tit. 29. *Ὀπὸν κυρηναϊκὸν, quod Graeci sic appellant.* MUNCK. Melioris aevi scriptores saepissime ita locuti. Consule celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. I. fab. 8. vs. 10. & ad lib. IV. fab. I. vs. 5.

11 HOC GENUS PIGMENTI] Pigmenta sunt unguenta & odores, recensenturque inter medicamenta. Augustinus, sive Damianus est, Hymn. *Pigmentorum spirat odor, Liquor & aromatum.* Plin. lib. XXIX. cap. I. *Quod venenum esse docebimus inter pigmenta.* Vetus interpres Siracidae cap. XXXVIII. 8. *Unguentarius pigmenta faciet suavitatis.* Gloss. Vett. *Pigmentarius*, μυρεψώλης, φαρμακοπώλης, καὶ μυρεψός. Siracid. cap. XLIX. vers. I. Ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ. Interp. Vet. *Opus pigmentarii.* Firmicus Astron. VIII. cap. 25. *Thurarios faciet, vel pigmentarios seu pharmacopolas.* Schol. Pers. Sat. I. 43. *Per scombros significat salsamentarios, per thus pigmentarios. Drogistam* vulgo appellari rectè notavit Rhodius ad Scribon p. 62. Gregor. Dialog. *Cum medicus & pigmentarius ad aperiendum eum, atque condiendum esset quaesitus.* Pigmentarius autem idem qui myropola. Noster Expos. Prisc. Serm. *Myropolae sunt, qui pigmenta vendunt, ut pigmentarii. Pigmenta medicinalia* appellat Tertull. de Idol. cap. II. *Odora pigmenta* Macrob. Praef. Saturnal. *Odorata pigmenta* Chrysolog. Serm. XXXI. Hinc *pigmentatus fumus* dicitur odor, quem spirant aromata. Willeramus Paraph. Cant. Salom. *Aut pigmentato consurgens virgula fumo.* Vulgat. Interpr. cap. III. 6. *Pulverem pigmentarium* vocat. In Gr. est κονιορτοῦ μυρεψοῦ. Confer Isid. Orig. IV. cap. 2. & XVII. 9. Gloss. Pers. ad Sat. I. MUNCK.

12 SUTRIUS] *Furius* in margine Tollius. Sed Sutrii Piscatoriam laudat etiam in libello de Prisc. Serm. voce *Simpolones.* Vide ibi plura. MUNCK.

13 MYRRHINUM] Vide Hadrian. Junium Animadvers. lib. V. cap. 19. Plin lib. XIV. cap. 14. & ibi commentatores. MUNCK. Consule inprimis Celeb. J. Perizon. ad AElian. XII. V. H. 31.

IX. *De Apolline, & Marsya.*

MINERVA ex osse tibias invenit; [1] de quibus cum in convivio deorum cecinisset, ejusque tumentes buccas dii omnes inrisissent, illa ad [2] Tritonam paludem pergens, in aqua faciem suam speculata, dum turpia adjudicasset [3] buccarum inflamina, tibias jecit. quibus Marsyas repertis, doctior factus, Apollinem concertaturus de cantibus provocavit. [4] Sibi Midam regem judicem deligunt: quem Apollo [5] cur non recte judicasset, asininis auribus [6] depravavit. Ille criminis sui notam tonsori tantum ostendit, [7] praecipiens ei, ut si [8] crimen [ejus] celaret, eum participem regni efficeret. Ille in terram fodit, & secretum domini sui [9] in defosso terrae dixit, [10] & operuit. In eodem loco calamus natus est: unde sibi pastor tibiam faciens,

Ad CAP. IX.

1 DE QUIBUS] Ita & B. A. H. & I. cum MS. Leid. Redundat illud *de* non sine auctoritate veterum, ut ostendimus jam superius. MUNCK.

2 TRITONAM] Ita rectè MS. Leid. cum Commel. Perperam *Tritonem* 6. edd. *Tritona* pro *Triton*, ut *Sirena* pro *Siren*, *Gorgona* pro *Gorgon*, & infinita alia, de quibus cum alii, tum & nos abunde in praecedentibus. Sed *Triton* amnis est, palus *Tritonis* Melae cap. 7. lib. 1. Quod firmat Hieron. Chron. Euseb. Dionysius pag. 38. ed. Steph. ubi vide Eustath. Putes scribendum *Tritonidam.* Ad quem modum *Chalcida* pro Chalcis, *Itonida* pro Itonis, *Chlamyda* pro Chalmys, aliaque complura veteres dixerunt. MUNCK. Audi Schol. Euripidis in Alcest. vs. 346. Λίβυν τὸν αὐλὸν φησίν. ἐκ γὰρ τῶν ἐν Λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐλὸς γίνεται, ἢ ὅτι ἐν ΤΡΙ'ΤΩΝΙ τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης εὑρέθη. Forsan *Tritoniacam paludem* legendum quomodo Lact. Narrat. fab. xv. 26. *In Pallene, urbe Tritoniacae paludis, attactu vertuntur homines in volucres.*

3 BUCCARUM INFLAMINA] Modius: *biamenta buccarum, in flumen tibias jecit.* Sanè *influmina* exhibet quoque cod. Leid. licet à secundâ manu, cum M. & L. Sed B. A. H. & I. faciunt cum Commelino. Demsterus ad Rosinum p. 54. ex suo MS. ita ut Modius, etiam locum restituit, nisi quod pro *jecit* repraesentat *abjecit. Projecit* conjicit in suis ad me literis doctissimus ille Senator Guil. Goesius. Ego lectionem Commelinianam non deteriorem putem quavis aliâ, modo legas *abjecit* vel *projecit* ἀντὶ τοῦ *jecit.* quanquam nec hoc absurdum. Ita *sorbere* pro *absorbere* legas apud Ovid. lib. IX. Met. 172. *Mandare* pro *amandare* apud Hyg. cap. 184. Confer quae dicta sunt nobis superius cap. 6. Adhaec non satis rectè *biare* dicuntur buccae, quae inflantur. Hiatus est χάσμα. Unde χάσμα ὀδόντων h. e. rictus, leoni tribuit Anacreon, de quo Manilius lib. IV. *Scandet malis biscentibus orbem.* Cassian. de Instit. Monach. lib. II. cap. 10. *Non oscitatio somnolenta dissutis malis & biantibus trabitur. Inflamina buccarum* adstruunt illa, quae praecesserunt, *tumentes buccas*, & quae habes inferius, *inflatas vero buccas ideo risisse dicuntur*, &, *injustè sufflantem.* nec non apud Hyg. cap. 165. *Quod buccas inflaret.* Quibus & illud accedit, quod minus benè flumen vocet Tritonam, modo à se paludem appellatam, quanquam praeter Melam & Dionysium etiam Etymol. in Τριτογένεια fluvium faciat, ut & Festus in *Tritonia* vel *Tritogenia*, ut habet cod. Leid. & Solin. cap. 40. aliique. Pausanias in Corinthiacis post casum Marsyae in amnem ejusdem nominis narrat abjectas eas tibias, & ab eodem in Maeandrum devectas, qui deinde detulerit in Asopum. Unde de tibiâ Propertius lib. II. el. 23. *Quae non jure vado Maeandri jacta natasti, Turpia cum faceret Palladis ora tumor.* Vides & heic *jactam* dici pro *abjectam.* Sic & ῥίπτειν pro ἀπορρίπτειν Graeci. Tzetzes in Lycophron. Εἰ δὲ οὐκ ὀξυδερκοῦσι, τούτους τάχα ῥίπτουσιν ὡς ἀλλοτρίους. MUNCK.

4 SIBI MIDAM] *Utrique sibi Midam* &c. Modius. Sed Hyginus cap. 165. Musas sumtas ab illis

ciens, quae cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asininas habet; nihilominus quod ex terra conceperat. Unde & Petronius Arbiter ait:

Sic commissa [11] *verens avidus reserare minister,*
Fodit humum, regisque latentes prodidit aures.
Concepit nam terra sonum; calamique loquentes,
[12] *Invenere Midam, qualem* [13] *conceperat index.*

Nunc ergo hujus mysticae fabulae [14] interius cerebrum inquiramus. A musicis haec reperta est fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suae posuerunt ordines, tertium vero quasi ex necessitate adjicientes, ut Hermes [15] Trismegistus ait, id est, ἢ ᾀδομένων, ἢ ψαλλομένων, ἢ αὐλουμένων. hoc est, aut cantantium, aut [1] citha-

illis judices narrat. Praeterea, non in hoc certamine, sed in altero illo, quod cum Pane habuit Apollo, asininis auribus depravatus fuit Midas. Vide Hygin. cap. 191. & quae ibi annotavi. MUNCK.

5 CUR NON RECTE] Modius, *quod non.* Amplissimus vir Guil. Goesius propius ad veterem scripturam, *cum non.* Atque ita quoque exhibent 6. edd. ante Commel. Sed Commelinianam lectionem adstruit MS. Leid. *Cur* pro *quia* posuit non sine exemplo aliorum. Vide Heraldum ad Arnobium. MUNCK.

6 DEPRAVAVIT] Gloss. *dehonestavit.* MUNCK.

7 PRAECIPIENS EI] Modius, *promittens ei.* Sed mira videtur syntaxis, *promittens, ut efficeret.* Utitur tamen eâdem Hyginus cap. 63. *Huic fuit fatum, ut quod peperisset Acrisium tolleret.* Confer, quae notavi ad cap. 139. MUNCK.

8 CRIMEN EJUS] Τὸ *ejus* non agnoscit Leid. cod. & mox habet, *in terrâ fodit.* MUNCK.

9 IN DEFOSSO] Gloss. *in concavitate.* MUNCK.

10 ET OPERUIT] Modius, *& terrâ operuit.* Et in seqq. *fecit* pro *faciens.* Sed vide not. ad cap. 8. MUNCK.

11 VERENS] Lact. Argum. lib. XI. Met. fab. 5. *Midas quidem deformitatem suam celare volebat: sed eam vidit famulus tonsor; qui cum eam nec eloqui auderet, nec reticere posset, humum effodit* &c. Naso: *Viderat hoc famulus, qui cum nec prodere visum Dedecus auderet, cupiens efferre sub auras* &c. Hinc patere cuivis facile existimo, rectius esse *verens*, quam, quod Modius & alii dederunt, *ferens.* Sarisber. Polycrat. lib. III. cap. 12. *Si terrae secretum suum infodiat, vel arundo succrescens hoc producet in publicum, & levi flatu in auras proferet, quoniam auriculas asini Midas habet.* MUNCK.

12 INVENERE] *Incinuere* Salmasius & Palmerius, in Fulgentii ille, hic in Petronii margine, emendaverant. Et rectè quidem. *Incinere* elegans verbum est. Propert. lib. II. el. 18. *Seu varios incinit ore modos.* Auson. Epist. 23. *Depressis scrobibus vitium regale minister Credidit, idque diu texit fidissima tellus: Inspirata dehinc vento cantavit arundo.* Fabula unde orta sit narrat Conon apud Phot. cap. I. MUNCK.

13 CONCEPERAT] Ita & MS. Leid. In Petronianis fragmentis ediderunt *narraverat.* rectius utique & sententiae convenientius, nisi scripsit, *conspexerat.* MUNCK.

14 INTERIUS CEREBRUM] MS. Leid. *Interiorem cerebrum.* Gloss. *sensum.* Ergo rectus forte ei casus *cerebrus*, ut *cymbius* apud Corippum, *lorus*, *balneus*, *coelus*, *candelabrus*, apud Petronium & alios. Adhaec *fagus*, *pandurius*, *grafius*, *metallus*, quae Vossius in de Vit. Sermon. observavit pag. 393. MUNCK.

15 TRISMEGISTUS] August. C. D. lib. VIII. cap. 23. *Hermes AEgyptius, quem Trismegistum vocant.* Ammianus lib. XXI. p. 360. ed. Boxh. *Hermesque Termaximus, & Tyanaeus Apollonius* &c. Cur Trismegistus sit dictus, vide apud Suidam. Isidor. Orig. lib. VIII. 11. *Hermes Graecè dicitur* ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας, *Latinè interpres, qui ob virtutem multarumque artium scientiam Trismegistus, termaximus, nominatus est.* MUNCK.

1 CITHA-

[1] citharizantium, aut [2] tibizantium. Prima ergo viva vox eſt, quae ſibi in omnibus muſicis neceſſitatibus celerrima ſubvenit. Poteſt etiam [3] lemmata ſubrigere, parallelos concordare, & [4] diſtonias mollire, & phthongos jugare, & ornare chromata. Sequitur ſecunda cithara. quamvis enim de his rebus, quas muſici [5] diſafexis dicunt, ſicut Mariandes ſcribit, multa de his faciat, tamen aliqua non inplet, quae viva vox poteſt. Limmata enim facta non erigit, [6] qui liſmata in ſe catenata non inplet. At vero tibia artis muſicae partem extremam poterit adinplere. Cithara enim ſymphoniarum gradus habet quinque, ſecundum quod Pythagoras ait, dum numerorum [7] rythmicos modulos ad ſymphoniarum adduxiſſet concordiam. Prima enim ſymphonia diapaſon, quod eſt in arithmeticis diplaſion, quod nos in Latinis [8] unum ad duos dicimus. ſecunda ſymphonia diapente, quod eſt in arithmeticis [9] hemiolius, quod nos Latine [10] duos ad tres nuncupamus. tertia ſymphonia diateſſaron, quod eſt in arithmeticis epitritos, id eſt [11] tres ad quatuor. quarta ſymphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous nuncupatur, apud nos [12] quinque ad quatuor. [13] Et quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter novenarium limitem, quia decimus alterius ordinis primus

1 Citharizantium] Nepos Epam. cap. 2. *Citharizare & canere ad chordas*. MUNCK.

2 Tibizantium] Ita quidem etiam Leid. cod. Sed 6. edd. *tibicinantium*. Quod eſſe putem rectius. Ut *fidicino* à *fidicen*, ita *tibicino* à *tibicen*. Capella lib. IX. *Megaris ad ictum pulſus*, *cujus vis fidicinat*. Gloſſ. Vett. Αὐλητὴς, *flator*, *tibicinator*. Sic *tubicinare* pro tubâ canere legitur in Gemmae vocabulario. Alio longè ſenſu *tibicinari* uſurpavit Tertull. de Anima cap. 38. nempe pro fulciri tibicinibus. MUNCK.

3 Lemmata subrigere] MS. Leid. *limmata*. Gloſſ. *Limmata & hemitonia idem ſunt*, *hoc eſt*, *dimidius ſonus*. Gloſſ. Capellae: *Limmata*, *hemitonia*. Macrob. II. Som. Scip. cap. I. *Plato ſemitonium limma vocitavit*. MUNCK.

4 Distonias mollire] Scriverius in margine, *dittonias*. MS. Leid. *diaſtonias*. Ἴσως *Diatonias*. Diatonicum enim genus aliquanto durius, ut tradit Boet. lib. I. Muſ. cap. 21. Conſulendi de vocabulis his Muſicis Capella lib. IX. Plutarchus in libro de Muſica, Macrob. lib. II. Somn. Scip. quoſque edidit ſcriptores hujus artis Meurſius. MUNCK.

5 Disafexis] Ita & MS. Leid. A. H. & I. *diſexaphesis*. B. M. & L. *diſexaphenis*. Gloſſ. Leid. cod. *Integritas tonorum*, *ubi omnes ſimul conveniunt*. Forte, *diaſaphesis*. MUNCK.

6 Qui lismata] MS. Leid. *Liſmata enim facta non erigit*, *qui liſmata* &c. Et paullo ante, *ornare quiliſmata* pro *ornare chromata*. Locherus corrigit, *ſchiſmata*. alii *diaſchiſmata*. Ego legerim, *qui limmata*. Limmata enim intervalla & διέσεις. Vide Cenſorin. cap. 10. MUNCK.

7 Rythmicos modulos] Corrige cum Modio & MS. Leid. *arithmeticos modulos*. Confirmant eam emendationem, quae ſub finem capitis 10. leguntur. MUNCK.

8 Unum et ad duos] Ita & MS. Leid. Modius, *ad duo*. MUNCK.

9 Hemiolius] H. e. *Seſquialiter*. Gloſſ. Philox. *Seſqualtalia*, ἡμιόλια. Lege, *ſeſqualtera* cum Vulcano. Vel potius, *ſequialtera*. MUNCK.

10 Duos ad tres] Ita & Leid. cod. Modius, *duo ad tria*. Sed maſculina terminatione utitur in hac re etiam Capella lib. II. pag. 26. Verba ejus adſcribam, ut in tranſitu emendem: *An aliud illa ſenis dei ratio*, *quae mathen tetraden non tacuit*, *confitetur*, *niſi perfectae rationis numerum? Quippe intra unum*, *ſecundum*, *triademque ipſum bis binum tenet*. Lege ex Leid. codice cum editis à me collato, *intra ſe monadem*, *dyadem*, *triadem ipſum bis binum tenet*. Pergit Capel-

mus gradus eſt: contigit ergo, ut habeat quintam ſymphoniam, quae harmonia nuncupatur, id eſt octo ad novem. Nullum enim ultra numerum conjunctiorem invenies. Habet igitur muſica partes ſeptem, id eſt genera, diaſtemata, ſyſtemata, phthongos, tonos, metabolas, & melopoeias. unde & Virgilius in ſexto ait:

Nec non Threicius longa cum veſte ſacerdos,
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum.

In arithmeticis enim, quibus plenitudo formulae eſt, ut etiam in geometricis tonus. Vox vero habet gradus ſymphoniarum innumeros, quantum natura dotaverit ipſam vocem, ut habeat [14] arſis & theſis, quas nos Latine elationes & dejectiones dicimus. Tibia vero vix unam & dimidiam perficit ſymphoniam. una enim ſymphonia [15] quinque ſymphonias habet. Ergo poſt artem muſicam Minerva reperit tibias, quas omnis doctus in muſicis propter ſonorum deſpuit paupertatem. Inflatas vero buccas [16] ideo riſiſſe dicuntur, quod tibia ventoſe in muſicis ſonet: & idiomatum proprietate amiſſa, [17] ſibilet potius rem, quam enunciet. Ideo illam [18] injuſte ſubflantem omnis

Capella: *Quibus collocationibus ſymphoniae peraguntur. Nam tres ad quatuor epitritus vocatur arithmeticâ ratione, ac diateſſaron in Muſicis perhibetur. Item intra eum* (*eum intra* MS.) *jacent tres ad duos* (*duo* MS.) *quae hemiolios forma eſt, ſymphoniamque ſecundam, quae diapente dicitur, reddunt. Tertia ſymphonia diapaſon in melicis perhibetur, dilapſioque conficitur; hoc eſt, uno duobus collato.* Macrob. lib. II. Somn. Scip. cap. I. *Hemiolius eſt, cum de duobus numeris major habet totum minorem, & inſuper ejus medietatem, ut ſunt tria ad duo.* Legendum eſſet ergo in Fulgentio non *duos ad tres*, ſed *tres ad duos*. Nihil tamen mutaverim ob ea, quae mox ſequuntur, & Cenſorinus habet cap. 10. *Ubi ponderum diſcrimen eſt ſeſquitertia proportione, quam duo faciunt ad tria collata, quod ἡμιόλιον appellant.* MUNCK.

11 TRES AD QUATUOR] Utitur & heic inverſo ordine Macrobius: *Eſt epitritus cum de duobus numeris major habet tonum minorem, & inſuper ejus tertiam partem, ut ſunt quatuor ad tria.* Et Schol. in Hephaeſtion. p. 12. Ἐπίτριτος ἀριθμὸς λέγεται ὁ ἀριθμόν τινα ἔχων ἐν ἑαυτῷ, καὶ τὸ τρίτον τούτου, οἷα ὁ τέτταρα πρὸς τὰ τρία. Sed *tria ad quatuor* etiam Cenſorinus, ut & Capella, *tres ad quatuor*. Quamobrem nihil neceſſe arbitror ut cum Modio reſcribamus *tria ad quatuor*. MUNCK.

12 QUINQUE AD QUATUOR] Imo *novem ad octo*. Macrobius: *Epogdous eſt numerus, qui intra ſe habet minorem, & inſuper octavam ejus partem, ut novem ad octo; quia in novem & octo ſunt, & inſuper octava pars eorum, id eſt, unum. Hic numerus ſonum parit, quem tonon Muſici vocaverunt.* Capella: *Novem vero ad octo* ἐπογδόου *numeri efficiunt junctionem.* MUNCK.

13 ET QUONIAM ULTRA &c.] Modius, *ultra quem numerum arithmeticus ordo* &c. Leid. cod. à Commel. ſtat. MUNCK.

14 ARSIS ET THESIS] Ἀρχαΐζει. Capella lib. IX. *Arſis eſt elevatio, theſis depoſitio vocis & remiſſio.* Etiam pes in verſu recipit ἄρσιν & θέσιν. quâ de re vide Diomed. lib. III. & Terent. Maurum pag. 60. ed. Briſſaei. MUNCK.

15 QUINQUE SYMPHONIAS HABET] Modius, *quinque voces*. Gloſſ. cod. Leid. *Una ſymphonia complet quinque tonos.* MUNCK.

16 IDEO RISISSE DICUNTUR] Modius, *dii ideo riſiſſe*. Sed τὸ *dii* inter gloſſas interlineares repraeſentat cod. Leidenſis. MUNCK.

17 SIBILET POTIUS] Hinc *fiſtulam ſibilatricem* appellat Capella. Gloſſ. Iſid. *Fiſtulor, ſibilo.* MUNCK.

18 INJUSTE SUFFLANTEM] Gloſſ. *ſine lege chordarum.* MUNCK.

mnis quicumque est doctior ridet. unde eas & Minerva, id est sapientia, exprobrans projicit: quas Marsyas adsumit. Marsyas enim Graece, quasi μωρὸς οἶος, id est [1] stultus solus, qui in arte musica tibiam praeponere voluit citharae: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex [2] residet. Mida enim Graece, quasi μηδὲν ἰδών, dicitur: quod nos Latine nihil sciens dicimus. ideo etiam & [3] asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & servum ejus auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum servum habere debemus, ad omnia quae volumus obsequentem, & nostra secreta celantem. [4] Quod autem per cannam prodidit, fistulam gutturis loquen-

1 STULTUS SOLUS] Revera stultus est, qui θεομαχεῖν in animum inducit. Servius Centimetro: *Marsya cede domi tua carmina Phoebi.* Ita edidit Putschius. Sed membranae Vett. Biblioth. Leid. exhibent, *Marsya caedo dō tua carmina Phoebi flebis.* τὸ *Phoebi* delendum est, & legendum: *Marsya cede Deo, tua carmina flebis.* Est metrum *dactylicum Stesichorium constans pentametro catalecto.* Ita enim ex iisdem membranis legendum, non *acatalecto*, ut editum. MUNCK.

2 RESIDET] Gloss. *quasi judex.* Forte aliquis mallet *praesidet.* quod judices judicio etiam praesidere dicantur. Sanè apud Tertull. legi de Resurr. carnis cap. 14. *Substantiae humanae dijudicandae censura divina praesideat.* Sed *residere* idem, quod *sedere* est, verbum in hac re usitatissimum. Phaedrus lib. I. cap. II. *Tunc judex inter illos sedit simius.* Ovid. XI. Met. 157. *Monte suo senior judex consedit.* XIII. vers. I. *Consedere duces.* At orator stat. Quintil. Declam. 250. *Tu initium putas actionis, cum judices consederunt, cum ad dicendum surrexerit orator?* Immo & *residere* pro *praesidere* dixerunt. Spartian. Adrian. cap. 12. *Pro agonotheta resedit.* Vide ibi Casaub. MUNCK. *Residet* hic locum habere nequit. forsan scripsit *desidet* licet haec significatio hujus verbi Latinis sit incognita, sed tum erit interpretatio verbi Graeci κάθημαι, quo usus erit in hac re Graecus scriptor, quem descripsit Fulgentius: κάθημαι enim proprie notat *desideo, nihil me moveo.* Aristophan. Nub. 269.

> Ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν,
> Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε.

Et paullo ante vs. 254. dixerat:

> ΣΩ. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
> ΣΤΡ. Ἰδοὺ κάθημαι.

Eurip. Bacch. 259.

> Εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
> Κάθησ' ἂν ἐν Βάκχαισι δέσμιος μέσαις.

Qui in Androm. vs. 669. eleganti metaphora hoc verbo utitur. Εἰ σὺ παῖδα σὴν δοὺς τῶν πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε, ΣΙΓΗ͂Ι ΚΑ'ΘΗΣ' ἄν; οὐ δοκῶ. hinc uni rei inhaerere, vacare. Aristophan. Ran. 1134.

> Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
> Ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται, κἀπερείδεσθαι τορῶς,
> Ἀλλὰ ΜΗ᾿Ν ΤΑΥΤΩ͂Ι ΚΑ'ΘΗΣΘΟΝ.

Schol. v. Μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιεῖσθε. AElian. XIV. V. H. 43. Ὁ μὲν Πτολεμαῖος, φασιν - - - ΚΑΘΗ͂ΣΤΟ ἐπὶ κύβοις, καὶ πεττεύων διετέλει. Hinc inprimis κάθημαι est verbum regis ad regendum populum, & declarandam voluntatem in throno sedentis proprium, quare non sine caussa hoc verbo usus AEschylus de Jove rege, quem AEschyli locum inlustratum dedit Celeb. P. Burmannus de Jove Fulgeratore cap. XIV. pag. 317. Imo & judicum in tribunali judicantium. Vid. Lamb. Bos ad Acta Apostol. XXIII. 3. & Elsner. ad Epist. I. Paulli ad Corinthios cap. 6. vers. 4. Nemini tamen hanc conjecturam obtrudo. De oratoribus stantibus, de quibus hic mentionem facit Munckerus, consulendi Casaubonus ad Theophrasti Charact. Eth. cap. 12. Meursius ad Lycophron. vs. 470. & Elsner. ad Acta Apost. cap. 5. vs. 34. Eurip. in Oreste vs. 885.

Ἐπεὶ

quendo ſignificat. Quod vero paſtor audit: [5] paſtores ſunt [illi] qui [6] aliena ſulcando ſubtilius paſcunt.

X. *Orpheus, & Eurydice.*

[7] ORPHEUS Eurydicen nympham amavit, quam ſono citharae mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſtaeus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt. poſt quam maritus ad inferos deſcendit, & legem adcepit, [8] ne eam converſus adſpiceret. Quam converſus adſpiciens, iterum perdidit. Haec igitur fabula artis eſt muſicae deſignatio. Orpheus dicitur ὡραία φωνὴ, id eſt optima

Ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος
Κήρυξ ἀναστὰς εἶπε.

Pind. O. Iſthm. VI. 81.

Ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
Ἕζετο.

Fulgentii verba, quae ſequuntur *quia omnis diſcernendi ignarus nihil differt ab aſino*, & Hori Apollinis dicta a Munckero adducta inluſtrat Plutarchus in Sept. Sap. Conviv. Tom. II. pag. 150. Ὁ δὲ Αἴσωπος, Εἶγε (εἶπεν) εἰδείης, ὦ ξένε, τοὺς νῦν αὐλοποιοὺς, ὡς προϊέμενοι τὰ νεβρεῖα, χρώμενοι τοῖς ὀνείοις, βέλτιον ἠχεῖν λέγουσιν. διὸ καὶ Κλεόβουλον ἡ πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν νεβρογόνος κνήμη κερασφόρον οὖας ἦξε θαυμάζειν ἔκαλε κρούσεως. ὥστε θαυμάζειν τὸν ὄνον, εἰ παχύτατος καὶ ἀμουσότατος ὢν τἆλλα λεπτότατον καὶ μουσικώτατον ὀστέον παρέχεται. Καὶ ὁ Νειλόξενος, Ἀμέλει ταῦτα (ἔφη) καὶ ἡμῖν τοῖς Ναυκρατίταις ἐγκαλοῦσι Βουσιρῖται. Χρώμεθα γὰρ ἤδη τοῖς ὀνείοις εἰς τὸν αὐλόν. ἐκείνοις δὲ καὶ σάλπιγγος ἀκούειν ἀθέμιτον, ὡς ὄνῳ φθεγγομένης ὅμοιον. ὄνον δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων ἴστε δήπου διὰ Τυφῶνα προπηλακιζόμενον.

3 ASININIS AURIBUS DICITUR] Interſerit Modius aliquid, & legit, *depravari dicitur*. Cur autem hoc fictum fuerit, explicat praeter Cononem etiam Tzetzes ad Lycophron. p. 204. ed. Steph. Cum Fulgentio AEgyptii faciunt, qui hominem imperitum cum denotare vellent, humano trunco caput imponebant aſininum, ut eſt apud Horum lib. II. Lucian. de Calumn. Τὰ ὦτα ἔχων παμμεγέθη, μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα. Quam variè jam olim fabula illa de Midae auribus aſininis explicata fuerit, diſcere licet ex Schol. Ariſtophanis in Plut. act. II. ſc. I. Μίδας βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὦτα ὄνου ἔσχε. Τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπὶ τούτου, ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέσχεν, ἥτις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων, πλὴν μυός. Καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παρελθὼν ἠδίκησε, διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὦτα ὄνου αὐτῷ προσῆψεν· οἱ δὲ, ὅτι ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν &c. MUNCK.

4 QUOD AUTEM PER CANNAM &c.] Supr. lib. I. cap. 14. *Gutturis fiſtula, quae tereti meatum ſpiritalem praebet excurſu.* MUNCK.

5 PASTORES SUNT (ILLI) QUI &c.] Τὸ *illi* uncis à Commel. incluſum agnoſcit codex Leidenſis. nec cancellari neceſſe eſt. MUNCK.

6 ALIENA SULCANDO SUBTILIUS PASCUNT] Gloſſ. *aliena facta indagando ſe reficiunt.* Pro *ſubtilius* Barthius conjicit, *ſua utilius.* Subtiliter Hercules & forte vere. Quid tamen ſi legas? *aliena ſcrutando ſubtilius paſcuntur*, vel *ſe paſcunt.* MUNCK.

Ad CAP. X.

7 ORPHEUS EURYDICEN] Principium hujus capitis aſſutum fab. 164. Hygini. Notat heic gloſſator: *Eurydicen, quando per m ſcribitur Latinus accuſativus eſt, cum per n Graecus accuſativus eſt.* Stulta eſt obſervatio; ſed unde diſcas barbarum ſaeculum pravâ pronunciatione ſeductum illa, quae in recto caſu in η apud Graecos deſinunt, ſolitum in Genitivo inflectere per *is*, &, ut ita loquar cum Ulpiano, conſequenter in accuſativo per *em*. MUNCK.

8 NE EAM CONVERSUS &c.] MS. Leid. *ne ſeſe.* An ſcripſit ergo, *ne ſe converſus adſpiceret*, ἀντὶ τοῦ *eam*? Hygin. cap. 60. *Rurſus deorſum poſt ſe revolvitur.* MUNCK.

optima vox. Eurydice vero, profunda dijudicatio. In omnibus igitur artibus ſunt primae artes, [1] & ſunt ſecundae: ut in [2] puerilibus literis prima [3] abecedaria; ſecunda [4] nota. In grammaticis prima lectio, ſecunda [5] articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, ſecunda dialectica. In geometricis prima geometria, ſecunda arithmetica. In aſtrologicis prima matheſis, ſecunda aſtronomia. In medicinis prima [6] gnoſtice, [7] ſecunda [vero] dynamice. In aruſpicinis prima aruſpicina, ſecunda paralyſis. In muſicis prima muſica, ſecunda apoteleſmatice. De quibus omnibus breviter rationem perſtringam neceſſe eſt. Aliud eſt enim apud grammaticos aliena agnoſcere, aliud ſua efficere. Apud rhetores vero aliud profuſa & libero curſu effrenata loquacitas, aliud conſtricta veritatiſque indagandae curioſa [8] nexilitas. Apud aſtrologos aliud eſt aſtrorum ac ſiderum curſus effectuſque cognoſcere, aliud [9] ſignificata traducere. In medicinis aliud eſt morborum agnoſcere [10] meritum, aliud infirmitatis venientem [11] concurſum mederi. In geometricis aliud formulas lineaſque depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruſpicinis aliud eſt fibrarum particularumque inſpectio, aliud [12] ſecundum Battiadem [13] eventuum inmuta-

1 Et sunt secundae] Τὸ & non habet cod. Leid. nec 5. edd. Sunt autem ſecundae artes ipſa adyta & ſanctuaria, ut primae progymnaſmata. MUNCK.

2 Puerilibus literis] *Literis elementariis*, ut Capitolinus in Pertinace, vel *primis elementis*, ut Horatius eas vocitat. MUNCK.

3 Abecedaria] Fictum vocabulum, ut *alphabetum* apud Hieron. & Plin. lib. I. MUNCK.

4 Nota] Gloſſ. *conjunctio literarum*. Lipſius, notante Scriverio, emendat *motaria*. MUNCK.

5 Articulatio] MS. Leid. *artilatio*. *Articulare* eſt clarè & diſtinctè proferre. Paulinus: *Molitaque vocis Articulare ſonum*. Sed confundit Fulgentius cum Grammaticâ Grammatiſticam. Grammatiſtae eſt non Grammatici docere lectionem & pronunciationem. Vide Wouw. Polymath. cap. 5. MUNCK.

6 Gnostice] Explorativa. Macrob. I. Sat. cap. 20. *Sicut ait Hippocrates oportere medicum dicere de aegro*, Τάτε παρεόντα, καὶ τὰ προγεγονότα, καὶ τὰ μέλλοντα, *id eſt, Quae ſint, quae fuerint, quae mox futura ſequentur*. MUNCK.

7 Secunda (vero) dynamice] Illud (*vero*) non agnoſcit cod. Leid. Gloſſ. *virtus curationis*. All. edd. exhibent *mantice*. MUNCK.

8 Nexilitas] Gloſſ. *jugalitas*. Intelligit ſyllogiſmaticum breviloquium. MUNCK.

9 Significata traducere] Gloſſ. *ad ſignificationem trahere*. MUNCK.

10 Meritum] Gloſſ. *cauſas & qualitates*. MUNCK.

11 Concursum mederi] H. e. *impetum*, ut rectè Gloſſ. Sed non rectè *mederi* cum accuſativo junxiſſe videtur Fulgentius. Ita tamen etiam Gellius lib. I. cap. 3. *Multa cum animo meo ad caſum tam anticipitem medendum conſultanti viſum eſt* &c. Servius ad Georg. I. 193. *Sanè medicor accuſativum regit, ut medicor illam rem: medeor vero illi rei dicimus. Nam medeor illam rem figuratum eſt*. Plura dixi ad Hyg. Aſtron. II. 4. MUNCK.

12 Secundum Battiadem] Battiadem in Paredris laudat libro de Virgil. Contin. Unde Bacidem quidam facere voluerunt: de quo conſulendus Suidas, & Faber ad Lucian. Peregr. p. 74. MUNCK. *Bacidem* legit Jac. Nic. Loenſis lib. IX. Epiphyll. cap. II. de quo Bacide plura Perizon. ad AElian. XII. V. H. 35.

13 Eventuum immutatio] Gloſſ. *qualiter res mutantur de proſperitate in adverſitatem*. MUNCK.

14 Interna artis secreta] Modius, *interno artis ſecreto*. MUNCK.

15 Inferis transmigratur] Ad inferos traducitur. Vide not. ad Hyg. cap. 259. MUNCK.

16 Et quae apotelesmatica] Cod. Leid. & *quia*. MUNCK.

17 Das

mutatio. In muſicis vero aliud eſt harmonia phthongorum, ſyſtematum, & diaſtematum: aliud effectus tonorum virtuſque verborum. Vocis ergo pulchritudo, delectans [14] interna artis ſecreta, virtutem etiam myſticam verborum adtingit. Sed haec quantum ab optimis amatur, ſicut ab Ariſtaeo, (ἄριστον enim Graece optimum dicitur) tantum ipſa ars communionem hominum vitat; quae quidem ſerpentis ictu moritur, quaſi adſtutiae interceptu ſecretis velut [15] inferis tranſmigratur. Sed poſt hanc artem exquirendam atque elevandam vox canora deſcendit, [16] & quae apoteleſmatica, phantaſtica omnia praebet, & modulis tantum vi ſecreta latentibus, voluptatum reddit effectus. Dicere enim poſſumus, quod [17] Dorius tonus aut Phrygius, Saturno coiens, feras mulceat; [18] ſi Jovi, aves oblectet. At vero ſi rei expoſitio quaeritur, cur hoc fiat, veſtigandae rationis captus inmoritur. [19] Ideo ergo & ne eam reſpiciat, prohibetur: & dum videt, amittit. Nam perfectiſſimus [20] Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, ſymphoniarumque pondera terminis arithmeticis [21] per melos & rhythmos & modulos ſequeretur, [22] effectus vero rationem reddere non potuit.

XI.

17 Dorius tonus] Schol. Pind. ad Olymp. I. 26. Εἰσὶ δὲ ἁρμονίαι πλείονες δώριος, φρύγιος, λύδιος. Schol. Horat. ad lib. IV. od. ult. *Tres modos babebant, Ionicum, Lydium & Pbrygium.* Sed idem ad epod. 9. ſeptem numerat. Quindecim Alypius cap. I. & ſeqq. Confer Apulej. Florid. I. MUNCK. V. Olear. ad Philoſtrat. de Apoll. Tyan. I. 30. ubi de pluribus agitur. ſed cur a Scholiaſte Pindari tres modo exprimantur, & a Fulgentio duo, cauſſa haec eſt, quia hi erant primi ac praecipui. Audi Plutarch. de Muſica pag. 1134. Tom. II. Τόνων γοῦν τριῶν ὄντων κατὰ Πολύμνηστον καὶ Σακάδαν, τοῦτε Δωρίου, καὶ Φρυγίου καὶ Λυδίου, ἐν ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων τόνων στροφὰν ποιήσαντά φασι τὸν Σακάδαν, διδάξαι ᾄδειν τὸν χορὸν, δωριστὶ μὲν τὴν πρώτην, φρυγιστὶ δὲ τὴν δευτέραν, λυδιστὶ δὲ τὴν τρίτην.

18 Si Jovi] Illud *ſi* exturbat Modius. Sed agnoſcit Leid. cod. Nec deleri neceſſe eſt, ſi *coeat* ſubaudias ex praecedentibus. MUNCK.

19 Ideo ergo] Leid. cod. *ideo vero.* MUNCK.

20 Pythagoras] Prolixe haec narrat Macrobius lib. II. in Somn. Scip. cap. I. Adde Iſidor. Orig. II. cap. 15. Etiam Arithmeticen ejus inventum quidam voluere. Vide Meurſium Denar. Pythag. cap. I. MUNCK. V. Menag. ad Diogen. Laert. VIII 12.

21 Per melos] MS. Leid. *Per mela & rytbmos vel modulos.* Τὸ *mela* recte habet. Capella lib. II. *Tu vatum mela dulcibus Camoenis, Et ſcis Pindaricam Chelyn referre.* Et poſt paulo: *Viciſſimque dulcia mela geminantur.* Lib. IX. *Bis plenum omniſona cui recinunt mela.* Auſon. Parent. 27. *Cui brevia mela modifica recino.* Etiam *meli* in genitivo ſingulari dixit Servius Centimetro. *Anacreonticum conſtat tetrametro acatalecto, ut eſt hoc: His finis eſt, Iambe ſalve vindice doctor meliori.* Ita dedit Putſchius. At legendum ex membranis Bibliothecae Leid. *Hic finis eſt, Iambe ſalve vindicis doctor meli.* Nihil verius. Iambus eſt doctor meli vindicis. Sed is caſus poteſt eſſe à recto *melus,* unde *melum* accuſ. ſing. Paccuvius, & *melos* eodem caſu plur. Accius & Varro dixere. *Melorum* gen. plur. eſt apud Terent. Maur. p. 62. *Auctor & ductor melorum, qui duas breves habet.* MUNCK.

22 Effectus vero] Τὸ *vero* non habet codex Leid. Et rectius ſanè abeſt. MUNCK. De Pythagora haec Plutarchus de Muſica T. II. p. 1144. Πυθαγόρας δ' ὁ σεμνὸς ἀπεδοκίμαζε τὴν κρίσιν τῆς Μουσικῆς τὴν διὰ τῆς αἰσθήσεως. νῷ γὰρ ληπτὴν τὴν ταύτης ἀρετὴν ἔφασκεν εἶναι. Τοιγάρτοι τῇ μὲν ἀκοῇ οὐκ ἔκρινεν αὐτὴν, τῇ δὲ ἀναλογικῇ ἁρμονίᾳ, αὔταρκες τ' ἐνόμιζεν μέχρι τοῦ διὰ πασῶν στῆσαι τὴν τῆς μουσικῆς ἐπίγνωσιν. & pag. 1147. Τὴν γὰρ τῶν ὄντων φορὰν, καὶ τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν. οἱ περὶ Πυθαγόραν καὶ Ἀρχύταν, καὶ Πλάτωνα, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν

XI. *Phineus.*

Phineus enim in modum avaritiae ponitur: & à foenerando Phineus dictus est. Ideo caecus, quod omnis avaritia caeca sit, quae sua non videt: [1] ideo & Harpyiae cibos rapiunt; quia rapina ei aliquid de suo comedere non permittit. At vero quod ejus prandia stercoribus foedant, ostendit foenerantium vitam rapinae ingluvie esse sordidam. Sed has à conspectu ejus [2] Zetus & Calais fugant. Graece enim ζητῶν καλὸν inquirens bonum [3] dicitur. Ideo volatici, quia omnis inquisitio boni numquam terrenis rebus miscetur. Ideo [4] Aquilonis venti filii, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo veniente bonitate, omnis rapina fugatur.

XII. *De Alpheo & Arethusa.*

Alpheus fluvius Arethusam nympham amavit: quam cum sequeretur, in fontem conversa est. Ille [5] in mediis undis ambulans, non inmixtus, in sinum ejus inmergitur: unde & apud inferos [6] oblivionem animarum trahere dicitur. Alpheus enim Graece quasi ἀληθείας φῶς, id est veritatis lux. Arethusa vero, quasi [7] ἀρετίσα, id est nobilitas aequitatis. Ergo quid amare poterat veritas, nisi aequitatem? quid lux, nisi nobilitatem? Ideo & in mari ambulans non miscetur, quia lucida veritas omni malorum morum salsedine circumdata, pollui aliqua commistione non novit. Sed tamen in sinum aequissimae potestatis omnis lux veritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiae, veritatis lux, malarum rerum semper oblivionem inportat.

FABI

ἀρχαίων φιλοσόφων ἐκ αὐτοῦ Μουσικῆς γίνεσθαι, καὶ συνεστάναι ἔφασκον.

Ad CAP. XI.

1 Ideo et Harpyiae] Lege, *ideo ei* cum MS. Leid. & 5. edd. Ἱστορικῶς fabulam explicat Tzetzes in Lycophron. p. 34. MUNCK.

2 Zetus] Non probo istam confusionem. Alius enim Ζῆθος, alius Ζήτης. Vide not. ad Hyg. cap. 14. MUNCK.

3 Dicitur] MS. Leid. *dicimus*. Quod sperni non debebat. MUNCK.

4 Aquilonis venti] Hygin. cap. 19. *Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiae filii.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

Ad CAP. XII.

5 In mediis undis ambulans] Servius ad Eclog. x. 4. *Alii dicunt ad Arethusam nympham Siciliae Alpheum de Elide venire per maria: secundum quos alibi dixit, Alpheum fama est huc Elidis amnem Occultas egisse vias subter mare. Alii dicunt ipsam Arethusam jam in fontem mutatam Alpheum fugere, & de Elide ad Siciliam venire: quod nunc est secutus. Sanè dicitur quodam tempore patera aurea in Arethusa inventa, quam Olympionicae* (leg. *Olympionices* vel mox *miserant*) *in Alpheum miserat; & cum Olympiae hostiae caeduntur, cruor earum * in Alpheum infusus, in Arethusam exit.* Tolle asteriscum, & confer quae dicit ad III. AEn. 694. Plin. lib. II. cap. 103. Lactant. Argum. Met. lib. v. fab. 10. Ammian. Marcell. lib. xv. p. 40. ed. Lindebrog. MUNCK. Consule Pausan. lib. v. cap. 7. pag. 390. lib. VII. cap. 23. pag. 581.

6 Oblivionem animarum] Quam animae apud inferos potant. Vide Virgil. AEn. VI. 715. MUNCK.

7 'ΑΡΕΤΙ'ΣΑ] MS. Leid. *Aretheisa*. Forte scripserat, ἀρετῇ ἴσα. MUNCK.

FABI PLANCIADIS FULGENTII

V. C. LIBER DE EXPOSITIONE VIRGILIANAE CONTINENTIAE.

Isacius Tzetzes, vir doctissimè eruditus, in Commentario suo Lycophroniano:

Τὰς δὲ ἀλληγορίας εἰ μήπου τινὰς ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρέπον ἐστὶ ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ. Οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει.

Junilius Episcopus Africanus Comment. in caput I. Genes.

Diligenter intuendum, ut ita quisque sensibus allegoricis studium inpendat, quatenus apertam historiae fidem allegorizando non derelinquat.

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

[1] DE ALLEGORIA LIBRORUM VIRGILII

AD

CHALCIDIUM GRAMMATICUM.

EXPETEBAT quidem, [2] Levitarum ſanctiſſime, noſtri temporis qualitas grande ſilentium, ut non ſolum mens [3] expromtare deſiſſet, quod didicit, [4] quantum etiam oblivionem ſui efficere debuit quia

1 De allegoria &c.] Veram inſcriptionem eſſe *de expoſitione Virgilianae continentiae* rectè in orâ libri ſui notaverat Scriverius. Firmant id cum coronis huic libello affixa, tum etiam illa Mythol. lib. III. cap. 6. *Poene duorum librorum continentia:* nec non quae mox ſub initium hujus ſcripti habes, *Virgilianae Continentiae ſecreta phyſica tetigi.* Et, *phyſicè trium vitarum reddidit continentiam.* Immo & iſta, *habes breviter decurſam primi libri continentiam. Continentiam* nempe dixit pro eo, quod continetur. AEthicus Praefat. Coſmogr. *De omni ejus continentiâ perlatum eſt ad ſenatum.* Apulejus Dialogo Hermetis: *De verâ rationis continentia decidiſti.* Anonymus in notulis ad hunc libellum: *Scripti libri hunc habent titulum:* Fabii Planciadis Fulgentii V. C. incipit Virgilianae Continentiae ſecundum philoſophos moralis expoſitio. Non longè abit ἐπιγραφὴ illa alterius ex Vaticanis codicibus: *Fabius Placius de Fulgentio Moralis expoſitio Virgilianae continentiae.* Gloſſ. Labb. *Continentia*, περιοχὴ, συνοχὴ, ἐγκράτεια. Prima explicatio hujus loci eſt. Retinuit Graecam vocem Auſonius, cum Argumenta Iliados & Odyſſeae Homeri *Periochas* appellavit. MUNCK.

2 Levitarum sanctissime] I. e. diaconorum. Iſidor. Orig. lib. VII. cap. 12. *Levitae ex nomine auctoris vocati: de Levi enim Levitae exorti ſunt, à quibus in templo Dei myſtici ſacramenti miniſteria explebantur. Hi Graecè Diaconi, Latinè miniſtri dicuntur.* Confer eund in de Offic. lib. II. cap. 8. Salvian. Praefat. ad Salonium pag. 312. ed. Pith. *Ad Levitas etiam atque presbyteros* h. e. diaconos &c. MUNCK.

3 Expromtare desisset] Gloſſ. *expromere deſineret.* Recte. Ut reliqui Afri poene omnes, ita & Fulgentius ὑπερσυντελικὸν pro imperfecto frequenter uſurpat. Vide quae annotavi ad Prolog. lib. I. MUNCK. Codex Membranac. Voſſ. *expromere deſineret.*

4 Quantum etiam] Ἀντὶ τοῦ *verum etiam.* Conſule Indicem. MUNCK.

1 Nova

quia vivit. Sed quia [1] nova caritas dominatu fulcitur, & in amoris praecepto contemtus numquam admittitur; ob hanc rem Virgilianae continentiae secreta physica tetigi, vitans illa, quae plus periculi possent [2] praerogare, quam laudis. Vae inquam nobis, apud quos & nosse aliquid periculum est, & habere. Ob quam rem & [3] bucolicam georgicamque omisimus, in quibus tam mysticae sunt [4] interstinctae rationes, quo nullius pene artis in iisdem libris interna Virgilii [5] praeterit viscera. Denique in prima Ecloga, secunda, & tertia, physice trium vitarum reddidit continentiam. In quarta vaticinii artem adsumsit. In quinta [6] Pontificalia designavit. In sexta artem musicam cum suis perfectissimis posuit numeris. In parte vero ejusdem eclogae physiologiam secundum Stoicos exposuit. Septima [7] notakinen δύναμιν tetigit. Octava apotelesmaticen Musicorum & magicam designavit: in parte vero extrema tetigit [8] efenuesion, quam etiam in nona ecloga persecutus est. In octava quidem, ubi dicit,

Adspice conripuit tremulis altaria flammis
Sponte sua, dum [9] ferre moror, cinis ipse: bonum sit.
Nescio quid certe est, & Hylax in limine latrat.

In

1 Nova caritas &c.] Gloss. *magna.* Sed pro *fulcitur* Leid. cod. habet *fulciatur.* Veriorem puto alteram lectionem, quae vulgatae appicta erat in illo codice, *novo caritatis dominatu.* Atque ita praefert quoque Genev. editio. Refer ergo verba ista ad *τὸ mens*, quod praecessit. MUNCK.

2 Praerogare] Vide, si tanti putes, quae de hac voce annotavi ad Prolog. lib. I. Junilius quoque, ut Afrum decebat, in Praefat. ad Primas. *Suffecit haec una temeritas, quod divino gazophylacio ex paupertate confessa duo haec audeo minuta jactare. Sunt qui talentis onerent, unde egentibus praerogentur.* Lege, *praerogetur.* Intelligi autem vult Planciades *rationes deorum vel fabulas*, ut recte glossator. MUNCK.

3 Bucolicam georgicamque] Ita quidem habet etiam Leid. cod. Sed in posteriori voce litera *c* recentiori manu erat addita. Gloss. Philox. *Pullat* (in Georgia arbores dicuntur, quoties ramos ex se generant) βλαστάνει, παραφυάδας βάλλει. Legitur apud Maronem I. Georg. vers. 17. *Pullulat ab radice*, non *pullat.* Vett. membranae bibliothecae Leidensis, quae continent explicationem I. & II. lib. Georg. Virgil. *Male autem quidam Georgiae duos tantum libros asserunt, dicentes Georgiam esse γῆς ἔργον, id est; terrae operam, quam primi continent libri. Tertius & quartus licet Georgiam non habent, tamen ad utilitatem rusticam pertinere dicimus.* Praefero tamen *Georgicam*, cum ita & in Servii prooemio edito legatur. Diomedes lib. III. *Ἐξηγητικὸν est vel enarrativum, in quo poëta ipse loquitur sine personae ullius interlocutione, ut se habent tres Georgicae, & prima pars quarti.* Etiam in Glossis *Georgica* rescripserim potius, quam *Georgicis* cum Cujacio. Ad eundem modum aetas illa inflectebat Chronica Chronicae, Biblia Bibliae, Pascua Pascuae. Pseudo-Cyprianus in de Revel. cap. Joannis Baptistae: *Chronicam Marcelli principio legat.* Vetus interpres Ps. XXII. vers. I. *In loco pascuae ibi me collocavit.* Haimo Homil. p. m. 37. *Ob abundantiam & fertilitatem pascuae.* Confer Voss. in de Vit. Serm. lib. I. cap. 12. Drus. ad Inscriptionem Histor. Sacrae Sulpic. Severi. MUNCK. Voss. cod. *Ob q. r. Bucolicam Georgicam omisit.*

4 Interstinctae] Gloss. *distinctae.* Talia sunt in Prologo lib. I. *Mysticis interserent rationibus.* Et, *cujus te visceribus interstringi poposceris*, nisi *interstingi* & ibi legendum est. MUNCK. *M. interstinctae sunt r.* Voss. c.

5 Prae-

In nona vero ecloga, ubi dicit,

> [10] *De coelo tactas memini praedicere quercus.*

Iterumque —— *Lupi Moerin videre priores.*

Primus vero Georgicorum est omnis astrologus, & in parte extrema [11] ephemericus. Secundus physiognomicus & medicinalis. Tertius omnem aruspicinam continet, quam quidem & in sexto AEn. (245.) tetigit, dum dicit,

> *Et summas carpens media inter cornua setas,*
> *Ignibus inponit sacris libamina prima.*

Quartus vero ad plenissimam rationem est Musicus cum sua apotelesmatice in fine carminis dicta. Ergo doctrinam mediocritatem temporis excedentem omisimus, ne, dum quis laudem quaerit nominis, [12] fragmen reperiat capitis. Esto igitur contentus, mi Domine, leviori fasciculo, quem tibi Hesperidum florulentis decerpsimus hortulis. Aurea enim mala si expetis, esto Eurystheus [13] alio fortiori, qui, ut Alcides, suam pro nihilo reputet vitam. Poteris enim ex his tacite multa

5 Praeterit] Lege, *praeterierit*, ut est in ed. Genev. *Quo* pro *ut* identidem usurpat hic scriptor. MUNCK.

6 Pontificalia designavit] *Apotheosin descripsit*. Gloss. MUNCK.

7 Notakinen] Edit. Genev. ποηζικήν. Scriverius margini illeverat, *Votanicen*. Hoc esset, βοζανικήν. MS. Leid. *Hotakicen*. N. L. MUNCK.

8 Efenuesion] Ita & Leid. cod. Gloss. *id est*, *prognosticon*, *signa futura rei*. Scriverius conjiciebat, ἔμπνδυστον. Genev. Edit. exhibet, δύφημιζμόν. MUNCK.

9 Ferre moror] Haec absunt Voss. codici. Mox pro *certe* idem habet *certum*. Pro *Hylax* idem *Hylas*. in Excerptis Vossianis in ipsum Virgilii locum *Nescio quit certi est* : *&* *Hylas in l. l.* Mox pro *iterumque* Voss. *& iterum*. in versu Virgilii Ecl. IX. 54. Pro *Moerin* Voss. *Moerim*, ut & in Excerpt. Voss. eo loci.

10 De coelo tactas] Hic versiculus non in nonâ, sed primâ legitur eclogâ vs. 17. In nonâ hunc habes: *Saepe sinistra cavâ praedixit ab ilice cornix*. MUNCK.

11 Ephemericus] Ita & Leid. cod. Malè δύφημικὸς ed. Genev. MUNCK. Pro *extrema* Voss. *postrema*. Mox in Virgilii versu idem *summa* pro *summas*. & in Fulg. *suo ap.* pro *sua ap.*

12 Fragmen reperiat capitis] Malè *fragilitatem mentis* interpretatur Glossator. Significat scire aliquid capital fuisse id temporis. Vide quae praecesserunt, & Prolog. lib. I. Caeterum pro *fragmen* exhibent *fragumen* Leid. cod. & editio Genevensis. Quod non temerè damnaverim. Ita à *tego* non *tegmen* tantum, sed *tegimen* & *tegumentum* legas apud Apulejum, Ovidium, & Livium. Gloss. Labb. *Fragmen*, κλάζμα. Atque ita ea vox usurpatur à Prudentio, Ovid. XI. Met. 561. Vet. Interpret. Cantic. cap. 4. & aliis. Sed Fulgentius pro fracturâ heic accepit, ut & Auson. epigram. 35. *Post* M *incisum est : puto sic* IVI *non tota videtur : Dissiluit saxi fragmine laesus apex.* Ita scribendum ex edit. Stoer. anni 1598. Fractum significat apicem literae M. MUNCK. In Voss. codice, quem ego consului, scribitur *fragimen*. & pro glossa *figmentum & fragilitatem mentis*.

13 Alio fortiori] Ἀρχαϊκῶς pro *alii*. Festus: *Ali rei dixit* Plautus pro eo, quod est *aliae rei*. Columbanus in Monostichis: *Quod tibi vis fieri, hoc alio praestare memento.* Vide ibi Cl. Daumium. Sic in Grut. Inscript. pag. 756. *Mi ipso*. p. 940. *nullo*, pro *nulli* & *ipsi*. Auson. Praefat. Centon.

multa conligere, quae ad instrumentum tui proficiant desiderii. Ego vero, [1] Chrysippi ellebori [2] rancidulo acrore postposito, cum Musis aliquid blandius [3] fabulabor.

Vos Heliconiades, neque enim mihi sola vocanda est
Calliope, conferte gradum, date praemia menti.
Majus opus moveo: nec enim mihi sufficit una:
Currite Pierides, & juncto robore nobis
Parnasias niveo compellite pectine chordas.

Haec tam parva precatio credo quod Virgilianis satisfecerit Musis. [4] Cede

Solae memoriae opus est. Propert. lib. I. el. 20. *Nullae debita curae.* Tibull. lib. IV. el. 6. *Ullae non ille puellae Servire, aut cuiquam dignior illa viro.* Servius Centimetro: *Phrynichium constat tetrametro catalecto, ut est hoc*: Tibi sonus fero donum, solae quod dant Veneri. Lege ex membran. Cod. Leid. *Tibi veris fero* &c. Plura hoc genus invenies in notis nostris ad Hyg. Myth. cap. 5. apud Stewech. in Apulej. p. 80. & Vossium Analog. lib. IV. p. 177. MUNCK.

1 CHRYSIPPI ELLEBORI] Scriverius & Tollius in suis libris, *Chrysippei ellebori.* Atque ita video etiam voluisse Barthium ad Stat. Tom. III. p. 99. MUNCK. Pro *ego* Voss. *ergo. Crisippi* pro *Chrysippi.*

2 ACRORE RANCIDULO] Malit forte aliquis *acore.* Quâ voce utitur Tertull. contra Marc. lib. I. cap. 2. Plin. lib. VII. epist. 3. Isidor. Orig. XVII. 7. & XX. 3. Sed *acrore* etiam disertim Leid. cod. cum glossâ *acredine.* Verum nec *acror*, nec *acredo* apud antiquos putem inveniri. Invenio tamen in Glossis Labb. *Acredo*, πικρία. *Acritas* & *acritudo* sunt apud Gellium. Est autem *rancidum*, quod ταγγὸν Graeci dicunt. Unde ταγγίασις, *rancor* in Glossis Labbaei. Utitur eâ voce praeter Palladium etiam Augustin. Meditat. I. & Hieron. Epist. Select. lib. I. 18. 19. & 39. Verum quia *rancesco* Graecis non est ταγγιάζω, sed ταγγίζω, in Glossis rescripserim τάγγισις. MUNCK.

3 FABULABOR] *Fabulor* MS. Leid. Benè monet Glossator, quae mox sequuntur verba, *neque enim mihi sola vocanda est Calliope*, includenda esse parenthesi. MUNCK.

4 CEDE NUNC MIHI] *Cedo* dixissent alii. Notum est illud Taciti A. I. 23. *Cedo alteram.* Fors sit tamen, ut *cette* ἀρχαϊκῶς scripserit. Naevius: *Patrem Lycurgum cette.* MUNCK.

5 BRACTAMENTO] Malim, *bracteamento*, ut derivetur à verbo *bracteare*, unde *bracteata eloquentia* apud Solinum, *bracteatae comae* apud Capellam lib. I. p. 20. *imbracteari auro* apud Marcellin. lib. XIV. & XVII. Est autem *bracteamentum* heic *subtile figmentum*, si glossatorem audimus. Adde his, quae de istâ voce notavit Juretus ad Symmach. lib. I. epist. 26. MUNCK.

6 ARCANUM QUODDAM] Malim, *quiddam.* Puto idem vocabulum restituendum Petronio pag. 214. edit. Gabb. *Mirabile quidem paupertatis ingenium, singularumque rerum quasdam artes fames edocuit.* Lego, *mirabile quiddam.* Pariter languet illud *quidem* apud eundem p. 186. *Tandem Crotona intravimus; ubi quidem parvo diversorio refecti, postero die amplioris fortunae domum quaerentes, incidimus in turbam haeredipetarum.* Libenter scripserim, *quodam parvo* &c. Seneca Suas. I. *Sacrum quidem terris natura circumfudit oceanum.* Et istic *sacrum quiddam* reposuerim. MUNCK.

7 LATRANTI TRACTU] *Latranti tractatu* habere scriptos duos libros monet anonymus in Genev. Edit. Sed *tractu* disertim Leid. cod. quod pro *expositione* esse dictum notat Glossator; perperam, ut discere potes ex Gronov. Observat. lib. II. cap. I. ubi *latranti tractu* dixisse Fulgentium, pro *latratu* vel *murmure lentato*, rectè docet. Seneca de tonitru Agam. vers. 466. *Tum murmur grave Majora minitans collibus summis cadit, Tractuque longo littus ac petrae gemunt. Tractus* instantiae opponitur. Plin. lib. V, epist. 8. *Haec vel maximè vi, amaritudine, instantiâ: illa tractu & suavitate, atque etiam dulcedine placet.* Epitaph. Lucan. *Quae tractim serpit plus mihi comma placet.* MUNCK.

8 AUSONIDUM] Hoc esset, *Ausonidarum.* Ita *poëtae AEolidae* dixit Priscian. lib. I. Leid. cod. exhibet *Ausonum.* MUNCK.

9 SALSURAM DULCESCAS] Gloss. *amaritudinem dulcem reddas.* Dulcescere ergo activè pro edulcare

[4] Cede mihi nunc personam Mantuani vatis, quo fugitivos ejus in lucem deducamus amfractus. Nam ecce ad me etiam ipse, Ascraei fontis [5] bractamento saturior, advenit; quales vatum imagines esse solent, dum adsumtis ad opus conficiendum tabulis, stupida fronte [6] arcanum quoddam [7] latranti intrinsecus tractu submurmurant. Cui ego, Seponas quaeso caperatos obtutus, [8] Ausonidum vatum clarissime, rancidamque altioris [9] salsuram ingenii jocondioris quolibet mellis sapore dulcescas. Nam non illa in tuis operibus quaerimus, in quibus aut [10] Pythagoras modulos, aut Heraclitus ignes, aut Plato ideas, aut Hermes astra, aut [11] Chrysippus numeros, aut [12] endelechias Aristoteles [13] inversat: nec illa, quae aut [14] Dardanus in Dinameris, aut [1] Bat-

care posuit, ut *insuescere* & *assuescere* Horatius: quorum prius legitur lib. I. Sat. IV. 105. *Insuevit pater optimus hoc me.* Tò *hoc* auferendi casu positum censeo. Flor. lib. I. cap. I. *Assuetae sanguine & praedâ volucres.* Imitatus Horatium Prudentius Hymn. Cath. IX. *Mortuos olim sepultos ut redire insuesceret.* Caeterum ad eundem modum *innotescere* pro *notum reddere* posuit Augustin. Soliloq. cap. 7. *Quantum debeo placere tibi, innotesce mihi.* Haimo Homil. p. 37. *Qui verum Deum solummodo innotesceret ortum.* Locutus ad eundem modum praeter Nittardum, Redemptum in vitâ Isidori, Victorem de Persec. Vand. lib. III. & veterem Bibliorum interpretem, etiam Gregor. Dialog. lib. II. cap. 8. III. cap. 33. *Quiescere* pro *quietum reddere* Maro, Seneca, & Sallustius dixere, ut in notis ad Basil. orationes pag. 91. ostendit Dausqueius. Addo illis istud Propert. lib. II. el. 25. *Quamvis ille suam lassus requiescat avenam.* Hieron. Epist. Select. lib. I. ep. 4. *Super humilem & trementem verba sua requiescit.* Virgil. in Ciri: *Quo rapidos etiam requiescunt flumina cursus.* MUNCK. Sic apud Corn. Nepot. Fragm. XII. pag. 747. *Ne ille sinat te ea perseverare* recte defendit Gronovius, ut docui cap. V. meorum Otiorum, quamquam Rutgersius lib. V. V. Lect. cap. 12. *eo perseverare* emendat. Sic *consistere* ac *considere* active sumi docet Cortius ad Sallustii Jugurth. cap. 49. n. 5. *Migrare* pro *transferre* v. Munck. ad Hygini fab. 259. Graecorum imitatione. Sophocl. OEd. Tyr. 481.

Ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
Ἀρτίως φανεῖσα
Φάμα Παρνασοῦ,
Τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.

Ubi Vet. Schol. ὁ χρησμὸς γὰρ τοῦ Παρνασοῦ τοῦ χιονώδους ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐδήλωσε πάντα Θηβαῖον ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα, ἤγουν τὸν φονέα. Βαίνειν cum compositis active sumi docuit Vir doctus in Obs. Misc. A. 1738. M. S. O. N. D. pag. 436. Adde quae notavi ad Nepot. Attic. cap. XI.

10 PYTHAGORAE MODULOS] Ille enim musicam invenisse fertur. Vide annot. ad Mythol. lib. III. cap. 10. MUNCK.

11 CHRYSIPPUS NUMEROS] Videndus Sidonius lib. IV. epist. 3. & ibi Savaro. MUNCK.

12 ENDELECHIAS] Edit. Genev. ἐντελεχείας. Capella lib. II. *Aristoteles per coeli quoque culmina endelechiam scrupulosius requirebat.* Utrum per δ an per τ scribi ea vox debeat, multis disputatum pridem à doctis hominibus. Consule inter alios, immo ante alios omnes, Bud. lib. I. de Asse pag. 6. & seqq. Tertullian. de Anim. cap. 31. *Et numeros Pythagorae viderem, & ideas Platonis ostenderem, & entelechias Aristotelis occuparem.* Quid *entelechia* sit, anquiritur à Scalig. adversus Cardan. Exercit. 307. & Nemesio in aureo illo libello de Naturâ hominis cap. 2. pag. 63. MUNCK. Ἐντελέχειαν vocat Diogenes Laert. V. 32. ubi Aldobr. item Plutarch. lib. IV. de Placitis Philosophorum cap. 2.

13 INVERSAT] Gloss. *exequitur, tractat.* MUNCK.

14 DARDANUS IN DINAMERIS] Puto illum intelligi magum, de quo Plin. lib. XXX. cap. I. Apulej. pag. 371. ed. Elmenhorst. Euseb. lib. II. Praepar. Euang. Sed quid sibi vult *in Dinameris*? Gloss. explicat, *in naturali potestate.* Putes legisse, in *Dynamicis*, vel *Dynamice.* Malè omnino. Qui *Paredri*, qui *Dynameri*, qui denique *Catabolici* sint daemones, egregiè explicat Salmasius ad Spartian. Adrian. cap. 14. MUNCK.

 1 BAT-

[1] Battiades in [2] Paredris, aut [3] Campeſter in Catabolicis infernalibuſque cecinerunt: ſed tantum illa quaerimus levia, quae [4] menſualibus ſtipendiis Grammatici [5] diſtrahunt puerilibus auſcultatibus. Tum ille, contracto rugis multiplicibus ſupercilio, Putabam te inquit, homuncule, [6] creperum aliquid deſipere, in cujus cordis vecturam meas oneroſiores expoſuiſſem ſarcinulas: at tu [7] telluris glabro ſolidior, [8] adipatum [9] ructuas quidpiam. Cui ego, Serva iſtaec, quaeſo, tuis Romanis, quibus haec noſſe laudabile competit, & inpune ſubcedit. Nobis vero erit maximum, ſi vel extremas tuas contigerit perſtringere fimbrias. Ad haec ille, [10] Quatinus, inquit, [11] tibi diſcendis [12] non adipata craſſedo ingenii, quam temporis formido [13] periculo reluctat, de noſtro torrentis ingenii inpetu breviorem urnulam praelibabo, quae tibi crapulae [14] plenitudine nauſeam movere non poſſit. Ergo vacuas fac ſedes tuarum aurium, quo mea commigrare poſſint eloquia. Itaque compoſitus in dicendi modum [15] erectis in iotam duobus digitis, ter-

1 Battiades] Supr. lib. III. cap. 10. *In aruſpicinis aliud eſt fibrarum particularumque inſpectio, aliud ſecundum Battiadem eventuum immutatio.* Conſule ibi annot. noſtras. MUNCK.

2 Paredris] MS. Leid. *Parredis.* Sed perperam. Tertull. de Anim. cap. 28. *Scimus etiam magos elicere explorandis occultis per catabolicos, & paredros, & pythonices ſpiritus.* De Paredris etiam Heinſius videndus Ariſtarchi ſui cap. 7. MUNCK.

3 Campester] Idem eſt, ni fallor, cujus de cometis laudat πραγματείαν Servius ad AEn. x. vers. 272. MUNCK.

4 Mensualibus stipendiis] Ἐπιμηνίοις. Vetus Comment. ad Juvenal. Sat. VII. vers. 120. *Graecè dicit* epimenia. *Nam Latinè menſtrua dicuntur dantium.* Lego, *diſcentium.* Gildas epiſtol. pag. 21. ed. Lond. *Queruntur non affluenter ſibi epimenia contribui.* Menſtrua ſanè apud veteres fuere ſalaria, ut inter alios etiam Euſebius lib. v. cap. ult. nos docet. Caeterum pro *menſalibus* malim heic *menſtrualibus.* Nonius Marcellus cap. XII. 53. *Merces menſtrualis.* A *menſis* derivatur *menſurnus*, de quo Priſcian. ſub finem lib. II. & *menſtruus*; inde jam *menſtrualis.* MUNCK.

5 Distrahunt] Gloſſ. *vendunt.* MUNCK.

6 Creperum aliquid desipere] Capella lib. I. pag. 2. *Ne tu,* inquam, *deſipis? admodumque perſpicui operis ἐγέρσιμον noſcens creperum ſapis?* Quo loco pro *ne tu* Leid. Bibl. membranae exhibent *non tu.* MUNCK.

7 Telluris glabro solidior] Ita & Leid. cod. Gloſſ. *Telluris ſoliditate durior.* Scriverius emendaverat in libro ſuo, *telluris globo.* Swartius Analect. lib. III. cap. 2. *tollutigradario.* Ipſum vide ſis. MUNCK. Gloſſ. in cod. Voſſ. quem ego conſului *aſperitate durior.* & paullo ante *diſtrahunt* explicant per *venundant.*

8 Adipatum] Gloſſ. *Tuccetoſum; ab adipe dictum.* De *tucetis* vide noſtrum in libello de Priſco Sermone. Gloſſ. Labb. *Adipatus*, στεατώδης. MUNCK. Male *adippatum* Voſſ. Cod. qui mox *hoc* pro *haec.*

9 Ructuas] *Ructas* mallet aliquis. Tertullianus in de Teſtim. Anim. cap. 1. *Academiis & porticibus Atticis partam ſapientiam ructas.* Idem tamen in de Reſurrect. cap. 32. *Eructuabunt oſſa.* Permulta ſunt vocabula, quibus ſuperfluè illud *u* inferciunt poſterioris aetatis ſcriptores; cujus generis ſunt *monſtruoſus*, *montuoſus*, *egeſtuoſus*, aliaque complura, quae nec enumerare attinet, nec mihi, dum haec ſcribo, in mentem veniunt. MUNCK.

10 Quatinus] Idem quod *quatenus*, pro *quoniam.* Vide Freinshem. ad Flor. lib. II. cap. 2. & quos in Indice in eâ voce laudat. Uſitata ſane illa eo ſignificatu etiam optimis, ſed non item pro *ut*, quemadmodum crebro à Chryſologo uſurpatam eam obſervavi; tanquam Sermon. LXV. *Praecepit ergo, ut Judaei ex ſe cor lapideum tollant, evolvant perfidiae ſaxum, ſilicem durae incredulitatis excludant, quatenus animae per infidelitatem mortuae de ſepulchro pectoris proſilirent.* Sermon. LIX. *Salutis ſymbolum tota ſimplicitate ſenſus audite, quatenus illud confeſſionis tempore*

&

tertium pollicem comprimens, ita verbis exorſus eſt: In omnibus noſtris opuſculis phyſici ordinis argumenta induximus, quo per duodena librorum volumina pleniorem humanae vitae [16] monſtraſſem ſtatum. Denique tale dicendi exordium ſumſimus:

[17] *Arma virumque cano.* in armis virtutem, in viro ſapientiam demonſtrantes. omnis enim perfectio [18] in virtute conſtat corporis & ſapientia ingenii. Ad haec ego: Si me tuae orationis adſerta non fallunt, vates clariſſime, ideo etiam divina lex noſtrum mundi redemtorem Chriſtum virtutem Dei & ſapientiam cecinit: quod perfectum hominis divinitas adſumſiſſe videretur ſtatum. Ad haec ille: Videris ipſe quid [19] te vera majeſtas docuerit: nobis interim quid viſum ſit edicamus. Et quamvis oportuerit ſecundum dialecticam diſciplinam primum perſonam edicere: ſicque perſonae congruentiam enarrare, quo prima poneretur ſubſtantia; deinde adcidens ſubſtantiae, ut primum *virum*, ſic etiam *arma* dicerem. virtus enim in ſubjecto eſt

& audire poſſitis & reddere. Serm. x. *Ut in hoc vigiletis omnes, quatenus his diebus nullus à Dei gratiâ, nullus à generatione divina relinquatur extorris.* Eodem modo uſurparunt iſtam vocem Epiſcopi Galatiae in epiſtol. ad Leonem Auguſtum: *Ut omnium dominum rogaremus, quatenus vobis tantum ſtudium pro eccleſia ejus habentibus ſupernam retributionem conferat.* Et Junil. Comment. in Geneſ. pag. 6. *Diligenter intuendum, ut ita quiſque ſenſibus allegoricis ſtudium impendat, quatenus apertam hiſtoriae fidem allegorizando non derelinquat.* Item pag. 13. *Quatenus intimarentur opera ejus; qui eſt lux vera* &c. Martial. Epiſtola ad Toloſan. *Veſtra autem oratione tales opus habent, ut oretis pro eis, quatenus diabolus à cordibus eorum auferatur.* Auctor vitae Clementis: *Preces fundere exhortatur, quatenus viro ejus dominus & auditum reddere dignaretur & viſum.* Uſus particulae illius non ita vulgaris anſam videtur praebuiſſe corrumpendo Frontino in de Aquae Duct. p. 223. Ed. Keuch. *Ut curaret quatenus alias aquas poſſet; in urbem perduceret, & ampliores ductus faceret.* Leg. *quatenus alias aquas poſſet in urbem perducere* &c. MUNCK.

11 Tibi discendis] Legendum ex ed. Genev. *In his tibi diſcendis.* MUNCK.

12 Non adipata crassedo ingenii] Gloſſator intelligi jubet *magis.* Ego *tam* intelligendum potius dixerim. Vide not. ad Prolog. lib. I. Caeterum pingue & craſſum appellabant, quicquid inſubidum, invenuſtum & plenum ruris eſſet. Horat. I. Sat. 3. vers. 58. *Tardo cognomen pingius damus.* Idem lib. II. Sat. II. vers. 3. *Ruſticus, abnormis ſapiens, craſſaque Minerva.* Caeterum *craſſitudo* & *craſſities* lecta mihi non ſemel apud veteres, ſed *craſſedo* invenio nuſquam. MUNCK.

13 Periculo reluctat] Gloſſ. *ex periculo reſiſtit.* Sed Genev. ed. melius, *periculoſa reluctat.* MUNCK.

14 Plenitudo nauseam] Lege *plenitudine* cum MS. Leid. & Genev. ed. MUNCK.

15 Erectis in iotam digitis] Gloſſ. in rectitudinem. Apulej. Mileſ. II. *Inſtar oratorum conformat articulum, duobuſque infimis concluſis digitis, caeteros porrigit, & infeſto pollice clementer ſubrigens, infit.* Confer quae huc facientia ad Propert. lib. IV. notavit Scaliger. MUNCK. Voſſ. *in iota.*

16 Monstrassem] *Monſtraſſemus* Leid. cod. Suo more ὑπερσυντελικὸν pro imperfecto ponit. MUNCK.

17 Arma virumque cano] Ab hoc verſu primi AEneidos libri exordium eſſe deſumendum egregie ex hoc Fulgentii loco docuit Vir doctus in Obſ. Miſc. Vol. VI. Tom. III. pag. 524. Mox pro *me* Voſſ. *ne.*

18 In virtute constat corporis &c.] Reſpexit Salluſt. Catil. cap. I. *Omnis noſtra vis in animo & corpore ſita eſt: animi imperio, corporis ſervitio magis utimur.* Virtutem pro robore corporis uſurpat, ut Phaedrus lib. I. cap. 14. *Virtuti ſemper praevalet ſapientia.* MUNCK.

19 Te vera maj.] Voſſ. c. *De vera maj.* forte pro *Dei vera maj.*

I De-

est corpore. Sed quia laudis est adsumta materia, ante meritum viri, quam ipsum virum, ediximus: quo sic ad personam veniretur jam recognita meriti qualitate. Solet quippe etiam in epistolis hoc ipsum communis observare loquacitas, quo primum [1] domino meritum, sic ponatur nominis vocitatio. Sed quo cognoscas plenius laudis me adsumsisse materiam, vide quid in sequentibus dictum sit: [2] quod *fato profugus*, & *vi Superum*. [3] Qua vi intenderemus fuisse fortunae culpam, non virtutis debilitatem, ut fugeret: [4] & deos esse culpabiles, [5] qui pericula substentare deberent. Illam nihilominus Platonis antiquam firmantes sententiam, ubi ait:

Νȣ̃ς ἀνθρώπινος θεός. ἐτος ἐὰν ἀγαθὸς, [6] θεὸς Euermenos. id est, sensus hominis deus est. is si bonus est, Deus est pro-

1 Domino meritum] *Domini meritum* Leid. cod. rectius utique. Per *meritum* intelligi titulos vult. Servius ad AEn. I. vers. 80. REGINA. Inferioris personae reverentia est majorem meritis appellare, non nomine. Contra majoris est minorem nomine tantum vocare. Donatus ad illa Terent. in Prolog. Andr. Poëta cum primum &c. *Jam meritum poëtae dedit poëtam eum dicendo.* Quae verba cum habeant edd. antiqq. malè omissa puto à Lindebrogio. MUNCK. *Quo* ante *cognoscas* abest Vossiano cod.

2 Quod fato] Leid. cod. *Et quo facto.* Lege ex ed. Genev. *Et quod fato.* MUNCK.

3 Qua vi intenderemus] Magis arridet heic ed. Genev. *quo intenderemus.* MUNCK.

4 Et deos esse culpabiles] Lege cum MS. Leid. & Genev. ed. *Deos, quam sapientiam, esse culpabiles.* Nota est ellipsis τȣ̃ *magis.* MUNCK. *Tenderemus* Voss.

5 Qui pericula sustentare deberent] Leid. & Ed. Genev. *Ut pericula sustentaret.* MUNCK. Voss. *sustaret.* Gloss. *frequenter sustineret.*

6 ΘΕΟΣ euermenos] Genev. ed. θεὸς εὐμενής. Atque ita omnino legendum est, vel θεός ἐστιν εὐμενής. Explicat enim, *Deus est propitius.* εὐδαίμονες scilicet, quorum daemon bonus, id est, animus virtute perfectus est. Faciunt huc illa Apuleji in de Deo Socratis: Quodam significatu & animus hominis etiamnum in corpore situs δαίμων nuncupatur. *Dine hunc ardorem mentibus addunt Euryale? an sua cuique Deus sit dira libido?* Igitur & bona cupido animi bonus Deus est. Unde nonnulli arbitrantur, ut jam dictum est, εὐδαίμονας dici beatos, quorum daemon bonus, id est, animus virtute perfectus est. Cicero in Somnio Scipionis: *Nec enim tu is es, quem forma ista declarat: sed mens cujusque is est quisque: non ea figura, quae digito demonstrari potest Deum igitur te scito esse* &c. Ex Platonis scholâ hausta ista sunt. Non valdè dissimiliter Macarius Homil. xxx. Τὸν ἔσω ἄνθρωπον interpretatur τὸν ἡγεμόνα νȣ̃ν τὸν ὁρῶντα θεόν. Melius Tertull. de Resurrect. Carn. cap. II. interiorem hominem *non substantiam esse, sed substantiae saporem* ait. Corpus Platoni habitaculum hominis tantum, non pars. Democrates in Gnomis: Ψυχῆς μὲν τελειότης σκήνεος μοχθηρίην ὀρθοῖ, *animae perfectio corporis vitium corrigit.* Lactant. de Opific. Dei cap. I. *Vas est* (corpus) *enim quodammodo fictile, quo animus, id est, homo ipse verus continetur.* Et cap. 19. *Corpusculum hoc, quo induti sumus, hominis receptaculum est.* Pertinet huc & illud Anaxarchi apud Laertium lib. IX. Πτίσσε τὸν Ἀναξάρχȣ θύλακον, Ἀνάξαρχον δὲ ȣ̓ πτίσσεις. Conferendus Apulejus in Dialogo Hermetis. Theophilus ad Autolyc. lib. II. p. m. 82. Θεὸν εἶναι μόνον φασὶ τὴν ἑκάστȣ συνείδησιν. MUNCK. Mentem Deam esse statuerúnt etiam Hermotimus; aut juxta quosdam Anaxagoras, ejusque auditor Euripides. Consule de Mente Dea juxta veterum opinionem egregie disputantem G. Cuperum II. Obs. 17. Sed Catonis distichum primum, de quo hic vir praestantissimus agit, alio modo explicandum censeo. Dionysius enim iste, quem vulgus Catonem vocat, Pythagoreae sectae adhaesisse videtur, unde ait l. IV. dist. 14.

Quum sis ipse nocens, moritur cur victima pro te?
Placari ne crede Deum, quum caede litatur.

Animum itaque *Deum*, & ideo pura mente colendum statuit Dionysius, eodem modo, quo Pythagoras, qui de Deo haec sentit, juxta Plutar-

propitius. Nam & Carneades [7] in libro Telesiaco ita ait:

[8] Πᾶσα τύχη αἴσθησιν φρονοῦντος κατοικεῖ.

Id est: Omnis fortuna in sensu habitat sapientis. Nam idemtidem ideo virtutem primum dici volumus, & sic sapientiam: quod quamvis sapientia virtutem regat, tamen in virtute animae sapientia floret. Defectus enim virtutis aegritudo est sapientiae: hoc videlicet pacto, quod quidquid sapientiae consultatio agendum invenerit, si [9] ad subrogandum posse virtus deficiat, curtata in suis adfectibus sapientiae plenitudo torpescit. [10] An non ab armis inciperem? Scivi enim quod viri vocabulum [11] significatio sexus sit, non honoris. Quid igitur primum nisi arma, deinde virum ponerem? Multi enim viri sunt,

tarchum de Numa Pythagoram secuto disputantem Tom. I. pag. 65. Ἔστι δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν ἀφιδρυμάτων νομοθετήματα παντάπασιν ἀδελφὰ τῶν Πυθαγόρου δογμάτων. οὔτε γὰρ ἐκεῖνος αἰσθητὸν ἢ παθητόν, ἀόρατον δὲ καὶ ἀκήρατον καὶ νοητὸν ὑπελάμβανεν εἶναι τὸ πρῶτον. οὗτος δὲ διεκώλυσεν ἀνθρωποειδῆ καὶ ζωόμορφον εἰκόνα θεοῦ Ῥωμαίοις νομίζειν. οὐδ᾽ ἦν παρ᾽ αὐτοῖς οὔτε γραπτὸν, οὔτε πλαστὸν εἶδος θεοῦ πρότερον, ἀλλ᾽ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τοῖς πρώτοις ἔτεσι ναοὺς μὲν οἰκοδομούμενοι διετέλουν, καὶ καλιάδας ἱερὰς ἱστῶντες, ἄγαλμα δὲ οὐδὲν ἔμμορφον ποιούμενοι διετέλουν: ὡς οὔτε ὅσιον ἀφομοιοῦν τὰ βελτίονα τοῖς χείροσιν, οὔτε ἐφάπτεσθαι θεοῦ δυνατὸν ἄλλως ἢ νοήσει. κομιδῆ δὲ καὶ τὰ τῶν θυσιῶν ἔχεται τῆς Πυθαγορικῆς ἁγιστείας. ἀναίμακτοι γὰρ ἦσαν, αἵ τε δι᾽ ἀλφίτου καὶ σπονδῆς καὶ τῶν εὐτελεστάτων πεποιημέναι. Deum itaque vocavit animum, quod nihil corporeum in se continere credidit Dionysius iste, non animum sive mentem humanam Deum adpellavit. Pythagoras enim, quem sequitur Dionysius, mentem ut alibi jam monui ex Plutarch. lib. IV. de Placitis cap. 7. non esse Deum, sed aeterni Dei opificium statuit.

7 IN LIBRO TELESIACO] MS. Leid. *In libro telesia cognita.* Ea quid sibi velint, nullus video. Caeterum Laertius in vitâ Carneadis nihil illum reliquisse ait, nisi epistolas ad regem Capadociae Ariarathem: caetera à discipulis ejus esse composita. MUNCK.

8 ΠΑ͂ΣΑ ΤΥ΄ΧΗ &c.] Sui cuique mores fortunam fingunt. Nonius in de Doctorum Indagine: *Dubio potius quam difficili intellectu vates posuit Mantuanus: Sed misera ante diem, subitoque accensâ furore; quum huic sententiae adversetur ejus cum opinione sentiens plurimorum: Fortuna omnipotens, & ineluctabile fatum. Verum sensibilitatis ejus non levis ratio est, quae prima sententia philosophica accipit intellectum, quae ait, Sui cuique mores fortunam fingunt.* Convenit id cum eo, quod est apud Sallust. Orat. I. ad Caes. *Sed res docuit id verum esse, quod in carminibus Appius ait, Fabrum esse suae quemque fortunae.* Unde Juvenalis Sat. X. 365. & XIV. 315. *Nullum numen habes, si sit prudentia: nos te, Nos facimus, Fortuna, Deam.* Αἴσθησις in Carneadis dicto rectius *scientia* vel *prudentia*, quam *sensus* vertitur. Οἱ ό Proverb. Salom. cap. I. vers. 4. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. Vulg. vers. *Ut detur parvulis astutia, & adolescenti scientia & intellectus.* Et cap. 2. vers. 10. Ἐὰν ἡ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ. *Si scientia animae tuae placuerit.* MUNCK. Hinc αἰσθάνομαι, de iis, qui recte judicat de tabulis pictis & imaginibus. vid. Celeb. P. Burm. ad Phaedri lib. II. Epilog. vs. 13. Mox pro *quod* Voss. *quia.*

9 AD SUBROGANDUM POSSE] Gloss. *ad sumministrandum, ad implendam possibilitatem.* Chrysol. Homil. I. *Licentiam dat sepulcro, corruptioni posse permittit.* Capella lib. I. *Sic semper ab omni Velle capis socium.* Et post paullo: *Sed nunquam mage velle disparamus.* Haimo Homil. in Pentec. *Omnem gloriam & posse suum totum ad laudem Dei patris referebat.* Tertull. de Spect. cap. 14. *Interposito nosse de idololatriâ.* Macrob. Sat. lib. III. cap. I. *Contra suum velle.* MUNCK.

10 AN NON AB ARMIS] Ed. Genev. *Nam ab armis.* MS. Leid. *Nam ut ab armis.* MUNCK. Ita & Voss. qui pro *inciperem*, *incipirem.*

11 SIGNIFICATIO SEXUS SIT] Non semper. Vide Eustath. ad initium Odysseae Homericae, & Tzetzen in Hesiod. pag. 9. ed. Heins. Immo *vir* non sexus, sed excellentiae heic Virgilio nomen, ut rectè observat Donatus. Cur autem arma prius, quam virum, posuerit, melius te

ſunt, non tamen omnes laudandi. Ergo virtutem primum poſui, [1] pro qua virum laudandum adſumſi: Homerum videlicet ſecutus, qui ait,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

Ante iracundiam viri, quam virum ipſum [2] ſignans. Nam & ipſe [3] ſub figura Minervae virtutem monſtrans dicit,

[4] Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,

Verticem Achilli detentum. Cui ego: Nec in hoc juſta fefellit oratio. Divina enim ſapientia ſupereminentior ſenſibus, tale [5] ſumſit exordium; *Beatus*, inquit, *qui non abiit in conſilio inpiorum.* Denique, ut bonae vitae perfectiſſimus inſtitutor, Propheta provocans ad bene vivendi certamen, prius [6] praemium vaſtitudinis, quam ſudorem certaminis poſuit. Tum ille, Gaudeo, inquit, homuncule, [7] his ſubrogatis ſententiis; quia etſi non nobis de conſultatione bonae vitae veritas obtigit, tamen caeca quadam felicitate etiam ſtultis mentibus ſuas ſcintillas ſparſit. Ergo, ut dicere coeperamus, vir ſubſtantia eſt; ſapientia vero, quae ſubſtantiam regit. ſicut & Salluſtius ait: *Nam noſtra omnis vis in animo & corpore ſita eſt.* Nam ut tuis [8] ſaturantius aliquid adhuc faciamus ſatis ingeniis, trifarius in vita humana gra-

docebit idem ille Donatus, ut & Servius ad vers. 5. MUNCK. Turpiter hic iterum ſeſe dat Fulgentius. Per *virum* iſtum AEnean, virum illum pietate inſignem, intelligi vel puer videt. *Vir* ſaepe δεικτικῶς ponitur. Sic Ulyſſes apud Sophocl. in Ajace 78. de ſe ait Ἐχθρός γε τῷ δε τἀνδρί. ubi Schol. δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεῖ. Praeterea omnia loca non recenſebo, quibus viri vocabulum honoris cauſſa exprimitur. Nonne ipſe Virg. III. Georg. 252. dixit *frena virûm* pro *virorum fortium* teſte Servio Graecorum imitatione. Herodot. III. 134. Ἵνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται. Ariſtoph. Acharn. vs. 77.

Οἱ βάρβαροι γὰρ ἌΝΔΡΑΣ ἡγοῦνται μόνους,
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

Ubi vid. Schol. ut & ad Thucyd. II. 43, 74. Voſſ. pro his verbis *quid i. p. n. a. d. v. p.* ſcribit tantum *ſi viri nomen ponerem.*

1 Pro qua] I. e. propter quam. Junilius Comment. in Geneſ. pag. 40. ed. Baſ. *Cum meminerimus humanam indigentiam pro hoc maximè laboribus quotidianis inſiſtere* &c. Salvian. de Gub. Dei lib. I. pag. 8. ed. Pith. *Nequaquam ergo pro his dolendum, quod non ſunt divites & beati.* Confer annotat. ad Lactant. Argum. Metam. Ovid. lib. VI. fab. 5. MUNCK.

2 Signans] *Significans* MS. Leid. quanquam alterum idem eſt. Junilius modo laudatus p. 41. *Sanguis dominicae paſſionis, qui ſemel erat pro ſalute mundi effundendus, ſignabatur.* MUNCK.

3 Sub figura Minervae virtutem monstrans] Immo *prudentiam*. Vide Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 195. & quae diximus ad Myth. lib. I. cap. 26. MUNCK.

4 ΞΑΝΘΗ͂Σ ΚΌΜΗΣ &c.] Graeca iſta verba non habet Leid. cod. Et videntur omnino è margine in contextum irrepſiſſe. Pendent enim illa, *verticem Achilli detentum*, à verbo *dicit.* MUNCK. Mox pro *nec* Voſſ. *ne* & deinde *ſap. noſtris ſuperem. ſ.*

5 Sumsit exordium] *Principium* Leid. cod. MUNCK.

gradus eſt, Primum habere: deinde regere quod habeas: tertium vero ornare quod regis. Ergo tres gradus iſtos in uno verſu noſtro conſidera poſitos: id eſt, *Arma*, *virum*, *primus*. Arma, id eſt virtus, pertinet ad ſubſtantiam corporalem: Virum, id eſt ſapientia, pertinet ad ſubſtantiam ſenſualem: Primus vero, id eſt princeps, pertinet [9] ad ſubſtantiam ornantem. quo ſit hujuſmodi ordo: habere, regere, ornare. Ergo ſub figuralitate hiſtoriae plenum hominis monſtravimus ſtatum. ut ſit prima natura: ſecunda doctrina: tertia felicitas. Hos ergo gradus vivaciter intuere: quo ſit, ut ſupra diximus, prima virtus animi naturaliter data, quae proficiat: neque enim eruditur, niſi quod erudibile naſcitur. Secunda doctrina, quae naturam ornat, cum proficit: ut eſt aurum. Eſt enim natura in auro productionis & decoris: ſed ad perfectionem malleo proficit excudentis. [10] Ita & ingenio natum eſt provectibile: proficit, quia natum fuit: adcedit felicitas, ut proſit, quod proficit. Ergo & infantibus, quibus haec noſtra materia traditur, iſti ſunt ordines conſequendi: quia omne honeſtum docibile naſcitur. Eruditur, ne naturae [11] vacet commoditas: etiam ornatur, ne donum doctrinae ſit inane. Unde & Plato trifarium vitae humanae ordinem inſtruens ait: *Omne bonum aut naſcitur, aut eruditur, aut cogitur. Naſcitur ex natura; eruditur ex doctrina; cogitur ex ſubtilitate.* Omiſſo ergo [12] antelogii circuitu, coepti operis adgrediamur exordium. Sed ut ſciam, me non [13] Arcadicis expromtare fabulam auribus, primi noſtri continentiam libri narra. Tunc demum haec

MUNCK. Pro *Beatus*, *inquit* Voſſ. *Beatus vir.* & ita ſeptuaginta Interpr. ΜΑΚΑ'ΡΙΟΣ ΑΝΗ'Ρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.

6 PRAEMIUM VASTITUDINIS] MS. Leid. *Faſtitudinis.* Sed altera ſuperſcripta erat lectio *beatitudinis*: quae procul dubio genuina eſt. Chryſologus de eodem Davidis dicto Serm. XLIV. p. 118. ed. Pariſ. *Propheta beatitudinem ſic praemiſit, ut provocaret hominem, totam, quam poſt enumerat, criminum vincere feritatem.* MUNCK. Pro *prius* Voſſ. *ante.* Mox *inquam* pro *inquit.*

7 HIS SUBROGATIS] Gloſſ. *ſubminiſtratis.* MUNCK.

8 SATURANTIUS ALIQUID ADHUC FACIAMUS SATIS] Leid. cod. *ſatisfaciamus.* *Saturantius* autem eſt *abundantius.* Supr. Mythol. lib. III. cap. 6. *Quia haec ſaturantius Apulejus* &c. Vide ibi annotata à nobis. MUNCK. Paullo ante pro *noſtra* Voſſ. *noſtri.* Pro *ſaturantius* idem *ſaturantium.* Paullo poſt *arma*, *virum*, & *primus.*

9 AD SUBSTANTIAM ORNANTEM] Notat Anonymus unum ex ſcriptis habere *cenſualem.* MUNCK. Codex Voſſ. *cenſualem* exhibet. & pro *hujusmodi ordo* idem *ordo hujusmodi.* Vide de hoc loco Celeb. P. Burm. in Obſ. Miſc. Vol. VII. Tom. III. pag. 398.

10 ITA ET INGENIO NATUM EST] Ed. Genev. *Ita & in ingenio.* MS. Leid. *Ita ut ingenio.* Lego & diſtinguo: *Ita & ingenium: natum eſt* &c. Vel, *ita & in ingenio: natum eſt* &c. MUNCK.

11 VACET COMMODITAS] I. e. inutilis ſit. Tertull. in de Patientiâ: *Ergo cum conſtet de reſurrectione, vacat dolor mortis, vacat & impatientia doloris.* MUNCK. Paullo inferius Voſſ. *Naſcitur quidem ex natura.*

12 ANTELOGII] Uſus & Plautus eâ voce, ſed ut Siliciſſaret. *Prologium* dixit Paccuvius. Mox pro *narro* repoſui *narra* ex Ed. Gen. MUNCK. Voſſ. *antilogo.* Gloſſ. *contrario.* ſed male.

13 ARCADICIS AURIBUS] MS. Leid. *Arcaicis.* Gloſſ. *aſininis.* Quae eſt explicatio τοῦ *Arcadicis.* Juvenal. Sat. VII. 160. *Arcadico juveni.* Schol. *aſino.*

haec tibi, si visum fuerit, reserabimus. Cui ego: Si me scholarum praeteritarum non fallit memoria, primum Juno AEolum petit, quo naufragium Trojanis inportet. [1] dehinc cum septem navibus evadit. In Libyco litore adcipitur. Matrem videt, nec agnoscit. à qua nube cava cum Achate contegitur. dehinc [2] picturis animum avocat. Post haec, caena exceptus, sono citharae mulcetur. Habes breviter decursam primi libri continentiam. Quid de his senseris, audire desidero. Tum ille: Naufragium posuimus in modum periculosae nativitatis: in qua & maternum est pariendi dispendium, vel infantum nascendi periculum. in qua necessitate universaliter humanum volvitur genus. Nam ut evidentius haec intelligas, à Junone, quae dea partus est, hoc naufragium generatur. Nam & AEolum inmittit. [3] AEolus enim Graece, quasi AEonolus, id est, saeculi interitus, dicitur. unde & Homerus ait,

Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς [4] ἄλγε' ἔδωκεν.

Nam

asino. Capella lib. VI. *Nunc Arcadicum ac Medimnum sapis*, hoc est, asini in morem stupes. Lactant. lib. XI. Met. fab. 4. *Aures ejus asininae ut essent sempiterno effecit, quibus ejus stoliditas appareat, nulliusque judicii indicatur.* Vide & supr. lib. III. Myth. cap. 9. MUNCK.

1 DEHINC CUM SEPTEM &c.] Debuerat addere, *dehinc AEneas cum* &c. MUNCK. Pro *in Libyco litore* Voss. *Libyco in l.* cui & *aqua* absunt.

2 PICTURIS ANIMUM ADVOCAT] Gloss. *retreat.* Quae est explicatio τοῦ *avocat*: quomodo omnino heic legendum. Respexit illa AEn. I. *Animum picturâ pascit inani.* Eadem mendâ inquinatus est Lactant. Firm. lib. II. cap. 3. *Non oportet sublimes & excelsos animos advocari, atque in terram premi, sed nihil aliud, quam coelestia cogitare.* Lege, *avocari.* Senec. de Provid. cap. 3. *Mero se licet sopiat & aquarum fragoribus avocet.* MUNCK. Voss. *advocat.* Male. sed *avocare* & *advocare* in MSS. confundi satis liquet ex Eruditorum notis ad Frontin. I. Strat. IV. 65.

3 AEOLUS ENIM GR.] AEoli fabulam explicatam dederunt praeter Tzetzen, quem citavi ad Hygini fab. 125. Servius ac Diodorus Siculus, quos laudat Is. Casaubonus ad Strabon. lib. I. pag. 42.

4 ἌΛΓΕ' ἜΔΩΚΕΝ] In Homero habetur ἔθηκεν. MUNCK. Haud male ἔδωκεν. Sic loquitur vers. 96.

Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.

Sed nihil mutandum esse nos docet Servius ad X. AEn. vs. 623. *Sane PONERE facere, sicut Lucilius Homerum secutus, qui ait* ἄλγε' ἔθηκεν, *id est, fecit.* Idem docet Apollonii Rhodii locus I. 259.

——— Ὡς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.

Ante oculos etiam habuit hunc Homeri locum Dionysius Perieg. vs. 605.

——— Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θῆκατο μυρία δαίμων.

Τίθημι vero in hisce locis nihil commune habet cum ea verbi notione, qua pro *facere*, *reddere* poni solet, ut Eurip. in Rheso vs. 470.

Ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
Θῶμεν.

In Iphig. Aul. 779.
Θήσει κόρας πολυκλαύτους.

Sophocl. OEd. Colon. 1361.

Τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
Κἄθηκας ἄπολιν.

Aut pro *creare* de magistratu, ut Eurip. in Iphig. in Aul. vs. 373.

Μηδέν

Nam vide, quid etiam ipſi AEolo promittatur, Deiopeiae conjugium. demos enim [5] Graece publicum dicitur, [6] iopa vero oculi vel viſio. Ergo [7] naſcentibus in mundo ſaeculare eſt periculum. cui quidem perfectioni publica à dea partus promittitur viſio. Nam & cum ſeptem navibus evadit. quo oſtendatur [8] ſecundum arithmeticam numerum ſeptenum armonicum eſſe partui. cujus formulam, ſi videtur, breviter explanato. Cui ego: Saturanter haec, inquam, in libro [9] Phyſiologo, quem nuper edidimus de medicinalibus cauſſis & de ſeptenario ac de novenario numero, omnem Arithmeticae artis digeſſimus rationem. eritque [10] periſſologiae nota, ſi, quae in uno libro deſcripſimus, etiam aliis inſeramus. Ergo qui iſta diſcere cupit, noſtrum phyſiologicum perlegat librum. Nunc vero quae reſtant, à te exſpecto. Tum ille: Ut dicere coeperam, mox ut terram tangit, matrem videt, nec agnoſcit: plenam [11] deſignans infantiam: [12] quia à partu recentibus matrem videre datur, non tamen ſtatim cognoſcere meritum contribuitur. Dehinc nube circumſeptus ſocios cognoſcit, adloqui

Μηδέν' ἂν χρέος ἱκάνῃ πρεσβύτην θεῖμεν χθονὸς,
Μηδ' ὅπλων ἄρχοντα.

Iph. in Taur. vs. 34.

Ναοῖσι δ' ἐν τοῖς δ' ἱερίαν τίθησί με.

Aut pro *ſtruere*, *aedificare* Pindaro, ut Olym. Od. IX. 68.

Πύῤῥα Δευκαλίωντε Παρ-
νασσοῦ καταβάντε
Δόμον ἔθεντο πρῶτον.

Et cujus locutionis plura exempla adducere non libet, quippe ſatis cognita; ſed notat in Homero, & Auctoribus Homerum imitatis *adficere*, *inferre*, quo ſenſu Eurip. in Helena vs. 685.

Τάδ' εἰς κρίσιν σοι τ' δ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν.

In Supplic. vs. 1208.

Φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
Δειχθεῖσα θήσει, καὶ κακὸν νόστον πάλιν.

Hinc contra in Jone vs. 1172.

Γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν.

Et in Medea vs. 383.
Θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.

Herodot. III. 29. dicit: *Ὑμεῖς γε οὐ χαίροντες γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε.*

5 GRAECE PUBLICUM DICITUR] Δῆμος eſt *populus*, *δήμιος publicus.* MUNCK.

6 IOPA] *Cipia* Ed. Genev. Forte ὦπα. Ὦπα enim *viſum*, & Ὦπας *oculos* dicunt Graeci. Heſych. Ὦπα, ὄψιν, πρόσοψιν, πρόσωπον. Ὦπες, ὀφθαλμοί. MUNCK.

7 NASCENTIBUS IN MUNDO] *In mundum* Gen. Ed. MUNCK.

8 SEPTENUM ARITH. N. S. A. E. P.] Voſſ. c. *Septenum arithmeticum numerum conjunctum armonicum e. p.* Mox pro *explanato* idem *explanabo.*

9 PHYSIOLOGO] Fort. *Phyſiologico*, quia ſequitur, *noſtrum phyſiologicum perlegat librum.* MUNCK.

10 PERISSOLOGIAE NOTA] I. e. vitio, crimine. Chariſ. lib. IV. *Περισσολογία eſt multorum verborum adjectio ſupervacua.* MUNCK.

11 DESIGNANS] Gen. ed. *deſignantes.* Nec aliter ſcripſiſſe Fulgentium crediderim. In Praefat. Libell. de Priſc. Serm. *Abſolutum retribui, non phaleratis ſermonum ſtudentes ſpumis.* Confer quae notavi ad Prolog. lib. I. In codice Leidenſi heic erat hiatus uſque ad illa DREPANOS PORTU. MUNCK. Voſſ. Cod. etiam *deſignantes.* qui pro *contribuitur* ſcribit *cum tribuitur.* & eidem mox abeſt *τὸ cognoſcit.*

12 QUIA A PARTU RECENTIBUS] Lege ex Genev. ed. *quia à partu.* & mox *contribuitur* pro *cum tribuitur.* MUNCK.

 1 Cre-

qui non poteſt. vide, quam evidens [1] crepundiorum mos, dum adeſt inſpiciendi poteſtas, & deeſt loquendi facultas. Huic quoque Achaten ab initio conjungimus, & poſt naufragium armigerum, & in nube aeque concluſum. Achates enim Graece quaſi [2] achontos, id eſt, triſtitiae conſuetudo. Ab infantia enim aerumnis conjuncta eſt humana natura, ſicut Euripides in Tragoedia [3] Ephigeniae ait:

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
Ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.

Id eſt, non eſt aliquid peſſimum nec adcidentia extrema, [4] quod non pertulit humana natura. Arma vero triſtitiae non ſunt niſi lacrymae: quibus ſeipſa & vindicat & commendat infantia. Denique vix nobis quinto menſe ridere permittitur, dum lacrymae in ipſa vitae janua profluant. At vero animum pictura inani quod paſcit, certum puerile ſtudium refert. infantia enim videre novit: ſentire vero quid videat neſcit. ſicut in picturis eſt viſibilitas, deeſt ſenſibilitas. Dehinc ad epulas adcipitur, & citharae ſono mulcetur: parvulorum quippe mos nihil aliud quaerere, quam delectari ſono & ſaturari cibo. Denique nomen citharizantis conſidera. [5] Zopas enim Graece [6] quaſi Siopas

1 CREPUNDIORUM] Gloſſ. *pro ipſis pueris.*

2 ACHONTOS] Ed. Gev. ἀχῶν ἔτος. Scribendum eſſet ἔθος. MUNCK. Voſſ. *acontos.*

3 EPHIGENIAE] *Iphigeniae* ſcribere debebat. Sed *Ephigeniae* non indignum Fulgentio. Virgilius lib. v. contr. Eutych. *Sanctus Joannes in Omelia de aſcenſione domini.* Orta vitioſa iſta ſcriptura ex corruptâ pronuntiatione, quâ factum ut contra & *i* ſaepe pro *e* poſuerint, ut oſtendi ad Hygin. Mythol. cap. 223. Etiam *ai* ut *e* pronuntiatum fuiſſe aevo Fulgentii dictum ſupra ad Myth. lib. I. cap. 9. Inde corruptus locus elegans Simeonis Sethi in libro de Alimentis pag. 6. edit. Gyrald. Ὡς εἴτις εἴπῃ τὴν φύσιν τιθέναι ἐν μεθεχμίῳ τε τῶν λαχάνων καὶ κρεῶν οὐσίας, οὐ πόῤῥω τῆς ἀληθείας ἐκτραπήσεται. Lege, ἐν μεταιχμίῳ. Referendum huc quoque κερὸς, quod pro καιρὸς Graecobarbari uſurparunt. Conſule Meurſii Gloſſar. Sed ut ſaepe alias, ita & heic memoria ei impoſuit. Eſt enim principium Oreſtis, ut rectè animadvertit Anonymus in ed. Geneven̄ſi. MUNCK. Pro *Euripides* Voſſ. *Eripides.* & mox *Efigeniae.* & mox *id* pro *id eſt* pro *accidentia, acidencia.*

4 QUOD NON PERTULIT] Syntaxis poſtularet *quae*, vel *quam* potius. *Accidentia* enim nominativus ſingularis eſt Fulgentio. Supr. lib. III. cap. 8. *Succum deſudat, quod myrrha dicitur.* Vide ibi annotata. Tertull. de Anim. cap. II. *Accidentiam ſpiritus paſſus eſt.* Et cap. 52. *Ex accidentiâ adhaeſiſſe.* Digeſt. lib. I. Tit. II. *Et ita ex accidentiâ appellatae ſunt leges duodecim tabularum.* Quod malè mutat Cujacius, parum memor ejus, quod dixi modo, etiam nominandi caſu *accidentia* uſurpari. Certè ita & in Gloſſ. Labb. inveni, *Accidentia*, σύμβασις. Notandum praeterea πάθος heic dici *accidentiam.* Ad eundem modum & alii calamitates vocant accidentia. Marcellin. lib. XV. *Contra accidentia vir magnanimus ſtabat immobilis.* Quintil. Declam. V. *Non molliri proſperis facile, non accidentibus frangi.* Et ſic ſaepiſſimè ille ſive Quintilianus, ſive Florus, vel alius eſt auctor iſtarum declamationum. MUNCK. Voſſ. *pertulerit.* Mox *quino* pro *quinto.*

5 ZOPAS] Atqui *Iopas* dicebatur. Quintil. Orator.

Siopas dictus est, id est taciturnitas puerilis. Infantia enim blandiloquis semper nutricum cantibus oblectatur. unde & crinitum eum [7] posuimus, vertici muliebri simillimum. Tunc etiam Cupidinem videt. cupere enim ac desiderare aliquid semper adcidit infantiae. Nam denique ideo & talem versum in secundo libro post citharae sonum posuimus: *temperet à lacrymis.*

In secundo vero libro & tertio [8] avocatur fabulis, quibus puerilis consueta est avocari garrulitas. Nam in fine tertii libri Cyclopas vidit, Achemenide monstrante. ἄχος enim Graece tristitia dicitur. cyclos autem Graece circulus vocatur. Ergo pueritia, quoniam παῖς puer Graece dicitur, jam timore nutritorum feriata, tristitiam cogitandi nescit, & [9] vaginem puerilem exercet. Ob hanc rem etiam Cyclops unum oculum in fronte habere dicitur, quia nec plenum nec rationalem visum puerilis vagina portat, & omnis aetas puerilis in superbiam erigitur, ut Cyclops. Ideo in capite oculum, quod nihil nisi superbum & videat & sentiat. quem sapientissimus Ulyxes exstinguit, id est, igne ingenii vana gloria caecatur. Ideo eum & Polyphemum diximus, quasi ἀπολλύντα φήμην, quod nos Latine perdentem famam dicimus. Ergo juventutis elationem & [10] famae perditionem aetatis caecitas sequitur. Nam ut ordo se evidenti manifestatione dilucidet, tunc patrem sepelit. Adcrescens enim juvenilis aetas

rator. lib. I. cap. 27. *Iopas ille Virgilii nonne canit errantem lunam solisque labores? Io* ut *Zo*, quemadmodum *Dia* ut *Za*, pronuntiarunt ergo? Ita videtur. *Zabolus* pro *Diabolus* frequens est apud Cyprian. & Paullinum. Etiam Hilarius Canon. II. in Matth. *Zabolus infidelis*, *Abraham fidelis.* Et Gildas epist. pag. 60. *Zabolica illusio.* Sic Ζουλάπιον dicitur cum ab aliis deterioris aevi Graecis, tum & à Simeone Sethi in de Facult. Cib. pag. 11. & 20. quod vulgo *julapium* vocamus. Unde Ἰοζουλάπιον apud eundem pag. 26. Brodaeus Miscell. lib. III. cap. 14. *Nec desunt, qui Zetam pro diaetam, ut* ζαβάλλω *pro* διαβάλλω, *efferri testantur.* Casaub. in Animadv. in Suet. lib. V. p. 172. AEolicum id esse, ex Vett. Grammaticis observat, ut & Vossius Art. Gram. lib. I. Conferendus idem Vossius in de Vitt. Serm. & Etymol. in ZETA & ZASU. Barth. Adverf. lib. XXIX. cap. I. Pignor. de Serv. p. 238. ed. Patav. Alciat. Parerg. lib. V. cap. 14. MUNCK.

6 QUASI SIOPAS] Quasi σιωπῇ, ed. Gen. Nihil muto. Quia dicit eâ voce *puerilem taciturnitatem* signari, videtur omnino *Siopas* scripsisse, & allusisse simul ad τὸ παῖς, *puer.* MUNCK. Paullo ante *nihil amplius* Voss. pro *nihil aliud.* pro *denique*, idem *nam denique*. hic vero scribit *Iopas.*

7 POSUIMUS] Voss. *possumus.* deinde *tempore* pro *temperet.*

8 ADVOCATUR FABULIS] Lege, *avocatur*, & statim *avocari* cum ed. Genev. Vetus Interpres Siracidae cap. XXXII. 26. *Illic avocare, & illic lude.* Lactant. de Opif. Dei cap. 18. *Avocatur simulacris, donec membra sopore irrigata vegetentur.* Cyprian. de Spectac. *Ad advocationem populi facti sunt ludi scenici.* Lege, *avocationem.* Quintil. Declam. p. 112. ed. Hack. *Quos detrahit, quos advocat alia curatio.* Lege, *avocat*, ut rectè exhibent Colon. & Paris. edd. MUNCK. Voss. *advocatur.* & mox *advocare.* Pro *in fine* Voss. *& in fine.* pro ἄχος *acos.* pro *circulus*, *circulos.* pro παῖς, *pes.*

9 VAGINEM PUERILEM] Anonymus in ed. Genev. monet unum ex MSS. habere *vaginam*: quod praeferam, quanquam praeter Fulgentium nullus, quod sciam, veterum *vaginam* dixit *vagitum.* *Vagorem* appellat Cato apud Festum. MUNCK. Gloss. *vaginacionem.*

10 AETATIS FAMAE PERDITIONEM CAECITAS &c.]

tas paterni vigoris respuit pondera. Denique [1] Drepanos portu sepelit. Drepanos enim quasi δειμύπαιδος. δειμὺς enim Graece acer dicitur, παῖς vero puer vocatur; quod puerilis acerbitas paternam respuat disciplinam. [2] Feriatus ergo animus à paterno judicio in quarto libro & venatum progreditur, & amore torretur: & tempestate ac nubilo velut in mentis conturbatione coactus, adulterium perficit. In quo diu commoratus, Mercurio instigante, libidinis suae male praesumtum amorem relinquit. [3] Mercurius enim Deus ponitur ingenii. Ergo ingenio instigante aetas deserit amoris confinia: qui quidem amor contemtus emoritur, & in cineres exustus emigrat. Dum enim [4] dedecus puerili auctoritate ingenii excellitur, sepulta in oblivionis cinere favillescit. In quinto vero, paternae memoriae contemplatione adtractus, ludis juvenalibus exercetur. & quidnam aliud est, nisi ut jam prudentior aetas paternae memoriae exempla secuta, liberalibus corpus exerceat caussis? Nam [5] vide, quia & pugillationem [6] exercet, id est virtutis artem Entellus & Dares peragunt. ἐντέλλειν enim Graece imperare dicimus: [7] δαίρειν caedere. quod & magistri in disciplina faciunt. Tunc etiam & naves ardescunt, id est instrumenta periculosa, quibus aetas tempestivis jactationum cursibus [8] fatigatur, & velut procellis periculorum quotidie quatitur. Igne ingenii [9] superexcellente, haec omnia consumuntur, & scientiae adstutia coalescen-

&c.] Transpone verba ex ed. Genev. *Et famae perditionem aetatis caecitas sequitur.* MUNCK. Pro *accrescens* Voss. *adcrescens.*

1 DREPANOS PORTU SEPELIT] MS. Leid. *repetivit.* Anonymus ad Genev. ed. notat unum ex MSS. habere *drepanos portus.* Glossa codicis Leidensis vult τὸ *drepanos* esse genitivum Graecum; quo nihil ineptius. *Drepanos* rectus casus est, & falcem significat. Unde *haec drepana* & *hoc drepanum* urbs dicta, ut rectè Servius ad AEn. III. vers. 707. Τὸ Δρέπανον etiam Tzetzae est ad Lycophr. p. 123. Non nimis audacter rescriberetur *drepanio portu.* Sed sequentia arguunt non tam librariorum negligentiam, quam Fulgentii inscitiam esse accusandam. MUNCK. Voss. Gloss. addit *sc. fratrem.* Cui mox τὸ *Graece* abest.

2 FERIATUS ANIMUS] H. e. liber, ut paullo ante: *Timore nutritorum feriata.* Capella lib. I. pag. 7. *Neque ulla prorsus erat, quae ab omni immunis incursu, cunctoque esset gurgite feriata.* MUNCK.

3 MERCURIUS DEUS INGENII] Unde *Mercuriales viri* Horatio dicuntur docti lib. II. od. 17. Ubi Schol. *Mercurius Deus facundiae dictus est & sermonis.* Sed magis huc pertinet illud Marcellini lib. XVI. *Occultè Mercurio supplicabat, quem mundi velociorem sensum esse, motum mentium suscitantem, theologicae prodidere doctrinae, atque in tanto rerum defectu exploranter curabat.* MUNCK.

4 DEDECUS PUERILI &c.] Genev. ed. *Dedecus puerile auctoritate ingenii expelligitur.* Leid. cod. *expellitur.* Notat Anonymus unum ex MSS. habere, *de corde puerili.* Lege itaque, *dum enim de corde puerili auctoritate ingenii expellitur, sepultus in oblivionis cinere favillescit.* i. e. in favillas redigitur. MUNCK. Cod. Voss. *decor puerili a. i. expellitur.*

5 VIDE QUIA &c.] Ἴδε ὅτι. Ad verbum Graecismum expressit, ut & infra: *Vides ergo, quia & de secretis natura docet.* Augustin. Soliloq. cap. 5. *Nescivi, quia tu es veritas.* Interpres Abdiae Babylon. lib. I. *Ut sciant & credant, quia unus est dominus, qui fecit coelum & terram.* Salvianus de Gubern. Dei lib. II. pag. 45. *Vides abque dubio quia non potes queri, quod non aspiciat etiam injustos Deus.* Euagrius in vitâ S. Antonii: *Considerans quia posset.* Sic Cyprian. de Mortal. *Scitote quoniam in proximo est regnum Dei.* Serm. de Orat.

lescente, in favillam oblivionis sopita [10] commigrant. At vero in sexto ad templum Apollinis adveniens, ad inferos descendit. Apollinem deum studii dicimus: ideo & Musis additum. Ergo postposito lubricae aetatis naufragio, & Palinuro amisso (Palinurus enim quasi planonorus, id est errabunda visio. unde & in quarto libro de adspectu libidinis ita posuimus —— *totumque pererrat Luminibus tacitis.* nam & in Bucolico: *errabunda bovis vestigia.*) Ergo omissis his rebus, ad templum Apollinis, id est ad doctrinam studii, pervenitur: ibique de futurae vitae consultatur ordinibus, & ad inferos descensus inquiritur; id est, dum quis futura considerat, tunc sapientiae obscura secretaque mysteria penetrat. Sed sepeliat ante Misenum necesse est. [11] Misio enim Graece obruo dicitur; αἶνος vero laus vocatur. Ergo nisi vanae laudis pompam obrueris, numquam secreta sapientiae penetrabis. vanae enim laudis adpetitus, numquam veritatem inquirit: sed falsa in se adulanter ingesta, velut propria reputat. Denique etiam cum Tritone buccina atque concha certatur. Vides enim, quam fixa proprietas. vanae enim laudis tumor ventosa voce turgescit: quem quidem Triton interimit: [12] quod quasi τετριμμένον, id est contritum, dicimus. Omnis ergo contritio omnem vanam laudem exstinguit. Ideo Tritonia dea est sapientiae dicta. Omnis enim contritio sapientem facit. Cui ego: Certior hanc tuam comprobo doctor

Orat. Dom. ex Gal. v. *Sicut praediximus, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt.* Et ex Joann. Epist. I. *Si dixerimus quia peccatum non habemus.* Junilius in Genes. *Unde liquido datur intelligi, quia factura utriusque elementi pariter expleta est.* Sed exemplis quid opus est? Indentidem ita non vetus tantum Bibliorum interpres, sed & reliqui scriptores ecclesiastici loquuntur. MUNCK.

6 EXERCET] *Exercent.* Leid. cod. Lege ergo & distingue, *pugillationem exercent, id est, virtutis artem Entellus & Dares peragunt.* MUNCK. Voss. Cod. *exercent*, cui τὸ *est* abest.

7 ΔΑΙ'ΡΕΙΝ] Ed. Genev. δείρειν. MS. Leid. *darin.* Fort. δαρεῖν scripserat. Esset aoristus secundus, sive à δέρω, sive à δαίρω. MUNCK. Voss. C. *darin.* unde conjici possit, Fulgentium scripsisse δαρεῖν.

8 FATIGATUR] *Agitatur* Leid. cod. *flagitatur* MS. Anon. Sed Commel. lectionem satis probam puto. MUNCK. Voss. cod. *agitatur.* utrumque recte. Propert. II. XX. 5. *agitatam fluctibus Hellen.* Cic. pro L. Murena cap. 17. *agitationes fluctuum* dixit. plura omitto. Satis elegantem esse metaphoram patet, & ab hujusmodi elegantiis captandis Fulgentium interdum haud alienum esse constat.

9 SUPEREXCELLENTE] *Superexcellere* dictum, ut *supereminere*, quod supra habuimus, & *superabundare*, quod est cap. 9. lib. I. Mythol. Salvian. de Guber. Dei lib. II. *Praerogativis meritorum antecedentium supereminens.* Ad Eccles. Cathol. lib. I. *Supereminens dudum primitivae plebis tuae beatitudo.* MUNCK.

10 COMMIGRANT] Post hanc vocem inserenda sunt illa ex cod. Leid. & Genev. ed. *Sed hoc incendium Beroe efficit, quasi veritatis ordo.* MUNCK. Ita & meus Cod. Voss.

11 MISIO ENIM &c.] Ed. Genev. μύω. Scripsit, opinor, μισέω. Sed μισέω non *obruo*, sed *odi* significat. MUNCK. Paullo ante τὸ *sed* abest Voss.

12 QUOD QUASI ΤΕΤΡΙΜΜΕ'ΝΟΝ &c.] MS. Leid. *Quem quidem Triton interimit, quasi τετριμμένον, quod nos Latinè contritum dicimus.* MUNCK. Voss. Cod. *quasi trimenon, quod later contrarium dicimus.* Mox *Ideo & Tritonia* haud male. Hic iterum delirat Fulgentius in *Tritonia Dea.* Si adlusisset ad Graeci verbi τετριμμένος significationem, qua notat hominem in quacumque re versatum ac

ctor ſententiam. Nam & noſtra ſalutaris divinaque praeceptio, [1] Cor contritum & humiliatum deum non deſpicere praedicat. quae vere certa manifeſtaque eſt ſapientia. Ad haec ille: Ut certius tibi planiuſque liqueſcat quod dictum eſt, [2] Corineum poſuimus ejus corpus igne cremaſſe. χάρειν enim Graece gratiam dicimus, αἰὼν vero ſaeculum nuncupatum. gratia ergo ſaecularis vanae gloriae ſepeliat cineres neceſſe eſt. Sed tamen non ante diſcitur cognitio ſecretorum, niſi quis ramum decerpſerit aureum, id eſt litterarum & doctrinae [3] diſcat ſtudium. aureum enim ramum pro ſcientia poſuimus, memores quia & mater mea [4] ramum ſe ſomniavit genuiſſe: & [5] Apollo cum ramo depingitur. Nam ideo & [6] Ramus dictus eſt ἀπὸ τῆς ῥαψῳδίας, id eſt à ſcriptura, ſicut Dionyſius in Graecis articulationibus memorat. At vero aureum quod diximus, claritatem facundiae deſignare voluimus; memores Platonis ſententiae, cujus hereditatem Diogenes Cynicus invadens, nihil ibi plus aurea lingua invenit; ut Tiberianus in libro de Socrate memorat. Nam & nos in Bucolicis ideo decem mala aurea poſuimus, ſcilicet decem eclogarum politam facundiam. Nam

ac peritum, pro quo Attici utuntur τρίβων cum genitivo: ut Eurip. Cyclop. 518.

Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
Τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.

V. Spanh. ad Ariſtophan. Nub. 867. moderatius vanam ejus ferremus explicationem. Mox pro *ego* Voſſ. C. *ergo*.

1 Cor contritum] Pſalm. L. vers. 18. *Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.* MUNCK.

2 Corineum] Negligit aſpirationem, ut in Prolog. lib. I. *Caron* pro *Charon*; ubi vide ſis quae à nobis annotata ſunt. Virg. AEn. VI. vers. 228. *Oſſaque lecta cado texit Chorineus aheno.* Fuit ille Sacerdos Trojanus, cujus & lib. XII. facit mentionem. Sed Genev. ed. exhibet *Carineum.* Et videtur ita omnino ſcripſiſſe obliviosus Planciades, cum à τοῦ χάρειν vocabulum hoc deducat. MUNCK. Pro *nuncupatum* Voſſ. *nuncupamus.* & pro *ante* idem *antea.*

3 Discat studium] *Diſcatur* Leid. cod. MUNCK.

4 Ramum se somniavit genuisse] Phocas in Vitâ Virgilii: *Mater Polla fuit, Magii non infima proles, Quem ſocerum pietas fecit jam clara Maroni. Haec cum maturo premeretur pondere ventris, Ut ſolet in ſomnis animus ventura repingens Anxius, & vigili praeſumere gaudia curâ, Phoebei nemoris ramum fudiſſe putavit.* Quarto verſu alii legunt *refingens.* Sed necdum eſt bonus nexus orationis, niſi *repingere* vel *refingere* ſcribatur, deleto inciſo poſt τὸ *ſolet.* Philargyrius ad Ecl. III. *Fertur mater Virgilii Maja, cum eundem paritura gravis eſſet, ſomniaſſe lauri fructum variis floribus genuiſſe.* Lege *lauri frondem* cum Lindenbrogio. Hinc ergo Virgilium quidam à virga vocatum voluere. Calvus: *Et vates, cui virga dedit memorabile nomen Laurea.* MUNCK.

5 Apollo cum ramo] Albricus cap. 4. *Juxta autem illum erat viridis laurus picta.* Immo & caput ejus redimitum ramo laureo erat. Vide Tibull. lib. III. 4. Ovid. XI. Met. vers. 166. MUNCK. Laurus Phoebo ſacra. v. Schol. Apoll. Rh. II. 159. cauſſam docet Schol. Homeri Iliad. A. 14. Hinc Laurea corona Poëtarum. v. Cuperi Apotheoſ. Homeric. p. 39, 40.

6 Ramus dictus est ἈΠῸ ΤΗ͂Σ ῬΑΨΩΔΊΑΣ] Immo ῥαψῳδία ſecundum Graeculos dicta eſt à ramo ſive ῥάβδῳ. Vide Euſtath. in Iliad. A. pag. 5. & Apulej. II. Florid. Diomedes lib. III. *Ῥαψῳδία dicitur* ποιήσεως *aliqua particula diſcreta atque divulſa, dicta* παρὰ τὸ ῥάπτειν, *quod verſus in unum volumen velut conſuantur & comprehendantur; vel quod olim partes Homerici carminis in theatralibus circulis cum baculo, id eſt, virga pronuntiabant, cui ab eodem*

Nam & Hercules aurea mala de horto Heſperidum tollit. [7] Quatuor enim Heſperides [dictae ſunt AEgle, Heſperie, Meduſa, Arethuſa,] quas nos Latine* ſtudium, intellectus, memoria, facundia dicimus: quod primum ſit ſtudere; ſecundum intelligere; tertium memorari quod intelligis; inde ornare dicendo quod terminas. [8] Hinc ergo ornatum aureum ſtudii virtus rapit. Cui ego: Verum, inquam, dicis Maro doctiſſime. nuper enim me divinae hiſtoriae memoria tetigit, quae ait ex anathemate ſubreptam eſſe linguam auream, & [9] dextralia pura, nihilominus ex gentili facundia fucatum eloquium. [10] Attamen, quae reſtant, eloquere. Tum ille, Ergo, ut antea diximus, ramum aureum, id eſt doctrinam adeptus, inferos ingreditur & ſecreta ſcientiae ſcrutatur. Sed in veſtibulo inferorum luctus, morbos, bella, diſcordiam, ſenectutem atque egeſtatem videt. Quando ergo omnia in animo aut corde viri conſiderantur, niſi percepto doctrinae ſtudio, & altioris ſcientiae penetrata caligine? tunc enim agnoſcitur & ſomnii inanis ventoſa deluſio, & ſenectutis propinquior ad mortem vicinia, & bellum avaritiae ſeminarium, & [1] mor-

dem Homero dicti ſunt Homeriſtae. Sed haec abundantius Euſtathius. MUNCK. Varias variorum ſententias περὶ τῆς ῥαψῳδίας dabit etiam Schol. Pindari O. Nem. II. I. 2. & ad Iſthm. O. IV. 63. Adde Salmaſ. Ex. Plin. pag. 609, 610. & quem laudat J. Perizonius ad AEliani VIII. V. H. 2. qui ad l. XIII. c. 38. tam ſingulas Iliados partes, quam totam Homeri Iliada a veteribus ῥαψῳδίαν dictam docet.

7 QUATUOR ENIM HESPERIDES &c.] Leid. cod. *Quatuor Heſperides dictae ſunt, id eſt, Eglo, Heſper, Meduſa, Eretuſa.* Ita habet quoque ed. Genev. Sed corruptiſſimè. Rectè à Commelino reſtituta eſſe vocabula iſta animadvertas ex Lactant. ad Stat. II. Theb. vers. 281. *In AEthiopia*, inquit, *ſpeciociſſimum pomarium Atlanti fuit, in quo naſcebantur mala aurea, quae Heſperides cuſtodiebant, AEgle, Heſperie, Aretuſa.* Plura de illis congeſſimus ad Hygin. Genealogiam. Caeterum quae ex Leid. cod. adduxi modo, non ibi continenter praecedentibus ſubjiciuntur, ſed marginem occupant, adeo ut de gloſſa mihi ſuſpecta ſint. MUNCK. Alii duas Heſperidas ſtatuunt. Palaephatus de Incredibil. cap. XIX. Ἕσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίδες. Hinc inter Panaeni picturas in Jovis templo apud Eleos Ἑσπερίδες δύο φέρουσι τὰ μῆλα, ὧν ἐπιτετράφθαι λέγονται τὴν φρουράν. V. Pauſan. lib. V. cap. II. p. 402. Theocles vero in Junonis templo apud eoſdem Eleos, ut idem Pauſan. l. V. c. 17. pag. 419. Τὰς Ἑσπερίδας πέντε ἀριθμὸν ἐποίησε. Pro *AEgle* Voſſ. *AEglo*. Pro *memoria facundia* Voſſ. non male *memoria & facundia*.

8 HINC ERGO] *Hic ergo* Leid. cod. MUNCK. Pro *ego* mox Voſſ. *ergo*.

9 DEXTRALIA PURA] Gloſſ. *armillas*. Vide Iſidor. Orig. lib. XIX. cap. 31. Barthol. de Armillis Vett. cap. I. *Dextrocberia* appellat Schol. Juvenal. ad Sat. IX. vers. 50. de quibus Voſſius in de vitiis Serm. lib. III. cap. 8. Gruter. ad Vopiſc. Aurel. cap. 7. Salmaſ. & Caſaub. ad Capitol. Maxim. cap. 7. Tangit heic hiſtoriam Achanis Joſ. cap. VII. vers. 21. ubi tamen nulla dextralium fit mentio: Εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσῆν πεντήκοντα διδράχμων. *Regulam auream* appellat iſtam γλῶσσαν Vulgatus Interpres. Nazianzenus ςίχοις: Χρυσῆς τί γλώσσης ἐςὶν εὐτελέςερον, Ψιλῆς, διδράχμων τε τῶν ἀναςάτων; Siracides cap. XXI. vers. 21. Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία, καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ. Vet. Interpr. *Quaſi brachiale in brachio dextro.* Gloſſ. Iſidor. *Dextralia, brachialia.* Confer Alard. Gazaeum in Caſſian. pag. 13. MUNCK.

10 ATTAMEN QUAE RESTANT] Leid. cod. & Genev. ed. *attamen ergo quae* &c. MUNCK. Pro *ſcrutatur* Voſſ. *perſcrutatur*. Pro *egeſtatem* idem *agieſtatem*.

 1 MOR-

[1] morbus indigestionis, & fames pigritiae & torporis vernacula. Ergo descendit ad inferos: atque illic & poenas malorum, & bonorum retributiones, & amantum considerans tristes errores, oculatus inspicit testis. Denique [2] nauta Charonte deportante transit Acherontem. Ideo & hic fluvius velut aestus habet ebullientes juvenilium actuum. Ideo coenosus, quia non habent juvenes digesta liquidaque consilia. [3] Acheron enim Graece sine tempore dicitur. Caron vero quasi Cronon, id est tempus: unde & Polydegmonis filius dicitur. Polydegmon enim multae scientiae dicitur. Ergo dum ad tempus multae scientiae quis pervenerit, in temporales gurgitis coenositates morumque [4] faeculentias transit. Deinde Tricerberum mellitis [5] resopit offulis. Tricerberi autem fabulam jam superius exposuimus, [6] in modum jurgii forensisque litigii positam. Unde & Petronius [7] in Eustion ait: Cerberus forensis erat causidicus. Ergo tunc jurgii calumnia discitur, & venalis lingua in alienis exercetur negotiis, dum studii doctrina profecerit, sicut in advocatis nunc usque conspicitur. sed melle sapientiae scandali dulcoratus [8] resipiscat [9] rancor. Deinde in secretis considerationibus admissus virorum fortium contemplatur imagines, id est virtutis insignia monimentaque considerat. Ibi etiam

1 MORBUS INDIGESTIONIS] H. e. cruditatis. Theodorus medicus cap. 6. *Dulcia omnia quidem inflationem praestant, & indigestionem procurant.* Isidor. Orig. lib. XX. cap. 2. *Crapula est immoderata voracitas, quasi cruda epula, cujus cruditate gravatur cor, & stomachus indigestus efficitur.* Caeterum post ista verba ex Cod. Leid. & Genev. edit. interserenda sunt, *& immodestiae suboles & scandala ebrietatis germina.* MUNCK. Paullo ante pro *i. a. a. corde* Voss. *i. a. a. in corde.* Deinde pro *percepto* idem *percepta*, ut referatur ad τὸ *caligine.* Sed *percepto* retine, dependet enim a studio. Pro *somnii inanis* idem *in hortis somnii.* Pro *digestionis* idem *digecionis.* Mox praefiguntur in eodem codice τοῖς *fames pigritiae* τὰ *inmodestiae suboles & scandala ebrietatis germina et.*

2 NAUTA CHARONTE] *Charone* ed. Genev. Lege *Carone* cum Leid. cod. Dictum de eo jam supr. ad Prolog. lib. I. MUNCK. Voss. *Carone deportata.* pro *caenosus* idem *& coenosus.*

3 ACHERON] Ita & Leid. cod. Sed Genev. ed. ἄκαιρον, & χρόνος pro *cronon.* Perperam, opinor. Nam καιρὸς corruptè ut κερὸς pronuntiavit, & Ch tanquam C; unde Corineus, Caron, & Cronos, pro Chorineus, Charon, Chronos. Servius ad AEn. VI. 106. *Acheron fluvius dicitur inferorum, quasi sine gaudio*: id quod & ad vers. 295. inculcat. Nempe & iste χαίρω ut χέρω pronuntiabat. Planciades supra lib. I. cap. 9. *Ceres Graecè gaudium dicitur.* Sanius Eustath. ad Hom. p. 157. Ὥσπερ δέ φασιν, ἀπὸ τοῦ ἄχος καὶ ῥέειν ποταμὸς ἐν ᾅδου Ἀχέρων, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε Ἀχέρων. MUNCK. Schol. Apoll. Rh. II. 352. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα εἴρηται. Mox pro *tempore* Voss. *temporibus.*

4 FECELENTIAS] *Fecellentias* Leid. cod. Lege, *faeculentias* ex Genev. ed. Gloss. Labb. *Faeculentus*, τρυγώδης: inde *foeculentia.* MUNCK. *Polydegmon. e. m. s. d.* absunt Voss. idem *faecelentias.*

5 RESOPIT] I. e. sopit, soporat, ut habet glossa. Compositum pro simplici, ut *recipere* pro *capere* apud Justinum & Florum, *reprobare* pro *probare* apud Salvian. lib. I. de Provid. *residere* pro *sedere* apud interpretem Abdiae, nec non *retrudi* pro *trudi* apud eundem, *redire* pro *venire* apud Spartianum in Hadriano, aliaque apud alios. MUNCK. Pro *autem* Voss. *enim.*

6 IN MODUM JURGII FORENSIS] Barth. ad Stat. Tom. II. p. 263. emendat *in nodum*, hoc est, aenigma, emblema, ut ipse exponit. Non accedo. Recte habet *in modum*; hoc est, in similitudinem, in imaginem. Sic cum alibi saepe in libris Mythologicis, tum lib. II. cap. 7. *Antaeus in modum libidinis ponitur.* Et sub finem hujus

etiam Deiphobi inſpicit poenam: Deiphobus enim Graece aut quaſi Dimophobus, aut velut Demophobus, id eſt aut [10] terroris timor, aut publicus timor. Ergo qualiſlibet timor ſit, juſte amputatis & manibus & oculis & auribus pingitur: illa videlicet ratione, quod omnis timor [11] nec quod videat ſentit, nec quod audiat ſcit, nec quod gerat ſine manibus novit. Denique & in ſomnis à Menelao occiditur. Graece enim Menelaus quaſi [12] Menelau, id eſt virtus populi: quae quidem virtus omnem timorem ſemper ſomno deditum interficit. Illic etiam & Dido videtur, quaſi amoris atque antiquae libidinis umbra jam vacua. Contemplando enim ſapientiam libido jam [13] contemtu emortua, [14] lacrimabiliter poenitendo ad memoriam revocatur. At vero dein ad locum [illum] venitur, ubi dicimus,

Porta adverſa ingens ſolidoque adamante columnae:
Vis ut nulla virûm, non ipſi exſcindere ferro
Coelicolae valeant, ſtat ferrea turris ad auras.

Vide quam evidentem ſuperbiae atque tumoris imaginem deſignavimus. Cui etiam turri ideo adamantinas columnas addidimus: quia [15] hoc genus

Hujus libelli, *Rotae in modum temporis ponuntur.* Eodem ſenſu *in ſimilitudinem* dixit Albricus cap. II. *Juno poſita in ſimilitudinem aëris.* Et Iſidor. Orig. lib. VIII. cap. II. *Deum ruſticorum, quem in naturae ſimilitudinem formaverunt.* Vide porro Indic. in MODUS. MUNCK. Livius II. 38. *Ibi in concionis modum oratione exorſus.* Salluſtius Catil. cap. XII. n. 3. *Operae pretium eſt, cum domos atque villas cognoveris in urbium modum exaedificatas, viſere templa Deorum.*

7 In Eustion] Barthius loco modo laudato: *In libro* I. *vel* II. vel, ſi hoc minus forte placeret, *in Satyrico*, conjecturis veriſimilibus: quarum poſteriorem, quam longè praeferam, inculcat iterum pag. 1120. *Titulum eum*, inquit, *Petronianum in Fulgentio corruptum arbitror ex abbreviatione, & legendum Stico, hoc eſt, Satyrico.* MUNCK. *Que lit. poſ. U. e. P. i. Euſtion ait Cerb. for.* abſunt Voſſiano. mox pro *jurgii* idem *jurgia.* Pro *Deiphobi* idem & *Deiphobi.* Deinde *Deiphoebus* pro *Deiphobus.*

8 Resipiscat] Cod. Leid. *reſipiet.* Superſcripta erat altera lectio, *vel reſipiat.* MUNCK.

9 Rancor] Gloſſ. *acerbitas.* Quid ſit *rancor* eleganter, ut omnia, docet Caſaub. ad Perſium pag. 82. Praeter Auguſtinum, Hieronymum, aliosque, uſurpat eam vocem etiam Caſſianus p. 199. ed. Gazaei. Plura vide ſupra ad illa, *acrore rancidulo.* MUNCK.

10 Terroris timor] Deiphobus ergo quaſi δείμου φόβος dictus, ſi Fulgentio credimus. MUNCK. Pro *amputatis* Voſſ. *amputabis.*

11 Nec quod videat sentit &c.] Hunc locum dum expurgare intendit, inquinat Priceus ad Apulej. Mileſ. pag. 252. MUNCK.

12 Menelau] Ita & Leid. cod. Ed. autem Genev. μένος λαῦ. Sed corrumpere Graecas voces ſolenne Fulgentio eſt. MUNCK.

13 Contemta emortua] Scribe cum Leid. cod. & ed. Genev. *contemtu.* MUNCK.

14 Lacrimabiliter] *Lacrimaliter* cod. Leid. Quod videtur Fulgentio non indignum. Auctor Ovid. Vetulae: *Seu lacrimalia, ſeu cujuſque foramina ſenſus.* MUNCK. Voſſ. C. *lacrimaliter.* cui mox deeſt *τὸ illum.* Deinde pro *tumoris* idem *timoris.*

15 Hoc genus lapidis] Immo *adamantinum*, quando pro re duriſſimâ ponitur, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος dicitur, ubi ea vox ferrum duriſſimum vel chalybem denotat, non gemmam. Vide quae notavimus ad Hygin. cap. 22. Homerus certè, unde iſtam Tartari deſcriptionem hauſit Maro, σιδηρείας πύλας ei tribuit Iliad. Θ. vers. 15. MUNCK. In Virgil. VI. Æn. 552. in Excerpt. Voſſ. legitur *ſolidaeque adamante columnae.* Sed nihil muta. ſic enim III. Georg. 26. *Pugnam*

genus lapidis indomabile eſt, ſicut etiam [1] in Graeco abſolvitur. Superbiam enim nec divinus timor, nec humana virtus, nec famae verecundia revocare poteſt. Ferrea vero turris ad auras elatio erecta & incurvabilis dicitur. Sed elationem quis ſervat niſi Tiſiphone, hoc eſt furibunda vox? At vero quod diximus,

Quinquaginta atris immanis hiatibus hydra Saevior:

Illud nihilominus deſignavimus, quod deterior eſt in ſuperborum corde tumoris inflatio, quam in ore ventoſa jactatio. nam illud quod diximus,

—— Tartarus ipſe
Bis patet in praeceps tantum tenditque ſub umbras,
Quantus [2] *ad aetherium coelum ſuſpectus Olympum;*

Conſidera plenum ſuperbiae meritum. Poena enim ſuperbiae dejectio eſt. quanto enim elatus contemnitur, tanto prae vilitatis dejectione torquetur. Ergo exaltatus quis in ſuperbiam duplum [3] eliditur. Unde & Porphyrius in epigrammate ait,

[4] *Pau-*

ex auro ſolidoque elephanto. Hic pro *tumoris* Voſſ. *timoris.*

1 In Graeco absolvitur] Gloſſ. *interpretatur.* Ex ἀ enim στερητικοῦ, & δαμάω, dictus *adamas.* MUNCK. Pro *famae verecundia r. p.* Voſſ. *fama revocat verecundia.*

2 Ad aetherium coelum suspectus Olympum] *Coeli* legitur apud Virgil. AEn. VI. vers. 579. Olympus nempe θεῶν ἕδος eſt, & altior coelo. Tibullus in Panegyrico ad Meſſalam: *Jupiter ipſe levi vectus per inania curru Adfuit, & coelo vicinum liquit Olympum.* Haec docuit nos I. Douza not. in Tibull. lib. IV. c. 7. MUNCK. Conſule Cuper. Apoth. Hom. p. 25. Voſſiano Codici abſunt *tenditque ſ. u. Q. a. aeth. c. ſ. o.*

3 Eliditur] H. e. dejicitur. Fulgent. Ruſpenſis ad Monimum p. 21. ed. Baſ. *Praevenit eliſum, ut ſurgat, ſubſequitur elevatum, ne cadat.* Et epiſt. 3. *Armis, quibus eliditur, ſurgit.* Vetus Interpr. Pſalm. 145. vers. 7. *Dominus erigit eliſos.* Marc. cap. IX. 20. *Eliſus in terram volutabatur ſpumans.* Victor Epiſcop. Lib. IX. de Perſec. Vand. *Inſontem infantiam elidebat ad terram.* Et Lib. II. *Illam mirabilem arborem eliſit ad terram.* Tertull. de Cult. Foem. cap. 7. *Quid crinibus veſtris quieſcere non licet, modo ſubſtrictis, modo relaxatis, modo ſuſcitatis, modo eliſis.* Jornandes Geth. cap. 15. *Septem valentiſſimos milites ad terram eliſit.* Chryſol. Serm. XV. *Ut levaret jacentes, eliſos erigeret.* Auguſtin. Confeſſ. Lib. IV. cap. I. *Salubriter proſtrati & eliſi.* Plura congeſſi ad Hyg. Myth. cap. 38. MUNCK.

4 Pauxillum] Pithoeus Catal. Lib. I. *Pauxillo* edidit. MS. Leid. *auxilium.* Puto ſcriptum fuiſſe Porphyrio *pauxillam*, ut oppoſitio ſit inter parvam frontem, & grande ſupercilium. *Paucus* eſt parvus. In Prologo, qui Junilio praefixus eſt: *Proverbium eſt pauca ſententia verborum.* Hinc *pauxillus* parvulus. Symm. Lib. I. epiſt. 4. *Pauxillum tempus.* Lucillius: *Plumbi pauxillum rudus, linique metaxam.* Salvianus Lib. I. de Gubern. Dei p. 13. *Non tamen niſi pauxillulum vini ſumere ac delibare permiſit.* Turpilius Lemniis: *Propter peccatum pauſillulum indigniſſimè patriâ protelatum eſſe ſaevitia patris.* Ita edidit Mercerus, qui & *pauſillulum* pro *pauxillulum* annotat poſitum. Sed mihi illud pauſillulum ex pravâ pronuntiatione librariorum ortum, nec Latinum videtur. Ejuſdem farinae cenſeo *praegnas* & *nugas*, pro *praegnax* & *nugax*, quae à Chariſio annotantur Lib. I. Caeterum

[4] *Pauxillum Fortuna tibi, res perfida, Quinte,*
Extulit in frontem grande supercilium.
[5] *Nam ne aliud credam, puteum puto te quoque, Quinte:*
Quanto altus magis es, [6] *tam mage despiceris.*

Denique ibi & gigantas videt, & Ixionem, & Salmoneum, [7] omnis superbiae poena damnatos: nec non & Tantalum. Tantalus enim Graece quasi θέαν θέλων, id est visionem volens. Omnis enim avaritia jejuna fruendi usu, [8] sola visionis imagine pascitur. Sed his locis judex Radamanthus Gnosius ponitur. Radamanthum enim quasi τὰ ῥήματα δαμῶντα, id est verbum domantem dicimus. γνώσσω enim sentire dicitur. Ergo qui verborum inpetum domare scit, hic superbiae & damnator & contemtor est. Denique AEneas hoc strepitu terretur. Vir enim pius superbiae voces & malorum poenas [9] effugit & pavescit. Deinde ramum aureum [10] postibus devotis infigit, & ita Elysium ingreditur. [11] quod clareat facundia perfectione, omisso jam labore discendi, memoriae, quae in cerebro est, sicut in postibus perpetuae infigenda, Elysium ingreditur campum. Elysis enim Graece resolutio dicitur. id est, feriatam vitam post [12] magistrianum timorem. Sicut enim inferni Proserpina regina, ita scientiae regina memo-

terum in Turpilii illo loco omnino *pauxillum* scribendum, ne lex versus migretur: atque ita video repraesentare etiam Godofredi editionem. MUNCK. *Lusilium* Voss. pro *extulit* idem & *tulit.*

5 Nam ne aliud &c.] MS. Leid. *Nam ut aliud.* Scriptus liber, quem Anonymus inspexit, *ut non aliud.* Videtur castigandum, *ut ne aliud* &c. MUNCK. *Nam ut aliud* Voss. & *pote* pro *te quoque.*

6 Tam mage despiceris] Lusus est in ambiguitate vocum *altus* & *despicere. Despicere* est pro nihilo habere, & desuper aspicere. Vide Nonium cap. IV. Hinc illa septuosa dictio apud Macrob. Lib. I. cap. 6. *Quod dii despicerentur.* Gloss. Steph. *Despexit*, ὑπερεῖδεν, καὶ ὑψόθεν ἀπέβλεψεν, κατεφρόνησεν. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 7. *Despicere est deorsum spicere, seu videre, quod facimus, quando aliquem contemnimus.* Hinc *despectio* pro contemtu. Vet. Interp. Job. cap. XII. 21. *Effudit despectionem super principes.* MUNCK. Voss. *Tam magis despicieris.* Mox pro & idem *etiam.*

7 Omnis superbiae &c.] Mallem *omnes*, nisi & heic ὀρχαΐζειν voluit Planciades. MUNCK. Pro *damnatos* Voss. *damnandos.* Pro θέαν θέλων idem *teantalon.*

8 Sola visionis &c.] *Solae visionis* Leid. cod. Quod non spreverim. Vide Charis. Lib. II. & quae notavi supr. ad illa: *Esto Eurystheus alio fortiori.* MUNCK. Voss. *solae.* Mox *dicimus* abest eidem, & pro *domare*, *dominari.*

9 Effugit et pavescit] *Ac pavescit* Leid. cod. Etiam *aufugit* commodius foret. MUNCK.

10 Postibus devotis infigit] *Devovit* Leid. cod. Maliem, *devotus.* MUNCK.

11 Quod clareat facundia &c.] Leid. cod. *Quo claret dum perfectione.* Scriptus liber ab Anonymo consultus, *dum perfectionem.* Emendem, *Quo clareat facundiae perfectionem, omisso jam labore discendi, memoriae, quae in cerebro est, sicut in postibus, infigendam.* Quae deinde sequuntur, *Elysium ingreditur campum*, è margine in textum irrepsisse suspicor, vel locum ita constituendum, positâ τελείᾳ στιγμῇ ante τὸ *Elysium: Elysium ingreditur campum, id est, feriatam vitam post magistrianum timorem: Elysis enim Graecè resolutio dicitur.* MUNCK. *Quod clareat dum perfectione* Voss. c. & mox pro *Elysium egreditur.* Idem *egeritur.*

12 Magistrianum timorem] Gloss. Nomicae, Μαγιστριανὸς, ὁ καστρένσιος. Μαγιστριανὸς, μαν-

memoria est, quae in Elysiis perserpens, dominatur perenniter mentibus. Huic ergo doctrinae aureus ramulus dedicatur. De qua memoria Cicero dicere solitus erat, [1] Thesaurum scientiae. Sed in Elysiis campis primum [2] Musaeum videt, [3] qui Musarum dono excelsior est omnibus, qui etiam patrem ostendit Anchisen, & Lethaeum fluvium. patrem scilicet ad tenendum gravitatis morem: Lethaeum vero, ad obliviscendam pueritiae levitatem. denique ipsum nomen Anchisae considera. Anchises enim quasi [4] ainoiscenon, id est patriam habitans. unus Deus enim pater, rex omnium, solus habitans in excelsis, qui quidem scientiae dono monstrante conspicitur. [5] Nam & vide, quid filium docet:

Principio coelum ac terram camposque liquentes,
Lucentemque globum Lunae Titaniaque astra.

Vides ergo quia, sicut Deum creatorem oportuit, & de secretis naturae

μανδάτωρ. Gloss. Philox. *Agens in rebus*, μαγιστελιανός. Sed illa heic non quadrant. *Magistrianus timor* est, quem magister incutit. Adde quae Vossius habet in de Vitt. Serm. p. 505. MUNCK.

1 THESAURUM SCIENTIAE] An neutro genere usurpavit? Ita videtur, nisi τὸ *esse* subaudiendum est. Petron. Fragm. Tragur. *Literae thesaurum est.* Vide ibi Cl. Schefferum, Barth. Adverf. Lib. XXX. cap. 6. & quae nos ad Hyg. Myth. cap. 3. annotavimus. Invenias & in notis Tyronis p. 147. *thesaurum.* De memoria non minus eleganter Plutarchus παιδ. ἀγωγ. Part. II. cap. 15. Αὕτη γὰρ ὥσπερ τῆς παιδείας ἐστὶ ταμεῖον. Tertull. de Anim. cap. 4. *Quam* (memoriam) *& ipse Plato sensuum & intellectuum salutem, & Cicero thesaurum omnium studiorum praedicavit.* MUNCK.

2 MUSENUM VIDET] *Museum* ed. Genev. Scribendum erat *Musaeum.* Virgil. AEn. VI. vers. 666. *Quos circumfusos sic est affata Sibylla: (Musaeum ante omnes: medium nam plurima turba Hunc habet, atque humeris exstantem suspicit altis:) Dicite felices animae, tuque optime vates* &c. MUNCK. Voss. c. *Misenum.* scribe *Musaeum.* De Musaeo Schol. Aristoph. Ran. 1065. Τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συντέθεικεν· ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον. οὕτως ἔχον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδεῖξαι λέγεται. Pausan. Lib. I. cap. 25. p. 61. de ejusdem morte ac sepulcro cum hoc epitaphio conferri meretur. Hic Musaeus dicitur habuisse filiam Helenam, quae ante Homerum Trojae excidium cecinit, ut Ptol. Hephaestionis apud Photium testatur pag. 482. Ἡ πρὸ Ὁμήρου Ἑλένη, ἡ τὸν Ἰλιακὸν συγγραψαμένη πόλεμον, Μουσαίου τοῦ Ἀθηναίου θυγάτηρ γενομένη. παρ' ἧς καὶ Ὅμηρον λέγεται λαβεῖν ὑπόθεσιν, καὶ κλήσασθαι τὸ δίγλωσσον ἀρνίον. De Musaei parentibus atque aetate lis est. Plures enim exstitere. v. Menag. ad Diogen. Laert. I. 3. & Perizon. ad AEliani XIV. V. H. 21. Hic vero *Musaeum* restituendum, quia Virgilii de Musaeo agentis locum respicit Fulgentius, & eodem redit, quinam Virgilianus ille fuerit, sciamus, nec ne; Non tamen confundendi sunt cum Musaeo Grammatico, qui de amoribus Herûs ac Leandri cecinit, ut recte observarunt docti.

3 QUI MUSARUM DONO &c.] Leid. cod. *Qui Musarum dono excelsiorem omnibus.* MS. liber Anonymi, *quasi Musarum donum excelsiorem omnibus.* Suspicabar fuisse, *Musarum dominum* &c. MUNCK.

4 AINOISCENON] Ed. Gen. *ianoiscenon.* Leid. cod. *amoyscenon.* Et mox, *patrum habitans.* Facile apparet in *ainoiscenon* latere σκηνοῦν. Joan. I. vers.

turae myſteriis docet, [6] & reduces animas iterum ad vitam demonſtrat, & futura oſtendit. Ad haec ego, O vatum [7] Latiaris [8] autenta! itane tuum ingenium clariſſimum tam ſtultae defenſionis fuſcare debuiſti caligine? qui dudum in Bucolicis myſtice perſecutus dixeras,

Jam redit & virgo, redeunt Saturnia regna;
Jam nova progenies coelo demittitur alto.

Nunc vero dormitanti ingenio [9] Academicum quidpiam ſtertens,

Sublimes animas iterumque ad tarda reverti Corpora.

[10] Numquidnam jam oportuerat inter tanta te dulcia poma, mora etiam ponere, tuaeque luculentae ſapientiae funalia [11] caliginare? Ad haec ille ſubridens, Si, inquit, inter tantas Stoicas veritates etiam aliquid

vers. 14. Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Vet. Interpr. *habitavit in nobis.* Proverb. cap. 11. vers. 21. Οἱ ἄθεοι κατασκηνώσουσι γῆν, *habitabant in terrâ.* De caetero neſcio quid faciam. MUNCK. Voſſ. cod. *aioniſconou.* & mox *patrum abitans.*

5 Nam et vide] Leid. cod. *Nam inde quod.* Lege, *nam vide quid.* MUNCK.

6 Et reduces animas &c.] Leid. cod. & Genev. ed. *Et reduces iterum animas, iterum de vitâ demonſtrans.* Forte, *& reduces animas ire iterum ad vitam demonſtrat.* Sed Commel. lectio non incommoda eſt. MUNCK. *De vita demonſtrans* Voſſ.

7 Latiaris] Leid. cod. *Latialis.* Non malè. Macrob. p. 282. *Doctrinae Latialis haud inſcium.* Capella Lib. iv. *Latiali promere coepit facultate.* Et iterum: *Varronis mei inter Latiales glorias.* Anonymus in Carmine de Paſſione Domini, *Latialis honos.* Symmachus tamen Lib. 1. ep. 4. *Moneta Latiaris eloquii.* Dupliciter etiam Graeci ſcribunt. Quem enim Δία Λατιάριον appellat Porphyrius περὶ ἀποχῆς, is Dioni in Caligula eſt Λατιάλιος. Adde quae Juretus congeſſit ad Symm. Lib. 1. epiſt. 9. MUNCK. *O vatum* abſunt Voſſ. qui pro *Latiaris* exhibet *Latialis.* Saepius vero haec commutari jam dudum docuit Celeb. Oudendorp. ad Lucan. 1. 198. Mox in Virgilii verſu pro *demittitur* Voſſ. *dimittitur.*

8 Autenta] Gloſſ. *Italica auctoritas.* Gloſſ. Philox. *Auctoritas,* αὐθεντία. Gr. Αὐθέντης, *auctor. Authenta* eſt, cui refragari nemo poteſt. Hinc *authenticae ſcripturae* Claud. Mamerto, *authenticae rationes* Ulpiano. Αὐθένται τῶν νόμων ſunt juris doctores in Gloſſis Nomicis. Invenitur eadem vox in notis Tyronis. Gloſſ. Philox. modo laudatum, *Perpennius,* αὐθέντης. Quid vocabuli ſit *Perpennius,* fateor me ignorare. Curopalatae αὐθέντης eſt *dominus.* MUNCK.

9 Academicum quippiam stertens] Gloſſ. *Platonicum.* Videatur Plato in Phaedone, Auguſtin. C. D. Lib. xxii. cap. 28. Servius ad AEn. vi. 703. Tertull. de Reſurr. Carn. Chriſt. cap. 1. Platonici immortalem animam è contrario inclamant: immo adhuc proximè etiam in corpora remeabilem affirmant, etſi non in eadem, etſi non in humana tantummodo, ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pavum recenſeantur. MUNCK. Pro *iterumque* Voſſ. *iterum.*

10 Numquidnam] Praefero lectionem Leid. cod. *nunquid jam.* MUNCK. Voſſ. *Numquid jam.* & pro *mora* idem *nemora.*

11 Caliginare] Caligine fuſcare. Novum verbum hoc, nec uſquam alibi mihi lectum. Sed Leid. cod. habet *caligare.* Perperam dicas, cum *caligare* ſit caecutire. Gloſſ. Labb. *Caligo, as,* ἀμβλυώττω. Dixit quidem *caligantes feneſtras* Juvenalis, Sat. vi. 31. Sed μετωνυμικῶς. Immo *caligare* ferrei aevi ſcriptoribus eſt caligine obducere. Chryſol. Sermon. xlii. *Sicut terrae nubes caligant coelum.* Et xliii. *Viſum ſpectan-*

aliquid Epicureum non deſipuiſſem, paganus non eſſem. [1] Nulli enim omnia vera noſſe contigit niſi vobis, quibus Sol veritatis inluxit. Neque enim hoc pacto in tuis libris conductus narrator adceſſi, ut id, quod ſentire me oportuerat, diſputarem, & non ea potius quae ſenſeram [2] lucidarem. Audi ergo, quae reſtant. In ſeptimo vero Cajeta ſepulta nutrice, id eſt [3] magiſtriani timoris projecta gravedine. unde & Cajeta dicta eſt quaſi [4] coactrix aetatis. Nam & apud antiquos [5] cajatio dicebatur puerilis caedes: Unde & Plautus [6] in Ciſtellaria comoedia ait,

Quid tu amicam times ne te manuleo cajet?

Nam evidenter monſtratur quod in modum diſciplinae poſita eſt, dum diximus,

AEternam moriens famam Cajeta dediſti.

Diſciplina doctrinae quamvis [7] moriendo deſciſcat, aeternum tamen memoriae ſemen hereditat. Ergo paedagogantis [8] ſuſpectione ſepulta,

ctantium caligabant. LXXIII. *O ſi taetra nubes lethalis pomi ſpeciem caligaſſet.* Scribe ergo *caligare* ex codice illo praeſtantiſſimo. Videntur pravè imitari Virgil. AEn. VI. 605. *Mortales hebetat viſus, & humida circum Caligat.* Sed *caligat* ibi non activè, ſed abſolutè ponitur. Capella Lib. I. pag. 18. *Nam veſtis ejus hyalina, ſed peplum fuerat caliginoſum.* Leid. cod. *caligoſam.* Rarum & hoc, niſi vitioſum eſt. MUNCK. Voſſ. *caligare.* pro *deſipuiſſem* idem *deſipiſſem.* Pro *contigit*, *contingit.* & pro *illuxit*, *inluxit.*

1 NULLI] Ita & MS. Leid. Sed ſcripti libri ab Anonymo inſpecti *nullo:* quod Fulgentianae κακοζηλίᾳ eſſe convenientius non pauca alia id genus archaica evincunt. MUNCK.

2 LUCIDAREM] Praefat. Lib. de Priſc. Serm. *Rerum manifeſtationibus dantes operam lucidandis.* MUNCK. Voſſ. *ludicarem.*

3 MAGISTRIANI TIMORIS] Lege cum Leid. cod. & Genev. *magiſtriani timoris projecta gravedine.* MUNCK.

4 COACTRIX AETATIS] *Coartrix* legit Scaliger ad Auſonium. Nugatur ſolennia Planciades. Cajeta dicta eſt ἀπὸ τοῦ καίειν. Servius ad AEn. X. vers. 36. *Alii apud Cajetam dicunt exuſta navigia: unde & Cajeta dicta eſt* ἀπὸ τοῦ καίειν. MUNCK.

5 CAJATIO] Forte à *Caja.* Iſidor. Orig. XVIII. 6. *Haec* (clava) *& cateja, quam Horatius cajam dicit.* Sed Scaliger à τοῦ *caî* deducit. *Caî autem ſive kaî*, inquit, *cancelli ſunt in Vett. Gloſſis.* Locum Iſidori Breulius ita legit: *Quam Lucillius calam dicit.* Cum calae fuſtes ſint, veriſimilis cenſenda iſta conjectura. Nam catejae linguâ Theothiſcâ haſtae dicuntur, ut Servius docet ad AEn. VII. vers. 741. MUNCK.

6 IN CISTELLARIA] Non comparet iſte verſiculus in eâ Ciſtellariâ, quam hodie habemus. *Clitellariâ* legendum eſſe docet Scaliger, eandemque eſſe hanc fabulam, quae aliter *Aſtraba* dicatur. Atque ita appellat quoque eam Mekerchus in de Pronunt. Ling. Graec. cap. 40. In fragmentis Plautinis ſcribunt, *Quod tuam amicam times, ne te manuleâ cajet?* Sed Leid. cod. diſertim cum Commel. *Quid tu amicam*, & *manuleo.* Vide porro Voſſ. Etymol. voce *Manulea.* ubi rectè diſtinguit, *Quid? tuam amicam times, ne te manuleo cajet?* Nec aliter ſcribit Scalig. Auſon. Lect. Lib. II. cap. 22. MUNCK.

7 MORIENDO DESCISCAT] MS. Anonymi & cod. Leid. *ſtudendo deſciſcat.* MUNCK. Voſſ. *ſtudendo.*

8 SUSPECTIONE] Gloſſ. *ſollicitudine.* Immo reverentiâ potius & obſervantiâ. Macrob. Lib. VII.

ta, ad deſideratam olim pervenitur Auſoniam, id eſt ad boni crementa, quo omnis ſapientum voluntas avida alacritate feſtinat. Auſonia enim ἀπὸ τȣ̃ αὐξάνειν dicitur, id eſt cremento; ſive etiam quod uſque in hanc aetatem crementa ſunt corporum. Denique nunc & uxorem petit Laviniam, id eſt laborum viam. ab hac enim aetate [9] unuſquiſquis utilitatum emolumentis laborum adſciſcit ſuffragia. unde & filia Latini dicta eſt [10] nepotis Fauni. Latinus enim dictus eſt à latitando: quod omnis labor diverſis in locis latitet. Unde & Latona dicta eſt Luna, quod nunc [11] ſuperna coeli, nunc inferiora, nunc uniformis latitet. Faunos vero [12] quaſi caunonus, id eſt laborans ſenſus. Nam & [13] Maricam ducit nympham, quaſi mericam, id eſt cogitationem. Unde & Homerus ait,

Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν.

[14] In octavo Euandri auxilium petit. Euandros enim Graece bonus vir dicitur. Ergo jam perfectio virilis humanae ſocietatis bonitatem inquirit. à quo bonitatis virtutes, id eſt Herculeam gloriam, audit, quemadmodum Cacum occiderit, id eſt malum. Deinde arma Vulcania,

VII. Sat. pag. 221. *Quem ſuſpectio minoris extulerit & ſuis antepoſuerit rebus.* Contrarium eſt *deſpectio.* Vetus Interpr. Jobi cap. XII. 21. *Effudit deſpectionem ſuper principes.* Edunt apud Lactant. Firm. Lib. II. cap. 2. *Factorem ipſum nemo ſuſcipit, aut veretur.* Lego, *ſuſpicit.* Caeterum pro *ſuſpicione* ponitur *ſuſpectio* cum ait praefat. Lib. III. *Inſcientiae formidoloſa ſuſpectio.* Sic & apud Ennium Phoen. referente Nonio cap. XI. *Severiter ferre ſuſpectionem falſam futilium eſt.* MUNCK.

9 UNUSQUISQUIS] Ed. Genev. *Unusquiſque.* Cod. Leid. *Unusquiſvis.* Scripſerim, *unusquivis.* MUNCK. Unde *Auſonia* nomen habeat, conſule quae dixi in Obſ. Miſc. Vol. X. Tom. II. p. 299. Mox pro *in hanc aetatem c. ſunt* Voſſ. *in hac aetate c. ſint.* Pro *unusquiſquis* Voſſ. *unusquisvis.*

10 NEPOTIS FAUNI] MSS. Anonymi, *Cauni,* & poſt paullo *Caunus* pro *Faunus:* unde valde vereor, ne iterum heic ſolitâ illâ licentiâ ſuâ uſus ſit Fulgentius in vocabulis detorquendis. Quod Faunum dictum ait quaſi *Caunonum,* id certè non parum favet ſuſpicioni noſtrae. At quid ſimile *Faunus* cum τὸ *Caunonus* habet? Caeterum MSS. Anonymi heic habent *nepus Cauni:* unde apparet faciendum *neptis Fauni:* & ad Laviniam referendum. Nam Latinus non nepos, ſed filius erat Fauni. Vide AEn. VII. vers. 45. MUNCK. Voſſ. *nepo ſaurri.* Pro *a latitando* Voſſ. *quaſi a latitando.*

11 SUPERNA COELI] Illud *coeli* non habet editio Genevenſis. Exiſtimem mutandum in *celet.* MUNCK.

12 QUASI CAUNONIUS] Leid. cod. *id eſt, quaſi* &c. Et ſic etiam Gen. Ed. in quâ praeterea pro *Caunonus* exhibetur κάμνων νȣ̃ς: quomodo & Scriverius in margine libri ſui emendaverat. Forte copulaverat verba & ſcripſerat καμνόνȣς. Sed quid κάμνων ad *Caunus* vel *Faunus?* MUNCK. Pro *Faunos* Voſſ. *Caunos.*

13 MARICAM DUCIT NYMPHAM] Vide Servium ad AEn. VII. vers. 47. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 17. Lactant. Firm. Lib. I. cap. 22. Idem Lactantius ejusdem libri cap. 21. *Solent mortuis conſecratis nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuiſſe. Nam & Romulus poſt mortem Quirinus dictus eſt, & Leda Nemeſis; & Circe Marica; & Ino, poſtquam ſe praecipitavit, Leucothea, materque Matuta; & Melicertes filius ejus Palaemon atque Portumnus.* MUNCK. Pro *Maricam* Voſſ. *Mariam.*

14 IN OCTAVO] Leid. cod. & Genev. *Deinde in octavo.* MUNCK. ita & Voſſ. qui pro *ſocietatis bonitatem* exhibet *bonitatis ſocietatem.* Deinde ab *a quo* uſque ad *i. e. malum* deſunt Eidem.

I Bu-

cania, id eſt igniti ſenſus munimina, adverſus omne malitiae tentamentum induitur. Vulcanus enim quaſi [1] bulencauſon, id eſt ardens conſilium dicitur. Ideo etiam ibi omnes Romanorum depictae ſunt virtutes: [2] quod ſapientiae conſulto munimine omnes aut conveniunt aut praevidentur. Bene enim agere futurae bonitatis ſeminarium eſt. Sive etiam qui bene agit, bona ſibi fiducialiter repromittit. Ergo ſapientia & bona ſeminat, & bona ſperat. In IX. X. & XI. ipſis armis adjutus contra Turnum pugnat. Turnus enim Graece dicitur quaſi [3] turonnus, id eſt furibundus ſenſus. Contra omnem enim furiam ſapientiae atque ingenii arma reluctant. Unde & Homerus ait: [4] Maceſex. [5] Exhinc etiam Mezentium contemtorem deorum interficit. Deus enim omnia bona fieri [6] & imperat & inportat: ſed animus, qui eſt in corpore, deum contemnendo bona non inplet, reluctatque in bonis [7] ſua inleſione. cujus auſus laedentes, quaſi Lauſum filium ejus, vir ſapiens interimit: dehinc ipſum animum vincit. Nam quis amicus Turni eſſe dicitur? nihilominus Meza-

1 Bulencauson] Leid. cod. *Bulencalon.* Barbarum vocabulum finxit ex βουλὴ & καίω. Forte tamen ſcripſerat, βουλῆς καῦσος vel καύσων, quod eſſet *conſilii ardor.* Caeterum pro *dicitur* habet *dicimus* idem codex. Sed ita pro *Vulcanus* in praecedentibus ſcribendum eſſet *Vulcanum.* MUNCK. Voſſ. etiam *Bulencalon.* qui pro *dicitur* exhibet *dicimus.*

2 Quod sapientiae consulto &c.] Leid. cod. *Quod in ſapientiae conſultus munimine.* Etiam Genev. ed. τὸ *in* agnoſcit, tametſi in caeteris nihil variat. Si placere poteſt Leid. cod. lectio, τὸ *conſultus* explicandum *conſilii*, ut gloſſa habet. Sed mallem *ſapientis conſilii.* MUNCK. *In ſapientiae conſultus* Voſſ. qui pro *qui bene agit* exhibet *is, qui bene agit*, & pro *in IX. X. & XI.* ſcribit *uno vero ibi.* & *pugnet* pro *pugnat.*

3 Turonnus] Ex duabus vocibus Graecis Θοῦρος & νοῦς fecit unam barbaram *turonnus:* quanquam melius per ſimplex n. *turonus* Leid. cod. MUNCK.

4 Macesex] Placet Scriverii μαχητής. MUNCK. Voſſ. *maces.*

5 Exhinc] *Hinc* cod. Leid. Sed *exhinc*, quo & Sueton. in Tiber. cap. 9. utitur, non diſplicet. Ita *exinde* pro *inde* dixit Juſtinus Lib. XI. cap. 9. MUNCK.

6 Et imperat et importat] Leid. cod. & Edit. Genev. *Et praeſtat & imperat.* Longè melius. MUNCK. Ita quoque Voſſ. qui mox pro *Deum* ſcribit *milium*, & pro *implet*, *complet.*

7 Sua inlesione] *Inluſione* Leid. cod. & alter Anonymi. Quae procul dubio manus Fulgentii eſt. Inluſit enim diis Mezentius. MUNCK. Voſſ. *inliſione.*

8 Hic est insuperans] Genev. ed. *Uceſtin....* &c. Locus procul dubio mutilus eſt; ſed quem ſine ope melioris codicis fruſtra ſanare intendas. MUNCK.

9 Trutina aequilance] Leid. cod. *trutinae aequâ lance.* Ita & Genev. ed. niſi quod vitioſè *trutane* pro *trutinae* repraeſentat. Ambroſ. Hexaëm: Lib. I. cap. 6. *AEquâ lance ſuſpenditur:* Apulej. Dialogo Hermetis: *Pari lance compenderans.* Hilaſius in deſcript. XII. Signorum Coeleſt. *Libraque lance pari.* *Bilanx* enim libra, ut loquitur Capella Lib. II. Verba Capellae ſunt: *Sine bilance libra apparere dignata eſt.* Leid. membranae *blance*, quod exponunt gloſſae, *blandâ.* Illis ſuffragari Gloſſas Stephani annotat Grotius, *Blanx.* εὐηθής. Sed falſus in eo eſt. Legendum, *Blax*, εὐήθης, hoc eſt, *ſtultus.* Heſychius: Εὐήθης, βλὰξ, χρηστοήθης, ἀνόητος. Conf. Schol. Ariſt. Plut. II. 2. Feſt. in *Blitum*, & Etym. in βλάξ. AEquilancem trutinam perquam eleganter ἀντιφερίζει Palladius: *Libra jugo aequali* &c. MUNCK. Voſſ. *Trutinae aequa lance.*

10 Juturna praecipitur] Non vulgaris ea locutio. Sic Victor de Perſec. Vandal. Lib. II. *Prae-*

Mezapus, quasi μισῶν ἔπος, quod nos Latine horrens sermonem dicimus. Unde & Euripides in Tragoedia Ephigeniae ait: [8] Hic est insuperans. Ergo in XII. victor Messapi tunc demum [9] trutina aequilance, id est morum gravitate, ponderatur ac disponitur. Deinde [10] Juturna bello discedere praecipitur; quae [11] currum etiam regebat. Juturna enim in modum perniciei ponitur, quod diuturne permaneat. Ergo furibundae mentis [12] pernicies soror ejus est: currum vero ejus [13] quasi regit, & eum [14] de morte protelat. Certe pernicies, quod furorem diu producere novit, ne finiatur. Nam primum aurigam Methyscum habuit. ([15] methyscus enim Graece est ebriosus) ut primum furiam animi ebrietas ducat: dehinc pernicies ad protelandum adcedat. Et ideo & ipsa inmortalis dicitur: Turnus vero mortalis dicitur. furor enim animi cito finitur: pernicies vero diuturne perseverat. ideo & currum ejus circumagit, id est in longum tempus protelat. Rotae enim in modum temporis ponuntur. unde & Fortuna rotam ferre dicitur, id est temporis volubilitatem.

[[1] Va-

Praecipimur reddere rationem. Capella Lib. I. pag. 15. ed. Grot. *Mox Jovis scriba praecipitur.* Ita habet MS. Leid. non *scribae*, ut ediderunt. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. I. *Aquam producere praeceptus est.* Ammianus Marcell. Lib. XXII. p. 377. ed. Boxh. *Tonsor venire praeceptus.* Lib. XVI. pag. 109. *Agere praeceptus in iisdem locis.* Ad eundem modum *permissus* dicitur, cui aliquid permissum est, apud Cyprian. Tom. II. pag. 232. ed. Gryph. Augustin. C. D. Lib. XVIII. 18. Fulgent. Ruspens. epist. 2. Am. Marcellin. Lib. XXIII. pag. 485. Abdiae Babyl. Interpret. Lib. III. Salvian. de Gub. Dei Lib. IV. Sext. Ruf. Brev. cap. 12. & 16. MUNCK. Pro *discedere* Voss. *discendere*, pro *descendere.*

11 CURRUM ETIAM REGEBAT] Leid. cod. & Genev. ed. *currum etiam fratris regebat.* MUNCK. Ita etiam Voss.

12 PERNICIES SOROR EJUS EST] Leid. cod. *Perniciosior soror est.* MUNCK. Τὸ *ejus* abest Vossiano.

13 QUASI REGIT] Leidensis & Anonymi codices: *currum vero ejus quod regit.* Universum locum Leid. cod. ita constituit: *currum vero ejus quod regit, & eum de morte protelat, cerne pernicies quod furorem* &c. Quam genuinam esse lectionem persuasissimum habeo. MUNCK.

14 DE MORTE PROTELAT] Festus, *Protelare, longè propellere, ex Graeco videlicet, quod est* τῆλε, *& significat longè.* Ita *protelare cladem* Milesf. Lib. VIII. *protelare exitium* Lib. IX. dixit Apulejus. Est & idem interdum, quod *differre & prolongare.* Auctor Ovid. Vetul. *Caussam protelat in annos.* Symmach. Lib. I. ep. I. *Protelarem te paululum, ni vererer, ne dilatione exspectatio nutriatur.* Vetus Interpres Deut. V. 33. *Ut protelentur dies vestri.* Cassian. in de Hab. Mon. pag. 18. *Antiphonarum protelatos melodiis.* Junil. Comm. in Genes. pag. 13. ed. Bas. *Decebat namque omnibus modis, ut dies incipiens à luce in mane sequentis diei esset protelatus.* Eodem sensu *prolatare* usurpat Donatus in Terent. Andr. I. 2. Chrysolog. Serm. V. *Callidi debitoris est & inverecundi, saepe pacta non solvere, & patientissimum creditorem longâ & artifici cavillatione protelare.* h. e. differre. Confer Donat. in Terent. Phorm. I. 4. Voss. Etymol. in *protelum*, & Fr. Jun. not. ad Tertull. de Poenit. cap. 4. MUNCK.

15 METHYSCUS] *Methyscos* Leid. cod. Mox lege *furiam animi* cum Genev. ed. Salutaris in Distich. Sel. *Ira vel invidia mentes & corpora laedit: Quas animi furias dira venena puto. Furia* pro furore non Latinè tantum, sed & usitate satis dicitur. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 107. Caeterum ex hoc Fulgentii loco apparet in Virgil. esse scribendum *Methyscus*, quomodo & MS. Vat. repraesentat, non *Metiscus.* MUNCK. *Mesticos* Voss. pro *animi ebrietas ducat*, idem *animus ebrietas dicitur.* & pro *circum agit*, *circum ait.*

1 VA-

[[1] Vale Domine, & mei tribulos pectoris cautius lege.]

VIRGILIANAE CONTINENTIAE SECUNDUM PHILOSOPHOS MORALIS EXPOSITIO, A FABIO PLANCIADE. V. C. EDITA, EXPLICIT.]

1 VALE DOMINE] Genev. ed. *Vale mi domine.* In Leid. cod. haec clausula non comparet. Habet vero ejus loco aliam, sed multo corruptissimam & à recentiori manu, in quâ hoc monumentum Fulgentii esse episcopi affirmatur. MUNCK. Abest etiam Vossiano.

[1] FABII PLANCIADIS FULGENTII, V. C.

Expoſitio ſermonum antiquorum ad Chalcidium Grammaticum cum teſtimoniis.

NE de tuorum [2] *praeceptorum ſerie, domine, noſtra* [3] *quidquam curtaſſe inobedientia putaretur,* [4] *libellum quem de abſtruſis ſermonibus parari juſſiſti, in quantum memoriae entheca ſubrogare potuit, abſolutum retribui,* [5] *non tam phaleratis ſermonum ſtudentes* [6] *ſpumis, quam rerum manifeſtationibus dantes operam* [7] *dilucidandis.*

[8] SANDAPILAM antiqui dici voluerunt feretrum mortuorum, id eſt loculum, non in quo nobilium corpora, ſed in quo plebejorum

1 FABII PLANCIADIS] Leid. codex: *Incipit expoſitio ſermonum antiquorum à Fulgentio Epiſcopo compoſita ad Grammaticum Calcidium.* Edd. Bapt. Pii & Micyll. *Fabii Fulgentii Placiadis vocum antiquarum interpretatio cum teſtimonio ad Calcidium.* Addit his Godofredus, *Timaei Platonis ecpbraſten.* Sed de eo vide praefationem noſtram ad lectorem, ubi de Fulgentii agimus aetate. MUNCK. Pro *Fabii* E. *Flavii.*

2 PRAECEPTORUM SERIE] Tò *ſerie* perperam omiſerat Mercerus. Agnoſcit illud Leid. cod. ut & B. ac M. edd. Nec conſtat ſine eo ſententia. MUNCK.

3 QUICQUAM CURTASSE] B. M. G. *Noſtra quicquam evitaſſe.* Scribe cum Leid. cod. *Noſtra quicquam curtaſſe.* Etiam heic malè τò *noſtra* omiſſum à Mercero erat. Barthius ex ſuo MS. profert *declinaſſe.* Sed verbum *curtare* amat Fulgentius. Vide Indicem. MUNCK. Voſſ. *Fortaſſe* E. *curaſſe.* Pro *inobedientia* Voſſ. *inobedientiam.* Pro *putaretur* Voſſ. & E. *putaret.*

4 LIBELLUM QUEM] Lege cum B. M. G. & cod. Leid. *Libellum etiam, quem* &c. Et mox cum iiſdem *retribui.* MUNCK. *Libellum etiam ob quem obſtruſis* Voſſ. pro *parari* E. *comperari.* Pro *memoriae* Voſſ. *memoria.* Pro *ſubrogare* idem *ſubrore.*

5 NON TAM PHALERATIS] Et heic lege cum B. M. G. & cod. Leid. *non phaleratis* &c. ejecto τοῦ *tam*; quod intelligendum relinquitur per ellipſin, de quâ diximus nonnulla ad Praefat. lib. I. MUNCK. Voſſ. *facile ratis.*

6 SPUMIS] Ita Leid. cod. non *ſomniis.* ut volebat Barthius Adverſ. Lib. XXIV. cap. 3. quanquam ita jam olim ediderunt Baptiſta Pius & Micyllus. MUNCK. Pro *quam* E. *qua.*

7 DILU-

jorum atque damnatorum cadavera portabantur, ſicut Steſimbrotus [1] Thaſius de morte Polycratis Samiorum Regis [2] ſcribſit, dicens: *Poſteaquam de cruce depoſitus, ſandapila etiam deportatus eſt.*

[3] VISPILLONES dicti ſunt bajuli; quamvis Antidamas Heracleopolites viſpillones dixerit [4] cadaverum nudatores; ſicut in hiſtoria Alexandri Macedonis [5] ſcribſit: *Pluſquam trecentos cadaverum viſpillones reperiens* [6] *crucibus adfixit.* Mnaſeas tamen [7] iij. Europae libro ſcribſit,

7 DILUCIDANDIS] Lege cum Leid. cod. B. M. & G. *lucidandis*. *Lucidare* pro *dilucidare* aliquoties uſurpaſſe Fulgentium docebit te Index libello huic adjectus. MUNCK. Voſſ. *lucidantis.*

8 SANDAPILAM] Schol. Juvenal. ad Sat. VIII. 175. SANDAPILARUM] *Lectorum, in quibus gladiatores mortui de amphitheatro ejiciuntur.* Verum Sandapilae lecti non erant, ſed arcae ligneae, σορὸι Graecis dictae, ut pridem docuit Salmaſius. Forte *loculorum* ſcripſerat. Sueton. Domit. cap. 17. *Cadaver ejus populari ſandapilâ per veſpillones exportatum eſt.* Vide ibi Comment. & Savar. ad Sidon. Lib. II. epiſt. S. Kirchman. Fun. Lib. II. cap. 9. Voſſ. Etymol. in SANDAPILA. Hinc *Sandapilo*, νεκροθάπτης in Gloſſ. Labbaei. MUNCK. Exc. *Sandapila.* Τὸ *mortuorum* abeſt Voſſ. pro *ideſt* E. *idem.* Τὰ *in quo* abſunt Voſſ. pro *portabantur* Voſſ. *portebantur.*

1 THASIUS] Vett. edd. & cod. Leid. *Staſius*: quomodo & Barthius in Vet. MS. invenit. Sed *Thaſius* rectè habet. Vide Voſſ. Hiſtor. Graec. Lib. IV. cap. 7. cujus verba, ut locum eum inſpexi, ſtatim adverterunt me: *Interpretem Steſimbroti Thaſii (ut in Graecis ſcriptoribus ſolet) teſtem laudat Fulgentius Planciades libro de Priſco Sermone voce* SANDAPILA. Ergo Planciades noſter Graecos ſcriptores ipſos non legit, ſed tantum eorum interpretes. Ei tamen ſententiae repugnare videtur, quod infra ait in PROBLEMA. *Sed ne quid Graecum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi Latinum faciam.* MUNCK. Pro *depoſitus* Voſſ. *depoſitis*. Hiſtoriam, quam de Polycrate Samio ſcribit, refert Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. vs. 533. Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, ὁ φαύλως ἐτυράννησε. γενόμενος δὲ δύστυχέστατος, ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν. Haec debet, quem ſequi ſolet, Herodoto lib. III. cap. 124. 125.

2 SCRIBSIT] Vett. edd. & cod. Leid. *deſcripſit*. MUNCK.

3 VISPILLONES DICTI SUNT BAJULI] Vett. edd. *bajulatores*. Leid. cod. *bajules*. Perperam. Sidon. Lib. III. epiſt. II. *Ut locum auderent tanquam vacantem bajuli raſtris funebribus impiare.* *Sandapilarios* vocat idem Lib. II. epiſt. 8. Gloſſ. Iſidor. *Veſpillones, foſſarii, qui mortuos ſepeliunt, bajuli.* Caeterum *viſpillo*, ut *biſpillo* in Gloſſ. Steph. corrupta eſt pronuntiatio pro *veſpillo*. Nam & *Veſpas*, à qua voce *veſpillo* derivatur, bajulos eos dixerunt. Vide Feſtum in eâ voce, Colvium ad Apulej. p. 199. nec non Voſſium in Etymol. voce VESPA. Cum haec ſcripſeram, in notis Junii ad Tertull. de Pallio pag. 15. legi *biſpellones* dictos, quod lugubres veſtes ſuis ſuperinduerent. Niſi fallor egometipſe, falſus eſt multum, unde hauſit illa vir ille doctiſſimus. Qui hoc commentus fuit, forte legerat in Gloſſis, Νεκροθάπτης, *Biſpelliones*. Pro *Antidamus* repoſui *Antidamas* ex MS. Leid. MUNCK.

4 CADAVERUM NUDATORES] Hoc convenire dicas cum eo, quod Joannes Genuenſis in Catholico tradit, *veſpillonem* dici, quia *mortuos veſtibus ſpoliat.* MUNCK.

5 SCRIBSIT] Vett. edd. Leid. cod. *Scripſit, dicens.* MUNCK. Eodem modo exhibent noſtri. Sed τὸ *ſcripſit* abeſt Voſſ. qui pro *trecentos trecentum.*

6 CRUCIBUS AFFIXIT] *Crucibus fixit* Leid. cod. MUNCK. Ita quoque E. Pro *elatum* Voſſ. *delatum*, Leid. *delatus*. Licet hujus ſcriptoris verba non ſint ad artificis ſtateram, ut opinor, expendenda, & ſciam *efferre* proprium eſſe in re funerea verbum, *delatum* hic tamen praefero. enim hic, ut alibi notat, de loco in locum ferre, ut Livio II. 36. *Conſenſu inde haud dubio omnium, qui aderant, in forum ad conſules lectica defertur.* Quamquam ibi Romanorum more praepoſitio *de* motum de ſuperiori in inferiorem locum ſignificare poſſit, quia proceres Romae ſaepe in collibus & locis editioribus habitabant, unde *deſcendere* ſaepe pro in publicum prodire ponitur. Vid. Graev. ad Cic. IV. ad Attic. Ep. 3. Sed priorem ſententiam amplector, quia apud eundem Livium mox ſequitur, *inde in curiam juſſu conſulum delatus*, praeterquam quod ibi agatur de homine plebejo Tib. Atinio, quem

fcribfit, Apollinem, poftquam ab Jove ictus atque interfectus eft, à vifpillonibus ad fepulturam elatum effe.

POLLINCTORES dicti funt, qui [8] funera morientium accurant. Plautus [9] in Poenulo: *Quia mihi pollinctor dixit, qui eum pollinxerat.* Dicti autem pollinctores, quafi pollutorum unctores, id eft cadaverum curatores; unde Apulejus in Hermagora ait: [10] *Pollinctores funere domuitionem paramus.*

MANALES LAPIDES. Labeo, qui difciplinas Etrufcas [11] Tagetis &

quem an in tam excelfo habitaverit loco, vehementer dubito.

7 IIJ. EUROPAE LIBRO] Leid. cod. *In Europae libro.* Vett. edd. *In Cecrope libro.* Vide Merceri notas. Fons erroris videtur, quod fine diphthongo *Europe* exararant librarii, quemadmodum in fuo MS. invenit Barthius. MUNCK.

8 FUNERA MORIENTIUM ACCURANT] Ἐνταφιασταὶ nimirum funt. Lexicon Cyrill. Ἐνταφιαστὴς, *pollinctor.* Adde quae Savaro habet ad Sidon. Lib. III. ep. 13. Kirchm. Fun. Lib. I. cap. 9. Leid. cod. & Vett. edd. heic exhibent, *funera morientia.* MUNCK. Leid. & Exc. *morientia accurant.* forte *morientium curant.* Propria locutione, fatis nota e Terentii Andria I. I. 81. *Cum illis, qui amabant Chryfidem, una aderat frequens: curabat una funus.* Sed Auctor harum elegantiarum, ut videtur, captator, praepofitionem addiderit ad ornatum, ad quem a majoribus verbo aut nomini adponi folebat, ut dicit Serv. ad VI. AEn. 603. Aliter enim vacat hic *ad* in tam fimplici pollinctorum defcriptione, quum *accurare* notet *diligenter curare*, ut inter omnes conftat. Cur tamen priorem amplectar fententiam, in cauffa funt fequentia illa *cadaverum curatores.*

9 IN POENULO] Leid. cod. *Menecmi comoedia.* quod eft *Menechmis*, ut B. M. & G. habent, nec non Barthius in fuo MS. invenit. Error hic Fulgentii, non librarii eft. Vide Merceri notas. Vel obliviofum fuiffe valde, vel negligenter fcripfiffe oportet Planciaden, cum toties perverfè veterum fcripta citaffe deprehendatur. Sed eum non unum culpae ejus reum effe oftendimus alibi non uno loco. Nunc caftigandus mihi Horatii Scholiaftes. Scribit ille ad verba ifta Lib. III. od. 17. PINGUIA GALLICIS.] *Craffa & fecunda. Mart. Te Tyrus, me pinguis Gallia nutrit.* Atqui apud Martialem Lib. VI. epigr. II. legitur, *Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia veftit.* MUNCK.

10 POLLINCTORES FUNERE &c.] Godofr. *Pollinctor ejus funeri dum unctionem parat.* Atque ita quoque hunc locum fcribit Voffius Etymol. in POLLINCTOR, & Colvius ad Apulej. pag. 199. Malim cum B. M. L. & cod. Leid. *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Lexic. Cyrill. Ταριχεύω νέκυν, *pollingo.* Gloff. Labb. *Pollingo*, περιστέλλω νεκρὸν, σοροπλοκῶ, ἐνταφιάζω, ταρχεύω. Forte, ταριχεύω. Sed *pollinctor* exponitur etiam νεκροφόρος. Non probo confufionem. Ἐνταφιαστὴς eft *pollinctor*, non νεκροφόρος. Οἱ ὁ Genef. cap. I. vers. 2. Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα. Vet. Interpr. *Praecepit fervis fuis medicis, ut aromatibus condirent patrem.* Malè ergo Grammaticus nefcio quis apud Barth. Adverf. Lib. XXXVII. cap. 12. *Pollinctores, qui fepeliunt mortuos.* Sepelire vefpillonum eft, lavare, ungere, coronare pollinctorum. Barthius cum in Vet. libro inveniffet, *Pollinctore fub fine domitionem paramus*, inde exfculpfit, *Pollincto rite, fub finem domitionem paramus.* Non premo pollicem. *Funus* heic eft cadaver. Maro II. AEn. *Patrios foedafti funere vultus.* Ibi Servius: FUNERE; *cadavere. ab eo, quod praecedit, id quod fequitur. Funus enim jam ardens cadaver.* MUNCK. Leid. & Exc. *Pollinctor ejus funere domum unctionem paramus. Funus* pro cadavere poni faepius docet etiam Propertii locus I. XVII. 8.

Haeccine parva meum funus arena teget?

Ubi vide Pafferat.

11 TAGETIS] Vide Lactant. Argum. Lib. XV. Met. Ovid. & quae de eo ad Minuc. Felicem p. 39. Cl. Ouzelius, & Lindenbrog. ad Cenfor. cap. 4. congeffere. Meminit ejus rurfus nofter in *Praefegmina.* Scripfiffe ipfum quaedam, etfi dubitent nonnulli, planè perfuafus fum. Servius ad AEn. VIII. 398. *Sciendum fecundum arufpicinae libros & facra Acherontia, quae Tages compofuiffe dicitur, fata decem annis quadam ratione differri.* At Cicero II. de Div. *Tum illum* (Tagetem) *plura locutum multis audientibus, qui omnia ejus verba exceperint, literifque mandaverint.* Tagetem inter fcriptores numerat tamen etiam Scholiaftes Statii ad IV. Theb. vers. 516.

Eeee e Maxi-

& [1] Bacidis quindecim voluminibus explanavit, [2] ita scribit: *Fibrae jocinoris sandaracei coloris* [3] *dum fuerint*, *manales tunc* [4] *verrere opus est petras*, hoc est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluviae inmutanda inopia.

[5] Nefrendes sues. Diophantus Lacedaemonius, qui de sacris Deorum scribsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod [6] ἑκατομφόνια adpellatur: siquis enim centum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam [7] Lemnum, quod [8] sacrificatum est à duobus Aristomene Gortynensi, & Theoclo Elaeo, sicut [9] Sosicrates scribit. Sed postquam hoc Atheniensibus displicuit, coeperunt [10] efferre porcum castratum, quem nefrendum vocabant, [11] quasi sine renibus. Et apud Romanos Varro [12] scribit Sitium

Maximis in hoc auctoribus, *Pythagorâ*, *Platone*, *& ipso Tagete*, *convenientibus.* Et Marcellinus Lib. XVII. p. 184. ed. Boxh. *Ut in Tagetis Thusci libris legitur*, *Vejovis fulmine mox tangendos adeo hebetari*, *ut nec tonitru*, *nec majores aliquos possint audire fragores.* Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. 9. *Aruspicinae autem primus Etruscis tradidisse dicitur quidam Stages.* Scribe, *Aruspicinae artem*, & *Tages* pro *Stages*. MUNCK.

1 Bacidis] Leid. cod. *Bacittidis.* Vett. edd. *Bacchetidis.* Sed *Bacidis* benè habere censet Godofredus, qui heic notat: *Fuit autem Bacis Fatidicus*, *qui oracula & lustratus libros scripsit*, *quos legisse se testatur Pausanias in Messenicis.* In Continent. Virg. & III. Myth. *Battiades* est. Vide ibi notas nostras. MUNCK. *Bacitidis* E. *Bacchidis* Voss.

2 Ita scribit] *Ita ait* Leid. cod. cum edd. Vett. MUNCK. Sic quoque E. & Voss. pro *Fibrae* Voss. *Tibiae.*

3 Dum fuerint] *Dum fuant* Vett. edd. *Si fuant* Turneb. Advers. Lib. XIX. cap. 24. Sed *fuerint* disertim praefert Leid. cod. ut & *commutanda* pro *immutanda.* Consulendus praeterea de hoc loco Scaliger ad Fest. pag. 84. Ed. Paris. MUNCK. *Fuunt* Exc.

4 Verrere] *Vereri* B. & M. Puto *vertere* esse legendum. Nonius in TRULLEUM. *Unde manalis lapis appellatur in Pontificalibus sacris*, *qui tunc movetur*, *cum pluviae exoptantur.* Festus: *Cum propter nimiam siccitatem in urbem protraherent*, *insequebatur pluvia statim.* Lapis ille, qui movetur & protrahitur, *verti* rectè, non *verri* dici videtur. MUNCK. *Vertere* Exc. Non nova est horum verborum sive literarum confusio. v. Broukh. ad Propert. II. XII. 44. hic *vertere* praefero. Pro *inmutanda* codd. *commutanda.*

5 Nefrendes sues] B. & M. *Nefrendines vel nefrendes sues.* Leid. cod. *Quid sint nefrendi sues.* Quod puto rectius esse. Sequitur enim mox, *nefrendum vocabant.* Alii tamen *nefrendes* scribunt. Isid. Orig. Lib. XX. cap. 15. *Unde & nefrendes dicti adhuc lactentes porculi*, *quod nondum aliquid frendant*, *id est comminuant dentibus.* Specialius Varro R. R. Lib. II. *Amisso nomine lactantis*, *dicuntur nefrendes*, *ab eo quod nondum fabam frendere possint*, *id est*, *frangere.* Idem est *infrendes*, si rectè scriptura se habet apud Lactant. in Stat. Theb. Lib. V. vers. 663. Sic *inormis* pro *enormis*, *inervis* pro *enervis* dixere posterioris aetatis scriptores; vitiosè procul dubio, cum *innormis* & *innervis* esset scribendum. Caeterum in Fulgentio *nefrundi sues* legit Turnebus, cum scriberet Advers. Lib. XXVI. cap. 10. Porcus castratus *nefrundus*, non *nefrens*, dicendus est: nam & prisci illi castique Latini nefrundines vocabant renes. MUNCK. Τὸ *Marti* abest Vossiano. Pro *sacrificari* Leid. & Exc. *sacrificare.* Servius ad VIII. AEn. vs. 230. *Proprie infrendens est inter se comprimens dentes*: *nam & frendere significat dentibus frangere*: *unde & nefrendes infantes*: *quia nondum habent dentes.* Vide Festum.

6 Ἑκατομφόνια] Cod. Leid. *Decatonpfonebuma.* Hoc esset, ἑκατὸν πεφονευμένα. Sed alterum rectum est. Pausanias: Θύουσι δὲ ὁ Ἀριστομένης καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμάτᾳ τὴν θυσίαν, ἣν ἑκατομφόνια ὀνομάζουσι. MUNCK. V. Pausan. lib. IV. cap. 19. p. 326. cum P. Leopardo lib. VI. Emendat. cap. 19. qui hanc emendationem jam occupaverat.

7 Lemnum] Cod. Leid. *Blennon.* Hoc esset *Lemnon*, quemadmodum B. & M. praeferunt. MUNCK.

8 Sacrificatum est a duobus &c.] L. M. & B. *Sacrificatum est à duobus Cretensibus*, *uno Locro*, *id est*, *Tumine Cortyniensi*, *Proculo Locro.* Leid.

tium dentatum centies & vicies pugnaſſe ſingulari certamine, cicatrices [13] habuiſſe è contra quadraginta quinque, poſt tergum nullam; [14] coronas adcepiſſe xxvj. armillas cxl. & iſtum [15] primum feciſſe Marti.

[16] AMBEGNAE OVES. Baebius Macer, qui [17] feſtalia ſacrorum ſcribſit, ait Junoni eas, quae geminos parerent, oves ſacrificare cum duobus agnis altrinſecus religatis, quas oves ambegnas vocari, quaſi ex utraque parte agnos habentes.

[18] SUGGRUNDARIA antiqui dicebant ſepulchra infantium, qui necdum xl. dies impleſſent, [19] quia nec buſta dici poterant; quia oſſa, quae comburerentur, non erant: nec tanta cadaveris inmanitas, [20] qua locus tumeſceret. [21] Unde Rutilius Geminus Aſtyanacte ait: *Melius*

Leid. cod. *à duobus & uno Locro, id eſt, Timne Cortinienſi: Proculo Locro.* Tolle iſta, *& uno Locro*, malè huc ex ſequentibus tranſlata, & videbis ſcripſiſſe, *à duobus, id eſt, Ariſtomene Gortynenſi & Theoclo Eleo.* MUNCK. *A duobus Cretenſibus* Exc. & Voſſ. deinde Excerptis abeſt τὸ *hoc.*

9 SOSICRATES] Leid. cod. *Solicrates.* Ad eundem modum cum etiam Lib. II. Myth. cap. 13. ſcribatur idem vocabulum, putes ipſum Fulgentium heic aliquid humani paſſum. MUNCK.

10 EFFERRE] Scribo *efferre* cum Leid. cod. MUNCK. Pro *referendum* Leid. & Exc. *ferendum*, Voſſ. *nefferendum.*

11 QUASI SINE RENIBUS] Leid. cod. cum edd. Vett. *id eſt, quaſi ſine* &c. Godofredus edidit, *quaſi ſine* νεφρῶν, *id eſt, renibus.* Pertinent huc illa Feſti: *Sunt qui nefrendes teſticulos dici putent, quos Lanuvini appellant nebrundines; Graeci* νεφρὲς, *Praeneſtini nefrenes.* Gloſſ. Labb. *Nefrendes*, νέβροι. Leg. νεφροί. MUNCK. Leid. & Exc. *id eſt: quaſi.*

12 SCRIBIT SITIUM DENTATUM] Leid. cod. *Scripſit.* Deinde *Scitium* B. & M. *Sicinium* God. Videndi de hoc vocabulo Salmaſ. ad Solin. Comment. ad Gell. Lib. II. cap. 10. Plin. Lib. VII. cap. 28. MUNCK. Voſſ. & Exc. *ſcripſit.* Pro *Sitium* Voſſ. *Scicium.*

13 HABUISSE E CONTRA] H. e. *adverſas*, ut edidit Godofredus. Verum id etſi Latinius eſt, non tamen ideo magis Fulgentianum. Edd. Vett. *habuiſſe contra.* Sed *è contra* clarè repraeſentat & Leid. cod. Confer not. ad Myth. Lib. I. cap. 14. MUNCK. Voſſ. & Exc. *Habere contra.* Pro *nullam* Voſſ. *nullas.*

14 CORONAS CXL.] Rectè corrigunt CLX. Vide Gellium. MUNCK. Voſſ. *XXX. tres.*

15 PRIMUM SACRUM FECISSE MARTI] Ita & Leid. cod. & edd. quas quidem viderim, omnes. Malè ergo illud *ſacrum* omiſerat Mercerus. MUNCK. *Sacrum* addunt Voſſ. & Exc. Notum tamen eſt illud Virg. III. Georgic. *Cum faciam vitula pro frugibus ipſe venito.* Vide Tennul. ad Frontin. lib. IV. cap. 7. n. 162.

16 AMBEGNAE OVES] M. & L. *Ambiguae. Ambignae* ſcribendum fuiſſet, ut Leid. cod. habet, & editum eſt à Baptiſtâ Pio. Scaliger ad Feſtum p. 48. *Ambegna quoque ovis confeta dici poteſt.* Feſtus: *Ambegni bos & vervex appellabantur, cum ad eorum utraque latera agni in ſacrificium ducebantur.* Varro VI. L. L. *Ambiegna bos apud augures, quam circum aliae boſtiae conſtituuntur.* Turneb. Adverſ. Lib. XXVI. 10. *Quae geminos pepererant, Junoni Lucinae oves ambiguas immolabant. agni enim duo geminos referebant, ovis matrem.* Perperam *ambiguas* legit. MUNCK.

17 FESTALIA SACRORUM] Ita & Leid. cod. Sed B. & M. *faſtalia.* God. *faſtos dies.* Laudatur is Baebius Macer etiam à Servio ad AEn. VI. vers. 556. MUNCK. *Faſtalia* Leid. τὸ *Junoni* abeſt Voſſ. Pro *geminos* codd. mei *geminas.* Pro *ſacrificare* Voſſ. *ſacrificari* & *duabus* pro *duobus.*

18 SUGGRUNDARIA ANTIQUI DICEBANT] Leid. cod. cum B. M. L. *Priori tempore Suggrundaria antiqui dicebant.* MUNCK. Leid. *Suggrandaria* Exc. *priori tempore Suggurdaria*, & pro *ſepulchra, ſepulturas.* Pro *quia* Voſſ. *eo quod*, haud male. Pro *comburerentur* Leid. *comburentur.*

19 QUIA NEC &c.] *Quae nec* Barth. Adverſ. Lib. XI. cap. 21. MUNCK.

20 QUA LOCUS TUMESCERET] Leid. cod. *quae locum tumeſceret.* Quod genuinum eſſe arbitror. Contin. Virgil. *Salſuram dulceſcas* &c. Vide ibi annotata à nobis. Caeterum poſt haec verba Barthius ex ſuo MS. haec interſerit, *unde tumulus.* MUNCK.

21 UNDE RUTILIUS] Leid. cod. *Unde & Rutilius*

Melius ſuggrundarium [1] *miſero quaereres quam ſepulchrum.*

SILICERNIOS dici voluerunt ſenes jam incurvos, quaſi jam ſepulchrorum ſuorum ſilices cernentes. Unde [2] Cincius Alimetus [3] Hiſtoria de Gorgia Leont. ſcribit, dicens: *Qui dum jam ſilicernius finem ſui temporis exſpectaret, & ſi morti non potuit, tamen infirmitatibus inſultavit.*

ARVALES FRATRES. Accà [4] Laurentia Romuli nutrix conſueverat pro agris ſemel in anno ſacrificare xij. [5] filiis ſuis ſacrificium praecedentibus: [6] unde quum ex iis unus eſſet mortuus, propter nutricis gratiam Romulus in vicem defuncti ſe ſubcedere pollicetur; unde ritus proceſſit cum xij. jam deinceps ſacrificare, eoſque arvales dici fratres, ſicut Rutilius Geminus in libris Pontificalibus memorat.

INJUGES BOVES. [7] Manilius Chreſtus libro, quem de Deorum hymnis ſcribſit, ait Minervae injuges boves ſacrificari, id eſt, jugum numquam ferentes; illa videlicet cauſſa, quod & virginitas jugum

tilius Geminus in Aſtyanactis tragoediâ ait. Atque ita etiam B. M. & L. Sic bis habes in Contin. Virgil. *In Ephigeniae Tragoediâ.* Infr. Voc. LUTEUM. *In tragoediâ Thyeſtis.* MUNCK. Ita & noſtri codd.

1 MISERO QUAERERES] Leid. cod. *miſer quaeſieris.* B. M. & L. *miſer quaereres.* MUNCK.

2 CINCIUS ALIMETUS] *Alimentium* alii vocant, vel *Alimentum.* Vide Voſſ. Hiſtor. Graec. lib. IV. cap. 13. Sed in Leid. cod. *Alimetus* eſt, ut & Scaligero ad Feſt. p. 188. cujus haec eſt obſervatio: *Quemadmodum ergaſtulus dictus eſt, qui in ergaſtulo maneret, ita Silicernius, qui dignus erat, ut pro eo Silicernium pararetur.* Caeterum, ſi Aldo fides in Orthogr. p. 6. *Alimentus*, non *Alimetus* Cinciae gentis fuit cognomen; atque ita quoque ſcribitur apud Liv. lib. XXX. MUNCK. Pro *incurvos* Voſſ. *curvos*, qui etiam *Cintius Alimentus*, & *quia* pro *qui*, & pro *morti mori*, ut & Exc. Pro *inſultavit* Leid. *exſultavit.*

3 HISTORIA] *In hiſtoria* cum Vett. edd. Leid. cod. & mox *exultavit.* Sed B. *Si morti non potuit, tamen infirmitatibus exultat.* M. *Si mori non* &c. MUNCK.

4 LAURENTIA] *Laurentina* cod. Leid. MUNCK. Voſſ. *Laurentina.* Pro *conſueverat* Exc. *conſuevit.* Plutarchus Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 272. Λαρεντίαν vocat.

5 FILIIS SUIS] Micyll. in margine, *fratribus.* MUNCK. Codd. mei *cum XII. filiis.*

6 UNDE CUM UNUS EX IIS &c.] Duas poſtremas voces nec Leid. cod. nec Vett. edd. agnoſcunt. Et certè melius abſunt. Mox lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Unde & ritus* &c. MUNCK. Mox *ſe* abeſt Excerptis. Pro *ſuccedere* iidem *ſubcedere.* Deinde Leid. & Exc. *Unde & ritus.* Pro *ſacrificare* Exc. *ſacrificarent,* Voſſ. *ſacrificari.*

7 MANILIUS CHRESTUS] Mei codd. *Manilius Creſtus in libro.* Mox *de* abeſt Voſſ. Pro *ſcribſit* Leid. *ſcribit.* & *ſacrificare* pro *ſacrificari.* Pro *prementi ſubjecta* Voſſ. *prementis ſubjuncta.*

8 NEC COELO ADSCRIBERENT] Leid. cod. *Nec coelo dignos adſcriberent.* Edd. Vett. *Coelo nec dignos adſcriberent.* Sed illud *dignos* turbat ſententiam. Nec ſcripti illi, quos inſpexit Briſſon. de Rit. Nupt. p. 67. agnoſcunt. Abfuit quoque à Vet. cod. à Godofredo in lectionum varietatibus laudato. MUNCK. *Dignos* Voſſ. Exc. Mox τῶ Voſſ. τὸ *ſunt* abeſt & pro *Priapus* idem *Priamus.*

9 EPONA] Ita & Leid. cod. Sed *Hippona* in ſuis MSS. invenit Briſſon. Malè *Hippo* repraeſentant B. M. & L. *Equona* emendat Barthius Adverſ. XXXVII. cap. I. Sed adverſâ Criticâ. *Epona* videtur natum ex *Hippona*, omiſſâ adſpiratione, & E in I converſo, quemadmodum *Ephigenia* dicitur in Virgil. Continentiâ pro *Iphigeniâ.* Accedit huc, quod e literam pro i uſurpaſſe veteres cum Quintilianus auctor eſt Inſtit. Lib. V. cap. 6. tum & marmora antiqua conteſtantur. I contra locum crebro τοῦ E occupaſſe, & Graecorum η ut ι pronuntiatum fuiſſe.

gum nesciat maritale, & virtus numquam sit jugo prementi subjecta.

SEMONES dici voluerunt Deos, quos [8] nec coelo adscriberent ob meriti paupertatem, sicut sunt Priapus, [9] Epona, Vertumnus; nec terrenos eos deputare vellent pro gratiae veneratione, sicut Varro [10] in Mysticorum lib. ait: *Semoneque inferius derelicto, Deum* [11] *depennato attollam orationis* [12] *eloquio.*

BLATERARE, quasi verba trepidantia metu balbutire dixerunt. Pacuvius [13] Pseudone Comoedia inducit Sceparnum servum ancillae dicentem: *Ni ego te blaterantem aspicerem,* [14] *his mencium indicassem.*

LUSCITIOSOS dici voluerunt [15] interdiu parum videntes, quos Graeci μύωπας vocant. [16] Plautus Milite: *Mirum est lolio victitare te, tam vili tritico. Quid jam? quia luscitiosus.* Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obscurentur.

[1] TU.

se, exemplis declaravimus permultis ad Hyg. cap. 31. & 223. Liquet idem ex verbis Hieronymi in epist. ad Paulinum: *In tres partes scinditur, to dogma, tin methodon, tin empeirian.* Et Interpret. Concil. Ephesin. pag. 5. ed. Contii: *De quibus sacratissimus Ysaias meminit* &c. Certè *Epona* non esse rejiciendum, disces ex iis, quae ad Apulej. observavit Stewechius p. 35. Nob. Heins. ad Prudent. pag. 67. Elmenhorst. ad Minuc. Fel. p. 72. Turneb. Advers. lib. XXVI. cap. 10. Plutarchus in Parallelis: Ἔτεκε κόρην εὔμορφον, καὶ ὠνόμασεν Ἔπωναν. Ἔστι δὲ θεὸς πρόνοιαν ποιουμένη ἵππων. MUNCK. Mei codd. *Epona.* Quomodo in Inscriptionibus exaratum invenies. Vide P. Scriverium in Epist. ad Joh. Is. Pontanum in Obs. Misc. Vol. VI. Tom. I. pag. 169. 170. At celeb. Haverkamp. in nummi rarissimi, quem vulgavit Seguinus, inscriptione *Hipponam* scribi docet ad Tertulliani Apolegetic. cap. XVI. n. 22.

10 IN MYSTICORUM LIB. AIT] Leid. cod. *In Mystagogorum librorum ait.* B. M. & L. *In Mystagorum libro ait.* God. *Mystagog. ait.* Postrema syllaba in *librorum*, quod scriptus liber repraesentat, mutanda forte in numerum, quo innuatur, quotus liber fuerit. Videtur intelligere Varronis libros *Rerum Divinarum.* Τὸ *libro* vel *libris* potuisse omitti, docent similia exempla. Infr. in CHORAGIUM: *Sicut Apulejus in Metamorphoseon ait.* Ἐν τοῖς τῶν Μεταμορφώσεων. Pro *Mystagogorum* nisi reponendum est *Mystagogicorum*, rectum censeo *Mysticorum.* Infinita sunt loca Vett. scriptorum, in quibus g locum & c. occupavit. Isidor. Orig. lib. XIX. cap. 31. *Rigula est mitra virginalis capitis.* Scribendum esse *ricula* ex Festo, Varrone, & Nonio palam est. Verum dum haec scribo, in mentem venit etiam Mythol. lib. II. cap. 4. scripsisse *Juba in Physiologis* pro *Physiologicis*, ut forsan nihil sit mutandum. MUNCK. Mei *Mystagogorum.*

11 DEPENNATO] Leid. cod. & Vett. *depinnato.* MUNCK. *Depinnato* Voss.

12 ELOQUIO] *Alloquio* Brisson. Sed alterum est in Leid. cod. & edd. Vett. MUNCK. Τὸ *orationis* abest Exc. item mei codd. *alloquio.*

13 PSEUDONE] Leid. cod. *In Seudone com.* B. & M. *In Pseudone comoediâ.* MUNCK.

14 HIS MENCIUM INDICASSEM] B. M. L. & God. *bis nuncium indicassem.* Leid. cod. *His mintium judicassem.* Godofred. inter variantes lectiones, *Hismuntium.* Non liquet. MUNCK. Exc. *mitius judicassem.* *Mintium judicarem* Voss.

15 INTERDIU] *In die* Leid. cod. & pro *luscitiosos* cum Vett. edd. *luscitios.* Vide not. ad Myth. lib. II. cap. 12. MUNCK. Omnes mei *Luscitios.* & *in die* Exc. Pro *Myopas* Voss. *Meriopas.*

16 PLAUTUS MILITE] Leid. cod. *Unde & Plautus in Mercatoris comoediâ ait: mirum lolio victitare te tam vili tritico, quia luscitiosus es.* Atque ita etiam Vett. edd. nisi quod pro *es* exhibent *est.* *Luscioſi* appellantur à Varrone apud Nonium, qui ad lucernam non vident. MUNCK. Ita & mei.

[1] TUTULI. Varro in Pontificalibus ait tutulos sacerdotes dici [2] brevium deorum. Numa vero Pompilius & ipse de Pontificalibus scribens, tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes [3] caput tutabant, quum ad sacrificium adcessissent; sicut & Virgilius ait: *Et capita ante aras Phrygio* [4] *velamur amictu.*

ORIAM dicunt [5] navicellam modicam piscatoriam. [6] Plautus Cacisto: *Malo hunc adligari ad oriam, Ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.*

[7] PROBLEMA est propositio in capite libri quaestionaliter posita. [8] Demosthenes ad Philippum: [9] Sed quidem te Graecum turbet exemplum, ego pro eo Latinum tibi feram; ait enim: [10] *Problematis authenticum tradamus adstanti, cui nostra subsequens occurset oratio.* Nam & Tertullianus libro, quem de fato scribsit, ita ait: [11] *Redde huic fati primum problematis mancipatum.*

PUMILIOR, & GLABRIOR. [12] Apulejus Asino aureo inducit sorores Psyches marito detrahentis dicere: *Patre meo seniorem maritum sor-*

1 TUTULI] De tutulo vide Soler. in de Pileo cap. 2. & 10. Ruben. Anal. Lib. II. cap. 25. Scalig. advers. Titium Lib. IV. cap. 12. Salmas. ad Pall. Tertull. p. 308. Pignor. de Servis p. 201. Festum in TUTULUM. MUNCK. *Tutulus* Exc.

2 BREVIUM DEORUM] Barthius ex suo MS. emendat *brevium pileorum*. *Brevis* est parvus. Ovid. IX. Met. 227. *Scopulus brevis.* Ammian. Marc. Lib. XXII. & XXIII. *Avicula brevis.* Hygin. Astron. II. 42. *Haec* (stella) *est brevis & clara.* Serv. ad AEn. III. vers. 551. *Breve oppidum Calabriae.* Nonius: *Celox est navigium breve, dictum à celeritudine.* Serv. ad AEn. II. vers. 180. *Calculus. Lapis brevis terrae admixtus.* Excerpta Fest. MSS. *Caupulis navicula brevis.* Hinc *brevitas gurgustioli* pro *parvitate* apud Apul. Met. Lib. I. & *breviare* pro *imminuere* apud Cyprian. Lib. III. ep. I. *Breviata non est in episcopo confessionis suae dignitas.* Et βριζιον, ἐπιζωμη in Gloss. Nomicis. MUNCK. Pro *scribens* Leid. *serviens. asserens* Exc.

3 CAPUT TUTABANT] *Tectabant* B. M. & God. Eadem formâ dicta sunt *lecto* & *scripto* apud Horat. Lib. I. Sat. 6. *Ad quartam jaceo: post hanc vagor, aut ego lecto, Aut scripto. Vento* apud Festum. *Ventabant*, inquit, *dicebant antiqui: unde praepositione adjecta fit adventabant.* Item *dicto, facto* apud eundem in NARE. *Natare igitur est saepius nare, ut dictare, factare.* Ita habuit Leid. cod. à nobis inspectus & cum editis collatus, non *dictitare*, *factitare*, ut ediderunt. Trimalchio in Fragm. Tragur. *Nihil sine ratione facto.* Unde *facio* temerè fecerunt. Verum heic *tutabant* rectius puto. Videtur enim velle tutulum à tutando esse dictum. MUNCK.

4 VELAMUR] Ita editum quoque apud Virgil. AEn. III. 545. Leid. tamen cod. *velamus*. B. & M. *vallatus.* De ritu isto consule Soler. in de Pil. cap. XI. MUNCK. *Velantur* Exc. *Velamus* Voss. *sacrificio* Leid.

5 NAVICELLAM] Ita Vett. edd. & Leid. cod. Perperam *naviculam* Godofr. quanquam in Nonio est: *Horia dicitur navicula piscatoria.* MUNCK. Voss. *naviculam* Leid. *navigiam.*

6 PLAUTUS CACISTO] B. M. L. & Leid. cod. *Unde & Plautus in Cacisto ait.* MUNCK. Ita & Leid. pro *etsi* Voss. *utsi.*

7 PROBLEMA &c.] Leid. cod. *Problema dicta est in capite libri propositio quaestionaliter posita.* MUNCK. *Dicta* addunt Leid. & Voss. pro *quaestionaliter* Leid. *quoronaliter.*

8 DEMOSTHENES] Leid. cod. cum Vett. edd. *Unde & Demosthenes pro Philippo ait.* MUNCK.

9 SED QUIDEM &c.] Lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Sed ne quid.* In seqq. cum iisdem pro *hoc* & *faciam*, ἀντὶ τοῦ *pro eo* & *feram.* MUNCK. Exc. *sed ne quidem aegre conturbet.*

10 PROBLEMATIS AUTHENTICUM] B. M. L. & Leid. cod. *Problematis authenticum gradum.* Barth. Adv. Lib. XXIV. 3. ex suo chartaceo libro profert *problematis gravidum*, metaphoramque

sortita sum, dein quovis puero pumiliorem, & cucurbita glabriorem. [13] Pumilios dicunt molles atque enerves: glabrum vero, levem & inberbem.

SUTELA. Sutelam dici volunt adstutiam, quasi [14] subtilem telam: Unde & Plautus Casina: [15] *Possisne, necne, clam me sutelis tuis Praeripere Casinam uxorem, proinde ut postulas?*

FRIGUTTIRE dicitur subtiliter adgarrire. [16] Plautus Casina: [17] *Nam quid friguttis?* [18] Ennius Celestide comoedia: *Haec anus admodum Friguttit; nimirum sauciavit se flore Liberi.*

[19] TITIVILLITIUM dici voluerunt fila putrida, quae de telis cadunt. Plautus Casina: *Non ego istud verbum* [20] *emsitem titivillitio:* id est, re admodum vilissima. Nam & M. Cornutus in Satyra ait: *Titivilles Flacce do tibi.*

SCULPONEAS dici volunt caestus plumbo ligatos. Unde Naevius Philemporo Comoedia ait: *Sculponeis batuenda sunt huic latera probe.* Et Plautus Casina [21] simili modo: *Qui quaeso potius, quam* [1] *scul-*

que esse ait à praegnantibus. Id ei ut demus, vicissim peto, ut post τὸ *problematis* interponere *authenticum* liceat. MUNCK. Ita quoque codd. quos vidi.

11 REDDE HUIC FATI] *Fratri* Leid. cod. MUNCK. Ita quoque mei.

12 APULEJUS &c.] Leid. cod. *Apulejus in asino aureo inducit sorores Psice mariti detrahentis dicit.* Puto unam voculam à librario praeteritam, & scribendum: *Apulejus cum in asino aureo inducit sorores Psyches maritis detrahentes, dicit.* MUNCK.

13 PUMILIOS DICUNT] Leid. cod. *Pumilios enim dicunt.* Sed Vett. edd. melius, *Pumilos enim* &c. Mart. Apophoret. Lemmat. 197. *Mulae pumilae.* Mox pro *enerves* codex idem modo laudatus *innerves.* Ita *infrendes* dixit Statianus Scholiastes, qui *nefrendes* sunt aliis, ut modo observatum à nobis. MUNCK. *Pomilios* Voss. Leid. *Pumilios enim dicunt.* Pro *enerves* Exc. *innerves.* Pro *Levem* Leid. *Lenem* E. *Lentem.*

14 SUBTILEM TELAM] Leid. cod. *Subtilia tela.* Notaverat in margine libr. Heinsiani vir eruditus: Potius à verbo *suo*, & per metaphoram dicta est sutela. *Consuis dolos*, inquit Plautus. Festus, *Sutelae, dolosae astutiae à similitudine suentium dictae.* Terent. *Insuere capiti meo.* At hoc non legitur apud Terentium, sed *ne quid suo suat capiti* Phorm. Act. III. sc. 2. vers. 6. Vide ibi Muretum. MUNCK. *Subtilia tela* mei.

15 POSSISNE, NEC NE] Leid. cod. cum Vett. edd. *Possis clam me* &c. MUNCK. Ita & Leid.

16 PLAUTUS CASINA] Leid. cod. *Unde & Plautus in Casina ait.* Ne idem identidem monere necesse habeam, sciat lector perpetuo istam formulam adhiberi in illo codice, quando testimonium alicujus scriptoris adducitur. Certè τὸ *in* nunquam omittitur. MUNCK. Ita & in meis.

17 NAM QUID] Leid. cod. cum Vett. edd. *Quidnam.* MUNCK. Ita & Leid.

18 ENNIUS CELESTIDE COMOEDIA] Godofr. *Ennius Alcestide*, omisso τοῦ *comoedia.* Vett. edd. *Et Ennius in Alcestide comoediâ sic ait.* Atque ita & MS. cod. nisi quod *Celestide* exhibet. MUNCK. Exc. & Leid. *Tenninus telestide.* Voss. *Et Ennius in Celestide.*

19 TITIVILLITIUM] *Textivillitium* videri legisse Planciaden observat Turneb. Advers. XVI. cap. 3. MUNCK.

20 EMSITEM] Ita editum etiam apud Festum in *Titivillitium. Empsitem* Vett. edd. *Emsissem* Godofr. *Emitem* Leid. cod. unde forte *emtitem* faciendum. Adde quae hac super re in de Vit. Serm. Lib. I. cap. 23. commentatur Vossius. MUNCK. Exc. *Emsititivilitio.* Leid. *Emiteutivillitio.* Pro *do tibi* Exc. *dotes.*

21 SIMILI MODO] Leid. cod. *Simili modo ait: Melius Isculponeas, quibus batuat tibi os.* Atque ita quoque B. M. & L. nisi quod *scolponeis* & *batuetur* repraesentant. MUNCK. Absunt Vossiano.

1 SCUL-

[1] *sculponeas, quibus batuatur tibi os, senex nequissime?*

[2] CATILLARE est per alienas domus infrontate gyrare; tractum à catulis; quod per omnes domus circumeant: unde Propertius: *Catillata geris vadimonia publicum prostibulum.* [3] Et Plautus similiter Casina: —— *Operam uxoris polliceor foras, quasi catillatum.*

CAPULAREM [4] nominari volunt senem jam morti contiguum; [5] quin & reos capulares dicebant, qui capulo digni forent; unde & Lucilius ait: —— *Pergit capulare cadaver.* [6] Flaccus Tibulus Melaene Comoedia: *Tune amare audes, edentule & capularis senex?* Edentulum enim, [7] quasi sine dentibus, dici placuit.

PROMOS & CONDOS adpellari voluerunt [8] cellaritas, eo quod [9] deintus promant, & intus condant. [10] Plautus Pseudolo: *Ego sum promus*

1 SCULPONEAS] *Isculponeas* Leid. cod. & mox *Isculponeis*. Corruptam puta esse pronunciationem. Sic infra in membranis Leid. cod. habes *Istega* pro *Stega*. Etiam *Iscurra*, quod ex Isidoro, tanquam aliquid novi adducit Lindenbrogius, eadem ex caussa depravatum, παρ' ἐμόιγε κελῇ. Doceo ex ejusdem Isidori Orig. Lib. XVI. cap. 4. *Iscistos invenitur in Hispaniâ.* Lege *Scistos*. Σχιστὸς enim Graecis ille lapis est, quem Psellus in libello de Lapidum virtutibus inter eos numerat, quorum sola tenemus nomina. Traxit vitiosam istam pronunciationem auctor ex dialecto Africanâ. Merentur exscribi, quae Franc. Junius notavit ad Tertull. in Valent. cap. 8. Σχολὴ *Graecis, Latinis Schola, Syris dicitur Iscola, ut legitur cap.* 20. *Exodi magnae quam vocant.* Et alibi; *Afris Iscola, quemadmodum & Gallis non absimiliter hoc tempore vocatur escole. Sic enim gentes plurimae caussa euphoniae vocalem tenuis spiritus solent praeponere vocibus, quarum principium asperius videtur ex consonantium concursu: Attici* α. *ut in* ἄσταχυς *&* ἄσταφις, *& consimilibus: Arabes & Afri* ε *vel* ι *pro commoditate, ut pro* στοὰ *dicunt estoa in Actis Apostolorum, pro stadio estadium, pro stola istlam, pro Schola Isclam, & sexcenta alia.* Haec Junius. Referenda huc ex Hyg. Astron. II. 5. *Hypolipnus* pro *Polyhypnus*, *Igraeae* pro *Graeae*. Nec non illud ex incomptis illis versiculis Joannis Scoti Glossario Labbaei praefixis, ΦΟΕΒΗ ΚΑΙ ΙΣΤΙΑΒΟΝ. Sculponeas rustici calceamenti esse genus rectè notavit Casaubonus ad Pers. Sat. V. p. 456. Et Gataker. Adversar. Misc. Lib. II. cap. 19. qui hoc amplius sculponeas κωπίζια esse Graecorum ostendit, calceos nempe ligneos rusticis & vernis familiares; eosque dictos ita à sculpendo, quod è ligno dolarentur. Errat ergo Fulgentius. Isidor. Orig. Lib. XIX. cap. ult. *Perones & Culponeae* (leg. Sculponeae) *rustica calceamenta sunt.* Cato R. R. cap. 59. *Sculponeas bonas alternis annis dare oportet.* Peronis mentio est in Prologo Sarisber. *Trita tegant frontem pilea, pero pedem.* Et apud Sidon. *Poplite nudo Peronem pauper nodus suspendit equinum.* Immo & Virgil. AEn. VII. 690. *Crudus tegit altera pero.* Ubi Servius: *Pero autem rustici calceamenti fuerat genus.* A sculponeis *sculponeati* dicti rustici. Varro Sat. Serran. *Adspicio Triptolemum sculponeatum bigas sequi cornutas.* MUNCK. Leid. & Voss. *Ischulponeas*.

2 CATILLARE &c.] Cod. Leid. *Catillare dicuntur per alienas domos infrontatè gyrare.* Pro *dicuntur* leg. *dicitur*, ut B. M. & L. habent. Sed malè in illis *instanter* pro *infrontatè* legitur. Godofredus neutrum habet. MUNCK. Non Propertii, sed alicujus Veteris Comici esse locum putat Broukh. ad Propert. pag. 2. Pro *est* Voss. *dicunt*.

3 ET PLAUTUS &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Et Plautus similiter ait: Quin meam uxorem mittam catillatum.* MUNCK. Ita quoque mei.

4 NOMINARI VOLUNT] Leid. cum Vett. edd. *dici voluerunt.* MUNCK.

5 QUIN ET] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sed &.* Et mox *fuerunt* pro *forent.* MUNCK. Voss. pro *contiguum* exhibet *congruum.* Pro *quin* idem cum Exc. *sed.* Item pro *forent*, *fuerunt.*

6 FLACCUS TIBULUS &c.] Leid. cod. *Et Flaccus Tibullus in Melene comoediâ ait.* Atque ita quoque Barthius in suo invenit MS. M. *Et Flac-*

promus condus, procurator peni. Penum enim [11] cellariam dicimus.

SUBPETIAS dicimus auxilium. [12] Memos in Tragoedia Herculis: *Ferte subpetias optimi comites.*

[13] AUCTIO dicitur venditio, quasi quod & ementem augeat & vendentem. Plautus Curcul. —— *Auctionem facio parasiticam.*

[14] NASITERNA est aquae urna, id est urceus; unde Calpurnius Phronesi Comoedia: —— *Ubi tu nasiternatus aquam petas.* [15] Plaut. Bacch. —— *Effer nasiternam cum aqua foras.*

ANTISTARE dicimus praecellere. Crispinus Heraclea: *Divinis virtutibus* [16] *antistans Alcides.*

STEGA est navis proscenium, sive tabulatum, super quod nautae ambulant. [17] Plautus Chrysalo: —— *Forte, ut adsedi in stega.*

LEM-

Flaccus Tibullus in Helenae comoedia ait. Atque ita quoque B. nisi quod *Helene* pro *Helenae* habet. Godofredus dedit, *Statius Caecilius Melaene* &c. MUNCK. *Flaccus Tibullinus in M. C. ait* Leid. & Exc. Pro *Tune* Voss. *Tu me.*

7 QUASI SINE] Leid. cod. *Quasi jam sine.* Et mox *voluerunt* cum Vett. edd. pro *placuit.* MUNCK. *Qui jam s. d. d. voluerunt.* E.

8 CELLARITAS] *Cellaria* Leid. cod. Unde *cellarios* faciendum videtur, ut habet Godofredus. MUNCK. Pro *appellari* Voss. & Exc. *dici.* Pro *cellaritas* E. *cellerarios.*

9 DEINTUS] Vet. Interpr. Luc. cap. XI. vers. 7. *Et ille deintus respondens dicat.* Sic *deforis* apud Hieron. ad Ruffin. Epist. Sel. Lib. II. 13. *Deforis bonum est testimonium.* Usus eadem voce non semel Hermae interpres, Veget. de Art. Vet. Vulgat. Interpr. Gen. VII. 16. Leo Epist. Decretal. & AElnothus in Vitâ Canuti cum aliis locis, tum cap. 21. ubi & *deintus* habes, ut *à foris* apud Gregor. Turon. Aggenum Urbicum de agrorum limitibus p. 59. & Vet. Interpret. Matth. cap. XXIII. 27. 28. Auctor vitae Clementis: *Trabebant nunc quidem deintus foras, nunc vero deforas intus.* Plura notavi ad cap. 6. Lib. III. Myth. quo referendum & *abinde* in Salutaris Distichis: *Stercoribus motis, quod abinde resultat habebis: Balsama si moveas, nectar odoris adest.* MUNCK. Pro *condant* Leid. *clamant.*

10 PLAUTUS PSEUDOLO] Leid. cod. *Unde & Plautus in Asinariâ ait.* Atque ita quoque Vett. edd. MUNCK. Ita & Voss.

11 CELLARIAM] Scribe *cellarium* cum Leid. cod. & Vett. edd. Nec aliter in membranis suis invenit Barthius. Gloss. Labb. *Cellarium & cellaromarium*, ταμεῖον. Rectè corrigunt, *Cellarium, & cellar, omarium.* MUNCK. Voss. *cellarium.*

12 MEMOS] Leid. cod. *Unde & Memmos.* Vett. edd. & Godofred. *Unde & Memor.* MUNCK. Voss. etiam *ait:* Pro *suppetias* Leid. bis *subpetias.*

13 AUCTIO &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Auctionem dici voluerunt venditionem.* Et mox: *Unde & Plautus in Curculione comoedia ait.* MUNCK.

14 NASITERNA] Leid. cod. *Mnasiternam dicunt aquae urnam, id est, urceum. Unde & Calpurnius in frones comoedia ait.* *Nassiterna* in Festo perperam edunt. *Nasiterna* scribendum à nasis ternis, id est, ansis. Vide Voss. Vit. Serm. Lib. I. cap. 8. Gloss. Labb. Ὑδρία, *cadus, urna, aqualis, nasiterna, creterra, sitella.* Leg. *cratera.* MUNCK. *Mnassitemus* Leid. *Mnasiternam* Voss. Lectionem, quam e Leid. codice profert Munckerus, exhibent etiam mei, praeterquam quod pro *frones* legunt *fronesi.*

15 PLAUTUS BACCH.] Leid. cod. *Et Plautus in Vaccide ait.* Hoc est *Bacchide*, ut B. M. & L. habent. MUNCK. Ita & mei.

16 ANTISTANS] Vett. edd. & Godofr. *antistas.* Placidus in Glossis: *Antistant, meliores sunt.* Catull. carm. 9. *Antistans mihi millibus trecentis.* MUNCK. De verbo *Antistare* vide ad Nepot. Arist. 3.

17 PLAUTUS CHRYSALO] Leid. cod. *Sicut Plautus ait in Chrysalo. Forte ego ut in Istega conse.* Quod videtur fuisse *consedi* vel *consederam*, ut est in Vett. edd. Sed ea verba Chrysali servi sunt in Bacchidibus. Ut saepe alias, ita & heic memoriola vacillavit Fulgentii. MUNCK. Voss.

Lembus, genus [1] navicellae velocissimae, [2] quod & dromonis nomine adpellamus. [3] Virgilius Georgic. *Non aliter, quam qui adverso vix flumine lembum Remigiis subigit.*

[4] Ramentum dici voluere, quasi projectitium quoddam purgamentum. Quintus Fabius Lucullus Epico carmine: *Vilissimum ramentum, proluviosa pestis.*

Diobolares dicuntur vilissimae meretrices, quae [5] se parvo stipendio prostant. [6] Pammachius: —— *Diobolare prostibulum, quam ego actutum ut Dircen partitam reddam.* Pacuvius: *Non ego ita fui, ut nunc sunt meretrices* [7] *diobolae, quae suam nummi caussa parvi pendunt gratiam.*

Vervina, jaculi genus longum, quod aliquanti [8] verutum nominant. [9] Gavius Bassus in Satyris: *Vervina confodiende, non te nauci facio.* Nauci enim pro nihilo posuerunt. [10] Plautus Bacchid. *Si tibi machaera est, & nobis vervina est domi, qua quidem te faciam, si*

Voss. pro *stega*, *istega*. Pro *proscenium*, *prostenium*. Pro *sive* Leid. & Exc. *vel*: denique *sicut Plautus ait in Chrysalo* Exc. quae exhibent Munckeri conjecturam.

1 Navicellae] *Naviculae* Vett. edd. & God. Sed alterum adstruunt cum MS. tum quod supra in ORIA dixit. Nonius: *Lembus navicula brevis piscatoria.* Ejusdem generis est *lenunculus*, de quo idem: *Lenunculus navigium piscatorium.* Restituenda eadem vox Valerio Maximo Lib. I. cap. 5. ext. I. ubi dicuntur Samii Prienensibus auxilium implorantibus pro classe & exercitu misisse *cymbulam*, ut quidem Pigius, quique eum secuti sunt, ediderunt; verum ut antiquae edd. & pleraque habent MSS. *Sibyllam*, vel *Sibyllam lenunculam*, quemadmodum aliquando ad me perscripsit Doctiss. Perizonius. Quod si ita est, ut esse nullus dubito, procul dubio scripserat Valerius, *Sibyllam in lenunculo.* Sibylla exercitui, lenunculus classi opponitur. MUNCK. *Naviculae* Voss. pro *lembus* Exc. *lembum.*

2 Quod et dromonis &c.] Leid. cod. *Quos dromones dicimus.* Vett. edd. *Quas dromedas dicimus. Dromadas* esset scribendum. Sed *quos dromones* rectum videtur. Δρόμων propriè est parvus cancer, instar sagittae per aquarum dorsum decurrens, unde & nomen adeptus est. MUNCK. *Quas dromones dicimus* mei.

3 Virgil. Georg.] A correctoribus ista sunt. Cod. Leid. & Vett. edd. *Sicut Virgilius ait.* MUNCK. Pro *adverso* Leid. & Voss. *averso*, & pro *remigiis*, *regiminis*.

4 Ramentum] Leid. cod. cum Vett. edd. *Ramenta dici voluere.* Et mox, *in Epico carmine ait.* MUNCK. *Ramenta dici voluerunt* Voss.

5 Se parvo stipendio prostrant] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sub parvo stipendio prostant.* Sed *se prostrant* habere veteres libros suos ait Mercerus. *Prosternunt* debuisset scribere auctor. Justin. Lib. XII. 7. *Propter prostratam pudicitiam.* Sueton. Jul. 2. *Non sine rumore prostratae regi pudicitiae.* MUNCK. De re Vid. G. Cuper. Lib. I. Obs. cap. 16. Ceterum mei *sub p. s. prostant.*

6 Pammachius] Leid. cod. *Sicut Pammatius ait.* Vett. edd. *Sicut Paminatus ait.* MUNCK. Pro *quam* Leid. Exc. Voss. *quem.* Pro *partitam* Voss. *paratam.*

7 Diobolae] Ita & Godofred. Sed Vett. edd. *diobolares.* Putes scripsisse *diobolariae.* Vide infr. in *Myropolae.* MUNCK. *Diovolares* Exc.

8 Verutum] Festus: *Veruta pila dicuntur, quod velut verua habent praefixa.* Gloss. Labb. *Vervina*, ἀκόντιον. Virgil. II. Georg. vers. 168. *Volscosque verutos* h. e. verutis pugnantes, ut interpretatur Philargyrius. MUNCK.

9 Gavius Bassus] Leid. cod. *Gavius Vassus.* Gell. Lib. III. cap. 9. *Gabius Bassus.* Malè *Galbius* Vett. edd. Mox lege cum Leid. cod. *quasi pro nihilo.* MUNCK. Pro *non te* Voss. *nomen.* Deinde Leid. Voss. & Exc. *nauci quasi pro nihilo dici voluerunt.*

10 Plautus Bacchid.] Leid. cod. *Nam & Plautus in Vaccide sic ait: Si macera est fori, at mihi Vervina est domi, quâ te ego & illos Conficia-*

si me irritaveris, Confossiorem soricina naenia.

DIVIDIAS dixerunt tristitiam. Propertius: [11] *Dividias mentis conficit omnis amor.*

JUSTITIUM dicitur luctus publicus: Unde Fronto oratione pro Nucerinis ait: *Denique justitium plebi indicitur.*

[12] CHORAGIUM, virginale funus vocatur. [13] Apul. Metamorph. *Choragio itaque perfecto, omnis domuitionem parant.*

DESIDUO, pro [14] diuturno. [15] Varro Corollario: *Dividiae mihi fuerunt tam desiduo afuisse.*

FLOCCI, quasi nihili. Plautus: —— *Flocci pendo, quid rerum geras.*

JENTACULUM dicitur gustatio. Callimachus [16] intesia: *Jentaculum* [17] *proferre Jovi.*

[18] EDULIUM, ab edendo dicitur praegustativa comestio. Apulejus Asino aureo: [19] *Edulibus opipare excepta. Opipare, id est lucide, & deliciose.*

[1] TU-

ficiamus soricinâ nenia. Pro *conficiamus* scribe *conficiam*, ut in MS. suo invenit Barthius, vel *conficiam mox*; deinde *foris* pro *fori*. Etsi ita, ut Mercerus edidit, apud Plautum habetur, non ideo tamen sic scripsit Fulgentius. MUNCK.

11 DIVIDIAS MENTIS] Hic versus in Propertianis hodie non comparet: unde non omnia ejus poëtae opera exstare suspicabatur Scaliger. Sed alii Petronio eum tribuunt; etiam ipse postea Scaliger. Gloss. Vett. *Dividia, discordia, bellona.* MUNCK. *Mentis* abest Exc.

12 CHORAGIUM] Turnebus Adverf. Lib. XXVI. 10. & Schottus Nod. Cicer. Lib. IV. cap. 10. *coragium* scripsisse Fulgentium suspicantur, & ἀπὸ κόρης & ἄγω derivasse. Quod non admodum displicet. Et sane ad eundem modum scripta sunt in Mythol. & Virgil. Contin. *Caron*, *Corineus*, *Terpsicore*, *Corda*, & alia, nec non *Crestus* pro *Chrestus* in hoc libello. Immo *coragium* disertim heic repraesentant membranae Leidenses. Verum dum intentius cogito, videtur inde Fulgentio mihi explicatio sua orta, quod in descriptione apparatus funeris illius imaginarii voce istâ utatur Apulejus. Sic *Marillis* exponitur *Roma* in Glossis Papiae, quia Vett. Grammatici Eclog. I. Maronis monuerunt per Amaryllida Romam designari. *Orcinus* dicitur *morte manumissus* in Gloss. Isidori; nempe quod servi, qui à moriente domino manumissi essent, dicti olim fuerint *orcini liberti*. Gloss. Nom. Ὀρκῖνοι, ἀπελεύθεροι τεθνεῶτος, οὓς λέγουσι χαρωνιαίους ἀπελευθέρους. MUNCK. Serv. ad VI. AEn. 3. *Anchora, ut supra diximus, in Graeco asperationem non habet; nam ἄγκυρα dicitur: unde & apud majores sine aspiratione proferebatur. Contra thus & orchus veteres dicebant & Lurcho, id est, vorax: quibus sequens aetas detraxit asperationem.* Mei hic *coragium.*

13 APULEJUS METAM.] Leid. cod. cum Vett. edd. *Sicut Apulejus in Metamorphoseon ait.* Quae sine dubio genuina est lectio. Vide quae notavi supr. in Voc. SEMONES. MUNCK. Ita & mei. Dein pro *domuitionem* Voss. *dormicionem.*

14 DIUTURNO] *Diuturnè* Leid. cod. Perperam *diurnè* Vett. edd. MUNCK. Voss. & Exc. *diuturne.*

15 VARRO COROLLARIO] Leid. cod. *Unde Varro in Corallariâ ait.* Vett. edd. *Correlaria.* Barth. MS. *Corvallaria.* Videtur rectum esse *Corollaria*; quo nomine fabulam etiam Naevius scripsit, non uno loco Sosipatro laudatam. Sed apud Diomed. Lib. I. p. 68. ed. Sot. legitur, *Naevius in Corollario.* At *Corollaria* rectius Putschius dedit. MUNCK. *Unde & Varro in Vidularia* Voss.

16 INTESIA] Leid. cod. *in Zesu ait.* Vett. edd. *in Caeciâ.* Forte scripsit barbarè *in aetiâ* pro *in aetiis.* Godofr. in Λιῖοις: quod puto corrupisse librarios ex Αἰτίοις. MUNCK. *Mesia* E. *Incesti* Voss.

17 PROFERRE] Ita & Vett. edd. Leid. cod. *perferri.* Godofr. *proferto.* MUNCK. Voss. *perferre.* Exc. *proferri.*

18 EDULIUM] Leid. cod. *Edulium dicitur ab edendo dictum, id est quasi praegustativa comestio.* MUNCK.

19 EDULIBUS] *Eduliis* Vett. edd. & Godofr.

Quae

[1] Tuceta dicuntur eſcae regiae. Callimorphus Piſaeis: — *Ambroſio redolent tuceta ſapore.*

Ferculum, [2] miſſus carnium. Petronius Arbiter: *Poſtquam ferculum adlatum eſt.*

[3] Myropolae ſunt qui unguenta vendunt, ut ſunt pigmentarii: Unde Naevius Diobolaria: *Myropola adfatim mihi unguentum largitus eſt, quo me venuſtarem.* Adfatim dicitur abundanter: venuſtare vero, exhilarare. —

Celocem dicunt genus navicellae modiciſſimum, [4] quod lembum dicimus. Apulejus libro de Republ. *Qui celocem regere nequit, onerariam petit.*

Coelibatum dici voluerunt virginitatis abſtinentiam: unde Felix Capella libro de nuptiis Mercurii & Philologiae. [5] *Placuit Minervae pellere coelibatum.*

Exercitus [6] pro contemto. Plautus Milite Glorioſo: [7] *Itaque nos, noſtramque familiam habes exercitam.* Et ubi ſupra ait; [8] *Plus videas ſabiis, denique omnes nictant eum.* Nictare enim dicimus [9] cinnum

Quae ſequuntur, *opipare, id eſt* &c. non agnoſcit Leid. cod. Et omnino *lucidè* imperitè pro *ſplendidè* dixit. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 9. *Perſarum autem reges delicioſè vivebant & ſplendidè.* MUNCK. Voſſ. ita exhibet *Edulibus Opipare excepta beato. Opipara ſunt convivia opulenta in oppidis praeparata.*

1 Tuceta] *Tucceta* Leid. cod. Quam ſcripturam commendat Plotii cognomentum Tucca. Vide Schol. Perſ. ad Sat. II. vers. 42. & Caſaub. in eundem poëtam Comment. p. 207. Gloſſ. Labb. *Tucca*, *καζάχνμα ζωμȣ.* *Tuccetum*, *σωμὸς παχύς.* Emend. *ζωμός.* MUNCK.

2 Missus carnium] Leid. cod. *Dicitur miſſum carnium.* MUNCK. Ita & Exc. cui abeſt *τὸ allatum.*

3 Myropolae sunt] Leid. cod. *dicuntur.* De Pigmentariis vide quae congeſſimus ad Myth. Lib. III. cap. 8. MUNCK. *Dicuntur* etiam Exc.

4 Quod lembum] Ita & Delrius in notis ad Claudianum ſcribi juſſerat. Verum Vett. edd. habent, *quod blannam.* Leid. cod. *quam bamplum.* Quae lectio omnino probanda, ſi verum eſt, quod Barthius ait Adverſ. Lib. XIII. cap. 11. in vitis patrum eam vocem inveniri. Cl. Blancardus ad Arrian. pag. 56. ita profert hunc locum Fulgent. *Celocium genus naviculae modiciſſimae, quod lembum dicimus.* Verum ego nec in Vett. edd. nec in MS. Leid. ita locum hunc conceptum inveni. Confer Voſſ. Etym. in CELOX. MUNCK. *Bampbum* E. *Blambum.* Voſſ. pro *petit* Voſſ. *petitur.*

5 Placuit Minervae] Immo Mercurio placuit. Capella Lib. I. *Rationabili igitur propoſito conſtituit pellere coelibatum.* MUNCK.

6 Pro contempto] Leid. cod. *dicitur contemtus.* Atque ita etiam Vett. edd. MUNCK. Ita Exc. Voſſ. *conceptus.*

7 Itaque nos &c.] Leid. cod. cum Barth. MS. *Itane nos.* Fallitur Fulgentius. *Exercitus* non *contemtus*, ſed *vexatus* eſt Plauto. Corrigit Barth. Adverſ. Lib. XIII. cap. 11. *Contentus. Hoc eſt*, inquit, *continenter fatigatus.* Sed ipſum adi. MUNCK. Mei *itane nos.*

8 Plus videas sabiis &c.] Leid. cod. *Plus videas valgis, quam ſabiis. Denique omnes nictant eum.* Barth. ex ſuo MS. *Plus videas valgis quam labiis.* Edd. heic mirificè variant. Oblivioſus Grammaticus reſpexit locum Milit. Glor. Act. II. ſc. I. vers. 15. *Itaque hic meretrices labiis ductant eum, Majorem partem videns valgis ſaviis.* Hinc ergo in Gemmâ *valgire* & *valgiare* dicitur idem eſſe ac labia habere extrorſum prominentia. Adi Voſſ. in de Vit. Serm. Lib. IV. cap. 29. MUNCK. *Sabiis*, *valgis* Exc. Mox pro *enim* Exc. *vero.*

9 Cinnum facere] Barth. Adverſ. Lib. XXXVII. cap. I. *Simium facere* emendat, idque idem eſſe ait, quod illudere. At Lib. XIII. cap. 11.

num facere. Valgia vero sunt labellorum obtortiones [10] in subatione peractae. Sic Petronius Arbiter: [11] *Obtorto valgiter labello.*

SUMMATES dicuntur viri potentes: SIMPOLONES dicuntur convivae; nam & amicus sponsi, qui cum eo per convivia ambulat, [12] simpulator dicitur. [13] Sutrius in Comoedia Piscatoria: *Summates viri simpolones facti sunt ganei.* Est autem ganeum taberna.

PRAESEGMINA sunt partes corporis incisae, ut Tages in [14] haruspicina ait: *Praesegminibus amputatis.*

[15] CONGERRONES, qui aliena ad se congregant: unde apud Romanos Gerones [16] Brutiani dicti sunt.

CISTELLA dicitur capsella. Plautus: —— *Cistellam* [17] *effer cum crepundiis*: id est, cum puerilibus ornamentis.

FABRE perfecte dicitur. Antidamas in Moralibus libris: *Fabre compactum animal hominem quis ferat sic ire pecuatum? & averruncassit igitur tam* [18] *Aricinas hominum mentes.* Porro averruncare dixit pro eradicare: Aricinas vero testeas, vel argillaceas; & pecuatum, stultum.

[1] ALU-

81. *nictum facere* in Fulgentio rescribendum censuerat. MUNCK.

10 IN SUBATIONE] Notum quid *subare* sit, ὀργᾷν nempe & καπρίζειν. Sed Leid. cod. *In supinctione pacti.* Sanè *supinatione* etiam M. & L. habent: nec temere damnaverim. *Resupinare* certè obscoenum verbum. Juvenal. Sat. III. 112. *Aviam resupinat amici.* Ita legit Vet. Schol. non *aulam.* MUNCK.

11 OBTORTO] *Abroso* Vett. edd. MUNCK.

12 SIMPULATOR] Gloss. Isid. *Simpulator, amicus sponsi, assiduus cum eo in convivio. Simpulator, conviva.* Nomen habet à *Simpulum.* Vide Festum, & Scalig. ad eundem. Hottom. de Rit. Nupt. cap. 30. Voss. Etymol. in voce SIMPULUM. Sed Barthius Advers. Lib. XIII. cap. 11. *Symbolator* & *Symbolones* finxit nobis à Symbolis. Scio b. & p. confundi interdum; tanquam βύπαις qui Graecis est, *pubeda* à Capella & Isidoro in Gloss. dicitur, cum *bupaeda* esset dicendum. Festus in BULIMAM. *Hinc est quod grandes pueros bupaedas appellant, & mariscam ficum busycon.* Errare tamen heic Barthium disces ex Vossio. MUNCK. *Simpolatur* Leid. & Voss. *Simpolator* Exc. quae addunt post *dicitur*, *Ganeum vero taberna est.* & ita Voss.

13 SUTRIUS] *Succius* Scaligero ad Festum, & Vossio in Etymol. laudatur: atque ita etiam heic Vett. edd. habent. Sed *Sutrius* disertim exhibet cod. Leid. quem alium à Succio esse rectè censere videtur Rutgers. Var. Lect. Lib. IV. cap. 19. *Sutrium* laudavit quoque Myth. Lib. III. cap. 8. Planciades noster. MUNCK. *Sustius* Exc.

14 HARUSPICINA] Leid. cod. cum Vett. edd. *haruspicinis.* MUNCK. *Haruspicinis* Voss. *piscinis* Exc.

15 CONGERRONES] *Congerones* Vett. edd. MUNCK.

16 BRUTIANI] Consulendus Scaliger ad Festum voc. BRUTIANI. Gellius Lib. X. cap. 3. & ibi Interpretes. Gloss. Steph. *Brutiani*, οἱ δουλικὰς πράξεις χρεωστοῦντες. In Festo hac voce pro *perseveraverunt* Leid. cod. exhibet *perseverarant.* MUNCK. *Butriones* Voss. sed Leid. & Exc. *Brutianes.*

17 EFFER] Leid. cod. *mihi offers.* MUNCK. Ita & Voss. pro *crepundiis* Exc. *tripudiis.* Paullo ante pro *capsella* Exc. *caput.*

18 ARICINAS] Ita & Leid. cod. *Eretinas* Vett. edd. Puto *Aretinas* scribendum, quia mox *testeas* interpretatur. Atque ita video etiam Godofredum edidisse. Virgil. Catal. *Aretine calix, manibus docorate paternis, Ante manus medici quam benè sanus eras.* Turneb. Advers. Lib. XXVI. 10. *Eretinae mentes in Fulgentio sunt testeae, argillaceae, saxeae. Adfert ex antiquo scriptore, Averruncassit diva tam eretinas hominum mentes.* Unde illud *divae* pro *igitur*, quod Mercerus exhibet, hauserit, nescio. Vetustae editiones neu-

[1] Alucinari dicitur vana somniare; tractum ab alucitis, quos nos κώνωπας dicimus; sicut Petronius Arbiter: *Nam* [2] *centum vernalis me alucitae molestabant.*

[3] Culleus dicitur saccus, [4] in quo rei conclusi in mare mittuntur. Plautus Vidularia: —— *Jube hunc insui in culleo, Atque in altum deportari, si vis annonam bonam.*

Elogium est hereditas in malo. [5] Cornelius Tacitus lib. facetiarum: *Caesi itaque morum elogio in filiis derelicto.*

Lixa, mercenarius. Lucanus: *Stat, dum* [6] *lixa juvat.*

Sudum dicitur serenum. Tiberianus: *Aureos* [7] *subducit ignes Sudus ora Lucifer.*

[8] Lu-

trum habent. MUNCK. Post *mentes* legitur in Exc. *fabre dicitur perficere.*

1 Alucinari] Videndus de hoc verbo Gellius Lib. xvi. cap. 12. & Vossius in Etymol. MUNCK. Exc. *alucinare.* Pro *vana* Voss. *varia.*

2 Centum vernalis] An legendum *centumvirales?* Ut intelligat muscas, quibus frequenter infestantur, qui in centumvirali judicio adsunt tempore aestivo. Sambucus legit *centum venales.* Sed *vernales* sic mallem, hoc est, vernae. Locum hunc in Petronii fragmentis ita adduci video: *Nam comptum vernali allucitae molestabant.* Barth. Membranae: *Conceptum me vernali alucita molestabat.* Cod. Leid. *Centum vernali me alucite molestabat.* Verbo *molestare* usus etiam est in Fragm. Trag. *Ergo aut tace, aut meliorem noli molestare.* MUNCK.

3 Culleus] Leid. cod. *Culleum dicitur saccum.* Et in lemmate, QUID SIT CULLEUM. Lex. Cyrill. Ἀσκὸς ταύρειος, *culleum.* Etiam Varro R. R. Lib. i. cap. ii. neutro genere utitur. MUNCK. Ita & mei.

4 In quo rei conclusi] Non omnes profecto, sed parricidii rei. Unde *culleus parricidii* dictus. Interpres suppostitii illius Abdiae Lib. iii. *In culleum parricidii jussit recludi.* MUNCK. Voss. *Hunc juvenem insui culleo, atque in altum deportare jussi, annonam bonam piscibus.*

5 Cornelius Tacitus] Barth. Adverf. Lib. xiii. cap. ii. ex Tacito facit nobis *Catium.* Vide ipsum. MUNCK. *Eulogium* Exc. Τὸ *Cornelius* abest Leid. & Exc. Pro *morum elogio* Exc. *motum elogium.*

6 Lixa juvat] Leid. cod. *vivat.* Unde *bibat* faciendum, ut Vett. edd. repraesentant. Atque ita habetur apud Lucan. Lib. ix. vers. 593. MUNCK.

7 Subducit] Exc. *subducet i. s. ovat Lucifer.*

8 Luteum] Rectius explicaret *croceum.* Nonius: *Luteus color proprie est croceus.* Virg. AEn. vii. *Aurora in roseis fulgebat lutea bigis.* Schol. Horat. ad Epod. 10. LUTEUS. *Croceus: sic dicimus auroram luteam.* Gloss. Cyrill. κεϱκοειδής, *lutea.* Palladius Catal. Pith. Lib. iv. *Lutea fulgebat roseis aurora capillis.* Isidor. Orig. Lib. xix. cap. 28. *Luteus color rubicundus, quod est croceus. Nam crocus lutei coloris est, ut: Croceo mutataque vellera luto.* Corrige: *Jam croceo mutabit vellera luto.* Locus est Virgil. Ecl. iv. vers. 44. Quia lutea aurora est crocea, hinc (Ausonius:) *Aurora oceanum croceo velamine fulgens Liquerat, & bijugis vecta rubebat equis.* MUNCK.

9 Pacuvius Thyeste] Cod. Leid. *Unde & Pacuvius in Tragedia Thyestis ait.* Nec aliter, puto, scripserat Planciades. MUNCK. Absunt Voss.

10 Observans] Isidorus in Glossis MSS. laudante Savarone ad Lib. vi. epist. 12. Sidon. *Abstinet, observat. Abstemius, sobrius.* MUNCK.

11 Aumatium] Ita cum Mercero habet etiam Leid. cod. Sed Vett. edd. *aumarium.* Atque ita legit etiam Vulcanius ad Philoxenum, corruptamque eam vocem autumat ex *armarium.* Grammaticus nescio quis Barthio laudatus Adversar. Col. 1693. *Armarium locus, ubi quarumque artium instrumenta ponuntur. Armentarium, ubi tantum tela armorum.* Scribe, *armamentarium*, ita enim ὁπλοθήκη Latinis appellatur. Laurenbergius in suo Antiquario *aumarium* dicit esse *latrinam publicam.* Mirum ni hoc inde suspicatus est, quod *locus secretus* dicatur à Fulgentio. Gloss. Labb. Ἄβαξ, *abacus, armarium.* Turneb. Adverf. Lib. xxvi. cap. 10. *Suspicor*, inquit, *automatium scribendum, ut locus significetur*

[8] Luteum dicitur splendidum. [9] Pacuvius Thyeste: *Non illic luteis aurora bigis.*

Abstemius, [10] observans. Rabirius in Satyra: *Abstemium merulenta fugit Methenia nomen.*

Vadatus, obstrictus, vel sub fidejussione ambulans; sicut Fenestella ait: *Apud quem vadatus amicitiae nodulo tenebatur.*

Manubiae sunt ornamenta regum. Petronius Arbiter: *Tot regum manubiae paenes fugitivum repertae.*

Aumarium dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris, aut circo. Petronius Arbiter: *In* [11] *aumatium memetipsum conjeci.*

Delenificus, blandiloquus. [12] Lucillius Comicus in Immolaria: *Nescio quorsum mihi eveniant tua verba, tam delenifica.*

tur theatri vel circi, ubi erant machinae, quae automata à Graecis vocantur, quae sponte moveri videntur, & miraculo sunt. Non persuadet. Hieronymus epist. ad Paulin. *Cur dicitur Paulus vas electionis? Nempe quia legis & scripturarum sanctarum erat armarium.* Scrinium intelligi vult. Σκεῦος ἐκλογῆς dicitur Paulus; sed ea verba cur *vas electionis* potius, quam *electum instrumentum*, vertant, videre nunquam potui. MUNCK. Voss. *Aumacium* Leid. & Exc. *Aumacium.*

12 Lucilius Comicus &c.] Leid. cod. *Unde & Lucretius Comicus in numelariâ ait.* Ita & Vett. edd. Sed Lucretius transformandus in Lucilium videtur, cum *Lucilii comoedia* etiam ab Horatii Scholiaste laudetur. Contrarium vitium oblatum esse Arnobio Lib. v. persuasit mihi nuper vir egregiè doctus: nam ubi nunc legatur *vim vomuisse Lucili*, ibi *vim vomuisse Lucreti* esse rescribendum. Barth. Advers. Lib. xxxvii. cap. i. *Licinius* heic emendat, verum nec MSS. nec Vett. edd. adsentientibus; quanquam non displicet, si probari non potest à celebri illo Auruncae alumno alium fuisse Lucilium, qui comoedias scriptitaverit. Confer, quae ad Lucilium pag. 99. commentatus est Franciscus Douza. MUNCK. Leid. *Lucretius c. in Numolaria.* Ex. *Nummolaria.*

L A-

LACTANTII
PLACIDI
ARGUMENTA METAMORPHOSEON OVIDII.

Lucianus:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα·
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

LACTANTII PLACIDI
NARRATIONES FABULARUM,

Quae in

P. Ovidii Nasonis Libris xv. Metamorphoseôn occurrunt.

Fabulae Lib. I.

I. Chaos in species.
II. Terra in varias personas.
III. Mundus in saecula quatuor, aureum, argenteum, aereum, & ferreum.
IV. Item annus in tempora quatuor.
V. Gigantum sanguis in homines.
VI. Lycaon Pelasgi filius in lupum.
VII. A Deucalione jactati lapides in viros, & à Pyrrha in mulieres.
VIII. Python Serpens in figuras. *
IX. Daphne Penei filia in laurum.
X. Io Inachi filia in vaccam.
XI. Mercurius in pastorem.
XII. Syringa Nympha in fistulam.
XIII. Argus Arestoris filius in pavonem.
XIV. Io supradicta in Isidem.

Fab. I.

* *Ita cum MS. & Veneta in capitum lemmatis. Sed perperam utique. Non enim Python à Nasone, sed terra narratur versa in varias animalium figuras, in quibus & Python erat.*

Fab. I.

Chaos, ut Hesiodus [1] indicat volumine, quod deorum originem continet, fuit initio quaedam rerum confusio, quae postea in suas species distributa est, ita ut levissima corporum, aether igneus, & hunc infra aër frigidus, caeteraque sidera sublimem partem peterent universa; per quae solis splendor ac Lunae vagaretur; gravissima autem, humus, liquorque, in ima parte subsiderent.

Fab. II.

Separata erat terra [2] à caeteris elementis, sed homo nondum natus, ipsius terrae futurus ultor ac dominus. Itaque Prometheus Iapeti filius terram imbre mollivit, & ex hac hominem ad Dei similitudinem ac imaginem finxit, cui facies non prona, [3] ut caetera animalia, esset in terram, sed coelum spectaret erecta.

Fab. III.

Ex quo Chaos injecta luce discussum est, & discretis elementis, [4] fa-

Ad Lib. I. Fab. I.

1 Indicat volumine] *In volumine* edd. omnes. Sed antiquus ille codex à Nob. Heinsio cum editis collatus non heic tantum, sed & crebro admodum aliis in locis praepositionem omittit. Caeterum in eodem codice annexa huic narrationi ista visebantur: *Ex terra cum omnia generata sint, variarumque rerum mater reperiatur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit, cui Minerva spiritum infudit. Saecula etiam dicata Varronis auctoritate vertuntur: quoniam aureum in deterius argenteum, & post in aeneum, ac postea, quod Orphejum antedictis est, in ferreum cessit.* Sed illa glossatoris alicujus proculdubio sunt, non Lactantii. Certè in Veneta separata à reliquis visuntur. Non tam stultus est hic scriptor, ut videri possit bis idem narrasse. Quae ista lacinia continet, invenies in sequentibus multo politius relata. MUNCK. Varias veterum philosophorum sententias profert Schol. Apoll. Rh. 1. 498.

Ad Fab. II.

2 A caeteris] MS. *à cunctis.* Verum alterum est in omnibus editis. MUNCK.

3 Ut caetera animalia] Ita & MS. & Veneta. Raenerius & Micyllus, *ut caeterorum animalium.* Giselinus, *ut caeteris animalibus.* Frustra, opinor. Non enim facies tantum caeterorum animalium, sed & ipsa prona dicuntur. Notum est illud Sallust. Catil. cap. 1. *Ne vitam silentio transeant, veluti pecora, quae natura prona, atque ventri obedientia finxit.* Lactant. Libr. de Opific. Dei cap. 8. *Ut quia nulla his immortalitatis exspectatio est, toto corpore in humum projecta, ventri pabuloque servirent.* Schol. Horat. in Lib. 1. Epist. 4. PORCUM. *In ventrem pronum, corpori inservientem.* Anthropomorphitae sunt pagani. Diis suis, ut hominibus, rationem & figuram corporis erectam tribuunt. Lactant. modo laudatus de Vero Cultu Lib. VI. cap. 2. *Diis suis non coelestem sensum, sed humanum potius attribuunt: ideoque illis necessaria & grata esse credunt, quae nobis* &c. Artemidorus de Somniis Lib.

[4] faciem hanc tam claram mundus adcepit; deinceps, quasi in aetates quasdam, in saecula quatuor distributus est, hoc est, aureum, argenteum, aereum, & ferreum. quibus pro qualitate sui adscripta sunt nomina. Nam aureum saeculum dictum est, quod [5] Saturno regnante omnium rerum erat plena tranquillitas: non [6] furor saeviebat armorum, [7] non avaritia fluctibus commiserat vitam, & cessantibus rastris, inarata gravidas fruges terra praebebat. Otiosa erat ac secura vita mortalibus; ac sine vicissitudine temporum continuâ veris gratiâ fruebantur. Deinde secundum saeculum in argenteum ab aureo colore migravit. Tunc primum & aestus ardentior coeli, & graviora frigora incubuere mortalibus. tunc meditata domorum tutiora secreta. Antea enim aut in antris habitabant, aut incolebant [8] frutecta sylvarum. Semina etiam tum primum sulcis coepere committere: cum jam terra solita hominibus negaret alimenta. Tertium saeculum subcessit aereum, [9] argento jam durius. Coepere homines inverecundius vivere. Nam cupiditate habendi avaritia cum perfidia exorta est. Inde mare pervium factum, dum divitiae requiruntur. Terra quoque cunctis antea communis, limitibus, terminisque discreta est: & [10] in venis ejus non solum frumenta quaesita sunt, sed metalla inventa crepuerunt. Quartum saeculum [11] ferreum à rigore duratum est: quod in tantam rabiem furoris erupit, ut omnia [12] scelera cupiditatis

Lib. II. cap. 48. Φαίνονται δὲ οἱ θεοὶ ἐν ἀνθρώπων ἰδέᾳ τε καὶ μορφῇ, ἐπειδὴ νενομίκαμεν αὐτοὺς τὰ εἴδη ἡμῖν ἐοικέναι. Rectè Junilius Episc. Afric. Comment. in Genes. pag. 32. Ed. Bas. *Non ergo secundum corpus, sed secundum intellectum mentis, ad imaginem Dei creatus est homo: quanquam & in ipso corpore quandam proprietatem habeat, quae hoc indicet, quod erecta statura factus est: ut hoc ipso admoneretur, non esse sibi terrena sectanda, velut pecora, quorum voluptas omnis ex terrâ est: unde in alvum cuncta prona atque prostrata sunt.* MUNCK. Plut. de Pyth. Orac. Tom. II. pag. 400. Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων καὶ τὸν ἄνθρωπον, οὐράνιον ὠνόμασε φυτὸν, ὥσπερ ἐκ ῥίζης ἄνω τῆς κεφαλῆς ὀρθούμενον.

Ad FAB. III.

4 FACIEM HANC TAM CLARAM] Τὸ *hanc* ignorat MS. MUNCK.

5 SATURNO REGNANTE] Ante Saturnum tamen Ophion regnavit. v. Tzetz. ad Lycophron. 1192. & Apoll. Rhod. I. 504.

6 FUROR SAEVIEBAT ARMORUM] Vide, quos laudat Broukh. ad Tibull. I. III. 35.

7 NON AVARITIA FLUCTIBUS] Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 275. Διὰ τί τῷ τοῦ Κρόνου ναῷ χρῶνται ταμείῳ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἅμα δὲ καὶ φυλακτηρίῳ τῶν συμβολαίων; πότερον ὅτι δόξα κατεῖχε καὶ λόγος, οὐκ εἶναι ΠΛΕΟΝΕΞΊΑΝ ἐν ἀνθρώποις, ’ΟΥΔῈ ’ΑΔΙΚΊΑΝ, ΚΡΌΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΎΟΝΤΟΣ, ἀλλὰ ΠΊΣΤΙΝ καὶ ΔΙΚΑΙΟΣΎΝΗΝ.

8 FRUTECTA SYLVARUM] Ita & MS. & Veneta. Perperam *tecta* Giselinus. Perperam etiam *fruteta* Micyllus & Raenerius. Vide, si tanti est, quae notavimus ad illa Fulgentii Prolog. Lib. I. *Quicquid per virecta Tempe* &c. MUNCK.

9 ARGENTO JAM DURIUS] Sic cum MS. Venetâ & Micylliana. Sed Raenerius & Giselinus, *argenteo* &c. MUNCK.

10 IN VENIS EJUS] *In venis quidem* MS. MUNCK.

11 FERREUM A RIGORE] Sic cum Venet. & Micyll. disertim MS. Giselinus dedit, *ferri nimio rigore.* Raenerius, *ferreum à rigore dictum est.* MUNCK.

12 SCELERA CUPIDITATIS EXCELLERET] Haec est

ditatis excelleret. Nam ab odiosa vita, & insanientis avaritiae grassationibus ad parricidia usque perventum est.

Fab. IV.

Cum, Saturno aurei saeculi rectore [1] coeli arce dejecto, teneret Jupiter mundum, [2] sic ipse mundus quatuor ac diversa tempora coarctavit, ut ver, quod fuerat ante unum semper [3] ad serenam tranquillitatem continuum, [4] in partem anni quartam & angustissimum coierit tempus: ut huic subcederet ardor aestatis, & tertio sequeretur autumni infida temperies, & post haec totus annus rigidâ hieme clauderetur: quae quatuor tempora veris exordio qualitatem imitarentur & ordinem saeculorum.

Fab. V.

[5] Gigantas nomine inmensae molis, & similes matri filios parens Terra progenuit: quorum magnitudini par exarsit audacia. Nam exstructis in excelsum aggerem montibus sacrilegas manus injecere coelestibus. Sed fulminum igne dejecti, inpium genus [6] poenae suae cruore generarunt: nam sanguis eorum permistus terrae, homines procreavit haud longe ab origine discrepantes.

Fab.

est MS. lectio, quam adstruit Veneta. Giselinus, *excederet.* Raener. *exerceret.* Micyllus, *scelere cupiditatis excelleret.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

1 Coeli arce dejecto] Sunt, qui finxerint, in heroas in beatis insulis degentes imperium Saturno fuisse. Vide Graev. Lect. Hes. cap. 5. quod confirmare quodammodo videtur Plutarchus de Consolat. ad Apoll. Tom. II. pag. 120. Ἦν οὖν νόμος ὅδε περὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ ΚΡΟ´ΝΟΥ, καὶ ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι ἔστιν ἐν θεοῖς τῶν ἀνθρώπων τὸν μὲν δικαίως διελθόντα τὸν βίον καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς ΜΑΚΑ´ΡΩΝ ΝΗ´ΣΟΥΣ ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν.

2 Sic ipse mundus quatuor &c.] Ita & cum MS. Veneta. Editi reliqui variant. Raenerius dedit, *Sic eum in quatuor* &c. Giselin. *Sicut ipse Saturnus*; *mundum in quatuor* &c. Videtur scribendum, *Sic ipse mundum in* &c. MUNCK.

3 Ad serenam tranquillitatem continuum] Ita quoque cum MS. exhibent Veneta & Raeneriana. Nec differt Giselin. nisi quod *continuam* praefert. At Micyllus, *& serenâ tranquillitate continuum.* MUNCK.

4 In partem anni quartam ac angustissimum coierit tempus] Ita cum MS. etiam Venet. Raen. & Micyll. nisi quod pro *coierit* repraesentant *coegerit.* Giselinus dedit, *in parte anni quartâ angustissimum cogeret tempus.* MUNCK.

Ad FAB. V.

5 Gigantas nomine immensae molis, et similes &c.] Haec est lectio MS. & Venetae, pro

Fab. VI.

De Gigantum ſanguine nati quam ſacrilegâ mente verſati ſint, Lycaonis teſtatur exemplum: qui tyrannus Arcadiae, cum advenas & hoſpites trucidaret, etiam Jovem [7] in ſe adcendit iratum. Nam Jupiter humani ſceleris inpatiens, in deos querimonia delata, ſimulata hominis ſpecie, ad Lycaonis regiam venit: cui Lycaon tamquam mortali praeparans mortem, prius humana membra devoranda velut hoſpitali humanitate adpoſuit: quae poſtquam Jupiter ſenſit, non eum penitus interemit, ne ſubplicii amitteret ſenſum; ſed in lupi ſaevi eum formam convertit; qui & mores [8] in rabie, & nomen Lycaonis in adpellatione ſervaret. Non contentus fuit Jupiter caeteros homines unius Lycaonis terrere ſubplicio, niſi in genus omne ſaeviret. Inde denique tantam juſſit aquarum copiam redundare, ut opertis diluvio montibus cuncti homines interirent.

Fab. VII.

Jupiter propter audaciam Lycaonis caeterorumque mortalium, qui ſceleribus ſuis etiam deorum potentiam tentabant, [9] orbem terrarum profuſis imbribus inundavit. Et cum duo pietate caeteros mortales anteceſſiſſent, Deucalion Promethei filius, ac Pyrrha, eadem ſoror atque conjux; [10] & Parnaſſo monte proluviem imbrium effugiſſent; ſorte

pro quâ Giſel. & Raener. *Gigantes immenſae molis homines, & ſimiles* &c. Micyllus, *Gigantes immenſae molis, & ſimiles* &c. MUNCK. Conſule Apollodor. Lib. I. cap. 6. §. I.

6 POENAE SUAE CRUORE] Ita & cum MS. Veneta ac Micylliana. Giſelin. *Poenâ ſua & cruore.* Raener. omiſſis temerè duobus vocabulis, *impium genus ſuo cruore* &c. MUNCK.

Ad FAB. VI.

7 IN SE ACCENDIT IRATUM] *In ſe accepit* Raenerius. MUNCK.

8 IN RABIE] Sic Giſelinus quoque & Micyllus cum MS. Sed Raenerius *in rabiem*, & mox *in appellationem*. MUNCK. Conſule de hac fabula Pauſan. lib. VIII. cap. 2. pag. 600. 601.

Ad FAB. VII.

9 ORBEM TERRARUM] Ita Giſelinus & Micyllus ediderunt. Sed Veneta & MS. unâ voculâ auctius, *itaque orbem terrarum.* Quod non auſim damnare, cum frequenter ita πλεοναστικῶς particulam iſtam *itaque* repraeſentet idem ille codex; tanquam infr. fab. 10. *Jupiter vero, ne, ſi negaſſet, proderet puellam, itaque tribuit confeſtim.* Confer Lib. II. fab. 7. Lib. IV. fab. 4. & 19. VI. 7. VIII. 4. XIV. II. Non diſſimiliter Hyginus Myth. cap. 43. *Theſeus in inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans, ſi Ariadnen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum, itaque in inſulâ Diâ dormientem reliquit.* Raenerius pro lubitu totum principium hujus fabulae refinxit. MUNCK.

10 ET PARNASSO MONTE] Raener. *Et è Parnaſſo.* Giſelin. *& in Parnaſſo.* Micyll. *eque Parnaſſo.*

ſorte moniti Themidis, eo tempore quae [1] antiſtes terrae fuiſſe traditur, à deis per preces generandae prolis veniam adceperunt: ita ut lapides poſt tergum jacerent, ex quibus homines naſcebantur: & à Deucalione miſſi in viros vertebantur; à Pyrrha autem, in faeminas.

Fab. VIII.

Poſt cataclyſmum factum edidit terra Pythonem ſerpentem, [2] ſpeciem ignotam mortalibus. Hunc Apollo ſagittis interemit. & ne ejus aboleret nomen, inſtituit ludos, [3] & certamina quaedam in his ludis oſtendit. Unde etiam Apollo Pythius eſt adpellatus, ludique Pythii.

Fab. IX.

Daphne Penei fluminis filia, cum omnium virginum, quae in Theſſaliâ eſſent, ſpecioſiſſima haberetur, adeo quidem, ut deos pulchritudine ſua caperet; [4] Apollo, cum eam conſpexiſſet, formâ ejus expalluit.

naſſo. Fruſtra omnes. Amat noſter praepoſitionis iſtius ellipſin. MUNCK.

1 Antistes terrae] Ita habent editi omnes; quanquam Giſelinus notat τὸ *terrae* abeſſe à codicibus nonnullis. Infr. Lib. IV. fab. 17. *antiſtes Deorum* dicitur. Forte *antiſtes oraculi* ſcripſerat auctor. Nam primo Terra, deinde Themis, tertio Python, quarto Phoebus oraculum tenuit. Vide quae diximus ad Hyg. Myth. cap. 140. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 Speciem ignotam] *Specie ignota* in margine Raenerius. Atque ita edidit Micyllus. MUNCK.

3 Et certamina quaedam in his ludis ostendit] Raenerius, audaci mehercules exemplo, praeter τὸ *certamina*, verba iſta omnia omiſit. At Giſelinus, *& certamina quaedam in his oſtendit.* Venet. & Micyll. *Ludos & certamina: quae jam in his ludis oſtendit.* Etiam MS. cod. pro alterâ lectione, *quae jam* &c. Caeterum cauſſam aliam, cur Pythius Apollo dictus ſit, legas apud Ariſtoph. Schol. in Plutum pag. 6. ed. Caldor. Societ. Δαίμων τις ἦν οὕτω καλούμενος Πύθων, ἀφ' οὗ ὁ Πυθίας παρωνομάζετο. ἢ καὶ αὐτὸς] ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησμοὺς διδόναι &c. Sed veram Etymol. diſces ex Heinſii Ariſtarch. Sacr. p. 18. MUNCK.

Ad FAB. IX.

4 Apollo cum eam] Ita edd. omnes. Sed MSS. 2. *Apollo enim cum illam.* Forte, *Apollo etiam cum* &c. MUNCK.

5 Vim ut afferret] Sic legitur in MSS. 2. Vindicavimus eandem locutionem huic ſcriptori etiam Lib. II. 8. IX. 10. X. 3. Hygin. Aſtron. II. 20. *Vim ſibi pene allatam.* Cap. 18. *Eum vim ſibi afferre voluiſſe.* Nepos Dion. cap. 10. *Dioni vim allatam.* MUNCK.

6 Et illa] *At illa* Micyll. Quod praefero. MUNCK.

7 Quam sibi permiserat] Sic rectè cum MS. Venet. & Micylliana. Perperam *promiſerat* Raenerius & Giſelinus. *Permittere* eſt concedere, committere &c. Horat. Lib. IV. od. 4. *Cui rex Deorum regnum in aves vagas Permiſit.* Et Lib. I. Sat. 3. *Si tibi regnum Permittant homines.* Terent. A. Act. I. ſc. 5. *Bona noſtra haec tibi permitto, & tuae mando fidei.* Juſtin. Lib. II. cap. 7. *Adminiſtratio reipublicae annuis magiſtratibus permiſſa.* Nepos Hamilcar. cap. 1. *Eam rem*

luit. Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuisset, [5] vim ut adferret, instituit. [6] Et illa cursu conspectum ejus effugere cupiens, patrem invocavit, ut virginitati suae, [7] quam sibi permiserat, ferret auxilium: [8] cujus ille auditis precibus, filiam deorum auxilio, ut vim effugeret, in laurum convertit.

Fab. X. & XIII.

Io Inachi amnis filia, cum aequales suas specie praecederet, ab Jove adamata est, qui ammotis precibus, desiderium explevit: & ne puella [9] Junonis iram incideret, à compressore in vaccam est transfigurata, cujus fallaciam Juno cum intellexisset, [10] petit eam à Jove velut munus sibi dari, [11] quia speciosior erat caeteris armentis, quae [12] in Peloponneso essent. Jupiter vero, ne, si negasset, proderet puellam, tribuit confestim. Juno autem, ne amplius ejus pellex cum Jove concumberet, Argum Arestoris filium centum oculos habentem ei praeposuit. quem Mercurius patris jussu interemit; & à casu ejus Argiphontes est cognominatus. Juno Argum, [13] quem ob custodiam ille occiderat, in volucrem pavonem transformavit, & receptum in suam

rem arbitrio permiserunt Hamilcaris. Sallust. Jug. cap. 103. *Belli componendi licentiam ipsis permittit.* Senec. de Provid. cap. 6. *Permisi vobis, metuenda contemnere, cupienda fastidire.* MUNCK.

8 CUJUS ILLE AUDITIS PRECIBUS, FILIAM &c.] Ita locum hunc constituit Giselinus. Veneta & Micylliana habent, *Quam ille, auditis precibus filiae, deorum ut vim effugeret, in laurum convertit.* Atque ita quoque Raenerius, nisi quod τὸ *filiae* omittit. Quam vocem agnoscit tamen MS. liber, qui caeteroqui cum Giselino facit. Infr. Lib. VI. fab. 4. *Auditis itaque precibus ejus, Jupiter agricolas in speciem ranarum transformavit.* Lib. XII. fab. 6. *At ille auditis precibus ejus* &c. MUNCK.

Ad FAB. X. & XIII.

9 JUNONIS IRAM INCIDERET] Ita cum Giselino & Venet. & MS. Raenerius & Micyllus, *in Junonis iram* &c. Existimo nihil opus & istâ praepositione. Chrysol. Serm. LVIII. *Ne incurrant de tali praesumptione sententiam.* P. Syrus: *Heu quam poenitenda incurrunt homines vivendo diu!* Victor in de Persec. Vand. Lib. III. *Quisquis enim aliquid pravitatis invenerit, sibi imputat quod incurrit.* Sallust. Jug. cap. 101. *Rediens ab latere Mauros incurrit.* Vet. Interpr. Job. cap. V. 14. *Per diem incurrent tenebras.* Interp. Abdiae Babylon. Lib. I. *Caecitatem continuo malè sanae mentis incurrit.* Familiaris prae caeteris Tacito illa constructio; qua usum deprehendo etiam Ambros. de Tob. cap. 2. *Cadenti de passerum nido albugine caecitatem incidit.* Noster infr. fab. I. Lib. XIV. *Amorem incidit.* Ubi plura annotamus. MUNCK.

10 PETIT EAM A JOVE VELUT MUNUS SIBI DARI] Sic Raenerius & Giselinus ediderunt. Veneta, *Petit eam à Jove velut munus sibi daret vaccam.* MS. *Petit eam à Jove velut munus sibi daret, vacca quia* &c. Putes scripsisse, *Petit ea à Jove, velut munus sibi daret vaccam, quia* &c. Atque ita planè Micyllus, nisi quod auctius unâ voculâ, *ut velut munus* &c. MUNCK.

11 QUIA SPECIOSIOR ERAT] MS. & Veneta, *quia speciosissima erat caeteris armentis.* Excidit forte particula *in* vel *prae.* MUNCK.

12 IN PELOPONNESO] MS. *In Pelopensi regno,* Lege, *Peloponnensi regno.* Infr. Lib. IV. fab. 13. *Per Taenarum promontorium Peloponnense.* MUNCK. Forte in C. Nepote Alcib. cap. 3. legendum quoque *Bello Peloponnensi.*

13 QUEM OB CUSTODIAM ILLE OCCIDERAT] Haec lectio est Venet. Raener. & Micyll. quam & MS. adstruit, nisi quod τὸ *ille* omittit. Giselinus

ſuam tutelam pennis inſignibus, quibus amiſſa lumina indicaret, ornavit.

Fab. XI.

Jupiter mittit Mercurium in habitu paſtoris ad Argum ſupradictum interficiendum.

Fab. XII.

[1] Syringa Nympharum Najadum, quae [2] circa Nonacrinum montem Arcadiae vagabantur, ſpecioſiſſima proditur fuiſſe. quam cum Pan Mercurii filius adamaſſet, [3] & eam perſequens ad amnem [4] Ladonem Arcadiae compuliſſet, ne vi caſtitatem deponere cogeretur, ſororum auxilio [5] in arundines converſa eſt. ex quibus fiſtula compoſita eſt, quae nomine ejus apud Graecos Syringa nuncupatur: cujus cantu Argus in ſomnos compulſus eſt, quo facilius eum Mercurius interficere poſſet.

Fab. XIV.

Io ſupradicta cum furiis exagitata orbem terrarum percucurriſſet, noviſſimè in AEgyptum delata, ac placata Junone à Jove, [6] in priſtinam figuram reverſa, Iſidis Deae nomen adcepit, [7] Linigeraque eſt adpellata.

Fabu-

ſelinus dedit, *Quia ob cuſtodiam ejus occiderat.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

1 SYRINGA] Ita non dubitavi reſcribere ex MS. quanquam *Syrinx* repraeſentant edd. omnes. Rationem ultra non quaeret, ſi quis legerit, quae ad Hyginum & Fulgentium non uno loco à nobis annotata ſunt. Confer etiam, quae infra ad Lib. II. 7. IV. 18. VI. I. dicentur. Servius ad Ecl. II. 31. *Ergo Pan, ſecundum fabulas, amaſſe Syringam nympham dicitur.* MUNCK.

2 CIRCA NONACRINUM MONTEM ARCADIAE] MS. *Circa Nonacrum.* Unde putes faciendum *Nonacrim.* Sed infra invenies rurſus Lib. II. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem.* Lib. IV. II. *Circa montem Nonacrinum moratus. Vertex Nonacrinus* eſt Hygino Myth. cap. 177. Ita *jugum Maleum* ἀντὶ *& jugum Maleae* apud Flor. Lib. II. cap. 9. *Vertex Cyllenaeus* apud Ovid. Lib. XI. Met. vers. 304. *Peliacus vertex* apud Catull. Carm. LXV. vers. I. MUNCK. Nihil muta. Dicitur & *Nonacrina* ſc. petra vel rupes. v. Jac. Nic. Loenſis L. III. Epiphyll. cap. 10.

3 ET EAM PERSEQUENS &c.] Sic edidit Giſelinus. MS. *perſequeretur.* Venet. & Raener. hoc amplius, *& eam perſequeretur, cum ad amnem* &c. Lege, *& eam perſequens, cum ad* &c. Repetitum eſt otioſè illud *cum*, ut Lib. II. fab. 4. *Cum Liguriam incoleret, & in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum vocant, cum vidiſſet.* Confer ejuſdem libri fab. 5. & Lib. XI. fab. I. Reperire eſt illius locutionis exempla complura apud Hyginum: tanquam Mythol. cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quae cum non poſſet viribus eorum reſiſtere* &c. Vide quae ad eum locum annoto. MUNCK.

4 LADO-

Fabulae Lib. II.

Fab. I.

Clymene Oceani & [8] Tethyos filia, cum Phaëthontem ex Sole conceptum genuisset, & in adultam perduxisset aetatem, monuit, ut patrem cognosceret. Qui infeliciter progressus ad orientem Solem pervenit, agnitusque est ab eo per connubii indicia: adcensusque agitandi currus amore, quem quatuor equi, Pyrois, Eous, AEthon, ac Phlegon per orbem adsueverant trahere, [9] diu expetitum currum adce-

4 LADONEM] *Ladona* Veneta & Raeneriana. *Ladonam* MS. Quod vereor ne frustra spreverint scioli. MUNCK.

5 IN ARUNDINES CONVERSA EST; EX QUIBUS &c.] Venet. & Raener. *In arundinem conversa est, ex quâ* &c. Sanè *arundinem* exhibet etiam MS. MUNCK. V. Spanh. ad Call. H. Dian. 243. 245.

Ad FAB. XIV.

6 IN PRISTINAM FIGURAM REVERSA, ISIDIS] Ita ediderunt Micyll. & Raenerius. Giselinus, *regressa, Isidis* &c. Veneta, *reversa est.* MS. *regressa est, Isidis* &c. Videtur reponendum, *reversa est, & Isidis* &c. nisi tamen *regredi* pro *reverti* usurpavit, ut interpres suppostitii Abdiae Lib. I. *Qui à Simone regressus est.* Lib. III. *Execrantes adolescentem, domum regressi sunt.* Et Auctor vitae Apollinaris: *Post multum tempus regressus ab AEmilia.* Justin. Lib. I. cap. 6. *Assumtoque comite, Persepolim regreditur.* Sex. Rufus Breviar. cap. 19. *Regressus in Syriam obiit.* MUNCK.

7 LINIGERAQUE EST APPELLATA] Ita reposui ex MS. Perperam Venet. & Raener. *Vigilansque est appellata.* Perperam etiam *Niligenaque* vel *Linigeraque dea est appellata* Giselinus, aliique. MUNCK.

Ad LIB. II. FAB. II.

8 TETHYOS] Rectè ita edd. omnes. MS. tamen *Thetidis.* Forsan Lactantii ipsius heic aliqua culpa. Thetin enim interdum cum Tethye confundi ab inferioris aevi scriptoribus alibi observavimus. MUNCK.

9 DIU EXPETITUM CURRUM] Haec lectio est MS.

adcepit; & [1] à praeministris Horis junctum conscendit. Monitis itaque instructus patris, cum per iter ignotum equis obniti nequisset, equi ignoto agitatore conterriti mundi pronam partem petierunt. Quamobrem cum cuncta mortalium ardore subito [2] proflagrantium incenderentur, [3] à Joveque opem inplorantes peterent, ne orbis terrarum conflagraret; Phaethon fulmine ictus est, & è curru praecipitatus: atque ita liberati equi vinculis, agnito itinere, ad suam stationem reversi sunt.

Fab. II. & III.

Sorores Phaethontis Phaethusa, Lampetie, Phoebe, casum fratris dum deflent, deorum misericordia in [4] arbores populos mutatae sunt. Lacrymae earum, ut Hesiodus & Euripides indicant, in electrum [5] sunt conversae.

Fab. IV.

Cycnus [6] Sthenelei filius, materno genere Phaethonti proximus, cum Liguriam incoleret, & in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum

MS. quam & Micyllus repraesentavit. Renaerius, *currum diu petitum.* Sanè τὸ *currum* habet etiam Veneta. Frustra ergo Giselinus, *diu expetitam veniam.* MUNCK.

1 A PRAEMINISTRIS] Sic & Veneta cum Giselino. Infr. Lib. IX. fab. 5. *Galantis praeministra conspexit eam.* Servius ad AEn. XI. 543. *Camillos & Camillas appellabant Flaminicarum & Flaminum praeministros.* MUNCK.

2 PROFLAGRANTIUM] Ita & MS. cum Raen. & Gis. Sed Micyll. & Venet. *proflagrantia.* MUNCK.

3 A JOVEQUE] Haud vulgariter dictum, pro *& à Jove.* Sic hac ipsâ fabulâ *in terramque.* & Lib. XII. fab. 2. *in finesque* exhibet Raenerii editio. Sed istorum neutrum in MS. invenit illustr. Heinsius. Naso ipse XI. Met. 227. *In suaque AEaciden succedere vota nepotem Jussit.* Nepos Datam. cap. 7. *Scismas maximus natu filius descit, adque regem transiit.* Et in Hamilc. cap. 4. *Mare transiit, in Hispaniamque venit.* Hygin. Astron. IV. cap. 3. *In eoque Aries ut affixus videatur.* MUNCK.

Ad FAB. II. & III.

4 ARBORES POPULOS] *Arbores populeas* Venet. Micyll. & Raener. Sed alterum rectum puto. Vibius Sequester: *Eridanus Galliae Cisalpinae, qui & Padus, ubi Heliades mutantur in populos arbores.* Adde quae notavi ad Hygin. Mythol. cap. 140. MUNCK.

5 SUNT CONVERSAE] Addit Veneta, *ac fluisse dicunt.* Raenerius, *quod ex illis arboribus, in quas mutatae feruntur, fluere dicitur.* Sed ista sapiunt ejus interpolationem. Micyllus, *ac fluisse dicuntur.* MS. *ac fluxisse dicunt.* Sed verba ista collocat post τὰ *mutatae sunt.* Et rectè quidem. Nam quae sequuntur, *Lacrymae earum* novum faciunt argumentum. Lego ergo; *mutatae Succina flevisse dicuntur. Lacrymae earum* &c. Quibus verbis novum, ut dicebam modo, inchoatur argumentum, quod in MS. collocatum erat ante versum illum poëtae, *Inde fluunt lacrymae* &c. Emendationem meam adstruunt non parum illa Servii ad Ecl. VI. 62. *Sorores Phaëthontis succina flevisse dicuntur.* Adde not. ad Fulg. Lib. I. cap. 15. MUNCK.

Padum vocant, [7] cum vidiſſet corpus Phaethontis à ſororibus ejus ablui, pari calamitate eſt concuſſus. Plus enim juſto deflendo propinqui interitum, deorum voluntate in volucrem cycnum abiit, qui peroſus coeleſtem ignem, paludes ac flumina, quibus inſeneſceret, eſt ſecutus. [8] Phanocles in Cupidinibus auctor.

Fab. V. & VI.

Jupiter cum reliquias torrentis ignis perſequeretur, ut laborantibus opem ferret mortalibus, [9] cum circa Nonacrinum montem Arcadiae, [10] in quo genitus exiſtimatur, vagaretur, in Calliſtus Lycaonis filiae incidit amorem: cui cum preces de explemento deſiderii ſui admoviſſet, fruſtrataſque voces ſuas intellexiſſet, aſtu eam ſubiit. [11] In Dianae namque ſexum [12] ſe rejecit, ac fatigatae ornatus pharetra ſagittiſque, velut Diana, obcurrit; ac veſte pariter poſita, Jovem virgo experta eſt. [13] Neque ideo inmerenti delictum remiſſum eſt. Nam confeſtim pellicatu ejus adcenſa, ne amplius pulchritudine conjugem caperet, in urſam eam transfiguravit. Quae à Jove cum Arcade filio, quem erat enixa, [14] inter ſidera conlocatur. A Graecis autem Helice, à noſtris ſeptemtrio nuncupatur, & à Tethy & Oceano ob Junonis

Ad FAB. IV.

6 Sthenelei] Veneta, Micyll. & Raener. *Stheneli.* Quod idem eſt. Vide ſummi viri I. F. Gronovii Obſervat. Lib. IV. cap. 15. MUNCK.

7 Cum vidisset] Non rectè τὸ *cum* expulerunt Micyllus & Giſelinus. Vide, quae dixi ad Lib. I. fab. 12. MUNCK.

8 Phanocles in Cupidinibus] Phanocles ἐν Ἔρωσι laudatur etiam à Clemente in Protreptico. MUNCK. Conſule de hoc Phanocle Heinſ. ac Burm. ad Ovid. X. M. 83.

Ad FAB. V. & VI.

9 Cum circa Nonacrinum &c.] Scripſerat, puto, & *cum circa* &c. MUNCK.

10 In quo genitus existimatur] Non repetam, quae dixi ad Hygini fab. 139. Sed audi Pauſaniam lib. IV. cap. 33. p. 361. ubi agit de fonte Clepſydra, πάντας μὲν ἂν καταριθμήσασθαι καὶ προθυμηθέντι ἄπορον, ὁπόσοι θέλουσι γενέσθαι καὶ τραφῆναι παρὰ σφίσι τὸν Δία. Μέτεστι δ' οὖν καὶ Μεσσηνίοις τοῦ λόγου. φασὶ γὰρ καὶ οὗτοι τραφῆναι παρὰ σφίσι τὸν θεόν. Ἰθόμην δὲ εἶναι καὶ Νέδαν τὰς θρεψαμένας. --- Ταύτας δὲ τὰς νύμφας τὸν Δία κλαπέντα ὑπὸ Κουρήτων διὰ τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς δεῖμα, ἐνταῦθα λοῦσαι λέγουσι, καὶ τὸ ὄνομα εἶναι τῷ ὕδατι ἀπὸ τῶν Κουρήτων τῆς κλοπῆς.

11 In Dianae namque sexum] *Speciem* Valteriani codices, ut notat Giſelinus. Quod aptius videtur, & magis convenit cum verbis Naſonis: *Protinus induitur faciem vultumque Dianae.* Infr. de Minervâ Lib. VI. fab. I. *Reverſa in ſpeciem ſuam* &c. MUNCK.

12 Se rejecit] Ita cum MS. etiam Veneta & Raeneriana. Sed Giſelinus & Micyllus, *trajecit.* MUNCK.

13 Neque ideo] Ita edd. omnes. MS. tamen, *neque adeo.* Sed alterum rectum putem. Phaedrus Lib. II. cap. 9. *Frondem bubulcus adfert, nec ideo videt.* MUNCK.

14 Inter sidera collocatur] Pauſanias hanc fabulam ita explicat Lib. VIII. cap. 3. pag. 603. Ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας, ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ. Καλλιστὼ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρας, καλουμένην ἄρκτον μεγάλην. Deinde addit Ἔχοιεν δ' ἂν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα

nonis iram inter caetera ſidera [1] liquore non tingitur, ut auctor Heſiodus indicat. [2] Hinc illud: Sed lucet in aſtris Calliſto, renovatque ſuos ſine fluctibus ignes. Ipſe autem Arcas in coelum tranſlatus, Arctophylax dicitur.

Fab. VII.

Corvus volucris initio naturae candidis pennis plumatus fuit. Sed quia [3] Coronida [4] Coronei filiam indicaverat Apollini in adulterio morari, [5] illa propter acerbiſſimum indicium flagrantis dei ſagittis confixa, niger ex candido factus eſt. Ex hac & Apolline naſcitur Aſclepius; quem pater [6] exciſum utero matris, cum ea rogo eſſet inpoſita, abſtulit. Is ad Chironem à patre in Pelium perlatus montem eſt, ut ab eo incrementum, ſimulque ſcientiam adciperet medendi.

Fab.

ὄνομα οἱ ἀςέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιςοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες.

1 Liquore non tingitur] *AEquore* emendaverat in MS. manus ſecunda. MUNCK.

2 Hinc illud] Ita Giſelinus cum Raenerio. Sed MS. & Veneta, *vel alii.* Micyllus neutrum habet. Et forſan lacinia gloſſatoris eſt. MUNCK.

Ad FAB. VII.

3 Coronida] *Coronidam* Veneta. Nec ſpreverim. Vide ſupr. Lib. I. fab. 12. Etiam infr. fab. I. Lib. VI. *Aſopidd, Deoida*, aliaque id genus, nominandi caſu dicta invenies. MUNCK.

4 Coronei filiam] Falſum hoc. Coronis illa, quae ab Apolline adamata eſt, non Coronei, ſed Phlegyae erat filia, ut praeter alios referunt etiam Hyginus Myth. cap. 202. & Antoninus Liberalis cap. 20. Coroneo nata fuit altera illa, *quae in cornicem ceſſit.* MUNCK.

5 Illa propter &c.] Haec lectio eſt à Giſelino: quam ſanam eſſe praeſtare non auſim. MS. & Veneta, *Itaque propter acerbiſſimum indicium flagrantis Dei ſagittis confixa eſt. Ergo ille niger ex candido factus.* Quo prope accedit Micylliana, *Illaque propter acerbiſſimum indicium flagrantis Dei ſagittis confixa fuit, ex eo ille niger ex candido factus.* Senſum iſta ſanè commodum, nec orationem hiulcam efficiunt. Sed τὸ *itaque* non vulgariter heic denuo poſitum cur mutare non ſuſtineam, diſces ex illis, quae dixi ad Lib. I. fab. 7. Raenerius intolerabili audacia omnem hanc fabulam ita interpolavit, ut non Lactantii, ſed ipſius videatur. MUNCK.

6 Excisum utero] Sic Giſelinus. Sed editiones reliquae cum MS. *exciſo utero.* MUNCK. Ita quoque Hyginus; ſed Meſſenii ajunt AEſculapium non ex Coronide, ſed ex Arſinoe Leucippi filia natum eſſe, ut docet Pauſanias Lib. IV. cap. 3. pag. 284. & cap. 31. pag. 358. quocum confer Eumdem Lib. II. cap. 26. pag. 170. 171. ubi varias de AEſculapio fabulas leges.

Ad FAB. VIII.

7 Cum enim] Ita Giſelinus & Micyllus. Veneta autem & MS. *Cum igitur.* Raenerius, *cum, inquit, Minerva* &c. Peſſimè, & contra orationis nexum, niſi quis cum ipſo non Lactantium, ſed Coronida haec inducat narrantem. MUNCK.

8 Ne quis omnino id conspiceret] Ita cum MS. Veneta & Raeneriana. Sed Giſel. *omnino id ne inſpicerent.* Micyll. *Ne quis omnino id, quod intus eſſet, inſpiceret.* MUNCK.

9 Custodiens laxatam &c.] Ita Giſelinus dedit. Micyllus, *cum à cuſtodibus laxatam ciſtulam,*

Fab. VIII.

Coronis Coronei filia refert corvo, ne indicium Apollini faceret. 7 Cum enim Minerva Erichthonium Vulcani filium, qui de complexu sui in terram ceciderat, sustulisset, & comitibus suis Pandroso, & Hersae, Aglauroque, Cecropis filiabus cistula inclusum custodiendum tradidisset, monuissetque, 8 ne quis omnino id conspiceret; Coronis supradicta, nobilissima virginum, 9 custodiens laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperissent, divulgavit; quamobrem dea eam à se alienavit. Quae cum solitudine in littore oblectaretur, Neptunus 10 procul conspecta, venere ejus incaluit. cui cum vim 11 adferret, ab eadem dea propter virginitatem tenaciter custoditam in avem cornicem conversa est; 12 ita ut templo deae submoveretur.

Fab. IX.

Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia, nimia libidine effrenata, in patris

tam, & inspectum ibi draconem reperisset. Veneta & MS. *Custodibus laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperisset.* Unicâ literâ mutatâ sensum inde exsculpes commodissimum, *custodibus laxatam cistulam, & inspectum cum draconem reperisset, divulgavit.* MUNCK.

10 PROCUL CONSPECTA, VENERE EJUS INCALUIT] Ita & Veneta cum Giselino. Debebat scripsisse, *ejus procul conspectae venere* &c. Vel, ut Micyllus edidit, *procul eâ conspectâ, venere ejus* &c. MUNCK.

11 VIM AFFERRET] *Inferret* Giselinus. Nulla causa erat, cum alterum illud & MS. & reliquae omnes editiones agnoscant. Vide supr. Lib. I. fab. 9. MUNCK.

12 ITA UT TEMPLO DEAE SUBMOVERETUR] Sic habuit MS. Veneta *admoveretur*. Perperam. Rectius *amoveretur* Micyllus. Raenerius & Giselinus verba ista omiserunt. MUNCK. Parm. & Lugdun. Editt. praefero, quae legunt *a templo deae submoveretur.* Sciunt, qui historiam Romanam primis delibarunt labris, esse verbum proprium Lictorum, Magistratibus advenientibus viam facientium, unde Magistratus ipsi *summoto incedere* dicebantur. v. Gronov. ad Livium Lib. XXV. cap. 3. & ad Lib. XXVIII. cap. 27. Hinc pro arcere, prohibere, ne quis ulterius progrediatur, & dejicere de loco, in quem quis escendit, aut ingredi cupit, ut eidem Livio lib. III. cap. 67. in fine. *Scandentem in aggerem Volscum hostem nemo submovit.* Jam sciendum est, moris olim fuisse pascere aves sacras in templis. Herodot. Lib. I. cap. 159. de Aristodico Branchidarum Oraculum consulente ait περιιὼν τὸν νηὸν κύκλῳ ἐξαίρεε τοὺς ΣΤΡΟΥΘΟΥ'Σ, καὶ ἄλλα ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ. AElianus de Atheniensium superstitione Lib. V. V. H. cap. 17. Ἀλλὰ καὶ Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν ΣΤΡΟΥΘΟ'Ν ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρεῖδον, ἀλλ' ἀπέκτειναν Ἀτάρβην. Ubi per στρουθὸν Gallum Gallinaceum non necesse esse ut intelligamus, videtur Herodoti locus docere. Eurip. Jone vs. 1197.

> Κἂν τῷ δὲ μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμοις
> Κῶμος πελειῶν. Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
> Ἄτρεστα ναίουσι.

Sic anseres non modo in Junonis, sed & aliis templis nutriebantur. cum Plutarcho, quem Perizonius ad AEliani locum citat, confer Artemidorum, quem ad partes vocat G. Cuperus in Harpocrate pag. 54. Cornicem vero e templo suo Minerva arcebat, quippe semper Virgo, cum ἡ κορώνη φυσικῶς θερμὴ, ut notat Theon. ad Arati Diosem. pag. 105. in Venerem, licet castam, proclivior videatur, & symbolum sit amoris conjugalis, a quo Minerva semper abhorruit. Vide G. Cuperi Monumenta Antiqua pag. 238. 239.

Ad

patris cubile ſe inplicuit, ideoque adverſantibus deis ob admiſſum, ceſſit in noctuam. quod ſcelus ipſa nocturno tempore occultat, & in luce viſa, ab omnibus volucribus petitur [1] obnoxia.

Fab. X.

Ocyroe Chironis & [2] Chariclus filia, contemptis patris artibus, veſania futura praecinuit: infanti Aſclepio praedixit, quod medicina mortuos ad ſuperos [3] reducturus eſſet, [4] quodque eſſet ab avo fulminis ictum experturus. Patrem quoque Chirona [5] ſerpentibus cruciandum, cupidumque mortis ex deo in mortalium numerum venturum. Quae cum eſſet elocuta, [6] in equae ceſſit figuram, ne adverſantibus fatis plura ederet, quam praedicta Apollinis ſinerent.

Fab.

Ad FAB. IX.

1 Obnoxia] Micyllus, *ut noxia.* Sed cum Giſelino alterum Veneta & Raeneriana tuentur. Salluſt. Cat. cap. 20. *His obnoxii, quibus, ſi respublica valeret, formidini eſſemus.* Feſtus: *Obnoxius poenae obligatus ob delictum.* Sed ut ſaepe alias, ita & heic injuriae expoſitum ſignificat. Flor. IV. 4. *Obnoxium & opportunum injuriae juvenem.* Confer quae de hac voce ſcripſit Gellius Lib. VII. 17. MUNCK.

Ad FAB. X.

2 Chariclus] Ita repoſui pro *Charictae*, quod Veneta, Raeneriana, & MS. exhibebant. *Cariſtae* Giſelini mirificiſſimum eſt. Propius accedit *Charicles* Micylli. Pariter peccatum apud Iſidor. Orig. Lib. IX. cap. 2. *Ab Arcade Jovis & Calyſtae filio dicti*, pro *Calliſtus.* Plura hoc genus invenies in notis ad Hyg. Mythol. cap. 224. MUNCK.

3 Reducturus] Hoc à Giſelino eſt. MS. & edd. reliquae, *educturus.* MUNCK.

4 Quodque esset ab avo &c.] Haec Giſelini & Raenerii eſt lectio. MS. & Veneta, *educturus eſſet, ab avo fulminis ictum experturum.* Scripſerim, ut Micyllus edidit, *& ab avo fulminis ictum experturus.* MUNCK.

5 Serpentibus cruciandum] *Sagittis* Veneta, Micyll. & Raener. Sed perperam. Vaticinantis eſt vera obſcuris involvere. Serpentibus tortus fuit Chiron, quia Hydrae Lernaeae ſanguine tinctae erant ſagittae, quarum una pedem ejus vulneravit. MUNCK. Vide Apollodor. lib. II. cap. 5. §. 4.

6 In equae] *Equi* MS. Hygin. Aſtron. II. 18. *Nonnulli eam vatem dixerunt eſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam.* MUNCK.

Ad FAB. XI.

7 Pheretis] *Pheritis* Lugd. exhibet. Sed Colon. & Marg. Giſelin. *regis Phaeretis.* teſte Celeb. Burmanno. Forſan *Pheritis* quia Graece ſonat Φέρητος, & η in ι a deterioris aevi ſcriptoribus mutari ſolet. Vide Munck. ad Fulgent. Expoſ. Serm. Antiquit. pag. 772. 773. Editionis noſtrae.

8 Battus Nelei filius] Plures Batti fuere, ſed qui nihil cum hoc Batto Nelei filio commune habent. Quatuor enumerat Schol. Pindari Od. Pyth. IV. vs. 1. Κυρήνης γὰρ πρῶτος ἐβασίλευσε Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ὁ καὶ τὴν ἀποικίαν ἐκ Θήρας εἰς Λιβύην ἀπαγαγὼν καὶ Κυρήνην ἀποικήσας. (v. de eo Spanh. ad Callim. H. Apoll. 65.) Ὃς διάδοχον τῆς ἀρχῆς κατέλιπεν υἱὸν Ἀρκεσίλαον. Παρὰ δὲ τούτου παρέλαβε τὴν βασιλείαν Βάττος ὁ ἐπικληθεὶς εὐδαίμων. τοῦδε Βάττου ἄλλος γίνεται Ἀρκεσίλαος καὶ οὕτω παῖς παρὰ πατρὸς τὴν δυναστείαν παρέλαβε. Καὶ τέσσαρες μὲν Βάττοι, τέσσαρες δὲ Ἀρκεσίλαοι ἐγένοντο. Revera modo tres Battos enumeravit Scholiaſtes, ſed locus ſine dubio mutilus, e Plutarcho de Virtut. Mulier. Tom. II. pag. 260, 261. ſubpleri poteſt, ubi hunc Arceſilaum ex Eryxone etiam filium ſuſcepiſſe ab avo paterno Batti nomen mutuatum diſcimus. De quo Batto & Ar-

Fab. XI.

Apollo Jovis & Latonae filius cum pecus Admeti [7] Pheretis filii pasceret, fistulae cantu solitudinem protegens, boves ejus in agros Pyliae regionis progressae sunt: quas Mercurius avertit, & in sylva obculuit. Quod cum [8] Battus Nelei filius equas pascens vidisset, Mercurius vero ut indicium premeret, ex armentis formosissimam vaccam ei concessit. At ille discedenti adfirmavit lapidem, proximum quem vidisset, celerius, quam se, quidquam indicaturum. Deus vero ut mortalis fidem experiretur, paulo post mutata figura ad eumdem reversus est, simulavitque, se amissas boves quaerere, & [9] praemium promisit, si demonstrasset. At ille, cum sub quo monte pascerentur osten-

& Arcesilao plura ibi sunt legenda. Sed, ut dixi, hi nihil faciunt ad inlustrandam hanc fabulam. Hoc nomen etiam ad alios abiit. Plutarchus Lib. VIII. Symposiac. Quaest. 6. T. II. p. 726. mentionem facit Βάττου παρὰ Καίσαρι γελωτοποιοῦ, ita forte dicti, quia joci ejus, ut fit, saepius redibant. Scimus enim, quid de verbo βαττολογεῖν adnotent. Unde vero Noster hic Nelei filius Battus nomen adceperit, nescio. dictusne sit Βάττος διὰ τὸ βατταρίζειν, καὶ κεκομμένην ἔχειν τὴν φωνὴν, (vide Spanh. l. l. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 886.) non definivero. Hoc scimus, & pluribus locis adnotavimus, in primis ad Hygini fab. 192. saepe nomina inlustrium virorum aliis minus inlustribus fuisse indita. Id quod jam antiquissimis temporibus & sua aetate factum esse adnotat Pausanias lib. VIII. cap. 15. pag. 631. Et ita hic Battus Cyrenes conditoris nomine insigniri potuit, quippe potentissimi ac pecorum ditissimi regis Nelei filius, de quo Neleo haec testatur Pausanias Lib. IV. cap. 36. & Battus etiam apud Libyas *regem* notat, ut Tzetzes & Spanhemius ex aliis docent. Quidquid sit, ex Ovidii verbis vs. 703. & 704. nominis originem erui nequaquam posse, cum eruditionis fama inlustribus viris, & egregiis Elegantiarum poëticarum spectatoribus Heinsio ac Burmanno pro certo statuo.

9 PRAEMIUM PROMISIT] Dedisse ait Antoninus Liberalis cap. 23. μισθὸν χλαῖναν, quam paullo post χλαμύδα appellat. Sed χλαῖναν pro eo substituit Vir Clarissimus. Atqui propius accedebat χλανίδα, quod ego volui. Nunc valde dubito, an quicquam sit mutandum. Χλαίνας enim χλαμύδας interpretatur Hom. Schol. ad Odyss. Ξ. 513. cui accedit Apollonianus, χλαμύδα appellans id indumentum ad Lib. I. vers. 763. quod ad vers. 721. dixerat χλανίδα. Nec refragatur Hesychius: Χλαῖνα, inquit, χλαμὺς, ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν &c. Χλαμὺς, χλαῖνα. Ita enim rectè emendant docti homines. Restituenda eadem vox in fragmento pereleganti Hipponactis apud Tzetzen in Lycophronem: vs. 854. Ἐμοὶ γὰρ, inquit, οὔτε χωλαίναν δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγες, οὔτ' ἀσκέρασι τοὺς πόδας δασείησιν ἔκρυψας, ὡς μίμοι χίμετλα γίγνηται. Multipliciter corruptum hoc λείψανον. Corrige, & distingue, ut Iambos esse Scazontes appareat: Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας χλαῖναν οὐδέπω Δασεῖαν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγους, Οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν Ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα γίγνηται. Caeterum in hac Batti fabula apud Antoninum dicitur Mercurius egisse furtivum armentum διά τε Πελασγῶν, καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος, καὶ διὰ Λοκρίδος, καὶ Βοιωτίας, καὶ Μεγαρίδος. Vertit Xylander: *Per Pelasgos, Achajam, Phthiotidem* &c. Quaerit heic vir doctissimus, quem sensum conficere ista possint, καὶ δι' Ἀχαΐας τῆς Φθιώτιδος. *An Achaja fuerit urbs vel locus Phthiotidis? Malle se conjunctionem* καὶ *inserere*, ut sit καὶ δι' Ἀχαΐας, καὶ τῆς Φθιώτιδος. At locus non emendatione indiget, sed explanatione. Ut duplices fuere Achaei, Phthiotici & Peloponnenses, ita duplex etiam Achaia, Phthiotidis alia, alia Peloponnesi. Achaeos fuisse in Thessalia, cujus Phthiotis pars, operosè ostendit Salmas. in de linguâ Hellenisticâ pag. 258. & seqq. Achaia Phthiotidis est illa, de quâ Apollon. Scholiastes ad Argon. Lib. I. vers. 178. Ἀχαΐς δὲ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἡ Πελλήνη. MUNCK. V. Spanh. de voce χλαῖνα ad Aristophan. Ran. vs. 1507.

ostendisset, Mercurius perfidia ejus offensus, in lapidem eum mutavit; qui ab eventu index circa [1] Pylum vocatur.

Fab. XII.

Athenis virgines per solemne sacrificium canistris Minervae ferunt [2] pigmenta: inter quas à Mercurio eminens specie conspecta est Herse Cecropis filia. Itaque adgressus est sororem ejus Aglauron, precatusque, ut se Hersae sorori suae jungeret. At illa cum pro ministerio aurum eum poposcisset, Minerva graviter offensa est avaritia ejus, [3] ob quam cistulam etiam traditam sororibus ejus custodiendam adversus suum praedictum aperuisset: Invidiae novissimè imperavit [4] eam sororis Herses exacerbare fortunio: diuque excruciatam saxo mutavit.

Fab. XIII.

Cum Mercurius jussu patris in Phoenicen transgressus esset, ut armenta illius regionis ad littus compelleret, Jupiter in taurum conversus, cum se juvencis Agenoris regis inmiscuisset, & in amorem sui spatiantes in arenâ virgines consistere coegisset, paullatim [5] singulas adludens, novissimè Europam Agenoris filiam, cujus amore compulsus averterat figuram, insidentem suo tergo per mare in insulam Cretam detulit, ibique concubitu ejus fruitus est.

Fabu-

1 Pylum] Sic reposui, cum *Pylium* in MS. Venetâ, & Micyllianâ invenirem. Perperam etiam *Pylion* Giselinus. Terminatione Latina usus est, ut fab. 7. Lib. I. ubi *Pelium montem* habes, qui Πήλιον Graecis est. Hesych. Πήλιον ὄρος, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Πήλιον. Distinguo & rescribo: Πήλιον, ὄρος ἐκ Θεσσαλίᾳ καὶ πόλις. Vide Stephanum. MUNCK.

Ad FAB. XII.

2 Pigmenta] Vide quae de hac voce congessi ad Fulgent. Lib. III. cap. 8. MUNCK. De Minervae κανηφόρεις v. Perizon. ad AElian. XI. V. H. 8. & Spanh. ad Callim. H. Cerer. 127.

3 Ob quam cistulam etiam &c.] Sic cum Giselino & Veneta. Nec variat MS. Micyllus tamen, *& quod cistula* &c. Raenerius heic solitâ suâ usus audaciâ est. MUNCK.

4 Eam sororis Herses &c.] Haec Giselini est lectio. Micyllus dedit, *& eam sororis Hersae successibus exacerbavit.* Venet. *& eam sorori Herse exacerbavit.* MS. *eam sorori Hersae exacerbavit.* Putes scripsisse, *imperavit, eam sorori Hersae exacerbaret.* Sulpicius Severus Hist. Sacr. Lib. I. *Imperavit uxorem quaereret.* Lactantius ipse infra Lib. VII. fab. 4. *Impulit eas parentem interficerent.* Verum sententia flagitat, *Imperavit eam sororis Hersae successibus exacerbaret.* MUNCK.

Ad FAB. XIII.

5 Singulas alludens] Ita cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Giselinus praetulit *singulis.* Raenerius *ad singulas.* Sed *alludere aliquem* cum sermonis castitas non respuat, causa non erat, cur vetus lectio sperneretur. Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 13. *Poëtae alluserunt argutiam.*

Fabulae Lib. III.

* In vocem *Veneta. Fort.* in lapidem. *Pro lectione Ed. Ven. ſtat ipſum Echus vocabulum. Auſon. epigr.* XI. Auribus in veſtris habito penetralibus Echo. Et ſi vis ſimilem pingere, pinge ſonum. *Lege*, At ſi *ex Aldina anni* 1517.

** In naves. *Ita cum MS. & Veneta. Sed legendum*, in aves. *Vide annotata à nobis ad fabulam iſtam.*

Fab. I.

Agenor, rapta Europa, fratres ejus ad requirendam ſororem dimiſit, ita ut, niſi eam reperiſſent, ad ſe ne reverterentur, 6 imperaret. Cilix diverſas petit terras, 7 noviſſimeque conſtituit Ciliciam; nec

tiam. Regitur accuſativus vi praepoſitionis, quae eſt in verbo, ut fab. I. Lib. XIV. *Amorem incidit* pro *in amorem.* Tralatè Seneca OEdipode: *Per te pater Neptune, qui fluctu brevi Utrinque noſtro geminus alludis ſolo.* Huic ſimile eſſe volunt illud Minucii in Octavio: *Cum in ipſo aequoris limine plantas tingueremus, quod viciſſim nunc adpulſum noſtris pedibus adluderet fluctus, nunc relabens ac veſtigia retrahens in ſeſe reſorberet.* Proba lectio ajunt interpretes, Wouwerius, Elmenhorſtius, Heraldus. Et à fluctu aequor non alluditur, ſed alliditur pedibus noſtris. Omnino reponendum ex MS. *allideret* vel ex Vett. edd. *illideret.* MUNCK. De verbo *adludere* vide Celeb. P. Burm. ad Phaedr. Lib. III. fab. XIX. vs. 12. & ad Virg. VII. AEn. 117.

Ad Lib. III. Fab. I.

6 IMPERARET] Ita Giſelinus. Sed Veneta, Raeneriana, & MS. *imperat.* Quod ſi cui magis arriſerit, neceſſe eſt, ut pro *ita ut* in praecedentibus ſcribat, *ac ut.* Micyllus verbum illud omiſit. MUNCK.

7 NOVISSIMEQUE CONSTITUIT CILICIAM] Τὸ *que* à Venet. Raen. Micyll. & MS. abeſt. Caeterum *conſtituere Phoenicen* & *Ciliciam* dixit, ut *condere Phoenicen*, *condere Achaiam* Hieronymus in Chronico Euſebiano; *condere Gades* Paterculus Lib. I. Vide Salmaſ. ad Tertull. Pall. p. 170. Ad eundem modum *aedificare ſolitudines* dixit Vetus Interpres Job. cap. III. vers. 14. Immo & κτίζειν uſurpant Graeci. Lycophr. pag. 186. ed. Steph. Κτίσαι δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων. Quod tamen Tzetzae placere non potuit. Κτίσαι δὲ, inquit, εἰς τὴν χώραν. οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Sed ego pluris facio unum Lycophronem, quam trecentos Tzetzas. Joſeph. Antiq. Jud. Lib. I. cap. 7. Ἔκτισε καὶ Φοῦτης τὴν Λιβύην. Euſtath. in Dionyſ. p. 109. Ὃν καὶ Εὐελπίδης κτίστορα ἱστορεῖ Ἀσιάτιδος χθονός. Hinc

nec minus Phoenix à ſuo nomine Phoenicen. Cadmus vero, [1] deſperata ſpe viſendi parentis, Apollinis [2] oraculum ingreditur, ſciſcitans, in quibus partibus orbis conſiſteret. Accepta itaque ſorte, ut vaccam à grege ſecretam, quae lunae ſignum in latere haberet, ageret; & ubi feſſa procubuiſſet, ibi ſtatueret urbem; parens praecepto, in eam terram devenit, quae poſtea à bove Boeotia eſt dicta. Hic cum ad fontem Martis ſocios aquatum miſiſſet, [3] atque ille illuc veniſſet, ut vidit à dracone ſocios conſumptos, ſerpentem interfecit, denteſque ejus, Minervae monitu, humo ſparſit. Ex quibus armatorum multitudo progignitur, quae inter ſe domeſtico bello confligit: ita ut ex eâ quinque relinquerentur, qui Minervae voluntate creandi populi, qui Thebis conſiderent, [4] principes eſſent; quorum nomina haec produntur fuiſſe, Echion, [5] Udaeus, Chthonius; Pelorus, Hyperenor. Hi Cadmo ſocii condendae urbis additi ſunt.

Fab. II.

Diana cum in valle Gargaphiae aeſtivo tempore, [6] fatigata ex adſidua

κτίσεις dicta ſcripta illa, in quibus de originibus & primis civitatum conditoribus agebatur. Vide Mauſſac. ad Plutarch. de Fluminibus pag. 249. MUNCK. Sine dubio verbum κτίζειν proprie ut Tzetzes ait, de urbe condenda adhibetur, unde ἐϋκτίμενον πτολίεθρον Homer. Odyſſ. Ω. 213. Vide Spanh. ad Callim. H. Apoll. 75. Thucydides ait Lib. I. cap. 7. Τῶν δὲ πόλεων ὅσαι μὲν νεώτατα ᾠκίσθησαν, καὶ ἤδη πλωϊμωτέρων ὄντων περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι χρημάτων, ἐπ᾽ αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς ΤΕΙ΄ΧΕΣΙΝ ἘΚΤΙ΄ΖΟΝΤΟ. Sed & de novis colonis in urbem jam conditam deducendis ſumitur. egregie Herodot. Lib. I. cap. 168. Οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηΐκης, καὶ ἐνθαῦτα ἜΚΤΙΣΑΝ πόλιν Ἄβδηρα, τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος Τιμήσιος ΚΤΙ΄ΣΑΣ οὐκ ἀπώνητο. Imo κτίζειν χώραν, νῆσον, ἔθνη &c. dici, cum agitur de deductis in inſulam vel regionem coloniis, docet poſt Cuperum III. Obſ. 9. Celeb. P. Weſſeling. II. Obſ. cap. 15. Id quod patet etiam ex corrupto loco Scholiaſtae Apollonii Rhodii IV. Arg. vs. 264. de Arcadibus diſputantis καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς θέσεσι. J. Rutgerſius Lib. IV. V. L. cap. 18. recte legit ἐν ταῖς κτίσεσι. Scripſit ille Ariſto Chius de Athenienſium, &, ut ex hoc Scholiaſtae loco videre eſt, de aliorum populorum coloniis. Conſule Voſſium Lib. II. de Hiſtoricis Graecis cap. 4. pag. 180.

1 Desperata spe] Hygin. Aſtron. II. 4. *Deſperatâ ſpe, ſolitudine ac pauperie oppreſſa* &c. Contra apud Plaut. Merc. III. 4. 13. *Spem ſperatam cum obtuliſti hanc mihi.* MUNCK. *Deſperato enim conſulum ſenatusque auxilio* dicit Livius II. 27.

2 Oraculum] H. e. templum. Hyg. II. Aſtron. 23. *Jovis Dodonaei oraculum.* Vide ibi annotata à nobis. MUNCK.

3 Atque ille illuc venisset] Sic edidit Giſelinus. Veneta, *Et cum etiam ipſe illuc viſiſſet.* Micyll. *& poſtea etiam ipſe illuc iviſſet.* Raener. *Cum ipſe quoque illuc iviſſet.* MS. *& ille ibi iviſſet.* Quam lectionem videntur mutaſſe, qui nimium tribuunt regulis grammaticorum. Infr. Lib. XIV. fab. 5. *Ac noviſſimo Ulyſſes remedio Mercurii ibi venit.* Auctor vitae Apollinaris: *Ibi currebant ad eum omnes Chriſtiani.* Gajus Digeſt. Lib. I. Tit. II. *Cum ibi venerimus.* Cyprian. de Revel. capit. Joannis Baptiſt. *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Gregor. Dialog. Lib. I. *Ubi vis ire?* Vulcatius Avid. Caſſ. cap. 9. *Liberam evagandi, ubi vellent, poteſtatem dedit.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Victor Epiſcop. Lib. II. de Perſec. Vand. *Si animali ſedere non poteſt, jungantur boves indomiti; qui cum colligatis funibus trabendo perducant ubi ego praecepi.* Pro *animali* legere poſſis *animal.* Vide annot. ad Hyg. Mythol. cap. 61. Sed alterum benè habet. Naſo Met. Lib. XI. 237. *Frenato delphine ſedens.* Haimo Hiſtor. Eccleſ. cap. 20. *Aſino ſedens ad tribunal ducitur.* MUNCK.

4 Principes essent] Ita Giſelinus & Veneta.

sidua venatione, se ad fontem perlueret, Actaeon Aristaei & Autonoes filius eumdem locum petens ad refrigerandum se & canes, quos exercuerat, 7 cervos persequens, in conspectum Deae incidit. 8 qui ne eloqui posset, habitus ejus in cervum conversus est, ita ut pro 9 fera à suis canibus laceratus sit.

Fab. III.

Juno suspectam Semelen Cadmi & 10 Harmoniae filiam cum haberet, quod cum Jove concubuisset, in anum conversa, ut se fallacia sine invidia cujusquam ulcisceretur, ad eam venit, persuadetque ei, ne alio Jovem adparatu recipiat ad cubile, 11 quam quo solitus sit adparere Junoni; quo ut illius auctoritas gravis, proinde ipsius concubitus insignis esset. Quod cum inpetrasset à cupiente, deus instructus tonitribus ac fulminibus, domum Semeles ingressus est: tecta ejus deceptae optatis flammis adurit, Liberumque conceptum utero gravidae incendio eripit, ac 12 femore insuit suo. Postea completis mensi-

ta. Etiam Raen. & Micyllus, nisi quod pro *considerent* exhibent *consideret.* MS. *principesque essent*; quasi τὸ *populi* nominativus esset pluralis. Sed rectius dicas genitivum esse singularem, tametsi *considerent* sequitur. Nota est synesis. Vetus interpres Siracidae cap. LI. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. XXIII. vers. 1. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* Marc. IX. 15. *Populus stupefactus est, & expaverunt.* Psalm. LXXXV. vers. 13. *Synagoga potentium quaesierunt animam meam.* MUNCK.

5 UDAEUS] Ita rectè Raenerius. Perperam *Udeus* Micylliana. Perperam etiam *Idaeus* Giselinus & Veneta; in qua, ut & in MS. malè pro *Chthonius* legitur *Chromius.* Vide notas ad Hyg. Mythol. cap. 178. MUNCK.

Ad FAB. II.

6 FATIGATA EX ASSIDUA VENATIONE] Usitatius abesset illud *ex.* Pariter πλεονεκτικῶς Florus Lib. I. 9. *Ex summo studio annixus est.* Sed non carere veterum exemplo eam phrasin disces ex Animadv. Herald. in Lib. I. Arnob. Confer quae infra annoto ad illa fab. 6. *Ex assiduâ venatione fatigatus.* MUNCK.

7 CERVOS PERSEQUENS] *Feras* Veneta, Micyll. & Raeneriana. Atque ita quoque Hyginus Myth. cap. 181. quem velim conferas. Commendat τὸ *feras* etiam Naso ipse: *Lina madent, comites, ferrumque cruore ferarum* &c. MUNCK.

8 QUI NE ELOQUI POSSET] Pro *qui* mallet *quod* Giselinus. Veneta legit & distinguit, *Qui ne eloqui posset habitus ejus, in cervum ab eâ conversus est.* Micyll. *Qui ne eam rem eloqui posset, habitus ejus in cervum ab eâ conversus est.* Sed ista sapiunt manum interpolatricem. Raener. *Qui ne eloqui posset, in cervum conversus est.* Quo prope accedit Hyginus; *Qui ne loqui posset, in cervam conversus est.* Fort. *Quae ne eloqui* &c. MUNCK.

9 PRO FERA] *Pro cervo* Hyginus. MUNCK.

Ad FAB. III.

10 HARMONIAE] Ita rescripsi, cum *Armoniae* haberet MS. Vide Hyg. Mythol. cap. 5. Perperam *Hermionae* vel *Hermiones* editi. MUNCK.

11 QUAM QUO SOLITUS SIT] Τὸ *quo* abest à Venetâ, Micyll. & MS. MUNCK.

12 FEMORE INSUIT SUO] Ita & Veneta ac Micyll. Raenerius *femori.* Naso ipse: *Insuitur femori, maternaque tempora complet.* Fulgent. Myth. II. 15. *In femore suo insuit.* Vide ibi notas nostras. MUNCK.

mensibus, Nymphis, quae Nysam montem Indiae [1] perfrequentarent, clam tradidit nutriendum.

Fab. IV.

Jupiter cum Junone [2] jocosius, omissis omnibus jurgiis, referens in conjunctione majorem capere faeminas, quam viros, voluptatem, Tiresiam judicem adeundum censuit, qui utramque naturam maris ac faeminae fuerat expertus. Nam quodam tempore cum serpentes concubitu haerentes baculo percussisset, in mulierem [3] versus fuerat, ac rursus [4] proximo vere eadem usus ratione [5] ac tactu, in virum cessérat. Qui cum Jovis sententiam tutatus esset, damnata Juno lusum in iracundiam vertit, ac Tiresiam luminibus orbavit. Pro qua injuria, quod majus esset, Jupiter futurorum ei scientiam tribuit.

Fab. V.

Liriope Nympha ex amne Cephiso procreavit Narcissum, cui Tiresias Eueri filius omnia prospera [6] responso pollicitus est, si pulchritudinis suae nullam habuisset notitiam. Hunc igitur Echo cum diligeret, neque ullam viam potiendi inveniret, curâ & sollicitudine juvenis,

1 Perfrequentarent] Ita cum MS. etiam Veneta ac Micylliana. *Frequentabant* Raenerius, *perfrequentabant* Giselinus. Ita *permittere* pro *mittere* Senec. de Constant. cap. 3. *Eo loco ponere, quo nulla permittitur injuria.* Ad quem locum videndus Lipsius. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 Jocosius] *Jocando* Micyllus. MUNCK.

3 Versus] *Cum versus* MS. Lege, *conversus.* MUNCK.

4 Proximo vere] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micylliana. Sed Giselinus *post septem annos.* Quod convenit cum narratione poëtae. MUNCK.

5 Ac tactu] *Attactu* Valeriani codices, ut notat Giselinus. MUNCK.

Ad FAB. V.

6 Responso pollicitus est] Ita cum MS. Venet. Micyll. & Raener. Malè τὸ *responso* omiserat Giselinus. Infr. VI. 3. *Manto Tieresiae filia responso monuisset Thebanos.* Naso ipse in hac fabulâ: *Irreprehensa dabat populo responsa petenti. Respondere, responsum* propria in hac re vocabula sunt: Lactant. de Opif. Dei cap. 18. *Responsa vatum nostrorum ex parte somniis constiterunt.* Justin. Lib. I. cap. 4. *Hoc responso exterritus.* Et cap. 5. *In memoriam somnii responsique revocatur.* Schol. Horat. III. Od. 19. *Oraculo responsum fuit.* Nepos Pausan. cap. 5. *Inde posterius dei Delphici responso erutus.* Victor Illustr. cap. 22. *Romani ob pestilentiam responso monente, ad Aesculapium Epidauro arcessendum* &c. MUNCK.

7 Ob deformitatem] Aliam fabulam narrat Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag. 490. Ἀχιλλέα γενέσθαι φασὶ τὸ κάλλος ἀμήχανον, ὃν καὶ ἐρίσαντα περὶ κάλλους νικῆσαι, τοῦ Πανὸς κρίναντος. καὶ διὰ τοῦτο Ἀφροδίτην μισήσασαν ἐμβαλεῖν Πανὶ τὸν ἨΧΟΥ͂Σ ἔρωτα, καὶ μὴν καὶ κατεργάσασθαι καὶ εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὸν, ὅπως ἐκ τῆς μορφῆς αἰσχρὸς καὶ ἀνέραστος φαίνοιτο, qui ex eodem Ptolemaeo pag. 480. haec profert. φασὶ δὲ ἨΧΩ μετὰ τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κληθῆναι, διὰ τὸ φωνόμενον αὐτὴν γενέσθαι.

8 Post obitum aud.] Apud Hermionenses teste

venis, quem extremis vocibus persequebatur fugientem, extabuit, ejusque reliquiae corporis in lapidem conversae sunt: quod ei incidit Junonis irâ, quia garrulitate suâ eam saepe esset morata, ne Jupiter in montibus persequens Nymphas manifesto deprehendi posset. Fertur Echo filia Junonis [7] ob deformitatem montibus recondita, ne quid ejus praeter vocem inspici posset; quae tamen [8] post obitum auditur.

Fab. VI.

Narcissum autem supradictum ob nimiam crudelitatem, quam in Echo [9] exhibuerat, Nemesis ultrix fastidientium in amorem sui inpulit, ut [10] non minore flamma, atque illa, ureretur. Qui cum [11] ex adsidua venatione fatigatus [12] secundum fontem in opaco procubuisset, & hauriens aquam imaginem sui conspexisset, & diutius ibi remoraretur, novissimè extabuit, ita ut vitâ privaretur. Ex cujus reliquiis flos exstitit, quem Najades Nymphae, flentes casum fratris Narcissi, nomine ejus adnotarunt.

Fab.

teste Pausania Lib. II. cap. 35. pag. 196. Τοῦ δὲ τῆς Χθονίας ἐστὶν ἱεροῦ στοὰ κατὰ τὴν δεξιάν, ΗΧΟΥΣ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων καλουμένη. Φθεγξαμένῳ δὲ ἀνδρὶ τὰ ὀλίγιστα ἐς τρεῖς ἀντιβοῆσαι πέφυκεν. Lib. V. cap. 21. pag. 434. Καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ Ἠλείων ἀνάκειται γυμνασίῳ, τὸ δὲ τῆς Ἄλτεως πρὸ τῆς Ποικίλης στοᾶς καλουμένης —— Εἰσὶ δὲ οἳ τὴν στοὰν ταύτην καὶ Ἠχοῦς ὀνομάζουσι· βοήσαντι δὲ ἀνδρὶ ἑπτάκις ὑπὸ τῆς Ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε, καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀποδίδοται.

Ad FAB. VI.

9 EXHIBUERAT] *Exercuerat* in margine Giselinus. Nihil muto. Infr. Lib. IV. fab. 5. *Admissi misericordiam exhibent. Exhibere* est ostendere & praestare. Tertull. de Patient. cap. 1. *Uti pudor non exhibendi, quod aliis suggestum imus, exhibendi fiat magisterium.* Senec. de Provid. cap. 3. *Magnus es vir: sed unde scio, si tibi fortuna non dat facultatem exhibendae virtutis?* Plin. Lib. V. epist. 19. *Cui tanto major humanitas exhibenda est.* Sed Interpres Abdiae Babyl. Lib. II. *Qui nos suscipiens triduo benignè exhibuit*, pro *tractavit*. MUNCK.

10 NON MINORE FLAMMA, ATQUE ILLA, URERETUR] Giselino ista lectio debetur. MS. cum Venet. Raen. & Micyll. *Non minore flamma ille exureretur.* MUNCK.

11 EX ASSIDUA VENATIONE FATIGATUS] Sic & MS. & editi, quos quidem viderim, omnes, non heic tantum, sed & supr. fab. 2. *Fatigata ex assiduâ venatione.* Et lib. IV. fab. 18. *Fatigato ex assiduo cursu.* Quamobrem miror, quem codicem consuluerit Cl. Schefferus, cum in Dissertatione de stylo & aevo Hygini inde adduceret, *in assiduo venationis labore defatigata.* quanquam non ignoro potuisse ita scribere non vitiosè Lactantium. Petronius: *Donec in cursu fatigatus, & sudore jam madens, accedo aniculam* &c. Adde quae Scioppius congessit Verif. Lib. I. cap. 4. Sed in Petronii illo loco rectius putem legi *& cursu fatigatus*, ex Fragm. Tragur. MUNCK. Aliter rem narrat Conon narrat XXIV. apud Photium pag. 435.

12 SECUNDUM FONTEM] Vibius Sequester cap. de Fontibus: *Lycope, ubi Narcissus se conspexit. Liriope* corrigit Simlerus. MUNCK.

Ad

Fab. VII.

Pentheus Echionis & Agaves filius in contemptum trahens [1] praedicata Tiresiae auguris, ut in adventu Liberi Thebani hederâ redimiti procederent, ac sacra susciperent, [2] prohibet suos parere monitis; quod negaret ex Semele deum proditum. Confestim itaque famulis imperat, ut in conspectum suum Liberum vinctum adtraherent. At ille ut vesanientem eluderet, versus in Acoeten, ducitur vinctus, & custodiâ clauditur.

Fab. VIII. IX. X.

Acoetes supradictus Liberi comes, cujus sub imagine deus latuerat, eludens Penthea, indicat regi, quia ita exigeret, nomen genusque artis suae; & quanta vis adparuerit in Libero, quo tempore petens Naxum in Tyrrhenos [3] inciderat. Ab his enim propter eximiam pulchritudinem captus pro praeda [4] inpositus navigio. qui ut vidit in aliam se duci regionem, armamenta navis in feras ac serpentes convertit. Quo prodigio exterriti Tyrrheni in pelagus se praecipitavere, ac in delphinos [5] & aves se mutavere. Post haec iterum custodia clauditur: quae cum [6] sponte dei patuisset, ac vincla manibus defluxissent, in montem Cithaerona digreditur, ibique Agaven matrem ejus alienatam furore, adjuvantibus sororibus Ino & Autonoe, inpellit, ut sacra proterentem sua interimat manu.

Fabulae Lib. IV.

I. Dercetis Nini regis filia in piscem.

Ih

Ad FAB. VII.

1 PRAEDICATA TIRESIAE] Venet. Micyll. & Raener. *Praedicta Tiresiae auguris, cum in* &c. MUNCK.

2 PROHIBET SUOS] Auctius cum MS. Veneta & Micyll. *Probibet suos Pentheus* &c. MUNCK.

Ad FAB. VIII. IX. X.

3 INCIDERAT] Ita cum Giselino etiam Micyllus. Sed MS. & Veneta, *incideret.* MUNCK.

4 IMPOSITUS NAVIGIO. QUI UT &c.] Haec est lectio MS. Veneta & Raeneriana: *Impositus navigio est. qui ut* &c. Micyll. *Impositusque navigio, ut vidit* &c. Quod prae caeteris arridet. MUNCK.

5 ET AVES] Quis veterum, praeter hunc scriptorem, hoc dixit? Nemo, opinor. Mirum, ni huic commento ansam praebuere illa Nasonis verba: *In spatium resilire manus breve vidit; & illas Jam non esse manus; jam pinnas posse vocari.* Immemor pinnas etiam esse piscibus, alas esse istic pinnas putavit. Gloss. Cyrill. Πτερὸν, *pinna, pluma, ala.* Philox. *Pinna*, πτέρυξ, πτερόν. *Pinnae*, ἐπάλξεις, πτερά. Sane *pinna* semper non *penna* est apud Donatum. Vide Serv.

II. Semiramis Dercetis filia in columbam.
III. Nais in piſcem.
IV. Pyrami & Thisbes cruor in arborem morum.
V. Leucothoë in virgam thuream.
VI. Clytie Nympha conjux in herbam heliotropium.
VII. *Daphnis Idaei filius* in ſaxum. *
VIII. Scython ex viro in foeminam.
IX. Ex imbribus procreati Celmus & Adamas.
X. Crocus & Milax famuli in florem.
XI. Salmacis & Hermaphroditus in unum corpus.
XII. Minyeides Thebanae in veſpertiliones.
XIII. Ino & Melicertes dii maris, Leucothea ac Palaemon.
XIV. Spuma maris in Venerem.
XV. Sidoniae comites Inus in ſaxa & aves.
XVI. Cadmus & Harmonia in dracones.
XVII. Guttae Meduſae in ſerpentes.
XVIII. Atlas Iapeti filius in montem ſui nominis.
XIX. Virgae ſubjectae Gorgonis capiti in curalium.
XX. Meduſae crines in ſerpentes.

* Daphnis Idaei filius. *Immò Mercurii erat filius. Vide Serv. ad Ecl. V.* 20. *Philargyrius amatum dicit à Nymphâ* Lyca. *Scribo*, Sicula. *Nam Diodorus Lib. V. Daphnin facit Siculam. Confer Theocrit. Eid.* 1. *vers.* 66. *& ibi Scholia. Nec non Parthen. Erotic. cap.* 29.

Fab. I. II. III.

Thebis cum Tireſias Eueri filius diem feſtum ſacrorum Liberi [7] edixiſſet, Alcithoë [8] Minei filia ejuſdem civitatis in eodem permanſit judi-

Serv. ad AEn. XII. 898. Gloſſ. Iſid. *Pindae pinnae dictae ſunt à pendendo: ſed uſus obtinuit, ut pinnae dicantur.* Nugae grammaticorum, ut & iſta, quae leguntur in fragmento veteri, quod Barthius publicavit Adverſ. Lib. XXXVII. 3. *Pinae murorum, pinnae avium.* Immo *pinnae* ſunt πτερύγια Graecorum, quae tam muris, quam avibus etiam in ipſorum linguâ tribuuntur. Plin. Lib. x. cap. 61. *Volucrum animal parit veſpertilio tantum, cui & membranaceae pinnae uni.* MUNCK. *Pinnae* ac *pennae* ſaepius confuſae in codd. MSS. huic Grammaticorum explicationi anſam praebuerunt. vid. Jac. Nic. Loenſis lib. VII. Epiphyll. cap. I.

6 SPONTE DEI] Ita cum MS. Veneta & Micyll. Al. *deo.* Lucan. IX. 574. *Nil facimus non ſponte dei.* Hoc eſt, voluntate. Sex. Rufus Brev. cap. 20. *Sponte propriâ deductis exercitibus.* MUNCK.

Ad LIB. IV. FAB. I. II. III.

7 EDIXISSET] Ita cum MS. etiam Veneta. *Edidiſſet* Raen. & Micyllus. Sed perperam, quanquam explicare nititur Barthius Adverſ. Lib. XXIII. cap. II. MUNCK. Conſule celeb. Burm. h. l.

8 MINEI FILIA] MS. *Minalae.* Veneta *Minae.* Unde *Minyae* procul dubio faciendum. Vide Heinſ.

judicio, quo Pentheus, cum ſororibus: quae [1] lanae potius operandae ſtudio, quam ſacrorum, adeſſe volunt. Itaque rogata, ut inter opus lanificii referret fabulas, quibus oblectarent adſuetum laborem, dubitat, an [2] de Babylonia Derceti dicat, quae in piſcem converſa ſit; an de ejus filia, quae ceſſit in columbam; an de Naide Nympha, quae ſimiliter ceſſit in piſcem: an etiam de eâ arbore, cujus poma albi coloris in ſanguineum ceſſerunt: de qua, quoniam trita non erat, his incipit.

Fab. IV.

Pyramus & Thisbe urbis Babyloniae, quam Semiramis regina muro cinxerat, & aetate & formâ pares, cum in propinquo habitarent, rimâ parietis & conloquii & amoris initia [3] inter ſe pignerati ſunt. Conſtituerunt itaque, [4] ut matutino ad monumentum Nini regis ſub arborem morum convenirent ad amorem. Et cum celerius ſub lucem Thisbe, nacta occaſionem, ad deſtinatum locum veniſſet, conſpectu leaenae exterrita, abjecto amictu, in ſylvam refugit. At fera à recenti praeda, cum ad fontem vicinum tumulo ſitiens decurreret, relictam veſtem cruento ore laceravit. Poſt cujus diſceſſum Pyramus cum ad eumdem locum veniſſet, & amictum ſanguine adſperſum inveniſ-

Heinſ. ad Ovid. Metam. p. 77. Eſt haec fabula apud Antoninum quoque cap. 20. & AElian. ποικ. ἱστορ. Lib. III. pag. 42. ubi miror acutiſſimum Fabrum non vidiſſe perperam legi, ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν Μινυάδας. Scribendum enim μαινάδας h. e. *Bacchas*. MUNCK.

1 Lanae operandae] Ita *operari linum* dixit Vet. Interpr. Eſai. cap. XIX. vers. 9. *operari terram* Geneſ. cap. III. 23. & IV. 12. Siracid. cap. XX. 28. Uſitatius eſt *lanam facere*. In tumulo antiquo Catal. Pith. Lib. III. *Domum ſervavit. lanam fecit. dixi, abei.* Et Naſo VI. Met. vers. 30. *Tibi fama petatur Inter mortales faciendae maxima lanae.* Caeterum ut *operari terram* Latini, ita γῆν ἐργάζεσθαι οἱ ό apud Moſen. Schol. Heſiod. p. 309. ed. Heinſ. Macar. Homil. 28. & Anton. Liberal. cap. 15. Nec diſſimiliter ἐργάζεσθαι θάλασσαν Artemidor. Lib. II. 42. Sed an etiam Δήμητρα ἐργάζεσθαι Graeci dixere? Hoc mihi negatum affirmare non dubitat Vir Cl. ad Antoninum. Sed attende quomodo hoc probet. Strabo, inquit, Lib. VII. in Excerptis, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντεις καὶ μαντικὴν εἰργάζοντο. Egregia, ſi diis placet, conſequentia. MUNCK.

2 De Babylonia Derceti] Τὸ *Derceti* addidi ex Micyllianâ, quanquam à MS. ut & Venetâ ignoratur. Sed tam ſtultus ſcriptor hic non erat, ut Babyloniam, κύριον eſſe nomen foeminae putaret. MUNCK.

Ad FAB. IV.

3 Inter se pignerati sunt] Sic & Veneta cum MS. Micyll. *pignerati, pacti ſunt.* Sed poſterius à gloſſa eſt. Raenerius, ut ſolet, ſua pro Lactantianis obtrudit lectori, cum ſcribit, *fundamenta jecerunt.* Naſo VIII. Met. *Quod das mihi pigneror omen.* Vide ibi Heinſium. MUNCK.

4 Ut matutino] *A matutino* MS. & Veneta. *Matutino tempore* Micyll. Quod gloſſam reſipit. Sanè *matutino* pro *mane* inter adverbia numeratur à Diomede Lib. I. ut *quotidiano, heſterno, ſempiterno* Lib. II. Legas & *à mane* apud eundem, ut ἀπὸ πρωΐ apud Graecos. MUNCK.

5 Ne

venisset, existimans à ferâ consumptam, ferro se sub arbore interfecit. Deinde Thisbe deposito metu, cum ad eumdem fuisset reversa locum, & comperisset, se caussam mortis adolescentis exstitisse, [5] ne diutius dolori superesset, eodem ferro se trajecit: quorum cruore morus arbor, quae [6] foedissima spectaculi fuerat inspectrix, poma quae gerebat alba [7] in conscium vertit colorem.

Fab. V.

Sol praelatam Leucothoën ex Eurynome & Orchamo [8] Achaemeniae principe, origine Beli genitam, [9] Clymenae ac Rhodo, Circes matri & Clytiae, quarum pulchritudine [10] ante sollicitum animum egerat, dilexit. Et cupiens, ut in antedictis, [11] cupiditatem sedare, in speciem matris puellae Eurynomes conversus, virginem deceptam dolo vitiavit. Cujus adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatus erat Sol, parenti puellae indicavit. Quam ille [12] cum terrae defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens, diducto solo, cui subjecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quae gratissima diis hominibusque esset, extulit: quae thurea adpellatur. Hoc Hesiodus indicat.

Fab.

5 Ne diutius] *Itaque ne diutius* MS. Vide Lib. I. fab. 7. MUNCK.

6 Foedissima spectaculi] Ita MS. Sed legendum utique *foedissimi*. MUNCK.

7 In conscium vertit colorem] Sic cum MS. & Veneta. Raen. *in sanguineum* &c. Micyll. *in conscium sanguineum* &c. Sed posterius procul dubio glossatoris est. Existimo scripsisse Lactantium, *in puniceum vertit colorem.* Naso vers. 127. in hac fabula: *Puniceo tingit pendentia mora cruore.* Vide ibi Nob. Heinsii notas. Supr. fab. 3. *in sanguineum cesserunt* reposui, pro *in sanguinem.* MUNCK.

Ad FAB. V.

8 Achaemeniae principe] MS. *Achaemenido.* Unde levi mutatione fieri posset *Achaemenida*, vel *Achaemenide*, ut Veneta exhibet. Sed praeferam vulgatum. MUNCK.

9 Clymenae ac Rhodo] Ita non dubitavi rescribere, cum *Archodo* exhiberet MS. Certè rectius est, quam *Arcadi*, quod Raenerius; vel *Archadi*, quod Veneta repraesentat. Micyllus dedit, *Clymenae Rhodoque, item Circes matri ac Clytiae.* MUNCK. Vid. Celeb. P. Burm. ad Ovid. IV. M. 204.

10 Ante sollicitum animum] Sic cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Non potuit hoc concoquere Raenerius. Itaque refinxit, *ejus sollicitus antea animus fuerat.* At homini pudenti suffecisset τὸ *egerat* mutare in *gesserat.* MUNCK. Nil muta. Vide Celeb. P. Burm. ad h. l. & Livium Lib. II. cap. 47. *Romanos terror per tota castra trepidos agit.*

11 Cupiditatem sedare] H. e. amorem. Infr. lib. V. fab. 4. *Ne cupiditates ejus experirentur.* MUNCK.

12 Cum terrae defodisset] Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 15. Ruffin. Praefat. ad Chromat. *Protulit panes Apostolicae reconditos perae.* MUNCK.

Fab. VI.

Clytie Nympha fupradicta, ob injuriam ab amatore deferta, ita tenuata vifceribus eft, ut in herbam converteretur, quae primum confervans amorem dei, heliotropium diceretur, curfumque fervaret ejufdem Dei.

Fab. VII. VIII. IX. X. XI.

Poftquam Leuconoë narrare defiit, pofcitur Alcithoë; quae narrationem incipiens, [1] ait fe non dicturam de Daphnide Idaeo paftore, qui, quod fidem conjugii non praeftiterit, in faxum abiit. Nec de Scythone, qui ex viro in foeminam cefferat. Neque etiam cafus relaturam [2] Celmi aut Adamantis, Curetumque, qui ex imbribus fint procreati; [3] vel aut de Croco aut [4] Milace, qui in florem verfi funt. [5] Refert quoque Salmacidem Cariae fontem, cujus liquore contacti in mollitiem verfi defigurentur. Mercurius cum ex Venere, qui duplici figura Hermaphroditus vocatur, genuiffet, eumque Najades Nymphae in Idâ monte educaviffent, relictis fedibus, in Cariam venit. Hic confpicato fonte [6] opaciffimi foli ac perlucentis aquae, curfum continuit.

Ad FAB. VII. VIII. &c.

1 Ait se non dicturam] Quae ante haec verba habentur, cum à MS. abeffent, ex Micyllianâ addidi. Sed pro *Leucothoë* fcribendum *Leuconoë*. Vide Heinf. ad vers. 168. *Leucippen* appellat Ant. Liberalis cap. 10. MUNCK.

2 Celmi] Sic & Venet. & Micyll. cum MS. Ergo rectus ei cafus *Celmus* fuit. Vide quae dicta funt nobis ad Hyg. Mythol. cap. 139. MUNCK.

3 Vel aut de Croco] Ita refcripfi ex Venet. cum *fed aut de* &c. praeferret MS. MUNCK.

4 Milace] Sic in duobus codicibus antiquis, Florentino nempe & Neapolitano, invenit Nob. Heinf. Sanè μίλαξ pro σμίλαξ ufitatum etiam Graecis. Anton. Liber. cap. 10. Ἐνέμοντο κισσὸν καὶ μίλακα. Ad eundem planè modum μίλον vocat arborem tibiam Theophraftus, quae σμίλος eft Nicandro. Et μαρὶς dicitur Athenaeo pifcis ille marinus, qui aliis σμαρὶς vocatur, praemiffo Σ, quomodo dicitur μικρὸς & σμικρὸς, μαράσσω & σμαράσσω, μάραγδος, & σμάραγδος. MUNCK.

5 Refert quoque] Haec eft lectio MS. & Venetae. Sed pro *quoque* putes fcribendum *denique*. Micyllus dedit, *fed de Salmacide Cariae fonte velle referre* &c. MUNCK.

6 Opacissimi soli] Sic cum MS. & Veneta. Micyll. *folis*. MUNCK.

7 Salmacis Najadum] Ita cum MS. etiam Venet. & Micyll. Sic infr. Lib. XIV. fab. 16. *Pomona Hamadryadum*. Graecifmus eft elegans, de quo diximus nonnihil ad Hyg. Myth. cap. 255. Non ceperunt elegantiam locutionis, qui fupplerunt, *Salmacis una Najadum*. Horat. Lib. III. Od. 3. *Fies nobilium tu quoque fontium*. Intellige *unus*. AElian. Var. Hift. Lib. VI. 7. Οἰκέται ἦσαν τῶν εἱλώτων. Ariftoph. Plut. Act. II. fc. 3. vers. 11. Εἷς γὰρ τῶν φίλων. fc. εἷς. MUNCK.

8 Conspicatis vestigiis diligere eum coepit] Ita Gifel. Sed à MS. Raen. & Venet. abeft τὸ *eum*. Micyllus edidit, *confpectum illico diligere coepit*. Barth. Adverf. Lib. XXII. cap. 11. emendat, *confpicata in veftigiis*, hoc eft, inquit, illo ipfo momento. Non accedo. MUNCK.

9 Circa montem Nonacrinum moratus] Hoc vero falfum eft. Micyll. *Qui circa fontem* pau-

nuit. Quo diutius eo loco morante, [7] Salmacis Najadum dum flores legit, [8] conspicatis vestigiis, diligere eum coepit. Qui paullatim [9] circa montem Nonacrinum moratus, dum blanditiâ liquoris precibusque tenetur Nymphae, in fonte se mersit, ac confestim [10] complexu Najadis inhaesit; nec ante ab ea dimissus est, quam à diis inpetrasset, in unam ut [11] cederet speciem. [12] Data itaque venia, Hermaphroditus, postquam se animadvertit nec virum nec foeminam factum, à parentibus inpetravit, ne infamis solus esset, ut, quicunque ejus fontis aqua contactus esset, perinde, [13] ut ipse, mollesceret.

Fab. XII.

[14] Minyeides Thebanae sorores fuisse produntur, quarum solertissimae Alcithoe & Leuconoe, [15] quod Liberi sacra in contemptum devocaverint, Minervae lanificio addictae, ex inproviso die numinis vocibus tibiarum & tympanorum sono exterritae sunt, quae tamen in conspectu non viderent. Et, ut animadvertere telas instrumentaque sua, [16] in hederam ac vites repente mutata, [17] & locum adsuetum feris completum, noctemque obfusam timentibus, in volucres conversae sunt, [18] quae vespertiliones vocantur.

Fab.

paululum moratus. *Ἴσως, circa fontem eum Caricum* &c. MUNCK.

10 Complexu Najadis inhaesit] Sic quidem cum Raenerio etiam Veneta. Praefero tamen Micyllianum, *complexibus Nais inhaesit.* MUNCK.

11 Cederet] *Céderent* Micyll. Quod magis arridet. MUNCK.

12 Data itaque venia] Cum impetrasset, quod petierat. Nepos Themist. cap. 10. *Cupiensque talem virum sibi conciliari, veniam dedit.* Pausan. cap. ult. *Si hanc veniam sibi dedisset.* Eumen. cap. 6. *Quam veniam si sibi daret.* Plaut. Rud. II. 2. *Veniam jam dare gestio.* Hyg. Myth. cap. 45. *Pandion ei veniam dedit.* Ad quem locum plura invenies huc pertinentia, in quibus venia *χάρις* est, non *συγγνώμη*. Adde, quae Pricaeus scripsit ad Apul. Apolog. p. 212. MUNCK.

13 Ut ipse mollesceret] Vibius Sequester: *Salmacis Cariae, ex quo qui bibit mollescit, idem & obscoenus fit.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

14 Minyeides] Ita scribendum esse pridem docuit Nob. Heinsius. Venet. *Minides.* MS. *Miniides.* Micyll. & Raen. *Mineides.* Perperam omnes. *Minyadas* appellant Anton. Liberal. cap. 10. & AElian. Var. Histor. Lib. III. cap. 42. MUNCK.

15 Quod Liberi sacra] Ita reposui ex Venet. & Micyll. cum propius accedat ad lectionem MS. *quae*, quam *quoniam*, quod Giselinus dedit. MUNCK.

16 In hederam ac vites repente mutata] Anton. Liberalis: *Καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρύη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα.* Quo de loco consulendus Maussacus in Harpocrat. p. 288. Is enim primus, quomodo explicandus esset, ostendit. MUNCK.

17 Et locum assuetum feris repletum] Barth. Adv. Lib. XXIII. cap. II. *locum assuetum netui feris &c.* Ipsum adi, si tanti putes. MUNCK.

18 Quae vespertilliones vocantur] Antoninus: *Αὐτῶν μὲν ἡ μὲν ἐγένετο νυκτερὶς, ἡ δὲ γλαῦξ, ἡ δὲ βύζα.* Ignotum postremum mihi vocabu-

Fab. XIII.

Juno graviter ferens, quod Ino Liberi altrix, ſororibus punitis, cum duobus maneret liberis in vitâ contemptrix numinis ſui, per Taenarum [1] promontorium Peloponnenſe inferorum ſequens iter, ad Erinnyas ultrices inpiorum deſcendit, petiitque ab eis, ut Athamanta cum conjuge Ino, adverſarios numinis ſui, ulciſcerentur. Quarum una imperio parens Deae, relicta regia Ditis, ad ſuperos [2] egreſſa eſt. Ut Athamantis regiam contigit, in ſinum ejus ac conjugis angues & virus, quibus ſenſus eorum alienarentur, injecit. [3] Quam ob inſaniam ille Learchum filium in venatione pro fera interfecit. Ino autem Melicerten ex ſcopulo ſecum in profundum praecipitavit. Qui Veneris precibus [4] pro nepote habitis, à Neptuno pelagi rectore in deorum ceſſere numerum, ita ut Melicertes [5] Palaemon, ipſa Ino Leucothee, inter marinos Deos nuncupentur.

Fab. XIV.

[6] Refert quoque Venerem petiiſſe à Neptuno de Ino & Melicerte, ut in numerum Deorum referat. Significat enim Venus, ſe in undis eſſe creatam, quo facilius moveret Neptunum.

Fab.

cabulum, ut & *βύασα* cap. 15. Βύας inde faciendum eſſe, quod Vir Cl. vult, non dixerim, cum vox *βύας ἀρσενικοῦ γένους* fit. At foeminae apud illum ſcriptorem mutantur in aves, quarum vocabula itidem ſint foeminini generis. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

1 PROMONTORIUM PELOPONNENSE] Sic reſcripſi, quod MS. haberet *Pelopenenſe*. Vide & quae ſupr. ad Lib. I. fab. 10. annotata ſunt. MUNCK.

2 EGRESSA EST. UT &c.] Sic quidem cum Raenerio etiam Veneta. Sed concinnius Micylliana, *egreſſa, ut* &c. MUNCK.

3 QUAM OB INSANIAM] Pauſan. Lib. I. cap. 44. pag. 108. ait. Τὸν γὰρ δὴ πρεσβύτερον αὐτῶν Λέαρχον ἀπέκτεινεν ὁ πατήρ. Λέγεται μὲν δὴ καὶ μανέντα δρᾶσαι ταῦτα Ἀθάμαντα. Λέγεται δὲ καὶ ὡς εἰς τὴν Ἰνὼ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας χρήσαιτο ἀκρατεῖ τῷ θυμῷ, τὸν συμβάντα Ὀρχομενίοις λοιμὸν καὶ τὸν δοκοῦντα Φρίξου θάνατον αἰσθόμενος, οὐ τὸ θεῖον αἴτιον οὐ γενέσθαι, βουλεῦσαι δὲ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν Ἰνὼ μητρυιὰν οὖσαν.

4 PRO NEPOTE] Ita cum MS. omnes, quos quidem viderim, editi ante Raenerium. Malim tamen *pro nepotibus.* Ait enim Venus, *Sed tu miſerere meorum* &c. MUNCK.

5 PALAEMON] Qui & *Portunus* vel *Portumnus* Latinis. AEdes ejus eſt apud Victorem in regione XI. *Matutae*, quo modo Latinis *Leucothee* dicitur, in VIII. Sed vide, quae de his numinibus dicta ſunt ad Hyg. Mythol. cap. 2. MUNCK. Adde Pauſan. Lib. IV. cap. 34. pag. 364. Κορώνη δέ ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ τοῦ Παμίσου πρὸς θαλάσσῃ τε καὶ ὑπὸ τῷ ὄρει Τημαθίᾳ. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσῃ χωρίον, καὶ Ἰνοῦς ἱερὸν εἶναι νομίζουσιν. ἐπαναβῆναι γὰρ ἐνταῦθα ἐκ θαλάσσης φασὶν αὐτὴν θεόν τε ἤδη νομιζομένην, καὶ Λευκοθέαν καλουμένην ἀντὶ Ἰνοῦς.

Ad

Fab. XV.

Comites Inus, quod desiderio reginae adfectae casum ejus moerentes defleverant, ob eamdem iram Junonis cum praecipitare se destinassent, ne pari honore à Neptuno excipi possent, in saxa & aves effecit, ut transfigurarentur.

Fab. XVI.

Cadmus Agenoris filius, postquam inspector fuerat suarum calamitatum [7] in exitu neptium, perosus Thebarum sedes, cum [8] Harmonia Martis & Veneris filia, conjuge suâ, [9] in Illyricos profugit. Ibi petita venia à Deis, in speciem draconis convertitur, qui initio caussa malorum suorum fuisset. [10] Vota ejus expleta sunt: in dracones versi sunt.

Fab. XVII.

Perseus Jovis & Danaes filius, missus à Polydecte ad Medusae caput perferendum, quae adspectu suo [11] obvios in silicem convertere solebat, Minervâ adjutrice, [12] evicit propositum laborem. Intercepto Phorcydum [13] Graearum lumine, quae invicem custodias Gorgonum age-

Ad FAB. XIV.

6 Refert] Ita & MS. & Veneta. Micyll. *refert tum.* Raenerius non tam omisit hoc argumentum, quam praecedenti inseruit. Ita enim ille: *Qui Veneris precibus, significantis se in undis esse creatam, quo facilius moveret Neptunum pelagi rectorem, in deorum maris cessere* &c. Verum hoc non est emendare Lactantium, sed interpolare. MUNCK.

Ad FAB. XVI.

7 In exitu neptium] Ita cum MS. Veneta quoque & Micyll. Fort. *nepotum;* quanquam historia postulat, *filiarum ac nepotum.* MUNCK.

8 Harmonia] Ita reposui ex Venet. & Micyllianâ cum heic, tum in lemmatis fabularum. Perperam *Armione* MS. & *Hermione* Raenerius. Vide Hyg. Mythol. cap. 5. MUNCK.

9 In Illyricos] Ita habuit MS. cum Veneta. Sed rectius Micyllus *Illyrios.* Vide Steph. in Ἰλλυρία. MUNCK.

10 Vota ejus expleta &c.] Aut inducenda haec, aut refingenda praecedentia: *Ibi petitâ veniâ à deis, ut in draconis speciem converteretur* &c. *vota ejus expleta sunt, & in dracones versi.* Vidit & Raenerius δὶς τὸ αὐτὸ dici; quocirca nec heic dubitavit illâ solitâ sibi grassari licentiâ. Mihi satis fuit repraesentare lectionem MS. quam exhibent Veneta quoque & Micylliana. MUNCK.

Ad FAB. XVII.

11 Obvios] Ita reposui ex Micyll. Infr. fab. 20. *Deformitate obvios in fugam verteret.* Perperam MS. & Venet. *oculos.* MUNCK.

12 Evicit propositum laborem] Pro *vicit.* Horat. II. Od. 15. *Platanusque coelebs evincet ulmos.* Non dissimiliter *victor propositi* dicitur eidem Lib. I. epist. 13. qui compos voti factus est. MUNCK.

13 Graearum] Nec MS. nec Venet. vel Micyll.

agebant, [1] adſpectum caput Meduſae retulit. E ſanguine autem, qui Perſeo per Africam iter faciente ſtillaverat, genus eſt ſerpentum procreatum. [2] Utero autem Meduſae hujus equus Pegaſus cum pennis exiit.

Fab. XVIII.

Atlas Iapeti & [3] Pleionae filius à Themide, quae initio antiſtes Deorum erat, reſponſum adcepit, ne quem hoſpitio ex progenie Jovis reciperet, ſi vellet hortum, [4] quo poma aurea erant, cuſtoditum habere. Quam ob cauſſam cum Perſeo fatigato ex adſiduo curſu requieſcendi hoſpitium negaviſſet, eumque viribus propelleret, ille elatum caput [5] Gorgonae ei objecit. Quo viſo, in montem pari nomine eſt verſus: cui ultimis Africae locis mundus injectus eſt.

Fab. XIX.

Perſeus per AEthiopiam iter faciens, poſtquam [6] Andromedam propter ſuperbiam matris, quae ſe [7] Nympharum pulchritudini praetulerat, ſaxo adligatam, ac marinae belluae objectam vidit, captus ſpecie ejus exarſit. Pactuſque à Cepheo & Caſſiopia parentibus virginis, ut ſibi matrimonio eam cederent, ſi belluam interemiſſet, [8] voti

cyll. illam vocem agnoſcunt. Verum interim Graeas fuiſſe illas Phorcydas. Heſiodum vide Θεογ. vers. 270. MUNCK.

1 Aspectum caput] Sic MS. habuit, ut & Veneta. Raener. *abſciſſum.* Micyll. *objectum.* Sed perperam, ut opinor. MUNCK.

2 Utero] Haec eſt lectio MS. & Venetae. Micyllus *ab utero.* Sed Nonn. Dionyſ. Lib. XXXI. pag. 515. Ἱππείην ἐλόχευσε γονὴν διδυμητόκος αὐχήν. Quae adſtruunt conjecturam Barthii *trunco.* Alii aliter de illo equo fabulantur. Vide Feſt. in HIPPIUS. Hygin. Myth. cap. 151. Apollodorus Lib. II. Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέθορε Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ. Τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. Quod ſi menſes ei exacti fuere, cum capite truncaretur, forte ergo ex utero tunc exſilierunt. MUNCK.

Ad FAB. XVIII.

3 Pleionae] Ita habebat MS. Veneta & Micyll. *Pleiones.* Quod idem eſt. Sed hoc legere alibi cum non meminiſſet Raenerius, pro eo ſubſtituit, *Clymenes, aut, ut quidam volunt, Aſiae Nymphae filius.* MUNCK.

4 Quo poma aurea erant] Micyllus & Raenerius, *in quo* &c. Sed MS. & Veneta praepoſitionem ignorant cum heic, tum & infr. *cui ultimis* &c. Amare iſtam ellipſin Lactantium hunc diximus ad Lib. I. fab. I. MUNCK.

5 Gorgonae] Edd. *Gorgonis.* Sed alterum non dubitavi reponere, cum MS. exhiberet *Gorgone.* E ponere pro AE ſolenne erratum eſt librariorum. Gloſſ. Labb. *Voce*, βῶκες, ἰχθύες. Scripſerim *vocae.* *Box* piſcis is dicitur à Plinio Lib. XXXII. cap. II. Sed veterem codicem habere *Boca* notavit Dalechamp. Ergo *Vocae* ſcriptum pro *Bocae.* Feſtus Pauli. *Bocas genus piſcis, à boando, id eſt, vocem emittendo appellatur.* Mallem, *Boca.* Aliud eſt φώκη, ζῶον θαλάσσιον, *pecus Protei*, ut venuſtè dicitur Horatio Lib. I. od. 2. MUNCK.

[8] voti compos factus est. Interfecto igitur monstro, cupiens requiescere, ne caput Gorgonis laederet, virgulas lectas in littore subjecit. [9] Et hae subter induruerunt, ita ut adeptis radicibus, sanguinei coloris in mari ut arbusculae nascerentur, quae nomen haberent curalium.

Fab. XX.

Medusa [10] Gorgo cum propter pulchritudinem à pluribus peteretur, [11] conjugium Neptuni effugere non potuit. Quae quod in templo Minervae cum eo concubuit, propter religionem loci, quam obtriverat, crines ejus in serpentes ab eadem dea sunt mutati, ut quae petita initio à plurimis procis esset, objecta deformitate obvios in fugam verteret. Quos serpentes in aegide portat Pallas, ut hostes terreat.

Fabulae Lib. V.

I. Phineus & socii ejus in saxum.
II. Proetus in lapidem.
III. Polydectes in lapidem.
IV. Musae in aves.

V.

Ad FAB. XIX.

6 ANDROMEDAM] *Andromedam* MS. cum heic, tum & fab. I. Lib. V. MUNCK.

7 NYMPHARUM] Sic & Venet. & Micyll. Addit Raen. *Nereidum*. Hyg. Astron. II. 10. *Ut gloriata sit se formâ Nereidas praestare.* MUNCK.

8 VOTI COMPOS] Haec à Raenerio est lectio. Micyll. & Venet. *Votique compos*. MS. *voti itaque*. Vide quae dicta sunt ad fab. 7. Lib. I. MUNCK.

9 ET HAE SUBTER INDURUERUNT] Sic rectè Micyllus. Perperam MS. & Venet. *& hae superinduruerunt*. Mallem praeterea, *at hae* &c. MUNCK. Haec vero narrat Pausan. Lib. IV. cap. 35. pag. 370. Ξανθὸν δὲ ὕδωρ οὐδέν τι ἀποδέον τὴν χρόαν αἵματος, Ἑβραίων ἡ γῆ παρέχεται πρὸς Ἰόππῃ πόλει. θαλάσσης μὲν ἐγγυτάτω τὸ ὕδωρ ἐστὶ, λόγον δὲ ἐς τὴν πηγὴν λέγουσιν οἱ ταύτῃ, Περσέα ἀνελόντα τὸ κῆτος, ᾧ τὴν παῖδα προεκεῖσθαι τοῦ Κηφέως, ἐνταῦθα τὸ αἷμα ἀπονίψασθαι. Hunc Pausaniae locum neque Salmas. Ex. Pl. p. 402. neque Voss. ad P. Melam I. XI. 75. neque Ovidianos Interpretes, ut Heins. ad vs. 670. Ciofan. ad vs. 688. Regium & Micyll. ad vs. 737. adtigisse miror, dignum tamen, qui ad hanc fabulam inlustrandam advocetur, reor.

Ad FAB. XX.

10 GORGO] Ita MS. & Venet. non *Gorgon*. Et rectè quidem. Tam enim Γοργὼ Graecis, quam Γοργὼν dicitur. MUNCK.

11 CONJUGIUM NEPTUNI] H. e. concubitum. Vide quae annotavi ad Hyg. cap. 14. ubi & *connubium* eodem sensu usurpari observavi. *Concubium* vocat Juvenal. Schol. ad Sat. III. vers. 17. Et Ennius apud Nonium cap. IV. *Quae tibi in concubio verecundè & modicè morem gerit.* *Conjunctionem* Schol. Horat. ad Lib. I. od. 23. Tempestiva virgo.] *jam matura & viripotens conjunctionique apta.* Fulg. Lib. III. cap. 6. *Et ei velut in conjunctione miscetur.* MUNCK.

V. Pierides in picas.
VI. Cyane in fontem.
VII. Stelles puer in lacertam.
VIII. Ascalaphus in bubonem.
IX. Sirenes in aves ex parte.
X. Arethusa in fontem.
XI. Lynceus rex in lyncem.

Fab. I.

Andromedam Cephei & Cassiopes filiam, in AEthiopia propositam belluae marinae, Perseus Jovis & Danaes filius, Medusae Gorgonis caput ferens, paciscitur conjugem, si eam periculo liberasset. Caussa autem prostituendae exstiterat ob Nereidum iram, quarum pulchritudini mater se praetulerat. Perfecto igitur à Perseo pollicito, cum fides à Cepheo promissa esset praestita, & nuptiarum conjugalium epulis regalibus principes interessent, [1] Phineus frater, cui Andromeda ante desponsata fuerat, contumeliam sibi existimans gravissimam [2] injunctam, quod advenae consanguineus postpositus esset, vescentium animos pugna confudit. Et cum res miserabilis [3] dimicantium ageretur in regia, ac multi ex utraque parte armis, quae casus obtulisset, cecidissent, novissimè Perseus, adversariorum multitudinem [4] pertimens, imperavit, ut è conspectu sui discederent, caputque Gorgonis extulit: quo viso, Phineus cum auxiliantibus diriguit in saxum. Nomina autem eorum sunt Rhoetus, Atys, Lycabas, Phorbas, Amphimedon, [5] Erithus, Polydaemon, Abaris, Lycetus, Elyces, Phlegyas, Clytus, Idas, Clymenus, Protenor, Hypseus, Lyncides, Emathion, Chromis, Broteas, Ammon, Ampycus, Iapetides, Pettalus, Lycormas, Pelates, Corythus, Abas, Menaleus, Dorylas, Halcyo-

Ad Lib. V. Fab. I.

1 Phineus frater] Sic MS. Addunt Micyll. & Venet. *Cephei.* Stultè & contra historiam Raenerius, *Andromedae frater.* Cephei frater fuit, quem *Agenorem* vocat Hyg. Myth. cap. 64. Sed vide quae ibi annotavi. MUNCK.

2 Injunctam] Haec est MS. lectio, quam & Veneta, & Micylliana repraesentant. Non placuit ista Raenerio; nec sanè mihi placet. Tu vide, lector, utrum *fieri*, quod pro eo substituit Raenerius, an *inustam*, quod mihi venit in mentem, tibi magis placeat. MUNCK.

3 Dimicantium] *Vi dimicantium* legit Barth. Adverf. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

4 Pertimens] Hoc dedit Micyllus. *Praetimens* MS. & Venet. *Timens* Raenerius. MUNCK.

5 Erithus] Sic rectè Micyllus. Stultè *Actorides*, *Eritus* Raenerius, quasi diversorum essent vocabula. Atqui Erithum vocat Actoriden poëta à patre Actore. Vide vers. 79. MUNCK.

Ad FAB. II.

6 Perseus &c.] Hoc argumentum nec MS. nec

cyoneus, Clytius, Clanis, Celadon, Aſtreus, AEthion, Thoactes, Agyrtes, Molpeus, Ethemon. In lapides autem verſi ſunt Theſcelus, Ampyx, Nileus, Eryx, & Aſtyages. Aconteus autem Perſei miles, dum per inprudentiam dimicans proſpicit Gorgonis ſpeciem, proinde in lapidem ceſſit. Noviſſimè Phineus cum ducentis aliis ſociis diriguit in ſaxum.

Fab. II.

[6] Perſeus Atlantis pronepos, votorum compos, cum conjuge Andromeda Argos patriam ſuam adiit, Proetumque, pulſo Acriſio fratre, ipſius Perſei avo, regnantem, oſtenſo Meduſae capite, in lapidem vertit, avoque licet inmerito (ipſum cum Danae matre arcae inpoſitum in mare projecerat) regnum reſtituit.

Fab. III.

Polydectes rex inſulae Seriphi, ad quam Perſeus cum Danae matre incluſus arca pervenerat, cupiens ablegare [7] arbitrum, ut matre illius liberè potiretur, ad Gorgonis Meduſae reſecandum caput eum miſit; quod ille, Minerva volente, ad Polydecten pertulit, [8] inficiantique laborem operis oſtendit, ac prius ille eo diriguit, quam ſe ulciſceretur.

Fab. IV.

Muſae cum Parnaſſum montem petiſſent adverſis tempeſtatibus, invitatae à Pyreneo, qui Daulida Phocidis urbem incolebat, tecta ſubierunt: qui pulchritudine captus virginum, cum regiam claudi imperaſſet

nec Veneta vel Micylliana agnoſcunt. Nec miror. Eſt enim ad verbum deſcriptum ex Regianis commentariis, & pro Lactantiano à Raenerio nobis obtruſum. Sed illud miror à nemine animadverſum id hactenus. Barthii vero etiam misereri ſubit, ut qui verba Regii, tanquam ſi indubitatè Lactantiana eſſent, ex Hygino illuſtrare inſtituat Adverſ. Lib. x. cap. 5. MUNCK.

Ad FAB. III.

7 ARBITRUM] Non vidit elegantiam locutionis Raenerius, cum pro arbitro nobis *Perſeum* iret ſuppoſitum. Arbiter eſt teſtis & inſpector. Horat. Epod. 5. *O rebus meis Non infideles arbitrae.* Schol. *Teſtes, conſciae, aut praeſentes, ut Salluſt. arbitris procul amotis.* Locus Salluſt. habetur Cat. cap. 20. Vulgatior ſignificatio eſt, quâ arbiter ponitur pro judice. Unde *arbitrium* pro judicio & ſententiâ. Sext. Rufus Breviar. cap. 13. *Lyciam ſupremi regis Apionis arbitrio ſumus aſſequuti.* Lego, *ſupremo*, Teſtamentum intelligit, quod ſupremum arbitrium. MUNCK.

8 INFICIANTIQUE &c.] Revocavi & heic genuinam lectionem ex MS. & Venetâ, rejectis commentis Raenerii. MUNCK.

raſſet ad vim inferendam, ne cupiditatem ejus experirentur, in volucres converſae ſunt: [1] quas ille dum per ardua montium perſequitur, prolapſus altitudine ſcopulorum praecipitatus eſt, ita ut toto corpore elideretur, vitamque finiret.

Fab. V.

Pieri, qui Macedoniam poſſedit, & Euippes novem filiae inſolentius dum gloriantur, Muſas in certamina provocarunt cantuſque: quarum una carmen exorſa eſt, quod gigantes adverſos deos contenderint. Ex quibus Typhoeus terrigena deformitate terruiſſet deos compulſos in AEgyptum: ubi Jupiter ob metum in arietem verſus eſt, Apollo in corvum, [2] Liber in caprum, Diana in felem, Juno in vaccam, Venus in piſcem. Invicem autem Muſae, cum Cereris laudem ceciniſſent, & qualiter Typhoeus AEtnae monti Siciliae ſubjectus eſſet; Pierides victae, [3] in picas ſunt transfiguratae.

Fab.

Ad FAB. IV.

1 Quas ille dum &c.] Haec eſt lectio MS. quam & Veneta & Micyllus adſtruunt, ne quid te moveat audacia Raenerii. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 In caprum] Sic Venet. & MS. non *capram*, ut dederat Raenerius. Antoninus Liberalis in hac fabula cap. 28. Τράγῳ δὲ εἰκάζεται Διόνυσος: pro quo Ovidius v. Met. vers. 329. *Proles Semeleia capro.* Certè τράγος Graecorum à Latinis *caper* modo, modo *hircus* vertitur. Notum eſt foetorem alarum τράγον dici à Graecis. At illum ut *hircum* Horat. epod. 12. aliique appellant, ita *caprum* Catull. carm. 70. & Ovid. III. Art. immo *capram* etiam Horat. Lib. I. epiſt. 5. vers. 29. *Sed nimis arcta premunt olidae convivia caprae.* Τράγος erat, qui vitem rodendo putationem hominibus monſtravit, ac *hircus* dicitur à Martial. Lib. III. 24. & ab Hygin. Aſtron. II. 4. Verum Mythol. cap. 274. *caper*, ut & apud Ovid. Lib. XV. Metam. fab. 2. Lactant. ad v. Theb. Stat. vers. 159. Certè caper eſt hircus Virgil. Eclog. VII. cum virum eum gregis facit, & Ovidio, cum ait X. Metam. 327. *Quaſque creavit init pecudes caper.* Haec expendant, qui cauſam nullam vident, cur τράγον tranſtulerit *caprum* Xylander apud Antoninum: certè hinc diſcent non ſolum ἔριφον dici caprum. Quid autem propriè ἔριφος ſit, expreſſit his verbis in libro de cibor. facult. pag. 17. Simeon Sethi. Οἱ γὰρ τοὺς ἓξ μῆνας ὑπερβαίνοντες, οὐδὲ κυρίως ἔριφοι ἂν κληθεῖεν, ἀλλ' αἶγες. Putavit forte Vir Cl. ignoraſſe Xylandrum verſiculum illum Martial. Lib. III. ep. 24. *Dum jugulas hircum, factus es ipſe caper.* MUNCK.

3 In picas sunt transfiguratae] Apud Antoninum dicuntur factae κολυμβὰς, ἴυγξ, κεγχρὶς, κίσσα, χλωρὶς, ἀκαλανθὶς, νῆσσα, πιπὼ, δρακοντίς. De Iynge digniſſimus lectu eſt locus apud Tzetzen in Lycophr. pag. 59. ed. Steph. apud quem & pag. 83. legas, Πιπὼ ὄρνεόν ἐστι θαλάσσιον εὐπρεπὲς, καὶ εὐειδές. At talis non eſt ardea ſtellaris. Verum ergo, quod ad cap. 14. ejuſdem libelli dixi, piponem aliam eſſe ab aſteriâ. Confer Breulium in Iſidor. p. 842. Cap. 7. omnino legendum, οὐδ' ὁ ἄνθος τῷ ἵππῳ. Vide locum Plinii à me laudatum, & Ariſtotel. Hiſtor. Animal. Lib. IX. cap. I. Ἄνθος δὲ ἵππῳ πολέμιος.

Fab. VI.

Venus indignata, quod & Diana & Proſerpina Cereris filia numen ſuum conjugiaque adſpernarentur, Ditem, qui territus viribus Typhonis, moventis AEtnam, cui ſubjectus à diis erat, cum ab inferis emerſiſſet, inpulit in amorem, ut Proſerpinam, [4] circa Percum lacum Hennae flores legentem cum Minerva atque Dianâ, raperet. Qua capta, cum properanter curru fugeret, à Cyane Nympha, quam dilexerat [5] Anapis amnis, intercedente retardatus eſt. At ille incenſus ira propter moram intercedentis, relicto ſceptro inter ſtagna, diſcuſſit undam, praecepſque mari merſus, [6] Cyanen currui obſiſtentem in liquorem ſui nominis vertit, cujus lacus contiguus Arethuſae videtur.

Fab. VII.

Ceres cum orbem terrarum peragraſſet, requirens filiam Proſerpinam, aeſtu torrida ad caſam cujuſdam anus [7] nomine Miſmes devenit; petitque ab ea, ut ſibi aquam [8] ad conluendum jejunium porrigeret. Quae cum [9] polentatam ei potionem dediſſet, & illa [1] avi-

λέμιος. ἐξελαύνει γὰρ τὸν ἵππον ἐκ τῆς νομῆς. πόαν γὰρ ἐπινέμεται ὁ ἄνθος. MUNCK.

Ad FAB. VI.

4 Circa Percum lacum Hennae] Vide not. Heinſ. ad vers. Naſon. 385. Lib. v. MUNCK.

5 Anapis] Micyll. *Anapus.* recte. Praeterquam quod ab AEliano II. 32. Ἄναπος vocatur, quod jam vidit Celeb. P. Burm. ad V. Met. 417. etiam Theocrito Idyll. I. 68. ubi Schol. Ἄναπος ποταμὸς ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας. Ἄναπος δὲ εἴρηται, ὡς ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι.

6 Cyanen currui obsistentem] Ita repoſui, cum MS. exhiberet, *Cyanenque currui obſiſtentem.* Niſi mavis cum Venetâ *Cyanen, quae currui obſtiterat.* Micyll. *Cyanenque, quae currui obſtiterat.* MUNCK. Pauſanias Lib. II. cap. 36. pag. 198. ait ἀναστρέψας δὲ ἐς τὴν εὐθεῖαν, τόν τε Ἐρασῖνον διαβήσῃ, καὶ ἐπὶ τὸν Χείμαῤῥον ποταμὸν ἀφίξῃ, πλησίον δὲ αὐτοῦ περίβολός ἐστι λίθων. καὶ τὸν Πλούτωνα ἁρπάσαντα, ὡς λέγεται, κόρην τὴν Δήμητρος, καταβῆναι ταύτῃ φασὶν ἐς τὴν ὑπόγεων νομιζομένην ἀρχήν.

Ad FAB. VII.

7 Nomine Mismes] *Miſme* Raenerius, qui & iſtud gloſſema heic infercit, *aut, ut alii volunt, Meganira.* Sed *Metanira* ſcribendum eſſet. Vide Heinſ. ad IV. Faſt. vers. 537. *Baubo* eſt Clementi Paraeneſ. pag. 13. MUNCK. Vide Interpr. ad vs. 448.

8 Ad colluendum jejunium] Ita & Veneta cum MS. Forte, *ad ſolvendum jejunium.* Ovid. v. Met. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat.* Raenerius dedit nobis *ad os colluendum.* Hoc habet ex Regianis commentariis. Invenitur & infr. Lib. XIII. fab. 9. *Jejunium polluit.* Sed etiam ibi *ſolvit* reſcripſerim. MUNCK. Cum Celeb. Burmanno juxta Colon. lego *colluendum os porr.* deſumta enim verba ex ipſo Ovidio ſunt.

9 Polentatam potionem] Cyceona. Arnob. Lib. v. *Perducit totum cyceonis laeta liquorem.* Ἀλφίτων κυκεῶνα appellat Euripidis Scholiaſtes ad Oreſt. pag. 209. ed. Steph. ut & Nicandri ad Alexipharm. p. 73. ed. Soter. Hom. Interpres ad Iliad. Λ. 623. Ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεὼν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος. Eadem verba legas apud Etymol. magni auctorem

¹ avidius biberet, puer quidam ejusdem casae Stelles eam procacius est prosequutus, praedicans aviditatem ejus in bibendo: cujus dea audacia pueri obfensa, in malis partem potionis in eum effudit; fecitque, ut in stellionem converteretur, qui potionem sparsam polentâ tergo ostenderet.

Fab. VIII.

Cum Arethusa Nympha Siciliae fontis, qui humo pressus ab Elide fluit, indicavisset Cereri à Dite raptam Proserpinam, & illa ab Jove inpetrasset, si fratris nuptiis contenta non esset, eâ lege ab inferis ² reduceret eam, si nihil ibi gustasset. Quam ob caussam cum judicium fieret, ³ Ascalaphus Orphnes & Acherontis filius ⁴ ad indicium primus descendit, docuitque eam mali punici granum gustasse: quamobrem in avem bubonem ⁵ abominandi ominis conversus est. Jupiter autem ex aequo fratri Cererique tribuit, ut partem anni Proserpina apud virum, partem apud matrem ageret.

Fab. IX.

Sirenes Acheloi & Melpomenes Musae filiae, cum Proserpinam raptam

rem in Κυκεών. Adde Hesych. in Κυκειῶ. MUNCK.

1 Avidius biberet] Nam ἐξέπιε κατὰ δίψος τὸ ποτὸν ἀθρόον, ut est apud Antoninum. Quod esset *totum Cyceonis liquorem.* Mallem tamen ἀθρόως, hoc est, οὐ διαιροῦσα εἰς μικρότατα τῶν ἐκπωμάτων, ut ait Theocriti Scholiastes ad Eid. Z. vers. 69. Schol. Homer. ad Iliad. X. vers. 29. Οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορησάμενοι &c. Sed ἀθρόον adverbialiter accipi potest. Gregor. Nazianz. στίχ. Χόλος προσῆλθε, καί με ἔκλειψεν ἀθρόως. Sed in excerpt. Vet. cod. quae penes me sunt, ἀθρόον. Est autem ἀθρόως πιεῖν, idem quod ἀμυστὶ πιεῖν. Vide Fabrum ad Anacreontem p. 154. Etymol. magni auctorem in ἈΜΥΣΤΙ'. Ἀμυστὶ, ἀπνευστὶ πίνειν. οἱ δὲ, ἀθρόως. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 Reduceret eam] MS. cum Venetâ & Micyll. *Duceret eam, si nihil gustasset.* MUNCK.

3 Ascalaphus Orphnes et Acherontis &c.] Ita reposui ex conjecturâ Nob. Heinsii, quam margini ille libri sui illeverat. Habent alioqui MS. Venet. & Micyll. *Ascalaphus hospes Acherontis* &c. Sed τὸ *hospes* cum vitiosum esse facile vidisset Raenerius, satis putavit, si deleto eo scriberet, *Ascalaphus Acherontis filius.* Sed conjecturam illustris viri cum Naso firmat vers. 539. tum & Apollodorus Lib. 1. pag. 13. aliique. MUNCK.

4 Ad indicium] Sic rectè MS. Perperam *judicium* edd. MUNCK.

5 Abominandi ominis] Vide Isidor. Lib. xii. cap. 7. Serv. ad AEn. iv. 462. Senec. Hercul. Fur. vers. 687. Ovid. Lib. v. Met. vers. 550. Plin. Lib. x. cap. 12. *Bubo funebris & maximè abominatur, publicis praecipuè auspiciis, deserta incolit, nec tantum desolata, sed dira etiam & inaccessa, noctis monstrum, nec cantu aliquo vocalis, sed gemitu.* MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 Impetraverunt] Veneta *impetravissent.* Sed ita scribendum esset cum Micyll. *& à diis novissimè impetravissent* &c. MUNCK.

7 Ad petram Martis] Sic MS. non *maris*, ut editi hactenus. Barth. Adverſ. Lib. x. cap. 8. emen-

ptam requirerent, neque eam ullo modo possent invenire, à diis novissimè [6] inpetraverunt, ut versae in volucres non tantum in terrâ, sed etiam in mari requisitam consequi possent. Novissimè devenerunt [7] ad petram Martis, quae inminebat proxima pelago. Harum ita fuit fatum, quamdiu earum vox audita non esset mortalibus, manerent incolumes. Forte Ulysses monitu Circes [8] obturatis auribus praetervectus est. tum se praecipitaverunt.

Fab. X.

Jupiter ut Cererem placaret, ita divisit annum, ut Proserpina partim ad virum, partim ad matrem moraretur. Ergo Ceres ab Arethusa exigit, ut sibi originem suam exponat. Arethusa Achaidum Nympharum formosissima cum ab Alpheo amne [9] diligeretur, cuperetque persequentis inpetum effugere, invocavit Dianam, cujus comes & studii aemula fuerat, laboranti ut ferret auxilium. [10] Objecta itaque ea nube, ne [11] in cupientis conspectum posset venire, tellure rupta, [12] in insulam AEtnae misit per obscurum iter, & [13] in fontem cognominis sui Ortygium versam ad superos evocavit. [14] cujus liquori Alpheus amnis infunditur.

Fab.

emendatum it, *novissimè Siculi devenerunt ad petram maris.* Adi ipsum. MUNCK.

8 Obturatis auribus] Ita & Hyg. Myth. cap. 125. & 141. Sed nec MS. nec editi ante Raenerium verba ista agnoscunt. MUNCK.

Ad FAB. X.

9 Diligeretur] *Persequeretur* Micyll. & Veneta. Sed alterum est in MS. Raenerii nulla heic ratio habenda, ut qui ex ingenio suo longè aliam huic fabulae faciem dederit. MUNCK.

10 Objecta itaque ea nube] Veneta, *objectaque ea numini.* Micyll. *objectaque ea nube.* MS. *objecta itaque ea numini.* MUNCK.

11 In conspectum] Ita & Micyllus. Sed Venet. & MS. *in conspectu.* Id quod facile auctoritate meliorum tueri se potest. Phaedrus Lib. v. cap. 2. *Quidnam cinaedus ille in conspectu meo Audet venire?* Ad quem locum Rittershusium vide & alios. MUNCK.

12 In insulam AEtnae misit] Ita MS. Veneta, *in insulam AEtnam admisit.* Sed Micyllus, *in insulam Ortygiam.* Scripserim, *in insulam Ortygiae.* Naso: *Advehor Ortygiam: quae me cognomine divae Grata meae superas eduxit prima sub auras.* MUNCK. Pro *AEtnae* legendum *Ortygiae.* Pausan. Lib. v. cap. VII. p. 390. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλα τοιάδε ἐς τὸν Ἀλφειόν, ὡς ἀνὴρ εἴη θηρευτής. ἐρασθῆναι δὲ αὐτὸν Ἀρεθούσης. κυνηγετεῖν δὲ καὶ ταύτην. καὶ Ἀρέθουσαν μὲν οὐκ ἀρεσκομένην γήμασθαι περαιωθῆναί φασιν ἐς νῆσον τὴν κατὰ Συρακούσας, καλουμένην δὲ ΟΡΤΥΓΙΑΝ, καὶ ἐνταῦθα ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι πηγήν. Et paullo post in fabulae hujus explicatione profert versus ab Apolline Delphico editos.

> Ὀρτυγίη τις κεῖται ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
> Θρινακίης καθύπερθεν, ἵν' Ἀλφειοῦ στόμα βλύζει,
> Μισγόμενον πηγαῖς Εὐρυπείης Ἀρεθούσης.

Adde Schol. Pindari O. Nem. I. I. & in primis ad Θ. Pyth. II, 12. Φασὶ γάρ τινες τὸν Ἀλφειὸν ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ διώξαντα ἄχρι τῆς Ὀρτυγίας παύσασθαι.

13 In fontem cognominis sui Ortygium] Sic MS. & Veneta. Sed perperam proculdubio. Lege cum Micyll. *in fontem cognominem sibi Arethusam.* MUNCK.

14 Cujus liquori Alpheus &c.] Marcellinus Lib. xv. *Alpheus oriens in Arcadiâ, cupidine*

Fab. XI.

Triptolemus à Cerere fruges dividendas adcepit per terras, currumque draconibus junctum cum feciſſet, noviſſimè delatus eſt in Scythiam, & à Lynco rege exceptus hoſpitio. Cui cum expoſuiſſet qualiter à deâ eſſet honoratus, invidia honoris [1] inſtinctus, dormientem ut interficeret, adgreſſus eſt. Dea nuncii ſui memor, ut, quem [2] divini honoris dignum habuerat, conſervaret, antequam occideretur, hoſpitem [3] in lyncem feram convertit.

Fabulae Lib. VI.

I. Minerva in anum.
II. Arachne in araneam.
III. Niobe in lapidem.
IV. Agreſtes Lyciae in ranas.
V. Marſyas in flumen.
VI. Pelopis humerus in eburneum.
VII. Procne & Philomela in aves.
VIII. Tereus in volucrem epopem.
IX. Zetes & Calais ex parte in aves.

Fab.

ne fontis Arethuſae captus, ſcindens Ionium mare, ut fabulae ferunt, ad uſque amatae confinia progreditur. MUNCK.

Ad FAB. XI.

1 INSTINCTUS] *Inſtinctus ille* Micyllus, haud paullo concinnius. MUNCK.

2 DIVINI HONORIS DIGNUM] Graeca conſtructio, quam nonnumquam imitati ſunt Latini. Vide Celeb. V. P. Burm. ad Phaedri Lib. IV. fab. 20. vs. 3. & Weſſeling. Lib. I. Obſ. cap. 18.

3 IN LYNCEM FERAM] Θῶς Graecis ea fera eſt. Schol. Hom. ad Iliad. N. 103. Ὁ θῶς ζῶον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον. ἔνιοι δὲ παραπλήσιον τῇ ὑαίνῃ. MUNCK.

Ad LIB. VI. FAB. I.

4 HYPAEPIS] Raener. Heinſ. *Hypaepis urbe parva genita.* Haud male, quia Ovid. vs. 13. hujus libri ait *parvis habitabat Hypaepis.* De hac urbe praeter ſcriptores ab aliis citatos agit Pauſanias Lib. V. cap. 27. pag. 448. Ἔστι γὰρ Λυδίοις ἐπίκλησιν Περσικοῖς ἱερὰ, ἔν τε Ἱεροκαισαρείᾳ καλεμένῃ πόλει, καὶ ἐν Ὑπαίποις ἐν ἑκατέρῳ δὲ τῶν ἱερῶν, οἴκημά τε καὶ ἐν τῷ οἰκήματι ἔστιν ἐπὶ βωμοῦ τέφρα. Χρόα δὲ οὐ κατὰ τέφραν ἐστὶν αὐτῇ τὴν ἄλλην. ἐσελθὼν δὲ ἐς τὸ οἴκημα ἀνὴρ μάγος, καὶ ξύλα ἐπιφορήσας αὖα ἐπὶ τὸν βωμὸν, πρῶτα μὲν τιάραν ἐπέθετο ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, δεύτερα δὲ ἐπίκλησιν, ὅτου δὴ θεῶν ἐπᾴδει βάρβαρα καὶ οὐδαμῶς συνετὰ Ἕλλησιν· ἐπᾴδει δὲ ἐπιλεγόμενος ἐκ βιβλίου. ἄνευ δὲ δὴ πυρὸς ἀνάγκη πᾶσα ἁφθῆναι τὰ ξύλα, καὶ περιφανῆ φλόγα ἐξ αὐτῶν ἐκλάμψαι.

5 FESTIS DIEBUS] Sic & Veneta & MS. Perperam Micyll. *iſtis diebus.* Raenerius utramque vocem omiſit. MUNCK.

6 ELOCUTA EST] Horat. Lib. III. Od. 3. *Gratum elocuta conſiliantibus Junone divis.* Minucius Felix Octavio: *Non eloquimur magna, ſed vivimus.* Ad eundem modum *edicere* pro *dicere* frequenter uſurparunt deterioris aetatis ſcriptores. Vide annotata à nobis ad iſta Fulgentii, *unde idolum tractum ſit, edicamus:* quibus addas licet & illa. Epiſcop. Galat. Epiſtol. ad Leonem: *Epiſcopi, qui ſuâ dignitate depoſiti videbantur, ſic edocuerunt.* Junilius in Praefat. ad Primaſi:

Fab. I.

Arachne Lydia, Idmonis filia, cujus mater genita [4] Hypaepis studio lanificii famam quaesierat, cum materna industria cunctas praecessisset in opere faciendo [5] festis diebus insolentius gloriabunda, quam mortalem decuit, [6] elocuta est. Nam Minervam, à qua docta fuerat, in certamen provocavit. Quae in anum versa, in hoc ad eam venerat, ut ejus audaciae inpetum [7] odio futurum compesceret. Quam cum [8] in certaminis proposito vidisset permanentem, reversa in suam speciem, [9] opere proposito, in certamen descendit; & singula, quae sequuntur, inseruerunt telae: prior Minerva, dehinc Arachne.

Quae in Minervae telâ picta.

Minerva incipit. Itaque telae suae intexuit [10] contentionem Athenarum inter se Neptunumque habitam; qui lacu salso in arce edito suam possessionem vindicabat: ipsâ oliva arbore à se inventa. Item Rhodopen Threiciam & AEmum, qui pari insania [11] amore conjugii Jovis ac Junonis abusi erant nominibus, in montes transfiguratos. [12] Item Pygantem casu ab Junone in gruem versam. Item Antigo-

masi: *Quantum nostra pusillanimitas ediscere potuit.* Sex. Rufus Praefat. *Res gestas signabo, non eloquar.* Schol. Horat. Lib. III. Od. 19. *Quod Romanis Graecas historias, nec ad propositum pertinentes, potius eloquatur* &c. MUNCK.

7 ODIO FUTURUM] Haec est lectio Micyllianae editionis. Venet. & MS. *otio futurum.* Legerim, *exitio futurum.* Raenerius duas istas voces omittit. Sed omittere ille frequenter solet, vel pro lubitu refingere, quicquid non capit, vel ad stomachum ejus non facit. MUNCK.

8 IN CERTAMINIS PROPOSITO] Veneta & Micylliana, *in certamine*, inductâ voce posteriori. MS. *in certamine propositum.* MUNCK.

9 OPERE PROPOSITO] Colon. *posito* quod praefert Celeb. P. Burm.

10 CONTENTIONEM ATHENARUM] Micyllus, *contentionem de urbe Athenarum.* MUNCK.

11 AMORE CONJUGII] *Et amore* Veneta & Raenerius. Sed nec Veneta, nec MSS. 2. copulam istam agnoscunt. MUNCK. De monte Haemo varia proferunt. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 428. Ὁ Αἷμος, ὃς καὶ οὐδετέρως Αἷμον λέγεται ἀπό τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν. (Quem Aquilonis & Orithyiae filium facit Stephanus Byz.) Θρᾴκιόν ἐστιν ὄρος. *AEmum* sive *Haemum* Martis filium vocat Philostratus Heroic. cap. II. §. 15. & ejus famam esse celebrem ait. Apollodorus Lib. I. cap. 6. §. 3. de pugna Jovis & Typhonis: ἧκεν εἰς Θρᾴκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἷμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα. Καί φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἷμον. Aliam monti originem dat Jac. Nic. Loensis Lib. XX. Epiphyll. cap. 22. Plutarchum de Fluminibus secutus, quem etiam ad partes vocat Micyllus ad Ovid. VI. M. 87.

12 ITEM PYGANTEM CASU &c.] Sic MSS. 2. Veneta: *Pygantes casu ab Junone in gruem versa est.* Micyll. *Pygmaeae quoque casum addit, quae ab Junone in gruem versa est.* Raenerius cum MSS. facit, nisi quod τὸ *casu* omittit. Scilicet minus id ei quadrare heic esse visum. Forte *pari casu* scripserat auctor. Etiam pro *Pygantem* rescripserim *Pygmaeam* vel *Pygmaeam matrem.* Certè non *Pygas* Pygmaea illa mater, sed *OEnoë* fuit dicta, auctore Anton. Liberal. cap. 16. vel *Gerana*, ut vult AElianus in de Animal. Lib. XV. cap. 29. Legas eandem fabulam apud Athenaeum Lib. IX. cap. II. MUNCK.

tigonen Laomedontis filiam, [1] quae cum Jove coisset, [2] ob admissum Juno eam transfiguravit in ciconiam. Item Cinyrae regis Assyriorum praeterea filias ob insolentiam ab eadem dea in graduum templi sui lapidem mutatas; per quae exempla [3] frangi posset de Minervae numine; [4] finemque operis sui explicuit. Is modus est, & facit arbore finem sua.

Quae in Arachnes telâ picta.

Arachne autem, ut videretur per opera respondisse [5] contentioni, telae suae intexuit Jovem in taurum versum ob Europae amorem. Eumdem fecit in aquilam conversum, ut comprimeret Asterien. Eumdem in olorem, ut Ledam Thestii filiam comprimeret. Eumdem in Satyrum, ut [6] Nycteida Nyctei filiam comprimeret. Eumdem in Amphitryona, ut Alcmenam Electryonis filiam comprimeret. Eumdem in aurum, ut Danaen Acrisii filiam comprimeret: in ignem, ut Asopidam. Duo sensus isti [7] in uno versu continentur. Eumdem in pastorem, ut Mnemosynen comprimeret: in serpentem, ut Deoidam. Et hi duo sensus in unum versum veniunt. Neptuni etiam cupiditatem

1 QUAE CUM JOVE COISSET &c.] Haec lectio est è codice Florentino, sed ἀνακόλουθον facit orationem, nisi scribas, *quae quum cum Jove*. Neapolitanus codex habuit, *quia cum* &c. Forte, *quam quia cum Jove* &c. Sed τὸ *cum* proximè sequens induxerim cum Micyllo. MUNCK.

2 OB ADMISSUM] Latinissimè dictum est. Sext. Rufus Brev. cap. 19. *Ad satisfactionem tam audacis admissi*. Ovid. 11. μεταμορφώσεων vers. 381. *Conjugis admissum violataque jura mariti*. Heroid. Epist. xi. 381. *Admissi memores sed tamen esse mei*. & vers. 110. *Ah miser admisso plectitur ille meo*. Epist. xvi. 45. *Matris in admisso falsâ sub imagine lusae*. Metam. xi. vers. 380. *Sed memor admissi Nereida colligit orbam* &c. Rescript. Dioclet. in Collat. Leg. Mos. *Quod ex admissi discrimine sustinet*. Rescript. Divi Pii: *Sciet me admissum severius exsecuturum*. Paullus Recept. Sent. Lib. 1. Tit. 5. *Pro qualitate admissi plectuntur*. Raenerio tamen probare se ista Latinitas non potuit, qui inde fecit *admissum scelus*. Oblitus ergo erat etiam Lib. viii. fab. 6. legi, *ob admissum praecipitavit in pelagus*. & Lib. xi. fab. 9. *Ne ultra persequeretur admissum*. Intelligi crimen debet, quod addit Ovid. Am. ii. 7. *Me non admissi criminis esse reum*. Vel *facinus*. Salvian. de Provid. Lib. 1. *Post facinus admissum Dei sermone contentus*. MUNCK. Vide me ad Nepot. Epam. cap. 6. J. Caesar. L. iv. B. G. cap. 25. *Ne tantum dedecus admitteretur*. Fabulam docet etiam Servius a Celeb. P. Burmanno editus ad Virgil. ii. Georgic. 320. quem jam adduxit ad vs. 93. hujus Ovidianae Fabulae.

3 FRANGI POSSET DE MINERVAE NUMINE] Ita & Veneta ac Raenerius. Nec aliter MSS. 2. Micyllus dedit, *frangi posset, deque Minervae numine certior fieri*. Quae sapiunt interpolationem. MUNCK.

4 FINEMQUE OPERIS SUI &c.] Haec est lectio MSS. 2. & Venetae. nec placet tamen admodum. Concinnius Micylliana, *finemque operi suo arborem suam olivam imposuit*. Forte scripserat, *finemque operis sui explicuit arbore suâ*. Reliqua certè à glossatore aliquo videntur addita esse ex illo Nasoniano versu: *Is modus est: operisque suâ facit arbore finem*. MUNCK.

5 CONTENTIONI] Ita reposui ex Micyllianâ. MS. & Veneta praeferunt *contentionem*. Raenerius pro istâ voce dedit nobis *sequentia*. MUNCK.

6 NYCTEIDA NYCTEI FILIAM] Ita quidem cum MS. etiam & Veneta & Micylliana. Sed per-

tem [8] inferit, ita ut doceret, eum in juvencum esse mutatum, ut AEoli filiam stupraret: in amnem Enipeum, ut [9] AEoli uxorem; in arietem, ut Bisaltidam comprimeret. Hi tres sensus in tribus versibus aliter cadere non possunt. Eumdem in equum, ut Cererem; [10] in volucrem, ut Gorgonam Medusam, ex qua equus Pegasus [11] proditur fuisse; in Delphinum, ut Melantho. Hi sensus continentur in tribus versibus. Apollinis praeterea [12] in eadem contentione amoris furta [13] intexuit, indicans eum in accipitrem, interdum in leonem fuisse conversum; alias in pastorem, ut Issen Macarei filiam compri-meret. Liberum patrem quoque in uvam versum, ut Erigonen comprimeret. Saturnum praeterea in equum versum, ut Phillyram Oceani filiam, ex quâ Chironem Centaurum dicitur procreasse.

Fab. II.

Postquam Arachne, ordinata tela, contumeliosè à dea [14] percussa esset, suspendio se adfecit. Sed in ultimo casu, propter studium, quod à deâ adceperat, in araneam versa est, ut opere inutili nullum [15] sui effectum capere posset. Plura vero opera Arachnes poëta retulit

perperam. Antiope fuit dicta Nyctei filia: quam *Nycteida* appellat Naso, ut ab Antiope Asopi filia distinguat. Vide notas nostras ad Hyg. Mythol. cap. 7. Propert. Lib. I. Eleg. IV. *Tu licet Antiopae formam Nycteidos* &c. MUNCK.

7 In uno versu continentur] *In unum versum* MS. & Veneta. Verum quae de sensibus inculcantur identidem, qui quot versibus contineantur, ea existimo omnia à glossatore aliquo orta. Certè in Micyllianâ non comparent. Confer quae dicemus ad fab. 26. Lib. VII. MUNCK.

8 Inserit] Ita Veneta & Micylliana. MS. *infert.* MUNCK.

9 AEoli uxorem] Ita Micyllus. Sed MS. & Venet. *AEoliam.* Raenerius, *Iphimediam, ex quâ nati Aloidae.* Non amo tam liberales correctores. Suffecisset *Iphimediam.* Vide Hygin. Myth. cap. 28. MUNCK.

10 In volucrem] *In equum volucrem* Raenerius. Perperam. Vid Heins. notas ad Metam. Ovid. pag. 132. Addo ejus observatis Tzetzae locum in Lycophr. p. 30. ubi inter alias causas, cur Erinnys dicatur Ceres, hanc affert, *ὅτι Ἐριννύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρείονα ἵππον.* MUNCK. De equo Arione Cereris & Neptuni gnato, qui ab Antimacho Terrae filius vocatur, videndi Pausan. Lib. VIII. cap. 25. p. 650, 651. Lact. ad Statii VI. Theb. 300. & Jac. Nic. Loensis II. Epiphyll. 6.

11 Proditur fuisse] *Proditur natus* Raenerius. Sed alterum cum MS. adstruunt Veneta & Micylliana. MUNCK.

12 In eadem contentione] Etiam heic cum MS. faciunt Veneta & Micylliana. Sed Raenerius, *in eadem tela.* MUNCK.

13 Intexuit] *Intexuit reddita* codex Neapolitanus & Veneta. *indicat* pro *indicans* cod. Florentinus. MUNCK.

Ad FAB. II.

14 Percussa esset] Codex. Neap. *compulsa esset*, & *postque*, pro *postquam.* Videtur velle, *postque Arachne, ordinatâ telâ, contumeliosè à deâ cum pulsa esset.* Veneta, *cum contumeliosè à deâ pulsa esset.* MUNCK. Pro *ordinata* Raenerii Heinsius *ordita*, teste celeb. Burmanno.

15 Sui effectum] Hoc est, *utilitatem.* Marcellin. Lib. XIV. *Absque ullo egressus effectu, deinde tabescebat immobilis.* MUNCK.

tulit fuisse, quam Minervae; ut hanc scientia artis, quae [1] potior est, illam labore contendisse demonstraret.

Fab. III.

[2] Niobe Tantali Sipylo Lydiae orta, [3] ob insolentiam Apollinis ac Dianae numen experta est. Nam ex Amphione septem filiis totidemque virginibus editis dum comitata gauderet, & quodam tempore Manto Tiresiae filia [4] responso monuisset Thebanos, ut Latonae [5] & liberis ejus per preces thura redderent, sola exstitit, quae sacrificio interesse noluerit, praedicans potiorem se numine deae ac liberis ejus esse. [6] Itaque oratione instincta Latona, questa cum filiis, quod suarum injuriarum ultores non existerent. Confestim itaque Apollo & Diana, tecti nubibus, ut praeceperat genitrix, Thebas venerunt,

1 Potior est] *Potentior est* Flor. codex. *Potentiorem* Neapolitanus. MUNCK.

Ad FAB. III.

2 Niobe Tantali] Non dubitavi hoc reponere ex MS. & Venetâ. Elegans Graecismus est, quem foedis glossematis deformarat Raenerius. Etiam infr. Lib. vii. fab. 27. *Cephalus Deionis* & Lib. x. 5. *Hyacinthus Amyclae* restituimus huic scriptori. Servius ad AEn. x. vers. 167. *Clusius Tyrrheni*, *sive Telemachus Ulyxis.* Confer, quae scripsi ad Hyg. Mythol. cap. 14. & 81. Non dissimilis & ille Hellenismus Anacreontis Od. 20. Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη. & Antonini Liberal. cap. 22. Ἡ δεῖνα τοῦ Σπερχειοῦ. *Quaedam ex Sperchii filiabus.* Ita enim explicari omnino locus ille debet. MUNCK. Sic Strabo Lib. xvii. pag. 1146. Ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, scil. ἐραστής. quod rejicere non debuerat Palmerius. Adde quae ad Hygini fab. 81. notavi. Noster ad verbum e Graecis quemdam descripsit. sic enim Pausanias ait Lib. viii. cap. 36. pag. 601. Οὕτω πύθοιτο ἄν τις καὶ Λυκάονα θηρίον, καὶ τὴν Ταντάλου Νιόβην γενέσθαι λίθον.

3 Ob insolentiam Apollinis &c.]. Cod. Neap. *Ob insolentiam par Apollinis* &c. Ἴσως, *Ob insolentiam parem.* Supr. fab. 1. *Qui pari insaniâ* &c. MUNCK.

4 Responso monuisset] Propriè de vatibus dicitur *respondere.* Vide supr. fab. 5. Lib. iii. Julius Obsequens cap. 87. *Vates protenderunt Graeciae fore exitium.* Legerim, *responderunt.* In eodem capite corrupta & ista, *Romae in agro Cortasi lacte pluit.* Rescribo, *in Graecostasi.* Graecostasis locus Romae fuit, cujus idem scriptor facit cap. 83. & 31. mentionem. Quamobrem mendam tam obviam miror non vidisse Cl. Schefferum. Depravata & illa: *Terracinae sereno navis velum fulmine exanimatum, in aquas dejectum.* Lege, *navalem fulmen exanimavit in aquas dejectum.* Sic habes cap. 80. *Navales plerosque exanimavit.* MUNCK.

5 Et liberis] *Filiis* MS. Denominatio facta ergo à potiori. MUNCK.

6 Itaque oratione] Vel *quâ oratione* scribendum, vel legendum cum Micyllo, *itaque oratione hac.* MUNCK.

7 Ismenus] *Ismenos* MSS. 2. & mox *Tantalos* alter. MUNCK.

8 Alphenor] *Archenor* Flor. codex. & Veneta. Vide annotata à nobis ad Hygin. Myth. cap. xi. MUNCK.

9 Decessit] *Diriguit* MS. cum Venetâ ac Micyllianâ. Sed quid τοῦ *vita*, quod post *affecit* exhibet cum MS. Venet. tum faciendum? Omittit illud Micyllus. Forte, *Victa novissimè Niobe flens diriguit.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

10 Latona Coei filia] Vide, quae dixi ad Praefat. Hygin. pag. 10. Quibus adde Pausan. Lib. iv. cap. 33. p. 363.

11 Nulla eam errantem r. r.] Omnes regiones, quae Latonam gravidam recipere detrectarunt, gravibus suppliciis ab Apolline postea ac Diana fuisse adfectas ajunt. Vide Pausan. Lib. viii. cap. 53. pag. 706.

12 In

nerunt, ac Niobes filios, cum in campo equis exercerentur, sagittis necaverunt. Quorum nomina haec sunt, [7] Ismenus, Sipylus, Phaedimus, Tantalus, [8] Alphenor, Damasichton, Ilioneus. Pater Amphion post necem filiorum ferro se interfecit. Nec minor violentia desiit esse Niobes: quod Diana indignè tulit. Nam virgines pari calamitate adfecit. Vita novissimè Niobe flens [9] decessit, turbineque ventorum in patriam Sipylum delata est, cessitque in silicem voluntate Apollinis & Dianae.

Fab. IV.

[10] Latona Coei filia, cum Junonis ira ob adulterium ex Jove conceptos Apollinem & Dianam parere non posset, & [11] nulla eam errantem regio reciperet, novissimè venit [12] in Lyciam, & cum ex ardore

12 In Lyciam venit] Antoninus Liberalis, qui paullo aliter hanc fabulam narrat, cap. 35. Λητὼ ἐπεὶ ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐν Ἀστερίᾳ τῇ νήσῳ, ἀφίκετο εἰς Λυκίαν &c. Lyciam tum appellatam vult eam regionem à lupis, qui deae se viae duces praebuissent. Λύκοι δὲ, inquit, συναντώμενοι καὶ σήναντες ὑφηγήσαντο τῆς ὁδοῦ. Iterum monendum mihi τὸ σαίνειν latius patere, quam quidam rentur. Leonibus etiam illud tribuit Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. ed. Steph. Εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέρους, σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς. Hieronymus in vitâ Paulli Eremitae: *Et illi (leones) directo cursu ad cadaver beati senis substiterunt, adulantibusque caudis circa ejus pedes accubuere.* Nimirum σαίνειν proprie est cauda adulari: quaecunque ergo animalia facere hoc consuevere, σαίνειν dicuntur. Apollon. I. Argon. vers. 1144.

Θῆρες δ' εἰλυοῦστε κατὰ ξυλόχουστε λιπόντες,
Οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον.

Caeterum quod Lyciam Τελμιλίδα dictam ibidem affirmat Liberalis, id contactum vitio est. Legendum omnino Τρεμιλίδα. Incolas Τρεμιλεῖς & Τρεμίλας appellatos dicit Stephanus. Perperam ergo Τερμίλους vocatos ait Eustathius ad Dionys. pag. 113. ed. Steph. Corrige ex Stephano. MUNCK. Proprie tamen verbum σαίνειν de canibus dicitur. Unde Aristophanes in Equitibus vs. 1028.

Φράζευ Ἐρεχθείδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
Ὃς κέρκῳ σαίνων, ὁπόταν δειπνῇς.

Schol. ait. Τῇ οὐρᾷ σαίνων, οἷον ὑποτρέχων καὶ κολακεύων: ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν.

Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Consule Celeb. Virum J. Alberti ad Gloss. Graec. in S. N. F. L. pag. 147. quamquam de omnibus animalibus cauda adulantibus sumi posse, & a veteribus adhibitum esse per metaphoram a canibus desumtam, haud negem. Sic in tralatitia notione de quacumque re, cujus adspectus nos juvat, usurpatur. ut ab Euripide in Hippol. vs. 862.

Καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
Τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης τῆσδε προσσαίνουσί με.

Et in Rheso vs. 55.

Σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

Licet primo ab hominibus ad res inanimatas transierit, ut apud Pindar. O. Pyth. II. 151.

Σαίνων ποτὶ πάντας ἄγει,
Πάγχυ διαπλέκει.

De Lycia, quae ex Antonino Liberali profert Munckerus, contraria sunt iis, quae de nominis origine docet Herodotus Lib. I. cap. 173. & Pausanias, qui Herodotum diligentissime, (id quod patet ex Lib. II. c. 30. pag. 181.) perlegit, Lib. I. cap. 19. pag. 44. 45. & L. VII. c. 3. p. 529. ubi pag. 44. pro Λυκίου τοῦ Πανδίονος ex Herodoto legendum est Λύκου τοῦ Πανδίονος. quomodo & ab eodem Pausania vocatur Lib. IV. cap. 2. p. 283. & cap. 20. p. 328. nec non Stephano Byzantino.

dore aestus ac longitudine viae sitim sedare vellet, ab iis, qui ulvam & juncum secundum lacum legerent, prohibita est propius adcedere. Quamobrem ira incensa, digrediens petiit à deis, ut numquam adcolae [1] stagno carerent. Auditis itaque precibus ejus, Jupiter agricolas in speciem ranarum transformavit.

Fab. V.

Satyrus nomine Marsyas, dum cum Apolline tibiis contendit (quas Minerva invenisse proditur) [2] pro audacia, quod deo cedendum non putaret, suspensus [3] ac cute nudatus est. Quem Nymphae ac Satyri, caeterique ruris incolae fletu prosecuti sunt, quod ejus cantu carituri essent, ita ut ex lacrymis eorum flumen increverit, quod ejus nomine [4] in Phrygia Marsyas à [5] prioribus nostris nuncupari videtur.

Fab. VI.

Tantalus epulis Jovis cum interesset, & cum vellet experiri, an futura prospiceret, invitato ad epulas, Pelopem [6] nothum ex filiis interemit, visceraque ejus reliquis dapibus inmiscuit. Quo pro merito punito, misericordia deorum, qui convivii participes fuerant, par-

1 STAGNO CARERENT] Vide Barth. Adv. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 PRO AUDACIA] Sic MS. Editi, quos videre mihi contigit, *per audaciam*. Sed *pro audacia* idem est, quod *propter audaciam*. Epiphanius Histor. Tripart. Lib. IX. pag. 522. ed. Rhen. *Alios, qui pro pane veniebant, alios, qui illuc pro libidinis turpitudine veniebant.* Schol. Horat. ad Lib. IV. Od. 12. *Pro stupro sororis ad vindictam.* Vet. Interpr. 1. Reg. cap. XV. 23. *Pro eo ergo, quod abjecisti sermonem domini* &c. Eccles. XII. 14. *Pro omni errato adducet Deus in judicium.* Licinius Ruffinus Collat. Leg. Tit. VI. *Pro ignorantiâ juris videntur admissa.* Salvian. de Provid. Lib. I. *Nec pro praesentibus supplicamus.* Sex. Rufus Brev. cap. 4. *In Africam pro defensione Siculorum Romana transmissa* &c. Cap. 24. *Pro quâ admiratione Persae superiores esse Romanos confessi sunt.* Immo nec classici scriptores loqui ita dubitarunt. Consule illos, qui de Particulis linguae Latinae scripserunt. MUNCK.

3 AC CUTE NUDATUS EST] MS. Venet. ac Micyll. *A cute nudatus est tergore.* Lege, *à Scythe*, vel, *ac à Scythe nudatus est tergore.* Vide quae annotata sunt nobis ad Hyg. Myth. cap. 165. MUNCK.

4 IN PHRYGIA MARSYAS] Vibius Sequester: *Marsias Phrygiae urbis Celene.* Leg. *Celaenarum*, & confer quae scripsi ad Hyg. Myth. cap. 165. MUNCK.

5 PRIORIBUS NOSTRIS] H. e. majoribus. Consule Barth. Adversf. Lib. x. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VI.

6 NOTHUM] Ita rescripsi ex Venetâ & Micyllianâ, cum *notum* praeferret MS. Consule Hyg. Mythol. cap. 83. & quae ibi annotamus. Raenerius flagitiosè haec pervertit. MUNCK. Pelopis parentes varie memorantur ab antiquis. Tantali & Euryanassae filius vocatur a Plutarcho, quem citavi ad Hygini fab. 82. Pausanias Lib. IV. cap. 13. pag. 408. adpellat Plastenen Pelopis matrem. Serv. ad VIII. AEn. 130. *Atlas complures habuit filios; sed de Lino PELOPEM genuit:*

partes viſcerum Pelopis compoſuerunt, & humerus, qui defuerat, [7] de ebore effectus eſt.

Fab. VII.

Tereus Martis filius, cum auxilia multis regibus ferret, Pandioni quoque Athenis regnanti, cum à proximis civitatibus obpugnaretur, non defuit. Quamobrem filiam ſuam Procnen illi [8] in matrimonium dedit. Quae deportata in mariti regnum, cum ex intercapedine ſororem Philomelam deſideraret, petiit à Tereo, ut proficiſceretur Athenas, ſororem ſibi ad ſolenne ſacrificium ut adduceret. Qui ut Athenas pervenit, ſoceri uſus hoſpitio in Philomelae incidit amorem. quam ſecum digreſſus mandato conjugis duxit in Thraciam, [9] & ſtabulis clauſit, ut ſine cujuſquam ſubſpicione ad eam ſaepius commearet. Ac ne eloqui commiſſa poſſet, [10] linguam truncavit, & conjugi ementitus eſt: dixit enim ſororem ejus interiiſſe. At Philomela ea, quae lingua prodere non poterat, [11] veſti intexuit notis literarum, quam uni dedit perferendam ſorori. Qua inſpecta illa, cum conjugis libidinem, caſumque germanae comperiſſet, [12] conſtituit ſacra celebrare Libero patri, & more bacchantis ad ſtabula venit, ſororemque raptam in regiam duxit. Filium Ityn interemit, ac dapibus

genuit: is Atreum: Atreus Agamemnonem & Menelaum. Ab hoc Pelope nomen habuit is, de quo Pauſan. Lib. II. cap. 16. pag. 147. Ἕτερον δέ ἐστιν Ἀγαμέμνονος. τὸ δὲ Εὐρυμέδοντος τοῦ ἡνιόχου, καὶ Τελεδάμου τὸ αὐτὸ καὶ ΠΕΛΟΠΟΣ (τούτους γὰρ τεκεῖν διδύμους Κασσάνδραν φασί. νηπίους δὲ ἔτι ὄντας, ἐπικατέσφαξε τοῖς γονεῦσιν Αἴγισθος.) Scholiaſtes Pindari Olymp. Od. III. 41. Saturnium vocari dicit ab avia paterna Plutone Saturni filia. Sed qui de ejus matre tacet. Ceterum vox *viſcera* proprie adhibetur a noſtro Lactantio pro *carne.* Serv. ad III. AEn. vs. 622. *Viſcera proprie carnes ſunt.* & ad I. AEn. 215. *Viſcera non tantum inteſtina dicimus, ſed quidquid ſub corio eſt: ut in Albano Latinis viſceratio dabatur, id eſt, caro.*

7 DE EBORE EFFECTUS EST] *Suffectus eſt* Barth. Adverſ. Lib. X. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VII.

8 IN MATRIMONIUM DEDIT] *In matrimonio* cod. Neap. ut & mox *regno*, pro *regnum.* MUNCK.

9 ET STABULIS CLAUSIT] Ita MS. cum Venetâ. Micyllus una voce auctius, *& corruptam ſtabulis clauſit.* Raenerius multo liberalius, ut ſolet, *ſtabulis autem ſuis violatam clauſit.* MUNCK.

10 LINGUAM TRUNCAVIT] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micyll. Raenerius, *Linguam, ne commiſſa eloqui poſſet, ei truncavit.* Si quid mutandum ſit, legerim, *linguâ eam truncavit.* Verum nihil neceſſe eſt. Juſtin. Lib. XI. cap. 14. *Poenam truncatâ corporis parte tulerant.* MUNCK.

11 VESTI INTEXUIT] *Veſte* MS. ut & fab. 10. Lib. V. *Cujus liquore Alpheus amnis infunditur.* E & I perquam facile inter ſe à librariis permutantur. Factum id etiam Catull. carm. 30. *Ut iſta voſtra diffututa mentula Ducenties comiſſet aut trecenties?* Lege *comeſſet* h. e. comederet. Ita flagitant cum antiquitus editi, tum & ratio ipſa Latinitatis. Neque enim *comiſſare*, ſed *comedere* trecenties rectè dixeris. Martial. Lib. V. 70. *O quanta eſt gula centies comeſſe!* MUNCK.

12 CONSTITUIT SACRA CELEBRARE] MS. *Conſtituit itaque ſacra* &c. Vide ſupr. ad Lib. I. fab. 7. MUNCK.

bus inmiſcuit. Quibus expletus Tereus, filium cum deſideraret Ityn; caput noviſſime in ejus ſinum abjecerunt Itys, dicentes, Intus habes, quem deſideras. Tereus cum intellexiſſet ſcelus ſcelere ultum eſſe, conjugem & ſororem conjugis dum perſequitur, deorum voluntate verſi ſunt in aves; Procne in hirundinem, Philomela in luſciniam, Tereus in epopem, Itys in Phaſianum. Pandion dolore natarum [1] tactus, [2] caruit vita, regnumque ejus filius Erechtheus poſſedit.

Fab. VIII.

Aquilo cum Orithyiam Erechthei filiam diligeret, neque ullis precibus à parentibus puellae inpetrare potuiſſet, ut ſe in adfinitatem reciperent, viribus uſus ſuis, Athenas advenit, & puellam raptam in Thraciam pertulit, ibique gravidam fecit: ex qua geminos [3] Zeten & Calain procreavit: quorum humeris alae volucrum increverunt, per quas parentis imaginem referrent.

Fabu-

1 TACTUS] Sic habuit codex Flor. Sed Raen. *actus*. Micyll. *fractus*. id quod magis arridet. Caeterum fabulam hanc aliter narrant Anton. Liberal. cap. XI. Hom. Schol. ad Odyſſ. T. 518. & Euſtath. p. 710. ed. Baſ. Pandarei filiam faciunt Aëdona. Erat autem is Pandareus Meropis filius, Μιλήσιος τὸ γένος, ut ad vers. 66. Od. Υ. notat interpres. In Antonino corrupta hactenus partim, partim malè intellecta illa: Καὶ Πολυτέχνῳ μὲν ὀλίγον ἦν ἔτι δίφρον ἁρμάτειον ἐκποιῆσαι, Ἀηδόνι δὲ τὸν ἱστὸν ἐξυφῆναι, καὶ συντίθενται εἰς ἀλλήλους, ὅπως ἂν τάχιον ἀνυσθῇ τὸ ἔργον, τούτῳ θεράπαιναν παρὰ τοῦ ἑτέρου δοθῆναι. Δίφρον ἁρμάτειον *ſellam curulem* transferunt interpretes. Perperam omnino. Δίφρος ἁρμάτειος eſt idem, qui δίφρος abſolutè dicitur ſaepenumero. Is autem ſimpliciter pro curru ſive ἅρματι ponitur interdum, interdum ἅρματι opponitur, denotatque *bigam*, ut ita loquar cum Statio. Doceo ex Scholiaſte Ariſtophanis ad Νεφ. Act. I. ſc. 1. pag. 123. Συνωρὶς δὲ τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δυοῖν ἵππων συνεστὸς, ὃ νῦν δίφρον καλοῦμεν. Schol. Pind. Hippoth. Nem. Ἦν δὲ, inquit, γυμνικὸς καὶ ἅρμα. οὐχὶ δίφρος, οὐδὲ κέλης. Hinc ergo, ut diverſa, ξεστὸν δίφρον καὶ ἅρματα τεισιχάλινα memorantur à Pindaro Pyth. Od. 2. Chariſius apud Schott. Obſerv. Lib. 1. cap. 14. *Bigae*, δίφρος. Curulis ſella poſſet verti tamen. Nam proprie δίφρος fuit, ut docet Ariſtophanis Scholiaſtes in Nub. p. 134. τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι ἐφεστῶτες ἐλαύνουσιν. Haec addenda erant illis, quae pridem ad illum locum obſervavi. Deinde pro ὅπως legendum eſſe ὅτῳ cum τὸ τούτῳ, quod ſequitur, evincit, tum ſententia ipſa poſtulat: pacti ſunt, ut ei, qui prius ſuum opus abſolviſſet, alter famulam daret. Sed iſtam conjecturam ut probabiliorem redderem, τὸ ἂν ſuſtuli. Falſum hoc. Nec in mentem fuit, nec verbum eâ de re feci. Et cur tollerem, cum planè venuſtè heic ponatur? Schol. Hom. ad Iliad. B. 196. Ηὔξατό ποτε, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γένηται. Ὅτῳ pro ᾧτινι dixit Antoninus. Baſil. Seleuc. pag. 10. ed. Dauſq. Οὐκ εἶχεν, ὅτῳ τὴν δυσφροσύνην ἀνάθηται. Plato Phaedon. cap. 5. Πᾶς ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος μέτεστι. Ariſtophan. Plut. Act. II. ſc. 1. vers. 8. Ὅτου χάριν pro οὗτινος. Sic εἴτῳ pro εἴτινι habes cap. 21. Καὶ εἴτῳ ξένων ἐντύχοιεν. Ita enim ſcribendum eſſe monui antehac. Quod cum vidiſſet vir doctus: *Quis adeo*, inquit, *imperitus, qui neſciat articulos praepoſitivos pro interrogativis & infinitis ſumi?* Quaerere ergo de illo libet, cur ipſe tam peritus correctum iverit εἰ τῷ ξένῳ. Gloſſae Maximi in Dionyſium Areopagitam, εἴτῳ, εἴτινι. Maximus Tyrius Diſſert. 1. pag. 2. ed. Heinſ. Καὶ εἴτῳ ἐκεῖθεν τὸ φῶς ἀμαυρὸν δοκεῖ. MUNCK. *Tactus* & *fractus* utrumque valet. *Tactus* commotus dicitur de ſubitanea perturbatione. Vide Interpr. ad Phaedri Lib. 1. fab.

Fabulae Lib. VII.

ab. 24. & Lipſienſes in Actis M. April. A. 1727. pag. 165. Ut aliqua de voce δίφρος addam, ſciendum eſt, proprie notare quamcumque ſedem ſive ſellam. Sic AElianus Lib. IX. V. H. 3. de regio throno Ἐν μέσῃ δὲ τῇ σκηνῇ χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ καθήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε. & ita recte δίφρος i. e. thronus Jovi datur a Callimacho H. in Jovem vs. 67. ubi vide Spanh. Callimachus eadem hac voce uſus eſt de ſella, in qua ad menſam ſedemus in H. Dian. vs. 135. Deinde non tantum de curru, quem bigae, ſed etiam quadrigae trahunt, uſurpatur, ut de Solis curru, apud Euripid. in Phoeniſſ. vs. 2.

Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν,
Καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις
Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα.

Unde Sophocles in Ajace vs. 856.

Σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε.

Et vs. 868.
Καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω.

De Pelopis curru, quem quadrigae portant, Eurip. in Oreſte vs. 993.

Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε.

De curribus in genere, quibus utuntur in curuli certamine, Sophocles in Electra vs. 712. κατέστησαν δίφρους. Apud Antoninum Liberalem, quo minus per ſellam curulem δίφρος vertatur, quid obſtat? Sane addidit ille auctor ἁρμάτιος, ut omnem tollat ambiguitatem, quomodo Sophocles in Electra vs. 742. dixit Καρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων, addens ἱππικῶν, quia ὄχημα de navi etiam uſurpatur, unde in Trachin. vs. 667. Πολύκωπον ὄχημα ναός.

2 Caruit vita] H. e. mortuus eſt. In tumulo apud Pithoeum Catal. Lib. II. *Dulcem nam carui lucem, cum amiſi te ego conjux.* In alio apud Gruterum pag. 770. *Quae fuerat felix ſat, ſi non plena doloris: Quae filios duos caruit* &c. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

3 Zeten et Calam.] Qui juxta Hyginum fab. XIV. *ab Hercule telis occiſi ſunt.* ubi cum Doctiſſimo Swindio, qui priſcum ac genuinum Apollodoro ſplendorem brevi reſtituet, pro *Telis* lego *Teni.* Lectionis veritatem ſatis adſtruunt ibi meae notae.

Fab. I.

Iason AEsonis filius, missus à Pelia Neptuni filio cum proceribus Grajorum Colchos ad pellem auream adportandam, adjutricibus Junone ac Minerva, ut AEetae Solis filii contigit regiam, [1] pulchritudine suâ perculit Medeam adversus parentem, ut sibi potius, quam patri consuleret. Ergo obligatum Iasonem coëgit, ut fidem praestaret conjugii erga se. Nam tauros spirantes ignem, & draconem custodientem templum, & tergus auratum, venenis atque carminibus coëgit

Ad Lib. VII. Fab. I.

1 Pulcritudine sua perculit Medeam] Eâ de re fabula est non protrita apud Tzetzen in Lycophron. p. 59. *Ταύτην οὖν, φασὶ, τὴν ἴυγγα πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μήδειαν θέλξῃ, λέγουσα ὅτι αὕτη ἡ ἴυγξ γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς καὶ Πανὸς, φαρμακεύουσα τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπωρνεώθη.* Dixerat in praecedentibus, *Ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεον ἐστὶν ἀεὶ σεῖον τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων.* *Ἀγωγὸν ἐρώτων* esse constanter tradunt veteres omnes. Sed qui eam avem movere semper caudam ajunt, contradicunt Aristoteli, Plinio, & Scholiastae Pindari, ut ostendi ad Antoninum Liberalem. Retro tantum cervicem torquet, reliquo corpore quiescente: unde & *torticollo* ab Italis vulgo appellari ait Victorius Var. Lect. Lib. XXIV. cap. 3. Ab eadem persuasione ortum, quod Chil. XI. 380. scribit Tzetzes: *Ἴυγξ ἡ ὄρνις, ἡ κικλὶς, ἡ σείει τὸ οὐραῖον, Ἥπερ καὶ σεισοπύγιον καλοῦμεν φερωνύμως.* Scrib. *σεισοπύγιον* & *κιγκλὶς* pro *κικλὶς*. Verum avis ista, quam innuit, ab aliis *κίγκλος*, *κιγκλὸς*, vel *κίγκαλος* vocatur, non *κιγκλίς*. quod longè aliud est. Falsum tamen & hoc, *κίγκλον* esse *σεισοπυγίδα*. MUNCK. De Iynge v. Schol. Pindari O. Nem. IV. vs. 56. Schol. Theocriti Idyll. II. vs. 17. & Olear. ad Philostrati Lib. I. cap. 25. de Apoll. Tyan.

2 Iolcon abiit] Perperam MS. cum Venetâ & Micyll. *Corinthum abiit:* Ait enim Naso: *Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portus.* Non ignoro tamen quomodo & alterum possit defendi. Consule Micylli commentarium in hanc fabulam. MUNCK.

Ad

coëgit parere Iasoni; ut proscisso solo dentes obsereret serpentis, ex quibus seges armatorum procresceret. Inter quos, ut ei praeceptum erat à Medea, jactato silice, coëgit eos inter se dimicare. Qui mutuo bello conciderunt. His gestis, Iason cum Medea [2] Iolcon abiit.

Fab. II.

Iason postquam Medeam abductam à parentibus in Graeciam duxit, & promisso sibi conjugio copulavit; multis rebus expertus ingenium ejus, [3] petiit, ut parentem suum AEsonem [4] senectute elisum in adolescentiam [5] reduceret. At illa nondum amore deposito, quem ex ejus juventute ceperat, nihil denegando ei, ahenum constituit, herbarumque genera, quarum scientiam habebat, variis regionibus quaesita, incoquens, postquam animadvertit stipitem, quo versabat herbas, in arborem oleam [6] oneratam baccis esse conversum, quae despumata aheno in terram deciderant, in herbam laetissimam esse conversa, [7] maturatum tempus existimans, AEsonem interemptum madentibus herbis inmiscuit: & ut promiserat conjugi, ex senectute in pristinum vigorem videtur perduxisse.

Fab. III.

Liber pater ut animadvertit AEsonem senectutem remediis Medeae expulisse, petit, [8] ut proinde suis nutricibus ferret auxilium, easque in

Ad FAB. II.

3 PETIIT UT PAR.] In Edit. Colon. legitur *petiit eam, ut par.* teste Celeb. P. Burmanno ad Ovid. VII. M. 296.

4 SENECTUTE ELISUM] H. e. confectum, fractum. Tertull. ad Scap. cap. 4. *Si autem contenditis ad elidendos nos, jam ergo innocentiam expugnatis.* MUNCK.

5 REDUCERET] *Perduceret* MS. Micyll. & Veneta, quemadmodum in fine, *perduxisse videtur.* Fab. tamen III. habet, *Easque in adolescentiae vigorem reduceret.* MUNCK.

6 ONERATAM BACCIS] Ita malo cum Venet. & Micyll. quam *ornatam*, quod Raenerius dedit. MUNCK.

7 MATURATUM TEMPUS] Sic & Veneta cum MS. Sed Mic. & Veneta *maturum.* Forte, *maturum jam* &c. MUNCK.

Ad FAB. III.

8 UT PROINDE SUIS &c.] Haec lectio est MS. & Venetae. Non placuit tamen Raenerio, ut qui pro eâ rescripserit, *ut suis quoque.* Offendit, puto, eum *τὸ proinde*, quod idem heic est, quod *perinde*, quomodo Micyll. habet. Frustra Sallust. Jug. cap. 4. *Proinde quasi praetura & consulatus, atque alia omnia hujuscemodi per se ipsa clara & magnifica sint.* Columell. Lib. II. cap. 5. *Nunc autem proinde ac si temperatae regioni praecepta dabimus.* Adde quae Stewechius habet in de Partic. Ling. Lat. Lib. I. p. 255. Caeterum deceptum heic esse Lactantium depravatâ Lectione Ovidiani loci, *capit hoc à Colchide munus*, luculenter demonstrat Heinsius p. 171. Not. in Met. Ovid. MUNCK.

in adolescentiae vigorem reduceret. Cujus auctoritate illa compulsa, eisdem, remediis, quibus AEsonem, [1] in primitias reduxit, Liberoque aeternum beneficium dedit.

Fab. IV.

Peliades Peliae filiae, [2] herbis inpulsae, postquam viderunt arietem gravatum aetate [3] in agni speciem transfiguratum, ambitiosius à Medeâ petere coeperunt, ut Peliae parenti earum restitueret, quam temporis processione amisisset, juventutem, cupiens inimicum Iasonis data occasione punire, [4] inpulit eas parentem interficerent, & laceratum in ahenum fervens dimitterent. Quod ut factum est, currum draconibus junctum conscendit, & per aera elata, [5] conspectum inimicorum profugit.

Fab. V. VI. VII. VIII. & IX.

Medeam fugientem docet [6] Othryn montem Thessaliae petiisse, in quem diluvio Deucalionis [7] Cerambus Nympharum auxilio pennis dela-

1 In primitias] H. e. in principium juventutis. Gloss. Philox. *Primitium*, τὸ πρῶτον. Contra *initia* pro *primitiis* poni interdum deprehendi. Vetus Interp. 1. Reg. cap. xv. 13. *Et Saul offerebat holocaustum Domino de initiis praedarum.* Οἱ ό. Τὰ πρῶτα τῶν σκύλων &c. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 Herbis impulsa] Sic MS. & Veneta quoque cum Micyllo. Vitii nonnihil haec contraxisse videntur & Raenerius vidisse, cum omiserit. Sic enim solet, cum vel non intelligit aliquid, vel quomodo emendandum sit, non videt. Existimo scripsisse auctorem, *verbis*, vel *his rebus impulsae.* MUNCK.

3 In agni speciem] Pausanias Lib. viii. cap. xi. p. 621. Ἐκ δὲ λέβητος τὸν κριὸν ἑψόμενον ἄρνα ἐξήγαγε ζῶντα. Qui totam fabulam narrat, & has Peliadas a Micone pictore vocari *Asteropeam* & *Antinoen* addit.

4 Impulit eas parentem interficerent] Ita MS. Sed Veneta & Micyll. unâ voculâ auctius, *impulit eas ut parentem* &c. Vide supr. ad Lib. ii. fab. 12. MUNCK.

5 Conspectum inimicorum profugit] Sic Lib. ix. fab. 9. *Patriam profugit.* Lib. viii. 3. *Minoem profugere vellet.* Et, *profugerent regis imperium.* Confer quae annotavi ad Hyg. Myth. cap. 277. MUNCK.

Ad FAB. V. VI. &c.

6 O. montem Thess.] Schol. Apoll. Rh. ii. 517. Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν. v. Spanh. ad Callim. H. Cerer. vs. 87. Thessaliam altissimos montes habere, & inde e diluvio Peloponnesum, quae maxime depressa erat, & humillimis adsurgebat montibus, obruente, quosdam in hac regione fuisse servatos docet Salmasius de Ling. Hellen. pag. 299.

7 Cerambus] Existimo hunc esse Cerambum illum, de quo Anton. Liberal. cap. 22. Nam conjecturae ejus, qui *Terambum* transformat in *Cerambum*, favere mirificè hunc Ovidii locum alias dixi. Ἐγένετο inquit Antoninus ὑλοφάγος κεράμβυξ. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ ἔστιν ἀγκύλος ἐκ τῶν ὀδόντων, καὶ συνεχῶς τὰ γένεια κινεῖ &c. Quae verba ita verterim: *Factus est cerambyx, quod est insectum frondivorum, conspiciturque in arboribus, curvis dentibus, maxillas semper movens* &c. Ξύλα sunt arbores. Οἱ ό Genes. cap. iii. Ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν &c. Psalm. i. vers.

delatus sit, & in montem Parnassum, qui est altissimus. Hinc Pitanen AEoliae urbem relinquentem, vidisse draconem in saxum esse transfiguratum. Deinde Idaeum nemus adisse, [8] in quo Liber pater juvencum transfiguratum in cervi figuram subtraxit. Nec minus, qua Corythi pater parvo conditus est sepulchro: & quae Maera in canis figuram est conversa.

Fab. X. XI. & XII.

Ab his regionibus digressam Eurypyli urbem contigisse, in qua Coae matronae [9] in cornutas boves transfiguratae sunt [10] propter effectum, quod Veneri formam suam anteposuerunt. Dehinc [11] Telchinas Ialysios transgressam, quos Jupiter propter odium conjugis suae Junonis subjecit mari. quorum regione relicta, ad Caeam urbem pervenisse: in qua Alcidamantem scribit ex filia vidisse columbam procreatam esse.

Fab. XIII. & XIV.

Post haec lacum Hyries & Cycni Tempe: in quibus locis cum Phyllius

I. vers. 3. Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ecclesiast. cap. II. vers. 5. Ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρπῦ. Et sic saepe alibi illi interpretes. Etiam Graecorum more Ambrosius Hexaëm. Lib. I. cap. 4. *ligna fructifera* appellat arbores fructum edentes. *Lignum pomiferum* est apud Vet. Interpr. Genes. cap. I. vers. II. Ubi Junilius Episcop. Afric. *Patet ex his verbis Dei, quia verno tempore mundi perfectus est ornatus. In hoc enim solent herbae virentes apparere in terrâ, & ligna pomis onustari.* Ὑλοφάγον vero *frondivorum*, ut apud Diodorum Sicul. Lib. III. pag. 159. Οἱ δὲ ὑλοφάγοι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐξιόντες, ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ δένδρα, καὶ τοὺς ἁπαλοὺς τῶν ἀκρεμόνων προσφέρονται. Pro κινεῖν legendum κινεῖ. Sed hoc jam antehac monui, ut & γένεια ibi esse γένυας: adeo ut frustra apud Apollod. pag. 19. Καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενύων, pro γενείων rescribat Clariss. Tanaq. Faber. Hesiod. Asp. vers. 167. Μελάνθησαν δὲ γένεια, *denigrataeque illis erant maxillae.* Diaconus: Τὰ δὲ γένεια τῶν δρακόντων, ἤγουν ὁ περὶ τὸ στόμα καὶ τὰς σιαγόνας τόπος μέλας ἦν. MUNCK.

8 In quo Liber pater juvencum] Ita reposui ex Venetâ, quâ cum & MS. facit, nisi quod perperam *Liberi patris* exhibet. Raenerium haec ex Regianis Commentariis interpolasse deprehendet, si quis conferre voluerit. MUNCK.

Ad FAB. X. XI. &c.

9 In cornutas boves] Ita & Veneta & Micyll. MS. non agnoscit τὸ *boves*. Nec sanè boum disertim meminit poëta. Rursus dicendum etiam huic fabulae assutas esse lacinias ex Regianis à Raenerio: immo talia, quae pugnent planè cum Lactantianis. Illustrare tamen ista instituit Barthius Adverf. Lib. VIII. cap. 17. ut si à Lactantio essent profecta. MUNCK.

10 Propter effectum] Sic & MS. cum Venet. Micyllus, *propter affectum.* Forte, *propterea id factum.* MUNCK.

11 Telchinas] Qui fascinatores insignes erant. Unde Basilius in Exercit. Grammat. Τελχὶν, ὁ βάσκανος. Et Hesych. Τελχῖνες, βάσκανοι, γόητες, φθονεροὶ, ἢ παρὰ τὴν τῆξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 504. de insula Rhodo: εἶτα Τελχινὶς, διὰ τοὺς ἐκ Κρήτης Τελχῖνας οἰκήσαντας ἐκεῖ, ἌΝΔΡΑΣ ΓΟΉΤΑΣ ΚΑῚ ΒΑΣΚΆΝΟΥΣ. Καίτοι τινὲς μάτην δυσφημηθῆναι τούτους φασί. Βασκανθῆναι γὰρ, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων αὐτοὺς ἀρίστους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ καὶ σιδήρου, οἱ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. Plura de Telchi-

lius quidam gravi amore pueri teneretur, & imperio ejus volucres indomitas, ac leonem [1] manum pati coëgiſſet, taurumque viciſſet, neque ideo labor [2] ejus potiendi merces exſtitiſſet, indignatus, cum ſe ex praecipiti loco odio laboris jaceret, in volucrem olorem converſus eſt. Hyrie autem mater ejus flendo adſidue caſum filii ſui in ſtagnum deorum miſericordiâ delicuit, quod ſui nominis eſſet.

Fab. XV. XVI. XVII. XVIII. *&* XIX.

Ab his locis digreſſam Pleurona perveniſſe, in quâ urbe Combe, cum [3] Phaſnei filii occiderentur, deorum miſericordiâ effectum eſt, ut in avem transformaretur. [4] Ab his Calauream Latoniam, ubi regem cum conjuge in volucrem verſum. Deinde Cyllenen adiiſſe, ubi [5] Menephron, ne cum matre concumberet, à Jove in ferae ſpeciem transfigura-

chinibus, qui Magi ſive praeſtigiatores fuerunt habiti, dabit Spanh. ad Callim. H. Del. vs. 31.

Ad FAB. XIII. &c.

1 Manum pati] Id eſt manſuetum, nec ferum, ſed facilem ac commodum eſſe. Egregie hanc locutionem inluſtrat Burmannus ad h. l.

2 Ejus potiendi merces exstitisset] Juſtin. Lib. 1. cap. 7. *Brevi poſt tempore caedes Candauli nuptiarum pretium fuit.* Ita omnino legendum cum ſummo viro I. Fred. Gronovio. Non merebatur elegans iſta loquendi ratio, ut à Raenerio obliteraretur. Fabulam hanc luculenter narrat Anton. Liberal. cap. 12. MUNCK.

Ad FAB. XV. &c.

3 Cum Phasnei filii occiderentur] Sic Veneta & Micylliana. MS. *faſnei.* Corruptè omnino. Sed cum fabula iſta mihi alibi lecta non ſit, quid exſculpi inde debeat, non video. Niſi cui placeat, *in quâ urbe Combe Ophias, cum à filiis occideretur* &c. Raenerius ex Regianis commentariis, *Ne à filiis (centum enim peperiſſe fertur) occideretur.* Heſych. Κόμβη, Κουρήτων μήτηρ. Vide ibi Palmerium. MUNCK.

4 Ab his Calauream Latoniam &c.] Haec deſumſi ex Micylli editione. Veneta, *Ab his Galauream Lathoum regem cum conjuge in volucrem.* Nihilo melius MS. *Ab his Calauream Letoi regem cum conjuge in volucres.* Raenerius, quemadmodum ſolet, ad Regianos commentarios etiam heic confugit. MUNCK.

5 Menephron] Vide Hyg. Mythol. cap. 253. Non valde diſſimilem huic fabulam habes apud Anton. Liberal. cap. 5. ubi *Neophron* vocatur, cujus ſceleſtis artibus accidit, ut AEgypius cum matre concumberet. MUNCK.

6 Eumeli] Admeti regis filii. Apud Antoninum Liberal. cap. 15. Eumelus eſt Meropis filius, cujus duae filiae Byſſa & Meropis, & filius Agron, in aves transformantur. Habitabat autem Eumelus ille Κῶν τὴν Μεροπίδα νῆσον, ut ait Antoninus. Verum id non probatur τοῦ δεῖνα, qui emendatum it, τὴν Μεροπίδων νῆσον. Fruſtra, ut oſtendi in notis meis ad eundem ſcriptorem; quibus addas licet illud Callimach. Hymn. in Delum vers. 160. Ὠγυγίην δ' ἤπειτα Κέων Μεροπηΐδα νῆσον Ἵκετο. Schol. Homer. ad Iliad. ξ. vers. 255. Καταστυρεθείς τε εἰς κῶν τὴν Μεροπίδα, ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου. Euſtath. in Homer. Iliad. pag. 73. ed. Baſ. Εὔρηνται δὲ καὶ οἱ Κῶοι, τουτέστιν οἱ τῆς Κῶς τῆς νήσου ἔποικοι, Μέροπες ἰδίως καλούμενοι, ὀνόματι ἐθνικῷ, καὶ ἡ νῆσος αὐτῶν Κῶς Μεροπηΐς. Apud Anonymum modo laudatum invenio etiam ad Iliad. A. vers. 590. Προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος. Poſſet ergo refingi, Κῶν τὴν Μεροπίδος νῆσον. Sed non placet. MUNCK. Vide de variis Eumelis Heinſ. & Burm. ad Ovid. vii. M. 390.

Ad FAB. XX. &c.

7 Aliquando etiam Ephyren contigisse versam &c.] Ita cum MS. habuit, tum & Veneta

figuratus est. Post eorum casum profectam vidisse Cephisum nepotis sui exitium deflentem, qui ab Apolline in phocam transfiguratus fuerat. Item domum [6] Eumeli adisse, lugentis filiam in volucrem cessisse.

Fab. XX. XXI. *&* XXII.

[7] Aliquando etiam Ephyren contigisse versam pennis viperinis, in quâ urbe primum ex fungis edita existimantur corpora. Ibi cum parente Creusam consumptam venenis, nec minus natos ab ipsâ interemtos, Iasone relicto. Inspectis itaque casibus miserorum, venisse etiam Athenas, ubi Phineum & [8] Peripham in aves conversos. Item neptem Polypemonis volucrum explesse numerum.

Fab.

neta habet. Adstruit praeterea etiam lemma ipsum *Ephyre in serpentem* eam lectionem. Insulsissima tamen est, & arguit supinitatem insignem auctoris: immo apertè ostendit non intellexisse eum versum illum Nasonis, *Tandem vipereis Ephyren Pirenida pennis Contigit.* Geminum huic prorsus & germanum, quod Lib. III. fab. 10. narrat, ex Tyrrhenis nonnullos in aves esse mutatos, quod Naso dicat, *In spatium resilire manus breve vidit, & illas Jam non esse manus; jam pinnas posse vocari.* MUNCK.

8 PERIPHAM] *Periphantem* fuisset scribendum. Fabulam hanc, id quod interpretes fugit, narrat Antoninus Liberalis cap. 6. Ζεὺς δὲ ἐλθὼν εἰς τὰ οἰκία τοῦ Περίφαντος, καὶ καταλαβὼν ὁμιλοῦντα τῇ γυναικὶ, πιέσας ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, ἐποίησεν ὄρνιθα ἀετόν. Τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δεηθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὄρνιθα ποιῆσαι σύννομον τῷ Περίφαντι, ἐποίησε φήνην. hoc est, *ossifragam*; quam & *barbatam* dictam Plinius refert Lib. x. cap. 3. *Ossifrangus* est Isidoro Lib. XII. 7. Orig. Inter accipitres numerat AElian. Animal. Hist. Lib. XII. cap. 4. Aristoteles περὶ Θαυμασ. Ἀκουσμ. p. 97. ed. Sylb. Ἐκ τοῦ ζεύγους δὲ τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἀγόνων (ἐκγόνων Gesn.) ἁλιαίετος γίνεται παραλλάξ, ἕως ἂν σύζυγα γένηται, ἐκ δὲ τῶν ἁλιαιέτων φήνη γίνεται &c. Φήνις dicitur à Dioscoride Lib. II. cap. 58. Φήνις τὸ ὄρνεον, inquit, ὃ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὀσσίφραγον. Sed hanc non meam esse, sed Boscharti observationem ait Vir Clarissimus, siquidem in suo Hierozoico ex Dioscoride hunc locum adducit alicubi Boschartus. Fateor bilem movere mihi tam jejunam malignitatem. Nemo, opinor, ferat me ita scribentem: Φήνην esse Romanorum ossifragam docet ex Dioscoride in Lexico suo Crispinus; ergo non Boscharti haec, sed Crispini observatio est, & hic ab illo compilatus. Quasi vero τῶν ἀδυνάτων ἦν esset, ut duo idem legerint. Atqui ille tam rigidus aliorum cênsor ipse duorum locorum emendationes in annotationibus prioribus ad Anton. cap. XXXI. sibi confidenter vindicat, quas in secundis curis, nescio quâ motus caussâ, simpliciter vero auctori, hoc est, Cluverio acceptas refert. Aut fateatur heic necesse est, idem sibi, quod Cluverio, venisse in mentem, aut eas à se Cluverio sublectas. In Antonini loco modo adducto suspectum mihi esse scripseram nuper τὸ οἰκία, & rectius videri οἰκεῖα, quo utitur eodem sensu idem scriptor cap. 5. 10. 12. & 30. Sed omnia illa loca corrupta esse affirmare non dubitat Vir Cl. & in illis οἰκία rescribendum: non pati enim naturam vocis & genium linguae Graecae, ut οἰκεῖα dicamus aedes nostras. At quid linguae Graecae genius patiatur, non aliunde nobis, quam ex veterum monumentis discendum, in quibus si οἰκεῖα saepiculè pro domo & sede domesticâ poni invenerimus, nemo genio id linguae illius repugnare dixerit. Praeter Theophrast. cujus est illud in de Caus. Plant. Lib. IV. cap. 15. ὅταν σῖτος εἰς τὰ οἰκεῖα τεθῇ, addo nunc ita loqui etiam Parthenium Erot. cap. 27. Καὶ ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι, *aedibus expulisse.* AElian. Var. Hist. Lib. III. cap. 17. Ἀγαγεῖν τὴν ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum reducere.* Lucian. in Asino: Πρὸ τῆς ἑσπέρας ἤλθομεν εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum venimus.* Tzetz. in Lycophron. p. 150. ed. Bas. Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυρέας πέτρας ναυαγήσαντος, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα, *domum venerunt.*

Fab. XXIII.

Ab his noviſſimè excipitur ab AEgeo, [1] nec minus jungit foedus. Inter haec Theſeus AEgei filius, errore & laboribus plenus, excipitur à patre; cui protinus Medea parat venenum, quod aconiton adpellatur. Hercules enim cum ad inferos deſcendiſſet, miſſus ab Euryſtheo, ut canem tricipitem ad ſuperos perduceret, poſtquam eum in regionem Ponticam perduxit, territum animadvertit ex novitate aeris vomitum profudiſſe. Notato itaque loco, ſpumam ejus in venenum eſſe converſam [2] repertum eſt: quod Graeci aconiton nominant, [3] quia naſcitur in cautibus.

Fab. XXIV.

Poſt haec referunt feſtos dies agentes laudes Theſei, quemadmodum taurum Marathonium interemiſſet; ut etiam Procruſten, [4] Cercioniſque necem peregerit, [5] qui trabes obponebat hoſtibus, ita ut victi exanimarentur ab eis: Scironem quoque Neptuni, ſolitum iter facien-

nerunt. Adhaec quemadmodum apud Latinos *domus* pro patriâ; ita & apud Graecos τὰ οἰκεῖα ponuntur interdum. Parthenius Erot. cap. 4. Πόλεμον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις, *bellum patriae inferet.* Et quid mirum οἰκεῖα pro domo accipi, cum συνώνυμον ejus ἴδια eo ſenſu accipi nonnunquam deprehendatur? I. Eſdr. cap. VI. vers. 32. Ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, *ut ſumatur lignum de domo ejus.* Sanè in Eſdr. Canon. cap. VI. vers. II. pro ἐκ τῶν ἰδίων habetur ἐκ τῆς οἰκίας. Vulgata tranſtulit, *ut ſumatur lignum de ſuis propriis.* Nimirum *ſua* vel *propria* vocant etiam Latini ſedes ſuas domeſticas. Amm. Marcell. Lib. XVI. p. 136. ed. Boxh. *Raptâ ſarcinarum & jumentorum cum calonibus parte maximâ, redit ad ſua.* Lib. XVII. p. 158. *Ut ponte compacto transgreſſus in ſuis requireret barbaros, cum nullum reliquiſſet in noſtris.* Et pag. 163. *Repedavit ad ſua.* Interpres Abdiae Babyl. Lib. III. p. 20. *Abiit unuſquisque ad propria.* Pag. 34. *Cum revertiſſem ad propria.* Euagrius in vitâ Antonii, *Abibat ad ſua.* Petron. Fragm. Trag. p. 50. ed. Blav. *Oſculatique menſam, rogamus nocturnas, ut ſuis ſe teneant, dum redimus à coenâ.* h. e. ἐν τοῖς οἰκείοις. Etiam Plin. Lib. I. epiſt. IV. *Si quando in noſtra diverteris.* Οἰκία non eſſe uſitatum πεζογράφοις, vel inde liquet, quod tanquam rarum quid in Arriano id annotet Euſtathius. At frequenter apud Herodotum occurrit. Non nego; ſed inde fieri id ajo, quod ſcriptor ille Jonicus ſit. Nam Ionum eſt ex maſculinis vel faeminis facere neutra. Colligo ex Schol. Apollon. ad Lib. III. vers. 137. & Schol. Homer. ad Iliad. E. vers. 722. Illius verba ſunt: Κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα. Confer Etymol. magni auctorem p. 585. Ed. Sylburg. MUNCK.

Ad FAB. XXIII.

1 NEC MINUS &c.] Ita & Veneta & Micylliana. Raenerii nulla heic habenda ratio, cum nova ille cudat, non vetera revocet. MS. *nec mora jungit foedus.* MUNCK.

2 REPERTUM EST] Veneta non agnoſcit iſta verba. Agnoſcit tamen Micyllus. MUNCK.

3 QUIA NASCITUR IN CAUTIBUS] *Cotibus.* Micyll. MS. *Quia à caute nomen accepit.* Naſo: *Quae quia naſcuntur durâ vivacia caute, Agreſtes aconita vocant.* Nimirum ἀκόναι cautes ſive cotes Graecis ſunt. Scholiaſtes Nicandri Alexiphar-

facientibus tendere insidias: qui postquam à Theseo est interfectus, [6] ejus ossa fluctibus agitata scopulis inhaeserunt: unde Scironides petrae adpellatae ab ejus nomine.

Fab. XXV.

Arne cum [7] insulam Sithona, in quâ genita esset, hosti Athenas obpugnanti, capta pulchritudine auri, vendidisset, ne pro meritis subplicia penderet, in volucrem monedulam est transfigurata, quae adhuc amore splendoris ejus tenetur.

Fab. XXVI.

AEacus Jovis & AEginae filius cum [8] Asopidem insulam conjugis nomine incoleret, & gravi pestilentiâ Junonis irâ populum amisisset, precibus & misericordiâ à Jove inpetravit, ut, vastatâ insulâ, quot formicae in eâ adparuissent, tot versae in hominum facies desideratam multitudinem explerent. Neque inmerito, [9] siquidem ex hujusmodi animalibus creverant, Myrmidones sunt adpellati. Formicae enim

pharmacis: Ἱστορεῖται γὰρ τὸν Κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνενεχθέντα, μὴ δυνάμενον ὑπομεῖναι τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐμέσαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐμέτου ταύτην γενέσθαι τὴν βοτάνην. ἀχρώσειδι δὲ ἔοικεν. Ἀχέρων δὲ ποταμὸς ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ. ἔνθα τὸν ᾅδου κύνα ὁ Ἡρακλῆς ἐξήγαγε. καὶ ὁ λόφος ἀκόνιτος λέγεται). MUNCK. Schol. Juvenalis MS. ad Satyr. I. vs. 158. *Aconitum herba est venenifera, dicta ab eo, quod in cautibus & saxosis locis nascatur. Fertur autem haec herba de spuma Cerberi nata, quam, cum ab Hercule traheretur, & in lucem hanc insolitam intraret, egessit.* Hunc Scholiastae locum debeo Obs. Misc. Vol. V. Tom. II. pag. 267. 268. ubi vide, quos laudat vir doctus, item Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 787.

Ad FAB. XXIV.

4 CERCIONIS NECEM PEREGERIT] Τὸ *peregerit* non habet Veneta. At habet Micylliana. Sed τὸ *Procrusten* tum mutare malim in *Procrustae.* MUNCK.

5 QUI TRABES OPPONEBAT HOSTIBUS] Atqui hoc non Cercioni, sed Sinidi tribuitur cum ab aliis, tum à Nasone ipso. Confer Hyg. Myth. cap. 38. MUNCK.

6 EJUS OSSA] Ita Micyllus. Veneta, *ejus fluctibus agitatum scopulis inhaesit.* Videtur voluisse corpus *fluctibus* &c. MUNCK.

Ad FAB. XXV.

7 INSULAM SITHONA] Ita Raenerius edidit. Micyll. *Sithon.* Venet. *Scython.* Legendum esse *Siphnon* vult Nob. Heinsius. Vide quae dixi in Praefatione ad Lectorem. MUNCK.

Ad FAB. XXVI.

8 ASOPIDEM INSULAM CONJUGIS NOMINE] Falsum hoc, tametsi & MS. & antiquitus excusi omnes ita praeferant. Vidit & Raenerius hoc. Itaque substituit: *OEnopiam, quam postea de matris nomine AEginam appellavit.* Illa AEgina erat *Asopis*, hoc est, Asopi filia. Hinc AEacus vers. 616. Lib. VII. Met. *Jupiter ô, dixi, si te non falsa loquuntur Isse sub amplexus Asopidos AEginai.* MUNCK.

9 SIQUIDEM EX &c.] Ita & Veneta cum Micyll. Sed MS. *qui ex* &c. Quod praefero. MUNCK.

enim Graecè myrmices adpellantur. Porro autem sensus hos Cephalo sciscitanti [1] narrat AEacus.

Fab. XXVII.

[2] Cephalus de donis refert invicem AEaco de Procride conjuge, & cur, aut unde telum gereret. Cum in monte Hymetto Atticae regionis venaretur, ab Aurorâ [3] ob speciem raptus est: quem ut comperit Procridis prioris conjugis amore inplicatum à se velle diverti, fecit, ut mutata specie remissus Cephalus Athenas contenderet, & eam pollicitis muneribusque tentaret, an pudicitiam puram posset servare. Pluribus itaque rebus ad usum foeminarum comparatis, quibus capi posset, fallacia mentem elicuit. Quod ut illa comperit, à marito se esse deceptam, pudore exterrita, ut conspectum ejus evitare posset, altis se recondidit saltibus. [4] *Cephalus autem amoris inpatientiâ, cum ejus absentiam ferre non posset, precibus inpetravit, ut ad se rediret: reversaque canem ei dedit velocissimum, & jaculum inevitabile, quod numquam frustra jaceretur.*

Fab. XXVIII.

[5] *Thebani, Naiadibus, Nymphisque futura praedicentibus, Themidis*

1 Narrat AEacus] Sic Raenerius. Sed Venet. Mic. & MS. *edocet AEacus.* Quod soloecam reddit orationem. Notat Barthius Adverſ. Lib. VIII. 17. *Sensus* esse historias & narrationes. Mihi haec postrema periodus de glossa suspecta est. Confer quae dixi ad Fab. I. Lib. VI. MUNCK.

Ad FAB. XXVII.

2 Cephalus de donis] Haec est lectio MS. ut & Venetae ac Micyllianae. Sed eam cum non intelligeret Raenerius, satius duxit ita rescribere: *Cephalus refert invicem AEaco de donis à Procride conjuge acceptis.* Lege tu, *Cephalus Deionis.* Scil. filius. Est elegans hellenismus, quem per imperitiam auctori huic ereptam aliquoties restituere necesse habuimus. Vide quae annotavi ad fab. 3. Lib. VI. MUNCK.

3 Ob speciem] Pausan. Lib. III. cap. 18. p. 256. Κέφαλος δὲ τοῦ κάλλους εἵνεκα ὑπὸ Ἡμέρας ἐστὶν ἡρπαγμένος.

4 Cephalus autem] Haec de suo addidit Raenerius. Certè nec in MS. nec in antiquitus excusis comparent. MUNCK.

Ad FAB. XXVIII.

5 Thebani Naiadibus] Nec hoc argumentum in MS. vel Vett. Edd. invenitur. Immo κατὰ πόδα à Raenerio descriptum est è Regianis commentariis. MUNCK.

Ad FAB. XXIX.

6 Hic cum assidue] Ita MSS. & Vett. Edd. quae hoc argumentum annectunt fab. XXVI. MUNCK.

7 Refrigerantis Cephali] Ἴσως, *refrigerari cupientis Cephali.* MUNCK.

8 Fertur autem id telum cum cane &c.] Sic malui cum Micyll. quam *& telum* cum Venetâ. Caeterum telum illud ut & canem Laelapem acceperat à Minoe Procris, quod sanasset eum morbo laborantem sanequam monstroso. Nam, ut cap. 41. narrat Antoninus Liberalis, ὁ Mί-

dis deae obſcura dantis reſponſa templum everterunt. Indignata dea feram inmiſit, quae pecora & agreſtes vexabat. Ad quam obprimendam cum reliqua Graeciae juventute convenit Cephalus cum jaculo & Laelape cane à Procride adcepto. Qui cum miſſus vulpem perſequeretur, eſſetque Cephalus telum conjecturus, utrumque adſpexit in ſaxum commutatum.

Fab. XXIX.

[6] Hic cum adſiduè Dianae ſtudio feras perſequeretur, & ambigua vox [7] refrigerantis Cephali ad eam eſſet perlata, qui ex nimio aeſtu auram ſaepius invocaret, non inmemor priſtini amoris, dum virgultis ſe recondit, ut ſpecularetur, an eſſet aliqua aura nomine, cujus ille cupiditate inpulſus à ſe alienaretur, Cephalus procul ſpeculatus vehementius moveri virgulta, dum latere feram exiſtimat eo loco reconditam, jaculo emiſſo, conjugem inprudens interfecit. [8] Fertur autem id telum cum cane ab eadem conjuge Procride Cephalo tributum, cujus vim ob iram Aurorae, ſimiliter ut ferae ab eo percuſſae, maximo cum luctu viri experta eſt.

Fabu-

ὁ Μίνως ὄφεις κὶ σκορπίους κὶ σκολοπένδρους οὔρεσκεν, κὶ ἀπέθνησκον αἱ γυναῖκες, ὅσαις ἐμίγνυτο. Sic rectè eum locum ordinabat Salmaſius. Sed τὸ οὔρεσκεν cum non valde placere mihi, quod nimis Ionicum videretur, nuper ſcripſiſſem, regeſſit Vir Cl. neminem debere offendi eâ voce, cum ipſe complura Ioniſmi veſtigia in hoc deprehenderit ſcriptore. In hunc ei cenſum venit cap. 32. Πολυδώρης pro Πολυδώρας. Sed quis dixit ei Πολυδώρη eſſe Ionicum? Ioniſſat ergo etiam Apollodorus Lib. III. cap. 12. Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρη. Ego Atticum potius dixerim. Etym. magni auctor col. 32. ed. Sylburg. Αἴθρα τὸ κοινόν. καὶ Ἀττικὸν, αἴθρη. Remanſerint iſta & id genus alia ex Ioniſmo in Atticâ linguâ. Una enim Attica olim & Ionica dialectus, ut inter alios notavit & Euſtathius ad Dionyſ. p. 109. ed. Steph. Pro ἔφασε, quod etiam cap. 32. legitur, & Doricum facit Vir Cl. omnino legendum ἔφασκε. Parthen. Erot. cap. 4. Ἡ δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρόν. AElian. Multifar. Hiſtor. Lib. VI. cap. 4. Οὐ δὲ ἔφασκεν ἄξιον. Laërtius in Ariſtotel. pag. 311. ed. Caſaub. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν εὑρηκέναι πυροὺς κὶ νόμους. Schol. Hom. in Odyſſ. M. vers. 70. Ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτόν. Adde his, quae adduxi ad Anton. pag. 256. Tamen δωρίζει interdum Antoninus. Quomodo hoc probas, vir doctiſſime? quia ἔφασαν dicit. Nempe hanc ab ἔφασα vis eſſe tertiam perſonam pluralem. Ergo ego, quem tum contemptim praetextatorum magiſtrum appellas, conjugare te magnum doctorem docebo? S. Ἔφην, ἔφης, ἔφη. D. Ἔφατον, ἐφάτην. P. Ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν. Sed in Ioniſmo Liberali aſſerendo felicius rem geris. Cap. 39. γονέων legitur pro γονῶν. Falſum hoc. Γονέων ſcribere voluiſti. Habetur enim ibi, γονέων οὐκ ἐπιφανῶν, *parentibus obſcuris natum.* Jam declinare neſcis, ut qui ignores, quod vel praetextati mei norunt, tertiam contractorum in genitivo plurali non pati contractionem. At cap. 41. γονέας pro γονεῖς. Falſum; nec vola, nec veſtigium comparet. Κουρὰν, quod Ionicè pro κουρὰν eſſe dictum vis, utique ibi reperitur, ἐξαλλάξασα τὴν ἐσθῆτα, κὶ τὴν κουρὰν τῆς κεφαλῆς εἰς ἄνδρα, *Mutato habitu, & tonſo capillo, ut vir videretur.* Sed κουρὰν qui Ionicum vult eſſe, pro κορὰν, ille profecto cor non habet, & explodi aequè dignus, ac ille, quem Var. Lect. Lib. XII. cap. 17. exagitat Muretus, quod Ariſtophanis iſtum

 ver-

Fabulae Lib. VIII.

I. Scylla Nisi filia in avem cirin, & Nisus pater ejus in avem haliaeetum.
II. Ariadne in coronam.
III. Perdix in avem sui nominis.
IV. Meleagrides in aves.
V. Nymphae Naiades in insulas.
VI. Perimele in insulam.
VII. Jupiter & Mercurius in hominum species.
VIII. Casa Baucidis & Philemonis in templum.
IX. Baucis & Philemon in arborum species.
X. Proteus in varias figuras.
XI. Mestra in varias species.

Fab.

versiculum, Πώγωνα τίλλειν κυρέων ὑπ' ἀλέναις, verterit *Barbam velle à puerorum ulnis.* Restant ex Ionismo tuo cap. 17. παῖς κῦρος. & cap. 32. Τιτῆνας. Quod ad posterius attinet, quin pro eo Τιτᾶνας sit reponendum nemo ambiget. Dein κόρος pro κῦρος flagitare ipsum Liberalem sibi restitui ostendi in notis ad eum scriptorem p. 146. Ab Ionicâ & Doricâ dialecto venis tandem ad AEolicam, & eam etiam vindicas Antonino, quia dixit cap. 41. εἴγε ἐθελήσειεν &c. Ergo censendum AEolicè quoque loqui Platonem, Lucianum, AElianum, Parthenium, aliosque complures, apud quos passim reperire est optativi aoristos primos istâ formâ. Audi non me, sed Etymol. magni auctorem, Τίσειαν, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. Ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τύψαιμι τύψεια λέγουσι. Τὸ δεύτερον, τύψειας. Τὸ τρίτον, τύψειε. Καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. Ejusdem farinae est, quod ad cap. 1. notas AEoles dicere θῆρες, pro φῆρες, cum contrarium verum esse liqueat ex Eustath. ad Hom. Iliad. p. 76. & Odyss. 627. ed. Bas. & Hesych. φῆρες, inquit, οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς. φηρία, θηρία Αἰολεῖς. Quod si ego tantum flagitiorum in meis Antoninianis animadversionibus admisissem, nemo, opinor, ferre te potuisset, ut qui quacunque occasione, & saepenumero injustissimâ de causa adeo insolenter mihi insultes, ut si prae te non infimi subsellii magistellus, sed omnino puer essem. Certè in omnibus ostendis, quam vehementer tibi placeas tuâ Graeci sermonis notitiâ, immemor prorsus οἴησιν esse τῆς προκοπῆς ἐγκοπήν. Ignosce vera dicenti, Vir Clarissime. Solitus sum non literas tantum, sed & mores docere pueros. Esse adhuc, quae discas, cum haec ostendunt, quae propemodum omnia in unâ pagellâ peccasti, tum & complura alia, quae vel alibi jam dicta sunt, vel porro, ubi occasio se obtulerit, dicentur. Unum heic aut alterum adhuc subjungam. Legitur cap. 4. Ἠπειρώτας ὑπ' αὐτοῦ κρατηθῆναι, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς συνελθόντες ἀφελέσθαι. Pro συνελθόντες in priori editione restitui jubebas συνέλθον τὸ ἀφελέσθαι. Id quod ridiculum est, & dignissimum, quod exagitaretur. Sed id alienissimum à moribus meis est, nec unquam à me factum. Dissimulato errore illo tuo puerili, dixi legendum videri, συνῆλθον τοῦ ἀφελέσθαι. Οἱ ό. Zachar. cap. 11. vers. 11. Καὶ τὰ ὦτα ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν. Jobi cap. 1. vers. 16. & aliquot seqq. Σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Subauditur ἕνεκα. quod addit Palaephatus in Praefat. Τοῦ θαυμάζειν ἕνεκα τοὺς ἀνθρώπους. Quod etsi tu vidisses, mutato tantum τῷ συνέλθον in συνῆλθον, legi nihilominus voluisti, συνῆλθον τὸ ἀφελέσθαι. Sed quaeso te, quis Graecorum ad eum modum loqueretur? συνέρχεται ὁ λαὸς τὸ ἀκούειν. Scuticam, mehercules, meretur, ut & illud, quod eod. cap. in ista oratione (ἔλεγεν) αὐτὸς ἐν τῇ πόλει παῦσαι πλειστάκις ἐμφύλιον πόλεμον, pro αὐτὸς affirmas sensum flagitare αὐτόν. Vin' tertium proferam? Immo flagitat id festivitas ejus. Cum legisses cap. 13. Ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς. Quasi καθαίρω *purgo* & καθαιρῶ *depono* idem

Fab. I.

Minos Jovis & Europae filius, cum propter filium Androgeum interemptum ab Athenienfibus poenas repeteret, [1] Megara, in qua urbe regnabat Nifus, [2] continuo cum Athenienfibus adceffit. Quâ expugnatâ, animo conceperat, occifis hoftium praefidiis, [3] victoriam faciliter confecuturum. Inter quae Scylla Nifi filia murum [4] adfcendit [5] delectandi gratia, propter lapidem vocalem, [6] qui Apollinis citharae pofitus fonitum adjecerat. Ut animadvertit Minoem urbi adfidentem cultu regali, bellicifque rebus intereffe, pulchritudine ejus exarfit. Et cum potiendi nullam viam inveniret, ut victorem hoftem faceret gloriofiorem, crinem purpureum patri dormienti abfcidit, quo fata patriae continebantur. Quem cum, referatis portis adcepto hofte, ad Minoem pertuliffet, ille inpium facinus averfatus, no-

idem effent, annotandum duxifti ad ifta verba, *Solebant veteres defunctorum cadavera lavare & à fordibus purgare.* Annotaffes potius καθαιρεῖσθαι propriè dici de illis, qui fufpenfi funt. Jofuae cap. x. vers. 27. Καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων. Et cap. VIII. 29. Καθείλοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου. Luc. cap. XXII. 53. Καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι. Actor. cap. XIII. 29. Καθελόντες ἀπὸ ξύλου. Ubique verbo Latino *depono* Gr. καθαιρῶ expreffit Vetus Interpres. Ut & Abdiae Babylon. metaphraftes Lib. I. *Propriis manibus de cruce depofuit.* Sed taedet iftis quisquiliis diutius immorari. Unum hoc addam tantum, locum priorem ex cap. 4. re accuratius penfitata, non tam emendationem, quam explicationem flagitare mihi vifum. Dicere enim poffumus συνελθόντες pofitum effe pro συνελθόντες ἦσαν, vel συνῆλθον. Vide Tzetz. ad Hefiod. pag. 20. ed. Heinf. & Schol. Hom. ad Iliad. Θ. vers. 307. quorum hic AEolicum, ille Atticum id fchema facit. Sic οἱ ό. Neem. cap. VI. vers. 2. Καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν. hoc eft λογιζόμενοι ἦσαν. Efdr. cap. IX. vers. 4. Κἀγὼ καθήμενος ἠρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς. h. e. καθήμενος ἤμην. I. Petr. cap. 3. vers. I. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. hoc eft, ὑποτασσόμεναι ἔστωσαν. Poffis etiam dicere ὅτι ἀφελέσθαι dictum effe pro ὅτι ἀφείλοντο, quemadmodum ὅτι ἀλᾶσθαι αὐτὸν, *cum ipfe erraret*, in Pericle dixit Plutarchus. Quod Atticum effe dixi fupra τὸ Πολυδώρης, in eo me confirmant etiam ifta verba Schol. Ariftoph. in Plut. Act. III. fc. 2. Ἀθάρη, μόνη ἡ σεμίδαλις. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ η ἀθάρης, Αἰωλεῖς ἀθήρας. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ α ἀθάρας. MUNCK.

Ad LIB. VIII. FAB. I.

1 MEGARA] Ita MS. & Veneta. Sed Mic. & Raen. *Megaram.* Et fanè ita declinavit etiam Livius hoc vocabulum Lib. XXXI. cap. 22. & 25. ubi tamen *Megara* reponendum cenfet fummus vir I. Fred. Gronovius. Vide ejus notas. MUNCK. Vide Cl. Burm. h. l.

2 CONTINUO CUM ATHENIENSIBUS] Venet. & cod. Neap. *continua.* Micyll. *continuè.* Sed *continuo* benè habet: verum pro *Athenienfibus* hiftoria pofcit *Cretenfibus.* MUNCK.

3 VICTORIAM FACILITER CONSECUTURUM] Ita MS. Sed edd. τὸ *faciliter* ignorant, vel *fe*, pro eo exhibent, ut forfan fcripferit auctor, *facile fe confecuturum*, nifi mavis, *faciliter confecuturam.* MUNCK.

4 ASCENDIT] *Afcendens* Micylliana. MUNCK.

5 DELECTANDI GRATIA] Παθητικῶς accipe. Juftin. Lib. XVII. *Athenas quoque erudiendi gratiâ miffus, quantò doctior majoribus, tanto & gratior populo fuit.* Nepos Attic. cap. 9. *Hoftis Antonius judicatus Italiâ cefferat, fpes reftituendi nulla erat.* Infr. Lib. XII. fab. I. *Inter facrificandum obductis nubibus, à Dianâ raptâ eft.* MUNCK.

6 QUI APOLLINIS] Lege, *cui.* Interpres Abdiae Babyl. Lib. I. *Qui cum promififfem, exegit à me facramentum perfeverantiae.* Etiam iftic *cui* repo-

novissimè eam navigio recipere noluit. Patre jam [1] in avem piscatoriam transfigurato, quam Graeci haliaeeton dicunt, ac persequente filiam, illa quoque in volucrem Cirin transfigurata est.

Fab. II.

Minos victor, cum stipendium Atheniensibus inposuisset, & nobilium liberi [2] quotannis ad Labyrinthum à Daedalo factum mitterentur, qui Minotauro objicerentur, quem Pasiphae Solis filia, Minois uxor, ejusdem Daedali fabri ope juncta tauro, enixa fuerat: tertio stipendio Theseus AEgei & AEthrae filius, in insulam Cretam devectus, Ariadnae Minois & Pasiphaes filiae, quae pulchritudine ejus exarserat, amore periculum capitis effugit. Digrediens itaque Athenas cum virgine abducta, ut Diam insulam contigit, [3] Liberum patrem habuit in malis: desertam enim à Theseo sibi copulavit deus. Utque sui in eam amoris memoria exsisteret, coronam nomine ejus in coelum transtulit.

Fab. III.

Daedalus Eupalami filius supradictus, cum propter commissa Minoem,

reponendum. Sed vide tamen, quae annotavi ad Hyg. Mythol. cap. 220. MUNCK.

1 IN AVEM PISCATORIAM] Ita reposui ex MS. Aquilam *piscarien* appellat Serv. ad Eclog. VI. Fort. *piscatoriam*, ut heic. Sed & haec & plura huc facientia dicta jam à nobis sunt ad Hygini Mythol. cap. 198. ubi hanc fabulam habes. MUNCK.

Ad FAB. II.

2 QUOTANNIS] Ita quidem & Hyginus Myth. cap. 41. & alii nonnulli voluere. At Naso vers. 171. VII. Met. nono quoque anno solutum vult id tributum ab Atheniensibus. Quam sententiam & Plutarchus amplectitur in Theseo, & à plurimis veterum asseri ait. MUNCK. Virgilii, Diodori, Hygini & Lactantii auctoritate ductus Amasaeus verbis Pausaniae, quae interpretatur Lib. I. cap. 22. p. 67. Μίνως δὲ ναυσὶν ἐς Ἀθήνας πλεύσας ——— ἐς τοσοῦτον ἐκάκωσεν, ἐς ὃ συνεχωρήθη οἱ παρθένους ἐς Κρήτην ἑπτὰ καὶ παῖδας ἴσους ἄγειν τῷ λεγομένῳ Μινωταύρῳ, τὸν ἐν Κνωσσῷ Λαβύρινθον οἰκῆσαι. infercit verbum *quotannis* satis audacter.

3 LIBERUM PATREM &c.] Sic quidem & MS. cum Venetâ. Plenius Micylliana: *Ut Diam insulam contigit, eam deseruit. Quae post multas lacrymas Liberum patrem habuit in malis adjutorem.* MUNCK.

Ad FAB. III.

4 ICARIA DICTA EST] *Icaros* est aliis. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 40. MUNCK.

5 PERDIX CALAI FILIUS] Ita & MS. & Veneta. *Cali* Micyllus. Rectius omnino. Sed discedit heic ab aliis Lactantius, qui puerum, non patrem, appellatum volunt *Talum* vel *Calum*. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 39. MUNCK. Ita Pausanias Lib. VII. cap. 4. p. 531. ἀποκτείνας μὲν ἀδελφῆς παῖδα, καὶ ἐπιστάμενος τὰ οἴκοι νόμιμα, ἑκουσίως παρὰ Μίνω ἔφυγεν ἐς Κρήτην, καὶ αὐτῷ τε ἀγάλματα Μίνῳ καὶ τοῦ Μίνω ταῖς θυγατράσιν ἐποίησε. καθότι καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἐδήλωσε. καταγνωσθεὶς δὲ ἀδικεῖν ὑπὸ τοῦ Μίνω, καὶ ἐς δεσμωτήριον ὁμοῦ τῷ παιδὶ ἐμβληθεὶς, ἐκδιδράσκει τε ἐκ Κρήτης, καὶ

noem, à quo clausus tenebatur, profugere vellet, pennas sibi & filio Icaro aptavit, quibus, ut volucres, profugerent regis imperium. Quorum Icarus, quia praeceptis parentis obtemperare nequiverat, in insulam maris decidit, quae ab ejus nomine [4] Icaria dicta est. Daedalus autem in Siciliam ad Cocalum regem, sepulto filio, profugit. Cujus casum [5] Perdix Calai filius Atheniensis pro gaudio tulit. Nam cum is à matre propter cognationem fratri dâtus esset in disciplinam, quia primus serrae inventor fuerat, ob invidiam ingenii à Daedalo praecipitatus est. Cui in malis Minerva decidenti opem tulit. Ante enim, quam terram contingeret, ab eâ in volucrem est versus, quae à nomine ejus perdix vocatur.

Fab. IV.

OEneus Parthaonis filius, quia in sacrificio [6] cogendorum fructuum consulto praeterierat Dianam, [7] aper ab eâ missus est, qui Calydoniae agros vastaret. Perseverante OEneo in despectu deae, Meleager jussu parentis convocatis principibus Graeciae, [8] aprum venari ingressus est. Cum quibus [9] Atalante Schoenei filia ex Arcadiâ digressa, quae prima aprum vulneravit. Cujus virtutem & speciem miratus Meleager, interempto apro, exsuvias ei concessit, quas Plexippus,

καὶ ἐς Ἴνυκον Σικελῶν πόλιν παρέσχε τοῖς Σικελοῖς αἰτίαν πρὸς τοὺς Κρῆτας, ὅτι ἐξαιτοῦντος Μίνω μὴ προέοιτο αὐτὸν ὁ Κώκαλος. καὶ ἐς τοσοῦτο ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἐσπουδάσθη κατὰ τὴν τέχνην, ὡς καὶ θάνατον τῷ Μίνῳ βουλεῦσαι τὰς γυναῖκας, ἐς χάριν Δαιδάλου. Adde, quae dixi ad Hygini fab. 44.

Ad FAB. IV.

6 Cogendorum] Colon. teste Cl. Burmanno *colligendorum*. Sed quia *cogere* idem est quod *colligere*, nihil mutandum. vide Bentlei. ad Horat. I. 16. 14. Serv. ad Ecl. VI. 31. ad II. Ecl. 20. & alibi.

7 Aper ab ea missus est] *Itaque aper* &c. MS. Vide not. ad fab. 7. Lib. I. & de apro illo Anton. Liberal. cap. I. ubi inter alia, Ἄρτεμις δὲ, inquit, ἐπεὶ τὸν ἱερὸν σῦν ἔκτειναν, ἔτι μᾶλλον ἐχολώθη. *Sacrum aprum* appellat. Nam *famulus & vindex* erat Dianae, ut Naso in hac fabula canit, & Stat. II. Theb. vers. 469. Famuli deorum sacri sunt. Hinc ergo dentes ejus & tergus in templo Apollinis dedicata à Tegeatis. Vide Lucian. in Dialog. adversus Indoctum. Sed in apro omnia vastante quae sanctitas sit, quaerit Vir Cl. Respondeat aper ille, quem Teuthras interfecit; θρέμμα θεᾶς se esse dicit apud Plutarchum in libello de Fluviis. Cur sacer fuit serpens ille, qui in Thessalia non morsu tantum, sed tactu omnia leto dabat? Aristotelis verba de eo sunt in libro de Mirab. Auscult. p. 119. Ed. Sylb. Ἐν Θεσσαλίᾳ φασὶ τὸν ἱερὸν καλούμενον ὄφιν πάντας ἀπολλύειν, οὐ μόνον ἐὰν δάκῃ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν θίγῃ. Ex rapto vivit accipiter, at *sacer ales* nihilominus à Virgilio dicitur Lib. XI. vers. 721. MUNCK.

8 Aprum venari ingressus est] Ita & Veneta. *Aggressus* Micyllus. Sed *ingredi* pro *aggredi* etiam alibi usurpavit hic scriptor. Contra *aggredi viam* pro *ingredi* inveni apud Just. Lib. V. cap. 10. & Arnob. p. 197. ed. Leid. MUNCK. Vide Cl. Burm. h. l.

9 Atalante Schoenei filia] Sic reposui ex MS. & edd. vetustis. Quod etsi pugnat cum Nasonis verbis, suos tamen habet auctores. Vide quae noto ad Hyg. Myth. cap. 173.

Canem

pus, Toxeus, Agenor, Theſtii filii, virgini ereptas cum interitu rependerunt. At Althaea mater Meleagri, ut fratrum caedem adcepit, ſtipitem fatalem conditum à Parcis, in quo vita Meleagri continebatur, flamma peruſſit. Quo conſumpto, Meleager exſtinctus eſt: cujus interitu ſorores, inter fletum converſae in volucres, è fratris nomine [1] Meleagrides cognominantur.

Fab. V.

Theſeus, apro Calydonio interfecto, cum ſe reciperet Athenas, & torrentibus aquis inpediretur ab Acheloo amne, qui inbribus intumuerat, invitatus eſt, ut ſuis tectis ſubcederet, dum fluminis unda ſubſideret. Cujus ille hoſpitio cum reſediſſet, inter epulationem procul inſulas viſas ab hoſpite adcepit Nymphas fuiſſe [2] Naiades: quae cum deis ſacra redderent, [3] ille ab his praeteritus eſſet, motus offenſâ, in inſulas [4] Echinadas eas convertit.

Fab. VI.

Perimele Hippodamantis filia cum ab Acheloo amne per vim eſſet [5] compreſſa, pater eam [6] ob admiſſum praecipitavit in pelagus. Stuprator [7] expetiit ita, ut beneficio Neptuni mare eam ſemotam ab Echinadibus efficeret inſulam.

Fab.

Canem fuiſſe Atalantae huic *Auram*, quam aper iſte Calydonius dilaceraverit, narrat Pollux Lib. v. cap. 5. MUNCK.

1 MELEAGRIDES] Plin. Lib. x. cap. 26. Antonin. Liberal. cap. 2. AElian. Anim. Lib. IV. cap. 42. MUNCK.

Ad FAB. V.

2 NAIADES] MS. *Naides.* Quod praeferam. *Naias* poëticum eſt. Probus in Catholicis: *Virgilius poëticè Naias Naiadis poſuit, AEgle Naiadum pulcherrima.* MUNCK.

3 ILLE AB HIS PRAETERITUS ESSET] Ita MS. MUNCK. Livius Lib. IV. cap. 7. *Principes plebis ea comitia malebant, quibus non haberetur ratio ſui, quam quibus ut indigni, praeterirentur.* Frontinus praefat. pag. 6. *Qui praeteritum aliquod a nobis repererit exemplum.*

4 ECHINADAS] Conſule de his inſulis Euſt. ad Dionyſ. Perieg. vs. 431. Herodot. Lib. II. cap. 10. Pauſan. Lib. VIII. cap. 24. pag. 647. Philoſtrat. cap. XIX. §. 16. Heroic. Caſaub. ad Strabon. Lib. I. pag. 103. Denique Cl. Arnaldum cap. 13. Obſerv. in Callim. item Stephanum Byzant. in v. Ἐχῖναι.

Ad FAB. VI.

5 COMPRESSA] Ita repoſui ex MS. Editi perperam *oppreſſa.* MUNCK.

6 OB ADMISSUM] Latiniſſima locutio, quam jam alibi huic ſcriptori vindicavimus. Plenè loquitur Ammianus Lib. XXII. pag. 406. Ed. Boxh. *Scelus admiſſum deteſtabatur.* MUNCK.

7 EXPETIIT ITA UT &c.] Sic quidem cum MS. tum & Vett. Edd. Non placet tamen. Raenerius dedit, *impetravit beneficio Neptuni, ut mare* &c. MUNCK.

Ad

Fab. VII. VIII. & IX.

Jupiter & Mercurius, in hominum figuras versi, in regione Phrygiae cum animos incolarum experti à nullo exciperentur hospitio, à Philemone & Baucide hospitalissimè sunt excepti, & cum [8] maximâ voluptate rebus humilibusque ad victum & necessariis simplicissimos animos pauperum experti sunt. Ergo, ut numen ac vim ostenderent suam, sevocatis senibus in excelsiorem collem, casam eorum in templum converterunt, eosque ipsos optatos antistites sacrati loci praestiterunt, ita ut, cum senectute soluti essent, in arbores converterentur; ut cederet [9] in fruticem Philemon, Baucis in tiliam. Oppidum autem eorum, quod caeteros cives inhospitales habuerat, aquarum magnitudine obrutum stagnum factum est.

Fab. X.

Achelous inter epulas Theseo, quem receperat hospitio, enarrans hos, qui se in alienam figuram vertissent, [10] emiranti casus mortalium, etiam qui [11] in plures figuras abierunt refert, [12] ut Protea Neptuni filium, solitum modo in juvenem, modo in leonem, interdum in aprum, alias in anguem, & caetera animalia, converti, quibus insidias posset eludere.

Fab. XI.

[13] Mestra Erisichthonis filia, Autolyci uxor, cum parentem animadver-

Ad FAB. VII. &c.

8 Maxima voluptate] *Voluntate* MS. ut & Venet. ac Micylliana. MUNCK.

9 In fruticem] Ita & MS. & Veneta. Sed perperam. Raenerius dedit, *in quercum*. Forte quia apud Ovidium in hac fabulâ legerat: *Tiliae contermina quercus Collibus est Phrygiis.* Propius ad MS. lectionem accedit Micyll. *in ilicem*. Atque id rectum putem. MUNCK.

Ad FAB. X.

10 Emiranti] Ita MS. & Veneta; non *miranti*, ut Raen. & alii ediderunt. Horat. Lib. I. Od. 5. *Nigris aequora ventis Emirabitur insolens.* Ita *emori* pro *mori*. Phaedr. Lib. I. cap. 7. *Cogitque miseras aridâ sede emori.* Sallust. Cat. 20. *Nonne emori per virtutem praestat?* Catull. carm. 53. *Quid est, Catulle, quid moraris emori?* Ergo nihil necesse, ut *mori* in Phaedro pro *emori* rescribatur. MUNCK. Doctissimus Abresch in Obs. Miscell. Vol. VI. Tom. I. pag. 285. *emirari* exponit per *externis signis admirationem summam ostendere.*

11 In plures figuras] Postremam vocem nec MS. nec Veneta agnoscunt. Et sanè salvo sensu abesse potest, nec ineleganter. MUNCK.

12 Ut Protea] *Et Protea* MS. cum Venet. & Micyll. MUNCK.

Ad FAB. XI.

13 Mestra] Ita malui, quam *Mestre*, quod Veneta & MS. praeferebant. Μήστραν enim appellat Tzetzes in Lycophronem, & Palaephatus

vertisset, quod in Thessalia lucum Cereris devastasset, [1] gravissimam expertum famis poenam, omnibus rebus ab eo consumptis, novissimè se quoque pro ancilla vendidisset, à Neptuno, qui ejus virginitatem ademerat, petiit, ut eis ferret opem. At ille, memor ejus concubitus, cum speciosissima domino tradita esset, ut effugeret ejus servitutem, in piscatorem eam [2] processioris aetatis convertit. Quo eventu in reliquas quoque figuras solita est mutari, ut pretio sui parentem poenas pendentem alere posset. Cujus exitus fuit talis, [3] ut varios in fame cibos novissimè visceribus suis epulari cogeretur.

Fabulae Lib. IX.

Fab. I.

Deianira OEnei filia, AEtolarum virgo speciosissima, cum à multis

tus cap. 24. in codicibus nonnullis MSS. *Hypermestram* Anton. Liberalis cap. 17. qui & patrem ejus AEthonem facit. MUNCK.

1 GRAVISSIMAM EXPERTUM FAMIS POENAM] Ita MS. Sed Veneta, *gravissimam experiri fame poenam.* MUNCK.

2 PROCESSIORIS AETATIS] Hanc lectionem cum MS. & Veneta repraesentat. Sed mallem *provectioris*, vel *progressioris*. Vulg. Interpr. Josuae cap. XXII. vers. 2. *Ego senui, & progressioris aetatis sum.* Etiam Graecis πρέσβυς ὁ γηραιός. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ προβεβηκέναι τῇ ἀκμῇ τοῖς χρόνοις, ut est apud Basilium in de Exercitatione Grammat. Lucas cap. II. vers. 36. Αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς. MUNCK.

3 UT VARIOS IN FAME CIBOS &c.] Hanc cum MS. & Veneta lectionem exhibet, sed corruptam procul dubio. Vidit id quoque Raenerius: verum quomodo emendanda esset cum non item videret, istam ex Regianis commentariis assuit huic argumento clausulam: *Sed cum saepius pretio emptores* &c. Adi ipsum, & Regium ad illa Nasonis, *Erisichthone nata.* Caeterum epulari cum ablativo construit etiam Firmicus in de E. P. R. p. 13. ed. Leid. *Quis divisit? quis membris ejus epulatus est?* MUNCK. Fabulam Mestrae inlustrat Tzetzes ad Lycophron. vs. 1393. ubi pro Πειόπα lege Τρίοπος. Vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. VIII. M. 751.

Ad Lib. IX. Fab. I.

4 VINCERETQUE] A Raenerio hae duae voces sunt. Certè nec à MS. nec à Vett. edd. agnoscuntur. MUNCK.

5 RA-

tis peteretur, pater conſtituit ei conjugio daturum, qui luctandi cauſſâ veniret, [4] vinceretque. Manentibus itaque è numero petentum duobus, Acheloo flumine & Hercule, quia reliqui ob metum ceſſerant, in certamen proceſſum eſt. Cum ergo Achelous naturalibus modis Herculem eluderet, modo in liquorem, modo in ſpeciem draconis, noviſſimè in tauri figuram converſus, adſtitit. Quem Hercules ut amplexus eſt reluctantem; alterum cornu, quod inplicuerat brachiis, [5] rapuit extortum. Quo dolore ille ac deformitate adverſarii viribus ceſſit. At Nymphae Najades, fluminis filiae, effecerunt, ut id, quod ereptum capiti erat, omnibus copiis autumnalibus [6] replerent, ut apud poſteros maximum haberet fructum, & mirationem. Itaque [7] Cornucopia effectum eſt ut diceretur omnibus temporibus.

Fab. II.

Poſt haec victor Hercules cum Deianiram Neſſo Centauro commiſiſſet, ut eam Euenum amnem, qui initio Lycormas erat nominatus, transveheret; & ille ſpecie captus puellae, flexibus errans quaereret locum comprimendi; illâ fidem mariti inplorante, [8] ſagittis eum confixit. Qui cum exſpiraret, veſtem Deianirae cruentavit; indicavitque remedium fore erga conjugem deſerti amoris. qui tamen cruor in veneni ceſſit partem.

Fab. III.

Eodem tempore Hercules cum [9] in inſulam Theſſaliae regnum Euryti

5 Rapuit extortum] Malim, *rupit extortum.* MUNCK.

6 Replerent, ut] Pro his duabus vocibus mallem unam iſtam *repletum.* MUNCK.

7 Cornucopia] Ita & Veneta cum MS. Micyll. *Cornucopiae.* Gloſſ. Steph. *Cornucupia*, κέρας Ἀμαλθέας. Lege, *Cornucopia*, κέρας Ἀμαλθείας. Volui etiam antehac *Cornucopiae.* Sed alterum defendit non hic tantum ſcriptor, ſed & Ammianus Lib. XXII. p. 396. ed. Boxh. *Velut mundanam cornucopiam fortuna geſtans propitia, cuncta glorioſa deferebat & proſpera.* MUNCK. Hoc cornu in Fortunae manu poſuit Bupalus ſtatuarius. Pauſan. Lib. IV. cap. 30. p. 355. Σμυρναίοις ἄγαλμα ἐργαζόμενος Τύχης πρῶτος ἐποίησεν, ὧν ἴσμεν, πόλον τε ἔχουσαν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸ καλούμενον Ἀμαλθείας κέρας ὑπὸ Ἑλλήνων. Apud AEgiratas eſt in aedicula ſtatua Fortunae, Amaltheae cornu ferentis. Pauſan. Lib. VII. cap. 26. p. 592.

Ad FAB. II.

8 Sagittis eum] MS. *tum ſagittis.* Venet. *cum ſagittis.* Scribe, *eum ſagittis.* MUNCK.

Ad FAB. III.

9 In insulam Thessaliae regnum &c.] Ita MS. Venet. *Cum in inſulam Euboeam Theſſaliae regnum* &c. Mycill. *cum in inſulam Euboeam per OEchaliae regnum* &c. Nulla ex illis ſana lectio eſt. OEchalia non inſula fuit, ſed urbs in inſulâ Euboea. Vide Servium ad AEn. VIII. 291. Steph. in Οἰχαλία. Forte ſcripſerat, *cum in inſulae Euboeae*

ryti trajeciſſet, & Iolen filiam ejus dilectam traheret in patriam; prior conjux Deianira, ut audit, animum viri eſſe à ſe mutatum, tunicam ſacrificaturo Jovi Lichae famulo dedit ei perferendam; quâ ille honoratus vota religionemque piaret. Eam indutus Hercules, cum ad aram adceſſiſſet, proſecans exta; flamma veſtis incaluit, & Lernaeo veneno contacta haeſit viſceribus. In maximo itaque cruciatu cum à corpore ejus avelli nequiret; Lichan acerbiſſimi muneris reum, projectum à ſe, Euboico mari merſit: quem innoxium culpae Tethys vertit in ſcopulum conchis muricibuſque veſtitum.

Fab. IV.

Hercules in OEta Theſſaliae monte, praeſtructo rogo, ac ſagittis traditis Philoctetae Paeantis filio, qui ejus pyram ſtruxerat, flammis exuſtus eſt: ita ut [1] inmortalium deorum jus à Jove in coelo reciperet, & aliquando placatâ Junone, filiae ejuſdem nomine [2] Hebae jungeretur. Deianira autem, re audita, ipſa ſe interfecit.

Fab. V.

Alcmene cum ex Jove conceptum Herculem propter Junonem parere non poſſet, inplorata ab eâ partubus praeſidens Lucina, quam quidam [3] Ilithyiam interpretantur, ad fores reginae venit. Et cum in

boeae OEchaliam regnum Euryti &c. *OEchalia Euboeae* eleganter per Helleniſmum dicitur ſcriptori huic non inſolitum, ut oſtendi ad fab. 3. Lib. VI. Talia ſunt *Damaſcus Syriae* apud Curt. Lib. III. cap. 8. *Ecbatana Mediae* apud eundem Lib. X. cap. 4. *AEgypti Alexandria* apud Victor. Caeſar. cap. 39. *Gergovia Arvernorum* apud Flor. Lib. III. cap. 10. Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος apud Luc. Euang. cap. IV. vers. 26. MUNCK. Sophocles in Trachin. vs. 74. de Hercule.

> Εὐβοΐδα χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
> Ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.

Ubi Schol. ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν, οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν. Vide Schol. Apollonii Rhodii Lib. I. Arg. vs. 87. quare conjici poteſt, ſcriptoris licet a veritate aberrantis, ipſiſſima fuiſſe verba *in OEchaliam Theſſaliae, regnum Euryti.* Vide Micyll. ad Ovid. IX. M. 136.

Ad FAB. IV.

1 IMMORTALIUM DEORUM JUS] Sic edidit Raenerius. Sed MS. cum Venet. & Micyll. *immortale jus.* Forte, *immortalitatis jus.* MUNCK. Pallas Herculem in coelum invexiſſe dicitur. Unde in Amyclaei Throno conſpicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. V. Pauſan. Lib. III. cap. 18. p. 255.

2 HEBAE JUNGERETUR] Hinc Propertius Lib. I. El. 13. vs. 23.

> *Nec ſic coeleſtem flagrans amor Herculis Heben*
> *Senſit ab OEtaeis gaudia prima jugis.*

Ubi vide Broukh. Hoc matrimonium Herculi praedixerat Tireſias Jovis vates apud Pindarum O. Nem. I. vs. 105.

> Ἔνεπεν (Τειρεσίας) αὐτὸν μὰν, ἐν εἰρήνα τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν ἀεὶ
> Ἡσυχίαν, καμάτων
> Μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
> Ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον
> Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,

Καὶ

in terrâ residens nexis manibus partum retardaret, Galanthis [4] praeministra conspexit eam, subspicataque est eo gestu inpedimento esse dominae suae, quo minus pareret, & providentia dolum ridens, ementita est Alcmenam partu solutam. At illa inprudens resolutis manibus, Alcmenam cruciatu liberavit. Cujus astutiam gravissima poena est prosecuta: namque eam in mustelae figuram convertit, ita ut ore, quo mentita est, pareret.

Fab. VI. & VII.

Dryope Euryti filia, soror Ioles, Andraemonis conjux, quam antea dilexerat Apollo, cum ad lacum sacratum Nymphis dona ferens venisset, & ex arbore loto ramum decerpsisset, quo parvum filium nomine [5] Amphison, quem secum tulerat, oblectaret, in quam Lotos, fugiens Priapum, erat transfigurata; quia sacrae arboris exstiterat violatrix, trunco ejus haesit infixa. Inter quae dum casum sororis Iole refert Alcmenae, Iolaus [6] Herculis & Hebes filius in antiquam pueritiam transfusus videtur. Sic enim Junonis filia roganti conjugi promiserat.

Fab. VIII.

Callirhoe Acheloi amnis filia Alcmaeonis, qui materno sanguine adsper-

Καὶ γάμον δαίσαντα παρ' Διῒ Κρονίδα,
Σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Qui de Hebe Herculis in coeli uxore agit etiam O. Nem. x. vs. 31. & Od. Isthm. IV. vs. 102. Pausan. Lib. I. cap. 19. pag. 44. in Herculis templo Athenis *βωμοὶ δέ εἰσιν Ἡρακλέους τε καὶ Ἥβης, ἣν Διὸς παῖδα οὖσαν συνοικεῖν Ἡρακλεῖ νομίζουσιν.* unde Argis in Junonis templo ara est, in qua coelatae sunt Herculis & Hebes nuptiae, v. Lib. II. cap. 17. pag. 148. Haec fabula notat, famam Herculis numquam esse intermorituram. vide, quid de Hebe notet Heraclides Ponticus in Alleg. Homeric. pag. 449.

Ad FAB. V.

3 Ilithyiam interpretantur] *Elithyiam* MS. Horat. Carm. Saec. *Lenis Ilithyia.* Schol. *Diana à nobis quidem Lucina Dea, à Graecis autem Ilithyia dicitur: sic & Homerus eam nominavit, quia parientibus favere putabatur.* Anton. Liberal. in hac fabulâ cap. 29. *Μοῖραι καὶ Εἰλείθυια πρὸς χάριν τῆς Ἥρας κατεῖχον ἐν ταῖς ὠδῖσι τὴν Ἀλκμήνην.* MUNCK.

4 Praeministra] Ancilla. Restituimus idem vocabulum huic scriptori Lib. II. cap. I. ubi vide, quae annotavimus, si tanti putes. MUNCK.

Ad FAB. VI. & VII.

5 Amphison] Repone *Amphisson* ex Anton. Liberal. cap. 32. Monuit id jam pridem Nob. Heinsius. Aliter fabulam narrat Tzetz. ad Lycophron. pag. 83. ed. Steph. MUNCK.

6 Herculis et Hebes filius] Sic cum Venet. & Micyll. etiam MS. Falsum tamen Jolaum fuisse Herculis filium. Ἀδελφιδοῦς Herculis fuit, fratris nempe ejus Iphicli filius. Vide Palaephatum, Solinum, alios. MUNCK. Vide notas ad fab. 14. Hygin. & fab. 30.

adſperſus in Acarnaniam ſe contulerat, ut expiaretur, conjugium iniit. [1] Ex duabus Alcmaeon filios edidit: qui cum per fallaciam [2] à Phegeo, cujus ante filiam habuerat, eſſet occiſus; [3] petit Callirhoe à Jove liberis ſuis, ut ultores patris eſſent, annos adjiceret. Ergo ut id conſequi poſſent, dei voluntate ex pueritiâ in adoleſcentes factum eſt ut cederent.

Fab. IX.

[4] Miletus ex inſula Cretâ in Aſiam profectus, ibi [5] urbem ſui nominis conſtituit. Huic ex Maeandri filia Byblis & Caunus nati ſunt. Byblis cum fratrem corporali amore potius, quam pio patrioque more diligeret, nec [6] veſaniam cupiditatis compeſceret, atque per literas deteſtandum amorem indicaviſſet, furiali veſaniâ ipſe inſtinctus, patriam profugit. Quem illa dum veſtigiis perſequitur, multas permenſa

Ad FAB. VIII.

1 Ex duabus Alcmaeon filios] Haec lectio eſt à Raenerio. MS. & Venet. non agnoſcunt τὸ *Alcmaeon.* Nec Micyll. quae praefert, *ex eoque duos filios edidit.* Id quod ſatis commodè dictum eſt. MUNCK. Lectionem probo. Pauſan. L. VIII. cap. 24. p. 467. Alcmaeonem ait de Callirrhoe ſuſcepiſſe duos filios Acarnanem & Amphoterum.

2 A Phegeo] A filiis Phegei Temeno & Axione, quorum ſororem Alpheſiboeam repudiarat, occiſum narrat Pauſanias in Arcadicis. Aliter haec ab Apollodoro referuntur Lib. III. Confer Hygin. Myth. cap. 245. & Paſſerat. ad illa Propert. Lib. I. el. 15. *Alpheſiboea ſuos ulta eſt pro conjuge fratres.* Errat tamen vir doctiſſimus, cum ab Hygino ſcribi annotat Alcmeonem à genero Phegeo eſſe interfectum. MUNCK. Vide Burm. ad Ovid. IX. M. 412. apud Hyginum fab. 245. pro *Phlegeus* legendum quoque *Phegeus.* Sed de patre ejus ac matre nihil certi ſtatui poteſt. De Phegeo Inachi & Nymphae Melies filio, qui urbem Phegas condidit, & filios Spartonem, & Meſſonem ſuſcepit, vide Schol. Eurip. Oreſt. vs. 1248. quae urbs *Phegae* a Pauſania Lib. VIII. cap. 24. p. 646. *Phegia* vocatur; qui cum Stephano Byzantino facit, urbem poſtea Pſophidem eſſe dictam adjiciens.

3 Petit Callirhoe] Poſterior vox nec in Venet nec in MS. comparet. Micyll. dedit, *petit illa* &c. MUNCK.

Ad FAB. IX.

4 Miletus] Apollinis ex Acacallide filius. Vide Anton. Liberal. cap. 30. & quos Meurſius laudat Cretae cap. VIII. *Ariam* matrem ejus vocat Etymol. auctor in Μίλητος. Μίλητος, inquit, πόλις. ὅθεν καὶ Μιλήσιοι, ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρίας. Aut hoc falſum, aut errat Schol. Theocriti in Eidyll. VII. vers. 115. Μιλήτου γάρ φασι καὶ Ἀρείας ἐγένοντο παῖδες Δαῦνος (leg. Καῦνος) καὶ Βυβλίς &c. Confer Parthen. Eroticῶn cap. XI. MUNCK.

5 Urbem sui nominis] Antea Miletus *Anactoria* dicta Pauſan. Lib. VII. cap. 2. pag. 524. Μιλήσιοι δὲ αὐτοὶ τοιάδε τὰ ἀρχαιότατα σφίσιν εἶναι λέγουσιν. ἐπὶ γενεὰς μὲν δὴ ἈΝΑΚΤΟΡΙ'ΑΝ καλεῖσθαι τὴν γῆν, Ἄνακτός τε αὐτόχθονος καὶ Ἀστερίου βασιλεύοντος τοῦ Ἄνακτος. Μιλήτου δὲ κατάραντος στόλῳ Κρητῶν, ἥτε γῆ τὸ ὄνομα μετέβαλεν ἀπὸ τοῦ Μιλήτου καὶ ἡ πόλις. ἀφίκετο δὲ ἐκ Κρήτης ὁ Μίλητος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς, Μίνω τὸν Εὐρώπης φεύγοντες. unde in Schol. Apoll. Rhod. I. 186. pro ἀνακτορείαν legendum puto Ἀνακτορείαν. *Anactorium* enim urbs Acarnaniae. De qua Thucydid. I. 29. & interpr. ad Stephanum Byzantinum. Priſcis temporibus non tantum conditores primi urbibus, quas fundabant, nomina imponebant, verum etiam novi coloni urbium aut regionum occupatarum nomina mutabant. Pauſanias Lib. IV. cap. I. p. 280. Ἀθροίσαντες δὲ ἔκ τε Ἄργους δύναμιν καὶ ἐκ Λακεδαίμονος ἀφίκοντο ἐς ταύτην τὴν χώραν. καὶ συμπάσῃ μὲν ἐτέθη τῇ γῇ Μεσσήνη τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς Πολυκάονος γυναικός. cap. 2. p. 283.

Καὶ

mensa gentes, novissimè in Cariam venit, ibique adsiduo moerore & fletu fatigata cum concidisset, Nympharum Lelegeidum misericordiâ exspirantis lacrymae [7] in fontem conversae sunt, qui dominae nomine est insignis.

Fab. X.

[8] Phaestos est oppidum in insula Cretâ. Hic Ligdus generosae stirpis, ac praestantis fidei, cum petiisset à Telethusa conjuge, ut, si puellam pareret, necaret; si puerum autem, sobolem patriae servaret; & uterque pro casu futuro lacrimas dedissent, mater nequiens [9] adferre manus filiae, Isidem in malis habuit auxilio: cujus pollicitis illa infantem pro puero, decepto patre filii opinione, nutrivit. Namque cum aetas matura nuptiis increvisset, nihil subspicans pater, obstrictus fide conjugis, Ianthen ex Theleste genitam despondit. Qui inter

Καὶ οἱ τῆς χώρας τὸ Καρνάσιον, τότε δὲ Οἰχαλίαν κληθεῖσαν, ἀπένειμεν ὁ Περιήρης ἐνοικῆσαι. γενέσθαι δὲ ὄνομα Οἰχαλίαν τῇ πόλει φασὶν ἀπὸ τοῦ Μελανέως τῆς γυναικός. Cap. 34. p. 365. de urbe Coronea. Τὸ μὲν δὴ ὄνομα τὸ ἀρχαῖον εἶχεν Αἴπεια. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ Θηβαίων κατήχθησαν ἐς Πελοπόννησον, Ἐπιμελίδην φασὶν ἀποσταλέντα οἰκιστὴν καλέσαι Κορώνειαν. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ Κορωνείας τῆς Βοιωτῶν. Unde tot Orchomeni, tot Thebae, aliaeque ejusdem nominis urbes in diversis regionibus reperiuntur. Sed ad rem. Idem Pausanias pag. 366. Ἀσιναῖοι δὲ τὸ μὲν ἐξαρχῆς Λυκωρείταις ὅμοροι, περὶ τὸν Παρνασσὸν ᾤκουν. ὄνομα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὃ δὴ καὶ ἐς Πελοπόννησον διεσώσαντο, ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ Δρύοπες. Lib. v. cap. 23. p. 437. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Κάσανδρος κατήγαγε μὲν Ποτιδεάτας ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, ὄνομα δὲ οὐ τὸ ἀρχαῖον τῇ πόλει, ΚΑΣΑ'ΝΔΡΕΙΑ δὲ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ. Sed satis exemplorum.

6 Vesaniam cupiditatis] MS. *Vesania cupiditatem*, MUNCK.

7 In fontem conversae sunt; qui dominae nomine est insignis] Byblis nempe dictus fons ille, & à multis veterum laudatus. Sed urbis Byblidos in Cariâ qui mentionem faciat, non facile invenias praeter unum Antoninum Liberalem, qui id facere videtur cap. 30. Καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδες αὐτῷ Καῦνος καὶ Βιβλὶς, ἀφ' οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ, Καῦνος καὶ Βιβλίς. Vertit Xylander: *Natique ei sunt gemini liberi, Caunus & Biblis, unde etiamnum sunt Caunus & Biblis Cariae urbes.* Verum hoc si voluisset Liberalis, ita potius scripsisset, ἀφ' ὧν πόλεις εἰσὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ &c. Crede mihi male transposita esse verba Antonini. Ordinem illis suum restitues, si ita scripseris: Καὶ ἐγένοντο δίδυμοι παῖδες αὐτῷ, Καῦνος, ἀφ' οὗ πόλις ἐστὶν ἔτι νῦν ἐν Καρίᾳ, καὶ Βιβλίς. Sic nullam tibi amplius molestiam exhibebit urbs Biblis, quae nulla est. Byblos notissima & antiquissima Phoeniciae urbs. Stephanus: Βύβλος πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη πασῶν, Κρόνου κτίσμα, ἀπὸ Βύβλης τῆς Μιλήτου θυγατρός. Nota Byblen dici, quae Byblis est aliis. Etymol. auctor. Βύβλος πόλις Φοινίκων ἀρχαιοτάτη &c. Ἡσίοδος, Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν. Atqui ille versus 912. est in Dionysio, nisi quod ibi exhibetur Σιδόνα, quomodo & pag. 21. in commentario suo adducit Eustathius. Puto ergo pro Ἡσίοδος in Etymol. reponendum esse Διονύσιος. MUNCK.

Ad FAB. X.

8 Phaestos] De hac urbe v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 88. & Philostrat. cap. VI. de Apoll. Tyan. cap. 10. & pluribus J. Meursius in Creta Lib. I. cap. 13. qui adnotat, eamdem sexus mutationem in Galathea accidisse non in Iphide ex Antonino Liberali cap. 17. Metam. Plures vero fuere Iphides. De Iphide Stheneli filio & Eurysthei fratre ab AEeta agit Dionysius Milesius apud Schol. Apoll. Rhod. IV. Arg. 223. & 228. Iphis Alectoris filius Anaxagorae nepos Argis imperavit, & fato functus reliquit regnum Sthenelo filio fratris Capanei; ut docet Pausanias Lib. II. cap. 18. pag. 150.

9 Afferre manus] Ita MS. Edd. *inferre*. Petron. *Attulissem mihi damnatus manus.* Nepos Timol.

inter se cum gravi amore premerentur, maximè Iphis (hoc enim pater nomine avi eum vocari voluerat) [1] trepidante ergo matre, ne Iphis [2] puella cum infamiâ reperiretur, eadem dea fuit auxilio. Nam ut totis nuptiis jugari possent, Iphin in puerum transfiguravit.

Fabulae Lib. X.

I. Anonymus quidam, item Olenus & Lethaea, in lapides.
II. Attis in pinum.
III. Cyparissus in cupressum.
IV. Jupiter in aquilam.
V. Hyacinthus in florem.
VI. Cypri incolae in boves.
VII. Propoetides in lapides.
VIII. Pygmalionis statua eburnea in virginem.
IX. Myrrha in arborem sui nominis.
X. Ex connubio Myrrhae & Cynarae incesto Adonis.
XI. Hippomenes & Atalanta in leones.
XII. Adonis cruor in florem purpureum.
XIII. Menthe Nympha in herbam mentham.

Fab. I.

Orpheus, Eurydice interempta, ad inferos descendit, & à Dite inpetravit, ut eam reduceret ad superos, lege propositâ, si sequentem

Timol. cap. 1. *Ipse non modo manus non attulit, sed ne aspicere quidem fraternum sanguinem voluit.* Etiam *afferre vim* pro *inferre* restituimus huic scriptori Lib. 1. 9. & 11. 8. MUNCK.

1 TREPIDANTE ERGO &c.] Sic reposui ex MS. Edd. exhibent, *& trepidante etiam matre.* MUNCK.

2 PUELLA CUM INFAMIA] Haec à Raenerio sunt. Venet. & Micyll. *Ne Iphis diu adversus virum cum infamia reperiretur.* Et sic etiam MS. nisi quod *dum* pro *diu* praefert. MUNCK.

Ad LIB. X. FAB. I.

3 ORPHEUS UT LUCEM &c.] MS. *Orphea* & mox, *stupuisse dicunt.* Nec mirum si stupuit ille, qui videbat Cerberum. Φοβερὸς enim fuit. Plutarch. in libello de Fluv. p. 53. Ed. Maussac. Κέρβερος, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν φοβερὸν, ὑλάκτην. MUNCK.

Ad FAB. II.

4 MUTATUS EST] Addunt Venet. & Micyll. *Alii ferunt fuisse eum filium, alii pastorem.* Aliam longè de pinu historiam narrat Constantin. Geopon. Lib. XI. cap. 11. MUNCK. Cl. Oudendorp. ad J. Obsequent. de Prodig. cap. 104. legit pro *matris Deûm, matris Deae.* in Colon. tamen rotundis verbis scribitur *matris Deorum.* Licet praestantissimi viri lectionem non rejiciam.

Ad

tem non respexisset: quod ille praestare non potuit. Revocatâ ergo ad inferos, 3 Orpheus ut lucem contigit, sic dementiâ stupuisse dicitur, ut qui canem Cerberum videns prae timore in saxum versus est. Item ut Olenus & Lethaea, qui in Ida monte in lapidem transfigurati sunt. Postea dolore & fletu finito, ne rursus conjugale desiderium experiretur, puerilem venerem instituit.

Fab. II.

Ad cantus Orphei desiderantis consuetudinem conjugis, cum plurima animalia capta vocis dulcedine convenissent, & in his etiam arbores elicitae: inter eas stupens cantibus fuit pinus Cybeles, montis, qui in Phrygia est, in quam Attis matris deûm antistes 4 mutatus est.

Fab. III.

5 Cyparissus Amyclei filius ex insula Cea. Hunc Apollo dilexit, & propter cervum 6 patientem manus, quem per inprudentiam sagitta transfixum interemerat, manus suas adferentem sibi periculo eripuit; & protinus in 7 arborem sui nominis vertit.

Fab. IV.

Ganymedes 8 Trois filius 9 primâ formâ, cum caeteris Iliensibus Phry-

Ad FAB. III.

5 Cyparissus Amyclei filius] Vitiosum hoc putem. Telephi filium facit Servius ad AEn. III. 680. Etiam de cupressu qua narrat Constant. Geopon. Lib. XI. cap. 5. multo remotiora sunt. MUNCK.

6 Patientem manus] I. e. mansuetum. Vide Celeb. Burm. ad Nostrum Lib. VII. fab. 13. & 14. Est autem Virgiliana locutio ut Lib. VII. AEn. vs. 790. de cervo, ut h. l.

Ille manum patiens, mensaeque adsuetus herili.

7 Arborem sui nominis] Frequens ea phrasis Lactantio, quâ & Servius usus ad AEn. III. 694. *In fontem sui nominis versa.* Habet tamen MS. cum Venet. & Micylliana, *genitivi nominis.* Naso alicubi: *Genitivaque nomina Cottae.* MUNCK.

Ad FAB. IV.

8 Trojs filius] Licet variae variorum de Ganymedis patre sint sententiae, quas collegi ad Hygini fab. 271. item Davisius ad Ciceron. Lib. I. Tusc. Quaest. cap. 26. pag. 64. 65. plerique tamen Trois filium faciunt, praeeunte Homero. Vide Pausan. Lib. V. cap. 24. pag. 440.

9 Prima forma] H. e. principe pulcritudine, ut rectè Barthius. Sed quod ex Euripide laudat, *πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος*, & *πρῶτον εἶδος* interpretatur *palmarem speciem*; in eo memoria illi imposuit. Stobaeus in Sermone de Pul-

Phrygiae praeferretur, & adſiduis venationibus intereſſet; ne infamiam virentis aetatis ſubiret, Jupiter verſus in aquilam ex Idâ monte eum rapuit in coelum, [1] miniſtrumque fecit.

Fab. V.

[2] Hyacinthus Amyclae, dilectus ab Apolline, cum per jocum in certamen diſci veniſſet, altius jactum pondus non prius [3] deſpicere potuit, quam capiti ſenſit injectum. Quo eliſo, poſt obitum ejus cruor in florem ejus nomine inſcriptum ceſſit.

Fab. VI.

Amathus oppidum in inſulâ Cypro, cujus incolae, obtritâ conſuetudine humani generis, ſoliti in arâ Jovis, quae proxima erat deae, advenas inmolare. Quorum crudelitate Venus obfenſa, ne relinquere ſedes ſuas cogeretur, in boves eos vertit, qui à magnitudine cornuum Ceraſtae apud Salaminios ſunt nominati.

Fab. VII.

Propoetides [4] filiae Amathunteae, adſpernatae Venerem, primae in trivio

Pulcritudine, Athenaeus Deipnoſ. Lib. XIII. ut & Porphyrius, verſiculum illum Euripidis ita proferunt: Πρῶτον μὲν, εἶδος ἄξιος τυραννίδος, hoc eſt, *Primo quidem, ſpecie dignus eſt imperio.* MUNCK. Vide Celeb. P. Burm. ad h. l.

1 MINISTRUMQUE FECIT] Apoll. Rh. III. 115.

——— ——— ——— Τὸν ῥά ποτε Ζεὺς
Οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
Κάλλεος ἱμερθείς.

Pindarus Olymp. Od. I. 70.

Ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι;
Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.

Hinc apud Eleos conſpiciuntur ὡς δὲ αὔτως Διὸς καὶ Γανυμήδους ἀγάλματα, ut docet Pauſanias Lib. V. cap. 24. p. 440. ejuſque imago collocatur etiam inter Proſerpinae, Veneris ac Dianae ſimulacra. ut idem cap. 26. pag. 446.

Ad FAB. V.

2 HYACINTHUS AMYCLAE] Ita ex MS. repoſui pro *Amyclides*, quod editi repraeſentant. Eſt Graeciſmus elegans, quem & ſuperius non uno loco huic ſcriptori reſtitui. Vide not. ad fab. 3. Lib. VI. MUNCK.

3 DESPICERE POTUIT] Malim, *diſpicere.* MUNCK.

Ad FAB. VII.

4 FILIAE AMATHUNTEAE] MS. & Venet. *Amathuntae.* Caeteri editi, *Amathunte* vel *Amathuntes. Amathuntis* eſſet ſcribendum. Sed poëta non dicit Amathuntis fuiſſe filias. Legerim *foeminae Amathunteae.* MUNCK.

5 PUDORE INDURUERANT] Ita Venet. & Micyll. Raenerius, *quia vero ad pudorem* &c. MS. *quia pudorem duruerant.* Fort. *quia pudorem exſuerant.* MUNCK.

Ad

trivio vulgavere corpora. Ob ejuſdem deae iram, qui [5] pudore induruerant, in lapidem noviſſimè ſunt transfiguratae.

Fab. VIII.

Pygmalion offenſus inpudentiâ vulgari Propoetidum, ſtatuit coelebs permanere: qui cum ſignum virginale ex ebore feciſſet; captus ſpecie ejus, in vecordem incidit amorem, [6] & totâ mente quaeſivit à deâ, ut ei ſigno, cujus amore exarſiſſet, anima infunderetur. Qui ut egreſſus templo domum pervenit, comperit, [7] voto ſe eſſe donatum conjugii. Itaque [8] laetatus arte ſuâ, [9] Paphum filium genuit, qui in inſulâ Cypro oppidum ſui nominis conſtituit.

Fab. IX.

Myrrha Cinyrae & Cenchreidis filia, iracundiâ Veneris, [10] quod ſibi mater ejus praeferretur, patrem inpio amore dilexit: nec viam potiendi inveniens, cogitur ſuſpendium experiri. Cujus nutrix intra cubile gementis excepit vocem; & ſignis cognitis nefariae mortis, dum diligentius ſcrutatur, cauſſam poſcit. [11] Conſolata ergo puellam, ei pollicetur, ſe effecturam, ut parenti ſine ullâ infamiâ jungatur. [12] Cujus illa orationem in promiſſum tempus differt. At anus die

Ad FAB. VIII.

6 Et tota mente] *Et cum tota mente* Vett. edd. cum MS. MUNCK.

7 Voto se esse donatum] Elegantius foret, *damnatum.* Hygin. Aſtron. Lib. II. cap. 24. *Quo voto damnatam crinem in Veneris* &c. Nepos Timol. 5. *Dixit nunc demum ſe voti damnatum eſſe.* Liv. V. 15. *Haud mirum eſſe furere civitatem, quae damnata voti, omnium rerum priorem curam, quam religione ſe exſolvendi, habeat.* Virg. Eclog. V. 80. *Damnabis tu quoque votis.* Confer quae habet Briſſon. in de Formul. Lib. I. MUNCK. Livius Lib. XXVII. cap. 45. *Damnarenturque ipſi votorum.* De verbi *damnare* in hac re notione Lactantius ad Statii III. Th. 562.

8 Laetatus arte sua] *Artis ſuae* MS. Eſt notus helleniſmus. Ita *laetari malorum* dixit Maro AEn. XI. vers. 280. nec non *laeta malorum* vers. 73. MUNCK.

9 Paphum filium genuit] Quid ergo ſibi vult Schol. Pind. ad Pyth. Od. II.? Οὗτος δὲ (Κινύρας) ἦν Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Πάφου. Καθ' ἐνίους δὲ Εὐρυμέδοντος, καὶ Παφίας νύμφης. Aut foemina fuit Paphus, aut ſcribendum, ἢ Πάφου. MUNCK.

Ad FAB. IX.

10 Quod sibi mater &c.] Ita Raenerius. MS. τὸ *ſibi* non habet. Venet. & Micyll. *Quod mater ejus praeferretur deae.* MUNCK.

11 Consolata ergo puellam] Haec à Raenerio lectio eſt. Venet. Micyll. & MS. *Conſulta ergo puella.* Forte, *conſolata puella.* Notum eſt praeterita participia deponentium ſaepiſſimè paſſivè ſumi. Ne dicam jam etiam *conſolo* dixiſſe veteres. Unde Vetus Interpr. Matth. cap. II. *Rachel plorans filios ſuos noluit conſolari* Leo Papa Libr. de Confl. Virt. & Vit. cap. XX. ex Matth. cap. 5. *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.* MUNCK.

12 Cujus illa orationem] Ita cum MS. etiam Venet. & Micyll. Puto tamen ſcribendum, *cujus illa orationem.* MUNCK.

die ſolenni Cereris, quo mater ejus operata à viro ſecubabat, alumnam noctu deducit ad Cinyram, praedicans formâ ejus inpulſam ſibi [1] ſe credidiſſe: qui [2] datâ cupiditate lumen inferri juſſit, ut ſpeciem ejus notam haberet. Cognituſque filiae pater ſtuprator, coactus eſt pudore ferro ſtricto eam inſequi. Quae duplici metu territa in ſylvam profugit: ibique miſericordiâ ejuſdem deae in arborem, quae ejus nomen indicaret, mutata eſt.

Fab. X.

Ex Myrrhae & Cinyrae inceſto concubitu ob iram Veneris conceptus eſt infans. [3] Verſâ enim Myrrhâ [4] in arborem ſui nominis naſcitur, quem Adonem cognominant: quem Venus non minus dilexit, quam puella patrem Cinyram dilexerat, beneficio Cupidinis.

Fab. XI.

Atalante Schoenei filia, cum de conjugio ſciſcitata eſſet, & monita, ut nulli jungeretur, quia omnium virginum perniciſſima erat, petentibus procis legem propoſuit, ejus conjugem futuram, qui ſe curſu pedum

1 SE CREDIDISSE] *Se concredidiſſe* MS. MUNCK.

2 DATA CUPIDITATE] Notat Barthius *dare cupiditatem* eſſe huic ſcriptori ſatiare, & phraſin eam eſſe percuſſam non triviali monetâ. Immo, me judice, nec Latinâ. Scripſerim *ſedata cupiditate*. Supr. Lib. IV. cap. 5. *Cupiens, ut in antedictis, cupiditatem ſedare.* Feſtus Avienus Deſcript. Orbis Terr. *Myrrha furor quondam Memyreus.* Reſcribe *Cinyreius.* Ad eundem modum *Heros Cinyreius*, & *Juvenis Cinyreius* dicitur Adonis à Naſone Lib. X. Met. vers. 712. & 730. Auſon. Epitaph. Her. 33. *Verum aut Perſephonae Cinereius ibit Adonis* &c. MUNCK.

Ad FAB. X.

3 VERSA ENIM MYRRHA] Ita vult ſanè Naſo. Aliter Anton. Liberal. cap. 34. Προσενεχθέντος ἐξαπίνης τοῦ πυρός. Καὶ τὸ βρέφος μὲν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς γαστρός. Quae verba ita verterim, *ſubito lumine illato, agnita eſt, & partum alvo ejecit.* Feſtus: *Exterraneus quoque dicitur, qui ante tempus natus, vel potius ejectus eſt. Dictus autem exterraneus, quod eum mater exterrita alvo ejecit.* Idem in Egeria. *Egeriae Nymphae ſacrificabant praegnantes, quod eam putabant facile conceptam alvum egerere.* MS. Leid. *alvo.* Lege, *conceptum alvo*, niſi *conceptam alvum* vocavit, quae concepit, ut *ova concepta*, quae pullum conceperunt, ſive in pullum coierunt, apud Petronium; quemadmodum contra *abortivum ovum* dixit Martialis Lib. VI. 93. quod gallinae ſuppoſitum non concepit. Certè activè τὸ *concepta* accipit Scaliger in illis apud Virgil. in Culice: *Femineum concepta decus.* Caeterum ut ἐκβάλλειν apud Antoninum, & in Scholiis Callim. in Hymn. Dian. vers. 232. ita & ἀποβάλλειν de partu dicitur apud Schol. Homer. ad Iliad. T. 109. Ἐκβάλλειν *ejicere* Latinorum eſt, ut *abjicere* ἀποβάλλειν. Valer. Max. Lib. IV. cap. 6. ex. 4. *Partu, quem utero conceptum habebat, ejicere coacta eſt.* Scheckius Praemeſſ. cap. 4. *abigere* legit, quod in MS. invenerit *abjicere*. Sed *abjicere* idem eſſe quod *abigere* interdum dixerim. Marcell. Lib. XVI. p. 131. ed. Boxh. *Ut quotieſcunque concepiſſet, immaturum abjiceret partum.* At tu *abigeret* reponendum ibi forte cenſebis. Scio uſitatius eſſe. Servius ad Georg. III. 139. *Tunc enim diligentius tractandae ſunt, ne abigant.* Verum *abjicere* pro *abigere* invenias apud Marcellin. etiam Lib. XV. p. 86. *Hunc per ſubſcriptionem abjicere ſede epiſcopali.* Et apud Hyginum Myth. cap. 120. *Abjectis miniſteriis, ipſa*

pedum antecessisset, victo autem necem statuit. Quam cum Hippomenes Megarei filius ex progenie Neptuni intenso amore diligeret, nec [5] morem certaminis expavesceret, Venerem in malis habuit auxilio. Nam [6] ex Amaseno agro, qui est in insulâ Cypro, ei tria mala aurea donavit, ut in cursu projiceret virgini: futurum enim, ut cupiditate ejus [7] tardaretur inpetus, ea dum peteret. Cujus monitis Hippomenes consecutus victoriam, postea ingratus adversus deam cognitus est. Itaque inpulsu ejusdem deae, matris deûm lucum dum transgrediuntur, quem Echion terrae filius sacraverat, non tenuerunt cupiditatem, quin adversus religionem in sacrato concubuere solo. Quam ob caussam à deâ in leones sunt conversi: unde [8] deûm matri ex illo leones sunt subjecti.

Fab. XII.

Adonis supradictus, monitus à Venere quam vim ferae haberent, [9] non obtemperavit. Igitur is in venatione ab apro interimitur: cujus cruor ejusdem deae numine in florem purpurei coloris conversus est.

Fab.

ipsa coepit. Nec non Justin. Lib. XI. c. 12. *Ex collisione abjecti partus.* &c. Etiam *projicere* de pariente dixit Lib. III. Interpres Abdiae Babyl. *Crede nunc Jesum Christum filium Dei, & projice puerperium: Veruntamen mortuus* (leg. mortuum) *egredietur, quod indignè concepisti. Haec ut mulier credidit, mox egredientibus cunctis de cubiculô, projecit partum mortuum* &c. Nota & *puerperium* dici *foetum*, ut in Vet. epigram. Catal. Pith. Lib. II. *Cauta quidem genitrix, noceant ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium.* Laertius in Aristippo p. 155. ed. Steph. Ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων πόλις οὐ δυναμένη με φέρειν, ὥσπερ ἡ Σεμέλη τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε. Interpr. *Non secus ac Semele Dionysium, expulit.* Rectius foret, *ejecit.* Dein malè *Dionysium* vocat Bacchum pro *Dionyso*: in quo errore & Fulgentius deprehenditur Lib. II. Myth. cap. 15. Ubi videndae annotationes nostrae. MUNCK.

4 IN ARBOREM SUI NOMINIS] Tzetzes in Lycophronem: Ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς. Ita legendus ille locus, quem malè cum interpolat, tum describit homo meus. MUNCK.

Ad FAB. XI.

5 MOREM CERTAMINIS] H. e. conditionem. Terentianus: *Mos certaminis & modus.* Barthius. MUNCK.

6 EX AMASENO AGRO] Scribe, *Tamaseo* cum Heins. ad Metam. Ovid. p. 278. MUNCK.

7 TARDARETUR IMPETUS, EA DUM] MS. & Vett. edd. *Ut cupiditate ejus tardaretur, dum peteret.* Scribendum esset, *cupiditatem eorum.* Catal. Pith. Lib. IV. *Haec poterant celeres pretio tardare puellas.* Sed alteram lectionem adstruit Hygin. Myth. cap. 185. *Puellae impetum alligavit.* MUNCK.

8 DEUM MATRI] MS. *Deae matri.* Forte, *Idaeae matri.* Vid. not. ad Myth. Hyg. cap. 291. & idem tibi, quod mihi, videbitur. MUNCK.

Ad FAB. XII.

9 NON OBTEMPERAVIT] MS. & Venet. non agnoscunt verba illa. Immo nec Micyllus, cujus editio exhibet, *Quam vim ferae haberent, igitur is (dum negligit haec) ab* &c. Sed verba inclusa

Fab. XIII.

[1] Minthe Nympha in herbam mutata mentham, odio Proſerpinae Cereris filiae, quod cum patre conjuge ſuo concubuiſſet.

Fabulae Lib. XI.

I.	Serpens in lapidem.
II.	Thraciae mulieres in arbores.
III.	Contacta à Midâ & arena Pactoli in aurum.
IV.	Midae aures in aſini aures.
V.	Cannae vocales.
VI.	Neptunus & Apollo in homines.
VII.	Thetis Nympha in varias formas.
VIII.	Daedalion in volucrem.
IX.	Lupus in ſaxum.
X.	Ceyx & Alcyone in aves ſui nominis.
XI.	AEſacus in volucrem mergum.

Fab. I.

Orpheus, [2] OEagri fluminis & Calliopes Muſae filius, cum habuiſ-

clufa parentheſi procul dubio ab emendatore aliquo ſunt. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

1 MINTHE NYMPHA] Cocyti filia. Plinius Lib. XIX. cap. 8 *Menthae nomen ſuavitas odoris apud Graecos mutavit, cum alioqui Mintha vocaretur, unde noſtri nomen declaraverunt.* Lege, *declinaverunt*, ut habent edd. Vett. Nam à μίνθη vel μίνθα Graecorum declinatum Latinum *mentha*. Dicitur & μίνθος. Schol. Ariſtoph. ad Act. II. ſc. I. Μίνθον οἱ μὲν τὸ ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὴν ἴυγγα &c. Confer Strabon. Lib. VIII. MUNCK.

Ad LIB. XI. FAB. I.

2 OEAGRI FLUMINIS] Rex Thraciae fuit. Vide Philargyr. ad Virg. Georg. IV. 523. MUNCK.

3 IN ALTERA] *In aliâ* MS. MUNCK.

4 PUERILEM AMOREM] Vide Hyg. Aſtron. Lib. II. cap. 7. Sed Conon: Ὅτι οὐ μεταδιδῷν αὐταῖς τῶν ὀργίων, τάχα μὲν καὶ ἄλλας προφάσεις. In ſacris ſanè Bacchicis dilaceratus & carptus eſt, ut inter alios etiam Lactantius Firm. Lib. I. cap. 22. nobis narrat. Accedit huc, quod ſacrorum initia docuiſſe Graecos Orpheus referatur. Tatianus Aſſyrius Orat. contra Graec. Ποίησιν μὲν γὰρ ἀσκεῖν καὶ ᾄδειν Ὀρφεὺς ὑμᾶς ἐδίδαξεν, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ μυεῖσθαι. MUNCK. De Orpheo Myſteriorum doctore vide quae dixi in Obſ. Miſc. Vol. X. Tom. I. p. 102. Orpheus Bacchi πάρεδρος eſt apud Eleos. v. Pauſan. Lib. V. cap. 26. p. 446. & Eurip. Hippol. vs. 953. ait. Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων βάκχευε. Primus enim Myſteriorum doctor & fundator Bacchus, Orpheus emendator fuit. Conſule Diodor. Siculum, Lib. III. p. 199. qui OEagrum Orphei patrem, aeque ac Philargyrius, Thraciae regem vocat, ubi plura ad rem videnda.

5 IN TINCTAE] H. e. furore percitae. *Inſtinctus* eſt afflatus. MUNCK.

6 SE-

buisset conjugem nomine Eurydicen, & eam amisisset, & cum sine eâ ab inferis redisset, lege adcepta à Plutone, ne talem dolorem [3] in alterâ experiretur, [4] puerilem amorem primus instituit. Quam ob caussam Thressae mulieres [5] instinctae, in abditis locis solitudinem agentem, propter desiderium conjugis, interfecerunt; [6] separatumque caput ejus à reliquo corpore cum lyrâ in amnem Hebrum praecipitaverunt: per quem in mare delatum, & hinc in insulam Lesbum, cum hic haesisset in littore, serpensque morsu sanguinem lamberet, priusquam [7] vultus ejus adpeteret, ab Apolline Jovis & Latonae filio duratus in lapidem est.

Fab. II.

[8] Thraciae matronae, quae caedi interfuerant Orphei, à Libero ulciscente aemulum scientiae suae, [9] in arbores varias abierunt.

Fab. III.

Liber Thracia digressus cum Tmolum [10] montem Lydiae comitatus Bacchis peteret, Silenus [11] ei aufugit: quem Phryges captum ad Midam regem adduxerunt. Agnitus ab eo, exceptus est, & Libero advenienti redditus. [12] Quod ob beneficium [13] optandi deus veniam ei dedit; si quid vellet, à se peteret. [14] Ille ut quaeque contigisset, aurum

6 SEPARATUMQUE EJUS CAPUT] Servium vide ad laudatum modo Maronis locum. Conon. Narrat. 41. & Hygin. Astron. II. 7. Plutarch. libr. de Fluv. in Hebro longè aliter haec narrat. MUNCK.

7 VULTUS] Ita MS. non *vultum*, ut edd. Emendatio, inquies, unius literae. Ita est, sed ideo non contemnenda. Litera una omissa corrupit etiam versum Aristoph. Plut. act. I. sc. I. vers. II. Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι σοφός. Leg. φασιν. Notum est ν addi interdum etiam sequente consonâ. Aristoph. ipse act. II. sc. 5. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι. MUNCK.

Ad FAB. II.

8 THRACIAE MATRONAE] *Ceae* MS. & Venet. MUNCK.

9 IN ARBORES VARIAS] *In varias species* MS. cum edd. Vett. Hyg. Myth. cap. 138. *Ut se in aliam speciem commutaret.* MUNCK.

Ad FAB. III.

10 MONTEM LYDIAE] Ita reposui ex MS. pro *Ciliciae*, quod perperam edd. repraesentant. Vibius Sequester: *Tmolus Lydiae, vino insignis.* Idem cap. de Flum. *Hermus Lyciae.* Leg. *Lydiae.* MUNCK.

11 EI AUFUGIT] Τὸ *ei* deest Colon. sed & facile deleri potest, nisi substituas *eum.* Vide Munck. ad Hygini fab. 258.

12 QUOD OB BENEFICIUM] MS. cum Vett. edd. *Et ob beneficium.* Forte, *id ob* &c. MUNCK.

13 OPTANDI DEUS VENIAM ILLI DEDIT] Potestatem vel χάριν. Prudentius Hymn. ad Cereum: *Fit ligni veniâ mel velut Atticum.* Infr. Lib. XIV. fab. 4. *Optandi veniam tribuit.* Hyginus in hac Fabula Mythol. cap. 191. *Deoptandi dedit potestatem.* Sallust. Jug. cap. 79. *Optionem Carthaginensium fecerunt.* Victor Illustr. cap. 2. *Ei T. Tatius optionem muneris dedit.* MUNCK.

14 ILLE UT QUAEQUE &c.] Sic & Veneta cum

aurum fierent: quod ei inutile fuit. Cui deus petenti, ut restitueretur sibi, fecit. Jussit enim ad flumen Pactolum perveniret, ibique, [1] se lavaret, & sic rediret in pristinum statum: unde aqua aurei coloris [2] esse coepit.

Fab. IV.

Pan cum Tmolum montem Lydiae frequentans fistulâ se oblectaret, elatus gloriâ agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. Judice ergo Tmolo, cujus mons erat, cum victoria Apollini esset adjudicata, Midae regi [3] supradicto adsidenti soli displicuit. Quam ob caussam Apollo ob eamdem stultitiam, quam & supra gesserat in Liberi patris voluntate, [4] iratus, aures ejus asininae ut essent [5] sempiterno effecit, cujus judicium [6] nulli rei facerent. Qui tamen fertur Midas esse matris magnae filius. Sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius.

Fab. V.

[7] Refert quoque deformitatem illius: quam cum veste celaret, ut famulus vidit, neque eloqui posset, [8] quod ejusdem dei mentem in aures haberet. [9] Qui rursus obruta arena arundines enatae, agitataeque vento deformitatem Midae indicârunt.

Fab.

cum MS. Micyllus dedit, *Ille ut quaecque contigisset aurum fierent*, *petiit*. Forte, *Ille petiit*, *quaecunque contigisset*, *aurum fierent*. Non ignoro tamen *quaeque* posse accipi pro *quaecunque*. Auson. Ludo: *Pareto legi*, *quisque legem sanxeris*. MUNCK.

1 Se lavaret] Haec lectio est à Raenerio. Venet. & Micyll. cum MS. *se supponeret*. Sed depravatum istud indubiè. Sensus flagitat, *ejusque fonti se supponeret*, vel simile quid. Ita enim est apud Nasonem: *Spumigeroque tuum fonti*, *qua plurimus exit*, *Subde caput*. MUNCK.

2 Esse coepit] *Esset* MS. cum Venet. Forte, *exstitit*. MUNCK.

Ad FAB. IV.

3 Supradicto] Cujus supra mentio facta. Lactant. Firm. Instit. Lib. VI. cap. 5. *In tertio supradicti operis libro ostendit*. Salvian. de Provid. Lib. I. *Errorem supradictorum statim in ipso opere punivit*. Euagrius in vitâ Antonii: *Cum in unâ memoriâ supradictus frater eum clausisset*. Anton. August. Itiner. *Provinciae suprascriptae stadia D*. Divisim Plin. Histor. Natur. Lib. VII. cap. 25. *Praeter supra dicta*. MUNCK.

4 Iratus] *Deus iratus* MS. & Veneta. MUNCK.

5 Sempiterno] Solinus cap. 48. *Tenacibus foliis sempiterno umbrantur*. Petron. Fragm. Trag. *Sempiterno nominabitur*. Cato apud Charis. Lib. II. *Ego mihi monumenta sempiterno posui*, *quae cepi*. MUNCK.

6 Nulli rei facerent] Haec est lectio Venet. ac Micyll. quibus & MS. consentit, nisi quod *faceret* praefert. Raenerius, ut solet, etiam heic sua scripsit. MUNCK.

Ad FAB. V.

7 Refert quoque &c.] Repraesentavi hoc argumentum, ut in MS. invenit Nob. Heinsius, una

Fab. VI.

[10] Inter Sigeum Rhoeteumque promontoria, quo loco ara Jovis Panomphaei Phrygibus eſt conſecrata, Laomedon Capys filius cum Ilium poneret, Apollo ac Neptunus in homines verſi, operas ſuas [11] aeſtimati ad exſtruendum murum addixerunt. Quibus perfectis, pactum aurum Laomedon negavit; ita tamen ut Neptunus perfidiâ regis obfenſus in agros ejus mare mitteret, omneſque fructus obrueret. Supra quam poenam coëgit eum Heſionem filiam marinae proſtituere belluae. Quâ liberatâ ab Hercule, rurſus in fraude cognitus: equos enim, quos ob ſalutem virginis pactus erat, ei abnegavit: ideoque ille expugnato Ilio, Heſionen abreptam Telamoni, qui ſocius militiae fuerat, copulavit.

Fab. VII.

[12] Proteus cum Thetidi praedixiſſet, ſi vellet jugalis fieri, quod filium parente ſuo fortiorem procrearet, Jupiter incenſus pulchritudine eſt Nymphae. Qui id ſibi ne adcideret, concubitum ejus refugit, & in ſubceſſorem conjugii Peleum nepotem dedit: quem illa refugiens, modo in volucrem, modo in arborem, interdum in tigrim converſa, cum eluderet, [13] Peleus Neptunum oravit, ut opem ſibi ferret: qui

una cum naevis ſuis. Raenerius maluit novum cudere. MUNCK.

8 QUOD EJUSDEM DEI] Ita cum Veneta etiam Micylliana. MS. liber pro *dei* exhibet *dî*, ſuperpoſitâ virgulâ, ut non *dei*, ſed *domini* ſcripſiſſe videatur Lactantius. MUNCK.

9 QUI RURSUS] *Cui rurſus* Micyll. Latet aliquid, quod dies aliquando deteget. MUNCK.

vers. 48. Τρία δέ εισιν ἀκρωτήρια τ῀ Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. Lucem haec afferunt verbis Heſychii: Λεκτὸν, ὡς ςεμνὸν, ἢ ἀκρωτήριον. MUNCK.

11 AESTIMATI] Ita & Venet. Sed Micyll. *aeſtimato*. Latet & heic aliquid. Forte *aeſtuanti*, quod ſuſcepta creviſſe labore difficili dicat Naſo. MUNCK.

Ad FAB. VI.

10 INTER SIGEUM RHOETEUMQUE] Serv. ad AEn. II. 312. *Duo ſunt Trojae promontoria, Rhoeteum & Sigeum: quod dictum eſt propter Herculis taciturnitatem, qui prohibitus hoſpitio Laomedontis ſimulavit abſceſſum, & inde contra Trojam per ſilentium venit, quod eſt* σιγή. Inter quatuor Idae promontoria numerat Nicandri Scholiaſtes pag. 67. Ed. Soter. Κορυφαὶ, inquit, ἤγουν ἐξοχαὶ τ῀ Ἴδης τέσσαρες, Φαλάκρα, Λεκτὸν, Γάργαρον, Σίγειον. Tria tantum facit Scholiaſt. ad Iliad. Θ.

Ad FAB. VII.

12 PROTEUS CUM &c.] Ita & Venet. cum Micyll. Sed MS. principium hoc paullo aliter exhibet. *Proteus cum Thetidi praecetiſſet, ſi voluiſſet jugalis fore, ut filium parente fortiorem procrearet.* Putes ſcripſiſſe, *praedixiſſet, ſi voluiſſet jugalis fieri, fore, ut filium parente* &c. MUNCK.

13 PELEUS NEPTUNUM] Sic & Venet. cum Micyll. Sed MS. *Peleus adorato Neptuno, ut opem in amorem ſibi ferret, Proteo mandavit preces ejus, qui ſe mari emerſerat, ac Peleo mandavit* &c.

qui cum Proteo preces ejus commendaret, ille emergens è mari Peleo mandavit, ut quiescenti Thetidi meridiano calore insidiaretur, eamque vinculis inligatam adgravaret; & quamvis in mille figuras converteretur, ne dimitteret, donec in pristinam rediisset formam. Sicque [1] illa potitus, Achillesque Graecorum fortissimus procreatus est.

Fab. VIII.

Peleus, fratre Phoco interempto, profugus Trachina [2] ad Ceyca Luciferi filium in hospitium venit. Hic adcepit Daedalionis filiam Chionen speciosissimam fuisse: hanc à Mercurio per quietem [3] obpressam: item ab Apolline in anum converso. Horum altero [4] Autolycum furacissimum, qui ex albis nigra, & ex nigris alba faciebat, procreatum: [5] ex Apolline item Philammona studiosissimum citharae. Hanc etiam gloriantem, quod cum talibus concubuisset deis, Dianae pulchritudini se praetulisse. Confestim itaque illam, ut debuit, procacem ejus linguam sagittâ incidisse, atque ex eo vulnere confestim interemptam. Quâ calamitate Daedalion cum se eodem rogo vellet consumi, neque eum proximi paterentur, ut furiis instinctus montem Parnassum petiisset, & se praecipitasset, antequam radicem montis contingeret, ab Apolline in accipitrem esse conversum.

Fab. IX.

Anetor pastor armentorum, [6] quae Peleus ad Ceyca perduxerat, indicat

Quam lectionem minus improbabis, si ante inspexeris, quae ad Hyg. Myth. cap. 8. annotavi. MUNCK.

1 ILLA POTITUS &c.] Tzetzes in Lycophron. p. 37. Καθὰ δὲ Εὐελπίδην ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν, ὡς ὁ Πρωτεὺς, εἰς διαφόρους εἰδέας. Ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ σηπίας χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. Caeterum quaeri heic non injuriâ possit, si dea Thetis, cur insidias sibi strui divinare nequiverit. Quid respondere debeas, docebit te Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 521. Ἐζήτηται δὲ, πῶς θεὸς ὢν Ἄρης οὐκ εἶδε περὶ τοῦ υἱοῦ; Ῥητέον οὖν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδῶς ἐπίστανται, καὶ ἀθανασίᾳ μόνον διαφέροντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσιν. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 AD CEYCA] Antoninus cap. 38. ad Eurytionem Iri filium pervenisse narrat. Facere cum Antonino Lycophronis Scholiasten, quod annotat Vir Cl. frustra quaesivi. Pag. 37. ed. Steph. legas: Ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. Ridiculum est, quod ex eodem descripsit idem, Psamathen fuisse μίαν Ἐριννύων. Legendum enim utique ἐκ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρεΐδων. Locus exstat paginâ modo adductâ. Apollonius Lib. I. vers. 71. Antonino consentit; ubi consulendus Scholiastes, ut & ad vers. 224. Schol. Pind. ad Nem. Od. 4. MUNCK.

3 OPPRESSAM] Lego *compressam*. MUNCK.

4 AUTOLYCUM] De quo Pausanias Lib. VIII. cap. 4. Αὐτόλυκος οἰκῶν μὲν ἐν τῷ ὄρει τῷ Παρνασσῷ, λεγόμενος δὲ Ἑρμοῦ παῖς εἶναι, Δαιδαλίωνος δὲ ὢν τῷ ἀληθεῖ λόγῳ.

5 Ex

indicat à lupo, cui obsisti nequiret, custodes interimi. Qui ut intellexit Nereidis irâ id sibi adcidere, quod Phocus eâ aetate AEaco genitus à se interiisset, & id [7] precibus potius, quam ultione, esse sedandum, subpliciter ab eâ petit, ne ultra [8] persequeretur admissum. Quae aliquando [9] Thetidis sororis mota precibus, ne amplius fera armenta petens saeviret, in saxi eam figuram convertit.

Fab. X.

Ceyx Luciferi filius, prodigiis agitatus, Miletum ad oraculum Apollinis, quoniam Delphos Phorbas cum Phlegyis infestabat, contendit, conjugique Halcyonae AEoli filiae tardanti profectionem ob desiderium adfirmat, intra alterum mensem se reversurum: quod ut non posset praestare, naufragio vitam amisit. Cujus adventum cum illa desideraret, non respondentem tempori destinato, & in dies gravissimo luctu adficeretur, misericordiâ Junonis, quam [10] adsiduis precibus fatigabat, per quietem somnus ad indicium faciendum filium ipsius Morphea imitatorem figurarum mittere jussus, cujus frater à diis Icelus, ab hominibus Phobetor adpellatur, & alter, qui in varias figuras abire solitus est, Phantasus. Ille igitur Trachinem ad Halcyonen missus est, quae ex eo conjugem comperit interiisse. [11] Excusso ergo sopore, lumen inferri jussit. Novissimè ad littus decurrit, [12] ubi illum dimiserat. Et ut naufragi examine corpus [13] fluctuare proximo littore perspexit, in figuram volucris AEolis cessit, quae ab ejus nomine vocatur. In eamdem speciem corpus Ceycis est versum.

Hae

5 Ex Apolline item] Malim, *autem.* MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 Quae Peleus] Ita rectè Raenerius. Perperam *quem Peleus* Venet. & Micyll. Vide Anton. Liberal. cap. 38. MUNCK.

7 Precibus potius] *Precibus magis* Micyll. Sed MS. cum Venet. *Id precibus quam ultione.* Nota est ellipsis Graecissans. Homerus : Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Sed haec talia cum obvia cuivis sunt, tum congesta à plurimis, etiam à nobis non uno loco ad Fulgentium. MUNCK.

8 Persequeretur admissum] Ita reposui ex MS. Perperam editi *prosequeretur.* Vide not. ad Mythol. cap. 58. MUNCK.

9 Thetidis] MS. & Veneta *Thetis.* Quod quomodo defendi possit, disces ex iis, quae dixi ad Hyg. Myth. cap. 10. MUNCK.

Ad FAB. X.

10 Assiduis precibus] Ita reposui ex MS. Perperam *suis* vel *ipsius* Edd. MUNCK.

11 Excusso ergo sopore] Leg. *excussa* cum Nob. Heins. Ovid. Fast. *Excutitur somno stultè pia mater.* O locum & A occupavit etiam apud Isidor. Orig. Lib. xx. cap. 16. *Character est ferrum coloratum, quo notae pecudibus inuruntur.* Leg. *caloratum* h. e. calefictum, ignitum. *Calorare* dictum est ut *vaporare*, *saporare*, *soporare* & sexcenta alia. Fulgent. Lib. III. cap. 4. *Caloratae juventutis igniculus.* MUNCK. V. celeb. P. Burm. ad h. l.

12 Ubi illum] *Unde illum* MS. MUNCK.

13 Fluctuare] *Fluctuari* MS. cum Edd. Vett. MUNCK.

Hae volucres hyberno tempore per ſeptem dies [1] in mare nidum ponunt, pulloſque, qui caſus [2] ſuorum majorum deplorent, in littore exponunt.

Fab. XI.

AEſacus natus Priami, ex [3] Alyxothoe [4] Cebreni amnis filia ſub monte Idâ furtim editus, urbanum adparatum [5] cultumque cum ſylvis & labori poſtpoſuiſſet, incidit in conſpectum Heſperies Nymphae: cujus captus pulchritudine, dum fugientem perſequitur, cauſſa interemptus exſtitit. Confuſa enim timore per ignorantiam ſerpentem calce preſſit, cujus morſu ſtricta concidit. Ejus deſiderio AEſacus, ne diutius dolorem ſentiret, è monte in ſubjectum pelagus ſe praecipitavit: qui priuſquam mergeretur, in avem ceſſit. [6] *Haec aequora amat, nomenque mergi tenet, quia amne mergitur illo.*

Fabulae Lib. XII.

I. Serpens in lapidem.
II. Iphigenia in cervam.
III. Cycnus in avem.
IV. Caenis in virum invulnerabilem.
V. Periclymenus in varias figuras.
VI. Apollo in Alexandrum.

Fab.

1 IN MARE] Ita & Venet. ac Micyll. cum MS. ἀρχαϊκῶς. Catull. carm. 4. *Quum veniret à mare.* Ovid. Ib. *Et ſummam Libyco de mare carpat aquam.* Horat. Lib. I. epiſt. 16. vers. 30. *Quum pateris ſapiens emendatuſque vocari, Reſpondeſne tuo, dic ſodes, nomine?* Malè interpretantur verſum poſteriorem. Sententia eſt: *Dic ſodes, eſne revera is, qui diceris? eſne par nomini illi, quo pateris te vocari?* Τὸ *nomine* dandi caſu accipiendum. Propert. Lib. I. el. 8. *Nam me non ullae poterunt corrumpere, de te Quin ego, vita, tuo lumine acerba querar.* Vide ibi Scaligerum. Admonuit me locus Horat. alterius, qui legitur in Collat. Leg. Ruffin. Tit. II. de atroci Injuriâ: *Ut neceſſe habeat aut unam nomine ſuo rem deſtinare* &c. Volebat Pithoeus, *nomine ſuo rem deſignare.* Fruſtra. Non venit ei in mentem etiam *deſtinare* eodem ſignificatu interdum uſurpari. Curt. Lib. IV. cap. 8. *Quum rex urbis futurae muros polenta, ut Macedonum mos eſt, deſtinaſſet.* Vide ibi Freinshemium. MUNCK.

2 SUORUM MAJORUM] *Suorum malorum* MS. MUNCK.

Ad FAB. XI.

3 ALYXOTHOE] MS. *Alyxiroe.* Unde *Alexirhoë* facit Nob. Heinſius. Adi ejus animadverſiones in Ovid. Met. pag. 306. Aliter Apollodorus Lib. III. cap. XI. *Podarces cognomento Priamus regnum tenuit, ac primum conjugem Meropis filiam nomine Arisbam ſibi conjugavit, ex quâ AEſacum filium creat.: cui Aſterope Cebrenis filia nupſit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus eſt.* Corrigendus ergo Servius ad AEn. IX. vers. 262. *Dicta eſt Arisba à Meropis vel Macarei filia, quam primum Paris in conjugio habuit.* An ſcribendum *Priamus*? Certè corruptè ad AEn. IV. vers. 254. *Iſacus* editum pro *AEſacus.* Verum priorem locum Servii ſanum eſſe diſcas ex Stephano in Ἀρίσβη. Ἔστιν, inquit, ἑτέρα ἐν Λέσβῳ ἀπὸ Ἀρίσβης τοῦ Μάκαρος θυγα-

Fab. I. & II.

Agamemnon Atrei & [7] AEropes filius, dux Achivorum, cum in Aulide [8] Jovi ſacra miniſtraret, conſpexit draconem in arbore, quae inpendebat arae, lapſum ad nidum volucris: cujus octo pullis conſumptis ab eodem ſerpente, noviſſimè etiam circumvolante matre aquilâ, ipſe converſus in ſaxum eſt. Quorum prodigio Calchas Theſtoris filius reſpondit, per novem annos [9] in Troadem dimicaturos; decimo autem Ilio potituros. Fertur autem portus Boeotiae hic eſſe, ubi mille naves adverſis tempeſtatibus ſtetiſſent. Morantibus enim Achivis, [10] reſpondetur à Calchante, non ante claſſes poſſe moveri, quam Iphigeniam pater inmolaſſet. Quae cum pro re communi ad aram eſſet adplicata, inter ſacrificandum obductis nubibus à Dianâ rapta eſt, & pro eâ ſubpoſita cerva.

Fab. III.

Fama cum per orbem Grajorum adventus ad expugnandum Ilium veniſſet, & in Troade claſſes adparuiſſent, primus in congreſſu bellantium Proteſilaus Iphicli filius ab Hectore eſt interemptus. Dein noviſſimè Cycnum Neptuni filium, qui nullo telo interimi poterat, Achilles, cum diu in certamine victoriae contentio eſſet, & fruſtra in eum tela eminus jaceret, Menete Lycio prius interempto, ſtricto enſe

θυγατρός. Ἔφορος δὲ Μέροπος αὐτὴν γενεαλογεῖ, καὶ πρώτην Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πριάμου γαμηθῆναι. Ἡρόδοτος δὲ Ἰάζων Ἀρίσβην καλεῖ. Vertit interpres, *Herodotus & Iazon Arisben vocat.* Perperam. Ἰάζων eſt *Ionicè loquens*. MUNCK. *Arisben* AEſaci matrem etiam vocat Tzetzes ad Lycophron. vs. 224.

4 CEBRENI AMNIS] Ita & Veneta, *Cebrenidis* Micyll. Scribe, *Cebrenis* ex Apollodoro, in quo Κεβρῆνος. Contrario vitio infectus eſt Sext. Rufus Brev. cap. 28 *Ut hoſtis ſollicitudinem demeret.* Leg. *hoſti.* Etiam Nepos, ut videtur in Hannib. cap. 6. *In propinquis urbis montibus moratus eſt.* An non *propinquis urbi*? Sed retrahit nos Salluſt. Jug. cap. 48. *Praeter fluminis propinqua loca.* MUNCK.

5 CULTUMQUE] Ita rectè MS. cum Micyll. Malè Veneta & Raener. *conſultumque.* MUNCK.

6 HAEC AEQUORA &c.] Ita cum Raener. etiam Micyll. ac Veneta. Sed non agnoſcit iſta MS. Facile alioqui corrigendum quiſque videat, *Haec aequor amat, nomenque mergi tenet, quia mergitur illo.* Verſus ultimus hujus libri undecimi Metam. eſt: *AEquor amat, nomenque manet, quia mergitur illo.* Vel, ut Nob. Heinſ. editio exhibet, *quia mergitur, illi.* MUNCK.

Ad LIB. XII. FAB. I. II.

7 AEROPES] Ita rectè Micyll. Malè *Europes* Venet. & Raener. *AEropes* MS. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 86. MUNCK.

8 JOVI SACRA] *Jovis* MS. Vide not. ad Myth. Hyg. cap. 86. ubi habes, *Sacra deae Veneris per aliquot annos non fecerat.* MUNCK.

9 IN TROADEM] Ita rectè cum MS. Venet. & Micyll. Perperam *in Troade* Raenerius. Juſtin. Lib. XLIII. 5. *In Hiſpaniam tunc temporis bellum gerentem.* Et Lib. III. cap. 1. *Bello in Graeciam infeliciter geſto.* MUNCK.

10 RESPONDETUR A CALCH.] Pauſanias Lib. IX.

ense persequens, praecipitatum supra saxum eliso gutture pressit. Qui priusquam spoliaretur armis ab eo, Neptunus eum parens in volucrem ejusdem nominis contulit, ne nominis aboleretur perpetuitas.

Fab. IV.

Superato Cycno, inter epulas Achilles caeterique Achivûm admirantur corporis duritiam, quod toties hasta à corpore ejus esset repulsa: quae admiratio à Nestore sene doctissimo speciosiore exemplo infirmatur. Retulit enim suâ aetate Caenim Elati filiam fuisse, quae propter pulchritudinem à Neptuno compressa sit, datâ veniâ ob injuriam, ut in virum mutata nullo telo interfici posset. [1] Hic cum Pirithoi Ixionis filii nuptiis interesset, ductâ Hippodamiâ, & Eurytus inter Centauros, vino incitatus, in nuptam novam inpetum fecisset, caeteri prosiluere Lapithae atque Centauri, nuptias frequentantes; ideoque cum caedes maxima esset exorta, plurimique ex utraque parte ob raptum matronarum concidissent, eo quod inviolabilis iste restaret, ab universis, qui ex caede reliqui fuerunt, novissimè inpetu facto, congestisque in eum arborum truncis, spiritum reddere [2] coactus est. Tamen non inmemor Deus Neptunus, à quo speciosum munus adceperat, [3] supradictum in volucrem sui nominis transfiguravit.

Fab. V.

Periclymenus à Neptuno adceptâ potestate, ut se in varias figuras transverteret, cum adversus Herculem dimicasset, & eum varietate formarum vellet eludere, in aquilam transfiguratus est: quam ille

ix. cap. 19. pag. 748. narrat in Aulide, (quam urbem a Scholiaste Homerico ac Statiano interprete, quos ad Hygini fab. 98. citavi, dissentiens ab Aulide Ogygi filiâ nomen esse adeptam adfirmavit) esse templum Dianae, in cujus ara μελλόντων ἐκ μαντείας τοῦ Κάλχαντος Ἰφιγένειαν τῶν Ἑλλήνων θύειν, τὴν θεὸν ἀντ' αὐτῆς ἔλαφον τὸ ἱερεῖον ποιῆσαι. Qui addit φανέντος δὲ ἐξαίφνης ἀνέμου σφίσιν οὐρίου, θύειν μὲν τῇ Ἀρτέμιδι, ὅτι ἕκαστος εἶχε, θήλεά τε ἱερεῖα καὶ ἄρσενα ὁμοίως. καὶ ἀπ' ἐκείνου διαμεμένηκεν ἐν Αὐλίδι πάντα τὰ ἱερεῖα εἶναι δόκιμα. &c.

Ad FAB. IV.

1 Hic cum Pirithoi Ixionis] MS. *Huic cum Pirithous Ixionis filius nuptui* &c. MUNCK.

2 Coactus est] *Coactum* MS. MUNCK. Ita Pausanias Lib. v. cap. 10. pag. 400. de templo Jovis Olympii agens: Τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀετοῖς ἐστιν αὐτῷ Λαπιθῶν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ πρὸς Κενταύρους μάχη. κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἀετοῦ τὸ μέσον, Πειρίθους ἐστι. παρὰ δὲ αὐτὸν, τῇ μὲν Εὐρυτίων, ἡρπακὼς τὴν γυναῖκά ἐστι τοῦ Πειρίθου, καὶ ἀμύνων Καινεὺς τῷ Πειρίθῳ. τῇ δὲ Θησεὺς ἀμυνόμενος πελέκει τοὺς Κενταύρους. Κένταυρος δὲ ὁ μὲν παρθένον, ὁ δὲ παῖδα ἡρπακώς ἐστιν ὡραῖον.

3 Supradictum] Forte *Cycnum supradictum.* Nam de Cycno, non de Caeneo haec dicuntur. Perperam ergo in lemmatis fabularum Micyllus, *Caeneus in avem*; vel *Coenis in avem*, ut est in Veneta. *Supradictum* sic satis Latine dici, de

ille advolantem ſibi, & in altitudinem ſe aëris efferentem, noviſſimè ſagittâ trajectam interemit.

Fab. VI.

Neptunus graviter ferens Cycnum filium ſuum ab Achille occidiſſe, & Hectorem defenſorem operum, quae ipſe poſuiſſet; ab Apolline ſocio laboris petit, quoniam ſibi non daretur, ut cominus cum eo congredi poſſet, ut ultor exſiſteret. At ille, auditis precibus ejus, [4] inmiſtus acie, nullique conſpicuus, arcum Alexandri in Achillem convertit, ut ſagittas in eum dirigere poſſet; talumque ([5] quod fuit in corpore ejus mortale) percuſſit, & interemit.

Fabulae Lib. XIII.

I. Ajacis cruor in florem purpureum.
II. Hecuba in canem.
III. Memnonis cineres in aves.
IV. Anii filiae in columbas.
V. Orionis filiae in coronas.
VI. Ambracius in ſaxum.
VII. Moloſſi filii in aves.
VIII. Acis in flumen.
IX. Glaucus in deum marinum.

Fab. I.

Achille ab Alexandro occiſo, arma cum peterentur ab Ajace, quia frater

de quo jam facta ſit mentio, oſtendi ad fab. 4. Lib. XI. At non tam bonae notae *praedictus*, quo cum barbaris etiam utitur Primaſius in Prolog. Comment. in Apocalypſ. *Ejus conſilium ſequens utilitatem mox praedictam invenit.* Quod apud Vellejum cum aliis locis compluribus, tum & Lib. I. cap. 4. legitur, *ut praediximus*, id ei obtruſum procul dubio à malâ manu. MUNCK.

Ad FAB. VI.

4 IMMISTUS ACIE.] Pro *aciei* ἀρχαϊκῶς. Salluſt. apud Probum in Catholicis: *Dubitavit acie pars.* Idem Jugurth. cap. 16. *Uti famae, fide, poſtremo omnibus rebus ſuis commodum regis anteferret.* Ita legere malim, quam *fama, fide*, vel *famae, fidei.* ut edd. hactenus praetulerunt. Horat. Lib. I. Sat. 3. 95. *Prodiderit commiſſa fide.* Plaut. Aulul. IV. 6. *Fide cenſebam maximam multo fidem eſſe.* Ovid. III. Metam. fab. 5. *Prima fide vociſque ratae tentamina ſumſit.* Et VI. Faſt. *Utque fide pignus dextras utriuſque popoſci.* MUNCK.

5 QUOD FUIT IN CORPORE EJUS MORTALE] Ita rectè Venet. & Micyll. Confirmatque eam lectionem MS. Confer quae ſcripſi ad Fulg. Mythol. cap. 8. Lib. II. MUNCK.

frater patruelis esset, & Ulysse, qui se consilio potiorem ac virtute [1] judicaret: placuit principibus, ut utriusque gesta erga rempublicam in bello perpenderentur, & digniori propositum praemium cum caussâ ab universo exercitu tribueretur. Cum itaque in conspectu omnium Ajax virtutes suas, quibus Graecos juvisset, retulisset, & Ulysses consilia sua, quibus [2] communem rempublicam juvisset, duces quoque [3] adduxisset; novissimè signum Minervae fatale, quod ille substulisset, ostendit. Quo Graji moti, cum ante [4] oratione ejusdem perculsi stuperent, ab Ajace arma abjudicata sunt & Ulyssi data. Quâ ille contumeliâ adcensus, incubuit ensi; ex cujus cruore flos purpureus similis hyacinthi natus est.

Fab. II.

Ulysses postquam Philoctetae sagittas, ipso comitante, in castra Grajorum pertulit, quibus Ilium captum est, praeda dives Hecuba Priami conjux Ulyssi [5] sorte cessit; quae novissimè acerbitatibus interitum Astyanactis & Polyxenae, quae in bustis Achillis fuerat interempta, moerens, [6] classe in Thraciam cum esset adpulsa, ex reliquis liberis, [7] qui restabant orbae, Polydorum, apud Polymestora, qui quondam fuerat educatus, putabat incolumem manere: quae dum spatiatur

Ad Lib. XIII. Fab. I.

1 Judicaret] *Indicaret* MS. & Veneta. MUNCK.

2 Communem rempublicam] Inanis tautologia haec est. Libenter deletum vellem τὸ *publicam*. Supr. Lib. xii. fab. 1. *Quae cum pro re communi ad aram esset applicata.* *Commune* appellat Horat. Lib. ii. Od. 15. *Privatus illis census erat brevis, Commune magnum.* Cicero Verr. iii. *Commune Miliadum.* Ubi Asconius, *Mirè, commune, rempublicam.* Etiam Graeci τὸ κοινὸν vocant, vel τὰ κοινά. Aristoph. Plut. Act. ii. sc. 5. Πλουτήσαντες ἀπὸ τῶν κοινῶν &c. MUNCK.

3 Adduxisset] *Adauxisset* MS. MUNCK.

4 Orationem ejusdem] Edd. *oratione.* Sed alterum non dubitavi reponere ex MS. Virgil. AEn. ii. vers. 31. *Pars stupet innuptae donum exitiale Minervae.* MUNCK. Consule cl. Burm. h. l.

Ad Fab. II.

5 Sorte cessit] Ita rectè cum MS. Micylliana. Malè *forte* Raen. & Veneta. Virgil. AEn. i. vers. 142. *Non illi imperium pelagi, saevumque tridentem, Sed mihi sorte datum.* Vellej. Lib. ii. 18. *Sorte obvenit Sullae Asiae provincia.* Albricus cap. 2. *Cui coelum & coeli regnum in sortem cessit.* Cedere autem eleganter dicitur quod nobis obtingit. Horat. iii. Od. 20. *Grande certamen, tibi praeda cedat Major, an illi.* Justin. xiii. 4. *Summus castrorum tribunatus Seleuco Antiochi filio cessit.* Lib. xxxviii. 3. *Homines & quaecunque auferri possent, Tigrani cederent.* MUNCK.

6 Classe in Thraciam] *Classe Thraciae* MS. cum Venet. & Micyllianâ. Et vereor ne frustra illam lectionem mutaverit. Primasius in cap. i. Apocal. Joan. *A Domitiano Caesare exilio missus, & metallo damnatus.* Adde annotata à nobis ad Hygini Mythol. cap. 15. & 108. MUNCK.

7 Qui restabant] *Restabant orbae.* Micyll. & Veneta. Optimè proculdubio. MUNCK.

8 In aridam ejectum] Ita reposui ex MS. pro *dejectum.* Ter. Andr. i. 3. *Ibi tum hanc ejectam Chrysidis Patrem recepisse orbam* &c. Curt. ix. 10. *Belluarum, quas fluctus ejicit, carne vescuntur.* Quod autem *arida* pro littore vel terrâ ponitur, id sapit phrasin sacrae scripturae. Genes. cap. i. vers. 9. *Congregentur aquae, quae sunt sub*

tiatur in littore, animadvertit eum exſanguem è fluctibus [8] in aridam ejectum. Polymeſtor autem propter aurum, quod cum infante Polydoro ei traditum fuerat, avaritiâ ductus, eum interfecit. Et ut indicia quoque facinoris celari poſſent, eum [9] in profundum praecipitavit. Quod cum Hecuba ſupradicta Ciſſei filia comperit, per pollicitationem curavit, ut perveniret ad Polymeſtorem, dicens, ſe velle adjicere ſuper quod ante dederat, aurum, quo facilius nati celarentur indicia. Et tyrannus verum eſſe exiſtimans, petenti ſecretum conloquium dedit. Hecuba nacta locum, lumina ei abſtulit: quam Thraces dum perſequuntur ſaxis, [10] verſa eſt in canis figuram.

Fab. III.

Memnon, Tithoni & Aurorae filius, Priamo ferens auxilium, ab Achille occiditur. Mater ergo precibus pro adſiduo officio inducendae lucis ab Jove inpetrat, ut, [11] in cineres ejus aduſto rogo, ſorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. Quae memores belli, [12] quotannis ad ſepulcrum ejus conveniunt, & inter ſe dimicantes ſanguine ſuo manibus ejus frequentes parentant. Et ipſa mater ejus matutinis temporibus lacrymas deſiderio filii ſui Memnonis [13] transmutat

ſub coelo, in locum unum, & appareat arida. Et vers. 10. *Et vocavit Deus aridam terram.* Exod. cap. IV. vers. 9. *Sume aquam fluminis, & effunde eam ſuper aridam.* Abſolutè τὴν ξηρὰν vocant etiam οἱ ό. Caeterum periodus ſequens in MS. ita concepta erat: *Is autem propter aurum, quod cum infante Polydoro traditum fuerat, itaque avaritiâ ductus eum interfecit Polymeſtor.* MUNCK. Audacior quiſpiam hic emendaret *in arenam.* Sed praefero cum cl. Burmanno *in aridum* ut mox *in profundum.*

9 IN PROFUNDUM] *In profundo* MS. Conſule not. ad Fulgent. Lib. I. cap. 2. Hyg. Myth. cap. 92. Aſtron. II. 40. MUNCK.

10 VERSA EST IN CANIS FIGURAM] Vide Hyg. Mythol. cap. III. & quae ibi annoto. De Cynoſſemate porro Polluc. Lib. V. cap. 5. Paullo ſuperius *id tyrannus* aptius fore videtur, quam *& tyrannus.* MUNCK.

Ad FAB. III.

11 IN CINERES &c.] Ita MS. Sed falſum hoc. Memnonis ſocios in has aves verſos tradit quidem Q. Smyrnaeus Lib. II. Sed qui de ſororibus ejus hoc tradat, fruſtra quaeras. Veneta & Micyll. heic exhibent, *ut favillae ejus aduſto rogo pariterque ſorores in volucres* &c. Quae nata ſunt ex malè intellectis verbis poëtae: *Mox vera volucris Inſonuit pennis, pariter ſonuere ſorores.* MUNCK.

12 QUOTANNIS] Ita & Plinius Lib. X. cap. 26. AElian. V. I. Iſidorus autem Lib. XII. 7. *quinto quoque anno.* Sed ille confundit hiſtorias, & ex AEthiopiâ praeterea AEgyptum facit. Vide tu Plinium. MUNCK.

13 TRANSMUTAT IN ROREM] Servius ad AEn. I. 493. *Quia Tithonus frater Laomedontis raptus ab Aurora filium ſuum Memnonem ex ipſâ progenitum, inlectus dono votis aureae, Priamo ad Trojae miſit auxilium, qui congreſſus cum Achille, ab eo eſt interemptus, cujus mortem mater Aurora hodieque matutino rore flere dicitur.* Pro *votis aureae* lege *vitis aureae.* Meminit ejus vitis etiam Scholiaſtes Juvenalis ad Sat. VI. vers. 652. Hem tibi hominis verba: *Eriphyle uxor Euryphili, filii Telephi: qui Telephus cum veniſſet ad auxilium Priamo, plagatus eſt ab Achille, & cum non poſſet curari ſortitus eſt ab Achille ſe ſolo poſſe curari. Venit ſupplex: petit ſe curari, promiſſo hoc, ut nunquam jam auxilium ferat Trojanis, nec ipſe, nec* de

mutat in rorem : [1] quod tamen monumentum in Phrygiâ conſtituit patruus ejus, ut Heſiodus vult.

Fab. IV.

AEneas cum patre Anchiſe & filio Aſcanio profugus, Delphos venit. Hic ab Anio ſacerdote Apollinis recipitur hoſpitio, quibus indicat [2] quinque ſe filiorum parentem orbum relictum. Andrum enim filium, à quo Andros inſula, reliquiſſe patriam narrat. Huic ut Apollo dederit augurium, ſic Liberum dediſſe virginibus, ut contacta manibus earum in ſegetem, vinum, oleumque verterentur. Eas Agamemnon, ut coeleſti munere [3] exercitum aleret, cum vellet abducere, in inſulam eamdem Andron profugiſſe. Hinc rurſus ne vinculis inligatae raperentur potentiâ regis Agamemnonis, Liberi numen effecit

de ſuis aliquis. Curatus eſt, receſſit. Poſt mortem hujus filius Euryphilus vir fortis fuit. Hunc ſaepe ad auxilium petit Priamus, ille negavit, monitus ſcilicet à patre ſuo. Ergo cum non poſſet aliter Priamus eum ſollicitare, fecit vitem ex auro, & miſit ad uxorem ejus Eriphylen. Haec accepto munere tanto, marito perſuaſit. Venit in Trojam auxilium ferens. Hunc occidit Pyrrhus filius Achillis. Eurypylum (ita enim ſcribendum) Telephi filium fuiſſe etiam alii tradidere: ſed Eriphylen illam, cujus tam frequens apud poëtas & mythographos mentio fit, ejus fuiſſe conjugem, id vero falſum eſt. *Plagari* ab hoc homine pro *vulnerari* vides uſurpari. Mira barbarorum licentia eſt in verbis iſtiuſmodi fingendis. Ejuſdem farinae eſt *humanari*, quod apud interpretem Concilii Epheſini inveni nuper & miratus ſum. *Et humanatus, inquit, eſt & paſſus* &c. Unde *inhumanatio* dicitur ἐνσάρκωσις Epiſcopis Galatiae in Epiſt. ad Leonem Auguſtum. Non minus audax eſt *auguriare* pro οἰωνοσκοπεῖν. Auctor Vit. Apollin. *Numquid iſte eſt, in quo auguriatis?* Caeterum quod ſequitur *ſortitus eſt*, pro *ſortem accepit*, ſuam habet venerem. *Sortem tollere* eo ſenſu dixit Hyginus Mythol. cap. 88. de eo, qui oraculum conſulit, aut ſortem petit. Uſus eadem phraſi Licinius Ruffin. Collat. Leg. Tit. XV. *Non inveniatur in te, qui luſtret filium tuum aut filiam tuam, nec divinitus apud quem ſortes tollat.* Vulg. Interp. *qui ariolos ſciſcitetur* Deut. XVIII. MUNCK.

1 QUOD TAMEN] Ita quidem edd. omnes. Legendum tamen putem *cui tamen* &c. MUNCK.

Ad FAB. IV.

2 QUINQUE SE FILIORUM] Ita reſcribere non ſum veritus, quanquam *filiarum* habuit MS. ut & Micyll. cum Veneta. Denominatio fit à potiori. Illuſtravimus abunde eam loquendi rationem ad Hyg. Myth. cap. 159. & Fulg. Lib. I. cap. 2. Raenerius cum eam non caperet, ridiculè interpolavit. Firmat noſtram emendationem Naſo ipſe vers. 645. *Natorum vidiſti quinque parentem.* MUNCK.

3 EXERCITUM ALERET] *Alerent* MS. Rectè. Vide Naſon. vers. 659. in hac fabulâ. Corruptus in eâdem Servius ad AEn. III. vers. 80. *Anius autem rex Deli, Apollinis filius, cum trium filiarum eſſet parens, ne unius tantum Dei eſſet totas * auxilio filia numini Liberi patris devovit, qui parem ei gratiam reddens, effecit, ut quidquid una attigiſſet verteretur in fruges, altera in vinum, tertia in oleum* &c. Tolle aſteriſcum & reſcribe, *eſſet tutus auxilio, filias numini* &c. Non parum lucis hiſtoriae huic adferunt, quae Tzetzes ſcribit ad Lycophron. pag. 96. Ed. Steph. Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος παρά τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. Τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον. ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς οἰνοτρόπας, Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα, αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν &c. Οἰνοτρόποι dicuntur illae filiae Heſychio. Meminit & Stephanus earum: Ἄνδρος, inquit, νῆσος μία τῶν κυκλά-

effecit ob misericordiam & muneris sui caussam, ut in columbarum speciem transferrentur.

Fab. V.

Discedentes ab Anio Anchises & AEneas, invicem munera dant & adcipiunt. In quibus crater fuit AEneae datus ab [4] Alcone Lydio coelatus. Anius autem à Therse Boeotio adceperat: in quo [5] sculptae erant Thebae & Orionis filiae, quae pro populo Thebano passae erant inmolari. [6] Et harum proci cum cineribus adusti essent, duo adolescentes inde increverunt; qui & [7] virginum nomine coronae sunt nominati.

Fab.

κλάδων, ἐκλήθη ἀπὸ Ἄνδρε τοῦ Εὐρυμάχου, ἢ τοῦ Ἀνανίου ἀδελφοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν Οἰνοτρόπων. Vertit interpres: *Sic vero vocata fuit ab Andro Eurymachi vel Ananii fratre OEnotroporum patre.* Sed Οἰνοτρόπους cum nusquam inveniret, mutat τὸ Οἰνοτρόπων in Οἰνοτρῶν. Perperam omnino. Lego, ἢ τοῦ Ἀνίου ἀδελφοῦ &c. Verti autem ista ita debent: *Sic vero vocata fuit ab Andro fratre Eurymachi vel Anii, patris OEnotroparum.* Andron fratrem Anii facit, cum ab Ovidio & Servio filius fuisse dicatur: quibuscum & Conon facit. Narrat XLI. Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης Ἄνιος γίνεται, παρὰ τοῦδε Ἄνδρος, ὃς μίαν οἰκήσας τῶν νήσων, τὸ ὄνομα λείπει τῇ νήσῳ. Confer Etymol. in Ἄνιος. MUNCK. Eust. ad Dionys. Perieg. 525. non definit.

Ad FAB. V.

4 ALCONE LYDIO] *Lindio* MS. MUNCK.

5 SCULPTAE] *Excultae* MS. Leg. *exsculptae.* MUNCK.

6 ET HARUM PROCI] Ita MS. etiam Venet. cum Micyll. nisi quod hae pro *cineribus* exhibent *muneribus.* Verum haec nata sunt ex malè intellectis verbis poëtae: *Tum de virgineâ geminos exire favillâ, Ne genus intereat, juvenes* &c. MUNCK.

7 VIRGINUM NOMINE CORONAE] MS. *Coronidae.* Nisi Naso haberet, *quos fama Coronas Nominat*, probarem protinus, & dicerem Latinâ usum terminatione hunc scriptorem. Antonin. Liberal. cap. 25. Προσαγορεύουσι δ' αὐτὰς ἄχρι νῦν Αἰολεῖς Κορωνίδας παρθένους. Atqui in Aoniâ natas virgines istas, & ab Aonibus templo honoratas dixit in praecedentibus. An ergo Ἄονες pro Αἰολεῖς reponendum? Ita Viro Cl. visum, qui nuperrimè in Antoninum notas suas recoxit. Non accedo. Quae consecratae primitus fuerint ab Aonibus sive Boeotiis, illas etiamnum ab AEolensibus Coronidas appellari, nihil habet absurdi. AEolensium enim nonnulli sedem ceperunt postmodo in Boeotiâ. Homer. Schol. ad Iliad. Π. vers. 233. Ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας παρὰ Αἰολέων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδος. Ne dicam jam plurimos AEolensium fuisse Boeotios. Etymol. in Αἰολεῖς. Ὀρέστης καθὼς χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων, ὡς μὲν τινὲς, ὅτι πλεῖστοι ἤτοι Βοιωτοὶ ἦσαν, ὡς δὲ Μενεκλῆς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι. Sanè ex variis gentibus conflatos esse AEolenses, & inde nomen sortitos affirmat etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 200. Caeterum post τὸ πλεῖστοι interserit Δωριεῖς Sylburgius; quam ejus conjecturam cum alia adstruunt, tum & illud, quod ait Eustath. ad Dionys. vs. 820. Ἡ Δωρὶς ἡ αὐτὴ τῇ Αἰολίδι ἐστί. Ubi autem Doris, & quae ejus urbes fuerint, inter alios breviter refert Aristoph. Schol. ad Plut. Act. II. sc. 3. cognationem AEolensium & Boeotiorum hoc quoque vel in primis arguit, quod à Varrone Lib. III. de L. L. *AEoles Boeotii* appellantur, & Strabo Lib. VIII. docet non aliam esse Doricam dialectum quam AEolicam antiquam, & non extra Isthmum solum, sed in Isthmo etiam positas gentes AEolicas fuisse, quemadmodum pridem in de Numm. Praest. pag. 62. observavit illustr. Spanhemius. MUNCK.

Fab. VI. & VII.

Petentes insulam Cretam, & hinc Italiam supradicti, ut aliquando errorem positis aedibus finire possent, multis regionibus transitis, Ambraciam adeunt, à diis per certamen petitam: in quam [1] Ambracii imaginem in saxum conspiciunt figuratam. Hinc in Chaoniam, in quâ oraculum Jovis, delati adspiciunt Molossi regis filios: qui ne flammâ consumerentur, inmortalium numine factum est, ut in avium figuras transmutarentur.

Fab. VIII.

Acis Fauni & Symaethidis Nymphae filius Galateam Nerei & Doridis filiam cum diligeret, nec minus ipse ab eâ peteretur; Cyclops, quod copia ejusdem Nereïdis nulla fieret, quia feritas ejus ei invisa esset, incensus furore, speluncâ [2] relictâ, palam prosiluit, vagatusque

Ad FAB. VI. & VII.

1 AMBRACII] Addidit Raenerius *judicis*. Judex ille Cragaleus fuit, de quo Anton. Liberal. cap. 4. ubi hanc fabulam habes. Dictam Ambraciam scriptor ille tradit ab Ambracia Melanei filia. Sed Stephanus, ἀπὸ Ἀμβρακίου τοῦ παιδὸς Θεσπρωτοῦ τοῦ Λακόοντος. ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγατρός. Antonini verba sunt: Γεννήσας δὲ παῖδας Εὔρυτον καὶ Ἀμβρακίαν, ἐφ' ἧς ἡ πόλις Ἀμβρακία καλεῖται: *A quâ urbi Ambraciae nomen sit factum.* Sed ἀφ' ἧς malle me ibi cum scripsissem nuper, regestum mihi fuit à Viro Cl. qui veteres Graecos evolvere solitus sit, eum non mutaturum illud ἐφ' ἧς in ἀφ' ἧς. Ergo τὸ ἐπὶ pro ἀπὸ positum docere me intendit hisce exemplis. Dionys. Halicarnass. Lib. I. Ἰταλία δὲ ἀνὰ χρόνον ὠνομάσθη ἐπ' ἀνδρὸς δυνατοῦ, ὄνομα Ἰταλοῦ. Et versibus paucis interjectis: οὕτω δὴ πρῶτον κληθῆναι Ἰταλίαν ἐπὶ τοῦ Ἰταλοῦ. Sed ego respondere illi possim, ἐπὶ in illis locis notare tempus, ut cum apud alios omnes frequenter, tum & Stephanum in Πελοπόννησος. Ἐπὶ μὲν γὰρ Ἄπεως τοῦ Φορωνέως ἐκαλεῖτο Ἀπία. Ἐπὶ δὲ τοῦ Πελασγοῦ Πελασγία. Ἐπὶ δὲ Ἄργου ὁμωνύμως Ἄργος ἐκαλεῖτο. Ἐπὶ δὲ τῶν Πελοπιδῶν Πελοπόννησος. Quod ad sententiam attinet, rectè interpres nuperus: *Imperante enim Apeo Phoronei filio, vocabatur Apia. Sub Pelasgo vero Pelasgia. Sub Argo autem* &c. Sed pro *Apeo* scribendum *Apide.* Apollod. Lib. II. cap. I. Ἄπις οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν &c. In errorem induxisse virum videtur genitivus Ἄπεως non ita valde usitatus. Eustath. ad Dionys. p. 59. Τοὺς δὲ Ἀρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν Ἀπιδανῆας καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι Ἀπιδόνας κατὰ τὸν γεωγράφον, ἀπό τινος Ἄπιδος, οὗ ἡ γενικὴ καὶ Ἄπεως, ὡς ὄφις ὄφεως, Ἄμασις Ἀμάσεως, Ζάμολξις Ζαμόλξεως. Et pag. 124. Οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἄπις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Ἀρκάδων λόγοις οἱ μὲν διὰ τοῦ δ ἔκλιναν, Ἄπιδος, ὡς Πάριδος. οἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄφεως κίνησιν αὐτὸ μετεχειρίσαντο, κλίνοντες Ἄπεως. Etiam Latini in genitivo non *Apidis* tantum, sed & *Apis* dicunt. Justin. Lib. I. cap. 9. *Apis caeterorumque deorum aedes dirui jubet.* Operae pretium fecisset, si adduxisset illud ejusdem scriptoris ex Lib. IX. pag. 573. Καὶ ὠνομάσθη τὸ φρούριον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κρεμέρα. Heic certè ἐπὶ de tempore explicare nequeo. Et annotat ibi Sylburgius: *Ἐπὶ pro ἀπὸ plus tricies habuimus in similibus loquendi generibus.* Hunc locum debeo, ne quid dissimulem, indicio doctissimi Perizonii nostri, ut & alterum istum ex Appiani Syriacis, non adeo longe à fine; ex quo insuper apparet praepositionem ἐπὶ in hac significatione etiam cum dativo conjungi. Loquitur de Seleuco Nicatore Antiochi filio: Πόλεις δὲ ᾤκισεν ἑκκαίδεκα μὲν Ἀντιοχείας ἐπὶ τῷ πατρί, καὶ πέντε ἐπὶ τῇ μητρὶ Λαοδικείας, ἐννέας δὲ ἐπωνύμους ἑαυτῷ, τέσσαρας δ' ἐπὶ ταῖς γυναιξί, τρεῖς Ἀπαμείας καὶ Στρατονίκειαν μίαν. Mox iterum: Τὰς δὲ ἄλλας (πόλεις) ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Μακεδονίας ὠνόμαζεν ἢ ἐπὶ

que per ſylvas conſpexit Galateam gremio Acidis reſidentem, [3] avulſumque ſcopulum AEtnae in eos [4] ejecit: cujus vi exterrita Galatea, ſubjecto mari merſa eſt. Acis autem, qui effugere inpetum ejus non potuit, obrutus ſaxo eſt. Cujus cruor numine ejuſdem Galateae [5] in flumen ejuſdem nominis ſui, quod eſt in Sicilia, verſus eſt; [6] cujus liquori ſe junxit voluntate.

Fab. IX.

Glaucus Anthedonis filius piſcator, cum ſpecioſos piſces cepiſſet, & eos vellet recentiſſimos in urbem ferre, in opaco loco proximo mari eos, dum requieſceret, ac retia ſiccarentur, ſub recentiſſimam herbam expoſuit. At illi vigore ejus ſuccoque contacti, recuperato ſpiritu, quem amiſerant, merſerunt ſe in profundum. At Glaucus experrectus, exiſtimans vim quamdam divinitatis eſſe in herbâ, ipſe quoque [7] jejunium polluit, alienatuſque mente, ex alto ſe praecipitavit [8] in pelagus, ſed inter deos marinos receptus: qui ut Scyllam Cra-

ἐπὶ ἔργοις ἑαυτοῦ τισίν. Ergo nihil mutare debueram. Feci id tamen, quia eam phraſin alibi ab Antonino nuſquam memineram frequentari. Certè tantâ confidentiâ eam conjecturam non obtruſi lectori, quantâ ipſe ſuam cap. VIII. Ἐκ δὲ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύσσαρον ἘΚΑΛΗΣΑΝ pro ἔκτισαν. *Tota*, inquit, *antiquorum turba non babet exemplum, quo probes*, τὸ κτίζειν *boc in loco ſatis ſanum & integrum eſſe.* Ne quis dicat nimis hoc φορτικὸν eſſe, credere omnes debent illum legiſſe Graecos veteres omnes. Sed falſum hoc eſſe convincam illico. Heſychius in Βουκέφαλος. Ἀφ᾽ οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται βουκεφάλειαν. In ea phraſi ſubaudiendum eſſe ὀνομαζομένην, vel ſimile quid, palam eſt ex Appiani verbis. Ad eundem planè modum Latinè Feſtus in ROMA. *A qua, ut Italia ſit potitus, urbem condiderit* &c. Plura vide in notis ad Hyg. Myth. cap. 8. MUNCK.

Ad FAB. VIII.

2 RELICTA, PALAM] *Relicto patre* MS. MUNCK.

3 AVULSUMQUE] Τὸ *que* nec MS. nec Edd. Vett. agnoſcunt. MUNCK.

4 EJECIT] Mallet quis *conjecit*. Sed probum alterum. Front. Lib. II. Strat. cap. IX. ex. 2. *Caput Haſdrubalis in caſtra Hannibalis ejecit.* Nepos Hannib. cap. 10. *Quod in praeſentiâ veſtimentorum fuit, arripuit: bis in ignem ejectis, flammae vim tranſiit.* MUNCK.

5 IN FLUMEN EJUSDEM NOMINIS] Hoc vero fabuloſum eſt, ut debuit. Euſtath. in Dionyſ. pag. 124. Μήδει γὰρ Τίγριν καλοῦσι τὸ τόξευμα. Οὕτω δὲ καὶ Ἄκις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ Θεοκρίτῳ, διότι, φασὶν, ἀκίδι τὸ τάχος τοῦ ῥεύματος ἐκείνου ἔοικε. De illo Vibius Sequeſter: *Acis ex monte AEtna in mare decurrit: ex cujus ripis Polypbemus ſaxa in Uliſſem egiſſe dicitur.* Leg. *jeciſſe.* MUNCK. Adde Schol. Theocriti Idyll. I. 69.

6 CUJUS LIQUORI] Ita Veneta cum MS. niſi quod in hoc, *cujus liquor.* Raenerius haec omiſit, quod, ut ſuſpicor, non videret, quid ſibi vellent. Proverbium eſt apud Apoſtol. Cent. II. 25. Ἄκις ποταμός. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. MUNCK.

Ad FAB. IX.

7 JEJUNIUM POLLUIT] Supr. Lib. V. fab. 7. *Ad colluendum jejunium.* Sed ibi *ſolvendum* reſcribi debere oſtendi. Atque etiam heic *jejunium ſolvit* repoſuerim. Naſonis phraſis eſt Lib. V. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat.* Hoc eſt, comederat aliquid. Etiam heic Glaucus mandere coeperat herbas, in quibus piſces illi δεδιεργαστεῖμοι jacuerant. MUNCK.

8 IN PELAGUS] *In pelago* MS. Et mox *mari merſus eſt*, pro *recondita eſt.* Leg. *merſa eſt.* MUNCK.

Crataeidis filiam eodem mari verſantem conſpexit, pulchritudine ejus adcenſus eſt: quam ne adloqui poſſet, mari recondita eſt.

Fabulae Lib. XIV.

Fab. I.

Glaucus Anthedonius ſupradictus Scyllam circa Siciliam conſpicatus dum adamaſſet, [1] & quia nollet ſequi adpetentem, venit ad Circen, obſe-

Ad Lib. XIV. Fab. I.

1 Et quia nollet] Deleam τὸ &, tanquam ex ultimâ proximè praecedentis vocis ſyllabâ ortum. MUNCK.

2 Amorem incidit] Ita MS. Venet. *Amorem indicit.* Micyll. *Amore indicit.* Rectius foret, *amorem indicat.* Sed MS. lectionem damnare non audeo. Supr. Lib. I. fab. 10. *Ne puella Junonis iram incideret.* Vide ibi notas noſtras. Hyg. Aſtron. II. 16. *Pulchritudine Veneris inductum in amorem incidiſſe.* Cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe.* Peccatum idem admiſſum à librariis Collat. Leg. Ruffin. Tit. IV. de Adult. *Si maritus uxorem ſuam in adulterio deprehenſam occidit, an in legem de Sicariis indicit, quaero.* Leg. *incidit.* MUNCK.

Ad Fab. III.

3 Nomine suo Pithecusas vocavit] Vel *ſuo* pro *eorum* poſuit, vel *vocaverunt* legendum. Veneta exhibet, *Pithecuſa nomine ſuo Pithecuſas vocavit.* Pithecuſam eandem eſſe atque Inarimem, ſive Enariam, volunt Servius ad AEn. IX. 715. & Salmaſ. ad Solin. pag. 97. Diverſas faciunt

obſecrans remedia, ut amanti ſubcurreret: quem illa, ipſius non levi cupiditate capta, nequiens à propoſito retardare, [2] amorem incidit, dicens quae eſſet, quae ſibi praeferretur. Inſtructa enim Hecates carminibus venit in locum, in quo Scylla ablui conſueverat, veneniſque inbuit, quibus tenus pube canibus eſt efferata, ut amantibus odio ac timori eſſet. Quod ob factum illa poſtea in Ulyſſem amatum ab eâ exercuit ſaevitiam. Quod Glaucus factum hoc à Circe dolenter tulit.

Fab. II.

Docet eamdem Scyllam transformatam eſſe in ſaxum, ne AEneae naviganti in Italiam nocere poſſet.

Fab. III.

Cercopes propter fraudem ſceluſque, quia boni ſemper inſidiatores fuerunt, peroſi ab Jove, ut, qualem animum habuiſſent, talem & ſpeciem poſt obitum indicarent, in ſimias converſi ſunt. Itaque Inarimen Prochytenque inſulas proximas, quas hi incoluerant, [3] nomine ſuo Pithecuſas vocavit.

Fab. IV.

Apollo Jovis & Latonae filius Sibyllam Glauci filiam cum diligeret, pro concubitu optandi veniam tribuit. At illa in longum victura tempus, ſpatians in littore, hauſto [4] pugno arenae, petit tot annorum ſpatium, quot partes ejus dinumerare poſſet. Igitur praeſtatâ fide [5] ad tempus, ſenectute dilapſo corpore, relicta eſt vox, quae

ciunt cum heic Ovidius, quem non rectè cepit Lactantius, tum & Mela Lib. II. cap. 7. nec non Plin. Lib. III. cap. 6. Perperam Πιθηκίνους νήσους vocat Apoſtolius Cent. XI. 24. ubi explicat quid ſit κερκωπίζειν. Simile adagium, ἀγορὰ κερκώπων, de quo Zenob. Cent. I. 5. & Diog. I. 3. MUNCK.

Ad FAB. IV.

4 Pugno arenae] Seneca de Irâ Lib. III. cap. 33. *Quid ſi ne propter fiſcum quidem, ſed pugnum aeris, aut imputatum à ſervo denarium* &c. Inde *Pugillus*. Vet. Interpr. Eccleſiaſt. cap. IV. 6. *Melior eſt pugillus cum requie, quam plena utraque manus cum labore* &c. MUNCK.

5 Ad tempus] Forte, *Quod ad tempus*. Hoc eſt, quod ad tempus attinet. Addidi ex MS. & vett. edd. duas iſtas voces perperam à Raenerio omiſſas. De Sibyllâ jucunda ſunt quae narrat Trimalchio in Petron. Fragmento Traguriano: *Sibyllam quidem Cumis ego ipſe oculis meis vidi in ampolla pendere: & cum illi pueri dicerent, Sibylla* τί θέλεις; *Reſpondebat illa,* ἀποθανεῖν θέλω. Fugit interpretes ſimile quid de Sibylla narrari ab Ampelio cap. VIII. *Argyro eſt fanum Veneris ſuper mare: ibi eſt lucerna ſuper candelabrum poſita,*

quae Sibyllam indicaret. Deus vero voluiſſet morari eam in eo munere: ſed illa neglexit dei voluntatem.

Fab. V. & VI.

AEneas [1] iter in Italiam tendens ad Laeſtrigonas venit, ubi Macareus Neritius comes Ulyſſis adparuit, [2] congreſſuſque eos eſt comitatus. Itaque cum expoſuiſſet Achaemenides apud Cyclopem quae eſſent paſſi ſocii, ſimiliter & ille, quae à Circe cum comite Eurylocho, qui potione adceptâ in varias figuras commutati ſunt; [3] ac noviſſime Ulyſſes [4] remedio Mercurii ibi venit, & ſocios recuperavit. Ex eo Circe junxit ſe ei in matrimonium; monuitque AEneam, ne littoribus Circes adcederet.

Fab. VII.

[5] Picus ex progenie Saturni, rex Tyrrheniae, quae poſtea Italia dicta eſt, cum in agro Laurenti venaretur, viſus à Circe, propter eximiam pulchritudinem eſt adamatus. Sed cum amore conjugis ſuae devinctus adpetitum deae rejiceret, ab eadem ob contemptum in avem picum mutatus eſt.

Fab.

ta, lucens ad mare ſub divo coelo, quam neque ventus aſpergit (leg. *diſpergit*,) *nec pluvia extinguit. Sed & Herculis aedes antiqua; ibi columna pendet cavea ferrea rotunda, in quâ concluſa Sibylla dicitur.* De lucerna illâ in fano Veneris quod ait, ejus & Iſidorus meminit Orig. Lib. XVI. cap. 4. *Denique in templo quodam fuiſſe Veneris fanum dicunt, ibique candelabrum, & in eo lucernam ſub divo ſic ardentem* &c. Quod *ſub divo* dicat, inde ſuſpicor τὸ *coelo* in Ampelio, ut gloſſema, eſſe cancellandum. Certè Latinitas non patitur, ut *divum coelum* dicatur. Pro *ibi columna* repoſuerim, *ibi in columna*, niſi quis ſatius putet confugere ad ellipſin. MUNCK.

Ad FAB. V. & VI.

1 ITER IN ITALIAM TENDENS] Virgil. AEn. VI. 240. *Tendere iter pennis.* MUNCK.

2 CONGRESSUSQUE EOS EST COMITATUS] MS. *Congreſſuſque eſt comitatum.* MUNCK.

3 AC NOVISSIME] Ita codex MS. Venet. τὸ *ac* non habet. Micyll. *Quodque noviſſimè* &c. Sed nobis ſatius viſum eſt repraeſentare lectionem ſcripti libri, in quo & mox *ibi venit* offendi, non *eo venit*, ut Raenerius dedit. Vide not. ad Lib. III. fab. I. MUNCK.

4 REMEDIO MERCURII] Illud remedium μῶλυ vocabatur, de quo vide quae annotavi ad Hyg. Mythol. cap. 125. Homer. Odyſſ. K. vers. 304. Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. Schol. Βοτάνης εἶδος παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ τὸ ἑλκόμενον τῆς ῥίζης τοῦ τέλους θάνατον ἐπιφέρειν τοῦ ἀποσπῶντι. MUNCK.

Ad FAB. VII.

5 PICUS &c.] Tranſcripſi ex Micyllianâ editione. Veneta & MS. non habent hoc argumentum. Quod Raenerius dedit, deſumptum eſt ex Regianis commentariis, immo κατὰ πόδα deſcriptum. Nonius capite de Doctorum Indagine: *Picumnus & avis eſt Marti dicata, quam*

picum

Fab. VIII.

Socii quoque Pici, requirentes ducem, ne viribus in noxiam saevirent, contacti venenis, in varias species abiere.

Fab. IX.

Uxor quoque Pici [6] canens secundum Tiberim deflens desiderio viri amissi extabuit; ita tamen, ut locus memoriam nominis posteris praeberet. Canens enim nominatus est.

Fab. X.

Nec minus Macareus refert insolentiam sociorum erga Venerem, cum AEneas adversus Rutulos pro Latino dimicantes ab Euandro auxilium petisset: & quemadmodum Turnus Venulo legato à Diomede item auxilium postulasset, qui sub Dauno Iapygiae rege domicilium posuisset, negante eo, eo quod pro AEneâ adversus Venerem stetisset, vulneratamque à se inimicam haberet. Et ut comites ejus contemptu deae cupientes proficisci in bellum, in mari [7] volucrum figurâ decepti, substiterint. Eorum nomina haec sunt, [8] Agmon, Lycus, Idas, Rhetenor, Nycteus; quae volucres albi coloris ut cycni sunt.

Fab.

picum vel picam vocant, & deus, qui sacris Romanis adhibetur. AEmilius Macer in Theogoniae libro primo: Et nunc agrestis inter Picumnus habetur. Scribe *Ornithogoniae*. Diomedes Lib. I. *Macer AEmilius Ornithogonias secundo.* Adde Plinii Elenchon auctorum Lib. X. Non ignoro, ita in Nonio legendum esse pridem monuisse Godofredum; verum cum emendationis suae nullam ille reddat rationem, mihi, cui eadem in mentem venerat, faciendum id putavi. MUNCK.

Ad FAB. IX.

6 CANENS SECUNDUM &c.] Ita Raenerius edidit. Sed Veneta, *Canens desiderio viri secundum Tiberim deflens casus amissi extabuit.* Etiam Micyll. *Casum amissi deflens* &c. MUNCK.

Ad FAB. X.

7 VOLUCRUM FIGURA DECEPTI] Malè haec narrat Lactantius. Historiam vide apud Plin. Lib. X. 44. AElian. Lib. I. cap. I. Tzetz. in Lycophron. p. 100. Servium ad AEn. XI. vers. 271. August. C. D. Lib. XVIII. cap. 16. Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Anton. Liberal. cap. 37. Aristotel. Admirand. Auscult. pag. 878. Ed. Casaub. Isidor. Orig. XII. 7. Quae autem aves istae sint, dubitatur. Ἐρωδιοὶ AEliano sunt. Ἐρωδιοὶ ἢ λάροι Tzetzae. Isidoro formâ fulicae similes, magnitudine cycnorum. Unde & ὄρνεα ὅμοια κύκνοις appellat Tzetzes p. 101. Ὄρνιθας μεγάλους τοῖς μεγέθεσι dicit Aristoteles, καὶ ῥύγχη ἔχοντας μεγάλα καὶ σκληρά. Videtur sentire Isidorus cum Charisio, cui λάρος est *fulica* Lib. I. MUNCK.

8 AGMON] *Acmon* & mox *Rhexenor* MS. codex. Quae, ut magis Graeca, probanda omnino existimo; nec dubito, quin ea nomina in Nasone ipso ita etiam scribenda sint. Notum est C & G quam inter se & facile & crebro permutentur. Ῥηξήνωρ est ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ῥήσσειν, ut docet Schol. Homer. ad Iliad. N. vers. 324. Caeterum ut G locum & C, ita B saepe locum & V.

Fab. XI.

[1] Dauniae regionis [2] locum arboribus obumbratum [3] Pan Mercurii filius tenuit: quem poſtea Nymphae [4] coluerunt. Has paſtor Appulus cum procacibus maledictis terruiſſet, [5] ne amplius linguam in propatulo haberet, numine earum in arborem oleaſtrum extabuit, [6] cujus fructus ſuo amarore linguae paſtoris aſperitatem refert.

Fab. XII.

Turnus adverſus AEneam pro Laviniâ ſponſâ dimicans, cum inmittere ignem claſſibus conaretur, mater deûm, quia ex Idâ monte Phrygiae ſacrato eſſent factae, [7] inpetratis precibus ab Jove, in Nympharum ſpeciem illas convertit, [8] utque dearum marinarum numerum augere poſſent, effecit.

Fab. XIII.

Naves AEneae docet, in ſpeciem Nympharum verſas deorum voluntate, [9] ex recordatione ſuorum Neritiam navem vidiſſe laetas pereuntem naufragio. Item Alcinoi navem Pelaſgos portantem ſaxo dureſcere.

Fab.

τ V, & viciſſim, occupavit. Hinc corruptus Aſconius in Argumento Prooemii Actionis in Verrem: *Quia pedeſtre iter ex Sicilia & propter fugitivos, & propter Verris inſidias dubitabat.* Lego, *devitabat.* Certè non Ἄγμων, ſed Ἄκμων nomen Graecum eſt. Acmonem patrem Coeli quidam fecere; unde Ἀκμονίδας ὁ οὐρανὸς in Alis Simmiae. Ubi Scholia videnda. MUNCK.

Ad FAB. XI.

1 DAUNIAE] Ita non ſum veritus reſcribere, cum *Daunae* exhiberet MS. Perperam *Laviniae* Edd. quas videre licuit. MUNCK.

2 LOCUM] Forte *lucum.* Curt. Lib. IX. I. *Nemus optatum arboribus.* Et, *ſylvae arboribus umbroſae.* MUNCK.

3 PAN MERCURII FILIUS] Ex Penelope puta. Herodotus Euterpe: *Pani vero Penelopes: ex hac enim & Mercurio natus Pan eſſe dicitur à Graecis.* Quia Mercurii filius Pan, κλοποπάτωρ à Theocrito audit in Syringe: ſed alii ex Penelope & mneſteribus natum dixere, unde & ἀπάτωρ ἤγουν πολυπάτωρ ibidem vocatur. Pediaſimus in illud poëmatium: Πηνελόπης καὶ τῶν μνηστήρων ὁ Πὰν, ἐξ ὑελίων ἤγουν ἀνεμιαίων γάμων κατὰ μυθώδη τερατείαν σπαρείς. Sed copioſè de genere Panos Natalis Lib. V. cap. 6. ut nihil neceſſe ſit multa à me heic corradi. Corrigam potius Natalem. Ait ille inter alia: *Alii Penelopes & Ulyſſis filium putarunt: alii ex AEthere ſive Nereidè natum inquiunt.* *AEther* non eſt Nereis. Scribendum ex *AEthre* vel *AEthrâ.* *AEthra* autem Oceanitidum in numero cenſetur. Vide quae annotavi ad Hygin. noſtri Aſtron. Lib. II. cap. 21. MUNCK.

4 COLUERUNT] MS. & Vett. edd. *occuluerunt.* Sed perperam. MUNCK.

5 NE AMPLIUS] *Itaque ne amplius* MS. & Veneta. Nec putandum aliter ſcriptum fuiſſe à Lactantio. Vide quae dixi ad fab. 7. Lib. I. MUNCK.

6 CUJUS FRUCTUS &c.] Pro his MS. & Vett. edd. *Et ita factus eſt.* MUNCK.

Ad FAB. XII.

7 IMPETRATIS PRECIBUS] Haec eſt Lectio MS. &

Fab. XIV.

Turno ab AEneâ interempto, Ardea urbs regnum Turni incendio in cinerem redacta: ex quo volucris emersa est, quae patriae nomine vocaretur [10] à posteris Ardea.

Fab. XV.

Venus ut animadvertit filium AEneam [11] laboribus exhaustis ad finem venisse aevi, petiit ab Jove patre, ut promissis fidem faceret. Cujus ille precibus auditis, efficit, ut in agro Laurenti flumine Numicio ablueret mortalitatem, [12] interque indigetes deos referretur: ita ut à posteris, sicut caeteris deis, sacra ei administrarentur.

Fab. XVI.

Tiberinus Albanorum rex Tusco amni Albula mersus interiit, ac nomen fluvio reliquit. Item Aventinus, [13] à quo mons, urbis Albae adcepit imperium. [14] Sub hoc Pomona Hamadryadum Nympharum, hortorum cultrix feliciumque arborum, [15] cujus nomen pomaria obtinent. Hanc cum Vertumnus diligeret, solitus in varias figuras mutari, & eâ refugiente concubitum, sollicitudine adsiduâ ureretur, novis-

& Vett. Edd. nisi quod τὸ *illas* nec MS. nec Venet. agnoscunt. Raenerius dedit, *impetravit precibus ab Jove, ut in Nympharum speciem conversa, dearum marinarum* &c. MUNCK.

8 Utque] Ita Micyll. Sed Veneta & MS. non habent τὸ *que*. MUNCK.

Ad FAB. XIII.

9 Ex recordatione suorum] Micyll. *eorum.* Raenerius mirificè hoc argumentum interpolavit. Videtur legendum *laborum suorum.* MS. codex certè pro *deorum* in praecedentibus habuit *laborum suorum.* MUNCK.

Ad FAB. XIV.

10 A posteris Ardea] Serv. ad vii. AEn. 412. memoria lapsus hanc Ovidianam fabulam male interpretatus est, quod etiam vidit Salmasius Exerc. Plin. p. 41. De Ardeae conditoribus Servius l. l. vs. 372. quem descripsit Lactantius ad Statii ii. Theb. 220. Vide Berkel. ad Stephanum Byzant.

Ad FAB. XV.

11 Laboribus exhaustis] Mallem, *exhaustum.* Virgil. AEn. i. *Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos.* MUNCK.

12 Interque indigetes deos] De illis diis vide quae annotavi ad Fulgent. Lib. iii. cap. 5. Virgil. AEn. xii. vers. 794. *Indigetem AEneam scis ipsa, & scire fateris Deberi coelo.* Vide ibi Servium. MUNCK.

Ad FAB. XVI.

13 A quo mons] Ita cum MS. Veneta. Addunt *dictus* Raenerius & Micyllus. MUNCK.

14 Sub hoc Pomona Hamadryadum &c.] Intellige *una.* Graeca est syntaxis, ut supr. fab. ii. Lib. iv. *Salmacis Najadum.* Vide quae ibi annoto. MUNCK.

15 Cujus nomen &c.] Sic MS. & Vett. Edd.

novissimè in anum versus est, eique multa retulit, quibus faeminae flecti solent, ut sibi jungeretur. Ipsa autem perseverante in proposito, novissimè refert quoque fuisse in Cypro Anaxareten virginem, quae propter superbiam punita fuisset à Venere. Versusque in suam formam. concubuit cum eâ Vertumnus.

Fab. XVII.

In insulâ Cypro Anaxarete fuit ex progenie Teucri Salaminii, quae formâ caeteras gentes ejusdem civitatis supergressa est. Sed ut pulchritudo eminens fuit, ita propter adspernationem virorum abominanda omnibus. Quam cum Iphis ejusdem civitatis amore diligeret, neque aditum ad eam haberet, dolens, quod in tam gravem sortem incidisset; ad extremum ne diutius doleret, noctu clam ante fores puellae [1] suspendio se liberavit. Cui cum funus pro dignitate fortunae per publicum maximâ frequentiâ duceretur, & illa patientissimè ex superiori parte domus prospiceret, ob nimiam crudelitatem animique duritiam in vestigio sui à Venere saxo durata est, ita ut apud Salaminios species ejus Prospicientis Veneris nomen adceperit. Deinde Vertumnus rediens in suam speciem Pomona potitus est.

Fab.

Raenerius, *unde nomen è pomis obtinet.* Id etsi negari non potest, non tamen ideo verum est ita scripsisse Lactantium. Varro L. L. Lib. VI. *Pomona pomorum patrona.* MUNCK.

Ad FAB. XVII.

1 Suspendio se liberavit] Ita cum MS. vett. edd. Raenerius, *suspendio ejus amore se liberavit.* Antoninus cap. 39. inediâ vitam finiisse juvenem narrat. Ἀρχειοφῶν μὲν οὖν καθ' ὑπερβολὴν πάθους καὶ ὑποψίαν τὴν πρὸς τὸν γάμον ἐκὼν ἀποθνήσκει κατὰ τροφῆς ἔνδειαν. Pro ὑποψίαν lege ὑπεροψίαν. In praecedentibus pro *caeteras gentes*, multo mallem *caeteras virgines.* MUNCK.

Ad FAB. XVIII.

2 Quo proximae &c.] Venet. *Quae proximè Iano* &c. Lege, *Quae proximè Ianum erant geminum.* Flor. I. cap. 2. *Ianumque geminum fidem pacis ac belli. Proximè* dativum casum regere non potest. Julius Obsequens cap. 119. *Cui proximè Pompeio in castris sedenti accipiter super caput accesserat.* Lege, *proximè Pompeium.* Eâdem mendâ inquinatum puto glossarium Philoxeni, & lego pro *Accepto sibi fecit*, ἑαυτῷ ἐλογίσατο, *acceptum sibi* &c. Catull. carm. 37. *Acceptum face redditumque votum.* Frustra est Schefferus subaudiri jubens praepositionem *à*. Verum ut illic aliena ellipsis illa, ita eadem non observata corrupit locum elegantissimum Plinii Histor. Natur. Lib. II. cap. 7. *Quisquis est deus (si modo est alius) & quacunque in parte, totus est sensus, totus visus* &c. Notat Dalechampius MSS. habere *si mundo est alius aliquis.* Unde ipse conjectat, *si à mundo* &c. At nihil opus erat istâ praepositione. Vera & Latinissima lectio est, *si mundo est alius aliquis* &c. Horat. Lib. I. epist. 16. *Neve putes alium sapiente bonoque beatum.* Quod si quis statuere velit *proximè* etiam cum dativo rectè jungi, adducere possit illud Veteris Interpr. Concil. Ephesin. pag. 124. ed. Cont. *Proximè nobis participatum est carne & sanguine Deus existens verbum.* Scio satis barbarum esse illum interpretem. At Latinus egregiè Nepos Hannib. cap. 8. *Propius Tiberi, quam Thermopylis.* Verum ibi ex vett. edd. reposuerim *Tiberim* & *Thermopylas.* Praeposit. addit Frontin. Strat. Lib. IV. 7. ex. 40. *Cum propè à virgultis sylvaque posi-*

ta

Fab. XVIII.

Post Amulii ac Numitoris Albanorum regum interitum Romulus urbis à se conditae cepit imperium. Qui cum adversus Titum Tatium pro raptu virginum dimicaret, hostis adpropinquavit patriae. Quod ut Venus praesensit, portis obseratis, una patefacta est, Tarpeiâ Virgine prodente patriam. Venus pro filii incolumitate à Nymphis, [2] quae proximae Iano erant, geminum petiit auxilium. Datâ ergo veniâ, secundum portam, quâ Sabini inrupturi erant, recluso fonte, scaturientes aquae, quae antea latuerant, erumpebant: quae cum frigidae hostium introitum non prohiberent, ex frigidis in calidas versae hostem averterunt. Victoriaque potitus Romulus, rebus urbis compositis, jura reddens populo, sicut petierat mater, raptus in coelum est; ita ut [3] Quirinus novo nomine vocaretur.

Fab. XIX.

Hersilia conjux Romuli, cum fleret amissum conjugem, [4] post datam ei à Junone inmortalitatem, Ora Quirini nuncupata est: quorum templa à populo Romano in Colle Quirinali constituta sunt.

Fabu-

ta essent. MUNCK. Consule cl. Fr. Oudendorp. ad J. Caesarem Lib. I. B. G. cap. 54. & ad L. VI. c. 31.

3 QUIRINUS NOVO NOMINE VOCARETUR] Lactant. Firm. Lib. I. cap. 21. *Solent enim mortuis consecratis nomina immutari; credo ne quis putet eos homines fuisse. Nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est; & Leda Nemesis; & Circe Marica; & Ino, postquam se praecipitavit, Leucothea, materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palaemon atque Portumnus.* Signat eandem rem, non eloquitur Florus Lib. I. cap. I. *Quirinum in coelo vocari placitum diis.* MUNCK. Scripsit Ptolemaeus Hephaestionis περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ διωνυμίας παρὰ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· καὶ ὅτι Ξάνθος μόνος ποταμῶν Διὸς υἱός· περὶ ἄλλων διωνύμων. Vide Photii Bibliothecam pag. 482. qui ex eodem pag. 474. notat ὅτι Νεῖλος ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ γενέσεώς φασιν ἐκαλεῖτο. ἐπεὶ δ' Ἥραν ἔσωσεν, ἐπερχόμενον αὐτῇ ἀνελὼν τὸν Ἀνώνυμον καὶ Πυρίπνοον γίγαντα, ἐκεῖθεν διὰ τὸ ἀπαλλακεῖν τῆς Ἥρας τὸν πόλεμον μετέβαλεν τὴν κλῆσιν. Nicanor Cyrenaeus hujus argumenti quoque librum videtur conscripsisse, ut ex Athenaeo patet Lib. VII. cap. 12. pag. 296. Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὴν Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι. & Harpocrationis Lexico in voce Ἄκη. ἣν Νικάνωρ ὁ μετονομασιῶν γεγραφὼς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι.

Ad FAB. XIX.

4 POST DATAM EI &c.] MS. *Post data ei à Junone immortalitate.* Et mox *colle Quirini* pro *Quirinali.* Quod non spernendum, cum Naso ipse habeat, *Duce me lucum pete, colle Quirini Qui viret.* Historici tamen malunt *collem Quirinalem* dicere. Nepos Attic. cap. 13. *Domum habuit in Colle Quirinali.* Schol. Horat. in Carm. Saec. Diis quibus septem colles] *Id est, Roma. Sic Virgil. Scilicet & rerum facta est pulcherrima Roma, Septemque una sibi muro circumdedit arces. Hi autem colles sunt Aventinus, Palatinus, Esquilinus, Capitolinus, Viminalis, Caelius.* Locus Virgilii est Lib. VI. AEn. vers. 781. Sed ibi ita legitur: *En hujus, nate, auspiciis illa inclyta Roma Imperium terris, animos aequabit Olympo, Septemque una sibi muro circumdedit arces.* Ubi Servius: *Benè urbem Romam dicit septem inclusisse montes, & medium tenuit. Nam grandis est inde dubitatio: & alii dicunt breves septem colliculos à Romulo inclusos, qui tamen aliis nomi-*

nibus

Fabulae Lib. XV.

XXIX.

nibus appellabantur. Alii volunt hos ipſos, qui nunc ſunt, à Romulo incluſos, id eſt Palatinum, Quirinalem, Aventinum, Coelium, Viminalem, AEſquilinum, & Ianicularem. Collis Quirinalis unde dictus ſit his verbis in de L. L. Lib. IV. Varro docet: *Collis Quirinalis*, inquit, *ubi Quirini fanum, eſt à Curetibus, qui cum Tatio Curibus venerunt Romam, quod ibi caſtra habuerunt.* De fano

XXIX. Ex equo crabrones.
XXX. Ex cancro ſcorpius.
XXXI. Bombyces in papiliones.
XXXII. Ranae ex limo.
XXXIII. Urſa lambendo fingitur ex fruſto carnis.
XXXIV. Apes initio vermes, poſtea ſpeciem ſuam adcipiunt.
XXXV. Aves ex ovi medio.
XXXVI. Ex medullâ humanâ angues naſcuntur.
XXXVII. Phoenix avis ex ſanie ſuâ renaſcitur.
XXXVIII. Hyaena modo mas, modo faemina.
XXXIX. Chamaeleon in varios colores vertitur.
XL. Lynces Liberi urinam vertunt in lapidem.
XLI. Coralium ex molli durum.
XLII. Gentes variantur in ſpecies.
XLIII. Omnia quae naſcuntur, transmutantur in diſſimiles ſpecies.
XLIV. Egeria in vallem Aricinam ſe contulit.
XLV. Hippolytus in deum Virbium.
XLVI. Egeria in fontem.
XLVII. Gleba in pueri figuram mutata.
XLVIII. Jaculum Romuli in arborem.
XLIX. Cippus factus cornutus.
L. AEſculapius in draconem.
LI. Julius Caeſar in cometen.

Fab. I. *

Mycilus Alemonis filius procreatus Argis, cum quieti ſe dediſſet, Hercules viſus eſt, qui eum moneret, ut patriam relinqueret, & ſecundum AEſarem amnem conſideret. Qui cum facere extimeſceret, quia lex vetaret deſerere patriam, & in aliam civitatem tranſire, rurſus admonitus eſt. Metuens itaque, penates ſuos deſtituit, ideoque in judicium publicum eſt devocatus. Et cum omnem populum adverſus ſe haberet, judicaturis calculi albi, ac nigri dati ſunt; ut atri damnarent, candidi abſolverent. Mycilus itaque pertimeſcens periculum

no Quirini etiam Victor Illuſtr. cap. 2. *AEdes in colle Quirinali Romulo conſtituta.* Urbi additum à Servio Tullio collem iſtum idem narrat cap. 7. MUNCK.

* Sequentia harum fabularum argumenta, quae ex Raeneriana editione deſcripſit, notis inluſtrare dedignatus fuit Munckerus; Celeb. vero Burmannus variantes Lectiones ſubtexuit, ad quas lectorem ablego.

lum capitis, Herculem invocavit, ut laboranti ſibi, quia ejus juſſis obtemperaſſet, ferret auxilium: cujus preces non incaſſum abierunt. Nam cum calculi more patriae in urna effuſi deducti eſſent, omnes adparuerunt in colorem album converſi. Quamobrem ille metu liberatus, per Ionium pelagus navigans, cum in Italiam veniſſet, & AEſarem amnem adtigiſſet, ſicut praeceptum erat, urbem conſtituit, eamque à proximo tumulo, cui Tares Neptuni filius ſubjectus erat, Tarentum nominavit.

Fab. II.

Pythagoras Samius tyrannidem fugiens, cum patriam reliquiſſet, in Italiam venit, & quae didicerat de rerum natura mundique, aperit, ad modumque ſeculi aurei docet, ad uſus quoque neceſſarios cuncta praebente terra, nefas eſſe animalibus veſci: quod eſſent in eis forte conſanguineorum animae mortalium: & quod è corporibus in corpora animae transfunderentur. Poſtea docet unde occidendorum animalium uſus primum inoleverit. Nam paullatim conceſſum eſt, ut maleficae ferae dolis interceptae occiderentur; & manſuetarum foetus ſues, quod fruges ſatas eruerent; item capri, quod vitem maturam praecerpere adſueviſſent, nec deinde fructus creſceret.

Fab. III.

Pythagoram eumdem inducit referentem cuncta rerum temporibus mutari: ſiquidem ipſe annus vertitur in quatuor ſpecies, veris, aeſtatis, autumni, & hiemis: & quae naſcuntur, quoniam in initio prodita teneras inminutaſque ſpecies habeant; deinde creſcendo robuſtae aetatis, noviſſimè ſeneſcentis fieri. Se quoque memoria tenere bello Trojano Euphorbum Panthoidem fuiſſe: & poſtea quam à Menelao ſit occiſus in bello, animam ejus in ſe eſſe transfuſam; clypeumque ejus, dum in aetates ductus ſit, quo uſus eſſet in bello, in templo Junonis Argiviae cognoviſſe.

Fab. IV.

Ipſa quoque initia quatuor, ex quibus generantur omnia, transfigurari motibus ſuis: reſolutam enim tellurem in aquas abire, adtenuatam aquam efficere: & aëra rurſus per eumdem ordinem retexi: ſpiſſatum ignem enim in aëra verti, hunc in aquam, hanc in terram

ram abire: caeteraque rerum perinde variari; quae tempus, aut natura adceptas ab initio facies cogit amittere. eadem fluminibus etiam, fontibus ac terrenis locis adcidere.

Fab. V.

Amnem Lyciae consumptum ostendit alias adparuisse, alias non.

Fab. VI.

Erasinus in Arcadia fluere visus, modo latens, terrae voragine absumptus, postea Argis est redditus voluntate Junonis.

Fab. VII.

Caycum flumen Mysiae aliis nunc ripis, aliis in initio fluxisse fertur.

Fab. VIII.

Amasenum flumen Siciliae intumescere, refluere, interdum siccari.

Fab. IX.

Anigrum flumen jucundissimam aquam sitientibus praestitisse: posteaquam Centauri ab Herculeis sagittis confecti cruorem in eo abluerint, aspero advenientes fugasse odore.

Fab. X.

Hippanim Scythiae amnem marini factum liquoris ait, cum fuerit in initio dulcissimi, ob fontem regionis ejusdem in eum influentem.

Fab. XI.

Antissa & Pharos, item Tyros in Phoenicia, insulae fuerunt, nunc vero continenti conjunctae.

Fab. XII.

Item Leucades insulae tres in salo sunt nunc, à fluctibus olim relictae: item Zancle olim conjuncta Italiae, nunc freto discriminatur; propterea id contigit, quòd Latonae sedes est ibi negata.

 Fab.

Fab. XIII.

Helice, & Bura Achaiae urbes ponto voratae ſunt.

Fab. XIV.

Tumulum ſecundum Troezenam urbem ex area factum ait eruptione ſpiritus, qui terrae increverat.

Fab. XV.

Fons in Africa Hammonis ſolis ortu obituque caleſcit, poſtmodum in glaciem vertitur.

Fab. XVI.

Athamanis, Theſſalie regionis, fonti lignum tenuata luna admotum adcenditur.

Fab. XVII.

Flumen quoque apud Ciconas eſt, ex quo qui bibit, in lapidem convertitur.

Fab. XVIII.

Crathis amnis, & ei confinis Sybaris, capillos aurei coloris efficiunt.

Fab. XIX.

Salmacis fons in Caria contactu ſui liquoris cogit in mollitiem corporis obſcoeni verti: quod beneficio Mercurii & Veneris dicitur eſſe factum.

Fab. XX.

Lacus eſt in AEthiopia, qui hauſto liquore ad ſitim ſedandam, aut in inſaniam, aut in ſoporem, vertit.

Fab. XXI.

Clitorius fons in Arcadia vinum in odium adducit, quod Melampus

pus Amithaonis filius, Proetidas cum ab insania liberasset, novissimè remedia in eum projecisse fertur.

Fab. XXII.

Lyncestius amnis Thraciae hanc vim obtinet, potestate mutata, ut aquam ejus bibentes ebrii fiant.

Fab. XXIII.

In Arcadia secundum Phenon urbem aquae feruntur, quae potae nocte nocent, luce autem innocuae cognoscuntur.

Fab. XXIV.

Ortygia insula olim mobilis erat. Symplegades quoque cautes in Ponto concurrentes, flatibus solitae moveri, nunc fixae fundamentis tenentur loco.

Fab. XXV.

AEtna mons Siciliae in ignem verti coepit, cum initio riguerit.

Fab. XXVI.

In Pallene, quae sub Aquilone jacet, homines dicuntur in volucres verti, novies cum in Tritoniacam paludem mersi sint.

Fab. XXVII.

Scythides, in Scythia faeminae, venenis sparsae, corpora inmutant, se in aves transfigurantes.

Fab. XXVIII.

Ex vitulis apes nascuntur; quas Aristaeus fertur invenisse.

Fab. XXIX.

Ex equo putrefacto crabrones nasci potuisse primum proditur.

Fab. XXX.

Cancrum demptis brachiis si terrae subjicias, scorpius nascitur.

Fab. XXXI.

Bombyces, quae folia filis intexunt, in papiliones vertuntur.

Fab. XXXII.

Ranae nafcuntur ex limo fine pedibus: mox natando pedes increfcunt.

Fab. XXXIII.

Urfae carnem pariunt, eamque lambendo in figuram fui convertunt.

Fab. XXXIV.

Apes initio truncae, ut vermes, nafcuntur: poftea corporis partes, ac pennas adcipere produntur.

Fab. XXXV.

Pavones, qui in tutela Junonis habentur: item aquilae Jovis, columbaeque Veneris, & caeterae volucres, ex media parte ovi, qui vitellus vocatur, videntur nafci.

Fab. XXXVI.

Ex medulla humana in fepulcris angues profeminantur.

Fab. XXXVII.

Phoenix in Affyriae finibus nido ex odoribus facto, cum eft fenectute preffa, fupra recumbit, ex cujus fanie alia renafcitur: & viribus roborata, nidum in urbem effert Solis: ibique in templo ejus monumentum patris reponit. Fertur enim quinque aetatis faecula replere.

Fab. XXXVIII.

Hyaena fera ex faemina in marem vertitur.

Fab. XXXIX.

Chamaeleon ventis & aura nutritus, quodcunque contigerit, coloris ejuſdem efficitur.

Fab. XL.

Lynces, qui ſunt in Liberi tutela, urinam vertunt in lapidem.

Fab. XLI.

Coralium lapis ſub aqua mollis eſt, extra dureſcit.

Fab. XLII.

Significat gentes variari in ſpecies deorum voluntate.

Fab. XLIII.

Numa Pompilius propter ſcientiam rerum à populo Romano in regnum eſt receptus: cujus praecepta cum ante dictis haec ſunt. Quaecunque naſcuntur, haec creſcendo & ſeneſcendo transmutari in diſſimiles ſpecies: & poſt obitum ſic conſumi, ut aut in terram abeant, quae corpora ſunt; aut in aëra, quae ſpiritu contineri videntur. Porro Helenus Priami filius refert ab AEnea urbis conditae poſitionem.

Fab. XLIV.

Egeria poſt mortem mariti Numae in vallem Aricinam ſe contulit lugens.

Fab. XLV.

Hippolytus cum propter novercale odium propulſus eſſet patria, & Troezena proficiſceretur, ex inproviſo mari elatus taurus, ſicut parens optaverat, graviſſimum ei objecit timorem: exaſperatis equis tractus interiit. Quem AEſculapius Dianae voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad ſuperos. Hinc ab eadem dea evocatus in nemus

nemus Aricinum, mortalitatem exſuit. A converſo itaque nomine deus Virbius eſt adpellatus.

Fab. XLVI.

Egeria Nympha Numae Pompilii conjux, poſt viri interitum cum ſe in nemus Aricinum contuliſſet, ibi queſtu adſiduo deflevit caſum viri, fatigans Dianam ejus regionis incolam adſiduo fletu. Noviſſimè lacrimae ejus ab eadem dea transmutatae ſunt in fontem: qui ex ejus nomine nuncupatur Egeria.

Fab. XLVII.

Cum in Tyrrhenia, quae etiam Thuſcia eſt, quidam arator juſtum opus in dies redderet, preſſo vomere glebam opinione ſua ponderoſiorem excitavit; cujus dum miratione premeretur, animadvertit eam in figuram pueri eſſe transmutatam, qui Etruſcorum lingua Tages poſtea nomine, futurorum ſcientiam invenit.

Fab. XLVIII.

Romulus Martis & Iliae filius, cum venaretur, ex monte Aventino perſequens aprum fugientem, jaculum jecit; quod cum protinus in colle Palatino haeſerit, loco ejus montis ſcala facta; cujus ima pars adeo depreſſa terrae eſt, ut ſit comprenſa radicibus; effectum eſt noviſſimè, ut in arborem cornum converſum ſit.

Fab. XLIX.

Cippus Genutius ab hoſte victor revertens, priuſquam triumphans portam intraret, animadvertit cornua ſibi temporibus enata. quo prodigio exterritus, haruſpices cùm conſuluiſſet; reſponſum eſt, eum, ſi in urbem intraret, regnaturum: quod ille averſatus, patribus convocatis indicavit, ac cum perſtitiſſet numquam ſe tyrannum futurum, decretum eſt ei univerſorum conſilio tantum agri, quantum uno die aratro poſſet circumdare: portaque, qua intraturus fuiſſet, in ſigni gratiam factum, ut aeneis cardinibus aptaretur, in qua ad memoriam poſterorum cornutum caput ejus exſculperetur.

Fab.

Fab. L.

Gravis peſtilentia Romanis cum incidiſſet, & maxima trepidatio urbem teneret, per legatos oraculum Apollinis conſultum eſt. ex quo reſponſum, ut AEſculapium Epidauro arceſſirent: nobiliſſimique legati cum ſimulacrum dei petitum ad Epidaurios iviſſent, ſtupentibus admiratione deus in draconem verſus, per medium Epidaurum lapſus, navem legatorum conſcendit: cum quibus vectus, Romam ut delatus eſt, inſulam Tiberis ingreſſus eſt, ibique ſe virgultis obculuit: qui locus Draconis vocatur.

Fab. LI.

Ovidius opere peracto, docet ſe à Chao principium cepiſſe, & ad Caeſarem deduxiſſe: quem, gentibus orbis devictis, Venus poſt ſuorum inſidias in cometen vertit.

ALBRICI PHILOSOPHI
DE
DEORUM IMAGINIBUS
LIBELLUS.

I. *Saturno.*

Saturnus [1] primus deorum fubponebatur: & pingebatur, ut [2] homo fenex, canus, prolixa barba, curvus, triftis, [3] & pallidus, [4] tecto

Ad CAP. I.

1 Primus deorum] Paufan. Lib. v. cap. 7. pag. 391. *Λέγουσιν Ἠλείων οἱ τὰ ἀρχαιότατα μνημονεύοντες, Κρόνον τὴν ἐν οὐρανῷ σχεῖν βασιλείαν πρῶτον, καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ ποιηθῆναι Κρόνῳ ναὸν ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων, οἳ ὠνομάζοντο χρυσοῦν γένος.*

2 Homo senex] Unde Artemidorus Onirocrit. Lib. II. cap. 49. *Μειράκιον σημαίνει τὸν Ἑρμῆν. νεανίσκος δὲ τὸν Ἡρακλέα. ἀνὴρ δὲ τὸν Δία. πρεσβύτης δὲ τὸν Κρόνον.* MUNCK. V. G. Cuper. Harpocrat. p. 102. 103. Serv. ad I. Georgic. 236. *Saturnus deus pluviarum eft, unde etiam fenex fingitur: nam fenes femper novimus effe gelidos.*

3 Et pallidus] Barthius in Commentariis fuis Statianis *expallidus* emendatum it. Mirabar à primo vocis infolentiam. Sed comperi poftea etiam Tertullianum in de Refurrectione Carnis cap. 57. *expallidum* dicere eum, qui valdè fit pallidus. *Quod corpus*, inquit, *inlaefum quum interemptum, quum frigidum, quum expallidum, quum edurum, quum cadaver? Vepallidus* dicitur talis Horatio Lib. I. Sat. 2. vers. 129. *Vepallida lecto Defiliat mulier.* Ubi Schol. *Vepallida, una pars eft orationis, ficut vefana, & fignificat valde pallida, ficut apud Perfium, Ut ramale vetus vegrandi fubere coctum.* Sanè *vegrandi* etiam vett. edd. repraefentant: quamobrem abeat licet in malam rem *τὸ praegrandi*, quod pro eo fuppofitum ivere nobis fcioli. MUNCK.

4 Tecto capite] Hinc forfan Romani Saturno capite aperto facrificant, cujus moris cauffas varias profert Plutarchus Quaeft. Rom. Tom. II. p. 266. cur velato capite fingatur Saturnus vidimus in Fulgentio Lib. I. c. 2. De pluribus Diis, qui tecto capite finguntur, egi ad Fulgent. I. 21. Quibus adde ipfius Jovis ftatuam in templo Junonis apud Eleos, de qua Paufan. Lib. v. cap. 17. p. 418. *Τῆς Ἥρας δέ ἐστιν ἐν τῷ ναῷ Διὸς ἄγαλμα. τόδε* (five *τὸ μὲν*, ut Kuhnius legit) *Ἥρας καθήμενόν ἐστιν ἐπὶ θρόνῳ, παρέστηκε δὲ γένειά τε ἔχων, καὶ ἐπικείμενος κυνῆν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.*

5 Sed dextra] Repone, *Scil. dextrâ.* Cap. 2. *Ex alterâ vero, fcil. dextrâ* &c. Cap. 19. *Ipfe vero unâ manu tenebat poculum, fcil. finiftrâ: alterâ vero fcil. dextrâ* &c. MUNCK.

6 Serpentis portabat imaginem &c.] Videatur Horus Apollo cap. 2. & Pierii Hieroglyph. Lib. XIV. MUNCK. Serv. ad v. AEn. 85. *Annus fecundum AEgyptios ante inventas literas picto dracone, caudam fuam mordente, quia in fe recurrit.*

7 Habebat filios] Vide quae annotavi ad Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 1. Lactant. Lib. XIII. fab. 4. Hyg. Myth. cap. 159. Quod virilia abfciffa illis addit, miror unde haufcrit. Quod fi abfciffa illis virilia fuere, unde Neptuno ergo numerofa illa foboles? Cur Proferpinam Pluto rapuit? Jupiter non mulierarius tantum, fed & puerarius fuit? Commentum planè hoc novum, ut & illud Fulgentii Lib. II. cap. 4. ex femine Satur-

[4] tecto capite, colore glauco; qui una manu, [5] sed dextra, falcem tenebat, & in eadem [6] serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebat. Altera vero, scilicet sinistra, filium parvulum ad os adplicabat, & eum devorare videbatur. Qui juxta se [7] habebat filios, Jovem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Junonem. [8] quorum virilia abscissa projiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Juxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suae, in cujusdam similitudinem matronae depicta: quae aperta manu dextra opem omnibus velle dare praetendebat: panem vero manu sinistra pauperibus porrigebat.

II. *De Jove.*

Jupiter Saturni filius, cui [9] coelum & coeli regnum in sortem cessit, pingebatur in throno eburneo, in sua majestatis sede sedens: [10] sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera vero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens, & Gigantes repressos ful-

Saturni ortam Venerem. MUNCK.

8 Quorum virilia] Alii aliter. Pausanias Lib. VII. cap. 23. pag. 582. Ἐφεξῆς δὲ ἄκρα τε ἐς αὐτὴν ἔχει τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπ' αὐτῇ λέγεται λόγος, ὡς Κρόνος τῆς θαλάσσης ἐνταῦθα ἔῤῥιψε τὸ δρέπανον, ᾧ ΤΟ'Ν ΠΑΤΕ'ΡΑ 'ΟΥΡΑΝΟ'Ν ἐλυμήνατο. Vide notas ad Fulgent. I. 2.

Ad CAP. II.

9 Coelum et coeli regnum] Coelo, terrae, & mari praeesse dicitur a poëtis. unde Argis in aede Minervae Jovis simulacrum tribus oculis, e quibus tertius erat in fronte, insigne conspici traditur a Pausania Lib. II. cap. 24. p. 165. 166. & a Spartanis etiam colitur cognomine Πλούσιος. v. Pausan. Lib. III. cap. 19. p. 258. Cur in Creta sine auribus depingatur, docet Plutarchus de Isid. & Osirid. T. II. p. 381. Pluribus de Jove egit Diodor. Siculus Lib. V. p. 339.

10 Sceptrum] Illud sceptrum è cyparisso factum fuisse observat Junius Animadv. Lib. I. cap. 20. Notandum heic interdum etiam aliud à fulmine sceptrum Jovi adscribi, cum alias pro sceptro fulmen ei tribuatur, tanquam apud Phaedrum Lib. IV. cap. 17. *Consedit genitor tum deorum maximus, Quassatque fulmen.* Immo fulmen videtur sceptrum appellari ab Anton. Liberal. cap. 6. Καὶ δίδοι φυλάσσειν τὸ ἱερὸν σκῆπτρον. Sed rectè correctum puto à Xylandro τὸν ἱερὸν σκηπτὸν, cum nusquam sceptri custos, sed fulminis, nec sceptrigera, sed armigera introducatur aquila, quemadmodum scripsi antehac in Animadversionibus meis in eum scriptorem. Ad ea cum respondere aliquid deberet Vir Cl. rem vertere in jocum bellissimum maluit, quo humilitati fortis nostrae illuderet: *Per sceptrum*, inquit, *heic non intelligendam esse ferulam ad imperium in pueros pertinentem, sed fulmen, etiam illi norunt, qui nondum aere lavantur.* Sed benè habet, quod magnus ille doctor bonâ quadam fortunâ tandem aliquando nactus & ipse est istiusmodi sceptrum, diu profecto illud multumque desideratum. Caeterum ad imaginem Jovis depingendam non parum & illud facit, quod apud Arnobium est Lib. VI. pag. 209. Ed. Leid. *Riciniatus Jupiter atque barbatus, dextra fomitem sustinens perdolatum in fulminis morem.* MUNCK. Varie exprimitur Jovis imago a statuariis antiquissimis. Sed primo agamus de Jovis sceptro, quod ab Ovidio eburneum, a Diog. Laertio ac Jamblicho cyparissinum fuisse dicitur, ut docent G. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 22. & Menagius ad Diogenem Laertium Lib. VIII. §. 10. Sola Elis sufficit ad hanc varietatem monstrandam. Antiquissima Jovis statua fuit prope Gelonis currum, sceptrum tenentis, ab Hyblaeis dedicata. Pausan. Lib. V. cap. 23. pag. 438. Phidias in templo, quod Jovi Olympio exstruxerunt Elei, statuam Jovis hoc modo fecit, teste Pausania Lib. V. cap. 11. pag. 400, 401. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. & paullo inferius de eodem throno ad-

dit

fulmine tenens sub pedibus, & conculcans. ' Juxta eum vero quaedam aquila, quae volans inter pedes suos quemdam pulcherrimum juvenem, scilicet Ganymedem, raptum portabat, habentem in manu craterem, ut Jovi poculum propinaret.

III.

dit ὁ δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι. ἔστι καὶ ζῷά τε ἐπ' αὐτοῦ γραφῇ μεμιγμένα. &c. Noster Albricus: *pingebatur in throno eburneo, in sua majestatis sede sedens.* Apud Virgilium Jupiter in aureo sedet throno L. x. AEn. 116.

> —— *Solio tum Juppiter aureo*
> *Surgit, coelicolae medium quem ad limina ducunt.*

Apud Patrenses Jovis conspicitur Olympii statua, etiam in throno sedentis, Minerva adstante. v. Pausan. L. VII. cap. 20. pag. 573. Apud AEgiratas est ἱερὸν Διὸς καὶ ἄγαλμα καθήμενον, in quo templo Palladis stantis simulacrum est. cap. 26. p. 592. item apud Arcadas. L. VIII. c. 30. p. 664. Caetera de Jovis in throno sedentis imagine lectorem docebit Celeb. P. Burmannus in Dissert. de Jove Fulgeratore cap. XIV. pag. 324. & seqq. editionis novissimae. Pergit Pausanias, στέφανος δὲ ἐπίκειταί οἱ τῇ κεφαλῇ μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. In eadem Elide alia Jovis statua, Aristoni, sive Aristonoi, ut vertit Amasaeus, opus, cujus capiti corona inposita est e vernis floribus. v. Pausan. Lib. V. cap. 22. p. 436. Alia iterum Jovis statua cap. 24. p. 439. cujus caput ἐστεφανωμένον οἷα δὴ ἄνθεσι. Pergit Pausanias de Jovis Olympii simulacro: ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην καὶ χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον. (Sic apud Atticos in Piraeeo aeneum est Jovis simulacrum sceptrum tenentis & Victoriam. Pausan. Lib. I. cap. I. p. 3. nempe quod Victoria Stygis filia Jovi favit contra Gigantas. v. Serv. ad VI. AEn. 134.) ΤΗ͂Ι ΔΕ᾿ Α᾿ΡΙΣΤΕΡΑ͂Ι τοῦ θεοῦ χαρίεν ἐστι ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ ΜΕΤΑ΄ΛΛΟΙΣ ΤΟΙ͂Σ ΠΑ͂ΣΙΝ ΗΝΘΙΣΜΕ΄ΝΟΝ. ὁ δὲ ὄρνις, ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ ΑΕΤΟ΄Σ. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. τῷ δὲ ἱματίῳ ζῴδιά τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. De aureo amiculo Jovis Olympii, quod ei detraxit impius Dionysius tyrannus, vide Ciceron. III. de N. D. c. 34. De aquila Jovis, sceptro insidente, ejusque imagine in regum inde sceptris effingi solita, pluribus egit G. Cuperus in Apotheosi Homerica pag. 24. Pergit jam Albricus *ex altera vero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens.* Sic Ascarus Thebanus in Elide fecit Jovis, dextra manu fulmen tenentis, statuam. v. Pausan. Lib. V. cap. 24. pag. 439. & in nummo Antonini Pii sedet Jupiter dextra fulmen tenens, teste celeb. P. Burmanno in Diss. de Jove Fulger. cap. XIV. pag. 417. Ad aram in Alti apud Eleos est ἄγαλμα Διός, μέγεθος μὲν ὅσον ἓξ πήχεις, ΚΕΡΑΥΝΟ΄Ν δὲ ἐν ΕΚΑΤΕ΄ΡΑΙ ΤΗ͂Ι ΧΕΙΡΙ΄ ἔχει. v. Pausan. Lib. V. cap. 22. p. 434. Sic Jupiter Ὅρκιος ΕΝ ΕΚΑΤΕ΄ΡΑΙ κεραυνὸν ἔχει ΧΕΙΡΙ΄. (apud eosdem cap. 24. pag. 441.) qui Lib. VIII. cap. 19. pag. 637. notat Κυναιθαεῖς, οἳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ ἄγαλμα ἀνέθεσαν τοῦ Διὸς κεραυνὸν ἐν ἑκατέρᾳ ἔχοντα τῇ χειρί. Quomodo Jupiter ab Homero Iliad. Λ. vs. 184. inducitur ἔχων στεροπὴν μετὰ χερσίν. i. e. *utraque manu fulgur tenens.* Apud eosdem Eleos est alia Jovis statua, de qua Pausanias Lib. V. c. 22. p. 436. haec testatur: Ζεύς ἐστι πρὸς ἀνίσχοντα τετραμμένος τὸν ἥλιον, ΑΕΤΟ΄Ν ἔχων ὄρνιθα, καὶ ΤΗ͂Ι ΕΤΕ΄ΡΑΙ ΤΩ͂Ν ΧΕΙΡΩ͂Ν ΚΕΡΑΥΝΟ΄Ν. & paullo post eadem pag. de alia Jovis statua: Ἰδίᾳ δὲ ἄνδρες Λεοντῖνοι, καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, Δία ἀνέστησαν. μέγεθος μὲν τοῦ ἀγάλματος πήχεις εἰσὶν ἑπτά. ΕΝ ΔΕ᾿ ΤΑΙ͂Σ ΧΕΡΣΙ᾿Ν ΑΕΤΟ΄Σ τέ ἐστιν αὐτῷ, ΚΑΙ᾿ ΤΟ᾿ ΒΕ΄ΛΟΣ τοῦ Διὸς, κατὰ αὐτοὺς τοὺς ποιητῶν λόγους. In eadem Elide expressum est parvum Jovis simulacrum τὴν ἑτέραν τῶν χειρῶν προτεῖνον. teste eodem Paus. cap. 24. p. 440. Denique Jupiter exprimitur nunc *barbatus*, nunc *inberbis*, ut docebimus ad cap. XIX. Nonnumquam etiam, ut infantulus, cum nutricibus, ut in Arcadiae urbe Megalopoli. v. Pausan. Lib. VIII. c. 31. p. 664. Πεποίηνται δὲ ἐπὶ τραπέζῃ καὶ Νύμφαι. Ναῒς μὲν ΔΙ΄Α φέρουσά ἐστι ΝΗ΄ΠΙΟΝ ΠΑΙ͂ΔΑ, Ἀνθρακία δὲ, νύμφη τῶν Ἀρκαδικῶν καὶ αὐτὴ, δᾷδα ἔχουσά ἐστιν. Ἁγνὼ δὲ, τῇ μὲν ὑδρίαν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ φιάλην. Ἀρχιρόης δὲ καὶ Μυρτωέσσης εἰσὶν ὑδρίαι τὰ φορήματα, καὶ ὕδωρ ἀπ' αὐτῶν κάτεισιν. & apud Tegeatas cap. 47. pag. 695. εἰργασμέναι δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ Ῥέα μὲν καὶ Οἰνόη νύμφη παῖδα, ἔτι νήπιον Δία ἔχουσιν. ἑκατέρωθεν δέ εἰσι τέσσαρες ἀριθμόν. Γλαύκη, καὶ Νέδα, καὶ

Θει-

III. *De Marte.*

Mars tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella ejus; taliterque in sua imagine pingebatur. Erat enim ejus figura tamquam [2] unius hominis furibundi, in curru sedens, [3] armatus lorica, & caeteris armis offensivis [4] & defensivis: qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, adcin-

θεισόα, καὶ Ἀνθρακία· τῇ δὲ Ἴδη καὶ Ἀγνὼ, καὶ Ἀλκινόντι καὶ Φρίξα. Denique conlocant statuarii supra Jovis caput *Parcas* & *Horas*. caussam docet Pausanias Lib. I. cap. 40. pag. 97. Ὑπὲρ δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, εἰσὶν Ὧραι καὶ Μοῖραι· δῆλα δὲ πᾶσι, τὴν πεπρωμένην μόνῳ οἱ πείθεσθαι. unde inlustratur Euripides in Peleo apud Stobaeum Ecl. Phys. cap. IX. (quem locum debeo cl. Arnaldo de Dis Paredris cap. V.) Κλῦτε Μοῖραι Διὸς, αἵτε παρὰ θρόνον Ἀγχοτάτω ἥμεναι. Quod vero Pausanias dicit, Parcas soli Jovi parere, idque omnibus esse notum, in eo vehementer errat; sunt enim, qui Jovem ipsum Parcis parere statuant. Vide modo Lactantium, quem citat Munck. ad Fulgent. Lib. I. cap. 7. & Stanlei ad AEschyli Prom. Vinct. vs. 49. & 518. Sed pro Pausania tamen stat ipsum Jovis *Parcarum ducis* cognomen, quo in Elide colitur. Audi eumdem Pausan. Lib. V. cap. 15. p. 414. Ἰόντι δ' ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἵππων ἐστὶ βωμός. ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτῷ ΜΟΙΡΑΓΕΤΑ. δῆλα δὲ ἐστιν ἐπίκλησιν εἶναι Διὸς, ὃς τὰ ἀνθρώπων οἶδεν, ὅσα διδόασιν αἱ Μοῖραι, καὶ ὅσα μὴ πέπρωται σφίσι. Quo titulo jam in Arcadia cultus fuit juxta eumdem Pausan. Lib. VIII. cap. 37. p. 675. Καὶ τοῦ μὲν εἰσιν εἰργασμέναι Μοῖραι καὶ Ζεὺς ἐπίκλησιν Μοιραγέτης. Delphis Ἑστήκει δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν δύο· ἀντὶ δὲ αὐτῶν τῆς τρίτης Ζεύς τε Μοιραγέτης, καὶ Ἀπόλλων σφίσι παρέστηκε Μοιραγέτης. ut testatur Pausanias Lib. X. cap. 24. p. 858. Pergit Pausanias in Atticis l. l. καὶ τὰς ὥρας τὸν θεὸν τοῦτον νέμειν εἰς τὸ δέον. De quibus ita Lib. V. cap. XI. p. 402. Ἐπὶ δὲ τοῖς ἀνωτάτω τοῦ θρόνου πεποίηκεν ὁ Φειδίας ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀγάλματος, τοῦτο μὲν Χάριτας, τοῦτο δὲ Ὥρας, τρεῖς ἑκατέρας· εἶναι γὰρ θυγατέρας Διὸς, καὶ ταύτας, ἐν ἔπεσίν ἐστιν εἰρημένα. Ὅμηρος δὲ ἐν Ἰλιάδι ἐποίησε τὰς Ὥρας, καὶ ἐπιτετράφθαι τὸν οὐρανὸν, καθάπερ τινὰς φύλακας βασιλέως αὐλῆς. Horas Jovis ac Junonis paredros fecit Emilus AEgineta in Junonis templo apud Eleos. v. Pausan. L. V. c. 17. p. 418. Nomina earum Carpo, Thallo, & Pandrosus. v. L. IX. c. 35. p. 780. Alii alia iis nomina tribuunt. v. Graevius Lect. Hesiod. cap. 25. p. 130. Fecerunt, etiam statuarii ei παρέδρους in throno, ad dextram Junonem, ad sinistram Minervam, ut in templo Phocico. v. Pausan. L. X. c. 5. p. 808. quamquam Aristides Minervam ad dextram Jovis conlocat, ut monet Spanh. ad Callim. H. in Pallad. vs. 132.

1 JUXTA EUM] Plut. de Iside & Osir. T. II. p. 381.

Ad CAP. III.

2 UNIUS HOMINIS] Ἀντὶ τοῦ *Cujusdam*. Sic cap. 8. *Pingebatur à poëtis in similitudinem unius dominae*. Petron. Fragm. Tragur. *Unus servus Agamemnonis interpellavit trepidantes*. Vide ibi Clar. Scheffer. Not. & Sciopp. Animad. LI. in Vossium. MUNCK. Adludit ad Epitheton, quo Mars μαινόμενος vocatur a Graecis; vid. Heraclid. Pontic. in Allegor. Homeric. pag. 451. & οἰστρηθεὶς a Sophocle Trachin. vs. 665. Unde Arimaspi vocantur ἀρειμανεῖς a Dionysio Perieg. vs. 31. Hinc etiam Mars Θηρείτας, cujus simulacrum e Colchis Lacedaemonem deduxerant Dioscuri, vocatur, ut censet Pausanias Lib. III. cap. 19. pag. 259. Δοκεῖν δέ μοι Θηρείτας οὐ διὰ τὴν τροφὸν ἡ ἐπωνυμία τῷ Ἄρει γέγονεν, ὅτι δὲ ἄνδρα χρὴ πολεμίοις καταστάντα ἐς μάχην, οὐδὲν ἔτι ἔχειν ἤπιον· καθὰ δὴ καὶ Ὁμήρῳ περὶ Ἀχιλλέως πεποίηται. Λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδε.

3 ARMATUS LORICA, ET CAETERIS &c.] Supplet ex MS. Lipsiensi ad Stat. Tom. III. 641. Barth. *Loricâ, igni, facibus, & caeteris* &c. MUNCK. Apud Spartanos Martis simulacrum est ἔχοντος πέδας, ita constitutum, ut vinculis inpeditus numquam aufugeret. v. Pausan. Lib. III. cap. 15. p. 245. Vide ibi Kuhnii notas. infra etiam Venerem videbimus compedibus vinctam ad cap. 5.

4 ET DEFENSIVIS] Barth. ex eodem libro, *defensivis, hoc est, tam in corpore, quam in manibus. Habebat & galeam in capite, & flagellum in manu, & accinctum mucronem*. MUNCK. In Cypseli arca depictus est Mars ὅπλα ἐνδεδυκὼς, Ἀφροδίτην ἄγων, ἐπίγραμμα δὲ Ἐνυάλιός ἐστιν αὐτῷ. v. Pausan. Lib. V. cap. 18. p. 423.

cinctusque mucrone. Currus vero ejus [1] ab equis rabidis trahi videbatur. Ante illum vero [2] lupus ovem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Iste enim Mavors est, [3] id est mares vorans, eo quod bellorum deus à gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorum Romulus Remum interfecit: ideo sub ejus curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat.

IV. *De*

1 AB EQUIS RABIDIS] Quorum nomina Dimus & Phobus. Homer. Iliad. Δ. vers. 440. Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος. Schol. Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης παῖδες. Καλεῖ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. Sed Homer. Iliad. N. vers. 299. Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς Ἕσπετο &c. *Terror* & *Metus* sunt Apulejo Lib. x. Met. *Praeliaris deae*, inquit, *comites armigeri Terror & Metus.* Adde quae notavi ad illa Hygini in Geneal. *Ex Venere & Marte, Harmonia & Formido.* MUNCK. Equi Marti sunt sacri. Amazones inde equos Marti sacrificabant. v. Apollon. Rhod. II. Arg. 1180. Ἄρεως Ἱππίου ara est in Elide. Pausan. Lib. v. cap. xv. p. 414. Cur vero in certamine curuli dexter equus victor a Romanis Idibus Decembribus Marti fuerit inmolatus, varias profert caussas Plutarchus Quaest. Rom. Tom. II. p. 287.

2 LUPUS OVEM PORTANS] Rapax & saevum animal lupus: inde & in Martis tutelâ, & bellatores cum lupis comparantur. Homer. Iliad. Δ. vers. 274. Λύκοι ὣς Ἀλλήλους ἐπόρουσαν. Virgil. AEn. II. 355. *Lupi ceu Raptores atra in nebulâ.* Horat. Lib. II. ep. 2. vers. 28. *Post hoc vehemens lupus, & sibi & hosti Iratus pariter.* Etiam mensis Martius pingebatur pelle cinctus lupinâ. Catal. Pith. Lib. IV. *Cinctum pelle lupae promptum est cognoscere mensem; Mars olli nomen, Mars dedit exuvias.* MUNCK. Lycophron vs. 938. ipsum Martem vocat ὁπλίτην λύκον. Eadem de caussa Marti etiam inmolant catulos. Plutarch. Quaest. Graec. Tom. II. pag. 290. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τῷ φονικωτάτῳ θεῶν Ἐνυαλίῳ σκύλακας ἐντέμνουσι. Pausan. Lib. III. cap. 14. pag. 243. de Laconum ephebaeo agens: ἐνταῦθα ἑκατέρα μοῖρα τῶν ἐφήβων σκύλακα Κυνὸς τῷ Ἐνυαλίῳ θύουσι, θεῶν τῷ ἀλκιμωτάτῳ κρίνοντες ἱερεῖον κατὰ γνώμην εἶναι τὸ ἀλκιμώτατον ζῶον τῶν ἡμέρων. κυνὸς δὲ σκύλακας οὐδένας ἄλλους οἶδα Ἑλλήνων νομίζοντας θύειν, ὅτι μὴ Κολοφωνίους. θύουσι γὰρ καὶ Κολοφώνιοι μέλαιναν τῇ Ἐνοδίῳ σκύλακα. Sed non tantum Colophonii, sed & alii aliis Diis canem inmolarunt. Plutarch. l. l. Βοιωτοῖς δὲ δημοσίᾳ καθαρμός ἐστι κυνὸς διχοτομηθέντος τῶν μερῶν διεξελθεῖν. αὐτοὶ δὲ Ῥωμαῖοι τοῖς Λυκαίοις (ἃ Λουπερκάλια καλοῦσιν) ἐν τῷ καθαρσίῳ μηνὶ κύνα θύουσιν· Qui in Quaest. Rom. pag. 280. haec notat. Διὰ τί κύνα θύουσιν οἱ Λούπερκοι? ——— πότερον, ὅτι καθαρμός ἐστι τῆς πόλεως, τὰ δρώμενα, καὶ τὸν μῆνα Φεβρουάριον καλοῦσι, καὶ νὴ Δία τὴν ἡμέραν ἐκείνην Φεβράτην, καὶ φεβρουάριν τὸ τῶν σκυτῶν ἤθει καθικνεῖσθαι, τὸ ῥῆμα τὸ καθαίρειν σημαίνοντες; τῷ δὲ κυνὶ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἕλληνες ἐχρῶντο, καὶ χρῶνταί γε μέχρι νῦν ἔνιοι, σφαγίῳ πρὸς τοὺς καθαρμούς. Καὶ ΤΗ ἙΚΑΤΗ σκυλάκια μετὰ τῶν ἄλλων καθαρσίων ἐκφέρουσι, καὶ περιματτοῦσι σκυλακίοις τοὺς ἁγνισμοῦ δεομένους &c. Deinde ΠΑΝΙ μὲν ἡ θυσία γίνεται, Πανὶ δὲ κύων προσφιλὴς διὰ τὰ αἰπόλια. Idem pag. 277. *Hecatae Graecos*, in genere, (v. Tzetz. ac Potter. ad Lycophron. vs. 77.) Argivos *Lucinae*, Romanos *Manae Genetae*, canem inmolasse docet. Plutarchum pag. 290. *canem* nulli Olympiorum i. e. coelestium, Deorum inmolari docentem ex hoc Martis sacrificio refutare conatur G. Cuperus in Harpocrate pag. 68. 69. Non tamen in divinationibus canum exta consuluere Graeci vates, praeter Thrasibulum Eleum. v. Pausan. Lib. VI. cap. 2. p. 455.

3 ID EST MARES VORANS] Ergo Βροτολοιγὸς Graecorum. Vocem *maris* etiam alii allusere. Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Martem deum belli esse dicunt, & Martem appellatum, quia per viros pugnatur, ut sit Mars quasi mas.* Varro L. L. IV. *Mars ab eo, quod maribus in bello praeest: aut*

IV. *De Apolline, ſive Sole.*

Apollo quartus deorum eſt, quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planetas quartum orbem tenet in coelo. Iſte pingebatur in ſpecie inpuberis juvenis, nunc facie puerili, nunc juvenili, [4] ſemper inberbis, nunc autem in cana diverſitate adparentis; licet raro tali facie eſſet formatus. [5] Iſte ſuper caput portabat tripodem aureum. [6] In dextra vero manu habebat ſagittas, arcum & pharetram. [7] In ſiniſtra autem citharam tenebat. Sub pedibus ejus depictum erat monſtrum terrificum, cujus corpus erat ſerpentinum, [8] triaque habebat capita, ſcilicet caninum, lupinum, [9] & leoninum. Quamquam inter ſe forent diverſa, in unum tamen corpus coibant, unam ſolam caudam

aut quod à Sabineis acceptus, ibi Mamers. Mallem, *ubi Mamers.* Sed pro eo etiam *Mavers* dixere; unde e in o converſo, *Mavors.* At Firmicus in de E. P. R. pag. 22. ed. Leid. *Ex bellorum caſibus Mavors nomen accepit, quaſi magna vertat.* MUNCK.

Ad CAP. IV.

4 SEMPER IMBERBIS] Unde ridiculè Iſidorus Lib. VIII. 11. *Apollinem dictum puta Phoebum, quaſi ephebum, hoc eſt, adoleſcentem: inde & Sol puer pingitur, eo quod quotidie oriatur, & novâ luce naſcatur.* Horat. IV. Od. 6. *Laevis Agyeu.* Schol. *imberbis.* Confer Fulgent. Lib. I. cap. 17. Hieropolitani tamen Apollinem barbatum colebant, ut narrat Macrob. Saturn. Lib. I. cap. 17. MUNCK. V. Plut. de EI apud Delphos Tom. II. p. 389. & quae dixi ad Fulgent. I. 17.

5 ISTE SUPER CAPUT PORTABAT TRIPODEM AUREUM] In Elide κεῖται καὶ ἄγαλμα πύξινον Ἀ-ΠΌΛΛΩΝΟΣ ἘΠΙΧΡΎΣΟΥ ΤῊΝ ΚΕΦΑΛΉΝ. Pauſan. Lib. VI. cap. 19. p. 499.

6 IN DEXTRA VERO MANU H. SAGITTAS, ARC. ET PHAR.] Apud Spartanos ſimulacrum eſt Apollinis Amyclaei, ſedentis in throno ab artifice Bathycle elaborato, ἀρχαῖον καὶ οὐ σὺν τέχνῃ πεποιημένον, ὅτι γὰρ μὴ πρόσωπον αὐτῷ καὶ πόδες εἰσὶν ἄκροι καὶ χεῖρες. —— ἔχει δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ κράνος, λόγχην δὲ ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τόξον. V. Pauſan. Lib. III. cap. 19. pag. 257. Haec arma adpingebantur Apollini, quia ſagittandi arte excellere fingebatur. Vid. Spanh. ad Call. H. Apoll. v. 42. unde Apollinis filii vocantur, non tantum vates, verum etiam ſagittandi ſcientia praeſtantes. Pauſan. Lib. IV. cap. 2. p. 282. Μελανεὺς, τοξεύειν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ διὰ τοῦτο Ἀπόλλωνος εἶναι νομιζόμενος.

7 IN SIN. AUT. CITHARAM TEN.] Ad Zaraca Apollinis eſt ἄγαλμα κιθάραν ἔχον. Pauſan. Lib. III. cap. 24. p. 271. v. Spanh. ad Call. H. Apoll. 33. In Trallianorum nummo viſitur dextra geſtans lauream virgam, ſiniſtra citharam. v. ad H. in Del. vs. 94. Megarenſes ſoli Apollinem λόγχην ἔχοντα poſuerunt, poſtea aureum plectrum ei dedicarunt. Vid. Plutarch. de Pyth. Orac. Tom. II. pag. 402. ubi vide quid Scythinus de lyra dicat.

8 TRIAQUE HABEBAT CAPITA &c.] Quod prudentia non praeſentia tantum examinet, verum & lapſa ac futura meditetur, & tanquam è ſpeculâ proſpectet, ut cenſet Pier. Valer. Hierogl. Lib. XVI. Confer Macrob. Saturn. Lib. I. cap. 20. & Ampliſſ. Cuper. Harpocrat. pag. 22. & ſeqq. MUNCK.

9 ET LEONINUM] Lact. ad Statii I. Theb. 720. *Perſae in ſpelaeis Solem colunt.* --- *Eſt autem ipſe Sol Leonis vultu cum Tiara Perſico habitu, & utriſque manibus bovis cornua comprimens.* Hanc deinde addit explicationem ejus figurae. *Sol eſt ineffabilis, quia principale ſignum inculcat, & frenat, Leonem ſcilicet, iccirco & ipſe hoc vultu fingitur: vel quod hic Deus caeteros ſui numinis & potentiae impetu excellat, ut inter ceteras feras Leo: vel quia ſit rapidum animal.* Apud Patrenſes Apollinis ſtatua ex aere facta hoc modo a ſtatuario expreſſa eſt. Ἀπόλλων χαλκοῦς γυμνὸς ἐσθῆτος· ὑποδήματα δὲ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστιν αὐτῷ, καὶ ἙΤΈΡῼ ΠΟΔῚ ἘΠῚ ΚΡΑΝΊΟΥ ΒΈΒΗΚΕ ΒΟΌΣ. Vide Pauſan. Lib. VII. cap. 20. p. 574. cujus rei rationem reddit hanc Pauſanias: Βουσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε

dam ſerpentinam habentia. [1] Coronam vero capite geſtabat Apollo duodecim lapidum pretioſorum. Juxta autem illum erat viridis laurus picta, & corvus niger deſuper volitans pingebatur, [2] avis ſcilicet ipſi deo conſecrata. Sub lauro vero novem Muſae choream faciunt: & [3] circa Apollinem cantus melodiam promunt. [4] A longe vero Python ſerpens maximus erat, quem ſagitta una Apollinis per medium [5] tranſigebat; & erat Apollo inter duo juga montis Parnaſſi ſedens, de quo & fons Caſtalius ſcaturiebat.

V. *De*

ἐδήλωσεν ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς Ἑρμῆν γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος &c.

1 Coronam capite gestabat duodecim lapidum &c.] Nugatur Albricus ex coroná radiatâ, ſive radiis diſtinctâ, ut loquitur Flor. Lib. IV. cap. 2. faciens duodecim lapides pretioſos. Frequentius ſerto laureo caput ejus redimiebant. Tibullus de Apolline Lib. III. el. 4. *Hic juvenis caſtâ redimitus tempora lauro.* Et de eodem Ovid. Lib. XI. Met. vers. 165. *Ille caput flavum lauro Parmeſſide vinctus.* MUNCK. Thronus, in quo ſedebat Apollo purpurea velatus veſte, lucebat claris Zmaragdis juxta Ovid. II. M. 24. ſedens autem in throno exprimitur. v. Pauſan. Lib. VIII. c. 32. p. 667.

2 Avis scil. ipsi deo s.] Gallum gallinaceum quidem etiam in Apollinis manu pinxit antiquitas. Plut. de Pythiae Orac. T. II. pag. 400. Ὥσπερ οὖν ὁ τὸν ἀλεκτρυόνα ποιήσας ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἑωθινὴν ὑπεδήλωσεν ὥραν, καὶ καιρὸν ἐπιούσης ἀνατολῆς. De corvo Apollini ſacro vid. quae dixi ad Fulgent. I. 12. & Cuperi Harpocratem pag. 70. 71. 72. De lauro Apollini ſacra Periz. ad AElian. L. III. V. H. c. I.

3 Circa Apollinem cantus melodiam promunt] De Apollinis ſimulacro in Delo haec ex Anticle & Iſtro adnotat Plutarchus de Muſica p. 1135. 1136. Καὶ ἡ ἐν Δήλῳ δὲ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ ἀφίδρυσις ἔχει ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Χάριτας, τῶν τῆς Μουσικῆς ὀργάνων ἑκάστην τι ἐχούσαν. ἡ μὲν γὰρ λύραν κρατεῖ, ἡ δὲ αὐλούς, ἡ δὲ ἐν μέσῳ προκειμένην ἔχει τῷ στόματι σύριγγα. His conſentit Pauſanias Lib. IX. cap. 35. p. 780. ex Sylburgii partim, partim Kuhnii, & mea emendatione Καὶ Ἀγγελίων τε καὶ Τεκταῖος, καὶ ὅσοι Διποίνου (ſc. μαθηταὶ) τὸν Ἀπόλλωνα ἐργαζόμενοι Δηλίοις τρεῖς ἐποίησαν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ Χάριτας.

4 A longe vero &c.] Metaphraſtes Abdiae Babyl. ſi diis placet, Lib. I. *Aſtitit Petrus à longè.* Vet. Interpr. I. Samuel. cap. XXV. vers. 13. *Cum ſtetiſſet in vertice montis de longe.* Pſalm. XXXVII. 12. *Et qui juxta me erant, ſteterunt de longè.* Exod. cap. XX. 21. *Stetitque populus de longè.* Hygin. Mythol. cap. 257. *Conſequitur carnificem, exclamatque à longè.* Ad quem locum plurâ hujus locutionis exempla congeſſimus. MUNCK.

5 Transigebat] Ἀντὶ τοῦ *tranſibat.* Hygin. Lib. IV. cap. 17. *Duodecim ſigna annis totidem tranſigere exiſtimatur.* Conſule ibi not. noſtras. MUNCK.

Ad CAP. V.

6 Pulcherrima puella] Venus vocatur ἡ καλλίστη τῶν θεῶν AEliano Lib. XII. V. H. cap. I. p. 657. Ed. Periz. Hujus Deae ἀμβολογήρας ἄγαλμα apud Laconas eſt. Vid. Pauſan. Lib. III. cap. 18. pag. 253. cum Kuhnii nota.

7 In mari natans] Nempe quia è mari orta eſt: unde *marina* dicitur Horatio Lib. IV. Od. II. & III. Od. 26. ubi Scholiaſtes: MARINAE. *mari ortae. ut*, Fas omne eſt Cytherea meis te fidere regnis, Unde genus ducis. (*Verba Neptuni ad Venerem.*) *Atque ideo Aphrodite dicta eſt ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ, id eſt, ſpuma.* Tolle iſta, quae parentheſi incluſi, cum ab antiquis edd. abſint. Viderit Cruquius, unde ea irrepſerint. Locus, quem adducit commentator, eſt Virgilii AEn. V. vers. 800. ubi Servius conſulendus. MUNCK. Ποντία Κύπρις vocatur ab Eurip. Hippol. 415. & δέσποινα ποντία Κύπρις vs. 522. Hinc ex Apollinis reſponſo Theſeus in Cretam navigaturus ſibi adſcivit καθηγεμόνα & συνέμπορον Venerem. v. Plutarch. in Theſeo pag. m. 8. Cur vero humido praeſidere dicatur Venus docet J. N. Loenſis Lib. VII. Epiphyll. cap. 16. Statuarii in Taenaro Veneris imaginem ſtantem poſuerunt in templo ad mare exſtructo. Vid. Pauſan. Lib. III. cap. 25. p. 276. In templo Jovis Olympici apud Eleos, nempe in baſi Jovis throni, ex auro elaboratus eſt Ἔρως ἐκ θαλάσσης Ἀφροδίτην ἀνιοῦσαν ὑποδεχόμενος. τὴν δὲ Ἀφροδίτην στεφανοῖ Πειθώ. v. Pauſan. Lib. V. cap. II. pag. 403.

8 Con-

V. *De Venere.*

Venus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus [6] pulcherrima puella, nuda, & [7] in mari natans: & in manu sua dextra [8] concham marinam tenens atque gestans; [9] rosisque candidis & rubris sertum gerebat in capite ornatum, & [10] columbis circa se volando, comitabatur. Vulcano deo ignis, [11] rustico turpissimo, in conjugium erat consignata, qui stabat ad ejus dextram. Et coram ipsa tres adstabant juvenculae

8 CONCHAM MARINAM TENENS] Simulacrum Veneris concham portantis ex veteri marmore in de Imaginibus Deorum repraesentat Cartharius. Alii conchâ vectam dicunt, & eâ ad insulam Cyprum appulisse primitus. De illâ Cypriâ Venere Jul. Firmicus in de E. P. R. p. 15. Ed. Leid. *Audio Cinyram Cyprium templum amicae meretrici donasse, ei erat Venus nomen. Initiasse etiam Cypriae Veneri plurimos* &c. Pro *ei erat* leg. *cui erat*, vel verba illa, *cui erat Venus nomen*, includenda parenthesi. Praeterea τὸ *meretrici* glossam ejus esse suspicor, qui docere nos voluerit amicam denotare meretricem. Paginam certe 35. glossa manifesta insedit, ubi dicitur, *De AEgypto recedentem populum dei plebem lignea virga protexit.* Tolle τὸ *populum.* Plebs populum designat Ecclesiasticis scriptoribus. Firmicus ipse pag. 36. *Liberaturus deus summus ex AEgyptiorum tyrannide plebem suam, arietem nocte jussit occidi* &c. Et pag. 38. *Hieremias etiam cum praecepta deo jubente plebi daret.* Cyprian. Lib. I. epist. 4. *Audiri in precibus possint, quas faciunt pro plebis dominica incolumitate.* Concha autem cur Veneri adscribatur, dictum ad Fulgent. Mythol. Lib. II. cap. 4. Ibidem & de rosis annotata nonnulla, quibus addi hoc potest, quod multifariae Historiae Lib. XII. cap. I. AElianus innuit, morem olim fuisse, ut simulacra Veneris sertis roseis coronarentur: Σὺ δὲ, inquit, τῶν τῆς Ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥοδίνων, ὅσοι ἂν ὦσιν ἤδη αὖοι, τρίβουσα ἐπίπαττε τῷ φύματι. Virgil. AEn. II. 593. *Roseoque haec insuper addidit ore.* Ubi Servius: *Roseo, pulchro. Quidam reprehendunt non convenisse in ruinâ & exitio civitatis Venerem roseo ore loqui cum filio, ignorantes hoc epitheton Veneris esse perpetuum.* Verè ergo Maximinianus de rosis: *Hunc Venus ante alios sibi vindicat ipsa colorem, Diligit & florem Cypris ubique suum.* MUNCK. Apud Sicyonios Veneris simulacrum, ex auro & ebore a Canacho Sicyonio factum, in templo sedentis, & φερούσης ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ΠΟ'ΛΟΝ, τῶν χειρῶν δὲ ἐχούσης τῇ μὲν ΜΗ'ΚΩΝΑ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ ΜΗ͂ΛΟΝ. v. Pausan. Lib. II. cap. 10. p. 134. De pomo Veneri sacro Spanh. ad Callim. H. Pall. 44. Apud Lacedaemonios. (Lib. III. cap. 15. Pausaniae pag. 246.) in templo est ξόανον Ἀφροδίτης ὡπλισμένης (quo titulo etiam culta fuit a Corinthiis. v. Pausan. Lib. II. cap. 4. in fin.) Sed in eodem Laconico templo juxta Pausan. Venus κάθηται ΚΑΛΥ'ΠΤΡΑΝ τε ἔχουσα καὶ ΠΕ'ΔΑΣ ΠΕΡΙ` ΤΟΙ͂Σ ΠΟΣΙ'. Περιθεῖναι δὲ οἱ Τυνδάρεων τὰς πέδας φασὶν, ἀφομοιοῦντα τοῖς δεσμοῖς τὸ ἐς τοὺς συνοικοῦντας τῶν γυναικῶν βέβαιον.

9 ROSISQUE] V. Perizon. ad AElian. XII. V. H. cap. I. p. 656. Ed. Periz. & Schol. Eurip. Med. 840. Schol. Aristoph. Acharn. vs. 991. Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔγραψε τὸν Ἔρωτα ὡραιότατον, ἐστεμμένον ῥόδοις. Pausan. Lib. VI. cap. 24. p. 514. de Elide Ἔστι δὲ καὶ ΧΑ'ΡΙΣΙΝ ἱερὸν, καὶ ξόανα ἐπίχρυσα τὰ ἐς ἐσθῆτα, πρόσωπα δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες λίθου λευκοῦ, ἔχουσι δὲ ἡ μὲν αὐτῶν ῬΟ'ΔΟΝ, ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΝ δὲ ἡ μέση, καὶ ἡ τρίτη ΚΛΩ͂ΝΑ οὐ μέγαν ΜΥΡΣΙ'ΝΗΣ· ἔχειν δὲ αὐτὰς ἐπὶ τοιῷδε εἰκάζοι τις ἂν τὰ εἰρημένα. ῬΟ'ΔΟΝ μὲν καὶ ΜΥΡΣΙ'ΝΗΝ Ἀφροδίτης τε ἱερὰ εἶναι καὶ οἰκεῖα τῷ ἐς κάλλος λόγῳ. ΧΑ'ΡΙΤΑΣ δὲ Ἀφροδίτῃ μάλιστα εἶναι θεῶν. ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟ'Ν τε μειρακίων καὶ παρθένων, οἷς ἄχαρι οὐδέν πω πρόσεστιν ἐκ γήρως, τούτων εἶναι τὸ ἀστράγαλον παίγνιον. Τῶν χαρίτων δὲ ἐν δεξιᾷ, ἄγαλμά ἐστιν ἜΡΩΤΟΣ· ἕστηκε δὲ ἐπὶ βάθρου τοῦ αὐτοῦ. Qui locus maxime Albricum inlustrat.

10 COLUMBIS CIRCA SE VOLANDO] AElian. XII. V. H. cap. I. p. 605. ejusd. Edit. de Aspasia: Πρῶτον μὲν οὖν εἴδωλον χρυσοῦν, ἀρκοῦντως μεγέθους ἔχον, αὐτῇ κατεσκεύασε, ἐνενοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο Ἀφροδίτης εἶναι καὶ ΠΕΛΕΙΑ'ΔΑ αὐτῇ παρέστησε ΛΙΘΟΚΟ'ΛΛΗΤΟΝ.

11 RUSTICO TURPISSIMO] Rustici dicuntur, qui imperiti vivendi, inconditisque & impolitis moribus sunt. Ovid. I. Rem. Amor. vers. 350.

Et

culae nudae, quae tres Gratiae dicebantur, ex quibus duarum facies versus nos adversae erant, [1] tertia vero dorsum in contrarium vertebat. [2] Hinc & [3] Cupido filius suus alatus & caecus adsistebat, qui sagitta & arcu, quos tenebat, [4] Apollinem sagittabat: propter quod deos [5] contra se turbatos timens, ad Martis gremium fugiebat. cui & illa adulterii crimine [6] familiaris reperta est.

VI.

Et poterit dici petulans, quae rustica non est, Et poterit dici rustica, si qua proba. MUNCK.

1 Tertia vero &c.] Illa tertia Thalia erat. Vet. Epigr. Catal. Pith. Lib. iv. *Grata Thalia tamen geminae conversa sorori, Implicat alternè brachia blanda soror.* MUNCK.

2 Hinc et Cupido] Corrige, *huic & Cupido* &c. MUNCK. In Elide Veneris statua erat, & παιδίον ἐπίχρυσον κάθηται γυμνὸν παρὰ τῆς Ἀφροδίτης. v. Pausan. L. v. c. 17. p. 419.

3 Cupido filius suus alatus] Pausan. Lib. vii. cap. 26. pag. 592. Οἶδα καὶ οἴκημα ἐν Αἰγείρᾳ θεασάμενος. ἄγαλμα ἦν ἐν τῷ οἰκήματι Τύχης, τὸ κέρας φέρουσα τὸ Ἀμαλθείας. Παρὰ αὐτὴν ἜΡΩΣ ΠΤΕΡᾺ ἜΧΩΝ ἐστίν. ἐθέλει δὲ σημαίνειν, ὅτι ἀνθρώποις καὶ τὰ ἐς ἔρωτα τύχη μᾶλλον, ἢ ὑπὸ κάλλους κατορθοῦται. Serv. ad i. AEn. 667. haec de Cupidine notat, *Quia turpitudinis est stulta cupiditas, PUER pingitur ut INTER QUAS CURAM CLYMENE NARRABIT INANEM, id est, amorem. Item quia imperfectus est in amantibus serio, sicut in puero: ut INCIPIT EFFARI MEDIAQUE IN VOCE RESISTIT. Alatus autem ideo, quia amantibus nec levius aliquid, nec mutabilius invenitur* &c. Deinde addit *sagittas vero ideo gestare dicitur, vel quia amorem & libidinem sequitur punctura poenitentiae, & dolor: vel quia, incertae velocesque sunt.* ad iv. AEn. vs. 69. *Cupido puer inducitur, quasi instabilis & infans, quia non potest fari, unde & paullo post: INCIPIT EFFARI, MEDIAQUE IN VOCE RESISTIT.* De Cupidinis imagine elegantissime Propert. ii. ix. 1.

Quicumque ille fuit, PUERUM qui pinxit amorem,
Nonne putas puras hunc habuisse manus.
Hic primum vidit sine sensu vivere amantem,
Et levibus curis magna perire bona.
Idem non frustra VENTOSAS addidit ALAS
Fecit & humano corde volare Deum.

Deinde addit.

Et merito hamatis manus est armata sagittis,
Et pharetra ex humero Gnosia utroque jacet.

Quas *ventosas alas* vocat Propertius, Euripides dicit in Hippol. vs. 1270. Σὺν δ' ὁ ποικιλόπτερος ἀμφιβαλὼν ὨΚΥΤΆΤῼ πτερῷ. illud Euripideum ποικιλόπτερος inlustrat Philostratus Lib. i. Icon. 6. πτερὰ δὲ κυανέα, καὶ φοινικᾶ, καὶ χρυσᾶ ἐνίοις. Sagittam & arcum ab Albrico dicitur Cupido tenere. apud Epidaurios vero Cupido exprimitur ΒΈΛΗ μὲν καὶ ΤΌΞΟΝ ἀφεικὼς, ΛΥ͂ΡΑΝ δὲ ἀντ' αὐτῶν ἀράμενος φέρει. v. Pausan. Lib. ii. cap. 27. pag. 173. Ipsi Veneri aureus arcus datur ab Euripide in Medea vs. 365. quomodo Cupidinum φαρέτραι χρυσόπαστοι, καὶ χρυσᾶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη depinguntur a Philostrato l. l. Ceterum *Cupido* hic ab Albrico vocatur Veneris filius, sed tam de matre quam de patre Cupidinis Veteres contendunt, Lycius enim Olen in antiquissimo Lucinae hymno Lucinam Cupidinis matrem fecit. Vide Pausan. Lib. ix. cap. 27. pag. 762. qui deinde addit Ἡσίοδον (D. G. 116.) δὲ ἢ τὸν Ἡσιόδῳ Θεογονίαν ἐσποιήσαντα οἶδα γράψαντα, ὡς Χάος πρῶτον, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Γῆ τε καὶ Τάρταρος καὶ Ἔρως γένοιτο. Post Pausaniam Hesiodi hunc locum ad partes vocavit Scholiastes Apoll. Rh. iii. 26. Καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει ἔρωτα. Qui alias aliorum de Cupidinis parentibus opiniones dabit, quas ex hoc Scholiaste aliisque scriptoribus haustas cum lectore communicabunt G. Cuperus ii. Obs. i. & P. Burm. ad Ovid. iv. M. 288. Ratio hujus confusionis haec est, quia plures dicuntur esse Cupidines. Tres praeter a G. Cupero citatum enumerat Plut. in Amatorio T. ii. pag. 764. Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἕλλησι παραπλησίως Ἔρωτας: τόντε ΠΆΝΔΗΜΟΝ καὶ τὸν ΟΥ̓ΡΆΝΙΟΝ ἴσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν ἜΡΩΤΑ τὸν ἭΛΙΟΝ. De pluribus Olear. ad Philostrat. l.

4 Apollinem sagittabat] Quinam scriptores verbo *sagittare* usi fuerint, docebunt te Vossius & Borrichius; ille in de Vitt. Serm. Lib. iv. cap. 23. hic in defensione Vossii adversus Sciopp. pag. 283. Addo illorum observatis reperiri id etiam apud Curt. Lib. vii. cap. 5. *Etsi*, inquit, *forsitan sagittandi tam celebri usu minus*

VI. *De Mercurio.*

Mercurius ſextus in ordine planetarum, ſicut & alias ab antiquis gentilibus ſextus deus eſſe dicebatur, cujus imaginem in hunc modum pingere voluerunt. Erat ipſius ſignum [7] homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem ſua laeva [8] virgam tenebat, quae virtutem habebat ſoporiferam, & quae erat ſerpentibus circumſepta. Et gladium curvum, [9] quem Harpen homo vocabat:

minus admirabilis videri haec ars poſſit. Et Dict. Cretenſ. de Bell. Troj. Lib. I. *Atque ita ſagittatis jam praelio hoſtibus, evadunt.* Quod ſi *ſagittari aliquis* rectè dici poteſt, non mirum ſi *ſagittare aliquem* non refugit Vetus interpres Bibliorum Pſalm. x. vers. 2. *Ut ſagittent in obſcuro rectos corde.* Ita à *lancea* finxerunt verbum *lanceare* lutei aevi ſcriptores; unde *lanceatus*: de quo Voſſius in de Vitt. Serm. Lib. IV. cap. 12. MUNCK.

5 CONTRA SE TURBATOS] Hoc eſt, concitatos & iratos. Virgil. AEn. VIII. vers. 435. *AEgidaque horrificam, turbatae Palladis arma.* Vide ibi Servium, & Turneb. Adverſ. Lib. XXVI. 29. MUNCK.

6 FAMILIARIS REPERTA] In via Argis Mantineam ferente templum eſt duplici aditu, altero ad ortum, altero ad occaſum poſito; in aditu ad orientem Veneris, ad occaſum Martis ſimulacrum eſt conſtitutum. Pauſan. Lib. II. cap. 25. p. 167. qui addit id Polynicis, & Argivorum, qui Polynici fratrem perſequenti adfuerant, eſſe donum. Apud Laconas ὄπισθεν δὲ τοῦ Χαλκιοίκου ναός ἐστιν Ἀφροδίτης Ἀρείας. Pauſan. Lib. III. cap. 17. p. 251. Ad Acrocorinthum ναός ἐστιν Ἀφροδίτης. ἀγάλματα δὲ, αὐτή τε ὡπλισμένη, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἔρως ἔχων τόξον. Pauſan. Lib. II. cap. 4. in f. Apud Spartanos pervetus quoque templum eſt, & ſimulacrum Ἀφροδίτης ὡπλισμένης. Lib. III. cap. 15. p. 246. nec non in Cytheris Veneris Uraniae vetuſtiſſimum eſt templum, in quo αὐτὴ ἡ θεὸς eſt ξόανον ὡπλισμένον. cap. 23. pag. 269.

Ad CAP. VI.

7 HOMO UNUS] *Homo juvenis* correctum erat à Voſſio in libro Heinſiano; nec ſanè improbabiliter, cum facie ſemper juvenili pingatur & fingatur Mercurius. Verum alterum afferit illud cap. 3. *Erat enim ejus figura tanquam unius hominis furibundi.* Ubi annotata à nobis conſulenda. Catull. c. 22. *Unus caprimulgus aut foſſor.* Loquuntur & Graeci ita. Οἱ ὁ Geneſ. cap. XXI. vers. 15. Καὶ ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης. MUNCK.

8 VIRGAM TENEBAT] Caduceum puta. Sed caduceum à virgâ diſtinguere videtur Apulejus Metam. Lib. X. *Adeſt luculentus puer nudus, niſi quod ephebicâ chlamyda ſiniſtrum tegebat humerum: flavis crinibus uſquequaque conſpicuus: & inter comas ejus aureae pinnulae cognatione ſimili ſociatae prominebant, quem caduceum & virgula Mercurium indicabant.* Heic pauſant interpretes, ubi maximè erat exſultandum. Virga Mercurii caduceum eſt aliis, non virga alia à caduceo. Iſidor. Orig. Lib. VIII. II. *Virgam tenet, quâ ſerpentes dividit, id eſt venena. Nam bellantes interpretum oratione ſedantur: unde & ſecundum Livium legati pacis caduceatores dicuntur.* Nonius Marcellus cap. XII. *Caduceus, pacis ſignum Varro pronunciat De vitâ Pop. Rom. libro ſecundo. Verbenarius ferebat verbenam, id erat Caduceus pacis ſignum. Nam Mercurii virgam poſſumus exiſtimare.* Unde virgam illam acceperit narrat Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τοῦ Ἄτλαντος εὗρε λύραν. Καὶ τοὺς Ἀπόλλωνος βοῦς κλέψας, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. Ἀπειλουμένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. Μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον. ἀφ' οὗ καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. MUNCK. Κηρύκειον ἔχων Ἑρμῆς conſpicitur apud Eleos. Pauſan. Lib. V. cap. 27. p. 449. Κηρύκειον vero eſt ξύλον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους, ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἀπήρχοντο. Haec & plura legenda ſunt apud Suidam, & Diodorum Siculum Lib. V. pag. 341.

9 QUEM HARPEN HOMO VOCABAT] Corrigit *Homerus vocabat* Rutgerſius Var. Lect. Lib. III. 3. Probo protenus: dein pro *vocabat* repoſuerim inſuper *vocavit.* B. & V. notum eſt, quam crebro inter ſe commutentur. Sed ubi gladius iſte incurvus harpe ab Homero dicitur? Ἅρπης ſemel tantum mentio apud eum fit, Iliad. videlicet T. vers. 350. verum ibi non gladii, ſed avis eſt vocabulum. Schol. ἍΡΠΗ] εἶδος ὀρνέου.

Τινὲς

bat: fistulamque [1] de calamo factam Syringe ad os suum ponebat, dextra sonans. [2] galerum quoque seu umbellam capite portabat. Coram ipso autem erat [3] gallus, sibi peculiariter consecratus. Ab altera vero parte erat Argus, cujus caput & facies plena erat oculis, qui coram eo jacebat decollatus. Iste ergo dictus est deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio ejus latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: & latro, qui ipsi mercatori [4] peram

Τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην. λέγεται δὲ ὁ τὸ δρέπανον. MUNCK. Apud Troezenios Mercurii imago est, cui dicavit Hercules clavam ex oleastro, ad paludem Saronida invento, sectam, de qua miranda, sed non credenda, narrant Troezenii. v. Pausan. Lib. II. c. 31. p. 185. 186. De *harpe* plurima congessit in Lib. V. cap. XV. de Animal. Sacr. S. O. p. 760. 761. S. Bochartus.

1 DE CALAMO FACTAM SYRINGE] Syrinx arundo fistularia est Gazae in de Plant. Lib. IV. cap. 12. Sed aliis Syrinx est fistula ipsa. Pollux Lib. IV. cap. 10. Ἡ δὲ ἐκ καλάμων σύριγξ Κελτοῖς ἀποστήκει. Videtur scripsisse, *de calamo factam scil. Syringem*, vel *de calamo factam Syringae. Calamus Syringae* dictum puta, ut *arbor fici*, *flumen Rheni*, & infinita alia id genus. *Syringa* autem recte dici pro *Syrinx* ostendi cum alibi saepe, tum & ad Lactant. Argum. Lib. I. fab. 12. MUNCK. Fistulae haec fuit Σύριγξ μονοκάλαμος vide quae dixi ad Hygini fab. 274. *Syringe* pro ipsa arundine videtur fuisse usus Albricus more Graecorum, quibus varius hujus vocis etiam est usus, manans ex hujus significationis fonte, ut Apoll. Rhod. IV. 1647. ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος Σύριγξ αἱματόεσσα. Schol. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ πτέρνη. Sophocl. in Ajace. vs. 1429. ἔτι γὰρ θερμαὶ Σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν Μένος. ubi & vid. Schol. Aliam vocis significationem dabit Euripides in Iphig. in Aul. vs. 230. καὶ Συρίγγας ἁρματείους. Confer Sophocl. Electr. 723. & Schol. AEschyli in septem ad Thebas 212. quibus adde Suidam.

2 GALERUM QUOQUE SEU UMBELLAM] *Petasum* nempe, qui latos habebat margines ad umbram faciendam, eoque peregrinantibus in usu erat. Nec alia causa est, cur tribuerint Mercurio deorum nuncio, qui inde *petasatus* dicitur in veteri inscriptione apud Pith. Catalect. Lib. III. *Abite hinc pessimi fures. Quid vostris voltis cum oculis emissitiis? Abite hinc vestro cum Mercurio Petasato caduceatoque. Donum hoc Maximus Olibrius Plutoni sacrum facit.* Arnobius Lib. VI. pag. 197. *Itaque Hammon cum cornibus jam formatur & fingitur arietinis: Saturnus cum obunca falce, custos ruris ut aliquis, ramorum luxuriantium tonsor: cum petaso gnatus Maiae, tanquam vias aggredi praeparet, & solem, pulveremque declinet* &c. MUNCK. Apud Eleos est Ἑρμῆς ὁ τὸν ΚΡΙΟΝ φέρων ὑπὸ τῇ μασχάλῃ, καὶ ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ ΚΥΝΗΝ, καὶ ΧΙΤΩΝΑ τε καὶ ΧΛΑΜΥΔΑ ἐνδεδυκώς. v. Pausan. Lib. V. cap. 27. pag. 449. Apud Messenios etiam Mercurii statua est arietem portantis. Lib. IV. cap. 33. p. 362. Nec non in Boeotia apud Tanagraeos. Caussam docet Lib. IX. cap. 22. p. 752. ubi κριοφόρος vocatur. In via Pellenen ferente Ἄγαλμά ἐστιν Ἑρμοῦ κατὰ τὴν ὁδόν. ἐπίκλησιν μὲν Δόλιος, εὐχὰς δὲ ἀνθρώπων ἕτοιμος τελέσαι. σχῆμα δὲ αὐτοῦ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, ΓΕΝΕΙΑ ΤΕ ἜΧΕΙ, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πῖλον εἰργασμένον. v. Pausan. Lib. VII. cap. 27. pag. 594. apud Arcadas Lib. VIII. c. 39. pag. 681. Ἐν δὲ τῷ γυμνασίῳ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ, ἀμπεχομένῳ μὲν ἔοικεν ἹΜΑΤΙΟΝ, καταλήγει δὲ οὐκ ἐς πόδας, ἀλλ' ἐς τὸ τετράγωνον σχῆμα.

3 GALLUS] Cur Mercurio ea avis, cur item Apollini sit dicata, invenies apud Lucian. Tom. II. pag. 264. ed. Bened. Pierium Valerian. Hieroglyph. Lib. XXIV. & Cuperi Harpocrat. pag. 21. Sacratam etiam Cybelae eandem avem fuisse refert inter alios, & procul dubio ex aliis quoque Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. 11. MUNCK. Vide ad Fulgent. Lib. I. cap. 21.

4 PERAM ABSCINDEBAT] H. e. sacculum, follem. Gloss. Labb. Πήρα, *mantica*, *follis*. Etiam ipse Mercurius cum sacculo pingebatur. Schol. Pers. ad Sat. V. vers. 112. *Mercurialem*] *Ideo dixit, quia ipsum deum lucri dicunt. Unde & cum sacello* (leg. *saccello* vel *sacculo*) *pingitur*, *& a negotiatoribus plurimum colitur.* Vulg. interpr. Proverb. cap. VII. vers. 29. *Sacculum pecuniae secum tulit.* Catull. carm. XIII. *Non tui Catulli Plenus sacculus est aranearum.* Chrysol. Homil. XXV. *Quam cupit pecuniam perdurare, perpetuare sacculos divitiarum.* Salvianus ad Eccles. Cathol. Lib. I. *Graves metallo aureo saccos.* Horat. Lib. II. Sat. 3. *Mensam poni jubet, atque Effundi saccos nummorum.* Suidas: Σακκέλλιον, βαλάντιον, μαρσύπιον, ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος. *Crumina* est in Gloss. Labb. Θύλακος, *follis*, *crumina*. Θυλάκιον, *culliculum*, *follis*, *follex*. *Culliculum* est ὑποκοριστικὸν *a culleum*, quod neutro genere usurparunt antiqui.

ram abſcindebat. [5] Eloquentia autem in fiſtula deſignatur, [6] qui de viro in foeminam, & de foemina in maſculum ſe mutabat, cum volebat: & ideo pingebatur cum utroque ſexu. [7] De albis vero nigra, & de nigris alba faciebat, quod oſtenditur per ejus pileum ſemialbum & ſeminigrum. Aliqui vero eum [8] capite canino pingebant: [9] ideoque & lanceam pro virili, & colum pro muliebri ſexu tribuerunt.

VII.

qui. Culleum ergo dicit eſſe θυλάκιον, quia δέρματος σακκίον eſt, ut ait Ariſtophanis Schol. in Plut. Act. III. ſc. 2. Plautus Aſinar. Act. III. ſc. 3. *Quid nunc? quid eſt? quin tradis huc cruminam preſſatum herum?* h. e. ad preſſatum, ſive ut preſſet. Perſ. Act. II. ſ. 5. *Vomica eſt, preſſare parce.* Fruſtra in priore loco haerent Plautini interpretes, cum oſtenſum pridem à doctis ſit, H facere interdum poſitionem. Schol. Horat. Lib. I. epiſt. 4. *Crumena*] *Sacculo numario.* MUNCK.

5 ELOQUENTIA IN FISTULA DESIGNATUR] Fiſtulâ puta eâ, quâ ille canens in ſoporem collocavit Argum. Eloquentiae nempe habitus deus Mercurius; unde & *facundum* appellitat Horatius Lib. I. Od. 10. *Mercuri facunde, nepos Atlantis, Qui feros cultus hominum recentum Voce formaſti catus, & decorae More palaeſtrae.* Ubi Scholiaſtes: *Notum eſt Mercurium haberi inventorem ſermonis, palaeſtrae, lyrae & furtorum.* Eloquentia autem quia linguâ exercetur, hinc & linguas ſacrificatas ei olim nos docuit Ariſtoph. Scholiaſtes ad Plut. Act. V. ſc. I. Πρὸς δὲ, inquit, τὸ λεγόμενον ἔπαιζεν, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. Ὅτι τὰς γλώττας τῷ Ἑρμῇ ἔθυον, ὡς τοῦ λέγειν ἐφόρῳ. MUNCK. Latius haec extendit Scholiaſtes Apoll. Rh. I. 517. Ὅτι ἔθος ἦν --- τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. καὶ ἴσως φυσικῶς. ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα. &c. Primi Athenienſes poſuiſſe dicuntur ἀκώλους Ἑρμᾶς i. e. Mercurii ſtatuas ſine manibus pedibuſque, ut docet Pauſanias Lib. I. cap. 24. pag. 56. nempe ad indicandam orationis omnia peragentis, & nullius ope indigentis vim atque efficaciam, ut e Plutarcho ac Feſto docet Elſner. ad Acta Apoſtol. cap. XIV. vs. 12. Juxta Venerem collocarunt etiam Mercurium ſtatuarii Veteres, quia eloquentia plurimum valet ad amorem, ut docent Schol. Crucquii ad Horatii I. O. 30. vs. 8. & Phurnutus de N. D. quem lectori monſtrabit cl. Arnaldus de Diis Paredris cap. XXIII. p. 161. In urbe Pharis Mercurius eſt ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ λίθου πεποιημένον ἄγαλμα, ἔχων καὶ γένεια. ἑστηκὼς δὲ πρὸς αὐτῇ γῇ. παρέχεται μὲν τὸ τετράγωνον σχῆμα. Pauſan. L. VII. c. 22. p. 579. Notatu digna ſunt, quae paullo inferius ſequuntur Ἑστήκασι δὲ ἐγγύτατα τοῦ ἀγάλματος τετράγωνοι λίθοι τριάκοντα μάλιστα ἀριθμόν. τούτους σέβουσιν οἱ Φαρεῖς ἑκάστου θεοῦ τινος ὄνομα ἐπιλέγοντες. Τὰ δὲ ἔτι παλαιότερα καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησι τιμὰς θεῶν ἀντὶ ἀγαλμάτων εἶχον ἀργοὶ λίθοι.

6 QUI DE VIRO &c.] Heic eſt hiatus; vel cancellandum τὸ *qui*. MUNCK.

7 DE ALBIS VERO NIGRA &c.] De Autolyco Mercurii filio Ovid. XI. Met. vers. 314. *Qui facere aſſuerat, patriae non degener artis, Candida de nigris, & de candentibus atra.* Confer Natal. Lib. V. cap. 5. MUNCK.

8 CAPITE CANINO] Conſtat quidem ſimulacris Mercurii adjici ſolitam canis imaginem: ſed de capite canino quod ait, id non ita pervulgatum eſt. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Cur autem eum capite canino fingunt, haec ratio dicitur, quod inter omnia animalia canis ſagaciſſimum genus & perſpicax habeatur.* Tria aliquando ei data capita innuit Lycophron, cum ait pag. III. ed. Steph. de Mercurio, Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός. Etymol. Auctor: Τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ὁδὸς, ποῖ δὲ αὕτη. Ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ὣς δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πατροκλείδης. MUNCK. Plut. de Iſide & Oſiride Tom. II. p. 355. (Αἰγύπτιοι) οὐ τὸν κύνα κυρίως Ἑρμῆν λέγουσιν, ἀλλὰ τοῦ ζώου τὸ φυλακτικὸν, καὶ τὸ ἄγρυπνον, καὶ τὸ φιλόσοφον γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ τὸ φίλον καὶ τὸ ἐχθρὸν ὁρίζοντος, ᾗ φησιν ὁ Πλάτων, τῷ λογιωτάτῳ τῶν θεῶν συνοικειοῦσιν. De Mercurio Τρικεφάλῳ Tzetz. ad Lycophron. vs. 680. & G. Cuper. in Monument. Ant. p. 206.

9 IDEOQUE ET LANCEAM &c.] Hoc membrum videtur collocandum poſt iſta verba, *Et ideo pingebatur cum utroque ſexu.* MUNCK. Pelaſgi & Athenienſes Mercurii ſtatuas fecerunt cum erectis pudendis. v. Herodot. Lib. II. cap. 51. & Kuhn. ad Pauſan. Lib. VI. cap. 26. p. 510. Cauſſam docebunt, quos laudat. Cuper. in Monum. Ant. p. 195.

VII. *De Diana.*

Diana, [1] quae & Luna, Proſerpina, Hecate nuncupatur, ultima inter

Ad CAP. VII.

1 Quae et Luna &c.] Vide Fulgent. Mythol. Lib. I. cap. 9. & Lib. II. cap. 19. Quia tam multiplex Dianae numen, hinc τρικέφαλος Orpheo dicitur, & ſimulacrum ejus tribus inſigne capitibus celebratur, quorum unum equinum, caninum alterum, tertium ſuis agreſtis, vel, ut alii, humanum, ſed facie fuerit admodum ruſticanâ. Certè Maro inde *Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianae* dixit AEn. IV. vers. 511. Ubi Servius: *Nonnulli eandem Lucinam, Dianam, Hecaten appellant, ideo quia uni deae tres adſignant poteſtates, naſcendi, valendi, moriendi; & quidem naſcendi Lucinam deam eſſe dicunt, valendi Dianam, moriendi Hecaten; ob quam triplicem poteſtatem triformem eam triplicemque finxerunt, cujus in triviis templa ideo ſtruxerunt.* Idem Grammaticus ad illa Eclog. IV. vers. 10. *Caſta fave Lucina. Modo Lucinam Dianam accipimus. Sic Horatius:* Sive te Lucinam probas vocari, Seu te penitus Junonem. Dele τὸ *Junonem.* Caetera ſic lege: *Sive tu Lucina probas vocari, Seu Genitalis.* Ita enim habetur apud Horatium in Carmine Saeculari. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Dianam quoque ſororem ejus ſimiliter Lunam & viarum praeſidem ajunt. Unde & virginem volunt, quod via nihil pariat: & ideo ambo ſagittas habere finguntur, quod ipſa duo ſidera de coelo radios uſque ad terras emittunt: Dianam autem vocatam quaſi Duanam, quod Luna die ac nocte appareat. Ipſam & Lucinam aſſeverant, eo quod luceat. Eandem & Triviam, quod tribus fingatur figuris: de quâ Virgilius:* Tria virginis ora Dianae: *quia eadem Luna, eadem Diana, & eadem Proſerpina vocatur. Sed cum luna fingitur;* Sublustrì ſplendet amictu. Cum ſuccincta jacit calamos, Latonia virgo eſt: Cum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia conjux. *Latonia autem Diana, eo quod Latonia* (leg. Latonae) *fuerit filia: Cererem, id eſt terram, à creandis frugibus aſſerunt dictam, appellantes eam nominibus pluribus. Dicunt etiam eam & Opem, quod opere melior fiat terra: Proſerpinam, quod ex eâ proſerpant fruges. Veſtam, quod herbis vel variis veſtita ſit rebus, vel à vi ſuâ ſtando.* Verſus illos, *ſubluſtri ſplendet* &c. ex Prudentii Lib. I. contra Symmach. eſſe depromptos, oſtendi in diſſertatione de Hygino. Quod ait Cererem à creandis frugibus eſſe dictam, id puto à librariis eſſe inquinatum. Emendo, *à gerendis frugibus.* Julius Firmicus: *Terram ipſam Cererem nominant, nomen hoc à ſerendis frugibus mutuatum.* Correxerat in libro Goeſiano *gerendis* Scriverius: quod rectum videtur, cum *Ceres* dicatur quaſi *Geres*, ut eſt apud Ciceronem. Sed pro *mutuatum* reponendum etiam *mutuatam* puto. Verum haec dum ſcribo, video ad illa Virgil. I. Georg. vers. 7. *Liber & alma Ceres* &c. annotatum eſſe à Probo: *Hoc loco vult intelligi Lunam Cererem à creando dictam, quia maturet fruges;* ut forſan ex Iſidoro Firmicus ſit emendandus, & ei reſtituendum, *nomen hoc à creandis frugibus mutuatam.* Videtur ſua partim hauſiſſe Iſidorus ex Scholiaſte Germani, apud quem iſta invenio pag. 186. Edit. Micyll. *Lunam gentiles Dianam, germanam Solis, quem Apollinem nuncupabant, fuiſſe dixerunt, & ſicut à ſole ſpiritum, ita ſe à lunâ corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim* (leg. etiam) *eam viarum praeſidem & virginem, eo quod in viâ nihil pariat. Idcirco igitur ambo ſagittas habere dicuntur, quod ipſa duo ſidera de coelo radios uſque ad terram emittant: ideo faces, quia luna illuminat, ſol & illuminat & exurit. Ideo bigam luna dicitur habere, ſive propter velocitatem, ſive pro eo, quod nocte & die appareat. Ideo unum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quod hieme & aeſtate plus luceat, quam vere & autumno. Diana autem Luna dicta eſt, quaſi Diane* (leg. Duana) *eo quod die ac nocte apparet. Ipſa & Luna eo quod luceat, & Trivia eo quod tribus fungatur figuris* (leg. fingatur figuris) *de quâ Virgilius ait:* Tria Virginis ora Dianae. *Nam eadem Luna, eadem Diana, eadem Proſerpina vocatur, id eſt, coeleſtis, terreſtris, & infernalis. De qua quidam:* Denique cum luna eſt ſubluſtri ſplendet amictu: Cum ſuccincta jacet calamis &c. Leg. *ſuccincta jacit calamos.* In praecedentibus repone, *quod via nihil parit*, ex Iſidoro, immo Auguſtino C. D. Lib. VII. cap. 16. *Apollinem, inquit, quamvis divinatorem & medicum velint, tamen ut in aliquâ parte mundi ſtatuerent, ipſum etiam ſolem eſſe dixerunt: Dianamque germanam ejus ſimiliter lunam & viarum praeſidem. Unde virginem volunt, quod via nihil pariat* &c. Schol. Theocrit. ad Eidyll. II. vers. 12. Τῇ Δήμητρι μιχθεὶς ὁ Ζεὺς, τεκνοῖ Ἑκάτην διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ἀναζήτησιν. Καὶ νῦν Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ φύλαξ, καὶ δᾳδοῦχος, καὶ φωσφόρος, καὶ χθονία. In triviis cultam eam ait Schol. Ariſtoph. ad Plut. Act. II. ſc. 5. διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σελήνην καὶ Ἀρτέμιδα καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι. Schol.

inter planetas est, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipsa ergo pingebatur in specie unius dominae, coma dissoluta,

Schol. Horat. Lib. III. Od. 28. LATONAM. *Dianam: est enim trinominis, Luna, Diana, Proserpina.* Sed falsum Latonam esse Dianam. MUNCK. De Hecate τριμόρφῳ & τρικεφάλῳ videndus praeter Tzetz. ad Lycophron. vs. 1176. & alios J. G. Voss. Lib. II. de Idol. Gent. c. 29. Vir Ampliss. G. Cuperus in Monumentis Antiquis pag. 107. censet imaginem Hecates triformis exprimi statua, quae tria capita uni corpori habet inposita, contra virum doctissimum, qui putat veterem quamdam picturam *Hecaten tergeminam* repraesentare tribus figuris, quarum media reliquis duabus tertiam fere partem major est, cujus viri sententiae videtur quodammodo favere eidem tres focos dans Statius IV. Theb. 457.

Tres HECATAE, totidemque satis Acheronte nefasto
Virginibus jubet esse focos.

Lact. addit: *Quia Triformis est, aut quia eadem creditur Deûm mater, Proserpina, vel Terra, vel Vesta.* Hecate a Servio ad VI. AEn. 118. *trium potestatum numen*, & *ipsa* esse *Luna*, *Diana Proserpina* dicitur. Phurnutus N. D. c. 34. οὐχ ἑτέρα δὲ οὖσα αὐτῆς ἡ Ἑκάτη, τρίμορφος εἰσῆκται, διὰ τὸ τρία σχήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν Σελήνην, μηνοειδῆ γινομένην, καὶ πανσέληνον, καὶ τρίτον τι ἄλλην σχέσιν πλάττουσιν ἀναλαμβάνεσθαι, καθὸ πεπλήρωται μετ' αὐτῇ ὁ μηνίσκος, οὐ πεπλήρωται δ' ὁ κύκλος. ἐντεῦθεν δ' ἤδη καὶ ΤΡΙΟΔΙΤΙΣ ἐπεκλήθη, καὶ τῆς τριόδων ἐπόπτις ἐνομίσθη διὰ, τὸ τριχῶς μεταβάλλειν ὁδεύουσαν διὰ τῶν ζῴων. Τρικλαρίας cognomine colitur ab Jonibus Aroen, Antheam, & Mesatim incolentibus. Pausan. Lib. VII. cap. 19. p. 570. Pausanias Lib. II. cap. 30. pag. 180. Θεῶν δὲ Αἰγινῆται τιμῶσιν Ἑκάτην μάλιστα. —— Ξόανον δὲ ἔργον Μύρωνος, ὉΜΟΙΩΣ ἝΝ ΠΡΌΣΩΠΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ ΣΩΜΑ. Ἀλκαμένης δὲ (ἐμοὶ δοκεῖν) πρῶτος ἈΓΑΛΜΑΤΑ ἙΚΑΤΗΣ ΤΡΙΑ ἐποίησε ΠΡΟΣΕΧΟΜΕΝΑ ἈΛΛΗΛΟΙΣ, ἣν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν ἘΠΙΠΥΡΓΙΔΙΑΝ. Quomodo loquitur idem Pausanias Lib. V. cap. 19. p. 424. de Geryone, qui trimembris esse fingitur, ab Hercule occiso, quae pugna caelata erat in arca Cypseli καὶ Ἡρακλῆς ὁ πρὸς Γηρυόνην ἀγών. τρεῖς δὲ ἄνδρες Γηρυόνης εἰσὶν ἈΛΛΗΛΟΙΣ ΠΡΟΣΕΧΟΜΕΝΟΙ. & hujus dicti ac figmenti rationem reddit Servius ad VI. AEn. 289. *Geryones tres reges simillimi fuerunt in Hispania, quibus abstulit Hercules armenta.* Alio modo fabulam explicat Palaephatus cap. 25. & ex eo Apostolius, ut jam monuit Munckerus ad Hygini praefat. alio iterum modo Schol. Aristoph. Equit. 414. Servii verba spuria, & a Glossatore aliquo ex Justino Lib. XLIV. 4. ejus commentario adlita esse censet Celeb. P. Burmannus. Licet, ut quod res est, fatear, tres istae figurae, quae in isto ectypo conspiciuntur, quidem sint τρία ἀγάλματα, sed non ἀλλήλοις προσεχόμενα. Athenaeo Hecate τριοδῖτις, & τρίγληνος dicitur, ut Lib. VII. cap. 21. pag. 325. Τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη, διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας κοινότητα. ΤΡΙΟΔΙΤΗΣ, ΤΡΙΓΛΗΝΟΣ, καὶ ταῖς ΤΡΙΑΚΑΣΙ δὲ αὐτῇ τὰ ΔΕΙΠΝΑ φέρουσι (de his coenis agunt Plut. Quaest. Graec. Tom. II. p. 290. Schol. & Spanhem. ad Aristophan. in Pluto. vs. 594. Confer Hemsterhus. ad Luciani Dialog. Mort. pag. 42. & Voss. l. l.) Haec vero dicitur esse Hecate, non Persei sive Persae, & Asteriae, sed Jovis & Pheraeae ex AEolo natae filia, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 1178. Ἑκάτη ἑτέρα Φεραίας, τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, καὶ τοῦ Διὸς τεχθεῖσα, ἘΝ ΤΡΙΟΔΟΙΣ ἐρρίφη. Βουκόλοι δὲ Φέρητος εὑρόντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν, ὅθεν ἘΝ ΤΑΙΣ ΤΡΙΟΔΟΙΣ αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Verum errat Tzetzes. in triviis enim Hecatae sacrificant, quia eadem est, & Hecate, & Diana, & Luna. Vid. Voss. l. l. p. 228. Eandem Hecaten, & Lunam esse docet Sophocles ἐν Ῥιζοτόμοις apud Schol. Apoll. Rhod. III. 1213. Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς ΕἸΝΟΔΙΑΣ ἙΚΑΤΗΣ, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολὸν φέρει, καὶ γῆς ναίουσ' ἹΕΡΑΣ ΤΡΙΟΔΟΥΣ στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλέκτοις ὠμῶν σπειράμασι δρακόντων. Sed de Hecates parentibus lis est. Vide ipsum Tzetzen ad vs. 1175. Jac. Nic. Loensem Lib. VII. Epiphyll. cap. 4. in f. Schol. Apoll. Rhod. III. 1034. Micyll. & Ciofan. ad Ovid. VII. M. 74. ubi & plura de *tergemina Hecate.* ut & J. L. de la Cerda ad Virg. IV. AEn. 511. Hecaten, & Proserpinam esse, praeter Tzetzen ad Lycophron. vs. 1176. docet etiam Plut. de Iside & Osiride Tom. II. pag. 368. Ταύτην ἔχειν δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις τὴν δύναμιν ὁ Ἄνουβις, οἵαν ἡ ἙΚΑΤΗ παρ' Ἕλλησι ΧΘΟΝΙΟΣ ὢν ὁμοῦ καὶ ὈΛΥΜΠΙΟΣ. Ubi per Hecaten Ὀλύμπιον *Luna*, per Χθόνιον *Proserpina* intelligenda est, quam & Δήμητρα Χθονίαν vocant Lacones & Hermionenses. v. Pausan. Lib. III. cap. 14. pag. 241. Quid sit Χθονία Hecate, docui in Obs. Misc. Vol. X. Tom. II. pag. 309. Imo ut solem ad omnes Deos, ita Dianam ad omnes Deas retulerunt veteres. V. Ampliss. G. Cuperi Harpocrates pag. 108. Hinc Lacones

luta, quae [1] arcum tenebat & sagittam. [2] Cervos quoque cornutos in venatione insequi videbatur, circa quam, sive ad ejus latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: [3] & chori nympharum, sylvarum, montium, fontium & marium, cum choris

cones Amyclaeo Apollini apud Pausan. Lib. IV. cap. 14. p. 313. ἀνέθεσαν ἀπὸ τῶν λαφύρων τρίποδας χαλκοῦς. Ἀφροδίτης ἄγαλμά ἐστιν ἑστηκὸς ὑπὸ τῷ τρίποδι τῷ πρώτῳ, Ἀρτέμιδος δὲ ὑπὸ τῷ δευτέρῳ, Κόρης δὲ Δήμητρος ὑπὸ τῷ τρίτῳ. ita lego h. l. confer Lib. III. cap. 18. p. 254. 255. Quia Diana eadem, quae Luna est, colitur a Messeniis φωσφόρος dicta. v. Pausan. Lib. IV. cap. 31. p. 358. qui eam & παιδοτρόφον adpellarunt. cap. 34. p. 365. ut alii κουροτρόφον. v. Diodor. Siculum L. V. p. 340. qui caussam docet. In Aulide Dianae simulacra sunt, alterum exprimit Dianam faces gestantem, alterum sagittas jaculantem. Pausan. Lib. IX. c. 19. p. 748. & L. X. c. 37. p. 892. Hinc ab Arcadibus primum exstructum est templum Ἀρτέμιδος, ἩΓΕΜΌΝΗΣ, καὶ χαλκοῦν ἄγαλμα ἔχον ΔᾼΔΑΣ. v. Pausan. Lib. VIII. c. 36. p. 675. De qua dea, quae nunc una, nunc duabus inde facibus armata in nummis cernitur, egit Spanh. ad Call. H. Dian. vs. II. 116. & unde Lucina eadem, quae Diana apud AEgienses ἐς ἄκρους ἐκ κεφαλῆς τοὺς πόδας ὑφάσματι κεκάλυπται λεπτῷ — καὶ ταῖς χερσὶ τῇ μὲν ἐς εὐθὺ ἐκτέταται, τῇ δὲ ἀνέχει δᾷδα. sed cujus imaginis aliam reddit rationem Pausanias L. VII. cap. 23. p. 582. Εἰλειθυίᾳ δὲ εἰκάσαι τις ἂν εἶναι δᾷδας, ὅτι γυναιξὶν ἐν ἴσῳ καὶ πῦρ εἰσιν αἱ ὠδῖνες. Ἔχοιεν δ' ἂν λόγον καὶ ἐπὶ τοιῷδε αἱ δᾷδες. ὅτι Εἰλείθυιά ἐστιν, ἡ ἐς φῶς ἄγουσα τοὺς παῖδας. Tres Dianas enumerat diversis e parentibus natas Cicero III. de N. D. 23.

1 ARCUM TEN. ET S.] Apud AEgienses est, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, τοξευούσῃ δὲ εἴκασται. Pausan. Lib. VII. cap. 25. p. 584. in oppidulo Phelloe, Diana ex aere est βέλος ἐκ φαρέτρας λαμβάνουσα. cap. 26. p. 593. prope Anticyram posita est Diana a Praxitele δᾷδα ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων φαρέτραν. παρὰ δὲ αὐτὴν κύων ἐν ἀριστερᾷ v. Pausan. L. X. c. 37. p. 892. & Spanh. ad Callim. H. Dian. 8. 9. Videtur etiam fuisse habita militaris Dea, unde ἡγεμάχη vocatur a Spartanis. v. Pausan. Lib. III. cap. 14. p. 242. Apud Messenios τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἄγαλμα ὂν χαλκοῦν καὶ αὐτὸ καὶ τὰ ὅπλα, παρῆκε τὴν ἀσπίδα juxta Eumdem Lib. IV. cap. 13. pag. 311.

2 CERVOS QUOQUE CORN. IN VEN. INS. VID.] Hinc ἐλαφηβόλος dicitur. v. Spanh. ad Call. H. Dian. 17. & ἐλαφιαία ab Eleis inprimis, de quo epitheto Pausan. Lib. VI. c. 22. pag. 511. hinc sacerdos virgo Laphriae Dianae ad sacra vehi solet curru, quem bigae cervorum trahunt. Pausan. Lib. VII. c. 18. p. 570. Verum non tantum cervos, sed & alias feras venari dicitur, unde & θηροκτόνος nuncupatur. vide Eumd. Spanh. ad vs. 12. p. 138. & Ἀγροτέρα. v. Pausan. Lib. I. cap. 41. pag. 98. & hinc Ambraciotae Dianae ἀγροτέρᾳ (de qua Schol. Aristoph. Equit. vs. 657. Perizon. ad AEliani V. H. II. 25.) adposuerunt χάλκεον θῆρα. Caussam docet Antoninus Liberalis cap. 4. Metam. per quam *feram* leo ibi intelligitur; alioqui in nummis canis adsiduus Dianae comes, ut docet G. Cuperus in Monum. Antiqu. p. 198. & Spanh. ad Call. H. D. 228. In Cypseli arca exprimitur Diana, τῇ μὲν δεξιᾷ κατέχουσα πάρδαλιν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν λέοντα. v. Pausan. Lib. V. c. 19. p. 425. θηρεύουσα expressa est Diana Laphria in urbe Calydone a Menaechmo & Soida, teste Pausania Lib. VII. cap. 18. p. 569. Caussam hujus imaginis docent animalia viva huic Dianae Laphriae, praeter oblatos pomiferarum arborum fructus, inmolata, quae recensentur pag. 570. Apud Arcadas exprimitur Diana teste eodem Lib. VIII. cap. 37. p. 676. Cereris throno adstans ἀμπεχομένη δέρμα ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φαρέτραν ἔχουσα. ἐν δὲ ταῖς χερσί, τῇ μὲν λαμπάδα ἔχει, τῇ δὲ δράκοντας δύο, παρὰ δὲ τὴν Ἄρτεμιν κατάκειται κύων, οἷα θηρεύειν εἰσὶν ἐπιτήδειοι.

3 ET CHORI NYMPHARUM] Nisi scripsit, *id est chori* &c. Deleri ista debent, ut glossemata, quibus explicare sciolus aliquis voluerit, quae essent *Dryades*, *Hamadryades* &c. Sed pro *Dryades* reponendum forsan *Oreades*, quia Nympharum montium meminit glossator ille; quae Oreades sunt: nisi dicendum est ex imperitiâ scriptoris ortum, ut Dryades dicantur Nymphae montium. Isidorus certè errat, cum scribit Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Nympharum apud Gentiles varia sunt vocabula. Nymphas quippe montium Oreades dicunt: sylvarum, Dryades: fontium, Hamadryades: camporum, Naiades: maris, Nereides.* Rectius Servius ad Eclog. Virg. X. vers. 62. *Jam neque Hamadryades*] *Nymphae, quae cum arboribus & nascuntur & pereunt*, ἀπὸ τῆς ἅμα καὶ τῆς δρυός, *qualis fuit illa, quam Erisichthon occidit: qui cum arborem incideret, & vox inde erupit & sanguis, sicut docet Ovidius. Dryades vero sunt, quae inter arbores habitant: Oreades, quae in montibus. Sanè ab ovibus Nymphae Peribelides* (leg. perimelides;) *à fluminibus Naiades;*

choris & Satyrorum cornutorum, qui dii dicebantur agrorum. [4] Et navicula post cervos cum homine navigante & velificante in mari erat figurata.

VIII.

des; *à pratis Limoniades*; *ab alimonid infantium Curotrofae nominantur.* Caeterum, ut à δρῦς Nymphae dictae sunt Dryades & Hamadryades, ita à μηλὶς *pomus*, *Epimelidas* & *Hamamelidas* dictas voluere nonnulli. Verum Scholiastes Homeri à μῆλον *ovis* cum Servio dictas eas censet, cum ait ad Iliad. Υ. vers. 8. Αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι ἀλσηΐτιδες καλοῦνται. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ἁμαδρυάδες. αἱ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, ναΐδες καὶ ὑδριάδες. Καὶ τούτων αἱ μὲν κρηνίδες, αἱ δὲ ἐπιποταμίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, ἐπιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ὀρεσιάδες, καὶ ὅσαι ταύταις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, ἑλιονώμοι. Leg. ἑλειονόμοι. Advertit me, quod fluentorum Nymphas *Hydriades* vocat; atque adeo suspicor in loco Isidori modo laudato pro *fontium*, *Hamadryades*, reponendum esse, *fontium*, *Hydriades*. Certè aptius, immo verius foret. De Epimelidibus locus est conspectus apud Antonin. Liberal. cap. 31. Ὦ κοῦροι τὸ νεῖκος ἤρασθε πρὸς Ἐπιμηλίδας Νύμφας, οὐκοῦν ὦ ἄφρονες, νικώμενοι δώσετε δίκην. Καὶ οἱ παῖδες ἵνα περ ἑστήκεσαν παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν νυμφῶν, ἐφύοντο δένδρα. Καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νύκτωρ ἐκ τῆς ὕλης, οἷα θρηνούντων. ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται νυμφῶν τε καὶ παίδων. Defecta esse postrema verba, & excidisse particulam ἀπὸ vel ἐπὶ censet Vir Cl. legitque, ὀνομάζεται ἀπὸ νυμφῶν τε &c. At nihil opus esse istâ praepositione ut scripsi antehac, ita adhuc pertendo. Sensus est, ὁ δὲ τόπος ὀνομάζεται νυμφῶν τε καὶ παίδων τόπος. planè ut paullo ante, τὸ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων sc. ἔθνος. Geminus in Phaenom. pag. 45. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως κείμενοι ἀστέρες Γοργόνιον καλοῦνται. Scil. ἀστέρες. Schol. Theocrit. Eidyll. Α. vers. 123. Λυκαίω) ὑπὸ τοῦ Λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ Καλλιστοῦς, εἰς ὃ ἐλθοῦσαν τὴν Λυκάονος θυγατέρα Καλλιστώ, ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ Ἑρμοῦ τραφῆναι &c. Loquuntur ita & Latini interdum. Nepos Agesil. cap. 8. *Cum venisset in portum, qui Menelai vocatur.* Auctor vitae Apollinaris pag. 134. Ed. Laz. *Ad urbem quae vocatur Ravennatum.* Curt. Lib. III. *Equus eximiae magnitudinis, quem Solis appellabant.* Lactant. ad Stat. pag. 121. Ed. Tiliobr. *Fontem efficit, qui Hippocrenes dicitur.* Sed ibi *Hippocrene* reposuerim. Lactant. Argum. Ovid. Met. fab. 50. *Insulam Tiberis ingressus est, ibique se occuluit: qui locus draconis vocatur.* Vet. Interpr. Cant. Salom. *Oculi tui columbarum.* sc. oculi. Victor. Illustr. cap. 7. *Unde illae fossae Quiritium sunt dictae.* MUNCK. Apud Epidaurios ναοὶ δὲ ἐν τῇ πόλει καὶ Διονύσου, καὶ Ἀρτέμιδός ἐστιν ἄλσος. εἰκάσαις ἂν ΘΕΡΟΥΣΗ τὴν Ἄρτεμιν. Pausan. Lib. II. cap. 29. p. 177. Apud Phliasios περίβολός ἐστιν ἱερὸς Δήμητρος· ἐν δὲ αὐτῷ ναός τε καὶ ἄγαλμα Δήμητρος καὶ τῆς παιδός. τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος (ἔστι γὰρ καὶ Ἀρτέμιδος ἐνταῦθα χαλκοῦν ἄγαλμα) ἐφαίνετο ἀρχαῖον εἶναί μοι. Ab AEgyptiis Diana dicitur esse Bacchi & Isidis, i. e. Cereris, filia, non vero Latonae, quam Dianae nutricem esse ajunt. Herodot. II. 156. qui ideo Cereris filiam Dianam ab AEschylo vocari putat. Quae loca indicant Dianam & Cererem pro iisdem Deabus olim fuisse habitas. Vide G. Cuperi Harpocratem pag. 108. De Nymphis Pausan. Lib. VIII. cap. 4. pag. 604. Δρυάδας γὰρ δὴ καὶ Ἐπιμηλίδας τὰς ἑαυτῶν ἐκάλουν Ναΐδας. καὶ Ὁμήρῳ γε ἐν τοῖς ἔπεσι Ναΐδων νυμφῶν μάλιστά ἐστι μνήμη. Vide ibi Kuhnium.

4 ET NAVICULA P. C. C. H. N. E. V. IN MARI] Schol. Eurip. Hippol. vs. 228. De Diana τῆς δὲ θαλάσσης φησὶν αὐτὴν ἐπιστρέφειν, ὡς καὶ Ἡσίοδος, ΜΟΙ͂ΡΑΝ ἜΧΕΙ ΓΑΙ͂ΗΣ ΤΕ ΚΑΙ͂ ἈΤΡΥΓΕ͂ΤΟΙΟ ΘΑΛΑ͂ΣΣΗΣ. Hinc Schol. Soph. Trachin. vs. 646. ΜΗΛΙ͂ΔΑ ΠΑΡΑ͂ ΛΙ͂ΜΝΑΝ, τὴν Μαγνησίαν, ἔνθα τὸ τῆς Ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον ἱερόν, πλησίον Τραχῖνος. Dianam pro maris, fluviorum, paludum & fontium Dea fuisse cultam, patet ex Apoll. Rh. I. 571.

—— Νηόσσοον, εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
Ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα.

Schol. Pindari O. Pyth. II. 12. & O. Nem. I. I. & 3. & ex Artemidoro, quo teste a piscatoribus Diana Λιμνᾶτις colitur. v. Heins. ad Ovid. v. Met. 48. quod derivetur a Λίμνη, quae vox tamen non tantum pro palude, sed etiam pro mari ponitur. v. Schol. Soph. Trachin. vs. 640. & Eurip. Herc. Fur. 410. Ἔβα δι' Εὐξείνου οἶδμα λίμνας, pro δι' οἶδμα πόντου Εὐξείνου. uti & ποταμὸς de mari sumitur, & unde decipi potuit Hyginus, qui in Geneal. pag. 7. *Axenum* i. e. pontum Euxinum inter flumina ponit. Vide ibi Munckeri notam. sed ad rem. In hac sententia videtur esse Schol. Eurip. l. l. qui Δέσποιναν λίμνας ab Euripide ideo vocari putat, quia etiam in mari regnare creditur, quamquam eum non fugiat, quod sit ΛΙ͂ΜΝΗ γυμνάσιον ἐν Τροιζῆνι (Dia-

VIII. *De Minerva.*

Minerva dea ſapientiae ex cerebro Jovis nata: quae alio nomine Pallas dicta eſt. Haec enim pingebatur à poëtis in ſimilitudinem [1] unius

(Diana maxime colitur a Troezeniis hymno, qui οὔπιγγος dicitur. v. Schol. Apoll. Rh. I. 972.) de quo latius ad vs. 1133. ſcribit Λίμνη τόπος Τροιζήνιος Ἀττικὸς, ἔνθα λίμνη τὶς Ἄρτεμις καλεῖται. (ubi pro Λίμνη τίς una voce lege Λιμνῆτις.) Pauſan. vero Lib. III. cap. 2. p. 208. Τὸ δὲ (Ἀρτέμιδος) ἱερὸν τοῦτο ἐν μεθορίῳ τῆς τε Λακωνικῆς καὶ τῆς Μεσσηνίας ἐπεποίητο ἐν χωρίῳ καλουμένῳ Λίμναις. cap. 7. p. 220. Καὶ τὰ Μεσσηνίων ἐς Τήλεκλον τὸν τῆς ἑτέρας βασιλέα οἰκίας, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Λιμνάδος. Sed Heinſ. ad Ovid. l. l. legit Λιμνάτιδος. cap. 14. p. 240. ὀπίσω πρὸς τὴν λέσχην, ἔστιν Ἀρτέμιδος Ἰσώρας ἱερόν. ἐπονομάζουσι δὲ αὐτὴν καὶ Λιμναίαν, οὖσαν οὐκ Ἄρτεμιν, Βριτόμαρτιν δὲ τὴν Κρητῶν. Quidquid ſit, ad omnes Deas referri poteſt Diana. V. G. Cuper. in Harpocrate pag. 108. praeſertim ad Iſidem, quae etiam maris Dea, ut docet Epigramma in Iſidem apud Suidam in voce Κεμάς.

Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐῤῥύσαο Δᾶμιν, Ἄνασσα,
Κ'ηκ πενίης, θύσει χρυσόκερων ΚΕΜΑ'ΔΑ.

(De voce Κεμὰς vide Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. 12.) Idque patet ex homine navigante & velificante. Velificia enim prima invenit Iſis juxta Hygini fab. ultimam. Sed vide G. Cuper. Harpocrate pag. 14. Cetera de Diana Marina & portuum inſpectrice, item fluviali docebit Spanh. ad Callim. H. D. 13. 15. 39. ubi & de hiſce Nymphis Dianae comitibus agitur. Arcades crediderunt Eurynomen, cujus imago repraeſentabat mulierem uſque ad ſumma femora, & inferiori corporis parte piſcem, Dianam fuiſſe, quamquam Pauſanias Lib. VIII. c. 41. p. 684. in alia omnia diſcedat.

Ad CAP. VIII.

1 Unius Dominae] In genere omnes dii *domini*, & deae vocabantur *dominae* Eurip. Hippol. 88.

Ἄναξ. Θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών.

Schol. ἌΝΑΞ κυρίως σωτήρ. τοὺς οὖν θεοὺς ἄνακτας καὶ σωτῆρας καλοῦμεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τοὺς δεσπότας ἄνακτας καλοῦμεν, ὡς δευτέρους σωτῆρας. &c. vs. 459. Ἐπὶ δεσπόταις θεοῖς. Herodot. Lib. I. cap. 212. Ἥλιον ἐπόμνυμί τοι τὸν Μασσαγετέων δεσπότην. Lucian. Dialog. x. Mort. Ὦ δέσποτα, καὶ βασιλεῦ, καὶ ἡμέτερε Ζεῦ. Venus vocatur δέσποινα πόντια. Eurip. Hippol. 522. & ſimpliciter δέσποινα in Med. 633. Item Theocrit. Idyll. xv. vs. 100. Δέσποιναν Ἄρτεμιν vocat. Sophocl. Elect. 628. & Arcades colebant Deam, Δέσποιναν dictam, cujus nomen non indicatur, cui & ara in Elide exſtructa eſt. V. Pauſan. Lib. v. cap. 15. pag. 414. & Lib. VIII. cap. 37. pag. 676. 677. Ceterum Graecos imitati ſunt Latini. v. Broukh. ad Propert. II. IV. 17. Inprimis vero Minerva hoc cognomine etiam fuit ab Atticis inſignita. Ariſtoph. Equit. 760. Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ Εὔχομαι. Eurip. Cyclop. 349. Ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεά. Huic reginae Minervae a ſtatuariis datur thronus, in quo ſedet. Sic apud Erythraeos juxta Pauſan. Lib. VII. cap. 5. pag. 534. eſt Ἀθηνᾶς Πολιάδος ναὸς, καὶ ἄγαλμα ξύλου μεγέθει μέγα, ΚΑΘΗ'ΜΕΝΟ'Ν ΤΕ 'ΕΠΙ' ΘΡΟ'ΝΟΥ, καὶ 'ΗΛΑΚΑ'ΤΗΝ ἐν ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν ἔχει, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλον. Jovi vero adpoſita ſtans exprimitur Pauſan. Lib. VII. cap. 20. p. 573. Ἔστι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ναὸς Ὀλυμπίου, αὐτός τε ἐπὶ θρόνου, καὶ ἑστῶσα Ἀθηνᾶ παρὰ τὸν θρόνον.

2 Gladio adcinctae] Eurip. Helena vs. 1332. vocat Minervam ἔγχει πάνοπλον. ubi ἔγχος per gladium verti poſſet, quia non tantum juniores, ſed inprimis Tragici, ἔγχος pro gladio ponere ſolent. v. Schol. Sophocl. Ajac. vs. 667. 919. & ad Antigon. vs. 1250. Verum Schol. Pindari Olymp. Od. VII. 79. vocantis Palladem ἐγχείβρομον, per haſta frementem explicat, & ſane βρόμος convenit melius haſtae quam gladio. Attamen poſteriores ſcriptores de Palladis haſta locuti δόρυ dixerunt. ut Pauſanias Lib. I. cap. I. p. 3. ἔχει δὲ ὁ μὲν σκῆπτρον, καὶ νίκην, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ δόρυ. & cap. 24. p. 58. Ἐν δὲ τῇ χειρὶ δόρυ ἔχει, καὶ οἱ πρὸς τοῖς ποσὶν ἀσπίς τε κεῖται, καὶ πλησίον τοῦ δόρατος Δράκων ἐστίν.

3 Cujus caput vi decinctum erat] Barthio, poſtquam varias tentavit emendationes, maxime tandem haec veriſimilis videtur ad Stat. Tom. II. pag. 403. *Cujus caput Gryphis & Sphinge cinctum erat.* Quam firmari conjecturam à Pauſaniâ in Atticis (Cap. 24. p. 57.) cenſet, cum

[1] unius dominae armatae lorica, & [2] gladio adcinctae; [3] cujus caput viri decinctum circum erat, ipsamque cassis cum crista desuper detegebat. ipsa autem [4] lanceam tenebat in dextra: in sinistra vero [5] scutum crystallinum habebat, quod caput Gorgonis à cervice serpen-

cum ait: *In galeae cono eminet Sphinx; utramque galeae partem gryphes tenent.* Ego ἐπέχω. Sed *tegebat* omnino legendum pro *detegebat*. MUNCK. Galea Minervae caput tectum erat, ut notum. Hinc in templo Junonis apud Eleos vidit Pausan. Lib. v. cap. 17. pag. 419. Ἀθηνᾶν ΚΡΑ͂ΝΟΣ ἐπικειμένην, καὶ δόρυ, καὶ ἀσπίδα ἔχουσαν. & in Olympia prope majora Smicythi dona, Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἕστηκε ΚΡΑ͂ΝΟΣ ἐπικειμένη, καὶ ΑἸΓΙ͂ΔΑ ἐνδεδυκυῖα. v. Pausan. L. v. c. 26. p. 447. De hoc vero loco nihil certi statui potest sine ope codicum. nam in Elidis arce Minervae fanum est, inque eo Minervae simulacrum a Phidia factum, ubi galeae, qua Minervae caput tectum erat, insidebat gallus gallinaceus. v. Pausan. Lib. vi. cap. 26. pag. 518. Porro galea datur Palladi, utpote Deae militari, unde prope Elateam Minervae ἐπίκλησιν Κρανaίας ἱερὸν positum est, quam Deam Elateae incolis adversus Taxili copias opem tulisse perhibent. v. Pausan. L. x. c. 34. p. 886. qui ibidem ejusdem Deae simulacrum ὡς ἐσκευασμένον ἐς μάχην esse addit p. 887. Quam armipotentem vocat Virgilius ii. AEn. 425. a quo xi. 483. adpellatur *Armipotens praeses belli.* ubi Serv. *Haec autem omnis oratio ad verbum de Homero translata est:* Πότν' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων. *Praeses autem belli: id est, qui praeest omnibus bellis, cujus nutu semper bella tractantur.* Ἐγχείβρομος a Pindaro Olymp. Od. vii. 79. i. e. παρὰ τοῦ πολέμου βρέμουσα. v. Schol. Ἀγελείη, i. e. bellicosa, ab Hesiodo. v. Graev. L. H. c. 20. Homerus primus ἐν Ἰλιάδι ἐποίησεν Ἀθηνᾶν μὲν καὶ Ἐνυὼ πολεμούντων ἡγεμονίαν ἔχειν. v. Pausan. Lib. iv. cap. 30. pag. 354. quem ceteri poëtae secuti sunt. Omitto Eurip. in Heraclid. vs. 353. & Aristophan. in Equit. vs. 578. & alios. Sed in primis νίκη Athenis vocatur. De quo titulo Minervae Schol. Sophocl. Philoctet. vs. 133. Tzetz. ad Lycophron. vs. 355. Cuper. iii. Obs. cap. 13. pag. 316. 317. & in Apotheosi Homeri p. 172. 173. Cui templum a Megarensibus exstructum est. v. Pausan. L. i. cap. 42. pag. 101. Apud Thebanos Minervae simulacrum ἐπίκλησιν Ζωστηρίας est. Caussam docet idem L. ix. cap. 17. p. 743. Hinc denique Ἀρείας Minervae templum apud Plataeenses. Vide eumd. Lib. cap. 4. p. 718. qui L. x. cap. 18. p. 840. haec refert: Ἀχαιοὶ δὲ ἀνέθεσαν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα πόλιν τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ παραστησάμενοι πολιορκίᾳ.

4 LANCEAM TENEBAT IN DEXTRA] Miror, clavem Minervae non adpingi, quippe quae sola claves Deorum aedium habere dicitur, haud aliter ac Ἔρως, qui τῆς Ἀφροδίτης φιλτάτων θαλάμων κληδοῦχος vocatur ab Euripide in Hippol. vs. 541. ubi videnda Scholia. De Minerva κληδοῦχῳ egere Spanhemius ad Callim. H. Apoll. 7. & P. Wesseling. i. Obs. 3.

5 SCUTUM CRYSTALLINUM] Atqui aegis erat, hoc est, scutum confectum è pelle caprae Amaltheae, ut est apud Schol. Homer. ad Iliad. O. vers. 318. Id gestatum prius à Jove in bello adversus Titanes; deinde ab eo Minervae donatum, si fabulis credimus. Verum aegis lorica potius, quam scutum fuit. Servius ad illa Virgil. AEn. viii. 435. *AEgidaque horrificam*] *AEgis propriè munimentum pectoris aereum, habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum si in pectore numinis fuerit, aegis vocatur: Si in pectore hominis, sicut in antiquis imperatorum statuis videmus, lorica dicitur.* Isidor. Orig. Lib. viii. ii. *Eam* (Minervam) *artem & rationem interpretantur, quia sine ratione nihil potest contineri. Quae ratio quia ex solo animo nascitur, animumque putant esse in capite & cerebro; ideo eam dicunt de capite Jovis esse natam, quia sensus sapientis, qui invenit omnia, in capite est. In cujus pectore ideo caput Gorgonis fingitur, quod illic est omnis prudentia, quae confundit alios & imperitos ac saxeos comprobat: quod & in antiquis imperatorum statuis cernimus in medio pectore loricae,* (fort. loricam) *propter insinuandam sapientiam & virtutem.* Crystallinum scutum infra cap. 20. etiam Perseo tribuit: sed id Minerva Perseo commodaverat. Videtur Albricus in Minervae imagine formandâ secutus Capellam Praefat. Lib. vi. *Hinc nam tergeminae rutilant de vertice cristae, Quod dux sanguineo praesulque corusca duello: Vel tibi quod fulget rapiturque triangulus ignis. Hinc tibi dant clypeum, sapientia quod regat orbem: Vel rationis opem, quod spumea praelia poscant. Hasta etiam vibrans penetrabile monstrat acumen: Lymphaseum magis est, & scutum circulus ambit. Hinc jam vernicomae frondent tibi munera olivae: Artes cura vigil per te quod discat olivo. Glaucam dant volucrem, quod lumine concolor igni es. Tuque ignis flos es, cluis & γλαυκῶπις Ἀθήνη. An mage noctividae tibi* tradi-

pentibus monſtroſe continebat. Haec igitur oculos habebat [1] ſplendidos: triplici colore pallium induebat, diſtinctum aureo, purpureo & coeleſti. Juxta ſe habebat olivam viridem pictam: [2] deſuper avem, quae dicitur noctua, volitantem.

IX. *De Pane.*

[3] Pan ab antiquis diebus fuit deus naturae, & in ſimilitudinem naturae univerſalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cujus pectore ſtellarum plurium erat forma. Pellis ejus in parte pingebatur ſtellata: femora autem habebat

traditur alitis uſus: Quod vigil inſomnes ducat ſollertia curas? Pectore ſaxificam dicunt horrere Meduſam, Quod pavidum ſtupidet ſapiens ſollertia vulgus. Vides etiam in hac deſcriptione ſcutum ab aegide diſtingui. MUNCK. Variant Mythographi. Conſule quae dixi ad Hygini Lib. II. Aſtron. Poët. cap. 12. quibus adde Schol. Pindari O. Nem. x. vs. 7. (Perſeus) ἀποτέμνει τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ δεξαμένη ἐνέθηκε τῷ ἑαυτῆς στήθει. Hinc teſte Pauſania Lib. I. cap. 24. p. 58. apud Atticos ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ὀρθόν ἐστιν ἐν χιτῶνι ποδήρει, καὶ οἱ κατὰ τὸ στέρνον ἡ κεφαλὴ Μεδούσης ἐλέφαντός ἐστιν ἐμπεποιημένη. & teſte eodem Pauſania Lib. V. cap. 12. p. 405. (Ἀντιόχου) ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀθήνησι ἡ ΑΙΓΙΣ ἡ χρυσῆ καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ Γοργὼ ἡ ἐς τὰ ἀναθήματα. Ad inprimis Broukh. ad Propert. II. II. 60.

1 SPLENDIDOS TRIPLICI COLORE] Mutanda eſt diſtinctio: *oculos habebat ſplendidos. Triplici colore* &c. Vidit & Barthius id Comment. in Stat. pag. 654. Tom. II. Caeterum cum quinque apud Veteres celebrentur Minervae, quaenam ex illis bellatrix iſta fuerit, non convenit inter eos. Saturno editam fuiſſe ait Firmicus in de E. P. R. pag. 20. Ed. Leid. At Jovis filiam facit Ampelius cap. 9. ubi non unâ mendâ inquinatus eſt. *Tertia* (Minerva) inquit, *Jovis filia, quae ſcilicet rebus ſe exercuit.* Leg. *bellicis rebus. Quarta, Solis filia, quadrigas junxit.* Repone, *quae quadrigas. Quinta Pallantis & Titanidos filia.* Firmicus habet: *Quinta Pallante patre & Tritonide matre orta eſt.* Ita edidit Wouwerius; ſed antiquitus cuſi *Titanide*; quod haut ſcio an recte ille mutaverit. Schol. Stat. p. 22. ed. Tiliobr. *Sic à Titan Titanis dicitur, quemadmodum Phoebus & Phoebe.* MUNCK. Minervam etiam ab oculis commendant poëtae, unde non tantum γλαυκῶπις Ἀθήνη, quod epitheton hic reſpicere credo Albricum, cum *ſplendidos* Minervae dat *oculos*, de quo epitheto v. Schol. Apoll. Rh. I. 1281. verum εὐῶπις i. e. pulchris oculis ornata dicitur. v. Spanh. ad Callim. H. Pall. vs. 17. Diomedes dicavit Argis templum Ἀθηνᾶς ὀξυδερκοῦς καλουμένης, ὅτι οἱ μαχομένῳ ποτὲ ἐν Ἰλίῳ τὴν ἀχλὺν ἀφεῖλεν ἡ θεὸς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν. teſte Pauſania Lib. II. cap. 24. p. 165. Quae Dea oculis ſanandis ac ſervandis etiam praeeſſe dicitur. v. Spanh. ad vs. 98. unde ὀφθαλμίτιδος Minervae templum eſt apud Spartanos (Pauſan. Lib. III. cap. 18. pag. 253.) a Lycurgo ob cauſſam ibi memoratam dicatum. Caeterum Pauſan. Lib. I. cap. XIV. p. 36. adnotans Athenis in Vulcani templo Minervae eſſe ſtatuam, addit τὸ δὲ ἄγαλμα ὁρῶν τῆς Ἀθηνᾶς γλαυκοὺς ἔχον τοὺς ὀφθαλμοὺς, Λιβύων τὸν μῦθον ὄντα εὕρισκον. τούτοις γάρ ἐστιν εἰρημένον, Ποσειδῶνος καὶ λίμνης Τριτωνίδος θυγατέρα εἶναι, (v. Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 267. quem cum aliis citavi ad Hygini Fabulas pag. 12.) καὶ διὰ τοῦτο γλαυκοὺς εἶναι, ὥσπερ καὶ τῷ Ποσειδῶνι, ὀφθαλμούς. Γλαυκὸν vero Epitheton eſt aquarum. Pauſan. Lib. IV. cap. 35. p. 369. Γλαυκότατον μὲν οἶδα ὕδωρ θεασάμενος τὸ ἐν Θερμοπύλαις.

2 DESUPER AVEM] Apud Meſſenios vero in urbe Coronea χαλκοῦν ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμά ἐστιν ἐν ὑπαίθρῳ, κορώνην ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα. Vid. Pauſan. Lib. IV. cap. 3. p. 364.

Ad CAP. IX.

3 PAN AB ANTIQUIS DIEBUS &c.] Fort. *Pan ab antiquis gentibus fuit* &c. Sequitur enim *ab eis* &c. MUNCK.

4 DENUDATA CUM HERBIS &c.] Emaculari jubet Barthius ad Stat. Tom. I. p. 220. *Denudata cute,*

bat [4] denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore ejus [5] fiſtulam ſeptem calamorum tenebat, quam digitis pulſare videbatur. Pedes quoque & crura caprina habebat. Cum Amore vero pingebatur luctam habuiſſe, qui ab ipſo Pane victus erat; ideoque idem Amor juxta eum, quaſi ad terram proſtratus, jacebat.

X. *De Plutone.*

[6] Pluto Saturni filius, dictus eſt ab antiquis [7] deus inferorum & regnorum, terrarum, & animarum juſte decedentium. Credebant enim antiqui, [8] omnes animas ad inferos deſcendere, ibique cum Plutone

nute, herbis & arboribus pro ea enatis. Extra & in ore fiſtulam ſeptem calamorum &c. Exiſtimem haec de Pane ex Servio hauſiſſe Albricum: certe gemina his prorſus ſunt, quae ille ſcribit in Eclog. II. Virgil. vers. 31. *Pan deus eſt ruſticus, in naturae ſimilitudinem formatus. Unde & Pan dictus eſt, id eſt omne: habet enim cornua in radiorum ſolis & cornuum Lunae ſimilitudinem: rubet ejus facies, ad aetheris imitationem: in pectore nebridem habet ſtellatam, ad ſtellarum imaginem. Pars ejus inferior biſpida eſt propter arbores, virgulta, feras. Caprinos pedes habet, ut oſtendat terrae ſoliditatem. Fiſtulam ſeptem calamorum habet, propter harmoniam coeli, in qua ſeptem ſoni ſunt, ut diximus in AEneide, ſeptem diſcrimina vocum.* Καλαύροπα *habet, id eſt pedum, hoc eſt baculum recurvum, propter annum, qui in ſe recurrit, quia hic totius naturae deus eſt. Poëtis fingitur cum Amore luctatus, & ab eo victus; quia, ut legimus,* Omnia vincit amor. Idem ad AEn. VI. vers. 775. *Caſtrum Inui, id eſt Panos, qui illic colitur. Inus (leg. Inuus) autem Latinè appellatur, Graecè Pan. Item* ἐφιάλτης *Graecè, Latinè incubo. Idem Faunus, idem Fatuus, Fatuellus. Dicitur Inus ab ineundo paſſim cum omnibus animalibus: unde & incubo dicitur.* Servium exſcripſit Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Pan dicunt Graeci, Latini Sylvanum, deum ruſticorum, quem in naturae ſimilitudinem formaverunt; unde Pan dictus eſt, id eſt omne* &c. quae apud ipſum videſis. Corruptus eſt idem Iſidorus cum ſub finem capitis ejuſdem ait: *Piloſi, qui Graecè panitae, Latinè incubi appellantur, ſive inivi ab ineundo paſſim cum animalibus: unde & incubi appellantur ab incumbendo, hoc eſt ſtuprando.* Pro *inivi* repone *Inui*, pro *Panitae* autem *Paniſci.* Πανίσκος diminutivum eſt à Πάν. Gloſſ. Labb. Πάν, ὁ δαίμων, *Incubus, Silvanus, Silbanus.* Πάν, θεὸς ὑλαῖος, *Silvanus, Faunus, Incibus.* Leg. *Incubus.* MUNCK.

5 FISTULAM] Pauſan. de urbe Megalopoli Lib. VIII. cap. 31. pag. 664. agens, in qua ſcribit Panis & Apollinis, utpote primorum Arcadiae Deorum ſtatuas eſſe poſitas, haec adnotat ἐπειργασμέναι τε ἐπ' αὐτῇ δύο τε εἰσὶν Ὧραι, καὶ ἔχων Πὰν σύριγγα, καὶ Ἀπόλλων κιθαρίζων.

Ad CAP. X.

6 PLUTO SATURNI F.] Cur a Poëtis Cereris filius dicatur Pluto ſive Plutus, docet e Themiſtio cl. Arnaldus cap. XIX. de Dîs Paredris. Adde Diod. Siculum Lib. V. pag. 323. Cereris filium vocat etiam Athenaeus Lib. XV. cap. 14. p. 694.

7 DEUS INFERORUM ET REGNORUM] Cur regnorum? an quia ſuperior terrae pars, in qua regna, ſubjecta Plutoni? *Sceptrum quoque in manu geſtat, quod regna ſolis competant terris,* ait Fulgent. Myth. Lib. I. cap. 4. Vide quae ibi annoto. Verum ſatius eſt forſan, ut τὸ & deleamus. MUNCK.

8 OMNES ANIMAS AD INFEROS DESCENDERE] Hinc ἔρχεσθαι εἰς ἀΐδην dicuntur, qui moriuntur. Pallad. Anthol. Lib. II. Sect. XLVII. 30. Γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς ἀΐδην. Βαδίζεσθαι εἰς ᾅδου δόμους apud Eurip. Alceſt. vers. 25. Δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω apud Homer. Iliad. Γ. vers. 323. Κατέρχεσθαι εἰς ᾅδου in Symbolo Apoſtolico, ut anima Chriſti delata innuatur in ſinum Abrahae. Nam beatorum alius, alius damnatorum ᾅδης. Tartarus hic, ille Paradiſus. Sed hac de re cum alii complures multa, tum inter illos nonnulla etiam digniſſima lectu congeſſit Colomeſius κειμηλ. Literar. cap. 28. quae tranſſcribere nihil attinet. MUNCK. Plut. Tom. II. p. 171. de ſuperſtit. τοῦ ᾅδου, ὃν ὁ Πλάτων

tone [1] in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est, inferno, vel ipsi virtuti divinae inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt, quem & tenebrarum principem esse voluerunt. Erat enim imago ejus homo terribilis in solio sulphureo sedens, [2] sceptrum regni in manu tenens dextra: sinistra animam constringens. cui tricipitem Cerberum sub pedibus conlocabant, & juxta se tres Harpyias habebat. De throno autem ejus sulphureo quatuor flumina manabant, quae scilicet [3] Lethen, Cocytum, Phlegetontem, & Acherontem adpellabant, & Stygem paludem juxta flumina adsignabant. [4] Juxta Plutonem inferorum regina Proserpina sedebat cum facie

φησὶ φιλάνθρωπον ὄντα καὶ σοφὸν καὶ πλούσιον, πειθοῖ καὶ λόγῳ κατέχοντα ψυχάς, ᾅδην ὠνομάσθαι. De Iside & Osiride pag. 362. Πλάτων τὸν ᾅδην, ὡς αἰδοῦς υἱὸν τοῖς παρ᾽ αὐτῷ γενομένοις καὶ προσηνῆ θεὸν ὠνομάσθαι φησὶν, καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἄλλα τε πολλὰ τῶν ὀνομάτων λόγοι εἰσὶ, καὶ τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἴονται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι μετὰ τὴν τελευτὴν, Ἀμένθην καλοῦσι, σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος τὸν λαμβάνοντα, καὶ διδόντα. Quid multis ᾅδης a Graecis sedes sive sepulcrum mortuorum inde vocatur. Vide Soph. Ajac. 645. in Trachin. 286. ᾅδου πάντες εἰσ᾽ οἰκήτορες. In Antig. vs. 591. ὅταν πέλας ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου. Euripides in Medea vs. 1234. vocat ᾅδου δόμους. Item Soph. in Trach. 4. quibus aedibus dat portam Euripid. in Hippolyto vs. 57. Οὐ γὰρ οἶδ᾽ ἀνεῳγμένας πύλας ᾅδου. Schol. οὐκ ἐπίσταται, ὅτι ἕτοιμος αὐτῷ ὁ θάνατος. Unde ipse Αἴδης νεκροδέγμων vocatur. v. Spanh. ad Callim. H. Pallad. vs. 130. Plura addere supersedeo. De beatorum, ἐν μακάρων νήσοις, & de inpiorum sede, in Tartaro, quem vocant τὸ τῆς δίκης τε καὶ τίσεως δεσμωτήριον, praeter alios videndus Plutarchus Tom. II. pag. 120. 121. de Consolat. ad Apoll.

1 IN CALIGINE PERPETUA] Josephus in libro adversus Graecos: Ὁ ᾅδης τόπος ἐν τῇ κτίσει ἀκατασκεύαστος, χωρίον ὑπόγειον, ἐν ᾧ φῶς κόσμου οὐκ ἐπιλάμπει. MUNCK. Eurip. Hecub. vers. I.

Ἥκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπὼν, ἵν᾽ ᾅδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν.

In Alcestide vs. 436. vocat οἶκον ἀνάλιον. Hinc Plutoni nigrum pecus inmolatur. v. Serv. ad II. Georgic. 380. & Euripides l. l. Plutonem vocat μελαγχαίταν. & vs. 266. ejusdem dramatis vs. 260. Ὑπ᾽ ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων πτερωτὸς ᾅδας.

2 SCEPTRUM REGNI] Sceptrum Erebi Barth. ad Stat. Tom. I. pag. 309. *Sceptrum trabale* ei tribuit Claudian. R. P. Lib. II. vers. 172. *Non tulit ille moras, indignatusque trabali Saxa ferit sceptro. Sceptra immania* Lib. I. vers. 79. *Ipse rudi fultus solio, nigraque verendus Majestate sedet: squalent immania foedo Sceptra situ.* Vulgatam scripturam defendit, quod sequitur cap. 9. *Sceptrum regium tenens in dextrâ ejus.* Cap. 16. *Tridentem pro sceptro regio manu tenens.* MUNCK. Clavem tenere harum Tartari aedium, pro potestatis insigni, dicitur Pluto. In mensa, super qua coronae victoribus in ludis Olympicis ponebantur, expressi erant inter alios Pluto, Bacchus, Proserpina, & Nymphae, quarum altera sphaeram, altera CLAVEM tenebat. v. Pausan. Lib. V. cap. 20. pag. 427. qui addit ἔχει γὰρ δὴ ὁ Πλούτων ΚΛΕΙ͂Ν, καὶ λέγουσιν ἐπ᾽ αὐτῇ τὸν καλούμενον ᾅδην κεκλεῖσθαί τε ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, καὶ ὡς ἐπάνεισιν οὐδεὶς αὖθις ἐξ αὐτοῦ. Per Nymphas vero istas apud Pausaniam intelligi Parcas patet ex illa, quae clavem tenet. Parcae enim κληδοῦχοι vocantur, quia finguntur hominibus vitam & claudere & reserare. Id quod e Plutarcho docet celeb. P. Wesseling. Lib. I. Obs. cap. 3. qui & de Plutone aliisque diis ac Deabus κληδούχοις agit. Praeterea *Nymphae* vocantur Parcae, ἐπεὶ τῶν ΝΥΜΦΩ͂Ν αἱ μέν εἰσιν οὐράνιαι, αἱ δὲ ἐπίγειοι, αἱ δὲ ποτάμιοι, αἱ δὲ λιμναῖαι, αἱ δὲ θαλάσσιαι, καὶ καθόλου δὲ τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διῄρηται. ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασιλήτης ἐν Διακόσμοις. V. Schol. Apol. Rh. IV. 1412. Confer Orphei Hymnum in Nymphas, qui de Parcis in alio hymno canit.

—— Αἵ τ᾽ ἐπὶ λίμνης
Οὐρανίας (ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θέρμης
Ῥήγνυται ἐν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, εὐλίθου ἄντρου)
Ναίουσαι. &c.

Pau-

cie fusca & terribili, quae Plutoni conjugi à sinistris adsidebat. [5] Erant autem Furiae tres horribiles, venenatis serpentibus crinitae. quae homines furere faciebant, quae Alecto, Tisiphone, & Megaera dicebantur. [6] Parcae seu fata, sic dictae [7] per antiphrasin, eo quod nemini parcant, tres erant [8] domicilae sorores: quarum una tenebat colum, & nebat, altera filum volvebat, tertia illud rumpebat: & istae, Clotho, Lachesis, & Atropos vocabantur. Harpyiae vero aves erant rapacissimae, cum facie virginea: quae Aëllo, Ocypete, & Celaeno vocabantur.

XI.

Pausanias Lib. VI. cap. 25. p. 516. Plutonem inprimis ab Eleis coli dicit, cui templum posuerunt, quod semel modo quotannis aperiebatur, quia ἀνθρώποις ἅπαξ ἡ κάθοδος ἡ ἐς τὸν ᾅδου γίνεται.

3 LETHEN, COCYTUM, PH. ET ACH.] De hisce videndi Pausan. Lib. I. cap. 17. pag. 40. Tzetz. ad Lycophron. vs. 699. 700. 705. Serv. ad VI. AEn. 132. Cerda ad vs. 295. Aristophan. Ran. 470. & seqq. & speciatim de Acheronte Schol. Apoll. Rhod. II. Arg. vs. 354. 355. 731. 736. Tzetzes ad Lycophron. vs. 90. 411. ubi pro Σκωνάυτης facile legas Σοωνάυτης e Schol. Apoll. Rh. II. 745. & ipso Apollonio 748. Celeb. denique P. Burm. ad Ovid. VII. M. 410. Ut autem ἔρχεσθαι εἰς ᾅδην dicuntur, qui moriuntur, ita ἄγειν, πορθεύειν Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον pro occidere, letho dare, & sepelire usurpant Veteres. vid. Pind. O. Pyth. XI. 32. Sophocl. Antig. vs. 827. Περᾶν Ἀχέροντα πολύστονον pro mori Theocrit. Idyll. XVII. 37. pro eo Idyll. XVI. 40. dicit ἐκκενοῦν θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. & *ab Acheronte redimere* pro in pristinum salutis statum restituere. v. Gebh. ad Nepot. Dion. cap. 10. Pausanias vero, ut saepius alibi ostendi, a putidis veterum commentis alienus, hoc Plutonis regnum subterraneum exsistere nequaquam credit Lib. III. cap. 25. pag. 275. Ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς, ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτῃ τοῦ ᾅδου τὸν κύνα, οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαίου φερούσης. οὔτε ἕτοιμον ὂν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγαιον εἶναί τινα οἴκησιν, ἐς ἣν ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχάς. *Styx* palus, quae hic sequitur, unde dicta sit, docet Serv. ad VI. AEn. 134. 154. Pt. Hephaestionis Lib. III. apud Photium p. 476. Plura de Styge Jac. Nic. Loensis Lib. III. Epiphyll. c. 10.

4 JUXTA PLUTONEM &c.] Non tantum inferi dii ordine sedebant in Tartaro, sed etiam defunctorum animae. Magno in pretio habebant ethnici apud inferos προεδρίᾳ honorari. Schol. Aristoph. Ran. vs. 773. Νόμος ἦν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων, ἐγγὺς τοῦ Πλούτωνος καθέζεσθαι. Vid. cl. Hemsterhus. ad Luciani Dialog. Mortuor. pag. 44. 45.

5 ERANT AUTEM] Barth. ad Stat. Tom. XII. p. 1302. emendat, *erant ante eum* h. e. serviebant, apparebant illi. Fulgent. Lib. I. cap. 6. *Plutoni etiam Furias deservire dicunt.* Sed praeter hoc firmat & illud conjecturam ejus, quod supr. cap. 5. dixit Albricus: *Et coram ipsâ astabant juvenculae nudae* &c. Isidorus Orig. Lib. VIII. cap. II. *Ajunt & tres furias faeminas crinitas serpentibus, propter tres effectus* (leg. affectus) *qui in animis hominum multas perturbationes gignunt, & interdum ita cogunt delinquere, ut nec famae nec periculi sui respectum habere permittant: Ira, quae vindictam cupit: cupiditas quae desiderat opes: libido, quae appetit voluptates.* MUNCK.

6 PARCAE SEU FATA] Easdem esse Parcas & fata ostendimus ad Fulgent. Lib. I. cap. 7. Locis ibi adductis addi & ille Apulei debet Lib. XI. Metam. *Quin depulsis vita procellis salutarem porrigas dextram, quâ Fatorum etiam inextricabiliter retractas licia.* MUNCK.

7 PER ANTIPHRASIN] Ita multi veterum docuere. Isidorus: *Parcas dicunt* κατ' ἀντίφρασιν *appellatas, quod minimè parcant: quas tres esse voluerunt; unam, quae vitam hominis ordiatur, alteram, quae contexat, tertiam, quae rumpat.* MUNCK.

8 DOMICILAE SORORES] *Domnicellae* emendat alicubi Barthius. Scio à *domna* non malè posse formari *domnicella.* Sed heic tamen malim *domicellae*, de quo Vossius in de Vitt. Serm. Lib. III. cap. 10. quanquam corruptum τὸ *domicella* existimo ex *domnicella.* Nempe à *domna*, *domnula*, & inde *domnicula* ac *domnicella*, sed corruptè *domicella*. Salvian. in Epist. pag. 294. Edit. Pith. *Advolvor vestris, ô parentes carissimi, pedibus ego vestra Palladia, vestra gracula, vestra domnula.*

XI. *De Junone.*

Juno poſita eſt in ſimilitudinem aëris. Antiqui enim ipſam Jovis, id eſt, ignis uxorem & ſororem dixerunt. Iridem [1] & Nymphas eidem adtribuerunt. cujus imago taliter pingebatur. Erat enim foemina in throno ſedens, ſceptrum regium tenens [2] in dextra. ejus caput nubes tenebant opertum ſupra diadema, quod capite geſtabat, cui & Iris ſociata erat, quae ipſam per circuitum cingebat: nunciamque Junonis Iridem [3] populi adpellabant. Ideo juxta ipſam Iridem ancillam paratam ad obſequium dominae figurabant. Pavones autem ante pedes ejus [4] lambebant: [5] qui à dextris & à ſiniſtris dominae ſtabant, aveſque Junonis ſpecialiter vocabantur. Mulier erat filiam pariens,

Quinam ſcriptores voce *domnus*, unde *domna*, uſi ſint, docebit te Barthius Adverſar. Lib. XXIX. cap. 19. Addere nos locis ab eo obſervatis non pauca alia poſſemus, ſi operae eſſet pretium. Nunc tantum moneo pro voce illâ *domnus*, quam vett. edd. & excerpta Vet. cod. quae penes me ſunt, agnoſcunt, in epiſtolis Athalarici, quae apud Caſſiodor. Lib. VIII. Var. nona & decima ſunt, ſuppoſitum perperam *dominus* à Broſſeo. Etiam *domnus* dignitatis vocabulum, & *domna* interdum ὄνομα κύϱιον; de quibus Spanhem. in de Numm. Praeſtant. pag. 627. MUNCK.

Ad CAP. XI.

1 Et Nymphas ei adt.] Pauſan. Lib. II. cap. 17. p. 148. in templo Junonis prope Mycenas ejus ſtatuam deſcribens ait, Ἔπεστι δέ οἱ στέφανος Χάριτας ἔχων καὶ Ὥρας ἐπειργασμένας, a quibus Horis Juno nutrita eſt juxta Olenem poëtam in carmine de Junone, ut teſtatur Pauſanias Lib. II. cap. 13. p. 140. ſed Pauſanias ipſe cap. 17. ejuſdem libri pag. 147. Argivos dixiſſe ſcribit, Junonem fuiſſe nutritam ab Aſterionis fluvii filiabus tribus, *Euboea*, *Proſymna*, & *Acraea*. & Plut. Lib. III. Sympoſiac. Quaeſt. 9. Tom. II. p. 657. unam *Euboeam* Junonis fuiſſe nutricem priſcos tradidiſſe memorat. Quidquid ſit per Horas haſce intelligendae *Eunomia*, *Dice*, *Irene*, pulchritudinis praeſides, de quibus Graev. Lect. Heſiod. cap. 25. p. 130. Juno haec ab Argivis quotannis virgo fieri dicitur, ſeſe in fonte Canatho lavans. v. Pauſan. Lib. II. cap. 38. p. 201. cur forſan & Gratias ei adponunt, quae ſaepius cum Horis junguntur, ut de throno Amyclaei adnotat Pauſanias Lib. III. cap. 18. p. 255. Ἀνέχουσιν ἔμπροσθεν αὐτὸν, κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ὄπισθεν, Χάριτές τε δύο, καὶ Ὧραι δύο. Junonis autem imaginem e multis eſſe compoſitam docet Lucianus de Dea Syra, quem citat cl. Arnaldus de Dîs Paredris cap. 13. Junonis ſtatuam in templo apud Eleos ita deſcribit Pauſanias Lib. V. cap. 17. p. 418. Τῆς Ἥρας δέ ἐστιν ἐν τῷ ναῷ Διὸς ἄγαλμα. τὸ δὲ Ἥρας καθήμενόν ἐστιν ἐπὶ θρόνῳ. παρέστηκε δὲ γένειά τε ἔχων, καὶ ἐπικείμενος κυνῆν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. -- Τὰς δὲ ἐφεξῆς τούτων καθημένας ἐπὶ θρόνων Ὥρας ἐποίησεν Αἰγινήτης Σμίλος, παρὰ δὲ αὐτὰς Θέμιδος, ἅτε μητρὸς τῶν Ὡρῶν, ἄγαλμα ἕστηκε Δορυκλείδου τέχνη, γένος μὲν Λακεδαιμονίου, μαθητοῦ δὲ Διποίνου καὶ Σκύλλιδος. Apud Mantineenſes Lib. VIII. cap. 9. p. 616. Καὶ Ἥρας πρὸς τῷ θεάτρῳ ναὸν ἐθεασάμην· Πραξιτέλης δὲ τὰ ἀγάλματα, αὐτήν τε καθημένην ἐν θρόνῳ, καὶ παρεστώσας ἐποίησεν Ἀθηνᾶν καὶ Ἥβην παῖδα Ἥρας. Apud Plataeenſes Junonis imago eodem templo a Praxitele ſtans, a Callimacho ſedens, expreſſa eſt. Pauſan. Lib. IX. cap. 2. pag. 715.

2 In dextra ejus: caput &c.] Scio *ejus* pro *ſuâ* ſatis dici Latinè, quamquam Latinitas ab hoc ſcriptore exigi non debet: puto tamen heic inciſum ante τὸ *ejus* collocandum. Etiam in verſu illo Horat. Lib. I. Od. 10. *Mercuri facunde, nepos Atlantis*, rectius videtur comma collocari ante τὸ *facunde*, ut ad τὸ *nepos* referatur. Conſulat quiſque aures ſuas. Verum infr. quoque cap. XIV. *In manu ejus dextrâ habebat clavem.* pro *in ſuâ*. MUNCK. Pauſan. Lib. II. cap. 17. p. 148. de eadem Junone τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐπὶ θρόνου κάθηται. deinde καὶ τῶν χειρῶν τῇ μὲν καρπὸν φέρει ῥοιᾶς (v. Olear. ad Philoſtrati

pariens, quia ipsa Juno partubus praeesse dicebatur. quae & [6] Mercurium dicitur lactasse.

XII. *De Cybele.*

Cybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuisse dixerunt veteres, & gigantes. cui antiqui philosophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim virgo foemina in curru sedens: lapidibus pretiosis, & metallorum diversorum varietate vestita. [7] Itaque mater deorum exstitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. [8] Erantque gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit unus [9] Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alii fratres, ideo aliis detrusis, hic solus

IV. Apoll. Tyan. 28.) τῇ δὲ σκῆπτρον. quia regnis Juno praeesse dicitur. v. Munck. ad Hygin. fab. 92. pergit deinde ΚΟ'ΚΚΥΓΑ δὲ ἐπὶ τοῦ σκήπτρου καθῆσθαί φασι, λέγοντες τὸν Δία, ὅτε ἤρα παρθένου τῆς Ἥρας, ἐς τοῦτον τὸν ὄρνιθα ἀλλαγῆναι, τὴν δὲ ἅτε παίγνιον θηρεῦσαι. (De qua fabula Schol. Theocriti Idyll. XV. 64.) Pausan. Lib. II. cap. 36. p. 196. docet in Theocriti Scholiaste pro Θρόναξ esse legendum Θόρναξ. Juno autem fingitur Jovem sprevisse. v. Ptol. Hephaest. Lib. VI. apud Photium pag. 487.

3 POPULI APPELLABANT] Ita rescripsi pro *populis*; nisi tu *populus* mavis. Vetus interpres Siracidae cap. LI. vers. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. XXVIII. vers. 1. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* MUNCK.

4 LAMBEBANT] Pavones lambere non possunt. Credo scripsisse Albricum *ambulabant.* MUNCK. Pausan. Lib. II. cap. 17. p. 148. Χρυσοῦ δὲ καὶ λίθων λαμπόντων Ἀδριανὸς βασιλεὺς ΤΑΩ͂Ν ἀνέθηκεν· ἀνέθηκε δὲ, ὅτι τὴν ὄρνιθα ἱερὰν τῆς Ἥρας νομίζουσι· κεῖται δὲ καὶ στέφανος χρυσοῦς καὶ πέπλος πορφύρας, Νέρωνος ταῦτα ἀναθήματα.

5 QUI A DEXTRIS] Ita reposui pro *quia à dextris*; quod turbat sententiam. Perperam literam A geminaverat librarius. Contra apud Justin. Lib. II. cap. 6. quod A sequeretur, malè eandem literam à fine vocis esse rejectam suspicor: *Frumenti satio apud Eleusin à Triptolemo reperta est.* Puto scriptum fuisse *Eleusina*, Ἐλευσῖνα. Sanè Lib. V. cap. 10. habes, *Emigrare Eleusina.* Et, *Eleusina migrare.* MUNCK.

6 MERCURIUM DICITUR LACTASSE] Vide Hygin. Astron. Lib. II. cap. 43. & quae ibi annotavi: nec non Ampliss. Cuper. in Harpocrate suo pag. 8. MUNCK.

Ad CAP. XII.

7 ITAQUE MATER DEORUM] Ἴσως *eaque mater deorum.* Si mater deorum, cur virgo dicitur? Causam dicat Isidorus: *Eandem Vestam & ignem esse perhibent, quia terram ignem habere non dubium est, ut ex AEtna Vulcanoque (leg. Vesuvioque) datur intelligi. Et ideo virginem putant, quia ignis inviolabile sit elementum, nihilque nasci possit ex eo; quippe qui omnia, quae arripuerit, absumat. Ovidius in Fastis: Nec tu aliud Vestam, quam vivam intellige flammam; Nataque de flammâ corpora nuda (leg. nulla) vides.* MUNCK. Plut. de Oracul. def. pag. 429. Tom. II. Καὶ τὴν Ῥέαν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι πέντε θεοὺς τεκεῖν, αἰνιττόμενοι τὴν ἐκ μιᾶς ὕλης τῶν πέντε κόσμων γένεσιν, ἐν δὲ τῷ παντὶ πέντε μὲν ζώναις ὁ περὶ γῆν τόπος, πέντε δὲ κύκλοις ὁ οὐρανὸς διαιρεῖσθαι, δυσὶν ἀρκτικοῖς καὶ δυσὶ τροπικοῖς, καὶ μέσῳ τῷ ἰσημερινῷ. &c.

8 ERANTQUE GIGANTES] Non distinguit à Gigantibus Titanas: quod tamen alii faciunt. Servius ad AEn. VI. vers. 580. *Titanas contra Saturnum* (Terra) *genuit; Gigantes postea contra Jovem. Et ferunt fabulae Titanes ab irata contra deos Terrâ ad ejus ultionem creatos; unde & Titanes dicti sunt* ἀπὸ τῆς τίσεως, *id est, ab ultione. De his autem solus Sol abstinuisse narratur ab injuriâ numinum; unde & coelum meruit.* Adde his, quae dixi ad Hyg. Mythol. pag. 3. MUNCK. De Titanibus ante Jovem natis vide Theon. ad Aratum pag. 3. Videtur & confundere Diod. Siculus L. V. p. 327.

9 TITAN, QUI ETIAM SOL DICITUR] Schol. Statii I. Theb. 717. *Dicit Apollinem a diversis gentibus variis appellari nominibus: apud Achemenios enim TITAN, apud AEgyptios OSYRIS, apud Persas, ubi in antro colitur, MITRA vocatur.*

lus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles [1] à leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru [2] Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & [3] nimio zelo castrasse: & sic illi virilia pingitur amputare.

XIII. *De AEolo.*

AEolus autem in deorum numero computatus, & qui ventorum deus dictus est. cujus talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea veste indutus & praecinctus, tenens sub pedibus [4] flabra, instrumenta fabrilia. In manu autem utraque tenebat cornua: quae ori

1 A LEONIBUS TRAHITUR] In quos Atalanta & Hippomanes transformati dicuntur. Vide Hygin. Myth. cap. 185. Servius ad AEn. III. vers. 113. *Ideo autem mater deûm curru vehi dicitur, quia ipsa est terra, quae pendet in aëre. Ideo sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Ideo ei subjugantur leones, ut ostendatur maternam pietatem totum posse superare. Ideo Corybantes ejus ministri cum strictis gladiis esse finguntur, ut significetur omnes pro terrâ suâ debere pugnare. Quod autem turritam gestat coronam, ostendit superpositas terrae esse civitates, quas insignitas turribus constat. Hanc eandem Eram appellari, hoc est dominam, tradunt.* Scrib. *Heram.* Catull. carm. 64. *Dea, magna dea, Cybele, Dindymi dea, domina, Procul à meâ tuus sit furor omnis, hera, domo.* Isidorus, exscriptor aliorum perpetuus, etiam heic Servium compilavit Lib. VIII. Orig. cap. 11. *Eandem Tellurem & magnam matrem fingunt, turritam cum tympano & Gallo & strepitu cymbalorum. Matrem vocant, quod plurima pariat; magnam, quod cibum gignat: almam, quia universa animalia fructibus suis alit. Est enim alimentorum nutrix terra. Quod simulacrum ejus cum clavi fingitur, quia tellus hieme clauditur, vere aperitur, ut fruges nascantur. Quod tympanum habet, significari volunt orbem terrae. Quod curru vehitur, dicitur quia ipsa est terra, quae pendet in aere. Quod sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Quod leones illi subjiciunt mansuetos, ut ostendant nullum genus esse terrae tam ferum, quod non subigi possit aut superari ab eâ. Quod in capite turritam gestat coronam, ostendit superpositas terrae civitates, quasi insignitas turribus constare* &c. quae ibi legere potes. Hausta ista fabulae illius explicatio ex Lucretii Lib. II. quem conferre erit operae pretium. MUNCK. A duobus leonibus, unde Eurip. Helen. 1326. Θηρῶν ὅτε ζυγίους ζεύξασα θεὰ σατίναν Τὰν ἁρπαχθεῖσαν κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων. Philostrat. Lib. IV. Apoll. Tyan. cap. 34. Μῦθόν τε ἐπὶ τῆ ἀκρωτηρίῳ ᾄδουσιν, ὡς λέων εἷς οὗτος ἡμίοιο τῶν ὑποζυγίων ποτὲ τῇ Ῥέᾳ. v. Broukh. ad Tibull. I. IV. 62.

2 ATYS PUER NUDUS] Braccatus exhibetur apud Laurentium Pignorium in magnae matris initiis, nec non cum pileo Phrygio, ut & in nummo apud Illustr. Spanhem. in de Numm. Praest. pag. 625. MUNCK.

3 NIMIO ZELO CASTRASSE] Augustin. C. D. Lib. VI. cap. 7. *Atys pulcher adolescens ab eâ dilectus & muliebri zelo abscissus.* Fulgent. Lib. III. cap. 5. *Tantum enim zeli succensa anus invidiosa flagravit, quae nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud veterana succideret meretrix.* Ad quem locum plura huc pertinentia à me dicta invenies. MUNCK.

Ad CAP. XIII.

4 FLABRA, INSTRUMENTA FABRILIA] Duae postremae voces videntur à glossâ esse ejus, qui per flabra heic flabella esse intelligenda innuere voluerit. Gloss. Labb. *Flabrum*, φύσημα, θρίναξ. *Flabellum*, ῥιπιστήριον, θριναχίδιον, ῥιπιστήρ. Sed qui castigatius loquuntur *flabra* pro ventis ponunt. Virgil. Georg. II. 293. *Ergo non hiemes illam, non flabra, neque imbres* &c. MUNCK.

5 SUFFLABAT] Rectius foret, *inflabat.* Virgil. Ecl. V. vers. 2. *Tu calamos inflare leves* &c. Vel *afflabat.* Auson. Parent. XI. *Spiritus afflatis quod fugit è calamis;* nisi & ibi *inflatis* legendum est. MUNCK.

6 JUNO EI REGNUM DEDISSE FINGEBATUR] Unde ipse ad Junonem AEneid. I. vers. 82. *Tu mihi, quodcunque hoc regni, tu sceptra Jovemque Concilias.* Ubi Servius: *Redit ad Physicam rationem.*

ori admovens, ea [5] subflare, & ab unoquoque cornuum sex ventos emittere videbatur. Et quia [6] Juno ei regnum dedisse fingebatur, à dextris ei Juno stans septa nube, ejus capiti coronam inponebat. A sinistra vero ejus [7] Nympha seminuda in aqua, quam ei conjugem eadem Juno dicitur dedisse.

XIV. *De Iano.*

Ianus vero in deorum numerum adceptus est: [8] cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat [9] rex homo, sedens in throno fulgenti radiis circumquaque, [10] qui duas facies

nem. Nam motus acris, id est Junonis, ventos creat, quibus AEolus praeest. MUNCK.

7 Nympha] Deiopeia forte, de quâ Virgil. AEn. I. vers. 76. ad quem Servius: *Non sine ratione dicitur Juno Nymphas sua potestate retinere. Ipsa est enim aer, de quo nubes creantur; ut est:* Atque in nubem cogitur aër. *Ex quibus aquae, quas Nymphas esse non est dubium. Ideo autem Nympham AEolo pollicetur, quia ventorum rex est, qui aquae motu creantur.* MUNCK. Unde AEoli fabula & imago ficta sit, docebit Diodorus Siculus Lib. V. pag. 291. Cui adde Casaub. ad Strabonem Lib. I. pag. 42. & quae dixi ad Hygini fab. 125. ubi verba haec *hunc AEolum propter vinolentiam e. c. c. A. v. a. i. A. a. a. Athen. Lib. XII. cap.* 13. *pag.* 552. in spongiam ut abeant jubeo.

Ad CAP. XIV.

8 Cui omnis rei initium et finem tribuebant] Atqui initia rerum ad Ianum, fines vero ad Terminum pertinere dixerunt. Vide Augustin. C. D. Lib. III. cap. 7. MUNCK.

9 Erat rex homo] Vel τὸ *rex* delendum, vel post *homo* collocandum, ut sit dictum, quemadmodum ἄνθρωπος βασιλεὺς apud Graecos. MUNCK.

10 Qui duas facies habebat] Augustin. C. D. Lib. VII. cap. 4. de Iano loquens: *Sed isti in cultu deorum omnis dedecoris appetitores, cujus vitam minus turpem invenerunt, cum simulacri monstruosâ deformitate turpaverunt, nunc eum bifrontem, nunc etiam quadrifrontem tanquam geminum facientes.* Cur autem bifrons & quadrifons fingatur idem docet ejusdem libri cap. 8. ubi inter alia habes: *Cum vero eum faciunt quadrifrontem, & Ianum geminum appellant, ad quatuor mundi partes hoc interpretantur.* Sed Florus Lib. I. cap. 2. & Victor Illustr. cap. 3. *Ianum geminum* simpliciter pro bifronte posuisse videntur; neque enim quatuor frontes Numae Ianus habuit, sed duas tantum. Doceo ex Servio ad AEn. illa VII. vers. 607. Sunt geminae belli portae. *Sacrarium hoc*, inquit, *Numa Pompilius fecerat circa imum Argiletum juxta theatrum Marcelli; quod fuit in duobus brevissimis templis: duobus autem propter Ianum bifrontem. Postea autem captis Phaleris, civitate Tusciae, inventum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor: propter quod in foro transitorio constitutum est illis* (leg. illi) *sacrarium aliud, quod novimus hodieque quatuor portas habere. Ianum sane apud aliquos quadrifrontem esse non mirum est. Nam alii eum diei dominum volunt, in quo ortus est & occasus. Horatius*, Matutine pater, seu Iane libentius audis. *Alii anni totius, quem in quatuor tempora constat esse divisum.* Idem ad AEn. XII. 198. *Postquam Romulus & Titus Tatius in foedera convenerunt, Iano simulacrum duplicis frontis effectum est, quasi ad imaginem duorum populorum. Legimus etiam Ianum quadrifrontem fuisse. Unde Martialis ait*, Et linguâ pariter locutus omni. Augustinum exscripsit Isidorus Orig. Lib. VIII. cap. 11. *Ianum dicunt quasi mundi vel coeli mensium januam: duas Iani facies faciunt propter orientem & occidentem. Cum vero faciunt eum quadrifrontem, & Ianum geminum appellant, ad quatuor mundi partes hoc referunt.* MUNCK. De hoc Jano vide G. Cuperum in Monum. Antiqu. p. 204. 205. 208. Plutarch. in Numa Tom. I. pag. 72. rem ita, explicat: ὁ δὲ πρῶτος Ἰανουάριος, ἀπὸ τοῦ Ἰανοῦ. δοκεῖ δέ μοι τὸν Μάρτιον ὁ Νουμᾶς ἐπώνυμον ὄντα τοῦ Ἄρεος ἐκ τῆς προεδρίας μεταστῆσαι, βουλόμενος ἐν παντὶ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως προτιμᾶσθαι τὴν πολιτικήν. ὁ γὰρ Ἰανὸς ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνυ, εἴτε δαί-

cies habebat: quarum una ante ſe, altera poſt ſe reſpiciebat. Juxta illum quoque erat templum, & in manu ejus dextra [1] habebat clavem, qua templum ipſum aperire ſe monſtrabat. In ſiniſtra vero habebat baculum, quo ſaxum percutere, & ex illo aquam producere videbatur.

XV. *De Vulcano.*

Vulcanus deus ignium, [2] pingebatur ſimilitudine fabri deformis, & claudi, [3] malleum in manu tenentis, & [4] deorum inpulſu de coelo in terram decidentis. Juxta eum plures dii eum inridentes pinguntur, qui eum de coelo expellere figurantur. Ipſe quoque ſic expulſus, [5] fulmina in terris Jovi parare dicebatur, quae ad coelum Jovis ipſius aquila deferebat. Ideoque juxta ipſum Vulcanum depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

XVI.

μων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος, πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ἐκ δὲ θηριώδους καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίαιταν, καὶ διὰ τοῦτο πλάττουσιν αὐτὸν ἈΜΦΙΠΡΟ'ΣΩΠΟΝ, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τοῦ βίου περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼς ἐν Ῥώμῃ δίθυρος, ὃν πολέμου πύλην καλοῦσι. & in Quaeſt. Rom. Tom. II. p. 269. Διὰ τί τὸν Ἰανὸν ΔΙΠΡΟ'ΣΩΠΟΝ οἴονται γεγονέναι, καὶ γράφουσιν οὕτως καὶ πλάττουσιν. πότερον, ὅτι τῷ μὲν γένει Ἕλλην ἐκ Περραιβίας ἦν, (ὡς ἱστοροῦσιν) διαβὰς δὲ εἰς Ἰταλίαν, καὶ συνοικήσας τοῖς αὐτόθι βαρβάροις μετέβαλε καὶ γλῶτταν, καὶ δίαιταν· ἢ μᾶλλον, ὅτι τοὺς περὶ τὴν Ἰταλίαν αὐτὸς ἀγρίοις καὶ ἀνόμοις χρωμένους ἔθεσιν εἰς ἕτερον βίου σχῆμα, πείσας γεωργεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, μετέβαλε καὶ μετεκόσμησε.

1 HABEBAT CLAVEM] Arnob. Lib. VI. pag. 209. Ed. Leid. *Fronte Ianus ancipiti, aut dentata illa, quâ inſignitus eſt, clave.* MUNCK. Ovidius Janum ſiniſtra manu clavem tenere dicit I. Faſt. 99. vide celeb. P. Weſſeling. Lib. I. Obſ. cap. 3. Macrobii loco, quem vir idem praeſtantiſſimus ibi citat, adde locum Servii ad VII. AEn. 610. de Jano, *Alii CLUSIUM dicunt, alii PATULEIUM, quod patendarum portarum habeat poteſtatem. Idem Junonius: inde pulchre Juno portas aperire inducitur.* Qui plura de Jano.

Ad CAP. XV.

2 PINGEBATUR SIMILITUDINE] Mallem, *in ſimilitudine*, vel *in ſimilitudinem*. Cap. 7. *Pingebatur in ſpecie unius dominae.* Cap. 8. *Pingebatur à poëtis in ſimilitudinem unius dominae armatae loricâ.* Cap. 17. *Depicta erat ipſa Veſta in formam virginis.* MUNCK. In arca Cypſeli Vulcani imago ita expreſſa, ὁ τὰ ὅπλα διδοὺς, οὔτε τοὺς πόδας ἐστὶν ἐρρωμένος, καὶ ὄπισθεν οἰκέτης ἕπεταί οἱ πυράγραν ἔχων. V. Pauſan. Lib. V. c. 19. p. 426.

3 MALLEUM IN MANU TENENTIS] Arnob. Lib. VI. pag. 197. *Cum pileo Vulcanus & malleo, manu liber ſed dexterâ, & fabrili expeditione ſuccinctus.* Nimirum ut medicina AEſculapio, ita fabrica ſua Vulcano, divinitatem peperit. MUNCK. Schol. Sophocl. OEdip. Colon. vs. 56. Πεποίηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν ΠΡΟΜΗΘΕΥ'Σ, πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἘΝ ΔΕΞΙΑ͂ ΣΚΗ͂ΠΤΡΟΝ ἔχων· ὁ δὲ ἩΦΑΙΣΤΟΣ, νέος καὶ δεύτερος. Dii nunc ſiniſtra ſceptrum tenentes pinguntur, e. g. *Jupiter.* Noſter Albricus cap. 2. nunc vero dextra manu. ut Pluto cap. 10. ut & *Juno* cap. 11. Vulcanus in L. Caeſii nummo ſpectatur cum forcipe teſte G. J. Voſſio II. Idol. 66. In aliis nummis Vulcanus pileatus ſedet candentem maſſam ſupra incudem malleo percutiens. v. Spanh. ad Callim. H. Dian. 49.

4 DEORUM IMPULSU] A Jove de coelo praecipitatus fingitur. Unde ipſe apud Homerum Iliad. A. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι. Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. Ex illo caſu claudus evaſit. Firmicus: *Ardet apud OEtam Hercules, & AEſculapius alibi fulminatur; Vulcanus à patre praecipitatus pedem frangit.* Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Unde etiam Homerus dicit eum praecipitatum de aere in terras, quod omne fulmen*

de

XVI. *De Neptuno.*

Neptunus deus aquarum, & praecipue maris, depingebatur ad modum cujuſdam numinis mare gubernantis. Erat enim ejus imago, homo nudus [6] in mari natans, ab umbilico [7] ſupra aquas eminens, & [8] tridentem pro ſceptro regio manu tenens: quo ſaxum quoddam percutiens, aequor quoddam acerrimum producebat. De mari vero plurima flumina manare videbantur. Greges item illi Tritonum circa ſe è mari natantes prodibant, & regem aequoris honorabant. Sunt autem Tritones piſces, qui tubas ore portant, quibus intonare ſe oſtendunt: ideo aliqui gentilium ipſos marina quaedam monſtra dicebant.

XVII.

de aëre cadit. Idcirco autem Vulcanus de femore Junonis fingitur natus, quod fulmina de imo aëre naſcuntur. Claudus autem dicitur Vulcanus, quia per naturam nunquam eſt rectus ignis, ſed quaſi claudus ejuſmodi ſpeciem motumque habet. Ideo autem in fabrorum fornace eundem Vulcanum auctorem dicunt, quod ſine igne nullum metalli genus fundi extendique poteſt. MUNCK.

5 Fulmina in t. J.] Sceptrum fabricaſſe Jovi dicitur ab Homero, quod a Jove Mercurio, a Mercurio Pelopi, a Pelope Atreo, ab Atreo Thyeſti traditum fuit, unde pervenit ad Agamemnonem. v. Pauſan. Lib. IX. cap. 40. p. 795. De quo ſceptro idem teſtatur cap. 41. Ὁπόσα δὲ εἶναι τοῦ Ἡφαίστου ποιητά τε ᾄδουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἠκολούθησεν ἡ φήμη, τούτων ὅτι μὴ τὸ Ἀγαμέμνονος σκῆπτρον, ἄλλο γε οὐδὲν ἀξιόχρεών ἐστιν ἐς πίστιν. ubi & de aliis Vulcani operibus.

Ad CAP. XVI.

6 In mari natans] Equis vehi aliter dicitur a Poëtis in mari Neptunus, ut ab Euripide in Andromache vs. 1010. ——— Καὶ πόντιε Κυανέαις ἵπποις διφρεύων Ἅλιον πέλαγος. Homerum imitatus Iliad. N. vs. 23. Ἔνθ' ἐλθὼν (nempe Αἰγὰς) ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω Ὠκυπέτα, χρυσέοισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε. In ſequentibus addit ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου. Ut autem Homerus Neptuni equis aeneos dat pedes, ita ab Ariſtophane Equit. 549. dicitur Neptuno placere χαλκοκρότων ἵππων κτύπος. Quod epitheton ibi explicat Vet. Schol. Ἀελλοπόδας, i. e. ταχεῖς, teſte Scholiaſte, hos equos vocat Apoll. Rhod. I. 1158. Quod epitheton reſpondet τῷ Homerico ὠκυπέτα. Philoſtratus Lib. I. Iconum cap. 8. Homerum perſtringens ait ἐκεῖ μὲν οὖν ἠπειρωτῶν οἶμαι τῶν ἵππων αἰσθάνῃ χαλκόποδάς τε γὰρ αὐτοὺς ἀξιοῖ εἶναι, καὶ ὠκυπέτας, καὶ μάστιγι πλήττεσθαι. Ἐνταῦθα δὲ ἱππόκαμποι τὸ ἅρμα, ἔφυδροι τὰς ὁπλὰς, καὶ νηκτικοὶ καὶ γλαυκοὶ, καὶ νὴ Δία ὅσα ΔΕΛΦΙ͂ΝΕΣ. De his egi ad Hygini II. Aſtr. P. 17. Uni equo inſidens depingitur aliquando Neptunus, Pauſan. Lib. I. cap. 2. pag. 6. Ποσειδῶν ἐστιν ἐφ' ἵππου. Verum inſcriptio hunc eſſe Neptunum negat, teſte Pauſania ipſo. Neptuni ſtatuae etiam ſtantes conſpiciuntur. v. Pauſan. Lib. III. cap. 23. p. 269. In Elide fertur Neptuni ſtatua, οὐκ ἔχοντος πω γένεια, τόν τε ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπιπλέκοντος ἑτέρῳ, καὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἐπὶ δόρυ τι ἠρεισμένου. v. Pauſan. Lib. VI. c. 25. p. 517. Stantem Neptuni imaginem poëtae & artifices repraeſentarunt. Vide Celeb. P. Burm. ad Ovid. VI. M. 75. ubi pro emendatione Heinſii pro *ſtare* legentis *nare* noſter hic pugnat Albricus. In urbe Anticyra ſimulacrum Neptuni ὀρθὸν χαλκοῦ πεποιημένον, βέβηκε δὲ ἐπὶ δελφῖνι τῷ ἑτέρῳ τῶν ποδῶν· κατὰ τοῦτο δὲ ἔχει καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῷ μηρῷ. ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ τρίαινά ἐστιν αὐτῷ. v. Pauſan. L. X. cap. 36. p. 892.

7 Supra aquas imminens] Correxi *eminens*, ſenſu id flagitante. MUNCK.

8 Tridentem] Priap. carm. XIX. *Fulmina ſub Jove ſunt: Neptuni fuſcina telum: Enſe potens Mars eſt: haſta, Minerva, tua eſt.* Cur autem tridens Vulcano tribuatur, dictum ad Fulgent. Lib. I. cap. 3. MUNCK. Hinc in nummis *tridens* notat Neptunum, populi, a quo cuſi ſunt,

 praeſi-

XVII. *De Vesta.*

Vesta [1] dea ignis, scilicet divini, in conlegio deorum adnumerabatur. Hanc [2] Jovis fuisse nutricem, & eum suo gremio substentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. [3] Erat enim templum latum & spatiosum, cum ara in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis adcensus, [4] qui perpetuo servabatur, quem extingui nullatenus fas erat. Et ideo ad hujuscemodi mysterium erant multae Vestales virgines deputatae, quae & ipsae ibidem depictae ab utraque parte ignem fovere videbantur. [5] Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, [6] in formam virginis, infantem ipsum Jovem suo sinu fovens.

XVIII. *De Orpheo.*

[7] Orpheus vir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, erudítissi-

praesidem, ac Deum tutelarem, ut de Troezeniis notat Plutarch. in Theseo pag. m. 3. Ποσειδῶνα γὰρ Τροιζήνιοι σέβουσι διαφερόντως. καὶ θεὸς οὗτός ἐστιν αὐτοῖς πολιοῦχος ——— καὶ ΤΡΙΑΙΝΑΝ ἐπίσημον ἔχουσι τοῦ νομίσματος. Pausanias ait Lib. II. cap. 30. pag. 182. antiquissimam Troezeniorum monetam *Tridente* & *Palladis* facie fuisse signatam: καὶ δὴ καὶ νόμισμα αὐτοῖς τὸ ἀρχαῖον ἔχει ΤΡΙΑΙΝΑΝ, καὶ ΑΘΗΝΑΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ. quia Neptunum & Minervam colebant Troezenii, caussamque addit idem Pausanias. & Neptunus inde ὀρσοτρίαινα dicitur. v. Spanh. ad Callim. H. Del. 31.

Ad CAP. XVII.

1 Dea ignis, scil. divini] Servius ad illa Virgil. AEn. II. vers. 295. Vestamque potentem, AEternumque adytis effert penetralibus ignem. *Deam*, inquit, *ignis*, *quae*, *ut supra dictum est*, *Terra est: quae in medio mundi librata*, *nisi astet & ignem intra se habeat. Alii de igne divino hoc volunt dictum* &c. Pro *nisi astet* legerim *firma stet.* Firmicus vero in de E. P. R. pag. 19. *Vesta autem quid sit discite, ne putetis antiquum aliquid, aut cum summo terrore inventum. Ignis est domesticus, qui in focis quotidianis usibus servit.* MUNCK.

2 Jovis fuisse nutricem] Ennius apud Lactant. Lib. I. cap. 14. *Jovem clam abscondunt, dantque eum Vestae educandum.* Infr. pro *ad hujuscemodi mysterium* leg. *ministerium.* MUNCK. Vestae Elei πρώτῃ θύουσι, δευτέρῳ δὲ τῷ Ὀλυμπίῳ Διΐ, ὄντες ἐπὶ τῶν βωμῶν τῶν ἐντὸς τοῦ ναοῦ. V. Pausan. Lib. v. cap. 14. p: 411. Arcades vero dicunt, Jovis nutrices fuisse Nymphas, Thisoam, Nedam & Hagno. Vide Pausan. Lib. VIII. cap. 38. p. 678.

3 Erat enim temp. lat. et spat.] Apud Hermionenses juxta Pausan. Lib. II. cap. 35. p. 194. erat templum τῆς Ἑστίας, in quo ἄγαλμα μὲν ἐστιν οὐδὲν, βωμὸς δὲ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ θύουσιν Ἑστίᾳ. Plutarch. in Numa pag. 66. ἔνιοι μὲν οὖν οὐδὲν ὑπὸ τῶν ἱερῶν παρθένων, ἀλλ' ἢ τὸ ἄσβεστον ἐκεῖνο φρουρεῖσθαι πῦρ νομίζουσιν. p. 67. Νουμᾶς δὲ λέγεται καὶ τὸ τῆς Ἑστίας ἱερὸν ἐγκύκλιον περιβαλέσθαι τῷ ἀσβέστῳ περιφρουρεῖν. In urbe Pharis in medio foro ante Mercurii statuam Vestae statua posita est ex marmore, de qua Pausan. Lib. VII. cap. 22. pag. 579. haec scribit: μολίβδῳ δὲ πρὸς τὴν ἑστίαν προσεχόμενοι ΛΥΧΝΟΙ ΧΑΛΚΟΙ. Ἀφικόμενος οὖν περὶ ἑσπέραν ὁ τῷ θεῷ χρώμενος, λιβανωτόν τε ἐπὶ τῆς ἑστίας θυμιᾷ, καὶ ἐμπλήσας τοὺς λύχνους ἐλαίου καὶ ἐξάψας, τίθησιν ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἀγάλματος ἐν δεξιᾷ νόμισμα ἐπιχώριον. &c. v. Pausan. L. VII. cap. 22. p. 579.

4 Qui perpetuo servab. q. e. null. f. e.] Eodem modo in templo Cereris ac Proserpinae apud Mantineenses πῦρ δὲ ἐνταῦθα καίουσι, ποιούμενοι φροντίδα, μὴ λάθῃ σφίσιν ἀποσβεσθέν. Pausan. Lib. VIII. cap. 9. p. 616. Apud Arcadas in honorem Panis πῦρ οὔποτε ἀποσβεννύμενον καίεται. v. Pausan. L. VIII. cap. 37. p. 677. ut & apud Eleos. v. Lib. v. cap. 15. pag. 415. Nec non in Jovis

tiſſimus philoſophiae, & artium diſciplinae: qui homines inrationabiliter viventes, ex feris & inmanibus fecit mites & manſuetos, & moribus compoſuit. Unde & beſtias quaſque, volucres, fluvios, ſaxa & arbores, citharae ſono dicitur moviſſe, qui & Eurydicen nympham eodem mulcens ſono, in conjugem habuit: quam à ſerpente percuſſam & occiſam, deſcendens ad inferos, citharae ſono dulciſſimo Plutone placato, dicitur redemiſſe: ea lege, ne eam averſus reſpiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut praeteriit, uxorem retentam amiſit. Iſte igitur [8] in numerum deorum conſecratus, taliter pingebatur. Erat homo [9] habitu philoſophico, citharam manu pulſans. Ante eum erant diverſa animalia ferocia, quae pedes ejus lingebant, ſcilicet lupi, leones, urſi, ſerpentes, aves diverſae circa eum volitantes, montes & arbores deflectentes vertices ſuos: qui & uxorem ſe ſequentem converſus adſpicere videbatur, ſed eam inferi retinebant.

XIX.

Jovis Ammonis templo. Conſule Cerdam ad Virgil. IV. AEn. 200.

5 SUPRA PINNACULUM] Πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ Matth. cap. IV. vers. 5. *Pinnaculum templi* tranſtulit etiam vetus interpres. Ambroſ. in Luc. cap. IV. *Supra pinnam templi.* MUNCK.

6 IN FORMAM VIRGINIS] Anus formam ei tribuit Artemidorus Lib. II. cap. 49. Παρθένος σημαίνει Ἐλπίδα, ἢ Ἄρτεμιν, ἢ Ἀθηνᾶν. Ἐλπίδα μὲν γελῶσα, Ἄρτεμιν δὲ σεμνοπροσωποῦσα, Ἀθηνᾶν δὲ γοργὸν ἐμβλέπουσα· Γυνὴ δὲ νέαν τύχην· πρεσβύτης Ἑστίαν. Ita Aldus edidit. Sed legendum, γυνὴ δὲ νέα τύχην. πρεσβῦτις δὲ &c. Nec dubito, quin ita correxerit jam Rigaltius. Sed ejus editionem non poſſideo. Et rectè vetula fingitur Veſta. Servius ad illa Virgilii AEn. IX. vers. 259. Canae Veſtae. *Venerabilis, antiquiſſimae. Ipſa enim antiquiſſima dea eſt, è terra.* Lego, *& terra.* Virgo autem dici potuit, quia ex igne nihil generatur. Auguſtin. C. D. Lib. IV. cap. 10. *Ideo illi virgines ſolere ſervire, quod ſicut ex virgine, ita nihil ex igne naſcatur.* Lactant. Lib. I. cap. 12. *Idcirco virginem putant Veſtam, quia ignis inviolabile ſit elementum, nihilque naſci potuit ex eo.* Confer Ovid. Faſt. Lib. VI. vers. 293. & quae ſupra ex Iſidoro ad cap. XII. adduxi. MUNCK.

Ad CAP. XVIII.

7 ORPHEUS] Palladius in Allegoriâ Orphei Catal. Pith. Lib. IV. *Scilicet haud potuit, quae ſunt ſine permovere ſenſu: (Finxere docti fabulam poëtae). Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit, Doctaque vitam voce temperavit. Juſtitiam docuit, coetu quoque congregavit uno, Moreſque agreſtes expolivit Orpheus.* MUNCK. Pauſan. Lib. VI. cap. 20. p. 505. virum quemdam AEgyptium dixiſſe refert Αἰγυπτίους εἶναι μὲν Ἀμφίονα, εἶναι δὲ καὶ τὸν Θρᾷκα Ὀρφέα μαγεῦσαι δεινόν. καὶ αὐτοῖς ἐπᾴδουσι θηρία τε ἀφικνεῖσθαι τῷ Ὀρφεῖ, καὶ Ἀμφίονι ἐς τὰς τοῦ τείχους οἰκοδομίας τὰς πέτρας. De Orphei fabula & ſtatua latiſſime diſputantem conſule eumdem Pauſaniam Lib. IX. cap. 30. pag. 768. 769. Hic ſua eruditione ac myſteriorum ſcientia adeo elatus erat, ut in certamen muſicum in Ludo Pythico deſcendere detrectaverit. L. X. c. 7. p. 813. Orgia & Myſteria, quae primus in Graeciam invexit, quidam dicunt a Baccho profecta eſſe, Thraciâ expugnata, & per avi Tharopis & patris OEagri manus Orpheo fuiſſe tradita; alii adfirmant a Dactylis Idaeis Orpheum in inſula Samothrace didiciſſe. Confer Diodor. Sicul. L. III. p. 199. cum Libro V. p. 333.

8 IN NUMERUM DEORUM CONSECRATUS] Auguſtin. C. D. Lib. XVIII. cap. 14. *Ex quorum numero fuiſſe perhibentur Orpheus, Muſaeus, Linus. Verum iſti theologi deos coluerunt, non pro diis culti ſunt: quanquam Orpheum neſcio quomodo infernis ſacris vel potius ſacrilegiis praeficere ſoleat civitas impiorum.* MUNCK.

9 HABITU PHILOSOPHICO] Habitum ejus deſcri-

XIX. *De Baccho.*

Bacchus filius Jovis inter deos connumeratus eſt, quem vinum, & vini deum eſſe dixerunt. Adtendenteſque vini virtutem & proprietatem, illum uti deum in natura coluerunt, & eidem hujuſmodi imaginem eſſe depinxerunt. Erat enim imago ſua [1] facie muliebri, [2] pectore

deſcribit Virgil. AEn. VI. Nec non Threicius longâ cum veſte ſacerdos. Ubi Servius: *Longam autem veſtem aut citharoedi habitum dicit, aut longam barbam. Nam à contrario* (leg. è contr.) *imberbes inveſtes vocamus. Sacerdos autem quia & theologus fuit, & orgia primus inſtituit. Ipſe etiam homines de feris & duris compoſuit. Unde dicitur arbores & ſaxa moviſſe, ut deus.* MUNCK. A Polygnoto depicta Delphis Orphei imago teſte Pauſania L. x. cap. 30. pag. 873. hoc modo: ἐπὶ λόφου τινὸς Ὀρφεὺς καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ ἀριστερᾷ κιθάρας, τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ ἰτέας ψαύει. κλῶνες εἰσὶν, ὧν ψαύει, τὸ δὲ ἄλσος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔνθα αἴγειροι καὶ ἰτέαι δόξῃ τῇ Ὁμήρου πεφύκασιν. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμά ἐστιν τῷ Ὀρφεῖ, καὶ οὔτε ἡ ἐσθὴς, οὔτε ἐπίθημά ἐστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θρᾴκιον.

Ad CAP. XIX.

1 FACIE MULIEBRI] Priap. carm. XXXVI. *Phoebus comoſus: Hercules lacertoſus: Trabitque Bacchus virginis tener formam.* Ovid. de Baccho Lib. III. vers. 607. *Virgineâ puerum ducit per littora formâ.* MUNCK. Varie depingitur Bacchi facies. Tzetz. ad Lycophron. vs. 212. Ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ ΝΕ´ΟΝ, καὶ ΓΕ´ΡΟΝΤΑ γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν, καὶ ἄμετρον. &c. Conſule Spanh. ad Ariſtoph. Ran. 397. Cauſſas varias docet Cuperus in Harpocrate pag. 77. 78. Audi etiam Plut. de EI apud Delphos pag. 389. haec de Baccho & Apolline notantem. Τῷ δὲ (Phoebo) παιᾶνα τεταγμένην, καὶ σώφρονα μοῦσαν, ἈΓΗ´ΡΩ ΤΕ ΤΟΥ͂ΤΟΝ ἈΕῚ ΚΑῚ ΝΕ´ΟΝ, ἐκεῖνον δὲ (Bacchum) πολυειδῆ καὶ πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημιουργοῦσι. Philoſtratum adde Lib. I. cap. 15. Icon. Arabes depingunt Bacchum tonſum. Herodot. Lib. III. cap. 8. Διόνυσον δὲ θεὸν μοῦνον καὶ τὴν Οὐρανίην ἡγέονται εἶναι, καὶ τῶν τριχῶν τὴν κουρὴν κείρεσθαι φασὶ, κατάπερ αὐτὸν τὸν Διόνυσον κεκάρθαι. Plura dabit celeb. P. Burm. ad Ovid. III. M. 421. Hoc modo Bacchi imago depingitur in arca Cypſeli. Διόνυσος δὲ ἐν ἄντρῳ κατακείμενος ΓΕ´ΝΕΙΑ ἔχων καὶ ἜΚΠΩΜΑ ΧΡΥΣΟΥ͂Ν, ἐνδεδυκὼς ἐστι ποδήρη χιτῶνα· δένδρα δὲ ἄμπελοι περὶ αὐτὸν, καὶ μηλέαι τε εἰσὶ καὶ ῥόαι. V. Pauſan. Lib. V. cap. 19. p. 426. Ceterum ut Bacchus, nunc *barbatus*, nunc *inberbis*, ita etiam Jupiter, Mars, AEſculapius, Hercules, qui vulgo *barbati*, aliquando *inberbes* depinguntur, ut apud AEgienſes colitur Ζεύς τε ἡλικίαν παῖς, καὶ Ἡρακλῆς οὐδὲ οὗτος ἔχων πω γένεια. V. Pauſan. Lib. VII. cap. 24. p. 584. V. Spanh. ad Callim. H. Dian. vs. 26. 27. ſic in Elide Jupiter, ἡλικίαν παῖς ἔτι exprimitur. V. Pauſan. Lib. V. cap. 22. p. 435. In eadem Elide duae aliae ſtatuae Jovis ſunt οὐκ ἔχοντος γένεια, de quibus idem Pauſan. Lib. V. cap. 24. p. 440. unde inluſtratur Juvenalis locus Satyr. VI. vs. 15. *Sub Jove, ſed Jove nondum barbato*, quem locum debeo Neapoli ad Ovid. III. Faſt. 448. & de Jove *puero*, *creſcente*, ac *iuvene* conſulendus celeb. P. Burm. ad Ovidii l. I. vs. 437. Apud Tegeatas ara Jovis τελείου exſtructa eſt. V. Pauſan. L. VIII. c. 48. pag. 698. Sed ut ad Bacchum revertar. Vetuſtiſſimum Bacchum ſive Indum καταπώγωνα dici, quia Indi uſque ad extremum vitae halitum barbam alunt, docet Diodorus Siculus Lib. III. p. 197. qui alias rationes περὶ Διονύσου διμόρφου profert Lib. IV. p. 213.

2 PECTORE NUDO] Quia ſecreta pectoris nudant ebrii. Baſilius in Catal. Pithoei Lib. I. *Arcanum demens detegit ebrietas.* Horat. ad Amphoram Lib. III. Od. 21. *Arcanum jocoſo conſilium retegis Lyaeo.* Et Lib. I. epiſt. 5. *Quid non ebrietas deſignat? operta recludit.* Zenob. Cent. IV. 5. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια. Unde Tzetzes non invenuſtè ad Lycophr. p. 44. Οἶνος ἀνθρώποις δίοπτρον. Facit huc vel in primis, quod Fulgentius dicit Lib. II. *Ideo nudus* (Bacchus) *ſeu quod omnis ebrioſus intervertendo nudus remaneat, aut mentis ſuae ſecreta ebrioſus nudet.* MUNCK. Apud AEginetas juxta Pauſan. Lib. II. cap. 30. p. 180. Ἀπόλλωνι μὲν δὴ ξόανον γυμνόν ἐστι, τέχνης τῆς ἐπιχωρίου. τῇ δὲ Ἀρτέμιδι ἐστιν ἘΣΘΗ͂Σ, κατὰ ταυτὰ δὲ καὶ ΤΩ͂ι ΔΙΟΝΥ´ΣΩι. καὶ ΓΕ´ΝΕΙΑ ΔΙΟ´ΝΥΣΟΣ ἔχων πεποίηται.

3 CAPITE CORNUTO] Horat. Lib. II. Od. 19. *Te*

ctore nudo, ³ capite cornuto, ⁴ vitibusque coronato, qui ⁵ super tigride equitabat. Juxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiae, porci, & leonis, quae pedem unius vitis circumire videbantur. Ob cujus umbram Bacchus equitabat, vitisque racemis erat plena. Ipse vero ⁶ una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera vero, scilicet dextra, in eo uvae ⁷ racemum extricabat.

XX.

Te vidit insons Cerberus aureo Cornu decorum. Vide ibi Torrent. & Spanhem. in de Num. Praest. pag. 357. nec non Pier. Valer. Hieroglyph. Lib. LVI. pag. 410. ed. Bas. Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Quod idem Liber muliebri & delicato corpore pingitur: dicunt enim mulieres ei attributas & vinum, propter excitandam libidinem: unde & frons ejus pampino cingitur. Sed ideo coronam viteam & cornu habet, quia cum gratè & moderatè vinum bibitur, laetitiam praestat: cum ultra modum, excitat lites, id est quasi cornua dat.* MUNCK. Antonin. Liberalis cap. X. Metam. Διόνυσος εἰκασθεὶς ΚΟ'ΡΗ παρῄνεσεν αὐταῖς ———. Χαλεπήνας ὁ Διόνυσος, ἀντὶ κόρης ἐγένετο ΤΑΥ῀ΡΟΣ, καὶ ΛΕ'ΩΝ, καὶ ΠΑ'ΡΔΑΛΙΣ. AElian. III. V. H. cap. 42. explicat hanc phrasin in historia eadem ὁ δὲ ὀργίζεται. Qui deinde irati Bacchi vindictam explicans addit, ἄφνω δὲ ΚΙΤΤΟΙ' τε καὶ "ΑΜΠΕΛΟΙ τοὺς ἱστοὺς περιεῖρπον, καὶ τοῖς ταλάροις ἐνεφώλευον ΔΡΑ'ΚΟΝΤΕΣ. Hisce tribus coronatus Bacchus. Eurip. in Bacchis vs. 101. "Ετεκεν δ' ἁνίκα Μοῖραι Τέλεσαν Ταυρόκερων θεὸν, Στεφάνωσέν τε δρακόντων Στεφάνοις. De Baccho cornuto vide Tzetzen ac Meurs. Lycophron. vs. 209. 212. 1238. & Olear. ad Philostrati Lib. I. Iconum cap. 15. Diodorus Siculus L. IV. p. 212. λέγουσι δ' αὐτὸν ἀγχινοίᾳ διενεγκεῖν, καὶ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι βοῦς ζευγνύειν, καὶ διὰ τούτων τὸν σπόρον τῶν καρπῶν ἐπιτελεῖν, ἀφ' οὗ δὴ κεράτιαν αὐτὸν παρεισάγουσι. de Antiquissimo Baccho agens.

4 VITIBUS CORONATO] Gloss. Labb. *Haec vitis*, κλῆμα ἀμπέλου, κλῆμα. Item, κλῆμα, *palmes, pampinus, colis.* Alii hederâ eum coronant. Tertull. de Coron. Milit. cap. 7. *Liberum Harpocration industria hederatum argumentatur, quod hederae natura sit cerebrum ab helusco defensare.* MUNCK. Hedera Bacchum coronavit antiquitas sed varias ob caussas. Aliam hujus coronae rationem reddit Scholiastes Euripidis in Phoeniss. vs. 652. Aliam Ovidius III. Fast. vs. 767. Aliam rursus Theon ad Aratum pag. m. II. Naturalem caussam discas e Plutarcho Quaest. Rom. Tom. II. pag. 291. & pag. 647. Ipse Bacchus ΚΙΣΣΟ'Σ vocatur. (Pausan. Lib. I. cap. 31.) & colitur in Atticae vico Acharnis, quia hederam ibi primum adparuisse dicunt. Non tamen erravit Albricus; in pompis enim Baccho inponebatur umbella ex vitis & hederae fronde contexta, quod ex Eustathio Homeri interprete docet G. Cuperus in Harpocrate pag. 96. qui pluribus de hederacea corona agit. In oppidulo Phelloe τοῦ Διονύσου ὑπὸ κινναβάρεως τὸ ἄγαλμά ἐστιν ἐπηνθισμένον. Pausan. Lib. VII. cap. 26. pag. 593. Innuitur vero Bacchus, qui Indiam debellavit, & primus Euphratem ponte junxisse ac fune, vitigineis ac hederaceis sarmentis contorto religasse dicitur. V. Pausan. Lib. X. cap. 29. p. 869.

5 SUPER TIGRIDE EQUITABAT] In Argolide in diversis templis Bacchi statua sedentis conspicitur. v. Pausan. Lib. II. cap. 37. p. 198.

6 UNA MANU TENEBAT POC.] Athenis depingitur Satyrus puer dans Baccho poculum. v. Pausan. Lib. I. cap. 20. pag. 46. Apud Pelleneos est templum Διονύσου ΛΑΜΠΤΗ῀ΡΟΣ. --- τούτῳ καὶ ΛΑΜΠΤΗΡΙ'ΑΝ ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ ΔΑ῀ΔΑ'Σ τε ἐς τὸ ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ, καὶ "ΟΙΝΟΥ ΚΡΗΤΗ῀ΡΑΣ ἱστᾶσιν ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν. v. Pausan. Lib. VII. cap. 27. p. 595. Athenis conspicitur Bacchus δᾷδα ἔχων. Lib. I. cap. 2. pag. 6. quomodo depingitur ab Euripide in Bacchis vs. 146. Ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων Πυρσώδη φλόγα πεύκας. Soph. OEd. Tyran. 222. Τὰς δ' ἐπώνυμον γᾶς οἰνῶπα Βάκχον εὔιον μαινάδων ὁμόστολον ΠΕΛΑΣΘΗΝΑΙ ΦΛΕΓΟΝΤ' 'ΑΓΛΑΩ῀ΠΙ ΠΕΥ'ΚΑ. Hinc a Tragicis & Comicis inducitur χορεύων ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν καταπηδῶν. v. Spanh. ad Aristophan. Ran. 1243. & inde ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δᾳδοῦχος κατέχων λαμπάδα, λέγει, Καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα. v. Schol. ad vs. 482. De Bacchi poculo fabulam vide apud Tzetzen ac Meurs. ad Lycophron. vs. 273. In Arcadiae urbe Megalopoli Polycletus Argivus Jovis statuam ad Bacchi imaginem hoc modo expresserat, teste Pausania Lib. VIII. c. 31. p. 665. Κόθορνοί τε γὰρ τὰ ὑποδήματά ἐστιν αὐτῷ, καὶ ἔχει τῇ χειρὶ ἔκπωμα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ θύρσον. Κάθηται δὲ ἀετὸς ἐπὶ τῷ θύρσῳ.

7 RACEMUM EXTRICABAT] Suspecta mihi posterior vox. Mallem, *exprimebat.* MUNCK. Praeterea Baccho datur hasta armata cuspide & hederâ obvoluta, quam Thyrsum vocant. Vide

XX. *De AEsculapio.*

AEsculapius dictus est filius Apollinis, [1] qui deus medicinae & medicorum putabatur. Ejus imago erat homo quidam [2] cum barba valde prolixa; indutus [3] habitu medici, [4] sedens; in cujus sinu erant pyxides unguentorum, & alia instrumenta ad medicum pertinentia. cujus manus dextra barbam tenebat, sinistra vero [5] baculum cum serpente gestabat intorto.

XXI.

de G. Cuperi Harpocratem p. 122. Broukh. ad Propert. II. XXIII. 34. Unde Euripides in Bacch. v. 305. Bacchum depingit -- ἐπὶ Δελφῖσιν πέτραις Πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον (male citat Spanh. ad Aristoph. Ran. vs. 1243. δορυφόρον) πλάκα Βάλλοντα, καὶ ΣΕΙΌΝΤΑ ΒΑ'ΚΧΙΟΝ ΚΛΑ'ΔΟΝ, i. e. quatientem Baccho propriam hastam cuspide, hedera quam tegit, armatam, quam κλάδον vocat Euripides, quia οἱ θύρσοι sunt κλάδοι, οὓς ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς φέρουσιν. V. Eust. ad Dionys. Perieg. 310. Imo praeter Minervam, ut vidimus cap. VIII. & Bacchum, hastis armati depinguntur etiam Dioscuri. hinc enim Gonippum & Panormum juvenes Andanienses ἐν ταῖς χερσὶ δόρατα ἔχοντας Lacones credebant esse Dioscuros. v. Pausan. Lib. IV. cap. 27. p. 344.

Ad CAP. XX.

1 QUI DEUS MEDICINAE] Lege *quia deus Medicinae.* aut potius *qui* hic idem valet, quod *quia*, quem pronominis usum jam ostenderunt Munckerus ad Hygini fab. 73. & Elegantissimus Wopkensius Lib. I. Lect. Tull. cap. 4. p. 19. & 20. Albricum inlustrant Pausaniae verba Lib. VII. cap. 23. p. 583. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀσκληπιοῦ τῷ ἱερῷ ἐς ἀντιλογίαν ἀφίκετό ἀνήρ μοι Σιδόνιος, ὃς ἐγνωκέναι τὰ ἐς τὸ θεῖον ἔφασκε Φοίνικας καὶ τά τε ἄλλα Ἑλλήνων βέλτιον, καὶ δὴ καὶ Ἀσκληπιοῦ πατέρα μὲν σφᾶς Ἀπόλλωνα ἐπιφημίζειν, θνητὴν δὲ γυναῖκα οὐδεμίαν μητέρα. ἈΣΚΛΗΠΙΟΝ μὲν γὰρ ἈΕ'ΡΑ γένει τε ἀνθρώπων εἶναι καὶ πᾶσιν ὁμοίως ζώοις ἐπιτήδειον πρὸς ὑγίειαν. ἈΠΟ'ΛΛΩΝΑ δὲ ἭΛΙΟΝ, καὶ αὐτὸν ὀρθότατα ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ ΠΑΤΕ'ΡΑ ἐπονομάζεσθαι, ὅτι ἐς τὸ ἁρμόζον ταῖς ὥραις ποιούμενος ὁ ἥλιος τὸν δρόμον μεταδίδωσι τῷ ἀέρι ὑγιείας. Ἐγὼ δὲ ἀποδέξασθαι μὲν τὰ εἰρημένα, οὐδὲν δέ τι Φοινίκων μᾶλλον, ἢ καὶ Ἑλλήνων εἶναι τὸν λόγον ἔφην. ἐπεὶ καὶ ἐν Τιτάνῃ τῆς Σικυωνίων τὸ αὐτὸ ἄγαλμα Ὑγείας τε ὀνομάζεσθαι. καὶ παιδὶ εἶναι δῆλα, ὡς τὸν ἡλιακὸν δρόμον ἐπὶ γῆς ὑγείαν ποιοῦντα ἀνθρώποις.

2 CUM BARBA VALDE PROLIXA] Priap. carm. 36. *Intonsa semper AEsculapio barba est.* Apud Sicyonios tamen simulacrum ejus imberbe ex auro & ebore confectum fuisse Pausanias tradit. Exhibet quoque caput ejus imberbe nummus Nicomedensium apud Spanhem. p. 181. MUNCK. A Tithorensibus AEsculapius Ἀρχαγέτας dictus, colitur γένεια ἔχων, κλίνη ἐν δεξιᾷ κεῖται τοῦ ἀγάλματος. Pausan. L. X. c. 32. pag. 879. In urbe Elatea Barbatus AEsculapius colitur. Lib. eod. cap. 34. pag. 886. De AEsculapio puero, inberbi, G. Cuperus in Harpocrate pag. 78. 79. 80. Hinc AEsculapio (puero) dantur πλοκάμων ἕλικες, χρύσειν ῥεόμενοι, οἱ μὲν ἐς νῶτα τεθηλότες ἄφετοι κέχυνται, οἱ δὲ ὑπὲρ μετώπου πρὸς τὰς ὀφρῦς ἐπιμένοντες τοῖς ὄμμασιν εἰλοῦνται. v. Callistrati statuam X. Apud Phliasios conspicitur etiam AEsculapii statua, οὐκ ἔχοντός πω γένεια. v. Pausan. Lib. II. cap. 13. pag. 141. qui Lib. VIII. cap. 25. p. 651. narrat in Thelpusio agro Ἀσκληπιοῦ παιδὸς esse ἱερὸν ad sepulcrum Trygonis, quo AEsculapium expositum, & ab Autolao sublatum nutrierat. Apud Arcadas in vico Gortyne AEsculapius conspicitur οὐκ ἔχων πω γένεια, καὶ Ὑγείας ἄγαλμα, ut legendum. cap. 28. p. 658. Apud Epidaurios cum barba aurea conspiciebatur, quam demit Dionysius Tyrannus, quia Apollo in omnibus fanis imberbis erat. Vide Ciceron. III. N. D. 34.

3 HABITU MEDICI] Pausan. Lib. II. cap. 26. p. 172. Τὸ δὲ ἐν Βαλαγραις ταῖς Κυρηναίων ἐστὶν Ἀσκληπιὸς καλούμενος ΙΑΤΡΟ'Σ. quo titulo & ejus pater Apollo decoratur. v. Spanh. ad Callim. H. Apoll. 46. & in Del. 214.

4 SE-

XXI. *De Perseo.*

Perseus etiam filius Jovis inter deos adnumeratus est: qui rex Asiae dives & praepotens, qui & navibus multas regiones transivit, & Aphricam debellavit. qui & tres sorores illud regnum tenentes sua sapientia occidit, quae Gorgones dictae sunt: quae unum solum oculum habentes, homines se adspicientes vertebant in saxa. [6] Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo [7] juvenis alatus & volans, quasi navis discurrens, & alarum utens volatu. cui adsistebat Minerva, sapientiae dea. Hic vero armatus, [8] crystallinum scutum ante oculos

4 Sedens] Deorum statuae & imagines saepe sedentes exprimebantur. Sic Athenis Minerva sedens ab Endoeo Daedali discipulo expressa est. Pausan. Lib. I. cap. 26. p. 62. Prope Mycenas templum est, in quo *ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐπὶ θρόνου κάθηται, μεγέθει μέγα, χρυσοῦ μὲν καὶ ἐλέφαντος, Πολυκλείτου δὲ ἔργον.* Lib. II. cap. 17. pag. 148. Alia exempla dabit cl. Arnaldus cap. 12. de Dîs paredris. Inprimis vero AEsculapius, ut recte notat Albricus, depingebatur sedens. Pausan. Lib. II. cap. 23. pag. 163. *Τὸ δὲ ἐπιφανέστατον Ἀργείοις τῶν Ἀσκληπιείων ἄγαλμα ἐφ' ἡμῶν ἔχει* ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ἈΣΚΛΗΠΙΟΝ, *λίθου λευκοῦ, καὶ παρ' αὐτὸν Ὑγεια.* AEsculapii thronum apud Epidaurios describit Pausan. Lib. II. cap. 27. p. 173. Apud AEginetas sedens conspicitur. vid. cap. 30. pag. 180. stantis tamen AEsculapii simulacrum est apud Epidaurios, quod describit Pausanias Lib. III. cap. 23. pag. 271. Item in Arcadiae urbe Megalopoli. v. Pausan. L. VIII. c. 32. p. 667. Sed sciendum est, Deorum simulacra, nunc stantia, nunc sedentia, a statuariis, fictoribus, & pictoribus, aut lasciviens Poëtarum ingenium secutis, aut ex propria libidine, esse expressa. Consule Celeb. P. Burm. in Diss. de Jove Fulgurat. cap. 13. Sic apud AEgiratas plura AEsculapii stantis simulacra reperiuntur. V. Pausan. Lib. VII. cap. 26. pag. 592. Solis pictoribus ac statuariis etiam inputandum esse, quod Gratiae antea cum vestibus, postea nudae depictae fuerint, statuit idem L. IX. c. 35. pag. 781. 782.

5 Baculum cum serpente intorto] Schol. Aristoph. in Plut. vs. 733. *Κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες παρετίθεντο· ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ. δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω, ὅ ἐστι βλέπω. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ἀνιέρωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει. Καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύσει τὸ νέον, ἐξωθοῦσα τὰ νοσήματα.* Ibidem tradit ad vs. 685. & hoc idem interpres, fuisse τὸν *Ἀσκληπιὸν ἀεὶ στεφανοφοροῦντα, ὡς ὑγιείας αἴτιον.* Confer Spanhem. in de Numm. praest. p. 175. MUNCK. Pausan. Lib. II. cap. 10. pag. 134. apud Sicyonios *ὁ θεός ἐστιν οὐκ ἔχων γένεια, χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος Καλάμιδος ἔργον. ἔχει δὲ καὶ σκῆπτρον, καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας χειρὸς* ΠΙΤΥΟΣ *καρπὸν τῆς ἡμέρου, φασὶ δέ σφισιν* ἘΞ ἘΠΙΔΑΥΡΟΥ *κομισθῆναι τὸν θεὸν ἐπὶ ζεύγους ἡμιόνων,* ΔΡΑΚΟΝΤΙ *εἰκασμένον.* cap. 27. pag. 172. 173. de AEsculapio apud Epidaurios, *κάθηται δὲ ἐπὶ θρόνου βακτηρίαν κρατῶν, τὴν δὲ ἑτέραν τῶν χειρῶν ὑπὲρ κεφαλῆς ἔχει τοῦ* ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ, *καὶ οἱ κύων παρακατακείμενος πεποίηται.* Adde cap. 28. p. 175. De AEsculapio autem Epidaurio & angue confer Plutarch. Quaest. Rom. Tom. II. p. 286. cum Pausania Lib. III. cap. 23. pag. 270. De angue, AEsculapio qui sacer dicitur, consule etiam G. Cuper. in Harpocrate pag. 57. Vide de sceptris AEsculapii & Hygiae, quae draconibus cincta semper exprimuntur, Pausan. Lib. IX. c. 39. p. 789.

Ad CAP. XXI.

6 Hic enim tali &c.] Malim, *hic autem* &c. Sed & infr. cap. 22. *Centauri enim* pro *autem* invenies. MUNCK.

7 Juvenis alatus et volans] In Arca Cypseli *ἀδελφαὶ Μεδούσης ἔχουσαι πτερὰ,* ΠΕΤΟΜΕΝΟΝ ΠΕΡΣΕΑ *διώκουσαι εἰσί.* Pausan. Lib. V. cap. 18. p. 423.

8 Crystallinum scutum] AEneum scutum fuisse vult cum Apollod. Lib. II. tum & Zenob. Cent. I. 41. *Πρὸς ταύτην,* inquit, *ὁ Περσεὺς ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπε, τὴν χεῖρα ἔτεινε.* Et Ovid. IV. Met. vers. 782. *Sed tamen horrendae*

clypei,

los deferens, [1] telo falcato [2] tres foeminas virgines, scilicet ipsas Gorgones, decollabat, Sthenonem, Euryalem & Medusam: & hae post habebant homines semiconversos in lapides. Hic caput Medusae ablatum in hasta deferre videbatur. [3] De sanguine vero Gorgonum equus alatus, nomine Pegasus, nasci videbatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Castalius dictus, Musis ad potum productus est.

XXII.

clypei, quod laeva gerebat, AEre repercusso, formam aspexisse Medusae. Cum Albrico loquitur Schol. German. *Quidam Perseum à Minervâ missum dicunt, & ab eâ clypeum vitreum accepisse, per quem videre, nec videri ab Gorgonibus, posset.* MUNCK.

1 TELO FALCATO] *Harpe*, & quidem adamantinâ, ut est apud Apollodorum. *Falx* est Hygino Astron. Lib. III. cap. II. Nimirum ἅρπην δρέπανον interpretatur Hesychius. Schol. Hom. ad Iliad. T. vers. 350. Ἅρπη] Εἶδος ὀρνέου. Τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην. λέγεται δὲ καὶ δρέπανον. Hesychius: Ἅρπη, ἄνεμον, δρέπανον, ἢ ὀρνέου γένος καθὰ λαΐνους. Lego, καθά τινας ἰκτῖνος. Lucianus in Dialogo Tritonis & Nereidum. Ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποστιλβούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης. Εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἅρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. MUNCK. Falcatum ensem vocat Ovidius Lib. IV. M. 726. ubi vid. celeb. P. Burm.

2 TRES FOEMINAS VIRGINES DECOLLABAT] Pugnat hoc cum omnium veterum mythologiâ. Ut sola mortalis erat Medusa, ita sola etiam capite truncata. Apollodorus: Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα. διὰ τοῦτο ἐπὶ ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. MUNCK.

3 DE SANGUINE GORGONUM] Immo solius Medusae. Vide quae annotavi ad Lactant. Argum. Lib. IV. fab. 16. MUNCK.

Ad CAP. XXII.

4 IN DEORUM COLLEGIO ANT. ADC.] A Minerva quae Herculi fuit σύμμαχος. v. Pausan. Lib. VI. c. 19. p. 500. & Lib. VIII. cap. 18. p. 635. dicitur in coelum deductus esse, propter monstra virtute domita. v. Lact. ad Statii VIII. Theb. 514. Hinc apud Laconas conspicitur Ἀθηνᾶ ἄγουσα Ἡρακλέα συνοικήσοντα ἀπὸ τούτου θεοῖς. v. Pausan. Lib. III. cap. 18. pag. 255. Quomodo Bacchus a Mercurio (confer Lib. V. cap. 17. pag. 419. cum Pausaniae loco laudato.) Hyacinthus a Parcis, Horis, Venere, Minerva ac Diana. Pausan. Lib. III. cap. 19. p. 257. qui pag. 258. de nostro Hercule notat, πεποίηται δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ Ἡρακλῆς ὑπὸ Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν τῶν ἄλλων καὶ οὗτος ἀγόμενος ἐς οὐρανόν. Berenice a Venere Theocrit. Idyll. XV. 107.

5 INNUMERAS PROBITATES] Τὰς ἀρετὰς puta. *Virtutes* melius dixisset, cum fortitudo intelligi debeat, sive fortia facinora. Justin. Lib. VI. cap. 3. *Porro Pisandrus pro conjunctione Agesilai etiam virtutum ejus aemulator erat.* Et cap. 8. *Nec postea virtutibus, sed cladibus insignes fuere.* Ἄθλους Graeci vocant, vel etiam ἆθλα, unde & *athla* Hyginus dixit cap. 30. vel antiquarius aliquis, cum lemmata capitum ab alio quam Hygino concepta videantur. *AErumnae* sunt Ausonio Eidyll. XIX. *labores* Senec. in Apolocynthosi. Quia autem laboriosa Herculis vita fuit, & ipse fortitudinis exemplar, inde *labor Herculeus* apud Horat. Lib. I. Od. 3. *virtus Herculea* apud Fulgent. Lib. II. cap. 5. pro Hercule ipso, idque more Graecorum. Homer. Iliad. N. vers. 248. Τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος. Non cepit elegantiam interpres, cum vertit: *Hunc autem allocuta est potentia Idomenei.* MUNCK. Recte Herculis imaginem depicturus Albricus, ejus labores nobis proponit; Herculis enim imago saepe exprimebatur variis ejus adpictis laboribus, cui imagini ne Herculis quidem adscribebatur nomen, quia ex laboribus ejusque habitu satis cognosci poterat. Audi Pausan. Lib. V. cap. 17. pag. 421. 422. de Herculis imagine Cypseli arcae insculpta: Τὴν ὕδραν δέ, τὸ ἐν τῷ ποταμῷ τῇ Ἀμυμώνῃ θηρίον, Ἡρακλεῖ τοξεύοντι Ἀθηνᾶ παρέστηκεν. ἅτε δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὄντος οὐκ ἀγνῶτος τοῦ τε ἄθλου χάριν, καὶ ἐπὶ τῷ σχήματι, τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένον. Hinc Pausanias Lib. V. cap. 19. p. 426. Τοξεύοντα δὲ ἄνδρα Κενταύρους, τοὺς δὲ καὶ ἀπεκτονότα ἐξ αὐτῶν, δῆλα Ἡρακλέα τε τὸν τοξεύοντα, καὶ Ἡρακλέους εἶναι τὸ ἔργον. Confundit vero Herculeorum laborum ordinem Albricus, & athlis ejus parerga miscet, ut patet ex Hygini fabula XXX. & XXXI. Sed deceptus est ab artificibus, qui non omnes Herculis labores simul,

XXII. *De Hercule.*

Hercules Jovis filius dictus est, quem [4] in deorum conlegio antiqui adceperunt, propter ejus quasi [5] innumeras probitates, quae inferius per singulas depictae sunt. Hercules enim [6] herocleos, quod est virorum gloria fortium. Prima igitur ejus victoria notabilis fuit, quando in nuptiis Centauros ibidem exsistentes & inebriatos, qui [7] dominas invitatas volebant violenter obprimere, [8] clava pro majori parte macta-

mul, sed quaedam ex athlis, quaedam etiam aliquando ex ejus parergis exprimebant, quod Hercules parerga perfecit, dum in duodecim laboribus occupatus erat. V. Diodorum Siculum Lib. IV. pag. 220. & seqq. Apud Thebanos de Praxitele haec narrat Pausanias Lib. IX. cap. II. pag. 732. 733. Θηβαίοις δὲ τὰ ἐν τοῖς ἀετοῖς Πραξιτέλης ἐποίησε τὰ πολλὰ τῶν δώδεκα καλουμένων ἄθλων· καὶ σφίσι τὰ ἐς τὰς ὄρνιθας ἐνδεῖ τὰς ἐπὶ Στυμφάλῳ, καὶ ὡς ἐκάθηρεν Ἡρακλῆς τὴν Ἠλείαν χώραν· ἀντὶ τούτων δὲ ἡ πρὸς Ἀνταῖον πάλη πεποίηται. Varii Herculis labores apud Laconas in Minervae templo, in quo ἐπείργασται τῷ χαλκῷ πολλὰ μὲν τῶν ἄθλων Ἡρακλέους, πολλὰ δὲ καὶ ὧν ἐθελοντὴς κατώρθωσε. V. Pausan. Lib. III. cap. 17. p. 250. Varii Apollinis Amyclaei throno erant insculpti, quos recenset Pausan. cap. 18. p. 255. 256. Ut & in templo Jovi Olympio ab Eleis exstructo. v. Pausan. Lib. V. cap. 10. pag. 400. In Olympia donaria sunt ab Heracleotis dicata, nempe Ἡρακλέους τῶν ἔργων τὸ ἐς τὸν λέοντα τὸν ἐν Νεμέᾳ, καὶ ὕδραν τε καὶ εἰς τὸν κύνα τοῦ Ἅδου, καὶ τὸν ἐπὶ Ἐρυμάνθῳ ποταμῷ κάπρον. v. Pausan. Lib. V. cap. 26. p. 447.

6 HEROCLEOS] Lego, ἡρώων κλέος. Fulgent. Mythol. Lib. II. cap. 5. *Hercules enim* ἡρακλῆς *Graecè dicitur, id est* ἡρώων κλέος, *quod nos Latinè virorum fortium famam dicimus.* MUNCK. Phurnutus de N. D. cap. 31. Ὠνόμασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ διατείνειν εἰς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ κλεΐζεσθαι τοὺς γενναίους ποιοῦντος. &c. Propter dracones, quas Juno ei infanti inmiserat, manibus necatos Argivi Ἡρακλέα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος Ἀλκαῖον πρότερον καλούμενον (v. Serv. & Burm. ad VI. AEn. 392.) Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις οἱ γονεῖς τοὔνομα περιτιθέασι. Τούτῳ δὲ μόνῳ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο. Vid. Diod. Siculus L. IV. p. 218. sed tamen hunc honorem cum pluribus communem habuit Hercules, ut alibi docuimus.

7 DOMINAS INVITATAS] Uxores Lapitharum ad nuptias invitatas Pirithoi. Vide Hyg. Myth. cap. 33. MUNCK.

8 CLAVA PRO MAJ. P. M.] Centauros sagittis ab Hercule interfectos esse docere videtur ejus imago in Cypseli arca expressa apud Pausan. Lib. V. cap. 19. pag. 426. Verum tam clava, quam sagittae & arcus, perpetua Herculis arma erant, unde facile Centauros alii clava, alii sagittis Herculeis percussos esse credere potuerint. Sic Albricus clava etiam leonem ab Hercule occisum docet, quomodo in Heracleensium nummo Hercules leonem adprehensum clava conficiens exprimitur. v. celeb. Drakenburg. ad Silii Italici Lib. III. vs. 33. In Elide tamen Ἡρακλέους δύο εἰσὶν ἀνδριάντες, γυμνοί, παῖδες ἡλικίαν· τὸν δὲ ἐν Νεμέᾳ ΤΟΞΕΥΌΝΤΙ ἔοικε λέοντα. teste Pausania Lib. V. cap. 25. p. 444. Cum alii alio modo hunc leonem ab Hercule necatum esse statuant, ut docui ad Hygini fab. 30. Haec arma simul gestabat Hercules, unde Sophocles in Trachin. vs. 521. de Hercule ait Ἦλθε παλίντονα Θήβας Τόξα καὶ λόγχας ῥοπαλόν τε τινάσσων Παῖς Διός. & Apoll. Rhod. I. Arg. vs. 1194.

Ῥίμφα δ' ὀϊστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
Αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
Τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας.

Ubi Schol. de clava ex Pisandro notat, Πείσανδρος δέ φησιν ὁλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Hinc jam in Elide Herculis simulacrum a Thasiis positum ῬΌΠΑΛΟΝ ἐν τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχει τόξον. (Cur arcu, sagittis, ac clava armatus fingatur Hercules, physicam docebitur Lector caussam a G. Cupero in Harpocrate pag. 56.) Unde, quod apud Laconas exstat, Herculis simulacrum ὡπλισμένον, hisce armis ornatum fuisse, certum est. v. Pausan. Lib. III. cap. 15. pag. 244. Quamquam aliis, praeterquam his armis fuit insignis Hercules. Diod. Siculus Lib. IV. p. 222. Ἐτίμησαν αὐτὸν δωρεαῖς οἰκείαις ἕκαστος τῶν θεῶν, Ἀθηνᾶ μὲν πέπλῳ, Ἥφαιστος δὲ ῥοπάλῳ καὶ θώρακι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοτιμήθησαν οἱ προειρημένοι θεοὶ κατὰ τὰς τέχνας. - - Τῶν δὲ ἄλλων Ποσειδῶν μὲν ἵππους ἐδωρήσατο, Ἑρμῆς δὲ ξίφος, Ἀπόλλων δὲ τόξον τε ἔδωκε, καὶ τοξεύειν ἐδίδαξε. Exprimitur Herculis simulacrum apud Tegeatas cum cicatrice in femore ex vulnere, quod accepit in pugna cum Hippocoontis liberis, Pausan. Lib. VIII. cap. 53. pag. 708.

mactavit; unde reliqui timore perculſi fugerunt. [1] Centauri enim, qui dicuntur eſſe ſemihomines & ſemiequi, denotantur homines carnali concupiſcentia facti, ut beſtiae, qui virtute animi ſuperantur. Secunda victoria Herculis notabilis fuit, [2] quia ipſe pugnaſſe [3] cum leone, ipſumque clava mactaſſe, & interempto pellem abſtuliſſe dicitur. quo deinde ſpolio inceſſit ſemper indutus, in ſignum victoriae perceptae. In quo etiam oſtentatur animi fortitudo, contra quam nulla vis corporea praevalet, quae ſemper ſpolium leonis, id eſt, vim virtutis defert. Tertia Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur: Admetus Pheraeorum rex Alceſtim habuit conjugem: & dum [4] infirmaretur ad mortem, Apollinis miſerationem invocavit; [5] cui ſic reſpondit, nil in hoc ei poſſe praeſtare; niſi aliquis de propinquis ejus ſe pro illo morti voluntarie obferret. quod uxor ejus libenti animo fecit, & ſe ipſam interemit. Quod Hercules proſpiciens, & mulieris [6] tantae fidei compaſſus, ad inferos deſcendit, & [7] Cerberum tricipitem ſibi ad oſtium inferni reſiſtentem, triplici vinctum catena, videlicet ſingula faucibus intorta, ab oſtio abſtraxit, & Alceſtim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & virtus animi omnes cupiditates & vitia terrena devincit, & maxime vitium gulae, quod habet tria capita: eo quod guloſitas tria exigit, ſcilicet abundantia quantitate, adſidua tempore, grata faucibus voluptate: quae omnia virtus ſuperat. Et ſi quid ex infirmitate animi devictum fuerit, etiam ab inferis abſtrahit. Quarta fortitudo Herculis ſcribitur, qua dicitur Heſperides ſpoliaſſe, quae fuerant Atlantis regis Aphricae filiae.

1 CENTAURI ENIM] Emenda, *Centauris.* MUNCK.

2 QUIA IPSE PUGNASSE] Lego, *quâ ipſe pugnaſſe.* Sic mox habes: *Quarta fortitudo Herculis ſcribitur, quâ dicitur Heſperides ſpoliaſſe.* MUNCK.

3 CUM LEONE] Leo deinde Herculi videtur fuiſſe victoriae ſeu virtutis ſuae ſignum. Sic devictis Orchomeniis leonem e lapide factum dicavit Dianae Eucleae apud Thebanos. Pauſan. Lib. IX. c. 17. p. 743.

4 INFIRMARETUR] H. e. aegrotaret. Saepe ita cum alii eccleſiaſtici ſcriptores, tum & vetus Bibliorum interpres. Joh. cap. VI. vers. 2. *Videbant ſigna, quae faciebat ſuper his qui infirmabantur.* Cap. XI. 2. *Cujus frater Lazarus infirmabatur.* Ergo *infirmari* eſt ἀσθενεῖν. MUNCK.

5 CUI SIC RESPONDIT] Illis verbis nempe, quae ſequuntur. Illuſtravimus eam lectionem ad Hyg. Mythol. cap. 2. Caeterum pro *cui* repoſuerim *qui* vel *qui ei.* Fulgentius in hac fabulâ Lib. I. cap. 27. *Apollinem deprecatus eſt. Ille vero dixit ſe ei aliquid non poſſe praeſtare, niſi quis de ejus propinquis ad mortem pro eo voluntariè ſe obtuliſſet.* MUNCK.

6 TANTAE FIDEI COMPASSUS] Συμπαθῶν. *Compatior, condoleo, congaudeo* verba ſunt aliquoties à Cypriano uſurpata. Vetus Interpres Heb. cap. X. vers. 34. *Vinctis compaſſi eſtis.* MUNCK.

7 CERBERUM TRICIP.] Serv. ad VI. AEn. 395. *Hercules a prudentioribus, mente magis, quam corpore fortis inducitur: adeo ut duodecim ejus labores referri poſſint ad aliquid: nam cum plura fecerit, duodecim tantum ei aſſignantur, propter agnita duodecim ſigna. Quod autem dicitur traxiſſe ab inferis Cerberum, haec ratio eſt: quia omnes cupiditates & cuncta vitia terrena contemſit, & domuit: nam Cerberus terra eſt, quae eſt conſumtrix omnium corporum: unde & Cerberus dictus eſt, quaſi* κρεοβόρος, *id eſt, carnem vorans: unde legitur:*

liae. Hae hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri consecrata, ad quorum custodiam draco numquam dormiens positus erat. Quae poma Hercules abstulit, occiso dracone. Nam virtus animi non potest fructum capere virtutum, nisi malitia prius interimatur, quae jugiter vigilat in custodiam vitiorum. Quinta Herculis fortitudo est, qua hydram serpentem occidisse legitur. Fuit autem hydra, juxta fabulam, in Lerna palude: cui uno caeso capite, duo excrescebant. quam dum Hercules gladio vincere non posse se cerneret, occasione jam dicta capitum excrescentium, igne circa eam adposito illam exussit. In quo intelligitur, quod [8] lacus fuit AEmoniae, cujus aquae vicinas civitates vastabant: Hercules vero multa vicina loca in circuitu [9] exussit, & sic aquae clausit meatus. Nam & [10] Hydra ab hydor, quod est aqua, dicta est. Sexta victoria ejus est, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabulose dicitur, quod hic Achelous filius fuit Thetidis deae aquarum: cui mater concesserat, ut cum adversario pugnans, quamcunque formam vellet, sumeret. qui contra Herculem secum pugnaturum formam [11] tauri sylvestris induit: cum quo diu Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum evulsit, quod & [12] Copiae deae divitiarum dedicavit. Sed cum Achelous ad fluvium bibiturus adcessisset, videns in aquis sibi ablatum cornu, se ipsum in flumine prae dolore subfocavit. In quo intelligitur, quod Hercules fluminis, qui dicitur Achelous, & cujus eruptiones non modice agros obruebant, dum [13] alterum ejus alveum exsiccasset, sua industria fertilem reddidit regionem, & sic fructuum copiam praestitit:

tur: OSSA SUPER RECUBANS: nam ossa citius terra consumit.

8 LACUS AEMONIAE] Forte *Laconicae* scripserat Albricus. Strabo Lib. VIII. Argivorum & Mycenaeorum lacum facit. MUNCK.

9 EXUSSIT] Vide, quid ex Hesiodi Scholiaste notet G. Cuperus in Harpocrate pag. 56.

10 HYDRA AB HYDOR] V. Serv. ad VI. AEn. 287. Alio modo explicat fabulam Palaephatus de Incredibilib. cap. 39.

11 TAURI SYLVESTRIS] I. e. feri. Firmicus in de E. P. R. pag. 14. ed. Leid. *In porci sylvestris speciem formamque mutatus. Ovis sylvatica* & *sylvestris* est apud Apitium Lib. VIII. cap. 4. *De condimentis ovis sylvaticae. Ius in oviferum, hoc est, carnem ovis sylvestris* &c. Gloss. Labb. Ὑλικὸς, *sylvester, sylvaticus.* Ita & *porcus sylvaticus* dicitur à Petronio Fragm. Trag. pag. 36. ed. Blav. *Etiam vide quam porcus ille sylvaticus totam comederit glandem.* Lego, *lotam comederit* h. e. lautam, delicatam. Praecessit enim, *secutum est hos repositorium, in quo positus erat primae magnitudinis aper, & quidam pileatus, è cujus dentibus sportellae dependebant duae, palmulis textae, altera caryotis, altera thebaicis plena* &c. Atque haec lota illa glans erat, quam comederat aper. *Lotus* pro *lautus* archaicè dicitur, ut *coda* pro *cauda* p. 39. *Quotidie pejus colonia hac retroversus crescit tanquam coda vituli. Copo* pro *caupo* p. 49. *Tanquam copo compilatus. Codex* pro *caudex* p. 57. *Codex, non mulier.* Etiam O & Au promiscuè in nummis invenit illustr. Spanhemius, ut *Fostulus* pro *Faustulus*, & alia; de quibus ipsum consule in de Numm. Praest. p. 80. MUNCK.

12 COPIAE DEAE DIVITIARUM] Vide quae notavi ad Hyg. Myth. cap. 31. MUNCK.

13 ALTERUM EJUS ALVEUM] Τὸ *ejus* delendum, ut sana sit oratio. MUNCK. Consule Strabonem, qui fabulam explicat Lib. X. p. 703. 704. &

tit: Septima Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam deveniſſet, & ab Euandro rege officioſe receptus eſſet, [1] bobus advectis [2] ex Hiſpania, Geryone perempto, dum Hercules boves in paſcuis cuſtodiret, & ſomno obpreſſus dormiret, Cacus eo dormiente ſecurus exiens de ſpelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam averſos capite traxit: ne ex rectis eorum veſtigiis humo preſſis, quo ducti eſſent, deprehendi poſſet: quin potius illos abiiſſe videretur. Verum excitatus Hercules, & furto comperto, veſtigia verſa decernens, eaque inſecutus, ad antrum pervenit, & Cacum ſuis cum bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem clava peremit, boveſque redemit. Moraliter autem [3] Cacus malus interpretatur: qui latet in ſpelunca, quia numquam malitia liberae frontis eſt. Hercules autem, id eſt virtus, malos interficit, & ſua vendicat: ſed Cacus fumum & nebulam emittit, quia viſui nocent: quia malitia ſemper occultas deceptiones molitur. Octava Herculis victoria ſcribitur, qua [4] alium malum nomine Diomedem mactavit: qui hoſpites advenas benigne recipiebat: & illis hilariter miniſtrabat, vinoque condito inebriabat: dumque gravi ſomno eſſent obpreſſi, illos occidebat: & equabus ſuis in paſtum praebebat. Quo comperto, illuc Hercules adceſſit, [5] & illum clava peremit, ipſumque in paſtum eiſdem ſuis equabus adpoſuit. In quo notatur, qualiter

& Diod. Siculum Lib. IV. pag. 241.

1 BOBUS ADVECTIS] Forte *avectis*. Ut *adducere* pro *abducere*, ita *advehi* pro *avehi* ſaepe dederunt nobis librarii. Hyg. Myth. cap. 8. *Is mulierem advectam domo matrimonio ſuo copulavit.* Puto rectius fore *avectam*; quanquam alterum explicare utcunque conatus ſum in notis meis ad eum ſcriptorem. Juſtin. Lib. XVIII. cap. 7. *Itaque adverſis tanto ſcelere numinibus.* Malim & ibi *averſis*. Virg. Æn. II. *Fractae vires, averſa deae mens.* Cic. ad Brut. epiſt. 16. *Deos averſos eſſe à ſalute Pop. Rom.* Flor. Lib. II. cap. 6. *Averſi à Carthagine dii.* Tib. Lib. III. el. 3. *Audiat averſâ non meus aure deus.* Si quis tamen vulgatam lectionem aſſerere velit, adducere poſſit illud Propert. Lib. I. el. I. *Cum tamen adverſos cogor habere deos.* MUNCK.

2 EX HISPANIA] Pauſanias, Lib. IV. cap. 36. p. 372. Ἐσπουδάκεσαν δὲ ἄρα οἱ τότε πλοῦτόν τινα συλλέγεσθαι τοιοῦτον ἵππων καὶ βοῶν ἀγέλας. --- Καὶ Ἡρακλεῖ κατὰ δόξαν τῶν ἘΝ ἸΒΗΡΙΆ βοῶν προσέταξεν Εὐρυσθεὺς ἐλάσαι τοῦ Γηρυόνου βοῶν τὴν ἀγέλην. Φαίνεται δὲ καὶ Ἔρυξ τότε ἐν Σικελίᾳ δυναστεύων, δριμὺν οὕτως ἔχων ἐς τὰς βοῦς ἐξ Ἐρυθείας ἔρωτα, ὥστε καὶ ἐπάλαισε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, ἆθλα ἐπὶ τῇ πάλῃ καταθέμενος τάς τε βοῦς ταύτας καὶ ἀρχὴν τὴν ἑαυτοῦ. Diodorus vero Siculus Lib. V. pag. 298. Balearium incolas deſcribens refert haec ἀργυρῷ δὲ καὶ χρυσῷ νομίσματι τὸ παράπαν οὐ χρῶνται, καὶ καθόλου ταῦτα εἰσάγειν εἰς τὴν νῆσον κωλύουσιν· αἰτίαν δὲ ταύτην ἐπιφέρουσιν, ὅτι τὸ παλαιὸν Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Γηρυόνην, ὄντα ΧΡΥΣΑΌΡΟΣ ΜῈΝ ὙΙῸΝ, ΠΛΕΙ͂ΣΤΟΝ ΔῈ ΚΕΚΤΗΜΈΝΟΝ ἌΡΓΥΡΌΝ ΤΕ ΚΑῚ ΧΡΥΣΌΝ. Qui ſecum ipſe diſſidet Lib. IV. p. 224. Χρυσάωρ ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ πλούτου τὴν προσηγορίαν. ubi plura, ut & p. 225. profert. Priori Diodori ſententiae adſtipulatur Pauſanias Lib. I. cap. 35. p. 87. Diodorus Siculus p. 231. narrat, quod Hercules in Sicilia τέμενος καθιέρωσεν ἥρωι Γηρυόνῃ, ὃ μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις.

3 CACUS MALUS INTERPRETATUR] Ἑρμηνεύεται. Loquitur cum antiquo Bibliorum Interprete. Judic. cap. XII. vers. 6. *Dic Schibboleth, quod interpretatur ſpica.* Joh. cap. IX. 7. *Vade, lava in natatoriâ Siloe, quod interpretatur miſſus.* Caeterum dubium non eſt, quin reſpexerit Fulgentium Albricus, cujus illud eſt cap. 6. Lib. II.

Κακὸν

ter virtus [6] omnium maculam ſuperat, & eadem poena punit vitium, in quo delinquit. Nona Herculis hujuſmodi ſcribitur victoria: Antaeus erat gigas, filius Terrae: cui mater conceſſerat, ut, quotiens terrae proſtratus [7] obcumberet, viribus duplicatis exſurgeret. Cum hoc Hercules pugnat in lucta, eumque bis proſternens, comperit illum exſurgere fortiorem. unde illum brachiis adprehendens, elevatum à terra conſtrinxit ad pectus: & tam diu tenuit ſubſpenſum, donec deficiens exſpiraret. Ponitur autem [8] Antaeus ſub forma libidinis. nam ἀντίον Graece, Latine contrarium ſonat. Et naſcitur libido de terra, quia de carne concepta. Et tactu terrae fortior redditur: quia libido tactu validior excitatur. Sed à glorioſa ſuperatur virtute; quia denegato tactu ad altiora virtutum mens elevata, libidinis concupiſcentiam exſtinguit. Decima victoria eidem Herculi adſcribitur de apro. Erat enim aper terribilis in [9] regione Calydoniae, qui non ſolum ſegetes devaſtabat, ſed obcurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem clava mactavit: & quem plauſtrum jugatis bobus trahere nequivit prae magnitudine, ſubjectis humeris, ipſum in civitatem omnibus mirantibus detulit. In quo ſimiliter notatur animi virtus, quae omnia ſuperat & vincit. Undecima victoria eſt, [10] qua de Geryone rege Hiſpaniae triumphavit. De quo ſcribitur, quod ipſe Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes ſuperabat. Hunc Hercules (ut fingitur) [11] olla

Κακὸν enim Graecè malum dicimus. MUNCK.

4 Alium malum] Tollius ad Palaeph. p. 165. ex MS. Voſſ. *alium centaurum*; & mox *lautè*, pro *hilariter*. MUNCK.

5 Et illum clava] *Et centaurum clavâ* idem ex eodem MS. MUNCK.

6 Omnium maculam] Etiam hunc locum ex MS. Voſſiano emendatum it Tollius: *Omnem malitiam ſuperat, & eadem poenâ punit iniquum, in quo delinquit.* Mihi praeterea in *quo* legendum videtur *in qua*. MUNCK.

7 Occumberet] Malim *ſuccumberet*. MUNCK.

8 Antaeus sub forma libidinis] Etiam iſta habet ex Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 7. quem vide, ſi tanti putes. MUNCK.

9 Regione Calydoniae] Immo *Arcadiae*. Vide quae annotavi ad Hygin. Myth. cap. 30. Alius fuit aper Calydonius, de quo idem Hyginus pag. 739. Anton. Liberal. cap. 2. & Ovid. Met. Lib. VIII. MUNCK. Hinc certe a Pauſan. Lib. IV. cap. 15. p. 317. Hercules dicitur ὅρκον ἐπὶ ΤΟΜΙΏΝ ΚΑΠΡΟΥ τοῖς Νηλέως παισὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν παρὰ ἐκείνων. quem jurandi morem imitati ſunt in Elide athletae, & gymnaſii magiſtri. v. Pauſan. L. V. c. 24. p. 441. Pro quibus Tyndareus equi extis utebatur apud eumdem Lib. III. cap. 20. p. 262. Τυνδάρεως γὰρ θύσας ἐνταῦθα ἵππον, τοὺς Ἑλένης ἐξώρκου μνηστῆρας ἱστὰς ἐπὶ τοῦ ἵππου τῶν τομίων. Fabulam vero ita explicat Heraclides P. Alleg. Hom. p. 453. Οὕτω (Ἡρακλῆς) κάπρον μὲν εἷλε, τὴν μὲν ἐπιπολάζουσαν ἀνθρώποις ἀκολασίαν. ubi plura. Dicitur etiam haud procul ab hoc loco Hercules latronibus infeſtum *ſaurum* nomine interfeciſſe a Pauſania Lib. VI. c. 21. p. 506.

10 Qua de Geryone] Prius *de* tollendum. MUNCK.

11 Olla aerea pugnans] Servius de Geryone ad AEn. VII. vers. 662. *Fingitur bicipitem canem habuiſſe, quia & terreſtri & navali certamine plurimum potuit. Hinc Hercules vicit: qui ideo ad eum fingitur ollâ aereâ transvectus, quod habuit navem fortem & aere munitam.* Χρύσεον δέπας appellat Apollodorus Lib. II. p. 100. Ed. Comm. MUNCK. De Geryonis fabula egi ad Hygin. fab. 30. & ad Albricum cap. 7. Χαλκείῳ λέβητι, ab Alexandro Epheſio, & ab Euphorione χαλκείῳ ἀκάτῳ Hercules profectus dicitur ad inſulam

la aerea pugnans devicit. [1] cui adhibito cane cum etiam diu pugnasset, canem occidit, & regnum Geryonis obtinuit. In quo notatur allegorice, quod dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terrestri & navali praelio plurimum potuit. At eum Hercules olla aerea vectus adcessit, quia navem habuit fortem, qua navigavit, armis aereis munitam. cujus canem occidit, quia potentiam ejus comminuit terra & mari, ejusque obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis: Fuit quidam [2] gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo coelum ipsum contingente: qui coelum, ne caderet, humeris substinebat: & sidera, si quae cadebant, malleo fixa, coelo reponebat. Quem cum adcessisset Hercules, ille, qui audierat de fortissimis illius viribus, rogavit eum, ut, quia fessus erat coelum substinendo, ipsum aliquanto juvaret, donec quiesceret. quod Hercules libenter adnuit, & humero subposito, coelum substinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas [3] astrologus peritus fuit: & ideo coelum dicitur substentasse, & sidera cadentia coelo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis mul-

lam *Erytheam*, sive *Erythiam*, boum pulcherrimarum feracissimam. v. Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 558. qui *ollam* istam *aeneam* etiam per genus navigii quoddam explicat. De insula *Erythia* Herodot. Lib. IV. cap. 8. & quando Hercules ex *Erythia* has boves abegerit, docet Conon. narr. 3. apud Photium p. 425. Sed ad rem. Lebetem hunc aeneum, dictum ab aliis poculum sive scyphum, navigii fuisse genus docebunt Athenaeus Lib. XI. Deipnosoph. cap. 5. p. 469. H. Junius Lib. II. Animadv. cap. 3. pag. 82. 83. & Cl. Kuhnius ad Pausaniae Lib. III. cap. 16. p. 248. Apud Erythraeos, Joniae gentem, Herculis Tyrii statua colitur stantis in rate lignea, de qua pluribus agit Pausan. Lib. VII. cap. 5. pag. 534. Consule etiam Diod. Siculum Lib. IV. p. 224.

1 CUI ADHIBITO CANE] Lego *qui*. Q & C confudisse haut raro librarios, disces ex iis, quae scripsi ad Hyg. Myth. cap. 220. Caeterum canis hic *Orthrus* dictus fuit. Apollodorus: Εἶχε δὲ φοίνικας βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ Ὄρθρος ὁ κύων δικέφαλος, ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. *Gargittium* vocatum ait Pollux Onomast. Lib. V. cap. 5. Ὁ δὲ Γηρυόνου κύων, ὁ τὰς βοῦς φυλάττων, ἀδελφὸς ἦν τοῦ Κερβέρου, ἀνῃρέθη δὲ ὑφ᾽ Ἡρακλέους. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Γαργίττιος. Καὶ ἔχει μνῆμα ἐν Ἰβηρίᾳ. Caeterum ut Q. & C, ita & Qu & K Graecorum inter se commutantur, cum eadem illorum apud antiquos Latinos, ut hodie quoque apud Gallos, fuerit pronunciatio. Hilarius sanè *Anquiram* dicit in Fragmentis pro *Ancyram*. Et in concilio Galliae Feliciensi *Niquinta* legi pro *Niceta*. Nec aliâ de caussâ *Quiricus* pro *Cyricus*, & *Quirinus* dicitur pro *Cyrinus*. Hinc ergo *Quillenius* pro *Cyllenius* etiam apud Ampelium cap. IX. invenitur scriptum, nec tentari forsan à me debuit. MUNCK. Hic canis *Orthus* ab Hesiodo & aliis Hesiodum sequentibus nuncupatur. v. Schol. Apoll. Rh. IV. Arg. vs. 1399. & Schol. Pindari O. Isthm. prima vs. 15.

2 GIGAS ATLAS NOMINE] De hoc Atlante Servius ad AEn. I. vers. 745. *Hic Atlas Iapeti filius in Africâ natus dicitur.* At idem de eodem ad AEn. IV. vers. 247. *AEtheris & diei filius, cui poenae gratiâ coelum impositum dicitur, quod, ut quidam volunt, cum Titanibus steterit.* Confundit Atlantes. Etiam in Hygini Genealogiâ duo Atlantes sunt, quorum alter Iapeti & Clymenes filius dicitur, alter AEtheris & Terrae. MUNCK. Apud Eleos in Jovis templo inter Panaeni picturas est οὐρανὸν καὶ γῆν Ἄτλας ἀνέχων. παρέστηκε δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐκδέξασθαι τὸ ἄχθος ἐθέλων τοῦ Ἄτλαντος. v. Pausan. Lib. V. cap. 11. pag. 402. Sic Atlas οὐρανὸν καὶ γῆν ἀνέχων & τὰ Ἑσπερίδων μῆλα φέρων caelatus est in arca Cypseli. Cui adpositus est ἀνὴρ ἔχων τὸ ξίφος, & ἐπὶ τὸν Ἄτλαντα ἐρχόμενος. i. e. Hercules. vid. Pausan. L. V. c. 18. p. 423. Apud eosdem Eleos, ut

multum edoctus, qui ſcientiae comprehendendae [4] plenus gratia ad ultimos terrae fines adceſſit: & cum eodem Atlante de ſcientia conferens, illum in aliquibus juvit, opemque inpendiſſe fertur ad coelum ſubſtentandum.

XXIII. *De Cerere.*

Ceres dea inter omnes deos deaſque veterum [5] ultimo in ordine poſita eſt: eo quod ejus ſubfragium omni humanae vitae [6] potiſſime veterum eſſe videbatur. Dicitur enim [7] dea frumenti & ſegetum, ac generaliter omnium ſeminum ac frugum, quae terra producit, ſine qua ſpecialiter natura deficeret: ideoque taliter pingebatur. Erat enim in figura matronae praecinctae, & pannis & calceis admodum ruſticanae: [8] ſedens ſuper bovem, qui eſt animal culturae deputatum: quae manu dextra habebat ligonem, ad terram vertendam; & [9] brachio habebat adpenſum calathum cum ſeminibus. Ab ipſo quoque latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram ver-

ut Pauſan. Lib. VI. cap. 19. p. 499. Ὁ δὲ τρίτος τῶν θησαυρῶν καὶ ὁ τέταρτος ἀναθήματά ἐστιν Ἐπιδαμνίων. ἔχει μὲν πόλον ἀνεχόμενον ὑπὸ Ἄτλαντος· ἔχει δὲ Ἡρακλέα καὶ δένδριόν τι παρὰ Ἑσπερίσι, τὴν μηλέαν, καὶ περιειλιγμένον τῇ μηλέᾳ τὸν δράκοντα.

3 ASTROLOGUS PERITUS FUIT] Servius ad illa Virgil. AEn. IV. 745. Docuit quae maximus Atlas. *Hic* (Atlas) *quod annum in tempora diviſerit, & primus ſtellarum curſus vel circulorum, vel ſiderum tranſitum naturaſque deſcripſerit, coelum dictus eſt ſuſtinere, quia nepotem ſuum Mercurium & Herculem docuiſſe dicitur; unde & Hercules coelum ab Atlante ſuſceptum ſuſtinuiſſe narratur, propter coeli ſcientiam traditam.* MUNCK. Conſule Diodor. Siculum Lib. IV. pag. 233. 234. Pauſan. Lib. IX. cap. 26. p. 749. Inter primos philoſophos recenſetur à Diogene Laertio in prooem. §. I. Hujus Atlantis imaginem expreſſam proponit Philoſtratus II. Icon. 20.

4 PLENUS GRATIA] Lego, *plenioris gratiae.* MUNCK. Plut. de Iſide & Oſir. Tom. II. p. 367. Διὸ τὸν Τυφῶνα Σὴθ ἀεὶ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν, ὅπερ ἐστὶ καταδυναστεῦον ἢ καταβιαζόμενον, καὶ τῷ μὲν ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐνιδρυμένον συμπεριπολεῖν.

Ad CAP. XXIII.

5 ULTIMO IN ORDINE] Leg. *Ultima in ordine.* MUNCK.

6 POTISSIME VETERUM] Haec corrupta procul dubio. Fort. *Potiſſimum veteribus.* MUNCK.

7 DEA FRUMENTI ET SEG.] Hinc apud Athenaeum Lib. III. cap. 26. pag. 109. legimus οὐ τούτου ἂν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἈΛΛᾺ τῶν εἰρημένων ὑπὸ τοῦ ΣΙΤΟΥ͂Σ καλουμένης ΔΗΜΗΤΡΟΣ, καὶ ΣΙΜΑΛΙΔΟΣ. οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μωρύχου. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τῷ Βοιωτιακῷ ΜΕΓΑΛΑΡΤΟΥ καὶ ΜΕΓΑΛΟΜΑΖΟΥ ἀγάλματα ἱδρῦσθαι. Apud Tegeatas templum eſt Cereris ac Proſerpinae, quas deas ibi vocant Καρποφόρους. Pauſan. Lib. VIII. cap. 53. pag. 707. Vide Diodor. Siculum Lib. V. pag. 288. 289. 336. 337.

8 SEDENS] Sedens depingitur Ceres. Sic in Argolide eſt, Δήμητρος Προσύμνης καθήμενον ἄγαλμα οὐ μέγα. Pauſan. Lib. II. cap. 37. p. 198. Libro vero VII. cap. 21. pag. 577. de luco in urbe Patris: Τοῦ δὲ ἄλσους ἱερὸν ἔχεται Δήμητρος· ΑΥΤΗ ΜΕΝ ΚΑΙ Ἡ ΠΑΙ͂Σ ἙΣΤΑ͂ΣΙ. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Γῆς ἐστὶ καθήμενον. Lib. VIII. cap. 37. pag. 675. conſpicitur apud Arcadas una cum Δεσποίνῃ Arcadibus propria Dea. Δέσποινα καὶ ἡ Δημήτηρ τε καὶ ὁ θρόνος, ἐν ᾧ καθέζονται, καὶ τὸ ὑπόθημα τὸ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστιν ἑνὸς ὁμοίως λίθου.

9 BRACHIO HABEBAT ADPENS. CALATH. CUM SEM.] Athenaeus Lib. XIV. cap. 3. pag. 618. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν τῷ περὶ Παιάνων φησὶ, τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον, ἀμα-

vertebat, & alius ſemina ſpargebat. In manu vero ſiniſtra Ceres tenebat falcem meſſoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiam latere erant duo alii agricolae, quorum unus metebat, & alius frumenta baculo triturabat. [1] Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onuſtas. Latere vero dextro deſuper erat Juno dea nubium, imbrem ſpargens per ſata. A ſiniſtro vero erat Apollo, id eſt ſol, ſuis radiis ſegetes exſiccans metendas.

ἀμάλας· συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν ἐς μίαν γενόμενα δέσμην, οὔλους καὶ ἰούλους, καὶ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν ΧΛΟΉΗΝ, ὁτὲ δὲ ΊΟΥΛΩ'. ἀπὸ τοῦ οὖν τοῦ Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. &c.

1 ERAT ERGO &c.] Simulacra Cereris varia fuere. Cereris in Oncio cultae, quae ab Arcadibus Ἐριννὺς dicitur, ſtatua ita exprimitur juxta Pauſaniam Lib. VIII. cap 25. p. 649. Τὸ μὲν δὴ τοῦ Ἐριννύος, τήν τε κίστην καλουμένην ἔχει, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ δᾷδα. Apud eoſdem Arcadas Lib. VIII. cap. 37. pag. 675. 676. Ἡ μὲν οὖν Δημήτηρ δᾷδα ἐν δεξιᾷ φέρει, τὴν δὲ ἑτέραν χεῖρα ἐπιβέβληκεν ἐπὶ τὴν Δέσποιναν. Ἡ δὲ Δέσποινα σκῆπτρόν τε καὶ καλουμένην κίστην ἐπὶ τοῖς γόνασιν ἔχει· τῇ δὲ ἔχεται τῇ δεξιᾷ κίστης. Praecipue apud Phigalenſes cap. 42. p. 686. ajunt καθέζεσθαι μὲν ἐπὶ πέτρᾳ, γυναικὶ δὲ ἐοικέναι τὰ ἄλλα πλὴν κεφαλήν· κεφαλὴν δὲ καὶ κόμην εἶχεν ἵππου, καὶ δρακόντων τε καὶ ἄλλων θηρίων εἰκόνες προσεπεφύκεσαν τῇ κεφαλῇ. Χιτῶνα δὲ ἐνεδέδυτο καὶ ἄκρους τοὺς πόδας. δελφὶς δὲ ἐπὶ τοῦ χειρὸς ἦν αὐτῇ, περιστερὰ δὲ ἡ ὄρνις ἐπὶ τῇ ἑτέρᾳ —— Μέλαιναν δὲ ἐπονομάσαι φασὶν αὐτὴν, ὅτι ἡ Θεὸς μέλαιναν ἐσθῆτα εἶχε. Cereris Θεσμοφόρου ſtatua Thebis eſt, ὅσον ἐς στέρνα ἐστὶν ἐν τῷ φανερῷ. v. Pauſan. Lib. IX. cap. 16. p. 742. Cur faces Cereri in manus dentur, non eſt quod quaeras. Inſpice modo praeter caeteros Diodorum Siculum Lib. v. pag. 288. quibus etiam in urbe Phocidis Stiride colitur. Pauſan. L. x. c. 35. pag. 889. Δήμητρος δὲ ἐπίκλησιν Στιρίτιδος ἱερόν ἐστιν ἐν Στίριδι. --- δᾷδας ἡ θεὸς ἔχουσα.

F I N I S.

AU-

AUGUSTINI VAN STAVEREN IN MYTHOGRAPHOS LATINOS EXCURSUS VARII,

Quibus etiam Typothetarum Sphalmata emendata continentur.

Pag. 2. Lin. 31. A. Adde: Homerus vocavit somnum mortis fratrem Iliad. Ξ. 231. quem Homeri locum ad partes vocat Pausanias lib. III. cap. 18. pag. 253. Τῶν δὲ ἀνδριάντων τοῦ Πανσανίου πλησίον ἐστὶν Ἀμβολογήρας Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἱδρυμένον κατὰ μαντείαν, ἄλλα δὲ ὕπνου καὶ θανάτου· καὶ σφᾶς ἀδελφοὺς εἶναι κατὰ τὰ ἔπη τὰ ἐν Ἰλιάδι ἥγηνται. Qui lib. v. cap. 18. pag. 422. de Cypseli arca, in cujus latere expressa est γυνὴ παῖδα λευκὸν καθεύδοντα ἀνέχουσα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μέλανα ἔχει παῖδα καθεύδοντι ἐοικότα, ἀμφοτέρους διεστραμμένους τοὺς πόδας. Δηλοῖ μὲν δὴ καὶ τὰ ἐπιγράμματα, συνεῖναι δὲ καὶ ἄνευ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐστὶ, Θάνατόν τε εἶναι σφᾶς καὶ Ὕπνον, καὶ ἀμφοτέροις Νύκτα αὐτοῖς τροφόν.

Pag. 3. lin. 29. B. De hoc Atlante consule Diod. Siculum lib. III. p. 193. 194.

Pag. 4. lin. 36. A. Diod. Siculus lib. v. p. 334. de Titanibus: ὑπάρξαι δὲ τὸν ἀριθμὸν ἓξ μὲν ἄνδρας, πέντε δὲ γυναῖκας, ὡς μέν τινες μυθολογοῦσιν, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ὄντας, ὡς δέ τινες φασὶν, ἔκ τινος τῶν Κουρήτων καὶ μητρὸς Τιταίας, ἀφ' ἧς αὐτοὺς ταύτης τετευχέναι τῆς προσηγορίας· ἄρσενας μὲν οὖν γενέσθαι τόν τε Κρόνον, καὶ Ὑπερίονα, καὶ Κοῖον, ἔτι δὲ Ἰαπετὸν, καὶ Κριὸν, καὶ τελευταῖον Ὠκεανόν. ἀδελφὰς δὲ τούτων τήν τε Ῥέαν καὶ Θέμιν, καὶ ΜΝΗΜΟΣΥ'ΝΗΝ, ἔτι δὲ Φοίβην, καὶ Τηθύν. De qua Mnemosyne pag. 335. notat τῶν δὲ Τιτανίδων φασὶ Μνημοσύνην λογισμοὺς εὑρεῖν, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις ἑκάστῳ τῶν ὄντων τάξαι, δι' ὧν καὶ δηλοῦμεν ἕκαστα, καὶ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλοῦμεν. Consule de Titanibus eumdem lib. III. pag. 190.

Pag. 5. lin. 1. B. Post *consule* adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 229.

Lin. 26. Post *Pausan. Lib. VIII. cap.* 14. adde, item lib. x. cap. 38. p. 896.

Pag. 6. lin. penult. A. in Munckeri nota pro *Phoeno* lege *Phaeno*. & lin. 3. B. adde; Pausanias lib. IV. cap. 30. pag. 354. Πρῶτος δὲ, ὧν οἶδα, ἐποιήσατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης μνήμην. ἐποιήσατο δὲ ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα, ἄλλας τε τὰς Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὡς ὁμοῦ Κόρῃ τῇ Δήμητρος παίζοιεν, καὶ Τύχην ὡς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὖσαν, καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη.

Ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα
ΛΕΥΚΙ'ΠΠΗ, ΦΑΙΝΩ' τε καὶ 'ΗΛΕ'ΚΤΡΗ καὶ 'ΙΑ'ΝΘΗ
ΜΗΛΟ'ΒΟΣΙ'Σ τε, ΤΥ'ΧΗ τε καὶ 'ΩΚΥΡΟ'Η καλυκῶπις.

Pag. 8. lin. 28. A. post *v.* 164. adde: *Melite* recte pro *Melie* in Apollodoro emendat Luc. Holstenius in notis ad Stephanum Byzantinum pag. 335. De Nereidum numero consulendus Doctiss. Valckenarius Animadv. ad Ammonium lib. III. cap. I.

Pag. 10. lin. 16. A. post 150. adde, Consule & Diod. Siculum lib. v. pag. 335.

Lin. 23. pro 7. lege 26.

Lin. 30. B. Adde: ab Atlantiis Sol & Luna ex Hyperione & Basilea Urani & Titaeae, sive Telluris liberis progeniti esse dicuntur. V. Diod. Siculus lib. III. p. 190. 191. ubi plura de Sole ac Luna eorumque parentibus.

Pag. 11. lin. 19. A. post *ibi Schol.* adde, Eadem, quae Hyginus, refert Diod. Siculus lib. v. p. 336. Κρόνου δὲ καὶ Ῥέας λέγεται γενέσθαι τήν τε Ἑστίαν καὶ Δήμητρα καὶ Ἥραν, ἔτι δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα, καὶ Αἴδην.

Lin. 11. B. post MUNCK. adde: Epimenides Cretensis dicit, Stygem Oceani filiam non Pallanti, sed Piranti nupsisse, & ex eo procreasse Echidnen, sive Hydram. V. Pausan. Lib. VIII. cap. 18. p. 635.

Pag. 12. lin 11. A. post vs. 119. adde: De Tritone plura dabit Pausanias lib. IX. cap. 20. pag. 749. & de Tritonum forma cap. 21. pag. 750.

Lin. 3. B. Adde: De Arcadibus, qui Jovem & Minervam sibi vindicant, haec refert Pausanias lib. VIII. cap. 26. p. 652. 653. In urbe Aliphera Διός τε ἱδρύσαντο Λεχεάτου βωμὸν, ἅτε ἐνταῦθα τὴν Ἀθηνᾶν τεκόντος, καὶ κρήνην καλοῦσι Τριτωνίδα τὸν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Τρίτωνι οἰκειούμενοι λόγον. Vide omnino lib. IX. cap. 33. pag. 777. in fine. Cretenses apud Diod. Siculum lib. v. pag. 339. Μυθολογοῦσι δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ τὴν Κρήτην ἐκ Διὸς ἐν ταῖς πηγαῖς τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ γεννηθῆναι, διὸ καὶ ΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΑΝ ἐπονομασθῆναι &c.

P. 13. lin. 31. A. post v. adde, Pausan. Lib. IX. cap. 35. pag. 780. 781. ubi de earum quoque nominibus ac parentibus.

Lin. 27. B. Adde: Mimnermus dicit antiquiores Musas Coeli, juniores Jovis esse filias. v. Pausan. lib. IX. cap. 29. pag. 766. Alcman Musas e Coelo & Terra progenitas esse docet. vid. Diod. Siculus lib. IV. pag. 215.

Pag. 14. lin. 25. A. post *Leucosiam* adde: Acheloi filias facit etiam Pausanias lib. IX. cap. 34. pag. 778.

Pag. 15. lin. 10. A. pro hisce, lege Harpyiis.

Lin. 33. B. post 1353. adde: Epimenides Cretensis Echidnam Stygis & Pirantis filiam facit. v. Pausan. lib. VIII. c. 18. p. 635.

Pag. 16. lin. 4. A. adde. Spuriam Laji filiam fuisse tradunt alii. v. Pausan. lib. IX. cap. 26. pag. 760.

Lin. 18. post. 20. adde. Item Diod. Siculum lib. IV. p. 233.

Pag. 17. lin. 7. A. post *cap.* 18. Adde v. & Pausan. lib. IX. c. 36. p. 783.

Lin. 11. post *Casaubon.* adde; sed consule Pausan. lib. IX. c. 37. p. 784. cum Diod. Siculo lib. IV. p. 218. & Apollod. lib. II. cap. 4. §. 11.

Lin. 18. post 1093. adde, & Pausan. lib. IX. c. 36. p. 783 & deinceps lege *& plura de hac urbe Orchomeno.*

Lin. 23. post 230. adde, sed Pausanias l. l. appellatam fuisse ab Orchomeno Minyae filio refert.

Lin. 11. B. adde: De urbe Arne Boeotiae ac Thessaliae vide Pausan. lib. IX. cap. 40. pag. 793.

Pag. 18. lin. 26. A. post *creditur,* adde: Vid. Pausan. lib. IX. c. 34. p. 779.

Pag. 20. lin. 47. post *p.* 492. adde: Plures interea Leucotheas fuisse finxit fabulosa antiquitas. Sic Halia Telchinum soror, & Neptuni uxor, quae sese in mare praecipitavit, Leucotheae nomine ab indigenis fuit culta. v. Diod. Siculus lib. v. p. 327. qui titulus tribui videtur inlustribus feminis, quae vitam in mari exstinxerunt.

Pag. 21. lin. 6. A. pro *variarant* lege *variarunt.*

P. 23. lin. 19. A. post v. 498. adde, Kuhnius ad Pausaniam lib. I. cap. 24. pag. 56. Laphystium Jovem eumdem esse cum Jove φυξίῳ docet.

Lin. 48. post 200. adde: Varias variorum sententias ante alios profert Diod. Siculus lib. IV. p. 250. 251.

Pag. 25. lin. 31. A. pro *quartus* lege *quintus.*

Pag. 27. Lin. 34. B. post 423. adde: De Liguribus Diod. Siculus lib. v. p. 315. de Curetibus p. 334. de Sardiniae incolis lib. IV. pag. 236.

Lin. 37. post *fecerunt* adde, V. Kuhn. ad Pausan. lib. x. c. 38. p. 898.

Pag. 28. lin. 4. B. post 834. adde, Diod. Siculus lib. v. pag. 322. 323. dicit, Harmoniam Jovis & Electrae ex Atlante progenitae, non vero Martis filiam, Cadmo fuisse nuptam.

Pag. 33. lin. 31. A. post *Consulendi* adde, Pluribus de hac fabula agit Pausanias lib. VIII. cap. 2. p. 601.

Lin. 35. post *indicat* adde, item Pausanias lib. VIII. cap. 53. p. 707. etiam viros Dianae telis interfectos memorat, sed noster sequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 275.

Fab. IX. in textu ejusdem paginae lin. 1. ad *praeter Chloridem* haec observa. Duae filiae Chloris & Amycle Latonae beneficio ab aliis dicuntur servatae: Sed Pausanias, Homerum imitatus, nullam e Niobes domo superstitem mansisse censet lib. II. cap. 21. p. 160. qui lib. v. c. 16. p. 417. haec adnotat, Μνημονεύουσι δὲ καὶ (Elei) ὅτι Χλωρὶς νικήσειεν Ἀμφίονος θυγάτηρ μόνη λειφθεῖσα τοῦ οἴκου· σὺν δὲ αὐτῇ καὶ ἕνα περιγενέσθαι φασὶ τῶν ἀρσένων. Ἃ δὲ ἐς τοὺς Νιόβης παῖδας παρέσχετο αὐτῷ μοι γιγνώσκειν, ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐς Ἀργείους ἐδήλωσα.

Pag. 34. lin. 14. A. post *Mopsus* adde, Amphionem hunc etiam alium fuisse ab Amphione Thebano docet Thomas Gale ad Apollodor. lib. I. cap. 9. §. 9.

Lin.

Lin. 29. Τοῖς *Lib. IX.* praepone: lib. IV. cap. 2. pag. 283. (Ἀφαρεὺς) Νηλέα τὸν Κρηθέως τοῦ Αἰόλου, Ποσειδῶνος δὲ ἐπίκλησιν ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ φεύγοντα ἐξ Ἰωλκοῦ Πελίαν ἐδέξατο οἴκῳ καὶ τῆς γῆς οἱ ἔδωκε τὰ ἐπὶ θαλάσσῃ, ἐν οἷς ἄλλαι τε ἦσαν πόλεις, καὶ ἡ Πύλος. ἔνθα καὶ ᾤκησε καὶ τὸ βασίλειον κατεστήσατο ὁ Νηλεύς. Consule & Diod. Siculum lib. IV. p. 270. 271. & adde, Idem Pausanias.

Lin. 27. B. lege ἐπόρθη. & lin. 28. adde post Μέλισσα, Qui tamen ab Hercule in hac pugna interfectus esse dicitur. Audi Schol. Apoll. Rhod. I. 156. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίους πολέμῳ, κατὰ συμβουλὴν Ἀθηνᾶς, τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ.

Pag. 37. lin. ult. B. adde, Diod. Siculus lib. IV. qui pag. 253. Amphinomen Jasonis matrem vocat, ejusdem nominis feminam inter Peliae filias enumerat p. 255.

Pag. 38. lin. 4. A. adde, De Jasonis virtute Diod. Siculus lib. IV. p. 244. qui pag. 245. scribit quatuor & quinquaginta heroas fuisse in navi.

Pag. 39. lin. 26. A. post *familiare est* adde, v. Mureti lib. I. Var. Lect. cap. 3.

Pag. 42. lin. 22. A. Adde: Vidimus saepe antiquissimorum heroum confundi aetatem, adeo ut posteri nihil certi de ea statuere queant. Herculem expeditioni huic interfuisse omnes adfirmant, & quidem, ut nonnulli volunt, quum jam aliquos labores ab Eurystheo sibi inpositos obiisset, saltim ut Valerius Flaccus, post confectum leonem Nemeum. Consule celeb. P. Burm. ad Val. Flacc. I. 34. Si jam animum advertamus ad id, quod narrant Troezenii, Argonautis adesse non potuit Theseus; nam ajunt, ut testatur Pausanias lib. I. cap. 27. pag. 66. Herculem hujus leonis pelle jam indutum Troezenen venisse ad regem Pittheum, Theseo vix septem annos nato. Diversa plane videtur docere Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag. 485. narrans, ὡς Μενέδημος Ἠλεῖος, Βουνέα υἱὸς ὑπέδειξεν Ἡρακλεῖ περὶ τῆς καθάρσεως τῆς Αὐγαίου κόπρου, ὥστε ἀποστρέψαι τὸν ποταμόν. Ὃν καὶ συμμαχῆσαι Ἡρακλεῖ ἐν τῷ πρὸς Αὐγαίαν πολέμῳ φασὶ, καὶ ἀναιρεθέντα ταφῆναι ἐν Λεπρέῳ παρὰ λευκῇ δένδρῳ. ἀγῶνα δὲ θεὶς ἐπ᾽ αὐτῷ Ἡρακλῆς ἐπάλαισε ΘΗΣΕΙ. ἰσοπαλοῦς δὲ τοῦ ἀγῶνος γενομένου, ἐῤῥέθη παρὰ τῶν θεατῶν περὶ τοῦ ΘΗΣΕΩΣ, ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς. Qui labor praecessit victoriae de Amazonibus reportatae, Argonautica hac expeditione priori, in cujus gloriae societatem inprimis sese obtulit Theseus. vide quae notamus ad nostri Hygini fab. 30. quibus adde Pausaniam lib. V. cap. II. pag. 401. de Jovis throno a Phidia elaborato agentem ἐπὶ δὲ τῶν κανόνων τοῖς λοιποῖς ὁ λόχος ἐστὶν, ὁ σὺν Ἡρακλεῖ μαχόμενος πρὸς Ἀμαζόνας· ἀριθμὸς μὲν δὴ σὺν ἀμφοτέρων ἐς ἐννέα ἐστὶ καὶ εἴκοσι, τέτακται δὲ καὶ Θησεὺς ἐν τοῖς συμμάχοις τῷ Ἡρακλεῖ. Utinam & nobis Menedemus ille Buneae filius hic adesset, qui nos hujus Augeae stabuli purgandi rationem doceret.

Pag. 43. lin. 4. B. pro *filiam* lege *filium Telamonem* &

Lin. 5. post *pag.* 312. adde, Pausan. lib. II. c. 29. p. 179. 180.

Lin. 13. post *ubi plura.* adde, Pausan. lib. II. cap. 29. pag. 179. narrat, Peleum ac Telamonem, ut matri suae, Phoci e Thetidis sorore progeniti novercae, placerent, fratris sui de medio tollendi consilium iniisse, ideoque eum ad quinquertium provocasse, aspero lapide pro disco usos, & Peleum, cum mittendi partes ei darentur, lapidem ita direxisse, ut fratrem Phocum uno ictu percusserit. Confer & pag. 180. & lib. X. cap. 30. pag. 872. Sed quoniam tam Telamon, quam Peleus, huic caedi adfinis erat, uterque in fugam se dederunt, & Peleus Phthiam, Telamon vero Salamina petiit, ut praeter Pausaniam, & Hyginum testatur Diodorus Siculus lib. IV. pag. 274.

Lin. 25. post B. adde; Litem dirimet Pausanias lib. II. cap. 29. p. 177. 178.

Pag. 48. lin. 20. A. pro 23. lege 22. & adde: Hunc vero Neleum Codri filium cum Neleo Hippocoontis filio Pylio confundunt, quia juxta Pausan. lib. VII. cap. 2. pag. 524. Codri filii erant Μεσσήνιοι μὲν τῶν ἐκ Πύλου τὰ πρὸς Κόδρου καὶ Μελάνθου (forte Κόδρου τοῦ Μελάνθου) Ἀθηναῖοι δὲ ὄντες τὰ πρὸς μητρός.

Pag. 49. lin. 30. A. dele *tamen*, & lin. 31. post *vs.* 628. adde: Confer de Borea Hismario dicto Eust. ad Dionys. Perieg. vs. 29. qui ad vs. 423. fabulam de Orythiae raptu explicat. hinc ipsi Thraces vocantur Aquilonis filii. Diod. Siculus lib. V. pag. 323. de insula Naxo scribens ait, ᾤκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτοι Θρᾶκες, διά τινας τοιαύτας αἰτίας μυθολογοῦνται Βορέου γενέσθαι παῖδες Βούτης καὶ Λυκοῦργος, οὐχ᾽ ὁμομήτριοι.

Pag. 51. lin. 18. B. adde post *seqq.* Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. ait οἱ Μινύαι τέ εἰσιν Ὀρχομενίοις ὅμοροι, καὶ ἐπὶ Σκαρφείαν τὴν Λοκρῶν καθήκουσι. Vide & lib. IX. c. 36. p. 783. & de Minyarum nobilitate p. 784.

Pag. 52. lin. 29. B. post MUNCK. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 248. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα τινὲς παραδεδώκασι πρὸς ὑδρείαν ἐξελθόντα κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπὶ τῆς χώρας ἀπολειφθῆναι.

Pag. lin. 37. post MUNCK. adde. Illa *in Propontide* a mala manu profecta esse cum doctissimo Swindio statuo, ex fab. 18. quippe textui

tui adſuta, ubi Hyginus dicit *Lycus rex inſulae Propontidis*. Si & haec Hygini ſunt verba. De Mariandynis Schol. Apoll. Rhodii II. 140. 181. & Euſt. ad Dionyſ. Perieg. 787. & 791. & confer Cellarium lib. III. cap. 8. §. 3.

Pag. 54. Lin. 37. B. lege *qui*, *ut Hyginus paullo ante & fab.* 18.

Pag. 55. l. 43. A. poſt *auſim* adde: De Hercule vero haec adnotat Diod. Siculus lib. IV. p. 245. *Τοὺς δ᾽ οὖν ἀριστεῖς συνελθόντας ἑλέσθαι σφῶν αὐτῶν στρατηγὸν Ἡρακλέα, προκρίναντας κατ᾽ ἀνδρείαν.*

Pag. 56. lin. 34. A. Poſt vs. 687. Adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 245. de hac navi conſulendus.

Lin. 19. B. Poſt pag. 69. adde, Tzetz. ad Lycophron. vs. 175. p. 24. & Diod. Siculum lib. IV. p. 256.

Pag. 59. Lin. 20. A. lege *ἐρανόν*.

Pag. 61. lin. 34. A. poſt v. 250. adde, Pauſan. lib. VIII. cap. 40. p. 682.

Pag. 62. lin. 36. A. Poſt *Ancaeus alter*. *Tiphys* ſcribendum eſſe aperte docet Pauſanias lib. IX. cap. 32. p. 774.

Lin. 16. B. poſt 255. adde: Arcadiae regem a quibuſdam dici docet etiam Servius ad III. AEn. 209.

Pag. 63. lin. 19. A. adde: Rem latius exponit Diod. Siculus lib. IV. p. 247. 248. ubi refutat eos ſcriptores, qui filios a patre excaecatos, & ipſum Phineum a Borea, ut is refert, non a Jove eadem calamitate adfectum eſſe finxerunt.

Lin. 17. B. Adde: Hos *ἀδελφοὺς Κλεοπάτρας* vocat Diod. Siculus lib. IV. p. 247.

Pag. 67. lin. ult. B. adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 250. *περιβαλεῖν δὲ καὶ τῷ τεμένει τεῖχος καὶ φύλακας πολλοὺς περιστῆσαι τῶν ἐκ τῆς Ταυρικῆς, ἀφ᾽ ὧν καὶ τερατώδεις παρὰ τοῖς Ἕλλησι πλασθῆναι μύθους· διαβεβοῆσθαι γὰρ, ὅτι πυρίπνοοι ταῦροι περὶ τὸ τέμενος ὑπῆρχον, δράκων δ᾽ αὐτοῖς ἐτήρει τὸ δέρας· ἀπὸ μὲν τῶν ταύρων μετενεχθείσης τῆς ὁμωνυμίας ἐπὶ τὴν τῶν βοῶν ἰσχὺν, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τὴν ξενοκτονίαν ὠμότητος, πῦρ πνεῖν μυθολογηθέντος.*

Pag. 68. lin. 5. B. Pauſanias tamen lib. VIII. cap. 18. p. 636. vocat *ἀδάμαντα λίθον ὄντα ἰσχυρότατον*. Unde quidquid domari ſive frangi nequit, *ἀδαμάντινον* dici videmus.

Pag. 69. lin. 30. A. adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 251.

Pag. 72. lin. 40. A. De hac hiſtoria Diod. Siculus lib. IV. p. 249. 250. 253. 254. 255. 256.

Lin. 24. B. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 248. matrem vocat Hecaten Perſae filiam. vide & pag. 249.

Pag. 73. lin. 9. A. poſt MUNCK. adde, Pauſan. lib. II, cap. 3. pag. 118. 119.

Lin. 34. B. poſt pag. 560. Adde, Pauſan. lib. II. cap. 3. p. 118. & lin. ult. poſt *Apollinis uxor* adde, Vid. Pauſan. lib. I. cap. 28. pag. 68.

Pag. 74. lin. I. A. pro Θ. lege O.

Lin. 8. B. Pro *Euripedem* lege *Euripidem*. &

Lin. 25. B. Poſt *conſule*, adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 257. & 258. pluribus rem narrantem. Item

Pag. 75. lin. 19. A. Adde: Hinc a Pauſania lib. I. cap. 5. p. 13. forſan pingitur cum OEneo Pandionis filio notho, quamquam poſtea ab eodem natu maximus filiorum Pandionis ab eodem vocatur. De AEgeo Oiolyci filio vide Pauſan. lib. III. cap. 15. p. 245.

Lin. 2. B. Adde: Confer Diod. Siculum lib. IV. pag. 251. ubi plura de ejus reditu, de quo diſſentiunt veteres.

Pag. 77. in Textu lin. 6. ad illa Hygini verba fab. 27. REGNUMQUE AVITUM POSSEDIT haec adnota: Hiſtoriam confundit Hyginus, in Athenienſium gratiam a nonnullis confictam, tradentibus, AEetam eſſe in regnum reſtitutum a Medo nepote Perſen trucidante, qui Multis Aſiae, quae ſupra Pontum eſt, locis peragratis Mediam a ſe denominatam occupavit, ut narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 258. 259.

Pag. 78. lin. 15. A. adde: De Gigantibus conſule Diod. Siculum lib. III. p. 203. & lib. V. p. 338. 339.

Lin. 15. B. adde: Viri eruditionis fama inluſtres, Johannes Arntzenius & Thomas Wopkenſius, in literis ad me datis magno verborum honore pro utriuſque humanitate hanc meam laudant ac probant emendationem, in eo tamen conſentientes, ut *τὸ Naxi* ſubſtituant *τῷ Naxo*. Fateor de eadem emendandi ratione illud *Natti* proſcripturo mihi in mentem veniſſe. Habebam enim in comperto, Nepotem dixiſſe *plurimum Cypri vixit*, & J. Caeſarem *Pompejum Cypri viſum*: alioſque ita locutos eſſe haud me fugiebat, quod ante cl. Davis. & Oudendorp. ad J. Caeſarem lib. VIII. de B. G. in prol. ad Balbum Voſſius jam in Grammatices inſtitutionibus obſervarat. Sed quia, quem tractabam, erat Hyginus, qui fab. 247. bis dixerat *Delo* pro in inſula Delo, & hunc caſum amare videbatur, *Naxi* reponere non ſuſtinui; credebam enim, ſi *Naxi* typis expreſſum fuiſſet, criticos in *τὸ Naxo* fuiſſe mutaturos. Sed ut, quod res eſt, fatear, nondum mihi diſplicet illud *Naxi*, quare jam perpenſis Artis criticae praeceptis, quae dictant, ut, quantum fieri poſſit, emendans literarum ductus ſequatur, pedibus in horum virorum ſententiam ire non dubito. Ceterum Diod. Siculus lib. V. pag. 324. 325. meam emendationem firmat. nam illa inſula, de qua agit, prius Strongyle, poſtea ab his Aloeidis Dia adpellata. Deinde *Naxus* dicta fuit. Vide Not. ad fab. 47. ſed Diod. Siculus nullam cervae ab Apol-

Apolline aut Diana inmissae facit mentionem.

Pag. 79. lin. 39. B. adde: Asius poëta dicit Alcmenam ex Amphiarao & Eriphyle esse progenitam. v. Pausan. lib. v. p. 17. p. 420. Sed quanta in veterum fabulis confusio! Lysidice enim Pelopis filia, quae Electryonis uxor, & Alcmenes mater dicitur, Eurymeda vocatur a Diod. Siculo lib. IV. pag. 217. ubi in margine scribitur, Εὐρυδίκη, in versione *Lysidice*, hujus versionis auctore alios scriptores secuto. Denique in alia omnia abit Pausanias, qui lib. VIII. cap. 14. pag. 627. Lysidicen Pelopis filiam facit, non Alcmenes, sed Amphitryonis Alcmenes mariti matrem, de Arcadum fabulis haec adnotans Γενέσθαι γὰρ Ἀμφιτρύωνα ἐκ Λαονόμης Ἀλκαίῳ τῆς Γούνεω γυναικὸς Φενεάτιδος, καὶ οὐκ ἐκ τῆς Πέλοπος Λυσιδίκης.

Pag. 80. lin. 28. A. Τῷ *Servius* praepone *Diod. Siculus Lib. IV. p.* 217.

Lin. 32. B. post. 147. adde: Consule Pausan. lib. IX. cap. XI. pag. 732.

Pag. 81. lin. 6. A. adde, Diodorus Siculus lib. I. p. 21. & lib. V. p. 342. duos Hercules confundi, prioris matrem ignorari, sed Alcmenae filium, qui multa secula post Herculem priorem floruit, antiquissimi herois vestigia aequis passibus pressisse & sibi quoque viam ad superos muniisse, docet. Adde: De Iphicle plura sunt memoranda, quibus & alia Herculis facinora ab Hygino omissa, inlustrantur. Hic Iphicles, fertur periisse ἐν τῇ περὶ Λακεδαίμονα μάχῃ a Plutarcho de Frat. Am. Tom. II. pag. 492. quam pugnam latius describit Quaest. Rom. pag. 285. Τοῦ ΛΙΚΥΜΝΙΟΥ παιδὸς ΟἸΩΝΟΥ διὰ κύνα φονευθέντος ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν, (Hercules) ἀναγκασθεὶς μάχην συνάψαι, τῶν τε ἄλλων φίλων πολλοὺς ἀπέβαλε, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα. Huic consentit Apollodorus, qui lib. II. cap. 7. §. 3. pag. 131. de hac eadem pugna agens ait καὶ κατὰ τὴν μάχην, αὐτός τε (Κηφεὺς) καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι. καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Lege Ἰφικλῆς. Ita eum vocat Schol. Pindari O. Nem. I. vs. 54. ipse Theocritus Idyll. XXIV. 2. Pausanias lib. III. cap. 15. pag. 244. qui Herculis pugnam cum Hippocoontis filiis propter OEonum occisum adcurate describit, nullam Iphiclis in hac pugna caesi facit mentionem, imo in alia omnia discedit lib. VIII. cap. 14. pag. 629. Ἰφικλῆς δὲ ὁ Ἰολάου πατὴρ ἡνίκα ἐμαχέσατο Ἡρακλῆς πρὸς Ἠλείους τε καὶ Αὐγέαν τὴν προτέραν μάχην τότε ὑπὸ τῶν παίδων ἐτρώθη τῶν Ἄκτορος - - - κάμνοντα κομίζουσιν οἱ προσήκοντες ἐς Φενεόν· ἐνταῦθα ἀνὴρ Φενεάτης αὐτὸν Βουφάγος καὶ ἡ τοῦ Βουφάγου γυνὴ Πρώμνη - - - ἀποθανόντα ἐκ τοῦ τραύματος ἔθαψαν. Sed e Palmerio in Opt. Auct. Gr. pag. 418. Diodorum Siculum Apollodori ac Plutarchi verba firmare discimus. Hic *OEonus* Licymnii filius vocatur ἀνεψιὸς Ἡρακλεῖ a Pausania, quia, ut testatur, Licymnius erat Alcmenae frater: sed frater Alcmenae nothus vocatur a Pindaro Olymp. Od. VII. 50. ubi Schol. πῶς δὲ νόθος ἀδελφὸς Ἀλκμήνης; Ἀλκμήνη μὲν ἐξ Ἠλεκτρυῶνος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος θυγατρὸς, γνησίας γυναικός· Λικύμνιος δὲ ἐξ Ἠλεκτρυῶνος καὶ Μιδέας γυναικὸς, Φρυγίας τὸ γένος. Vide de eo P. Leopard. IV. Emendat. 9. Jam de OEono Licymnii filio a caeteris dissentiens haec praedicat Pindarus Olymp. Od. X. 76.

Στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύδρομον,
Ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἧκεν δὲ Μιδέαθεν
Στρατὸν ἐλαύνων.

Hoc dissidium vidit Scholiastes τὸν δὲ Οἰωνὸν Πίνδαρος, ὡς ἤδη ἠνδρωμένον, νικῆσαί φησι στάδιον περὶ τὴν πρώτην θέσιν τῶν Ὀλυμπίων. ἔνιοι δὲ παῖδα ὄντα αὐτὸν, ὑπὸ τῶν Ἱπποκοωντιδῶν διειργάσθαι. Inter eos est Pausanias l. l. Οἰωνὸς ἡλικίαν μὲν μειράκιον --- ἀφίκετο ἐς Σπάρτην ἅμα Ἡρακλεῖ· περιιόντι δὲ καὶ θεωμένῳ τὴν πόλιν, ὡς ἐγίνετο κατὰ τὴν Ἱπποκόωντος τὴν οἰκίαν, ἐνταῦθα οἱ κύων ἐπεφέρετο οἰκουρός· ὁ δὲ τυγχάνει τε ἀφεὶς λίθον ὁ Οἰωνὸς, καὶ καταβάλλει τὴν κύνα· ἐπεκθέουσιν οὖν τοῦ Ἱπποκόωντος οἱ παῖδες, καὶ ῬΟΠΑΛΟΙΣ τύπτοντες κατεργάζονται τὸν Οἰωνόν. Apollodorus lib. II. cap. VII. §. 3. p. 130. Τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασίλεια, ἐκδραμὼν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο, ὁ δὲ βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τοῦ κυνός. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς ΣΚΥΤΑΛΟΙΣ ἀπέκτειναν. Recte σκυτάλοις utitur Apollodorus ῥοπάλοις, quia caedes haec fiebat a Laconibus, quibus σκύταλον & σκυτάλιον vocabatur ῥόπαλον, sive βακτηρία ἀκρόπαχης. Consule Suidam & Schol. Aristophan. in Avib. vs. 1283. Ligneis autem clavis pro armis usi fuere antiquissimi homines. Vide de Herculis ῥοπάλῳ Diod. Siculum lib. I. p. 21. De Periphetae & deinde Thesei κορύνῃ Plut. in Theseo pag. 4. Unde Horatius lib. I. Satyr. III. vs. 101. *Unguibus & pugnis, dein fustibus atque ita porro Pugnabant armis, quae post fabricaverat usus.* Ceterum de Hippocoontidis nihil addam, nisi quod unus ex Hippocoontis filiis a Plutarcho in Theseo pag. m. 14. vocatur Ἐνάρσφορος, cum a Pausania l. l. p. 243. adpelletur Ἐναρσφόρος. Quomodo pro Ἐμάρσφορος legendum est in Apollodoro lib. III. cap. 10. §. 5. Doctiss. Th. Gale legit Ἐναρσφόρος.

Lin. 2. B. post *vs.* 32. adde: Quae recte parerga vocantur, quippe ab Hercule in duodecim laboribus absolvendis occupato confecta. Sic Antaeum Busirim & Emathionem interfecit, ex Hesperidum hortis mala aurea petiturus. vid. Diod. Sicul. lib. IV. p. 233.

Lin.

Lin. 13. post *Consule* pone Diod. Siculum lib. IV. p. 217. 219.

Lin. 25. Pro *Eurysthaeo* lege *Eurystheo.*

Lin. 45. Adde Diod. Siculum, qui lib. IV. p. 260. omnes Eurysthei filios ab Heraclidis interfectos esse narrat, & quae notavi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. p. 383. 384.

Pag. 82. lin. 12. A. adde. A Diodoro Siculo lib. IV. pag. 218. Juno inmisisse dicitur, ut a nostro Hygino.

Lin. 14. B. post *Heliconum*, adde: Qui Leo Parnasius vocatur a Pausania lib. I. cap. 27. p. 66.

Pag. 83. e textu lin. 4. *Exque ejus felle sagittas tinxit.* v. Pausan. lib. II. cap. 37. p. 199. (qui unum huic hydrae fuisse caput, sed Pisandrum Camirensem, ut miraculum augeret, plura ei dedisse, censet.) & Diod. Sicul. lib. IV. p. 220.

Lin. 29. A. in notis, adde: Forte legendum *ad Treton.* Diod. Siculus lib. IV. p. 219. διέτριβε δὲ μάλιστα μεταξὺ Μυκηνῶν καὶ Νεμέας περὶ ὄρος τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ΤΡΗΤΟ´Ν.

P. 84. lin. 32. A. adde: Herculem vivum hunc aprum in Eurysthei conspectum adduxisse dicit Diod. Siculus lib. IV. p. 220.

Lin. 20. B. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 221. τὴν χρυσοκέρων οὖσαν ἔλαφον vocat, ubi plura de hoc opere.

Lin. ult. post *statuunt*, adde: in quibus est Pisander Camirensis. vide Pausan. lib. VIII. cap. 22. pag. 640. qui pluribus de his avibus agit, ut & pag. 641. Item Diod. Siculus lib. IV. p. 221.

Pag. 85. lin. ult. A. post 178. adde, quae ad hunc locum inlustrandum notavi in Obs. Misc. Vol. X. Tom. II. p. 297. 298. Doctissimus Wopkensius mecum per literas communicavit locum Lactantii I. 9. 2. qui eodem modo *egeri stabulum* dixit, de quo fimus egeritur.

Lin. 9. B. post 486. adde & Diod. Siculum lib. IV. p. 238. Verum Augeam non ab Hercule interfectum, sed senio confectum e vita excessisse, docet Pausanias lib. V. cap. 3. pag. 379. 380. ubi caetera de bello ab Hercule Eleis inlato, in quo etiam juxta quosdam Dameon Phliuntis filius, qui Herculi opem ferebat, cecidit. v. lib. VI. cap. 20. p. 504.

Lin. 42. adde: Plures habuisse adjutores atque operum socios putat Diod. Siculus lib. IV. p. 256. qui pag. 221. dicens Augiae stabulum, nemine adjuvante, purgasse, monstrat, se narrare fabulas de Hercule a poëtis fictas, quibus ipse nullam fidem habet. Ceterum Jolaum equitandi peritissimum Herculis currum rexisse praeter citatos a me scriptores docet etiam Pausanias lib. V. cap. 8. p. 393. Confer cap. 17. p. 421. De Jolai ara juxta Alcmenes aram apud Atticos Pausan. lib. I. cap. 19. p. 44. De templo, quod Hercules Jolao exstruendum curavit, & divinis honoribus in Sicilia eidem habitis, Diod. Sicul. lib. IV. p. 231. De populo in Sardinia ab hoc heroë Jolaeo dicto, pag. 235. 296. quocum confer Pausan. lib. VII. cap. 2. pag. 524.

Pag. 86. lin. 38. A. adde: Consule Pausan. lib. I. cap. 27. p. 66. 67. & Diodorum Siculum. Lib. IV. pag. 222.

Lin. 5. B. post *videndi* adde, Diod. Sicul. lib. IV. p. 223.

Lin 43. lege ab Hercule ac Theseo.

Lin. penult. adde: Diod. Sicul. lib. III. p. 188. & lib. IV. p. 224. 234.

Pag. 87. lin. 31. B. post *adnotavit* adde: Sed vide Diod. Siculum lib. IV. p. 224. 225. qui Herculem Geryoni templum posuisse narrat p. 231.

Lin. 44. De Geryonae cadavere figmentum a Pausania detectum vide lib. I. cap. 35. pag. 87.

Pag. 88. l. 3. A. scribe p. 232. 233.

Lin. 10. Hinc eidem templum Κυνόσαργες videtur Athenis dicatum. Pausan. lib. I. c. 19. p. 44. De hoc labore Diod. Siculus lib. IV. p. 232. qui alio ordine hos labores enumerat.

Lin. 18. post *egere* pone, Diod. Siculus lib. IV. p. 225.

Pag. 89. lin. 8. A. post *vs.* 994. adde: Diod. Siculum lib. IV. p. 242.

Pag. 90. lin. 7. B. AEtolis donasse scribit Diod. Siculus lib. IV. p. 241.

Pag. 91. lin. 5. A. Amaltheae etymon explicat Diodorus Siculus lib. IV. p. 241. qui latius de Amaltheae cornu agit lib. III. p. 201. 202.

Pag. 92. lin. penult. A. adde: Octo liberis Herculem vitam eripuisse dicit Tzetzes ad Lycophron. vs. 662. Pausanias refert, Thebanos, qui Megarae liberorum sepulcrum ostentant, addere, Herculem etiam Amphitryonem de medio fuisse sublaturum, nisi lapide a Minerva misso ictus in somnum incidisset. lib. IX. cap. XI. p. 731. qui lib. X. cap. 29. p. 870. negat Megaram ab Hercule interfectam, sed dimissam esse post factam liberorum caedem ait, & Diodorus Siculus adjicit Megaram deinde Jolao in matrimonium ab Hercule datam esse, eumque deinceps Joles Euryti filiae nuptias ambiisse. v. lib. IV. pag. 219. 236.

Lin. 4. B. post 474. adde: A Medea Thebis sanatum esse Herculem docet Diod. Siculus lib. IV. p. 258.

P. 93. lin. 4. A. adde: Alia itidem Diod. Siculus lib. IV. p. 236. 237. Pausan. lib. III. cap. 21. p. 265. & lib. X. cap. 13. p. 830. Hinc ab Arcadibus, ut idem lib. VIII. cap. 37. pag. 675. docet colitur Hercules τρίποδα Ἀπόλλωνα ἀφαιρούμενος.

Lin. 28. adde: Secundum Palaephatum cap.

42. Laomeden, ſecundum Diod. Siculum lib. IV. p. 237. Lamum.

Lin. 9. B. poſt 263. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 272. Hippodamiam τοῦ Βύτου vocat filiam.

Lin. 16. poſt *docent*, adde, Diod. Sicul. l. IV. p. 271.

Lin. 18. adde: De alia Lapitharum pugna vid. Diod. Siculus lib. IV. p. 242. qui p. 272. de hac pugna egit.

Pag. 94. lin. 32. A. adde, Pauſan. lib. X. c. 38. p. 895.

Pag. 95. lin. 40. adde: Confer Diod. Siculum lib. IV. p. 241. 242.

Lin. antepenult. B. adde: Filii, de quibus Scholiaſtes Sophoclis agit, ſunt Toxeus, Molion, & Pytius. v. Diod. Sicul. lib. IV. pag. 243.

Lin. 96. A. Alio modo rem refert Diod. Siculus lib. IV. p. 236. 237. 243.

Lin. 25. B. adde: Lichan occidiſſe ſimpliciter narrat Diod. Siculus l. l.

Pag. 97. lin. 24. A. poſt *Philoctete* adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 243.

Pag. 98. lin. 16. A. Herculis inmortalitatem Argonautis praedixerat Glaucus. v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 251. Ad inluſtranda vero cl. Munckeri, hunc Herculis cum Servatoris noſtri in coelos adſcenſu comparantis, verba in primis facit illa fabula, quam profert Diod. Siculus, qui poſtquam lib. IV. p. 243. de pyra a Philoctete accenſa, adnotaverat, quod εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη, p. 144. haec adjicit μετὰ τὴν ἀποθέωσιν αὐτοῦ, Ζεὺς Ἥραν μὲν ἔπεισεν υἱοποιήσασθαι τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ λοιπὸν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον μητρὸς εὔνοιαν παρέχεσθαι. Denique haec ridenda ſuperius dictis adſuit: τὴν δὲ τέκνωσιν αὐτοῦ γενέσθαι φασὶ τοιαύτην· τὴν Ἥραν ἀναβᾶσαν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ τὸν Ἡρακλέα προσλαβομένην πρὸς τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἐνδυμάτων ἀφεῖναι πρὸς τὴν γῆν, μιμουμένην τὴν ἀληθινὴν γένεσιν· ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν ποιεῖν τοὺς βαρβάρους, ὅταν θετὸν υἱὸν ποιεῖσθαι βούλωνται. Ceterum quae de Hercule in coelos ſublato fabulati ſunt, eadem de aliis finxerunt Ethnici utriuſque ſexus heroibus, ut de Baſilea Solis ac Lunae filia, Diod. Siculus lib. III. pag. 191. πάντων δὲ τὸ περὶ αὐτὴν πάθος ἐλεούντων, καὶ τινῶν ἀντεχομένων τοῦ σώματος ἐπιγενέσθαι πλῆθος ὄμβρου καὶ συνεχεῖς κεραυνῶν πτώσεις. ἐνταῦθα δὲ τὴν μὲν Βασίλειαν ἀφανῆ γενέσθαι. &c. Modeſtius de Ariſtaeo in coelum evecto loquuntur, ut lib. IV. p. 282. περὶ δὲ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Αἶμον οἰκήσαντά τινα χρόνον ἄφαντον γενέσθαι· καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν &c. Verum de Romulo in deos relato eadem fuiſſe commentos Romanos quis ignorat? v. Plut. in Romulo p. 34. qui pag. 35. plura hujus mirae in coelum transmigrationis exempla e Graecorum fontibus hauſta profert. quae fabulae manarunt, ut opinor, ex hiſtoria vera Henochi & Eliae, quae purioribus ſacris initiatos non fugit, in primis vero ex Eliae in coelos introitu, de quo lib. II. Reg. c. 2. vs. 11. agitur.

Lin. 34. adde: De Deianirae ſepulcro v. Pauſan. lib. II. cap. 23. p. 164.

Lin. 5. B. Alio modo AEthrae & Neptuni concubitum referunt Troezenii, qui eam inde Minervam Apaturiam dici coepiſſe addunt. v. Pauſan. II. 33. p. 189.

Pag. 99. lin. 30. A. poſt ἀπέκτεινεν adde: Κορυνήτην nomen eſſe appellativum ſive cognomen ab armis, quibus utebatur, deſumtum praeterquam ex Plutarcho patet etiam e Diodoro Siculo lib. IV. p. 262. quo cognomine eamdem ob cauſſam inſignitus fuit Areithous, de quo Pauſan. lib. VIII. cap. 11. p. 621.

Lin. ult. adde: Hunc Epidaurium fuiſſe, aeque ac Plutarchus, docet Pauſanias lib. II. cap. 1. p. 112.

Lin. 11. B. adde: De loco, quo is habitavit v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 262. & Pauſan. lib. II. cap. 1. p. 111. 112. ubi plura.

Pag. 100. lin. 31. B. Eadem, quae Hyginus, narrat de Procruſte Diod. Siculus lib. IV. p. 262. ubi de Sinnidis propinqui caede purgatus ſit Theſeus, docet Pauſanias lib. I. c. 37. p. 90.

Pag. 101. lin. 1. B. adde, Pauſan. lib. I. cap. 27. p. 66. Καὶ ὗς περί τε Καλυδῶνα καὶ Ἐρύμανθον, καὶ τῆς Κορινθίας ἐν Κρομμυῶνι. Sed in eodem Pauſania lib. II. cap. 1. p. 111. ſcribitur τῆς δὲ Κορινθίας ἐστὶ γῆς καὶ ὁ καλούμενος Κρωμύων, ἀπὸ τοῦ Κρώμου τοῦ Ποσειδῶνος. ubi Sylburgius Κρομύων & Κρόμου legit, ut & Micyllus ad Ovidii locum. Hic aper multos etiam homines confecerat. v. Diod. Sicul. lib. IV. p. 262.

Lin. 8. B. adde: vivum taurum a Theſeo Athenas perductum, & ab AEgeo Apollini inmolatum eſſe, docet Diod. Siculus lib. II. pag. 262.

Pag. 102. lin. 29. A. Plura a Talo inventa enumerat Diod. Siculus lib. IV. p. 277. adde: A Neptuno hunc taurum Minoi inmiſſum eſſe tradunt Cretenſes, quod Minos mari, Graeciam adluenti, longe lateque imperans Neptunum non, ut decebat, colebat. v. Pauſan. lib. I. c. 27. p. 66. qui lib. III. cap. 18. p. 255. ita ſcribit τὸν δὲ Μίνω καλούμενον Ταῦρον, οὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτου πεποίηκε Βαθυκλῆς δεδεμένον τε καὶ ἀγόμενον ὑπὸ Θησέως ζῶντα. Diod. Siculus lib. IV. p. 277. in eo differt ab Hygino, quod narrat. μυθολογοῦσι γὰρ πρὸ τούτων τῶν χρόνων Μίνωα κατ' ἐνιαυτὸν συνήθως καθιεροῦν τὸν κάλλιστον τῶν γινομένων ταύρων τῷ Ποσειδῶνι, καὶ θύειν τοῦτον τῷ θεῷ, γενομένου δὲ τότε ταύρου κάλλει διαφέροντος, ἕτερον τῶν ἡττόνων ταύρων θῦσαι. Τὸν δὲ Ποσειδῶνα μηνίσαντα τῷ Μίνωϊ

καὶ ποιῆσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Πασιφάην ἐρασθῆναι τοῦ Ταύρου.

Pag. 103. lin. 33. B. adde, Pauſan. lib. I. cap. 24. p. 56.

Pag. 104. lin. 7. A. lege *corpus*. & lin. 8. lege *incredibilib.* lin. 12. poſt. 19. adde: nec non Diod. Sicul. lib. IV. p. 277. item Pauſan. lib. IX. cap. 11. p. 732. De Daedali aetate lib. X. c. 17. p. 837.

Lin. 1. B. adde: Hic vero Minos confunditur cum alio Minoe. fuit enim ſecundus Minos Lycaſti & Idae Corybantis filiae filius, Minois primi nepos, qui ex Paſiphae ſolis filia ſuſcepit Androgeum. Diod. Sicul. lib. IV. p. 263. lin. 12. lege *combuſtum*. lin. 13. poſt *dicebatur* adde, Pauſanias lib. I. cap. 27. p. 67. Androgeum a Tauro hoc occiſum tradit, ſed dolo Athenienſium. lin. 20. adde: Quod pluribus verbis inluſtrat Diod. Siculus lib. IV. p. 263.

Pag. 105. lin. 15. A. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 263. hoc modo narrat προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Μίνως διδόναι κούρους ἑπτὰ, καὶ τὰς ἴσας κόρας, δι' ἐτῶν ἑπτὰ βορὰν τῷ Μινωταύρῳ, εἰς ὅσον ἂν χρόνον ζῇ τὸ τέρας. ubi plura, ut & p. 264.

Pag. 107. lin. 16. A. De Inſula Naxo, & hujus Ariadnes fabula, conſulendus Diod. Siculus lib. IV. p. 264. & lib. V. p. 323. Ex hac fabula Athenis picti ſunt Ariadne dormiens, Theſeus in patriam rediens, & Bacchus ad Ariadnem rapiendam deſcendens. v. Pauſan. lib. I. c. 20. p. 47. quinam vero Bacchus fuerit, qui Ariadnen rapuit, docet lib. X. c. 29. p. 869.

Pag. 108. lin. 2. A. poſt MUNCK. adde, Pauſanias lib. I. c. 22. p. 52. ſimpliciter rem ita narrat ἐντεῦθεν ἡ θάλασσά ἐστι σύνοπτος καὶ ταύτῃ ῥίψας Αἰγεὺς ἑαυτὸν ὡς λέγουσιν ἐτελεύτησεν. qui latius rem refert.

Lin. 22. poſt *conſule*, adde Diod. Siculum lib. V. p. 345. lin. ult. adde: Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 279.

P. 110. lin. 28. B. Vide vero Pauſan. lib. X. c. 4. p. 807.

P. 111. lin. 31. A. adde: Sic Termes Cycni filius novercae amore ardenti indulgere nolens falſo crimine ab ea accuſatus, patris iram ſenſit eodem fere modo, quo Hippolytus. Pauſan. lib. X. c. 14. p. 831. & Diod. Sicul. l. V. p. 348. Semper novercae acerbiſſimo odio privignos fuere proſecutae, eorumque vitae inſidiatae. De Croeſi noverca vide Plutarch. de Pyth. Orac. Tom. II. p. 401. De Phoci noverca Pauſan. lib. II. c. 29. p. 179. De peſſima Tyrûs noverca Diod. Siculus lib. IV. p. 270. plura exempla dat Cerda ad Virg. III. Ecl. 33. De mulieribus libidinoſis eos, a quibus ſpretae erant, calumniatis alia exempla profert M. A. Muretus lib. I. Var. Lect. cap. 12.

Lin. 36. B. poſt Heroic. adde: Hoc modo narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 265. Ἱππόλυτος δὲ ἁρματηλατῶν, ὡς ἤκουσε τὰ περὶ τῆς διαβολῆς συνεχύθη τὴν ψυχὴν, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἵππων ταραχθέντων, καὶ ἐπισπασαμένων αὐτὸν ταῖς ἡνίαις, συνέβη τὸν μὲν δίφρον συντριβῆναι· τὸ δὲ μειράκιον ἐμπλακὲν τοῖς ἱμᾶσιν ἑλκυσθῆναι καὶ τελευτῆσαι. Ἱππόλυτος μὲν οὖν διὰ σωφροσύνην τὸν βίον καταστρέψας, παρὰ τοῖς Τροιζηνίοις ἔτυχεν ἰσοθέων τιμῶν. Θησεὺς δὲ μετὰ ταῦτα καταστασιασθεὶς καὶ φυγὼν ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς ξένης ἐτελεύτησεν.

Pag. 112. lin. 5. adde: Alio modo etiam refert Diod. Siculus lib. IV. p. 265.

Pag. 113. lin. 17. A. poſt 384. adde, rem ita narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 273. Μυθολογοῦσι τοίνυν Ἀσκληπιὸν Ἀπόλλωνος υἱὸν ὑπάρχειν καὶ Κορωνίδος. φύσει δὲ καὶ ἀγχινοίᾳ διενέγκαντα ζηλῶσαι τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ πολλὰ τῶν συντεινόντων πρὸς ὑγίειαν ἀνθρώπων ἐξευρεῖν· ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προβῆναι τῇ δόξῃ, ὥστε πολλοὺς τῶν ἀπεγνωσμένων ἀῤῥώστων παραδόξως θεραπεύειν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς δοκεῖν τῶν τετελευτηκότων ποιεῖν πάλιν ζῶντας. διὸ καὶ τὸν μὲν Ἀίδην μυθολογοῦσιν ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀσκληπιῷ, κατηγορίαν αὐτοῦ ποιήσασθαι πρὸς τὸν Δία, ὡς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ταπεινουμένης. ἐλάττους γὰρ ἀεὶ γίνεσθαι τοὺς τετελευτηκότας, θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· καὶ τὸν μὲν Δία παροξυνθέντα καὶ κεραυνώσαντα τὸν Ἀσκληπιὸν διαφθεῖραι· τὸν δὲ Ἀπόλλωνα διὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ παροξυνθέντα, φονεῦσαι τοὺς τὸν κεραυνὸν τῷ Διῒ κατασκευάζοντας Κύκλωπας

Lin. 33. B. poſt Κυκλώπων adde: Varias variorum ſententias profert Schol. Euripidis in Alceſt. vs. 2.

Pag. 115. lin. 17. A. Diod. Siculus lib. IV. p. 255. narrat Jaſonem, poſtquam Pelias Medeae dolo interfectus erat, Alceſtin elocaſſe Admeto Theſſalo Pheretis filio.

Pag. 116. lin. 29. A. poſt MUNCK. adde, Pauſanias unus inſtar omnium firmat Micylli emendationem lib. II. cap. 29. p. 177. qui pluribus de AEgina & AEaco agit.

Pag. 118. lin. 32. B. poſt Πηλέως adde: Hinc in arca Cypſeli πεποίηται δὲ καὶ Θέτις παρθένος, λαμβάνεται δὲ αὐτῆς Πηλεὺς, καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς Θέτιδος ὄφις ἐπὶ τὸν Πηλέα ἐστὶν ὁρμῶν. v. Pauſan. lib. V. c. 18. p. 423.

Pag. 119. lin. 2. in textu: *Quemadmodum & ipſe Saturno fecerat*. Nonnulli hoc negant. Conſule Diod. Siculum l. V. p. 337.

Lin. 11. A. in notis adde: In Jovis templo apud Eleos inter Panaeni picturas eſt Προμηθεὺς ἔτι ἐχόμενος μὲν ὑπὸ τῶν δεσμῶν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτὸν ὁρῶν. v. Pauſan. lib. V. c. 11. p. 402. qui pergit λέγεται γὰρ δὴ καὶ τόδε ἐς τὸν Ἡρακλέα, ὡς ἀποκτείναι μὲν τὸν ἀετὸν, ὃς ἐν τῷ Καυκάσῳ τὸν Προμηθέα ἐλύπει,

πει, ἐξέλοιτο δὲ καὶ αὐτὸν Προμηθέα ἐκ τῶν δεσμῶν. Pausaniae phrasis ἐς αὐτὸν ὁρᾷν continet expressam misericordiae, qua erga Prometheum adfectus fuit Hercules, imaginem, quam facile ex picturae lineamentis cernere potuit Pausanias, & verbis expressit Schol. Apoll. Rh. IV. 1396. ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθέα, καὶ ὀφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ οἰκτείρει αὐτὸν ἱκετεύοντα. Fabulam explicare conatur Fulgentius lib. II. cap. 9. Sed quid AEgyptii referant, docet Diod. Siculus lib. I. pag. 16. Τούτων δὲ ὄντων περὶ ταῦτα τὸν Νεῖλον φασὶ κατὰ τὴν τοῦ Σειρίου ἄστρου ἐπιτολὴν (ἐν ᾧ καιρῷ μάλιστα εἴωθε πληροῦσθαι) ῥαγέντα κατακλῦσαι πολλὴν τῆς Αἰγύπτου· καὶ μάλιστα τοῦτο τὸ μέρος ἐπελθεῖν, οὗ Προμηθεὺς εἶχε τὴν ἐπιμέλειαν, διαφθαρέντων σχεδὸν ἁπάντων τῶν κατὰ ταύτην χώραν· τὸν δὲ Προμηθέα διὰ τὴν λύπην κινδυνεύειν ἐκλιπεῖν τὸν βίον ἑκουσίως. διὰ δὲ τὴν ὀξύτητα καὶ τὴν βίαν τοῦ κατενεχθέντος ῥεύματος τὸν μὲν ποταμὸν ʼΑΕΤΟ'Ν ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Ἡρακλέα μεγαλεπήβολον ὄντα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐζηλωκότα, τότε γενόμενον ἔκρηγμα ταχέως ἐμφράξαι, καὶ τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὴν προϋπάρξασαν ῥύσιν ἀποστρέψαι. διὸ καὶ τῶν παρ' Ἕλλησι ποιητῶν τινὰς εἰς μῦθον ἀγαγεῖν τὸ πραχθὲν, ὡς Ἡρακλέους τὸν ἀετὸν ἀνῃρηκότος, τὸν τοῦ Προμηθέως ἧπαρ ἐσθίοντα. Hinc forte orta fabula est, qua fingitur, ὅτι ΝΕΓΛΟΣ ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ γενέσεως ἐκαλεῖτο· ἐπεὶ δὲ Ἥραν ἔσωσεν, ἐπερχόμενον αὐτῇ ἀνελὼν τὸν Ἀνώνυμον καὶ πυρίπνοον γίγαντα, ἐκεῖθεν διὰ τὸ ἀπαλαλκεῖν τῆς Ἥρας τὸν πόλεμον, μετέβαλε τὴν κλῆσιν. Vide Ptolemaeum Hephaestionis apud Photium pag. 474. 475. quamquam alii dicant Herculem prius Alcaeum fuisse nominatum. Vide, quae notavi ad Fulgentii II. 5.

Lin. 4. B. De Tityi magnitudine v. Pausan. lib. X. c. 4. p. 806.

Pag. 121. lin. 30. A. ante *sed* scribe Plut. in Numa p. 77. Ὡς γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ ἱσορικοὶ γράφουσι τοὺς πρώτους, ἢ φόνον ἐμφύλιον ἐργασαμένους, ἢ πολεμήσαντας ἀδελφοῖς, ἢ πατρὸς αὐτόχειρας, ἢ μητρὸς γενομένους.

Pag. 126. lin. 11. B. adde, Diod. vero Siculus, lib. IV. p. 270. Salmoneum fuisse Hellenis filium, AEoli nepotem, & Deucalionis pronepotem, qui cum AEolibus peregre profectus in Elidem Alpheum adjacentem commigravit, & ibi urbem a se dictam Salmoniam condidit, qui locus inlustrat Stephanum Byzantinum de urbe Σαλμώνη.

Pag. 127. lin. ult. B. De re vide Diod. Siculum lib. IV. p. 270.

Pag. 128. lin. 36. A. adde, In Scholiis Apollonii Rhodii pro Αἴτωνος legendum puto Ἀντίωνος. vide Diod. Siculum lib. IV. p. 272. ubi de Ixionis matre plura, & de ipso Ixione Scholiastae verba inlustrantia.

Pag. 129. lin. 3. A. post *vs.* 115. adde, Diod. Siculum lib. IV. p. 272. qui de eorum ortu etiam agit.

Lin. 28. Adde: Quamquam Diod. Siculus l. IV. p. 272. aeternam ejus fuisse poenam adfirmat.

Lin. 2. in textu *in muro lapideo inclusit*, ἐν χαλκῷ θαλάμῳ Acrisium in antro subterraneo habitantem clausisse filiam docet Pausanias lib. II. c. 23. p. 164. Sequitur deinde lin. 4. *Inclusam in arca cum Perseo in mare dejecit.* Observa, Lector, poenam, qua patres antiquissimis temporibus filias, quae pudicitiam prostraverant, & filios in pudicitiae legem peccantes adficiebant. Diod. Siculus lib. V. p. 331. 332. de Rhoeone Staphyli & Chrysothemidis filia ab Apolline stuprata haec adnotat: καὶ τῇ μὲν Ῥοιοῖ τὸν Ἀπόλλωνα μιγέντα, ἔγκυον ποιῆσαι· τὸν δὲ πατέρα αὐτῆς, ὡς ὑπ' ἀνθρώπου τῆς φθορᾶς γενομένης, ὀργισθῆναι. καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα εἰς λάρνακα συγκλείσαντα βαλεῖν εἰς τὴν θάλασσαν. ubi pag. 331. paullo ante hanc historiam, ubi de Triopae genere agitur, pro οἱ δὲ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ΣΤΙ'ΒΗΣ τοῦ Πηνειοῦ legendum est ΣΤΙ'ΛΒΗΣ τοῦ Πηνειοῦ. Audi Diod. Siculum lib. IV. p. 271. de Peneo, οὗτος δὲ μιγεὶς νύμφῃ τῇ προσαγορευομένῃ Κρεούσῃ παῖδας ἐγέννησεν Ὑψέα καὶ Στίλβην. adde Celeb. P. Burm. ad Ovid. VIII. Met. vs. 751. De Stilbe Cetei uxore Callistus matre, vide Schol. Euripid. in Oreste vs. 1648. p. 264. sed ut ad rem revertamur. Idem Diod. Siculus lib. IV. p. 239. de Hercule agens, ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς στρατείας ἐπανιὼν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ καταλύσας παρὰ Ἄλεῳ τῷ βασιλεῖ, τῇ θυγατρὶ τούτου λάθρα μιγεὶς Αὔγῃ, καὶ ταύτην ποιήσας ἔγκυον, εἰς Στύμφαλον ἐπανῆλθεν. Ἄλεως δὲ ἀγνοῶν τὸ πεπραγμένον, ὡς ὁ τῆς γαστρὸς ὄγκος ἐμήνυσε τὴν φθορὰν, ἐζήτει τὸν φθείραντα· τῆς δὲ Αὔγης ἀποφαινομένης, ὅτι βιάσαιτο αὐτὴν Ἡρακλῆς, ἀπιστήσας τοῖς ὑπὸ ταύτης λεγομένοις, ταύτην μὲν παρέδωκε Ναυπλίῳ φίλῳ καθεστῶτι, καὶ προσέταξε καταποντίσαι. Plutarch. Parall. Tom. II. pag. 312. Τελαμὼν ὁ Αἰακοῦ καὶ Ἐνδηΐδος ἐλθὼν εἰς Εὔβοιαν καὶ νυκτὸς ἔφυγεν (ubi in editione, qua utor, omissa sunt, ἔφθειρε Περίβοιαν) ὁ δὲ πατὴρ αἰσθόμενος καὶ τῶν πολιτῶν τινα ὑποπτεύσας ἔδωκε τὴν κόρην καταποντωθῆναί τινι τῶν δορυφόρων. Ibidem aliud ejusdem poenae exemplum Λεύκιος Τρώσκιος θυγατέρα εἶχε Φλωρεντίαν ἀπὸ τῆς πατρίδος· ταύτην ἔφθειρε Καλπούρνιος Ῥωμαῖος· ὁ δὲ παρέδωκε τὴν κόρην καταποντίσαι. Eodem modo Cycnus filium Tennen falso intentati stupri crimine a noverca accusatum cum sorore in arcam inclusit, & in mare abjecit. Vide Diod. Siculum lib. V. p. 348. & Pausan. lib. X. cap. 14. p. 831. Diod. Siculus lib. IV. p. 240. etiam refert, Ἱππόνουν ἐν Ὠλένῳ πρὸς τὴν θυγατέρα Περίβοιαν, φάσκουσαν, αὐτὴν ἐξ Ἄρεος ὑπάρχειν ἔγκυον, διενεχθέντα πέμψαι ταύτην εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καὶ παρακελεύσασθαι ταύτην ἀφανίσαι τὴν ταχίστην. & pag. 270. Τούτου δὲ (Αἰόλου)

Ἄρνη θυγάτηρ γενομένη Βοιωτὸν ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν. Αἴολος δ' ἀπιστῶν, εἰ τῷ Ποσειδῶνι ἐμίγη, καὶ τῇ φθορᾷ μεμφόμενος, παρέδωκε τὴν Ἄρνην Μεταποντίῳ ξένῳ, κατὰ τύχην παρεπιδημοῦντι, προστάξας ἀπαγαγεῖν εἰς Μεταπόντιον.

Pag. 130. lin. 28. A. post 242. adde, Pausanias lib. II. cap. 18. p. 149. refert Athenis esse aram in Persei delubro Δίκτυος καὶ Κλυμένης σωτήρων καλουμένων Περσέως.

Lin. 31. B. adde, Historiam latius exsequitur Pausanias lib. II. cap. 16. p. 146.

Pag. 132. lin. 26. A. De Acrisio & Proeto. v. Pausan. lib. II. cap. 25. p. 168.

Lin. 34. B. post vs. 879. adde: De Hespero consule & Diod. Siculum lib. III. pag. 193. 194.

Pag. 134. in textu lin. 3. *jussit exponi.* Locum, quo expositus est, designare nequeunt. v. Pausan. lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 135. lin. ult. A. Quidquid sit, Polybus iste Chthonophyles & Mercurii filius Sicyonum rex, de quo Pausanias lib. II. cap. 6. p. 125. alius est ab hoc Polybo.

Lin. 21. B. adde Pausan. lib. x. cap. 5. p. 808.

Pag. 136. lin. 6. B. Locum, ubi haec evenerint, docet Pausanias lib. IX. cap. 2. pag. 714. 715.

Lib. x. cap. 5. p. 808. Plura de hac historia, item Sphinge, dabunt Diod. Siculus lib. IV. p. 266. 267. & Pausanias lib. IX. cap. 26. p. 760.

Pag. 137. lin. penult. A. adde: Noster sequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 267.

Pag. 138. lin. 21. A. Plura etiam de OEdipode narrat Pausanias lib. x. cap. 5. p. 808. Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. pag. 267.

Pag. 139. lin. 23. A. adde, Pausan. lib. II. cap. 6. p. 125.

Lin. 10. B. Δηϊπύλην vocat Diod. Siculus lib. IV. p. 267.

Pag. 141. lin. 28. A. post *historiam* adde: Sed vide Pausaniam lib. II. cap. 6. p. 125.

Pag. 142. lin. 3. A. Hanc expeditionem descripsit Antimachus. v. Pausan. lib. VIII. c. 25. p. 649. 650. qui lib. x. cap. 10. p. 821. 822. Catalogum horum regum exhibet. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 267. rem latius persequentem.

Lin. 19. p. Pro *Pylius* lege cum doctissimo meo Swindio *filius.* Sic cap. 73. *filiae filius.*

Pag. 143. lin. 3. A. Celat nomen Pausanias lib. x. cap. 10. p. 821.

Lin. 19. post MUNCK. adde: de equo Adrasti, Arione dicto, Schol. Statii VI. Theb. 300. Pausan. lib. VIII. cap. 25. p. 650. 651. & Jac. Nic. Loensis lib. II. Epiphyll. cap. 6.

Lin. 23. post 9. adde: Qui Pausan. lib. II. cap. 20. p. 156. AEschylum, & Argivos AEschylum imitatos septem modo duces numerasse, sed plures Argivos, Messenios & Arcadas huic expeditioni adfuisse notat.

Lin. 3. B. adde: De Epigonis Pausan. lib. IX. c. 9. p. 729. Diod. Sicul. lib. IV. p. 268. 269.

Lin. 23. B. Plura de AEgialeo Pausan. lib. I. cap. 44. p. 107.

Pag. 144. lin. 10. A. Undecim epigonos enumerat Pausanias lib. II. cap. 20. p. 156. AEgialeum Adrasti Promachum Parthenopaei filium, Talai nepotem: Polydorum Hippomedontis, Thersandrum, Alcmaeonem & Amphilochum Amphiarai filios. Diomedem & Sthenelum. Euryalum Mecistei. Adrastum & Timean Polynicis filios. Septem tamen modo fuisse statuerunt Argivi, ut ex horum imaginibus, quas Argivi posuerunt, liquet. De quibus Pausan. lib. x. cap. 10. p. 822. qui de pluribus epigonorum sociis consulendus lib. IX. cap. 9. pag. 729.

Pag. 146. in textu lin. 3. CONJUGEM PRODIDIT. Hinc apud Eleos Amphiarai imago conspicitur hoc modo teste Pausania lib. v. cap. 17. p. 420. Ἀμφιαράῳ δὲ ὁ μὲν τῶν ποδῶν ἐπιβέβηκεν ἤδη τοῦ ἅρματος, τὸ ξίφος δὲ ἔχει γυμνὸν, καὶ ἐς τὴν Ἐριφύλην ἐστὶν ἐπεστραμμένος, ἐξαγόμενός τε ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐκείνης ἂν ἀποσχέσθαι.

In Notis lin. 26. A. post *docet* adde: Cum Lactantio a Vulcano hoc monile fabricatum esse narrante confer Pausaniam lib. IX. cap. 40. p. 795. & cap. 41. p. 796. qui inter alia profert, quae explicant locutionem *monile aureum ex gemmis.* Ἐν Ἀμαθοῦντι μὲν γάρ ἐστι λίθων χλωρῶν συνδεόμενος χρυσῷ σφᾶς ὅρμος. Sed qui hoc ab Eriphyles monili distinguit, quia Eriphyles monile, teste Homero, aureum duntaxat fuit. Quomodo Eriphyle cum isto monili depingatur, vide eumdem lib. x. cap. 29. p. 870. Monile illud primum Harmoniae a Minerva Cadmi nuptias celebrante donatum fuisse docet Diod. Siculus lib. IV. p. 267. (ubi & p. 268. totam hanc Amphiarai historiam discimus.) & lib. v. p. 323. Alia de eodem monili dabit Pausanias lib. VIII. cap. 24. p. 647.

Lin. 16. B. De Amphiarao plura quoque dabit Pausanias lib. I. cap. 34. p. 83. 84. De loco, ubi terrae hiatus Amphiaraum absorpsit lib. IX. cap. 8. p. 727. & cap. 19. p. 747. Aurigae nomen fuit Baton. v. Pausan. lib. II. cap. 23. p. 163. qui totam rem in aperta luce posuit. & de Batone etiam agit lib. v. cap. 17. p. 420. & lib. x. cap. 20. p. 822. De Alcmaeonis interitu lib. VIII. cap. 24. p. 646. 647.

Pag. 149. lin. 31. B. De Tiresiae morte ac sepulcro Pausan. lib. IX. cap. 18. p. 745. cap. 33. pag. 776. De Daphne Tiresiae filia Diod. Siculus lib. IV. p. 269.

Pag. 150. lin. 20. A. De ipso Dioscurorum genere materno non convenit inter antiquos. Pherecydes lib. II. in Schol. Apoll. Rhodii I. 146.

146. ait Ledam Theſtii filiam fuiſſe ex Laophonte Pleuronis filia. Apollodorus lib. I. cap. 7. §. 7. dicit Theſtium Ledae patrem eſſe filium Martis & Demonices ex Agenore Pleuronis filio & Epicaſte Calydonis filia progenitae. Pauſanias ex Aſio poëta Epico lib. III. cap. 13. pag. 239. Theſtium adfirmat Agenoris e Pleurone nati fuiſſe filium. Theſtium fuiſſe AEtolum conſtat, & inde facile perſpicitur cauſſa, cur Martis dicatur filius; nempe, quia Pleuron AEtoliae civitas Marti ſacra erat. v. Lact. ad Statii II. Theb. 727. hinc Helena etiam Pleuronia vocatur. vid. Tzetz. ad Lycophron. vs. 143.

Pag. 151. lin. 21. A. poſt *docet* adde: Sed litem dirimet Diod. Siculus lib. IV. p. 251. ſcribens, Glaucum Deum marinum Argonautis praedixiſſe Tyndaridas poſt mortem Dioſcuros adpellatum & divinis honoribus cultum iri.

Lin. 14. poſt *docet* adde: Omnes Graeci ſtatuunt, Jovem, non vero Tyndareum, Helenae fuiſſe patrem. v. Pauſan. lib. I. cap. 33. p. 82.

Pag. 153. lin. 9. A. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 265. qui hic quaedam omiſſa eſſe docet. Helenam Theſeo nupſiſſe, & inde apud Troezenios a Theſeo templum Veneris νύμφης exſtructum eſſe, docet Pauſanias lib. II. cap. 32. p. 188.

Lin. 7. B. lege lib. IV. p. 266.

Lin. 23. adde: Noſter Hyginus ſequitur Diod. Siculum lib. IV. p. 232. qui, Herculem utroſque ab inferis excitaſſe docet.

Lin. ult. Vide Diod. Siculum lib. IV. p. 266. & quae ſcripſi in Obſ. Miſc. Vol. X. Tom. III. pag. 381.

Pag. 154. lin. I. in textu AETHRAM THESEI MATREM. Hinc in Cypſeli arca conſpiciuntur Διόσκουροι, ὁ ἕτερος οὐκ ἔχων πω γένεια, μέση δὲ αὐτῶν Ἑλένη, Αἴθρα δὲ ἡ Πιτθέως ὑπὸ τῆς Ἑλένης τοῖς ποσὶν εἰς ἔδαφος καταβεβλημένη, μέλαιναν ἔχουσά ἐστιν ἐσθῆτα· ἐπίγραμμα δὲ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἔπος τὸ ἑξάμετρον καὶ ὀνόματός ἐστιν, ἑνὸς ἐπὶ τῷ ἑξαμέτρῳ προσθήκη Τυνδαρίδα Ἑλέναν φέρετον, Αἴθραν δ᾽ Ἀθέναθεν ἕλκετον. ubi Ἀθέναθεν legitur, quia Aphidnae vicus erat Atticae. Vide Pauſan. lib. V. cap. 19. p. 424. 425.

Lin. 18. B. lege *Hilairam*. vide Sylburg. ad Pauſan. lib. II. cap. 22. p. 161.

Pag. 157. lin. 34 B. adde: Oſtenditur ſepulcrum hujus Tantali in Sipylo. v. lib. II. cap. 22. pag. 161. qui lib. V. cap. 13. pag. 408. de Tantalo, & Pelope haec ſcribit Πέλοπος δὲ καὶ Ταντάλου τῆς παρ᾽ ἡμῖν ἐνοικήσεως, σημεῖα ἔτι καὶ ἐς τόδε λείπεται. Ταντάλου μὲν λίμνη τε ἀπ᾽ αὐτοῦ καλουμένη, καὶ οὐκ ἀφανὴς τάφος. Πέλοπος δὲ ἐν Σιπύλῳ μὲν θρόνος ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πλαστήνης μητρὸς τὸ ἱερόν.

Pag. 158. lin. 24. A. Plutûs filius vocatur forte Tantalus propter divitias. vide Diod. Siculum lib. IV. p. 275.

Lin. 5. B. Lege, cum Noſtro faciunt Diod. Siculus lib. IV. p. 275. Lactant. &c.

Lin. 9. De furto ac perjurio Tantali Pauſan. lib. X. cap. 30. p. 872.

Pag. 159. lin. 37. A. adde: Item Pauſan. lib. lib. X. cap. 31. p. 876.

Pag. 160. lin. 10. A. Alia de Pelopis oſſibus videnda in Pauſania lib. V. cap. 13. p. 407. 408. lin. 31. B. poſt *matre* adde, Pauſan. lib. V. cap. 22. pag. 436. lin. 33. lege *pag.* 347. lin. 34. poſt *filiae filius.* adde: Et ita legendum docet Pauſanias lib. V. cap. 10. pag. 399. Lin. 35. adde: item a Noſtro fab. 159. Verum Pauſanias lib. V. cap. I. pag. 376. OEnomaum revera fuiſſe Alxionis filium, Martis vero a poëtis & fabularum auctoribus dici ſtatuit, & addit Pelopem Mercurio primum in Peloponneſo templo exſtructo ſacrificaſſe, ut iratum propter Myrtili caedem placaret numen.

Pag. 161. lin. penult. B. Quatuor OEnomao fuiſſe equos patet e Pauſania lib. V. cap. 10. p. 399. Bigis tamen vectos Pelopem & OEnomaum exprimunt artifices. vid. cap. 17. p. 420.

P. 162. lin. 4. in textu REGNUMQUE EI DIMIDIUM POLLICETUR. Alio modo hoc pactum refert Pauſanias lib. VIII. cap. 14. p. 629. nempe Ἱπποδαμείας δὲ ἤρα μὲν καὶ αὐτὸς ὁ Μυρτίλος, ἐς δὲ τὸν ἀγῶνα ἀτόλμως ἔχων ὑπεῖκε, καὶ ἡνιόχει τῷ Οἰνομάῳ· τέλος δὲ καὶ ἀναφανῆναι τοῦ Οἰνομάου προδότην φασὶν αὐτὸν, ὑπαχθέντα ὅρκοις, ὥς οἱ νύκτα ὁ Πέλοψ μίαν Ἱπποδαμείᾳ συγγενέσθαι παρήσει ἀναμιμνήσκοντα οὖν τῶν ὅρκων ὁ Πέλοψ ἐξέβαλεν ἐκ τῆς νεώς.

Lin. 4. B. in Notis adde: De Gallis memorat Diod. Siculus lib. V. p. 306. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς, ἀφαιροῦντες περιάπτουσι τοὺς αὐχένας τῶν ἵππων, καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένα θηρία. Pauſanias de hac hiſtoria tantum memorat lib. VI. cap. 21. p. 507. Προελθόντι δὲ οὐ πολὺ γῆς χῶμά ἐστιν ὑψηλὸν, τῶν μνηστήρων τῶν Ἱπποδαμείας τάφος. Οἰνόμαον μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων κρύπτειν γῇ φασὶν οὐκ ἐπιφανῶς αὐτούς.

Lin. 29. poſt *memoratur* adde: Troezenii dicunt, Sphaerum fuiſſe Pelopis aurigam. v. Pauſan. lib. II. cap. 33. p. 189. ut & lib. V. cap. 10. p. 399. qui addit, ὁ δὲ ἐξηγητὴς ἔφασκεν ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Κίλλαν εἶναι.

Lin. 31. adde, Pauſan. lib. VIII. cap. 14. p. 629.

Lin. ult. Diod. Siculus paullo aliter rem referens dicit, OEnomaum a Pelope victum, & oraculi memorem, violentas ſibi manus intuliſſe.

Pag. 163. lin. 17. adde : Pelops Myrtilo interfecto postea sacrificavit ut Heroi, nomine Taraxippo. v. Pausan. lib. VI. cap. 20. p. 504. de quo Taraxippo egit Ptolemaeus Hephaestionis teste Photio in Biblioth. p. 482. Myrtilum postea in littora ejectum, ac terrae mandatum esse docet Pausan. lib. VIII. cap. 14. p. 629. 630.

Pag. 168. lin. 32. B. Historiam latius narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 246. 247.

Pag. 169. lin. 29. A. Sex naves fuisse Homerus ait, alii octo numerant. v. Diod. Siculum lib. IV. p. 237. qui rem alio modo refert pag. 252.

Lin. 6. B. adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 238.

Lin. penult. Quaedam Priamidarum nomina vide apud Pausan. lib. X. c. 25. 26. & 27.

Pag. 171. lin. penult. A. Ejus imaginem a Polygnoto expressam vide apud Pausan. lib. X. cap. 31. p. 875.

Pag. 173. lin. 18. A. Hujus Jovis Hercei statuam postea Sthenelus Capanei filius, excisa Troja, inter divisa spolia abstulit. v. Pausan. lib. VIII. c. 46. p. 694.

Lin. 24. Primi celebrarunt Dii Cadmi & Harmoniae nuptias. vide Diod. Siculum lib. V. pag. 323. Pausan. lib. III. cap. 18. p. 256. & quos laudat M. A. Muretus lib. IV. Var. Lect. cap. 4.

Pag. 174. lin. 35. B. Deas in judicium ad Paridem a Mercurio deductas esse, docet Pausanias lib. III. cap. 18. p. 256. lib. V. cap. 19. p. 425.

Pag. 176. lin. 7. A. post MUNCK. adde, Diod. Siculus lib. IV. p. 276. etiam Capyos filium vocat.

Pag. 179. lin. 1. in textu MENELAUS F. E. MYCENIS NAVIBUS LX. Errat Hyginus. Lacedaemone adduxit naves Menelaus Laconum rex. Vide J. Meursii Regnum Laconicum cap. 5. Hinc Pausanias lib. III. cap. 12. p. 236. de Hellenio vico Laconico ὁ δὲ ἕτερος τῶν λόγων τοὺς Μενελάου χάριτι στρατεύσαντας ἐπὶ Ἴλιον βουλεύσασθαί φασιν ἐνταῦθα, ὅπως ἀναπλεύσονται ἐς Τροίαν, καὶ δίκας δυνήσονται παρὰ Ἀλεξάνδρου λαβεῖν τῆς Ἑλένης ἁρπαγῆς.

Lin. 35. A. in notis lege 312. & adde : Alio modo rem narrat Diod. Siculus lib. IV. p. 274. qui eam Eriboeam vocat. qui de Periboea Hipponoi filia OEneo nupta & Tydei matre pag. 240. agit.

Pag. 180. lin. 15. B. Cum nostro facit & Diod. Siculus lib. V. p. 345. qui & de honoribus defuncto habitis agit, ut & pag. 346.

Lin. 16. post *de eo* adde, Diod. Sicul. lib. V. p. 345. qui & Sarpedonem Euandri & Deidamiae filium cum Agamemnone, Trojam esse profectum ait.

Pag. 181. lin. 5. in textu SCHEDIUS J. ET H. F. Pausanias lib. X. cap. 30. p. 873. Σχέδιος ὁ Φωκεῦσιν ἡγησάμενος ἐς Τροίαν. qui de ejus morte cap. 36. p. 892. agit.

Lin. 9. B. in notis. vide Pausan. lib. IX. cap. 37. p. 786.

Lin. ult. Pausaniae locus, quem adducit Schefferus, adscribi meretur. Extat lib. II. cap. 25. pag. 168. ἐκαλοῦντο δὲ ἀπὸ Ὀρνέως τοῦ Ἐρεχθέως· τοῦ δὲ Ὀρνέως ἦν τούτου Πετεώς, τοῦ δὲ Μενεσθεύς, ὃς Ἀγαμέμνονι μετὰ Ἀθηναίων τὴν Πριάμου συγκαθεῖλεν ἀρχήν. Cui adde Diod. Siculum lib. I. pag. 25. de AEgyptiis τὸν γὰρ Πέτην τὸν πατέρα Μενεσθέως τοῦ στρατεύσαντος εἰς Τροίαν, φανερῶς Αἰγύπτιον ὑπάρξαντα, τυχεῖν ὕστερον Ἀθήνησι πολιτείας τε καὶ βασιλείας. ΔΙΦΥΟΥΣ δ᾽ αὐτοῦ γεγονότος τοὺς μὲν Ἀθηναίους μὴ δύνασθαι κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀποδοῦναι περὶ τῆς φύσεως ταύτης τὰς ἀληθεῖς αἰτίας. ἐν μέσῳ κειμένου πᾶσιν, ὅτι δυεῖν πολιτειῶν μετασχὼν, ἑλληνικῆς καὶ βαρβάρου ΔΙΦΥΗΣ ὠνομάσθη, τὸ μὲν ἔχων μέρος θηρίου, τὸ δὲ ἀνθρώπου. Ad quae Diodori verba inlustranda inprimis faciunt, quae profert Eustathius ad Dionys. Periegeten 391. καί ἐστιν ἐναλλαγῆναι αὐτοὺς εἰς ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηλωδίαν μεταμειφθῆναι· τὸν μέντοι Κέκροπά φασιν οἱ μῦθοι τοὐναντίον ἀπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ τὸν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφεὶς χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς. nec non Tzetzes ad Lycophron. vs. 111. Cecropem δίμορφον γηγενῆ vocantem, qui postquam aliorum de hujus cognominis origine sententias enumerasset, tandem non inepte ratiocinatur. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πᾶσαν θηλωδίαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτὸν, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα, καὶ αὐτοκράτορα· ἢ ὥς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ᾽ Ἑλλάδα γυναῖκες θηλωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο· οἱ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ᾽ οὐκ ἐπεγίνωσκον, βασιλεύσας δ᾽ ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηλῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. &c.

Pag. 182. lin. 7. A. Pausanias lib. VIII. cap. 5. p. 607. patrem ejus Ancaeum, avum Lycurgum vocat, sed matrem celat.

Lin. 36. A. Quomodo rem narret Pausanias, vide lib. V. cap. 3. p. 380.

Lin. 40. De eo & Pausan. lib. X. cap. 25. pag. 860.

Lin. 10. B. De hoc Thoante vide Pausan. lib. V. cap. 3. pag. 381.

Pag. 184. lin. 4. A. adde: Plures fuisse Pyrrhos vidimus in Obs. Misc. Vol. X. Tom. III. pag. 391. Quibus adde, Pyrrhum unum e Corybantibus. vide Grotium ad Imagines pag. 40. Pyrrhum Erythraeum sive Lesbium, poëtam Epicum,

picum, de quo Schol. Theocriti Idyll. IV. 31. Pyrrhum Alcinoi ex Elide oriundum, de quo Pausan. lib. VI. cap. 1. pag. 453. Pyrrhum Pantaleontis filium cap. 22. pag. 509. De Pyrrho pastore apud Clazomenios lib. VII. cap. 5. p. 535. De Pyrandro, cujus mentionem feci in iisdem Obs. Misc. p. 392. 393. Haec adjicio, me in eadem permanere sententia, licet enim cogitemus de illo antiquissimo Pyrandro, de quo Plutarchus Parall. Tom. II. pag. 313. haec narrat Ἀθηναίων πόλεμον ἐχόντων πρὸς Εὔμολπον, καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἐπαρκούσης, Πύρανδρος ταμίας τῶν δημοσίων ὑπεσπάσατο τὸ μέτρον, φειδωλῶς χρώμενος, οἱ δὲ ἐγχώριοι, ὡς προδότην ὑποπτεύσαντες λιθόλευστον ἐποίησαν, ὡς Καλλισθένης ἐν τρίτῳ Θρακικῶν, unde Sycophanta iste Pyrander posterior sine dubio nomen adeptus est, nondum tamen adduci possum, ut credam, Pythagoram eo insaniae redactum fuisse, ut primum se proditorem fuisse finxisset. Ut vero ad nostrum Neoptolemum revertar, Plutarch. in vita Pyrrhi Epirotarum regis pag. 383. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νεοπτόλεμος ὁ Ἀχιλλέως λαὸν ἀγαγὼν, αὐτός τὴν χώραν κατέσχε, καὶ διαδοχὴν βασιλέων, ἀφ' αὐτοῦ κατέλιπε Πυρρίδας ἐπικαλουμένους (καὶ γὰρ αὐτῷ Πύρρος ἦν παιδικὸν ἐπωνύμιον.) καὶ τῶν γνησίων παίδων ἐκ Λανάσσης τῆς Κλεοδαίου τοῦ Ὕλλου γενομένων ἕνα, Πύρρον ὠνόμασεν. Pausan. lib. X. cap. 26. pag. 863. Τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὅμηρος μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἁπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει. Τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν, ὑπὸ Λυκομήδους μὲν Πύρρον, Νεοπτόλεμον δὲ ὄνομα ὑπὸ Φοίνικος αὐτῷ τεθῆναι; ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικίᾳ ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο. Ab hoc Pyrrho urbs Pyrrichus nomen habere creditur. Pausan. lib. III. cap. 25. p. 274. Τοῦ ποταμοῦ δὲ σταδίους τεσσαράκοντα ἀπέχει, Πύρριχος ἐν μεσογαίᾳ· τὸ δὲ ὄνομα τῇ πόλει γενέσθαι φασὶν ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως· οἱ δὲ, εἶναι θεὸν ΠΥΡΡΙΧΟΝ τῶν καλουμένων Κουρήτων.

Lin. 14. B. In Aulide, quam urbem alii ab Aulide Ogygi filia dictam volunt, juxta Pausan. lib. IX. cap. 19. pag. 747. 748. (id quod jam alibi me monuisse credo) propter tempestatem fuisse retentos Graecos docet Pausanias lib. VIII. cap. 28. p. 659. Ὡς δὲ τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐγένετο ἐπίφορα ἐξ Αὐλίδος πνεύματα, ἀλλὰ ἄνεμος σφᾶς βίαιος ἐπὶ χρόνον εἶχεν ἐγκλείσας. Qui inter duces interea in hac urbe commoratos lites fuisse de principatu coortas, nempe inter Agamemnonem & Teuthin, sive, ut alii volunt, Ornytum, etiam adjicit; in hanc urbem Agesilaus postea Artaxerxi bellum inlaturus profectus est, ut Dianae sacrificaret, quia hac Dea placata Agamemnon olim victoriam de Ilio reportaverat. Pausan. lib. III. cap. 9. pag. 226. De Agamemnonis prudentia haec adnotant Graeci, teste eodem lib. VIII. cap. 24. pag. 584. In A[?]gio Ὁμαγύριος δὲ ἐγένετο τῷ Διὶ ἐπίκλησις, ὅτι Ἀγαμέμνων ἤθροισεν ἐς τοῦτο τὸ χωρίον τοὺς λόγου μάλιστα ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀξίους μεθέξοντας ἐν κοινῷ βουλῆς, καθ' ὅντινα χρὴ τρόπον ἐπὶ ἀρχὴν τὴν Πριάμου στρατεύεσθαι. Ἀγαμέμνονι δὲ καὶ ἄλλα ἐστὶν ἐς ἔπαινον, καὶ ὅτι τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθήσασι, καὶ οὐδεμιᾶς ἐπελθούσης ὕστερον στρατιᾶς, τήν τε Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ ὅσαι περίοικοι πόλεις ἦσαν. Quo animo Argivi Agamemnoni nomina dederint, patet ex iis, quae narrat lib. II. cap. 22. pag. 161. Λυκέας δὲ οὖν ἐποίησε Μηχανέως τὸ ἄγαλμα εἶναι Διὸς, καὶ Ἀργείων ἔφη τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας, ἐνταῦθα ὀμόσαι παραμενεῖν πολεμοῦντας, ἔς τ' ἂν ἢ τὸ Ἴλιον ἕλωσιν, ἢ μαχομένους τελευτὴ σφᾶς ἐπιλάβῃ.

Pag. 185. lin. 11. A. adde: Diana vero habebatur Dea, quae praesenti subplicio in se peccantes adficiebat. Vide Diodorum Siculum lib. IV. pag. 229. alia exempla omitto.

Lin. ult. Euphorion Chalcidensis, Alexander Pleuronius, Stesichorus Himeraeus & Argivi Helenam & Theseum Iphigeniae parentes fuisse tradunt. v. Pausan. lib. II. cap. 22. p. 162.

Pag. 186. lin. 31. A. adde, Alio modo etiam Abrahami historiam in Lycaonis fabulam vertisse videntur Graeci. Vide Pausan. lib. VIII. cap. 2. p. 600.

Pag. 187. lin. 1. Hanc historiam debet Diodoro Siculo lib. IV. p. 239.

Pag. 191. lin. 30. A. adde, Pausan. lib. VIII. cap. 33. p. 668. Λήμνου γὰρ πλοῦν ἀπεῖχεν οὐ πολὺ Χρυσῆ νῆσος, ἐν ᾗ καὶ τῷ Φιλοκτήτῃ γενέσθαι συμφορὰν ἐκ τοῦ Ὕδρου.

Pag. 192. lin. 3. A. adde, Pausan. lib. V. cap. 13. p. 407. 408. ubi Tzetzae de Pelopis ossibus verba inlustrantur.

Pag. 195. lin. 9. A. E Cypriis carminibus Palamedem, quum piscatum exiret, a Diomede & Ulysse interfectum esse docet Pausanias lib. X. cap. 31. pag. 874.

Lin. 14. B. post *Osir.* adde, Diod. Siculum lib. I. pag. 25.

Pag. 200. lin. 1. B. post 55. adde Pausan. lib. X. cap. 26. pag. 862.

Pag. 201. lin. 30. A. adde, Pausan. lib. X. cap. 14. p. 831. & Diod. Siculum lib. V. pag. 348.

Pag. 203. lin. 4. A. post p. 52. adde, Pausan. lib. X. cap. 25. p. 862.

Pag. 204. lin. 14. B. adde, Pausan. lib. X. cap. 30. pag. 871. 872. & Plut. de Pyth. Or. Tom. II. pag. 405.

Pag. 205. lin. 32. A. post *Sect.* II. adde: Cicero I. Tuscul. Quaest. cap. 16. animos esse aeternos a Pherecyde Syrio didicisse Pythagoram, & postea Platonem in Italiam venientem Pythagorae sententiam fuisse amplexum, docet.

Lin. 12. B. De Penthesilea vide Pausan. lib. X. cap. 31. pag. 875. 876.

Lin. 15. post *parentibus* adde, Diod. Siculum lib. IV. pag. 276.

Lin.

Lin. 28. adde, Pausan. lib. x. cap. 31. pag. 875.

Lin. 9. B. in notis post *Plura de eo* adde Diod. Siculum lib. v. p. 330.

Pag. 208. lin. 13. B. adde Pausan. lib. II. cap. 23. pag. 164. Cassandrae ad Palladium sedentis imaginem vide lib. x. cap. 26. pag. 863. Propter nefarium hoc scelus Ajacem a Graecis lapidibus fuisse obruendum censuit Ulysses cap. 31. p. 874.

Lin. 25. adde Pausan. lib. IV. cap. 36. pag. 372. 373.

Pag. 209. lin. 6. B. post WOPKENS. adde: Quomodo Argivi e naufragio servati domum redierint incolumes, docet Pausanias lib. II. cap. 23. pag. 163.

Pag. 210. lin. 31. A. Pausanias lib. II. cap. 16. pag. 147. ait, AEgisthum Cassandrae, ejusque geminis, Teledamo ac Pelopi, adhuc infantibus vitam eripuisse. De caede ab AEgistho perpetrata consule eumdem cap. 18. pag. 149.

Pag. 211. lin. 23. A. Octavo post Trojae excidium anno Menelaum in patriam rediisse docet etiam Pausanias lib. III. cap. 22. pag. 266. ubi plura.

Pag. 212. lin. 31. A. Dele *& lib. II. cap. 31. qui de judicibus parum differt ab Hellanico.* & substitue & Edw. Simsonium Chronic. A. M. 2831. Idem Pausanias lib. II. cap. 31. narrat lapidem esse ante aedem Dianae Lyceae in urbe Troezene, in quo novem viri de haec caede Orestem purgarunt, qui eodem capite nempe pag. 184. & 185. pluribus de hac Orestis purgatione agit. & lin. 37. post 509. adde, Pausan. lib. III. cap. 22. pag. 265. docet, prope Gytheum esse lapidem, λίθον ἀργὸν dictum, in quo sedens Orestes insania liberatus esse dicitur. Quid Arcades de Oreste referant, consule eumdem lib. VIII. cap. 34. pag. 669. 670.

Pag. 213. lin. 12. A. Apud Hermionenses Diana colitur cognomine *Iphigenia*. Pausan. lib. II. cap. 35. pag. 194. De instituti hujus ratione consulendus Diod. Siculus lib. IV. pag. 248. 249. 250.

Pag. 214. lin. 10. B. adde, sed confer Pausan. lib. III. cap. 16. pag. 249.

Pag. 215. lin. 16. A. pro *inprobat* repone *rejicit*.

Pag. 216. lin. 3. B. pro *Hermyone* lege *Hermione* & adde Pausan. lib. II. cap. 18. p. 151. lib. III. cap. 1. pag. 205.

Lin. 6. adde: Juxta Hellanicum e Pylade & Electra nati sunt Medon & Strophius. vide Pausan. lib. II. cap. 16. pag. 147.

Pag. 217. lin. 2. B. post 33. adde, Pausan. lib. x. cap. 24. p. 858. ubi & de ejus sepulcro ut & p. 859.

Lin. 8. pro *quod jam viderat* lege quod & vidit.

Lin. 10. adde, Celeb. Burm. in Var. Lect. Servii ad VI. AEn. 840. e Neoptolemi caede natum est proverbium, de quo Pausanias lib. IV. cap. 17. pag. 321. haec notat Ἡ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΕΙΟΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΤΙΣΙΣ. Νεοπτολέμῳ γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀποκτείναντι Πρίαμον ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου συνέπεσε καὶ αὐτὸν ἐν Δελφοῖς, πρὸς τοῦ βωμοῦ Ἀπόλλωνος ἀποσφαγῆναι· καὶ ἀπὸ τούτου τὸ παθεῖν, ὁποῖόν τις καὶ ἔδρασε ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΕΙΟΝ ΤΙΣΙΝ ὀνομάζουσι. Quamquam Lescheus negat in suis carminibus, Priamum ad Hercei Jovis aram fuisse occisum, sed ab ara abstractum & ante regiae fores a Neoptolemo interfectum docet. Vide Pausan. lib. x. cap. 27. pag. 865.

Pag. 218. lin. 8. A. De aliis Argivorum regibus consule Pausaniam lib. II. cap. 16. pag. 145. 150. cap. 19. p. 152. & seqq. cap. 18. & 38. Diod. Siculum lib. IV. pag. 261. 271.

Pag. 219. lin. 24. A. post 57. adde: Ab hoc Marone urbs Maronea dicta est. v. Diod. Siculum lib. I. pag. 17.

Pag. 220. lin. 9. A. *Hunc AEolum propter vinolentiam & corporis crassitiem* Ἀσκὸν *vocari ab Indigenis Antiphanes ait apud Athenaeum lib. XII. cap.* 13. *p.* 552. in spongiam incumbere jubeo.

Pag. 222. lin. 32. A. *arborem mali* legit Doctiss. Valckenarius lib. II. Animadvers. in Ammonium cap. 8.

Pag. 223. lin. 4. B. lege *freto AEaeae.*

Pag. 224. lin. 5. in textu ALCINOUS. Diod. Siculus lib. IV. p. 274. Φαίακος δ' ἐγένετο Ἀλκίνοος, ὁ τὸν Ὀδυσσέα καταγαγὼν εἰς Ἰθάκην.

Lin. 19. B. post 917. adde: Cum hoc loco confer Diod. Siculum lib. v. pag. 323.

Pag. 226. lin. 23. A. Quomodo Icarius Penelopen Ulyssi elocaverit, docet Pausanias lib. III. cap. 12. p. 235.

Pag. 231. lin. 29. B. Fuit & Manto Melampodis & Iphianirae Megapenthus filiae filia. vid. Diod. Sicul. lib. IV. p. 271.

Pag. 232. lin. 32. B. Omnes olim fatidicae mulieres Graecae *Sibyllae* sunt dictae, quia τὸ ἐνθεάζειν κατὰ γλῶσσαν ὑπάρχει σιβυλλαίνειν. & ideo Daphne Tiresiae filia fatidica etiam *Sibylla* dicta fuit. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 269. De mulieribus fatidicis, quae Sibyllae fuere cognominatae, integro capite 12. agit Pausanias libri decimi pag. 825. 826. 827. 828.

Pag. 233. lin. 1. B. post 14. adde: De OEnopione v. Did. Siculus lib. v. p. 345.

Pag. 236. lin. 7. in textu, QUAE TRIETERICA DICUNTUR. De his Diod. Siculus lib. IV. pag. 211.

Lin. 15. A. Vide Diod. Siculum lib. I. p. 17. lib. IV. p. 210. 212.

Lin. 12. B. Alio modo historiam de Lycurgo & Baccho narrat Diod. Siculus lib. I. p. 17. & lib. III. pag. 199.

Pag. 237. lin. 11. B. adde, Eust. ad Dionys. vs. 211. Οἱ δέ φασι τὸν ἐκεῖ ΔΙΑ ΑΜΜΩΝΑ κληθῆναι ἀπό τινος ὁμωνύμου ποιμένος, προκατάρξαντος τοῦ ἱεροῦ ἱδρύσεως. Pausan. lib. IV. cap. 23. in fine Μάντικλος δὲ καὶ τὸ ἱερὸν Μεσσηνίοις τοῦ Ἡρακλέους ἐποίησε. καὶ ἔστιν ἐκτὸς τείχους ὁ θεὸς ἱδρυμένος Ἡρακλῆς καλούμενος Μάντικλος καθάπερ καὶ ΑΜΜΩΝ ἐν Λιβύῃ, καὶ ὁ ἐν Βαβυλῶνι Βῆλος· ὁ μὲν ἀπὸ ἀνδρὸς Αἰγυπτίου Βήλου τοῦ Λιβύης ὄνομα ἔσχεν. ΑΜΜΩΝ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου ποιμένος. Alio modo de Ammone Diod. Siculus lib. III. pag. 206.

Pag. 244. lin. 11. Aliam fabulam περὶ Οὐρανοῦ τὸ παλαιὸν βασιλεύοντος τῆς οἰκουμένης narrat Diod. Siculus lib. v. pag. 319.

Pag. 245. lin. 4. A. Antea pro Neptuno Rhea Saturno agnum edendum adposuerat juxta Arcadas. Vide Pausan. lib. VIII. cap. 8. pag. 613. sed alio modo Tzetzes ad Lycophron. vs. 644. e Theseo lib. III. Corinthiac. Ἄρνη πόλις Βοιωτίας ἀπὸ Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτι Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτόν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον Σινόεσσα λεγομένη. Quid vero Arcades de Rhea Saturno pro Jove lapidem adponente fingant, vide Pausan. lib. VIII. cap. 36. pag. 673. Ab hac fabula Plataeenses in Junonis templi ingressu expresserunt Rheam τὸν πέτρον κατειλημμένον σπαργάνοις, οἷα δὴ τὸν παῖδα, ὃν ἔτεκε Κρόνῳ κομίζουσαν. Pausan. lib. IX. cap. 2. pag. 715. de quo lapide & lib. X. cap. 24. p. 859.

Lin. 23. Hinc manavit Panchaeorum sacerdotum figmentum, de quo Diod. Siculus lib. v. pag. 321. Sed consule de hac fabula in primis pag. 337. Duo fuere Joves, de quibus Diod. Siculus lib. I. pag. 14. lib. III. pag. 194. 195. 206. 207. ubi inprimis de Jove Cretensi plura, quae hic describi nequeunt, videnda sunt. De tribus Jovibus Cicero lib. III. de N. D. cap. 21. cum Davisii nota. Sed antiqui omnes reges vocabant Joves, ut docet Tzetzes ad Lycophron. vs. 87. unde sine dubio inter Cretenses, Arcadas & alios orta est ista de Jovis solo natali contentio.

Pag. 246. lin. 5. A. post 40. adde: Non enim, ut e Servii loco emendato patet, fuisse dicuntur Jasionis filii, sed Corybas Jasionis filius τοὺς ἐπὶ τοῖς τῆς μητρὸς ἱεροῖς ἐνθουσιάσαντας ἀφ' ἑαυτοῦ Κορύβαντας προσαγορεῦσαι. Vide Diod. Siculum lib. v. pag. 323. Atlantii, qui duos Joves statuunt, dicunt Curetas fuisse numero decem, e Jove non Saturni filio, sed Coeli fratre, Cretensium rege progenitos, teste eodem Diod. Siculo lib. III. pag. 194. ab horum Curetum filia insula Creta nomen adepta pag. 204. Cretenses novem fuisse dicunt. de quibus lib. v. p. 334. quorum posteri etiam Curetes dicti fuerunt. pag. 331. Ceterum *Curetas* & *Corybantas* non pro iisdem habere videtur Pausanias lib. VIII. cap. 37. pag. 676.

Lin. 22. B. adde Pausan. lib. x. cap. 6. pag. 812.

Pag. 247. lin. 31. A. adde: Hoc debet Scholiastes ille Diod. Siculo lib. v. pag. 335. Θέμιν δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι. διὸ καὶ θεσμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια, καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καθ' ὃν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὑρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν.

Lin. ult. Pausanias lib. v. cap. 14. pag. 413. de templo Jovis Olympici in Elide agens scribit: Ἐπὶ δὲ τῷ Γαίῳ καλουμένῳ βωμός ἐστιν ἐπ' αὐτῷ Γῆς, τέφρας καὶ οὗτος. τὰ δ' ἔτι ἀρχαιότερα καὶ μαντεῖον τῆς Γῆς αὐτόθι εἶναι λέγουσιν. Lib. x. cap. 5. pag. 809. Φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον, καὶ Δάφνην ἐπ' αὐτῷ τετάχθαι πρόμαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς. εἶναι δὲ αὐτὴν τῶν περὶ τὸ ὄρος νυμφῶν. ἔστι δὲ ἐν Ἕλλησι ποίησις, ὄνομα μὲν τοῖς ἔπεσίν ἐστιν Εὐμολπία, Μουσαίῳ δὲ τῷ Ἀντιοφήμου προσποιοῦσι τὰ ἔπη. πεποιημένον οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις, Ποσειδῶνος ἐν κοινῷ καὶ Γῆς εἶναι τὸ μαντεῖον. καὶ τὴν μὲν χρᾶν αὐτήν, Ποσειδῶνι δὲ ὑπηρέτην ἐς τὰ μαντεύματα εἶναι Πύρκωνα. καὶ οὕτως ἔχει τὰ ἔπη.

> Αὐτίκα δὲ χθονίης σφῶν δὴ πινυτὸν φάτο μῦθον,
> Σὺν δέ τε Πύρκων ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον ὅσον ὀλίγη μεθ' ἣν δοθῆναι Θέμιδι ὑπ' αὐτῆς λέγουσιν, Ἀπόλλωνα δὲ παρὰ Θέμιδος λαβεῖν δωρεάν. Ποσειδῶνι δὲ ἀντὶ τοῦ μαντείου Καλαύρειαν ἀντιδοῦναί φασιν αὐτὸν τὴν πρὸ Τροιζῆνος. Plura ibi notata omitto cap. 24. pag. 858. Ἐν δὲ τῷ ναῷ πεποίηται μὲν Ποσειδῶνος βωμός, ὅτι τὸ μαντεῖον τὸ ἀρχαιότατον κτῆμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος.

Lin. 40. B. post 5. adde: Inprimis Cretenses vid. Diod. Siculus lib. v. p. 344.

Pag. 248. lin. 1. in textu ET DIANAM. Dianam AEgyptii dicunt Cereris esse filiam juxta AEschylum. Vide Pausaniam lib. VIII. cap. 37. pag. 676. unde hanc hauserit sententiam AEschylus, docet Herodotus lib. II. cap. 156. 157. 158.

Pag. 249. lin. 7. A. post. 8. adde: Nam apud Pausan. lib. II. cap. 29. p. 178. pro Κρῖσος scribendum Κρίσσος.

Lin. 21. Troezenii dicunt, Diomedem Troja reversum primum Pythia Apollini instituisse.

se. Vid. Pausan. lib. II. cap. 32. pag. 186.

Lin. 12. B. De Sirenum insula Pausan. lib. x. cap. 6. pag. 812.

Pag. 250. lin. 30. A. Alia fuit Pandora Coeli ac Telluris filia, Rheae soror. Diod. Siculus lib. III. pag. 190.

Pag. 252. lin. 32. B. Eadem jam de Niobe & Alcmena testatur Diod. Siculus lib. IV. pag. 223. lin. 34. Argum facit filium Jovis & Niobes Phoronei filiae Pausanias lib. II. cap. 22. p. 161. vide inprimis cap. 34. p. 191.

Pag. 255. lin. 10. B. adde Diod. Siculum lib. I. pag. 10. 11. 21. & seqq.

Lin. 18. adde: Summis honoribus culta fuit a Tithoreensibus. v. Pausan. lib. x. cap. 32. pag. 880. 881.

Lin. 36. adde: Sed Pamphus dicit, Proserpinam, dum raperetur, οὐκ ἴοις ἀπατηθεῖσαν, ἀλλὰ ναρκίσσοις. Vide Pausaniam lib. IX. cap. 31. pag. 773.

Pag. 256. lin. 2. in textu VENERE ET DIANA. Diod. Siculus lib. v. pag. 287. Venerem excludit, scribens juxta Siculos Dianam & Minervam virginitati servandae cum Proserpina deditas flores legisse: quae consentiunt fabulae, quam narrat Lactantius lib. v. Explicat. Fab. 6.

Lin. 36. A. in notis post v. adde Diod. Siculum lib. v. pag. 286. 287. 288.

Lin. 41. post ταύτῃ adde: Prope Syracusas, ubi postea fons Cyane adparuit. Diod. l. l.

Pag. 257. lin. 41. A. adde: Diodorus Siculus lib. v. p. 323. Δήμητραν μὲν Ἰασίωνος ἐρασθεῖσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι, nempe in nuptiis Cadmi & Harmoniae qui pag. 336. 337. dicit, magnam inter antiquos esse litem de loco, cui Ceres prima hoc beneficium dederit. Quid Cretenses dicant, vide pag. 344.

Pag. 259. lin. 5. A. post 365. adde: Qui Triptolemo terrae Atticae conferendae provinciam inposuisse ab AEgyptiis dicitur. v. Diod. Sicul. l. I. p. 17.

Pag. 261. lin. penult. B. Alia de Titanum excidio memorant alii, quae videnda in Diod. Siculo lib. III. a pag. 204. ad finem usque libri.

Pag. 263, lin. 33. A. Alii dicunt Typhonem vocari Priapum Bacchi & Veneris filium. v. Diod. Siculus lib. IV. p. 214. Ab Iside sorore interfectum tradunt AEgyptii. v. Diod. Siculus lib. I. p. 18. qui de ejus parentibus p. 13. egerat.

Lin. 29. B. post *dabunt* adde: Diod. Siculus lib. v. p. 338. 339.

Lin. 36. post 376. adde Diod. Siculum lib. IV. p. 228. 229.

Pag. 264. lin. 13. A. De hominibus e diluvio servatis vide Doctissimi Viri dissertationem de priscis Graecorum & Latinorum sermonibus §. 12. quae legitur post Montefalconii Palaeographiam. Quid vero AEgyptii, Rhodii, ac Samothraces de suo diluvio memorent, docebit Diod. Siculus lib. I. pag. 16. 17. lib. v. pag. 322. 327.

Pag. 367. lin. 19. A. post *Scholiastes* adde: Hunc Euripidis locum jam occupatum postea deprehendi a Maussaco, Dissert. Critic. post Harpocration. pag. 402. quem ejusdem fuisse sententiae laetor.

Lin. 4. B. adde, Pausan. lib. v. cap. 12. p. 406. De templo Jovis Olympii apud Eleos ait Τὸ δὲ ἤλεκτρον τοῦτο, οὗ τῷ Αὐγούστῳ πεποίηνται τὴν εἰκόνα, ὅσον μὲν αὐτόματον ἐν Ἠριδανοῦ ταῖς ψάμμοις εὑρίσκεται, σπανίζεται τὰ μάλιστα καὶ ἀνθρώπῳ τίμιον πολλῶν ἐστὶν ἕνεκα· τὸ δὲ ἄλλο ἤλεκτρον, ἀναμεμιγμένος ἐστὶν ἀργύρῳ χρυσός. De Electri fabula ac vera historia Diod. Siculus, quem hic citat Munckerus, est consulendus pag. 302. ubi plura de ipsa Phaëthontis fabula.

Lin. penult. Diodorus vero Siculus lib. v. p. 342. hoc inventum tribuit Baccho Jovis ac Proserpinae filio in insula Creta nato: sed aeque ac Hercules confunduntur. Vide Eumdem lib. IV. pag. 211. 212. 213.

Pag. 268. lin. 39. A. lege ***Amphion ab aliis M. f. d.***

Lin. penult. ante *videmus*. De duobus Sarpedonibus, quos antiqui saepius confuderunt, vide Diod. Siculum lib. v. p. 344. 345. Quorum alter Jovis & Europae, alter Euandri & Deidamiae Bellerophontis filiae filius.

Pag. 270. lin. 35. A. post *Diodoro* adde pag. 269. 270.

Lin. ult. adde: Quocum confer Pausan. lib. IX. cap. 12. p. 733. & cap. 19. pag. 747.

Lin. 36. B. Pro *Rhias* lege *Anthas* vel *Anthes*. & mox pro *Ephoceus* restitue *Hyperes*. Hi erant fratres e Neptuno & Alcyone Atlantis filia nati, a quibus *Anthia* & *Hyperia* dictae. Vide Pausaniam lib. II. cap. 30. pag. 182. quas Plutarchus Quaest. Graec. Tom. II. p. 295. *Anthedoniam* & *Hyperiam* vocat, apud quem alia de his fratribus ex Mnasogithone videbis notata. Hunc Anthen cum Troezeniis facit Halicarnassi conditorem Strabo lib. XIV. pag. 970. Verum Pausanias l. l. tradit Aëtii Anthae filii posteros coloniam in hanc Cariae urbem deduxisse. Fuit & alius Hyperes, quem Melas Phrixi filius ex Euryclia suscepit, a quo fons Hyperia in oppido Pheris, vel juxta alios in Laconica, nomen habet. vid. Schol. Pindari O. Pyth. IV. vs. 222.

Pag. 275. in textu LINUS EX URANIA MUSA Pausanias lib. IX. cap. 29. p. 766. λέγεται δὲ ὡς ὁ Λίνος οὗτος παῖς μὲν Οὐρανίας εἴη, καὶ Ἀμφιμάρου τοῦ Ποσειδῶνος. quem ab Apolline occisum addit. de cujus Lini parentibus pluribusque Linis vide, quae notavi in Obs. Misc. Vol. x. Tom. III.

III. pag. 388. & Doctiss. vir in Diss. de Priscis Graec. ac Lat. literis §. 19. & seqq. De Lino Cliûs unius e novem Musis & Magnetis filio Tzetz. ad Lycophron. vs. 831.

Lin. 35. in notis. Vide, quae dixi Obs. Misc. Vol. x. Tom. III. pag. 388. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 280. e quo Justinus a me emendatus inlustratur. Τὸν δὲ οὖν Ἀπόλλωνα κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐκ Κυρήνης γεννήσαντα τὸν Ἀρισταῖον, τοῦτον μὲν νήπιον ὄντα παραδοῦναι ταῖς νύμφαις τρέφειν, ταύτας δὲ τῷ παιδὶ τρεῖς ὀνομασίας περιθέψαι, καλεῖν γὰρ αὐτὸν, Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα. quamquam Schol. Apollonii Rhodii, quem ibi citavi, Aristaeum alia de caussa nomina sua adcepisse tradat.

Lin. 2. B. Praeter Hyllum e Deianira suscepit Guneum, & Hoditem, teste Diod. Siculo lib. IV. pag. 242. ubi legendum Γληνέα καὶ Ὀνίτην. Vide quae iisdem in Obs. notavi pag. 390. 391.

Lin. 9. Tlepolemum suscepit Hercules ex filia Phylei regis Thesprotorum juxta Diod. Siculum lib. IV. p. 241.

Pag. 278. lin 7. B. Minerva nihilo minus tibiam invenit. Vide Diod. Siculum lib. V. p. 323.

Pag. 280. lin. 34. B. Diod. Siculus lib. III. p. 193. addit Apollinem ταχὺ δὲ μεταμεληθέντα καὶ βαρέως ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραχθεῖσιν ἐνέγκαντα τῆς κιθάρας ἐκρῆξαι τὰς χορδὰς, καὶ τὴν εὕρημένην ἁρμονίαν ἀφανίσαι.

Pag. 281. lin. 2. A. post 2. Fuit & alius Olympus, qui duxit uxorem Cybelen, Jovis e Saturno ac Rhea progeniti praeceptor. Vide Diod. Siculum lib. III. pag. 206. & lib. V. p. 323.

Lin. 7. De Sacada hoc vide Plutarch. de Musica p. 1134. 1135.

Lin. 24. post 866. adde Pausan. lib. x. cap. 30. pag. 873.

Pag. 282. lin. 5. in textu LIBER JOVIS &c. Fabulam explicat Diod. Siculus lib. III. pag. 196.

Pag. 283. lin. 17. A. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 211.

Lin. 23. B. post *docet.* adde, quocum confer Diod. Siculum lib. V. pag. 329. ubi & de tempore fugae.

Pag. 284. lin. 12. B. adde Pausan. lib. x. cap. 10. pag. 822.

Pag. 285. lin. 21. B. adde Spanh. ad Callim. H. Pall. 47.

Pag. 286. lin. 13. A. Recte Apollodorus inter Danaidas numerat Scaeam & Automaten, quae postea nupserunt Architeli & Archandro Achaei filiis, teste Pausania lib. VII. cap. I. pag. 522.

Lin. 17. pro cap. 155. lege pag. m. 150.

Pag. 287. lin. I. B. pro duabus his lineis repone: Danaos Argivos esse dictos docet Spanhemius ad Callim. H. Pall. 142. Notandus vero hic est error sive dissidium Scholiastae Euripidis in Hecuba vs. 886. pag. 78. cum aliis scriptoribus, narrantis Lynceum Danai filias cum ipso Danao occidisse, diram hanc suorum fratrum caedem ultum, & ita una cum Hypermnestra Argorum imperio fuisse potitum. Pausanias lib. II. cap. 16. pag. 145. Lynceum Argivorum facit regem, sed qui patri Danao, non occiso, sed naturae debitum reddenti in regnum successit. Imo Apollodorus lib. II. cap. I. §. 5. refert, Danaum ipsum Lynceo filiam Hypermnestram elocasse & cap. 2. §. I. Lynceum Danaum e vita decedentem excepisse, nulla Danai caedis mentione facta. ex quibus Apollodori ac Pausaniae locis, ut & e cap. 18. & 19. ejusdem Pausaniae libri & Schol. Eurip. Orest. vs. 933. p. m. 205. patet Argivorum regum catalogum ab Hygino fab. 124. numquam fuisse profectum. Praeterea incognitos scriptores hic sequitur Hyginus, nam referens Danaidas post patris Danai mortem viris Argivis nupsisse: (Nota interea phrasin Hygini *ducere viros Argivos* pro nubere) dissentit ab Apollodoro lib. II. cap. I. §. 5. qui haec de Danao notat: Τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν. quocum facit Pausanias lib. III. cap. 12. p. 235. Δαναῷ γὰρ τοῦτο ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν εὑρέθη, καὶ ὡς γυναῖκας οὐδεὶς ἤθελεν ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ μίασμα ἀγαγέσθαι, διέπεμπε δὴ ὁ Δαναὸς ἔδνων ἄνευ δώσειν, ἣ ἂν ἕκαστος κατὰ κάλλος ἀρέσκηται, ἀφικομένοις δὲ ἀνδράσιν οὐ πολλοῖς ἀγῶνα καθίστησι. &c. Praeterea filias Scaeam & Automaten Danaus post hunc casum Architeli & Archandro Achaei filiis in matrimonium dedit teste Pausania lib. VII. cap. I. pag. 522. qui pag. 523. addit, Architele & Archandro Argis & Lacedaemone rerum potitis, Achaeos communi nomine ab eorum patre Achaeo coepisse appellari tam Lacedaemonios, quam Argivos, sed Argivos solos a socero Danao *Danaos*. Archandrum Danai generum vocat etiam Herodotus lib. II. cap. 98. sed filium Pthii eum facit, Achaei nepotem, sed plures Archandros fuisse idem censet.

Pag. 289. lin. 8. B. Pausanias lib. VIII. cap. 45. p. 693. Καὶ Θεστίου παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ Ἀλθαίας, Πρόθους καὶ Κομήτης.

Lin. 16. Pausan. l. l. Ἱππόθους ὁ Κερκύονος τοῦ Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφήλου. Hic vero notandus Pausaniae error pergentis κατὰ δὲ ὁδὸς τὰ ἕτερα Ἀγκαῖον ἔχοντα ἤδη τραύματα, καὶ ἀφέντα τὸν πέλεκυν ἀνέχων ἐστὶν Ἔποχος. At quomodo Epochus huic venationi interfuisse potuit, qui ante eam fato functus fuit, ut ipse testatur Pausanias cap. 4. pag. 606. Γενομένων δὲ αὐτῷ (Λυκούργῳ τῷ Ἀλεοῦ) Ἀγκαίου τε καὶ Ἐπόχου, τὸν μὲν νοσήσαντα ἐπιλαμβάνει τὸ χρεών. Ἀγκαῖος δὲ Ἰάσονί τε τοῦ πλοῦ μετέχειν

τέχεν ἐς Κόλχους, καὶ ὕστερον ὁμοῦ Μελεάγρῳ τὸ ἐν Καλυδῶνι κατεργαζόμενος θηρίον, ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὑός.

Pag. 290. lin. 19. B. Pausanias lib. VIII. cap. 45. p. 693. ita Τὸν γὰρ ἐν Καλυδῶνι ὗν Ἀγκαῖος ὑπέμεινεν ὁ Λυκούργου τρωθεὶς, καὶ Ἀταλάντη τοξεύει τὸν ὗν, καὶ ἔτυχε πρώτη θηρίου.

Pag. 291. lin. 15. B. De Meleagri morte inprimis Pausanias lib. X. cap. 31. pag. 874. 875. & Diodorus Siculus lib. IV. pag. 240.

Pag. 292. in textu QUAE MELEAGRIDES v. Has aves pauperes Tithoreenses inmolant deae Isidi. Pausan. lib. X. cap. 32. p. 880.

Pag. 294. B. lin. 6. B. Pausanias lib. VIII. cap. 3. pag. 602. dicit oppidum conditum ac dictum esse a Trapezeo Lycaonis filio.

Lin. 16. adde Pausan. lib. VIII. cap. 3. pag. 603. 604.

Pag. 297. lin. 28. A. lege cap. 5. & 10.

Lin. 23. B. Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 20. & lib. IV. p. 210. 211.

Pag. 298. lin. 4. B. De Bacchi parentibus consule Diod. Siculum lib. III. p. 195. 196. ubi cur Jovis & Cereris, Semeles ac Thyones filius dicatur, docemur. Eam, quam Romani *Bonam Deam* vocant, Graeci ajunt unam e Bacchi matribus esse, quam nominare nefas. Vide Plut. in Caesare pag. 711. In insula Naxo Bacchum Jovis ac Semeles filium natum refert Diod. Siculus lib. V. p. 325. ubi de tota fabula, qui de Thebano, variisque Bacchis egerat lib. IV. p. 210. 211. 212. 213. & lib. III. pag. 207. & lib. I. pag. 23.

Pag. 299. lin. 6. A. Duas rationes irae Dianae adferri docet Diod. Siculus lib. IV. p. 281.

Lin. 33. De hac fabula consule tamen Pausaniam lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 301. lin. 4. A. lege: consule Diod. Siculum lib. V. p. 338. & post eum inl. Spanh.

Lin. 15. adde: Arcades, qui Jovem in Creta natum & educatum negant, dicunt Jovem esse nutritum in agro Cretea, qui in monte Lycaeo est, a Nymphis Thisoa, Neda & Hagno. Pausan. lib. VIII. cap. 38. pag. 678. & cap. 47. pag. 695.

Lin. 32. B. Nysam Arabicam vocat Diod. Siculus lib. III. p. 199. & lib. I. p. 14. & 17.

Pag. 304. lin. 27. A. post *cap.* 18. adde: Sed locum in Cithaerone, ubi hoc sit actum, exprimere nequeunt. vid. Pausan. lib. IX. cap. 2. p. 714.

Pag. 312. lin. 12. B. Ipse Pausanias lib. X. cap. 29. p. 870. vocat Κέφαλον τὸν Δηΐονος.

Pag. 314. lin. 53. A. adde Pausan. lib. X. cap. 29. p. 870.

Pag. 316. lin. 16. B. Interfere: Nisi statuendum sit, Hyginum Phrygum fabulam esse secutam, qua, teste Plutarcho in Caesare p. 711. eam Deam, quam Romani Bonam vocant, Graeci γυναικείαν, Phryges suam vindicantes, Midae matrem esse dicunt.

Pag. 317. lin. 16. B. post 179. adde: De Silenis vide etiam Pausan. lib. VI. cap. 24. p. 515. cum Kuhnii nota: nec non Diod. Siculum lib. III. pag. 205.

Lin. 17. pro *Manidas* lege *Panidas*.

Lin. antepenult. post pag. 115. adde, de Sileno Diod. Siculum lib. IV. pag. 212.

Pag. 320. lin. 40. B. Plures fuere Amazones. v. Diod. Sicul. lib. III. p. 185. plures Joves p. 194. 195. Plures Hercules p. 207. 208. & lib. V. p. 342.

Pag. 324. lin. 20. A. post 748. adde: Item Bacchi ac Lycurgi. vide Diod. Siculum lib. III. p. 199.

Pag. 326. lin. 18. De eo plura & alia habet Diod. Siculus lib. IV. pag. 284.

Pag. 330. lin. 36. A. lege qui refert lib. II.

Pag. 334. lin. 9. B. De AEsculapio consulendus Diod. Siculus lib. V. p. 341.

Pag. 339. lin. 1. B. post p. 284. adde Pausan. lib. X. cap. 24. p. 857.

Lin. 2. De Epimenide Cretensi Plut. in Solone pag. 84.

Pag. 340. lin. 31. A. Septem hae sententiae ante fores templi Delphici erant scriptae; Pausan. lib. X. cap. 24. jam saepius citato.

Lin. 31. B. post 3. adde: Alia de Musarum numero refert Pausanias lib. IX. cap. 29. pag. 765. 766.

Lin. 34. Adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 215.

Lin. 43. Inter Graeciae miracula etiam Minyae aerarium recensetur. v. Pausan. lib. IX. cap. 38. p. 786.

Pag. 342. lin. 2. A. post V. pone Pausan. lib. IV. cap. 31. pag. 357.

Lin. 36. pro λύθον lege λίθον.

Lin. 40. De hoc sepulcro vide Pausan. lib. VIII. cap. 16. p. 633.

Pag. 344. lin. 2. in textu HERCULES. De honoribus divinis deinceps Herculi habitis Diod. Sicul. lib. IV. p. 244.

Pag. 346. lin. 13. A. Non tantum apud librarios, sed prisci aevi Latinos O & U fuere confusa. Vide virum doctiss. Dissert. de priscis Gr. & Lat. literis §. 37. ad B. Montfaucon.

Lin. 25. B. Pausanias lib. X. cap. 28. pag. 867. Syracusis Olympium Jovem etiam templo cultum fuisse docet. Hinc multi Ciceronem erroris convincere student, qui lib. III. de N. D. cap. 34. adnotat de Dionysio, *Qui cum ad Peloponnesum classem adpulisset, & in fanum venisset Jovis Olympii, aureum ei detraxit amiculum grandi pondere, quo Jovem ornarat ex manubiis Karthaginensium tyrannus Gelo: atque in eo etiam*

cavil-

cavillatus est, aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum, eique laneum pallium injecit. cum id esse ad omne anni tempus diceret. Quasi Dionysius hanc injuriam fecisset Jovi Olympio in Sicilia culto. Sed quid hi homines facient de loco Pausaniae, qui scribit id, quod ipse oculis adspexit. lib. VIII. cap. 42. pag. 687. Κατὰ γὰρ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἐς τὴν Εὐρώπην, Συρακουσῶν τε ἐτυράννει καὶ Σικελίας τῆς ἄλλης Γέλων ὁ Δεινομένους. ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Γέλων, ἐς Ἱέρωνα ἀδελφὸν Γέλωνος περιῆλθεν ἡ ἀρχή. Ἱέρωνος δὲ ἀποθανόντος πρότερον πρὶν ἢ τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ ἀναθεῖναι τὰ ἀναθήματα, ἃ ηὔξατο ἐπὶ τῶν ἵππων ταῖς νίκαις, οὕτω Δεινομένης Ἱέρωνος ἀπέδωκεν ὑπὲρ τοῦ πατρός. Ὀνάτα καὶ ταῦτα ποιήματα. καὶ ἐπίγραμμα ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματός ἐστιν αὐτῶν.

Σόν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα
Τεθρίππῳ μὲν ἅπαξ, μουνοκέλητι δὲ δὶς,
Δῶρ' Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσατο, παῖς δ' ἀνέθηκε
Δεινομένης πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

Adde Pausan. lib. VI. cap. 19. p. 499. Σικελιώτας δὲ Σελινουντίους ἀνέστησαν μὲν Καρχηδόνιοι πολέμῳ· πρὶν δὲ ἢ τὴν συμφορὰν γενέσθαι σφισι, θησαυρὸν τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διῒ ἐποίησαν. Siciliotae igitur, & inprimis Syracusani Jovem Olympium, cujus templum in Peloponneso erat, coluerunt: & eadem de Olympii Jovis cultu, quae de divinis honoribus olim Hemitheae habitis adnotat Diod. Siculus lib. IV. pag. 332. statui possunt. En ipsum Diodori locum. ἐν δὲ τοῖς ὕστερον χρόνοις ἐπὶ τοσοῦτον ἔλαβε τὸ ἱερὸν αὔξησιν τῆς Ἡμιθέας, ὥστε μὴ μόνον παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις καὶ τοῖς περιοίκοις τιμᾶσθαι διαφερόντως, ἀλλὰ καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας εἰς αὐτὸ φιλοτίμως φοιτᾶν, καὶ θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι καὶ ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις τιμᾶν· τὸ δὲ μέγιστον Πέρσας ἡγουμένους τῆς Ἀσίας, καὶ πάντα τὰ τῶν Ἑλλήνων ἱερὰ συλῶντας, μόνου τοῦ τῆς Ἡμιθέας τεμένους ἀπέχεσθαι. &c. Quamquam non inficias eo Syracusis templum Jovis Olympii exstitisse. Vide Pausan. lib. X. cap. 28. p. 867. juxta morem antiquis populis usitatum, qui Deos ex istis locis, quorum praecipuam curam agere videbantur, quasi evocabant, & ut ad se descenderent, orabant: qui Dii invitati etiam suas sedes relinquere, & ut aliis extraneis quoque opem ferant, aliquando peregre proficisci finguntur. Hinc legimus apud Ciceronem lib. II. de N. D. cap. 27. Timaeum in historia dixisse *Qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum deflagravisse:* & adjunxisse, *minime id esse mirandum, quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, abfuisset domo.* Nil mirum igitur, si hisce Diis etiam templa, in quae velut suas domos recipi possent, in peregrinis ac longe dissitis urbibus exstructa, statuaeque positae fuerunt. Sic Diana Ephesia culta fuit a Corinthiis, de qua Pausanias lib. II. cap. 3. pag. 115. Ἔστιν οὖν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς (ἐνταῦθα γὰρ πλεῖστά ἐστι τῶν ἱερῶν) Ἄρτεμίς τε ἐπίκλησιν Ἐφεσία. Cujus Deae templum est etiam in Arcadiae urbe Alea. Vide Paus. lib. VIII. cap. 23. pag. 642. qui de Megalopolitanis adnotat cap. 30. pag. 661. Μεγαλοπολίταις δὲ αὐτόθι ᾠκοδομημένα ἐστὶ τὰ ἀρχεῖα, ἀριθμὸν οἰκήματα ἕξ, ἐν ἑνὶ δέ ἐστιν αὐτῶν Ἐφεσίας ἄγαλμα Ἀρτέμιδος. Sic in templo, quod exstructum est in via ab OEtylo ad Thalamas ferente, Venus Paphia colebatur teste eodem lib. III. cap. 26. pag. 276. qui lib. VIII. cap. 53. pag. 707. de templo in urbe Tegea a Laodice Veneri Paphiae posito agit. Eodem modo Cereris Eleusiniae templum reperitur prope montem Taygetum. lib. III. cap. 20. pag. 261. & apud Boeotios exstat Δήμητρος ἐπίκλησιν Ἐλευσινίας ἱερὸν ἐν Πλαταιαῖς. lib. IX. cap. 4. p. 718. quae templa saepe etiam aedificata sunt ab iis, qui patria expulsi in ea loca, in quibus rerum ac fortunarum suarum sedem collocabant, sacra sua ac Deos penates transferre volebant. Sic Telchines Minervae Telchiniae aedem in Teumesso statuisse creduntur. Vide Pausan. lib. IX. cap. 19. p. 747. Iisdem sine dubio de caussis Jovis Ammonis cultus e Libyae desertis in Graeciam fuit translatus. Pausanias lib. III. cap. 18. pag. 523. narrat Προελθόντι δὲ ἐντεῦθεν ἱερόν ἐστιν Ἄμμωνος. φαίνονται δὲ ἀπαρχῆς Λακεδαιμόνιοι μάλιστα Ἑλλήνων χρώμενοι τῷ ἐν Λιβύῃ μαντείῳ, λέγεται δὲ καὶ Λυσάνδρῳ πολιορκοῦντι Ἄφυτιν τὴν ἐν τῇ Παλλήνῃ, νύκτωρ ἐπιφανέντα Ἄμμωνα προαγορεύειν, ὡς ἄμεινον ἐκείνῳ τε ἔσοιτο καὶ τῇ Λακεδαίμονι, πολέμου πρὸς Ἀφυταίους παυσαμένοις. καὶ οὕτω τὴν πολιορκίαν διέλυσεν ὁ Λύσανδρος. καὶ Λακεδαιμονίοις τὸν θεὸν σέβειν προήγαγεν ἐς πλέον· Ἀφυταῖοι δὲ τιμῶσιν Ἄμμωνα, οὐδὲν ἧσον, ἢ οἱ Ἀμμώνιοι Λιβύων. Non agam nunc de Ammonis statua ante Alexandri domum a Megalopolitanis publice exstructam, cum arietinis cornibus posita, de qua Pausanias lib. VIII. cap. 32. pag. 666. Scimus enim in Alexandri gratiam, (qui ex Ammone satum se esse credi volebat, & Macedonibus persuaserat. vide Pausan. lib. IV. cap. 14. pag. 314. quem fastum derisit Lucianus Dialogo XIX. Mortuor.) simulacrum illud fuisse dicatum. Sed Thebis Boeotiis ejusdem Ammonis exstat templum teste Pausania lib. IX. cap. 16. p. 741. quem locum adscribam, quippe e quo apparet, Graecos sua dona misisse etiam ad ista loca, e quibus ejus Dei, cui in sua urbe jam templum dicaverant, cultum petierant. Οὐ πόῤῥω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος. καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δέ ἐστιν ἔργον. ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους

τῷ Ἄμμωνι ὕμνυς. Imo Athenis cultum fuisse docet G. Cuperus II. Obs. 17. Haec subficiant credo ad Ciceronis locum defendendum. Ut itaque ad Jovem Olympium revertar. Hic a nonnullis dicitur a praeceptore Olympo cognomen hoc adeptus esse. vide Diod. Siculum lib. III. p. 206. de quo praeceptore egit Ptolemaeus Hephaestionis apud Photium pag. 476.

Pag. 347. lin. 16. A. post *Eleutheris* adde, quae urbs a Baccho condita esse dicitur. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 211.

Lin. 21. post *dictus* adde, Eleutherii Bacchum apud se natum esse etiam jactitant. vide Diod. Sicul. lib. III. p. 199.

Pag. 354. lin. 32. A. adde: Persei & Andromedae filium vocat Diod. Siculus lib. IV. pag. 217.

Pag. 355. lin. 18. A. post 885. adde: Maternum genus recenset Diod. Siculus lib. IV. p. 216.

Pag. 356. lin. 2. B. post cap. 3. adde: Hinc corrigo in Lactantio Explicat. Fab. XIII. 4. pro *Delphos venit*, *Delon venit*. Consule de hujus Anii parentibus ac fatis Diod. Siculum lib. V. pag. 331. 332. Idem quoque Anio vocatur. p. 345.

Pag. 359. lin. 7. B. adde: Hic etiam Taraxippus dictus est. Pausan. lib. VI. cap. 20. pag. 505.

Pag. 363. lin. ult. B. adde: Audi & Palaephatum de Incredibilib. cap. 51. de hac historia ὁ δὲ τρόπος τῆς ἑορτῆς ἅμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν. ἀπὸ δὲ τῆς ἁμάξης εἶναι δεῖ ἱέρειαν.

Pag. 364. lin. 6. post *ait* adde: Ast idem Plutarchus in Solone pag. 93. 94. secum ipse diffidens dicit: Πάλιν δὲ τοῦ Σόλωνος εἰπόντος εἰδέναι Κλέοβιν καὶ Βίτωνα φιλαδέλφους καὶ φιλομήτορας διαφερόντως ἄνδρας, οἳ τὴν μητέρα, ΤΩ͂Ν ΒΟΩ͂Ν βραδυνόντων, ὑποδύντες αὐτοὶ τῷ ζυγῷ τῆς ἁμάξης ἐκόμισαν πρὸς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν, εὐδαιμονιζομένην ἀπὸ τῶν πολιτῶν καὶ χαίρουσαν· εἶτα θύσαντες καὶ πιόντες οὐκ ἔτι μεθ' ἡμέραν ἀνέστησαν, ἀλλὰ τεθνηκότες ἀναλγῆ καὶ ἄλυπον ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ σχόντες θάνατον ὤφθησαν.

Pag. 365. lin. 19. B. post 76. adde: De his latius egit Pausanias lib. X. cap. 29. pag. 870. 871.

Pag. 369. lin. 19. B. post 23. adde: Strabo lib I. pag. 43. Ἀτρέα δὲ τοῦ Ἡλίου τὸ ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον (παραδείξαντα) ubi vide Casaub.

Pag. 370. lin. 23. B. adde: Diod. Siculus lib. IV. p. 230. προεκαλέσατο αὐτὸν Ἔρυξ εἰς πάλην υἱὸς μὲν ὢν Ἀφροδίτης καὶ Βυτᾶ, τοῦ τότε βασιλεύοντος τῶν τόπων (Historiam refert etiam Pausanias lib. IV. cap. 36. p. 372.) Idem Diod. Siculus pag. 282. Ἔρυκα φασὶν υἱὸν μὲν γενέσθαι Ἀφροδίτης καὶ Βυτᾶ βασιλέως τινὸς ἐγχωρίου.

Lin. 31. adde: De templo Veneris Erycinae latissime agit Diod. Siculus lib. IV. p. 282. 283.

Pag. 371. lin. 17. A. adde: Consule Pausan. lib. VIII. cap. 12. in fine pag. 625.

Pag. 372. lin. 43. B. post *Britomarti* adde: Diod. Siculus lib. V. pag. 342. 343. & post eum.

Pag. 373. lin. 44. a. adde: *Facelitis* legit etiam Kuhnius ad Pausan. lib. III. cap. 16. pag. 250. Καλοῦσιν δὲ οὐκ ΌΡΘΙΆΝ μόνον, ἀλλὰ καὶ ΛΥΓΟΔΈΣΜΑΝ τὴν αὐτὴν, ὅτι ἐν θάμνῳ λύγων εὑρέθη, περιειληθεῖσα δὲ ἡ λύγος ἐποίησε τὸ ἄγαλμα ὀρθόν. Derivatur a φάκελος, de qua voce Doctiss. Valckenaer lib. III. Animadv. in Ammonium cap. 16. De Diana Orthia Potter. ad Lycophron. vs. 1331.

Pag. 374. lin. 8. adde: ante alios Pausanias lib. III. cap. 16. pag. 249. 250. lib. VIII. cap. 23. pag. 642.

Lin. 23. Hoc institutum fuit Lycurgi teste Pausania l. l.

Lin. 34. adde: Praeterea Pausanias lib. III. cap. 16. pag. 249. 250. de Dianae Tauricae simulacro ab Oreste Ariciam delato nullam mentionem facit, licet plures alios enumeret populos, qui hoc simulacrum sibi vindicarunt. De Diana Aricina haud dissimili ritu culta agit, sed huic Dianae templum ab Hippolyto positum esse ipsos Aricinos jactare addit.

Pag. 375. lin. penult. A. Diodori locus est lib. IV. p. 276.

Lin. antepenult. B. post 19. adde, Davis. ad Ciceronem I. Tusc. Quaest. 38.

Pag. 376. lin. 34. A. post 1232. adde: Item Diod. Siculus lib. IV. p. 276.

Lin. 5. B. adde Pausan. lib. V. cap. 24. p. 440.

Pag. 377. lin. 22. A. post 342. adde: De fabula Narcissi consule omnino Pausaniam lib. IX. cap. 31. p. 772, 773.

Lin. antepenult. lege Ovid. IV. Met.

Pag. 379. lin. 28. B. Herculem jam pancratio vicisse ferunt. vid. Pausan. lib. V. cap. 8. pag. 393.

Pag. 380. lin. 23. A. adde Pausan. lib. V. cap. 8. pag. 393. de ludis Olympicis, eorumque victoribus agens narrat, ὁπόσους δὲ ἐστεφάνωσεν (Ἡρακλῆς) νικῶντας, ἔστιν Ἰόλαος ταῖς Ἡρακλέους διαδραμὼν ἵπποις —— αὐτὸς οὖν ἅρματι, καὶ Ἰάσιος ἀνὴρ Ἀρκὰς κέλητι ἐνίκησεν ἵππου δρόμῳ. Τυνδάρεω δὲ οἱ παῖδες, ὁ μὲν δρόμῳ, Πολυδεύκης δὲ πυκτεύων. λέγεται δὲ καὶ ἐς αὐτὸν Ἡρακλέα, ὡς πάλης τε ἀνέλοιτο, καὶ παγκρατίου νίκας.

Pag. 383. lin. 22. B. Vide Celeb. P. Burm. Var. Lect. in Serv. ad v. AEn. 602.

Lin. 33. Cum Plinio facit Diod. Siculus lib. V. pag. 332.

Pag. 385. lin. penult. B. post p. 119. adde: de quo titulo consulendi Diod. Siculus lib. V. pag.

pag. 337. & Pauſanias lib. VII. cap. 21. pag. 577.

Pag. 386. lin. 19. B. poſt *cap.* 5. adde: Ignis uſum, & ferri, aeriſque naturam hi inveniſſe dicuntur ad montem Berecynthum. vid. Diod. Siculus lib. v. p. 333.

Lin. 24. ante σιδήρῳ pone: De Theodoro ac Rhoeco conſule eumdem Pauſaniam lib. IX. cap. 41. pag. 796.

Pag. 387. lin. 38. A. poſt. 104. adde Diod. Siculum lib. v. p. 343. 344.

Lin. 41. adde: AEthiopes dicunt, ſe primos Diis ſacra feciſſe. Diod. Siculus lib. III. pag. 143. 144. Φασὶ δὲ παρ' αὐτοῖς πρώτοις καταδειχθῆναι θεοὺς τιμᾶν, καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν καὶ πομπὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ τ' ἄλλα δι' ὧν ἄνθρωποι τὸ θεῖον τιμῶσι, διὸ καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς εὐσέβειαν διαβεβοῆσθαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ δοκεῖν τὰς παρ' Αἰθίοψι θυσίας μάλιστ' εἶναι τῷ δαιμονίῳ κεχαρισμένας. μάρτυρα δὲ τούτων παρέχονται τὸν πρεσβύτατον σχεδὸν καὶ μάλιστα τῶν ποιητῶν θαυμαζόμενον παρ' Ἕλλησι. τοῦτον γὰρ κατὰ τὴν Ἰλιάδα (Α. 423.) παρεισάγειν τόν τε Δία καὶ τοὺς ἄλλους μετ' αὐτοῦ θεοὺς ἀποδημοῦντας εἰς Αἰθιοπίαν, πρός τε τὰς θυσίας τὰς ἀπονεμομένας αὐτοῖς κατ' ἔτος, καὶ εὐωχίαν κοινὴν παρ' αὐτοῖς Αἰθίοψι.

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

Pag. 388. lin. 22. A. lege. de AEſculapio Diod. Siculus lib. v. pag. 341. deque eodem & ceteris.

Lin. 32. Orpheus in Thracia primus morbos ſanaſſe dicitur. Vide Pauſan. lib. IX. cap. 30. pag. 768.

Pag. 389. lin. 23. A. Imo a Rhodiis in AEgyptum haec ars prima delata dicitur. Vide Diod. Siculum lib. v. pag. 328.

Lin. 17. B. Veſtes e lana contexere Arcadas primus docuit Arcas Calliſtûs filius ab Adriſta doctus (ſed *Adriſtae* nomen ibi in mendo cubat) vide Pauſan. lib. VIII. cap. 4. pag. 604. qui cap. 1. pag. 599. memorat, Pelaſgum primum Arcadas nudos tunicas e corio ſuillo ſibi conficere docuiſſe. Pellibus olim primos homines corpora texiſſe certum eſt. Vide Diod. Siculum de Hercule lib. 1. pag. 21. De Ozolis Pauſan. lib. x. cap. 38. pag. 895. & quae notavit Munckerus ad fab. 14.

Pag. 390. lin. 27. A. Σύριγγα πολυκάλαμον ab ipſa Dea Phrygia Cybebe inventam alii tradunt. vide Diod. Siculus lib. III. pag. 191. qui p. 192. de Marſyae tibia. qui μητρῷον αὔλημα inveniſſe dicitur a Pauſania lib. x. cap. 30. pag. 873.

Pag. 391. lin. 30. A. poſt *in fin.* adde: De Tyrrhenis tubae bellicae inventoribus vide Diod. Siculum. Lib. v. pag. 316. qui inter alia addit ἔν τε ταῖς οἰκίαις τὰ παρίσους πρὸς τὰς τῶν θεραπευόντων ὄχλων ταραχὰς ἐξεῦρον εὐχρηστίαν.

Lin. ult. B. Diod. Siculus lib. v. p. 334. dicit, Curetas inveniſſe gladios & armatas ſaltationes.

Pag. 392. lin. 7. B. poſt *traditur* adde: Hanc urbem AEgyptii Oſyrim a matris cognomine *Theben* adpellaſſe adfirmant. vide Diod. Siculum lib. 1. pag. 14. qui pag. 42. 43. latiſſime de portis ceteriſque urbis ornamentis agens dicit, Buſirim ejus nominis ſecundum condidiſſe Διὸς πόλιν μεγάλην ſive Jovis urbem magnam, a Graecis Theben adpellatam.

Lin. 45. poſt 179. Plures feminae etiam Thebae dictae fuere. De Thebe Cilicis filia Corybanti Cybebes & Jaſionis filio nupta. Diod. Siculus lib. v. pag. 323.

Pag. 393. lin. 6. A. adde Mauſſaci Differtat. Critic. ad Harpocration. pag. 392.

Lin. 2. in textu APOLLO JOVIS FILIUS ARNAS Hic quaedam deeſſe opinor. Arne enim Boeotiae civitas ab Arne AEoli filia, ſive Neptuni nutrice dicta, a qua & Theſſaliae urbs Arne nomen mutuata eſt. vid. Pauſan. lib. IX. cap. 40. pag. 793. & Tzetz. ad Lycophron. vs. 644. poſtea *Chaeronea* adpellata à Chaerone Apollinis filio. Pauſan. l. l. & Stephanus Byzantinus in h. v. Hic interea notanda eſt differentia inter veteres. Schol. enim Thucydidis lib. 1, cap. 12. §. 54. dicit Arnen Boeotiae nomen adcepiſſe a Theſſalis coloniam in Boeotiam deducentibus. Vide quae notavi ad fab. 1.

Lin. 20. B. ante *Hujus* pone: Cum Euſtathio confer Diod. Siculum lib. v. pag. 322.

Lin. 27. v. Diod. Siculus lib. v. pag. 323. de tempore, quo Cadmus Thebas condidit.

Pag. 396. lin. 4. B. De Corſica Pauſan. lib. x. cap. 17. pag. 838. 839. de qua urbe alia teſtatur Diod. Siculus lib. v. pag. 295.

Lin. 38. pro *Tenedos* lego etiam *Tenos.* Pro *Gyarus* forte *Cythnus.* Audi Pauſan. lib. v. cap. 23. pag. 437. Ἐκ δὲ Αἰγίου καὶ τῶν Κυκλάδων, οὐ Τήνιοι μόνοι, ἀλλὰ καὶ Νάξιοι καὶ Κύθνιοι. De Cythno vide cl. Arnaldum cap. 30. Obſ. ad Herodotum.

Pag. 397. lin. 3. B. poſt §. 14. adde: In qua ſententia eſt Fl. Joſephus lib. 1. §. 2. contra Apionem, qui ne Homeri quidem aevo literas exſtitiſſe ſtatuit. Sed ea dudum exploſa eſt a viris doctis. vide Differtat. de priſcis Graecorum ac Latinorum literis §. 7. quae legitur poſt Montefalconii palaeographiam.

Lin. 6. poſt ναὸν adde, & lib. x. cap. 31. pag. 874.

Pag. 398. lin. penult. in textu BOVES DOMARE. Hoc alii Curetibus adſcribunt. v. Diod. Siculus lib. v. pag. 334.

Lin. 6. in notis A. adde: Sed vide eamdem Differt. de priſc. Gr. & Lat. lit. §. 46.

Lin. 16. poſt 34. adde: Videatur interea Vir doctus in illa diſſertatione §. 45.

Lin. 22. Vide de Mercurio hoc Diod. Siculum lib. I. p. 14. 15.

Lin. 34. poſt. 445. ſed omnino conſulendus Diod. Siculus lib. III. pag. 200. 201. & lib. V. pag. 328. 329. & 340. & conferendus Perizonius ad AEliani lib. II. V. H. c. 32. §. 6.

Lin. penult. Vide diſſertationem ſaepius laudatam §. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Lin. 34. B. Vide Eamdem Diſſertat. §. 32. 36.

Pag. 408. lin. penult. SPHAERA EST SPECIES QUAEDAM. Atlas Sphaeram inveniſſe dicitur a Diod. Siculo lib. III. pag. 193. 194. & lib. IV. pag. 233. 234. Cujus nomen divina coeleſtium cognitio ad errorem fabulae traduxit. Id quod teſtatur praeter Diodorum Siculum l. l. etiam Cicero lib. V. Tuſcul. Diſput. cap. 3. Turpiter ſe dedit Iſaäcus Newtonus in priſcis Sphaerae inventoribus enucleandis, vide Obſ. Miſcell. Vol. III. Tom. III. pag. 346. & Actis Lipſienſ. M. Nov. 1739. pag. 638. Ubi Sphaeram hanc cum pila luſoria confudiſſe eum videmus, male intellecto Suidae loco adnotantis, ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. De hac Nauſicaa haec refert Tzetzes ad Lycophron. vs. 819. pag. 90. 91. Τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι, καὶ τερφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γινομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκετεύει αὐτήν. ubi Tzetzes tamen hujus pilae luſoriae inventionem Nauſicaae non tribuit, quam adſcribit Lydis Herodotus lib. I. cap. 94.

P. 413. lin. 13. in textu LACTEUS. unde circulus lacteus nomen habeat non convenit inter antiquos. Vide Diod. Siculum lib. V. p. 302. & Ciofanum ad Ovidii I. M. 168.

Pag. 422. lin. 10. B. poſt *pag.* 10. adde Diod. Siculum lib. IV. pag. 280.

Pag. 426. lin. 21. B. poſt *docebunt* adde: Diod. Siculus lib. V. p. 327.

Lin. 26. poſt §. 4. adde: Ubi colatur, docet Schol. Sophoclis in OEd. Tyr. 929.

Pag. 429. lin. 24. A. poſt *cap.* 13. pone nec non Plutarch. in Solone pag. 91.

Lin. ult. poſt αὐχμός. adde Serv. ad VII. AEn. 286.

Pag. 430. lin. 34. B. De Eteſiis conſulendus Diodorus Siculus lib. I. p. 36. & lib. IV. pag. 281.

Pag. 431. lin. 13. B. poſt 422. adde: Nil niſi *Jovis* legendum. Nam Diod. Siculus lib. V. pag. 323. de Jaſione Jovis & Electrae filio (v. p. 322.) haec narrat, τὸν δὲ γάμον τοῦτον (nempe Cadmi & Harmoniae) πρῶτον δαῖσαι θεοὺς, καὶ Δήμητραν μὲν Ἰασίωνος ἐρασθεῖσαν τὸν καρπὸν τοῦ σίτου δωρήσασθαι.

Lin. 37. poſt cap. XI. adde, & omnino Diod. Siculum lib. V. 323. 343.

Pag. 432. lin. 22. B. adde: In arca Cypſeli conſpicitur Θησεὺς ἔχων λύραν, καὶ παρ' αὐτὸν Ἀριάδνη κατέχουσά ἐστι στέφανον. Pauſan. lib. V. cap. 19. pag. 424. vide Diod. Siculum lib. IV. pag. 264.

Pag. 437. lin. 8. B. adde: Hujus imaginem depinxit Polygnotus vid. Pauſan. lib. X. cap. 30. p. 873.

Pag. 439. lin. 8. in textu IN CYLLENE MONTE ARCADIAE. Vide Pauſan. lib. VIII. cap. 17. pag. 634. cap. 23. pag. 644. Lyram dedit Mercurius in nuptiis Cadmi & Harmoniae, quae lyra Lyrneſſum tranſlata, poſtea ab ejus expugnatore Achille ablata eſt. Diod. Siculus lib. V. pag. 323.

Lin. 4. B. in notis adde: Poſt ἠρικῶς adde, vide Pauſan. lib. II. cap. 19. pag. 153. cui adde Diodorum Siculum lib. V. pag. 242. de Mercurio εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν Ἀπόλλωνος ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. qua primus dextra uſus dicitur Apollo. Diod. Sic. III. p. 192.

Lin. 8. adde: Tres vero tonos in lyra inveniſſe dicitur Mercurius acutum, gravem & medium a tribus anni tempeſtatibus. v. Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 444. lin. 18. B. poſt. 20. adde Munck. ad Fulgent. I. 26.

Pag. 445. poſt *refert* adde: Confer Schol. Pind. O. Pyth. XII. 25.

Pag. 452. lin. 9. A. poſt *conſulendus* adde: De Triopae parentibus lis eſt inter antiquos. vide Diod. Siculum lib. V. pag. 331. qui pag. 329. Phorbantem non Triopae, ſed Lapithae filium vocat, rem paullo aliter narrans.

Pag. 468. lin. 12. A. adde: Cur vero Ammon arietinis cornibus pingatur, docet Diod. Siculus lib. III. pag. 206.

Pag. 469. lin. 25. B. poſt *cap.* 12. Adde: Quae Thyone ab aliis Bacchi mater vocatur. vide Diod. Siculum lib. III. pag. 196. & Lactantium ad Statii V. Theb. 264. cauſſam hujus adpellationis docentes: ſed Diod. Siculus lib. IV. pag. 232. hoc nomen matri Bacchum inpoſuiſſe, poſtquam Acheronte redemtam inmortalitate donaverat.

Pag. 472. lin. 20. B. poſt *ſalutaria.* adde: Conſule omnino Diod. Siculum lib. IV. pag. 247.

Pag. 480. lin. 30. A. poſt *Panico* adde Pauſan. lib. X. cap. 23. pag. 855.

Pag. 488. lin. 14. B. Quid in columna ab Iſide notata ſit, vid. Diod. Siculum lib. I. pag. 24.

Lin. 27. Conſule ante alios Diod. Siculum lib. I. pag. 11. ubi τῶν δὲ παρ' Ἕλλησι παλαιῶν μυθολό-

θεολόγων τινὲς τ̀ Ὄσιριν Διόνυσον ἐπονομάζουσι, καὶ ΣΕΙΡΙΟΝ παρωνύμως, ὧν Εὔμολπος μὲν ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσι φησὶν·

Ἀστροφαῆ Διόνυσον ἐν ἀκτίνεσσι πυρωπόν.

Pag. 489. lin. 8. B. adde: Sed duas hujus adpellationis cauſſas profert Diod. Siculus lib. IV. pag. 245.

Pag. 490. lin. 30. A. Vid. Diod. Siculus lib. IV. pag. 245.

Pag. 491. lin. ult. A. Nec mirum, ſi hi confunduntur, quia uterque Herculis ſagitta caſu quodam in pedem prolapſa periit. v. Diod. Siculus lib. IV. pag. 221.

Pag. 539. lin. 8. A. poſt MUNCK. adde Pauſan. lib. V. cap. 5. pag. 387. Ἑλλήνων δὲ οἱ μὲν χείρωνα, οἱ δὲ ἄλλον Κένταυρον Πολήνορα τοξευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ φυγόντα τραυματίαν φασὶν ἐν τῷ ὕδατι ἀπολοῦσαι τοῦτο τὸ ἕλκος καὶ ἀπὸ τῆς Ὕδρας τοῦ ἰοῦ γενέσθαι δυσχερῆ τῷ Ἀνίγρῳ τὴν ὀσμήν.

Pag. 600. lin. 5 A. lege *navi jactatae tempeſtatibus* pro *navi jactam e tempeſtatibus*.

Pag. 617. lin. 12 B. adde: Ante Saturnum ac Rheam Vulcanus imperaſſe dicitur ab AEgyptiis. Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 13.

Pag. 629. lin. 5 B. Quid AEgyptii dicant de Jove docet Diod. Siculus lib. I. pag. 11.

Pag. 631. lin. 2 A. adde: Qui Neptunus a nando primis paullum inmutatis literis dicitur juxta Ciceron. II. N. D 26. & ibi Daviſ.

Lin. 16. B. Quia vero divitiarum deus eſt, hinc ejus imago exprimitur, quaſi a fortuna, utpote matre vel nutrice manu geſtetur infans. Vid. Pauſan. lib. IX. cap. 16. pag. 741. Χρυσήνιος ᾅδης vocatur a Pindaro jam ſatis functo. vide cap. 23. pag. 755. ſed ibi aliam epitheti reddit rationem. Hunc tamen etiam Ἀθηνᾶ Ἐργάνη παρεστηκότα fecerunt. Vide cap. 26. pag. 761.

Pag. 633. lin. 25. A. poſt Θεογονία adde: Derivatur ab ἐριούνιον, quod Arcadibus eſt θυμῷ χρῆσθαι, ut notat Pauſanias lib. VIII. cap. 25. pag. 649.

Pag. 635. lin. 11. A. poſt *Deorum* pone cap. 20.

Lin. 25. Per Cererem Terram intelligi docet Diod. Siculus lib. III. pag. 196.

Pag. 640. lin. 10. B. adde: De cauſſa, cur laurus Apollini ſit ſacra, conſule etiam Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 642. lin. 10. A. poſt pag. 203. Adde: Vide & Pauſan. lib. IX. cap. 35. pag. 780

Pag. 643. lin. 6. B. adde: Quibus omnino addas Diod. Siculum lib. IV. pag. 215. 216.

Pag. 656. lin. 26 B. adde: Sed de Gorgonibus ac Perſeo Diod. Siculus lib. III. pag. 185. 188.

Pag. 661. lin. 1. B. lege ἰχὺν.

Pag. 666. lin. 13. B. Quid referant AEgyptii de Minerva e Jovis c pite nata, & Tritogenia cur dicatur, audiamus e Diod. Siculo lib. I. pag. 12. Τὸν δ᾽ ἀέρα προσαγορεῦσαί φασιν Ἀθηνᾶν, μεθερμηνευομένης τῆς λέξεως, καὶ Διὸς θυγατέρα νομίσαι ταύτην, καὶ παρθένον ὑποστήσασθαι. διά τε τὸ ἄφθαρτον εἶναι φύσει τ̀ ἀέρα, καὶ τ̀ ἀκρότατον ἐπέχειν τόπον τοῦ σύμπαντος κόσμου. διόπερ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Διὸς μυθολογηθῆναι συνέβη ταύτην γενέσθαι· ὠνομάσθαι δὲ αὐτὴν Τριτογένειαν ἀπὸ τοῦ τρὶς μεταβάλλειν αὐτῆς τὴν φύσιν κατ᾽ ἐνιαυτὸν, ἔαρος, καὶ θέρους, καὶ χειμῶνος.

Pag. 669. lin. 2. B. poſt MUNCK. adde: De voce ἀφρὸς vide Athenaeum lib. VII. cap. 21. pag. 325.

Pag. 670. lin. 15. A. De hac Terentii ſententia Daviſ. ad Ciceron. II. N. D. 23.

Pag. 671. lin. 2. B. Apud antiquiſſimos Graecos Gratiae cum veſtitu depictae ſunt. Vide Pauſan. lib. IX. cap. 35. pag. 781. 782.

Pag. 673. lin. 7. A. lege *facere juſſo narr.*

Lin. 14. A. Locus Diodori Siculi eſt lib. IV. pag. 236. qui *Cleolaum* eodem tempore e ſerva ab Hercule eſſe ſuſceptum addit.

Lin. 23. Confer, quae dixi in Addendis ad Hygini fab. 30. quibus adde Diod. Siculum lib. I. pag. 21. Τὸν δὲ ἐξ Ἀλκμήνης γενόμενον ὕστερον πλείοσιν ἔτεσιν ἢ μυρίοις Ἀλκαῖον ἐκ γενετῆς καλούμενον, ὕστερον Ἡρακλέα μετονομασθῆναι, οὐχ᾽ ὅτι δι᾽ Ἥραν ἔσχε κλέος, ὥς φησιν ὁ Μάτρις, ἀλλ᾽ ὅτι τὴν αὐτὴν ἐζηλωκὼς προαίρεσιν ἐκληρονόμησε, συμφωνεῖν δὲ τοῖς ὑπ᾽ αὐτῶν λεγομένοις, καὶ τὴν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐκ πολλῶν χρόνων παραδιδομένην φήμην, ὅτι καθαρὰν τὴν γῆν τῶν θηρίων ἐποίησεν Ἡρακλῆς.

Pag. 676. lin. 6. B. adde: Sic Cenchreus Salaminis rex anguem ſtupendae magnitudinis in incolas horrendum in modum ſaevientem occidit. vid. Diod. Siculum lib. IV. pag. 274. Quid tamen de belluis ab Hercule occiſis ſentiat idem Diod. Siculus vide lib. I. pag. 21.

Pag. 681. lin. 41. B. Alio modo fabulam explicat Diod. Siculus lib. V. pag. 335.

Pag. 685. lin. 17. B. Adde omnino Pauſan. lib. IX. cap. 22. pag. 754.

Pag. 687. lin. 14. A. poſt *probemus.* adde: Pauſanias lib. IX. cap. 22. pag. 753. dicit urbem nomen ſuum adeptam eſſe ab Anthedone nympha, vel ab Anthane Neptuni & Alcyones Atlantis filiae filia.

Pag. 692. lin. 1. B. Diod. Siculus lib. III. pag. 196. Semelen hanc deam dictam docet ἀπὸ τοῦ σεμνὴν εἶναι τ̀ θεοῦ ταύτης τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τιμήν.

Pag. 693. lin. 7. A. poſt 1153. adde: De hoc Baccho conſule Diod. Siculum lib. III. p. 197. de tribus Bacchis agentem.

Pag. 694. lin. 20. A. post Λύσιον adde (qua de caussa Λύσιος Bacchus a Thebanis colatur, docebit Pausanias lib. IX. cap. 16. pag. 742.)

Lin. ult. B. De nomine ipso Baccho, ejusque epithetis Lenaeo, Bromio, Diod. Sicul. lib. III. pag. 197. & lib. IV. pag. 213.

Lin. 22. A. adde: De Atticis metallis haec refert Diod. Siculus lib. V. pag. 313. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ οἱ μεταλλεύοντες, καὶ πρὸς ταῖς ἐργασίαις μεγάλας προϊέμενοι δαπάνας, ἃ μὲν ἤλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν, οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον, ἀπέβαλον, ὥστε δοκεῖν αὐτοὺς, ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον τυχεῖν.

Pag. 741. lin. 28. B. Consule omnino Davis. ad Ciceron. lib. I. Tuscul. Quaest. cap. 10.

Pag. 745. lin. 4. A. post δογμάτων. intersere (Non tamen Numa fuit auditor Pythagorae, qui demum floruit in Italia, Republica Romana regio dominatu a L. Bruto liberata. sed plures tam historici, quam poëtae hunc errorem errarunt, licet a Cicerone diu detectum. Vide Ciceron. lib. IV. Tusc. Disp. cap. I. pag. 264. 265. & ibi Davis. qui ad lib. I. cap. 26. pag. 65. 66. multa adduxit loca ad hunc Fulgentii inlustrandum.)

Pag. 838. post *dabit* adde: Diod. Siculus lib. V. p. 326. 317.

Pag. 875. lin. 15. A. adde: Rhoeûs Staphyli & Chrysothemidis filiae & Apollinis filium facit Diod. Siculus lib. V. pag. 331. 332. qui mihi persuadet hic pro *Delphos* legendum esse *Delon*.

Pag. 896. lin. 4. B. post p. 266. adde de Saturno ac Hercule, quorum statuae capita habent velata, Serv. ad III. AEn. 407.

Pag. 898. lin. 19. A. ante *Pergit* intersere. Semiramis vero in templo Beli posuerat Jovis simulacrum χρυσοῦν, σφυρήλατον, ὃ ἑστηκὸς ἦν, καὶ διαβεβηκός. vide Diod. Siculum lib. II. p. 98.

Pag. 900. lin. 30. A. post Λύκον adde: Anubis & Macedo cum Osiride militatum abierunt, quorum alter pelle canina, alter lupi corio tectus erat, unde lupi & canes ab Aegyptiis magno honore fuerunt culti. v. Diod. Siculus lib. I. pag. 15. 16.

Pag. 909. lin. ult. A. post *armenta* adde: Quocum confer Diod. Siculum lib. IV. pag. 224. 226.

Pag. 913. lin. 1. B. adde Diod. Siculum lib. III. pag. 203. 204. ubi Amazonibus, quae cum Baccho, Saturno ac Titanibus bellum intulerunt, adfuisse Minervam videmus.

Pag. 914. lin. 18. adde: Historiam de AEgide omnino vide apud Diod. Siculum lib. III. pag. 203.

Lin. 25. B. adde: Diod. Siculus lib. I. pag. 12. AEgyptios statuere ait, λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ γλαυκῶπιν, οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβον, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκοὺς (τοῦτο μὲν γὰρ εὔηθες ὑπάρχειν) ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν ἀέρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἔγλαυκον.

Pag. 919. lin. 11. A. adde, Semiramis in Beli templo posuit Junoni simulacrum, ὃ ἑστηκὸς ἦν ἄγαλμα, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατεῖχε τῆς κεφαλῆς ὄφιν, τῇ δ' ἀριστερᾷ σκῆπτρον λιθοκόλλητον.

Pag. 920. lin. 9. B. De Aty puero, & de leonibus ac pardalibus Cybeles imagini a Phrygibus adpictis Diod. Siculus lib. III. p. 193.

Pag. 927. lin. 30. A. adde: De cornibus Baccho Jovis & Proserpinae filio adpictis Diod. Siculus lib. III. pag. 197. Παράσημον δ' αὐτοῦ ποιῆσαι κέρατα τοὺς κατασκευάζοντας τὰς γραφὰς ἢ τοὺς ἀνδριάντας, ἅμα μὲν δηλοῦντας ἑτέρου Διονύσου φύσιν, ἅμα δ' ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ ἄροτρον εὑρέσεως ἐμφαίνοντας τὸ μέγεθος τῆς ἐπινοηθείσης τοῖς γεωργοῖς εὐχρηστίας. De Ammone pag. 206. παραδέδοται δὲ τὸν Ἄμμωνα ἔχειν κριοῦ κεφαλὴν τετυπωμένην, παράσημον ἐσχηκότος αὐτοῦ τὸ κράνος κατὰ τὰς στρατείας. εἰσὶ δὲ οἱ μυθολογοῦντες αὐτῷ πρὸς ἀλήθειαν φύεσθαι φυσικῶς καθ' ἑκάτερον μέρος τῶν κροτάφων κεράτια. Διὰ τοῦτο τὸν Διόνυσον, υἱὸν αὐτοῦ γεγονότα τὴν ὁμοίαν ἔχειν πρόσοψιν, καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις τῶν ἀνθρώπων παραδεδόσθαι τὸν θεὸν τοῦτον γεγονότα κερατίαν. De Isidis cornibus lib. I. pag. 11. Κέρατα δ' αὐτῇ περιθέασιν, ἀπό τε τῆς ὄψεως, ἣν ἔχουσα φαίνεται, καθ' ὃν ἂν χρόνον ὑπάρχῃ μηνοειδής, καὶ ἀπὸ τοῦ καθιερωμένης αὐτῇ βοὸς παρ' Αἰγυπτίοις.

Lin. ult. post *dicunt* adde: Vide Diod. Siculum lib. I. pag. 15.

Pag. 937. lin. 15. A. lege: Consule Diod. Siculum lib. III. pag. 193. 194. & lib. IV. &c.

INDEX RERUM

ET

VERBORUM.

A.

INDEX RERUM

B.

Bra-

C.

D.

E.

H.

Iphi-

K.

L.

Ler-

Me-

P.

Phrixi

Q.

R.

S.

T.

Tra-

F I N I S.

